

VAIDYAKASABDASINHU

OR

A COMPREHENSIVE LEXICON OF HINDU MEDICAL TERMS AND NAMES OF DRUGS

(WITH THEIR SYNONYMS IN LATIN, SANSKRIT, HINDI, TELUGU, BENGALI, &c.)

WITH COPIOUS REFERENCES TO, AND QUOTATIONS FROM, STANDARD WORKS,

PREPARED UNDER THE LIBERAL PATRONAGE OF HIS HIGHNESS

MIRZÁ SRÍ ÁNANDA GAJAPATI RÁJ

MUNNYÁ SULTÁN BAHÁDUR, G. C. I. E.

MAHÁRÁJA OF VIZIANAGRAM,

COMPILED BY

KAVIRAJA UMEŚACHANDRA GUPTA KAVIRATNA

LATE LIBRARIAN, GOVERNMENT SANSKRIT COLLEGE, CALCUTTA; EDITOR AND COMMENTATOR

OF THE "ĀśVA-VAIDYAKA," PUBLISHED BY THE ASIATIC SOCIETY OF BENGAL;

TRANSLATOR OF "RASENDEBA-CHINTĀMANI," "GAURĪ-KANCHANIKĀ-

TANTRA," "KATHĀ-SARIT-SĀGARA," &c. &c.

CALCUTTA :

PRINTED BY

ŚĀSIBHŪSHANA BHATṬĀCHĀRYYA

AT THE GIRISA-VIDYĀRATNA PRESS,

No. 24, GIRISĀ-VIDYĀRATNA'S LANE.

PUBLISHED BY, AND TO BE HAD

ONLY OF, THE COMPILER,

No. 84, JAUN BAZAR STREET, CALCUTTA.

[All Rights Reserved.]

1894.

Price—Ten Rupees,
Postage—Anās Ten only.

For Foreigners—One Pound,
inclusive of Postage &c.

आयुर्वेदीय-शब्दौषध-नाम-निर्णायको वृहत्कोष-ग्रन्थः

लाटिन-संस्कृत-हिन्दी-तैलङ्ग-वङ्गादि-भाषा-व्यवहृत-पर्याय-शब्द-समलङ्कृतः

विविध वैद्यक ग्रन्थेभ्यः समुद्धृत-प्रमाण-प्रयोगादि-समन्वितः

महोदार-धीर-चरित महाराजाधिराज-

मिर्जा-श्रीश्रीश्रीश्रीश्री-आनन्द-गजपति-राज-

मन्त्रे-सुलतान्-बाहादुर-जि. सि. आइ. इ.-

विजयनगराधिपते-विद्योत्साहिनी लब्ध साहाय्येन

कलिकातास्य गवर्णनेष्ट-संस्कृत विद्यालयस्य भूतपूर्व प्रोक्तकाध्यक्षेण वङ्गदेशीयासियाटिक सोसाइटी-

प्रकाशिताश्ववैद्यक टीकाकृता, रसेन्द्रचित्तामणि-गौरीकाञ्चनिकातन्त्र-

कथासरित्सागरादि ग्रन्थानां अनुवादकेन

गोष्ठीपति-रामानन्दान्वयज युग्मसेनेन

कविराज-श्रीउमेशचन्द्र-गुप्त-कविरत्नेन

सङ्कलितः

ज्ञानबाजार ट्रिस्ट चतुरशीति सहस्रक-भवनात्

प्रकाशितो विक्रेतव्यश्च

कलिकाताराजधान्यां

गिरिश विद्यारत्न वर्त्मनि चतुर्विंशति-सहस्रक-सप्तमि

गिरिश-विद्यारत्न यन्त्रे

श्रीशशिभूषण भट्टाचार्येण

सुद्धितः

[सर्वस्वत्वं सुरक्षितम्]

५१८४

उत्सर्गः

सकलमङ्गलायस्त्रिलोकसुखैकानिकेतन-प्रणारम्भन-

महाराजाधिराज-

मिर्जा-श्रीश्रीश्रीश्रीश्री-आनन्द-गजपति-राज-

मन्त्रे-सुलतान्-बाहादूर-जि. सि. आइ. इ.-

विजयनगराधीश-देव-श्रीकर-कमलेश्वर

वैद्यकशब्दसिन्धुरयं

भक्त्या श्रद्धया च सादरमुपहारीकृतः ।

TO

HIS HIGHNESS

MIRZÁ ŚRÍ ĀNANDA CAJAPATI RĀJ

MUNNYĀ SULTĀN BĀHĀDUR, C. C. I. E.

MAHĀRĀJA OF VIZIANAGRAM.

THIS WORK

IS MOST RESPECTFULLY

DEDICATED

FOR HIS DISINTERESTED ZEAL AND OPEN-HANDED LIBERALITY
IN HELPING BOTH STUDENTS AND PRACTITIONERS OF HINDU
MEDICINE AND THE MEDICAL PROFESSION GENERALLY
IN THE STUDY OF INDIA'S ONCE PERFECT SYSTEM
OF MEDICINE AND PATHOLOGY

BY

HIS HIGHNESS' MOST OBEDIENT SERVANT,

THE COMPILER.

राजसकाशे विज्ञप्तिः ।

देव !

साहायकं प्राप्य परं त्वदीयं
साकल्यतो वैद्यकसंहिताभ्यः ।
संगृह्य शब्दान् परितः अनेन
प्रकाशितोऽयं परमाज्ञया ते ॥ १ ॥
तस्मिन् प्रभो वैद्यकशब्दसिन्धौ
रत्नावली शब्दमयी मया या ।
विगुम्फिता भक्तिगुणेन रम्या
बहुप्रयत्नेन समादरेण ॥ २ ॥
तया युतोऽयं शुभपुण्यपात्रे
त्वय्येव भक्त्या प्रतिपादनीयः ।
प्रतीच्छतामिष कृपापरेण
जनः कृतार्थीक्रियतां कृपालो ॥ ३ ॥

विनीत-

श्रीउमेशचन्द्र-गुप्तस्य ।

May it please your Highness--

It is solely through the munificence of your Highness that I have been able to present the public with my "Vaidyaka-Sabdasinghu"—the fruit of my earnest and long-continued labour in collecting all medical terms of India from various original sources.

2. Herein I have taken great care in stringing together with the thread of my heart's devotion these gems of medical terms into a delightful garland for your Highness' kind acceptance.

3. Now, that it has been brought to a close, I humbly take the liberty to dedicate the compilation to your Highness as a public acknowledgment of the pecuniary obligation I owe to your Highness, and in the fervent hope that your Highness would place me under infinite obligation, by accepting this poor but heart-felt token of a "debt immense of endless gratitude."

I have the honour to be

Your Highness'

Most Obedient Servant,

UMESÁCHANDRA GUPTA.

विज्ञापनम् ।

इह खलु कोषापरनामधेयं शब्दभाण्डागारभूतं लिङ्गार्थनिर्णायकं शास्त्रमभिधानं नाम । पुरा किलास्मदीये जनपदे संस्कृतभाषायां शास्त्रानुशीलनार्थं सौकर्यातिशयात् अन्यवर्णक्रमेणाभिधानरचनारीतिः प्रचलितासीत् । तत्र प्राचीनकोषविषयकं संचेपेण किञ्चिदुच्यते । प्राचीन-शब्दसाधारणाभिधानानि रचयितृभेदेन बह्वन्यमरसिंहादिविरचितानि अमरकोषादीनि प्रसिद्धानि । तानि सर्वाण्येव तात्कालिकरीत्या सुखाभ्यासलाभार्थं छन्दोपनिबद्धानि । स्वर्गमर्त्तादिवासिदेवतामनुष्यादिवाचकानां शब्दानां यथाभागं पृथक्पृथक्विभागेन स्वरादिवर्गविभागान् निर्णाय वर्गमध्ये क्वचिदन्त्यवर्णक्रमेण, क्वचिदादिवर्णक्रमेण, क्वचिच्च क्रम-भङ्गेन शब्दपर्याया गुम्फिताः प्राचीनकोषकारैः । क्वचित् ते पर्यायाः श्लोकसमापिताः, श्लोकार्धसमापिताः श्लोकपादसमापिताश्च यथाप्रयोजनं दृश्यन्ते ।

एवमेव प्राचीनवैद्यकाभिधानानि निघण्टुद्रव्यगुणादीनि रचयितृ-वैचित्र्यात् नानाविधानि विविधवैद्यकसंहितासङ्ग्रहादिचिकित्साग्रन्थेभ्यः समाहृतशब्दाद्युपादानैः प्राचीनरीत्या छन्दोपनिबद्धानि, भूलतादिनाना-वर्गैः खण्डैः परिच्छेदैर्वा विभक्तानि । तेषु च वैद्यशास्त्रोपयोगिनामुद्भिज्ज-तरुलतादीनां जरायुजाण्डजस्वेदजानां पशुपक्षिकीटपतङ्गसरीसृपादीनां प्राणिनां खनिजलीहादीनाञ्च सतिङ्गपर्यायनामगुणादीनि सृष्टुं विनिर्णी-तानि । तत्र द्रव्याभिधानं नाम चिकित्सोपयोगिसर्वविधद्रव्याणां सनामलिङ्गार्थपर्यायसंग्रहः । तानि च रत्नमालादीनि बहूनि वर्त्तन्ते । निघण्टुः द्रव्यगुणाभिधानञ्च द्रव्याणां सनामपर्यायार्थगुणदोषरसादि-संग्रहः । तेषु च धन्वन्तरिमदनपालराजनिघण्टादीनि प्रसिद्धानि । परिभाषा नाम पारिभाषिकशब्दार्थविनिर्णायको ग्रन्थविशेषः । तत्र परिमाणक्वाथकषायफाण्टोष्णीदकद्रव्यमात्राः कषायादौ द्रव्यवारिमानं यन्मागूमण्डादिसाधनलक्षणानि रससाधनविधानप्रक्षेपविधयः क्षीरक्षेह-

गुडादिपाकसाधनलक्षणानि काथ्यवारिपरिमाणलौहमारणपाकलक्षणानि भावनाविद्यनुपानविधिबालीषधमात्राभेषजमात्रादीनि पञ्चकर्मादीनि च सविस्तरं वर्णितानि । ताश्च ग्रन्थकारभेदेन परिभाषाप्रदीपादयो बह्व्यः सन्ति । एतानि हि बाल्येव समभ्यस्तानि चिकित्सकानां कार्यकाले विशेषोपयोगीनि भवन्ति ।

आभिधानिकशब्दा असंख्याः नानोपायसिद्धत्वात् नानाजातीयाश्च भवन्ति । तेषु केचित् नामवाचकाः, केचित् द्रव्यादिवाचकाः, केचित् द्रव्यगुणादिवाचकाः । नानोपायसिद्धेषु पुनः केचित् रुढ़िनिष्पन्नाः, केचित् स्वस्वप्रकृतिनिष्पन्नाः, केचन देशोक्तिसिद्धाः, केचन विभिन्नलाञ्छनोपेताः, केचित् उपमानसिद्धाः, केचित् स्ववीर्यतः सिद्धाः, केचित्चेतरदेशनामतः सम्पन्ना इति सप्तप्रकाराः । तदुक्तं राजनिघण्टौ—

“नामानि कचिदिह रुढ़ितः स्वभावा-

द्देशोक्त्या कचन च लाञ्छनोपमानैः ।

वीर्येण कचिदितराह्वयादिदेशा-

द्रव्याणां भ्रुवमिति सप्तधोदितानि ॥”

द्रव्याभिधानेषु द्रव्यनामपरिचयस्तिधा भवति । यथा कानिचित् द्रव्याणि नामसाधारण्येन सर्वत्र परिचितानि, कानिचित् पार्वतीयनामभिः, कानिचिच्च देशभेदेषु नामभेदैः परिचितानि । तथा मेदादीनियानि कतिपयानि द्रव्याणि, तान्यस्मदीये देशे दुरधिगमानि, तस्माच्च इदानीन्तनचिकित्सकैः प्रायेणैव न प्रत्यक्षीकृतानि, केवलमेवाभिधाने तेषां पर्यायगुणादिकं पठ्यते । अतः कार्यकाले अनुकल्पतया तत्तत्स्थानेषु तत्तत्समगुणानि अश्वगन्धादीनि द्रव्याणि संग्रहादिषु व्यवस्थापितानि । येषाञ्च द्रव्याणां देशभेदेषु नामान्तराणि विद्यन्ते, तेषामवबोधनार्थमसुक्रभाषया असुकनामभिः प्रसिद्धानीत्यभिधानकारैरभिधाय परितृप्तिर्लब्धा । तथा द्रव्याभिधानेषु द्रव्यनामानि भाषाभेदेन—कुत्रचित् वङ्गभाषया, कुत्रचित् हिन्दीभाषया, कुत्रचिच्च महाराष्ट्रकर्णाटादिभाषया—अभिहितानि ।

प्रागुक्तकोषाभ्यासं विना चाव्युत्पन्नच्छात्राणामिष्टशब्दार्थसमुद्भावन-
मतीव दुरुहं भवतीति समालोच्य विद्यारम्भे एव सुकुमारमतिशिष्याणां
तदभ्यसनरीतिः चतुष्पाठीषु प्रवर्तिता । अतएव पुरास्मिन् भरतवास्तव्ये-
ऽस्मदीये जनपदे साहित्यचिकित्सादिशास्त्राध्यापनरीतिः कालसापेचा-
प्यतीव फलोपधायित्युपादेया चामीत् ।

विशेषतो वैद्यकद्रव्यगुणनिदानादीनां सम्यग्भ्यसनं चिकित्सकाना-
मतीवावश्यकम् । तथाहि—चिकित्साशास्त्रेषु चिकित्सोपकरणद्रव्याणि
असंख्येयानि, तेषु कानिचित् विषमयानि कानिचिदाहारोपयोगीनि
कानिचित् कायपोषणानि कानिचित् प्राणहराणि कानिचिच्च रोगोप-
शमनानीति विभिन्नगुणानि दृष्ट्वा प्रजाहिताय महर्षयो भरद्वाजादयो
द्रव्यज्ञानमूलं चिकित्सितमिति विचिन्त्य द्रव्याणां परीक्षया तद्वर्णनसमीची-
विपाकादिविज्ञानं सम्यगुपलभ्य शिष्यपरम्परया कोषनिघण्टादीनि
लोके प्रचारितवन्तः । द्रव्यं हि नाम विभिन्नरसाश्रयं, भिन्नरसाश्रय-
त्वाच्च भिन्नगुणम् । तदेव च द्रव्यं चिकित्सकस्य चिकित्सायां प्रधानमुप-
करणम् । अतः चिकित्साग्रहणैरादौ कृत्स्निश्चयादिशास्त्रपरिसमाख्य-
नन्तरमभ्यासेन द्रव्यनामगुणादिपरिचयं कृत्वा चिकित्सकेः सर्वप्रयत्नेन
द्रव्यगुणादिप्रयोगसाधनं कर्तव्यम् । चिकित्साशास्त्राध्यायिनाम् आदौ
कोषनिघण्टाद्यभ्यासेन विना द्रव्यनामगुणादिपरिचयप्रयोगसाधनं न
सुलभं, साकल्येन च न सम्पद्यते । तदुक्तं राजनिघण्टौ—

“निघण्टुना विना वैद्यो विद्वान् व्याकरणं विना ।

अनभ्यासेन धातुष्कस्तयो हास्यस्य भाजनम् ॥”

अभ्यासेन द्रव्यनामपरिचयाभावे च चिकित्सकस्य प्रमादसम्भावना ।
द्रव्यगुणाद्यनभ्यासेन च तस्य चिकित्साकार्क्षणि शास्त्रनिर्दिष्टव्यवस्था-
विशेषेषु आशुचिकित्सासिद्धिमूलभूतं द्रव्ययोगवियोगक्षमत्वं न हि
स्फुरति । अस्फुरिते च योगवियोगक्षमत्वे न हि सर्वदा सर्वत्र केव-
लेनैव शास्त्रव्यवस्थापितव्यवस्थाविशेषेण उपक्रमसाफल्यं जायते । एत-
दर्थमेव शास्त्रकृद्भिर्महर्षिभिः दिग्दर्शनाय व्याधिविशेषेषु योगविशेषान्

व्यवस्थाय स्वधिया समुद्राव्य योगवियोगक्षमत्वं विदुषामुपदिष्टम् । तदुक्तं
चरकेण—

“अल्पबुद्धेरयं यस्मान्नातिसङ्केपविस्तरः ।

मन्दानां व्यवहाराय बुधानां बुद्धिदृढये ।

पञ्चाशत्कां ह्ययं वर्गः कषायाणामुदाहृतः ।

तेषां कश्चिन् वाङ्मेषु योगमाभ्यन्तरेषु च ।

संयोगश्च वियोगश्च यो वेद स भिषग्वरः ॥”

अधुना तु कालवशात् इंग्रेजीलिपिस्तरीतः प्रचारेण सह आद्यवर्णक्रम-
भिधानस्याविर्भावात् चतुष्पाठीभ्योऽप्यन्तर्हितप्राया प्राचीनरीतिः हता-
दरतया वर्तते । अतो वर्णमालानुक्रमणिकाभिधाने द्रव्यादिनिर्वाचनं
तथाविधनियमेनैव भवितुमर्हति यथा साधारणोपकृतिः सम्भवति । अतो
वर्तमानाभिधाने द्रव्यनामनिर्वाचनमुक्तनियमेनैव सम्पादयितुं यथाशक्ति
प्रयासः कृतः । न हि अभिधाने एकभाषया द्रव्यनामनिर्वाचनं विश्व-
जननीमशोधसुकरं भवति । अतो बहुविधेभ्यः कोषेभ्यः संहितादिभ्यश्च
सङ्कल्य भारतस्य सर्वजातिगम्यैः हिन्द्यादिभाषानामभिः वैदेशिक-
लाटिनादिभाषाशब्दैश्च द्रव्यादिव्याख्यानं विहितम् ।

अस्मद्देशीयलिपिपुस्तकेषु लिपिकरप्रमादादिसङ्कुलेषु पुस्तकसंस्करणेषु
च योग्यसमाकलनविरहात् प्रायेणैव भिन्नभिन्नपुस्तकेष्वन्तरान्तरा पाठवैष-
म्येण प्रकृतपाठं विनिश्चेतुं न शक्यते । स्थलविशेषे च भ्रमनिरासेन पाठ-
समन्वयं कर्तुं तृयैवाशा हृदये लालिता । अतो विदितमेवैतत् यथा
अभिधानप्रणयनमतीव दुरुहं व्यापारः । तद्वर्णना च महामहोपाध्या-
येनापि आत्मनोऽभ्रान्तमन्यता मनसि न विधेया । अस्मिन् कार्ये
कदाचिद्बहुदर्शिनोऽपि विदुषो भ्रमप्रमादो जायते, का कथा पञ्चव्याहि-
पण्डितस्येति । अत एवविधे दुरुहविषये मादृशानां लेखनीधारणं
साहसमिति विजानतापि मया पराशुखतया न स्वीयते । यतोऽत्र यदि
अंशतः श्रेयोलाभो भवेत् तदपि वरमिति हृदि कृत्वा बहुपरिकरोऽहं
याचे—सति भ्रमदर्शने मनस्विभिर्मनीषिभिः परिमार्जनीयमिति ।

न्यूनाधिकसमतिवर्षपूर्व प्रचारक्रमेण राजभाषाविरचिताभिधानस्य समादरमुपादेयताच्चावलोक्य तदादर्शनं शब्दकल्पद्रुमाभिधानं नाम सर्व्य-
शास्त्रानुशीलनोपयोगि बृहदभिधानमेकं परमसात्त्विकेन सार-उपाधि-
धारिणा राजराधाकान्तदेववाहादुरेण सुविपुलार्थव्ययेन पण्डितमण्डली-
नियोगेन च प्रथमं प्रचारितमासीत् । तस्य च मूल्यं विना वितरणेन
दरिद्रशिक्षितसमाजस्य महानुपकारः साधितः । इह खलु धराधाक्त्रि
विद्यायाः समादरो यावत् तिष्ठति तावत् राधाकान्तदेवस्यायमसा-
धारणकीर्तिस्तन्मो जाज्वल्यमानस्तदीयं यमो विघोषयिष्यति ।

परं तदाप्रभृति वर्षानुक्रमणिकाभिधानानि कतिपयान्येव प्रचा-
रितान्यासन् । चिकित्सातन्त्रेषु नागराचरमुद्रितस्य तथाविधाभिधानस्य
विरलप्रचारतया अप्रचारतया वा चरकानुवादकाले चिकित्सादिनाना-
विज्ञानशास्त्रविशारदेन मदनकूलेन पोष्टवरेण डाक्टर-श्रीयुक्तमहेन्द्रलाल-
सरकारेण 'सि. आइ. इ'-उपाधिधारिणा महोदयेन तदनुवादसहकारी
अहमेकस्य वैद्यकाभिधानस्य वर्षमासानुक्रमरीत्या सङ्कलने चिकित्सकानां
विशेषोपकारित्वमुपवर्ण्य सविशेषमनुरुचः । यद्यपि मया कार्यान्तरकथा-
त्तदनुवादसहकारित्वं परिहृतं, तथाप्यभिधानसमाकलने नौदासीन्यमङ्ग-
लस्थितम् । तदुपदेशक्रमेण चाहं साष्टाङ्गचिकित्साशास्त्रोपादानसामग्री-
विविधकोषनिघण्टुवैद्यकसंहितादिभ्यः समाकलय्य वर्षत्रयाधिकेन काळौ-
नाभिधानमिदं लिपिनिबद्धमकरवम् । अथ प्रदर्शितञ्चैतत् प्रथमं स्रष्टा-
लोचनार्थं डाक्टरसरकारमहोदयाय । ततश्च मच्छुभाकाङ्क्षिणे राजोपाधि-
काय राजेन्द्रलालमित्राय हस्ताधुना कीर्त्तिशेषाय । अथ तौ मध्यमुक्तस्य
एतत् समालोच्य प्रीतिमन्तौ एतस्योपादेयतामुपकारिताश्च वर्षत्रित्वा स्र-
ष्टाभिप्रायसूचकं लेखद्वयं मतसकाशे प्रेषितवन्तौ । अथाहं तदुत्साहला-
नेतन्मुद्रणोपयोगित्ससङ्ग्यार्थं वर्षं यावत् कृत्यमो यदा निराश एवाहं,
तदा मम हितैषिणो मित्रस्य प्रेसिडेन्सिकालेजे संस्कृताध्यापकस्य एम्. ए.
उपाधिधारिणः श्रीयुक्तनीलमणिमुखोपाध्यायस्य यत्नातिशयेन तथा प्रज्ञान-
राजकार्याधिकृतस्य श्रीयुक्तराधानाग्रविष्वासस्य चानुग्रहेण महाराष्ट्रादि-

राजस्य श्रीश्रीश्रीश्रीश्रीविजयनगराधिपतेः सकाशे समावेदनं समुपस्थाप-
यितुं समर्थोऽभवत् । ततः परमोदारधीरचरितस्य विद्योत्साहितया तैस्तै-
रसाधारणदानावदानैः प्रकटितदानैकवीरताधर्मस्य श्रीश्रीश्रीश्रीश्री-
विजयनगराधिनाथस्य महाराजाधिराजदेवस्य सम्पूर्णार्थसाहाय्येन मया
विनैव वदान्यान्तरान्तिककरप्रसारणमिदं प्रारिप्सितायुर्वेदीयाभिधानं
वैद्यकशब्दसिन्धुनामकं वर्णानुक्रमेणार्वाचीनसूचीविगुम्फनरीत्या गुम्फितं,
नागराचरेण सुद्वितं, साधारणशिनितसमाजे प्रकाशितञ्च ।

अस्य रचनाप्रणाली शब्दकल्पद्रुमस्य प्रणाल्यनुसारीणी । अतः शब्द-
कल्पद्रुम इव अत्रापि क्षवर्णस्य स्वतन्त्र एव पर्यायः कृतः । “च”कारः
क + ष योगेन निष्पन्नत्वात् संयुक्तवर्णी न स्वतन्त्रवर्णः । कादिसंयुक्तवर्ण-
त्वाच्चास्य अभिधानान्तरेषु कवर्गमध्य एव पण्डितैः सन्निवेशः कृतः ।
स च सन्निवेशो युक्तिसङ्गतः प्रतिभाति । परमेतद्देशीयमहामहोपाध्यायाः
शब्दकल्पद्रुमाभिधाने, महाराष्ट्रदेशीयाश्च विद्वांसो निघण्टुरत्नाकरे,
विचार्य शाट्ट्प्रेष युक्त्या क्षवर्णस्य स्वतन्त्रपर्यायं स्वीकृतवन्तः, वयमपि
अत्र तदयुक्त्यनुसारेण तत्प्रमाणानुसारेण वा तेषां मतवैपरीत्याचरणे
तद्गौरवसम्पादनमिवा वा स्वतन्त्रपर्यायं कृतवन्तः ।

द्रव्येषु यानि देशभेदेषु विभिन्ननामभिः परिचितानि, अत्राभिधाने
तेषु द्रव्येषु सर्वदेशीयानां सुखपरिचयलभार्थम् एता भाषा निर्व्वर्चिताः
नानापुस्तकेभ्यः । यथा—लाटिनी, बाङ्गाला, हिन्दी, महाराष्ट्री,
कर्णाटी, तदनुप्राणिता च आम्ब्री, लाटो, तैलङ्गी, तामिली, श्रीलङ्की
चेति । तासु मतभेदभिन्नरूपाणि लाटिननामानि पाश्चात्यवैदेशि-
कानां बोधाय Dr. Watt's Economic products of India, Udayachand
Datta's Materia Medica, Professor Wilson's Sanskrit-English Dictionary,
Professor Monier Williams' Sanskrit-English Dictionary, Jayadatta's
Āśvavaidyaka प्रभृतिभ्यः समाकलितानि । वैद्यपतिनरसिंहपण्डित-
कृत-राजनिघण्टुतो निघण्टुत्तरतश्च महाराष्ट्रकर्णाटनामानि तदनुप्राणि-
तान्त्रलाटादिनामानि च परिगृहीतानि । तदुक्तं तत्रैव—

“व्यक्तीकृताश्च कर्णाटमहाराष्ट्रीयभाषया ।

ग्राम्भल्लाटादिभाषासु ज्ञातव्यास्तद्व्याख्याः ॥”

यानि च हिन्दीनामानि तानि भावप्रकाश धन्वन्तरिमदनपालनिघ-
ण्टुभ्यो गृहीतानि । तैलङ्गनामानि महाराजाधिराजश्रीश्रीश्रीश्री-
विजयनगराधिपतेः सभासद्विदुषामनुग्रहाक्तव्यानि । बाङ्गालानामानि
चासद्देशीयविविधकोषशब्दकल्पद्रुमादिभ्यः संगृहीतानि ।

अत्राभिधाने सर्व्वमेव सप्रमाणमभिधातुं प्रयत्नः कृतः । द्रव्याणां
सर्व्वकोषीयपर्यायशब्दाननियमश्च ग्रन्थेऽस्मिन् स्थानाभावात् परित्यक्तः ।

अत्राभिधाने केवलमेवायुर्वेदोपयोगिनः शब्दाः (रश्माश्यामादि-
शब्दानां स्वर्गस्त्रीतरुण्याद्यर्थान् परिहृत्य) तदुपयोगिनश्च एवार्थाः सङ्क-
लिताः । द्रव्याणां गुणदोषरसवीर्य्यविपाकादिवर्णनस्थले द्रव्यगुणाय-
भिधानेषु मुनीनां मतभेदानाकलत्र्य अतिप्रामाणिकमेकं हे वा क्वचित्
त्रीणि वा मतानि सामञ्चस्येनोपात्तानि । संचित्तरोगलक्षणानि प्रसिद्ध-
प्रचलितकतिपयघृततैलौषधानि च सपाठव्याख्यासहितानि महाराजा-
धिराजस्य समाज्या विन्यस्तानि । अपिच रसोपरसधातुमणिमुक्तादिशो-
धनजारणमारणादीनि सप्रमाणमुद्दितानि ।

अथ द्रव्याणां प्रतिपर्यायशब्दं सर्व्वभाषानामसन्निवेशनस्य औचि-
त्येऽपि स्थानाभावात् पर्यायशब्दानामेकतम एव शब्दे भिन्नभिन्नभाषा-
नामद्रव्यगुणादीनि विनिवेशितानि न तु सर्व्वत्र । अनेकार्थशब्दानाञ्च
भिन्नभिन्नार्थे प्रयोगस्थलानि यथालाभं सप्रमाणीदाहरणं प्रदर्शितानि ।
प्रमाणीभूतभूरिभूरिप्रयोज्यशब्दानां पुनःपुनरुक्तैस्त्वगौरववारणाय सूची-
विधानपुरःसरं तत्सूचकवर्णसंक्षेपश्च ग्रन्थादौ विनिवेशितः ।

अधुना ये चास्योपादानभूता ग्रन्था वैद्यकसंहितानिघण्टुसंग्रहकोषा-
दयः प्रमाणत्वेन परिगृहीतास्ते यथावकाशं सङ्क्षिप्तसमालोचनेन प्रद-
र्श्यन्ते । तेषाञ्च वैद्यकग्रन्थानां समालोचनसमारम्भात् पूर्वं स्तोकं
खल्लवृत्तान्तो वैद्यकसङ्ग्रहाणामुच्यते । एतद्देशीया वैद्यकसङ्ग्रहग्रन्थाः सिद्ध-
योगचक्रदत्तसङ्ग्रहादयो सुप्रसिद्धमानराजत्वात् पूर्व्वतनहिन्दुराजत्वकाले

विरचिता आसन् । यतः तेषु ग्रन्थेषु सर्पादिविषाणां पारदगन्धकलौहानां
(कादाचिकथ्यवहारकृते) स्वर्णरजतादीनां विदेशोत्पन्नान्यद्रव्याणाञ्च व्यव-
हारो नैव दृश्यते । अत इदमेव स्फुटं प्रतिभाति यत् तदा वैदेशिका
राजानो भारते न समागच्छन्ति । परं वैद्यकरसग्रन्थाश्च रसकौमुदी-
रसेन्द्रचिन्तामणिभावप्रकाशादयो सुश्रुतमानराजत्वसमये लब्धजन्मानो
सुश्रुतमानचिकित्सकमण्डलीषु रसविषादिचिकित्साभिः परां प्रतिष्ठा-
मलभन्त । तेषु च रसग्रन्थेषु तदाऽऽनीतानि विदेशजाताहिफेनसोहारा-
तोषचोनीप्रभृतिद्रव्याणि तद्गुणपरीक्षया औषधत्वे परिगृहीतानि । तेषु
च रोगाणां कषायपाचनोषधादिव्यवस्थापुरःसरं चिकित्साप्रणाली सम्प्र-
दर्शिता । औषधतैलादिनिर्माणञ्च यथा क्रियते तस्य सरला प्रणाली
सुखबोधाय दर्शिता । वैद्यकसङ्ग्रहेषु रसग्रन्थेषु च रोगविशेषेण निर्वा-
चितानि प्रायेण बहूनि औषधतैलादीनि अन्तरान्तरा ईषद्वैशिष्ट्यं विना
सर्वत्र एकनामानि साधारणानि च दृश्यन्ते । अतो रसग्रन्थेषु रस-
घटितौषधानि ऋते सर्वाण्येव तैलघृतौषधानि चरकादिभ्यश्चक्रदत्तादि-
सङ्ग्रहेभ्यश्च परिगृहीतानि स्वविरचितानि च वर्त्तन्ते । सिद्धयोगादिषु तु
औषधादीनि कानिचित् संहितासङ्कलितानि, शिष्टानि च स्वविरचितानि ।

चरकसंहिता हि कायचिकित्साप्रधाना आग्नेयसम्प्रदायस्य आदिमा
संहितासु प्रथमा च । अस्यां भगवान् कृष्णाग्नेयो वक्ता, अग्निवेशः श्रोता,
चरकमुनिः प्रतिसंस्कर्त्ता च । तस्मादियं गुरुसूत्रशिष्यसूत्रप्रतिसंस्कर्त्तृ-
सूत्रमयीत्यर्थतोऽवगन्तव्यम् । पुरा किल कृतयुगान्ते असुरनिपीडिता
आर्यास्तत्रैव पञ्चालक्षेत्रे पञ्चनदप्रदेशे समापतिता वारिवायुक्षेत्रनगनद-
तल्लताद्यशेषविधप्रकृतिसौन्दर्यस्वभावगुणविमोहिताः कृतनिवसतयः
क्रमेण समाजबन्धनपुरःसरं तदुपयोगिजीवनोपायभूतकृषिरीतिनीति-
स्वास्थ्यविधानादिषु सन्ततसमालोचनया क्षत्रियादिसम्प्रदायविभक्ताः
स्वस्वकार्येषु निरता आसन् (ऐतरेयब्राह्मणः) । तेषु चिकित्सासम्प्रदाया-
भ्यक्षेण भरहाजमहर्षिणा रोगाक्रान्तायां मेदिन्यां लोकहिताय यजुर्वेदा-
भूत आयुर्वेदः स्वर्लोकादानीतः स्वशिष्याय कृष्णाग्नेयायोपदिष्टः । सोऽपि

तमग्निवेशादिशिष्यषट्कायोपदिष्टवान् । अथ ते शिष्याः पृथक् षट्
तन्त्राणि चक्रुः । तेषु प्रधानशिष्याग्निवेशकृततन्त्रमुत्कृष्टमुपादेयञ्चाजनि ।

अथ कदाचिच्चरकमुनिः पञ्चनददेशे कायचिकित्साप्रधानं तत्
सङ्क्षिप्ततन्त्रं प्रतिसंस्करणमुखेन सविस्तरं वर्णयन् स्वनाम्नाभिनवां संहितां
प्रचारितवानिति चरकसंहिताया एव लभ्यते । “अग्निवेशकृते तन्त्रे
चरकप्रतिसंस्कृते ।” शब्दाद्यष्टाङ्गमयी सा चैयमभिनवा संहिता यथा-
स्थानमष्टभिर्भागैर्विभक्ता । अस्यां च संहितायां खनिजोद्भिज्जप्राणि-
वाचीनि द्रव्याणि भागत्रयेण विभज्य पुनः प्राणिनो जरायुजादिभागचतु-
ष्टयेन विभक्ताः, उद्भिज्जानि च वनस्पतिवृक्षवीरुधोषधिचतुष्टयेन विभ-
क्तानि । तानि च पुनरुद्भिज्जद्रव्याणि जीवनीयादिपञ्चाशद्भूतैः संविभ-
क्तानि । अस्या भाषा न प्राञ्जला, प्राचीनत्वात् विषयरचनाप्रणाली च
न मार्जिता परमतीव विचित्रा । एभिः कारणैः गोमांसस्य च व्यव-
स्थया संहिताया अस्याः समाजबन्धनस्य बाह्यावस्थायामजातस्मृतिशास-
नायाम् उत्पत्तिरनुमीयते । अनेन वैदिकब्राह्मणप्रामाण्येन च चरकस्यापि
तद्देशवासित्वमसन्दिग्धम् । अस्याः सिद्धिकल्पस्थानद्वयं सप्तदशौषधाध्यायैः
संयोज्य सम्पूर्णमकरोत्पञ्चनदपुरवास्तव्यो दृढबल इति अस्या एव संहि-
तायाः सिद्धिस्थानपरिसमाप्तावुक्तम् । यथा—

“अखण्डार्थं दृढबलो जातः पञ्चनदे पुरे ।

कृत्वा बहुभ्यस्तन्त्रेभ्यो विशेषाच्च बलोच्चवम् ।

सप्तदशौषधाध्यायैः सिद्धिकल्पैरपूरयत् ॥”

यत्तु उद्दयचन्द्रेणोक्तं वाभटे अग्निवेशमेलहारीतसुश्रुतकवलादीनामेव
उल्लेखो दृश्यते न तु चरकस्य, अतः चरकस्य अधस्तनत्वमवश्यं स्वीकार्य-
मिति, तत्तु भ्रान्तम्—तच्च भूरिप्रमाणदर्शनात् । See वाभट p. 110.
Vol. I, and pp. 826—827, Vol. II. Bombay Ed. वयन्तु ‘अग्निवेशतन्त्रस्य
संस्करणं कूटलेखककृतमित्यवगच्छामः ।

एवमेव सुश्रुतसंहिता शब्दतन्त्रोपदेशप्रधानाष्टाङ्गमयी धन्वन्तरिसम्प्र-
दायस्य आदिमा चरकादधस्तना च । अस्यां काशिराजरूपेणावतीर्णी

भगवान् धन्वन्तरिर्वक्ता विश्वामित्रमहर्षिसुतः सुश्रुतः श्रोता, परमरासायनिकः सिद्धनागार्जुनश्च प्रतिसंस्कर्ता । सूत्रादिपञ्चस्थानात्मके पूर्वतन्त्रे चिकित्सितागदरसायनवाजीकरणतन्त्रैः सह सचिकित्सितशस्थतन्त्रं प्रधानतो वर्णितम् । कल्पे सचिकित्सितविषतन्त्रं । चिकित्सिते च स्थाने रसायनवाजीकरणतन्त्रे वर्णिते । उत्तरे च तन्त्रे शालाक्यकायचिकित्सा-कौमारभृत्यभूतविद्या वर्णिताः ।

एकदा सुश्रुताचार्यः पितृर्विश्वामित्रस्याज्ञया सहोत्थायिमुनिकुमारैः सह वाराणसीमागत्य काशिराजदिवीदासादायुर्वेदं यजुर्वेदाङ्गभूतं शस्थ-तन्त्रप्रधानमष्टाङ्गमयमधीत्य सहोत्थायिगणकृतसर्वतन्त्रप्रधानं सविशा-ध्यायशतसम्पन्नं तन्त्रं स्वनाम्ना प्रणिनाय । अथ यदा बौद्धाः प्रबला भूत्वा वादेन बुधान् पराभूय वैदिकाः क्रिया विलोपयितुमारब्धवन्तः, तस्मिन्नेव बौद्धसङ्घामसमये (ख्रिः सहस्राधिकवर्षपूर्व) जगति विश्रुतः परमरासायनिको बौद्धपालकः सिद्धनागार्जुनः सौश्रुतं नाम तन्त्रं प्रति-संस्करणमुखेन सूत्रादिपञ्चसु स्थानेषु अर्थवशादिभज्य सविस्तरं विशदञ्च व्याख्याय परिशिष्टभूते उत्तरे तन्त्रे शिष्टानर्थान् व्याकृत्य एकामभिनवां संहितां व्यरचयत्, सा सुश्रुतसंहितेति लोके गीयते । इति डल्हणाचार्य-मतम् । अस्या भाषा प्राञ्जला, रचनारीतिश्च यथाभागमानुपूर्विकी । अस्याश्च वर्णितं शारीरास्थिमालाव्याकरणसर्ग्विनिश्चयत्रणचिकित्सिता-दिविज्ञानं तदा परां कोटिमधिरूढमित्यनिर्विकल्पं स्वीकार्यम् । तस्य च मूढगर्भाश्रमरीप्रकरणमतीव प्रशस्तमुपादेयञ्च निदर्शनभूतम् । किम-धिकं, डाक्तर (Charles) साहेबमहोदयः श्रीकुचवेहारमहाराष्ट्री-चिकि-त्सकेन डाक्तर-दुर्गादासगुप्तेन मत्साहाय्येनानूद्य विलायतभाषया प्रदत्तं मूढगर्भादिप्रकरणं समालोच्य सविस्मयं प्रशंसत् ।

अत्रिसंहिता—कुत्रचित् पञ्चनदादिप्रदेशे सुप्रसिद्धा अत्रिमुनिप्रणीता चरकादिवत् प्राचीना च । संहितेयं नातिसङ्क्षिप्ता नातिविस्तृता च । अयमेवादौ प्रामाणिकः स्मृतिसंहिताकार आसीत् ।

वाभटसंहितापि—आत्रेयसम्प्रदायस्य धन्वन्तरिसम्प्रदायस्य च नाना-

चिकित्सातन्त्रेभ्य आदावेव स्वयं संगृहीतादष्टाङ्गहृदयसंग्रहादाकृत्य वाम-
टाचार्येण विरचिता । यदुक्तं तत्रैव—

“अष्टाङ्गवैद्यकमहोदधिमन्यनेन
योऽष्टाङ्गसंग्रहमहामृतराशिरासः ।

तस्मादनल्पफलमल्पसमुद्यमानां

प्रीत्यर्थमेतदुदितं पृथगेव तन्त्रम् ॥” वा.उ.४०अ. ।

एवमेवासौ खनाम्नालङ्कारादिनानाशास्त्रं रचितवान् । श्रूयते च यद्-
सावादौ ब्राह्मणधर्म्मावलम्बी नियतमेव वैदिकाचारमनुतिष्ठति स्म । अथ
कदाचिदसौ बौद्धधर्मात्तत्त्वं जिज्ञासमानः कम्पि बौद्धाचार्यं गुरुत्वेनाङ्गी-
चकार । एवं क्रियन्तं कालमविचलितचित्तेन तमनुशीलयन् तस्य धर्म्मस्य
परमरहस्यमवगच्छन् तस्मिन्नतीव श्रद्धधानो यदा पूर्व्वार्चासमीप-
माजगाम, तदा गुरुणा तस्य तदधर्म्मानुरक्तिमवधारयता तदधर्म्मावलम्ब-
नायैवासौ समुपदिष्टः । इति दाक्षिणात्यविदुषां किंवदन्ती (Aufrecht's
catalogue) । दाक्षिणात्यपण्डिता इममेव वामटममरसिंहं ख्यापयन्ति ।
परं काश्मीरराजतरङ्गिणीसमालोचनया एवमवगम्यते यथा—सिंहगुप्तसुतः
परमबौद्धो वामटाचार्यः काश्मीरनरपतिजयसिंहस्य प्रजापालनसमये
(ख्रिः षादशशताब्द्यां, शक १११८—४०) वर्त्तमान आसीत् । तथा विजय-
नगराधिपस्य बुक्कराजस्य समसामयिको माधवः स्वग्रन्थे वामट उद्धृतः ।
इदमपि नववर्षेयतमतीतम् । अतस्तस्मिन्नेव समये वामटः संहितासक-
रोदिति मादृशां मतम् । अतः वामटसंहिता नातिप्राचीना चरकसुश्रुत-
योरधस्तना इत्यनुमीयते । अत्र सर्व्वविधान्येव चिकित्सिताङ्गानि तुल्यं
व्याख्यातानि । अस्या मुष्टियोगरोगलक्षणादिकञ्च विशेषतः प्रशंसनीयम् ।
अस्या भाषा विशुद्धा रचनारीतिश्च मार्जिता । वामटस्य जन्मनि नाना
किंवदन्ती श्रूयते यथा—केचित्तं धन्वन्तरिमाह, केचिच्च तं सागरमन्यना-
दुद्भूतमेकतमं रत्नम्, केचिच्च तं कलियुगस्य प्रधानऋषिं गौतमबुद्धमाह ।

“अग्निः क्षतयुगे चैव हापरे सुश्रुतो मतः ।

कलौ वामटनामा च..... ॥” अग्निः ।

स्वरचिते तु अष्टाङ्गहृदयसंग्रहे स सिन्धुदेशज इति स्वयमेवोक्तम् । यथा—

“भिषग्वरो वाभट इत्यभून्मे

पितामहो नामधरोऽस्मि यस्य ।

सुतोऽभवत्तस्य च सिंहगुप्तः

तस्याप्यहं सिन्धुषु जातजन्मा ॥”

अरुणदत्तो मृगाङ्गदत्तस्य तनयो वैद्यवंशे जातश्च । असौ हि सुप्रसिद्ध-
वाभटसंहितायाः सर्वाङ्गसुन्दर्याख्यटीकाया विरचयिता ।

हेमाद्रिरतिप्रसिद्धो ग्रन्थकारः । असौ वाभटसंहितायाः सूत्रस्थानस्य
आयुर्वेदरसायनाख्यां टीकामकरोत् । चतुर्वर्गचिन्तामणिनामकः स्मृति-
संग्रहश्च तस्यैवेति गीयते ।

चक्रदत्तसंग्रहः—चक्रपाणिदत्तविरचितो रोगाणां चिकित्सासंग्रहः ।
अत्रासौ माधवकरप्रणीतकृत्विनिश्चयग्रन्थस्यानुपूर्विकरोगानुक्रमेण ज्वरादि-
रोगाणां चिकित्सा वर्णिता । तत्र रोगाणां तत्प्रणीतसिद्धयोगाः परमदृष्ट-
फला इति संग्रहोऽयं सर्वत्र समादरेण परिगृहीतो लोकहितं संसाधयति ।

चक्रपाणिदत्तो वीरभूमिदेशवास्तव्यो विश्रुतरोध्रबलसंज्ञकदत्तकुले
जातो नारायणदत्तपुत्री नरदत्तशिष्यश्चासीत् । स च विश्वाकुलसम्पन्नस्य
भिषजो भानुदत्तस्यान्तरङ्गभावात् तदनु मौडराजस्य पाकशालाध्यक्षो-
ऽभूत् । अतस्तत्पादुर्भावो हादयशताब्दगमनमुनीयते । श्रूयते च यश्चा
तस्य जन्मभूमावद्यापि तत्प्रतिष्ठापितश्चक्रपाणीश्वर इति शिवोऽस्ति ।
अतोऽसौ धर्मेण शैव आसीदिति बुध्यते । स्वसंग्रहस्य मङ्गलाचरणेऽपि
आत्मनः शैवत्वं विज्ञापितम् ।

“गौडाधिनाथरसवत्यधिकारिपात्रं

नारायणस्य तनयः सुनयोऽन्तरङ्गात् ।

भानोरनु प्रथितरोध्रबली कुलीनः

श्रीचक्रपाणिरिह कर्तृपदाधिकारी ॥

यः सिद्धयोगलिखिताधिकसिद्धयोगां-

स्वचैव निःचिपति केवलमुद्धरेद्वा ॥”

सिद्धयोगः—वृन्दकुण्डकृतोऽतिप्रामाणिकचिकित्सासंग्रहः । तस्य च कुसुमावली नाम टीका श्रीकण्ठकृता । यतश्चक्रपाणिः स्वग्रन्थे एतस्य ग्रन्थस्य समुत्तरं चकार, अतोऽयं चक्रपाणिरुद्धतन इत्यवगन्तव्यम् ।

रसकौमुदी—भिषजा माधवेन कृता । माधवेनात्र रसघटितानि दृष्टफलानि औषधानि नानारसग्रन्थेभ्यः समाहृत्य स्वरचितानि च समायोज्यायं चिकित्सीषधसंग्रहः कृतः, रोगविशेषेषु च विविधयोगाः स्वयमपि व्यवस्थापिताः । ग्रन्थकारोऽयं निदानसंग्रहकारो माधवकर इति बृहपरम्परया श्रूयते । परं माधवाभिधेन केनापि भिषजा कृतेति प्रसिद्धिरलीकैवेत्यपि सहसा प्रतिपत्तुं न शक्यते । यतो माधवकरस्य समये फणिकेणप्रयोगरसादिजारणमारणादिपुरःसरं रसप्रयोगस्य प्रचारो नासीत् ।

रसरत्नाकरो—नित्यनाथविरचितो महान् रसग्रन्थः । तेनात्र रसजारणादिकं सविस्तरं प्रदर्श्य स्वरचितानि संगृहीतानि च तैलोषधादीनि बहूनि सन्निवेशितानि । नित्यनाथो न वङ्गदेशवासी ग्रन्थकृत् परं पश्चिमदेशज इत्यनुमीयते ।

योगचिन्तामणिः—श्रीहर्षसूरिविरचितः । अत्र सिद्धाः चिकित्सीषयोगिनो बहवो योगा वर्तन्ते । तस्य समयः ख्रुः एकादशी द्वादशी वद्यताब्दी । रा.तर. ।

योगतरङ्गिणी—नाम वैद्यकरसग्रन्थः त्रिमल्लभट्टविरचितः प्रामाणिकश्च । ग्रन्थोऽयं नाम्नादीये देशे तथाद्रियते यथा पश्चिमदेश इति ।

वैद्यजीवनं—हि लालिम्बराजविरचितं नातिप्राचीनञ्च । तेनात्र काव्यकरणच्छलेन चिकित्सीषकरणौषधानुपानादिकमुपदिष्टम् ।

वैद्यवृन्द-वैद्यामृते—नारायणकृतरसग्रन्थौ । वङ्गदेशीयवैद्यैरनयोः सविशेषसमादरो न क्रियते । (समग्रोऽष्टादशशताब्दी) ।

सारकौमुदी—नाम आनन्दवर्म्माकृतावाचीनवैद्यकसंग्रहः, न्यूनाधिकसार्धशतवर्षाभ्यन्तरे विरचितः । अत्र मूढानां सुखबोधार्थमौषधादीनि वङ्गभाषया पत्रीकृतानि । अतः स्वल्पबुद्धीनामियं व्यवहाराय परमोपयोगिनी जाता ।

भैषज्यरत्नावली—शताधिकवर्षपूर्वं गोविन्ददाससेनेन सङ्कलिता ।
अर्वाचीनोऽयं रसग्रन्थोऽस्मदीये देशे कैश्चिदेव वैद्यैः व्यवह्रियते ।

नाडीप्रकाशो—नाडीविज्ञानग्रन्थः शक्तृगोत्रजानन्दसेनवंशजेन शङ्कर-
सेनेन विरचितः । वैद्यविनोदो रसशङ्करश्च तं नैव प्रणीतो ।

रसेन्द्रचिन्तामणिः—राधाविनोदकाव्यकूट्टामचन्द्रकविकृतो रस-
ग्रन्थः । ग्रन्थोऽयं सर्व्वरसग्रन्थेषु प्राचीन इति लोके गीयते । अस्मिन्
रसग्रन्थे रसजारणादिकं सविस्तरं वर्णितम् । रसपारिजातोऽपि राम-
चन्द्ररचितः । अन्योऽपि रसेन्द्रचिन्तामणिः दुग्दुकनाथविरचितो वर्तते ।
परं नाम्नाभिर्दृष्टः ।

अमरकोषोऽमरसिंहविरचितः । अमरसिंहोऽमरदेवो वा विक्रमा-
दित्यस्य समये प्रादुर्बभूवेति निश्चय एव । परं विक्रमादित्यानां त्रयाणां
कस्य समये जात इत्यत्र नानामतं दृश्यते । उइल्फोर्डसाहचमते नव विक्र-
मादित्याः । सर्व्वेऽपि ते शालिवाहनादिभिर्बुद्धमकुर्व्वन् । (Dr. K. M. B.
विद्याकल्पद्रुमे) । परमाधुनिकैतिहासिकरहस्यानुसन्धिसुभिः कारणप्रद-
र्शनपुरःसरं कदाचिदसौ (खुः पूः ५६) प्रथमविक्रमादित्यनरपतेः सभायां
नवरत्नेषु* एकतमत्वेन, कदाचित् भोजप्रबन्धं समालोच्य (A.D. ६६५—
७०८ Dr. Mitra and A.D. ५७८ Prof. Wilson) धारानगराधिपतेः द्विती-
यस्य वृद्धभोजस्य सभायां, कदाचिच्च खुः एकादशशताब्द्यां (१००५)
भोजस्यान्यतमस्य सभायां तथाविधरत्नेषु अन्यतमत्वेन चीपस्थाप्यते । परमेषु
कल्पत्रयेषु कः कल्पो मुख्य इति विनिश्चेतुं न शक्यते । अस्माकन्तु संवत्सव-
र्त्तयिता विक्रमादित्यः A.D. ५६ अष्टे एवासीदिति विश्वासः । अमर-
सिंहो लोके बौद्धमतवलम्बीति सुप्रसिद्धः । तदीयः कोषः प्राचीनरीत्या
छन्दोपनिबद्धः सर्व्वकोषश्रेष्ठः परमोपादेयतया जगति सर्व्वत्रैव समादृतः ।

धन्वन्तरिचपणकामरसिंहशङ्कुवेतालभट्टघटकपूरकालिदासाः ।

ख्यातो वराहमिहिरः शृपतेः सभायां रत्नानि वै वररुचिर्नव विक्रमस्य ॥

काव्यसंग्रहः ।

स कोषमिमं स्वर्गादिकतिष्यैर्वर्गैर्विभज्य वर्गमध्ये चान्तरान्तरा वर्णानु-
क्रमरीत्या विरचितवान् ।

अमरकोषस्य प्रचलितटीकाकृतां मध्ये—

मथुरेशः प्राचीनः शकस्य नरपतेः षष्ठशताब्द्यां प्रादुरासीत् । असौ
कस्यचित् सुश्लमानवीरस्य साहाय्येन सदैव शास्त्रानुशीलनमकरोत् इति
उद्दलसनसाहचर्यमतम् । शब्दरत्नावलीकारश्च स एव ।

क्षीरस्वामी काश्मीरपतिललितादित्यस्य राजत्वसमये प्रादुरासीत् ।
जयापीडो नाम कश्चिन्नृपतिः अस्मादेव शब्दविद्यामधिगत्य अन्ते ललि-
तादित्यपण्डित इति प्रसिद्धिमगात् । (खुः ७०५—७३१) रा.तर.४त. ।

रायमुकुटः (१४३० खुः अष्टे) प्रादुरासीत् । रा.तर. ।

गौराङ्गमल्लिकात्मजो भरतमल्लिको नातिप्राचीनो ग्रन्थकारटीका-
कारश्च । असौ वर्द्धमानप्रदेशस्य पातिलपल्लीग्रामे सुकुलीनवैद्यवंशे न्यूना-
धिकसादैशतवर्षपूर्वं जातः । कविरयं सुप्रसिद्धः शाब्दिकः, कारकोष्ठा-
सस्य रचयिता, रघुवंशभट्टिकाव्यकुमारसम्भवादीनां टीकाकारश्च । तत्कृ-
तयामरकोषस्य टीकायैव तस्य महती कीर्त्तिर्भारते चिरं स्थास्यति ।

धन्वन्तरिनिघण्टुरपि अमरसिंहविरचितामरकोषसमसामयिक एवेति
प्रमाणतो लभ्यते । असौ तु षट्शतवर्षपूर्वतनः इति मधुसूदनगुप्तस्य
मतमुद्यचन्द्रेण स्वग्रन्थे समुद्धृतम् । तत्प्रणीतो निघण्टुः प्रसिद्धः प्रामा-
णिकश्च, काशीप्रदेशे च समधिकं समालोचितो भवति ।

हेमचन्द्राभिधानमभिधानचिन्तामणिनाम्ना ख्यातं विशिष्टरीत्या
भागइयेन विभज्य हेमचन्द्राचार्येण विरचितम् । तयोः प्रथमः स्वर्गा-
दिभिः षड्भिर्भागैर्विभक्तः, शब्दानां त्रेणीविभागश्च अन्यक्रमेण कृतः ।
द्वितीयश्च नानार्थघटितः । परं हेमचन्द्रोऽवतरणिकायां स्वाभिधानस्य
केवलं प्रथमभागस्य शब्दरचनाप्रणालीमुपवर्ण्य द्वितीयस्य न किमप्युक्त-
वान् । तथा प्रथमस्यैव द्वितीयस्य टीकापि न दृश्यते । अतो द्वितीयस्य
हेमचन्द्रकृतित्वमाशङ्कमानैर्विद्वद्भिर्महेश्वरकृतस्य नानार्थवर्गस्य सन्निवेशनं
तर्क्यते ।

हेमचन्द्रः हेमाचार्ययतिर्वा प्राचीनजैनग्रन्थलेखको जैनधर्मावलम्बी चासीत् । असौ संवत्तयादशशताब्द्यां (खृः द्वादशशताब्द्यां) पाटलिपुत्रनगरे स्वजीवनस्यादिमं भागं नामाशास्त्ररचनया यापयित्वा अन्तिमे वयसि गुजराटदेशं गत्वा तत्र जैनधर्मसमालोचनया परां प्रतिष्ठामलभत, तत्रत्यञ्च सप्रकृतिं नरपतिं जैनधर्मं ग्राहयामास । श्रूयते च पार्श्वनाथमतावलम्बी हेमाचार्ययतिः अस्मिन्नेव समये रजःपूतनरपतिं गुणमरपालमपि जैनधर्मं दीक्षितवान् । एवमपि प्रसिद्धिरस्ति यथासौ हलायुधगुरुः लक्ष्मणसेनस्य सभायामासीत् । (संवत् १२३०) इति उद्दलसनसाहचर्यस्य उद्घटनम् ।

शब्दमाला—च रामेश्वरशर्मकृतातिसंक्षिप्ताभिधानसंग्रहः अमरकोषस्य परिशिष्टभूता वङ्गभाषायां व्याख्याता च । इयं मेदिनीकरस्य पूर्वतन इति उद्दलसनसाहचर्यमतम् ।

नाममाला—धनञ्जयकृता । तत्र श्रेणीविभागस्यासङ्गावात् प्राचीनैवेयमित्यनुमीयते । धनञ्जयस्य दशमशताब्द्यां वर्तमान आसीत् इति बहुयामतम् ।

भूरिप्रयोगी—दामोदरदत्तपुत्रेण सुप्रसिद्धसुपद्यव्याकरणकारेण पद्मनाभदत्तेन विरचितो भागत्रयेण विभक्तश्च । पद्मनाभो मेदिनीकरस्याधस्तनः आसीदिति स्वयमेव स्वग्रन्थे मेदिन्याः उल्लेखात् प्रमाणीकृतम् ।

शब्दरत्नावली—सुशखानाभिधस्य कस्यचित् सुशलमानवीरस्याग्रयेण अमरटीकाकृतमथुरेशेनामरकोषस्यैव प्रणाख्या विरचिता । तत्र शब्दानां भिन्नरूपाः पाठाः निर्णीताः ।

जटाधरकोषः—चट्टग्रामवासिजटाधरेण विरचितः । जटाधरश्च अमरकोषादर्शेन स्वनाम्ना कोषं प्रणिनाय । अयं नातिप्राचीन इत्यनुमीयते ।

अभिधानरत्नमाला—हलायुधप्रणीता । इयं संक्षिप्ता स्वर्गभूनरकाचारिमिश्राख्यैः पञ्चभिर्भानैर्विभक्ता । हलायुधो भट्टभास्करशिष्यः केरलदेशीयो ब्राह्मणोऽतिप्राचीनो बौद्धधर्मावलम्बी च खृः द्वादशशताब्द्यां वर्तमान आसीत् । तस्य चाभिधाने उल्लिख्यद्रव्यखनिजद्रव्याणां मनोरमा

सूची वङ्गभाषया व्याख्याता । एवञ्च श्रूयते यथा हलायुधो लक्षणसेनस्य
सभापण्डित आसीदिति ।

राजनिघण्टुः—अभिधानचूडामण्यपरनामधेयो वैद्यपतिनरहरिपण्डि-
तेन वैद्यकसंहितामरविश्वहलायुधधन्वन्तरिनिघण्टुमदनपालनिघण्टुभोज-
राजशेषराजादिकृतग्रन्थेभ्यः उपादानानि समाकलय्य आनूपभूमिगुड-
आदिभिस्तयोर्विंशतिवर्गैः संविभज्य महाराष्ट्रकर्णादिभाषाभिर्द्रव्या-
दीनि व्याख्याय च रचितः ।

“धन्वन्तरीयमदनादिहलायुधादीन्

विश्वप्रकाशमरकोषसशेषराजान् ।

आलोक्य लोकविदितांश्च विचिन्त्य शब्दान्

द्रव्याभिधानगणसंग्रह एव सृष्टः ॥”

असौ कस्माच्चित् काश्मीरपरिवाराज्जात इति स्वयमेव स्वग्रन्थे स्वीचकार ।
मतान्तरे त्वसौ दाक्षिणात्यनिवसतिर्ब्राह्मण इत्यभिधीयते । अत्र तेन
शारीररोगनामीषधद्रव्यद्रव्यगुणादिकं नानायुर्वेदीयाशेषविषयान् सचि-
स्तरमुपवर्ण्य चिकित्सकानां महानुपकारः साधितः । असौ नरहरि-
पण्डितो मदनपालादीनामधस्तनो, मदनपालादयश्च तदूर्ध्वतना आसन् ।
तथादुर्भावसमयः (संवत् १७२५) सार्द्धद्विशतवर्षपूर्वं वासीत् । इति
उदयचन्द्रः । निघण्टुरयं संस्करणानन्तरमस्मदीये देशे समादरेण परि-
गृहीतः सर्व्ववैवातुशीलितो भवति ।

भावप्रकाशो—लटकमिश्रात्मजभावमिश्रविरचितः । अयमतिविस्तृतः
सकृन्निश्चयचिकित्सितधिकिसासङ्गहे । नानाप्राचीनसंहितासङ्ग्रहकोष-
निघण्टुसमालोचनेन स्वकल्पनया च रोगलक्षणचिकित्सितपथ्यापथ्यद्रव्य-
द्रव्यगुणरसवीर्यविपाकजारणमारणशोधनादीनि समाकलय्य लिखितः ।
असौ भावमिश्रो वैदेशिकपटुंगीजदेशीयैरानीतमुपदंशरोगस्त्वैव प्रकारा-
न्तरलक्षणसम्पन्नं फरङ्गरोगं स्वग्रन्थे सचिकित्सितं वर्णितवान् । अभि-
नवार्थानि च तोपचीनीसोहारादीनि कतिचित् वैदेशिकद्रव्याणि सगुणानि
तत्र सन्निवेशितानि । तेषु उपदंशहरं तोपचीनीमूलं चीनदेशीयै-

भारतवर्षस्य गोयाप्रदेशे शतत्रयाधिकवर्षादूर्ध्वं खृः (१५३५) समानीतम् । इति श्रीयाज्ञसाहबस्य मतम् । सुतरामेव भावमिदंस्याविर्भावस्तत्काले तदनन्तरकाले वासीत् । भावप्रकाशसङ्ग्रहः काशीप्रदेशे वङ्गदेशे च चिकित्सकैरधिकं पठ्यते ।

माधवनिदानं—माधवकरविरचितम् । अत्र माधवेन विविधप्राचीन-तन्त्रवैद्यकसंहितादिभ्यः कचिदादर्शीद्वारेण कचिच्च स्वरचितभाषया सारसङ्ग्रहेण पर्यायानुक्रमतो विविधरोगनिदानलक्षणादिकं लिपिषु सन्निबध्य भारतस्य चिकित्साशास्त्राध्यायिनां क्लात्राणां महानुपकारः साधितः । इदं माधवाचार्यविरचितमिति केषाञ्चित् मतम् । तत्र साधु, माधवकरः कर इत्युपाधिकोऽतिपुराकालीनो वैद्यजातीयग्रन्थकार आसीदिति प्रसिद्धिः । अन्यच्च चक्रपाणिदत्तो माधवीयनिदानस्य रोगानुक्रमणीमनुसृत्य स्वसङ्ग्रहं रचितवानित्यसौ ग्रन्थकारश्चक्रपाणिदत्तस्योद्धृतन आसीदिति प्रतीयते । तथासौ चक्रपाणिः द्वादशशताब्द्यां गौड़राजस्य पाकशालाध्यक्षत्वं स्वसंग्रहे लिखितवान् । अपिच माधवः स्वग्रन्थस्योपसंहारि—यो गोविन्दः वृद्धभोजस्य पातञ्जलवृत्तिकारस्य समये (सप्तम-शताब्द्यां) वर्तमान आसीत् तत्कृतिसूक्तिकर्णामृतनामग्रन्थस्य मुक्तावली-कारं गोविन्दाधस्तनं गुरुमङ्गीकृत्यात्मानं तत्समसामयिकं तदधस्तनं वा प्रतिपादितवान् । तस्य निदानमष्टमशताब्द्यामारवीयभाषयानुवादित-मारवीयेश्चिकित्सकैरधीतमिति पुरातत्त्वविद् उड्डलसनसाहबस्य मतम् ।

व्याख्यामधुकोषो—(माधवीयनिदानस्य टीका) वैद्यवरश्चिविजयरश्चि-तेन श्रीकण्ठदत्तेन च विरचितः । तत्र द्वयोरेव नामदर्शनात् द्वयोरेव टीकाकर्तृत्वमनुमीयते । श्रीकण्ठः वृन्दकृतसिद्धयोगस्यापि टीकाकारः । कुसुमावली नाम्ना च सा प्रसिद्धा ।

अर्कप्रकाशो—नाम चिकित्सासंग्रहो रावणेन प्रणीतः । रावणेनात्रा-भिनवा रोगाणां चिकित्साप्रणाली केवलेनैवार्केण प्रवर्तिता ।

उणादिकोषः—सिद्धान्तकौमुदीप्रभृतीनामध्यायविशेषः । यत्र शब्दाः 'उण्' इत्यादिप्रत्यययोगेन सिध्यन्ति ।

चिकित्साक्रमकल्पवल्ली—काशीनाथदिवेदिविरचिता; अयं वैद्यक-
चिकित्सासंग्रहः पाश्चात्यप्रदेशे प्रचलति ।

जयदत्तसूरिर्नातिप्राचीनोऽश्ववैद्यकप्रणेता । जयदत्तः शालिहीन-
नकुलभोजराजादिकृताश्वशास्त्रेभ्योऽश्वानां शुभाशुभलक्षणं सत्त्विनिश्चितं
चिकित्सितञ्च समाकलय्य स्वग्रन्थं रचितवान् । अस्य प्रादुर्भावसमय-
निरूपणमतीव दुरुहमिति न चेष्टा कृता । ग्रन्थोऽयं बाङ्गालादेशस्य
आसियाटिकसोसाइटीसभानुमत्या तत्कृतव्ययेन च संचितटीकासमेतो
मया संस्कृतः ।

शार्ङ्गधरसङ्ग्रहः—सुप्रसिद्धशार्ङ्गधरपद्धतिकारेण शार्ङ्गधरेण विरचितः ।
ग्रन्थोऽयं नातिसङ्क्षिप्तः नातिविस्तरश्च, बहुषु पाश्चात्यप्रदेशेषु प्रचलितः ।
अथञ्च ग्रन्थकारः विश्वप्रकाशकृष्णहेखरादधस्तन आसीत् । (Burnel's
catalogue.)

रसेन्द्रसारसंग्रहः—प्रामाणिकरसग्रन्थः गोपालभट्टेन विरचितः । अत्र
रसजारणमारणादिपुरःसरं रोगाणामशेषविधरसघटितयोगाः सङ्क-
लिताः । एतद्ग्रन्थकारः त्रयोदशशताब्द्यां वर्त्तमान आसीत् । (Aufrecht's
catalogue.)

डल्हणाचार्यो निबन्धसंग्रहाख्यायाः सुश्रुतटीकाया रचयिता । एष
श्रीभादालकदेशस्य विश्रुतमथुरानगरीसन्निकृते अङ्गोलानान्नि वैद्यस्थाने
सौरवंशीयद्विजान्वये जातः । असौ गोविन्दपालस्य प्रपौत्रः जयपालस्य
पौत्रः नृपालभूपतेः प्रियतमस्य श्रीभरतपालस्य च पुत्र आसीत् ।
तेन जेज्जटगयदासभास्करश्रीमाधवब्रह्मदेवादीनां टीकापञ्चिकाटिप्पणीः
उपनीय निबन्धसंग्रहो रचित इति स्वयमेव स्वकृतटीकायामभिहितम् ।

परिभाषाप्रदीपः—श्रीकृष्णवल्लभसेनपुत्रश्रीगोविन्ददाससेनविरचितः ।

प्रयोगावृतम्—अतिसुविस्तृतो वैद्यकचिकित्साग्रन्थो नृसिंहधन्वन्तरि-
शिष्यवैद्यचिन्तामणिकृतः । अयं ग्रन्थकारः श्रीखण्डसमाजान्तर्गतं
नीरोलग्रामे शताधिकवर्षपूर्वं जातः । अस्मिन् समालोचिते चिकित्स-
कानां नानायोगादिषु सम्यगधिकारो जायते ।

मन्त्रप्रक्रिया—नाम द्रव्यगुणादिसंग्रहः चक्रपाणिदत्तेन प्रणीतः प्रति-
बद्धः । इदमुक्तिजन्मनिजप्राप्तिपथ्यपण्यादीनां कार्यापयोगितया समाकृत-
मात् सर्वत्र समादरणीया । अथ द्रव्यनामानि वङ्गभाषया व्याख्या-
तानि ।

भोजराजशेखरात्ममदनपाला दशमशताब्द्यां वर्तमाना आसन् इति
प्रमाणतो लभ्यते । एषु आद्यद्वयस्य ग्रन्थावस्थाभिर्न दृष्टौ । मदनपाल-
निघण्टुसु सर्वत्र प्रक्रियो विस्तृतः प्रशस्तः । निघण्टुरयं मदनपालस्य
नरपतेर्विनोदनार्थं केनापि विरचितः । अधुना उत्तरपश्चिमप्रदेशे छात्र-
रक्षिकतरमासीत्यते । अथ सनामद्रव्यगुणाः सविस्तरं वर्णिताः । द्रव्य-
नामानि च हिन्दीभाषया कथितानि ।

विश्वप्रकाशो—नाम प्राचीनतरकोषो यदा कान्यकुब्जे विद्याल्लाहि-
ताया अतीव समादरस्तदा महेश्वरेण ख्रुः दशमशताब्द्यां सङ्कलितः
(शक १०३३) (A.D. ११११) (११५० वङ्गया) । महेश्वरो नाधिपुरवास्त-
व्यस्य साहसार्जनरपतेः चिकित्साधिकृतस्य श्रीकृष्णस्यान्वये जातः । इति
पुरातत्त्वविदुःसन्साहचर्यमतम् ।

अजयपालकृतसंग्रहः—संक्षिप्तः परं बहुप्रमाणभूयिष्ठः । अजयपालो
मेदिनीकरादधस्तनो जैनचासीत् । उद्भलसन्साहचर्यमतम् ।

धरणिशोषः—कान्यकुब्जदेशीयेन हिजधरणिदासेन कृतः । सम-
नायादूर्ध्वतन आसीत् । उद्भलसन्साहचर्यमतम् ।

चिकित्साशेषः—परमजैनपुरुषोत्तमदेवविरचितः अध्यायकयात्मकः ।
अन्योऽयं अमरादिकोषपरिमिश्रमात्र एवाप्रसिद्धमर्थैः परिपूर्णः ।

हारावस्थपि—संक्षिप्ताप्रसिद्धासाधारणमर्थैः अथिता भागद्वयेन
विभक्ता च । तयोः प्रथमो भागः पथ्यायसंग्रहः, द्वितीयश्च नानार्थसंग्रहः ।
(समयः नवमी दशमी वा शताब्दी) इति उद्भलसन्साहचर्यमतम् ।

मेदिनीकोषः—प्राणकरसुतमेदिनीकरप्रणीतः अभिधानरत्नमालेख-
परनाम्ना लोके विदितः । मेदिनीकरो महेश्वरादधस्तनः चतुर्दश-
शताब्द्यां अन्ते महेश्वरायसुकुटुम्बार्थव्यवर्तिसमये (A.D. 1111-1190)

असीत् । कोषोऽयमन्यादिक्रमेण सुलभगम्यसुप्रशस्तसुष्टुरीत्या विर-
क्तः । कर इत्युपाधिना वैद्यजातीयोऽयं वङ्गदेशवासी चेत्यनुमीयते ।
उपसंहरसाहस्रमतम् ।

रत्नावली—नाम द्रव्याभिधानं वङ्गदेशवासिना रसकौमुदीकारेण
विरचितम् । तस्यां द्रव्यनामानि वङ्गभाषया कथितानि ।

राजवल्लभीयद्रव्यगुणः—राजवल्लभकृतः परं श्रीनारायणदासकवि-
रचितं सविस्तरं व्याख्याय प्रतिसंस्कृतम् । राजवल्लभश्च वैद्यपरम्परागत-
व्याख्या अष्टादशशताब्द्यां (१७६०) वर्तमान आसीत् । ग्रन्थोऽयं परिच्छेद-
बद्धकैः अतीवसुष्ठुश्रेण्या विभक्तः प्रयोजनोपयोगी च । अयं वङ्गदेशे प्राये-
षाद्युर्वेदपाठार्थिभिः पठ्यते ।

रत्नमाला—नाम द्रव्याभिधानं केनापि वङ्गीयग्रन्थकाररचितमिति
प्रतीयते । तस्यामुद्भिज्जलनिजद्रव्याणि सपर्यायाणि वङ्गभाषया व्याख्या-
नानि । उद्भल्लसनसाहस्रसु बौद्धग्रन्थकाररचितमित्याह ।

उपसंहारसमये महाराजाधिराजश्रीश्रीश्रीश्रीविजयनगराधिपति-
महोदयसमीपे विप्रमिरियम्—

महाराजाधिराज !

सामग्रीषु सुसज्जितास्त्रपि यथाभीष्टानुकूलासु च
श्रीविष्णोरिव लोकरञ्जनरतेः राजाधिराजस्य ते ।
आशास्यो यदि नाघटिष्यत कृपासंयोग एव प्रभोः
सिन्धोरन्तरलेख्यतेव मथनस्याशालता सा चिरम् ॥
आशंसमानो देवस्य राजन्वत्तामविचिताम् ।
आयुष्मत्ताञ्च विनयनिवेदनपुरःसरम् ।
याचतेऽयं जगो नित्यं कृतज्ञत्वमनुष्मरन् ।
देवपादाब्जमूलेषु देहस्यैव विसर्जनम् ॥

साधुहृदय-डाक्टर-श्रीमहेन्द्रलालसरकारमहोदयसमीपेऽपि चिरकृत-
प्रतापाशेन बद्धोऽस्मि । अत्र चाभिधाने प्रेसिडेन्सिकलेजे संस्कृताध्या-
पकेन श्रीयुक्तनीलमणिन्यायालङ्कारेण मञ्जुभाकाङ्क्षिणा महोपकारः

साधितः । तथा तथैव सहकारिसंस्तुतायापकेन त्रियुक्तहरिसूक्तवि
रलेन एतच्च मुख्ये संगीधने च महान् परिश्रमः कृतः । अतस्तयोर्भया
सहाये कृतज्ञोऽस्मि । इत्यल पञ्चविंशतः ।

सदस्यः

श्रीउमेशचन्द्रगुप्तः ।

PREFACE.

ANCIENT KOSHAS :—Dictionary or Kosha, as a rule, is a store-house of words in general specifying their applicable meanings and genders. Almost all the old Koshas or Sanskrit Dictionaries hitherto published have been composed in verse and divided into Vargas or groups and classified under different arrangements; such as Amarakosha, Hemachandrakosha &c.

Dravyābhidhāna, Nighaṇṭu, Dravyaguṇābhidhāna and Paribhāṣā &c. are Ayurvedic Medical Dictionaries. There are many of these Dictionaries, but all of them are entirely devoted to the description of synonyms, properties, tastes, irritating and cooling qualities and vipāka or result of assimilation of individual medical drugs, minerals, animals and vegetables. Such works are composed in verse with explanations of drugs and other substances in different languages, viz :—Bengali, Hindi, Mahārāṣṭra &c. Works under the name of Dravyābhidhāna, such as Ratnamālā, contain only lists of medical drugs, minerals, animals &c. Whilst works included under Dravyaguṇābhidhāna, such as Rājaballabhīya Dravyagūṇa, Śabdachandrikā &c. explain the names of medicinal substances with their properties, tastes &c. Paribhāṣā is a treatise on medical technical terms, and general descriptions of Phāṇṭa, Kūṣhāya &c. They are Paribhāṣāpradīpa and others.

The words contained in Sanskrit Dictionaries, innumerable as they are, are of seven kinds, so far as their construction and derivation are concerned; viz :—उद्दि (usage); स्वभाव (derivation); देशोक्ति (local use); साङ्केतिक (outward signs of things named); उपमान (comparison); बौद्ध (inherent energy); and निरन्तरदेशनाम (names of foreign origin). Drugs used in medical sciences have their nomenclature in three different ways :—(1) Some are known everywhere by one and the same name, (2) some by names used in hilly tracts of countries where they grow, and (3) others by different names given to them in different countries. The names of material objects are explained in different languages in different dictionaries, in order to render them intelligible to students conversant with any particular language. If however attempts were made to explain the words of material objects in one particular dialect, the result would be to make the vocabulary useless to those unacquainted with that language and thwart the very object of the compilation. It is, for this

three well-known current languages. There are some material drugs grown in hilly tracts mentioned in the Koshas which are never to be seen in the plains ; and consequently the physicians know of their names and properties only in words. Some of these are नीदा, महानीदा &c. These substances being scarcely found now-a-days their discoverers have wisely suggested adequate substitutes in चङ्गसा, शरिदा &c.

The ancient mode of teaching was to make the pupils get the Kosha by heart as being indispensably necessary for the purpose of studying science in general and the medical science in particular. This process was of course resorted to by the few who happened to be gifted with retentive memory, but to others, whose number was far more numerous, it presented an insuperable barrier in the way of their medical study and not uncommonly dissuaded them altogether from such a pursuit. It cannot, however, be denied that, this process of training proved eminently advantageous to the few medical students who achieved success and began life as the reliever of human sufferings. The boundless fields of material objects, some nectar like, others possessing deleterious properties, some comprising our food affording nourishment both to our body and brain and some possessing healing and cooling properties ; whilst others having killing properties. All these formed the exclusive subject of researches of the ancient Rishis—Bharadvāja, Ātreya, Agniveśa and others. These Rishis after having ascertained the different properties of different drugs, had them procured through the hermits and others who used to spend their lives in the wilderness. With their wonted zeal and perseverance they carefully verified their efficacious qualities as affecting human system and introduced them in the medical science. They therefore firmly believed that, a thorough knowledge of these drugs formed the most important factor in the attainment of success in medical treatment, and the only way to utilise them as the means of ready reference was to get their accumulated treasures of experience by heart. They were therefore of opinion that, before commencing his practice the medical student must get Dravyābhidhāna by heart, as the students of the Calcutta Medical College do pathology ; for without a complete knowledge of the drugs—both theoretical and practical,—the very object of medical treatment would be defeated.

Thus the idea to get all the above-mentioned ancient medical books by heart and to retain them in memory throughout lifetime without losing a single link of the entire chain, is positively impracticable and decidedly discouraging to many who may be inclined to study the Hindu

To compile therefore a dictionary of the description just given is indeed a hopeless task. To collect and collate words from different printed books and MSS. of this country, the latter replete with the blunders of copyists, is a task as arduous as it is discouraging. Sometimes it becomes even hopeless to ascertain the real reading even by consultation with learned physicians. When such difficulties presented themselves in my way, all my endeavours to surmount them with the assistance of others proved fruitless.

It will thus be easy to imagine how very difficult it must be for one of my moderate ability to undertake a task hitherto unattempted by the best Pandits of the country. No one but those who have employed themselves in similar labours can at all realize the amount of tedious toil involved in the compilation of such a work. Indeed the prospect of success began to appear to me more and more gloomy, as I slowly pressed onward. The errors and imperfections with which the compilation must abound even if it were destined to be completed, became more and more manifest; and my attempt to complete the work would have been nipped in the bud but for the encouragement I received by the example of old writers on the subject.

A few years ago my patron Dr. Mahendralal Sircar was engaged in the task of translating the Charakasamhitā into English. I was appointed to assist him in this translation. In the course of his labours he had frequent occasions to consult the existing dictionaries for appropriate medical technical terms. He was, however, very much disappointed in his expectations. No alphabetical medical dictionary being available at the time to render him material help in the selection of appropriate terms, he had to own that such a work was a great desideratum, and expressed a desire that I should undertake to supply this long felt want. The method of compilation was also suggested by him.

In compliance with his request I commenced my work. Want of leisure prevented Dr. Mahendralal Sircar from continuing the translation above mentioned; but I did not abandon the idea of such a compilation. I persevered in my labours and after an unremitting work of upwards of three years I finished my compilation and had the satisfaction of presenting the first printed sheet to Dr. Sircar and subsequently to Dr. Rājā Rājendralāla Mitra, both of whom while expressing their satisfaction favored me with their letters of approbation, which I have much pleasure to insert further on.

The difficulties I met with in the compilation of my lexicon were

Suśrutasaṁhitā—a treatise on surgery that ranks next to the **Charaka-saṁhitā**, but it is more systematically arranged than the latter. It is the oldest **Samhitā** of the **Dhanvantari** school. In the introduction to that work it is described that, **Dhanvantari**, the surgeon of heaven, descended to earth in the person of **Divodāsa**, king of Benares, for the purpose of teaching surgery along with the other branches of medical science. **Suśruta**, the son of **Viśvāmitra Riski**, accompanied by his other colleagues, proceeded to Benares and attended the Lectures of **Divodāsa** on **Salyatantra** or surgery and other kindred subjects. On their return, each of them wrote a treatise on surgery, but the one written by **Suśruta** was found to be the best and most complete. It is said by **Dalvaṇāchāryya**, the commentator on the **Suśruta**, that at the time of war between the **Bauddhas** and **Hindus**, the **Suśrutatantra** was re-edited and made more comprehensive by the renowned chemist **Siddhanāga-rjuna** with a supplement called **Uttaratantra**. Since that period it has been known by the name of "**Suśrutasaṁhitā**." The subjects of **वृद्धगर्भ** and **पथरी** which relate to difficult delivery and operation of stone respectively are treated in so masterly a manner that, **Dr. Charles** desired to see them. At his request **Dr. Durgādāsa Gupta** and myself translated them into English and submitted the same for his perusal. **Dr. Charles** highly praised the process of delivery in difficult cases and even confessed that with all his great experience in midwifery and surgery he never had any idea of the like being found in all the medical works that came under his observation.

Atrisaṁhitā,—a treatise well known in the Punjab and collected by **Atri Rishi**, is as old as the **Charaka-saṁhitā**. The author of it is also an eminent writer of Law books.

Vābhāṭasaṁhitā—a compilation principally based on works belonging to both **Ātreya** and **Dhanvantari** schools. It is composed by **Vābhāṭā-chāryya** for the purpose of helping the beginner in understanding medical science. This is stated by himself at the end of his work. (See **Uttara-bhāga**, chap. 40.) It is said, that **Vābhāṭa**, formerly a **Brāhmin**, was persuaded by a **Bauddha** priest to adopt his religion, which he embraced in the latter part of his life. This opinion is cherished by the learned **Paṇḍits** of Southern India. But according to the **Rājatarāṅgiṇī**, he lived at the time of **Jayasimha**, a king of **Kāśmīra**, in the twelfth century A. D. or about 1118 to 1140 of the *Saka* era. The above facts clearly shew that, **Vābhāṭa** is posterior to both **Charaka** and **Suśruta**. His native place, as he states in his **Aśhṛṅga-saṅgraha**, was somewhere in **Sindhu-desā**, to the south west of the Punjab.

Arupādatta, son of **Mṛigāṅkadatta**, is the author of a commentary on the **Vābhāṣasamhitā**, known by the name of "**Sarvāṅgasundarī**."

Hemādri, the celebrated compiler of the **Chaturvargachintāmaṇi**, has also written a commentary on the **Sūtrasthāna** of the **Vābhāṣasamhitā**, which bears the appellation "**Āyurvedarāsāyana**."

Chakradattasaṅgraha—a treatise on Pathology and Therapeutics, is widely accepted by medical men as a most useful hand book on the Practice of medicine. The author, **Chakrapāṇidatta**, was a native of **Birbhūm District**, and as stated in the introduction to his work, he was a disciple of **Naradatta**, a renowned physician of the twelfth century. It is also mentioned that, he was appointed by the king of **Gour** as a superintendent of his kitchen department.

Siddhayoga—a work on the treatment of diseases, was compiled by **Vṛindakuṇḍa**. A commentary on this work styled "**Kusumīvalī**" is the work of **Śrīkaṇṭha**. **Chakrapāṇidatta** quotes in his compilation several passages from **Vṛindakuṇḍa**'s work; hence it is evident that the latter lived before the former.

Rasakaumudī—a work of a physician called **Mādhava**, who, according to the old traditions, is supposed by some to have been the author of the **Nidānasaṅgraha**, a well-known compendium by **Mādhavakara**. But there is internal evidence, which militates against the above supposition. **Rasakaumudī** describes, among other things, the use of opium and **Hydrargirum**, which was unknown at the time of **Mādhavakara**.

Rasaratnākara,—a treatise on the treatment of diseases by mercury. It is composed by **Nityanātha**. This author seems to have been a native of the North-western Provinces and not of Bengal.

Yogachintāmaṇi,—a compilation of numerous **Yogas**, i. e. combinations of peculiar drugs to cure diseases. It is written by **Śrīharsha**, who, according to the **Rājatarāṅgiṇī**, lived in the twelfth century A. D.

Yogatarāṅgiṇī—an authentic work on the use of quicksilver. It is the work of **Trinallabhaṭṭa**. This work is not so highly esteemed in Bengal as it is in the North-western Provinces.

Vaidyajīvanam—is of a somewhat recent origin. The author, **Lolimbārāja** has skilfully described the ingredients of medicines while writing in the style of poetry.

Vaidyavṛinda and **Vaidyāṃṛita**—two works of **Nārāyaṇa** on the use of mercury. They are not fully appreciated by the physicians of Bengal. They seem to have been composed in the last century.

Sārakaumudī—a treatise on the Practice of medicine. It is written by **Anandavarman** in Sanskrit with explanations in Bengali, as it is

intended for those medical students who are not versed in Sanskrit. This work dates from the middle of the last century.

Bhaishajyaratnāvalī—a book on the use of quicksilver. It is seldom consulted by our Bengal physicians. It was compiled by Govindādāsa about the end of the last century.

Nāḍīprakāśa,—a treatise which deals with arteries, veins and nerves. It is composed by Saṅkarasena, the author of Vaidyavinoda and Rasasaṅkara. He is a descendant of Anandasena, who comes of the Śakṛigotra.

Rasendrachintāmaṇi—a book on the use of mercury. It is the work of the poet Rāmachandra, the author of the Rādhāvinoda Kāvya. This compilation is held to be the first of the works of similar pretensions. A treatise called Rasapārijāta is also ascribed to the same author. Another book is said to be extant bearing the name of Rasendrachintāmaṇi, but we have not had any opportunity to have a glance at it.

Amarakosha,—a lexicon of undisputed excellence, and of the highest authority. It was written by Amarasimha during the reign of Vikramāditya. Although opinions of learned Sanskritists in connection with the date of Vikramāditya widely differ, still our conviction is that the king Vikramāditya, the founder of the Samvat era, flourished at 56 B. C.; and that the author of the well known Amarakosha was also one of the jewels of his court. Amarasimha is supposed to have been a Bauddha by religion, evidences whereof can be obtained from his lexicon. He has divided his work into several vargas or books.

The following is a list of commentators on the Amarakosha frequently referred to in the present work :—

1. A commentary by Mathuresa, the author of Sabdaratnāvalī.
2. A commentary by Kshīrasvāmī, the tutor of Jayāpīḍa, a prince of Kāśhmīr, who reigned, according to the Rājatarāṅgiyī, during the years 705 to 731 A. D.
3. A commentary by Rāyamukūṭa, who lived at the beginning of the fifteenth century.
4. A commentary by Bharata Mallika, son of Gaunāṅga Mallika, who was born of a Baidya family in the village called Pātīpārā, in the District of Bardwan. Not more than one hundred and fifty years ago this learned commentator blessed Bengal with his birth, and glorified his name by writing commentaries on the Raghuvamśa, Kumārasambhava, Bhaṭṭikāvya and other master pieces of Sanskrit literature.

Dhanvantarinighaṇṭu.—The author of this book is supposed to have been a contemporary with Amarasimha. This Nighaṇṭu is considered as the highest authority by the Benares school.

Hemachandrakosha,—well-known by the name of *Abhidhāna chin-tāmaṇi*. It is an excellent lexicon by Hemachandrāchāryya, who, as is said by Prof. Wilson, was a Jaina by religion, and who, after spending the prime of his life at Pātaliputra, an ancient city of the Maurya race, devoted the latter part of his life to the furtherance of the Jaina creed in Guzerat. He is supposed to have flourished in the twelfth century, or more approximately in the year 1230 of the *Samvat* era.

Sabdamālā,—a very brief dictionary, intended by the author, Rāme-svara Sarmā, to be supplementary to the *Amarakosha*. It is supposed by Prof. Wilson to have been anterior to *Medinī*. In this book words are explained in the Bengali language.

Nāmamālā,—a lexicon by Dhanañjaya, who, according to Mr. A. Barua, lived in the tenth century.

Bhūriprayoga,—a dictionary by Padmanābha Datta, the author of the celebrated *Supadma Grammar*. It is divided into three chapters. Padmanābha is evidently posterior to *Medinīkara*, as he cites the latter in his lexicon.

Sabdaratnāvalī,—a production of Mathuresa, the well-known commentator on the *Amarakosha*, who, as Prof. Wilson says, prosecuted his studies under the patronage of a Mahamedan, named Musha Khān. The author has rendered his work peculiarly interesting to his readers by giving variant forms of several words. He is supposed to have lived in the sixth century of the *Saka* era.

Jaṭādharakosha,—a work of recent date. It is written by Jaṭādihara, a native of Chittagong.

Abhidhānaratnamālā,—a valuable production of Halāyudha, the learned Paṇḍita in the court of the king Lakshmanasena. The author was a native of Kerala and a Jaina by religion. He has appended an index at the end of his work, where words importing vegetables and minerals are explained in the Bengali language.

Rājanighaṇṭu,—otherwise known as *Abhidhānachūdāmaṇi*. It is composed by Narahari Paṇḍita out of the materials of several other lexicons, who gives his explanation in *Mahārāshṭra*, *Kāṇṇāṭic* and similar other languages. He is supposed by some to have been a native of Kāśmīra, and by others a Brāhmaṇa of the Deccan. According to Udayachand's conjecture, he lived in the year 1725 of the *Samvat* era. His work is held in high estimation throughout India, for its full exposition of medical terms and pathology of diseases.

Bhāvaprakāśa,—a comprehensive cyclopædia of medical science. It is written by Bhāvamisra, son of Laṭaka Miśra, in the year 1535, or a little

after that date. He has described, in his book, with full detail the *Farangaroga* imported to India by the Portuguese, which is considered to be a kind of venereal disease in our countries. Among the vegetable drugs he has included *Topchini* and *Sohará*, which are said to have been brought to India by the Chinese. It is a work of great practical utility and is frequently made use of by the physicians both of Bengal and Benares schools.

Mádhavanidána,—a work on Pathology and Diagnosis of diseases. It is written by Mádhavakara in the eighth century of the Christian era. It is affirmed by Prof. Wilson that, this book is translated into Arabic and often referred to by the Mahamedan doctors.

Vyákhyámadhukosha,—a commentary on the above work. It is prepared under the joint authorship of Vijaya Rakshita and Śríkaṇṭha Datta. The latter is also a commentator on the *Siddhayoga*.

Aikaprakásá,—a book written by a physician named Rávaya. Here a new system of treatment by means of tinctures is introduced by the author.

Ugádikosha,—a part of Sanskrit grammar, which treats of words derived from the suffixes *un* and others.

Chikitsákramakalpavallí,—a work of Kásfnátha Drivedí, a native of Benares. This book is generally used by the physicians in the North-western Provinces.

Asvavaidyaka,—a book on the treatment of the diseases of horses. It is written by a veterinary physician named Jayadatta. This work is of the highest importance in connection with the treatment of domestic animals, and published by the Asiatic society of Bengal under the editorship of myself.

Sárngadharasaṅgraha,—a work of Sárngadhara, the well-known author of the *Sárngadharapaddhati*. It is highly esteemed by the people of the North-western Provinces. According to Burnell's account, this author is posterior to Mahesvara, the writer of the well known *Visva-prakása*.

Rasendrasárasaṅgraha,—a treatise on the various preparations of mercury and on the treatment of diverse diseases by it. It is written by Gopála Bhatta, who, as Aufrecht supposes, lived in the thirteenth century of the Christian era.

Nibaudhasaṅgraha,—a commentary on the *Suśrutasamhitá*, by Dálvañacháryya, who was a native of Añkolá, a village near Mathurá. It is stated in his book, that he was the son of Bharatapála, a favourite to the prince Nripála, and obtained material help from the comments,

glosses and annotations of many authorities of that time, viz :—Jejjāta, Gayadāsa, Bhāskara, Mādhava and others.

Paribhāshāpradīpa,—a work by Govindadāsa Sena, son of Śrīkrishṇa-baḥabha Sena.

Prayogāmr̥ita,—the bulkiest work on the practice of medicine. It is compiled by Vaidyachintāmaṇi, who was a native of Nīrol, a village belonging to the Śrīkhaṇḍa community. The author is said to have lived one hundred years before the present time.

Śābdachandrikā,—a compilation of medicinal vegetables and minerals, with their effects on animal bodies. It is written by Chakrapāṇidatta, the well-known author of the Chakradattasaṅgraha. Names of articles are explained here in the Bengali language, which enhances its practical utility amongst the physicians of Bengal.

Madanapālanighaṇṭu,—a book, where names of articles are explained in the Hindi language. It was compiled by an anonymous author who called his work after the name of the prince Madanapāla in order to gratify his patron. This work is frequently consulted in the North-western Provinces for the purpose of getting the exact synonyms of medicinal articles. Numerous evidences shew that there were two other Nighaṇṭus, one by Bhojarāja, and the other by Śesharāja ; but we have not seen them yet.

Viśvaprakāsa,—a lexicon by Maheśvara, who lived in the twelfth century or more approximately about the year 1111 A. D. He is said by Prof. Wilson to have been born in the family of Śrīkrishṇa, the family physician of Sāhasāṅka, a king of Gādhipura.

Ajayapālasaṅgraha,—a book by Ajayapāla, who was a Jaina by religion and posterior to Medinīkara.

Dharaṇīkoṣha,—a lexicon by Dharaṇidāsa, a native of Kanauj.

Trikāṇḍaśeṣha,—a supplement to the Amarakoṣha. It is composed by Purushottamadeva, a Jaina devotee, who divides his work into three chapters which are full of obsolete words.

Hārāvalī,—a dictionary of synonymous and homonymous words. The author of the book is supposed by Prof. Wilson to have lived in the ninth or tenth century.

Medinīkoṣha,—otherwise known as Abhidhānaratnamālā,—is a lexicon of practical utility. The author, Medinīkara, was posterior to Maheśvara and anterior to Rāyamukha, and lived in the latter part of the fourteenth century. By the surname "Kara" he is supposed by some to have been born in the Vaidya family and a native of Bengal.

Ratnāvalī,—a Dravyābhidhāna or a dictionary containing the names

of articles of medicinal property in the Bengali Language. It is the production of Mádhava, the author of *Rasakaumudí*. He is said to have been a native of Bengal.

Rájabhallabhyadravyaguṇa,—a work written by Rájaballabha, and edited with notes by Náráyanadása. It is generally read with interest in Bengal. The author of this compilation lived in 1760 A. D.

Ratnamálá,—is also a *Dravyábhidhána* like *Ratnávalí* mentioned above. The author is supposed by some to have been a Bengali writer ; and Prof. Wilson thinks him to be a Jaina.

In conclusion, the compiler of these pages records his sincerest gratitude towards the Mahárája of Vizianagram for his disinterested munificence to promote the cause of medical education in India.

His best thanks are also due to Dr. Mahendralála Sarkára M. D., the prime mover of this plan, and the great helper in carrying it into effect.

The compiler is thankful to Bábu Nílamañi Mukerjea M. A. B. L., Prof. of Sanskrit in the Presidency College, for his kind assistance. He is likewise grateful to Pañdit Hariśchandra Kaviratna, Assistant Prof. of Sanskrit in the above college for his untiring labour in correcting proofsheets while carrying the work through the press.

CALCUTTA,
{ The 24th Sepr. 1894. }

UMEŚACHANDRA GUPTA.

TRUE COPIES OF LETTERS

From Rájá Rájendralála Mitra and Dr. Mahendra Lal Sircar.

With much pleasure I bear testimony to the Sanskrit Scholarship of Babu Umeshchandra Gupta, Kaviratna, Librarian of the Government Sanskrit College, Calcutta. He is a good grammarian and thoroughly conversant with Hindu Medical literature. The manner in which he has, on my recommendation & under the auspices of the Asiatic Society of Bengal, edited Jayadatta's Asvavaidyaka, a work on veterinary science, reflects great credit on him.

• He is now engaged in the compilation of a comprehensive lexicon of Hindu Medical terms with copious references to, or quotations from, standard works. I believe that such a work is a desideratum and will prove a great help to those who study and practise Hindu Medical science as well as to those who direct their attention to Sanskrit literature generally. The leading Sanskrit lexicons do not include such technical terms or supply their precise scientific meanings.

8, Manicktallah }
February 16, 1888. }

(Sd.) Rájendralála Mitra.

51, Sankaritola, Calcutta.
The 29th Dec. 1888.

While reading Charaka Samhita some years ago with Kaviraj Umesh Chandra Gupta for purposes of translation, I felt very much the want of a Dictionary of Sanskrit Medical Terms. And I actually formed the idea of compiling one. The terms that we met with in the course of our studies were being arranged in alphabetical order, and the work was proceeding at a pretty satisfactory rate, when from want of leisure on my part, it had to be discontinued. I am glad, however to see, that my friend and colleague did not abandon the idea, but has very commendably persevered in working it out, and he has now the satisfaction of having very nearly completed the compilation. From the first printed sheet before me and from the MS. submitted to my inspection I am glad to be able to certify that much labor and research have been bestowed upon the compilation, and the Lexicon when published will supply a real desideratum. The publication will cost a good sum which my friend has not the means of advancing. Considering the great importance of the work he deserves every encouragement from the Patrons of Sanskrit Literature, and especially of our Ancient Ayurveda.

(Sd.) Mahendra Lal Sircar.

सङ्केतसूची ।

अ.
अगु. तैलं
अग्रिमा.
अ.व., अरी.
अ.ची.
अजी.
अ.टी.नी.
अ.टी.भ.
अ.टी.भानु.
अ.टी.म.
अ.टी.र.
अ.टी.रा.
अ.टी.रामा.
अ.टी.सा.
अ.टी.सुभूति.खा.
अ.टी.खा.(मी)
अचि.
अ.दर.
अनु.(पा)
अने.व.
अन्नद्र(व).शु.
अप(स्मा).
अ.पि.
अभि(न्या).ज्व.
अम.
अरुणः, अरु.द.
अर्कः, (रावणः)
अर्क.चि.
अर्कादिः
अर्का.द.(अर्का)
अल.
अ.ठ.
अश्म(री)
अ.(अति,ती)सा,
आ.

अध्यायः
अगुर्व्यादितैलं
अग्रिमार्थं
अरोचकः
अपची
अजीर्णं
अमरटीकानीलकण्ठः
अमरटीकाभरतः
अमरटीकाभानुदत्तः
अमरटीकामधुरेशः
अमरटीकारमानाथः
अमरटीकारायमुकुटः
अमरटीकारामाश्रमः
अमरटीकासारसुन्दरी
अमरटीकासुभूतिस्वामी
अमरटीकाचीरस्वामी
अत्रिसंहिता
असृग्दरः
अनुपानं
अनेकार्थवर्गः
अन्नद्रवशूलं
अपस्मारः
अस्त्रपित्तं
अभिन्यासज्वरः
अमरकोषः
अरुणदत्तः
अर्कप्रकाशः (रावणकृतः)
अर्कप्रकाशचिकित्सा
अर्कादिवर्गः
अर्कावभेदः
अलसकः
अलठञ्जिः
अश्मरी
अतीसारः
आरभीयः

आम.वा., आ.वा.
आमातीसा.
आ.व., आम.व.
इ.(न्द्रिय)
उ.
उष्ण.
उत्.
उ.द.
उदा., उ.व.
उन्मा.
उ.रसव.
ऊ.सा.
एकार्थः
ए.को.
एलादिः
ओ.री.
कं
कटिवा.
कण्ठ.सु.री.
कर्णरी.
कल्प.
क.व.
का.
काङ्काय.गु.
का.पुराणम्
कान.
कु.काम., कुम्भ.
कु.टी., कुसुमा,
कों
क्री
ख.
ग.
ग.ग.
गञ्ज.नै.

आमवातः
आमातीसारः
आमवर्गः
इन्द्रियस्थानं
उत्तरखण्डः, उत्तर-
तन्म, उदरम्
उष्णादिः
उल्ललः
उपदंशः
उदावर्णः
उन्मादः
उपरसवर्गः
ऊरुसन्धः
एकार्थवर्गः
एकाक्षरकोषः
एलादिवर्गः
ओष्ठरोगः
कर्णाटः
कटिवातः
कण्ठगतमुखरोगः
कर्णरोगः
कल्पस्थानं
कर्पूरवर्गः
काण्डः
काङ्कायनगुटी
कालिकापुराणम्
कामला
कुम्भकामला
कुसुमावलीटीका
कीडणः
क्रीबलिङ्ग
खण्डः
गणः
गलगण्डः
गञ्जवेद्यकः

ग.सा.
 गु.
 गु., गुञ्ज.
 गुदभं.
 गु.व.
 ग.
 गङ्ग.
 घ.(चर)
 चक्र.द.
 च.द.(सं)
 चन्द.तैलं
 च.वि.
 चातु.ज्व.
 चि.
 चि.क्र.क.(वल्ली)
 चू.
 जटा.
 ज.(जय)द.
 ज्व.
 ज्वराति.
 टी.
 उ.
 ता.
 तालु.सु.री.
 ट.
 तै.
 तै.
 ॥० ती.
 ती.
 तीङ्.
 त्रि.
 त्रिका.
 दन्तरी.
 द.सु.री.
 द.व.
 दश.
 दा.हिं
 दु.व.
 द्र(व्य).गु.
 द्रव्याभि.

गण्डसाला
 मुटी.(जी)
 मुञ्जरी गुजराटी
 मुदभंशः
 मुडूयादिवर्गः
 गङ्गः
 गङ्गणी
 चक्रसंहिता
 चक्रपाणिदत्तद्रव्यगुणः
 चक्रपाणिदत्तकृतसंग्रहः
 चन्दनादितैलं
 चक्रविमानस्थानं
 चातुर्थकज्वरः
 चिकित्सास्थानं
 चिकित्साक्रमकल्पवल्ली
 चूर्णम्
 जटाधरः
 जयदत्तः
 ज्वरः
 ज्वरातिसारः
 टीका
 उल्लङ्घः
 तामिलः
 तालुगतमुखरोगः
 टण्डा
 तेलुगु, तैलङ्गः
 तैलम्
 त्रिदोलीकः
 तीलकः
 तीङ्गानन्दः
 त्रिलिङ्गं
 त्रिकाण्डशेषः
 दन्तरोगः
 दन्तगतमुखरोगः
 दधिबर्धः
 दशकं
 दाक्षिणात्यहिन्दी
 दुग्धवर्गः
 द्रव्यगुणः
 द्रव्याभिधानं

हि.(रूपः)
 ध.निच.
 धर.
 धर.न्य.व.
 ध्व.भ.
 नाना.
 ना.री.
 ना.व.
 नि.
 निदा.
 ने.ट.री.
 ने.री.
 ने.व.री.
 ने.श.री.
 ने.सन्धि.री.
 पं, पञ्चा.
 प.
 प.प.
 प.प्र.
 प.म. (परमदः)
 प.सु.
 पा.चञ्जी.
 पाना.
 पि.ज्व.
 पि.व.
 पुं
 पु.व.
 पू.
 प्र.
 प्रमे.(हः)
 प्रयोगरत्न.
 प्रयोगा.
 प्रह.
 प्रा.
 फ.व.
 फा.
 भ.
 भग.
 भ.हिरूपकी.
 भ.रभसः

हिरूपकीषः
 धन्वन्तरिनिचयटुः
 धरणिः
 धान्यवर्गः
 ध्वजभङ्गः
 नानार्थः
 नासारोगः
 नाडीलघः
 निदानस्थानं
 निदानं
 नेत्रदृष्टिगतरीगः
 नेत्ररीगः
 नेत्रवर्त्मगतरीगः
 नेत्रशुक्रगतरीगः
 नेत्रसन्धिगतरीगः
 पञ्चावः
 पलं, परिच्छेदः
 पञ्चापथ्ये
 परिभाषाप्रदीपः
 प्ररमदः
 पथ्यायसुक्तावली
 पानाजीर्णः
 पानान्ययः
 पित्रज्वरः
 पिप्पल्यादिवर्गः
 पुंलिङ्गं
 पुष्पवर्गः
 पूर्वखण्डः, पूर्वभागः
 प्रत्येकं, प्रयोगः, प्रसारणी
 प्रमहः
 प्रयोगरत्नाकरः
 प्रयोगामृतं
 प्रहः
 प्राकृतं
 फलवर्गः
 फारसी
 भागः
 भगन्दरः
 भरतहिरूपकीषः
 भरतपुत्ररभसः

भक्षा.गुहः	भक्षानकगुहः
भा.	भारतम्, भावप्रकाशः
भा.पू.	भावप्रकाशपूर्वभागः
भा.म.	भावप्रकाशमध्यभागः
भू.उत्था.	भूतीत्यादः
भूरि.प्र.	भूरिप्रयोगः
भैष.	भैषज्यरत्नावली
भं	भङ्गाराष्ट्रः
भ.	मध्यखण्डः
भद.	भदनपात्रः
भधु.	भधुमलौटीका
भधुमि., म.मि.	भधुसेहः
भम्.	भम्बुरिका
भा.	भाषा
भा.नि.	भाषवनिदानं
मिय.	मियकाव्यायः
सु.री., सुखरी.	सुखरीगः
सू.क.	सूचकः
सू.घा.	सूचापातः
सू.र.	सूचरत्नः
मे.	मेदिनी
योग.र., यो.(रत्न/रत्ना).	योगरत्नाकरः
यो.(नि)व्या.री.	योन्यापत्
र.	रत्निका
रत्नाति.	रत्नखिसारः
र.वि., रस.वि.	रसेन्द्रचिन्तामणिः
रत्ना.	रत्नावली
र.पि.	रत्नपिर्त
र.स., रस.म.	रसमञ्जरौ
र.मा.	रत्नमाला
र.मा.सं(यहः).	रत्नमालासंयहः
रस.कौ.	रसकौस्तुभः
रस.प्र.	रसप्रदीपः
रस.र.	रसरत्नाकरः
रसायना	रसायनाधिकारी
र.सा.सं.	रसेन्द्रसारसंयहः
रसे.वि., रसेन्द्र.वि.	रसेन्द्रचिन्तामणिः
राज.	राजवल्लभः
राज.य., रा.य.	राजयन्त्रा
रा.तर.	राजतरङ्गिणी

रा.नि.	राजनिघण्टुः
री.	रीडः
व.	वर्गः
वटा.व.	वटादिवर्गः
वम्.	वज्राक्ष
वा.	वाभटः
वाजी.क.	वाजीकरणं
वा.ज्व.	वातज्वरः
वा.पि.ज्व.	वातपित्तज्वरः
वा.र.(रत्न)	वातरत्नः
वा.व्या.	वातव्याधिः
वि., विमा.	विमानस्थानं
वि., विप्र.	विप्रप्रकाशकीर्षः
विज.र., वि.र.	विजयसरस्वितः (व्याख्यामधुकीर्षः)
वि.ज्व.	विषमज्वरः
विदग्धाजी.	विदग्धाजीर्षः
विद्र.	विद्रधिः
विख.	विखानिका
विस्.	विस्त्रिका
व.चि.	वृद्धिचिकित्सा
वृ.सु.	वृद्धसुमुत्तम्
वै.चन्द्रिका	वैद्यकचन्द्रिका
वै.जी.	वैद्यजीवनं
वै.निघ.	वैद्यकनिघण्टुः
वै.सं.	वैद्यकसंयहः
व्य.	अव्ययं
व्याक.	व्याकरणम्
व्र(थ).शी.	व्रणशीघ्रः
श.	शरावः
॥० श.	अर्द्धशरावः
श.च.	शब्दचन्द्रिका
श.चि.	शब्दचिन्तामणिः
शब्दकल्पः	शब्दकल्पद्रुमः
श.मा.	शब्दमात्रा
श.र.	शब्दरत्नावली
शा.	शारीरस्थानं
शा.ध., शार्ङ्ग.	शार्ङ्गधरः
शा.व.	शाकवर्गः
शा.त्र.	शारीरव्रणः
श्रि.री., श्रिरीरी.	श्रिरीरीगः

श्रिरोवि.	श्रिरोविर्वचनम्	सू.	सूचस्थानं
श्री.पि.	श्रीतपित्तं	सूति.	सूतिका
शू.दो.	शूकदोषः	सूथेसि.	सूथेसिहानः
शे.	शेषः	स.	सवकः
श्ल.	श्लोकः	स्त्री	स्त्रीलिङ्ग
श्री.	श्रीपदः	स्था.	स्थानं
सं.	संघट्टः	ख.मे(द).	खरमेदः
सं.यङ्गणी.	संयङ्गयङ्गणी	हला.	हलायुधः
स., सन्निपा.	सन्निपातः	हली.	हलीमकः
सञ्चा.ज्व.	सञ्चासञ्चरचिकित्सा	ह.व.	हरीतकीवर्गः
सर्व्व.सु.रो.	सर्व्वगतमुखरोगः	हा.	हारीतः
स.त्र.	सद्योत्रणः	हा.अत्रिः	हारीतोतरे अत्रिः
सा.	साधारण, सान्निपातिक	हारा.	हाराबलिः(बली)
सा.कौ.	सारकौमुदी	हिं	हिन्दी
सा.सु.	सारसुन्दरी	हि.आ.	हिक्काआसः
सि.	सिद्धिस्थानं	हट्टी.	हट्टीगः
सि.थो.	सिद्धयोगः	हे.च.	हेमचन्द्रः
सु.	सुश्रुतं	हेमा.	हेमाद्रिः, तत्कृतटीका
सु.टी.ड.	सुश्रुतटीकाडल्लणः	चार.	चारपाणिः
सु.नि.	सुश्रुतनिदानस्थानं	Wil.	H. H. Wilson
सु.मि.	सुश्रुतमिश्रकाव्यायः		

वैद्यकशब्दसिन्धुः ।

VAIDYAKASABDASINDHU.

अ

अः । पुं । शिवे । विष्णौ । ए. को. ।

अंशः । पुं । भुजशिरसि, स्तम्भे । Shoulder.
कंधा । अम. ।

अंशमर्धं । क्ली. स्तम्भसन्धिस्थमर्धं । अक.
मर्धं । सु. शा. ६ अ. ।

अंशवान् । पुं । The moonplant or Acid
Sarcostema (S. Viminalis) सीमलता-
याम् । सु. चि. २८ अ. । See सीमः ।

अंशुः । पुं । तृणायाम् । मे. शब्दिकम् ।

अंशुकम् । क्ली. (The leaf of Laurus
cassia.) तेजपत्रे । तृणपात्रे । हिं तज्ज । मं
दालचिनि । गुणाः — लघु मधुरं पिच्छिलं किञ्चि-
त्तोष्णीणं कफघ्नातार्शोहृन्नासारुचिपीनसघ्नं । भा.
पू. १ भ. । विषघ्नं वलित्पुल्लं सुखमनकशीघ्रघ्नं ।
रा. नि. व. ६ । दृष्टवस्त्रे । मे. काचिकम् ।

अंशुकायः । पुं । प्रवालादौ ।

अंशुपर्णिका } स्त्री । शालपर्ण्याम् । शालपर्णि ।
अंशुपर्णी } श. र. । See अंशुमती ।

अंशुमती । स्त्री । (Hedysarum gange-
ticum) शालपर्ण्याम् । शालपर्णि, छालानि ।
हिं सरिवण् । मं सालवण् भू इशिवग । तं सप्पा-
कुपीवा उत्तरार्पणि । गुणाः — कौसघ्नी शीघ्रणी
कफपित्तघ्नी च । च. द. रसे तिक्ता गुरुणा वातघ्नी
विषमज्वरप्रसेदाशः शोफसन्नापहरी च । रा. नि. व.
४ । गुरुः कृदिज्वरशालिसारघ्नी शोषदोषघ्नहरा
रसायनी च । मद. व. १ । धातुवर्द्धनी । भा. पू. गु.
व. । “नेचकं चांशुमत्याः ।” चि. क. क. वल्ली ।

अंशुमतीफला । स्त्री । कदलीवृक्षे । कद-
ली । भा. प. १ भ. क. व. ।

अंशुमत्फला । स्त्री । कदलीवृक्षे । रा. नि. व.
११ See कदली ।

अंशुमान् । पुं । सीमवृक्षे सीमलताविशेषे ।
मोहितता । See सीमः ।

अंशूदकम् । क्ली. हंसोदके । तच्चाक्षीराचं रवि-
चन्द्रकिरणजुटत्वात् निम्बलं शैत्यगुणयुक्तं भौमं ज-
लं शरदि प्रशस्तम् । “शलं शरदि नादियं नीरमंशू-
दकं परम् । दिवाकंकिरणैर्जुटं निशांशामिन्दुर-
ग्निभिः ॥ अरुचमनमिष्यन्दि तत्तुल्यं गगनाम्बु-
ना ॥” सु. सू. ४६ अ. वारिव. । भा. पू. १ भ. । गुणाः
— बल्यं रसायनं शीतलं लघुच । मद. प. व. । अम-
घ्नं पित्तीक्ष्णदाहविषसूक्ष्मारक्तमहात्वयेषु हितम् ।
रा. नि. व. १४ ।

अंसः । पुं, क्ली. स्तम्भे । रा. नि. व. १८ । भुज-
शिरसि । कंधा । शीवाया उभयपार्श्वस्थे द्वे स्नायौ
अंसावुच्यते । “श्रीवासुभयतः स्नायौ शीवाबाहुशिरो-
ऽन्तरे ।” वा. शा. ४ अ. । नि. १५ अ. ।

अंसकूटः । पुं । स्तम्भफलके । वा. शा. ४ अ. ।
ककुदि । यौटुत्र श्रुंटे ।

अंसपारिकः । पुं । सहानिम्बवृक्षे । गृहानिम् ।
हिं वकाइनि । वै. नि. च. ।

अंसफलकम् । क्ली. स्तम्भफलके । अंशु
अक. भुजे । अंसमर्धं । सु. शा. ६ अ. ।

अंसशोषः । पुं । तद्रामकजातव्याधिविशेषे ।
धेनांसखी वायुः स्तम्भस्थनमृतकफं विशोष्य तसु-
त्यादयति । अकृशकृषाङ्गुलौषक वातजोऽङ्ग ।
लक्षणम् — “अंसदेशस्थितो वायुः शोषयेदंसस्थ-
नम् ।” सा. नि. ।

अंहतिः । स्त्री । रोगे । मे. तत्रिकं । पीडाहीम् ।

अङ्गिः । पुं । पादौ । तन्मूलं । अम ।

अङ्गिपः । पुं । हृत्वे । हला ।

अङ्गिस्तम्भः । पुं । गुल्फे । पात्रेण गुल्ले,
गुल्लुङ्गो । हे. च. ।

अक्रवः । वि । केशशूलौ । शत्रु माथा नेडा ।

अकरा । स्त्री । आमलकीहृत्वे । अमला गोह्र ।
श. च. । See आमलकी ।

अकराकरभः । पुं । अकर्करे । अकरकरा ।
शार्ङ्गः अकरादिचू. ६ अ. ।

अकराभकः । पुं । अकर्करे । अकरकरा ।
हे. निघ. ।

अकर्करः । पुं । स्वनामख्याते पण्डित्ये । अ-
करकरा । फा. अकर्करहा । प्र.
अकल्करः । अकल्करा । गुणाः - वीर्योष्णः
बलकरः कटुः प्रतिश्यायशीघ्रवातघ्नश्च । वै. निघ. ।

अकर्णः । वि । बधिरौ । काला । हे. च. ।

अकर्त्तनः । वि । वामने । वी. ७ न. ।

अकल्यः । वि । रुग्णे ।

अकल्लः । पुं । अकर्करे । अकरकरा । अ. टी.
सा. । वै. निघ. २ भ. वा. व्या. ।

अकालकुष्माण्डः । पुं । अकालजकुष्माण्डः ।
असमये जात कुम्भ ।

अकालजम् । वि । असमयोत्पन्ने । Unseasonable. यथा—“अकालजन्तु विरसं न धान्यं
गुणवत्सूतम् ।” राज. ।

अकालभोजनम् । स्त्री । अप्राप्ते काले, अति-
प्राक्, कालेऽतीते वा, भोजनम् । असमये भोजन-
न । तच्च गुणैरसामर्थ्यकरं शिरःपौडविमूचिका-
दिव्याधिजनकम् । यथा “अप्राप्तकाले भुञ्जानो
असमर्थे तनुर्नरः । तान्कालं व्याधीनवाप्नोति मरण-
चाधिगच्छति ॥” भा. पू. १ भ. ।

अकालशयनम् । स्त्री । न यथायोग्यकाले
शयनम् । असमये शयनं । वा. पू. ८ अ. । गुणाः
“अकालशयनात् श्लेष्मा प्रतिश्यायः प्रसीनसः श्वयः
शोफः शिरोऽर्त्तश्च जायते चाग्निमान्यता ॥” हा.
अभिः १ स्थाने २३ अ. ।

अकुयम् । स्त्री । रुग्णे । रौप्ये । हला ।

अकुलः । वि । निरस्थिद्रव्ये । वी. ३ शृ. ७. च.
वि. १ अ. । लम्बकर्णजटाहीनमध्यमात्रे । यथा “ल-
म्बकर्णोऽजटश्चैव अकुलः परिकीर्तितः ॥” जयद.
६ अ. ।

अकूटः । पुं । फलवृक्षविशेषे । भाग्यफल इति
लोके रत्ना ।

अकूपारः । पुं । कच्छपे । त्रिका. ।

अकृताख्ययूषः । पुं । लवणसेहकट्टादिपदार्थ-
वर्जिते यूषे । स लघुरिति वै. निघ. ।

अकोटः । पुं । (Areca catechu) Areca
nut), The betel-nut tree. गुवाकवचे ।
उपादिगच्छ । हिं उत्. गुया, गुपारी कोटी ।
मं पीकल । त्रिका. । फलगुणाः—गुरु हिंसं रुचं
कषायं कफपित्तहरं मोहनं दीपनं रुच्यं मुखवैर-
स्यहरञ्चाप्रादौ तत्—गुरु अभिष्यन्दि अपिघ्नं दृष्टि-
घ्नञ्च । स्निग्धं तत्—विदोषघ्नम् । पुष्पं—कषायं
मधुरं गुरु च । मद । गुवाकशिरः—भेदनं मद-
करञ्च । च. द. । खादु तित्तं कषायं बल्यं शुक्रलं
सूत्ररोगघ्नञ्च । राज. । निद्रासः—हिमो गुरुः वि-
पाके उष्णः वातघ्नः पित्तकरः चारः अस्त्रः मोह-
नश्च । वा. । हिमो गुरुः वातघ्नः क्षमिदृष्टितल-
यति । रा. नि. व. ११ । पूगं सङ्कीचकं क्षमिघ्नञ्च ।
आमं तत्—कषायं मुखकण्ठशोधनं सरम् उद-
राग्निहरं श्लेष्मपित्तरक्तामशमनञ्च । शुष्कं पूगं—
कण्ठशोधनं रचनं पाचनं रुचिरञ्च । पर्णेन विना
खादितं—पाण्डुवातश्लेष्मादिरोगजनकं भवति । रा.
नि. व. ११ । स एव पूगव्याप्तभेदानङ्गीकरोति—
शैली तैल्लण-गौल्य घोष्टा-चेउल-वङ्गि-गुल-चन्द्रा-
पुरीय-बोल्ह इति । तेषु शैली—मधुरा रूपा कटु-
कषायाम्ना । तैल्लणं—मधुरं लघु दीपनं रसालञ्च ।
गौल्यं—कटु कषायं पाचनं द्रावकं लघु च । घो-
ष्टा—कटु कषायोष्णा दीपनी च । चेउलसंज्ञं
कौकिले प्रसिद्धं—सुगन्धिदीपनं पाचनं पुष्टिकरं
रसाव्यञ्च । वङ्गिगुलमपि कौकिल एव प्रसिद्धं—
विदोषहरं वाय्वं दीपनञ्च । चन्द्रापुरीयं—खादु
कटु कषायं रुच्यं दीपनं पाचनञ्च । चोलीपूगं—
आभ्युद्देशीयं कषायमधुरम् ।

अक्रान्ता । स्त्री, पुं । (Solanum Indic-
um) The egg-plant, इहलीचूपे । विकृति,

वाङ्गु। हिं वरङ्गु, भटकटायी। मं कं डोरली
पाङ्गरी वनभट्टी। उत्. चक्रान्ति। तं प्राङ्ग-
वेद्। र.मा.। गुणाः—उष्णवीर्या पाचनी संया-
हिणी च। चक्र.द.। राज.। कटुतिक्तरसा उष्ण
लघुः वातघ्नो ज्वरघ्नी शरीरकामकासघ्नी आसृष्टरी-
यघ्नी च। रा.नि.व.४।

अक्षयितक्षीरम्। क्ली। आमदग्धे। कौंठा
द्रव। तत् श्रेष्ठप्रकीर्णं गुरु च। वै.निघ.।

अक्षिका। स्त्री। The Indigo plant (In-
digofera tinctoria). नीलीवृक्षे। श.च.।
नीलगण्ड। हिं नीली। मं नीलीचे भाङ्ग, कं नी-
ली, तं नल्लपेट गेरिट, पेटनीलिवेद्। सा विधा,
नीली महानीली च। गुणाः—कटुतिक्तोष्ण। केश्या
कासकफामघ्नी लघुः वातविषादरगुल्मकमिज्वरघ्नी।
रा.नि.व.४। रेचनी मोक्षममवातीदावत्तन्नी च।
भा.पु.१भ.। मद.१व.। “महानीली गुणाख्या स्यात्
रक्तशेष्ठा सुवीर्येदा। पूर्वोक्तनीलिका दक्ष्या सगु-
णा सर्वकर्मसु॥” रा.नि.व.४।

अक्षिन्नवर्त्म। क्ली। नेत्रवर्त्मजरोगविशेषे। अत्र
रोगे नेत्रयोः पक्षाभावेऽपि धीतमधीतं वा नेत्रं
पुनः पुनर्लभति। यथा “यस्य धीतान्यधीतानि
सम्बन्धेन पुनः पुनः। वक्तव्यपरिपक्वानि विद्याद-
क्षिन्नवर्त्मं तत्॥” भा.नि.।

अक्तीका। स्त्री। नीलीवृक्षे। नीलगण्ड। श.च.।

अखट्टः। पुं। (Buchanania latifolia.)
पियालवृक्षे। पेशाशील, पेशाल। ईश्वर वीज-
के पेशालवीज उ चारदाना कह। हिं चि-
रोक्षी। मं चारोली। गुणाः—कफपित्तक्षत्र,
तत्फलगुणाः—मधुरं क्षिणं हृद्यं वातपित्तघ्नं ग-
रु सरं ज्वरदाहज्वराहरं च। तन्मज्ज—मधुरं हृद्यं
हृत्थं वातपित्तघ्नं दुर्जरं क्षिणं विटम्भि आमवर्ध-
नञ्च। अस्य पक्वं फलं—हृत्थं मौल्यं पक्वं गुरु च।
तवीजं—मधुरं हृत्थं पित्तदाहघ्नञ्च। रा.नि.व.११।
“चारः पित्तकफाक्षत्रक्षत्रफलं मधुरं गुरु। क्षिणं
सरं मरुपित्तदाहज्वरघ्नपहम्॥ प्रियालमज्जा म-
धुरी हृत्थः पित्तानिलापहः। हृद्योऽतिदुर्जरः क्षि-
णो विटम्भी आमवर्धनः॥” भा.प्रासादि-व.।

अखलः। पुं। उत्तमवैद्ये। वै.निघ.।

अखातम्। क्ली। देवखाते। देवशान्। हिं.

च.का.४। पुष्करिण्याम्। अम.।

अखिलिका। स्त्री। A kind of gourd
(Momor. lica charantia). चुटकारवेत्ता।
उच्छ्र। हिं करेलो छोटी। See कारवल्ली।

अगः। पुं। पर्वते। हिं पाहाड़। अगो विविध
आग्नेयसौम्यभेदेन। तथोर्विष्य आग्नेयः, हिमालयः
सौम्यः। आग्नेयगिरिजानौषधानि अग्निगुणभूयि-
ष्ठानि, सौम्यगिरिजानि च सोमगुणभूयिष्ठानि।
“आग्नेया विष्यशैलायाः सौम्यो हिमगिरिः क्षु-
तः। अतस्तदौषधानि स्युरगुरुपाणि हेतुभिः॥”
भा.। वृक्षे। सर्पे। सूर्ये। हि.च.।

अगजः। पुं। तुम्बुरी। आर्द्रधान्ये। कौंठा
धने। हिं आर्द्रचनिया। मद.। विशेषसुम्बुरशब्दे
द्रष्टव्यः। वन्दायाम्। गान्.डा, परगण्ड।

अगजम्। क्ली। Bitumen. शिलाजतुनि।
र.मा.।

अगदः। पुं। रोगे। A medicament. औ-
षधे। रा.नि.व.२०। वा.उ.२५५.। दद्रुघ्नवृक्षे।
दाग्गर्दन। वि। रोगमुक्ते। रा.नि.व.२०।

अगदम्। क्ली। चारीर्ये। रा.नि.व.२०। वा.
उ.२५५.।

अगदङ्करः (ङ्कारः)। पुं। वैद्ये। रा.नि.व.२०।
A physician.

अगदतन्त्रम्। क्ली। विषचिकित्साविषयक-
तन्त्रे। अगदतन्त्रं नाम श्रव्याद्यद्विषयतन्त्रान्तर्गत-
वैद्यकाङ्गविशेषः। तच्च सर्पकोटलूताश्चिकित्सुषिका-
दिद्विषयविषयानर्थं विविधविषययोगविधौपहतो-
पशमनार्थम्। सु.सु.१५.।

अगदनस्यम्। क्ली। सर्पदंष्ट्रादौ नस्यविशेषे।
सु.कल्प.।

अगदाञ्जनम्। क्ली। विषमूर्च्छितादौ अञ्जने।
सु.कल्प.।

अगन्धिकम्। क्ली। Sochal salt. सौव-
र्चलवर्णं। मठल जवण। भा.। मद.। See सौव-
र्चलम्।

अगरा (री)। स्त्री। A kind of grass,
Deotár. देवदास्याम्। देवशान्.डा। अ.टी.

भ. । पीतदेवदाल्याम् । भा. । रा.नि.व.३ । See देवदाली ।

अगरु । क्ली. । अगरुवृक्षत्वे । कृष्णागरुणि । अग-
त्रादे ऽन्तन । बा.उ.२७७. । See अगरु ।

अगरुसारः । पुं । कृष्णागुरी । Aloe wood,
the black variety. काल अञ्जक ।

अगस्तिः । पुं । (Sesbana grandiflora.)
वकनामकपुष्पाशकवृक्षे । मी.तत्रिकं । वक्रकुण्डल-
गोष्ठि । हिं हतिया, वकुल इहत् वौलसरी । तै-
लज्जयविसिचेटु । मं अगरुता हदगा । अगस्तिः श्रे-
तरक्तनीलपीतभेदेन चतुर्विधः । गुणाः — पित्तकफ-
हारिणं, शीघ्रशमनत्वं हिमलं धीनिश्लक्ष्णकुष्ठ-
शीथनाशिलम् । अस्य—वक्रोऽतिशिशिरसितक्तः
मधुरः मदगन्धिः पित्तदाहकफघासप्रमघ्नीदीपन-
श्च । रा.नि.व.१० । अपरञ्च “सुनिशिक्षी सरा
प्रोक्ता बुद्धिदा रुचिरा लघुः । पाककाले तु मधुरा
तिक्ता चैव सृतिप्रदा ॥ विदीपयत्यकफहृत्पाण्डुरी
गविषापनुत् । शीफगुल्महरा प्रोक्ता सा पक्ता रुच-
पित्तला ॥” पर्यन्तं सुनिहस्य—कटु तिक्तं गुरु
मधुरं किञ्चिदुष्णं मिकफकण्डूविषरक्तपित्तघ्नञ्च ।
वे.निच. । पुष्पगुणाः—शीतलं गौल्यं विदीपघ्नं श-
मघ्नं वलासकासवेवर्णभूतहरं वलघ्नञ्च ॥ रा.नि.व.
१० । शीतवीर्यं चातुर्थकज्वरहरं नक्ताभ्यघ्नं तिक्तं
कषायं कटु पीनसकफपित्तवातघ्नञ्च । भा.पू.१भ.
शा.व. ।

अगस्तिकुसुमः । पुं । वक्रवृक्षे । वाकगगच्छ ।
विवा. ।

अगस्तिदुः } पुं । वक्रवृक्षे । त्रिका. ।
अगस्तिदुः }

अगस्त्यः । पुं । वक्रवृक्षे । रा. नि. व. १० ।

अगस्त्यरसः । पुं । उदररीगन्धे रसे । रस-
गन्धकत्रेपालनीजलौहशिलाजुतामहरिद्राणां प्र-
त्येकं समभागः, एकैव विकटधृज्जराजाद्रेकनिम्ब-
निर्गुण्डीखण्डलीकाथैरकवारैः मर्याः । अनुपा. गुड-
हरीतकी, कम्प्लवर्णं वा । र.सा.सं. ।

अगस्त्यहरीतकी । स्त्री । कासी हिता । पा-
कविधिः—दशमूलार्द्रिकाव्यद्रव्याणि प्र.र.प यवाः
८३. हरीतकीयतं । हरीतकीयतां पादलीकृतान्

एकत्र ८०. श. जले पक्का पादविष्टः क्षायः कर्मभ्यः ।
अथ गुडं (१२.३३) उक्तकायेन गोलयित्वा कुड-
वमित्ततैलभर्जितनिरस्थिहरीतकीसहितं पक्का
च पादविष्टेऽवतायं शीते पिप्पलीचूर्णं ॥ ०. श.
प्रक्षिपेत् । शीतले मधु ॥ ०. श. मिथयेत् । मावा—
हरीतकीद्वयं लिहस्य च तो. २ प्रत्यङ् खादेत् ।
एतदन्तर्गता चौरपुष्पी = दन्तखडिका । च.द.का-
स. । मतान्तरं दशमूलद्रव्यं प्र. ४ तो. । दशमूलौ
स्वयं गुहां शङ्खपुष्पीं शटीं बलाम् । हस्तिपिप्पल्यः
पामार्गपिप्पलीमूलचित्रकान् भार्गोपुष्करमूलञ्च
दिपलाशं यवाढकम् । हरीतकीशतैकं जलपक्वा-
ढके पचेत् । यवस्त्रिभक्तपायनं पूतं तच्चाभयाश-
तम् । पचेद्भुङ्क्तुलां दत्त्वा कुडवञ्च पृथक् घृतात् ।
तेलात् सपिप्पलीचूर्णात् सिद्धशीते च माचि-
कात् । लिह्याद्वै चाभये चार्चं खादेन्नित्यं रसाय-
नात् ॥ इति पाठः । र.स.र. । प्रयोगा. हा.अविः
३८ अ. ।

अगाधम् । क्ली. । जले । छे. च. ४ का. ।

अगारधूमः । पुं । गृहधूमः । बूल. वा. उ.
३८ अ. ।

अगिरः । पुं । चित्रकवृक्षे । जटा । See चि-
त्रकः ।

अगुरु । क्ली. । (Aquilaria agallocha) A
fragrant wood. स्नानामप्रसिद्धसुगन्धि-
विशेषः । अञ्जकऽन्तन । हिं अगरु । । इरगुह
चेटु । मं शिशवाचे भाङ्, कृष्णागुरु । तत्र कृष्ण-
दाह स्वादु मङ्गल्यकाष्ठा गुरु भेदेन पञ्चविधम् । रा.
नि.व.१२ । तेषां विशेषान्तत्पथार्थं स्रग्वाः । अस्य
सामान्यगुणाः—तिक्तता, उष्णता कटुता, लेपे रु-
क्षता, व्रणकफवायुवान्तिमुखरीगनाशिलं, लघ्वं,
पित्तलं, लघु तीक्ष्णं, कर्णोच्चिरोगघ्नञ्च । रा.नि.
व.१२; वा.चि.४अ. । कृष्णागुरु—गुणाधिकं जले
मज्जति च । एतत्क्षेष्टः—कृष्णागुरुसमगुणः । भा.
क.व. ।

अगुरुः । पुं । Aloe wood (or agallocha.)
अगुरुवृक्षे । अञ्जक गोष्ठि । वा.सू.१५अ. एलादि-
व. । “अगुरुः शीवासकं कुडुमम्” । कपिलशिशि-
पायाम् । हिं कपिलवर्णं शीसव । भा.पू.१भ.वटा-
दि व. । शिशपावृक्षे । शिङ्गोष्ठि । मी.र.त्रिकम् ।

अगुरुगन्धम् । स्त्री । हिङ्गुलि । हिङ् ।

अगुरुसारः । पुं । कृष्णागुरुह्वे । काल अशु-
द्र । See कृष्णागुरुः । खोह्ने । रत्ना.एकाग्रः ।

अगुरुसारा । स्त्री । शिशपाह्वे । भा-

अगुरुशिशपा । स्त्री । (Dalbergia Sissu.)
शिशपाह्वे । शिंशु । हि शीसव । अ.टी. खामी ।

अगूढः । पुं । The castor-oil plant, (Ri-
cinus communis.) श्वेतरेखे । अशुद्ध
देहना । हि एरुख । वै.निघ. । See एरुखः ।

अगूढगन्धम् । स्त्री । (Ferula assafoetida.)
हिङ्गुलि । रा.नि.व.६ । See हिङ्गु पलाखी ।
स्यनाभौ । लघुने ।

अष्टद्विः । स्त्री । अभिलाषे । वा. चि. ७ अ. ।

अग्रीकाः । पुं । A fabulous animal with
eight legs. शरभे । पचिणि । सिंहे । मी. ।

अग्निः । पुं । The fire of the stomach.
जाठराग्नी । स चतुर्विधः — मन्दतीक्ष्णविषमसमभे-
देन । यथा 'मन्दतीक्ष्णोऽप्य विषमः समश्चेति चतु-
र्विधः । कुरुपित्तानिलाधिक्यात् तस्याभ्याजाठरी-
ऽनलः ॥ विषमो वातजान् रोगान् तीक्ष्णः पित्त-
निमित्तकान् । करोत्यग्निलया मन्दो विकारान्
कफसम्भवान् ॥ समासमाघिरशिता मात्रा सम्यग्वि-
पच्यते । स्वल्पापि नैव मन्दाग्निर्विषमाग्नेर्नु देहिनः ॥
कदाचित् पच्यते सम्यक्कदाचिच्च न पच्यते । ती-
क्ष्णाग्निरिति तं विद्यात् समाग्निः श्रेष्ठ उच्यते' ॥
भा.नि. । तल्लक्षणं — 'वामपार्श्वस्थितं नाभेः कि-
ञ्चिन्नोमस्य मण्डलम् । तन्मध्ये मण्डलं सौम्यं तन्म-
ध्येऽग्निर्यवस्थितः । जरायुमात्रपक्वन्नः काचकोश-
स्थदीपवत् ॥' भा. । अपरञ्च — 'मूर्ध्नि दिवि य-
था तिष्ठन् तेजोयुक्तैर्गोभक्षिभिः । विशेषयति स-
र्व्वाणि पल्लवानि सरांसि च ॥ तद्वह्नीरोरिणां मुक्तां
ज्वलनोनाभिमाश्रितः । मयूखैः पच्यते लिभं नाना-
व्यञ्जनसंस्कृतम् । स्थूलकायेषु सत्वेषु यवमात्रः प्रमा-
णतः । कृमिकौटपतङ्गेषु बालमानोऽवतिष्ठते ॥'
रस.प्र. । "पाचकं रञ्जकञ्चापि साधकालीचकं त-
था । आजकश्चेति पित्तस्य नामानि स्थानभेदतः ॥
अन्याश्च यत्क्रान्तीः हृदये लोचनहृदये । त्वचि
सर्व्वशरीरेषु पित्तं निवसति क्रमान् । पाचकं पचते

मुक्तमिति ।" निदा. । तेजःपदार्थविशेषे । आशु
न । हि भाग । अधितापगुणाः — वातकफसम्भता-
शीतकम्पत्रः, आमाशयकरः रक्तपित्तकीचनश्च ।
राज.भा. । चिचके, छिद्यग्राह । सियी. यङ्गयो-
चि.विस्त्रायहृते । वा.सू.१५अ. आरग्वधादि-च. ।
अग्निजारह्वे । रा.नि.व.२३ । पीतबालके । कैशरी ।
पित्ते अग्ने । निम्बुके । रा.नि.व.२१ । खर्णे ।
रा.नि.व.१२ । भङ्गातके । रा.नि.व.११ । रक्तचि-
चके । रा.नि.व.६ । च.द.यङ्गयो-चि.कपिष्टाष्टके ।
अग्निकः । पुं । An insect of scarlet col-
our. इन्द्रगोपकौटविशेषे । आषाढः.पांका ।
सु.मि.अ. ; हे.च.४का. । चिचकह्वे । वा.चि.७
अ. । भङ्गातकह्वे । भा.पू.१भ.६.व. ।

अग्निकर्णी । स्त्री । हृच्चविशेषे । वै.निघ.२भ.
अभिन्यास ज्वरचि. ।

अग्निकर्म । स्त्री । यन्त्रादिरोगेषु दग्धशला-
कादिभिः प्रयोज्ये दाहकार्ये । तच्च चारदाहान्न-
रोगः क्रियासु, न गुणेषु । तच्चतुर्विधं रोगाधिष्ठान-
भेदात्, यथा — बलयविन्दुविलेखगुप्तशलाकावच-
र्षणानि । तस्य च कालः शरद्वर्षाभाभ्यामन्यत्र
सर्व्वेत्तुषु प्रशस्तः । तस्य पात्रं — दुर्व्वलबालहृदभी-
रुप्रभृतिभिन्नाः । तदुपकरणं — पिप्पल्यजशङ्खो-
दलशरशलाकाजाम्बवीठतरलीहाः चौद्रगुह्येहा-
श्च । सु.सू.१२अ. । वा.चि.१५अ. ।

अग्निकाष्ठम् । स्त्री । (Agallochum) अ-
गुरौ । "अग्निकाष्ठं करीरे स्यात् ।" रा.नि.व.२३ ।
शमीकाष्ठे । रा.नि.व.१२ ।

अग्निकुमारः । पुं । अजीर्णाधिकारीत्तरसा-
यनवटीविशेषे । यथा — "टङ्गणं रसगन्धौ च सम-
भागं त्रयं विधात् । कपदेः सर्जिका चारो (यव-
चारः) सागधी विश्वभेषजम् ॥ पृथक् पृथक् कर्ष-
मात्रं वसुभागमिहोषणम् । जम्बीराक्षौर्दिनं पृष्टो
भवेदग्निकुमारकः । विन्दुचौश्लवतादिवाङ्मनाभ्यो
पशालये ॥" रस.प्र. रसेन्द्रचि. । भेष प्रयोगा.सा.
कौ.रसा.सं. । द्वितीयः यङ्ग्यधिकारी । पटुपचकं
पञ्चलवणम् । शङ्कराजादिना प्रत्येकं चिधा मर्ह-
नम् । र.सा.सं.१११ योगः । तृतीयो यङ्ग्यम् ।
अजमीदा वनयमानौ । र.सा.सं.१२२योग.भेष. ।
चतुर्थः सप्रिपातज्वरं हितः । पारदः ४ती.गन्ध.४

ती. हंसपादी (गोश्यानिश) रसे दिनेकं मई-
यिला वटीकरणेन २ ती. विषेण सङ्घ काचकृष्णं
निधाय सुखमवबध्य बालुकायन्त्रेण १२ प्रह. दोप-
शिखावदधौ पाच्यः । शीते विषं ॥ ० ती. मरिचचूर्णं
॥ ० ती. मिश्रयेत् । मात्रा रक्तिमिता । भा. म. ख.
१ भ. । पक्षमः अजीर्णं, अत्र भागत्रयमिति एक-
भागपित्तया, एवं सन्वेच । कपदंशः दग्ध्वा ज-
म्बीररसे शोधनीयम् । पक्षी वृद्धदधिकुमारः । अ-
त्र रसापित्तया द्विगुणं गन्धं ढग्ध्वा देयम् । पटुनि-
लवणानि । हादशैतानीति फलत्रयादिपचपटुना-
नि द्रव्याणि रसतुल्यानि । र. सा. सं. १२८ योगः,
प्रयोगाः । समीपस्य वृद्धदधिकुमारः । अत्र जा-
तीफलं जातीफलजातोकोषी । वराहं = गुडत्वक् ।
१२८ योगः । अष्टमेऽधिकुमारे समभागमिति प्रत्येकं
भागकं, वसुभागमिति भागाष्टकम् । र. सा. सं. १५६
योगः । रस. र. उदरे. ।

अग्निकुमारसौहम् । क्ली । मीहाधिकारे
रसः । रामठं = हिङ्गु । तुल्यहिङ्गुटङ्गणसैन्धव-धान्य-
कीरकयमानौमरीचगुण्ठीलवङ्गैर्लाविङ्गानां प्रत्येकं
१ तो. सौहं सन्वेसमं रसस्य ४ तो. गन्धकस्य च
४ तो. । अनु. घृतं मधु च । र. सा. सं. ३२४
योगः ।

अग्निगर्भः । पुं । अग्निजारवृक्षे । रा. नि. व. ६ ।

अग्निगर्भा । स्त्री । (Acacia suma. शमी-
वृक्षे । मॉइं ग्राह् । हिं, मं शमी । गुणाः—ति-
क्ता, कटुः, कषाया, शीता, लघुः, रैचनी, कफ-
कासशमनश्चासृक्ताशः कृमिघ्नो । भा. पू. १ भ. । See
शमी । महाभ्योतिषतीलतायाम् । वडु लताफटे-
की । रा. नि. ।

अग्निघृतम् । क्ली । अग्निमान्ये घृतम् । घृतं ४
श. पिप्पल्यादिकल्कद्रव्यं प्रत्येकं ४ ती. दधि ४
श. काञ्जिकं ४ श. शुक्रं ४ श. आर्द्रकरसः ४ श. ।
एभिः यथाविधि घृतं पचेत् । च. द. अग्निमा. चि. ।
पिप्पली पिप्पलीसूलं चित्रको हस्तिपिप्पली ।
हिङ्गुचव्यजभोदे च पक्षैर लवणानि च । हौ चारी
हनुषा चैव दद्यादष्टपलानि तम् । दधिकान्जिक-
शक्तानि केहमावासमानि च । आर्द्रकस्वरसप्रस्थं
घृतद्रव्यं विपाचयेत् ॥ इति पाठः ।

अग्निचूडः । पुं । तामचूडपचिणिं कूक्कुडां ।

दा. हिं कौमुडा, हिं सुगां । स द्विविधः बन्ध्याबन्ध-
भेदेन । तयोर्धाम्भः— वृक्षः, वृष्यः, बन्धः, गुहः,
शुक्रकफकृत्, स्निग्धः, उष्णवीर्यः, कषाघरसस्य ।
आरण्यः—स्निग्धः, वृक्षः, श्रेष्ठः, गुहः, वात-
पित्तव्यवमिविषमज्वरनाशकश्च । भा. । वृद्धं श्रेष्-
ठं लघु च । रा. नि. व. ११ । कचं स्वादु कषायं शी-
तलघु । राज. ।

अग्निजः । पुं । अग्निजारवृक्षे । रा. नि. व. ६ ।
भस्मातके । सुवर्णे । मांसपाती ।

अग्निजननी । स्त्री । भैषज्यमेतत् अग्निमा-
न्योपशमनम् । रस. चि. । पलैकं सूक्ष्मं कृतं म-
रिचं हिङ्गुजीरकम् । प्रतिकर्षं वचां च तस्यैव
मार्कवद्रवैः । दिनं पिप्पा लिङ्गेन्यासं विषुवा वज्रि-
दोमये । कर्षेकं भनयेच्चानु दाडिमं नागरं गुडैः ॥
मार्कवद्रवैः भङ्गराजरसैः । प्रयोगाः ।

अग्निजातः । पुं । अग्निजारवृक्षे । रा. नि. व. ६ ।

अग्निजारः । पुं । A plant used in
medicine of stimulant properties.
पश्चिमसमुद्रप्रसिद्धे खनामख्याते सागरसम्भूतौषध-
विशेषे । स चतुर्वर्णः । तेषु लोहितवर्णः श्रेष्ठः ।
“जाराभो दहनस्यर्था पिच्छिलः सागरं भवः । ज-
रायुस्तच्चतुर्वर्णः तेषु श्रेष्ठः सलोहितः” इति तल्ल-
क्षणम् । गुणाः—कटुरसः, उष्णवीर्यः, लघुपाकः,
कफवायुसन्निपातशूलरीगघ्नः, पित्तकरश्च । “स्या-
दग्निजारः कटुरष्णवीर्यः तुदामयो वातकफाम-
यघ्नः । पित्तप्रदः सांघिकसन्निपातशूलातिश्रीता-
मयनाशकश्च ॥” रा. नि. व. ६ ।

अग्निजालः । पुं । अग्निजारे । रा. नि. व. ६ ।

अग्नि-जिह्वा (जिह्विका) । स्त्री । (Glo-
riosa Superba) लाङ्गलीवृक्षे । रवा. । हेव-
लज्जुनिशो । हिं करिहारी । मं कललावी । गु-
णाः—सरा, तिक्ता, कटुका, तुवरा, तीक्ष्णा, उ-
ष्णा, पित्तला, सकारा, गर्भपातिनी, कुष्ठोपा-
शत्रिणशूलश्रेष्ठाभिमजित्, कफवातघ्नी अन्नः शल्य-
निकासिनी च । भा. पू. १ भ. गु. व. ।

अग्निज्वाला । स्त्री । Pothos officinalis.
गजपिप्पल्याम् । गजपिप्पुल । सा चविक्कायाः
फलमिति प्राज्ञाः । “चविक्कायाः फलं प्राज्ञैः क-
थिता गजपिप्पली ।” भा. पू. १ भ. । गुणाः—

कटुः, उष्ण, वातश्लेष्महृत्, दीपनी, अतीसारश-
सकण्ठामयकमित्री । लाङ्गलीडले । अग्निजरी ।
जलपिप्पल्याम् । कां० ५७ । मं जलपिपली ।
धातकौडले । रा.नि.व. २१ ।

अग्नितुण्डीरसः । पुं । अजीर्णाधिकारि रसः ।
“शुद्धमृतं विषं गन्धमजमोदा फलत्रिकम् । सर्जि-
चारं यवचारं बह्मसैन्धवजीरकम् ॥ सौवर्चलं वि-
डङ्गानि सामुद्रं वृषणं तथा । विषमुष्टिसमं सर्वं
जम्बोरान्धेन मर्दयेत् । मरिचाभां बटीं खादेत् ब-
ह्मिमान्प्रशालये ॥” अत्र बह्मिचक्रः, अज-
मोदा यमानी । विषमुष्टिः, महानिम्बः, अस्य त्वक्
पत्रं वा सर्व्वसमम् । र.सा.सं. १३३योगः । द्विती-
यः—अमृतवराटकमरिचैः द्विपञ्चनवभागैः कृतैः
क्रमशः । वटिका मुद्गसमाना कफपित्ताग्निमान्या-
जीर्णहरा ॥ अत्र लिम्पाकरसैः वटिका कार्या ।
प्रयोगा अजीर्णै । अमृतवटीति भेषः ।

अग्निदमनकः } पुं, स्त्री । (Medicinal
अग्निदमनी } plant stimulant and
stomachic, consider-
ed as a small species of *Captacá-
ri-cá*) चूद्रकण्टकवृक्षविशेषे । गणिकारीति प्रसिद्धा
गणिति । दुरालभाभेदे । दुरालभाउत्पेद । मं
धमासाभेद, अगिद्वया । वै. निघ. । शोला ।
इति केचित् । गुणाः—कटूष्णरूचलं, रुचिकरत्वं,
अग्निदीपकत्वम् । रा.नि.व. ४ । वातगुल्फकफघ्नत्वं,
जीह्वघ्नत्वम् । वै. निघ. ।

अग्निदीपनः । पुं । वरुणवृक्षे । वक्रगुणाच्छ ।
भा.पू. १भ. । [वर्द्धकः ।

अग्निदीपनी । त्रि । अग्निवृद्धिकार्याम् । अग्नि-

अग्निदीप्ता । स्त्री । महाज्योतिष्मती लता-
याम् लताफटेकी । मं थोड़ मालकाङ्गनी । हिं
उमिजिनि । रा.नि.व. ३ । भा.पू. १भ. ।

अग्निधमनः । पुं । कटुनिम्बे । कटुनिम्ब,
बोड़ानिम् । मं कडुनिम्ब । See महानिम्बः ।

अग्निनिर्यासः । पुं । अग्निजारवृक्षे । रा.नि.
व. ६ । [लोके ।

अग्निपत्री । स्त्री । अग्निवत्याम् । आग्निज्ञा इति
अग्निपाली (माली) । पुं । चित्रकवृक्षे ।
चित्ते । म.द. १व. ।

अग्निप्रस्तरः । पुं । अग्निजनकपाषाणे । षक्-
गक्तिर पाथत्र । मं बार ।

अग्निफला । स्त्री । महाज्योतिष्मतीलतायाम् ।
वडु लताफटेकी । मं थोड़ मालकाङ्गनी । रा.नि.
व. ३ ।

अग्निभः । पुं । सुवर्णे । रा. नि. व. १३ ।

अग्निभा । स्त्री । ज्योतिष्मतीलतायाम् । लता
फटेकी । मं चूद्रमालकाङ्गनी । हिं कडुइ । See
ज्योतिष्मती ।

अग्निभु । स्त्री । खर्णे । जले । रा.नि.व. १३ ।

अग्निमणिः । पुं । सूर्यकान्तमणौ ।

अग्निमथनः । पुं । गणिकारिकायाम् । गणिति
वा आगुगुलु । रा.नि.व. ६ । See गणिकारिका,
अग्निमथः ।

अग्निमथ्यः । पुं । (*Premna Seratifolia*)
खनामख्यातवृक्षे । गणिति, आगुगुलु । हिं इर-
णि, अगेथ, गणिकाारि । उत्. अग्निवध । तं चिरनिष्ठु
चेष्टु । अग्निमथ्यो द्विधा चूद्रवृक्षहेदन । तदुभयगु-
णाः—वीर्योष्णः, कटुः, तिक्तः, तुवरः, मधुरः, अ-
ग्निदः, श्रययुपास्त्रकफवातहरः, मलरीधविषाम-
मेदारीगृह्वरश्च । लघुसु लेपने उपनाई शोफे च
हितः । वै. निघ. । भा.पू. १भ. गु. व. । च.सू. ४अ. २६
दश । अग्निवधू इति पूर्व्वदेशे, इति उ. । सु.सू.
३६ अ. संशोधने । वा.उ. २०अ । सर्जवृक्षे ।

अग्निमयः । पुं । श्वेतवृद्धदारके । श्वेत विट-
ताडिक । मं श्वेत वरधारा । वै. निघ. । श्वेतवृद्धा-
याम् ।

अग्निमान्द्यम् । स्त्री । मन्दाग्निनामकरीगवि-
शेषे । भन्नाग्नि । तस्य कारणमत्यल्पपानादिसम्भूत-
मजीर्णम् । तत्र खल्पापि मात्रा न पच्यते, कफज-
रोगाश्च विविधा जायन्ते । तत्राग्नेः समानतास्था-
पनं, विषमाग्नी वायोरुपशमः, तीक्ष्णाग्नी पित्तस्य,
मन्दे च श्लेष्मणः शोधनं प्रतीकारः । च.द. निदानं
यथा—“अत्यल्पपानाद्विषमाग्निनाश्च संधारणात् ख-
व्रविपर्य्ययाश्च । कालेऽपि सारव्यं लघु चापि मुक्तमन्नं
न पाकं भजते नरस्य ॥” तत्र अजीर्णं षट्—क-
फादामाजीर्णं, पित्तादिदग्धाजीर्णं, वाताश्च विट-

आशीर्णे रसगेषात् रसगेषाजीर्णम् । दिवारा-
चेण जीर्णोत् दिनपाकि । षडश प्राकृतमिति ।
“तन्नामि गुप्तोत्केदः शीघ्री गण्डाक्षिकूटगः । उ-
द्धारश्च यथाभूक्तमविदग्धः प्रवर्तते ॥ विट्स्थे शुल-
माभ्यान् विविधा वातवेदनाः । मलवाताप्रवृत्तिश्च
क्षुधो मोहान्नपीडनम् ॥ विदग्धे भ्रमत्तन्मूर्च्छा पि-
त्ताच्च विविधा रजः । उद्धारश्च सधूमाक्षः खेदी
दाहश्च जायते ॥ रसगेषोद्ग्राविषः हृदयाशुद्धि-
गौरवे । मूर्च्छा प्रलापी वमणः प्रसक्तः सदनं भ-
मः । उपदवा भवत्येते सरश्च वायुजीर्णतः ॥”
मा.नि. । पथ्यं यथा द्रैक्षिके वसनं पूर्वं पैनिके
सदुरचनं । वातिके स्वेदनश्चाथ यथावस्थं हितश्च
यत् ॥ नानाप्रकारो व्यायामी दीपनानि लघूनि
च । बहुकालसमुपद्राः मूर्च्छा लोहितशालयः ॥
विलेपी लाजमण्डश्च मण्डो सुद्वरसः सुराः एषो व-
र्हो शशो लावः लुद्रमन्थाश्च सञ्जशः ॥ शालिच
शाकं वचायं वान्मूकं शालमूलकं । लघुनं हृदक
आम्लं नवीनकटलीफलम् ॥ शोभाजनं पटोलश्च
वाताकं नलदम्बु च । कर्कोटकं कारुदेहं वार्हतश्च
महार्कमप्रसारणीं सेषम्लं चाङ्गिरीं सुनिषण्णकं ।
धानीफलं नागरङ्गं दाडिमं यवपर्पटाः ॥ अश्ववेत
सजम्बीरमातुलुङ्गानि सालिकं । नवनीतं घृतं तन्म
सौवीरकतुषीदके ॥ धान्याम्लं कटुतेलश्च रामठं ल-
वणार्द्रकं । यमानी मरिचं मेथी धान्यकं जीरकं
दधि ॥ ताम्बूलं तमसिल्लं कटुतिकौ रसावपि ।
मन्दानलं द्रव्यजीर्णं दधि पथ्यमेतदृणां भवेत् ॥ अ-
पथ्यमाह । विरचनानि विष्णुचं वायुवेगविधारणं ।
अतिरिक्तचायश्चनं जागरी विषमाशनम् रक्तसूतिं
शमोधान्यं मस्यं मांसमुपादिकां । जलपानं पिष्ट
कच जाम्बवं सञ्जमालुकम् ॥ कृत्तिकां मोरटं लीरं
किलाटश्च प्रवानकं । तालास्थि शशं तडालं खेदनं
दुष्टवारि च ॥ विरुद्धासास्त्रापानां विट्स्थीनि गु-
रुणि च । अग्निमान्द्रव्यजीर्णं च सर्वान्णि परिव-
र्जयेत् ॥

अग्निमुखम् । ली । कुसुमपुष्पे । कुंकुमे ।

अग्निमुखः । पुं । चित्रकः । चि । उग्राक्ष ।
भङ्गातकश्च । उल्ला ग्राक्ष । वि. ।

अग्निमुखचूर्णम् । अग्निमान्द्रव्ये हितम् । हिङ्गुः
१ भ. अम्बा २ भ. पिपपली ३ भ. शृङ्गी ४ भ. यमा-
नी ५ भ. हरीतकी ६ भ. चित्रकं ७ भ. कुष्ठं ८

भ. । च. द. अग्निमा. वि. प्रयोगः । पञ्जीर्णं । भैष. ।
सा. कौ. अथत् स्वस्थं हृदय उदरे । सा. कौ. र. र. रा.

अग्निमुखताम्रः । पुं । रसीऽयमस्त्रपिताधि-
कारि । “गन्धकेनौलमात्रेण सततुल्येन निर्मिता ।
कञ्जली या तथा लेप्यं ताम्रपत्रत्वं तद्वत्तम् ॥
अर्जनलघुसैः साईं पक्वोद्व्यरपत्रत्वं । आच्छाद्य
कृष्णलवणैश्चूर्णैश्चापि च स्रग्म्ये । अश्वमूषागतं
भ्रातं तस्मिन् भवेद्वेद्वरः । शाणकं रक्तिकाहङ्गा
मांसमात्रं प्रयोगतः । अस्त्रपितं चयं शुलं जरपितं
सुदारुणम् । सप्तरात्रप्रयोगेण शरीरं निर्मलं
भवेत् ॥ र. र. । पञ्चलवणैरिति प्रयोगः ।

अग्निमुखमण्डुरम् । ली । शीघ्राधिकारि ।
मण्डुरस्य १२ प. गोमूत्रस्य १२ श. । प्रक्षेपाय—पञ्च-
कीलं देवदाहं ममकं चिकटुं चिफला विडङ्गश्च ।
प्रत्येकं चूर्णं १ प. । मात्रा १ ती. । अनु. तत्तम् । भैष. ।

अग्निमुखरसः । पुं । रसीऽयं शुलरीगोपश-
मनः । अत्र पारदगन्धकी समी पारदाई सतता-
सम्, एकत शाकपत्ररसेः (५५ गुन) चौरिणीर-
सैश्च दिनैकं मर्दयित्वा लघुपटेन पचेत् । अनुपा.
यमान्द्रादिचूर्णसुषोढकेन पेयम् । र. र. । द्वितीयो-
ऽपि शुलाधिकारि । अथ च रसरत्नाकरधूतेन प्रायः
तुल्य एवा अत्र बलिः गन्धः । गगनम् अम्रे, अर्कः
ताम्रे । वेतसास्त्रम् अश्ववेतसे । सवरमिति चिफ-
लया सहितम् । भुजगवल्ली पर्णः । सलिलं तत्तम्
(वाला) । कनकः धूपुरः । पटुगणः पञ्चवणा-
नि । वञ्जी सुह्री । सुष्टिः चण्डापाटलायां कटुही
वा । र. सा. सं. २८२ योगः । रसरत्नाकरधूते द्वि-
तीये । सुष्ठितिका सुष्टीरी । मङ्गाराद्री ब्रह्मयष्टिः
वाभून्शजौ ।

अग्निमुखलवणम् । ली । अग्निमान्द्रव्ये ।
अत्र—चित्रकमूलं चिफला, दलीमूलं चित्रमूलं
कुष्ठम् । एषां प्रत्येकं चूर्णं समं, सर्वसमं सैन्धवं
एकत्र सुह्रीचीरैः संभाव्य तत्काष्ठमथ्ये दत्त्वा
पट्टेनालिय सदावधौ लिपेत् ॥ भैष. ।

अग्निमुखलीहः । पुं, ली । अर्धसि हितः ।
विडङ्गलादीनां ८ पलम् । वारि द्रोणमितं (२२
श.) पादावशिष्टः काथः कर्तव्यः । अथ लीहपात्रे
२४ प. घृतसुषीकृत्य तत्र लीहस्य १२ प. दत्त्वा का-
थेन सह पचेत् । घनीभूते अवताप्ये विडङ्गचूर्णम्

१५. त्रिकटुचूर्णस्य प्रत्येकं २५. त्रिफलाचूर्णस्य च ५५. शिलाजतीः १५. मधुनः २४५. शर्करायाः २४५. मिश्रयेत् । रसेन्द्र. चि. । चक्रमते त्रिवृतादीनां प्रत्येकं पलायकं ६४३. जले पक्वा पादशिटः क्वाथो विधेयः । अथ अजम्भटा भूम्यामलकी । जटिति पाठे मूलकम् । अथ विडङ्गस्य पलत्रयं व्योषस्य च प्रत्येकं षट् तीलकं कस्कीकृत्य तत्, तथा स्वर्णमाक्षिकेण मनःशिलया विकङ्कतेन वा जारितं लौहचूर्णं १२५. घृतञ्च २४५. तस्मिन् क्वाथे दत्त्वा एकत्र पाच्यम् । घनीभूते शीतले च शर्कराया मधुनश्च शरावचयं मिश्रयेत् । घृतेन पेयम् । च. द. अश्वः-चि. । अग्निर्लौहं पश्य ।

अग्निमुखी । स्त्री । भग्नातक्याम् । डेना । मे. खचतुक् । रत्ना. । च. मू. ४५. भेदनीये । लाङ्गलिकायां, हेमनाडुनिग्रा । मे. खचतुक् । भा. पू. २५. अने. व. । कच्छटे । कौ. ५७ । रा. नि. व. ४ । भा. पू. ६. व. । गुडूच्याम् ।

अग्निरजाः । पुं । इन्द्रमीपकीटे । आवाङ्मौक्त । ह. च. ४ । An insect of scarlet color.

अग्निरसः । पुं । राजयक्षाणि हितः । अन्यथ अयकासे हितः । तयोः प्रथमः—वज्रहाटकमृतानां भस्मैकं द्वित्रिषट् क्रमात् । त्रिकण्टकसैर्भायं दिनानि तद्विचूर्णयेत् । गुग्गुमाचं प्रयोक्तव्यं सज्वरे राजयक्षाणि । सुहृन्मूलञ्च जम्बीरद्रवैः स्यादनुपानकम् । ...खादेत् त्रिनिक्तम्... । ह्रीरकस्य १५. स्वर्णस्य २५. रसस्य २५. गन्धकस्य च ६५. । द्वितीयः—शुद्धमृतं द्विधा गन्धं कुर्याद्यन्नेन काज्जली । तयोः समं तीक्ष्णचूर्णं मर्दयेत् कतकद्रवैः । द्वितीयमान्ते कृतं गोलं ताम्रपात्रे विनिःक्षिपेत् । पाश्चाद्यैरक्षपत्रेण यामार्द्धेऽप्युष्णता भवेत् । धान्यराशौ न्यसेत् पश्चात् द्वियामान्ते समुदरेत् । संप्रेष गालये । हस्ते सद्यो वारितरं भवेत् । त्रिकटु त्रिकला चैला जातीफलवङ्गकम् । एषाञ्च परभागानां समं पूर्व्वरसो भवेत् । संचूर्ण्यलौहयेत् लौहैर्मल्यं निष्कृत्यं हयम् । अयमग्निरसो नाम्ना अयकासनिर्जननः । इन्द्रवाणिकासूलं भङ्गज्जलतिलैः सह । भक्षयेत् अयकासार्तो निष्कमाचं प्रशान्तये । पारदस्य १५. गन्धकस्य २५. । द्वयोः समं तीक्ष्णलौहचूर्णं निष्कलीफस्वरसेन कन्धारसेन वा प्रहरय्य संमद्य

गीलकङ्कला एरक्षपत्रैराष्ठाद्य ताम्रपात्रे निवेष्ट्य च धान्यराशौ प्रहरय्य अटराचं वा न्यसेत् । अथोऽद्वय गोलितं जलवद्भवेत् । त्रिकटादिचूर्णं मिलितं पूर्व्वचूर्णसमं (नवद्रव्यस्य ६५.) याच्यम् । रस. र. । भावप्रकाशे, कतकद्रवैः = कन्धकाद्रवैः । तथा द्वितीयमान्ते = अटराचात् । नवभागीभूतैः । भा. पाठः ।

अग्निरुहा । स्त्री । मांसरोहिण्याम् । रा. नि. व. १२ ।

अग्निरोहिणी । स्त्री । मांसरोहिण्याम् । रा. नि. ग. ११ । वा. उ. ११५. । तन्नामकच्छद्रीगविशेषः । सा त्रिदीपजा । पिप्पलीत्येर्मलैः ज्वरवतः मांसदारणाः कक्षाप्रदेशेषु येऽग्निप्रसृष्टाः स्फीटा जायन्ते साऽग्निरोहिणीत्युच्यते । “मलैः पिप्पलीत्येः स्फीटा ज्वरिणी मांसदारणाः । कक्षाभागेषु जायन्ते येऽग्न्याभाः साऽग्निरोहिणी । पश्चाद्वाक्तराचावा पवादा हनि जीवित”मिति ॥ एतस्य चिकित्सितं वा. उ. ३२५. स्रग्म्यम् ।

अग्निलौहः । पुं । अग्निमुखापरनामकीर्णोऽग्निरोहिण्यस्य रसः । यथा—“त्रिद्विचक्रनिर्गुणोऽग्निरोहिणीसुखितकाजम्भटाः । प्रत्येकशोऽष्टपलिका जलद्रीणे विपाचयेत् ॥ पलत्रयं विडङ्गस्य व्योषं कर्षत्रयं पृथक् । त्रिफलायाः पलं पञ्च शिलाजतुपलं न्यसेत् ॥ दिव्यौषधिरुतस्यापि वैकङ्कतहतस्य वा । पलद्वादशकं देयं रुक्मलौहस्य चूर्णितम् ॥ घृताञ्चतुर्विंशतिभिर्मधुशर्करयोरपि । घनीभूते च शीते च दापयेद्वतारिते । एतदग्निमुखं नाम दुर्गमान्तकरः परः ॥ सुखितिका सुखीरी । अजम्भटा भूम्यामलकी । त्रिवृतादीनां रसेनापि पाकव्यवहारः । क्वाथः पादावशिटः । पाकावतारणकाले प्रवेष्टे पाथं विडङ्गादीनां चूर्णम् । त्रिफलाया मिलित्वा पञ्चपलानि । शिलाजतु १५. (शिवगुडिकीकरीत्या शोधितम्) । दिव्यौषधिः स्वर्णमाक्षिक-मनःशिले । वैकङ्कती वनपालङ्कः । रुक्मलौहं वज्रपाङ्कदा । तच्च रसायनीकरीत्या जुगुप्सुपुटनादिना सूक्ष्मचूर्णितम् । घृतात् चतुर्विंशतिपलानि मधुशर्करयोरपि प्रत्येकं चतुर्विंशतिः । तप्तपूतं लौहं दत्त्वा पश्चात् शर्करासहितं क्वाथं दत्त्वा पाकः काथ्यः । अवतारणसमये विडङ्गादिचूर्णप्रक्षेपः । शीते पथ्युषिते च मधु देयम् । रस. र. अश्वः-चि. ।

अग्निपक्वः । पुं । भग्नातकद्रव्ये । डेनागोह ।

मद.व.१। चित्रकचपे। छिउत ग्रीह। [बीषधी।

अग्निवती। स्त्री। आगिया इति लोकप्रसि-

अग्निवर्षकः (नः)। चि। अम्लद्वीपके, मरि-
चादी। आग्नेयद्रव्यमात्रे। अग्निवृत्तिकर। राज.।

अग्निवस्तुविः। स्त्री। अठरानलस्य वस्ती।
च.द.अग्ने-चि.।

अग्निवल्गुः। पुं। Resin, सर्जयोनिशाल-
विशेषे। रालि। धुना। हे.च.। रा.नि.व. ६१२।
मद.व.२। See सर्जः।

अग्निवल्ली। स्त्री। लताविशेषे। र.सा.सं. अ-
भिन्यासज्व. स्वच्छन्दमायकरसे।

अग्निवाहः (हुः)। पुं। घूमे। हे.च.४का।

अग्निविकारः। पुं। तन्नामकरीगभेदे। स
चतुर्भेदः। शार्ङ्ग.पू.७अ.। See अग्निः।

अग्निविवर्द्धनः। चि। यमान्यादौ।

अग्निविसर्पः। पुं। See अग्निवीसर्पः।

अग्निवीजम्। स्त्री। सुवर्णे। चिका।

अग्निवीजः। पुं। अग्निमये।

अग्निवीर्यम्। स्त्री। स्वर्णे। रा. नि. व. ३।

अग्निवीसर्पः। पुं। (Pain from a boil.)

विसर्पभेदे—यत्र सर्वाङ्गं दीप्ताङ्गाराकीर्णमिव भ-
वति, शरीरे च यं यं देशं प्रति चलति स स देशः

शान्ताङ्गारवदसितो नीलो रक्तो वा भवति।
यथा भट्टिति अग्निदग्ध इव स्फोटैराचितो भव-

ति। अङ्गव्यथा संज्ञानाशः निद्रानाशश्च भवति। ल-
क्षणं—वातपित्तज्वरच्छर्दिमूर्च्छातीसारतड्डभ्रमः।

अस्थिभेदाग्निमदनतमकारीचक्रेयुतः। करोति स-
र्व्वमङ्गं दीप्ताङ्गारावकीर्णवत्। यं यं देशं विस-

र्पय विसर्पति भवेत्स सः शान्ताङ्गारासितो नीलो
रक्तो वायु च च्रीयते। अग्निदग्ध इव स्फोटैः शीघ्र-

गत्याहुतश्च सः। मर्मागुसारी वीसर्पः स्वाहालोऽ-
तिबलशतः। व्यथिताङ्गं हरेत्संज्ञां निद्राश्च आसमी-

रयेत्। हिक्काश्च स गतोऽवस्थामीहशीं लभते न
ना। क्वचिच्छमारतिगुप्ती भूमिशय्यासनादिषु। चे-

ष्टमानशतः क्लिष्टो मनीर्दृश्यमीहवाम्। दुष्पुकीघो-

ऽयुते निद्रां सोऽग्निवीसर्पं लभते॥वा.नि.१३अ.।

अग्निवृद्धिः। स्त्री। अग्निदीप्ती। कूष्माङ्गिकि।

अग्निशिखम्। स्त्री। सुवर्णे। रा.नि.व.११।

Safflower (Carthamus tinctorius) कु-
सुम्भपुष्पे। कूङ्गमकूल। Saffron (Crocus sa-
tivus) कुङ्कुमे। भा.पू.२भ.। मद.व. ३।

अग्निशिखः। पुं। कुङ्कुमवर्णे। कूङ्गमग्रीह।
रा.नि.व.१२। लाङ्गलिकावर्णे। विषनाशनिघ्ना
ग्रीह। रवा.। कुसुम्भवर्णे। कूङ्गम ग्रीह। श.र.।
पूतिकरस्त्रे। नाटि। शूरणे। उल ग्रीह। प.सु.।

अग्निशिखा। स्त्री। (Gloriosa super-
ba). लाङ्गलिकीवर्णी। विषनाशनिघ्ना। हिं क-
रिहारी। भा.पू.१भ.गु.व.।

अग्निशेखरम्। स्त्री। पुं। कुङ्कुमे। रा. नि.
व.१२। कुसुम्भपुष्पे। लाङ्गलीवर्णे। विशल्यानाम-
शाकभेदे। [२६अ.।

अग्निष्टोमः। पुं। सीमलताशाम्। सु. चि.

अग्निसंस्कारः। पुं। अग्निदाहकर्मणि।

अग्निसंस्पर्शा। स्त्री। पर्यंटीनाम-सुगन्धद्रव्ये।
सा च उत्तरदेशे प्रसिद्धा। भा.पू. १भ.क.व.।

अग्निमन्दीपनः। चि। अग्निवर्धके। कूष्मा-
वर्द्धक। Increasing appetite.

अग्निमन्दीपनरसः। पुं। अग्निमान्दी रसः।

यथा—पञ्चकीलं सरिचं, पञ्चलवणं, यवचारः,
टङ्गणं, सर्जिचारः, जीरकं, कणजीरकं, मृगानी,

वचा, मधुरिका, ह्रिद्रु, चित्रकं, जाती, कुष्ठं,
जातीकीषः, विजातकं, तिलिङ्गीलम्बम्, अपा-

मार्गभक्ष, विषं, गन्धकं, पारदः, अभं, लौहं,
रक्तं, लवङ्गं, हरीतकी चैत्येषां प्रत्येकमैकैको भागः

अम्लवेतसस्य २भ. शंखभक्षनश्च ४भ.। भेषः।

अग्निमन्धवः। पुं। (Wild saffron)

अरण्यकुसुम्भवर्णे। वनकूङ्गम्। रा.नि.व.४। अग्नि-
जारवर्णे। रा.नि.व. ६।

अग्निमहायः। पुं। वनपारावते। शुष्क।

मं हीगला पक्षी। रा.नि.व.१६। वायी।

अग्निमादः। पुं। अग्निमान्दी। मन्दाग्निः।

सा.कौ.ज्व.चि.। [अग्नेः चि.।

अग्निमाध्यः। चि। अग्निदाहमात्रे। च.द.

अग्निसारम्। स्त्री। (A sort of collyri-

um.) रसाक्षने । रा.नि.व.११ ।

अग्निसारः । स्त्री । फलस्यशाखायाम् । रा. नि.व.१ । मन्त्रायाम् ।

अग्निसुन्दरसः । पुं । अजीर्णाधिकारि रसः । यथा—टङ्गणं भागसेकस्य सरिषस्य द्विभागिकम् । आर्द्रकस्य रसेनैव भावना चान् दौघते ॥ अगु.लव-
ङ्गम् । प्रयोगः ।

अग्निसेवनम् । स्त्री । अग्निसेवायाम् । आंशुन
पौ.७३३न । गुणाः—शीतवातसामकफवैषयुषं र-
क्तपित्तकरम् आमामिथ्यन्दपाचनञ्च । मद.१३५. ।

अग्निहानिः । पुं । अग्निमात्रे । वा.नि.१३५. ।

अग्न्या । स्त्री । तित्तिरपक्षिणि । गवि । हला. ।

अग्न्याशयः । पुं । पक्षाशये । गौ.कांशय ।

अग्रम् । स्त्री । पलपरिमाणे । “परिमाणे पलस्य
च” । मे.रविर्जं । ठचाद्ययम् ।

अग्रकाण्डः । पुं । काण्डाये ।

अग्रजः । पुं । काकविशेषे । भासपक्षिणि ।

अग्रजङ्घा । स्त्री । The fore part of the
leg. जङ्घाधामे । डे.च. । [जङ्घा ।

अग्रधान्यम् । स्त्री । धान्यविशेषे । जनांश्र । वी-

अग्रपर्णी । स्त्री । A plant cowhage. गु-
कश्मिन्नाम् । आनाकुनौ । प.सु. See आकाशगुमा ।

अग्रपाणिः । पुं । हस्तायै ।

अग्रपुष्पः । पुं । वेतसवृक्षे । द्रवणोष्ठ । प.सु. ।

अग्रमांसम् । स्त्री । The heart. हृदये ।
वृक्षायाम् । हृदयान्तर्गतमांसवृक्षरूपरीगविशेषे ।
अध्यासा । सु.शा. ।

अग्रलोडः । पुं । चिञ्चोटकचुपे । चैष्ट.को.
चिष्टोडमूल । गुणाः—गुरुपाकः, शीतलः, अजी-
र्णकरश्च । राज. । [७ ।

अग्रलोहिता । स्त्री । चिञ्चोश्वे । रा.नि.व. ।

अग्रबीजः । पुं । बीजाग्रवृक्षमात्रे । यथा कुर-
त्यादिः । डे.च. । A viviparous plant as
the Gomphroena globosa &c.

अग्रवीहिः । स्त्री । प्रस्राधिकारम् । नवादि
शान । र.मा. ।

अग्रहायणः । पुं । मार्गशीर्षमासे । अग्रधान
मास । [गीर्णे । अ.च. ।

अग्रिमा । स्त्री । लवलीठवे । लोणां गोष्ठं इति

अग्रुः । स्त्री । अग्रुली । आंशुन ।

अग्र्या । स्त्री । विफलायाम् ।

अघनम् । स्त्री । दधनि । ददे । हला. ।

अवविषः । पुं । सपे ।

अघोररुसिंहरसः । पुं । सान्निपातिकज्वरे
रसः । See घोररुसिंहरसः ।

अङ्कः । पुं । शरीरावयवे । कान । रा. नि.
व. १८ । वा.चि.७५. । चित्रे, रेखायाम् । पापे ।
दुःखे । मे.कविकम् । [प.सु. ।

अङ्कनः । पुं । अङ्कीटवृक्षे । आंकोड गोष्ठं ।

अङ्कपादम् । स्त्री । कागैषाद्यवयवविशेषे । वा.
सु.१८५. ।

अङ्कपाली । स्त्री । धावाम् । धात्री । वेदि-
काख्यगन्धद्रव्यविशेषे । “धात्रीवेदिकयोरीपि ।” मे.
लघतुषां । आलिङ्गने । मे. ।

अङ्गलेख्यः । पुं । चिञ्चोडवृक्षे । चैष्ट.कोमूल ।

अङ्गलीडः । पुं । चिञ्चोटकचुपे । चैष्ट.को ।
See अग्रलीडः ।

अङ्कुरः । पुं । प्ररोधे । पौ.क । वा.उ.१६५. ।
जले । रुधिरं । लोहि । मुकुले । फले । सर्वत्र
मे. रविर्जं । अभिनवोद्भिदि । मे. ।

अङ्कुरः । पुं । यणी । डोडणं । हला. ।

अङ्कुरः । पुं । अङ्कुरे । डे.च.४५. ।

अङ्कीटः(ठः) । पुं । अङ्कीटवृक्षे । र.मा. ।
(स.मि.च.३६) । भा.पू.१.अ.यु.व. ।

अङ्कीटकः । पुं । (Alangium Hexapeta-
lum) खनामख्यातवृक्षे । आंकोड गोष्ठं, धना
आंकोड । हिं डेर । भा. रा.नि.व.८ । अस्य गु-
णाः—कटुः, तीक्ष्णः, खिन्धः, उष्णः, तुवरः, लघुः
रेचनः, कृमिश्लामशीकश्लेष्मविषघ्नश्च । तत्फलगु-
णाः—शीतलं, स्नादु, श्लेष्मलं, बृंहणं, गुरु, बल्यं,
विरेचनं, वातपित्तदाहलघुनाञ्जित् । मद.व. १ ।
विषलूतादिदोषघ्नम् वातकफघ्नः शुद्धिञ्च । रा.

नि.व. ६। च.द.च.सा.चि.।

अङ्गीठवटकः । पुं । रक्तातिसारं दिय-वटके ।
यथा—पलमङ्गीठमूलस्य पाठां दार्ढ्यं च तत् स-
नाम् । पिष्टा तण्डुलतीथेन वटकानचसम्भितान् ॥
ह्यायाशुक्लाश्च तान् कुर्यात् तेष्वेकं तण्डुलान्मुना ।
पेषयित्वा प्रदद्यात् पानाय ॥ भा.म.ख.।

अङ्गीलः । पुं । अङ्गीठकश्च । अँटकाडुगाँछ ।
रत्ना । भा.म.ख.१भ.अतिसा.चि.। “अङ्गीलमूल-
कल्कः ।” वा.उ.१८अ.।

अङ्गीलकः । पुं । अङ्गीठश्च । कौक्त्रोल ।
उकड़ा इति च र.सा.सं.।

अङ्गीलफलसङ्काशः । पुं । फलविशेषे । गे-
ठा इति लीके ।

अङ्गीलतैलम् । स्त्री । तद्र मकफलबीजतैले ।
अँटकाडुबीजेर तैल । गुणाः—“अङ्गीलतैलं
वातघ्नमभ्यङ्गालयुजापहं । कफनाशकरं प्रीतं पू-
ज्यैवेयमैर्हृषिभिः ॥” वै.निच.।

अङ्गीलः । पुं । देवदारुणि । रा.नि.व.२३। वा.
उ.१८अ.। [मद.व.१।

अङ्गीलकः । पुं । अङ्गीठश्च । अँटकाडुगाँछ ।

अङ्गीलसारः । पुं । मालवप्रसिद्ध-स्थावरविष-
प्रभेदे । A kind of poison. हे.च.४का.।

अङ्गम् । स्त्री । कोले । शृङ्गको वोल । रा.नि.व.
६ । शरीरे । शरीरावयवे । रा.नि.व.१८ । उपस-
र्जनभूते । हे.च.नानार्थः । [वा.नि.१३अ.।

अङ्गगौरवम् । स्त्री । शरीरगुरुत्वे । गी भात्र ।

अङ्गग्रहः । पुं । अङ्गवेदनायाम् । गी वाथ ।
वा.नि.१६अ.।

अङ्गलानिः । स्त्री । Langour. देहजाये ।
शरीरेर जड़ता । वा.चि.२२अ.।

अङ्गघातः । पुं । अङ्गाघाते । गी ट्येनां गी ।
Bodily pain.

अङ्गचयः । पुं । गुदहवणयोर्मध्यभागे । वै.निच.।

अङ्गचेष्टा । स्त्री । अङ्गचालने । अङ्गचालना ।
वा.नि.१५अ.।

अङ्गजम् । स्त्री । रक्ते । मले । नि.जचिकं ।

अङ्गजः । पुं । केशे । रोमे । मांसधातौ । मदे वि.।

अङ्गज्वरः । पुं । राजयक्ष्मणि । यक्ष्मा रोगे ।

अङ्गतापः । पुं । शरीरोष्णतायाम् । गी ट्येर
ताप ।

अङ्गदरणम् । स्त्री । पित्तजन्यपीडायाम् ।

अङ्गदाहः । पुं । गात्रदाहे । गी ज्वाला ।

अङ्गना । स्त्री । नाथ्या । नि.जचिकं । प्रियङ्गी । भा.।

अङ्गनाप्रियः । पुं । अशक्तरी । र.मा.।

दुर्मौलसे । उलट् कश्चन । प.सु.।

अङ्गनाप्रिया । स्त्री । प्रियङ्गुनामगन्धद्रव्ये ।
भा.पू.० भ.क.व.।

अङ्गपाकता । स्त्री । पित्तजन्यरोगे । गी का
कौड़ार शीत गीज वेदना ।

अङ्गपीडा । स्त्री । वायुजन्यरोगे । गी वाथ ।

अङ्गपूजितः । पुं । अश्वतरं । मद. व. १२ ।

अङ्गप्रसारणम् । स्त्री । कायविसारे । गी
हात मेलन । वा.नि.४अ.।

अङ्गबली । स्त्री । विबली । वड़ ।

अङ्गभङ्गः । पुं । शरीरस्य भङ्गे । गी भाँडा ।
वा.उ.२अ.गुदहवणयोर्मध्यभागे । रोगे । वायुरोगे ।

अङ्गभेदः । पुं । वायुरोगे । वायुक्ष्ण । ज्वलज्ज ।

अङ्गमर्दः । पुं । गात्रवेदनायाम् । वा.सु.४अ.।

अङ्गमर्दनम् । स्त्री । गात्रपीडने । गी कूटने ।

अङ्गमेजयत्वम् । स्त्री । अङ्गकम्पने । गी कँपा ।

अङ्गरक्तः । पुं । कम्पिलके । कम्पला उँड़ि ।
अभ.। [मादि । गीज्वरजन्य ज्वर ।

अङ्गरागः । पुं । अङ्गलिपनद्रव्ये । यथा—कुंक-

अङ्गरुहम् । स्त्री । रौम्णि । रोगे ।

अङ्गरुहा । स्त्री । लोकि । केशे । हूल ।

अङ्गलाघवम् । स्त्री । कायलघुत्वे । गी शान्-
कि । वा.उ.१८अ.।

अङ्गलीपः । पुं । चन्दनादिद्रव्ये ।

अङ्गलीङ्गः । पुं । Ginger (Amomum
zuziber). आदुर्के । आना । चिचोटकश्च ।

अङ्गवः । पुं । शुक्लफले । सुकर्मण । श.च. ।

अङ्गवस्त्रोत्था । स्त्री । वितथमात्म्यायुग्मोन्न ।

अङ्गविकृतिः । पुं । Apoplexy. अपकार-
रोगे । रा.नि.व.२० । [नि. भा.]

अङ्गविभ्रंशः । पुं । कायशैथिल्यरूपवायुजरी-

अङ्गविषेपः । पुं । अङ्गहारे । अङ्गचालने । वा.
उ.२७. ।

अङ्गशूलम् । स्त्री । गात्रतोदे । शीं शूलन ।

अङ्गशोधः । पुं । कायशोधि । शीं शोधा ।

अङ्गशोधः । पुं । वायुजरीणि । [वा.उ.३७.]

अङ्गशोधणम् । स्त्री । अङ्गस्य शुक्तायाम् ।

अङ्गसङ्गम् । स्त्री । मेषुने । [१२ अ.]

अङ्गसदनम् । स्त्री । शरीरावसादे । वा. नि.

अङ्गसादः । पुं । अवसादे । हारा ।

अङ्गसुन्दरः । पुं । दद्रुप्रवृत्ते । दादमर्दन । अम. ।

अङ्गसुप्तिः । स्त्री । कायस्यश्रितायाम् । शरी-
रस्वापे । शीं श्रित्वा असाङ्गता । [रत्ना.]

अङ्गसेनः । पुं । अगस्त्यदुमे । वाक्य शीं ।

अङ्गहर्षः । पुं । रोमाञ्चे । वा.नि. ३ अ. ।

अङ्गहारः । पुं । अङ्गचालने ।

अङ्गहीनः । वि. विकलाङ्गे, काष्ठादी ।

अङ्गारः । पुं । निर्धूमाग्निपिण्डे । आङ्गार ।

“वृहतः काष्ठसम्भूतोऽङ्गारः ।” वा.म. ६ अ. अरु-
णः । अङ्गारपूर्णपात्रे । हेमा. । कुरुष्टकवृत्ते ।
श्रीं श्रित्वा । शीं श्रित्वा । अङ्गारानि । अङ्गारानि ।

अङ्गारकः । पुं । Yellow or white am-
aranth. कुरुष्टके । श्रीं श्रित्वा । अङ्गार ।
आङ्गार । म. कचतुक्क । अङ्गारानि । अङ्गारानि ।
रा.नि.व.४ । भा.पू.१भ.गु.व. ।

अङ्गारकतैलम् । स्त्री । खनामख्यातविषमज्ज-
रतैलविशेषे । यथा—सूत्रा लाक्षाहरिद्रे द्वे म-
ञ्जिष्ठा सैन्धवाक्षी । वृहती सैन्धवं कुष्ठं बला मां-
सी शतावरी । आरणायादिकैर्नैव तैलप्रस्थं विपाच-
येत् । तैलमङ्गारकं नाम सर्वज्वरविमोक्षणम् ॥
इति रस.र. । प्राक्मङ्गारः—तिलतैलं /४ अ. मू-

व्यादि /१ अ. । काञ्जिकं १६ अ. । अथर्व काञ्जिकेन
पक्ता पक्तात् कल्पद्रव्यं पक्ता समापयेत् । च.द. ।
इन्द्रवारुणी—श्रीं श्रित्वा । अथर्व ब्रह्मश्री
हितम् । मूर्च्छिततिलतैलं ४ अ. ववरी—श्रीं श्रित्वा-
तुलसी १२ अ. श.वारि ६४ अ. प्रादशिष्टकायिण वर्ष-
व्यादीनां १ अ. कल्केन समं पाच्यम् । च.द. ब्रह्मश्री.
वि. । प्रीठिका—मन्त्रिका । [नि.व.१२ ।

अङ्गारकमणिः । पुं । Coral. प्रवाले । रा.

अङ्गारककटी । स्त्री । रीटिकायाम् । कटी ।
अगाकडी रीटी लिटी इति हिन्दी । यथा—शुक्ल-
गोधूमचूर्णं तु साधु गाढं विमर्दयेत् । विधाय बट-
काकारं निर्धूमेऽग्नी शनैः पचेत् ॥ अङ्गारककटी
सोषा वृद्धी शुक्ला लघुः । दीपनी कफकृद्व्या-
धीनसन्धासकासजित् ॥ वेद.नि. । भा. ।

अङ्गारकुष्ठका । स्त्री । हितावल्याम् ।

अङ्गारधूपः । पुं । अङ्गारेण यो धूपः हिङ्गा-
दिना प्रसिद्धः । वा.चि.८ अ. ।

अङ्गारपरिपाचितम् । स्त्री । (Roasted
food.) शलादिपक्वमसि । वि. अङ्गारपक्के ।

अङ्गारपर्णी । स्त्री । भाग्यां वांगणश्री । रा.स.सं. ।

अङ्गार(क)पुष्पः । पुं । (Ingua.) जीवपुत्र-
दुमे । हेङ्गुदी । जियापुता इति लोके । श.र. ।

अङ्गारपूरिका । स्त्री । रीटके । कटी ।

अङ्गारमञ्जरी } स्त्री A species of Bon-
duca or Bonducella.
अङ्गारमञ्जी } करञ्जविशेषे । श.र. । मन्हा-
करञ्जे । उष्टर करञ्जे । रा.नि.व.६ ।

अङ्गारमणिः । पुं । प्रवाले ।

अङ्गारवर्णी । स्त्री । भाग्याम् । वांगणश्री ।

अङ्गारवल्ली । स्त्री । (Ovieda vertical-
lata.) करञ्जविशेषे । नाटिकरञ्ज इति भाषा ।

अङ्गारवल्ली । स्त्री । महाकरञ्जे, रक्तकरञ्जे च ।
भाग्याम् । वा.सू.१५ अ. सुरसादि । भा.पू.१भ. ।

गुञ्जायाम् । कूँड । भा.पू.चने.व. । कटुकरञ्जे ।
करञ्जवङ्गाम् । रक्तगुञ्जायाम् । भा.पू.१भ.गु.व. ।

अङ्गारवृक्षः । पुं । इक्षुदीवृक्षे । भा.पू.१भ.
वटा. । रत्ना. । पूतञ्जया इति च ।

अङ्गारवेणुः । पुं । रक्तवर्णवंशविशेषे ।

अङ्गारशकटी । स्त्री । चुल्लाम् । छेला ।

अङ्गारा । स्त्री । हितावल्याम् । इन्दुदीर्घचे । प.सु. । जिज्ञाप्रता ।

अङ्गारिका । स्त्री । The stalk of the sugarcane. इन्दुकाष्ठे । आरुगच्छि । (Butea frondosa.) किंशुककरीके । पलाशकलि । मे. कचतुक्कं ।

अङ्गारितम् । स्त्री । The early blossom of किंशुक । पलाशकलिकोदमे । हारा ।

अङ्गारिता । स्त्री । लतामाने । चुल्लाम् । मे. तचतुक्कं ।

अङ्गिरः । पुं । तित्तिरपक्षिणि ।

अङ्गुणः । पुं । बालांकी । वेधुन । श.र. ।

अङ्गुरिः(री) । स्त्री । अङ्गुल्यां । पाणिपादाङ्गुल्याम् । शब्द पाटश्रेय आङ्गुल । अ.टी. ।

अङ्गुलः । पुं, स्त्री । The thumb. करपा-
अङ्गुलिः । दशाङ्गुल्यां । आङ्गुल । गजकर्णिका-
वले । शब्दितुं ८५ । करिगुणायभागे । छे.च. ।
हङ्गाङ्गुले । उ. । रा.नि.व.१८ । अथाङ्गु ४ प्रदिशिन्धौ
मध्यमानामिका तथा । कनिष्ठा चेति पञ्च स्युः
क्रमेणाङ्गुलयः स्मृताः ॥ रा.नि.व.१८ ।

अङ्गुलिकण्टकः । पुं । नखे ।

अङ्गुलिचरणकम् । स्त्री । तन्नामकयन्त्रे । आ-
ङ्गु । वा.सु.२५.अ. ।

अङ्गुलिपञ्चकम् । स्त्री । कराङ्गुलिपञ्चकं—
यथा, अङ्गुलतर्जनीमध्यमानामिकाकनिष्ठम् ।

अङ्गुलिपर्व । स्त्री । अङ्गुलिग्रन्थी ।

अङ्गुलिफला । स्त्री । चेतनिष्पावे । रा.नि. ।

अङ्गुलिमानम् । स्त्री । अङ्गुल्या योजनपर्यन्त-
माने । ८ यवैः = १ अङ्गुलिः । २४ अङ्गुलिभिः ~ १
हस्तः । ४ हस्तैः = १ दण्डः । २००० दण्डैः = १
क्रोशः । ४ क्रोशैः = १ योजनम् । इति । का. ।

अङ्गुलिमोटनम् । अङ्गुलिमर्दनजशब्दे । त्रि-

अङ्गुलिसंज्ञा । स्त्री । यवाणां । रांठे । [१८ ।

अङ्गुलिसम्भूतः । पुं । नखे । नथ । रा.नि.व. ।

अङ्गुली । स्त्री । गजकर्णिकायाम् । मे.लविकं ।

अङ्गुषः । पुं । नकुले । नेडेन । वावे । तीः

अङ्गुष्ठः । पुं । हङ्गाङ्गुली । वृद्धे आङ्गुल । २
नि.व.१८.१ । [अङ्गुली

अङ्गुलजी । स्त्री । अङ्गुलजीरीगे । See १

अङ्गुिः । पुं । द्रुममूले । रा.नि.व.२ । अम.
पादे । रा.नि.व.१८ ।

अङ्गुिग्रन्थिकम् । स्त्री । पिपपलीमूले ।

अङ्गुिजिह्विकः । पुं । दमनकवृक्षे ।

अङ्गुिनामकः(नामन्) । पुं । दमनकवृक्षे
वृक्षमूले । रा.नि.व.२ । अम. ।

अङ्गुिपः । पुं । वृक्षे । रा.नि.व.२ । हला ।

अङ्गुिपर्णिका } स्त्री । वृत्रिपर्ण्याम् । छात्र
अङ्गुिपर्णी } निशा । भा.पू.१.ग.व. ।

अङ्गुिवला । स्त्री । वृत्रिपर्ण्याम् ।

अङ्गुिवलिः(का) } स्त्री । वृत्रिपर्ण्याम् । छा-
अङ्गुिवली } कूनिशा । अ.टी.र. ।

अङ्गुिषः । पुं । तन्नामकतालुरीगे । See अङ्गुिषः ।

अङ्गुिसन्धिः । पुं । पादगुल्फे । छे.च. ।

अङ्गुिस्तन्धः । पुं । गुल्फे । पाटश्रेय गौड़ालि ।

अङ्गुिरः । पुं । पादगुल्फे ।

अचरणा । स्त्री । योनिः । विशेषे, यत्र
योनिः प्रथममेव मैथुनाद्विरता बीजं न गृह्णाति ।
एवमतिचरणापि योनिरतिमैथुनात् न बीजं
गृह्णाति । मैथुनात् पूर्वमेव रजोनिःसारणात् अ-
चरणातिचरणयोः बोध्यं नावस्थितं भवतीति के-
चित् । लक्षणम्--मैथुनेऽचरणा पूर्वं पुरुषादति-
रिच्यते । बहुश्रयातिचरणा तयोर्बीजं न विन्दति ।
मा.नि. ।

अचलवित् । पुं । कीकिले । श.च. ।

अचिकित्थः । चि । चिकित्सितुमशक्ये ।

अचिकुरः । पुं । खालिखे । टांक् ।

अचिन्त्यजः । पुं । पारदे । रा.नि.व. ११ ।

अचिन्त्यशक्तिरसः । पुं । रसोऽयं नवज्वरे
व्यवस्थेयः । अस्य मात्रा रक्तिवयम् । अत्रातुपान्

धान्यपिप्पलीकायः । रसोऽयं बद्धसुषायां बालुका-
यन्त्रेण लघुपुटे पाच्यः । अथ पारदादिस्वर्णपथ्य-
नानामेकैकी भागः, लौहसार्द्धो भागः, लौहार्द्धं
वैकान्तं । द्रव्यसमुदायं भृङ्गराज-रसेन संसर्ग्य पर्प-
टीवत् पचेत् । ततो भावनाद्रव्याणां प्रत्येकं भाव-
नावृतयं दत्त्वा पचेत् । रसः गन्धकः प्र. १ मा.
कज्जली कार्या । अथ भृङ्गराज-केशराज-निर्गुण्डी
(निमिन्नी), मण्डूकी (थुलकूङ्गि), ग्रीष्मसुन्दरकः
(गिन्नी), अपराजितामूलं, शालिशः, कालमारिषः
(कौटानट्टे), मूर्ध्निर्वर्धयेति द्रव्याणि । एषां प्र. रसं
४ मा. तेन मिश्रयित्वा पश्चात् स्वर्णमालिकं १ मा.
मरिचचूर्णं १ मा. दत्त्वा च सुद्धामा वटी कार्या ।
भेष. ज्व. चि. ।

अचिन्त्यामा । पुं । परमात्मनि ।

अचिरपल्लवः । पुं । सप्तपर्णवृक्षे । प. सु. ।

अचेतनः । त्रि. जङ्घे । सेन्द्रियं चेतनद्रव्यं नि-
रिन्द्रियमचेतनम् । च. ।

अचेतन्यः । त्रि. चैतन्यरहिते । [कम् ।

अच्छः । पुं । गुन्दे । भल्लूके । स्फटिके । मे. कृ. वि.

अच्छभल्लूकः । पुं । भल्लूके । डालूक ।
रा. नि. व. १६ । रत्ना. ।

अच्छर्दिका । स्त्री । बाली । रा. नि. व. १० ।

अच्छलः । पुं । तिलकल्के ।

अच्छिन्नपत्रः । पुं । ग्राहीटवृक्षे । शें. उ. ड. ।
गो. वि. । युक्तपत्रवृक्षमात्रे ।

अच्छुकाः । पुं । तन्नामकरञ्जनपुष्पवृक्षे । आ. वि.
कृ. नेत्रगो. वि. । तिमिश्रवृक्षे । प. सु. । [उदुम्बरवृक्षे ।

अच्युतावासः । पुं । अच्युतवृक्षे । रा. नि. व. ११ ।

अजः । पुं । कान्ते । भा. पू. । स्वर्णमालिके । इ.
च. । तन्नामकौषधिविशेषे, अजगृहीतिष्यते । अ-
जनामकौषधिरजगृहीति विज्ञायते । च. चि. १५. ।

अजकर्णः । पुं । ह्यगकर्णवत्पत्रशालतरुवि-
शेषः । असन इति र. मा. । बाल-
सर्ज इति रत्ना. । पीतशाल इति च नाभा प्रसिद्धे ।
अगिना, पित्रोर्भाजि । इति चासन् । गुणाः — क-
टुतिक्तकषायः उष्णवीर्यः कफपाण्डुकर्शरीरप्रमेह-
कुष्ठविषप्रघ्नकः । भा. पू. १ भा. वटा. व. । सर्जवृक्षे ।

रा. नि. व. ६ । महासर्जतरौ शालभेद एव । सु. सु.
च. १८, ५ गुणः उ. ।

अजका । स्त्री । अजगलकने । ह्यगपुरीषे ।
तन्नामककृष्णगतशोषितजनेचरीगविशेषे । आता-
मपिच्छिलास्रदस्तामपिटिकातिरक्त् । अजाविट-
सहशीकायकाश्चावर्ज्यास्तजका । वा. उ. १०५. ।

अजकाजातम् । स्त्री । नेत्रतारकगतरीगविशे-
षे । तस्माच्च व्यधा, रक्तता, पूयसावश्च नेत्रयोर्भव-
ति । लक्षणं — अजापुरीषप्रतिमो रुजावान् सली-
हितो लोहितपिच्छिलास्रः । विशदश्च कृष्णं प्रसयी-
ऽभ्युपैति तजकाजातमिति व्यवस्थेत् ॥ मा. नि. ।

अजकेशी । स्त्री । नीलीवृक्षे । वै. नि. च. ।

अजगन्धा । स्त्री । वनयमान्याम् । लेवयमा-
अजगन्धिका । स्त्री । अ. मा. रत्ना. । वनयमानौ ।
(Ocymum gratissimum.) गुणाः — कटुः
तीक्ष्णः रुचा हृद्या अग्निवर्धनी हृष्टिकासकरी लघुः
शुक्रवातकफघ्नी च । म. द. व. १ । वनतुलस्यां । वन-
तुलसी । इति ववरी, ववङ्ग । तिलीणि । म. द. । मं
रानतुलस, तिलवण । रा. नि. व. ४ । गुणाः — लघुः
रुचा हृद्या वातकफघ्नी च । म. द. व. १ । वनयमा-
न्यां । च. द. वि. ज्व. । “नीलिनीमजगन्धाच ।” फी-
फान्दी, वनयमानौति । च. सु. ४५ च. च. सु. २ शिरी.
वि. । वा. चि. १५५. । उ. २२५. ।

अजगन्धिनी । स्त्री । मेषशृङ्गाम् । गी. ड. ल.
शि. उ. । र. मा. ।

अजगरः । पुं । (Boa constrictor.) सर्प-
विशेषे । म. द. १२ । १०६ । विलेशयस्त्रगविशेषे । अय-
मर्शसि हितः । सु. सु. ४६५. ।

अजगलिका । स्त्री । वर्वरीवृक्षे । दा. दू. इ. डू-
अजगल्ली । स्त्री । भा. पू. १ भ. पु. । सुद-
रीगान्तगतबालरीगविशेषे । स च कफवातजम्बी
भवतीति । वा. उ. ११५. । स्त्रिधाः स्ववर्णाः व-
धिता नीरुजा सुद्वसन्निभाः । पिटिकाः कफवाता-
भ्यां बालानामजगलिका ॥ मा. नि. सुदरी. ।

अजघोषः । पुं । त्रयोदशविधसन्निपातज्वरा-
न्वतमसन्निपातज्वरे । लक्षणं — ह्यगलकसमानगन्धः
स्त्वन्मूत्रजावन्निरुद्धगलरन्मुः । अजघोषसन्निपाता-
दातात्वाच्चः पुमान् भवति ॥ भा. म. १ भ. ।

अजटा । स्त्री (Flacourtia cataphracta)

भूयामलक्याम् । ऊँ हे आम् । रसे.चि.अश्वः-
अधिसुख-लौहे ।

अजड़ा । स्त्री । भूयामलक्याम् । कपिकक्षी ।
आलाकुशी, उग्राकुशी । भा.पू.गु.व. कुमरिचि ।
लक्ष्मिनिष्ठ । अचि. ।

अजड़ाफलम् । स्त्री । शकशिखीफल । आला-
कुशी फल । च.चि.२७. हृष्यक्षीरे ।

अजय्या । स्त्री । A plant, (Yellow jas-
min.) खण्ड्युधिकायाम् । छागसमूहे ।

अजदण्डी । ब्रह्मदण्डीवृत्ते ।

अजनामकम् । स्त्री । माक्षिकी । हि.च. ।

अजन्तजग्धः । चि । अजीटभक्षिते । च.द.
अ.सा.चि.कुटजपुटपाके । [भा.पू.१७.फ.व. ।

अजप्रिया । स्त्री । वदरीवृत्ते । कूल ग्रीष् ।

अजबला । स्त्री । कृष्णतुलस्याम् । कालकुलगी ।

अजभक्षः । पुं । वर्वरीवृत्ते । वावूटे, वावत्र ।
रा.नि. । (वा) चूटदुरालभायां । रा.नि.व.४ ।

अजमलः । पुं । गोधूमे । गम् । प.सु. ।

अजमांसम् । स्त्री । छागमांस । See छागमां-
सम् । वा.सू.६अ. ।

अजमोदः । पुं । दीप्यके । वा.सू.३५अ. वत्स-
कादिव । “कटुङ्गफलाजमोदः ।”

अजमोदाख्या । स्त्री । वनयमान्यां । चेचय-
मान्यां । रत्ना । वृहत्तवङ्गादिचूर्णे । यमान्यां । रा.नि. ।

अजमोदा(दिका) । स्त्री । (Pimpinella
Involucrata, Ligusticum ajwaen ;
Syn. Apium involucratum.) खनाम-
ख्यातपण्ड्रव्ये । त्राकुनी । हिं अजमद । अज-

मोदा इति महाराष्ट्रकर्णाटयोः प्रसिद्धा । तं वामं ।
गुणाः—कटुरूपा । रुखा ककशातघ्नी रुखा गुला-

भानारीचकजठरनाशिनी च । रा.नि.व.६ । कटुः
तीक्ष्णा दीपनी वातकफघ्नी उष्णा विदाहिनी हृद्या

हृद्या बद्धमला लघुः । नेत्ररोगक्षमिच्छर्दिहृक्कावक्षि-
रुजापहा च । मद.व.२ । कटुः, तीक्ष्णा, आघेया,

वातकफघ्नी, उष्णा, विदाहिनी, शकवर्द्धनी, बल्या,
लघुः, नेत्ररोगक्षमिवमिच्छर्दिहृक्कावक्षिशूलघ्नी च । भा.

पू.१७.इ.व. । सि.यी.अधिमाम्य-चि. । “चिकटुक-

मजमोदा ।” यक्ष-चि.एलादिमम्ये । तथा यहणी
चि.चिचक-गुडे । च.सू.४अ.४५दश । वनयमान्यां ।
यमान्याम् । सु.सू.३अ.पि.व. । उ. । च.संयहणी-
चि. चिचकायगुडिकायां । महापटपलकष्टते ।
यहणी-कल्याणगुडे ।

अजमोदाद्यवटकः । पुं । आमवाते हितः ।

अत्र यमान्यादिचूर्णे प्रत्येकं १ पलं, शुण्ठ्याः १०
पलानि, वृहदारकस्य १० पलानि, हरीतक्याः ५
पलानि, सर्वचूर्णसमं गुडं दत्त्वा एकत्र विमिश्र-
येत् । च.द.आ.वा.चि. ।

अजम्भः । पुं । भेके । श.र. ।

अजया । स्त्री । विजयायाम् । भङ्गा सिद्धिरिति
भाषा । रा.नि. । [रहिते ।

अजरम् । स्त्री । खर्णे । रा.नि.व.१३ चि. । जरा-

अजरकम् । स्त्री । अजीर्णे । सि.यी.कास-चि.
हन्तः । च.द.पाण्डुचि.योगराजि ।

अजरा । स्त्री । गृहगोधिकायां । टिक्टिकि ।
जीर्णफञ्जीलतायां । वृहदारके । रा.नि.व.७ । गृ-
हकन्यायां । घृठकुम्भो । रा.नि.व.५ । आत्मगुप्ता-
याम् । आलाकुशी । भा.पू.१७.गु.व. ।

अजलम्बनम् । स्त्री । यासुनस्त्रीतोऽङ्गने । श.
च. । Antimony.

अजलोमा(मी) । पुं । शकशिख्याम् । आला-
कुशी । र.मा. । Cowach. See अगुमा ।
महौषधिविशेषे । See औषधिः ।

अजवल्ली । स्त्री । मेघशङ्खाम् । मेघशङ्ख ।

अजमृङ्गिका } स्त्री । A plant, describ-
ed as a milky and

अजमृङ्गी } thorny plant with a
front crooked figure like a ram's

horn. भा.पू.१७.गु.व. ३७ । मेघशङ्खे,
गाङ्गुनिष्ठे, छागजट्टे इति वङ्गभाषा । ति-

क्तशाकगणाय-खनामख्यातवृत्ते । मं मेघसंग । कं
उरियमर । रा.नि.व.६ । छागलविषाणिका उत्त-

सारणी संक्षेपेति । सु.सू.३अ. । गुणाः—कटुः
तिक्ता कफाग्निशूलघ्नी चक्षुष्या श्वाश्वद्द्वीग-

विषकासकुष्ठघ्नी च । एतत्फलं तिक्तं कटुं कफ-
वातघ्नं जठराग्निदीप्तकृत् हृद्यं रुच्यं लघुपरसं अ-

मशलेमनेवगुल्लो । म.द.व.१ । भा.पू.१भ.गु.व. ।
कर्कटग्रहे, स च पुनजीवसदृशसखविशेषः । सु.पू.
३७ उ. । भा.४भ.रेवतीयहचि. । मेषग्रहा, कर्कट-
ग्रहा वा । सु.पू.२८प.वलीपचके । वा.चि.८प ।
“अजग्रही जटाकल्कम् ।” भा.पू.२भ.पने.व. ।

अजग्रीः । स्त्री । फटिकारिकायाम् । मा.नि. ।

अजहा । स्त्री । (Corpopogon pruriens.)
यकशिख्याम् । आनाकुनी । च.टी. ।

अजचीरम् । स्त्री । हागदुग्धे । वा.उ.१६प. ।
See हागदुग्धम् ।

अजचीरनाथः । पुं । शाखीटवृक्षे । आं७उ ।
गीह । रा.नि.व.६ ।

अजा । स्त्री । हाग्याम् । तन्नामकमहीषवि-
शेषे । सु.चि.३०प. । See चीषधिः ।

अजागरः । पुं । A plant (Eclipta or
verbesina prostrata.) भृङ्गराजवृक्षे । भि-
नराज । श.र. । महासर्पे ।

अजाष्टतम् । स्त्री । हागीष्टवे । गुणाः—अजा-
ष्टतश्च चक्षुषं दीपनं वल्लवईनं । त्वयं पाके कटु
मीर्कं कासश्वासक्षयापहम् । कफाश्रांराजयन्त्राणां
नाशनं परमं मतम् ॥ वै.निच. । [व.६ ।

अजाजिकः(का) । पुं । पीतजीरके । रा.नि.

अजाजी(जि) । स्त्री । (Cuminum cymi-
num.) Cumini seed. जीरके । कालाजी ।
हिं जीरा, कालाजीरा । खूलजीरके । वडुजीरे ।
रा.नि.व.६ । च.द.संयहणी-चि.वहनुके । काकीदु-
म्बरिकायाम् । यज्जुगु. श्वेतजीरके । भा.पू.
१भ.ह.व. । च.द.संयहणी-चि.भायामकाक्षिके । र.
सा.सं.माषिकरसे । कृष्णजीरके । सि.यी.दिवा-
राचिज्वरे इन्द्रः । “अजाजी गुडंयुक्ता विषमज्वर-
नर्तनशीलम् ।”

अजातकम् । स्त्री । हागीतके । गुणाः—अजा-
तकं लघु क्षिणं दाहगुणाशंनाशनं । विदीपशीथ-
ग्रहणीपाक्षुरोगहरं परम् ॥ वै.निच. ।

अजातदन्तः । चि । मासवट्कातीतेऽपि धस्य
शिशोर्दन्तोद्गमो न भवति ।

अजादनी । स्त्री । A small species of

prickly night-shade. चन्द्रुरालभायाम् ।
रा.नि.व.४ ।

अजादुग्धम् । स्त्री । हागदुग्धे ।

अजानयः । पुं । A horse of good
अजानेयः । breed. उत्तमाश्वे । जयदत्तः ।

अजान्दी । स्त्री । A potherb (Convol-
vulus argenteus.) नीलवृक्षायाम् । नील-
दाना, छागलटवृक्षे । रत्ना. । गुणाः—कटु-
रसा, कासघ्नी, बीजदा, गर्भजननी च । रा.नि.व.
३ । वडुदारके । रा.नि.व.३ ।

अजापकम् । स्त्री । पक्ववृक्षविशेषे ।

अजापचकम् । स्त्री । यक्षुरोगे घृतम् । हाग-
घृतं ४श. हागविहारसः ४श. हागीदुग्धं ४श. हागदधि
४श. हागमूत्रं ४श. प्रसेपः यवचारः ८ पलं यथा-
विधि पाच्यम् । च.द.यक्ष-चि. । मेष. ।

अजापयः । स्त्री । हागदुग्धे । वा.उ.१३प. ।

अजाप्रिया । स्त्री । वदरीवृक्षे । भा.फ.व. ।

अजामांसम् । स्त्री । हागमांसं । गुणाः—लघु
क्षिणं किञ्चिच्छीतं रुचिप्रदं मधुरं पुष्टिक्तं वल्लं
वातपित्तघ्नम् । वै.निच. ।

अजामूत्रम् । स्त्री । हागीमूत्रे । गुणाः—कटु
उष्णं रुचं नाडीविघ्नं स्त्रीहीदरकफशवासगुणोप-
हरं लघु च । रा.नि.व.१५ । वा.उ.२४प. ।

अजामेदः । स्त्री । हागवसायाम् । वा.चि.१प. ।

अजाविट् । स्त्री । हागविष्टायाम् । वा.उ.१०प.

अजाह्रा । स्त्री । भास्वगुणायाम् । आनाकुनी ।
च.टी.भ. । See अजहा ।

अजाही । स्त्री । काकीदुम्बरिकायाम् । काक्-
डुमूर । मं काला उम्बर । रा.नि.व.११ ।

अजाचीरम् । स्त्री । हागीदुग्धे ।

अजिततैलम् । स्त्री । नेत्ररोगे हितं तैलम् ।
तिलतैलं चर्षशरावकं मतानरे शरावकम् । आस-
लकीरसः ४श. दुग्धं ४श. । कल्कायं यष्टिमधु प्र-
लमितम् । च.द. नेत्ररोग-चि. । अक्लकीऽपि भवेत्
खेहः यः साध्यः केशले द्रवे । खेहपाकविधौ यच्च
प्रमाणं नेरितं कञ्चित् । खेहस्य कुडवं तच्च पथं-
क्लकपलेन तु ॥ इति प.म. ।

अजिनम् । स्त्री । स्रग्वर्णम् । अम ।

अजिनपत्रा । स्त्री । A bat. चर्मचव्याम् । वाङ्मू । टाम्ठिकी इति च लोके । रा.नि.व.१६ ।

अजिनपत्रिका । स्त्री । चर्मचव्याम् । वाङ्मू, टाम्ठिकी । दे.च. । पेचके । [रा.नि.व.१६ ।

अजिनपत्री । स्त्री । जनुकायाम् । टाम्ठिकी ।

अजिनयोनिः । पुं । An antelope. हरि-
ये । प.सु. । [नी । सर्व्वच मे.रविक्तम् ।

अजिरः । पुं, स्त्री । दर्दरे । वाते । विषये । त

अजिह्वः । पुं । भेके । त्रिका ।

अजीगर्तः । पुं । सर्पे ।

अजीर्णम् । स्त्री । अपाकरीगविशेषे । आसं
विदग्धञ्च यत्तदजीर्णम् । भा.म.ख.१भ.अ.सा. ।
तश्चात्यन्तुपानविषमभोजन वेगविधारण दिवानिद्रा-
रात्रिजागरणादिभिः कारकैरुत्पद्यते । उत्पन्ने चाजी-
र्णरीगे यथासमयं देहानुरूपमपि लघु भोजनं न
परिपाकयति । आदौ तन्निविधम्, आसं विदग्ध-
विष्टम्बाजीर्णभेदेन । तथाभ्रजस्रशेषाद्भाररसज-
दिनपाकित्वाद्देवयमपि कल्पितम् । तेषु कफको-
पादामाजीर्णं, पित्तकोपाद्दिग्धाजीर्णं, वायुको-
पाद् विष्टम्बाजीर्णं भवति । रसशेषतया रसशेषा-
जीर्णम् । माधवः । वा.नि.१२अ. । “गीमांसमज-
की मन्दजतराग्निर्वैभ्ररः । प्राजापत्यं चरैरुक्तम-
तिरुक्तं तथैव च ॥” इत्यादि कर्मविपाकः । See
अग्निमान्यम् ।

अजीर्णकण्टकरसः । पुं । रसीयं अजीर्णं
प्रयोज्यः । र.स.र. । र.सा.सं. । सा.कौ. । भा. ।
भेव. । प्रयोगा ।

अजीर्णजरणः । पुं । कर्चुरे । See कर्चुरः ।

अजीर्णी । वि । अजीर्णरोगयुक्ते ।

अजेयः । पुं । अर्जुनवृक्षे । वै.निष. ।

अज्जटा । स्त्री । भूयामलक्याम् । जूँहे आम्ना ।
हिं मुर आम्बरा । भा.पू.१भ.गु.व. ।

अज्जलः । पुं । कीकिले ।

अञ्जकम् । स्त्री । नेत्रे । रा.नि.व.१८ ।

अञ्जनः । पुं । रुद्धनीषिकायाम् । टिक्ठिकी ।

अञ्जनम् । स्त्री । Anointing or mak-
ing clear. नेत्रप्रसाधने । कौ-
अञ्जनकर्म }

अञ्जनकर्म } अञ्ज, अञ्जनादे, अञ्जन इति
भाषा । अञ्जा इति पश्चिमदेशे । “अञ्जनं क्रियते येन
तद्वत् चञ्जनं व्यतम्” तत्र पञ्चविधम्—“सौवीर-
मञ्जनं प्रीतं रसाञ्जनमतः परम् । सौवीरञ्जनं तद-
न्यञ्च पुष्पाञ्जनकमेव च । नीलाञ्जनञ्चेति” तेषु सौवीरं
धूमं रक्तपित्तहरञ्च । रसाञ्जनं विषहृक्षाघिरीगन्धं
त्रयरीपणशोधनञ्च । सौवीरञ्जनं पीताम्बु, पुष्पाञ्जनं
सितं, नीलाञ्जनञ्च नीलवर्णमिति । वा. । तत्र षड्वि-
धमिति कालिकापुराणे; यथा—“सौवीरं आम्बुलं
तुल्यं मयूरं श्रीकरं तथा । दक्षिणा मेघनीलञ्च अ-
ञ्जनानि भवन्ति षट् ॥” खड्गद्रुपन्तु सौवीरं आम्बुलं
प्रसारं तथा । मयूरं श्रीकरं रत्न मेघनीलञ्च तैज-
सम् ॥ हृततैलाद्योगेन तावदादौ दीपवर्ज्जना ।
यदञ्जनं जायते तु दक्षिणा परिकीर्तिता” इति ।

गुणः—नेत्रनेत्रं त्यकारितमेव । पुनराचिविधं र-
सौ वटी तथा चूर्णमिति । “यथापूर्वं बलं तेषु क्षे-
प्तसाहुर्मनीषिणः ॥” इति । तत्र पुनः प्रत्येकं वि-
विधं यथा—“तत्रत्येकं त्रिधा प्रीतं लेखनं रीपणं
तथा । खेदञ्चैति लिङ्गानि..... । लेखनं चार-
तौ च्छास्त्रसैरञ्जनमुच्यते । नेत्रवर्माभिराञ्जालश्रीव-
भङ्गाटकस्थितं । मुखनासास्त्रिभिर्दोषमुत्क्रियञ्च सा-
वयेव तत् ॥ कषायं तिरक्तं चापि सर्व्वं हं रीपणं
मतम् । खेदस्य श्रेयाश्चैव स्याद्वैद्येन वक्तव्यं ।
मयुरं खेदमख तदञ्जनं स्यात्प्रसादनम् । खेदो-
पप्रसादायै खेदनायञ्च तद्विधं । एरकमात्रा वृत्ति-
स्तु लेखनी स्यात्प्रमाथतः । साङ्केरिकलकमिता री-
पणी वृत्तिरिष्यते । क्रियते खेदनीवर्त्तिर्विहरिणक-
मात्रया ॥ रसाञ्जनस्य मात्रा तु पिष्टा वृत्तिमिता म-
ता । चूर्णन्तु लेखनं वैद्यैर्विशलाकं प्रदीयते । रीप-
णं विशलाकं स्यात् अतः खेदनाञ्जने ॥” इममे

शिशिरे मन्त्रादे शीघ्रे शरयपराङ्गे वर्षासु वसन्ते
च सर्व्वदैव काल इति । भा.पू.ख.२भ. । कञ्जले ।
दे.च. । सि.यो. कामलाचि. रक्तपित्तचि. । सौवीरञ्जने ।
भा. । सु.चि.२५अ. । रसाञ्जने । च.द.अ.सा.चि.
प्रियङ्गादिः । रक्तपित्तचि. । च.२५. प्रदेहषट्के ।
साधनयोगेव । भा.बालचि. । सौवीराञ्जने । वा.सु.१५
अ. अञ्जनादिः । सु.सु.२८च. । See अञ्जनविधिः ।

अञ्जनकेशिका । स्त्री । इहविशालिनीनामग-
न्धद्रव्यं । A vegetable
अञ्जनकेशी } perfume. गन्धिकानाम्-

गन्धद्रव्ये उत्तरदेशे प्रसिद्धे । भा.पू.१भ.क.व. ।

अञ्जनगुडिका । स्त्री । विष्विकायासीवध-
विधिषे । गुडपुष्परसः, अपामार्गबीजं, अपराजिता-
मूलं, हरिद्रा, त्रिकटु च । अञ्जनं कर्तव्यम् । च.
द.अभिभाष्यचि. ।

अञ्जनवयम् (चितयम्) । स्त्री । कालाञ्जन-
स्रोतोऽञ्जन-रसाञ्जनेषु । “कालाञ्जनसमायुक्तं स्रो-
तोऽञ्जनरसाञ्जने ।” राज.व.२२ ।

अञ्जननामिका । स्त्री । वर्त्मगतनेत्ररीगमे-
दे । आञ्जनी, आञ्जनाई । अत्र वर्त्ममध्ये रक्तेन
नाम्ना सुद्वप्रमाणा पिङ्का भवति । वा.उ.८.१४च. ।
“दाहतीदवती ताम्ना पिङ्का वर्त्मसम्भवा । सद्यो
मन्दरुजा सृष्टा श्रेया साञ्जननामिका ॥” मा.नि. ।

अञ्जनभैरवः । पुं । सान्निपातिकज्वरे रसः ।
अत्र एकांशमिति प्रत्येकमीकांशम् । तीक्ष्णं तीक्ष्ण-
सौहम् । र.सा.सं.सान्निपा.ज्व. । अस्वाञ्जनं विधिः ।

अञ्जनयुग्मम् । स्त्री । स्रोतोऽञ्जने रसाञ्जने
च । वा.स. प्रियङ्गादिः ।

अञ्जनरसः । पुं । सान्निपातिकज्वरे नस्यम् ।
इह ईशः पारदः । मरिचचूर्णं समम् । र.सा.सं.
ज्व.चि. । अन्यः सान्निपातिकज्वरदाहै । तत्र बाह्यकं
हिङ्गु । रसकं स्फटिकारी ।

अञ्जनविधिः । पुं । नेत्रप्रसाधनभेदे । यथा,
“अथ सन्यक्तदीपस्य प्राप्तमञ्जनमाचरेत् । अञ्जनं
क्रियते येन तद्द्वयं चाञ्जनं मतम् ॥ रसी वटी तथा
चूर्णमिति त्रिविधमञ्जनम् । यथापूर्वं बलं तेषु
क्षेप्तमाहर्मनीषिषः ॥ तत्प्रत्येकं त्रिधा प्रोक्तं लेखनं
रीपणं तथा । लेखनञ्चेति । तेषु लेखनं क्षारती-
क्ष्णाक्षरसैरञ्जनं नेत्रवर्त्मादिदीपहरम् । रीपणं स-
क्षेप्तं कषायं त्रिधा दृष्टिवत्सर्ववैद्यम् ॥ मधुरं क्षेप्त-
मण्डं लेखनं नेत्रक्षेप्तनामम् । भा. ।

अञ्जनादिगणः । पुं । अञ्जनफलिनीमांसी-
पद्मीत्यक्षरसाञ्जनमधुकानागाङ्गरूपी वर्गः । स च
विधायादोहयितान्नः । वा.स.१५च. । सीवीराञ्जनं,
रसाञ्जनं, नागकेशरपुष्पं, प्रियङ्गुः, नीलोत्पलं, वीर-
णमूलं, नखिनं, मधुकं, पुत्रागक्षेति । सु.स.१८च. ।

अञ्जनाधिका } स्त्री । जञ्जकापांसुषे । See
अञ्जनिका } कालाञ्जनी । अञ्जनाम् । अ-

ञ्जनाई । अञ्जनी लेपकारिणी । क्षारा. ६.च.७
का. । सुद्रमृषिकायाम् ।

अञ्जनाभः । स्त्री । अञ्जनजले । Liquid
collyrium.

अञ्जनिकः । पुं । गन्धराकायाम् । [नि.व.४ ।

अञ्जनी । स्त्री । कटुकायाम् । कालाञ्जनी । रा.

अञ्जलिः । पुं । प्रद्योतद्दिवे, ३२ती. प.प्र.१ख. ।
कुङ्कुमाने । रत्ना.नामार्गः । भा.उ.वाजी । करस-
मृष्टे । मे.षचिकित् ।

अञ्जलिका । स्त्री । लज्जालुकायाम् । सुद्रमृ-
षिकायाम् । जटा. ।

अञ्जलिकारिका । स्त्री । (Mimosa na-
tans.) लज्जालुकायाम् । रा.नि.व.५ । भा.पू.गु.
व. ॥ Lycopodium imbricatum.) वराह-
कालायाम् । वराहक्रांता ।

अञ्जलिनी । स्त्री । लज्जालुकायाम् ।

अञ्जीरः । पुं । (Ficus carica, Psidium
pomiferum.) खनामध्यातव्ये । वड् (पत्रा-
न्नां गच्छ । हिं आञ्जीर । फलगुणाः—श्रीतणं,
खाडु, गुरु, रक्तपित्तवातघ्नञ्च । मद.व.६ ।

अटक्षः । पुं । (Justicia adhatoda.)
वासकवृक्षे । र.सा.सं.मृत्तिकाारिरसे, कन्दर्पसारतैले
च । वा.चि.२च. । See वासकः ।

अटक्षः } पुं । वासकवृक्षे । र.सा. । च.द.
अटक्षकः } रक्तपित्तचि. ।

अटवी । स्त्री । अरव्ये । [इति रत्ना. ।

अटवीलता । स्त्री । कुम्भाटवृक्षे । कुम्भाङ्ग

अट्टिः । पुं । शरारिपक्षिणि । हला. ।

अट्टम् । स्त्री । अट्टे । मे.टविकं ।

अट्टनम् । स्त्री । अट्टक्षेदे । त्रिका. ।

अट्टहासः (कः) । पुं । (Jasminum mu-
tilliflorum.) कुन्दपुष्पवृक्षे । कुंद कूटनत्र गच्छ ।
रा.नि.व.१० ।

अडङ्गः । पुं । गोधूमे ।

अडहुः । पुं । लङ्गुवृक्षे ।

अणुः । पुं । सूक्ष्माण्ये । अणुनीहिविशेषे स्यात् ।

मे.ण्डिकं । चीनधान्ये । [६२३.]

अणुज्योतिः । स्त्री । लौकहट्टो । बा.शा.५.अ.

अणुतैलम् । स्त्री । केशगतरीगे तैलविशेषः ।

भा.सू.२०.अ.उ.२२.अ. । [नि.व.४.]

अणुमुष्टिः । पुं । विषमुष्टी, मझानिले । रा

अणुरेवती । स्त्री (Croton polyandrum.)

दन्तीहले । प.सु. । रा.नि.व.६ ।

अणुनीहिः । पुं । सूक्ष्माण्ये । रा.नि.व.१६ ।

अण्डम् । पुं, स्त्री । सुक्के । रा.नि.व.१८ । डिम्बे ।

डिगु, खाण्ड । गुणाः—कटु स्वादु रुचिकरं शुक्र-

करं वातश्लेष्महरम् । गन्धमात्राण्डे । शोणिते । वै.

निघ.२.भ.वा.व्या.विषगर्भतेलेः सृगनाभीवीर्ये ।

अण्डकः । पुं । अण्डकोषे । जे.च. ।

अण्डकोटरपुष्पा । स्त्री । अजान्द्राम् । जी-

लवङ्गा इति लोके । रत्ना. ।

अण्डकोषः । पुं । कुण्डले । हृषणे । अण्ड-

कोषे । रा.नि.व.१८ । अण्डकोषलक्षणं—रैतः

शुक्रसमावर्द्धं काशगर्भेऽवतिष्ठते । रैतः सावाण्डयुगलं

गन्धग्रामं चाण्डवर्मुलं । भूणसीदरवेष्ट्याः पण्या

उदरगह्वरे । तिष्ठेत्प्राक्स्थग्ननाडूमैः कोषमायाति

तद्वयम् । दक्षिणष्वात् स्थूलतरं वामाण्डं निम्नलम्बि

च । वामं रैतसिकं सूत्रं यतो दीर्घतरं परात् । उ-

पर्युपरिसंस्थानक्षरहन्तेन निर्मितः । कोषो रैतसिके

सूत्रे धत्तेऽण्डयुगलं तथा । तनोराभ्यन्तरो रक्तः म-

ज्जीवनगुणान्वितः । तनीर्वाण्डयुगलमदी लोमभिः

कतिभिश्चन । तनीर्वाण्डयुगलमदी लोमभिः

विधा । तद्वर्धयमध्याले पुंसोऽण्डयुगलं ननु । उ-

दरादितसः सूत्रे पञ्चाङ्गागमवाण्डयोः । नियतं सम-

नुप्राप्तिं धरास्त्रायादिनिमित्ते ॥ अचिरिति कथ्यत् ।

अण्डकोषकः । पुं । अण्डकोषे । श.र. ।

अण्डगः । पुं । गोधूने ।

अण्डगजः । पुं । चक्रमर्द्धरूपे । रा.नि.व.४ ।

अण्डजः । पुं । मल्ले । पक्षिणि । भा.पू.२.भ. ।

अण्डजा । स्त्री । शरटे । वि. । सर्पे । मल्ले ।

पक्षिणि । मे.जविकं । सृगनाभी । वा.६.मा. ।

अण्डपर्णः । पुं । मलाण्डतरी । अत्रि. ।

अण्डपेशी । स्त्री । कोषे । सुक्के । जे.च. ।

अण्डस्कन्दः । पुं । अण्डेषु स्कन्द इव, अण्डस्याण्ड-

रोगविशेषे । तल्लक्षणं यथा—प्रकीपाभ्यास्तादीनां

कारणैः पूर्वोदितैः । अण्डस्कन्दसुरक्षाणां जायते

बहुसंशयः ॥ तस्य रूपं चिकित्साद्य भेदस्यैव समा-

सतः । प्रवक्ष्यामि संक्षेपयोगं बाजिनां हितकाव्यया ।

हृषणी दूषयेद्ययुः श्लेष्मणा यस्य संयुतः । तस्य सु-

क्षयलये की रोगी वाताण्डसंशयः ॥ यदण्डं कस्य-

तेऽयस्य तेन पादेन खड्गति । लब्धयस्य तस्यापि

वेदना सुक्षयोर्भवेत् ॥ शून्यता सुक्षयोश्चैव रक्तता

क्षणतापि वा । भवेत् पित्तेन दुष्टेन पिङ्गकानाञ्च

संभवः ॥ शून्यो पक्षी तुरङ्गस्य सुक्ष्मो यस्य सवेदनी ।

चिकित्साभेन युक्तस्य तस्य पूताण्डमादिशेत् ॥ स्यर्श-

तः कठिनी रुचौ रूपतयैव यौ स्यू । हृषणी यस्य

वाहस्य स रक्ताण्डः प्रकीर्तितः ॥ तस्मिन् सञ्चः

प्रयोक्तव्याः क्रियाः पीताण्डवोधिताः ॥ शून्यो तु क-

ठिनी रुचौ हृषणी मन्दवेदनी । कृच्छ्रसूत्रस्य वाहस्य

सूत्रकोशस्य श्रूयते ॥ श्लेष्मण्डः अ तु विज्ञेय क्षीपा-

ण्डौ वेधवेच्छिका । निरुह कटुतैलेन चक्षुः स्वेदच

कारयेत् ॥ जयदणः ५०.अ. ।

अण्डहस्ती । पुं । चक्रमर्द्धरूपे । रा.नि.व.५ ।

अण्डालुः । पुं । मल्ले । श.च. ।

अण्डिका । स्त्री । यवचतुष्टयपरिः । च. ।

अण्डिनी । स्त्री । सान्निपाति । निरीगकिशे-

षे । लक्षणं—“अतिकायगृहीतायास्तारुणा अण्डि-

नी भवेत् ।” सु.चि. ।

अण्डीरः । पुं । पुरुषे । मे.रचिकं ।

अण्डस्थि । स्त्री । मल्लिकार्जुनादिस्थे सुप्तास्थि.सु.शा. ।

अण्वी । स्त्री । अण्वुलौ । [इति च लोके । अत्रि.]

अतन्द्रा । स्त्री । काफि इति ख्याति फले । ८ ।

अतरुणदारः । पुं । हृद्गदारके । विज-

अतरुणदारः (कः) । ताडक । हिं विधाण ।

“अतरुणदारकापुराः” भा.स.१.भ.सन्धिकज्व.चि. ।

अतलसृक् । स्त्री । जले । जे.च.४.का. ।

अतसी । स्त्री (Linum Usitatissimum)

Common flax. चामाहले । यमिना । हिं

तिसि । तं नल्लयगसिचिदु. गुणाः—मधुरा बल-

कारिका कण्ठवातवर्धनी, ईक्ष्विष्यो कुष्ठवातघ्नी च । रा.नि.व.१६। युक्तद्विघ्नी शिथ्या गुह्यः वाता-
सजिष्य । म.द.व.१० ।

अतसीतैलम् । स्त्री । अतसीजाततैले । शनि-
नात्र ठेङ्ग । गुष्ठाः - मधुरं पिच्छिलं वातघ्नं म-
द-
गन्धि कषायं कफहरं कासहरम् । रा.नि.व.१५ ।
आग्नेयं शिथीकं कफपित्तघ्नं कटुपाकमचक्षुषं
बल्यं वातहरं गुह्य । मलकत् रसतः स्नादु शक्ति
लघ्वीपृष्ठहृन्म । वसौ पाने तथाभ्यङ्गे नखे कर्णस्थ
पूरये । अतुपानविधौ चापि प्रयोज्यं वातघ्नान्वये ॥
भा.पू.तैलव. ।

अतिकटुः । वि । निम्बादिद्वये ।

अतिकण्टः(कः) । पुं । लघुमीचुरके । दुरा-
लभायाम् । म.द.व.१ । [कन्दशाके । रा.नि.व.७ ।

अतिकन्दः(कः) । पुं । हस्तिकन्दनाममृदा-

अतिक्रयः । वि । अतिदुर्बले ।

अतिकेसरः । पुं । कुलकापुष्पवत् । कोकण
देवीयं पूष्णं विशेष्य । हिं कूजा । रा.नि.व.१० ।
भा.पू.पु.व. । कण्टकसिख्याम् । कै.टे.मृ.उ.ति ।

अतिक्रान्तावेक्षणम् । स्त्री । यम्यन्मभि-
हितं तत् । “यथा चिकित्सितेषु व्यात् शोकस्थाने
यदौरितमिति ।” सु.उ.६५अ. ।

अतिगण्डः । वि । वृहद्गण्डे । मी.उचतुष्कं ।

अतिगन्धः । पुं । A sort of Jasmine
(Jasminum zambac.) सुन्दरपुष्पवत् । रा.
नि.व.१०। गन्धके । रा.नि.व.१३ । (Michelia
champaca.) चम्पकवत् । रा.नि.व.१०। भूतले ।
गङ्गातृण । रा.नि.व.८ । [म्यकवत् । रा.नि.व.१० ।

अतिगन्धकः । पुं । हस्तिकर्णपलाशवत् । च-

अतिगन्धा(लुः) । स्त्री । पुत्रदाकीलतायाम् ।
रा.नि.व.४ । [खिन्नपूजा । रा.नि.व.४ ।

अतिगन्धिका । स्त्री । पुत्रदाकीलतायाम् ।

अतिगुहा । स्त्री । (Uraria lagopodes.)
इषिपण्याम् । छोटो टाकून् । रा.मा. । शाल-
पण्याम् । म.द.व.१ । वा.सू.२६अ. “खर्जो गुहाम-
तिगुहाम् ।”

अतिघूर्णता । स्त्री । अतिनिद्रा । भा.म.४भ.

मरुकरिणि । “दृष्ट्वा दाहतिघूर्णता ।”

अतिचरः । पुं । पक्षिभेदे ।

अतिचरणा । स्त्री । तन्नामककफजयोनिरीग-
विशेषे । अतिव्याधेन शीघ्रपुक्ता योनिरतिचरणी-
प्यते । “सैवातिचरणा शीफसंयुक्तातिव्याधयतः ।”
वा.उ.१३अ. । See अचरणा ।

अतिचरा(ला) । स्त्री । पक्षचारिण्याम् । म.द.
व.१०। Hibiscus montabilis.) खलपक्षिण्याम् ।
हृन्गण्य । रा.नि.व.५ । भा.पू.१भ. । See खल-
पक्षम् । भूतले ।

अतिच्छवः । पुं । रक्तकीकिलावे । तानश-
थना । रक्त कुलेशाङ्ग । प.सू.रत्ना. । क्वायाम् ।
Mushroom. काटेछाजू. पोशागछाजू ।
खललक्षविशेषे ।

अतिच्छवकः । पुं । भूतले । प.सू. भूतले ।
गङ्गातृण । रा.नि.व.८ । लक्षसाधारणे । वृक्षविशेषे ।
यस्य मूले पत्रे वा वचाकारः, कटुरसश्च । रा.नि.
समपण्डवत् ।

अतिच्छवा } स्त्री । शताह्वयाम् । तुल्का ।

**अतिच्छविका } रा.नि.व.४ । म.द.व.२ । वा.
उ.६अ. । “अतिच्छवा पलङ्कवा ।” सि.यो.उन्नाद-
चि.महापैशाचवृते । मधुरिकायां । मोत्री । च.
चि. । च. । क्ववत् । यस्य मूले पत्रे वा वचाकारः,
कटुरसश्च । भूतले । रा.नि. । विषाणिकायाम् ।
वा.सू.२६अ. । तन्नामकमङ्गीपथी । See शीषधिः ।**

अतिजागरः । पुं । नीलक्रीडे । रा.नि.व.१६ ।

अतिजृम्भः । पुं । वायुरोगविशेषे । वै.निघ. ।

अतितपस्विनी । स्त्री । गीरवसुण्याम् ।

श्रोत्रकृष्णकूनिश । भा.पू.१भ.गु.व. ।

अतितर्पणम् । स्त्री । अतिदही । वा.सू.८अ. ।

अतितीव्रा । स्त्री । गण्डदूष्ण्याम् । रा.नि.व.८ ।

अतितीक्ष्णः । वि । मरिचादौ । पुं । शीभाह-
नवत् । स्त्री । अजमीदायाम् । [निघ. ।

अतिद्वसिः । पुं । पिचजन्मरीगविशेषे । वै.

अतितेजिनी । स्त्री । विपण्याम् । उज्ज्वल,

तेजवती । म.द.व.१ ।

अतिदग्धम् । स्त्री । अग्निदग्धरीगे. अनिदग्धे

भासावलम्बनं गात्रविशेषः शिरास्त्रायुसम्यस्थिव्या-
पादनसतिमात्रं, ज्वरदाहपिपासामूर्च्छाद्योपद्रवा
भवन्ति । व्रणशस्त्र चिरेण रीक्षति रुद्धं विषयी
भवति । मुष्टस्याग्रिप्रतपनं कार्यमुष्णं तथैवधम् ।
इत्यादि । सु.सू. १२७. ।

अतिदाहः । पुं । अतिसनापि । वै.निघ. ।

अतिदीप्तिः । स्त्री । श्वेतसुरसायाम् । श्वेत
वाग्ने तूलमौ । वै.निघ. । [व.६. ।

अतिदीप्यः(कः) । पुं । रक्तचिचके । रा.नि.

अतिदुष्टः । पुं । गीचुरके । वै.निघ. ।

अतिदेशः । पुं । प्रकृतस्यानागतन साधनम् ।
यथा—अनेनास्य वायुर्हसुपतिष्ठते तेनोदावर्तः
स्यादिति । सु.उ. ६५७. । [सु.सू. १५७. ।

अतिनिद्रता । स्त्री । कफवृद्धिज्वरोगविशेषः ।

अतिपक्वमांसम् । स्त्री । पाकाधिकसिद्धमांसं ।
गुणाः—अतिपक्वस्य यन्मांसं विरसे वातलं गुरु ।
वै.निघ. ।

अतिपक्वचीरम् । स्त्री । अतिशयघनदुग्धे ।
घनावृतं दुग्धं । इदम् अतिगुरु । “भवेद्दरीयोऽति-
शयम् ।” वा.टी. हेमाद्री चारपाणिः ।

अतिपत्रः(कः) । पुं । शाकतरी । जं.शुन
गोह । रा.नि.व.६. । उन्माद-चि.महापैशाचघृते ।
हसिकन्दनाममहाकन्दे । रा.नि.व.७. ।

अतिपत्रा । स्त्री । (Sida cordifolia.)
बलायाम् । वे.लेङ्गा । हिं खरेली ।

अतिपातितम् । स्त्री । अस्थिमज्जविशेषः । ते-
नास्थि निःशेषेण भिन्नं भवति । सु.नि. १५७. ।

अतिपिच्छः । पुं । श्वेतरक्तालुके । वै.निघ. ।

अतिपिच्छला । स्त्री । कुमाय्याम् । श्रुतकू-
मात्री । वै.निघ. ।

अतिपिञ्जरः } पुं । दुष्टव्रणे । च. ।

अतिपीडकः } पुं । दुष्टव्रणे । च. ।

अतिबला । स्त्री । (Sida rhombifolia.)
पीतबलायाम् । पीतवर्णं वे.लेङ्गा, पीतवाङ्गुलि ।
हिं ककहिया । सं पिटारिणी । गुणाः—तिक्ता
कटुः वातघ्नी कृमिघ्नी दाहघ्नाविषघ्नाहिंक्षेदीप-
कसन्धी च । रा.नि.व.४. । शीतला मधुरा मलका-

निकृता । क्षिप्त्वा यादृशी वातरक्तप्रतिपत्तय-
च । मद.व.१. । हरेन्महाबला कृच्छं भवेत्तातानु-
मनी । इत्यादतिबला मेहं पयसा सितया समम्
भा.पू.१भ.गु.व. । सु.सू. १६ संशमने । च.सू. ४७.
सु.सू. कर्मिणि. । चि.क.क.वल्ली स्त्रीरोगचि. । वा.६
४०७. । श्वेतवाय्वालके । गीरक्षतच्छुलायाः । गौत्र
छाकुनिगा, कानिगा विटकीविष्णु-नारायणतैले
शतावरीयो.सा.कौ. । चि.क.क.वल्लीकेतक्यादितैले

अतिबलिका } स्त्री । वाय्वालके । रा.नि.व.४

अतिबली } स्त्री । वाय्वालके । रा.नि.व.४

अतिभारगः । पुं । अन्नतरो थंऊर इति लोके

अतिभोजनम् । स्त्री । अतिमात्रया भोजने ।
गुणाः—आलस्यगीरवाटोपसादांश्च कुर्वतेऽधिकम्
सु.सू. ४६७. कृताग्रव. ।

अतिमङ्गल्यः । पुं । (Aegle or cratoeva
marmelos.) विल्ववृक्षे । रा.नि.व.११. ।

अतिमञ्जुला । स्त्री । कण्टकसेवतीवृक्षे । हिं
सेवती गुलाब । गौर्णापं, रङ्गु गौर्णापं । भा.
पू.१भ.पु.व. । मद.व.१. । See सेवती ।

अतिमण्डलः । पुं । मूषामनवृक्षे । वै.निघ. ।

अतिमन्यः(कः) । पुं । अग्रि उपे ।

अतिमुक्तः(कः) } पुं. Mo .ain eboney.

अतिमुक्तका } तिनिशठ्वे । अम. । तिन्दुक-

वृक्षे । तेल, गीत । नवमज्जिकाभेदे । सं ते राय-
विर । रात्रिवेज । (Goertnera racemosa.)

माधवीलतायाम् । प.सु. । “अतिमुक्तकामिच्छन्ति
वासन्ती-माधवीलताम् ।” इला. ५४. । अतिमुक्तम्

निःसङ्गे वासन्त्यां तिनिशिऽपि च । मेतवत्तुम् । वा.
उ. ११७. । “तथातिमुक्तकैरुह ।” भा.पू.१भ. ।

गुणाः—कषायः शीतलः अस्रघ्नः पित्तदाहज्वरी-
त्यादहिकाच्छर्दिघ्नश्च । रा.नि.व.१०. । See ति-
निशः । माधवी मधुरा शीता लघ्नी दीपक्यापहा ।

भा.पू.१भ.पु.व. । (कः) हरिमन्ये । हारा. ।

अतिमुक्ततैलम् । स्त्री । अतिमुक्तकबीजतैले ।
गुणाः—वातपित्तघ्नं केम्बु श्लेष्मलं गुरु शीतलञ्च ।
वा.टी. हेमा. । [व. १०. ।

अतिमुक्ता । स्त्री । अतिमुक्तकायाम् । रा.नि.

अतिमोदनी(दिनी) । स्त्री । नवमल्लिकायां ।
रा.नि.व.१० ।

अतिमोदा । स्त्री । (Jasminum arbore-
um.) नवमल्लिकायां । उभेति । रा.नि.व.१० ।
गणिकारीहवे खनाभा कोंकणदेशे ख्याते । गणि-
त्रि । रा.नि.व.१० ।

अतियवः । पुं । निःशूकयवे । कृष्णवर्णे यवे ।
मद.व.१० । निःशूकोऽतियवः स्मृतः । यवादतिय-
वो न्यूनः । भा.पू.१भ.धान्यव. ।

अतियुक्तः । चि । बारंवारं प्रयुक्ते । भा.म.ख.
१भ.च.सा. । “खेद्यायैरतियुक्तः ।” [१७च.।

अतियोगः । पुं । अतिशयितप्रयोगे । वा.सू.

अतिरक्तः । पुं । ह्रिज्जुले । वै.निघ. ।

अतिरक्ता । स्त्री । जवापुष्पवत् । वै.निघ. ।

अतिरसः । पुं । पीयूषके । श.मा. ।

अतिरसा । स्त्री । मूर्ज्यायाम् । मूर्ज्ग । वै.निघ.
२भ.चप.चि.पलङ्कपातिले । रा.सायाम् । मद.व.
१ । वल्लीयष्टिमधुनि । रा.नि.व.६ । शतमूर्ज्याम् ।
च.सू.४ । [१२ । भा.पू.१भ. । मद.व.१ ।

अतिरुहा । स्त्री । मांसरोहिण्याम् । रा.नि.व.

अतिरुचः । चि । खेद्यस्ये, कङ्कुकीद्रवादी ।

अतिरेचकः । पुं । काकोल्याम् । कां कला ।
वै.निघ. । [नि.व.२० ।

अतिरोगः । पुं । चयरीगे । राजयक्षणि । रा.

अतिरोमशः । पुं । वन्य-कान्ते । हारा. ।

अतिरोमशा । स्त्री । नीलपुङ्गायाम् । छगल-
वेण्टे । प.सु. ।

अतिलङ्घितम् । स्त्री । चल्पपदासि । तन्नच-
नं—पूर्वभेदोऽङ्गमर्द्धं कासः शीघ्री मुखस्य च ।
क्षुब्धबाहोऽवचिच्छन्ना दीर्घस्य श्रीचनेचयोः । मन-
सः सम्भ्रमोऽभीष्टसुखं वातसमी हिदि । देहाग्निबल-
हानिश्च लङ्घनेऽतिरुक्ते भवेत् ॥ च.द. ।

अतिलम्बी । स्त्री । शतान्नायाम् । भा.पू.१भ. ।

अतिलोहितगन्धः । पुं । दमनकवत् ।
दना । प.सु. ।

अतिवर्चुलः । पुं । (Sida rhombifolia.)

कलायविशेषे । गटेर, वाट्टुना, कड़ाहे । र.मा.।

अतिविदाही । चि । राजसर्षपादौ ।

अतिविद्या । स्त्री । दुष्टव्यधनविशेषे । प्रमाणा-
तिरिक्तविज्ञायाम् । सु.शा.८ ।

अतिविषः(षा) । स्त्री । (Aconitum het-
erophyllum.) खनामख्यातोपविषजातीयपञ्च-
द्रव्ये । आतृष्टे । हिं आतृष्ट । अतिविषा सर्वत्र
भाषा । तं अतिवसचेटु । अतिविषा शुक्लकृष्ण-
भेदात् चिधा रसवीर्यविपाकेषु तुल्या । गुणाः—
कटुष्णा तिक्ता कफपित्तज्वरघ्नी आमातीसारकासघ्नी
विषघ्नी हृदिघ्नी च । रा.नि.व.६ । वा.सू.१५च.
वचादि । नागारातिविषाभयाः । च.द.ज्व.चि.पि-
प्लव्याद्यष्टते । मदनपालसु श्यामकन्दोपविषयी-
श्चतुर्भेदानाश्च श्वेतरक्तकृष्णपीतत्वात् ते तासां यथा-
पूर्वं श्रेष्ठा गुणीतमा सर्वदोषहरा शीघ्रघ्नी श्लेष्मि-
करीगघ्नी रसायनी च । मद.व.१ । अतिविषाकटु-
कौप्रघ्नतीनासुषुम्णीमयजलेन शुद्धिर्जातव्या । सा.
कौ. । [वै.निघ. ।

अतिवीजः । पुं । वज्जूलकवत् । वांत्वांगांश्च ।

अतिवृष्टफलः । पुं । पनसवत् । कौटोण
गांश्च । भा.पू.१भ. ।

अतिव्यथा । स्त्री । अतिशयितयन्त्रणायाम् ।
पीडायाम् ।

अतिव्यायामः । पुं । व्यायामाधिक्ये । अ-
धिकं कृत्स्निं कर्त्तुं । अतिव्यायामो न पथ्यः । अ-
तिव्यायामतः कासो ज्वरश्चर्द्दिः श्रमः क्रमः । उ-
ष्णा चयः प्रतमकः रक्तपित्तञ्च जायते ॥ भा.पू.१भ. ।

अतिशङ्कुली । स्त्री । तिलकृतरीटिकायाम् ।
गुणाः—रुक्षा श्लेष्मपित्तासघ्नी गुरुः विट्शिम्ली, न
चक्षुष्या च । भा.पू.कृतान्नव. । [मूल. । र.मा. ।

अतिशारिवा । स्त्री । अनन्तायाम् । अनशु-

अतिशूकः । पुं । यर्वे । यव । प.सु. ।

अतिशूकजः । पुं । गोधूमे । गन्ध । Wheat.

अतिशृतचीरम् । स्त्री । अतिक्षयिते दुग्धे
कवलभीज्यवत् सञ्जाते । तद्वृक्षतरम् । स्वाग्निर्जलं
शृतं विविचतुरष्टांशशेषितम् । तथा शृततमं सारं
गुरु चक्षुष्यतमं पथ्यः ॥ वा.सू.५च.च.च.टी.खरनादः ।

अतिशीघ्रः । पुं । चयरीगे । See चयः ।

अतिसय्या स्त्री । बल्लीयटिमधुनि ।

अतिसर्जनम् । क्ली । वेधे । मे.नपञ्चकं ।

अतिसान्द्रः । पुं । राजमाषि वांशानौ वत्रटौ ।
रजा । [लतायटिमधुनि ।

अतिसास्या । स्त्री । कण्ठमुखगुञ्जावज्जगाम् ।

अतिसारः । पुं । पर्पटके । मद्.व.१ । हिं
पापडा । उदरामयरीगविशेषे । See अतीसारः ।

अतिसारकी । त्रि । अतिसाररोगिणि ।

अतिसारघ्नः । पुं । चित्रपर्पटके । (कृ.२.पा० प-
डा । वै.निघ. । [निघ. ।

अतिसारघ्नी । स्त्री । अतिविषायायाम् । वै.

अतिसारभेषजम् । क्ली । लीघे । तद्रोग-
निवारके औषधे ।

अतिसारवारणरसः । पुं । अतिसारे रसः ।
अत्र कृतकर्पूरं पक्ककर्पूरम् । खाखसीजीरं अहिफि-
नम् । र.सा.सं. ।

अतिसारस्या । स्त्री । रास्त्रायाम् । वै.निघ. ।

अतिसूक्ष्मः । त्रि । अतिशयसूक्ष्मे ।

अतिसेवनम् । क्ली । अधिकमात्रया सेवने ।

अतिसौम्या । स्त्री । बल्लीयटिमधुके । राज.नि.व.६ ।

अतिसौरभः । पुं । आसङ्गवे । भा.पू.फ.व. ।

अतिस्नान्या । स्त्री । रक्तकुलशयके । वै.निघ. ।

अतिस्थूलवर्मा । पुं । दुष्टवर्णविशेषे । च. ।

अतिस्निग्धः । त्रि । अत्यन्तस्निग्धे । तस्य ल-
क्षणम् — कफप्रसेकः शिरसो गुरुतेन्द्रियविभ्रमः ।
लवणं तदतिस्निग्धे रुचं तत्र प्रदापयेत् ॥ वै.निघ. ।
नखचि. । [निघ. ।

अतिस्रवा । स्त्री । मयूरवज्जगाम् । भूश्व. । वै.

अतिक्षिप्तसन्धिः । पुं । सन्धेरतिशयविशेषे ।
सन्धिच्युतं सदुच्चैरवस्थानं । तेन सन्ध्यस्थीरुभयोरेवा-
तिक्रान्ता वेदना च । सु.नि.१५.च. । See भग्नः ।

अतीसारः । पुं । Diarrhoea or dysentery.

अतीव सरति, प्रकृतिमतिक्रम्य गुदमार्गेण सरतीति ।
अतीसारः । खनामख्यातीदरामयरीगे, बहुद्रवमलनिः-

सरणरीगे । तस्य निदानं गुरुभोजनादिकम् । तस्य
निरुक्तिः — रसादिद्रवधातुनामर्षिं सन्दीकृत्य मलेन
सह मिश्रितानां त्रायुना चाधः प्रसृजनां अतिनिः-
सरणादतीसार उच्यते । तस्य च पूर्व्वरूपं — हृदय-
नाभिगुच्छीदरादिस्थानेषु सूचीविह्वलेदना, काया-
वसादवायुमलविभ्रमतीदीदराभानापरिपाकादिक-
च । स षड्विधः वातपित्तकफसन्निपातशीकापरि-
पाकजभेदाद्भवति । तत्र वातजो मलस्यारुणता फे-
णिलता रुचता पक्वता तथा गुदे सशब्दवेदनमल्पशी-
घ्रहर्नः सरणश्च लक्षणं भवति । पित्तजो च मलस्य
हरितपीतलोहितवर्णता लण्णसूक्ष्मादाहाः, मल-
हारे ज्वाला चतश्च लक्षणम् ; कफजो च शुक्लाद-
सकण्ठाभगन्धिशीतलमला निःसरणि, रोगी स-
रीमाधश्च भवति । सान्निपातिको च वातजादिल-
क्षणानि दृश्यन्ते, प्रायश्चाय मलाः शुक्लरवसा-मां-
सधावनवारिवहवन्ति । शोकोजो च गुञ्जाफलस-
दृशशीघ्रितं केवलं मलमिश्रितं मलरहितं वा स-
रति, तत्र मलसहितं चेत् दुर्गन्धं मलरहितं चे-
न्निर्गन्धं भवति । आमातिसारे च नानावर्णं वारं-
वारश्चातिसायेति, तथा त्वीदरगुलमतीव जायते ।
अतीसारस्य चासाध्यलक्षणं — मलस्य कृच्छ्रस्थिता,
यकुरखण्डवत् कृच्छ्ररक्तवर्णता, घृततैलवसामज्ज-
दधिदुग्धमांसधावनवारिसदृशता, कृच्छ्रनीलवर्णता,
ईषरकृच्छ्ररुचिक्रवणता, शिखिपुच्छवत् विविधवर्ण-
चन्द्रकयुक्ता, घनशवगन्धिसंस्निग्धता, सुगन्ध-
पूतिगन्धबहुलता च, तथा लण्णस्य कारदर्शनं,
हिक्काश्वासपार्श्वश्लेष्टिन्द्रियचित्तमोहाः, गुञ्जाभ्यन्तर-
वलिपाकः प्रलापश्च, तथा गुदे संवरेणाचमता बल-
मांसहीनता अतीवीदराधानं शीघ्रः, मलहारस्य
पक्वतासखेऽपि गात्रस्य शीतलता उपद्रवाश्च ।
चिकित्सा-स्वस्वप्राप्योऽथ प्रदर्शनीया । अतीसारं नाना-
विधद्रवधातुनिःसरणमभ्यस्य केवलमेव कफनिःस-
रणमित्यतिसारप्रवाहिकयोर्भेदः । इति माधवक-
रसंयज्ञादतीसारसंयज्ञः । शार्ङ्गधरस्य भयजमुक्ता स-
प्तविधमाह । तस्य सम्प्राप्तिः संशयापां धातुरक्तः क-
शानुं वर्चोमिथी मारुतेन प्रघ्नः । हृत्सीतीवाध-
सरस्येव यन्माहाश्विं घोरं तं त्वतीसारमाहः ॥ इ-
माभिपायुर्दृक्कचितोदगाथावसादानिलसन्निरीधा-
विट्संश आभाममयाविपाको भविष्यतः तस्य पु-
रः सराणि ॥ तस्य निदानम् — गुर्व्यतिस्निग्धरुचि-
द्रवस्थूलातिशीतलैः । विरुद्धाभ्यशमाजीर्णरसाख्यै

आपि भोजनैः॥ खेदाद्यैरित्युक्तैश्च मिथ्यापुक्तैर्विषा-
हयात् । शोकादुष्णान्मद्यातिपानात् सारम्यमुपपद्ये-
यात् ॥ जलाभिरमर्षवैगविघातैः कृमिदोषतः ।
दृष्टां भवत्यतीसारी लक्षणं तस्य वक्ष्यते ॥ सु.उ.
४०अ.। स च वातपित्तकफसन्निपातशोफामजभेदात्
षड्विध इति । अद्यातिसार-लक्षणम् — अनिलेनाथ
पित्तन श्लेष्मणा चापि बाजिनः । अतीसारस्तथा
चान्यः सन्निपातेन जायते ॥ सङ्कीचिताङ्गः रूग्निन
सकफं योऽस्ति सार्थ्यते । अल्पं तनु सशब्दश्च पुरीषं
बहु वा ह्ययः ॥ तस्य वातात्मकं विन्त्यादतीसारं वि-
चक्षणः । पित्तजश्चैव वक्ष्यामि श्लेष्मजश्च समासतः॥
खेददाहपरीतानां लक्ष्यन्मतिमान् भिषकाः सावेण
नीलरक्तेन विस्मगन्धेन पित्तजम् ॥ मन्दाहारभाथा
वाहो हृष्टरीमातिपीडितः । श्यामीः सपिच्छलै-
र्भिर्त्रैर्विद्यात् श्लेष्मसमुद्भवम् ॥ सन्निपातात्मकश्चैव
सर्वेषां लक्षणैर्युतम् । द्विरूपं हन्धजं त्रैयमतीसारं
विचक्षणैः । अतीसाराः समुद्दिष्टाः शालिङ्गीचा-
दिभिः पुरा ॥ अ.द. ४२अ.।

अतुलः । पुं । कफे । तिलकवचे । श.च.।

अट्टमिः । स्त्री । ट्टमिशूल्ये । अपरितोषे ।

अतेजाः । स्त्री । क्वायायाम् । रा.नि.व.२१।

अत्काः । पुं । अङ्गे । उष्णा.।

अन्नः । पुं । मर्त्ये । वै.निघ.।

अत्यः । पुं । अश्वे । [भक्षके । विज.र.।

अत्यग्निः । पुं । क्षुधाधिक्ये । च.द.अग्निमा.चि.।

अत्यन्तपद्मा । स्त्री । कमलिन्याम् । वै.निघ.।

अत्यन्तशोणितः । त्रि । अतिरक्ते । क्ली ।
सुवर्णगैरिके । वै.निघ.।

अत्यन्तसुकुमारः । पुं । (Panicum Ita-
licum.) कन्दलीवचे । कङ्कुष्याम् । रा.नि.व.१६।

अत्यम्बुपानम् । क्ली । मात्रातिरिक्तवारिपाने ।
बल्लक्षणं यथा — अत्यम्बुपानान्न विपच्यतेऽन्नं अनम्बु-
पानाच्च स एव दोषः । तस्माद्री वज्रविवर्धनार्थं
सुहृन्सुहृवारि पिबेद्भूरि ॥ इति जलपानलक्षणम् ।
रा.नि.व.१४ ।

अत्यम्बः । पुं, क्ली । (Spondias mangi-
fera.) वृक्षाक्षे । उँडूङ्ग । रा.नि.व.६ See
तिनिङ्गी । वनमागुलुङ्गे । मागुलुङ्गे । त्रि, अत्यम्बा-
रसयुक्ते ।

अत्यम्बा । स्त्री । मागुलुङ्गावचे । वनवीजपुरी ।
मधुव्रजेलु, मधुटोवा वा मधुव्रजेलु । रा.नि.व.११।
महाकौकुड्डी । रत्ना. तिलिङ्गाम् । श.र.।

अत्यम्बपर्णी । स्त्री । वल्लिग्रणे लताविशेषे ।
कडवडुवेनि । द्विगुली । रा.नि.व.१ । अम्बली-
याम् । आंशुकन । गुणाः — अत्यम्बपर्णी तीक्ष्णास्वा
ग्रीहशूलविनाशिनी । वातहृद्दीपनी कृत्वा गुल्मश्ले-
ष्मामयापहा ॥ रा.नि.व.१ । मात्रा.१माषा ।

अत्ययः । पुं । नाशे, दीप्ते, कृच्छे । रत्ना.चने.
व.। मै.यजिकं । [गो.ह. रा.नि.व.१० ।

अत्यर्कः । पुं । सूर्यार्कवचे । श्वेत आंकन

अत्यानन्दा । स्त्री । कफजन्ययोनिरोगवि-
शेषे, येन स्त्री श्यामधर्म्येण सन्तोषं न लभते । अ-
त्यानन्दा न सन्तोषं श्यामधर्म्येण विन्दति । भा.म.
ख.४भ.योनिरोगचि.।

अत्यारत्ता । स्त्री । जवापुष्पवचे ।

अत्युगम् । क्ली । हिङ्गुनि । मद.व.२ ।

अत्युगगन्धा । स्त्री । कृष्णगोकण्याम् । कृष्णा-
पराजितायाम् । अजमोदायाम् । मद.व.१ ।

अत्युदीर्णा । स्त्री । दुष्टव्यधनविशेषे । यत्र ती-
क्ष्णमहासुखशस्त्रेण वेधो भवति । सु.शा.८अ.।

अत्यूहः । पुं । कालकण्ठपक्षिणि । दात्यूहे ।
मै.हजिकं । [कायाम् । मै.हजिकं ।

अत्यूहा । स्त्री । नीलशेफालिकायाम् । नीलि-

अत्रिः । पुं । ऋषिविशेषे ।

अदनम् । क्ली । भक्षणे ।

अदन्तः । त्रि । दन्तहीने ।

अदलः । पुं । द्विजलवचे । श.च.। घृते ।

अदला । स्त्री । घृतकुमार्याम् । रा.नि.।

अदंशः । पुं । महामूलके । वडू मूला ।

अदारिका । स्त्री । वल्ककमले, वचीमले ।
उलट् कश्मल । वै.निघ.। [निघ.।

अट्टङ्गः । त्रि । अस्थिरे । क्ली । दण्डविशेषे । वै.

अद्भुतसारः । पुं । खदिरसार । रा.नि.व.८ ।

अधम् । क्ली । धान्ये ।

अद्यतनः । त्रि । अद्यभवे । आजिकार ।

अद्यस्थिना } स्त्री । आसन्नप्रसवायां गवि ।
अद्यस्थिना }

अद्रकः । पुं । महानिम्बवृक्षे । वै. निघ. ।

अद्रिः । पुं । पर्वते । शैलवृक्षे । मे. रक्षिकं ।
चरिमाणविशेषे ।

अद्रिकर्णी । स्त्री । अपराजितायाम् । श्वेतापरा-
जितायाम् । रा. नि. व. २३ । [भा. पू. १ गु. व. ।

अद्रिका । स्त्री । धान्यके । शृणो महा निम्बे ।

अद्रिजः । त्रि. गिरिजाते । स्त्री । शिलाजतुनि ।
र. मा. रवा. । तुल्यवृक्षे । रा. नि. व. ११ । मेरुके ।

अद्रिजतु । स्त्री । शिलाजतुनि । र. मा. । भा. ।

अद्रिजा । स्त्री । सैन्धवपिप्पलीचुपे । रा. नि.
व. ६ । [व. ३ ।

अद्रिभूः । स्त्री । आशुक्पर्णिलतायाम् । रा. नि.

अद्रिमाषा । स्त्री । वनमाषे । गोशान्ति । वै.
निघ. । [पू. गु. व. वै. निघ. ।

अद्रिसानुजा । स्त्री । चायमाषायाम् । वल्ग-

अद्रिसारः । पुं । लीहे । रवा. ।

अद्रेष्कः (ष्का) । पुं, स्त्री । निम्बविशेषे । हिं वका-
इननिम्ब । पोशेटु निम् । भेष. कुष्ठचि. ।

अधः । अव्ययं । अधोभागे । योनी । वै. निघ. ।

अधःकुन्तलः । पुं । अन्तर्लोम्बि ।

अधःपातनम् । स्त्री । पारदस्य यन्त्रमार्गेणा-
धःलेपणे । यथा—नवनीताह्वयगन्धकं (लाउञ्ज
गुक्कुर) सूतञ्च समभागं गृह्णीत्वा जम्बीररसेन
मर्दयित्वा, शुकशिखीमूलं शिथुमूलापामार्गश्चित-
सर्षपसैन्धवकल्केन समभागेन संमिश्र्य यन्त्रस्योर्ध्व-
भाष्ठाभ्यन्तरतले कल्कमिश्रितं तं सूतं लेपयेत् ।
अथ जलपुक्तमधीभाण्डं सुवि पूरयित्वा तस्य मुखे
रसयुक्तं भाण्डमधीमुखं संस्थाप्य च द्वयोः सन्धिसुखं
लेपयेत् । अथ उपरिष्ठात् पुटे दत्ते पारदी जले
पतति । इत्यधःपातनं । “नवनीताह्वयं सूतं” नि-
त्यादि । र. सा. सं. ।

अधःपुटः । पुं । चारोलीवृक्षे । वै. निघ. ।

अधःपुष्पी । स्त्री । (Hieracium) गोजिह्वा-

चुपे । रा. नि. व. ४ । चोरपुष्पीवृक्षविशेषे । चोर
कांटेकी, चोरथड़िका, डाँट्टे, उक्केण, बाटिका,
लेडुता । इटाहलीति गौडीयाः । सततज्व. मन्त्र-
दृष्टी नखे वै. निघ. २२. ।

अधःप्रस्तरः । पुं । वृक्षासने । वै. निघ. ।

अधःशल्यः । पुं । अपामार्गचुपे । रा. नि. व. ४ ।
भा. पू. १ भ. । श्वेतापामार्गः ।

अधःशाखः । पुं । संसारान्धवृक्षे ।

अधःशेखरः । पुं । श्वेतापामार्गः ।

अधमः । पुं । अश्ववैतसे ।

अधमाङ्गम् । स्त्री । चरणे । श. च. ।

अधरः । पुं । शीठे । ठाँटी । रा. नि. व. १८ ।
स्त्री । स्त्रीयोनी ।

अधरकण्टकः । पुं । दुरालभायाम् । वै. निघ. ।

अधरकण्टिका । स्त्री । क्षुद्रशतावर्था । वै. निघ. ।

अधरा । स्त्री । नीचदिशि । वै. निघ. ।

अधामार्गः } पुं । अपामार्गः । धामार्गवृक्षे ।
अधामार्गवः } गुडगुण्ड । हिं काश्च । अ. टी. ।

अधिकण्टकः । पुं । यासचुपे । छत्रालता-
विशेषः । रा. नि. व. ४ । [निघ. ।

अधिकप्रियम् । स्त्री । लवि । दात्रिणि । वै.

अधिकरणम् । स्त्री । यत्र कुर्वन्ति अधिकार-
णम् । सु. सू. ४१ अ. । ‘यमधमधिह भवते ।’ यथा
रसं दोषं वा । सु. उ. ६५ अ. ।

अधिकारी । पुं । पुरुष । वै. निघ. ।

अधिजिह्वः । पुं । A tumour on the
tongue, कण्ठगतमुखरोगः । सु. नि. १६ अ. । अयं
विजिह्वोऽप्युच्यते ।

अधिजिह्वकः । पुं । जिह्वागतरोगविशेषे ।
See अधिजिह्वा ।

अधिजिह्वा } स्त्री । जिह्वारोगविशेषे क-
अधिजिह्विका } फशीणितजे । अत्र जिह्वो-
परि जिह्वायवत् शोषो जायते । पक्वचेदसाध्यः ।
उपजिह्वा जिह्वानिखती भवतीत्यनयोर्भेदः । लक्ष-
णम्—जिह्वायवत् अययुः कफात् जिह्वाप्रवन्धी-
परिरक्तमिश्रः । सु. नि. १६ अ. । अथस्य जिह्वागत-

रोगे जिह्वोपरि शोफरूपे । लक्षणम् — “अधिजिह्वाभिधानस्य उपरिष्ठादिनिर्देशत् ॥” ज.द.२६अ.।

अधिदन्तः (कः) । पुं । A tooth growing over another. दन्तमूलगतरोगविशेषे । गजदन्ते । गजदन्त । अथस्य दन्तोपरि षडधिक-दन्तनिर्गमरूपरोगे । तेन चाश्वस्य यासयद्वयेऽनिका भवति । समदन्तविशिष्टोऽदन्तविशिष्टश्चाधोऽधि-दन्त इत्युच्यते । “समभिच्छादभिर्दन्तैः ख्यातश्चाधि-कदन्तकः ।” ज.द.३अ. ।

अधिदैवतम् । क्ली । अधिदैवतायाम् । आधि-दैविकरोगे । सु.शा.१अ. ।

अधिपतिः । पुं । मर्मस्थानविशेषे । तच्च रोमावर्तस्थानं मसकाभ्यन्तरे सर्वेश्विरासम्बिलन-स्थानञ्च । सु.शा.६अ. ।

अधिभूतः । पुं । यमधिकृत्य योवर्तते स एव तस्याधिभूती नाम । यथा यस्य नामेन्द्रियस्य यत् कार्यभूतं तदेव कार्यं तस्मैन्द्रियस्याधिभूतविषयः । सु.शा.१अ. ।

अधिमन्यः । पुं । Acute pains in the balls of the eyes with pain and swelling of one side of the head. अभिथन्दोलनेवरोगविशेषे । स च वातजपित्तज-कफजरक्तजभेदेन चतुर्विधः । सर्वेष्वेव लक्षणं तीव्रवेदना । अधिमन्ये (ऽऽक उठ्ठा वा नेत्रभूल) उपेक्षिते अधिमन्यो जायते । लक्षणम् — बह्वेते-रभिथन्दैर्नराणामक्रियावताम् । तावन्तस्तधिमन्याः स्तुर्नयने तीव्रवेदनाः ॥ उत्प्राप्यत इवात्यर्थं नेत्रं निर्मथ्यते तथा । शिरसीऽर्द्धञ्च तं विद्यादधिमन्यं खलण्यैः ॥ हन्याहृष्टिं त्रैषिकः समरात्रादधि-मन्यो रक्तजः पञ्चरात्रात् । षड्वाहा वातिको वै निहन्त्यात् मिथ्याचारात्पैतिकः सद्य एव ॥ अधि-मन्येषु सर्वेषु ललाटे वेधयेच्छिराः । अशान्ते सर्वेधा मन्ये भुवोस्तु परिदाहयेत् ॥ सु.उ. ६अ. ।

अधिमांसम् । क्ली, पुं, मा. ने. री. । See नेत्रमांसार्थं

अधिमांसकः । पुं । Inflammation of the tonsils. कफजव्यदन्तवेजरीरोगविशेषे । हृत्प्रभवाव्यदन्ते अतिवेदनमहाशोथी क्षालाक्षावद्य भवति । हानव्ये पश्चिमे दन्ते महाशोथोमहारुजः । क्षालाक्षावौ कफजतौ विशेष्यः सोऽधिमांसकः ।

भा.म.ख.४भ.सु.रो.चि. । मा.नि. । सु.नि.१६अ. ।

अधिमांसार्थम् । क्ली, पुं । Fleshy ex-
crescence on the eye, cancer of the
eye. दृष्टियुक्तगतरीरोगविशेषे मांसवृद्धीतिख्याते ।
लक्षणम् — पद्मानं सदु रक्तात्मं यन्मांसं चीयते सि-
ते । पृथुद्विधिमांसार्थं बहुलञ्च यत्कृत्रिमम् ॥ मा.नि. ।

अधिसुक्तकः । पुं । माधवीलतायाम् । वै.निच. ।

अधिसुक्तिका । स्त्री । सुक्तागृहे, यत्नी । भू-
छात्रिपुङ्क । वै.निच. । [रत्ना. ।

अधिष्ठानम् । क्ली । स्थाने । यामि । नगरे ।

अधीरः । पुं । अयोग्यवैद्ये । वै.निच. ।

अधोऽंशुकम् । क्ली । परिधेयवस्त्रे । अम. ।

अधोगतः । पुं । अस्त्रिमङ्गरोगे । वै.निच. ।

अधोघण्टा । स्त्री । अपामार्गे । आं.पां. । रत्ना. ।

अधोऽङ्गम् । क्ली । मलहारे ।

अधोमर्मम् । क्ली । गुदे । गुह्यहारे । हे.च. ।

अधोजिह्विका । स्त्री । तालुमूलस्य चूर्णजिह्वा-
याम् । आनञ्जिव । हारा. । जिह्वाधःशोथरोगे ।
कफादधस्तादधिजिह्विका वेति । च. ।

अधोहारम् । क्ली । मलहारे । योनौ । हे.च. ।

अधोभागहरः । वि । विरेचनकर्माणि हि-
तकरे । च. ।

अधोमुखा । स्त्री । गोजिह्वायाम् । रा.नि.व.४ ।

अधोयन्त्रम् । क्ली । वकयन्त्रे ।

अधोवायुः । पुं । अपानवायौ ।

अधोरेचनः । पुं । आरम्बधठवे ।

अधोऽस्त्रपित्तम् । क्ली । अधोगतरक्तपित्तरीगे
See रक्तपित्तम् ।

अध्यण्डा (अ्यण्डा) । स्त्री । कपिकच्छुनता-
याम् । आनांकुनी । See आत्मगुण । भूयामल-
क्याम् । रत्ना. । कीकिलचि । तालमाथना । म.द.
व.१ । भा.पू. । प.सु. ।

अध्यर्बुदम् । क्ली । अर्बुदोपरि जातार्बुदरीणि ।
आत्वर उपरि आवा लक्षणं — यज्जायतेऽन्यत्खलु-
पूर्वजाते श्रेयं तदध्यर्बुदमर्बुदम् । सु.नि.११अ. ।

अध्यश्ननम् । क्ली । यज्ञीर्णोपरि भोजनी लक्षणम् ।

—“लजीणें भुज्यते यत्तु तदध्यशनमुच्यते। प्राग्भुक्ते लज्जले मन्दे हिरक्की न समाहरेत्। प्रातराशे लजीणें तु सायमाशे न दुष्यति। पूर्वभुक्ते विदग्धेऽग्ने भुञ्जानो हन्ति पावकम्। सायमाशे लजीणें तु प्रातर्भुक्तं विषोपमम्”। वै.निघ. दिनचर्या। भुक्तस्थीपरिभूयोभोजने। भा.म.ख.१भ.अती.सा.चि। “विकृताध्यशनाजीणेंः।” वा.सू.८अ.

अध्यक्षः। पुं। चीरिकावृत्ते। श.र.। मङ्गार्कवृत्ते। त्रि। प्रत्येकं कर्षाईमने। सि.यो. र.पि.चि.एला-दिगुटकायां हन्त्यः।

अध्युषितः। पुं। सर्वाङ्गिरीगे। त्रि। उपविष्टे।

अध्रुषः। पुं। तन्नामकतालुगतसुखरीगे। अत्र तालुदेशे रक्तदीपजन्मलोहितानतिस्थूलशीथः, तेन च ज्वरसीत्रवेदना च भवति। मानि। तल्लक्षणं—शीफलस्थो लोहिततालुदेशे रक्ताज्ज्ञेयः सोऽध्रुषो रुग्ज्वराख्यः। सु.नि.१६अ.

अध्वगः। पुं। उद्रे। अश्वतरे। छे.च.।

अध्वगभोज्यः(ग्यः)। पुं। आमातकवृत्ते। त्रिका.

अध्वगवृत्तः। पुं। आमातकवृत्ते।

अध्वगक्ष्मी। पुं। खिचरे, पविणि। वै.निघ.

अध्वजा। स्त्री। खर्णलीनुपे। रा.नि.व.४।

अध्वनिषेवणम्। स्त्री। अध्वचलने। वै.निघ.
See चक्रमणं।

अध्वरा। स्त्री। मेदायाम्। भा.पू.१ ह.व.।

अध्वशेषः। पुं। पथियमजन्मशीपरीगे। अध्वप्रशीषी सस्ताङ्गः संभटपुरुषकृतिः। प्रसुप्तगात्रावयवः शुष्कक्रमगलानलः॥ नि.।

अध्वसिद्धकः। पुं। सिन्धुवारवृत्ते। रा.नि.व.४।

अध्वान्णशान्नवः। पुं। श्यीणाकवृत्ते। (श्री)। गच्छ। हिं नाउया श्यीणा। श.च.।

अनंशुमत्फला। स्त्री। कदलीवृत्ते। जटा.।

अनः। स्त्री। अग्ने। उणा.। [निघ.।

अनग्ना। स्त्री। कार्पास्याम्। का.प्रा.। वै.

अनघः। पुं। गौरसर्पे। रा.नि.व.१६।

अनघ्नः। पुं। गौरसर्पे। वै.निघ.।

अनङ्गम्(कम्)। स्त्री। मनसि। श.र.।

अनङ्गमुन्दररसः। पुं। बाजीकरणाधिकारिरसः। सुत्यस्य पलं गन्धकस्य च पलं रक्तकुमुदररसैः दिनचर्यं भावयेत्। ततो बालुकायन्त्रे प्रहरमात्रं पचेत्। अवतार्य रक्तवकपुष्पैश्चैतपद्मरसेन दिनैकं भावयेत्। र.सा.सं.। [श्री भा.क.। रा.नि.व.४।

अनङ्गजिह्वा। स्त्री। गीजिह्वायाम्। (गो)वि.

अनङ्गही। स्त्री। See अनङ्गही।

अनङ्गान्। पुं। वृषे। भा.पू.। रत्ना.।

अनङ्गही। स्त्री। गवि। गोहे। हला.।

अनङ्गः। पुं. स्त्री। सुखाध्याये। मरुधानं। वै.निघ.

अनन्तः। पुं। दुरालभायाम्। वै.निघ.२भ. अनन्तादिचूर्णे, सर्वज्वरे। सिन्धुवारवृत्ते। अभकधाती। रा.नि.व.११।

अनन्तकः। पुं। मूलके। नलत्तणे। हिं नरकट। मद.व.१।

अनन्तमूलम्। स्त्री। करालाख्यौषधे। सुगन्धायां। वचाभेदे। श.चि.। अनन्तायाम्।

अनन्तमूली। स्त्री। दुरालभायाम्। रक्तदुरालभायाम्। वै.निघ.।

अनन्तरन्ध्रका। स्त्री। खर्परपोलिकायाम्। आट्ठे पिठे। वै.निघ.।

अनन्तवातः। पुं। तन्नामकशिरोगविशेषे। लक्षणं—दीपास्तु दुष्टास्त्रय एव यो सम्पीड्य घाटास्तु रुजां सुतीव्राम्। कुर्वन्ति योऽस्मिन्निवि शङ्कदेशे स्थितिं करोत्याय विशेषतस्तु ॥ गन्धस्य पात्रे तु करोति कम्पं हनुयई लीचनजांश्च रोगान्। अनन्तवातं तमुदाहरन्ति दीपवयोत्वं शिरसी विकारम् ॥ मानि.।

अनन्ता। स्त्री। खनामस्थानतलायां। अनन्तमूलं। हिं अनन्तमूलं। सु. मिथ.अ.। शारिवेति उत्तरापथे प्रसिद्धा। रा.नि.व.१२। See शारिवाच.द.पि.ज्व.चि.शिरौषधे। “कालियचन्दमानना”। भा.म.ख.४भ.गर्भ-चि.। “अनन्ता शारिवा राणा”। भा.म.ख.१भ.ज्वरे शारिवादी। “अनन्ता बालवसुतम्”। च.सू.४,११दश.। दूर्वायां। छे.च.४ खर्णचौथ्यां। प.सु.। लाङ्गल्यां। प.सु.। भा.पू.१गु.व.। दुरालभायां। प.सु.। भा.म.ख.४भ.

सु.री.चि.। “कल्केरनन्ता खदिरारिमेद....।”
वा.१५अ. प्रियङ्गादि-व. प्रियङ्गादि-दूर्वादि-व.
हेमा.चक्रवर्ध. “दूर्वादिनन्ता निम्बवासात्मगुता पश्चा-
द्रजी योजनवस्त्रानन्ता।” नीलदूर्वायाम्। भा.
पू.१। रा.नि.व.१३। गीलीस्यां। (चतुर्दशी। रा.
नि.व.८। यवासायाम्। भा.म.४भ.काकिल्यादिव.,
“अनन्तां कुकुटीं विन्वीम्”। दुरालभाभावे यवासा
यास्या। अग्निमन्यवचे। गुडूच्याम्।

अनभिलाषः। पुं। अन्नविषये। अरीचके।
रा.नि.व.२०।

अनलः। पुं। चित्रकचुपे। रा.नि.व.६। भा.पू.
१भ.ह.व.। च.द.संयहणी-चि.पाठाद्यचूर्णे। रक्त-
चित्रके। र.सा.सं.। भक्तातकवर्धे। रा.नि.व.११।
पित्ते। रा.नि.व.२१। देवधान्ये। मद.व.१०।
अग्नी। [दूर्वा।] मेष.कुष्ठ-चि.।

अनलम्। क्ली। भक्तातकबीज। “अनलमरिच-

अनलनामा। पुं। चित्रकवर्धे। [नि.व.३।

अनलप्रभा। स्त्री। ज्योतिषतीलतायाम्। रा.

अनलविवर्धनी। स्त्री। कर्कटिकायाम्।
कौंकुडग्राह्।

अनली (लिन्) लिः। पुं। वकवर्धे। चिका.

अनवस्थितचित्तत्वम्। क्ली। वायुरोगे।
वै.निघ.। चित्तचाञ्चल्ये।

अनशनम्। क्ली। लहने। मा.नि.।

अनचः। चि। अन्धे।

अनचि। क्ली। कुचचुपि।

अनाक्रान्ता। स्त्री। कष्टकार्याम्। र.मा.।

अनागतात्तवा। स्त्री। कन्यायाम्। अजात-
रजस्त्रायाम्। रा.नि.व.१८। [सु.उ.६५अ.।

अनागतावेक्षणम्। क्ली। एतन् वक्ष्यतीत्यर्थे।

अनाचारः। पुं। असत्कर्मणि। वै.निघ.।

अनातङ्कः। चि। अरीगिणि।

अनातपः। पुं। आतपाभावे।

अनातुरः। चि। अरीगिणि।

अनामकम्। क्ली। अमरीरोगे। श.र.।

अनामयम्। क्ली। आरोग्ये। रा.नि.व.२०।

अनामा। पुं। अनामिकाकुली। श.र.।

अनामिका। स्त्री। तन्नामकाकुली, अकुष्ठा-
श्चतुर्धाकुली। रा.नि.व.१८।

अनार्जवः। पुं। रोगे। रा.नि.व.२०।

अनार्त्तवजलम्। क्ली। पोषादिमासचतुष्टय-
भवे षष्टिजले। तच्च वातादिदोषत्रयकोपनं। यथा
—अनार्त्तवं प्रमुञ्चन्ति वारि वारिधराम्नु यत्। त-
च्चिदीपाय सर्वेषां देहिनां परिकीर्तितं। भा.पू.
वारिव.।

अनार्त्तवा। स्त्री। रजःशून्यायां। तन्नामकयो-
निष्ठापदि रोगे। अनार्त्तवासनौ षण्डी खरस्यशं
च मैथुने। मा.नि.।

अनार्थकम्। क्ली। Aloe wood. अगुरु-
काष्ठे। हला.। काष्ठागुरुणि। रा.नि.व.१२।
भा.पू.१भ.क.व.। [रा.नि.।

अनार्थजम्। क्ली। Aloe wood. अगुरुणि।

अनार्थतित्तः (कः)। पुं। (Gentiana
cherayta Rox.) भूनिम्बे। छिन्नां। अम.।

अनासिकः। चि। नासिकाहीने।

अनाहः। पुं। आनाहरीगे। See आनाहः।

अनाहारः। पुं। आहाराभावे।

अनिच्छः। चि। हस्ते। वै.निघ.।

अनिमिषः। पुं। मत्स्ये। चिका.नि.षचतुष्कं।

अनिमेषः। चि। निमेषशब्दे।

अनिर्मात्या। स्त्री। (Medicago escu-
lenta.Rox.) पिण्डिकायाम्। पृष्ठायां। पि-
डिं। रत्ना.।

अनिर्वाणः। पुं। कफे। वै.निघ.।

अनिलः। पुं। वायी। शाकतरौ। (चण्डन
ग्राह्। रा.नि.व.२३। [वै.निघ.।

अनिलकपित्थकः। पुं। खूलासातके।

अनिलकारकः। पुं। काञ्चिकभेदे। वै.निघ.

अनिलघ्नः (कः)। पुं। (Terminalia bele-
rica.) विभीतकवर्धे। रा.नि.व.११।

अनिलज्वरः। पुं। वातिकज्वरे। स.च.सा-

मनिरामभेदात् द्विविधः । च.द.। See ऊपरः ।

अनिलनिर्यासः । पुं । प्रियालङ्घने । शिशा-
भाज । मं विवला । वै.निघ. ।

अनिलपर्ययः । पुं । वायुरीमे ।

अनिलभुक् । पुं । सपें । वै.निघ. । [रस.र. ।

अनिलरसः । पुं । रसोऽयं पाण्डुरीमे हितः ।

अनिलरिपुः । पुं । एरण्डहृत्वे । वै.निघ. १भ.
सन्धि-ज्व.नि. रास्त्रादिः ।

अनिलहरम् । स्त्री । कृष्णागुरुणि । वै.निघ. ।

अनिला । स्त्री । नद्याम् । खटिकायाम् । मूल-
थङि । र.मा.।

अनिलाजीर्णम् । स्त्री । वाताजीर्णं वा.स.८अ.।

अनिलाटिका । स्त्री । रक्तपुनर्नवायाम् ।

अनिलान्तकः । पुं । इन्दुदीर्घवे । शिशा-
श्रुती । हिं इकीट् । रा.नि.व.८।

अनिलापहा । पुं । रक्तकुलल्यके । लाजकटि ।
वै.निघ. ।

अनिलामयः । पुं । वायुरीमे । वातव्याधौ ।

अनिलारिरसः । पुं । वातव्याध्यधिकारे रसः ।
अत्र वातारिरसैः एरण्डमूलरसैः । अप्रिः चिचकः ।
तीवैः क्वाथैः । र.सा.सं. रसेन गन्धं द्विगुणं विसर्वा
वातारिनिर्गुणिरसैर्दिनैकं । निवशयेत्तामसये पुटे
तत्सर्वं सदाविष्य च बालुकाख्ये । यत्ने पुटे गीमय-
चूर्णवक्त्रौ स्वभावशीते तु ससुहृदतत् ॥ निर्गुण-
कावातहराप्रिलीयैः संचूर्ण्य यत्नेन विभावयेत्तत् ॥

अनिलोचितः । पुं । नीलमाषके । वै.निघ. ।

अनिष्टा (ष्ठा) । स्त्री । नागबला । रा.नि. ।

अनिःसारा । स्त्री । कदलीहृत्वे । कलशिश्र ।
रा.नि.व.११। वै.निघ. ।

अनिष्ठुः । पुं । (Chaccharum sponta-
neus.) इक्षुविशेषे । शृङ्गुड । र.मा.। आनाखौ
रक्षा । [घचतुर्कं ।

अनीकस्थः । वि । हलिशिक्षाविचक्षण्ये । मे.

अनीली । स्त्री । काशटणे । र.मा.।

अनुकदली । स्त्री । कदलीविशेषे । मं लोख-
जीकेष ।

अनुकर्णम् । स्त्री । कर्णसमीपे । वा.शा.४अ

अनुकर्षणम् । स्त्री । पानपात्रे । हारा. ।

अनुकल्पः । पुं । An alternative. अम
तद्गुणद्रव्यान्तरग्रहणे ।

अनुकूलका । स्त्री । लघुदन्त्याम् । वै.निघ.

अनुकूला । स्त्री । क्लृप्तकलीहृत्वे । रा.नि.व.

अनुकूलिनी । स्त्री । सुद्रदन्त्याम् ।

अनुगः । पुं । परिचारके । रक्षा. ।

अनुजम् । स्त्री । प्रपीच्छरीक-नाम-गन्धद्रव्य
शेषे । श्रुङ्गशिश्र । रा.नि.व.१९ ।

अनुजा । स्त्री । चायमाषलतायाम् । शोण्ड
शिश्र नता । रा.नि.व.५ । वणा डुमुत् । भा.
१भ.गु.व. । [दनु । सि.यो.पाण्डुचि.हृन्दः

अनुतक्रम । स्त्री । तक्रानुपाने । जम्भा तत्कं पिदं

अनुतर्षः । पुं । टण्णा । सुरापानपात्रं । भेष.१
घचतुर्कं ।

अनुत्क्रोशः । पुं । उत्क्रोशाभावे । च.सं.विमृष्टौ

अनुत्थितविद्धा (शिरा) । स्त्री । दुःस्थान
बन्धनात् वेपमानायाः यस्याः शिरायाः शोणित
सम्प्राप्ती भवति । सु.शा.८अ. ।

अनुपजः । वि । अनुपदेशजाते । ते च कूले
चरकोपस्थमस्यस्रवपादिनौ भवन्ति । See अनू
पवर्गः । [अनुजादि । हला.

अनुपदीना । स्त्री । उपानहि । जूता, थडम

अनुपशयः । पुं । What increases the
disease. उपशयविपरीते व्याध्यसात्मौषधान-
विहारादौ । यथा — हेतुव्याधिविपथ्यसविपथ्यसाध्य-
कारिणां । औषधानविहाराणांनुपयोगं सुखावहं ।
विद्यादुपशयं व्याधेः सङ्घि सात्त्विकमिति स्मृतः ॥ विप-
रीतोऽनुपशयो व्याध्यसात्मामिसंश्रितः । मा.नि.
पञ्चनिदाने ।

अनुपानम् । स्त्री । औषधानुपेयविशेषे । अ-
नूपान । तच्च औषधपानानन्तरं विलम्ब्य प्रयोज्यं,
रात्रौ पुनः पाचनमेव व्यवस्थेयम् । “विलम्ब्य च
क्लामणमेतदीरितं रात्रौ पुनः पाचनमेतदूचिरे ।”
रा.नि.व.२० । वातेऽनुपानं सिन्धुधौ, श्लेष्मणि

कक्षीयं, पिने स्निग्धं, स्नेहपाने उष्णोदकमित्यादि ।
सद. व. १३ । “स्नीघ्रं वल्लहगुडिकाकल्मानामनुपानकं
वातपित्तकफोद्रेके चिद्विकपलमाहरेत्” । शार्ङ्ग. म.
ख. ६५. ।

अनुपालुः । पुं । पानीयालुके । वन आलू ।
रा. नि. व. ७ । [लणे । श. च. । खड्गलणे । वेतसे ।

अनुपुष्पः । पुं । (Saccharum sara.) शर-

अनुबन्धी । स्त्री । लष्णायां । हिकायां । मे. ।

अनुभासः । पुं । काकविशेषे । वै. निघ. ।

अनुभूतिः । स्त्री । विव्रतायाम् । तेउडो ।
हिं निसोत्तर । See विव्रत् ।

अनुमतम् । क्ली. । “परमतमप्रतिषिद्धम् । यथा-
न्यो ब्रूयात् समरसा” इति सु. उ. ६५५. ।

अनुयवः । पुं । यवाभ्यूनीऽनुयवः । वा. । निःशुक्-
यवे । हिमा. । गुणाः — अणुः स्तैर्यकरः सूत्रमेदः-
पित्तकफघ्नः पीनसश्वासकासीरुलम्भकण्ठरोगघ्नश्च ।
वा. शुक्लधाम्यवर्गे । [रा. नि. व. ६ ।

अनुवहा । स्त्री । नागरमुलायां । नागश्रुभूता ।

अनुरेवती । स्त्री । चन्द्रदन्त्याम् । रा. नि. व. ६ ।

अनुलासः । पुं । मयूरपक्षिणि । मयू. ।

अनुलास्यः । पुं । मयूरपक्षिणि ।

अनुलेपः } पुं, क्ली. । चन्दनादौ । गन्धद्रव्या-
अनुलेपनम् } दिलेपने । छन्दनादि लेपन ।
गुणाः — अनुलेपस्तथासूक्ष्मदीर्गम्ययमवातजित् ।
सौभाग्यतेजस्तत्त्वार्णवीन्द्रोदीर्गबलवर्धनः ॥ सद. व. १३ ।
अपिच — अनुलेपनकं बल्यं तेजःसौभाग्यदायकम् ।
तत्त्वं प्रीतिप्रदं प्रीतं तण्डुलार्थमनाशनं । दीर्ग-
म्यवातघ्नं प्रीतं पूर्वावाय्वैरिदं स्मृतम् ॥ वै. निघ. ।
प्रीतिकरं, भोजस्तरं, शुक्रवर्धनं, दीर्गम्यहरं, यम-
पापतन्त्राहरश्च । राज. ।

अनुलोमनम् । क्ली. । अनुलोमकरणे । मला-
दिधातूनां यथासामं गमनीयाये । मलादिधातूनां
यथापेक्षं गमनोपायः । यथा — कृत्वा पाकं मला-
नाञ्च भिक्षा बन्धमधी नयेत् । तत्रानुलोमनं प्रीतं
यथा प्रीता हरीतकी ॥ भा. ।

अनुल्ली । स्त्री । हिकायाम् । लष्णायाम् । मे. ।

अनुवासः } पुं, क्ली. सीरस्थे । स्नेहवती ।
अनुवासनः } स्नेहने । धूपने । मे. । “यः
अनुवासनकः } स्नेही दीयते सः स्यादनुवास-
ननामकः” । तस्य मात्रा च
पलद्वयं तदर्थं वेति । भा. ।

अनुवासनवस्तिः । पुं । स्नेहवती । मात्रा-
वती । “अनुवासनभेदश्च मात्रावस्तिरुदीरितः” ।
भा. । स च तैलादिक्रीडोपकरयैः स्नेहक्तायादिना
वा साध्यते गोपुष्काराण्य स्पर्शादिनिमित्तेन,
गजदन्तादिकृतेन वा नेत्रेण । पिच्छाग्री वा नला
नेत्रपरिमाणं वयोभेदेन विविधम् । एकवर्षी-
यात् षड्वर्षपर्यन्तं षडङ्गुलं । अष्टवर्षे अष्टाङ्गुलं ।
षोडशवर्षे द्वादशाङ्गुलं प्रत्येकश्च परिणाही यथाक्रमं
कनिष्ठिकानामिकामध्यमाङ्गुलिपरिमितः । एतेषाञ्च
प्रत्येकं यथाक्रमं साङ्गोङ्गुलं साङ्गोङ्गुलं साङ्गोङ्गु-
लञ्च वक्षिसुखे सन्निवेश्यम् । वक्षिहारप्रवेशनीय-
नेत्रमुखञ्च यथाक्रमं कङ्कश्येनमयूरपुच्छमध्यनाडी-
वत् स्थूलं भाव्यम् । येन च द्रव्येणास्थापनं तत्परि-
माणं पूर्वोक्तवयोऽनुरूपमेव यथाक्रमं रोगिणी
हृज्जलिपरिमाणं चतुरङ्गुलिमितमष्टाङ्गुलिमितञ्च
भाव्यम् । एवमुत्तरीतरं वयोऽनुरूपं नेत्रादिमानं
वर्धनीयम् । तृतीयञ्च — पञ्चविंशतेरुर्ध्वं नेत्रदेर्य-
द्वादशाङ्गुलं सूत्रपरिणाह्य अङ्गुलीदरसन्निभो भा-
व्यः । गृधिनीपत्रनाडिकावन्नायभागः, वदरास्थि-
मितं वा कलायपरिमितं वा छिद्रवत्मे भाव्यम् ।
वक्षिबन्धनायञ्च नेत्रसूत्रे कर्णिकाद्वयं (कावि) का-
व्यम् । द्रव्यमानञ्च रोगिणी द्वादशाङ्गुलि । अत्र
कल्पे माधुकतैलं याव्यम् । सु. चि. ३८५. । एतद्व्य-
करणं सु. चि. ३५३. ६३७५. ४४०. । विरेचनास्त-
राच्च गते जातबलाय च । भुक्ताभ्यायानुवासाय व-
स्तिर्देयोऽनुवासनः ॥ अथातुवायं स्वस्थानं उष्णाभ्यु-
स्तेदितं शनैः । भोजयित्वा यथाशास्त्रं कृतचक्रमणं
ततः । उक्तटानिलविष्णून् योजयेत् स्नेहवक्षिना ।
सुप्तस्य वामपार्श्वेन वामजहाप्रसारणः । कुक्षिताप-
रजद्वयस्य नेत्रं स्निग्धे गुदे न्यसेत् । बद्धा वक्षिसुखे सूत्रं
वामहस्तेन धारयेत् ॥ पीडयेद्वक्षिणेनैव मध्यवेगेन
धीरधीः । जूष्माकासचवादीश्च वक्षिकाले न कार-
येत् ॥ वै. निघ. वक्षिविधिः । अथात्रस्थ यथा—
अथातुवासनविधेः कथैवास्थापनस्य च । प्रवक्ष्यामि
यथायोगं शास्त्रदृष्टेन वर्तमानं ॥ काष्ठेऽक्षेरयोभिश्च

प्रज्ञवंशनलादिभिः । हादशाङ्गुलदीर्घन्तु परिणाहे षडङ्गुलम् ॥ कोलास्थिमात्रच्छिद्रन्तु कुर्यान्निव विचक्षणः । मूलादनुक्रमग्रन्थमष्टान्तु विशेषतः । त्वक्काङ्गुलानि चत्वारि कार्षिकान्तस्य कारयेत् । पुटकस्य प्रवन्थाय मूलं द्वे चापि कार्षिके ॥ अनेनास्थापनं कुर्यादनुवासनमेव च । यथायोग्यं भिषक् प्राज्ञः सर्वरोगोपशान्तये ॥ अनुवासनविवरणम् — त्रिरात्रं पञ्चरात्रं वा सप्तरात्रमथापि वा । भोजयित्वा हृद्यं प्राज्ञो रसकस्नेहभोजनैः ॥ भोजितं भोजनीकान् दिनानि चानुवासयेत् । निरुहयेदनाहारमपराह्णे विचक्षणः ॥ त्रिभिर्वादेः प्रदातव्यो निरुहः शास्त्रकीविदेः । ईपनीक्षः प्रयोक्तव्यः प्रथमं पुटकीविदेः ॥ द्वितीयश्च तृतीयश्च तीर्णौ चैव प्रकीर्तितौ ॥ ज.द.१६अ. ।

अनुवासनोपगवर्गः । पुं । षड्विंशदशकानाम कषायवर्गे । यथा — राक्षासुरदाक्षिलमदन शतपुष्पवक्षीरपुनर्नवाश्वदंष्ट्राग्रिमम्यश्लोणाका इति दशमानि... ॥ वक्षीरः श्वेतपुनर्नवा । च.सू.४अ. ।

अनुवासाख्यः । पुं । अनुवासने । वै.निघ. ।

अनुवेक्षितम् । स्त्री । शाखासु व्रणवन्धनभेदे । सु.सू.१८अ. ।

अनुशयी । स्त्री । चुद्ररोगान्तर्गतपादरोगविशेषः । तल्लक्षणं यथा — गम्भीरामल्पशोषाच्च सवर्णा सुपरिस्थिताम् । पादस्थानुशयीं तान् विद्यादन्तः प्रपाकिनौम् ॥ चि.—हरिदनुशयीं वेद्यः क्रियया श्लेष्मविद्रधः । भा.पाद.रो.चि. ।

अनुशस्तम् । स्त्री । लक्ष्मिरस्फटिककाचजलौकाग्रिवारनखादिरुपश्लेषु । तानि च शिशुभीरु प्रभृत्यर्थम् । सु.सू.८अ. । [चि. शीतले ।

अनुष्णम् । स्त्री । उष्णले । नीलगन्ध. । रा.नि. ।

अनुष्णवक्षिका } स्त्री । नीलद्रव्यायाम् । रा. अनुष्णवक्षी } नि.व.८. ।

अनुसायिकम् । स्त्री । सुगन्धद्रव्यविशेषः । म.कङ्कीला ।

अनूचानः । पुं । उत्तमवेद्ये, साङ्गवेदाध्यायिनि ।

अनूपः । पुं । महिषे । मे.पत्रिकं । अन्वुप्राय-क्षे । मे. । तल्लक्षणं यथा — “बल्लभ्यं बल्लभश्च वात-श्लेष्मान्नाशान्वितः । देशोऽनूप इति ख्यातः ॥ तथा

नदीपल्लवशैलाब्जफुल्लोत्पलकुलैर्युतः । हंससारस-कारण्डचक्रवाकादिसेवितः । सरो वराहमहिष-रुक्मरीहिक्कुलाकुलः । प्रभूतद्रुममुख्याब्जो नाना-शृङ्गफलान्वितः । अनेकशालिकेदारकदलीचुवि-भूषितः । अनूपदेशो ज्ञातव्यो वातश्लेष्मामयार्ति-मान्” । भा. । गुणाः— गुरुः, सान्द्रः, पिच्छिलः, सधुरः, श्लेष्मलः, क्षिण्णः, प्रमेहगलगण्डश्लेपदृक्कृद्-करश्च । रा.नि. । राजवल्लभसु क्षिण्णं शीतलं वात-श्लेष्मलं गुरुश्चाह !

अनूपजम् । स्त्री । आर्द्रके । रा.नि.व.६ । चि । अनूपदेशोत्पन्नद्रव्याभावे । पुं । वृक्षविशेषः । आनी-रम गा.छ । वै.निघ. । [अनूपः ।

अनूपदेशः । पुं । अनूपलक्षणयुक्तप्रदेशः । See **अनूपमांसम्** । स्त्री । अनूपदेशस्थजन्तुमांसम् । See अनूपमांसम् । [रा.नि.व.१० ।

अनूष्णम् । स्त्री । उष्णले । शुनिद्रुल, शान्ता ।

अनृत्युः । चि । शठे । असरले । पुं । तगरपुष्पवृक्षे ।

अनेकदिग्वायुः । पुं । नानादिग्भवविषमसुल-वाते । एलोला, मोला वातास ।

अनेकपः । पुं । गजे । श.टी । म.द.व.११ ।

अनेकान्तः । पुं । क्वचित्तथा क्वचिदन्यथेति यः सः । सु.उ.६५अ. ।

अनेङ्गमूकः । चि । वाक्शुतिरहितः । मे. । अन्धो

अनांकहः । पुं । वृक्षे । गा.छ ।

अन्तःकण्ठशल्यावलोकिनी । स्त्री । नाडीयन्त्रविशेषः । नाच दशाङ्गुला भवति । अचिः ।

अन्तःकरणम् । स्त्री । अन्तरिन्द्रिये, मनसि ।

अन्तःकुटिलः । पुं । शङ्खे । ना.क. ।

अन्तःकोटरपुष्पी (ष्पिका) । स्त्री । नील-वृक्षायाम् । छा.श्रु.वै.८८ । प.सु. । रत्ना. ।

अन्तःपदवी । स्त्री । सुषुम्नाख्यनाडिकायाम् ।

अन्तःसत्त्वा । स्त्री । भग्नावकवृक्षे । गर्भस्थाम् । श.च. ।

अन्तकः । पुं । काञ्चनारवृक्षे । वृक्षकांक्षन । भा.गु.व. । यमे । सन्निपातज्वरविशेषः । तल्लक्षणं— यथा—दाहं करोति परितापनमातनोति, मोहं ददाति विदधाति शिरःप्रकम्पं । हृक्कां करोति

कसनस्य समाजुहोति जानौहि तं विबुधवर्जित-
मन्तकाख्यम् । भा.म.१भ. । [रत्निकं ।

अन्तरम् । स्त्री । अवकाशे । द्विद्रे । मध्ये । मे.

अन्तरापत्न्या । स्त्री । गर्भिण्याम् ।

अन्तरायामः । पुं । आलेपकभेदे । लक्षणं यथा
— अङ्गुलीगुल्फजठरद्वन्द्वयोगलसंस्थितः । सायु-
प्रतानमनिलभास्यः क्षिपति वेगवान् । विष्टव्यासः
स्रव्यहनुर्भग्नपार्श्वः कर्णं वमन् । अन्तरं धनुर्वि
यदा नमति मानवः । तदा सांध्यन्तरायामं कुर्वते
मावृते बली ॥ भा. सा.नि. । [व.१९ ।

अन्तरि(री)क्षम् । स्त्री । आकाशे । रा.नि.

अन्तरिक्षजलम् } स्त्री । आकाशजले । वृष्टि

अन्तरीक्षजलम् } जल । See गगनाम् ।

अन्तरुहा । स्त्री । श्वेतद्रव्यायाम् ।

अन्तर्जठरम् । स्त्री । कीडे । कुचमध्ये । अम.

अन्तर्दधनम् । स्त्री । सुरावोजे । श.च. ।

अन्तर्दाहः । पुं । शरीराभ्यन्तरदाहे । शीघ्रैर
भिठरत आनि । कीडसन्तापे । रा.नि.व.२० । स-
न्निपातज्वरविशेषे । लक्षणं यथा — अन्तर्दाहः शैथं
वह्निः श्वययुररतिरपि श्वासः । अङ्गमपि दग्धकलं
सोऽन्तर्दाहोऽर्दितः कथितः ॥ भा.म.१भ. ।

अन्तर्धमः । त्रि. बहुमुखदृष्टिकाभ्यन्तरे अपि-
दग्धे । च.द. ग्रहणी-चि. चिचकचारे ।

अन्तर्मलः । पुं । मलान्तरवे । कश्चिदतिः ।

अन्तर्महानादः । पुं । शङ्के ।

अन्तर्मुखम् । स्त्री । व्रणविस्त्रावणास्त्रविशेषे ।
लक्षणं यथा — तद्वदन्तर्मुखं तस्य मध्यमध्यर्द्धमङ्गु-
लम् । अर्धचन्द्राननं चैतत् तथाध्यर्द्धाङ्गुलं फले ॥
कश्चिदतिः ।

अन्तर्मुखी । स्त्री । स्त्रीयोनिरोगविशेषे । तल्ल-
क्षणं — व्यवायमतिव्रताया भजन्त्यासन्नं पीडितः ।
वायुर्मियास्थिताङ्गाया योनिस्त्रोतसि संस्थितः । व-
क्रयत्नाननं योत्याः सास्थिमांसानिलार्तिभिः । भ-
शास्तिमैशुनासक्ता योनिरन्तर्मुखी मता ॥ अ.चि. ।

अन्तर्वक्षी । स्त्री । गर्भिण्याम् । अम. ।

अन्तर्वमिः । स्त्री । अपरिपाके । त्रिका. ।

अन्तर्विद्रधिः । पुं । जठरान्तरस्थविद्रधिरीमे ।

लक्षणं यथा — पृथक् सन्धूय वा दोषाः कुपिता गुल्फ-
रपिणः वक्षीकवत् समुद्रजमलः कुर्वन्ति विद्रधिम् ॥
गुदे वल्लिमुखे नाभ्यां कुक्षौ वङ्गणयोस्तथा । वृक्षयोः
श्लोत्रं यकृति द्रुदि वा क्लोषि चाप्यय । एषां लि-
ङ्गानि जानीयाद्वाविद्रधिलक्षणेः ॥ भा. [हृदि. ।

अन्तर्वृद्धिः । पुं । अन्तर्वृद्धिरीमे । See अन्त-

अन्तर्वेधः । पुं । मर्षवेधे । मर्षपीडायाम् ।

अन्तर्ग्रथ्या । स्त्री । मरणे । मे. ।

अन्तर्ग्रेहफला । स्त्री । श्वेतकण्टकायाम् ।

अन्तावसायी । (इन्) । पुं । नापिते । मे. ।

अन्तिका । स्त्री । सातलायाम् । उभयत्रकषा ।
चुल्लायाम् । मे.कचिकं ।

अन्त्यः । पुं । सुलायाम् । मे. ।

अन्त्यपुष्पा । स्त्री । धातकीहृजे । वै.निघ. ।

अन्त्यम् । स्त्री । प्रतीतति । नाडीतुङ्गि । रा.नि.व.
१८ । उक्ताः साहस्रस्यो व्यानाः पुंसामन्त्याणि सू-
रिभिः । अर्धव्यामेन हीनानि योषितोऽन्त्याणि नि-
र्दिशेत् ॥ साहस्रव्यामान्यन्त्याणि पुंसां स्त्रीणामर्ध-
व्यामहीनानि । सु.शा.५.अ. । अस्तजः श्लेषणस्यापि
यः प्रसादः परी मतः । तं पञ्चमानं पितृन वायु-
स्यायुधावति । ततोऽस्यान्त्याणि जायन्ते गुदं व-
सिष्य देहिनः ॥ इति तदुत्पत्तिः । सु.शा.४.अ. ।

अन्त्यकूजः । पुं । वायुरोगविशेषे । नाडीशब्दे ।
सु.नि.१.अ. । [वाट्कधरा इति भाषा । नि. ।

अन्त्यकूजनम् । स्त्री । अन्त्यध्वनी । औ.९.डां.क।

अन्त्यपाचम् । स्त्री । स्थावरविधान्तर्गतलक्ष्मण-
निर्यासविषे । सु.कल्प.२.अ. । [१ ।

अन्त्यवस्त्रिका । स्त्री । महिषवस्त्रा । रा.नि.व.

अन्त्यवस्त्री । स्त्री । सोमकलीलतायाम् ।

अन्त्यवृद्धिः । स्त्री । Rupture. खनामस्थ्यात-
रोगविशेषे । तल्लक्षणं यथा — वातकीपिभिराहारैः
श्रीततोयावगाहनैः । धारणे रणभाराध्वविषमाङ्ग-
प्रवर्तनैः ॥ क्षीमयैः क्षीमितोऽन्त्यैश्च शुद्रान्माययवं
यदा । पवनो विगुणीकृत्य स्त्रनिवेशादथो गयेत् ।
कुर्यादङ्गणसन्निखी यन्त्यामं श्वयं तदा ॥ उप-

त्यमाणस्य च मुक्तादिभ्यः आभानककलभवती स
वायुः । प्रपीडितोऽन्तः स्वनवान् प्रयाति प्रभापय-
न्नेति पुनश्च मुक्तः ॥ अन्तर्द्वारसाध्योऽयं वातवृद्धि-
समाकृतिः । मा.नि. । [७ अ. । See कृमिः ।

अन्तादः । पुं । आभ्यन्तरकृमी । मा.नि. । शार्ङ्ग.

अन्तालजी (मा.) } स्त्री । वातक्षेपजन्यचुद्रो-

अन्तालजी (सु.) } गविशेषे । तल्लक्षणं— च-

नामवक्रां पिङ्गकामुद्रतां परिमण्डलां । अन्तालजी-
मन्त्रपूर्वा तां विद्यात्कफवातजाम् ॥ मा.नि. ।

अन्ती । स्त्री । वृद्धदारकलतायाम् । अ.टी. ।

अन्यकम् । क्ली. । अङ्गारे । रत्ना. ।

अन्यः । त्रि. । नेत्रहीने । क्ली. । तिमिरे । मे.घदि-
कं । (अन्य) अन्ने । रा.नि.व.२० । जले । भरतः ।

अन्यकः । पुं । तुम्बरी । कौ.५।५।८. भा.पू.
१भ.६.व. । [को.५] । मं भेदजया । त्रिका. ।

अन्यकाकः । पुं । काकाकारे पक्षिणि । भा.७-

अन्यकारः । पुं । आलीकाभावे । गुणाः—भय-
दृष्टितेजोऽनरीधकरः रोगजनकश्च । राज. ।

अन्यकूपः । पुं । मं.६ ।

अन्यता । स्त्री । पिप्परीशे । वै.निघ. ।

अन्यपूतना । स्त्री । बालकयक्षपौडाविशेषे ।
लक्षणम्—यो वेष्टे स्नानमसिंसारकासहिक्काच्छर्दी
भिर्ज्वरसहिताभिर्यमानः । दुर्बलः सततमधःशयो-
ऽल्लगन्निधं द्रुगुभिर्षजोऽन्यपूतनार्सम् ॥ चि.—ति-
क्तदुग्धमपत्रसिद्धजलैः स्नानं । सुरादिसाधिततैलम् ।
पिप्पल्यादिसिद्धघृतादिकश्च । सु.उ.२०।३२अ. ।

अन्यमूषा । स्त्री । वज्रमूषापरनामकेऽप्रीध-
पाकार्यं यन्त्रविशेषे । तस्य लक्षणं यथा—अन्यमूषा
तु कर्तव्या गीक्षनाकारसन्निभा । सेवाच्छिद्रान्विता
मध्ये गम्भीरा सारणीचिता ॥ द्वौ भागौ तुषदग्धस्य
एका दक्षोऽकर्मतिक्रमा । लौहकिट्टस्य भागैकं श्वेत-
पाषाणभागिकम् । नरकेऽसमं किञ्चित् क्रागीक्षीरेण
पेषयेत् ॥ यामहयं दृढं मर्द्यं तेन मूषां सुसम्पृताम् ।
शोषयित्वा रसे त्रिधा तत्कल्कैः संनिरीधयेत् ॥ वज्र-
मूषा समाख्याता सत्यकृपारदसाधिका । र.सा.सं. ।
काश्चिद्वि. । [तां.५] । दणविशेषे । श.च. ।

अन्यमूषिका । स्त्री । देवताङ्गणे । देवता-

अन्याहिः । पुं । कुंचिया-मीने । कुं.८।५।४
ऊनमेटे । त्रिका. । [वनस्पतिविशेषे]

अन्याहुली । स्त्री । आहुल्यनामकशिबीफल

अन्यिका । स्त्री । सर्पण्या । स्त्रीविशेषे । मे.व
चिकं । नेत्ररोगविशेषे । श.र. ।

अन्युः । पुं । कूपे । त्रिका. ।

अन्युलः । पुं । शिरीषवृक्षे । श.च. ।

अन्नम् । क्ली. । शस्ये । त्रीह्रियवादी खाद्यद्रव्य
मात्रे । चर्यचौथल्लेखपेयभेदेन अन्नं चतुर्विधम्
केऽपि च निषेयचर्येणचौथखाद्यभेदेनाष्टधा वद-
न्ति । राजनिघण्टुकारोऽपि अन्नमष्टविधमाह च-
र्यादिभेदेन । व.२० । भक्ते । तात । तच्च तण्डुल
परिमाणपेक्षया पञ्चगुणजले सिद्धम् । अन्नं पञ्च
गुणं साध्यम् । च.द.ज्व.चि. । प.प्र.२ख. । स्निग्ध
तण्डुलं यथा—शस्येच्यगतं प्राहुः सतुषं धान्य
सुच्यते । आसं विषुषमित्युक्तं स्निग्धमन्नमुदाहृतम् ।
वशिष्टः । तथा जलदानप्रमाणतोऽन्नं चतुर्विधम्
चतुर्विधं भवेद्भक्तं जलदानप्रमाणतः । तत्र भक्त
विलेपी च यवायुः पेयया सह ॥ प्रयोगरत्नाकरः
अन्नगुणाः—अन्निकरं पथ्यं तपेयं सूचलं लघु च
तत्र अधौतमन्नमसुतघान्नं—शीतलं गुरु हृद्यं कफ
जनकं । सुधौतमन्नं उष्णं विशदं गुणकरञ्च । भृष्ट
तण्डुलजमन्नं—रूयं सुगन्धि कफ लघु च । अति
क्षिन्नं—स्नानिकरं, तण्डुलान्वितं—दुर्जरम् । मद
व.११।६ । धान्यास्ते पाचितं भक्तं लघु अग्निप्रदी-
पकं रुचिप्रदञ्च ॥ वै.निघ. । मथितयुक्तं भक्तं—
खादु शीतलं रुच्यं अग्निप्रदीपनं पाचकं पुष्टिकरं
महत्प्रशःशूलघ्नं । रात्री भक्षितं—रूयं दलिकरं
दीपनमर्शोघ्नञ्च । मुद्गयूषयुक्तं—कफज्वरे, शर्करा
मिश्रितं पित्तज्वरे हितम् । लाजभक्तं—लघु शीत
लमन्निकरं मधुरं हृद्यं निद्रारुचिकरं व्रणशोधनञ्च
यावकान्नं—गुरु खादु हृद्यं स्निग्धं गुणज्वरकण्ड
रोगकासमेहघ्नञ्च । खिचरान्नं—तर्पणं गुरु हृद्यं
धातुवर्धकम् । यौगन्धरान्नं—गुरु चर्नं कासश्वास
घ्नञ्च । कीद्वरान्नं—रुचिकरं मधुरं प्रमेहघ्नं सूच
दीघघ्नं दृष्टान्नं हृदि कफवातामदाहघ्नञ्च । श्यामा
कान्नं—रूयं लघु रुचं दीपनं वल्यं वातकारं मेह
गलरोगमूत्रकण्डघ्नञ्च । गीवारान्नं—रुचिर्दं लि-
दीपनं गुरुवातघ्नं यक्तृमीहपाघ्नमण्डघ्नञ्च । कुच

त्याग्रं—मधुरं रुचम् उष्णं लघु कटुपाकि दीपनं कफघ्नतृणमिन्द्रियकरम् । माषाग्रं—दुर्जरं मांस-
हृदिकरं गुहवातघ्नं हृष्यम् । शिम्ब्यग्रं—मधुरं रुचं
वातपित्तकोपनम् । वैदलाग्रं—गुरु रुचिकरं । आ-
दृत्यग्रं—गुरु कफपित्तघ्नम् । मत्स्यीदनं—कफकरं
त्रिदोषकरं अग्निमान्द्यकरम् । शाकाग्रं—लेखनं
रुचमुष्णं दोषद्रावकम् । मांसीदनं—धातुवर्धकं
स्निग्धं गुरु च । पलाग्रं (फलाग्रं)—रुच्यं गुरु
फलसमगुणम् । षष्टिक-साधारणशाल्यग्रं—दीप-
बल्यं पाचनं त्रिदोषघ्नं चयविषघ्नम् । नवाग्रं—
मधुरं स्निग्धं गुरु मलसम्भनं रक्तपित्तघ्नम् । उ-
णाग्रं—दीपनं लघु श्लेष्मकरं मदात्ययरक्तपित्तप्र-
मेहशतकरं कासश्वासरुज्याभ्रान्गुल्मजाड्याक्षतकास-
हरम् । शीताग्रं—शीतलं लालासावकम् अग्नि-
मान्द्यमेहमूर्च्छादिहरम् । वै.निघ. । क्षिप्राग्रं—
दुर्जरं स्नानिकरम् ।

अन्नकालः । पुं । भोजनसमये ।

अन्नकोष्ठः । पुं । तण्डुलधान्यादिरक्षणाधारे ।
गोला, मराई ।

अन्नगन्धिः । पुं । अतिसाररोगे । त्रिका. ।
हाशा करः । मं हगवण ।

अन्नजम् । स्त्री । वैदिवसिकाग्रमण्डः । मं तिन-
दिवसाचो श्लिपीजः ।

अन्नजा । स्त्री । हिङ्गाभेदे । पलात्रैरतिसंयुक्तीः
सहसा पीडितोऽनिलः । हिङ्गयत्सुङ्गी भूत्वा तां
विद्यादन्नजां भिषक् ॥ भा. ।

अन्नद्रवशूलः । पुं, स्त्री । परिणामशूलः । See
पक्षिशूलम् ।

अन्नद्रवस्थः । पुं । अन्नद्रवशूले मा.नि. ।

अन्ननाडी । स्त्री । अन्नपाकनाशाम् । सा च
२० हसमिता कलानिर्मिता । तदुक्तं—हसविं-
शतिप्रमाणा कलापेशीविनिर्मिता । अन्नपाकक्रि-
यायां च पाकनाडी प्रकीर्तिता ॥ ऊर्ध्वोऽंशो मुखना
मास्थ अधोऽंशो गुदनामकः । कण्ठादामाशयं या
वदन्ननाडी तु कथ्यते ॥ ततश्चामाशयसंज्ञात् स्थू-
लानः स्थूलमलकः । आमाशयात् समारभ्य भागः
प्रथमः आत्मिकः ॥ यदृशी आम्यधिष्ठानं बुधैरादौः
प्रकीर्तिताः । ततः पक्षाशयः प्रीतः पक्षाग्रपरिधा-
रणात् ॥ स्थूलालसाप्यमीश्वरः खरलोऽगुदसंज्ञकः ।

अन्नकिट्टं मलं सर्वं बहिर्निःसारयत्ययम् ॥ बाल-
नाद्याः स्थिता पश्चादन्ननाश्रयवाहिनी । अघस्तात्
कुण्डलीभूता नाडी चोदरमध्या ॥ कण्ठादधोगति-
नाडी भिन्ना वक्षःस्थलाश्रया । पेशीमुखद्वयवती
प्रविष्टयमधोगुह्याम् ॥ इत्यादि । आचैयः ।

अन्नप्राशनम् । स्त्री । वष्टे अष्टमे वा मासि
बालस्यान्नभोजने । भा. ।

अन्नमण्डः । पुं । भक्तमण्डे । भा. ।
गुणाः—सुधीधनी वक्षिविशोधनश्च प्राणप्रदः शो-
णितवर्धनश्च । ज्वरापहारी कफपित्तहन्ता वायुवृद्धे-
दष्टगुणो हि मण्डः ॥ च.द.चप्रिमा.चि. ।

अन्नमयः । पुं । स्थूलशरीरे ।

अन्नमयकोशः । पुं । शरीरे ।

अन्नमलम् । स्त्री । पुरीषे । मये ।

अन्नरसः । पुं । भक्तमण्डे ।

अन्नलिप्ता । स्त्री । अन्नभोजनेच्छायाम् । उ-
धायाम् । वै.निघ. । प्रकृतिगामिमनोऽन्नलिप्ता ।
च.द. ।

अन्नवहा । स्त्री । धमनीयुगले । याभ्यां भुक्त-
मन्नमुदरं नीयते । सु.शा.६अ. । तयोर्भूलमामा-
शयः, अन्नवाहिधमन्यम् ।

अन्नवाहिस्तीतः । स्त्री । गलनाशाम् । गु-
लात् नली । [tion. सुक्तविकृती ।

अन्नविकारः । पुं । Seminal secre-

अन्नविपाकनाडी । स्त्री । अन्ननाशाम् ।
यथा—विचित्रविधिना पक्वमन्नं सत्त्वानि जीव-
येत् । अन्नयासी रसैः पिष्टो लालाक्षित्रीऽन्ननाडि-
काम् ॥ आसरम् नासारम्बुक्षातिद्रव्यं सुखं विशत् ॥
निरुण्णप्रपिज्जा सा सर्वथा आसनाडिका । जिह्वा
प्रयाति पश्चात् पाकनाडीं ततोऽभितः ॥ किञ्चि-
द्रूढसुखी भूत्वा पिण्डं यस्मिन् यन्नतः । आधरम्-
प्रविष्टं चेदन्नं कासेर्विनिःसरत् ॥ द्वितीयं चव-
धुना लण्डेन प्रकृतेर्बलात् ॥ अतो नैवातिवृत्तं
श्रेयः पानान्नकर्मणि ॥ आचैयः ।

अन्नाजीर्णम् । स्त्री । अन्नं भुक्तं तदजीर्णञ्चेति
अन्नाजीर्णम् । भा.म.१भ.आमातीसा. । “अन्ना-
जीर्णाद्भुताः स्त्रीभयनः ।” तन्नामकशूलरीये ।

अन्नाद्यम् । क्ली । अन्ने । उ० । रा. व. २० ।
धान्ये ।

अन्नाशयः । पुं । उदरे ।

अन्यकारुका । स्त्री । शकृत्कौटे । हारा ।

अन्यतोवातः । पुं । सर्वाङ्गितरीगे । अत्र
वा अन्यवावस्थितस्य वायोरन्यत्र वेदनीत्यादकला-
त्तथाभिधानम् । लक्षणं यथा — “यस्यावटूकर्ण-
शिरीरुमुखः सन्यागती वायुनिलीऽन्यतो वा । कु-
र्याद्वज्रं वै भुवि लोचने च तमन्यतोवातमुदाहर-
न्ति ॥” मानि. ।

अन्यपुष्टः । पुं । कीकिले । (का) किल ।

अन्यभृत् । पुं । कीकिले । हला. काके । हे. च.

अन्यभृत् । पुं । कीकिले । रत्ना. ।

अन्यलोहम् । क्ली । कांस्यधातौ । वै. निघ. ।

अन्या । स्त्री । हरीतक्याम् । वै. निघ. ।

अन्येयुष्काः । पुं । उरःस्थस्नेहजन्ये विषमज्वर-
विशेषे । तल्लक्षणं — “अन्येयुष्काश्च हीरावादेककालं
प्रवर्तते” इति. मा. नि. । [वफौ.]

अन्वाग्मनम् । क्ली । कर्मशालायाम् । हला. खेह-

अपक्वः । त्रि । अग्नि, अग्ने । कौ० । तैल वि-
पथ्येयं विद्यात् पक्वे च पक्व एव च । प. प्र. ।

अपक्वकदली । स्त्री । अपक्वभायाम् । कौ० ।
कला । मं जुष केलिं । गुणाः — अपक्वकदली चैव
मलसम्भकारं मतम् । तित्कं कषायं क्वचन रक्तपित्त-
लघाहरं । मेहाक्षिरीगरक्तातिसारज्वरविनाशकम् ॥
वै. निघ. ।

अपक्वमांसम् । क्ली । असिद्धमांसं । कौ० ।
मांसं । गुणाः — अपक्वम् भवेन्मांसं रक्तदोषकरं
मतम् । वातादिदोषजनकमिति मांसविदां मतम् ॥
वै. निघ. । [मा.]

अपक्ववस्तु । क्ली । असिद्धे अश्नते च वस्तुनि । र.

अपक्वचीरम् । क्ली । अपक्वदुग्धे । कौ० । दुग्धं ।
गुणाः — अभिष्यन्दि गुरु च ।

अपघ्नः । पुं । शरीरावयवे । अङ्गे । अम. ।

अपचायितः । पुं । रोगे ।

अपचारः । पुं । अजीर्णे ।

अपची । स्त्री । गण्डमालाखगलरोगविशेषे । त-
स्या लक्षणम् — हन्त्यस्थिकलावकबाहुसन्धिमन्यागलि-
धूपचित्तनु मेदः । यन्त्रिं स्थिरं हन्तमथायतं वा
क्षिप्रं कफशाल्यरुजं करोति ॥ तं यन्त्रिभिश्चासल-
कास्थिसाचेर्मन्याखजालप्रतिमैस्तथान्यैः । अनन्य-
वर्णैरुपचीयमानं चयप्रकर्षादपचीं वदन्ति ॥ कण्डू-
युतालिऽल्परुजः प्रभिन्नाः खवन्ति नश्यन्ति भवन्ति
चान्ये । मेदः कफाभ्यां खलु रोग एष सुदुस्तरो व-
र्गगणानुबन्धी ॥ सु. नि. ११ अ. ।

अपटुः । त्रि । रोगिणि । रा. नि. व. २० ।

अपतन्त्रः । पुं । स्वनामख्यातवातव्याधिरोगे ।
अपतन्त्रकः । अत्र कुपितो वायुरङ्गं चरन् ह-
ृदयशिरःशङ्खमभिप्रपन्नस्तत्स्थानं पीडयन् देहं
धनुर्विष नतमाचिपच्च करोति । तेन मूर्च्छां सञ्जा-
यता निःसंज्ञता आसकादिभ्यं कपोतवत्कूजनं च
जायते । लक्षणं — कुष्ठः स्त्रैः कोपनैर्वायुः स्थाना-
दृङ् प्रपद्यते । पीडयन् हृदयं गत्वा शिरःशङ्खौ च
पीडयन् ॥ धनुर्वन्नमथेङ्गावाण्याचिपेन्मोहयेत्तदा ।
स कृच्छ्रादुच्छ्वासोऽपि सञ्जायते निमौलकः ॥
कपोत इव कूजन् निःसंज्ञः सोऽपतन्त्रकः । मा.
नि. वा. व्या. । अथापतन्त्रकेनार्तमानुरं नापतयेत् ।
निरुद्धवत्सिं वमनं संवयेन्न कदाचन ॥ इत्यादि ।
चिकित्सा ।

अपतर्पणम् । क्ली । वस्त्रभावे । लहने । हारा.
च. द. रक्तपित्त-चि. । व्रणोच्छायोपशान्तः सोऽसौ उ-
पक्रमे । सु. चि. १ अ. ।

अपतानः । पुं । वातव्याधिर्विशेषे । अत्र
अपतानकः । दृष्टिनाशः संज्ञानाशश्च भवति ;
कण्डूस्थानमन्यत्तं कूजति ; वायुयंदा हृदयमाक्रा-
मति, तदा मूर्च्छा, यदा च हृदयाञ्चलति, तदा
स्वास्थ्यं जायते । लक्षणम् — दृष्टिं संलभ्य संज्ञाश्च
हत्वा कण्ठेन कूजति. हृदिमुक्ते नरः स्वास्थ्यं याति
मोहं इति पुनः । वायुना दारुणं प्राङ्मुखे तमपता-
नकम् । मा. नि. वा. व्या. । गर्भपातादिनिमित्तः सः
न सिध्यति । अपतानकिने शर्शं दशमूलीयते
जलम् । तैलेन मर्द्दनं स्वेदः तथा तीक्ष्णं खावनम् ।
स्रोतोविशोधनं पश्चात् सर्पिःपानं हितं ध्यतम् ॥
साधारणचि. ।

अपत्यम् । क्ली । पुत्रे ।

अपत्यजीवः । पुं । पुत्रजीवहृत्वे । जिघ्रांशुता
ग्राहि । रा.नि.व.८ ।

अपत्यदा । स्त्री । पुत्रदालतायाम् । रा.नि.व.४ ।

अपत्यपथः । पुं । योनौ । हे.च. ।

अपत्यशत्रुः । पुं । कर्कटे । श.च. ।

अपत्यसिद्धिक्तत् । पुं । पुत्रजीवहृत्वे । वै.निघ. ।

अपत्रवल्लिका । स्त्री । मद्भिषवल्ग्रां । गोम-
लताविशेषः । मं लघुसोमवल्ली । रा.नि.व.३ ।

अपत्रा । स्त्री । पुत्रहृत्त्वविशेषे । नेवतीति मन्त्रा-
राष्ट्रादी ख्याते ॥ वै.निघ. ।

अपथम् । स्त्री । योनौ । श.र. ।

अपथ्यम् । स्त्री । अहिते वस्तुनि ।

अपथ्यज्वरः । पुं । कुप्यजन्यज्वरे । अपथ्यजे
मयमवे च हेतुहेतुज्वरे पित्तमुदाहरन्ति । दाहश्च
शैत्यश्च शरीर्यथा च कोष्ठाभिष्ठिः कथितोदकशु-
मलातिपातस्त्वतिवृद्धता च अपथ्यदोषिण भवेज्ज्वरे
च ॥ वै.निघ. २भा.ज्व. ।

अपदः । चि । पादहीने, पङ्क्तौ ।

अपदरुहा । स्त्री । वन्द्यायाम् । शान्तरा ।

अपद्रोहिणी । मं वादांगुल । वै.निघ. ।

अपदेवता । स्त्री । पिशाचादौ ।

अपदेशः । पुं । अनेन कारणेनैत्यपदेशः । यथो-
पदिश्यते मधुरेण श्लेष्माभिवर्द्धते । सु.उ.६५५. ।

अपबाहुकः । पुं । वातकफजे अंसगतवात-
व्याधिविशेषे । लक्षणम्—अंसदेशस्थितौ वायुः
शोषधेदंशवन्धनं । शिरायाकुञ्चा तत्रस्थौ जनये-
दपबाहुकम् ॥ मा.नि. ।

अपरम् । स्त्री । गजपथाङ्गे । मे.रत्नकं ।

अपरा । स्त्री । जरायौ । हिं आर्वर । भा.म.
४भ.प्रसूतोपद्रवचि । जठरादपरा यदि । पञ्च-
तन्मात्रमनोबुद्धाहकारा एवापरिलुप्यते, तेषामेव
प्रकृते रूपलात् ।

अपराजितधूपः । पुं । धूपोऽयं सर्वज्वरघ्नः ॥
स च गुग्गुलुगन्धवचसार्जुनिष्काकांशुदेवदाह-
कृतः । पुराणामवचासजैल्यादि । च.द.ज्व.चि. ।

अपराजिता । स्त्री । खनामख्याततायाम् ।

(Clitoria Ternatea.) अपराजिता । हिं
विष्णुकान्ति । तं नल्लनेलगुम्भिरि । विष्णुकान्त ।
नल्लविष्णुकान्त । गुणाः—कटुः तिक्ता कफघ्नो
शोषघ्नी कासघ्नी कण्ठरा च । राज. । विदोषश-
मनौ चक्षुषा विषदोषघ्नी पित्तघ्नी हिमा तिक्ता
च । रा.नि.व.५ । भा.पू.१भ.गु.व. । एषा श्वेतनील-
भेदेन द्विधा, तयोर्विशेषाः श्वेतनीलापराजिताशब्दे
ख्याः । पीतनिर्गुण्ड्याम् । जयन्तीहृत्वे । श्वेतापरा-
जितायाम् । रा.नि.व.२३ । शालपण्याम् । भा.पू.
२भ. । श्वेतसिन्धुवारि । श्वेतनिभिन्ता । ब्रह्मणां ।
शमीभेदे । रा.नि.व.८ । जयन्तीहृत्वे । रा.नि.व.४ ।
शेफालिकायां । रा.नि.व.४ । शङ्खिण्यां । चपुषभेदे ।
हृषुषभेदे । रा.नि.व.४ । [लक्षणः । सु.सू.६ ।

अपराहः । पुं । दिवसशेषभागः । अथश्च प्राह-

अपरिस्नानः । पुं । रक्तास्नानपुत्रहृत्वे । रा.नि.
व.१० । [नि.व.८ ।

अपर्वदण्डः । पुं । रामशरे । त्रिभुवांग । रा.

अपलापः । पुं । तन्नामकशिरामर्शणि । अंस-
कूटाधीभागं पाश्चात्परं च तस्य स्थानं । सु.शा.६५. ।

अपलाधिका । स्त्री । पिपासायाम् । हे.च. ।

अपवनम् । स्त्री । कृत्रिमवने । हे.च. ।

अपवरकः । पुं । गर्भग्रहे । हला. ।

अपवर्गः । पुं । अभिव्याप्यापकर्षणे । यथा—
खेच्छा विषोपसृष्टा अन्यच्च कौटुंबिकादिति । सु.उ.
६५५. ।

अपविषा । स्त्री । निर्विषहृत्वे । रा.नि. ।

अपशोकः । पुं । अशोकहृत्वे । रा.नि.व.१० ।

अपसव्यः । चि । दक्षिणे । प्रतिक्वलि । मे. ।

अपस्करः । पुं । मलहारि । पुरीषे । धर. ।

अपस्तम्भ(स्व)मर्शः । स्त्री । तन्नामकशिराम-
र्शणि । तस्य स्थानं वचस उभयच्च वायुवाहिन्यौ
नाडी । “उभयतीरसी नाडी वातवह्ने अपस्तम्भौ
नाम ।” सु.शा.६५. ।

अपस्तम्भिनी । स्त्री । शिबलिङ्गिनीलतावि-
शेषे । वै.निघ. ।

अपस्वरम् । अव्यय । स्वभावस्वरदपगते ।
हीनस्वर । वा.शा.५.च.४०श. ।

अपस्मारः (-स्मृतिः) । पुं । Epilepsy.

स्वनामप्रसिद्धवातव्याधी । अपस्मात्रं शृणौ । मं
फेक्रे । स चतुर्विधः वातपित्तकफसन्निपातैः । अस्य
च साधारणलक्षणं ज्ञानाभावसंस्थादिकम् । यथा
—तमःप्रवेशः संरन्धो दीर्घोद्वेकहतस्मृतेः । अप-
स्मार इति ज्ञेयो गदी घोरश्चतुर्विधः ॥ तस्य स-
न्निदानसम्प्राप्तिः—त्रिमाशौकादिभिः क्रुद्धा दीर्घा
हृत्प्लीतसि स्थिताः । क्रुद्धा स्मृतेरपञ्चसमपस्मारं प्र-
कुर्वन्ते । हृत्कम्पः शून्यता स्वेदी ध्यानं मूर्च्छा प्रमू-
दता । निद्रानाशय तत्स्थं भविष्यति भवत्यथ ॥
इति सा.पूर्वकपम् वातिकरूपम्—कम्पते प्रदशे-
हन्तान् फेबोहामी अस्यपि । परुषारुणरूपाणि
पश्येद्रूपाणि चानिलात् ॥ पीतफेनाङ्गवक्त्राजः पी-
तास्रयूपदंशनः । सदृशोष्णानलव्याप्तलोकदर्शो च
पैत्तिकः ॥ श्लेष्मफेनाङ्गवक्त्राजः शीतहृत्पङ्कजो गु-
हः । पश्यन् युक्तानि रूपाणि श्लैष्मिकीं सुच्यते चि-
रात् ॥ सर्वैरेभिः समकैश्च लिङ्गैर्ज्यैस्त्रिदोषजः ।
स चासाध्यो यः क्षीणस्थानवश्च यः इत्यादि । मा.
नि. । पथ्यापथ्यं यथा—वसिर्वातोद्भवे पूर्व्यं पैत्तिके
च विरेचनम् । वमनं श्लेष्मके चापि परं धूपनमञ्ज-
नम् ॥ नस्य शिराल्यधोदानं चासनं वमनं भयम् ।
तर्जनं ताडनं हृषीं धूमपानञ्च विषमयः । धौधेय्ये-
त्यादि विज्ञानं स्नानमभ्यञ्जनानि च । लोहिताः
शालयो मुद्गा गीधूमाः प्रतनं हविः । कृष्णामिषं
धन्रसरा दुग्धं ब्रह्मीदलं वचा । पटोलं हङ्गकुषाण्डं
वालुकं खादु दाडिमम् । शोभाञ्जनं पयःपेटौ
द्राक्षा धात्री परुषकम् तैलं खराश्वसूत्रञ्च गगनासु
हरीतकी । अपस्मारगदं गृह्णां पथ्यमेतदुदीरितम् ।
चिन्तां शोकं भयं क्रोधमयुचौन्यशनानि च । समं
मस्य विरुद्धान् तौष्णीष्णं गुरुभोजनं । अथाप-
स्मारे जयदत्तः यथा—“पतत्यकस्माद्यो भूसौ ल-
ब्धासौ गतचेतनः । स्वस्थाशयोऽपि यः शीघ्रं सी-
ऽपस्मारीति कौर्तितः ॥ उन्मादोक्तक्रियां सर्व्यां
ततः क्रुध्योद्विचक्षणः । हृतस्यातिपुराणस्य तस्य
पानञ्च शस्यते ॥” [आरि वटिका ।

अपस्मारनाशिनी (वटिका) । स्त्री । अप-

अपांघातुः । पुं । रसजलसूत्रखेदमेदःकफ-

पित्तरक्तादी । भा.स.१भ.अतिसा.चि. । “संश-
ब्धापांघातुरपिः प्रहृष्टः ।”

अपांपित्तम् । स्त्री । चित्रकवृक्षे । अस. ।

अपाकः । पुं । अजीर्णे । पाकाभावे । उदरा-
मये । [षाले । रा.नि.व.६ ।

अपाकशकम् । स्त्री । चार्दके । आर्त । मं

अपाङ्गः । वि । अङ्गहीने । मे. । पुं । नेत्रप्रान्ते ।
रा.नि.व.१८ । तिलके । मे.गविकम् । तन्नामक-
मर्त्यश्च । तत्रस्थवैकल्यकारणमन्यतमसर्वावधे वा ।
स.सा.६५. । [र. ।

अपाङ्गकः । पुं । अपामार्गद्वये । आर्त । श.

अपाटवम् । स्त्री । रोगे । आर्त । रा.नि.व.१० ।

अपानः । पुं । गुदापानवायी । अस. । अपान-
पवनौ मन्यावृष्टष्टान्नापार्थिगः । छ.च.४ । वष-
णौ वसिसेदृश्च नाभ्युत्पन्नौ गुदं । अपानस्थान-
यन्तस्यः शुक्रसूत्रसंज्ञानि सः । सृजत्यार्धवर्गभौ च
युक्ताः स्थानस्थिताश्च ये । स्वकर्म कुर्वन्ते देही
धायन्ते तेरनामयः ॥ च. । स्त्री । गदे । मन्त्रादि ।
रा.नि.व.१८ । वा.सू.११५. ।

अपानदेशः । पुं । गुददेशे । वै.निघ. ।

अपामार्गः । पुं । (*Achyranthis aspera*;

Bidentata.) स्वनामख्यातद्वये । आर्त । हिं

लट्जीरा,चिरचिरा । अन्धकुङ्क इति । स.सू.१६ ।

शिरी.चि. । तं उत्तरेणी । मं आघाडा स त्रिधा

—श्वेततण्डुलरक्तमेदात् भिन्नोऽपि गुणै ममश्च । गु-

णाः—तिक्तोष्णः कटुः कफघ्नः अयःकण्डूदुरामघ्नो

रक्तघ्नः याही वान्तिरुक्त् । रा.नि.व.४ । सरसौष्णो ।

वा.सू.१५५. । शिरीर्विरेचने । च.द.सन्निपातज्वर-

चि. । “पृश्निपथीं त्वपामार्गः ।” दीपनः तिक्तः कटुः

पाचको रीचनः कर्दिकफमेदोवातघ्नः हृद्घोषा-

आनार्शः कण्डूदिकं हन्ति । भा.पू.१भ. । तत्त्वचं

रक्तपित्तघ्नम् । मद.व.१ । श्वेतधापापार्गकं तु तिक्तो-

ष्णो यादकः सरः । किञ्चित्कटुः कान्तिकरी पाच-

कोऽग्निप्रदीपकः । नस्यं वाक्नी प्रशस्तः स्यात्कफ-

कण्डूद्रापहः । दुर्नामानं रक्तवर्जं मेदोरुगुदरे

तथा । वातसिन्धापचौदद्वान्यामानां विनाशकः ॥

रक्तापामार्गकः किञ्चित्कटुकः शीतलः स्मृतः ।

मन्यावृष्टभविमृद्वातविष्टभकारकः । रुचीं व्रणं

विषं वातं कफं कण्डूश्च नाशयेत् । बीजमस्य रसे

पाके दुर्जरं खादु शीतलं । मलावृष्टभकं व्रणं

वान्तिरुक्त् रक्तप्रियजिह्व । तोयापामार्गकस्त्रीकः

अदुः शीयकफापहः । काशं वातश्च शीषश्च ना-
शयेदिति च स्मृतः । वै.निघ. ।

अपामार्गजटा स्त्री । अपामार्गमूलः । सि.यो.
तृतीयकज्वर.श्रीकण्ठः । “अपामार्गजटाकोट्यां ॥”
च.द.सन्निपातज्व.चि. । एतद्वत्त्वं तृतीयकज्वरे
हितम् । अपामार्गस्य मूलस्य सम्यगचालिता-
ननः । वप्रीयाहामहकेन सर्वज्वरविमोक्षणम् ॥
वैद्यकम् ।

अपामार्गतण्डुलः । पुं । अपामार्गबीजः ।
च.मृ.४अ. । See अपामार्गः ।

अपामार्गतैलम् । स्त्री । शिरीरीगे । अस्य
पाठः—अपामार्गफलव्योषनिशाचवकरामठैः।सवि-
डङ्गैः शतं मूत्रे तैलं नयं कमीनं जयेत् ॥ अत्र
लवकः = (६:८७) । तैलं ४ श. कल्कः १ श. ।
प्रयोगः । च.द. ।

अपामार्गचारः । पुं । अष्टविधक्षारान्यतम-
चारः । एष गुण्यशुलघ्नः । भा.पू.१भ.ह.व. ।

अपामार्गचारतैलम् । स्त्री । कर्णरीगे ।
तिलतैलं ४श. अपामार्गचारः २श. वारि १६श.
एकविंशतिवारान् परिस्त्राय चारवारि कुर्व्यात् ।
(मतान्तरं तु चारपरिस्त्राणं २६प.वारि च १६श. ।
कल्कद्रव्यं शरावमितं । च.द.मेष.कर्ण.री.चि. ।
अपामार्गचारजले तत्तृजतकल्केन साधितं तिलजं ।
अपहरति कर्णनादं वाधिर्यञ्चापि पूरयतः ॥ अ-
पामार्गचारस्य १६ श. जलस्य २४ श. एकविंशति-
वारान् परिस्त्राय तैः १६ श. तैलशीषमयात् जले-
नालीयापामार्गचारकल्को देयः, पिष्ट्वाभूतात् क-
ल्कात् पृथग्भूतं तैलं शार्द्धं न तु गालनीयम् । इति
प्रयोगः ।

अपालापमर्म्भ । स्त्री । पृष्ठवंशवच्चःखलयोर-
न्तःपालभागे । तथा तयोरेव च पृष्ठोरसोर्यो पात्रे,
तयोर्धरिभागयोरसकूटयोरधोऽपालापाख्ये द्वे म-
र्म्भणीति ज्ञेयम् । वा.शा.४अ. ।

अपासनम् । स्त्री । मारणे । अम. ।

अपीनसः । पुं । नासारोगविशेषः । श्रीनमःप्रांश-
लक्षणं यथा—“आनघते यस्य विधूयते च पाप-
यते क्लिद्यति चापि नासा न वेत्ति यो गन्धरसाश्च

चि.२२अ. । तथा “यो मल्लुङ्गादनपीतपक्वं कर्णं
खवेद्वादमपीनसः सः ।” च.चि. ।

अपुच्छा । स्त्री । शिशपात्रवे । श.र. ।

अपुष्टः । त्रि । अपरिपक्वः । कटि ।

अपुष्पः । पुं । उदुम्बरवृक्षे । यङ्गुभूत ग्रीछ ।

अपुष्पफलदः । पुं । पनसवृक्षे । कौठाग्रीछ ।
मं फणस । रा.नि.व.११ । अपुष्पजातफलवृक्ष-
मात्रे । रा.नि. ।

अपूपः । पुं । पिष्टके । हला. । शूलि पिष्टे ।
मं घारणे । गंधूमसूक्ष्मपिष्टं गुडेन युक्तं जलेन सं-
सृष्टं । तद्देह्यो वसुंलनिभा घृते विपक्वा भवन्ति
चापूपाः । बल्या हृद्या रुचिदा गुरवी हृद्याश्च
तुष्टिदाः प्रीक्ताः । पित्तानिलशमनकरा मधुराः
प्रीक्ताः..... । वै.निघ. । अं(उरुणै) इति च
केचिदाहुः । गीधूमे । रा.नि.व.१६ । [जटा. ।

अपूप्यः । पुं । गीधूमे । गीधूमचूर्णे । मशना ।

अपूरणी । स्त्री । शाकलीवृक्षे । शिशूलग्रीछ ।
श.च. । कापांसवृक्षे ।

अपेकः । पुं । दुरालभायाम् ।

अपेतराक्षसी । स्त्री । तुलसीवृक्षे । रा.नि.व.
१० । कृष्णतुलस्यां । कालं तुलसी । मं काली-
तुलस । भा.पू.१भ.गु.व.वर्ध्या । वाट्टे । र.मा. ।

अपोगण्डः । त्रि । बलिभे । विकलाङ्गे । पुं ।
शिशौ । मं. उचतुष्कं । [च.टी. ।

अपोदिका । स्त्री । पूतिकाशके । पूहे ।

अप्रम्(स) । स्त्री । जले ।

अप्यितम् । स्त्री । चित्रकवृक्षे । अम. ।

अप्रकारणः । पुं । काण्डरहितवृक्षे, भिष्टिका-
दौ । अम. ।

अप्रकष्टः । पुं । काके । श.र. । त्रि । अपधमे ।

अप्रतिकार्यः । त्रि । दुश्चिकित्से ।

अप्रसवधर्मी । त्रि । यः पुरुषः प्रसवधर्मी न
भवति । “बह्वस्तु पुरुषास्तेनावन्तोऽगुणा अवीज-
धर्मीणोऽप्रसवधर्मीणो मध्यस्थधर्मीणश्चेति ।” सु.

अग्रिया । स्त्री । अग्रोनख । जिडी माह ।
नोदाखिनख । बो-उग्रान माह ।

अग्रैतराचसी । स्त्री । गुलसीठवे । र.मा. ।

अग्रोठः । पुं । भारवाजाख्यपचिचि । वै.निघ. ।

अफलः । पुं । फलहीनवसे । खाडे गाह । मं
वांभइव । इ.च.४का. । वि.यो न फलति । श.च. ।

अफला । स्त्री । भूयामलका । काहधाचीठवे ।
भा.रा.नि.व.११ । लघुकारवेळके । आमलकीठवे ।
भा.पू.१भ. । कुमार्याम् । घुठकूमारी । श.च. ।

अफेनफलम् । स्त्री । अहिफेनफल । पोठात्र
टोडि । मेघ.स्त्री.रोग.चि. ।

अफेलम् । स्त्री । आफूके । आफिर । मं अफू
कडरी । फा.अफफून । हिं अकीम । आं लव्गुल
स्वाम् । वै.निघ. । See अहिफेनम् ।

अवरम् । स्त्री । अत्तवंस्त्रे । मी.र.विकं ।

अवलः । पुं । वरुणवसे । श.च. ।

अवालुकः । पुं । पानीयालुके । रा.नि.व.७ ।

अबिला । स्त्री । मेयाम् । डेडी ।

अजः । पुं । निचुलवसे । शङ्गे । धवलनरौ ।
हिज्जलवसे । सज्वं मी.जहिकं ।

अजम् । स्त्री । पद्मे । प.सु. रा.नि.व.१० । See
कमलम् । [निघ. ।

अजकर्णिका । स्त्री । कमलबीजकीशे । वै.

अजकेशरः । पुं । पद्मकेशरी । च.द. ।

अजभोगः । पुं । कमलकन्द । श.च. ।

अजबीजभृत् । पुं । श्वेतकरबीरवसे । वै.निघ. ।

अजाहम् । स्त्री । बालके । वाना । मं बाला ।
वै.निघ. । [रा.नि.व.१० । पद्मसमृद्धे ।

अजिनी । स्त्री । पद्मिण्या । पद्मेत्र खाड़ ।

अब्दः । पुं । सुलायां । सि.यो.अवर.किरातादि. ।
च.द.वातज्व.चि. । “किराताभ्यस्तोदीया ”
नागरसुलायां । नागत्रभूता । मं नागरमीथ । भद्र-
सुलायां । मं भद्रमीथ । मद.१व. । मेघे । मे.द-
विकं । स्त्री । अथके । र.मा. ।

स्त्री । शङ्खियां, मेक्यां । मं तानुसज । वै.निघ.

अब्दसारः । पुं । कर्पूरभेदे । रा.नि. ।

अब्धिः । पुं । समुद्रे । रवा. ।

अब्धिकफः । पुं । समुद्रफेने । मयूजेत्र केना ।

भा.पू.१भ.इ.व. । गुणाः — रुचिकरः । लेंखनसुवरी
लघुः । “चक्षुष्यः शीतलसैव पटलादिबजाहरः ।
सरस विषदीवघ्नः कर्षणलहरः परः । कफस्य क-
भूरीगघ पित्तसैव विनाशयेत् ॥” वै.निघ. ।

अब्धिजः । पुं । समुद्रफेने । रवा. । (जौ) ।
अश्विनीकुमारी ।

अब्धिजा । स्त्री । सुरायां । इ.च. ।

अब्धिङ्गडीरः । पुं । समुद्रफेने । वै.निघ. ।

अब्धिफलम् । स्त्री । समुद्रजातफले । महारा
द्रादौ ख्याते औषधविशेषे । समुद्रफल इति लोके ।
गुणाः — फलं समुद्रस्य कटूष्णकारि वातापहं भूत-
निरोधकारि । विदीपदावानलदीवहारि कफा-
मथयान्तिविरोधकारि । रा.नि. ।

अब्धिफेनः । पुं । समुद्रफेने । रा.नि. ।

अब्धिमण्डूकी । स्त्री । सुताष्कोटे पत्तिकायां ।

खिगूक । मद.व.४ । मं मोतीसौप । इ.च.४का. ।

अब्धिवृक्षः । पुं । शालिमृषवसे । काकाती
दालीति लोके ।

अब्धिसारः । पुं । रवे । वै.निघ. ।

अब्धिङ्गडीरः । पुं । समुद्रफेने । रा.नि. ।

अब्धम् । स्त्री । अभधाती । सुसायाम् । रा.नि. ।

अब्रह्मचर्यकम् । स्त्री । मेघुने । चिका. ।

अभक्तच्छन्दः । पुं । शरीरकभेदे । यत्र नास्ति
भवेच्छा सोऽभक्तच्छन्दश्च्यते । See शरीरकः ।

अभयम् । स्त्री । उभीर । वीरणमूले । (दण्डात्र
भूत । रा.नि.व.१२ । मद.व.२ । अभ. । मेघ.कुड-
चि.कन्दर्पसारतैले ।

अभयदा । स्त्री । भूयामलका । डूँहे आश-
ना । मं भूय आवली । वै.निघ. ।

अभयवृत्सिंहरसः । पुं । रसीयं अतीसार-

क-टङ्गणरसगन्धकाभाणि प्रत्येकं समभागानि
सममहिफेनम् । निम्बकरसेन मईनं । भैव ।
अभया । स्त्री । (Terminalia chebula ;
chebulic myrobalan.) हरीतकीभेदे । प.
६ । “पचासा चाभया ज्ञेया ।” रा.नि.व.११ । इयं
आहुत्येन चम्पायां जायते । गुणः—चतुष्पा । भा.
१.भ. । अमृतापरनाक्षीति अरुणः, वा.सू.३५अ.
अचादिव. “नागरातिविषाभयाः ।” च.द.कफज्व.
चि.पामलक्यादिः । “पामलक्यभया कृष्णा ।” See
हरीतकी । चेतनिर्गुण्डायां । मङ्गिष्ठयायां । जयन्त्यां ।
जयायां । त्रिदि । मृणालि । काञ्चिके । काञ्चन-
हृदये । रा.नि.व.१७ ।

प्रभयायमोदकः । पुं । विरेचनाधिकारि ।
अत्र हरीतक्यादीनां चूर्णे प्रथिकं पलमितं दन्त्याः ६
तोलकानि, शर्करा १२ पलानि, त्रिहतायाश्च पल-
द्वयमेकत्र मधुना मोदकं कुर्व्यात् । च.द.विरेचना-
धिकारि ।

प्रभयाद्यावलेहः । पुं । अतिसारे अवलेहः ।
ह्वा.चचिः । ३ स्थाने. ३ अ. ।

प्रभयारिष्टः । पुं । अर्शोऽधिकारि रसः । अत्र
हरीतकी १२॥० श. द्राक्षा ६॥० श. मधुकपुष्पं १०
प. विडङ्गश्च १० प. बारि २५६ श. शेषः ६४ श.
गुडः १२॥० श. । गीदुरादीनां प्र. चूर्णं २५.
प्रचेपः । भैव ।

प्रभयालवणम् । स्त्री । औषधमिदं यक्ष्मो-
हाधिकारि देयम् । पानिषा, पनाशं, आकम्,
मिडू, आपा१, वरुण, वा०गुञ्ज, वामक, गोक्षुर,
ब्रह्मी, कण्टकारी, नाटोकरञ्ज वा गन्धडाहनि,
हापत्रमानी, कुडुचि, घोषा, पूनर्वा, एषां प्रति
समूलपत्रशाखं समभागं कुटयित्वा हृषिकाम्थनरं
स्थापयित्वा च तिलनालाप्रिना दह्येत् । ततो भस्म
१६ प. जलं ६४ श. शेषः १६ श. चारतीयं यावत् ।
गोमूत्रं १६ श. सैन्धवं १६ प. हरीतकीचूर्णं ८ प.
अर्धमेकौलव्यं पूर्येत् चारकलेन प्रक्षयितेन प-
तव्यं । पाकसिद्धौ घनीभूते च प्रचेपः—कण-
ठीरकं हिनु चिकटु यमानी कुण्ड शटी च, एषां
प्रति ४ तो. । सा.की.रस.र. । भैव.प्रयोगा. ।

प्रभयावटी । स्त्री । गुष्माधिकारि । अत्र का-
नकजं फलं जैपालय । त्रिहा चरीरकम् । र.मा.

सं. । एषा वटी भेषज्यरत्नावल्यामुदरे धृता ।

अभयाष्टकम् । स्त्री । अष्टहरीतकीभयचो-
यथा—“हे पूर्वमेवयादभनदिनी हे हे चापि मुक्ता
तु तथा स्वपम् । अस्य प्रयोगादभयाष्टकस्य चिसत-
रात्रेण पुनर्युवा स्यात् ॥” इत्यादि प्रयोगा.रसायन. ।

अभावः । पुं । मरणे । असत्त्वे । भि.वचिकं ।

अभिघातः । पुं । आघाते । शस्त्रमुष्टिलगुहा-
दिभिर्हनेन । भा.म.१भ.भागानु-ज्वर-लघणे “अभि-
घाताभिषङ्गाभ्याम् ।”

अभिघातज्वरः । पुं । आघातजन्त्यागन्तुकज्व-
रे । “अभिघाताभिचाराभ्यां—भागानुजायते—”
मा.नि.ज्व. अपिच—“तत्राभिघातजो वायुः प्रायो
रक्तं प्रदूष्य च । सव्यथाशोफवैषम्ये करोति सखं
ज्वरमिति ॥” च. । अत्र ज्वरे दीपा मारुतकाः
परन्तु पश्चादनुबन्धिनः स्युः ।

अभिघारः । पुं । छते । मं तूप । रा.नि.व.१५ ।

अभिचारः । पुं । मन्त्रादिना मारणादिप्रयोगे ।
मन्त्रादिद्वारा पीडायां वा । र.मा. । कृत्यायुत्पादने
वा । भा.म.१भ.भागानुज्व. । “अभिचाराभिशा-
पतः ।” यन्मन्त्राद्यवपीडने । “अभिचाराभिशा-
पोल्लैः ।” रत्ना.श्लेनादियामुक्तज्वरे । “अभिचा-
राभिशापाभ्यां मोहस्थणा च जायते ।” मा.नि.ज्व. ।

अभिघ्नः । त्रि । कुशले । [गज.वै. ।

अभितापः । पुं । स्वार्जतापे । अश्वज्वरे ।

अभिनवकामेश्वरः । पुं । बाजीकरणमिदं
भैवजम् । “तोलकेकं समादाय पृथग्गन्धकसूतयोः ।
रक्तोत्पलदलाभोभिर्मईयेत् दिवसत्रयं । मईयित्वा
पुनर्देयं गन्धं माषचतुष्टयम् । तस्यैव पत्रतीयेन
पुनर्दत्त्वा च गन्धकम् । शङ्खिन्याश्चापि तीयेन रुद्धा
काचघटे ददे । ततस्तु बालुकायन्त्रे पक्षेद्यमत्रयं
ततः । काचकूट्याः समाक्षय्य सिद्धस्ततः परं ॥”
रत्नाकापञ्चके खादित् । रस.र. ।

अभिन्यासः (कः) । पुं । सन्निपातज्वरवि-
शेषे । तज्ज्वरम्—“चयः प्रकुपिता दीपा सरः-
क्षीतोऽनुगामिनः । आमाभिह्वया यथिता बुद्धी-
न्द्रियमनीयताः । जनयन्ति महाघोरमभिन्यासं
ज्वरं ददम् ॥ सुती नेत्रे प्रसृतिः स्नात्र चेटां का-
ञ्चीकृते । न च त्रिचिह्नैश्च यमस्यं वपटर्हणे ।

न प्राणं न च संस्पर्शं शब्दं वा नैव बुध्यते । शिरी-
खीडयतेऽभीष्ममाहारं नाभिनन्दति । कूजति तु-
यते चैव परिवर्त्तनमौहते । अल्पं प्रभावते किञ्चि-
दभीषासः स उच्यते ॥ प्रत्याख्यातः स भूयिष्ठः
कश्चिदेव प्रमुच्यते ॥ मा.नि.ज्व. । अस्य तन्वान्त-
रीकलक्षणं भावप्रकाशे न्यम्यम् ।

अभिपीडनम् । क्ली. अभिचारी ।

अभिमन्यः (मन्युः) । पुं. नेत्ररीमे । त्रिका. ।
See अभिमन्यः ।

अभिमर्दः । पुं. चवनहं । (पीड़ायां । र.मा. ।

अभिमर्षणम् । क्ली. यक्षपिशाचादिभूतकृत-

अभिमानितम् । क्ली. मैथुने । त्रिका. ।

अभिरूपः । पुं. बुधे । रत्ने. मी. पञ्चतुष्कः ।

अभिलकपित्यः । पुं. आमातकवले । अ-
मड़ा गाँह ।

अभिलावः । पुं. छेदे । चम. ।

अभिलाषः । पुं. रमयेच्छायाम् । रस.र. ।

अभिशापः । पुं. हिजातिभिः क्रोधाद्दुःखाति-
भारधारणे । र.मा. । ब्राह्मणशुद्धसिद्धादिदत्ते
शापे । भा.म.१भ. । तज्जातागनुज्वरलक्षणं—“अ-
भिचारिभिशापाभ्यां मोहलक्षणा च जायते ।” मा.
नि.ज्व. । [ज्वरनिदानम् ।

अभिशापज्वरः । पुं. तज्जन्यज्वरे । See

अभिषङ्गः । पुं. भूतविषादिसम्बन्धे । यक्ष-
पिशाचादिकर्तृकपीड़ायां । र.मा. । कामशीक-
भयक्रोधभूतादीनाम् आवेशे । भा.म.१भ. आगनु-
ज्व. लक्षणं । रत्न.प्रभृतिभिरभिमर्षणे । रत्ना. ।

अभिषङ्गज्वरः । पुं. ज्वरविशेषे । स च भू-
तायावेशतो भवति । स कामादिजमेदेन षड्विधः ।
शार्ङ्ग. । लक्षणं यथा—“अभिघाताभिचाराभ्या-
मभिषङ्गाभिशापतः । आगनुजायते दोषैर्यथास्वं
तं विभावयेत् ॥” मा.नि.ज्व. । कामशीकभयक्रो-
धे-रभिषङ्गस्य यो ज्वरः । सोऽभिषङ्गज्वरी श्रेयः यश्च
भूताभिषङ्गजः । च.ज्व.नि. ।

अभिषवम् । क्ली. काञ्चिके । रा.नि.व.१५ ।
ताड़नीनामसुरायां । ताड़ो. । मं ताड़ोचोदार ।
पुं. खाने । मयसन्धाने । मे.पञ्चतुष्कः ।

अभिषुकम् । क्ली. कावेलादी प्रसिद्धे फल-
विशेषे । (पण्डु) । च.चि.च्यवनप्राशः । पुं. तहले ।
सु. । [काञ्चिके । चम. ।

अभिषुतम् । क्ली. वल्खाक्याम् । शंङ्गाकी ।

अभिषुविक्रान्तम् । पुं. माधवीसुरायां ।
वै.निघ. ।

अभिषेकः पुं } खाने ।
अभिषेचनम् क्ली }

अभिष्यन्दः । पुं. नेत्रशूलरीमे । (चौक छे) ।
स चतुर्विधो वातादिभेदेन । See नेत्राभिष्यन्दः ।
अतिवृद्धौ । आखावे । मे.दचतुष्कः ।

अभिष्यन्दी । त्रि. दीपघातुमलस्रोतसां छेद-
जनने । कुसुमा.टी.ज्वरे । स्रोतःसाविद्रव्ये । वा.टी.
हमा. । कफकृत्वदार्थे दध्यादिके । भा.मि. ।

अभिसरः । परिचारके । रत्ना. । प्राणाभिसर-
उच्यते । च.म.६च. ।

अभिसारः । पुं. शकुलीमस्तौ । अल गाँह ।
मद.व.१९ । बलि । दल । धर. । मख्य ।

अभिहिता । स्त्री. जलपिपपल्यां । वै.निघ. ।

अभीकः । पुं. कामुके । मे. कर्त्तिक ।

अभीरणी । स्त्री. दुन्दुभसर्पे । वै.निघ. ।

अभीरुः । स्त्री. Asparagus racemosus.
शतमूल्याम् । हिं शतावर । वा.सू.१५च. । दूर्वा-
दिव. । गुन्दाभीरुः शतपाकी प्रियङ्गुः । चन्द्रगन्धा-
मृताभीरुः । सि.यो.यक्ष-चि.चयोदशाङ्गे । महा-
शतावर्ध्याम् । रसे.चि.८च. । “प्रलम्बाभीरुवेना-
यम् ॥” [चम. ।

अभीरुपञ्ची (त्रिका) । स्त्री. शतावर्ध्याम् ।

अभीशुः (पुः) । पुं. प्रयष्टे । नाशाम् । मे. ।

अभीष्टः । पुं. तिलकचूपे । तिल गाँह । रा.
नि.व.१० । [व.१ ।

अभीष्टगन्धकः । पुं. माधवीसुरायां । मद.

अभीष्टा । स्त्री. रेशक-गन्धद्रव्ये । त्रैपू.र.च. ।

अभुक्तः । त्रि. कृतोपवासि । अभुक्तस्य दिवा-
निद्रा पाषाणमपि जीर्णानि । वै.निघ. ।

अभुग्णः । जि । चरीगिणि । [वज्रम् ।

अभेद्यम् । स्त्री । हीरके । रा.नि.व.१२ । See

अभेषजम् । स्त्री । विपरीतीषधे । उट्टो ७
यूत् । तच्च द्विविधं बाधनं सानुबाधनञ्च । “अभेष-
जमिति श्रेयं विपरीतं यदीषधम् ॥” च.चि.१७. ।

अभोजनम् । स्त्री । उपवासे असावभोजने वा
उपवास वा अमात्र आहार । “अजीर्णे भोजनं
धेवां जीर्णे येषामभोजनम् । र.वावभोजनं धेवां
तेषां नश्यन्ति धातवः ॥” संयहः ।

अभ्यङ्गः । पुं । तिलकम् ।

अभ्यङ्गः । पुं । तैलादिमर्द्दने । आभिः कटोर
तेन माथा । “मूर्ध्नि दत्तं यदा तैलं भवेत्स्रज्वाङ्गः
सङ्गतम् । स्त्रीतोभिसर्पयेद्वाङ्गं अभ्यङ्गः स उदा-
हृतः” । च.द.ज्व.चि. । गुणाः—जलसिक्तस्य बह्वेने
यथासूतेऽङ्गराक्षरीः । तथा धातुविशुद्धिं स्नेह-
सिक्तस्य जायते । शिरासुखे रीमकूपैर्धमनीभिश्च
तर्पणम् ॥ सुशु. । स जराश्रमवातहा । दृष्टिप्रसाद-
पुण्यायुःस्वप्नसुखकार्योक्तम् । वा.मू.१७. । स च
शिरःश्रवणपादेषु विशेषेणानुशीलनीयः । र.मा. ।
अभ्यङ्गो वातरोगघ्नः धातुसाम्यं बलं सुखं । निद्रा-
वर्णमृदुत्वानि कुरुते दृष्टिपुष्टिक्तम् । शिरोऽभ्यङ्गः
शिरःस्थितिकेशदार्ढ्याच्चिपुष्टिक्तम् । केशप्रसाधनः
केयः रजोजन्ममलापहा । म.द.व.२ । तैलेन
शिरोमर्द्दने । भा. । सदोषस्य व्रणस्य दोषोपशम-
नार्थं मार्दवार्थश्च उपक्रमविशेषः । सु.चि.१७. ।

अभ्यञ्जनम् । स्त्री । तैले । छ.च. । तैलमर्द्दने ।
रा.नि.व.१५. ।

अभ्यन्तः । जि । चातुरे । अम. ।

अभ्यन्तरायामः । पुं । तन्नामकधनुस्तथारोग-
विशेषे, अन्तरायामे । येन कुपितबलवान् वायुः
अङ्गुलिवचोद्भेद्यगलदेशादिकमभ्रपन्नः स्नायुसम्-
हमाकर्षणं मानवं क्रीडान्तं करोति । तच्च आलि-
क्ष्यता हनुसाम्राट् च जायते । लक्षणम्—“अङ्गुली-
गुल्फजठरद्वयोऽगलसंस्थितः । स्नायुप्रतानमनिलो
यदाक्षिपति वेगवान् । विष्टव्याक्षस्य हनुर्मग्नपाशः
कर्कं वमन् । अथ्यन्तरं धनुर्विव यदा नमति मान-
वः । तदास्याभ्यन्तरायामं कुरुते मारुतो बली ॥”
मा.नि.वा.व्या. ।

अभ्यमितः । जि । चातुरे । अम. ।

अभ्यवकर्षणम् । स्त्री । शब्दाद्युत्पाटने ।
श्लेष्म तौला, कौंटी तौला । अम. ।

अभ्यवहरणम् । स्त्री । भोजने ।

अभ्यवहारः । पुं । आहारः । रत्ना. ।

अभ्यान्तः । जि । रोगिणि । अम. ।

अभ्याहारः । पुं । भक्षणे । म च चर्च्यचीक्ष-
लेष्टपेयभेदेन चतुर्विधः । सु ।

अभ्यूषः । पुं । ईष्यवृत्तकलायादी । अम. ।

अभ्रम् । स्त्री । सुलायां । मेघे । रा.नि.व.६ ।
अभ्रकधातौ । रा.नि.व.१२ ।

अभ्रकम् । स्त्री । भद्रसुलायाम् । कर्पूरे । सुव-
र्णे । वेवे । Talc. खनामख्यातधातौ । अङ्गुलत्र ।

हिं आम् । गुणाः—गुरु हिमं बन्धं कुष्ठमेहचि-
दोषघ्नञ्च । म.द.व.४ । अभ्रकं चतुर्विधं—श्वेत-
पीतलोहितनीलमेदात् भिन्नभिन्नक्रियायां प्रयु-
ज्यते । यथा—श्वेतं तारि, पीतरक्तं काष्ठेने, नील-
ञ्च व्याधी प्रयोज्यं यथोत्तरं गुणाव्यञ्च । तेषु नीलाब्धं
दर्दुरनागपिनाकवज्रभेदेन चतुर्भेदम् । परीक्षा गु-
णाश्च यथा—अग्नी चिन्तं दर्दुरं भिकरवं नागं
फुल्कारं पिनाकं धनुःखनं वज्रञ्च न विकारं
धनं । एषां सेवनेन गुष्णी व्रणी कुष्ठौ च नीरीगी
भवति । रा.नि.व.१२ । कुष्ठप्रदं पिनाकं स्नात्
दर्दुरं मरणप्रदं । नागं देहगतं निम्बं व्याधिं कु-
र्व्याङ्गन्दरम् । रसे रसायने चैव योज्यं वज्राभ्रकं
प्रिये । तस्याहव्याभ्रकं यावन्म । र.सा.सं. । अभ्र-
शोधनम्—१।वकपुष्परसेन पिष्टमभ्रकं वज्रगुण-
कन्दमध्ये निरुध्य गोष्ठहभूमितले मांसं स्थाप्यम् ।
२।चिफलाकाशयगीसूचदुग्धकाञ्चिकेषु भस्माग्नी पुनः
पुनः सप्त, तप्तं तप्तं सेचितं शुद्धं भवति । ३।अभ्रं
सप्तवारं तप्तं तप्तं बदरीकाष्ठे निःक्षिप्तं शुद्धं भवति ।
र.सा.सं. । ४।अभ्रपत्राणि पृथक्कृत्य चूर्णयित्वा चूर्णयेत्
दिनैकं तानि काञ्चिकपर्युषितानि काञ्चिकेन पुनः
पेषयेत् । ततो माषकादिरसेन प्रत्येकमेकञ्च च
पुनः पुनर्भावयित्वा संपिष्य च पुटपाकेन पुनः पुनः
दहेत् यावन्न निखन्दतामागच्छति । इति विशेष्-
शुद्धिः अस्त्रपिने । च.द. । अस्य पाठे कन्द ७७ ।
काञ्चिकादिना नरुपेतं हीनोत्पत्तेः । अभ्रमा-

रसं—१। अभ्रकं स्थालिकामध्ये संस्थाप्य कदली-
चारिण गोमयाग्रिना तावत् पचेत् यावत् स्थाली-
वह्निः सिन्दूरं न भवेत् । ततः अवतार्य दुग्धैः सं-
सिच्य सूर्यं चूर्णयेत् । सुसाक्षाधिन, पुनर्ववाक्षाधिन,
कासमईक्षाधिन, पर्णरसेन, चक्रेरीणि च प्रत्येकं
मईयिला प्रत्येकं पुटत्रयं देयम् । तथा वटजटाका-
धिन संमयी पुटत्रयं देयं । ततो मूषलीक्षाधिन चिः
पुटेत् । ततो गोचुरक्षाधिन चिः, शुक्रशिल्पीक्षाधिन
चिः पचेत् । ततः सुपुकन्दकीकिलाचक्षाधिन प्र-
त्येकं हिराचं पचेत् । ततः लीप्रक्षाधिन दुग्धेन दध्ना
छतेन मधुना शर्करया च प्रत्येकमेकैकं पुटं दत्ताभं
भारयेत् । २। रसादिकारजलिन पिष्टा चक्रोक्तं
कदलीदलमध्ये संस्थाप्य व्यञ्जनामिलेन ज्वालितेषु
दग्धेभ्येषु कुङ्कार्कमूलाजलिन पुटेत् । र.सा.सं. ।
अथ विविधाधिकारि । अभ्रकविधिः यथा—ऊष्णा-
भपचाणि पृथक्चूर्ण चूर्णयेत् । अथ तच्चूर्णं शिलायां
पिष्टा वस्त्रपूतं कार्यम् । ततो मेकपर्णी (शूलकूडि)
रसे चापीथ्य दिनत्रयं स्थापयेत् । अथ तदुद्धृत्य
हैमलिकघान्यकाञ्चिकेन संसिच्य पुनर्मेकपर्णीरसे
मालोष्य स्थाप्या पचेत् । अथ तदुद्धृत्य पिण्डहृत्वा
तालादिपत्रमध्ये निधाय वस्त्राद्यौ दहत् यावदग्नि-
नीलवर्णी न लभ्येत । अथ दुग्धे निधाय दुग्धेन
तदनन्तरं जलिन धावयेत् । धावनानन्तरं सुषेधितं
निश्चन्द्रं कुर्यात् । च.द.रसायने ।

अभ्रनामकः । पुं । सुसायाम् श.र. [निघ.]

अभ्रपटलः । पुं, स्त्री । अभ्रके । अङ्गुल । वै.

अभ्रपुष्पः । पुं । वेतसलतायाम् । भा.पू.१भ.
गु.व. । वारिवेतसे । अभ. । स्त्री । जले ।

अभ्रमांसी । स्त्री । आकाशमांसीलतायाम् ।
अभ्र जटायमांसी । रा.नि. । [१२]

अभ्ररोहः । पुं, स्त्री । वैदूर्यमणौ । रा.नि.व.

अभ्रवटिका । स्त्री । रसविशेषोऽयं ज्वरान्ति-
सारगदे प्रयोज्यः । अथ व्योषचूर्णं कर्षमानम् ।
केशराजादीनां स्वरसः सूतोन्मत्तो देयः । शीघ्र-
सुन्दरकः (शीमा शक) । मण्डूकपर्णी (शूलकूडि) ।
तस्यायं पाठः—“अथ मृतस्य शुद्धस्य गन्धकस्याभ्रकस्य
च । प्रत्येकं कर्षमेकम् यावत् रसगुणैश्चिष्या” ततः
कञ्जलिकाहृत्वा व्योषचूर्णं प्रदापयेत् । “केशराजस्य
अहस्य निगुंष्ट्याश्वकस्य च । शीघ्रसुन्दरकस्याय

जयन्त्याः स्वरसं तथा । मण्डूकपर्णीः स्वरसं तथा
शक्राशनस्य च । त्रेतापराजितायाश्च स्वरसं प्रर्ष-
सम्भवं । दापयेत्तत्र तुल्यं च विधिः । कुशलो भि-
षक् । रसतुल्यं प्रदातव्यं चूर्णं मरिचसम्भवं । देयं
रसाहंभागेन चूर्णं टङ्गणसम्भवं ॥” मईयिला क-
लायप्रमाणा वटी कार्या । र.स.र.र.सा.सं. । भैष-
ज्येन तावत्प्राप्तियमेव गृह्यणां महाभ्रवटिका उक्ता ।
इयमेव प्रयोगाश्रिते गृह्यणां रसाम्भवटी । शुद्धरसः
२ तो. शुद्धगन्धः २ तो. कञ्जलीं कृत्वा जारिताभं
२ तो. मरिचचूर्णं २ तो. टङ्गणं १ तो. केशरा-
जादिरसस्य प्रत्येकं १ तो., वटी कार्या । अस्या
गृह्यणाम्—पङ्कटकाहरिद्राभ्यामगारधूमकेन च ।
शोधितं पारदचैव कर्षाईं तुलया धृतम् ॥ अङ्ग-
राजरसैः शुद्धं गन्धकं रससंयुतम् । हाभ्यां क-
ञ्जलिकां कृत्वा भावयेत्तु भैषजैः । सिन्दुवारदल-
रसे मण्डूकपर्णिकारसे । केशराजरसे चैव शीघ्र-
सुन्दरजे रसे । रसोपराजितायाश्च सीमराजौरसे
तथा । रक्तचित्रकपर्ण्यो रसे च पुं परिभाषितं ।
रसमानसमानेन लायायां शोधयेद्भिषक् ॥ वटी स-
र्षपमिता । हरिद्रा, ईदृक्कृ. ७ शुद्धगन्धः शोधि-
त रस १ तोला, ताम्रराज शोधितगन्धक
१ तो. कञ्जलि कर । निशान्ता, शूलकूडि,
शिमा, केशुर, अपराजिता, सोमराज,
लालितेतर रसं भावना । भैष.गृह्यणी । प्रयो-
गाश्रितोक्ताभ्रवटिकायामभ्रकस्यैको भागः पारदसः
इति विशेषः । [गो. रा.नि.व.११ ।

अभ्रवाटकः । पुं । आमातकवले । आगुडा

अभ्रवाटिकः । पुं । आमातके । जटा ।

अभ्रसारः । पुं । भीमसेनीकर्पूर । वै.निघ. ।

अभ्राह्मम् । स्त्री । कुङ्कुम । मद.व.१ ।

अभ्रूषः । पुं । तालुरोगविशेषः । तेन सत्वलो-
हितः शोणितोऽयः शोषः ज्वरतीव्रवेदनायुक्तो भ-
वति । तदुक्तं शोषसम्बन्धी लोहितः शोणितोऽयो
त्रयोऽभ्रूषः सज्वरलोषश्च । भा.म.४भ.सुख-
रो.चि. ।

अभ्रः । पुं । रीमे । चि । पकफलादी । श.र. ।

अभ्रङ्गलः । पुं । एरुहह्वे । श.च. ।

अभ्रङ्गः । पुं । एरुहह्वे । प.सु. । डार. ३

अमध्यस्थधर्मिणी । चि । या चेतनजङ्गी-
भयधर्ममध्यधर्मिणी न भवति । तस्याः केवलं ज-
ङ्गमयत्वात् पुरुषस्य च तथात्वात् । सु.शा.१७. ।

अमरः । पुं । अस्त्रिसंहारी । शङ्खुडाडो । रत्ना ।
वज्रीदुमे । मिङ्गुमी.रचिकं । बद्राचे । श.र.पारदे ।
रा.नि.व.१२ । हस्तिनि । लौ । सुवर्णे । वै.निच. ।

अमरकणा । स्त्री । गजपिपपल्याम् । वै.निच.
२भ.पाण्डु-चि.भूनिम्बादिगुटी । [व.४]

अमरकण्टिका । स्त्री । शतावर्थायाम् । रा.नि.

अमरकन्दः । पुं । कन्दविशेषे । वै.निच. ।

अमरकालिकः । पुं । हस्त्रिकाख्याम् । वि-
ह्रातो । भैष.वा.व्या.सिंहना.गुग्गुली ।

अमरकाष्ठम् । स्त्री । देवकाष्ठे । देवदाङ्ग ।

अमरकुसुमम् । स्त्री । लवङ्गे । वै.निच.लघरी.
चैलीक्य-चि.रसे ।

अमरजः । पुं । दुष्खदिरह्वे । शुश्रूषावर्णा ।
रा.नि. । देवदाक्षिणि । नक्षीवटे । वै.निच.२भ.
गन्ध्यादिः ज्व. ।

अमरतरुः । पुं । देवदारौ । वै.निच.सा.ज्व.
अकादिः । "किरातामरतरुसरना ।"

अमरदारु । पुं, स्त्री । तैलदेवदारुणि । रा.नि.
व.१२ । चि.क्र.क.वल्ली-स्त्रीरो.चि. । तैलदेवदारु-
ह्वे । मन्त्रशा.देवदाङ्ग ।

अमरद्रुः । पुं । विट्खदिरह्वे । शुश्रूषावर्णा ।

अमरपुष्पम् । पुं, स्त्री । पुष्पफले । काशटणे ।
आमे । केतके । मी.पपञ्चकं ।

अमरपुष्पकः । पुं । काशटणे । कटभ. । प.
सु. । काशमेदि । र.मा. ।

अमरपुष्पिका । स्त्री । चौरपुष्पीह्वे । ङोत्र
अमरपुष्पी } काठकी, ङोत्र थङ्गिका ।
र.मा. । काशटणे । [काचे ।

अमर(ल) रत्नम् । स्त्री । स्फटिके । रा.नि. ।

अमरवल्ली । स्त्री । आकाशवक्त्रायाम् । मं अम-
वेल । हिं अमरवेलि । आलोकाकलता । भा.
[१भ.गु.व. । मद.व.१ । सालशेतिख्यातलतायां ।
।पाः—हयवल्ली बलकारी परं हया रसायनी ।

मूत्रकरस्वेदजननी पुष्टिदा कार्श्ववारिणी । शीप-
दंशिक रोगांश्च रक्तदीर्घं हरीदियम् ॥ वैद्यकम् ।

अमरसर्षपः । पुं । देवसर्षपे । त्राहे । वै.निच. ।

अमरसुन्दरी । स्त्री । ज्वराधिकारी रसः ।
पाठो यथा—चिकटु चिकला चैव सन्तिकं रेष-
कानलम् । चातुर्जातं सतं लौहं पारदी विषगन्ध-
कम् । समभागमिदं चूर्णं तस्याश्च विगुणी गुडः ।
कीलप्रमाणां गुडिकां प्रातश्चर्याय सेवयेत् ॥ हत्वा-
दि । प्रयोगाः ।

अमरा । स्त्री । दूर्ध्वायाम् । मी.रचिकं । गुडूच्या ।
र.मा. । इन्द्रवारुणीलतायां । त्राथालभणी । रा.
नि.व.३ । नीलदूर्ध्वायां । गृहकन्यायाम् । रा.नि.
व.५ । नीलीह्वे । मेघशङ्काम् । हस्त्रिकाख्या । वि-
ह्राति गाह् । रा.नि.व.२ । नदीवटे । रा.नि.व.
११ । जरायौ । मी.रचिकं । गर्भनाद्याम् । कुल ।
भैष.स्त्रीरो. । नाभिनालायाम् ।

अमराह्वम् । स्त्री । देवदारुकाष्ठे । वा.सू.१५
एलादि.अरुणः । "सुक्तिव्याघ्रनखीऽमराह्वमगुरुः ।"

अमरी । स्त्री । नीलदूर्ध्वायाम् । कृष्णनिगुच्छ्यां ।
सूर्ध्वायाम् । भूर्णा । वै.निच. ।

अमरफलम् । स्त्री । उत्तरदेशप्रसिद्धफले ।
गुणाः—अमरीथ फलं शीतं मलद्रवकरं मतम् ।
घरं दाहं रक्तपित्तं कामलां मूत्रकृष्णकम् । मूत्रा-
श्मरीश्च हन्तीति ऋषिभिः परिकीर्तितम् । वै.
निच. । [ज्व.निगुच्छीधूपे ।

अमरेन्द्रतरुः । पुं । देवदारुह्वे । वै.निच.२भ.

अमलम् । स्त्री । अमके । मी.लचिकं । समुद्र-
फले । र.मा. । कर्पूरे । वै.निच.२भ.अपस्मा.चि. ।
रीप्यमाजिके । पित्ते । कतकाह्वे । गन्धद्रव्यविशेषे ।

अमलदीप्तिः । पुं । कर्पूरे । च.द. ।

अमलपत्री । पुं । हंसे ।

अमलमणिः । पुं । स्फटिके । रा.नि.व.११ ।
कर्पूरमणी । कर्पूत्रगङ्गकमनिविशेषः ।

अमलरत्नम् । स्त्री । स्फटिके । रा.नि.व.११ ।

अमला । स्त्री । मन्थनीख्याम् । वड़ नील ।
रा.नि.व.४ । सिङ्गुच्छमेदि । रा.नि. । मूत्रामलक्याम् ।
अम. । नाभिनालायाम् । आमलक्याम् । आम्ला ।

प्रयोगात्तद्वरोग-चि. । [मूल. । अ.टी.भ. ।

अमलाज्जटा । स्त्री। भूषाचाम् । छूँहे आ-

अमसः । पुं । रोगे । उ. ।

अमानस्यम् । स्त्री । पीडायाम् । दुःखे ।

अमिलातकम् । स्त्री । वेलाख्ये पुष्पे । हला. ।

अमिलातका । स्त्री । महाराजतरुणीपुष्प-
ह्वे । (वेल. । रा.नि.व.१० । [वै.निघ. ।

अमूला । स्त्री। अप्रतिस्त्राह्वे । हेयनाहुनिग्र।

अमृणालम् । स्त्री । लामज्जके । (शेठ ७मीर ।

रा.नि.व.१२। भा.पू.१भ.क.व.।मद.व.२। उशीर ।

(वेल. । मूल. । रत्ना. । रा.नि.व.१२ । च.द.अर्थ-
चि.प्राणदागुडिका ।

अमृतः । पुं । पारदे । रा.नि.व.११। वनसुद्धे ।

रा.नि.व.१६। See मकुष्ठकः । अचि.२स्थानं.२अ.।

धन्वतरौ । ना धन्वतरिदेयौ । मे.तचिकं ।

वाराहीनाममहाकन्दशके । सुश्रुति आनू. । रा.

नि.व.७ । स्त्री । पीयूषे । सलिले । रा.नि.व.१४ ।

छते । मे.रा.नि.व.१५। वै.निघ.वा.व्या.भुजङ्गीगुटी.।

“अमृतं यज्ञशेषे स्यात् पीयूषे सलिले छते ।” मे.।

विषसामान्ये । दुग्धे । रा.नि.व.१५। अमे । छे.च.।

अषधे । रा.नि.व.२०। शङ्खीविषे । खण्डे । भक्त्य-

द्रव्ये । छे.च. ।

अमृतकन्द । स्त्री। कन्दगुड्याम् । मं कन्द-
गुलवेल । वै.निघ. । See कन्दगुडवी ।

अमृतकल्परसः । पुं । अजीर्णाधिकारे रसः ।

युद्धौ पारदगन्धौ च समानी कज्जलीकृतौ । तयो-

रहं विषं यद्धं तत्समं टङ्गणं भवेत् । चङ्गराजद्रवै-

र्भाव्यं चिदिमं यवतः पुनः ॥ माचा सुद्रमाना ।

अच तत्सममिति विषसमम् । र.सा.सं. ।

अमृतगुडिका । स्त्री । मेघज्जमिदं अजीर्णं

हितम् । कुप्याद्भस्विष्योषचिफलापारदेः समैः ।

भङ्गाभ्युदितं मुद्रमाचामृतवटी शुभाम् ॥ र.सि.चि.।

अमृतजा । स्त्री । हरीतक्याम् । वै.निघ. ।

अमृतप्राशयुतम् । स्त्री । राजयक्षणि प्रश-

सम् । “जीवकर्षभकौ वीरौ जीवकौ नागरं श्रुतौ ।

अतः पश्चिमीमेदे काकोत्पत्तौ वै निदग्धिकाम् ।

पुनर्धवे वै मधुकामागुतां शतावरीम् । ऋजिं

परुषकं भार्गीं खट्वीकां हृत्तीं तथा । शङ्गाटक-

मामलकीं पयसां पिप्पलीं बलाम् । बदराक्षीङ्-

वातादखर्जूराम्बुकाणि च । फलानि चैवमा-

दीनि कल्कान् कुर्वीत कार्षिकान् । धात्रीफल-

विदारौ शुक्लागमांसरसान् पयः । दत्त्वा प्रस्थोग्नि-

तान् भागान् घृतप्रस्थं विपाचयेत् । प्रस्थतिं मधुनः

श्रीते शर्कराईतुल्यं तथा । पलाईकश्च मरिचत्वगे-

लापत्रकेशरम् । विनीय चूर्णयेत्तस्मात्तिस्रान्धात्रां

यथाबलम् । अमृतप्राश इत्येष नराणाममरतीपमः ।

सुराघृतमयं पथ्यं चौरमांसरसाग्निनः । नष्टशक-

त्ततचीण्डुल्लव्याधिपीडितान् । स्त्रीप्रसक्तानकुश-

लान् खरङ्गीनांश्च हृदयेत् । कामहिक्काज्वरश्चास-

दाष्टृणासपिपुतान् पुत्रदो हृदि... दाष्टृणलया-

पङ्कः ॥” अस्य पत्नी यथा, सूक्तितगव्यघृतं ४ श. ।

कल्कार्यद्रव्याणि प्रत्येकं कर्षमितायेकच कल्कीकृत्य

तैः धात्रादिरसैः प्रत्येकं प्रस्थमितैश्च घृतं यथाविधि

पाच्यम् । पाकसिद्धौ कानयित्वा मधुनः प्रस्थतिं

शर्करायाः ५० पलानि, मरिचस्य गुडत्वचः एला-

याः तेजपत्रस्य नामकेशरस्य च प्रत्येकं चूर्णमईपलं

(४तो.) मिश्रणीयम् । कल्काद्रव्यानि यथा—जीव-

कर्षकौ (अभावे गुडूची, वंशलोचना) चौरविदारौ

(छूँहेकुगुडा) महाबला वा जीवन्ती शुण्ठी श्रुटी

शालपर्णी घृष्टिपर्णी सुद्रपर्णी भाषपर्णी मेदा

(अभावे अश्वगन्धा) महामेदा (अभावे शारिवा)

काकोली खीरकाकोली कण्टकारी हृत्ती रक्-

पुनर्णवा श्वेतपुनर्णवा यष्टीमधु कपिकण्ठः (श्रो-

नाकुशी मूल) शतावरी ऋजिः (अभावे बला

(वेलण्डः) परुषकफलं भार्गी खट्वीका शङ्गाटकं

भूम्यामलकी युक्तभूमिकुष्माण्डं पिप्पली वाय्वालकं

बदरफलं अचोटफलं वातादं (वानाम्) खर्जूरं

अम्बुकां (पेण्डा) च । एवंविधानि अन्त्यानि फ-

लानि च । रसाश्च यथा—आमलकीरसः भूमि-

कुष्माण्डरसः हृत्तरसः कागमांसरसः, दुग्धश्च । प्र-

योगा, यक्ष-चि. । अन्यत् अजभङ्गाधिकारे (त-

स्यायं पाठः—“कागमांसं बलाचैव बाजिगन्धां तथैव

च । जलद्रीधे विपक्त्यं कृत्यात् पादावशिष्यतं ।

घृतप्रस्थं पचतिन अजावीरं षट्पुण्यं । सूक्तनाथं

प्रदातव्यं कुडुमश्च द्विकार्षिकं । बलामूलश्च गोधूमं

चाश्वगन्धा तथाधत्ता । गोक्षुरश्च कशेरुश्च विकटश्च

सधान्यकः । तात्कादुरस्त्रैफलश्च ककुलीवीजश्च-

नरी । मर्दि वे च तथा कुष्ठं जीवकर्षभकौ शटी ।
दाह्यौ प्रियङ्गुर्मञ्जिष्ठा नतं तालीशपत्रकं । एलापत्र-
लचं नागं जातीकुसुमरेणुकं । सरलं जातिकोषच
मुञ्जैलीपलसारिवे । मूलं विलस्य जीवनी मृद्धि-
वह्नी उडुम्बरम् । प्रत्येकं कर्षमात्रनु पेषयित्वा वि-
निक्षिपेत् । वस्त्रपूते सुशीते च सितं दद्याच्छराव-
कम् ॥ भेष. । हा.अत्रि.१.स्था.८अ. ।

अमृतप्राशवलेहः । पुं । अयं राजयक्षा-
धिकारे उक्तः । तस्य पाठः—“चौरि घात्रौ च म-
ञ्जिष्ठा चौरिणाञ्च तथा रसेः । पचेत्समैर्धृतप्रस्थं
मधुरैः कर्षसम्मितैः । द्राक्षादिचन्दनीशरीरैः शर्क-
रीपलपत्रकैः । मधूककुसुमानन्ताकाशरीरदणसं-
शकैः । प्रस्थाह्यं मधुनः शीते शर्कराईतुलां तथा ।
पलाङ्गिकाञ्च संचूर्ण्य लगेलापत्रकेशरान् । विनीय
तत्र संलिखान्नात्रां नित्यं सुयत्नितः । अमृतप्राश-
मित्येतद्विभ्यां परिकौतितम् ॥ भा.म.ख.२भ. ।
चौरि काकोलीचौरिकाकोल्मी । चौरिणः वटाश्लो-
दुम्बरप्रचपाशीशः तेषां लक् । दणं गन्धदणं
चौरादीनां कायैः द्रावादीनाञ्च कल्कैः पचेत् ।

अमृतफलम् । क्लीं । (Nák. Pyrus com-
munis.) 'The pear tree. लघुविलफला-
कृतौ नास्पातीति प्रसिद्धे काबुलदेशजफलविशेषे ।
पञ्जावे च नाक इति ख्याति । गुणाः—गुरु वातघ्नं
स्वादुलं रुचिक्तुं शुक्लकृष्ण । मद.व.६ । अमृतस्य
फलं धातुवर्द्धकं मधुरं गुरु । रुच्यश्चास्त्र वातहरं
विदीपयत्य च श्रमकम् ॥ वै.निच. । लघु दण्यं स्वादु
विदीपहरश्च । इदञ्च सुदृढदेशे प्रचुरं लभ्यते ।
भावमिश्रः । पुं । पारदि । ठडिनामकौषधे । पटोल-
वृक्षे । रा.नि.व.३ । घात्रौवले । आग्नागोष्ठ । मद. ।

अमृतफला । स्त्री । द्राचायाम् । किमुग्मि ।
हिं किसमिस् । आमलक्याम् । रा.नि.व.११ ।
लघुलक्ष्मीरवले । छोटो थैकुत्तर गोष्ठ । चेत-
द्रोचायां । कोङ्कले उत्तरा उत्तरीति च ख्याता ।

अमृतबन्धुः । पुं । अश्वे । वै.निच. ।

अमृतभस्मातकावलेहः । पुं । कुडादि-
कारिऽवलेहः । यथा भस्मातकप्रस्थयुग्मं (४ श.) क्लिप्वा
द्रोणजले (६४ श.) क्षिपेत् । प्रस्थद्वयं गुडूच्याञ्च (४
श.) चणं तथाभ्रसि क्षिपेत् । शरावमात्रकं सर्पिः
(१ श.) दुग्धं स्वादादकं (१६ श.) तथा । सितं

प्रस्थमितां (२ श.) दद्यात्प्रस्थाह्यं (१ श.) माषिकं
क्षिपेत् । सर्वगुण्येकत्र भाण्डे तु पचेन्मधुप्रथिना शनैः ।
सर्वद्रवे घनीभूते पावकादवतारयेत् । तत्र क्षिप्याच्च
चूर्णानि द्वभी विस्वविषामृताः । वाकुची चाद्य
दद्रुघ्नः पिप्पुमर्दी हरीतकी । अचो घात्रौ च म-
ञ्जिष्ठा मरिचं नागं कणा । यमानी सैन्धवं मुसं
लगेला नागकेशरम् । पर्पटं पत्रकं बालमुशीरं च-
न्दनं तथा । गीद्वरस्य च बीजानि कर्षूरी रक्त-
चन्दनं । पृथक् पलाङ्गमानानां (प्र.४ती.) चूर्णमेषा-
मिष्ट क्षिपेत् । पलमात्रमिदं प्रातः समशीयाज्जलेन
हि ॥ विषा = चतिविषा, अमृता = गुडची । वा-
कुची = सीमराजी । अचः = विभीतके । पत्रकं
= तेजपत्रम् । बालं (वाला) । कर्षूरी शटी ए-
काङ्गी वा । भा.म. ४भ.कुष्ठ-चि. ।

अमृतभस्मातकी । स्त्री । रसायनीऽयं योगः ।
रस.र. । अत्र पक्वभस्मातकफलं, विदलमिटकाचूर्ण-
द्वयं प्रक्षालितञ्च शृङ्गं कृत्वा पुनर्काहिदलीकृत्य ६४
प. बारि ५१२ प. शेषः १२८ प. शीतले चौरं
१२८ प. तथादशेषे शीते च द्रुतं ३२ प. ततश्च सुद्रा-
पाकैऽवताप्य, खण्डस्य १६ प. मिश्रयित्वा दिनसप्तकं
स्थापयेत् । भस्मातकानां पवनोद्धृतानां हन्तामु-
तानाञ्च यदादकं स्यात् । तच्छेष्टकाचूर्णकणैर्विष्टुष्य
प्रक्षालयित्वा विष्टजेयवाते । शृङ्गं पुनर्काहिदली-
कृतञ्च ततः पचेदसु चतुर्गुणासु । तथादशेषं परि-
पूतशीतं चौरिण तुल्येन पुनः पचेत्तम् । तथादशेषं
पुनरेव शीतं द्रुतेन तुल्येन पुनः पचेत्तम् । तद्वैद्या
शर्करया विमिश्रं ततः खजनीर्मात्यतं विधाय ।
तत्समरात्रादुपजातवीथ्यं सुधामृतादप्यधिकत्वमेति ।
रस.र. रसायन. सा.कौ. । भेष.कुडाधिकारि । अस्या
च विविधाधिकारि—सुपक्वभस्मातकफलं विष्टुष्यितं
८श. बारि ३२श. (जले हैगुण्याभावात्) पादशेषः
८ श. क्रायो यावत् । अथ दुग्धं ३२ श. द्रुतञ्च
शरावद्वयं (४ श.) दत्त्वा तावत्पचेत् यावद्भनतां न
गच्छेत् । घनीभूते शर्कराया १६ पलाजि मिश्र-
यित्वा दिनसप्तकं स्थापयेत् । च.द.रसायने । पा-
ठो यथा—सुपक्वभस्मातकफलाणि सम्यक् विषा
विदार्प्यादकसन्धितानि । विषाण्य सीधेन चतुर्गुणेन
चतुर्थशेषे व्यपनीय तानि । पुनः पचेत् चौरि-
चतुर्गुणेन द्रुतांशमुक्तेन घनं यथा स्यात् । शितो-
पलायीकृशभिः पलेसं विमिश्र्य संक्षाल्य दिनानि

सप्त इत्यादि । घृताचतुर्गुणं औरं घृतस्य प्रस-
ह्यते इति । च.द.विषयाधिकारि ।

अमृतमञ्जरी । स्त्री । गीरजदुग्धीक्षुपे । रा.
नि.व.५। सामान्यज्वर रसविशेषः । “हिङ्गुलं सरिचं
टङ्गं पिपपलौ विषमेव च । ज्ञातीकोषं समं सर्वं
जम्बीराद्विषमिदंयेत् ॥” भावा २ वा ३ गुञ्जा । अत्र
ज्ञातीकोषं (जंघाद्रो) । अन्त्या कासाधिकारि, पाठ-
स्तुल्य एव । र.सा.सं ।

अमृतमण्डुरः । पुं । परिणामश्ले देयः । पा-
ठः—“मण्डुरस्य पलायनौ शताव्यारसमथा ।
क्षीराज्यं दधि प्रत्येकं पिष्टा चतुःपलं पचेत् ।”
इत्यादि । लौह.८प.शताव्यादीनां प्रत्येकं चतुः-
पलञ्च एकत्र पचेत् । र.सर. । [प.सु.२०व. ।

अमृतमन्थः । पुं । दुग्धादिपरिणीलिते मन्थे ।

अमृतयोगः । पुं । नक्षत्रयोगविशेषे दिन-
करकरयुक्तः सोमसीम्वेन वापि तुरगसहितभौमः
सोमयुक्तोऽनुराधा । सुरगुरपि पुष्ये रवितौ शुक्र-
वारं दिनकरसुतयुक्ता रोहिणी सौख्यहेतुः । अत्रि.
२स्था.६ष. ।

अमृतरसा । स्त्री । कपिलद्राकायाम् । आङ्गु-
रिति लोके । मं कालद्राख । रा.नि.व.११ ।

अमृतलता । स्त्री । गुडूच्याम् । रा.नि.व.३ ।
हा.अत्रि. ।

अमृतलतादिघृतम् । स्त्री । पाण्डुरीगाधि-
कारि घृतम् । तस्य पाठः—अमृतलतारसकल्कं
प्रसाधितं तुरगविहिषः सर्पिः । क्षीरं चतुर्गुणमेत-
दितरेष्वहलीमकान्तेभ्यः ॥ भा.म.२भ. ।

अमृतवटकः । पुं । सन्निपातातिसारे हितः ।
हा.अत्रि.३स्था.३ष. । पाण्डु चि. ।

अमृतवटो । स्त्री । अग्निमान्ये रसविशेषः ।
अमृतवराटकमरिचैः द्विपञ्चनवभागिकैः क्रमशः ।
विष २कङ्क ५ सरिच ६ तो. । जलेन सुदृशमाना
वटो कार्या । भैष. ।

अमृतवर्तिका । स्त्री । मधुञ्जयतन्त्रीकरसा-
मनवर्ती । तस्याधनं यथा—विकटु-विफला-त्राक्षी-
मुहूर्त्तौ-विषक-नागकेशर-यष्टी-भङ्गराज-निगुण्यौ-
हिरद्रा-दाहहरिद्रा-शकाशम(मिक्त)-लवंगला-गाभा-
रीलक-विङ्कट-वचानां चूर्णं प्रत्येकं २प. काम-

रूपदेशीयगुडस्य च ५० प. एकत्र संमर्थं ३६०
वर्तिकाः कार्याः । प्रत्यङ्गं भोजनाग्राक् सम्भ्यायां
वा शीतलजलेन एकैकं सेव्यम् । भैष. ।

अमृतवल्ली । स्त्री । गुडूच्याम् । भा.पू.१भ.
गु.व. । उपोदक्याम् । वटु पू. ३ ।

**अमृतवल्गिका } स्त्री । चित्रकूटप्रसिद्ध गुडू-
अमृतवल्ली } च्याम् । र.मा. । रा.नि.व.३ ।
अत्रि.२स्था.३ष. । अमृतस्य च वल्ली सा हितकारी
विषापह्ना किञ्चित्काला जराव्याधिहरी कुत्रामना-
श्रिनी । कामलवणशीघ्रघ्नौ क्षयिभिः परिकीर्तिता ।
वै.निच.जीर्णज्व.हरीतकीपाके ।**

अमृतसङ्गमः । पुं । खपरिकायाम् । थांभत्र ।
मं कलहापरी । वै.निच. । [रा.नि.व.५ ।

अमृतसञ्जीवनी । स्त्री । गीरजदुग्धीनानक्षुपे ।

अमृतसम्भवा । स्त्री । गुडूच्याम् । रा.नि.व.५ ।

अमृतसहोदरः । पुं । घोटके । जयद. ।

अमृतसारजः । पुं । गुडे । उडु । मं का-
कवी । रा.नि.व.१४ । तवराजखण्डे । नवात ।
रा.नि.व.१४ । दृष्ट्याज्वरदाहरकपित्तघ्नः ।

अमृतसारजा । स्त्री । शर्करायाम् । टिनि ।
मं खड्गं साकर ।

अमृतसारताम्रम् । स्त्री । रसायनाधि ।

अमृतसोदरः । पुं । घोटके । रा.नि.व.१६ ।

अमृतस्रवा । स्त्री । चित्रकूटदेशे स्वनामप्रसिद्ध-
लतायां । रुद्रमुष्टौ लता । अमृतवल्गि । गुष्ठाः—
ईषतिक्तरसायनी, विषघ्नी व्रणकुष्ठामकामलाशोफ-
जिघ । रा.नि.व.३ । वायमाणायाम् । रा.नि.व.
५ । भावा ३ माषा ।

अमृतहरीतकी । स्त्री । अजीर्णै । यथा—
“धान्यकं जीरकश्चैव सुसक्तं पटुपञ्चकौयाम्भासुठ-
पत्रञ्च लवङ्गं विकटुमथा । प्रत्येकं समभागान्
अण्वर्चानि कारयेत् । सर्व्वार्चसमं दद्यादभया-
र्चसंस्कृतम् ॥” सा.की. । तस्मै समुत्प्लिन्नश्रिवा-
भ्रतानि तद्बीजमुद्भूतं च कीदृशेन । वडूचं पञ्च-
पटूनि हिङ्गुपारावजाजीमजीदक्ष । पुष्पे च
सम्भाव्य त्वया समानं चिपेत् शिवावीजनिवाह-
मञ्जे ॥ प्रदीपा. ।

अमृतचारः । पुं । नवसागरे । वै. निघ. ।

अमृता । स्त्री । गुडूच्याम् । रा. नि. व. ३। रा. मा. । आमलक्यां । रा. नि. व. ११ । हरीतक्यां । प. सु. । “स्थूलमांसाभ्यता स्मृता ।” इयं चम्पाजाता । रा. नि. व. ११ । तुलस्यां । काष्ठपात्रीवचि । भा. । मदि-रायां । रा. नि. व. १४ । इन्द्रवारुण्यां । रा. नि. व. ३। पारावतपदां । लठा । फट्की । रा. नि. व. ३। गोरच-दुग्धायां । कृष्णातिविषायाम् । रक्तचिह्नतायां । रा. नि. व. ६ । दूर्वायां । पिप्पल्याम् । मं. । लिङ्गिन्यां । रा. नि. व. ३ । नीलदूर्वायां । रा. नि. व. ८ । श्वेत-दूर्वायाम् । नागवज्रायाम् । पीन । रास्त्रायायाम् । गरुडवज्रायाम् । वै. निघ. चय. चि. सूर्यप्रभायायाम् । ख-र्वज्जितस्थितलतायाम् । कन्दगुडूच्याम् । स्फटिका-रिकायाम् । मन्द. व. ४। प्रयोगा. गुडूचीति चित्रक-गुडु । वा. मू. १५, आरग्वधादिः । निम्बाभ्यता मधु-रसा युवठलपाटाः, पञ्चकादौ अरुणः । शृङ्गभ्यता दश जीवनसंज्ञाः । चि. १४. किरातादिः । किरा-ततिक्रमभ्यता । च. द. वातज्व. चि. । किराताभ्य-तीदीच्य —। च. द. पित्तज्व. लोभादिः । च. मू. ४४. ।

अमृताख्यगुगुलुः । पुं । वातरक्ते । गुडूची २ श. गुगुलुः १ श. त्रिफला प्रत्येकं १ श. वारि ६४ श. सङ्ख्य पाच्यम् । पादश्लिष्टे क्लानयित्वा तावत्पुनः पाच्यं यावत् न घनीभूतं भवति । घनी-भूते दन्त्यादिचूर्णं प्रत्येकं ४ ती. त्रिहृन्मूत्रं २ ती. इंपदण्ठासस्त्रे प्रक्षिप्य मर्दयेत् । बलाबलं वीक्ष्य मात्रा दीया । च. द. वातरो. चि. ।

अमृताख्यलौहः । पुं, स्त्री । रक्तपिप्ताधिकारि लौहः । पाठी यथा —अभ्यता चिह्नता दन्ती श्राव-णी खदिरो वष । चित्रको भृङ्गराजश्च कीकि-जाचः सपुष्करः । पुनश्चैवा बलाकाश्रयिगुमीरट-शरकाः । गवाक्षी पीवरी कन्दश्विका तालमूलि-का । नागबला कणामूलं कुष्ठं ब्राह्मणयष्टिका । लोम्भितानि चैतानि जलद्रीणे विपाचयेत् । अष्ट-रागावशेषान् कषायमवतारयेत् । त्रिफलायास्तथा ख्यं जलाष्टगुणपाचितं । तथादष्टावशेषान् कषायं परिश्रुतम् । मानिकेश इतस्यापि पुटितस्य यथा-वधि । अयसचूर्णितं पूतं पलघोडशसन्धितम् । लावण्यस्य तावन् तावन् गन्धकस्य च । हे हे ले रसस्यापि खलितस्य विधानतः । गुडस्य च

पलान्यष्टौ सिताया वाद्य पैत्तिके । रक्तपित्ते तु ख-खेन मल्यगुग्गा वापि कासवे । गुग्गुलीर्हिपलं दत्त्वा प्रस्थसेकान् सर्पिषः । एवं पाकविधिज्ञानं प्रवे-ञ्चौहं समाहितः । शीतेऽवतार्य मधुनः क्षिपेदष्ट-पलं भिषक् । मानिकस्य विग्रहस्य द्विपलं रजसः त्रिपेत् । शिलाजतीसथा चूर्णं पलाहंसन्धितं भि-षक् । तथैषां प्रक्षिपेच्चूर्णं पलमात्रं प्रथक् प्रथक् ॥ इत्यादि । अभ्यतादिब्राह्मणयष्ट्यन्तानां प्रत्येकं पल-मितं, वारि ३२ श. शेषः ८ श. । त्रिफला मि. २ श. वारि ३२ श. शेषः ८ श. । शोधितलौहं १६ प. अभ्रं ४ प. रसगन्धकौ ४ प. खल्हः ८ प. गु-ग्गुलुः २ प. घृतं २ श. । एकच लौहपाकः कार्यः । शीतले प्रवे. मधु ८ प. स्वर्णमल्लिकं २ प. शिलाजतु ४ ती. । अथ श्रावणी सुक्षितिका । मीरटमिन्ध-मूलं । दारकी वृद्धदारकः । दर्भं उलमूलं । पीवरी शतावरी । गवाक्षी गोरचकर्कटी । नागबला गीर-चचाकुलिया । कुष्ठपुष्कराभ्यां काण्डयन्त्रिभेदेन यङ्गम् । अथवा भागहययङ्गम् । मानिकेश इ-तस्य निरुद्धमारितस्थेत्यर्थः । पुटितस्य सामान्य-विशेषपुटितस्य । पलान्यभस्येयद्रापि पुटितस्थेति सम्बध्यते । तेन प्रथमपरिक्षेदीयक्तकमेव रसायना-धिकारि वक्ष्यमाण-वृद्धदृष्टतसारोक्त-लौहाभ्रसम-भिहित-विधिर्नैव वा चूर्णितपुटितस्थेत्यर्थः । ता-वन्ति गन्धकस्येति चत्वारि पलानीत्यर्थः । गन्धक-शुद्धिविधिश्च यथा —गन्धकान् समानीय नवनीता-मलच्छवि । तस्मापि विपक्वयं यावन्मैलनिभं भवेत् । वस्त्रेणान्नरितकृत्वा ढालयित्रिफलाभ्रसि । एवं गन्धाभ्रसंयुक्तं तप्तत्वंयंयुं योजयेत् । अथ रसस्येति पारदरसस्य पलद्वयं । खलितस्य मूर्च्छि-तस्थेत्यर्थः । मूर्च्छनं खल्लशिलादिषु शीघ्रचूर्णं रसं वा दत्त्वा विमर्दं निर्मलीकरणमभिधीयते । तत्र तावत् पारदे सिद्धदीपचयनिवारणार्थं त्रिभि-द्रवैः प्रत्येकं सप्तधा मूर्च्छनं कार्यम् । पटु लवणं अलम्बुषः कुलाहलं किण्वं सुरावीजं । मानिकस्य विग्रहस्येति खरुपतः शोधितंया त्रियम् । चित्र-काण्डचूर्णानि प्रत्येकं पलमात्राणि । चतुर्जातका-दीनां प्रत्येकमर्हपलम् । रस. र. रक्तपि. चि. ।

अमृतागुग्गुलुः । पुं । राजयक्षाणि हितः । प्रस्थं गुडूच्याः प्रस्थाङ्गं प्रत्येकं त्रिफलापरं । पक्का द्रीणेऽभ्रसः श्लिष्टे पाकाहने ततः क्षिपेत् । कीचि

दन्त्यसुतायोऽत्रिंशद्विफलारजः । प्रत्येकमहं-
पलिकं दृष्टव्यं च कार्ष्णिकम् । रस.र.वा.र.चि.। च-
क्रपाणिमते तु गुग्गुली ४ श.गुग्गुलुः २ श.आम-
लकी २ श.विभीतकः २ श.पुनर्णवा २ श.हरीतकी
२ श. एकच कुट्टयित्वा ६४ शरावशरिणि चक्रा
१६ शरावशरिष्टः क्वाथः कार्यः । अथ गालयित्वा
पुनः पक्वा घनौभूते तत्र दन्त्यादिचूर्णं प्रत्येकं ४ तो.
व्रततः २ तो. प्रलेप्यम् । प्रलेपश्च ईषदुष्णतायां
देयः । मावा च यथाप्रिवलं देया । च.द.वा.र.
चि.। पाठी यथा—अमृतायाश्च द्विप्रस्थं प्रस्थमेकान्तु
गुग्गुलीः । प्रत्येकं त्रिफलाप्रस्थं वर्षाभूप्रस्थमेव
च । सर्वमेकत्र सङ्गुह्य क्वाथयेन्नल्लेख्यमसि । पुनः
अपेत्पादशेषं यावत्साम्बलमागतं । दन्ती चिचक-
सूलानां कणा विश्वफलत्रिकं । गुग्गुलीत्वक्वि-
ज्ञानां प्रत्येकाहं पलीभित्तं । व्रततः कर्षमेकान्तु स-
र्वमेकत्र चूर्णयेत् । सिद्धे कोष्णं क्षिपेत्तत्र अमृता-
गुग्गुलीः परमिति । च.द.। अयं भावप्रकाशेऽपि
वातरक्ते उक्तः । पाठस्य मर्माधिसूत्र्य एवेति पाठी
न लिखितः । भा.म.२भ. ।

अमृताहुरलीहः । पुं, क्ली । उपदेशे लीह-
विशेषः । तस्यायं पाठः—“पारदं गन्धकं लीह-
मभं ताम्रं सगुग्गुलुं । नष्टातं पलिकं सर्वं धात्र्याः
साईष षड्भक्तं । द्वात्रिं पथाहरीतक्योलीहात् षोड-
शिकं हविः । पवेत्प्रस्थे वराक्राये लीहपात्रे विधान-
वित् । सुसिद्धं तत्समग्रीयात् सम्पूज्य गुरुदेवतां ।
समर्थं मधुसर्पिर्भ्यां गुह्यावृद्ध्या दिने दिने । अत्रानु-
पानं पयसा नारिकेलोदकेन वा । कुष्ठोक्तामृता-
हुरलीहादस्य त्रिफलाभागभेदः, अतः पाटइयम् ।
प्रयोगा.उ.द.चि. । भेषजमिदं कुष्ठरोगे हितम् ।
अत्र पलमेकं रसस्यति रससिन्दूरमिति केचित् ।
अपरे हिङ्गुलीत्यपारदं व्यवहरन्ति । वृक्षासु रस-
सिन्दूरमेव व्यवहरन्ति । रसादिसर्वमेकौक्तस्य लीह-
पात्रे त्रिफलाकार्येन पचेत् । पाकशेषे त्रिफलाचूर्णं
देयम् । र.सा.सं.रस.र.। कुष्ठोक्ता यथा—“हुताश-
सुखसंशुद्धं पलमेकं रसस्य वै । पलं लीहस्य ताम-
स्य पलं भज्जातकस्य च । गन्धकस्य पलचैकमभकस्य
च गुग्गुलीः । हरीतकीविभीतक्योर्बुध्णं कर्षद्वयं
हयोः । अष्टमाषाधिकं तत्र धात्र्याः पाणितलानि
षट् । घृतं द्वाष्टगुणं लीहात् वाचिशक्षिफलाजलम् ।
एकीकृत्य पचयेत्पात्रे लीहे तद्विधिपूर्वकम् । पाक-

मेतस्य जानीयात् पाकशः कुशलो भिषक्” । इत्या-
दि । हुताशसुखसंशुद्धिः यथा रसाध्वने—रसस्य
पञ्चमांशेन गन्धेन लीहपात्रके । लीहदण्डेन च त-
था दलेषन्नवनीतकं । मईनात्कम्पलिङ्गत्वा पिष्टं
शालिञ्जिकाद्रवे । वृक्षयोश्चासु पिसेन वेष्टयित्वा
निधापयेत् । वृक्षिकाया सुखं लिङ्गा शनैर्मृद्विना
पचेत् । गन्धगन्ध यावत्स्यात् तद्वृताशसुखं विदुः ।
कश्चित् हुताशसुखसंशुद्धिमिति गुग्गुलुपर्यन्तं संव-
धाति । तेन शोधनजाराणादिक्रमेण सर्वेषामग्री-
शोधनमाह हरीतकीविभीतक्योः साईषकर्षद्वयं
पृथगिति वचनात् । हरीतक्यासु ५ तो. विभी-
तक्याश्च आमलक्याः षट्, पाणितलं १२ तो. मि-
लितं त्रिफला १६ प, पाकायेजलं १६ श. शेषः
४ श. घृतं १६ प. लीहपात्रे पाच्यम् । वस्त्रपौहितं
यदा न निःसरति मुद्रा च भवति तदावतार्य चू-
र्णप्रलेपः । अस्य पाके सावधानेन भाव्यम् । अमृता-
सारलीहवदस्य क्रिया ज्ञेया । वृक्षदपि अमृताहुर-
लीहं कुष्ठे उक्तम् यथा—सुतं हिङ्गुलसम्भूतं ताम्रं
तद्विगुणं भवेत् । सुजीर्णलीहं तत्तुल्यमभं भज्जातकं
तथा । ताम्रविगुणगन्धकं गुग्गुलुतद्विधा मतः ।
त्रिफलायास्तथा चूर्णं प्रत्येकं सततुल्यकं ताम्रासुत-
गुणं सर्पिः तैलमेरुण्डजं विधा । रसाञ्जनसामुत्थं
पक्वा चैवावतद्रवे । चतुर्गुणं घृता तैलाग्निसौम्यमव-
तारयेत्” । इत्यादि । भेष.प्रयोगा.कुष्ठचि. । अथ र-
सेन्द्रसारसंशुद्धीः पाठः प्रायेण तुल्य । केवलं
गन्धकस्य पलचैकमित्यत्र—“अभकस्य पलचैकं
गन्धकस्य चतुःपलमिति ।” कर्षद्वयं हयोः इति प्र-
त्येकं कर्षद्वयमिति । घृतं द्वाष्टगुणमित्यत्र—“घृत-
द्वाष्टगुण”मितिभेदः । अभकस्य पलचैव गन्धकस्य
चतुःपलमित्यत्र प्रयोगावतहतपाठं न साधु मन्यन्ते
भट्टादयो विशिष्टवेद्यायेति । र.सा.सं.टी.। रसरत्ना-
करः प्रयोगावतेन तुल्य एव केवलं द्वाष्टमाषाधि-
कमित्यत्र अष्टमाषाधिकमिति भेदः । रसेन्द्रचिन्ता-
मणौ च “अष्टमाषाधिकानि” घृतं लष्टगुणमिति
पाठभिन्नताति । रसे.चि.कुष्ठ. । सा.कौ. । अथ-
दक्षपिने उक्तम् ।

अमृतादिः । पुं । कषायद्रव्यसमूहे यथा—
अमृतहृषपटीलं सुलकं समपणं खदिरमसितवेर्षं
निष्कं च हरिद्रे” । इत्यादि । अयं विसर्पक्षिणी-
टके हितः । अस्ति तवेर्षं श्लामा लता । रस.र. ।

च.द.विसर्प-चि. । सा.जी. । प्रयोगाः । अपरः
सूत्रकच्छे यथा—अमृतं नागरं चाजी वाजिगन्धा
चिकण्डकं । प्रपिबेदातरोगार्तः सम्यक्नी मूत्रकच्छ-
वान् ॥ भैष. ।

अमृतादिवटी । ली. । विकं १ भा. कपहं-
भक्ष ५ भा. मरिचं ६ भा. जलेन सुदुमाना वटी-
कार्या । इयं कफे त्रिदोषप्रिमान्धे च हिता ।
भा.म.१भ.ज्वरचि. ।

अमृताद्यगुग्गुलुः । पुं. । अयं मीदोरोने हितः ।
यथा —“अमृता चुटिवेक्षवत्सकं कलिपथ्यामलकानि
गुग्गुलुम् । क्रमवृद्धमिदं मधुसुतं पिङ्गकास्थैष्य-
भगन्दरं जयेत् ॥” अत्र चुटिः सूक्ष्मा । वेक्षं विङ्कं ।
वत्सकं कुटजवल्क । एषां क्रमवृद्धा भागी याव्यः ।
भैष.मिद. । भा.म.१भ.मिदचि. ।

अमृताद्यष्टतम् । ली. । वातरको हितं । घृतं
४ श. कल्कद्रव्यं १ श. । पाककाले आमलकौरसं
४ श. वारि १२ श. दद्यात् पाथ्यम् । आरग्वधः
श्रीणालफलमज्जा । हथोरः श्वेतपुनर्षवा । चुरकः
कोकिलाक्षमूलम् । गन्धर्वः एरवडमूलं । घनः
मुस्ता । च.द.वातरोग-चि. । भा.म.२भ. ।

अमृताद्यचूर्णम् । ली. । आमवाते । गुडूची
नागरगोचुरमुष्टिकावकरणचूर्णानि प्रत्येकं सम-
भागानि । भा.म.२भ. ।

अमृताद्यतैलम् । ली. । गलगण्डपदौ । सू-
र्धिततिलतैलं ४ श. गुडूच्यादीनां शतपलं वारि
६४ श. शेषः १६ श. । उक्तद्रव्याणां मिलितकल्कः
१श. । तैलपाकविधिना पाथ्यम् । च.द.गलगण्ड-चि. ।
अथवा गुडूच्यादीनां प्रत्येकं १ प. वारि १२८
प. । तैलं पिबेद्यः श्वेतवस्त्रिनिम्बहिस्साहयौवत्सक-
पिपपल्लोभिः । सिद्धं बलावेतसदेवदारु हिताय
नित्यं गलगण्डरोगी ॥ तैल ४ श. कल्काद्यं—शु-
लूङ्ग, निमहाल, गुडकाडेनी, केरलकड़ा,
कूटङ्गङ्गक, पिप्लु, वेलेण्डा, वेतस, देवदारु ।
मिलित १ श. भैष. । सिद्धं बलाभ्यामिति । च.द. ।

अमृताफलः । पुं. ली. । पट्टीले । भा.पू.१भ. ।
काबिलप्रसिद्धफलवृक्षविशेषे, रुचिकरं वा, नास्तीति
लोकैः । मद.व.७ ।

अमृतादिष्टम् । ली. । चरिष्टमिदं विषमज्ज-
पादौ हितं । अत्र गुडूच्याः पलशतं दशमूलस्य

तथा एकच द्रोणचतुष्टयजले पक्का पादशेषं सार्धः ।
अथ तत्र क्वाथे गुडस्य तुलात्रयं (७१॥०८३) नील-
विला, कण्ठजीरस्य १६ प. पयंटस्य २ प. । तस्य
सप्तपथं चिकटु सुप्तक नागकेशर कटुकविविधेन्द्र-
यवादीनाञ्च प्रत्येकं चूर्णपलं निश्चिद्य आश्रतपाने
मासमात्रं स्थापयेत् । तेनान्तरुक्षिकेनारिष्टं जायते ।
भैष. ।

अमृतार्णवः । पुं. । रसोऽयं अतिसारं ज्वराति-
सारं च हितः । मात्रा १ मा. । अमुपानं धान्यजी-
रक-शालवीजानां यथासाधं दैयम् । द्रव्याणि यथा
हिङ्गुलीयरस लौहगन्धक टङ्गण शटी धान्यकङ्गी-
वेर सुप्तकास्थजीरका । तविषाजीरकाणि छागी-
जीरं मर्दयेत् । भैष. । रस.र.अजाजी जीरकम् ।
घुणप्रिया अतिविषा । धान्यजीरकयूषेणेति यूषेः
प्रदरतरं मुदां ज्ञेयम् । र.सा.सं.अतिसा.चि. ।

अमृतार्णवरसः । पुं. । कासहृरोऽयं रसः ।
अत्र अमृता गुडूची । पत्रकं पत्रकाष्ठं । र.सा.सं.
कासचि. । रस.र. । भैष. । द्वितीयो रसः वाजी-
करणाधिकारि । अत्र सूतभक्ष रससिन्दूरम् । र.
सा.सं. । अन्यः कासि—“राक्षा विङ्गङ्ग चिकण्डा
रसगन्धकटुविकं । अमृता पत्रकं चौद्रं विषतुल्यं
सुचूर्णितम् ॥” मात्रा २ गुह्ना । रस.र.कासचि. ।
अन्यः राजयक्षाणि—“पारदं गन्धकं शुद्धं स्तलीहृष्ट
टङ्गणं । राक्षाविङ्गङ्गचिकण्डा देवदारु कटुत्रयम् ।
अमृता पत्रकं तुल्यं विषश्चापि विचूर्णयेत् । मधुनाच
वटी कार्या ।” प्रयोगा. । अन्यः रसेन्द्रसारघृते रसा-
यनाधिकारि । “सूतभक्ष चतुर्भागं लौहभक्ष तथा-
ष्टकं । अमभक्ष च षड्भागं गन्धकस्य च पञ्चमं ।
भावयेच्चिकण्डाक्वाथैसाख्यं भृङ्गजद्रवैः । शिबुवक्रि-
कटुक्वाथैर्भावयेत्सतथा पृथक् । सर्व्वतुल्या कषा
योज्या गुडैर्मिश्रं पुरातनैः ॥” मात्रा निष्कमित्ता ।
र.सा.सं. प्रयोगा.रसाधने ।

अमृतार्णवलीहम् । ली. । कुष्ठाधिकारि ।
“त्रिकटुचिकण्डालौहं समभागं विचूर्णितं । सर्व्व-
धामपि चूर्णानामर्धभागं शिलाजतु । गुडूचीखरसै-
र्देया भक्षना स्वरिश्मिभिः । वारचयं ततः शुक्लं
हृतेन सङ्ग मर्दयेत् ॥” मात्रा १ मा. मधुना लेह्या ।
रस.र. प्रयोगा. । अयम् अमृतार्णवरस इति मीह-
ऽप्युक्तः । प्रयोगा. ।

अमृतावटिका (गुग्गुलुः) । स्त्री । सद्यो-
ब्रणशी वटिका । ब्रणशीथे इति च. द. । “अमृता-
पटोलसूत्रविफलाविकटुकमिश्रानाम् । समभागानां
चूर्णे सख्येसमी गुग्गुलीभांगः ॥ प्रतिदिवसमेकैकां
गुडिकां खाद्विदशप्रमाणात् । रस. र. ।” अचमा-
नादधिकं न कर्त्तव्यं कौष्ठादिकबुद्ध्याल्पमपि । प्रयो-
गा. । द्वितीया वटुदभिधाना ब्रथे हिता । यथा—
“अमृतायाः पलशतं दशमूलशतं तथा । पाठासूत्रां
बला हे च तथा गन्धर्व्वहस्तकाः ॥ पृथग्दशपलानेता-
नभयानां शतं तथा । विभीतकशते हे च धात्री
शतचतुष्टयं ॥ गुग्गुलीः प्रस्थसंयुक्तं जलद्रोणद्वये
निशाम् । एकां पर्युषितां पक्वा चतुर्थीशिवशेषि-
ते ॥ क्वाथे गुग्गुलुमालीश लौहपात्रे पचिह्वनं ।
शरीते चैतानि संचूर्त्य प्रचिपेत्पलिकानि तु ॥ वि-
फलाचिह्वतादन्तीव्योषहिन्नाशगन्धकान् । विडङ्गं
चित्रकं चोचं सूक्ष्मलां नागकेशरम् ॥” इत्यादि ।
पौष्टलिबद्धगुग्गुलुना सङ्घ पर्युषितं कर्त्तव्यं । ततो-
ऽपरदिने काथकरणम् । केशीरगुग्गुलुवत् सख्ये-
मपरं ज्ञेयम् । प्रयोगा. ब्रणचि. । रसरत्नाकरधृतपाठ-
स्तुल्य एव । तत्र अस्त्वपचौ यथा—घृतपिष्टितगुग्-
गुलुः १६ प. क्वाथार्थं गुडूची १०० प. दशमूलं
१०० प. आकृमादी, सूत्रां, वाङ्गियाला, चेतवा-
ङ्गियालामूलं, एरुसूलं, प्रत्येकं १० प. साखि-
हरीतकी १००, वटुङ्गा १००, आमलकी ४००,
पाकार्थं दीयं जलं द्रोणत्रयमितं (१८२३) अचैव
पौष्टलीवद्धं गुग्गुलुं दत्त्वा पाकशेषजलं ४८ श.
कर्त्तव्यम् । अचैव क्वाथे काथस्यापितगुग्गुलुं पिष्ट्वा
पाचनीयम् । सिद्धे प्रचेपाथं विफला तेजडीमूलं
विकटु दन्तीमूलं गुडूची अश्वगन्धा विडङ्गं तेजपत्रं
गुडलकं सूक्ष्मला नागेश्वरः गुष्ठा, एषां प्रत्येकं
१ प. एकौतल्यं खिन्नभाण्डे स्थाप्यम् । मात्रा ८
माषा । उष्णीदकमनुपेयम् । रस. र. ब्रणशीथ-
चि. । भा. म. २४. । अन्या कुष्ठरीगे वातरक्ते च
हिता । तस्या अयं पाठः—अमृतायाः पलशतं
दशमूल्यास्तथा शतं । पाठा सूत्रां बला तिका
दावीगन्धर्व्वहस्तकाः । एषां दशपलान् भागान्
विभीतकाः शतं हरित् । हे शते च हरीतकाः
आमलकास्तथा शतम् । जलद्रोणव्ये पक्वा चट-
भागावशेषितं । प्रस्थं गुग्गुलुमादृत्य प्रस्थाईश्च घृतं
पचेत् । पाकसिद्धौ प्रदातव्यं गुडूचाः सत्त्वमेव च ।

पलद्वयं तथा शुष्कग्राः पिप्पल्याश्च पलद्वयम् ॥ इ-
त्यादि । भेष. कुष्ठ-चि. ।

अमृताष्टकः । पुं, स्त्री । गुडूचायटुद्वयसिद्धक-
पाये । एष पित्तश्लेष्मज्वरे हितः । च. द. चि. ।
“गुडूचीन्द्रयवारिष्टपटोलं कटुरोहिणी । नागरं
चन्दनं सुलं पिप्पलीचूर्णसंयुतम् ॥ अमृताष्टक-
इत्येष पित्तश्लेष्मज्वरापहः ॥” अरिष्टं निम्बलकं ।
रोहिणी कटुकी । एषां प्रति २० रत्तिकं वारि ३२
तो. शेषः ८ तो. । प्रचेपाथं पिप्पलीचूर्णे ॥० स्त्री ।
सा. कौ. । [व. ४]

अमृतासङ्गम् । स्त्री । खर्परीकृतुत्ये । मद.

अमृतासङ्गमः । पुं । खर्परीकृतुत्ये । खूँठ ।
मं मोरचूत । वै. निष. ।

अमृताह्वम् । स्त्री । अमृतफलं, नास्यातीति
लोकं । हिं अपी । मद. व. ६ । गुणाः—गुरु वातघ्नं
खादु चिदीषघ्नश्च । ‘नास्याती’ सुद्वलदेशे प्रचुरं
लभ्यते । भा. । खर्वेजं । मद. व. ६ ।

अमृताह्वयतेलम् । स्त्री । वातरक्ते तैलम् ।
पाठो यथा—“गुडूची मधुकं ऋक्षपत्रसूलं पुनर्ण-
वा । राक्षसिरुसूला च जीवनीयानि साभतः ।
पलानां शतैकभागैर्बला पञ्चशतं भवेत् । कीलं
विल्लं यवान् माषान् कुलत्थांसादकीम्नितान् ।
काश्मर्याणांश्च शुक्लानां द्रोणं द्रोणशतेऽध्वसः ।
साधयेज्जर्जरं पूतं चतुर्द्रोणञ्च शेषयेत् । तैलद्रोणं
पचेत्तेन दत्त्वा पञ्चगुणं पयः । पिष्ट्वा चिपलिकसैव
चन्दनीशरीरकेसरम् । पचैसागुरुकुष्ठानि तगरं मधु-
यष्टिकां । मन्निष्ठाईपलसैव तक्षिह्वं सर्व्वयोगि-
कम् ॥” भा. म. २४. वातरोगचि. ।

अमृतेश्वररसः । पुं । अयं रसो यक्षणि हितः ।
रसमन्नामृतासलं लौहं मधुघृतान्वितम् । अमृते-
श्वरनामायं षड्भुजो राजयक्षणि ॥ भा. म. २४. रसे-
चि. । प्रयोगा. ।

अमृतोत्था । स्त्री । सुधामूलायाम्, सालम्-
निहरीति भाषा । अचि. ।

अमृतोत्पन्नम् । स्त्री । तुल्ये । खर्परीतुल्ये ।
खापरं मं कालखापरी । रा. नि. व. ११ । [नि. व.]

अमृतोत्पन्ना । स्त्री । गृहमन्त्रिकायाम् । रा.

अमृतेह्वः । पुं । धन्वतरी । रत्ना. । स्त्री ।

(५३ पृष्ठस्थ-प्रथमस्तम्भस्य अष्टमपङ्क्त्यनन्तरं पाठ्यमेतत्)

अमोघा । स्त्री । पाटलावृक्षे । भा. । च.सू. ४५. ।
हरीतक्याम् । विडङ्गे । वे. । श्वेतपाटलायाम् । प-
द्मभेदे । रा.नि.व. २३ ।

अम्बकः । पुं । वकुलवृक्षे । जटा. । स्त्री । ने-
त्रे । छे.च. । ताम्बे । रा.नि.व. १३ ।

अम्बरम् । स्त्री । कार्पासि । कार्पासि । र.मा. ।
अमघाती । अटुल । रा.नि.व. १३ । भेष. । वस्त्र-
लकुसुमाकरि । तन्नामकगन्धद्रव्ये । विश्व. ।

अम्बरदः । पुं । कार्पासवृक्षे । वै.निष. ।

अम्बरा । स्त्री । कार्पासवृक्षे । प.सु. ।

अम्बरातकः (रीयः) । पुं । आम्नातकवृक्षे ।
आम्बु । गाँछ. । जटा. । [भर्जनपात्रे । अम. ।

अम्बरि(री)षः । पुं, स्त्री । आम्नातकवृक्षे ।
भर्जनपात्रे । अम. । [जाते ।

अम्बष्ठः । पुं । देशविशेषे । वैश्यायां ब्राह्मणा-

अम्बष्ठका (की) । स्त्री । (Stephania

अम्बष्ठा (ष्ठिका) । hernandifolia, Syn

cissampelas hexandra, पाठायां । निगू-

क । आक्नादि । रा.नि.व. ६ । पटाङ्गु इति

हिमालये । भार्यां । र.मा. । लक्ष्मणाम्बुले । भेष.

स्त्रीरोग.चि.पुष्टानगचूर्णे । अम्बलीण्याम् । आम्-

कल । रा.नि.व. ५ । भा.पू. १३. । यूथिकायाम् ।

यूथे । प.सु. । मयूरशिखायाम् । वा.सू.प्रियङ्गा-
दिः । “अम्बष्ठामधुकं नमस्कारि ।” आम्नातके ।
आम्बु । सुद्रव्यपविशेषे । अम्बाडा, अम्बरी इति
च दक्षिणापथे । हिं मोहया । माचिका, साकु-
रुण्ड इति च पश्चिमदेशे ख्याता । भूदिना । सु.
सू. ३८५. । रस.र.पुष्टानगचूर्णे । गुणाः—कषा-
यास्ता कफघ्नी कण्ठरोगघ्नी वातरोगघ्नी इत्या-
दीपनी च । रा.नि.व. ४ ।

अम्बष्ठादिः । पुं । पाठादिगणविशेषे । यथा—
अम्बष्ठाः घातकौकुसुमसमन्नाकटङ्गमधुकविलपेशी-
रोगसावरीप्रपलाशनन्दीवृक्षपद्मकेशराणीति । गु-
णाः—“गणौ प्रियङ्गुम्बष्ठादौ पक्वातीसारनाशनौ ।
सम्बानीयौ हितौ पित्रे व्रणानाञ्चापि रोपणौ ॥”
सु.सू. ३८५. ।

अम्बष्ठी । स्त्री । कटुकभिदे । कटुकैर्विदग्धा ।
यथा—“रक्तकाण्डिकाम्बष्ठी कटुका चापरा स्मृ-
ता ।” द्रव्याभि. ।

अम्बा (लिका) । स्त्री । अम्बष्ठायाम् । भूदि-
ना । पाठायाम् । आक्नादि । रा.नि.व. ४ ।

अम्बिका । स्त्री । अम्बष्ठायाम् । भूदिना । भा.
पू. १३. । सायाफलवृक्षे । हिं मयनफल । मद.व.
४ । कटुक्याम् । श.च. ।

तुल्ये । रा.नि.व.१३ । खर्परीतुल्ये । खापर । रा. नि.व. । आमलक्याम् ।

अम्बुतोड्वा । स्त्री । आमलक्याम् । मं भावली । नागरवल्ल्याम् । पीन । वै.निघ. ।

अम्बुतोपमम् । स्त्री । खर्परीतुल्ये । तूँते । मं मोरचूत । वै.निघ. । [ते द्रव्ये । वै.निघ. ।

अम्बुतोपहिता । स्त्री । तोपचिनी इति प्या-
अमेध्यम् । स्त्री । पुरीषे । श.र. ।

अम्बु । स्त्री । जले । रा.नि.व.१४ । बालके । च. द.ज्वरातिसार-चि. । “किराताम्बुयवासकम् ।”
मैघ. शोध-चि.पुनर्णवातैले ।

अम्बुकाः । पुं । श्वेताकर्मन्दरे । रत्नैरखे ।

अम्बुकण्टकाः । पुं । नक्षे । त्रिका. ।

अम्बुकन्दः । पुं । शङ्काटके । वै.निघ. ।

अम्बुकिरातः (टः) । पुं । नक्षे । त्रिका. ।

अम्बुकीशः । पुं । गोधायाम् शिष्टमारी । त्रिका. ।

अम्बुकुक्कुटी (टिका) । स्त्री । जलकुक्कुट्यां ।
पीनकण्डे । मं पानकौवड्डी । See म्रवः ।

अम्बुकूर्मः । पुं । गोधायाम् । वै.निघ. ।

अम्बुकृष्णा । स्त्री । जलपिप्पल्यां । कौण्डि-
दां । वै.निघ. । [सा.सं. ।

अम्बुकेशरः । पुं । कोलङ्गहले । लेव्. र. ।

अम्बुचरः । पुं । जलचरे । कष्टे । वै.निघ. ।

अम्बुचामरम् । स्त्री । शैवाले । जटा. ।

अम्बुचारिणी । स्त्री । स्थलपद्मिन्यां । हिं थल-
पद्म । वै.निघ. ।

अम्बुजः । पुं । द्विजलहले । अम. । मत्स्यादौ ।
भा. । जलवेतसे । कष्टे । वै.निघ. । चि. जल-
जातमात्रे । स्त्री । कमले । मे.अचिकं । [वै.निघ. ।

अम्बुजामलकी । स्त्री । पानीयामलके ।

अम्बुटः । पुं । अमृगकुहले । भावुटा । मं भा-
पटा । रा.नि.व.२ ।

अम्बुतालः । पुं । शैवाले । त्रिका. ।

अम्बुदः । पुं । सुतायां । सि.यो.कामला.चि.
सूत्र्यायुते हन्तः । “पटोलाम्बुदहारिभिः ।”

अम्बुधरः । पुं । नागरसुतायां । भद्रसुतायां ।
वै.निघ. ।

अम्बुधिः । पुं । सागरे ।

अम्बुधिफेनः । पुं । समुद्रफेने । भा. ।

अम्बुधिश्रवाः । स्त्री । गृहकन्यायाम् । घृ-
कुमात्री । मं कीडफल । रा.नि.व.५ । [भा. ।

अम्बुनाम । स्त्री । क्रीवरे । दांला । भा. । बालके ।

अम्बुपत्रा (त्रिका) (पत्री) । स्त्री । उष्-
टायाम् । र.मा. ।

अम्बुप्रसादः } पुं । निर्मलीफलहले । रा.नि.
अम्बुप्रसादनः } व.११ । See कतकः ।

अम्बुप्रसादनफलम् । स्त्री । निर्मलीफले ।
वै.निघ. ।

अम्बुमयूरकः । पुं । जलापामार्गे । वै.निघ. ।

अम्बुमात्रजः । पुं । शम्बूके । छे.च. ।

अम्बुयष्टिका । स्त्री । भार्यां । दांमहाणि ।
र.मा. । [वै.निघ. ।

अम्बुरुहा । स्त्री । पद्मिन्यां । स्थलपद्मिन्याम् ।

अम्बुवल्लिकः । पुं । क्षमिश्रहे । वै.निघ. ।

अम्बुवल्लिका । स्त्री । कारवेल्गाम् । वै.निघ. ।

अम्बुवल्ली । स्त्री । चद्रकारवेल्गां । जलपिप्-
पल्यां । वै.निघ. । [वै.निघ. ।

अम्बुवारिणी । स्त्री । स्थलकमलिन्याम् ।

अम्बुवासिनी । स्त्री । रक्तपाटले ।

अम्बुवासी । पुं । रक्तपाटले । वै.निघ. ।

अम्बुवाहः । पुं । सुसके । चि.क्र.का.वल्ली
प्रदर-चि. । [रजा. ।

अम्बुवेतसः । पुं । जलवेतसे । मं लाला ।

अम्बुशिरीषिका } स्त्री । जलशिरीषे । वै.निघ. ।
अम्बुशिरीषी }

अम्बुशुक्तिः । स्त्री । जलशुक्ती । शिशुक. मं
जलशिपी । वै.निघ. । [त्रिका. ।

अम्बुसर्पिणी । स्त्री । जलीकसि । जौंक ।

अम्बुसादनम् । स्त्री । निर्मलीबीजे । वै.निघ. ।

अम्बुसारा । स्त्री । कदलीहवे। भा. पू. १ भ. फ. व. ।

अम्बुसाहः । पुं । कुन्दपुष्पवृक्षे । वै. निघ. ।

अम्बः । पुं । जले । रा. नि. व. १४ ।

अम्बः पा । पुं । चातकपक्षिणि ।

अम्बः सारः । पुं । सुतायां । वै. निघ. ।

अम्बः सूः । स्त्री । शम्बूके । सं. धुकें ।

अम्भोजम् । स्त्री । पद्मे । बारिवेतसे ।

अम्भोजनालः । पुं । पद्मनाले । वै. निघ. ।

अम्भोजा । स्त्री । वल्लीवटीमधुनि । वै. निघ. ।

अम्भोदः । पुं । भद्रसुतायाम् । रा. नि. व. ६ । च.

द. यक्ष-चि. एलादिमले । प्रपीष्टरीके । प. सु. ।

अम्भोधिपक्षवः । पुं । प्रबाले । सं. पौवले ।

रा. नि. व. १२ ।

अम्भोरुहम् । स्त्री । पद्मे । च. द. र. पि. चि. ।

अम्भोरुहकेशरम् । स्त्री । पद्मकेशरे । च. द. र. पि. चि. ।

अम्बः । पुं । आम्बवे । आम्. ग्रीष्. । रा. नि. ।

See आम्बः । माचिकायां । भूदिनी । हिं. मोह्या । अम्बवेतसे । रा. नि. ।

अम्बम् । स्त्री । आम्बफले ।

अम्बगाम्बहरिद्रा । स्त्री । (Curcuma reclinata.) आम्बहरिद्रायाम् । आम्बशूद्र । हिं. आम्बहलदी ।

अम्बवेतसः । पुं । अम्बवेतसे ।

अम्बसारः । पुं । अम्बवेतसे । रा. नि. ।

अम्बातः (कः) । पुं । (Spandias mangifera.) Hogplum. आम्बातकहवे । आम्बडा ग्रीष्. । हिं. अम्बाडा । सं. अम्बाडाचे भाड । श. मा. । चि. का. । See आम्बातकः ।

अम्बः । पुं । षड्सायतमरसे । अश्वत्थ रज्ज् । स च जम्बीरमातुलुङ्गफलादिषु व्यक्तः । गुणाः—लघु, उष्णः, रुचिकरः, दीप्तिकरः, हृदयतर्पणः, वाता-शूलोमनः, बल्यः, कण्टाहकरश्च । रा. नि. व. २० । तद्विपाकीऽक्षः तद्विपाकगुणसु पित्तजन्तु वातश्लेष्म-होग्नश्च । सु. सू. । प्रीतिकरः पाचनः सार्दवक-

रश्च । अतिसेवनात् आन्तिकुष्ठकफपाण्डुकार्शकास-जनकः । रा. नि. व. १२ । पाचनः रुचिकरः पित्तलः कफजनको रक्तकईकः लघुः लेखनः उष्णवीर्यः स्वर्गशीतलः सङ्कीर्णः स्नेहनी वातघ्नः क्षिप्रः तीक्ष्णः सारकः शुक्रविवन्ध्याहृष्टिघ्नः हृष्यश्च । अतिसिद्धे—अमलकृदाहृष्टिमिरज्वरघ्नः, शोथवि-स्फीटकुष्ठपाण्डुलक्षश्च । भा. पू. १ भ. । लघुत्वं पाच-कत्वं पित्तश्लेष्मान्तिज्जेदत्वमुष्णत्वं वातघ्नत्वञ्च । राज. ।

अम्बम् । स्त्री । अम्बवेतसफले । काञ्चिके । घीले । रा. नि. । बदरफले । सि. यो. अरीचक-चि. । वर्वर-चन्दने । रा. नि. व. १२ ।

अम्बकः । पुं । लकुचवृक्षे । श. र. ।

अम्बकरञ्जः । पुं । करञ्जविशेषे । टैक्करञ्जः । तत्फलगुणाः—पिपासाघ्नं शुष्क रुचिकरं पित्त-करश्च । राज. ।

अम्बका । स्त्री । पालङ्कशाके । पाणि. शी. क. । प. सु. । पलाशीलतायाम् । रा. नि. व. ४ ।

अम्बकाञ्चिकम् । स्त्री । काञ्चिके । कै. जि. । च. द. यक्ष्णी-चि. महाघटपल्लवते ।

अम्बकाण्डः । पुं । शुक्लरसोने । वै. निघ. । स्त्री लवणवर्धये । लोणां घातः । रा. नि. व. ८ ।

अम्बकूचिः । पुं । वृक्षविशेषे ।

अम्बकेशरः । पुं । मातुलुके । टोवालेन्. १ । प. सु. । दाडिम्बहवे । [लेन्. वै. निघ. ।

अम्बकेशरी । पुं । अम्बरसनिम्बकहवे । गौडा ।

अम्बकोयः (शाकः) । पुं । तिलिङ्गीहवे । म. द. व. ६ । [सं. अम्बटताक । वै. निघ. ।

अम्बगोरसः । पुं । अम्बतके । टैक्. घोल ।

अम्बवाङ्गिरी । स्त्री । चाङ्गरीमदे । टैक्. आम्-कल । च. चि. २५. अगु. तैले ।

अम्बचुक्रिका । स्त्री । चिचम्बे । टै. तू. लेन अश्वत्थ । रा. नि. व. ११ । See चिचसारः ।

अम्बचूडः । पुं । शाकाक्षे । चिचसारः । टै. तू. लेन अश्वत्थ । रा. नि. व. ११ । अम्बशाके । टू. का. पालङ्. । रा. नि. ।

अम्बजम्बीरः । पुं । अम्बरसनिम्बकहवे ।

टक् नेवू गोछ । मं इडनिंबू । रा.नि.व.११ ।
See निम्बुकः ।

अन्नटकाः । पुं । अश्मलकहवे । अन्न कूडाहे ।

अन्नत्वक् । पुं । प्रियालहवे । मं चारीली ।

अन्नदोलकः । पुं । चुके । ठूका पाण्ड ।
मं चंवीती । वै.निघ. ।

अन्नद्रवः । पुं । बीजपूरादिरसे । भा.म.
१भ.जिह्मकज्व.चि. "अन्नद्रवः संशमयेद्रसश्च ।"

अन्नद्रव्यम् । स्त्री । बीजपूरादौ तक्ते.वै.निघ. ।

अन्ननायकः । पुं । अन्नवेतसे । ठेक्कन । मं
आस्त्रवेतस । रा.नि.व.६ ।

अन्ननिम्बुकः । पुं । महाअन्ननिम्बुके । गोण्डा
नेवू । मं भीटो इरनिम्बू । वै.निघ. ।

अन्ननिशा । स्त्री । शक्याम् । शणै । रा.नि. ।

अन्नपञ्चकम् । स्त्री । १ कोलदाडिमहवास्त्र-
चुक्रिकास्त्रवेतसेपुः २ जखरीनारङ्गास्त्रवेतसतिन्निडी-
बीजपूरुष । रा.नि.व.२१ । See पञ्चास्त्रम् ।

अन्नपत्रः । पुं । दण्डालुके । थाम् आलू । वै.
निघ. । अश्मलकहवे । रा.नि.व.६ । चूद्रपत्र-
तुलसीहवे । र.मा. ।

अन्नपत्रम् । स्त्री । चुक्रशके । रा.नि.व.७ ।

अन्नपत्रकः । पुं । मेण्डायाम् । अश्मलकहवे ।
अन्न कूडाहे, आवुटे । रा.नि.व.६ । मद.व.१ ।
अन्नलोणिकायाम् । अशरुण । भा.पू.१७. ।

अन्नपत्रा । स्त्री । शकलायां । ओकुडा । प.सु. ।

अन्नपत्रिका । स्त्री । चाङ्गेथ्याम् । कूट
शूनी । शूनी इति लोके । आवेता इति हिन्दी ।
रा.नि.व.५ ।

अन्नपत्री । स्त्री । पलाशीलतायाम् । रा.नि.व.
४ । चाङ्गेथ्यां । रा.नि.व.५ । चूद्राङ्गिकायाम् ।
थूद शूनी ।

अन्नपनसः । पुं । लिक्कहवे । डेलो, मा-
न्नात्र गोछ । मं भीटोचे फाड । वै.निघ. ।

अन्नपर्णिका । स्त्री । हवाविशेषे । सुरपर्ण्याम् ।

अन्नपर्णी । भा. गुणाः — अन्नपर्णी वात-
कफशूलस्य च विनाशिका । वै.निघ. ।

अन्नपादपः । पुं । हवास्त्रे । ठेठूल गोछ ।
मं कोकंबी । वै.निघ. ।

अन्नपित्तम् । स्त्री । रोगविशेषे । तहक्षणम्—
विरुद्धदुष्टान्निविदाहि पित्तप्रकोपि पानान्नभुञ्जी
विदग्ध । पित्तं खण्डितुपचितं पुरा यत्तदन्नपित्तं
प्रवदन्ति सन्तः ॥ अविपाकः क्रमोरक्षेशः तिक्तास्त्री-
ह्वारगौरवैः । हृत्कण्ठदाहार्कचिभिरन्नपित्तं वदेहि-
षक् ॥ तच्च हिधा—अधीगमूर्धगच्छति । सा.नि. ।

अन्नपित्तान्तकमोदकः । पुं । अन्नपित्ते
योगविशेषः । अत्र शुष्की ८ प. पिप्पली ८ प.
गुवाकचूर्णं ८ प. छतं ४ श. एकत्र पाकः । पाकसिद्धौ
एषां प्रत्येयः यथा खवङ्गचूर्णं वचाचूर्णं कण्टचूर्णं
नागकेशरचूर्णं यमानीचूर्णं रक्तचन्दनचूर्णं रास्त्रा-
चूर्णं कृष्णजीरकचूर्णं यष्टिमधुचूर्णं देवदारुचूर्णं
त्रिफलाचूर्णं तेजपत्रत्वग्गलाचूर्णं सैन्धवं हवुषाफल-
चूर्णं शटीमदनफटफलचूर्णं जटामांसीचूर्णं अभं
रङ्गं रीत्यं तालीशचूर्णं पत्रकाष्ठचूर्णं मूत्राचूर्णं
वराहकालाचूर्णं वंशलीचूर्णं पिप्पलीमूलचूर्णं श-
तावरीचूर्णं शतपुष्पाचूर्णं पीतभिक्षुटीमूलचूर्णं जा-
तीकीषचूर्णं जातीफलचूर्णं काकोलीमुसकपिप-
पलीकपूरविडङ्गवनयमानीनां चूर्णं बलागुडचूपा-
मार्गवीजगोक्षुरवीजचन्दनदेवताङ्गानां चूर्णं लौहं
कांस्येति द्रव्यजातं प्रत्येकं १ तो. स्वर्णं १ तो. ।
भेष. ।

अन्नपित्तान्तकरसः । पुं । रसोऽयमन्नपि-
त्तघ्नः । रसे.चि. । अत्र तुल्यां पथ्यामिति सर्व-
चूर्णसमां हरीतकीम् । र.सा.सं. । स्वतसताकली-
हानां तुल्यां पथ्यां विमर्दयत् । माषमाचं लिहत्
लौटैरन्नपित्तप्रशान्तये ॥ भेष. ।

अन्नपुरम् । स्त्री । हवास्त्रे । रा.नि.व.६ ।

अन्नपुष्पिका । स्त्री । आरण्यशणहवे । दन्य
अण । मं राणताग । वै.निघ. ।

अन्नपूरम् । स्त्री । तिनियाम् । ठेठूल ।
मं कीकम्बी । रा.नि.व.६ ।

अन्नफलः । पुं । आस्त्रहवे । रा.नि.व.११ ।

अन्नफलम् । स्त्री । हवास्त्रे । ठेठूल । रा.
नि.व.६ । [कन्यारी । वै.निघ. ।

अन्नफला । स्त्री । कत्याङ्गिकायाम् । मं खड-

अस्त्रवदरः । पुं । अस्त्रकोलिकायाम् । टुक
कूल । च.सू.४अ । [टुका पालङ् । वै.निघ. ।

अस्त्रमेदनः । पुं । अस्त्रवेतसे । रा.नि. चुक्रे ।

अस्त्रमारीषः । पुं । अस्त्रशाकविशेषे । अस्त्र
नटिश । हिं सारसा । गुणाः—“अस्त्रमारीषकी
दीपकीपनी मधुरः पटुः ।” वै.निघ. ।

अस्त्रमूलकम् । स्त्री । व्युषितकाधिकपक्षमूल-
के । “काञ्चिकं व्युषितं पक्षं मूलकं त्वम्भूलकम् ।”
प.प्र.३ख. । च.द.संयहणी-चि.वृहचुक्र. ।

अस्त्रमेहः । पुं । पित्तजन्यमेहरोगमेदे । अत्र
रोगौ अस्त्ररसगन्धं मेहति । सु.नि.६अ. ।

अस्त्ररुहा । स्त्री । मालवदेशप्रसिद्धनागवल्लीमेदे ।
गुणाः—रुचिकरी दाहघ्नी गुल्महरी आभानहरी
च । रा.नि. ।

अस्त्रलोणिका } स्त्री । (Oxalis cornicu-
अस्त्रलोणी } lata.) चाङ्गेय्या । अमृकल
भाक । मं चुका । अ.टी. । गुणाः—दीपनी रुच्या
रुचोष्णा कफवातघ्नी पित्तला अन्ना ग्रहण्यर्थः-
कुष्ठतीसारघ्नी च । भा.पु.१भ. । मात्रा २—३
माषा । पालङ्गविशेषे । टुका पालङ् । र.मा. ।

अस्त्रवती । स्त्री । चाङ्गेय्याम् । अमृकल ।
रा.नि.व.५ । छुद्रास्त्रिकायां । शुद्ध भूमी ।

अस्त्रवर्गः । पुं । चाङ्गेरी लकुचा-अस्त्रवेतस-
जम्बीरक वीजपूरक-नागरङ्ग-दाडिम-कपित्थास्त्रवी-
जास्त्रकाम्बला-करमईक-तिन्दुककोल-तिन्निङ्गीधु ।
अम्बलासहितं हिरतदुदितं पञ्चास्त्रकं तद्वधं, विज्ञेयं
करमईनिम्बुकयुतं स्यादस्त्रवर्गाक्षपम् । रा.नि.व.
२२ । अस्त्रवेतसजम्बीरलुङ्गाम्बलावणकास्त्रकाः । नाग-
रङ्गं तिन्निङ्गी च चिन्नाफलख निम्बुकम् । चाङ्गेरी
दाडिमचैव करमई तदेव च । एष चास्त्रगणः प्री-
ति वेतसास्त्रसमायुतः ॥ र.सा.सं. । [रा.नि.व.७ ।

अस्त्रवल्ली (स्त्रिका) । स्त्री । त्रिपर्णीकन्दे ।

अस्त्रवाटकः । पुं । आमातकवृक्षे । मं चांवा-
ड । वै.निघ. ।

अस्त्रवाटा } स्त्री । नागवल्लीमेदे । पान-
अस्त्रवाटिका } विटश । मं चांवाडे पर्व ।
अस्त्रवाटी } रा.नि.व.११ । See नागवल्ली

अस्त्रवातकः (वाडकः) । पुं । आमातक
वृक्षे । आम्डा गृह ।

अस्त्रवायः । पुं । मं चांवाटमात्र ।

अस्त्रवासुकः । पुं । चाङ्गेय्याम् । अमृकल
मं चुका । वै.निघ. ।

अस्त्रवासु(स्तु)कम् । स्त्री । चुक्रनामपत्र-
शाके । अस्त्रवेतुशा, टाङ्गावेतो इति भाषा ।
रा.नि.व.७ ।

अस्त्रविदुलः । पुं । अस्त्रवेतसे । वै.निघ. ।

अस्त्रवीजम् । स्त्री । वृक्षास्त्रे । तैत्तूल । रा.
नि.व.६ । See तिन्निङ्गी । [भा.पु.१भ. ।

अस्त्रवृक्षं (कम्) । स्त्री, पुं । वृक्षास्त्रे । तैत्तूल ।

अस्त्रवेतसः (कः) । पुं, स्त्री । (Ruxem
vesicarius) country sorrel. खनामन्यात-
क्षुषो अस्त्रवेतस । हिं आमलतासु । धैकल इति
च.द. । च.द.ज्व.चि. । सिम्बुकूपयैः सास्त्रवेतसे ।
च.सू.२अ. । गुणाः—अत्यन्तः कषायोष्णः वातघ्नः
कफार्शोगुल्मारीचकहरश्च । भीटदेशे प्रसिद्धः ।
रा.नि.व.६ । लघुदीपनमत्यन्तं मेदनं हृदीगशूल
गुल्मघ्नं पित्तलं लोमहृदयं रुक्लं विष्णुवदोषहरं स्त्री-
होदावर्धनं हिक्कानाहाराविश्वासकासाजीर्णवान्ति-
हरं वातकफजरीगघ्नं कृगमांसद्रवकरं चणकास्त्र-
तुल्यगुणं लौहसूक्ष्मीद्रावकश्च । भा.पु. १भ. । न
कफलगुणाः—दीपघ्नं गुरु दारकश्च । २.२. ।
चुक्रे । टुका पालङ् । हिं चुक्रिका शाक । प.सु. ।
अस्त्रलोण्याम् । च.द.काङ्गाय.गु. ।

अस्त्रशाकम् । स्त्री । वृक्षास्त्रे । तैत्तूल । रा.
नि.व.६ । पुं । चुक्रनामपत्रशाके । अस्त्रकूटादे, टुक
पालङ्, टुका पालङ् । गुणः—अत्यन्तं वातघ्नं
दाहघ्नकषण्ण । सशर्करस्य तस्य गुणः—दाहपित्त-
कफहरत्वम् । रा.नि.व.७ ।

अस्त्रशाकाख्यम् । स्त्री । चुक्रनामपत्रशाके ।
टुक पालङ् । मं धीरचुका । रा.नि.व.७ ।

अस्त्रष्टा । स्त्री । चाङ्गेय्याम् । मं चांवीती ।

अस्त्रसरा । स्त्री । नागवल्लीमेदे । रा.नि.व.११ ।

अस्त्रसारः । पुं । अस्त्रवेतसे । रा.नि.व.६ ।
निम्बुके । रा.नि.व.११ । हिनालवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

अम्नसारं (कम्) । स्त्री । काञ्चिके । चुक्रना-
मककाञ्चिकमिदं । रा.नि.व.१५ ।

अम्नस्कन्धः । पुं । वा.सू.१०।२२४ ।

अम्नस्तम्भनिका । स्त्री । तिलिन्ध्यां वै.निष.।

अम्नहरिद्रा । स्त्री । शय्याम् । रा.नि.व.६ ।

अम्ना । स्त्री । चाङ्गेय्यां । आगुरुण । रा.नि.
व.५ । वनमातुलुङ्गे । अम्नवेतसे । रा.नि.व.६ ।
श्रीवल्लीहवे । वर्षाग्निका । रा.नि.व.८ । तिलि-
न्ध्यां । रा.नि.व.११ । भा.पू.१भ.फलव. ।

अम्नाङ्गुशः । पुं । अम्नवेतसे । रा.नि.व.६ ।

अम्नाटनः । पुं । महासङ्घाहवे । मे. खँटौ
विशेष । आग्रना इति च भाषा । हिं कटसर-
य्या लालगुलमख्खुन । आयनाट इति दक्षिणदेशे
वाणपूष्प इति च गौडे ख्यातः । गुणाः — कषायो
मधुरसिक्त उष्णवीर्यः क्षिप्य । भा.पू.१भ.पृ.व.।
४ख.म.भ.योनिरी.चि. । चि.क्र.क.वल्ली.गर्भवेद-
नाहरयोगे ।

अम्नाव्यः । पुं । कर्णनिष्ठके । नात्राज्ञा जे-
वुर गाछ । प.सु. । [१भ.पृ.व. ।

अम्नातः (कः) । पुं । अम्नाटनहवे । भा.पू.

अम्नातकी । स्त्री । पलाशीलतायां । रा.नि.व.४ ।

अम्नादानः । पुं । कुरण्टकहवे । पीथावांसा
इति प्रसिद्धे । वाणपुष्प इति गौडे ।

अम्नादिः । पुं । तिलिन्ध्याम् । रा.नि.व.६ ।
चुक्रनामकपत्रशाके । रा.नि.व.७ ।

अम्नाभ्युषितः । पुं, स्त्री । सर्वगतास्त्रिगे ।
क्षवणम् — “श्रयवं लोहितपथ्येनं सर्वञ्चात्र प्रप-
त्यते । सदाहशोयं साक्षावमम्नाभ्युषितमस्त्रतः ॥”
भा.नि. । कर्णनिष्ठके ।

अम्नानः । पुं । (Gomphrena globosa.)
बम्बुजीवकहवे । वाकुलीपुष्प । चिका । क्षिष्टि-
कामिदे । अम्नानो क्षिष्टिकामिदे । विश्व. । अम्ना
टनहवे । आग्रना इति भाषा । भा.म. ४भ.
योनिरी.चि. । “बदंष्ट्रमधुकञ्चद्रास्त्रानैः ।” महा-
सङ्घायाम् । वे.नचिकं । महाराजतरणीहवे । रा.
नि.व.१० ।

अम्नानम् । स्त्री । पत्रे । श.र. ।

अम्नाना । स्त्री । महासिपतीपुष्पहवे । वडुवन
मेडेंती । मं धोर राणशेवंती । वै.निष. ।

अम्नानिनी । स्त्री । पत्रसमूहे । पञ्चग्याम् ।
चिका । [रा.नि.व.६ ।

अम्नाग्ना । स्त्री । चाङ्गेय्यां । आगुरुण शीकर ।

अम्नायनी । स्त्री । मल्लिकामिदे । मं नेवाली ।
वै.निष. ।

अम्निका । स्त्री । तिलिङ्गीहवे । प.सु.रा.नि.
व.११ । आम् । रा.नि.व.२३ । पलाशीलतायां ।
माचिकायाम् । पुदिना । रा.नि.व.२३ । श्वेताम्नि-
कायाम् । चाङ्गेय्याम् । रा.नि.व.२३ । अम्नीहारे ।
मे. । अशरीरोगे तिलिन्ध्यां, एवं सर्वत्र दीपन-
योगे । पुरीषसंयत्तादौ पुनरम्निका श्यामच्छद-
हृद्ददारके । सि.यो.अभिमुखचूर्णे हन्तः । सि.यो.
अरीच.चि. । [वै.निष. ।

अम्निकाकान्तः । पुं । मं अम्ननालिकायाम् ।

अम्निकापानम् । स्त्री । तिलिङ्गीपानके ।
ठैतूलपानां । पक्षतिलिङ्गीकं वारिमर्हितं शर्क-
रामरिचलवक्रकपूरमिश्रितं पानकमुच्यते । “अम्नि-
कायाः फलं पक्वं मर्हितं वारिणा दृढम् । शर्करा-
मरिचैर्मिश्रं लवङ्गेन्दुसवासितम् । अम्निकाफल-
सम्भूतं पानकं वातनाशनम् ॥” भा.पू.पानकवर्गः ।

अम्निकावटकाः । वटकविशेषे । अन्नवट्ठा ।
भोतीवरा इति लोके । “अम्निकां खेदयित्वा तु
जलेन सह मर्दयेत् । तस्मिन् कृतसंस्कारे वटकान्
मज्जयेज्जनः । अम्निकावटकाश्च तु वृष्या वज्रिप्रदी-
पनाः ॥” भा. ।

अम्नी । स्त्री । जलवेतसे । वै.निष.२भ.मदात्यय.
चि.खर्जूरादिमये । चुक्रिकायां । टुकपाण्डु ।
तिलिन्ध्याम् । रा.नि.व.११ । भा.पू.१भ.फलव. ।
चाङ्गेय्याम् । मे.लचिकं ।

अम्नीका । स्त्री । तिलिन्ध्याम् । अ.टी. । “हृषा-
न्नीकदाङ्गिमीः” सि.यो.मदात्यय.चि. । अम्नीहारे ।
स.नि.६अ. ।

अम्नीकाफलम् । स्त्री । तिलिङ्गीफले । तडु-
याः — शुष्कं सङ्घीपनं भेदनं तणाघ्नं लघु कफना-

तयोः पयस्य । वा.सू.६७. “अस्त्री हि चास्त्रफलम-
विपक्वं तदन्नपित्तमकरं विदाहि । वातामये मूल-
गदे प्रश्लं पक्वं तथा शीतगुणोपपन्नं ॥” अन्वि. १७७.

अस्त्रीयः । पुं । अस्त्रवेतसे । वै.निघ. ।

अस्त्रीटकः । पुं । अस्त्रमलकहृदे स्त्रनामैव प्र-
सिद्धे । हिं आमरोडा । अम्रकूडादे । रवा. ।

अस्त्रीटजः । पुं । चाङ्ग्याम् । वडु आम्रक-
पात्र । च.द.चातुर्थ-ज्व.चि. । “अस्त्रीटजसहस्रेण
दलीनः ।”

अस्त्रीत्तमम् । स्त्री । दाडिमे । प.सु. ।

अयनम् । स्त्री । मासघटकं व्याघ्र भानोरुदग्द-
विषतो वा गती । मे.न.त्रिकं । तत्र द्विविधम् —
उत्तरायणं दक्षिणायनञ्च । तयोरायं वर्षाशरद्धेम-
न्तात्मकं, तत्र भगवानाप्यायते सीमोऽस्त्रलवणमधु-
राश रसा बलवन्ती भवन्त्युत्तरोत्तरञ्च सर्वप्राणिनां
बलमभिवर्धते । द्वितीयञ्च शिशिरवसनयोऽस्त्रात्मकं
तत्र भगवानाप्यायतेऽर्कः । तत्तत्कषायकटुकाश्च
रसा बलवन्ती भवन्त्युत्तरोत्तरञ्च सर्वप्राणिनां बल-
मपह्नीयते । सु.सू. ।

अयस् } स्त्री । लोहमात्रे । रवा. । च.द.पाण्डु.
अयसम् } चि. । कान्तलोहे । प.सु. । सुख-
लोहे । रा.नि.व.११ ।

अयस्कान्तः । पुं । कान्तलोहे । रा.नि.व.१२ ।
लोहचुम्बुके । कान्तपाषाणे । दूश्च पांशुः । गु-
णाः — लेखनः शीतो मेदीविषघ्नश्च । मद.व.४ ।

अयस्कान्तशिला । स्त्री । लोहचुम्बुके । दू-
श्च पांशुः । वै.निघ. ।

अयस्कारः । पुं । जहासभागे । त्रिका. ।

अयस्कीटः । पुं । लोहकटि । वै.निघ. ।

अयानम् । स्त्री । स्वभावे । हारा. ।

अयाहम् । स्त्री । कांक्षधातौ । कैंमा । वै.निघ. ।

अयुक्कदः । पुं । समपर्णहृदे । छातिमग्रांश्च ।
ह.च. ।

अयुग्मकः । पुं । समपर्णहृदे । वै.निघ. ।

अयुग्मच्छदः । पुं । समपर्णहृदे । छातिम
ग्रांश्च । अ.टी. ।

अयुग्मपक्षः } पुं । समपर्णहृदे । वै.निघ. ।
अयुग्मपर्णः }

अयोगः । पुं । विज्ञेये । कठिनीयमे । कूट ।
मे.ग.त्रिकं ।

अयोगुडः । पुं । लोहगुडिकायां । “वरसाशी-
विषविषं कथितं ताममेव वा । पीतमयमिसननी
भक्षितौ वायय्योगुडः ॥” च. । [वै.निघ. ।

अयोच्छिष्टम् । स्त्री । लोहकटि । मधुः ।

अयोमलम् । स्त्री । लोहमले । गोशिरं शु-
वा मधुः । प.सु. । “अयोमलानु सननम् ।” सि.यो.
पाण्डु.चि.उन्दः । च.द.पाण्डु.चि. ।

अयोरजः । स्त्री । लोहकटि । मधुः । लोह-
चूर्णे । च.द.पाण्डु.चि.नवायसचूर्णे ।

अयोवस्तिः । पुं, स्त्री । वस्तिर्कर्मविशेषः ।
यथा — एरुडमूलं निःक्राव्य मधुतैलं समीक्ष्यम् ।
एष युक्त अयोवस्तिः सवचापिपप्लीफलः ॥” भा. ।

अरकः । पुं, स्त्री । शैवाले । हारा. । वै.निघ. ।

अरक्तः । पुं । लाक्षायां । ला. । रा.नि.व.६ ।
See अलक्तः ।

अरग्वधः । पुं । (Cassia fistula) महाकर्ण-
कारहृदे । वडु मोमालि, लड्डिया मोमालि,
राथाल नडी, वानर नडी इति । मं वडिलु अ-
ह्वयाचे भाड । कं हिंगके । तं रत्नवेदु उन्.
सुनारि । हिं आमलटा, वनवहडा । गुणाः — अति-
मधुरः शीतलः मूलघ्नः ज्वरकण्डूकठमेहकफविष्ट-
अघ्नश्च । रा.नि.व.६ । हसनः गुरुः हृद्दीगतीदो-
दावर्त्तघ्नश्च । एतत्फलं खंसनगुणयुक्तं कृष्णं पित्त-
कुष्ठकफघ्नं कोष्ठशुद्धिकरं ज्वरे हितञ्च । भा.पू.
१७. । “पर्णानि रैचकानि स्युः कफमेदीहराणि
च । पुष्पाणि स्वादुशीतानि तिकाणि याहकाणि
च । तुवराणि विजानीयान्... । मल्ला च मधुरा
पाके क्षिप्त्वा चाग्निर्वर्धनी । रैचका पित्तवातानां
नाशका समुदाहता ।” द्रव्य.गु.वै.निघ. । See
आरग्वधः । [द्विप्रसूचचूर्णे

अरग्वधम् । स्त्री । खर्बालुफल । सि.यो.हृ.

अरङ्गः (गा) (गी) । पुं, स्त्री । मल्लविशेषे
वै.निघ. । मधुमिश्रः । रवा. ।

अरङ्गरः । पुं । कृत्रिमविवे । वै.निघ. ।

अरङ्गुदी । स्त्री । माधवीलतायाम् । वै.निघ. ।

अरजा । स्त्री । वृत्तकुमार्याम् ।

अरटुः । पुं । अरलुहवे । श्रौ. ११ गी. ५. टी. ।

अरणः । पुं । चित्रकहवे । वै.निघ. ।

अरणिः । पुं । सुद्राग्रिमयहवे । छोटिगगिरि । वा.टी. १५५. । हेमा. वीरतर्कादी । अरणिर्वर्जिमये ना हयोर्निर्मयदाकृषि । मे. णविकं । श्लोणा. कहवे । चित्रकहवे ।

अरणिका । स्त्री । अग्रिमयहवे । वा. ४. १५५. वेत्तलरादि. । “वेत्तलरारणिकवृक्षहृषामभेद...” ।

अरणी । स्त्री । सुद्राग्रिमय । छोटि गगिरि । मं लघुरेण । रा. नि. व. ६ ।

अरणीकेतुः । पुं । महाग्रिमयहवे । वड़ गगिरि । मं धोरैरण । रा. नि. व. ६ ।

अरण्यः । पुं । कटफलहवे । कटुकलत्र गी. ६. । श. च. । शालभेदे । वै. निघ. ।

अरण्यम् । स्त्री । कानने । वन । मं राण । कं षटवि । उद्यानमहावनोपवनप्रमदवनभेदात् तच्चतुर्विधम् । तत्रोद्यानं यत्र रागिणः प्रीडन्ति । वृपालयेषु अलःपुरोचितं वनं प्रमदवनम् । उपवनं पुरः प्रान्तस्थवनम् । रा. नि. व. २ ।

अरण्यकः । पुं । महानिम्ब । महानिम् । मं वकाननिम्ब । वै. निघ. ।

अरण्यकणा । स्त्री । कटुजीरके । जोरा वि. ८. । वै. निघ. । वनपिप्पल्याम् ।

अरण्यकदली । स्त्री । गिरिकदल्याम् । वनकदल्याम् । वी. ८. कला, वृ. १. कला, दशा कला इति च भाषा । मं राणकेल । रा. नि. व. ११ । गु. षाः—शीतला मधुरा बल्या वीर्यवर्धनी बल्या दुर्जरा गुरुः दाहशोषपित्तनाशिनौ । तरुफलं तुवरं मधुरं गुरु च । वै. निघ. ।

अरण्यकर्कटी । स्त्री । वनजातकर्कश्याम् । वृ. १. कौकूड । मं राणतवसे । गु. षाः—“अरण्यकर्कटी चोष्णा रसे तिक्ता च भेदका । पाके कटु कफकमीपित्तकण्डूज्वरापहा । वै. निघ. ।

अरण्यकाकः । पुं । वनकाके । मौ. ६. काक । मं राणकावला । द्रव्य. गु. वै. निघ. ।

अरण्यकार्पासी । स्त्री । The wild cotton. वनकार्पासे । वनकार्पासी । मं राणकार्पासी । तं पति । गु. षाः—व्रणघ्नी शूलवतघ्नी रुचा च । रा. नि. व. ४ ।

अरण्यकुकुटः । पुं । वनकुकुटे । वनकुकुटो । हिं कौमुडा. वनमोर्गा । मं राणकौवडे । तन्मांस. गु. षाः—हृद्यं लघु श्लेष्महरश्च । रा. नि. व. १७ । हृ. हृणं क्षिणं वीर्योष्णं वातघ्नं गुरु च । मद. व. ११ ।

अरण्यकुलित्यिका (त्या) (त्यी) । स्त्री । कुलित्यायाम् । वन कुडिकला । रा. नि. व. ५ । A blue stone used as a collyrium. कुलित्याञ्जने । कृत्रिमाञ्जनविशेष । रा. नि. व. ११ । हिं कालशर्मा । See कुलित्याञ्जनं ।

अरण्यकुसुम्भः । पुं । वनकुसुम्भक्षये । वन कुसुम् । मं राणकर्कई, राणकुसुम् । गु. षाः—पाककटुः श्लेष्मघ्नः दीपनश्च । रा. नि. व. ४ ।

अरण्यकोलिः । स्त्री । वनवदरे । वनकुल ।

अरण्यगवयः । पुं । वनगवये । अयं कूलचरजातीयः । सु. २. ४६५. । कूलचरशब्दे पश्य ।

अरण्यघोली (लिक्का) । स्त्री । वनघोलीति प्रसिद्धपत्रशाकविशेषे । घोलीमाके । रा. नि. व. ६ । मय्यनदखे ।

अरण्यचटकः । पुं । वनचटकपक्षिणि । वन चटो पाथि, गुड. ७. ६, नागरभट्ट. ६, छात्रा इति च । तन्मांसं—लघु हितावर्ह चटकसमशुण्च । वै. निघ. । द्रव्य. गु. ।

अरण्यचम्पकः । पुं । वनचम्पके । वनचम्पा । गु. षाः—शीतलं लघु शुक्रवृद्धिकरं बलकरश्च । रा. नि. व. १० ।

अरण्यशशाङ्गः । पुं । वनशमी । वृ. १. छांगल ।

अरण्यजः । पुं । तिलकक्षये । हे. च. ।

अरण्यजार्द्रिका । स्त्री । Wild ginger. वनार्द्रिके । वन आर्द्रा । मं राणफाले । गु. षाः—कटु अम्लं रुचिकरं बल्यं चाग्नेयश्च । रा. नि. व. ६ ।

अरण्यजीरम् (कम्) । स्त्री । वनजीरके, कटु-

जीरके। वनजीरा। मं कडुजीरे। तें जीरकत्र।
गुणाः—“अरखजीरकचोषं सुवरं कटुकं मतम्।
सम्भवातं कफचैव त्रणचैव विनाशयेत्।” वै.निघ.।
द्रव्य.गु.।

अरखतुलसी। स्त्री। वनतुलसां, कृष्णवर्-
ध्याम्। वनतुलसी। हिं कालावावरी। मं राण-
तुलस, वैजयन्तीतुलसी। सा विधा कृष्णदीर्घमे-
दात्। गुणाः—“अरखतुलसी चोषा कटुका च
सुगन्धिका। वातलब्धोषवीसर्पविषचैव विनाश-
येत्॥ अरखतुलसी क्षुद्रा कटुौ चोषा च तिक्त-
का। रुच्याग्निदीपनी हृद्या विदाही लघुपित्तला।
बन्धा कण्डूविषहर्दि कुष्ठज्वरविनाशिनी। वातं क-
मीन् कफं ददुं रक्तदोषश्च नाशयेत्। वीजघ्नास्या
दाहशोषनाशकं परिकीर्तितम्।” वै.निघ.। द्रव्य.गु.।

अरखचपुसकः। पुं। वनचपुषे। वनकौ-
कुष्ठ, वनभण्ण। मं गीङ्गदन्ती। वै.निघ.।

अरखचपुसी। स्त्री। इन्द्रवारुण्याम्। त्रा-
थानभण्ण। महाकाललतायाम्। माकालकल।
वै.निघ.अपभ्रंश.चि.नखे।

अरखधान्यम्। स्त्री। नीवारि। उड्डिधानं।
मं देवभात। रा.नि.व.१६।

अरखधेनुः। स्त्री। वनजातायां गवि।

अरखपलाण्डुः। पुं। वनजातपलाण्डौ।
वनपेण्डाञ्ज। गुणाः—सूचवेरिचनः श्लेष्महरणी-
ऽयुश्च एव च। मावातिरेकाहवति वान्तिकम्बलमे-
दनः। अतिमात्रं प्रयुक्तोऽसौ विषवन्मारयेन्नरं
शोथे शसि च कासि च सूचसङ्गे प्रयुज्यते॥ अचिः।

अरखपिप्पली। स्त्री। वनपिप्पलीनामचपुषे।
वनपिप्पल। रा.नि.व.६।

अरखमक्षिका। स्त्री। Gad fly, वन-
मक्षिकायाम्। डी.भ.म.हिं.श.र.।

अरखमुद्गः। पुं। वनमुद्गे। घोडांभूश। रा.
नि.व.१६। See मकुष्ठकः। मुद्गपण्याम्।

अरखमुन्ना। स्त्री। मुद्गपण्याम्। भूर्गानी।
रा.नि.व.३।

अरखमेधी। स्त्री। वनमेधिकायाम्। वन-
मेधि। मं राणमेधि। वै.निघ.।

अरखरजनी। स्त्री। वनहरिद्रायां। वन-
हनुद। मं राणहलद। वै.निघ.।

अरखवायसः। पुं। Raven, अरखकाके।
डोमकाक। मं डोमकावला। रा.नि.व.१६।

अरखवासिनी। स्त्री। अथक्षपर्णीलतायां।
अमर देव इति लोके। रा.नि.व.३।

अरखवासुकः। पुं। कुण्डरचपुषे। वन-
वेढे। मं राणवाकवत। रा.नि.व.५। See
कुण्डरः।

अरखशालिः। पुं। Wild rice, नीवा-
रधान्ये। उड्डिधानं। मं देवभात। रा.नि.व.२३।

अरखशुनः। पुं। वनकुहुरि। नेकडेवाष।
वै.निघ.।

अरखशूरणः। पुं। वनजशूरणे। वनौ डल।
मं गीङ्गाशूरण। रा.नि.व.७। [चिचकव्याज्जि।

अरखश्वहा। पुं। कपौ। वानर। ह.च.।

अरखसम्भूतः। पुं। कर्कटके कौक्कुवाल।

अरखहलदीकन्दः। पुं। वनहरिद्रायाम्।

अरखहरिद्रा (स्त्री)। वनहनुद। हि वन-
हर्दि। गुणाः—कुष्ठघ्नः वातरक्तघ्नश्च। भा.पू.१भ.
ह.व.। कटुः मधुरा रुच्या अग्निदीपनी तिक्ता कु-
ष्ठवातहा रक्तदोषविषघ्नासकासहिक्राश नाशयेत्।
वै.निघ.।

अरतिः। स्त्री। अनिच्छायाम्। अस्वास्थ्यं
चिन्तयात्यर्थसरतिः कथ्यते बुधेः। भा.। औदासीन्ये।
पितरोगे।

अरतिः। पुं। निष्कानिष्टसुष्ठौ। विठठ क-
निष्ठाश्रुति सुष्ठे। रा.नि.व.१८।

अरमः। पुं। नेत्ररोगविशेषे। वै.निघ.। अर्म-
शब्दे पश्य। [अम.।

अरलः। पुं। श्लोषाकवले। श्लोणी गांछ।

अरला। स्त्री। इंसफल्याम्।

अरलुः (कः)। पुं। श्लोषाकवले। श्लोणी
गांछ। हि अलुं। मं टेटु, दिंडा। श्लोषापाठा
इति भा.म.१भ.अतिसा.चि.गङ्गाधरचूर्णे। “ना-
गरपाठारलुधातकौकुसुमैः।” च.द.गर्भज्वरे। वै.
निघ.अतिसा.चि.अम्बुछादिः। वेतसहले।

अरलुपुटपाकः । पुं । श्लीणाकलकृतपुटपाके । साधनविधिः कृतजपुटपाकवत् । “अरलुलकृतश्वेव पुटपाकोऽग्निदीपनः । मधुमीचरसाभ्याञ्च युक्तः सर्वातिसारजित् ॥” शार्ङ्ग.म.ख.१भ. ।

अरविन्दम् । स्त्री । पद्मे । प.सु. । रा.नि.व. १० । ताम्बे । रा.नि.व.१३ । कौकनदे । त्रुक्कचन । नीलोत्पले । रा.नि.व.१० । पुं । सारसपक्षिणि । अम. ।

अरविन्दलप्रभम् । स्त्री । ताम्बे । ताम्बे । वै.निघ. । [नलित्याम् । श.र. ।

अरविन्दिनी । स्त्री । पद्मसूक्ष्मे । र.मा. ।

अरालः । पुं । Resin. सर्जरसे । धुना । हिं धना । मं राल । शालाह्वे । मतदन्तिनि । मे. ।

अरिः । स्त्री । खनामख्यातखदिरौ थनिरविट्शय । मं अरि । कं शीगुरि । गुणाः—कषाया कटुका तिक्ता रक्तपित्तघ्नी च । रा.नि.व.८ ।

अरिपूरिमः । पुं । विट्खदिरौ । अट्टयवाद्वा । मं गंधीह्वेवर । वै.निघ. ।

अरिमः । पुं । विट्खदिरौ । अट्टयवाद्वा । रत्ना । भैष.सुखरी.चि. ।

अरिमर्दः । पुं । कासमर्दघ्ने । कानकाशना । मं कासविदा । रा.नि.व.४ । एतत्पत्रं रुचिकरं वृष्यं विषकासरक्तघ्नं मधुरं वातकफघ्नं पाचकं कण्ठ-शोधनं विशेषेण कासहरं विषघ्नं धारकं लघु च । भा.पू.१भ. ।

अरिमेदः (कः) । पुं । (Accacia farnesiana, syn mimosa.) विट्खदिरह्वे । विट् शट्टयत्र, अट्टयवाद्वा, दुर्गकथनित् । मं गंधीह्वे-वर । कं कर्यवेल् । हिं गम्भावुल । प.सु. । गुणाः—कषायः उष्णः तिक्तः भूतघ्नः शोफातिसारका-सघ्नः विसर्पघ्नश्च । रा.नि.व.८ । मुखदन्तरोगघ्नः कण्ठविषघ्नश्च कफिकुष्ठघ्नश्च । मद.व.५ । कषायः उष्णः मुखरोगदन्तरोगरक्तदीपककण्ठमिकफविष-कुष्ठघ्नश्च । भा.पू.१भ.वटादिः । भैष.सुखरी.चि. । च.सू.४५. । मात्रा १ तो. ।

अरिमेदायतेलम् । स्त्री । सुखरीमे दितम् । सूक्ष्मतिलतैलं च.काषायं खण्डीकृतारिमेदलकं (विट्थनित्, कौटिनाटेश्वर वा अट्टयवाद्वा) १२॥ श. वारि ६४ श. पादशेषः १६ श. कल्क-

द्रव्याणां मज्जिष्ठादीनो मन्वेकं १ तो. । ततो वष्ण-पूतकायकल्काभ्यां तैलपाकविधिना तैलं पथेत् । च.द.सुखरी.चि. ।

अरिष्टः । पुं । Soapberry plant. (Sapindus trifoliatius.) रौठाह्वे । रौठाकरञ्जे । रा. नि.व.६ । त्रिटटे गाह् । मे. । गुणाः—“अरिष्टः कटुकः पाके तीक्ष्णशीघ्रश्च लेखनः । गर्भपातकरः प्रोक्तो लघुः क्षिग्धस्त्रिदोषघ्नः । यक्ष्मपीडादाह-मूलनाशनश्च प्रकीर्तितः । वै.निघ. । लसुने । प. सु. । रा.नि.व.२१ । भा.पू.१भ. । निम्बह्वे । रा. नि.व.२१ । प.सु.वा.सू.१५.गुडूत्यादिः । “गुडूची पत्रकारिष्ट— ।” च.द.पित्तघ्नाञ्च.अष्टताष्टके— । “गुडूचीन्द्रयवारिष्ट— ।” सु.सू.४३. संशोधने । काके । हारा. । कडपक्षिणि । मे. । सुराविशेषे । “श्रीषधयुक्तैर्मयाकारैः कृतं मद्यमासवः । स एव कथितौषधैररिष्टः ।” वा.टी.ह्रमादिः । काषासह्यो वारिष्टः । शार्ङ्ग. । अरिष्टः कायसिद्धः स्यात् । प.म.३ । तद्व्याः—यथाद्रव्यगुणीरिष्टः सद्यो मद्यगुणाधिकः । यक्ष्मौपाशुकुष्ठार्शःश्रीषधौफोदर-ज्वरघ्नः । गुण्यक्तमिन्नः कषायः कटुवातलघु । वा. मद्यव. । इक्षुविकारसहिताभयाविचकदन्तीपिप्-पल्यादिभूरिभेषजकाथादिसंस्कारवानरिष्टोऽभिधी-यते । गुणः—अर्शःश्रीषधौश्लेष्मरोगहरत्वम् । राज. । आश्लव्य सुरया सम्यक् द्रव्याणि विवि-धानि च । सताहान्ते परिखाय रसं वस्त्रेण गाल-येत् । एषीरिष्टोऽभिधानेन भिषग्भिः परिकीर्त-तः ॥ अचि. । पक्षौषधान्सिद्धं यत् मद्यं तस्याद-रिष्टकम् । अरिष्टकं त्रिदोषघ्नं गर्भसावकं यक्ष्मो-गघ्नश्च । भा.पू.मद्य.व. । स्त्री । पादजलेन चिभाग-दधिकृते तके । वेणो । रा.नि.व.१५ । सूतिका-गारै । रत्ना.पासवे । मरचपिष्टे । चि. । अशुभे । सर्वत्र मे. । मद्यसामान्ये । रा.नि.व.१४ ।

अरिष्टकः । पुं । फेनिलह्वे । सि.यी.दाहज्वरै. श्रीकण्ठः । “फेनेनारिष्टकस्य म ।” निम्बह्वे । अच निम्बकोमलपत्रवः । च.द.पित्त-ज्व.शरीरलेपे । रौ-ठाकरञ्जे । मद.व.५ । सरलद्रुमे । रत्ना. । स्त्री । मद्ये । भा. ।

अरिष्टचयम् । स्त्री । खस्वारिष्ट वेधारिष्ट की-टारिष्टश्चेति अचारिष्टचये । तच्च खस्वारिष्टं पञ्चविधं तद्यथा—भोजनारिष्ट कायाद्यरिष्ट-दर्शनेन्द्रियाद्य-

रिष्ट श्रवणेन्द्रियारिष्ट-रसनेन्द्रियारिष्टाः । तत्र प्र-
थमे रोगे विना हीनवर्णता दुर्मनस्कता भोजनानि-
च्छा च भवति । द्वितीये ह्यायपरासुखता विनता
सन्निद्रता वा भवति । तृतीयादौ नासामिद्राचि-
पायुभ्योऽकक्षात् रक्तस्रावः, श्रवणादिबाधिर्यं जि-
ह्वा कठिना स्रव्या च भवति । वेधारिष्टः वेधाक्योप-
सर्गजः । स थ शरदि रवितापेन, प्राशवि शालाभा-
वाच्च जायते । तक्षिंध जाते सज्वरता अधीसुख-
ता नासकासी स्रव्याकृतादि भवति । कौटारिष्टे
वाजिनां जठरे कौटगुच्छा जायन्ते, तेन वाजिनः
सीदन्ति । जयदत्तः २३-२५. ॥

अरिष्टफलः । पुं । कटुनिम्बहृत् । रा.नि.व.८ ।

अरिष्टलक्षणम् । स्त्री । मृगुलवणे । “रोगिणो
मरणं यस्मादवश्यभावि लभ्यते । तल्लक्षणमरिष्टं
स्त्राष्टिष्टापि तदुच्यते ।” भा. ।

अरिष्टा । स्त्री । कटुक्वाम् । रा.नि.व.६ । च.
सू.४.५. । प.सु. । रा.मा. । वै.निघ.२.भ. । विषमज्व.
पटोलादौ । नागबलायां । रा.नि.व.४ । मये ।

अरिष्टाह्नः । पुं । रौठाकरञ्जे । त्रीटे । वै.निघ.
२.भ.उन्मा.चि. ।

अरुः (स्) । पुं । आरम्बधहृत् । गोमन्दा
ग्राह् । रक्तखदिरं । चतुर्थे । मर्षणि । सन्धि-
स्थाने । उ. ।

अरुक् । त्रि । सुखे ।

अरुग्णः । त्रि । सुखे ।

अरुद्धिमेघः । स्त्री । नेत्ररोगविशेषः ।

अरुचिः । स्त्री । खनामख्यातरोगे । आरुच कद्रा,
अट्रोच क द्रोण । सत्यामपि बुभुक्षायां भोजना-
सामर्थ्यं । भोजनानिच्छायाम् । भा.म.१.भ.श्लेषज्व.
See अरोचकः ।

अरुजः । पुं । आरम्बधहृत् । बड़ गोमन् ।
रा.नि.व.८ । स्त्री । ऊरुमे । सिन्दूरः ।

अरुणः । पुं । कोकिलाचमेदे । कुलथाड़ा ।
अतिविषायाम् । श्लोणाकहृत् । प.सु. । मञ्जिष्ठायां ।
अर्काहृत् । मे. । पुद्गलहृत् । रा.नि.व.१० । गुङ्गे ।
रा.नि.व.१४ । चिचकानुपे । म.द.व.२ । रक्तापासा-
ने । रक्तकरवीरे । वै.निघ. । कुष्ठमेदे । लक्षणम्—
वातेनादृशभाजि तनूनि विसर्पिणि तोदभेदस्त्राप-

गुत्तानि चरन्वानि । सु.नि.५.५. । त्रि । रक्तवणे
अरुणम् । स्त्री । अक्षिपेनि । वै.निघ. । रक्तोत्प-
रक्तदृष्टतायाम् । बा.टी.हमाद्रिः । ऊरुमे । रा.नि.
व.१२ । सिन्दूरः । रा.नि.व.१३ । माथिकमेदे ।
निघ.१.भ.चयरीग.वैलोक्-चिन्तामणिरसे ।

अरुणकपिशः । पुं । द्राचामेदे । किम्बिम्
विष्णवे । मं फकीरीद्राच । वै.निघ. ।

अरुणकमलम् । स्त्री । कोकमेदे । उरुक्कण्ड
रा.नि.व.१० । [वै.निघ. ।

अरुणचूडः । पुं । ताम्रचूडपक्षिणि । कूकूडा ।

अरुणतण्डुलीयम् । स्त्री । रक्ततण्डुलीयशोके
ग्राही नटे । च.द. ।

अरुणनागः । पुं । सुद्राग्रे । अजिः ।

अरुणनेत्रः । पुं । पारावते । पञ्चद्वी । कोकि-
ले । वै.निघ. ।

अरुणपुष्पी । स्त्री । वसुजीवकहृत् । द्राकुनि
हूल । मं रक्तदुपारी । वै.निघ. ।

अरुणमलिका । स्त्री । रक्तमलिकायाम् ।
लाल मांति । वै.निघ. ।

अरुणलोचनः । पुं । पारावते । पञ्चद्वी ।
हिं खवृत्तर । रा.नि.व.१६ । कोकिले । वै.निघ.

अरुणसर्पः । पुं । तच्चकसर्पे । वै.निघ

अरुणसारः । पुं । हिङ्गुले । वै.निघ ।

अरुणा । स्त्री । अतिविषायाम् । मे. । रा.नि.व.
६ । भा.४.भ.बाल.ज्व.चि.भट्टाभट्टा.गुङ्गे । “चमज्ज-
णारुणाग्रहणी ।” भैष.प्रदरावरिसे । कुष्ठ.चि. ।
मञ्जिष्ठायां । मे. । रा.नि.व.६ । भा.म.१.भ.ज्व.
चि.लाचातैले । “लाचा दशाचा लक्षणा षड्विंश ।”
प्रपीच्छरीके । प.सु. । जिहतायां । मे. । जवायाम् ।
म.द.व.३ । अरुणातिविषा श्यामा मञ्जिष्ठा जिहता
च । श्यामालतायाम् । मे. । इन्द्रवारुणीलतायाम् ।
गुञ्जालतायाम् । रा.नि.व.३ । पुनर्वायां । सुखी-
र्याम् । रत्ना. । [मं लांक । वै.निघ. ।

अरुणात्मिका । स्त्री । कुमरिचे । गङ्गाभद्रिः ।

अरुणाभम् । स्त्री । वल्लही ।

अरुणाकः । पुं । रक्ताकं । प.सु. । मं मन्दाव ।
कं मन्दार चके । रा.नि.व.१० । गुणाः—खरः

वातकुष्ठकण्डूविषग्रन्थः शीघ्रगुणार्शः कफोदरमल-
कमिहश्च । कटुतिक्तोष्णः कफघ्नी मेदघ्नी विषघ्नः ।
वातकुष्ठग्रन्थः शीघ्रकण्डूविसर्पहरश्च । पुष्पं मधुरं
तिक्तं धारकं कृमिकुष्ठकफार्शोविषरक्तपित्तघ्नं गुण-
शोयहरश्च । भा.पू.१भ. ।

अरुणोपलः । पुं । अरुणवर्णमणिविशेषः ।
रूनि इति भाषा । पद्मरागमणौ । वै.च. ।

अरुन्धती । स्त्री । जिह्वाये । वै.निघ. ।

अरुणः । पुं । ग्रन्थे । घोटके । वै.निघ. ।

अरुषिका । स्त्री । चुद्रोरीगन्धतमकपालरीगे ।
श्रीरीत्रये । अयं कफरक्तकृमिकोपतो भवति । “अ-
रुषि बहुवक्त्राणि बहुक्लेदीनि सूत्रिं तु । कफाख-
कृमिकोपेन नृणां विषादरुषिकाम्” ॥ सा.नि. ।

अरुष्काः । पुं । भग्नातकवृक्षे । उल्ला ग्रीष् ।
मं विववा । भा.पू.१भ. । रा.नि.व.११ ।

अरुष्करः । पुं । भग्नातकवृक्षे । प.सु. । रा.नि.
व.११ । भा.पू.१भ. । मद.व.१ । अरुषिकायाम् ।
त्रि । व्रणकृति । मे.रचतुर्कं ।

अरुष्करम् । स्त्री । भग्नातकफले । च.द.अश्व-
चि. । भेष.कुष्ठ-चि.पञ्चतिक्त.उत्ते । “समागरारु-
ष्करवृद्धदारकम्” । सि.यो.चतुःसमलौहं । च.सु.
४अ.कुष्ठघ्नव. । [आमल. । रा.नि.व.५ ।

अरुषा (टा) । स्त्री । भूष्यामलक्याम् । ऊँ हे

अरोकदन्तः । त्रि । कणदन्ते । वै.निघ. ।

अरोचकः । पुं । अरुचिरीगे । स पञ्चविधः
—वातपित्तकफसन्निपाताग्नौमेदेन । सा.नि. ।
मनसापन्न आगन्तुक इति शार्ङ्ग.पू.७अ. । लक्ष्यं
यथा—प्रचित्तान् मुखे चाग्रं जलौर्णं खदते मुहुः ।
अरोचकः स विशेषी भक्तवैषमयो गृह्य ॥ चित्त-
यित्वा तु मनसा दृष्टा मुत्वा तु भीजनं । वैषमाया-
ति यो जनुर्भक्तवैषः स उच्यते ॥ यस्यान्ने न भवे-
त्कृद्धा स भक्तच्छन्द उच्यते । विजयरश्मिर्भोजः ।
एते त्रिविधा अपि रोगा चरकसुश्रुताभ्यां एक एव
हताः । वातादिभिः शोकभयातिशोभकौषर्मनी-
प्राज्ञानरूपगन्धैः । अरोचकाः सुः परिहृष्टदन्ताः
कषायवक्त्रश्च मतीरिगन्धेन ॥ सा.नि. । पथ्यं यथा—
वसिः समीरणे पिते विरेकी वमनं कफे । सर्वेज-
सर्वकामार्थं हर्षं खादरोचके ॥ भा. । वसिर्वि-

रेकी वमनं यथावत् धूमीपसीवाकवक्त्रकफेभ्याः ।
तिक्तानि काष्ठानि च दक्षधर्षं चिचान्नपानानि
हितैः कृतानि । गीधूमसुहाव्यशालिषटिका मांसं
वराहान्नश्लेष्मसम्भवं । चिकी भवाण्डं मधुरालिके-
क्षिशः प्रोष्ठी खल्लिः कवयी च रोहितः । कर्का-
रुवेनाग्रनवीनमूलकं वाताग्नीभास्त्रमनीचदाहि-
नं । भव्यं पटोलं रुचकं घृतं पयो वाक्षानि ताक्षा-
नि रसीनशूरणम् । द्राक्षा रसायं नलदम्बकाक्षिकं
मयं रसालादधितक्रमाद्रकम् । ककौलखर्जूरमि-
यालतिन्दुकं पक्वं कपिल्यं वदरं विककृतम् ।
तालास्थिमज्जा हिमवालुका सिता पथ्या यमानी
मरिचानि रामठम् । खाहसतिक्तानि च देहसार्ज-
ना वर्गोऽयमुक्तोऽरुचिरीगणे हितः । इति पथ्यम् ।
कासीद्वारचुधानेचवायुवेगविधारणम् । अष्टद्याम-
सुखीचं क्रीधं खीभं भयं शयम् । दुर्गन्धरूपसेवा च
न कुर्यादरुची नरः ॥ इति अपथ्यम् ।

अर्कः । पुं । (*Calotropis gigantea*, Syn,
Asclepias gigantea.) खनामस्थानीपविष-
जातीयचुपे । आरुन् ग्रीष् । हिं मान्दार । मं
रुद्र । कं अक्के । ते जिह्मेटुषेदु । अर्कः श्वेतरक्तभेदेन
द्विविधः । तयोर्विशेषाकृतपथ्याये सध्याः । गुणाः
—कटुः उष्णः वातजित् दीपनीयः शोफघ्नः व्रण-
घ्नः कण्डूकुष्ठकृमिघ्नश्च । रा.नि.व.१० । सारकः
वातघ्नः कुष्ठकण्डूग्रन्थशीघ्रगुणार्शः कफोदरमलकृमि-
घ्नश्च । पुष्पं—मधुरं तिक्तं धारकं कुष्ठकृमिकफा-
र्शोविषरक्तपित्तगुणशोयघ्नश्च । भा.पू.१भ. । अर्कहयं
शङ्खवातकुष्ठकण्डूचयग्रन्थान् निहन्ति शीघ्रगुणार्शो-
यकृत्येभोदरकृमौन् । मद.व.१ । माचा २-३
रक्तिः । इति रावणकृतचिकित्साशास्त्रे । ताम्बे । मे.
कहिकं । चैलोक्यडम्बररसे । वै.निघ. । वा.व्या.
चि.चिन्तामणिरसे । स्फटिके । मे.कहिकं । अरु-
णाकौ । प.सु.भा.पू.१भ. । आदित्यपञ्चपे । रा.
नि.व. ४ । “अकीरक्तपुष्पः प्रसिद्धः” । सु.सू.१७अ.
अर्कादिव. । १८अ.शिरो.चि. ।

अर्ककान्ता । स्त्री । आदित्यभक्तायाम् । रुद्र-
हृङ्गि । रा.नि.व.४ । मद.व.१ ।

अर्कगन्धिका । स्त्री । शीरविदाभ्याम् । रुद्र-
हृङ्गि । प.सु. ।

अर्कचन्दनम् । स्त्री । रक्तचन्दने । रा.नि.व.११ ।

अर्कच्छलम् । स्त्री । अर्कमूले ।

अर्कतेलम् । स्त्री । कुठाधिकारि । अच कटुतेलं पलाटकं अर्कपत्ररसस्य पलाटकं निशयाः पलं मनःशिलायाश्च पलम् । च.द.कुठ.चि. । सा.की. ।

अर्कदलः । पुं । आदित्यपत्रद्वये । रा.नि.व.४ । अर्कदले । [भा. ।

अर्कनामा । पुं । रक्तार्कं । जाल आकल्प ।

अर्कपत्रः । पुं । आदित्यपत्रद्वये । रा.नि.व.४ । च.द. । अर्कदले ।

अर्कपत्रा (त्री) (त्रिका) । स्त्री । ईश्वर-मूलदले । ज्येष्ठत्र भूज । प.सु.र.मा. ।

अर्कपर्णः । पुं । रक्तार्कदले । जाल आकल्प । मं सूर्यमन्दार । भा.पू.१भ. । [माषाणौ ।

अर्कपर्णिका (र्णी) । स्त्री । माषपर्ण्याम् ।

अर्कपादः । पुं । सूर्यकालमणौ । निम्बदले । वै.निघ. । [चुपे ।

अर्कपादपः । पुं । निम्बदले । त्रिका. । अर्क

अर्कपुष्पा । स्त्री । चीरकाकील्याम् । श्वेतर कौकला । See चीरकाकोली ।

अर्कपुष्पिका } स्त्री । (Gygandropsis
अर्कपुष्पी } centa-phylla, Syn,
(Cleome pentaphylla) सूर्यवल्गाम् । (श्वेत
हृद् हृद्दिशः । अर्कहृत्तीति भाषा । अर्कसदृशपुष्पी-
लता । हिं अस्माहृत्ती दधियार् चीरद्वम् । मं शिर-
दोड़ी । भा.४भ.बालरोग चि. । गुणाः—अर्कपुष्पी
क्षमिश्रेण-संहृत्पित्तविकारनुत् । मद व.१ । क्षमि-
कफमेहमनोविकारघ्नी । भा.पू.१भ. । रक्तापरानि-
तायाम् । रत्ना. । चीरकाकोल्यां । र.मा. ।

अर्कप्रभागुडिका । स्त्री । रसायनाधिकारि ।
अस्याः पाठः यथा—रसं निष्कहयं शुद्धं निष्कैकं ता-
मचूर्णकं । विश्वामूलफलकाये यामं खल्ले विमर्द-
येत् । तद्गोलं बन्धयेदस्ते दोलायलेषु तत्तकै । चि-
न्दाफलपुते पञ्चाच्चतुर्गामाससुवरेत् । वटिकार्कप्र-
भा नाम जरासमुविनाशिनी । संवत्सरप्रयोगेषु सूर्य-
गुल्फो भवेत्तत्र । पञ्चाशद्वीजतैलस्य कर्षमेकं गवां
पयः । अनुपातमिदं पाता दध्नायवली भवेत् ॥
अर्थेमा.रसायना. ।

अर्कप्रिया । स्त्री । आदित्यभक्तायाम् । हृद्-
हृदिशः शङ्ख । जवायाम् । रा.नि.व.१० ।

अर्कभक्ता । स्त्री । ब्राह्मणां डाकीनां च । आ-
दित्यभक्तायाम् । हृद् हृदिशः, उन्ते इति च
भाषा । हिं हृत्तुल्य । मं सूर्यफलवल्ली । रा.नि.व.
४ । र.मा. ।

अर्कभूतिः । स्त्री । ताम्रभक्षिनि । वै.निघ.१भ.
चीरताम्ररसे, संयङ्गणी-चि. ।

अर्कमूर्त्तिरसः । पुं । रसोऽयं सात्रिपार्तिक-
ज्वरे प्रयोक्तव्यः । द्रव्याणि चास्य रसगन्धकलौह-
विषाणि । अच लौहस्याष्टौ भागाः पारदस्य भाग-
द्वयं, गन्धको द्विगुणः, विषस्य च षोडशंश्री यावत् ।
अयमेव त्रिदोषदावानलः कथ्यते यदायं ताम्रपाच-
स्थापितः पुनः निम्बकरसपित्तवर्गकण्टकार्याद्रक-
रसैर्भाज्यते । मैष.ज्व.चि. ।

अर्कमूलम् । स्त्री । तन्नामकद्वलमूलं । च द.
अभिमा.चि.चारगुडं ।

अर्कमूला । स्त्री । (Aristolochia Indica.)
ईश्वरमूल्याम् । ज्येष्ठत्र भूज । रत्ना. ।

अर्कलवणम् । स्त्री । अर्कचारे । वै.निघ. ।

अर्कवल्लभः । पुं । बभ्रुजीवदले । वाक्पुत्रिगुष्क,
उपुत्रे ८ डी । मं दुपारी । रा.नि.व.१० ।

अर्कवल्ली । स्त्री । आदित्यभक्तायां । हृद् हृद्दि-
शः । वै.निघ. । [सु. । रा.नि.व. ।

अर्कवेदम् (धम) । स्त्री । तालीशपत्रे । प.

अर्कसुता । स्त्री । कृष्णापरानितायां । वै.निघ. ।

अर्कसुधा । स्त्री । अर्काल्यसुधायाम् । आंक-
न्देन तृण.गुणः—गुष्करोगस्य नाशिनी । वै.निघ. ।

अर्कहिता । स्त्री । आदित्यभक्तायाम् । हृद्-
हृदिशः । मं सूर्यफलवल्ली । रा.नि.व.४ ।

अर्कचीरम् । स्त्री । अर्कचञ्चनियंसे । आंक-
न्देन आठो । गुणाः—क्षमिन्नं व्रणघ्नं कुष्ठार्शोद-
रेषु च हितम् । राज. । तित्तलवणमुष्णवीर्यं लघु
खिन्धं गुणोदरकुष्ठघ्नं विरेचने हितम् । भा.पू.
१भ. । च.द.अर्थ-चि. ।

अर्कादिगणः । पुं । अर्कालर्कनागदकीचि-
न्दाभागीरसाहृत्तिकाकोलीप्रकीर्णप्रत्यक्षपुष्पीवृत्ति-

तेलोदकीर्त्यात्रेतायुक्ततापसद्वया इति । अर्कोलक-
करल्लद्वयनागदन्तीमयूरकभागीराखेन्द्रपुष्पीचद्रवेता-
महावेताद्विचिक्काख्यलवशासापसद्वयेति ॥ स.सू.
१८८. ॥ गुणाः—कफनेदीविघ्नः क्षमिकुष्ठः वि-
शेषाद्वयशोधनश्च । वा.सू.१५५. ॥

अर्काश्मा । पुं । सूर्यकान्तमणी । ठूनी, पांझा
इति च लोके । इत्या । [अर्कहवे । अम. ।

अर्काङ्गः । पुं । तालीशपत्रे । सूर्यकान्तमणी ।

अर्की । पुं । मयूरे । मयूर । मं मीरी । वै.निघ. ।

अर्केश्वररसः । पुं । रसीद्वयं वातव्याधुपशम-
नो द्विविधश्च । तृतीयो रक्तपिप्पे, चतुर्थश्च कुष्ठा-
धिकारे । “रसस्य भागाश्चत्वारो गन्धकस्य दशैव
तु । तानस्य वाटिकायाश्च दत्त्वा चैनामधीमुखीम् ।
सम्यक् निरुध्य तस्याश्च दद्याद्दूर्ध्वं शरावकं । भास्त्रं
निरुध्य यत्नेन भस्मनापूर्य भाण्डकम् । अग्निं प्र-
ज्वालयेद्यामं मुखं तस्य निरुध्य च । स्वाङ्गशीतं
समुद्रय तत्ताम्रं चूर्णयेद्दृशम् । भावयेदकंदुग्धेन
पुटिला दशधा पुनः ॥” रसे.चि. । रसेन्द्रसार-
संग्रहे अयमेव कुष्ठे दत्तः । विशेषण—तत्र गन्ध-
कस्य तावच्चक्रिकायाश्च १२ भागा लक्षाः । इति
प्रथमः ॥ “रसेन गन्धं द्विगुणं विमर्शं तामस्य
चक्रिण सुतापितेन । भास्त्रादयित्वाश्च ततः प्रथमात्
चक्रे विलघ्नश्च ततः प्रयच्छ । सधूर्णश्च द्वादश-
धाकंदुग्धैः पुटेत वज्रविफलाजलैश्च ।” भावा.२२. ।
इति द्वितीयः ॥ रसे.चि. । “सूताकं सतताम्रश्च
मृताम्रश्च समाचिकम् । अमृताम्ररसेर्भाष्यं विसप्त-
कपुटे पचेत् । वासाचीरविदारीभ्यां चतुर्गुणाप्रमा-
णतः । भक्षणम् ।” अथ अर्कः तावम् । अमृता
गुडूची । माचिकं स्पर्णमालिकम् । र.सा.सं.रक्त-
पिताम्ब. । इति तृतीयः ॥ चतुर्थः कुष्ठाधिकारे ।
“पलानौशस्य चलारि वलीर्हादश्च तावती । तामस्य
चक्रिका दद्या रसस्त्रीर्हं शरावकं । दत्त्वा विषह-
भास्त्रं पूरयेद्भस्मना दृढं । अग्निं प्रज्वालयेद्याम-
द्वयं शीतं विचूर्णयेत् । पुटेर्हादशधा सूर्यदुग्धेना-
लीकृतं पुनः । वरापावकभङ्गानां द्रवैस्त्रिभिर्वि-
भावयेत् । अयमर्केश्वरी नामा रक्तमण्डलकुष्ठजि-
त् ॥” अथ ईशः पारदः, तस्य चलारि पलानि ।
वलीर्गन्धकश्च द्वादशपलानि । र.सा.सं. ।

अर्कीतमा । स्त्री । वर्ष्याम् । वावूहेज्जली ।

अर्कीपलः । पुं । सूर्यकान्तमणी । अर्जुन
भाष्य इति लोके । रा.नि.व.११ ।

अर्गटः । पुं । आर्तगल इति प्रसिद्धे कच्छकच्छ-
विशेषे । नौगर्गटो । हिं आर्तगल । मं एरवणी ।
गुणाः—शीतः व्रणशीघ्रनरीपणश्च । मद.व.५ ।
तथा । “अर्गटसुवरः शीतवीर्यो व्रणविशोधनः ।
व्रणरीपणहृदयैव पुष्पमस्य मधु क्षतम् । तिक्तश्च
ज्वरपित्तघ्नं कफरक्तव्यापहम् ।” वै.निघ. ।

अर्गलम् । स्त्री । मांसि । वै.निघ. ।

अर्घटम् । स्त्री । भस्मनि । हारा. ।

अर्घ्यम् । स्त्री । आर्घ्यमधुनि । See मधु ।

अर्घ्याटः (लः) । पुं । श्रुक्लायाम् । उकड़ा,
छेकड़ा । श्रुक्ला चालुपत्रः स्यादर्घ्यातोऽर्घ्याटो
मतः, इति द्रव्याभि. ।

अर्घ्यातः । पुं । अर्घ्याटि । उकड़ा । द्रव्याभि. ।

अर्घ्यार्हः । पुं । सुचुकुन्दहवे । रा.नि.व.१० ।

अर्चिः । स्त्री, स्त्री । कान्ती । अग्निज्वालायाम् ।

अर्जकः । पुं । चद्रतुलसीवृक्षमेदः । वावूहे जू-
लनी । हिं वावरी । मं आनूवला । कं गर्गेर ।
ते तेज्जगगेरचेदु । “वर्बरिकाकारी लघुमञ्जरीकः
सूक्ष्मपत्रः निर्गन्धः श्वेतकुठेरकः (वावूहे) ।” स.सू.
१८८.सुरसादी ड. श्वेतवर्ष्याम् । भांदा वावूहे ।
भा.पू.१५. । श्वेतपर्णास, तोकमारी इति लोके ।
सि.यो.विस्वी-चि.वसनशाली । अर्जकः श्वेतलक्ष-
रक्तमेदाक्षिमेदः तुल्यगुणश्च । गुणाः—कटूणः
वातकफरीग्नः नेत्ररीगहरः रुच्यः सुखप्रसवक-
रश्च । रा.नि.व.१० । श्वेतपलाशहवे । See वर्ष-
री । [नील ।

अर्जकजः । पुं । असनहवे । आंसना, पित्रा-

अर्जुनः । पुं । (Terminalia Arjuna, or
Pentaptera arjuna.) खनामख्यातहवे । अ-
र्जुन गाँड । हिं काह, कीह । मं अर्जुनसादड़ा ।
कं सारदील । ते सद्विषेदु । गुणाः—कषायीणः
कफघ्नः व्रणशोधनः पित्तश्रमलघ्नाहरः वातकोप-
नश्च । रा.नि.व.६ । शीतलः हृद्यः सततयविष-
रक्ताहरः मीदीमेदव्रणघ्नः तुवरः कफपित्तघ्नश्च । मा.
पू.१५.वटादिब. । वा.सू.१५५.अशोधादिः । “ज-

भूव्याजुनकपीतनसोमवल्कः ।" मा.श. २ ती. ।
नेत्रयुक्तगतरीगे । लक्षणम्—“एकी यः शशकचि-
रोपमश्चिन्दुः युक्तस्थो भवति तमजुनं वदति ।”
मा.नि. । मयूरे । मी.नविकं । वि. जेतवर्णे ।

अर्जुनम् । स्त्री । दण्मात्रे । उला. । सुवर्णे ।
मी.नविकं । कासद्वये । र.मा. । दर्भमेदे ।

अर्जुनघृतम् । स्त्री । हट्टोने घृतम् । अत्र
काषाक्षमर्जुनत्वक् ६४ प. पाकार्यं जलं ६४ श.
शेषः ६४ श. कल्कः १ श. घृतं ४ श. । सूक्ष्मत-
घृतं ४ श. अर्जुनस्तरसः १६ श. अर्जुनत्वक्कल्कः १ श.
एकत्र पाथम् । च.द.हट्टोने-चि. । “पाथस्य
कल्कस्तरसेन सिद्धं शलं घृतं सर्व्वेष्टदानयेषु ।”
घृतं ४ श. अर्जुनस्तरसः ४ श. कल्कार्यं अर्जुनत्वक्
१ श. । सा.को. । शेष.भा.रस.र. ।

अर्जुनत्वक् । स्त्री । अर्जुनवल्कले । अर्जुन-
हणि । च.द.अ.सा.चि.शङ्कवादिः ।

अर्जुननामाख्यः । पुं । अर्जुनहत् । भा. ।

अर्जुनसुधा । स्त्री । अर्जुनीत्यसुधायां । अर्जुन-
काटेष्टेन पून । गुणाः—“सुधा अर्जुनजा प्रोक्ता
कफस्य च विनाशिनौ ।” वै.निघ. । द्रव्यगुणे ।

अर्जुनाख्यः । पुं । काशहत्वे । र.मा. । अर्जुनहत्वे ।

अर्जुनादः । चि. दर्भकाशखादके । च.चि. २ अ. ।

अर्जुनाद्यघृतम् । स्त्री । प्रमेहे घृतम्यथा—
“अर्जुनपटोलनिम्बैः सवचादीप्यकरसासमङ्गिहैः ।
भक्षातकागुरुचनैः सगदानलचन्दनोशीरैः । गो-
चरकसीमवल्कैः नवपटोलैर्हरिद्रया विफलाः । अ-
श्वत्थमार्जुनाभ्यां दीप्यकयुक्तो न चैव लोभ्रेण । म-
ञ्जिष्ठातिविषाभ्यां कल्ककाषाद्यैः पचेर्षेण । कफ-
वातोत्थे मेहे पिचकृते साधयेत्सर्पिः ॥” भा.म.१४.
मी.चि. ।

अर्जुनी । स्त्री । गवि । गोहे । मी.नविकं ।

अर्जुनोपमः । पुं । शाकदुमे । अ.शु.ग. गोहे ।
र.मा. । शाकहत्वे । र.वा. ।

अर्थः । पुं । शाकहत्वे । अ.शु.ग. । श.च. ।

अर्थः (स्) । स्त्री । जले । रा.नि.व. १४ ।

अर्थभवः । पुं । शङ्के । वै.निघ. ।

अर्थवः । पुं । समुद्रे । र.वा. ।

अर्थवजः । पुं । समुद्रफेने । र.वा. ।
अर्थवजमलः । पुं । समुद्रफेने । च.द. ।

अर्थवफेनः । पुं । समुद्रफेने । च.द. ।

अर्थवमलः । पुं । समुद्रफेने । र.वा. ।

अर्थवोद्भवः । पुं । अग्निजारहत्वे । रा.नि.व. ६ ।

अर्थोदः । पुं । सुलके । रा.नि.व. ६ ।

अर्थोभवः । पुं । शङ्के । रा.नि.व. ११ ।

अर्थगलः । पुं । नीलम्निष्ठ्याम् । नीलगर्भाणि ।
सु.द्रव्यसं.अ. भागद्व इति ख्याते फलहत्वे । र.वा. ।

अर्त्तिः । स्त्री । रोगे । रा.नि.व. २० ।

अर्थः । पुं । विषये । धने । याचने । कारणे ।
बन्तुनि । अभिषेधे । निवृत्तौ । प्रयोजने । मिथविके ।

अर्थचम्पिका । स्त्री । कर्कटशङ्ख्याम् । कौ.कुं ।
गुञ्जी । वै.निघ. ।

अर्थप्रसादनी । स्त्री । धामनहत्वे । वै.निघ. ।

अर्थसाधकः । पुं । पुत्रजीवहत्वे । प्र.उ.जी. ।
मद.व. १ भा. । [रीडाकरञ्जे । मद.व.]

अर्थसाधनः । पुं । पुत्रजीवहत्वे । मद.व. ।

अर्थसिद्धः (कः) । पुं । पुत्रजीवहत्वे । न-
गुंष्ट्यां । कृष्णनिगुंष्ट्याम् । रा.नि.व. ४

अर्थपत्तिः । स्त्री । ‘यदकौर्त्तितमथादापयते’
सा.सु.उ. ६५ अ. ।

अर्थम् । स्त्री । शिलाजतुनि । मी.यदिकं ।

अर्दनः । पुं । अग्निरोगे । अ.टी. ।

अर्दितम् । स्त्री । तन्नामकवातव्याधी । अश्व-
वात विट्गणः । तस्य लक्षणम्—“उच्चैर्वाहरतो-
ऽर्थं खादतः कठिनानि च । हसती नृभृतौ
भारादिषमाच्छयनाशनात् ॥ शिरोनासीष्ठचिबुकल-
लाटेक्षणसन्निगः । अर्दयत्यनिलो वक्त्रमर्दितं जन-
येत्ततः ॥ वक्त्रीभवति वक्त्रार्दं शीवा चाप्यपवर्त्तते ।
शिरश्चलति वाक्शरी नेत्रादीनाश्च वैकृतम् । शीवा-
चिबुकदलानां तस्मिन् पार्श्वे च वेदना । तमर्दित-
मिति प्राहुः ।” मा.नि. । अत्र रोगे यस्मिन् पार्श्वे
अर्दितं तस्मिन्नेव पार्श्वे शीवादीनां वेदना भवतीति
बोध्यम् । चिबुर्वातीति अतिशीवे निमेषशब्दे च
रोगिणि तदसाध्यं भवति । अचौषधं—तिलक-

एकजुह्वरसोमकल्पादिकम् । “खेदपानानि नस्य
भीज्यामनिलहन्ति च । उपमासाच शस्यन्ते खेद-
नश्च तथाहन्ति ॥” “तन्नामकाश्वरीगविशेषे । लघ-
व—इतुदयस्य विविधात् । शीषामिदाश्च वृद्धिमा-
न् । नासापुटविकाराश्च अर्द्धितं रोगमादिशेत् ॥”
जयद. ५५५. ।

अर्धम् । स्त्री । समांशे । पुं । खल्ले । मे. ।

अर्धकः । पुं । जलसर्पे । वै. निघ. ।

अर्धकपाटसन्धिकः । पुं । वाद्यदीर्घकपा-
लीतराभ्यपालिकर्णवधनाकृतविशेषः । सु. सू. १६५. ।

अर्धकौशिकी । स्त्री । छेदनाथं शस्त्रधारावि-
शेषे । सु. सू. ८५. ।

अर्धखारी । स्त्री । खारीमानाहं १२८ श. ।

अर्धचन्द्रः । पुं । मयूरपिच्छे । मयूरपूच्छ-
रूपः । हे. च. ।

अर्धचन्द्रम् । स्त्री । अङ्गुलितीरणे । हारा. ।

अर्धचन्द्रा । स्त्री । विवहति । रा. नि. व. ६ । कृष्ण-
विवहति । कान्ते उडेड्डी । भा. पू. १ भ. ।

अर्धचन्द्राननः । पुं । चन्द्रमुखनामकविस्म-
रणास्त्रे । अम. ।

अर्धचन्द्रिका । स्त्री । कर्णकोटालतायां । रा.
नि. व. २ । कृष्णविवहति । मद. व. १. ।

अर्धलोचकः । पुं । कुपांसे । कौटुली । हारा. ।

अर्धतित्तः । पुं । किराततित्तके । भा. पू. १ भ. ।

अर्धधारकम् । स्त्री । अस्त्रविशेषे । तच्च छेदन-
मदनार्थम् । सु. सू. ८५. ।

अर्धनारीश्वररसः । पुं । रसोऽयं सान्निपा-
तिकञ्चरे गुह्यामात्रं नस्यकर्मणि योज्यः । अपरे
जीर्णविषमञ्चरे नस्यमित्याहुः । तेन तरल्यमेव
वासाङ्गञ्चरी नश्यति । अस्य द्रव्याणि रसगन्धक-
विषटङ्गानि समभागानि कज्जलीवत् कृत्वा कृष्ण-
सर्पमुखाभ्यन्तरे स्थापयित्वा तन्मुखं मृदा सेलिय
मृदाच्छेद्यं स्थापयेत् । कर्वाथो लवणदानमूर्ध्वकं ततो
भास्वमाह्वय तीव्राग्नी ४ प्रहरं पचेत् । भेष. । अत्र
“दिकं शास्त्रं तस्मिन्” इति मिलितरसगन्धकयोः
समम् । “जैपालं तस्मामिति” विषतुल्यं जैपा-
लं देयम् । “सरिचश्च चतुर्गुणमिति” एकभागावे-

चया सरिचस्य चातुर्गुणम् । श्रीकण्ठः । श्रीमैत्रेय-
मिलितरसगन्धकापेचयश्च चातुर्गुणमित्याहुः । अव-
हारीऽप्यनेनेव । “रसगन्धी समौ शुद्धौ विषं वा-
द्यश्च तस्मिन् । जैपालं तस्मिन् शास्त्रं सरिचश्च च-
तुर्गुणम् । चिकित्साया रसैर्मयं भावना पञ्चधा कृ-
ता ॥” र. सा. सं. जीर्ण-विषम-ज्व. चि. । अन्यः पा-
ठः शुद्धसूतं तच्च गन्धं विषं तावत्स भक्ष्यं च । सम-
भागेन संगृह्य वारिषा पेयवेद्दं । चक्राकारसम-
कृत्वा सर्पतुल्येन संयसेत् । तनुष्वलिपनकृत्वा रौद्रे
दद्याद्विषचषः । स्याज्ज्वलेन लवणं किञ्चित्सीपरि-
च गीलकं । ततो लवणकं दद्यात् सिकताभिः प्र-
पूरयेत् । चतुर्भिः प्रहरैर्ज्वालामन्दमध्यखरकमात् ।
शीते तद्गीलकं नीत्वा दूरीकृत्य च लिपनं । भक्ष्यं
संगृह्य यदेन खल्ले कुर्याद्विमर्दनं । यवमाषान् त-
नूथै नस्ये दद्यात्सुरेचरि ॥” प्रयोगा. ज्व. चि. ।

अर्धपलम् । स्त्री । कर्षवधे । ४ शो. । स्यात्कर्षा-
भ्यामर्धपलम् । प. प्र. १ ख. ।

अर्धपादा । स्त्री । भूयामलक्याम् । वै. निघ. ।

अर्धपारावतः । पुं । वनकुट्टे । चित्रकण्ठ-
पारावते । भूक्तिपात्राः । तित्तिरपक्षिणि । अत्रि. ।

अर्धपुष्पा । स्त्री । महावलायाम् । शीतवेगेनडा ।
वै. निघ. । [श्री ७३]

अर्धभोजनम् । स्त्री । अर्धांशने । आर्द्रपौर्णि

अर्धमात्रिकः । पुं । निरुहणाधिकारे तन्नाम-

क-वस्ती । “दशमूलीकषायेण शताह्वयं प्रपेय-
येत् । सैन्धवाद्यश्च मधुनी द्विपलं विपलं तथा ।
तेलस्य पलमेकानु फलस्यैकच योजयेत् । अर्धमा-
त्रिकसंज्ञोऽयं वक्तिर्देयो निरुहयत् । न च खेदो
न च खेदः परिहारविघ्नं च । आनेयानुमतौ
स्त्रियः सर्वरोगनिवर्धकः ॥ इति च. द. ।

अर्धमासूरी । स्त्री । लिखनार्थमस्त्रधाराविशेषः
सु. सू. ८५. ।

अर्धवीरव्या । स्त्री । कृष्णदूर्वायाम् ।

अर्धश(स)फरः । पुं । दशपालाभ्यश्चन्द्रमख-
विशेषे । मैट्टिका वा डानटकाणां मूले । हारा. ।

अर्धशरावः (कः) । पुं । प्रष्टतिश्वे । १२
शो. । प. प्र. १ ख. । भा. । [वै. निघ. ।

अर्धसहः । पुं । पंचके । शौटि । मं. डुवड ।

अर्द्धांशोनजलम् । स्त्री । अर्द्धांशे नीने पक्क-
जले । इदं वातपित्तघ्नम् । रा.नि.व.१४ ।

अर्द्धालिङ्गः । पुं । जलसर्पे । वै.निघ. ।

अर्द्धावमेदकः । पुं । शिरीरीगमेदे । आत्-
कपीटने धत्तः । निदानलघवे — “रूपाशनाश-
नप्राग्वातावश्यायमैतुषैः । वेगसम्भारणायासव्यायामैः
कुपितोऽजिलः । कैवलः सकफी बार्हं गृहीत्वा
शिरसो बली । मन्वाभूश्चकणाचिललाटाहोऽतिवे-
दनां । शस्त्रारणिभिर्मा कुप्योनीत्रां सीऽर्द्धावमेद-
कः ॥” मा.नि. अपिच यस्योत्तमाङ्गमतीव जल्मोः
समीदतीदममगलजुष्टं । पचाद्वाह्यादधवायक-
क्षात्तस्याहमेदं जितयाधवावस्यत् ॥ सु.उ.१५५. ।

अर्द्धाशनम् । स्त्री । अर्द्धभोजने । श.च. ।

अर्द्धेन्दुः । पुं । अतिप्रीदस्वीयीनौ अङ्गुलियोज-
ने । मी.दचिकं ।

अर्द्धेन्दुशकला । स्त्री । नासारोगविशेषे । क-
पालरोगमेदे । भीष्टरोगे । अर्द्धेन्दुरोगे । गलरोगे ।
तालुरोगे । कर्णरोगे । वै.निघ. ।

अर्द्धेदकचीरम् । स्त्री । अर्द्धेदकश्चतुर्दश ।
अर्द्धेदकजं निम्नं द्रुक्षुः । “अर्द्धेदकं पयः शिष्टमा-
माह्वतुरं शतम् ॥” हेमाद्रैः चारपाणिः ।

अर्भः (कः) । पुं । बालके । रा.नि.व.१८ ।
कुशे । मी.कचिकं । पञ्चजातशिशौ । रा.नि.व.१८ ।

अर्भा । स्त्री । गुग्गुली । ७७७७ । “अर्भाचूर्णं
सहयुतम् ॥” प्रयोगाभ्र चि. ।

अर्भणः । पुं । द्रोणपरिमाणे (३२ सैर) । प.
प्र.१४. । च.द.अ.सा.चि. कुटजावलेहे ।

अर्भन् । स्त्री । नेत्ररोगविशेषे । उक्लृष्टांशः ।
तस्य पञ्चविधम् — प्रसाध्यम्, शुक्लाम्, रक्ताम्,
मांसाम्, स्नायुम् चेति । लक्षणं स्वस्वपथ्याधि-
गम्यम् ।

अर्थमा । पुं । अर्कहवे । रा.नि.व.१० । सूर्ये ।

अर्वणः । पुं । अश्वे । भा.पू. ।

अर्व्या (न) । स्त्री । वडवायाम् । कुम्भदास्याम् ।
मी.तचिकं ।

अर्वुदः । पुं, स्त्री । पुरुषे । दशकोटिपरिमाणे ।

मी.दचिकं । मांसकीलकाकाररोगविशेषे । आर्-
हं रसौली । वातजपित्तजकफजरक्तजमांसजमेदी-
आध्यर्षुदधिरर्षुदमेदिनाष्टी । लक्षणं — गात्रप्रदेशे
कचिदेव दोषाः संसृष्टिता मांसमसृक् प्रदूष्य ।
वृत्तं स्थिरं मन्दरुजं महानामनलमूलं चिरवृद्धपा-
कं । कुर्वन्ति मांसोच्छ्रयमव्यगाधं तदर्वुदं शास्त्र-
विदो वदन्ति । वतितेन पित्तेन कफेन चापि रक्तेन
मांसिनं च मेदसा वा । तज्जायते तस्य च लक्षणानि
ग्रन्थैः समानानि तदा भवन्ति ॥ मा.नि. । सु.नि.
११५. । “दीपः प्रदुष्टो रुधिरं शिरासु सम्योऽ
सङ्गीच्य गतमु पाकम् । संसावसुन्नाश्रुतिमांसपिष्ट
मांसाङ्गुरैराचितमायु इहं । स्वव्यजनं रुधिरं प्र-
दुष्टमसाध्यस्मिद्विधिरात्मकं स्यात् ॥” इति दन्तरोग-
मेदे । नेत्ररोगमेदे । तालुरोगे । तल्लक्षणं — तालु-
मध्ये रक्तजं पित्तलक्षणं पद्मकर्णिकावत्केसरैरि-
तपार्श्वतो दीर्घमांसाङ्गुरैर्वेष्टितं शीघ्रं अर्वुदं विद्या-
त् । “पद्माकारं तालुमध्ये तु शीघ्रं विद्याद्रक्ताद-
र्वुदं पित्तलिङ्गम् ॥” भा.म.४४.मुखरी.चि. ।

अर्वुदाकारः । पुं । बहुवारहवे । छानिउ
गोष्ठ । वै.निघ. ।

अर्वुदाद्रिजः । पुं । मेषग्रहाम् । मेढा
शिङ्गा । मं सुरदारगिग । वै.निघ. ।

अर्वूरम् । स्त्री । आङ्गुल्यनामचुपे । काष्ठी
तडवकु इति प्रसिद्धे । मं तडवड । वै.निघ. २४
संयुष्टणी-चि.तालीशदिष्टे ।

अशः । स्त्री । The piles or haemorrhoids. खनामख्यातगुदरोगविशेषे । लक्षणम्—
दीर्घास्त्रासगुदमुखादध्वन्तरतः सार्धैश्चतुरङ्गुलि-
मिता या नाडी गुदमिति कथ्यते । सा गुदनाए
ग्रहावर्त्तनमवलचययुक्ता । तस्याः साङ्गुलिनि
तांशो गुदीष्टः । गुदीष्टादङ्गुलिमिताऽंशः सन्धः
खीनास प्रथमा बलिः, तदुपरि साङ्गुलिमिति
ऽंशो विसर्जनीनाम द्वितीया, तदुपरि साङ्गुलिमिति
ऽंशः प्रवाहनीनाम तृतीयावलचययुक्ता । सार्धं
मांसाङ्गुरा जायन्ते । तस्याः षड्विधं वातजाति-
मेदात् । प्रकरणमिदं गुदाशः परं बोध्यम् । तति
दानं यथा — “दीर्घास्त्रासमेदासि सन्धुष वि-
धाकृतीन् । मांसाङ्गुरापानादी कुर्वन्त्यशेषिः ।
जगः ॥” इति । “पृथग्दीपैः समकीय शीणितात-
हजानि च । अशंसि षट्प्रकाराणि विधादुः

वसित्वे ।” साधारणचिकित्सा — अथ तथान्नपा-
नौषधादिकं सैव्यं येन वायोरनुलोमः अपिबलघ-
हिस जायते । “दद्यात् वेतनं योऽप्येवादायापि
च वेतनं । अथ्यापयेत् सुहृद्यान्पेदाशोयुती भवे-
त् ॥” इति कर्मविपाकः । पथं — “विरचनं ले-
पनमक्षमौषः चारापिशलाचरितच कर्म । पुरा-
तना लीङ्गितशालयश्च सपटिकाश्चापि यथाः कुल-
ल्याः । गीघाखसर्पानगजोदकूर्मश्चावित्कुल्लिङ्गा-
ज्जखरौतुकीशाः । तरुश्च वाघाश्चगालकाका येऽन्ये-
ऽपि मांसाः प्रसङ्गात् तेऽपि ॥ पटोलपझूररसीनव-
प्रिपुनर्णवाग्रुषवास्तुकाणि । जीवन्तिका दन्तशठा-
सुरा च चूटिवैयस्या नवनौततकं । ककोलघावौर-
चकं कपिल्यमौद्रादिसूत्राद्यपयांसि चापि । भङ्गा-
तकं सर्पपञ्च तैलं गोमूत्रसौवीररुघोदकानि ।
वातापहं यश्च यदप्रिकाति तदन्नपानं हितमर्शसि-
ध्यः ॥” इति । अपथं — चानूपसामिषं मन्त्रं पि-
ब्याकं दधिपिष्टकं । साधान् करौर्ग निषावं विलं
तुल्योसुपीदिका । पक्वाम् शालुकं सल्यं विष्टभीनि
गुरुणि च । आतपं जलपानानि वसनं वसिकर्म
च । विरुजानि च सल्येणि मारुतं पूर्वदिग्भवम् ।
वेगरीषं स्त्रियं पृष्ठयानसुल्टकासनं । यथाखं दी-
घलक्षान्नमर्शसः परिवर्ज्येत् । यथपथं यदपथ्यश्च
वस्यते रक्तपित्तिनां । रक्ताशोरीणिणां तत्तदपि
विद्यादिशेषतः ॥” इति ।

अर्थःकुठाररसः । पुं । रसोऽयं अर्शसि हितः ।
पाठः — “शुद्धसूतं पलचैकं हिपलं शुद्धगन्धकं ।
शततामस्य लौहस्य प्रत्येकश्च पलत्रयम् । त्रिकटुं
लाङ्गलीं दन्तीं चित्रकं पुष्करं तथा । प्रत्येकं हि-
पलं धीव्यं यथचारुच टङ्गणं । उभौ पञ्चपलौ यो-
ज्यौ सैव्यं पलपञ्चकं । हार्त्रिशश्च गवां मूत्रं सुहृ-
दीचौरं तदहं । सल्यं सहप्रिना पाथं यावन्नायाति
पिष्टताम् ॥” इति माचा माषत्रयम् । रस.र.प्र-
योगाः । रसिन्द्रविनामथौ रसगन्धौ न धृती । सु-
हृदीचौरं गोमूत्रसमं दत्तम् । पुष्करस्थाने पिलुक-
मिति उक्तम् । अन्यः — “शुद्धसूतं द्विधागन्धं शत-
लौहस्य तावकं । प्रत्येकं हिपलं दन्ती नूपुरं ग्ररुषं
तथा । शुभाटङ्गयवचारसैव्यं पलपञ्चकं । पलाष्टकं
सुहृदीचौरं हार्त्रिशश्च गवां जलैः । आपिष्टितं प-
थेदधी खादिन्माषत्रयं ततः ॥” र.सा.सं. । शुभा-
न्शेषीचना ।

अर्थःसूदनः । पुं । ग्ररुषी । उल ।

अर्थम् । स्त्री । अर्शोरीगे । श.र. ।

अर्थसः । चि । अर्शोयुक्ते ।

अर्थी । चि । अर्शोयुक्ते । श.र. ।

अर्थीघ्नः । पुं । ग्ररुषी । उल । रा.नि.व.७ । भ-
क्षातके । तेलम् । सर्जिचारे । मात्रिमांति । तेज-
वने । तेजवन । श्वेतसर्पे । श्वेत मरिचा ।
कटुग्ररुषी । वृत्ता उल । वै.निघ. ।

अर्थीघ्नवर्गः । पुं । कुटजविलसिचक्रनागरा-
तिविषाभयाधन्वयासकरुहरिद्रावचाचव्यानीति ।
अयं हादशदशकः प्रभावादर्थीघ्नः । च.सू.४ ।

अर्थीघ्नवल्लला । स्त्री । तेजवले । तेजवन ।
वै.निघ. । [कं । भक्षातके । वै.निघ. ।

अर्थीघ्नी । स्त्री । तालसूल्याम् । रत्ना । म.नचि-

अर्थीजः । पुं । भगन्दरीगे ।

अर्थीयन्त्रम् । स्त्री । अर्शोदर्शनायै गोक्षानाकार-
यन्त्रे । “अर्शसां गोक्षानाकारं यन्त्रकं चतुरङ्गुलं ।
नाहे पञ्चाङ्गुलं पुंसां प्रमदानां षडङ्गुलं । द्विचिद्रं
दर्शने व्याधेः केचिच्छिद्रान् कर्मेणि ।” अत्रि. ।
जयद.५३५ ।

अर्थीवर्त्मन् । स्त्री । नेत्रवर्त्मगतरीगवर्तिषे ।
नेत्रवर्त्मनि कर्कटीवीजवत् मन्दवेदनमसृष्टतीक्ष्णा
या पिङ्का भवति तत् । “एवाकवीजप्रमिताः
पिङ्का मन्दवेदनाः । शुक्लाः खराश्च वर्त्मस्त्रास्तद-
र्शोवर्त्म कीर्त्यते ॥” एषा सन्निपातजा । सा.नि. ।
तदुक्तं — पिङ्का सन्निपातेन तदर्शोवर्त्म निर्दिशेत् ।
इति विजयरचिते — निमिः ।

अर्थीहररसः । पुं । रसोऽयं अर्शसि हितः ।
पाठो यथा — “रसवैक्रान्तशुद्धाभकान्तमस्य सगन्ध-
कं । तुल्यायं मह्येषाद्रदादिमौलैः रसैस्ततः ।
भक्त्येन्माषमेकान् अर्शसां माशने रसः ॥” रस.र. ।

अर्थीहितः । पुं । भक्षातकवले । त्रिका ।

अर्हम् । स्त्री । सुवर्णं । मोगा । वै.निघ. ।

अर्हा । स्त्री । चायमाणास्तथायाम् । दलानता ।
वै.निघ. ।

अलम् (कम्) । स्त्री । हरितालके । रा.नि.व. ।
११ । सि.वी.ज्ञास,चि,मनःशिलादिधूमपाने,हन्द,)

“मनःशिलाले सरिच” इति । इधिकपुच्छकण्टके । विच्छेन्न हल । छि.च. । कङ्कोले । वै.निघ.२भ.वा. व्या.प्रत्यक्षीला.चि. । भङ्गीयुक्तकीशे ।

अलकप्रियः । पुं । कृष्णमल्लतके । कान्ठे । न । मं विवलाजटा । बीजकठचे । हिं विजय-सार । म.द.व.५ ।

अलका । स्त्री । वसायाम् । छर्त्ति । वै.निघ. ।

अलकाह्वयः । पुं । कटुनिम्बे । कटू निम् । वै.निघ. ।

अलक्तः (कः) । पुं, स्त्री । Lac, the red animal dye so called, लाक्षायां । आ-लूठा, नाश, ज्यो, गाना । हिं लाही । मं अलिता । कं अलतगे । गुणाः—“तिक्तोष्णः कफघ्नातामयघ्नः रक्थी व्रणघ्नश्च । रा.नि.व.६।वर्णकरः हिमः वल्यः स्निग्धः लघुगुणः अनुष्णः कफपित्त-रक्तहिक्काकासज्वरघ्नः । व्रणोदः क्लृप्तबीजसर्पकमिकुष्ठ-हरः । अलक्तकी विशेषेण व्यङ्ग्यः ।” भा.पू.१भ. । अलक्तकी रजोरीधी रक्तपित्तजयापहः । प्रद-र-चाप्यतीसारं सरक्तं क्षपयेदधुवम् ॥” अत्रि. ।

अलगणः । पुं । नेत्ररोगविशेषे । वै.निघ. ।

अलगर्दः । पुं । सर्पविशेषे । जलटोड़ा, जल-बोड़ा ।

अलगर्दा । स्त्री । सविषजलायुकायाम् । वि-यातु जौंक । सा रोमशा महापार्श्वी कृष्णमुखी च । See जलायुका । सु.स.१२च. ।

अलगर्धः । पुं । अलगर्दे । अम. ।

अलङ्कारसुवर्णम् । स्त्री । यङ्गीकनके । हारा. ।

अलजी । स्त्री । प्रमेहपिट्ठकारोगे । लक्षणम्—“रक्ता सिता स्त्रीटवती दाहणा ललजी भवेत् । सु.नि.प्रमेहचि.१च. । नेत्रसन्निजरोगे । स च नेत्र-सम्प्री प्रमेहप्रकारोक्तालजीलक्षणः शीघ्रः । लक्ष-णम्—“जाता सम्प्री कृष्णश्लेऽलजी स्यात् तन्नि-जैव स्थापिता पूर्वेल्लिङ्गैः ।” भा.नि. । एकदोष-विशेषे । एषापि प्रमेहपिट्ठकाया लक्षणयुक्ता । “अलजीलक्षणैर्युक्तामलजीश्च वितर्कयेत् ॥” सु. नि.श.दी.चि.१४च. । [पौरुष ।

अलम्बमुष्णकः । पुं । मुष्णकठचे । वृष्टी-

अलम्बा । स्त्री । तिक्तालम्बाम् । त्रिऽलाडि ।

स्वावरविधानागतपत्रविषे । सु.कल्प.२च. । ३७ पत्रविषम् ।

अलम्बुजा । स्त्री । गीरचसुष्ठ्या । वै.निघ. ।

अलम्बुद्म् । स्त्री । मालके । वाणा । वै.निघ-लघ.चि.शिवगुटी. ।

अलम्बुधः । पुं । वालिरीगे । नी.पत्रपुष्पं । भू-कदम्बे । कूकभिम्रे गाँछ । र.सार.रवा. ।

अलम्बुधा (सा) । स्त्री । A sort of sen- sitive plant. लज्जालुकामेदे । फूल शोभा । गुणाः—मधुरा लघुः क्षमिकफपित्तघ्नी च । भा.पू. १भ.गु.व. । अलम्बुधायाः खरसः पीतो हिपलमा-चया । अपकीगण्डमालानां कामलायाश्च नाशनः । भूकदम्बे । कूकभिम्रे । महाश्रावण्याम् । वड्ड थूलकूडि । रा.नि.व.५ । वै.निघ.२भ.वा.व्या.षड्-शीति.गुग्गुली, चूषणाद्यलौहि च । लौहिमले । मधुर । च.द.१भ.आमवाते अलम्बुधाचूर्णे ।

अलम्बुधाचूर्णम् । स्त्री । आमवाते । पाठः—“अलम्बुधां गोक्षुरकं गुडूचीं हृद्गदारकम् । पिप्पलीं चित्तां सुक्तं वरुणं सपुनर्णवम् । त्रि-फलां नागरक्षैव शृङ्गार्याणि कारयेत् ॥” मखुरा-दिचूर्णे प्रत्येकं समभागमादाय एकत्र संमिश्रणीयं अनुपानं—दधिमण्डं काञ्जिकं दुग्धं तक्रं मांस-रसं वा यथालाभं दद्यात् । च.द.आमवा.चि. । द्वितीयं यथा—अलम्बुधा गोक्षुरकं त्रिफलां नाग-राश्याः । यथोत्तरं भागहृद्गदा श्यामाचूर्णं च तन्म-मम् । इति । अलम्बुधा लौहिमलं । मत्तानरे सुष्णी-री । श्यामाचूर्णं हृद्गदारकमूलचूर्णम् । च.द.भा. । तृतीयमपि आमवाते । “अलम्बुधा गोक्षुरकं मूलं वरुणकश्च च । गुडूची नागरक्षैति समभागानि कारयेत् ॥” भा. । रस.र. ।

अलम्बोर्ध्वस्तनी । चि. यस्याः स्तनी न लम्बी नोर्ध्वमुखी च । सु.शा.१०च. ।

अलम्बीठी । चि. यस्याः भीठी लम्बमानी न भवति । सु.शा.१०च. ।

अलमोसः । पुं । मन्थमेदे । वै.निघ. ।

अलर्कः । पुं । (Calotropis gigantea or Procera; चर्क of white flowers.) श्वेता-र्कः । श्वेत आकन । हिं मादार । भा.पू.१भ. ।

मि.कचिकं । मन्दार इति हेमा.अलकादिव. । म-
न्दारार्कः । रा.नि.व.१० । अलकोमन्दारार्कः यस्य
चीरं न विनश्यति । सु.सू.१८५.अर्कादिव. ।
मन्दारारुख्यः चेतपुष्पः । वा.सू.१५५.अर्कादिव.अ-
रुणः । “अर्कांलर्को नागदन्ती विशल्या ।” योगी-
न्द्रादितकुङ्कुरे । मि.कचिकं । कुङ्कुरन्वर । हा.अत्रि.
२२५.२५. ।

अलवणा । स्त्री । ज्योतिषायां । लठारुकी ।
वर्तुलपक्करक्तफला पीततेला काकुमईनिका ।
सु.सू.१८५.अर्कादिव.ड. । गुणाः — तीव्रा चालवणा
सा स्यात् कफमेदः क्षमिप्रणत् । अत्रि. । इरीत-
क्याम् । मद.व.१ ।

अलसः (कः) । पुं । पादरोगविशेषे । श्रीकुंहे
तल्लचणं — “क्षिप्रान्कुल्लन्तरी पादौ कण्डुदाहव-
न्विता । दुष्टकर्दमसंस्पृश्यादलसं तं विनिर्दिशेत् ॥”
सु.नि.१२५. । विपुचिकाया अवस्थामेदे । स
चिधा — विधाजीर्णं रसादेकं दोषैः स्यादलसस्त्रि-
धा । शार्ङ्गः । प्रयाति नोर्ध्वं नाधस्तात् आहारी न
विपच्यते । आमाशयेऽलसोभूतः तेनासौ लसको
भूतः ॥ इति निरुक्तिः । वा.सू.८. । तल्लचणं यथा
— “कुल्लिरान्धतेऽत्यर्थं प्रताम्येत् परिकूजति ।
निबद्धो मारुतश्चैव कुचावुपरि धावति ॥” See
अग्रिमा. । स्त्री । च्छदकुङ्कुरीगमेदे । लचणम् — “क-
ख्खुमङ्गिः सरागैश्च गच्छैरलसकं चितम् ॥” मा.नि. ।
व्यालजातिज्वरे । गज-वै. । जिह्वारोगे । वै.निघ. ।
वृक्षमेदे ।

अलसा । स्त्री । हंसपदीलतायाम् । गोश्रृङ्गे
लता । मि.सर्विकं । [वै.निघ. ।

अलसी । स्त्री । अतस्याम् । त्रिजि, भग्निना ।

अलखेलुका । स्त्री । रक्तलज्जालुकायाम् । कु-
ल ज्ञाना । वै.निघ. ।

अलातम् । स्त्री । अङ्गारे । कृष्णम् । रत्ना. ।

अलावु । स्त्री । (वु, वू) स्त्री । (Cagenaria
vulgaris, Syn, Cucurbita lagenaria.)
खनामख्यातफलशाकलतायाम् । जाडे गांछ । हिं
लीका, मिठिपुष्पी, लवलीषा, गृहलीषा ।
मं दुध्याभोप्ला । सा हिषा दीर्घा वर्तुला च । त-
त्फलवृक्षाः — मिष्टं इयं पित्तश्लेष्मणं इयं रुचिकरं
आवुपुष्टिवर्धनम् । भा.पू.१५. । मिष्टपुष्पीफलं

इयं पित्तश्लेष्मापहं गुरु । इयं रुचिकरं श्रीकृष्णि-
ति च । द्रव्यगु. । कटुतुल्या । ति२लाडे । श.र. ।

अलावुका । पुं । अथस्य सुखरीगे । अथ सुख-
दीर्घस्य तालुशीफः शासयद्गुणे विविधश्च भवति ।
ज.द. ।

अलावुका । स्त्री । कटुदुग्धालावुनि । भा. ।

अलावुनी । स्त्री । कटुदुग्धालावुनि । त्रेत
श्वेतलाडे । कटुतुल्याम् । ति२लाडे । मिष्ट-
स्त्रीलतायाम् । मिष्टेलाडे गांछ । हिं मीठितुल्या ।
मद.व.२ ।

अलावुविधिः । पुं । अलाव्या रक्तमीचणे ।
“अलावु कटुकं रुचं तीक्ष्णश्च परिकीर्तितम् ।
तस्मात् श्लेष्मोपश्लेष्मे तु हितं तदवसेचने ॥” सु.सू.
१२५. ।

अलावुसहत् । पुं । अक्षवतसे । वै.निघ. ।

अलावुयन्त्रम् । स्त्री । यन्त्रविशेषे । लचणं —
“स्याद्वादशाङ्गुलाऽलावुर्बांछे लष्टादशाङ्गुला । चतु-
स्यङ्गुलवृत्तास्या दीप्ताऽनःश्लेष्मरक्तहत् ॥” कश्चित्
अत्रि. ।

अलासः । पुं । जिह्वास्फोटः । जिह्वागतसुखरी-
गे । अथ दुष्टकफशीणितेन जिह्वातले दारुणः श्ले-
थो भवति । इडिं गते जिह्वास्तम्भी जिह्वामूले पा-
कश्च भवति । लचणं — जिह्वातले यः श्वयमुः प्र-
गादः सोऽलाससंज्ञः कफरक्तमूर्च्छिः । जिह्वां स तु
क्षमयति प्रवृद्धी मूले तु जिह्वा भ्रष्टमेति पाकम् ॥
सु.नि.१६५. ।

अलिः । पुं । अमरे । रत्ना. । मये । मि.सर्विकं ।
वृश्चिके । हारा. । काके । कोकिले । श.र. ।

अलिकः । पुं, स्त्री । कपोले । रा.नि.व.१८ ।
ललाटे । रत्ना. । [तैलश्लेष्मांसि । पिष्टके ।

अलिकमस्यः । पुं । अङ्गारे । भिन्नतिथि ।

अलिकुलप्रिया । स्त्री । काष्ठश्लेष्मः । काष्ठं
गोलाप । वै.निघ. ।

अलिकुलसङ्कुला । स्त्री । कष्टकश्लेष्मा ।
कौटोत्तेशेउती । कुम्भाकश्ले । कोकणक्षेत्रीय
पुष्पवृक्ष । रा.नि.व.१० । भा.पू.१५. ।

अलिगईः । पुं । जलसर्पे । आनांशु, शत्रा,
गैडिडाज्जा इति च लोके । श.र. ।

अलिजिह्वा (ह्रिका) । स्त्री । सुद्रजिह्विकायाम् । आलुजिव इति लोके । श.र. ।

अलिङ्गरम् । स्त्री । फलविशेषे । कूटोविशेष । चिरकोटीति महाराष्ट्रे गुणाः—अलिङ्गरं तु रुचं स्वाच्छीतलं भेदकं मत्तं । तुवरं मधुरं चारं तिक्तं पाके कटु व्युत् । खादिष्टं वातकृष्णसकासश्लेष्मविनाशनम् ॥ वै.निघ. ।

अलिता । स्त्री । अलक्तके । आंगुलि । गुणाः—“अलितोष्णा तिक्तका स्वात्फवातव्रणायपहा । व्यङ्गावचीकण्ठरुजं व्रणदोषघ्नं नाशयेत् । अन्ये गुणाश्चात्रावगम्योक्ताः पूर्वमहर्षिभिः ।” वै.निघ. ।

अलिदूर्वा । स्त्री । मासादूर्वायां । रा.नि.व.८ ।

अलिपका । पुं । अमरे । कीकिले । कुङ्कुरे । सर्वत्र मी.कचतुष्कं । [रा.नि.व.५ ।

अलिपत्रिका । स्त्री । वृक्षिकायां । विह्वाति ।

अलिपर्णिका (र्णी) । स्त्री । वृक्षिकायां । विह्वाति, विह्वली । रा.नि.व.८ ।

अलिप्रियम् । स्त्री । रक्तोष्णले । त्रिका. । पुं । धाराकदम्बहृत् । आद्यहृत् । श.र. । कदम्बहृत् । भा.पू.१७. ।

अलिप्रिया । स्त्री । पाटलाहृत् । पांक्तल ग्राह् । प.सु. । भूजम्बूहृत् । वै.निघ. ।

अलिमकः । पुं । मके । कीकिले । अमरे । पत्रकेशरे । मधुकहृत् । मी.कचतुष्कं ।

अलिमोद्ग । स्त्री । गणिकारिकायां । गणित्रि । रा.नि.व.८ ।

अलिमोहिनी । स्त्री । केविकापुष्पहृत् । रा. नि.व.१० । केविकां पश्य ।

अलिम्बकः (म्बकः) । पुं । कीकिले । मधु-मक्षिकायाम् । कुङ्कुरे । पत्रकेशरे । वै.निघ. ।

अलिबलभा । स्त्री । रक्तपाटलायां । भा.पू.१७. ।

अलिवाहिनी । स्त्री । कीकण्ठदेशप्रसिद्धे के-रिकाहृत् । केवेर इति भाषा । रा.नि.व.१० ।

अलिसमाकुलः । पुं । पुष्पहृत्विशेषे । दन्-तश्लेषनोति महाराष्ट्रादौ । वै.निघ. ।

अली (द्रु) । पुं । वृक्षिके । अमरे । मी. ।

अलीकम् । स्त्री । ललाटे । हे.च. ।

अलीकमस्यः । पुं । अक्षरलिखितलेख सावपिटके । यथा—“मावपिटकया लिप्तं । बह्नीदलेर्महत् । तत्तु संख्येदयेयुक्ता स्वाख्या रकोपरि । ततो निष्काशितं खण्डं तिलतैलेन श्रेयत् । अलीकमस्य उक्तोऽयं प्रकारः पाकपट्टि-तं हस्ताकभट्टिचेण बालुकेन च भक्षयेत् ॥ भा.पू.१८. ।

अलीनकम् । स्त्री । वक्त्रे । हे.च. । [निघ]

अलीष्टः । पुं । तिलकहृत् । तिल ग्राह् ।

अलुः । पुं, स्त्री । गलन्तिकायाम् । आली । ललीहृत् । स्त्री । मूले । मी.कहिकं ।

अलुकम् । स्त्री । आलुकसाधारणे । आलु-गुणाः—आलुको शीतलं आग्नेयं मलसञ्चयनं मधु-जडं रुचं वृथं दुर्जरं बलवर्धनं शान्तवर्धनं मलसू-कफवातवृद्धिकरं रक्तपित्तघ्नम् । वै.निघ. । एत राजालु रक्तराजालु श्वेतलक्ष्मणव्यकांशालुभेदेन बहु-विधम् । विशेषः पर्याये दृश्यः । आलुबीखा इति प्रसिद्धे कावेरिदेशीयफले । आसिधे ।

अलोमयः । पुं । मस्यविशेषे । तल्लवणं—वि-तक्षिपरिमितः श्रेताङ्गः सूक्ष्मलक्षः । तन्मांसं ब-लकरं वीर्यकरं पुष्टिकरम् । रा.नि.व.१७ ।

अलोमशा । स्त्री । वृक्षविशेषे । मं कागम्भाङ् वै.निघ. ।

अलोहितम् । स्त्री । रक्तपत्रे । ईश्वरपत्रे

अल्कः । पुं । वृक्षविशेषे । शरीरावयवे । वै.निघ.

अल्पकः । पुं । यासृच्छपे, दुरालभायाम् । रा-नि.व.४ । मृत्तिजम्बूहृत् । वै.निघ. ।

अल्पकेशिका } स्त्री । मृत्तकेयां । ठामन्नकश ।
अल्पकेशी } प.सु. । र.मारजा. ।

अल्पगन्धम् । स्त्री । रक्तकेशरे । रक्तकमले-वै.निघ. । [म.१०]

अल्पगोधूमः । पुं । दणगीधूमि । प.सु. । मद-

अल्पघण्टिका । स्त्री । ब्रह्मघण्टपुष्पानाम् । ग-णग्राह् । मं लघुताय ।

अल्पतनुः । नि । खल्ले । अम. ।

अल्पनायिकाचूर्णम् । स्त्री । नीचधमिव

अहृष्टां हितम् । पाठः—“विशेषं पञ्चलवर्षं प्र-
थिकं चूषणं पितु । गन्धकान्धावकान्दौ चतुरो
माधकान् रसात् । इन्द्राग्रनात्पलं शाण्डितयाधि-
कमिष्यते । खादेन्मिश्रीकृताच्छाण्डमपेयश्च का-
ञ्चिकं ॥” र.चि. । [वै.निघ. ।]

अल्पनिद्रता । स्त्री । पित्तजन्यनिद्राल्पतारोगि ।
अल्पपत्रः । पुं । क्षुद्रपत्रतुलसीक्षुपे । र.मा. ।
क्षौ । रक्तपद्मे । र.मा. ।

अल्पपत्रकः । पुं । गिरिजामधूकवृक्षे । पौशाट्ट
योगे ग्राह्य । रजा. । [नि.व.४ ।]

अल्पपत्रिका । स्त्री । रक्तापामार्गक्षुपे । रा.

अल्पपत्री । स्त्री । निषेधायाम् । सुषल्याम् ।
तानभूतो । वै.निघ. । [निघ.द्रव्यग. ।]

अल्पपद्मम् । स्त्री । रक्तपद्मे, रक्तीत्यस्मि । वै.

अल्पपर्णिका } स्त्री । सुद्रपण्याम् । भृग्वर्णौ ।

अल्पपर्णी } वै.निघ. ।

अल्पपुष्पिका । स्त्री । पौतकरवीरे । शीत-
पूष्णं करवी । वै.निघ. ।

अल्पप्रमाणकः । पुं । लतापनसे । र.मा. ।
खैरानके । ङनां तत्रभूज, यत्रभूज इति भाषा ।
वै.निघ. ।

अल्पमस्तकः । पुं । चिचकक्षुपे । वै.निघ. ।

अल्पमक्षिका । स्त्री । मक्षिकाविशेषे । छेष्टि
माक्षी । वै.निघ. ।

अल्पमारिषः । पुं । क्षुद्रमारिषे । कौटानि-
द्रा, वा कौटानिद्रिग्रा । हिं अल्पमरुषा । मं धीर-
सांडुलजा । अस. । तत्साकगुणाः—लघुशीतवीर्यं
रुचं पित्तघ्नं कफनाशनं । मलमूत्रनिःसारकं रुधं
दीपनं विषघ्नश्च । भा.पू.१भ. । See तण्डुलीयं ।

अल्परसा । स्त्री । हैमवत्याम् । रा.नि.व.२३ ।

अल्पवर्त्तकः । पुं । तित्तिरपक्षिणि । मद्र.
६.१२ । [वै.निघ. ।]

अल्पशक्तता । स्त्री । पित्तजन्यशक्ताल्यतारोगि ।

अल्पशीफः । पुं । सर्वाक्षिरोगे । वै.निघ. ।

अल्पक्षुपा । स्त्री । कृत्स्नलज्जालुकायां । वै.निघ. ।

अल्पास्थि । स्त्री । पक्ष्यकफले । फल्गुमा । रा.
नि.व.११ । भा.पू.१भ. ।

अल्पिका । स्त्री । वनमल्लिकाजाती । हे.च.३१
सुद्रपण्याम् । भा.पू.१भ. ।

अल्लकः । पुं । ककौलविशेषे । कक्ष्थन । धा-
न्यके । धन । वै.निघ. ।

अल्लका । स्त्री । धान्यके । धन । वै.निघ. ।

अल्ला । स्त्री । मातरि । धान्यके । धन ।

अल्लु । स्त्री । आलूके । आलूवांशारा इति लो-
के । मद्र.व.६ ।

अवकुन्यनम् । स्त्री । चार्त्तनादे ।

अवकुशः । पुं । मीलाङ्गलवानरे । अयं पर्णस्रग-
जातीयः । सु.सू.४६च. ।

अवकूलनम् । स्त्री । अघ्रातुष्पीकरणे । च.द.
अतिसा.चि. । “अकारेणवकूलयेत् ।”

अवकीशी । चि । अफलवृक्षे । हे.च. ।

अवक्रः । पुं । सरलवृक्षे । मृत्तल ग्राह्य ।

अवगण्डः । पुं । गण्डदेशस्थवृक्षे । वट्टेण कौ-
डा । मं पुटकुक्षी । चि.का. ।

अवगथः । पुं । प्रातःखाने ।

अवगाहः । पुं । खाने । खानगृहे । [खाने ।

अवगाहनम् । स्त्री । खाने । मज्जनपूजक-

अवगाहस्वेदः । पुं । अवगाहनेन स्वेदः । वा.
सू.१७च. ।

अवगीर्णः । पुं । अपानाभिर्गते द्रव्ये ।

अवगुण्ठनम् । स्त्री । योषित्प्रिरावरणे,
स्त्रीसुखाच्छादने । [का.

अवगुण्ठितम् । स्त्री । चूर्णिते । गुं ड । चि-

अवग्रहः । पुं । गजललाटदेशे । हारा । [कि. ।

अवग्राहः । पुं । अवहारके । हाजत इति लो-

अवचूर्णम् । स्त्री । खूलचूर्णे । मोटा गुं ड ।

अवचूर्णितः । चि । चूर्णिते ।

अवच्छकः । पुं । भक्तिमति रोगिणि । वै.निघ. ।

अवटः (टी) । पुं । नाडीव्रणे । कूपे । मी. ।

अवटीटः । चि । मतनसिके । शान्ता । अस. ।

अवटुः । स्त्री । धीवापश्चादग्रे । रजा. । रा.नि.
व.१८ । पुं । उच्चविशेषे ।

अवहः । पुं । मन्वाष्ट्रभागे । वै.निघ. ।

अवतापः । पुं । अजाविजरी । गजवै. ।

अवतारणम् । स्त्री । भूतादिशङ्के । वस्त्राद्यली ।
मि.पपयकं । [पतितगर्भायां गवि । इला. ।

अवतीका (दा) । स्त्री । अवहर्भायां गवि,

अवदन्तः । पुं । बालके । वाणि । वै.निघ. ।

अवदंशः । पुं । सुरापानकचिजनकमत्स्यद्वये ।
छाटे । इला. । शिशुहवे । ऊष्णशिशो । गजिनो ।
वै.निघ. ।

अवदानम् । स्त्री । उशीरे । अ.टी. ।

अवदान्तः । पुं । शिशुहवे । वै.निघ. ।

अवदाहं (कम्) । स्त्री । लामजकटवे । (व-
गात्र छात्र भांदा कृण । भा.पू.१व. । वीरणमूले ।
गक्र.वर्णा । मं पिबलावाला । वै.निघ. ।

अवदाहेटम् । स्त्री । वीरणमूले । गक्र.वर्णा ।
अ.टी. । [टी.भ. ।

अवदाहेटकापथम् । स्त्री । उशीरे । अ.

अवदीहः । पुं । दुग्धे । तिका. । [मि. ।

अवध्वंसः । पुं । अवचूर्णने । षुंङा कर्तृण ।

अवध्वस्तः । वि । अवचूर्णिते । मि.तचतुष्कं ।

अवना (नी) । स्त्री । वायमाणायां । गोष्ठ-
शालिषा, वला लता । रा.नि.व.५ ।

अवनाटः । वि । नतनासिके । थोम् । अम. ।

अवनीसारा । स्त्री । कदल्याम् । वै.निघ. ।

अवन्ति(न्ती)सोमम् । स्त्री । काञ्चिके । प.
सु. । हारा. । रा.नि.व.१५ ।

अवपाटिका । स्त्री । सुदरीगालगंतशकरी-
जे । अस्त्रीयः खां यदा हर्षाबलाद्भस्तेत् स्त्रियं न-
रः । इत्याभिधातादधवा चर्म्मण्युदन्ति बलात् ।
यस्या वपायते चर्म्मं तां विद्यादवपाटिकां । भा.नि. ।

अवपीडः । पुं । पञ्चविधनस्यकर्मान्वतमे शिरी-
गले । स च शीघ्रनक्षत्रमभेदेन द्विविधः । अव-
पीडयते यस्मात् स अवपीड इति । “वपीड दीयते
यस्मात् अवपीडयतः अतः । कल्कीकृतादीषघातः
पीडितो निस्तुरीरः । सोऽवपीडः समुद्दिष्टः
तोऽवद्व्यसमुद्भवः । स गलरोगादी शस्तः ।” प्र.प्र.

४४. “गलरोगे सन्निपाते निद्रायां विषमज्वरे ।
मनोविकारे क्रमिषु युज्यते आवपीडनम् ॥” वै.निघ.
नखवि. ।

अवबाहुकः । पुं । See अपबाहुकः ।

अवभासिका (नी) । स्त्री । वर्णक्यायाप्रका-
शिकायां लचि । सा च त्रीहरेटादशभागप्रमाणा ।
शरीरेण बाहिरेण चर्म्मं । सु.शा.५.अ. ।

अवभटः । वि । नतनासिके । थोम् । इति स्त्री-
के । अम. ।

अवमन्यः (कः) । पुं । शकरीगमेदे । लघ-
णम् — “दीर्घा बहुलु पिङ्का दीर्घान्ते मध्यतस्तु
याः । सोऽवमन्यः कफास्रभायां वेदना रीमहर्ष-
कत् ॥ सु.नि.१४.अ. । कर्णपालीरोगमेदे । सु.सु.
१६.अ. ।

अवमर्हः (नम्) । पुं, स्त्री । पीडने । अम. ।

अवमीटनम् । स्त्री । आमीटने । योच्छा-
डन । मा.नि.वा.व्या. ।

अवयवः । पुं । शरीरावयवे । रा.नि.व.१८ ।

अवयवस्थानम् । स्त्री । शरीरे । वै.निघ. ।

अवयवी । पुं । पक्षिणि । वै.निघ. ।

अवरम् । स्त्री । गजपञ्चाङ्गदादी । अम. ।

अवरदारुकम् । स्त्री । तन्नामकस्यावर-
नगंतपत्रविषे । सु.कल्प.२.अ. । See पत्रा ५८ ।

अवरिका । स्त्री । धन्याके । धने । रा.नि.व.६ ।

अवरोहकः । पुं । अश्वगन्धायां । मद.व.१ ।

अवरोहशाखी । पुं । जलहवे । पाकुड़
शाख । रा.नि.व.११ ।

अवरोहिका । स्त्री । अश्वगन्धायां । रा.नि. ।

अवरोही (इन्) । पुं । वटहवे । वटेशाख ।
रा.नि.व.११ ।

अवलम्नः । पुं । मध्यप्रदेशे । शांज ।

अवलम्बनः (कः) । पुं । श्लेष्मविशेषे । तस्य
स्थानं हृदयं, तत्कार्यं च स्त्रयशक्त्या हृदयावलम्बनं
विकसन्धारणश्च । भा. ।

अवला । स्त्री । नारी । रवा. । प्रियङ्गी । इक्षी-
गा, गलगण्ड । “मधुलीघ्रावलासर्ज ।”

प्रवलुचनम् । स्त्री । सुखने । श्रेयिष्ये । सु.स. २५.५. । [चतुर्थः ।

प्रवलेपः । पुं । गर्भे । लेपने । भूषणे । मी.प.

प्रवलेपनम् । स्त्री । लेपने । मचणे । जे.पी. भा.पान ।

प्रवलेहः } पुं, स्त्री । लिखीष्ये । छाटिवात्र
प्रवलेहिका } उषध । जिह्वाया आस्त्रादनं ।
सायं स्वादवलेहिका । च.द.ज्वर.वि. । काथादेः पुनः पाकात् घनत्वमवलेहः । “काथादेर्वः पुनः पाकादनन्तं सा रसक्रिया ।” प.प्र.१.५. । मात्रा च तस्य पक्षमिता । “सोऽवलेहश्च लेहः स्यात्तन्मात्रा स्यात्पक्षोन्मिता । सिता चतुर्गुणा काथ्या चूर्णाच्च द्विगुणी गुडः । द्रवं चतुर्गुणं दद्यात्... । सुपक्वे तनुमत्त्वं स्यादवलेहोऽस्य सञ्जति । दुग्धमिष्टुरसं यूवं पञ्चमूलकषायजं । वासाकाथं यथायोग्यमनुपानं प्रशस्यते ।” भा. । अयमूर्ध्ववक्त्रगदहरः सायच प्रयो-
ज्यः । ऊर्ध्वजत्रुगदहो या सा सायमवलेहिका । च. ।

प्रवलेहनम् । स्त्री । लेहने । छाटि ।

प्रवल्कः । पुं । मेषयज्ञाम् । गे.डा.नि.८७, गा.ड.नि.८७ । वै.नि.घ. ।

प्रवलजा । स्त्री । कृष्णसोमराज्याम् । शं.कू. । मेष, भक्षा.गुडे. ।

प्रवलजः (जा) । पुं, स्त्री । कृष्णसोमराज्याम् । सु.चि.२५.५. । सोमराज्याम् । शं.कू. । भा.पू.१. भ.मेष.कुष्ठ-चि. ।

प्रवलजवीजम् । स्त्री । सोमराजवीज ।

प्रवशकुशिका । स्त्री । जानुदेशे ।

प्रवशः } पुं, स्त्री । तुषारे । भा.म.४.भ.श्रिरी
प्रवश्या } रोग-अर्द्धविभेदके । प्राग्वतावश्या-
युनैः । भक्षा.गुडे. ।

प्रवश्यायः । पुं । शिग्रिरे । च.द.पि.ज्व.मही-
कादि. । “प्रवश्यायस्थितं पाकम् ।” तुषारे । भा. म.४.भ.नासारो. । “प्रवश्यायकैर्मैथुनवायसिकैः ।”

प्रवश्याया । स्त्री । कुञ्जफटिकायाम् ।

प्रवष्टम् । पुं । खर्चं । मी. ।

प्रवष्ठापम् । स्त्री । मचणे । हे.च. ।

प्रवसादः । पुं । अवसन्नतायाम् ।

प्रवसादनम् । स्त्री । उदयतत्रणस्य निवीकृतरेखे । सु.चि.१.५. ।

प्रवसादनी । स्त्री । मञ्जकारको ।

प्रवसितम् । स्त्री । मर्दितधातुः ।

प्रवसेकः । पुं । रक्तमीचणे । च.चि.१.५. ।

प्रवसेकिम् । पुं । बटके । वड्ड । वै.नि.घ. ४.

प्रवसेचनम् । स्त्री । जलसेचने । सु. ।

प्रवस्कन्दः । पुं । अवगाहनबाने ।

प्रवस्कयनी । स्त्री । बहुदिगान्तरप्रसूतायां गवि । कु.जे.न. गीरे । [चतुर्थः ।

प्रवस्कारः । पुं । विष्टायाम् । गुह्यदेशे । मी.र-

प्रवहस्तः । पुं । हस्तपृष्ठे । हृष्टोपरिभागे । हे.च. । [शं.जत्र, जगदृष्टी । मी.र.चतुर्थः ।

प्रवहारः (कः) । पुं । याहाख्यजलजनी ।

प्रवक्षिमसन्धिः । पुं । सन्धिविशेषे । सन्धि-
युतं सत् नौवसुखिनावस्थानम् । सन्ध्याश्चरितिका-
मतावेदना च । सु.नि.१५.५. । [हे.च. ।

प्रवक्षेपणी । स्त्री । वल्गायाम् । गर्गांश ।

प्रवाक्पुष्पी । स्त्री । हंसपुष्पायां । र.मा. । म-
धुरिकायाम् । गो.वी. । रत्ना. । रा.नि.व.४ । श-
तपुष्पायाम् । उ.तृ. । मं.वङ्गीशेक । रा.नि.व. ४ । च.द.अर्थ.चि.सुनिषध.चाङ्करीघृते । चौरपु-
ष्पाम् । छात्रकुली, छात्रथङ्की । रत्ना. ।

प्रवाचीनः । वि. । विपर्यये । मी.न.चतुर्थः ।

प्रवाच्यदेशः । पुं । योनौ । चिका. ।

प्रवानम् । स्त्री । यक्षफसादौ । श.र. ।

प्रविः । पुं । मेषे । भा.पू. । मूषिके । कम्बले । मी. । मन्थभेदे । स्त्री । कुलत्थिकायाः । दनकुन्त ।

प्रविः कुलाली चक्षुष्या कुम्भकारी कुलत्थिका । र.मा. । मेषाम् । चिका. । चतुर्मुख्यां । अम. ।

प्रविकम् । स्त्री । होरके । रा.नि. ।

प्रविकमांसम् । स्त्री । मीनमांसे । वै.नि.घ. ।

प्रविगन्धनी } स्त्री । अजगन्धायाम् । दन-
प्रविगन्धिका } यमान । तिलोशीवर्धरीतिः
प्रविगन्धी } च लोके । रा.नि.व.४ ।

अविग्नः (घ्नः) । पुं । पाणीयामलके । सा.सु.।
करमईहने । करमछां गीह् । मं करवंद । अम।

अवितक्रम् । स्त्री । मेघीतके । ङेड़ार छेधर
घोल । गुणाः—अवितक्रमपथ्यं खादस्त्वं दुर्गन्धका
रकं । दीपनं कटुकघोषं लिखनं लघु पित्तकृत् ।
रक्तदीपकरश्चैव कफवातविनाशकम् ॥ द्रव्यगु. ।

अवित्यजः । पुं । पारदे । शब्दकल्पद्रुमः ।
रा.नि.व.१२ । अत्र अचित्यज इत्येवं पाठो राज
निघण्टो दृश्यते । [नि.]

अविदग्धः । वि । अनस्त्रं । विजयर.अजीर्ण-

अविदग्धम् } स्त्री । मेघीदुग्धं । हला. । See
अविदुग्धम् } आविकचौरम् ।

अविदु(द्)ध्यम् । स्त्री । मेघीदुग्धं । ङेड़ार
द्रु. । हला. ।

अविहकर्णा । स्त्री । पाठायाम् । आकृनादि ।
अ.टी. । सा.कौ. । जालीफलाय्याम् । शृङ्गराज ।
डोमराज । अ.टी. ।

अविहकर्णिका (र्णी) । स्त्री । पाठायाम् ।
आकृनादि । अ.टी. । जालीफलाय्याम् ।

अविह्रा । स्त्री । दृष्टशिराव्यधने । “बहुशः क्षता
हीनशस्त्रप्रणिधानेनोपविह्रा ।” सु.शा.८.अ. ।

अविपत्ति(त्ति)करचूर्णम् । स्त्री । अक्षपि-
ताधिकारे । पाठः—“चिकटु चिकला मुक्षं बीज
चैव विडङ्गजम् । एलापचच सञ्चञ्च समभागं वि-
चूर्णयेत् । यावन्व्येतानि चूर्णानि लवङ्गं तप्तमं भ-
वेत् । सर्वं वर्णद्विगणितं विडङ्गं च दापयेत् । स
र्वमेकीकृतं यावन्नावक्कुरयात्तितम् । सर्वमेकी-
कृतं पात्रे क्षिप्तमाष्टं निधापयेत् । भोजनादौ
ततोऽस्त्रं च मन्त्राज्याभ्यामिदं शुभम् ॥” र.सा.सं.।
भेष. । प्रयोगा.सा.कौ. । चिकटादि प्रत्येकं १ तो.
लवङ्गचूर्णं ११ तो. विडङ्गलचूर्णं ४४ तो. शर्करा
६६ तो. ।

अविपटः । पुं । ऊर्णामयवस्त्रे, कम्बलादौ ।

अविपाकः । पुं । अपरिपाके । [रा.नि.व.१६]

अविप्रियः । पुं । श्यामाकटये । भास्वो घास ।

अविप्रिया । स्त्री । श्यामालतायाम् । रा.नि.
वेतालतासुपे । रा.नि.व.५ ।

अविभुक् । पुं । व्यात्रि । मं लाङ्ग्या । वै.निघ.।

अविमरीष(स)म् । स्त्री । आविचौरे । ङे-
ड़ार द्रु. । हला.ह.च. ।

अविमुक्तकः । पुं । माधवीलतायां । वै.निघ.।

अविमुक्तका । स्त्री । तित्पुकहवे । तै.द.।

हि केंदु । मं टभुरणी । काकतित्पुके । वै.निघ. ।

अविमोचम् । स्त्री । आविकचौरे । र.मा.।

अविला । स्त्री । मेधाम् । ह.च. । [वै.निघ. ।

अविहृत्तः । पुं । मेघयस्याम् । मेड़ानि.७.।

अविशिरम् । स्त्री । स्यावर्षफले । हड़हड़ेत
फल । वै.निघ. ।

अविश्वासा । स्त्री । चिरप्रसृतगवि । श.च. ।

अविषा । स्त्री । अतिविषायाम् । रा.नि.व.६ ।
निर्विषवत् । निस्त्रिवी यास । वै.निघ. । [हला.।

अविसोढम् । स्त्री । अविचौरे । ङेड़ार द्रु.।

अविस्त्रम् । वि । प्रतिसम्बरहिते । च.चि.२.अ.।

अवी । स्त्री । विनकुलये । र.मा. । अतुमन्या
स्त्रियाम् । ह.च. । [सु.शा.१.अ. ।

अवीजधर्मी । वि । यो बीजधर्मी न भवति ।

अवीजा । स्त्री । गोकुलीसदृशगुणद्रावायाम् ।
किशुमिशु देवनां इति लोके । “अवीजाया
स्वल्पगुणा गोकुलीसदृशौ गुणैः ।” भा. ।

अवीदुग्धम् । स्त्री । मेघीदुग्धे । च.द. ।

अवीसूत्रम् । स्त्री । मेघीसूत्रे । च.द. ।

अवुकः । पुं । कागि । श.र. । [निघ. ।

अवृहः । पुं । पुष्पहृत्तमेदि । मं पत्तरपुल । वै.

अवेद्यः । पुं । गोवर्ध । श.र. । [मि. ।

अवेला । स्त्री । पूगचर्विते । चिदन उपात्रि ।

अवोदम् । स्त्री । आर्द्रके । जटा. ।

अव्यक्तम् । स्त्री । प्रकृतौ । “अखिलस्य जगतः
सम्भवहेतुरव्यक्तं नाम ।” सु.शा.१.अ. । आकृति ।
ह.च. ।

अव्यक्ता । स्त्री । कृष्णोक्त्याम् । कान् अण-
राजिअ मं कासीगोक्त्यां । वै.निघ. ।

अव्यङ्गः । वि । अविकलाङ्गे । स्त्री । शुकशि-
व्याम् । आलाकुम्भी ।

अव्यञ्जनः । वि । शृङ्गहीने । इला ।

अव्यण्डः (ण्डा) । पुं, स्त्री । भूयामलक्याम् ।
डुंहे आमना । कपिकण्ठी । आलाकुम्भी । च.
चि. १५. ।

अव्यथा । स्त्री । स्थलकमलिन्याम् । झलपत्रम् ।
भा.पू. १४. । रा.नि.व. ११. । हरीतक्याम् । मङ्गा-
यावण्या । मूलीरी । भा.पू. १४.गु.व. । आमल-
का । लक्षणाया । लक्षणाभूत । [स्था. ।

अव्ययिः (यी) । पुं । अश्वे । वा.सू. ४५.प्रजा-

अव्यय्या । स्त्री । हरीतक्याम् । भा.पू. १४. ।

अव्यधा । स्त्री । दुष्टशिरविधने । “अशस्त्र-
कृता अव्यधा ।” सु.शा. ८५. ।

अव्यथा । स्त्री । गोरखमुष्णा । गोरखकु-
लि । मं गोरखमुंडी । वै.निघ. ।

अव्रणशुकः । पुं । नेत्रस्य कृष्णभागगतरोगवि-
शेषे । अयमभिष्यन्दजः ज्वालायुक्तः शङ्गेन्दुकुन्दस-
दृशवर्णः नभस्यतनुर्मेघाकृतश्च सुसाध्यः । लल्लम्भ-
—दष्टेः समीपे न भवेत्तु यच्च न चावगाढं न
संभवति । सवेदनावम्रं च युष्मशुकं तस्मिन्निमा-
प्रोति कदाचिदेव । सितं यदा भाव्यसितप्रदेशे
स्यन्दात्मकं नातिरुगस्ययुक्तं । विहायसौवाभदलातु-
कारि तदत्रयं साध्यतमं वदन्ति ॥ सु.उ. ५५. ।
स्यन्दात्मकं कृष्णगतं सचीषं शङ्गेन्दुकुन्दप्रति-
मावभासं । विहायसाभ्रप्रतनुप्रकाशमथात्रयं साध्य-
तमं वदन्ति । गभीरजातं बहुलञ्च शुक्लं चिरीत्य-
तच्चापि वदन्ति कृष्णम् । विच्छिन्नमध्यं पिशितावतं
वा चलं शिरासुष्मदष्टिदृक् । हिलागतं लोहित-
मनातश्च चिरीत्यतच्चापि विवर्जनीयम् ॥ सा.नि. ।

अशकुम्भी । स्त्री । पानीयोपरिजडचे । पाना-
रं.मा. ।

अशनम् । स्त्री । भोजने । अन्ने । रा.नि.व. १०. ।
पुं । शीतशाली । च.सू. ४५. ४३६शकं । चिचकडचे ।
भङ्गातकडचे । वै.निघ. । [वि. सु.सू. ४६५. ।

अश(स)नकः । पुं । असनपुष्पाकारधान्यविशे-
अशनपर्णी । पुं, स्त्री । विजयसार इति प्रसिद्धे

वृक्षे । साराटी इति च पश्चिमदेशे । गोकर्णो-
ताया । अपत्राजिता । चम. ।

अशनपुष्पः । पुं । असनपुष्पाकारशाली । स-
ष्टिक धातुविशेष । सु.सू. ४६५. ।

अशनमल्लिका । स्त्री । आलीतायाम् । श-
पत्रशाली । च.द. ।

अशना(या) । स्त्री । सुषायाम् । इला ।
शुक्लान्पावे । श्वेत वर्वटि वा शिम् । रा.नि.व. ७. ।

अशनिः । पुं, स्त्री । हीरके । शीतरे । वै.निघ. ।

अशाका (खा) । स्त्री । शूलीद्वये । शाखा-
शृङ्खलायाम् । रा.नि.व. ८. ।

अशान्तगन्धाद्या । स्त्री । आमहरिद्रायाम् ।
आम आदा । मं चाविहलद । वै.निघ. ।

अशितम् । स्त्री । भक्षणे । खादने । से.च. ।

अशितलता । स्त्री । नीलदूर्व्यायाम् । नील
दूर्वा । वै.निघ. । [वचम् ।

अशिरम् । स्त्री । हीरके । रा.नि.व. ११. । See

अशिशिखी । स्त्री । खनामल्यातशिखीविशे-
षे । श्वेत शिम् । मं शीरश्वेतपावे । गुष्पाः—
मधुरा कषाया श्रेष्ठपित्तघ्नी व्रणदीपघ्नी शीतला
कचिकरी च । रा.नि.व. ७. ।

अशिखिका । स्त्री । अनपव्यायाम् । ये
जीत मञ्जान नाहे । श.र. ।

अशीता } स्त्री । भूमिकुष्माखे । वै.निघ. ।
अशुक्ता }

अशुक्लजा । स्त्री । वीरीधान्ये । वै.निघ. ।

अशुचिः । वि । अपवित्रे । [व. १६. ।

अशूकजः (कः) । पुं । सुखशाली । रा.नि.

अशृतम् । स्त्री । अपके ।

अशोकः । पुं । (Saraca Indica, Jone-
sia Asoka.) खनामल्यातवृक्षे । अशोकगोष्ठे ।
मि. । हिं अशोकी । स लोहितकुसुम इति । सु.
सू. १८. लोघादिः । अशोकवृक्षगुष्पाः—शीतलः
हृद्यः पिप्पदाहृद्यः गुल्मशूलोदराभान्नः कृमिघ्नश्च ।
रा.नि.व. १०. । तिलकः शाङ्गी वर्धः कषायः अपचो
दृष्टादाहकृमिघ्नोषविषरक्तघ्नश्च । भा.पू. १४. । ना-

का २ तो.। वेतसे। तिनिशे। वै.निघ.। लौ।
पारदे। मी.।

अशोकघृतम्। लौ। प्रदराधिकारे प्रयोज्यं।
पाठः—अशोकवल्कलप्रस्थं तोयादकविपाचितम्।
पादस्थेन घृतप्रस्थं जीरककाथसंयुतम्। तण्डुलान्
त्वजाक्षीरं घृततुल्यं प्रदापयेत्। तत्रैव केशराजस्य
प्रस्थमेकं भिषग्वरः। जीवनीयैः पियालैस्तु परुषैः
सरसाञ्जनैः। यथाह्वाशोकमूलञ्च खड्गीका च श-
तावरी। तण्डुलीयकमूलञ्च कल्कैरेभिः पलाहिकैः।
शर्करायाः पलाहिकी सिद्धशीते प्रदापयेत्। जीव-
कर्षभकौ मेदे काकोल्यौ सर्पपणिके। जीवनी
मधुकघेति दशकौ जीवनी गणः॥ भेष.। प्रयोगः।
अष्टद्वय-चि.। गव्यघृतं ४ श. काथायम् अशोकमू-
लक २ श. जलं १६ श. शेषः ४ श.। तथा
जीरकं २ श. जलं १६ श. शेषः ४ श. केश-
राजरसः ४ श. तण्डुलीदकं ४ श. क्वागदुग्धं ४ श.।
कल्कायं जीवकखषभकं मेदा मङ्गामेदा काकोली
क्षीरकाकोली सुद्वपणीं साधपणीं जीवनी यष्टि-
मधु पियालबीजं परुषकफलं रसाञ्जनं यष्टिमधु
अशोकमूलं द्राक्षा शतावरी तण्डुलीयकमूलसंस्थानां
प्रस्थेकं ४ तो.। पाकान्ते शर्करा मिश्रणीया। भेष.।
सा.लौ.।

अशोकोरोहिणी। स्त्री। कुतिलायाम्।
कट्की। रा.नि.व.६। च.मू.४ष. संशाख्यापने।
See कटुकी। लताशोकि, स च अशोकदलसदृश
दलः। रत्ना.।

अशोका। स्त्री। कटुरोहिण्याम्। कट्की।
मी.। भा.पू.१भ.। [सं कलम्ब. श.च.।

अशोकारिः। पुं। कदम्बहृत्। कदम्बगोष्ठि।

अशोथनेत्रपाकः। पुं। विनाशोथं नेत्रपाके।
लघुचमू—शोथहीनानि लिङ्गानि नेत्रपाके लक्ष्मी-
यजे। मा.नि.। कण्डूपदेहाशुयुक्तः पक्षीदुष्करनिभः
संरन्धी च भवति।

अश्म। लौ। खर्षभाक्षिके। वै.निघ.।

अश्मकदली। स्त्री। कदलीविशेषे। गोहा-
ट्टे कला। मं लोखंडकेल। रा.नि.व.११।

अश्मकरम्। लौ। खर्षे। रत्ना.।

अश्मकच्छहा। स्त्री। वेल्लगरहृत्। मं वेल-
गूर। वै.निघ.।

अश्मकेतुः। स्त्री। चद्रपाषाणमेदहृत्। गोधन-
तूर। रा.नि.व.५।

अश्मगर्भः। पुं। हरिस्वपी। पांशो इति लो-
के। भा.पू.१भ.। लौ। मरकतमणौ। छे.च.।

अश्मगर्भकः। पुं। तिनिशहृत्। मद.व.१५।

अश्मगर्भजम्। लौ। मरकतमणौ। पांशो।
रा.नि.व.१२।

अश्मघ्नः। पुं। पाषाणमेदहृत्। पांशुवकूट।
रा.नि.व.५। भा.पू.१भ.।

अश्मजम्। लौ। सुखलौहं। रा.नि.व.१२।
च.द.पाण्डुचि.। शिलाजतुनि। मद.व.४। छे.मा.।
प.सु.। र.मा.। रा.नि.व.१२। गैरिके।

अश्मजतु (कम्)। लौ। शिलाजतुनि। च.
द.पाण्डुचि.योगराजि। रा.नि.व.१२। सि.यो.र.
पि.वि.खखखाद्ये। “शुभाश्मजतुकं लघुम्।”

अश्मन्। पुं। प्रस्तरः।

अश्मन्तः (कः)। पुं। पाषाणमेदः। च.मू.१च.।
कोविदारहृत्सदृशेष्वप्ये अक्षौट इति लोकप्र-
सिद्धे हृत्वे। भा.स.४भ.गर्भ-चि.। “अश्मन्तकलि-
लाः कृणाः।” च.सू.४ष.। उद्दालकहृत्वे। भा.पू.
१भ.। कोविदारहृत्वे। भा.पू.२भ.। चुके। कूट।।
र.मा.। लणविशेषे। अश्वकूटादे। सु.चि.२५ष.।
खनामख्यातहृत्वे। आर्षुटो इति च लोके प्रसिद्धे।
मं अश्मरः। गुणाः—मधुरकषायः शीतलः पित्तघ्नः
मेहघ्नः दाहघ्नः शोथविषमज्वरविषघ्नः भूतनिवारणश्च।
रा.नि.व.८।

अश्मन्त(क)म्। लौ। पुष्पाम्। मी.नविकं।
दीपाधाराच्छादने। आर्क्षोद्विज्ञा। मी.।

अश्मपुष्पम्। लौ। शैलजे। शिवांगम्। अम.।

अश्मभाण्डम्। लौ। लौहभाण्डविशेषे। हा-
मागदिता। श.च.। खल्ले। खल इति भाषा.।

अश्मभित्। पुं। पाषाणमेदः। पांशुवकूट।
प.सु.रत्ना.। कवाटवक्रहृत्वे। कर्नाडिज्ञा इति
लोके। र.मा.। कवाटचक्रमिति। रत्ना.।

अश्ममेदः (कः)। पुं। (Coleusambouini-
cus, Syn, Coleus aromaticus.) चूपवि-
शेषे। पांशुवकूट, दिग्मांगर, हातालो इति

भावा । सु.सू.१८, १९५. । हिं पाथरतुर । संशो-
धन । वा.सू.१५, २६५. । “वेत्तन्तरारथिक-वृत्तव्या-
श्मभेदः” गुणाः—श्रीतलः तुवरः वक्षिशोधनः
सारकः तिलः प्रमेहार्शः कृष्णाश्मरीघ्नश्च । मद.व.
१ । मधुरलितः मेहलघ्नादाहसूत्रकृष्णाश्मरीहरः
श्रीतलश्च । रा.नि.व.५ ।

अश्मथोनिः (नी) । पुं, स्त्री । नीलमणौ ।
च.टी. । अश्मन्तकश्चे । आ.पं.टी. । मद.व.१० ।

अश्मरी । स्त्री । Stone or Gravel. वक्षि-
पाषाणरोगे । शिंटेन, पाथूरी । सं सुखडा । सा
चतुर्विधा श्रेष्ठाधिष्ठाना च—श्रेष्ठाणा वातेन पि-
प्पेन शुक्ले चेत । तवांसंशोधनशीलस्याप्यकारि-
णः प्रकृतिः श्रेष्ठा सूत्रसंपत्तौऽनुप्रविश्य वक्षिम-
श्मरौ जनयति । तासां पूर्वेष्वपाणि वक्षिपीडारो-
चकौ सूत्रकृच्छं वक्षिशिरोमुखशफसां वेदना कृच्छा
ज्वरावसादी वस्तुगन्धित्वं सूत्रस्यति । जतासु ना-
भिर्वक्षिसेवनीसंघनेष्वन्यतमस्मिन् मेहतो वेदना
सूत्रधारासङ्गः स्रग्धिरसूत्रता सूत्रविकिरणश्च गी-
भेदकप्रकाशमनाविलं ससिकतं विस्मृजति धावन-
लङ्घनश्रवणपृष्ठयानाध्वगमनैश्चास्य वेदना भवति ।
अथ श्रेष्ठाश्मरी श्रेष्ठालसम्रमभ्यवहरतीत्यर्थसुपलि-
प्याथः परिहृष्टिं प्राप्य वक्षिमुखमधिष्ठाय स्त्रीतो
निरुणद्धि ! तस्य सूत्रप्रतीघाताद्वाह्यते भिद्यते
निलुप्यत इव च वक्षिर्गुहः श्रीतल्य भवति । अश्म-
री चात्र श्रेष्ठा स्निग्धा महती कुकुटाश्लाभा मधूक-
पुष्पवर्णाभा च भवति । पिताश्मरी सरक्ता पीता-
वभासा कृष्णा भक्तातकास्थिप्रतिमा । वाताश्मरी
श्यामा परुषा विषमा खरा कदम्बपुष्पवत्कण्टका-
क्षिता च भवति । शुक्राश्मरी शुक्लनिमिषा भवति
तेन सा सूत्रकृच्छं वक्षिवेदनां वृषणयोश्च श्रययुमा-
पादयति पीडितमात्रश्च तत्रैव विलयं गच्छति ।
प्रतिक्रिया, अश्मरी दारुणी व्याधिरन्तकप्रतिमो
मतः । तद्वन्मो भेषजैः साध्यः प्रवृत्तश्चेदमर्हति ।
तस्य पूर्वेषु रूपेषु सेव्यादिक्रम इत्यते । सु.नि.३५.।

अश्मरीकृच्छः । पुं । सूत्रकृच्छे । वै.निघ. ।

अश्मरीघ्नः । पुं । वक्षश्चक्षे । वक्रण ग्राह ।
सं वायवरणा । चिकी. ।

अश्मरीप्रियः । पुं । मङ्गाश्लिषान्ति । प.सु. ।

अश्मरीभेदः । पुं । प्रापाणभेदश्चे । मद.व.१ ।

अश्मरीभेदनः । पुं । प्रापाणभेदके । पांथर
कूट । वै.निघ. ।

अश्मरीरिपुः । पुं । वृक्षचणके । वट्ट ८१ ।
रवा. । चचेची । खनात्र । हिं मुहा ।

अश्मरीशर्करा । स्त्री । तन्नामकरीगविशेषे ।
शर्करा सिकता मेही भस्मास्थीऽश्मरिवैकृतम् । अ-
श्मर्याः शर्करा त्रिया तुल्यव्यञ्जनवेदना । पवनेऽनु-
गुणे सा तु निरित्यन्ता विशेषतः । सा भिन्नसूचिर्वा-
तेन शर्करैरित्यभिधीयते । द्वयीङ्गासकृच्चिसदनं कु-
चिशूलः सवेपथुः । तृणीर्दंशिनिलः कार्ण्य दी-
र्घ्वल्यं पाण्डुगात्रता । अरीचकाविपाकौ तु शर्करा-
र्णे भवन्ति च । सूत्रमार्गप्रवृत्ता सा सक्ता कुर्यादुप-
द्रवान् ॥ दीर्घ्वल्यं सदनं कार्ष्णं कुचिशूलमरीचकं ।
इत्यादि । सु.नि.३५. ।

अश्मरीहरः । पुं । देवधान्ये । दक्षिण । व-
रुणश्चे । सं वायवरणा । र.मा. ।

अश्मर्याहरणयन्त्रम् । क्ली. । तदाहरण-
यन्त्रे । अश्मर्याहरणं सर्पफणावयन्त्रमयतः । कश्चि-
द्विचि । [रा.नि.व.१३ ।

अश्मलाचं (चा) । क्ली, स्त्री । शिलाजतुनि ।

अश्मसम्भवम् । क्ली. । शिलाजतुनि । र.सा.
सं । [घाती । सारलीङ् । हेम्प ९ ।

अश्मसारः । पुं, क्ली. । लीङ् । अम. । लौहादि-

अश्मसारा । स्त्री । काष्ठकदल्याम् । पांशोऽट्ट
कला । वै.निघ. । [सं पद्माङ्गुल । वै.निघ. ।

अश्मसुता । स्त्री । पाठायाम् । आकनादि ।

अश्महा (हन्) । पुं । प्रापाणभेदके । पांथर
कूट । [श. । रवा. । शिलाजतुनि ।

अश्महृत् । पुं, क्ली. । कवाटवक्ररूपे । कर्त्राङ्-
अश्मरी । पुं । सूत्रकृच्छे । वषा. ।

अश्मोत्थम् । क्ली. । शिलाजतुनि । रा.नि.व.१३ ।

अश्यामा । स्त्री । नेत्रचिह्नायाम् । [दक्षे ।

अश्वम् । क्ली. । बधिर । वक्रु । च.टी. । नेत्रो-

अश्वहा । स्त्री । अरीचके । रा.नि.व.२० ।

अशु । क्ली. । नेत्रजले । ऽट्कत्र जल । अम. ।

अशुनाली । स्त्री । भगन्दररीमे । वै.निघ. ।

अमुपातः । पु । चक्षुष्य चक्षुषीरथः प्रदीपः ।

“चमुपातः समुद्दिष्टः प्रदीपश्चक्षुषीरथः । तत्रावर्त्तौ भवेद्भूमिः स्थानिनः कुलनाशनः ।” जयद. १२५ ।

अथः । पु । घोटके । घांङ् । तन्मांसगुणाः

—उत्तं वातघ्नं लघु बलकरं पित्तदाहजनकमति-
शिरनाहवति । रा. नि. व. १७ । लघुं वज्रिकफपि-

तकरं वातघ्नं हृदयं बलं चतुर्थं लघु मधुरञ्च ।

भा. पू. “वासी लुब्धो दयालुश्च विप्रः स परिकी-

र्तितः । शूरश्च दृढमन्युश्च अचिद्यमरुगः स्मृतः ॥

पापिनः कण्ठ्या रुवा दुष्टा वैश्याः प्रकीर्तिताः ।

बिषया विप्रमायैव शूद्राश्चण्डा उदाहृताः ॥” “उ-

त्तमा मध्यमा नीचाः कनीयांसप्तधापरैः । चतुर्धा

वाजिनो भूमी जायन्ते देशसंययात् ॥ ताजिकाः

खरशापाश्च उत्तरासीत्तमा हयाः । गीजिकाणांश्च

केकाणां प्रोद्गाहाराश्च मध्यमाः ॥ भाण्डजाश्चोत्त-

मांसाश्च राजगुलाश्च मध्यमाः । गोजराः शवराश्चैव

सिन्धुपाराः कनीयसः ॥ अन्वदेशोद्गाहवा ये च नीच-

नीचाश्च ते स्मृताः । वाजिनो जलजः केचिद्वाज्र-

जातास्तथापरैः ॥ समीरप्रभवान्ध्वं उलूकसृग्जा-

स्तथा । जलोद्गाहवा द्विजातीयाः अचिद्या वाज्रसम्भ-

वाः ॥ समीरप्रभवा वैश्या एषोलूकाश्च शूद्रजाः ।

विषकी सृष्टयो विप्रसंजख्यौ चविथो बली ॥ दुष्ट-

भावस्तथा वैश्यः शूद्रो निःसत्त्वकातरः । ब्राह्मणः

सामबाहो च भेदबाहो च अचिद्यः ॥ उपदानेन

वैश्यः स्वाच्छदो दण्डेन ताडितः । पुण्यगन्धः सदा

विप्रः अचिथोऽगुरुगन्धकः ॥ छतगन्धः सदा वैश्यो

मीनामीदी च शूद्रकः । विप्राहो वाजिनः सर्वे

अचिथो भूपतेः सदा ॥ ह्री वैश्यस्याश्च शूद्रस्य शूद्र

एव सुखावहः । केचिदिच्छन्ति भूपानां सर्वेऽत्रा

बाह्वनोविताः ॥ तदर्थं भूतले यथाच्छालिङ्गोच्चै

निष्थिताः । ब्राह्मणाः लेमकृत्स्वु सिद्धिं गच्छन्ति

वाजिनः ॥ अचिद्या युद्धकार्येषु वैश्या वित्तार्जने

सदा । शूद्राणाम्पुत्रकृत्स्वु ज्ञानेन वाजिनः सदा ॥

पारोक्षिकार्थकार्येषु यदीच्छेच्छाश्रितो प्रियम् ॥”

इति अथजातिः । नकुल. २२५. “सप्त वर्णा भव-

न्तीह सर्वेषां वाजिनां ध्रुवं । तानहं कौर्मयिष्यामि

भेदेर्जाताननेकधा ॥ सितीरक्तसाधया पीतः सारङ्गः

पितृ एव च । नीलः कृष्णोऽय सर्वेषां श्वेतः श्वेष्ठ-

तमः स्मृतः ॥ पहाहो भूपतेर्वाजी सर्वश्वेतः प्रश-

स्तुते । तद्वभावे यथा प्रोक्तासाधया श्वेताः कर्मिणश्च ॥

श्वेतः प्रालेयसङ्गाधो रक्तः कुडुमसन्निभः । हरिद्रा-

सदृशः पीतः सारङ्गः कर्तुरः स्मृतः ॥ पितृः कपि-

लकाकारी नीलो द्रुवायसन्निभः ॥ कृष्णो जम्बूफला-

कारः शास्त्रज्ञैः समुदाहृतः ॥ पीताभः श्वेतपादो

यस्तथा स्वास्त्रितलीचनः । चक्रवाकः स विज्ञेयो

राजाहो वाजिसत्तमः ॥ सर्वश्वेतो ह्यथो यस्तु भवे-

न्नोचककर्णकः । न्य वाजी वाजिमिधार्ष्टः श्वानकर्णः

प्रकीर्तितः ॥ सुखे चन्द्रकसम्भूतो जम्बूफलसमा-

कृतिः । श्वेतपादः स विज्ञेयो मल्लिकास्थः सु

पूजितः ॥” नकुल. १२५. “साह्यं यवत्रयं प्रोक्तमकु-

लस्य तपोधनैः । प्रमाणं शालिङ्गोद्गाहोवाजिशाल-

विशारदैः ॥ हस्तीऽङ्गुलानां विशल्या चतुरस्ररथा

स्मृतः । चतुर्हनेषु विख्यातः शास्त्रीकैरुत्तमो ह-

यः ॥ अर्द्धहस्तेन हीनस्तु भवेन्मध्यस्तुरङ्गमः । सु-

ष्टिशब्देन हस्तेन हीनस्याप्यधमः स्मृतः । ऊर्ध्वमा-

नप्रमाणस्तु परिणामं विनिर्दिशेत् । उत्तमानां च

मध्यानां हीनानाञ्चैव वाजिनाम् ॥ अर्द्धसप्तमहस्त-

स्तु षष्ठं दैर्घ्येण निर्दिशेत् । षड्भिमष्टिविहीनैश्च

मध्यमश्च विचक्षणः ॥ पञ्चहस्तप्रमाणस्तु जघन्यः

समुदाहृतः । हाविंशदङ्गुलं वज्रसुत्तमाश्वस्य की-

र्तितम् ॥ षष्ठं वधः कटिश्चैव सुखतुल्यं समादिशे-

त् ॥ अङ्गुलद्वयहीनस्तु सुखादि मध्यमाधमम् ॥ नि-

र्दिशन्मातिसांश्चैव वाजिशाल्विशारदः । सप्तङ्गुल-

खुरश्चैव उत्तमाश्वस्य कीर्तितम् ॥ षडङ्गुली भवेन्मध्यो

जघन्यश्चतुरङ्गुलः षोडशाङ्गुलदीर्घो तु जहा चैवी-

त्तमा स्मृता ॥ चतुर्दश तथा मध्ये हीने च हादशा-

ङ्गुलः । एवंविधप्रमाणस्तु निर्दिष्टं शास्त्रशालिभिः ॥

अपाङ्गात्पञ्चमुल्लं दैर्घ्येणाथ प्रमाणयेत् । खुरा-

न्मात्स्वरुदं यावद्दण्डमानेन बुद्धिमान् ॥” इति परि-

माणादि । जयद. १२५. “अश्वानां जन्मदेशान्तु

प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः । उत्तमानाश्च मध्यानां हीनानां

यत्र सम्भवः ॥ उत्तमासाजिकाः प्रोक्तासाधया पार-

सिकाश्च ये । केकाणाञ्चैव ये बाह्याः पृष्ठजा ये च

कीर्तिताः ॥ तुरी जाताश्च कौराश्च भूरुष्टामाच्छ-

जाश्च ये । पाल्यताः सेन्धवा मध्यासाधया सारस्वता

हयाः ॥ सधलाशाङ्गुलाश्चैव जटदेशोद्गाहवा ये ।

अधमाष्टङ्गश्चैव साह्यं ह्येवाष्टविलिखीहवाः ॥ हृत्त-

दीर्घाश्चिन्तयोवा ऋक्षकर्णा मङ्गाजवाः । मङ्गाकाया

महीरस्ता निस्त्रासासाजिका मताः ॥ अत्यन्तविमर्श

येषां निर्मासश्च सुखं भवेत् । पीनेन कटिदेशेन

सुखराश्च भवन्ति ते । अथन्वाश्च मङ्गाधाराः सेन्धवै

नैव पूजिताः । अपि अस्त्रहस्तास्त्राश्च नैव मुच्यन्ति
 आदिनम् ॥ पारसीकाः ताजिकाभाः केशाणाः
 केशिद्वयताः । स्त्रुताः अस्त्रशरीराश्च प्रधाना दीर्घ-
 पृष्ठकाः ॥ केशादेश्वजातानां मध्यमाभाश्च बाजि-
 नाम् । ताजिकैः सदृशं वक्त्रं बाहुभ्यश्च विनिर्दिष्टम् ॥
 सुहृत्पदहस्तौ च समभायेन मध्यमः । तुरुजातः
 समुद्रिष्टः किञ्चित्स्थूलो मनागजवः ॥ अतिस्थूली-
 ऽतितीक्ष्णश्च अस्त्रधोवन्तुरुक्षयाः । तुरुक्कः कौर्त्तनी
 यमजौ स्थूलवक्रमुखश्च यः ॥ केशाकारदेहस्तु भवे-
 न्माण्डविको ह्ययः । शान्त्या चैव प्रमाणेन केवलं नैव
 तत्त्वम् ॥ सिन्धुदेशोद्भवो बाजो पृष्ठमश्वारकौ रकः ।
 आननश्चापि दीर्घश्च तस्य पृष्ठं प्रकीर्तितम् ॥ शा-
 न्त्या चैव अवेनापि रणशूरस्तजाघनः । सादिभ-
 क्तेक्ष्णो याति ताजिकादधिकस्तथा ॥ परिसङ्घ-
 खदेहास्तु तौष्णकर्णमुखा ह्यथाः । पक्षदेशोद्भवा
 दृष्टास्तथा सारस्वताश्च ये ॥ तन्वकर्णोऽजटश्चैव
 आकुञ्चः परिकीर्तितः । साभ्रलः प्रिष्टप्रानुश्च ज-
 टालश्चाकुलीपमः । वर्तुलश्चापि जस्वश्च टङ्गणः
 परिकीर्तितः । दाक्षिणात्यो भवेद्गुह्यो योऽध्वन्यः
 सर्ववाजिनाम् ॥ जवहीना महादुःखाः पूर्वदेशस-
 मुद्भवाः । बाजिवद्देशराणाञ्च देशं विन्यादिचक्षणः ॥
 इति जम्भदेशः । “काकुदी कर्णजिह्वश्च कर्णशेफा-
 ष्टतालुकः । करालो ह्रीनदन्त्यश्च शङ्खो चाधिकद-
 न्तकः ॥ एकाग्रश्चैव जाताङ्गः कञ्चुको विसरी
 तथा । मार्जारपादौ व्याघ्राभश्चकर्णौ हिरुखरी
 स्तनी ॥ यमजो वामनश्चैव कुब्जस्तितिरसन्निभः ।
 (काकतितिरसन्निभः । इति वा पाठः) । वानराक्षो
 विङ्गलाक्षो सुपलो चन्द्रवङ्गकः ॥ येषां पृष्ठं हृत्तो
 भर्ता जातदन्तश्चैव च । एते दीयान्विता वाह्य
 न यास्या भूतिमिच्छता ॥ धनप्राणहरा ह्येते वसु-
 विषहकारकाः । एषां चित्रं प्रवक्ष्यामि येन जानन्ति
 सादिनः ॥ पूर्वशास्त्रानुसारेण सुनीनां वचनं
 यथा । आवर्ता यस्य ककुद्दि काकुदी स उदाहृतः ॥
 करालो चाधरी दन्तो जायते यस्य चीतरा । चतु-
 र्भिः पञ्चभिश्चैव ह्रीनदन्तः प्रकीर्तितः ॥ समभिषा-
 दनिर्दन्तैः स्वातश्चाधिकदन्तकः । चक्रुष्टपञ्चसङ्काशः
 कागशङ्कोरमस्तथा ॥ जम्बूद्वीपश्च तथाचामल-
 कोपमः । आम्बुस्थिसदृशश्चापि हरीतक्याः फली-
 पमः । दन्धचर्चनिभश्चापि बालुसंस्थान एव च ।
 कौशः कर्णानरे यस्य केशान्ते चापि दृश्यते ॥ धी-
 रैवः सर्वपापानां शङ्खो वाह्यः स कीर्तितः । एवं-

विधेन प्रकृतेन शङ्खो रात्रे न वासयेत् ॥ एकेन खड्ग-
 मालेन मुखेचैकाङ्कसंश्रकः । अत्यन्तरीमश्वानामु
 ताभ्यां जाताश्च उच्यते ॥ स्तम्भे वक्षसि बाह्वीश्च
 पञ्चदेशे तथैव च । अश्ववर्णो भवेदाजो कञ्चुको स
 प्रकीर्तितः ॥ यस्याश्ववर्णरेखा स्वात् पादौ कूर्चं च
 बाजिनः । मार्जारपादः प्रीतीऽसौ न ध्वजः कुञ्ज-
 नाशनः ॥ अश्ववर्णस्य वाहस्य शिरः कर्णं यदा
 भवेत् । चिसरी नाम सः प्रोक्तः भर्तुः कुञ्जविनाश-
 नः ॥” इत्यादि । मुखरीगोऽचिरोगश्च शिरीरोगश्च
 लिङ्गितः । कर्णरोगश्च काशश्च नासी हिक्का व्रण-
 क्षया ॥ ज.द.३५ ।

अश्वकः । पुं । कुलिङ्गपक्षिणि । वै.नि.घ. ।

अश्वकन्दकः । पुं । अश्वगन्धायाम् । रत्ना. ।

अश्वकन्दिका । स्त्री । वनस्पतिविशेषे । अश्व-
 गन्धायाम् । र.मा. ।

अश्वकर्णः (कः) (र्णिका) । पुं, स्त्री ।
 (Shorea robusta.) शालवृक्षे । भा.नि.गो. ।
 सु.सू.३८५. । च.सू.४५. । सर्जरसभेदे । मूर्जनाल
 विभक्त्य । रा.नि.व.२३ । शाङ्ग इति च लोके ।
 भा.म.४भ.रेवतीचि. । धवाश्वकर्णककुभः । गुणाः—
 कटुः तिक्तः क्षिप्यः रक्तपित्तघ्नः करीविकोटकण्डू-
 घ्नः । रा.नि.व.६ । कषायः व्रणस्वेदकफक्षमिघ्नः
 व्रधविद्रधिवाधित्यर्थोनिर्णयोरोगघ्नश्च । भा.पु.१भ.
 वटादिव. । माचा २ माषा । पलाशभेदे । सु.सू.
 ३६५. । शरीरे । लताशालि । शिशाङ्गि लता ।
 प.सु. ।

अश्वकर्णम् । स्त्री । काण्डभग्ननामास्त्रिभङ्गवि-
 शेषे । यत्रास्त्रि अश्वकर्णवदुन्नतं तिष्ठति । सु.नि.
 १५५. । See भग्नम् ।

अश्वकातरा (रिका) स्त्री । ह्यकातरा-
 अश्वकाथरिवा } याम् । घोड़ा का-
 थरा । मं घोड़ेकाथर । गुणाः— तिक्ता वातघ्नी
 दीपनी । काथरा ह्ययप्यांशैः काथरा नै प्रकीर्ति-
 ता । रा.नि. । [नि.]

अश्वखरजः । पुं । अश्वतरि । शृङ्गात्र । रा.

अश्वखुरः । पुं । नखीनामगन्धद्रव्ये । नखी ।
 रत्ना. । घोटकखुर । रा.नि. । [रा.नि.व.१ ।

अश्वखुरा (री) । स्त्री । श्वेतापराजिवायाम् ।

अश्वगन्धा (न्यिका) । ली। (Withania somnifera or physalis flexuosa.) स्व-
नामव्याप्तपविशेषे । अश्वगन्धा । हिं अश्वगन्ध,
वाराहीगेठी । मं आसंध, आसांद, अंगुर, आसं-
धिका । रा.नि.व.४। गुणाः—सा शुक्रवृद्धिकरत्वात्
शुक्रला । तथा कटूणा तित्ता बल्या वातहरी का-
सश्रासत्यत्रणघ्नी च । रा.नि.व.४ । रसायनीवात-
श्लेष्मशिवशोषघ्नी च । भा.म.ख.१भ.। अश्वगन्धानि-
सश्लेष्मशोफश्वित्रचयापहा । बल्या रसायनी तित्ता
कषायोष्णातिशुक्रला ॥ मद.व.१। वातकफघ्नी श्वि-
त्रशोथस्यरोगघ्नी बल्या रसायना तित्ता कषाया
उष्णा अतिशुक्रला च । भा.पू.१भ.। मात्रा १ तो ।
तत्प्रशोधनं यथा प्रयोगः,—पञ्चपल्लवतोयेन गन्धा-
नां चालनं तथा । शोषणञ्चापि संस्कारो विशेष-
साधनं वक्ष्यते ॥

अश्वगन्धाष्टतम् । ली । प्रथमं बालरीगाधि-
कारि । पाठः—“पादकल्केऽश्वगन्धाया चीरे दशगुणे
पचयेत् ।” छतं ४श. अश्वगन्धाकल्कः १श. दुग्धं ४श.
जलं १६ श. । सा.कौ. । मतान्तरे दुग्धं ४० श. ।
भेष. । द्वितीयं वातव्याधी—“अश्वगन्धाकषायं च
कल्के चीरे चतुर्गुणे । छतं पक्कन्त वातघ्नं ।” अ-
श्वगन्धा ६।० श. वारि ६४ श. श्रेणः १६ श. छतं
४ श. दुग्धं १६ श. यथाविधि पाच्यम् । च.द.वा.
व्या.चि. । मतान्तरे छतं ४श. आर्द्राश्वगन्धासूत्रं ६४
प. जलं ६४श. शेषः १६श. दुग्धं १६श. अश्वगन्धा-
कल्कः ८ प. । प्रयोगा.वा.व्या.चि. । तृतीयचतुर्थं
शुद्धभिधाने वातव्याधी हृष्ये च उक्ते । पाठी
—“अश्वगन्धापल्लवतं जलद्रीणे विपाचयेत् । अष्टां-
शशेषं गृह्णीयात् सुपुतं तं रसं तथा । जलद्रीणहृष्ये
काममांसाः पल्लवतं हृष्ये । पक्कैकाहिन कर्तव्यः कायः
पाकावशेषितः । कायहृष्ये तथा गव्यचीरप्रत्यच-
तुष्टये । काकोली मधुकं मदे जीवन्ती जीवकं
बला । एला शतावरी द्राक्षा विदारी कृष्णजीरकं ।
सुह्रपथीं शुकशिखीं पिप्पलप्लूथमकं तथा । एतेषां
कार्षिकैर्भागेः छतप्रस्थं विपाचयेत् । सिता चतुषलं
शीते क्षिपेन्मधु पलाटकम् ॥” प्रयोगः । “अश्वग-
न्धापल्लवतं शुभदेहसमुत्थितं । पुण्येऽहनि ससुशुष्य
साधयेत् शुष्ककृष्टितम् । द्रोणेऽभसि श्लेष्मावत्
शकत्पादावशेषितं । सर्पिःप्रस्थं पक्षितेन गव्यं चीरे
चतुर्गुणम् । कषायं क्लृप्तमांसं दद्यात्तद्वयस्य

च । कल्कानि श्लक्ष्णपिष्टानि कर्षमावापि दाप-
येत् । काकोलीयुक्त्वस्त्री वै वै मदे वै च जीरके ।
स्वयंगुप्ता षष्ठमकौ एला मधुकमेव च । श्वरीका-
शुर्पपथीं च जीवन्ती चपला बला । मारावली
विदारी च दत्त्वा सम्यग्विपाचयेत् । सितामाषि-
कयोः शीते गृह्णीयात् कुडवे पृथक् । लिङ्गापा-
श्चितलम्..... । अथ क्लृप्तमांसशतहृष्ये जलद्रीण-
हृष्यं, तुलाद्रव्ये जलद्रीण इति वचनात् । छतं ४
श. अश्वगन्धा १२॥० श. जलं ६४ श. पादशेषः
१६ श. क्लृप्तमांसं २५ श. जलं १२८ श. पाद-
शेषः २२ श. गव्यदुग्धं १६ श. । कल्कायं काको-
ल्यादिकस्य मिलितस्य शरावः । शुर्पपथीं सुह्र-
पथीं माषपथीं च । पाकसिद्धौ शीते च शर्करा ॥०
श. मधुमधु शरावः देयः । रस.र. । भेष. ।

अश्वगन्धातैलम् । ली । प्रथमं वातव्याधी
हितम् । तिलतैलं ४श. काषायमश्वगन्धा १२॥०श.
वारि ६४श. शेषः १६श. दुग्धं १६श. शृङ्खलादि-
कल्कद्रव्याणां मिलित्वा १श. यथाविधि पाच्यम् । च.
द.प्रयोगः । मिश्रभावेनैवं काष्ठाधिकारि उक्तम् ।
द्वितीयं रसायनाधिकारि—अथ कल्कायश्वगन्धा-
दीनां मिलितशरावमितं, दुग्धं १६ श. तिलतैलं
४ श. । “अश्वगन्धावरीकुडमांसीसिंहौफलाश्वितं ।
चतुर्गुणेन दुग्धेन तिलतैलं विपाचयेत् ॥” च.द. ।

अश्वगन्धाद्यचूर्णम् । ली । खरभङ्गनाशन-
मिदं । यथा—“अश्वगन्धाजमीदा च पाठा विकट
कं विकं । शतपुष्पं ब्रह्मवीजं सैन्धवश्च समं समम् ।
एतदहं वचा चैव चूर्णितं मधुसर्पिषा । भक्षयेत्क-
र्षमावन्तु जीर्णाग्निः क्षीरभोजनम् ॥” अथ ब्रह्मवीजं
पलाशवीजं सर्वचूर्णार्द्धं याज्यम् । रस.र. । [व. ।

अश्वगोष्ठम् । ली । बाजिशालायाम् । आखां-
अश्वघ्नः । पुं । श्वेतकरवीरहृष्ये । श्वेतकुरवी
गाह् । रा.नि.व.१० । [चना । वै.नि.व. ।

अश्वजीवनः । पुं । चणके । छिन्ना । हिं
अश्वत्तरः । पुं । अश्वत्तरजि । स च अश्वयां
गर्हभाजातः । श्वेत्कात्र घोडा । तन्मांसं इल्ल
हृष्यं कफपित्तकरञ्च । मद.व.११ ।

अश्वत्थः । पुं । (Ficus religiosa, Syn,
Urutigmareligiosum.) स्वनामव्याप्तहृष्ये ।
आर्णोथ गाह् । हिं पिपर । मं पिपप । रुद्रि-

श्वे । तं कुलुजुम्बिषेडु । प.सु. । सु.स. १८८.
 अश्वोधादिवः । गुणाः—मधुरः कषायः शीतलः
 कफपित्तघ्नः रक्तदाहघ्नमनः योनिदीपघ्नः । अश्व
 त्वष्टव्य फलानि पक्वान्मतीव हृद्यानि च शीतला-
 नि । कुर्वन्ति पित्तकविषार्तिदाहं विच्छेद्दिशीषा-
 वधिदीपनाशम् ॥ रा.नि.व.११ । दुर्जरः शीतः ।
 मद.व.५ । पित्तघ्नोऽम्रणास्त्रजित् गुरुः तुवरकः
 योनिशीघ्रनः वर्ण्यश्च । भा.पू.१भ.वटादिव. ।

अश्वत्यकम् । क्ली । मल्लिकापुष्पदले । मल्लिक
 कूलनत्र पापिड । वै.निघ. ।

अश्वत्यफलका (ला) । स्त्री । हनुषायां ।
 हनुषं तृक् । हिं ह्रीह्वेर । सं लघुश्रेष्ठी । भा.पू.
 १भ. । [बालियापीपर । भा.पू.१भ.वटादिव. ।

अश्वत्यभिक्त (भेदः) । पुं । नन्दीह्वे । हिं

अश्वत्यसन्निभा । स्त्री । अश्वत्यायाम् ।
 गन्ना अश्वथ । रा.नि.व.११ ।

अश्वत्या (त्यी) । स्त्री । सुद्राश्वत्यह्वे । गन्ना
 अश्वथ । रा.नि.व.११ । श्रीवल्लीह्वे । रा.नि.व.८८

अश्वतिका (त्यी) । स्त्री । सुद्रपवाश्वत्यह्वे ।
 गन्ना अश्वथ । हिं पिप्ली । सं अश्वत्यी । कं हन-
 रलि । गुणाः—मधुरा कषाया रक्तपित्तघ्नी विषघ्नी
 दाहघ्नी गर्भिण्यां हृता च । रा.नि.व.११ ।

अश्वदंष्ट्रकः । पुं । गोचुरह्वे । वै.निघ. ।
 हिंसजलुविशेषे । सु. ।

अश्वदंष्ट्रा । स्त्री । गोचुरके । भा.पू.१भ. ।

अश्वनाशः (काः) (नः) । पुं । श्वेतकरवीरे ।
 रा.नि.व.१० ।

अश्वपर्णिका (र्णी) । स्त्री । भूतकेशीलता-
 याम् । [भाषा ।

अश्वपालः । पुं । अश्वरचके । महिष इति

अश्वपुच्छकः । पुं । खड्गलतायाम् । श.च. ।

अश्वपुच्छा । स्त्री । पृथ्विपर्णा । टाकूलिग्रा ।
 माषपर्णायाम् । रा.नि.व. ।

अश्वपुच्छिका (च्छी) । स्त्री । माषपर्णी-
 लतायाम् । माषाणि । रा.नि.व.४ ।

अश्वपुटभावना । स्त्री । चाचिशम्पलपरि-
 भित्तव्यस्य भावनायाम् । वै.निघ. ।

अश्वपुत्री । स्त्री । सप्तकीह्वे । रत्ना । इवन्त्या
 हेनूवकाणि । वै.निघ. ।

अश्वबला । स्त्री । मेधिकायाम् । नारीमाके-
 नाश्रीमाके । गुणाः—शक्तमानवत्वं त्वं बह्वि-
 भूवमावतम् । सु. । See नारी ।

अश्वबालः । पुं । काशदणे । चिका ।

अश्वमारकः । पुं । श्वेतकरवीरे । श्वेत
 करवी । उपोदिकायां । पूंहे । पालङ्गमाके ।
 सु.च.१८. । करवीरे । सु.स. १८. । लाणादिव. ।
 भा.पू.१भ. । श्वेतकरवीरमूले । इदं स्थावर-
 विषाक्तमंतमूलविषम् । एवं सुगन्धरोहिषमपि । सु.
 कल्प.२८. । See मूलविषम् ।

अश्वमारख्यः । पुं । (Nerium odorum.)
 श्वेतकरवीरह्वे । श्वेत करवी ग्राह । रा.नि.व.१० ।

अश्वमालः । पुं । सर्पविशेषे । वै.निघ. ।

अश्वमूत्रम् । क्ली । घोटकमूत्रे । घोड़ा मूत्रम् ।
 गुणाः—तिक्तोष्णं तीक्ष्णं विषघ्नं वातकोपघ्नमं
 पित्तकरं दीपनघ्न । रा.नि.व.१५ । भेदि कफदह-
 क्तमिघ्नघ्न । मद.व.८. । [जटा ।

अश्वमूत्रिका (त्री) । स्त्री । शल्लकीह्वे ।

अश्वमोहकः । पुं । श्वेतकरवीरे । वै.निघ. ।

अश्वयानम् । क्ली । अश्वेन भ्रमणे । घोड़ा
 चड़ा । गुणाः—घोटकारीह्वं वातपित्तप्रियम-
 क्तमंतं । मेदीवर्णकफघ्नघ्न हितं तद्वर्णनां वरम् ॥
 दिनचर्या ।

अश्वयुजः । पुं । आश्विनमासि । सु.स. ६८. ।

अश्वरचकः । पुं । अश्वपालः । घोड़ा महिषा

अश्वरिपुः । पुं । करवीरह्वे । महिषे । भा. ।

अश्वरोधकः । पुं । श्वेतकरवीरह्वे । श्वेत
 करवी ग्राह । रा.नि.व.१० ।

अश्वरोहका (हा) । स्त्री । अश्वगन्धायाम् ।

अश्वलम् । क्ली । सुद्रवणविशेषे । घोड़ेसर ।
 “अश्वलं त्वं कल्पं कल्पं पशुहितावहम् ।” वै.
 निघ. ।

अश्वलोमा । पुं । सर्पविशेषे । चिका ।

अश्ववराहः । पुं । वाराहोक्तदे । वै.निघ. ।

अश्ववहः (वाहः) । पुं । अश्ववाहके । जटा ।

अश्ववारणः । पुं । गवये । छ.च. । चादी ।

अश्ववैद्यः । पुं । अश्वशास्त्रप्रणेतारि शालिहो-

अश्ववैद्यकम् । स्त्री । अश्वचिकित्साशास्त्रे । तत्र बहुविधं शालिहोत्रनकुलभोजजयदसादिप्रणीतम् ।

अश्वशाला । स्त्री । मन्दुरायाम् । हला ।

अश्वहनः । पुं । करवीरवृक्षे । रत्ना । भेष.भ-
ग.चि.निशाद्यतैले ।

अश्वहा । पुं । श्वेतकरवीरवृक्षे । मद.व.१ ।

अश्वक्षुरा (रिका) (री) । स्त्री । श्वेतापरा-
जितायाम् । कृष्णापराजितायाम् । वै.निच. ।

अश्वा । स्त्री । अजसोदायां । अश्वगन्ध्यायां । अ-
पामार्गे । इन्द्रवारुण्यां । त्रांशान्शशां । घोटक्यां ।

अश्वातक्रम् । स्त्री । घोटकीतक्रे । घोड़ार
छुधेर घोनि । गुणाः—अश्वातक्रम् तुवरं किञ्चि-
द्वातकरं मतं । अग्निदीप्तिकरं रुचं नेत्रं मूर्च्छा-
कफापहम् ॥ वै.निच. ।

अश्वात्कः । पुं । श्वेतकरवीरे । रा.नि.व.१० ।

अश्वारिः । पुं । करवीरवृक्षे । भेष.कुष्ठ-चि.
मरिचाद्यतैले । सहिवे । जटा ।

अश्वारोहः (कः) । पुं । अश्वगन्ध्यायां । रत्ना ।

अश्वारोहा । स्त्री । इन्द्रवारुण्यां । त्रांशान्
शशां । अश्वगन्ध्यायां । भि. । [नि.व.८ ।

अश्वालः । पुं । उशीरे । छद्रकासलये । रा.

अश्वारोहकः (हिका) । पुं, स्त्री । अ-
श्वगन्ध्यायां । र.मा. । [निच. ।

अश्वासना । स्त्री । ऋद्धौ । घोटक्याम् । वै.

अश्वाक्षा । स्त्री । अश्वगन्ध्यायाम् । वै.निच.वा.
व्या.श्रुतावरीतैले, मारायणतैले ।

अश्वाक्षादिशुरा (री) । स्त्री । श्वेतापरा-
जितायाम् । रा.नि.व.३ । [भिदे. रा.नि. ।

अश्वाचः । पुं । श्वेतसर्पपद्वये । अम. । वृक्ष

अश्विजी । पुं । अश्विनीकुमारौ ।

अश्विनी । स्त्री । जटामांस्याम् । वै.निच. ।

अश्विनी । पुं । अश्विनीकुमारद्वये । रत्ना ।

अश्विभेषजम् । स्त्री । लघुभेषजार्थां । (गुडो
निः। ७ । वै.निच. ।

अश्वीघृतम् । स्त्री । घोटकीघृतोत्पन्नवनीत-
घृते । गुणाः—कटु मधुरं कषायम् । ईषद्दीपनं गुरु
मूर्च्छाघ्नं वाताल्पकरञ्च । रा.नि.व.१५ ।

अश्वीद्धि । स्त्री । घोटकीदुग्धजातदधनि ।
घोड़ार नरे । सं घोड़िचेदद्धि । कं कुदिरयसो-
सह । गुणाः—“मधुरकषायरुचं कफरोगमूर्च्छा-
घ्नं ईषद्वातलं दीपनं नेत्रदीपघ्नञ्च” । रा.नि.व.१५ ।

अश्वीनवनीतम् । स्त्री । घोटकीदुग्धजातन-
वनीते । घोड़ार छुधेर ननी । गुणाः—कषायं
वातकफघ्नं चक्षुष्यं कटु उष्णं रूपाहातलञ्च । रा.नि.
व.१५ । [मि.यत्रिकं ।

अश्वीयम् । स्त्री । अश्वसमूहे । त्रि. अश्वहिते ।

अश्वीचीरम् । स्त्री । घोटकीदुग्धे । गुणः—
उष्णं रुचं बल्यं वातकफघ्नं—एकशफवीरमार्यं
लवणाम्लं लघु स्वादु च । मद.व.८ ।

अश्वेता । स्त्री । कृष्णापराजितायाम् । कृष्णाति-
विषायाम् । वै.निच. । गान्धारीवृक्षे । रा.नि. ।

अष्टकद्वरतैलम् । स्त्री । तैलमिदं वातरुके
ऊरुस्तम्भे च हितम् । तैलं ४ श. दधि ४ श. तर्क
३२ श. पिपपल्लौशुष्कयोः प्रत्येकं पलद्वयं (मतान्तरे
मिलितपलद्वयम्) । यथाविधि पाच्यम् । च.द.ऊ
म.चि. । अर्द्धहृदधि अष्टततके ग्राह्यम् । र.स.र. ।

अष्टकर्म । स्त्री । अष्टादशरसकर्मणां मध्ये
स्वेदनादिदीपनपथ्येनोत्तस्याष्टविधसंस्करणे । स्वे-
दनं मर्दनञ्चैव मूर्च्छनीत्यापनन्त्या । घातनं बी-
धनञ्चैव नियामनमतःपरम् । दीपनञ्चेति संस्का-
राः सुतस्याष्टौ प्रकीर्तिताः ॥ र.सा.सं. । चिकटु-
त्रिफला चिचककन्यायुक्ते काष्ठिके चतुर्गुणस्वेष्टे
दिनं स्वेदनम् । गृहधूमैककाज्जीदग्धौर्गुण-
सैम्भवेः षोडशांशैः सकाञ्चिकैः त्रिदिनं मर्दयेत् ।
त्रिफला चिचककन्या वा मूर्च्छना । इत्यादि ।

अष्टका । स्त्री । वृक्षभेदे । छ.च. । [शरने ।

अष्टगाधः । पुं । ऊर्जनभौ । माकड़्यां ।

अष्टगुणमण्डः । पुं । अष्टगुणतुल्यम् । अतु-
र्दशगुणं तोषि पक्का, तत्र द्विगुणैकधापञ्चमी-

चपिपपलीचूर्णानि संमिश्र चसिन्धुके य-
। मन्त्रे । गुणाः—सुधावर्धनः बलकरः बलि-
। नयः । वै. निच. । अत्र तत्तुल्यस्याष्टभागाः स-
। च चत्वारः ।

धातुः । पुं । स्वर्णरौप्यताम्रशीषमितलर-
तलीहसुखलीहतीक्ष्णलीहपु । र. सा. सं. टी. ।

पदी । स्त्री । बेल इति ख्याति पुष्पपत्रे ।
गङ्गाः गङ्गा गङ्गा । गुणाः—शीता लघु कफपित्त-
क्षयी च । मद. व. ११ । [भा. ।

पलम् । स्त्री । शरावसाने । एक (मृग) ।

पलप्लुतम् । स्त्री । यक्षशीरिंग । पाकवि-
।—मरिचादि १ प. गुडं १ प. प्लुतं ८ प. वा-
। ११ प. एकत्र पाच्यम् । च. द. ।

पपात् (दः) । पुं । काशरीरदेशीयशरमे ।
द. व. १२ । ऊर्णनाम । छे. च. ४ का. ।

पपादपः । पुं । वृक्षभेदे । वै. निच. ।

पपादिका । स्त्री । शरदमल्लिकायाम् ।
। [ऐ. ग. त्रि. क.] । रत्ना. । आस्तीतायां । श. पत्र-
। [ली.] । प. सु. व. ११ ।

पभावः । पुं । लम्ब-स्वेद रीमाच खरभङ्ग-
। [लब्ध-कम्प-वैवर्ध्यामुपातेषु । वै. निच. ।

पटमङ्गलः । पुं । पुच्छीरः खरुकेशाखैः शुद्धे
। गजनि । छे. च. । यस्य पादाः सिताः सर्वे पुच्छं
। वची मुखं तथा । मूर्ध्नि जाय सिता यस्य तं विद्या-
। दटमङ्गलम् ॥ ज. द. १४. । स्त्री । ब्राह्मणगवाग्नि
। स्वर्णपुत्रस्यार्धपचारव्यासु । वै. निच. ।

पटमङ्गलप्लुतम् । स्त्री । बालरोगशमने सु-
। र्पिषि । तत्राष्टौषधिपक्वं बालानां दितम् । वचाकुष्ठ
। ब्राह्मीसर्पशरिरावसैन्धवपिपपलीकल्केनाष्टमं प्लुतं
। प्लवपाकविधिना पाच्यम् । प्लुतं ४ श. कल्कद्रव्य-
। वचादीनां लिखितशरावं दत्त्वा जलादिकेन पाच्यं ।
। च. द. बाल. पि. । भा. र. स. र. ।

पटमधुजातिः । स्त्री । माक्षिक-भामर-ची-
। द-पौलिक-काचकाष्ठीहालदालिषु । वै. निच. ।

पटमानम् । स्त्री । प्रवृत्तिद्वये, १२ ती. ।
। आ. प. ८ मृ. । प. म. १ ख. । [म. १ ख. ।

पटमिका । स्त्री । तोलवृत्त्यपरिमाणे । प.

पटमी । स्त्री । चीरकाकील्याम् । वै. निच. ।

पटमूत्रम् । स्त्री । गोच्छागमेषमहिषावहसु-
। गर्हभौसुचेषु । वै. निच. ।

पटमूलम् । नि । लघांसमिराद्यायुस्त्रिसन्धि-
। कीशमन्मसुखेषु । सु. चि. १४. ।

पटमौक्तिकयानम् । स्त्री । मृद्वहसिसर्प-
। मन्त्रमेघवंशशूकरशक्तिषु । वै. निच. ।

पटलीहकम् । स्त्री । स्वर्णरौप्यताम्ररत्नशीष-
। पित्तलकान्तलीहसुखलीहतीक्ष्णलीहपु । पञ्चलीह-
। समायुक्तां कान्तसुखकतीक्ष्णकम् । कल्पितः कथितौ
। चीरैरपटलीहभिधौ गणः ॥ रा. नि. व. २२ ।

पटवर्गः । पुं । A class of eight prin-
। cipal medicaments, Rishabhaka &c.
। मेदाद्यष्टौषधिगणः । यथा—मेद. मद्दामेदाजीवकर्ष-
। भक ऋद्धिहृदिकाकीलीचीरकाकीलीपु । प. सु. ।
। जीवकर्षभक्ती मेदे काकील्याऽऽद्धिहृदिकी । एकत्र
। मिलितैरैतैरपटवर्गः प्रकीर्तितः ॥ रा. नि. व. २२ ।
। गुणाः—“शीतलीऽतिशुक्लः वृंहणः दाहपित्तरक्त-
। शोषघ्नः सन्धकृत् गर्भदायकः ॥” मद. व. १ । “रक्त-
। पित्तत्रणवायुपित्तनाशकः ॥” राज. । “हिमः स्वादुः
। वृंहणः गुरुः भग्नसन्धानकृत् कामबलासबलवर्धनः
। तणादाहज्वरमेहवृष्यहरः ॥” भा. पू. १ भ. ।

पटवर्गप्रतिनिधिः । पुं । मेदादीनामभावे
। तत्तुल्यगुणद्रव्यवृक्षः । तत्र मेदामद्दामेदाभावे श-
। तावरी, जीवकर्षभकस्थाने भूमिकुशाष्टमूलं, का-
। कीलीचीरकाकील्याभावे पञ्चगव्यामूलं, ऋद्धिहृद-
। स्थाने वाराहीकन्दं तत्तुल्यगुणं विधेत् । भा. पू.
। १ भ. । “मेदाभावे पञ्चगव्या मद्दामेदे च शारिवा ।
। जीवकर्षभकभावे गुडुची वंशलोचना । ऋद्धिभावे
। बला देया वृद्धाभावे महाबला ॥” इति च मतान्त-
। रम् । [भोज्यभक्ष्यनिषेधरूपे भोजनद्रव्ये ।

पटविधासम् । स्त्री । चर्यचोष्यलिङ्गपेयखाद्य-
। अष्टाङ्गम् । स्त्री । आयुर्वेदस्य स्थानाष्टके । त-
। यथा—शल्यं, शालाकं, कायचिकित्सा, भूतविद्या,
। कीमारभ्य, अगदतन्त्रं, रसायनं, वाभीकरच-
। खिति । कायबाल्यहोर्वाङ्मन्यदंष्ट्राजराह्वानम् ।
। अष्टावङ्गानि तस्याहुः । वा. सू. १४. । द्रव्याभिधानग-
। दनिश्चय-शल्य-काय-भूतनिर्ग्रह-विषनिग्रह रसायन-
। बालचिकित्सासु च । वैद्यकम् ।

अष्टाङ्गदृष्टम् । स्त्री । बाजीकरणमिदं दृष्टम् ।

अष्टाङ्गधूपः । पुं । ज्वरघ्नोऽयं धूपः गुग्गुलु-
निम्बपत्रवचाकुष्ठहरीतकीस्रवश्चेतसर्वपट्टतप्तः । प-
ल्लव्या निम्बपत्रं वचा कुष्ठं हरीतकी । सर्वपाः स
यवाः सर्पिर्धूपनं ज्वरनाशनम् ॥ च.द. ।

अष्टाङ्गयोगः । पुं । योगविशेषः । तद्यथा—
कटफलं पीष्करं शङ्खी व्योषं यासस्य कारवी । इ-
ति संग्रहः ।

अष्टाङ्गरसः । पुं । अमोऽधिकारः । लौहकिटं
मखूरं फलत्रयं त्रिफला । र.सा.सं. । गन्धं रसेन्द्रं
दृष्टलौहकिटं पलत्रयं चूषणवर्जितम् । कृत्वा
समं शालिकागुडूचीरसेन यामत्रितयं विमर्द्यः ॥
मात्रा निष्कमिता । र.सा.सं. ।

अष्टाङ्गलवणम् । स्त्री । कफजन्मदात्यये यो-
गविशेषः । यथा—“सौवर्चलमजाजी च त्वच्छास्त्रं
साम्प्रतेतसं । त्वमेलाभिरिचार्क्षं शर्कराभागयो-
जितम् । एतल्लवणमष्टाङ्गमपिसन्दीपनं परं । मदात्यये
कफप्राये दद्यात्स्त्रीतीविशोधनम् ॥” चर.मदात्यय-
चि. । अजाजी जीरकं त्वच्छास्त्रं महाद्रकम् । र.सा.
सं. । सौवर्चललवणजीरकास्त्रवेतसास्त्रलोणिकानां
प्र. चूर्णं समं त्वमेलाभिरिचार्क्षं प्रत्येकमर्द्धभागः ।
शर्कराया भागैकं एकत्र मिश्रयेत् । च.द.मदात्यय-
चि. ।

अष्टाङ्गवैद्यकम् । स्त्री । शालास्यकायभूता-
गदबालविषवाजीरसायनेषु अष्टाङ्गवैद्यकेषु ।

अष्टाङ्गहृदयम् । स्त्री । बाभट्टविरचिते वैद्य-
कग्रन्थे । अष्टौ च तानि अङ्गानि तेषां प्रत्येकं हृदयं
सारतरलं यदृष्यात् । ‘क्रियतेऽष्टाङ्गहृदयम् ।’ वा.
स.१७. ।

अष्टाङ्गावलेहः (हिका) । पुं, स्त्री । स-
न्निपातज्वरहिकायासादौ हितः । कटफलं कुष्ठं
कर्कटशङ्खी शुष्की पिप्पली मरिचं दुरालभा कृष्ण-
जीरकं एषां समभागचूर्णं आद्रकरसेन लिङ्गं । भैव.
ज्वरवि. लेहो न मधुना तस्य शीतापचारित्वात् ।
“सन्निपातेषु सर्वेषु न औद्रमवचारयेत् । शीतोप-
चारि औद्रं स्वाच्छीतघाव विरुध्यते ॥” भा.म.१
भ. । सा.को. । च.द. ।

अष्टादशधान्यम् । स्त्री । कषायशोधमादकौ-

ययथाबनालशालिषण्यकमसुरातसीसुङ्गितिलकुसुम-
श्यामाकमावराजमाषवर्णसुङ्गरिकककुतेरणीषु । वै.
निच. ।

अष्टादशमूलम् । स्त्री । वित्तापिमलस्यो-
ष्णाकगाभारीपाठापुनर्णवावाद्यालकमाषपर्णीजीव-
कैरुष्णभकाजीवन्तीशतावरीशरेष्ठदन्कासशालिष-
न्यमूलेषु । वै.निच. ।

अष्टादशशतिकमहाप्रसारणीतेलम् ।

स्त्री । वातव्याधौ । समूलपत्रप्रसारणी ३७॥१ श.
शतावरी १२॥० श. अचम्या १२॥० श. केतकी
१२॥० श. दशमूलं प्रत्येकं १२॥० श. वाद्यालकं
१२॥० श. किण्ठी १२॥० श. एकत्र शतद्वीये जले
पक्त्वा द्रोणवर्षे कायोऽवतार्यः । काञ्जिलस्य द्रो-
णवर्षं । दधिदुग्धशुक्लचूरसंस्थागमांसानां प्रत्येकं ८
श. एकत्र कल्केन सह तैलद्रोणं ३२ श. पाच्यम् ।
कल्कद्रव्यं प्रत्येकं पलत्रयम् । श्रीवासी नवनीत-
खोटी । कुन्दुरः कुन्दुरुखोटी । च.द.वा.व्या.चि. ।

अष्टादशाङ्गः । पुं । सन्निपातज्वरे कषायवि-

शेषे । स चतुर्विधः—दशमूल्यादिः भूनिष्पादिः
द्राचादिः मुसकादिश्चेति । तत्र प्रथमः—“दश-
मूलौ शटी शङ्खी पीष्करं सदुरालभा । भार्गी कुट-
जवीजश्च पटीलं कटुरोहिणी । अष्टादशाङ्ग इत्येवः
सन्निपातज्वरापहः...” द्वितीयः यथा—“भूनिष्-
पातदशमूलमहौषधान्तिकेन्द्रवीजधनिकेभकषा-
कषायः । तन्द्राप्रलापकसमाकृदिदाहमोहश्च
दिरक्तमखिलं ज्वरमायु इति ॥” तृतीयः यथा—
“द्राचामृता शटी शङ्खी मुसकं रक्तचन्दनं । नागरं
कटुका पाठा भूनिष्पं सदुरालभम् । उशीरं पत्र-
कं घान्यं बालकं कण्टकारिका । पुष्करं पिचुमर्द-
श्च सद्यो जीर्णज्वरापहः ॥” चतुर्थः यथा—“मुसा
पर्यटकोशीरदेवदारुमहौषधं । त्रिफला धन्वयास-
श्च नीली कम्पिङ्गकं विहत् । किराततिलकं पाठा
बला कटुकरोहिणी । मधूकपिपपल्लीमूलं मुसा-
यो गण उच्यते ॥” च.द. । भैव. ।

अष्टादशाङ्गलीहम् । स्त्री । पाण्डुधिकार

लीहम् । तस्य पाठः—“किराततिलका सुरदारु दावी
मुसा गुडूची कटुका पटीलम् । दुरालभा पर्यटकं
सनिष्पं कटुचिकं बर्जिफलचिकच । फलं विडङ्गस्य
समाशिकं सवैः समं चूर्णमवायसह ॥” अग्निः

आ वटिका विधेया तक्रामुपानाश्रिषजा प्रबो-
।। निहन्ति पाण्डुके”त्यादि । भा.न.२भ. ।

शपदः । पुं । शरमे । मकंटे । मङ्गसिंहे ।
तुरे । रा.नि.व.१६ । लौ । सुवर्णे । रा.नि.व.
१ । स्त्री (दी) । चन्द्रमङ्गिकायां ।

शवकरसः । पुं । रसायनाधिकारे रसः—
।रदस्य १ भ. मन्वकस्य २ भ. स्वर्णस्य १ भ.
।यस्य ॥० भ. ग्रीधकस्य ॥० भ. रङ्गस्य ॥० भ.
।यस्य ॥० भ. खर्परस्य च ॥० भ. वटाङ्गुररसेन
मारीरसेन च प्रहरं मर्दयित्वा रससिन्दूरवत्
।यः । मावा २ र. नागवह्नोरसेन सेव्यम् । भेष. ।

ष्टिः (ष्टिः) । स्त्री । अष्टां । अंष्टौ ।

ष्टौषधिः । स्त्री । ब्रह्मसुवर्षलादित्यपर्णीनारी-
।। षडंगीधासर्पासोमपञ्चाजनीत्य इत्यष्टौ । च.चि.
।ष. । इत्यासामष्टानामौषधैर्नां यो यामेष्टौषधिं
उमेत तस्यामास्याः स्वरसस्य सौंक्ष्ण्यं गत्वा केच-
नावितासामार्द्रपलाशद्रीण्यां सपिधानायां शयीत ।
तत्र प्रलीयते षण्मासेन पुनः पुनः सम्भवति । त-
स्याजं पयः प्रत्यवस्थापनम् । षण्मासेऽपि देवतानु-
कारी भवति वयोवर्षस्वरक्तविलसप्रभाभिः । स्वयं
चास्य सर्वेवाचोगतानि प्रादुर्भवन्ति । दिव्यचास्य
चक्षुःश्रोत्रं भवति योजनसहस्रगति दशवर्षसह-
स्राण्यायुरनुपद्रवच । च.चि.१ष. ।

मष्टिला } स्त्री । वायुरोगविशेषे । उत्तरा-
मष्टीला } पथप्रसिद्धे वस्तुलाकारपाषाणख-
मष्टीलिका } खं (जिह्वरः) । कर्षकाश्रानिद्र
(लोहमाषि वा (गयदासः) ।
नामेरुधसादाकारयन्त्रभूतरोगे । स च चलो वाच-
लो वा कई विष्टतौघ्रतय । तेन च वातादिरीची
भवति । लक्षणम्—“नामेरुधसात्सदातः सञ्चारी
यदि वाचलः । मष्टीलावहनी यन्त्रिद्वैमायत उ-
न्नतः । वाताष्टीणां विजानीयाहृदिर्मागानुरोधि-
नीम्.०” सा नि.वा.व्या. ।

मष्टि(ष्टी)वान् । पुं । शूकरोगविशेषे । लक्षणं
यथा—“कठिना विषमेरुस्थेमास्तस्य प्रकीपतः ।
शूकैश्च विप्रसंयुक्तैः पिङ्गाष्टीलिका भवेत् ॥” सु.
नि.१४ष. । जानुनि । रा.नि.व.१८ ।

असंज्ञिकः । चि । न सत्यगर्ह । भा.पू.१भ.।
“पिच्छीकृतमसंज्ञिकम् ।”

असनः । पुं । (Termenalia tomentosa
Syn. Pentaptera tomentosa.) झागकर्ष-
वप्यत्रालवृक्षविशेषे । पीतमाल इति प्रसिद्धे । प.
सु. । विजयसार इति प्रसिद्धे । भा.पू.१भ.वटादि-
व. । असन इति प्रसिद्धे । र.मा.रमा. । शिशा-
शान । हिं असना । मं असना, वङ्गलुरिया ।
“असनोवीजकः कटाक्ष्यः स्वनामस्थायः ।” सु.सू.
३८ष.उ. । गुणाः—कटुकषणः तिक्तः वातघ्नः सा-
रकः गलदीघघ्नः रक्तमण्डलघ्नश्च । रा.नि.व.६।१२ ।
कुष्ठबीजसर्पविचर्ममिहगुल्फमिकफरक्तपित्तघ्नः लघ्वः
केत्यः रसायनश्च । भा.पू.१भ.वटादिव. । सि.यी.
रा.य.चि.एलादिमत्ये.उन्दः । “निम्बासममालसा-
रान् ।” वा.सू.१५ष.असनादिव. । “असनतिनि-
शभूर्ज ।” भा.म.४भ.योनिरीग चि. । “स्वर्जिकी-
यासनं चाहम् ।” जीवकटुमे । मे.नचिक । वक्ता-
वचे । वीरतत्त्वादी । लौ । चेपणे । मे.नचिक ।

असनपर्यिका (र्षी) । स्त्री । अपराजिता-
याम् । अपराजिता । माराटौति अ.टी.भः ।

असनपुष्पः (कः) । पुं । षट्कधास्यजाति-
भेदे । सु.सू.४६ष. ।

असनादिगणः । पुं । असनतिनिशभूर्जश्चेत-
वाहप्रकोट्येखदिरकदरभण्डौशिंशपामिषशङ्खीचन्दन-
वयतालपलाशजीशशकशालक्रमुकधवकुलिङ्गाग-
कर्षात्रकषांक्षकी गणः । स त्रिचकुष्ठकफजामिह्वरः
पाण्डुप्रमेहमेदीघ्नश्च । वा.सू.१५ष. ।

असरः । पुं । भुकदन्ते । कूकृतर्मांङ्ग । श.च. ।

असलम् । लौ । लौह । अस्त्रे । वै.निच. ।

असात्म्यः । चि । प्रकृत्यसुखावहे । लौ । सात्म्य-
वैपरित्ये ।

असारम् । पु, लौ । काष्ठागुहणि । रा.नि.व.
१२ । अगुहणि । जैपालि । एरुहवे । अ.च. ।

असारदधि । लौ । गृहीतनवनीत-दधनि ।
गुणाः—असारं दधि संशोडि शीतलं वातघ्नं लघु ।
विष्टिभि दीपनं रक्तं यक्ष्मीरोगनाशनम् ॥ भा.पू.
दधिव. ।

असारा । लौ । कदलीवृक्षे । वै.निच. ।

असिकम् । लौ । विषुकीउमजभागे । वै.निच. ।

असिक्किा (क्की)। स्त्री। अठ्ठान्तःपुर-
प्रेषायाम्। से.नचिकं। दास्याम्। जटा।

असिगण्डः। पुं। जट्टीपाधाने। छेष्टि वा-
लिम्। जटा।

असितः। पुं। धववस्त्रे। शी०श्री० गी०। र-
मा। रवा। स्त्री। काष्ठागुरुणि। वै.निघ.। त्रि।
कृष्णवर्णे।

असितजफलः। पुं। नारिकेलवस्त्रे। वै.निघ.।

असिततिलः। पुं। कृष्णतिले। च.द.अर्शचि.।

असितद्रुमः। पुं। कृष्णताले। वै.निघ.।

असितपल्लवा। स्त्री। भूमिजम्बुम्। नदी-
जम्बूवस्त्रे।

असितफलः। पुं। मधुनारिकेले।

असितावलमोटा। स्त्री। कृष्णजयन्त्याम्।
काल जयन्ता। गुणाः—असितावलमोटा तु रसा-
यनकरो भवति। गुणाश्चास्य जयन्तीवत्...। वै.
निघ.।

असितवल्ली। स्त्री। नीलद्रव्यायां। वै.निघ.।

असितवेत्रम्। स्त्री। श्यामालतायाम्। वार.
असितादिकपायः। [उत्तम. ०]। वै.निघ.।

असितसारः (कः)। पुं। तिलुकवस्त्रे।

असिता। स्त्री। कृष्णनीलीवस्त्रे। रा.नि.व.४।
See अस्त्रिका। कालातिविषायाम्।

असिताञ्जनी। स्त्री। कृष्णकापास्याम्। रा.
नि.व.४। See कालाञ्जनी।

असिताननः। पुं। कपी। ह.च.। [का.।

असिताभ्रशेखरः। पुं। नीलीवस्त्रे। चि-

असितालता। स्त्री। नीलद्रव्यायाम्। श्या-
मालतायाम्। वै.निघ.।

असितालुः। पुं। नीलालो। रा.नि.व.७।

असितोत्पलम्। स्त्री। नीलोत्पले। नील-
उत्पले। रा.नि.व.१०।

असिदंष्ट्रः (कः)। पुं। मकरे। चिकी।

असिदन्तः। पुं। मकरे। कुशीरे। वै.निघ.।

असिहः। चि। ममे। कौट। अपके। जिक

कत्रा नमः। रवा.।

[ह.च.।

असिधेनुः (का)। स्त्री। कुरिकावा। हवा.

असिपत्रः। पुं। सेहृष्टवस्त्रे। मनना गी०।
मद.व.१। इली। आ०शू. प.सु.। चिकी।
गुच्छवस्त्रविशेषे। रा.नि.व.८। (कः) वेतदन्ते।
रा.नि.१४।

असिपत्रवणम्। स्त्री। गुच्छावस्त्रे। उगदि-
शेष.। मं गुच्छागवत. रा.नि.व.८। गुणाः—
श्रीतं मधुरं कफघातनुत्। रक्तदीपासिसारोपां
नाशकं दाहनुत्परं। हिप्रकारं दीर्घलघुभेदैः दीर्घं
गुणाधिकम् ॥ वै.निघ.। [उत्तम. ०]। हारा.।

असिपुच्छः (कः)। पुं। जलचरविशेषे।

असिमिदः। पुं। खदिररुपे। विटखदिरि.
उत्तमवात्ता। मं खैराचेम्माङ्ग. श.र.। [आ.वा.।

असीतकम्। स्त्री। काष्ठागुरुणि। भा.स.२भ.

असीतका। स्त्री। कृष्णापराजितायाम्। नील
अपराजिता। मं कालीगीकर्णौ। वै.निघ.।

असीतकादिचूर्णम्। स्त्री। आमवाते चूर्णे।
पाठः—“असीतकं मागधिका गुडुषी श्यामा वरा-
ही गजकर्णगुण्ठी। समा धृताः कृच्छ्रमिदं तु
चूर्णं पिबेत्तदुष्णोदकमण्डयैः ॥” भा.नि.स.२भ.।

असुः। पुं। प्राण्ये। अम.। स्त्री। चिसे। उणा.।

असुखम्। स्त्री। दुःखे। ह.च.। [अम.।

असुधारणम्। स्त्री। जीवने, जीवणधारण।

असुश्रुत्। पुं। प्राणिमात्रे।

असुरम्। स्त्री। सासुद्रलवणे। मद.व.२। पुं।
देवदाकवस्त्रे। वै.निघ.जीर्णज्व.लवङ्गादि.।

असुरयहः। पुं। भूतयहविशेषे। मा.नि.।

असुरसा। स्त्री। वर्ष्याम्। वा०हे. तूजमी।
र.मा.। [सि.रचिकं.।

असुरा। स्त्री। रजन्याम्। त्राजि. हरिद्रावा.।

असुराक्षम् (क्षा)। स्त्री। कांसे। ह.च.।

असुराक्षपतङ्गः। पुं। तेलपाविपतङ्गे। उड-
ना पोका, आर्त्तना। “असुराक्षपतङ्गस्य
विटचूर्णं मधुसंयुतम् ॥” वैयकम्।

असुराक्षविट्। पुं। कालमले। वै.निघ.१भ.

अ.सुराद्यघने ।

[अ.टी.भ. ।

रसुरी । स्त्री । राजिकायां । त्रिंशद्विंश ।

प्रसुख्यः । त्रि । रोगयुक्ते ।

प्रसृक् । स्त्री । स्त्रकानामगम्यद्वये । कुडुमे । रा. नि.व.१२ । रक्ते । रा.नि.व.१८ ।

प्रसृकरः । पुं । शरीरस्तरसंघाती । छे.च. ।

प्रसृक्पः (पा) । पुं, स्त्री । जलीकायाम् । अ.टी.भ. ।

प्रसृगुल्यः । पुं, स्त्री । केसरि ।

प्रसृम्यदः । पुं । कीडे । वै.निच. ।

प्रसृग्दरः । पुं । प्रसृग्यार्थे च्ययते अनेनेति भारक्तप्रदरे । अष्टप्रदराणि हिं परदला लक्षणं — “विरक्तमयाश्रयनादजीर्णोद्धमप्रपातादतिमैयुनाशः यानाश्रयोकादतिकर्षणाश्च भाराभिवाताक्यना दिवा च ॥ प्रसृग्दरं भवेत्सर्वं साङ्गमर्दं सवेदनम् । तस्यातिवृत्तौ दीर्घं च भ्रमो मूर्च्छा मदस्त्वपा । टाङ्गः प्रलापः पाण्डुलं तन्द्रारीगाय वातजाः ।” भा.नि. । वातजादिभेदात् स चतुर्विधः । ऋतुकालभिन्नान्यकालेऽपि अधिकान्तवसावोऽसृग्दर एव । सु.शा.२३. । यद्यथं यदपथं वा रक्तपिर्गेषु कौर्त्तितं । प्रदरेऽपि तथा दीर्घं तत्तन्नारी भज्यते ॥ इति पथ्यापथ्यम् ।

असृग्दरगैलेन्द्रसः (सर्वाङ्गसुन्दरः) ।

पुं । रक्तप्रदरीकरसि । पाठी यथा — गगनं शोधितं वाद्यं पलैकमिष्टकासमं । टङ्गणं स्याच्चतुर्थांशं शशाङ्कं त्रिसुगन्धिकं । कर्पूरनलदक्षैव जातौकीर्णं फलं घनं । नागेश्वरं लवङ्गञ्च कुष्ठं सविफलं तथा । जलेन वटिका कार्या क्वायायां शोषयेत्तु ताम् । ...प्रदरस्य विनाशाय दृष्टः सर्वाङ्गसुन्दरः ॥ प्रयोग-शा.च.दर.चि. ।

असृग्ध(ग्धा)रा । स्त्री । चर्मणि । अ.टी.भ. ।

असृग्धम् । स्त्री । स्वर्णवैरिके । स्वर्णं शिवि-
राजि । हिं सोनमेव । वै.निच. ।

असृग्धतम् । त्रि । असिद्धे । अपक्वे । रत्ना. ।

असृग्पाटी । स्त्री । रक्तधारायाम् । अ.टी.सा. ।

असृग् । स्त्री । खली । छे.च. ।

असृग्मती । स्त्री । शालपक्वाम् । अ.र. ।

असृग्मम् । स्त्री । बायुधे चापे । करवासे । मी.र. हिं । व्याघ्रमखे ।

असृग्चिकित्सकः । पुं । असृग्वैद्ये । सु. ।

असृग्चिकित्सा । स्त्री । असृगादिना त्रणचता-
दिप्रतिकारे । सु. । [इति भाषा । रत्ना. ।

असृग्जित् । पुं । कवाटवक्रवत् । कवाटवक्रवत्

असृग्वैद्यः । पुं । असृग्चिकित्सके । वै.निच. ।

असृग्घातः । पुं । असृग्प्रयोगे । अञ्जकृत्रा । वै.निच. ।

अस्थि (कम्) । स्त्री । वीजे । मेदीजघाती ।

हाड । रा.नि.व.१८ । अस्थिस्वरूपं — मेदी सरस्वा-
दिना पक्वं वायुना चातिशोधितम् । तदस्थिसंज्ञां
लभते स सारः सर्वविषये ॥” तत्कर्म च धारणं ।
तत्संख्या च मानवदेहे ३०० । तेषां १२० शाखासु,
११७ त्रीणिपार्श्वपृष्ठीदरीरःसु, ६३ बीजायां प्रसृ-
द्धेति । एकैकस्याम्पादाङ्गुल्यां त्रीणि त्रीणि तानि
पञ्चदश । तलकूर्चगुल्फस्थितानि दश । पाष्ठां-
मेकं, जहायां द्वे, जानुन्येकं, एकसुराविति । त्रि-
शद्वैकस्मिन् सकृदिनि भवन्ति । एतेनेतरसकृदि-
नाश्च व्याख्याती । त्रीण्यां पञ्च तेषां गुदभग-
नितस्वेषु चत्वारि त्रिकसंश्रितमेकं, पार्श्वे षट्त्रिं-
शत् एवमेकस्मिन् ; द्वितीयेऽप्येवं । पृष्ठे त्रिंशत् ।
अष्टावृत्ति । द्वे अचकसंज्ञे । बीजायां नवकं ।
कण्ठनाद्यां चत्वारि, द्वे हृत्वीः, दन्ताश्चित्रिंशत्,
नासायां त्रीणि, एकं तालुनि, गच्छकर्णशङ्खे एकै-
कं, षट् शिरसि । तच्च पञ्चविधम् — कपाल-रुच-
क-तरुण-बलय-नलकभेदेन । तत्र जानुनितस्वस्त-
श्च तालुगङ्गममकास्थीनि कपालपदवाच्यानि । द-
न्तास्थि रुचकमिति, नासावीवाकर्णनेनास्थीनि
तरुणमिति, हस्तपादपार्श्वपृष्ठीदरवचोऽस्थीनि बल-
यमिति, अवशिष्टानि च नलकमिति उच्यन्ते । सु.
शा.५.च. ।

अस्थिकृत् । पुं । मेदीधाती । छे.च. ।

अस्थिगतज्वरः । पुं । तदाग्रितज्वर । लक्षणं
यथा — “मेदीऽस्थौ कुजं नासी विरेकान्दर्दरेव
च । विषेपञ्च गात्राणां विद्यादस्थिगतं ज्वरं ॥”
वै.निच. । बालिह्रीवर्धं, वसिकर्णं, अश्वह्रीवर्धं
च प्रतीकारः ।

अकान्तम् । स्त्री । बुलान् । उन्नत, आका-
[ति लोके । मं पुं । अ.टी.मं ।

अकितः । वि । विकसिते । कूटेष्ठ । वै.निघ.

अकम् । स्त्री । शीघ्रते । रा.नि.व.१८ । कैशरे ।
कूमकूम । च.द. । मयनजले । रत्ना. । पुं । अ-
काशे । विज.र. । कोषे । कैशे । मं. ।

अकखदिरः । पुं । रक्तखदिरवृक्षे । लाल
अश्वत्थ । मं रक्तखिर । रा.नि.व.८ ।

अकखन्नः । पुं । तेजवले । उज्ज्वल । वै.निघ.

अकखजम् । स्त्री । मांसि । रा.नि.व.१७ ।

अकखजित् । पुं । वनस्पतिविशेषे । कपाटि
वेष्टु इति भाषा । र.सा. ।

अकखपः । पुं । जलीकायाम् । अँक । म-
ल्लुण्णे । रा.नि.व.२३ । [व.४ ।

अकखपत्रः (कः) । पुं । भण्डावले । रा.नि.

अकखपा । स्त्री । जलीकायाम् । अँक । मं.

अकखफला (ली) । स्त्री । शल्लकीवृक्षे । शाल-
है गाछ । रा.नि.व.११ ।

अकखमालका । स्त्री । रसधात्री । रा.नि.व.१८ ।

अकखरेणुः । पुं । सिन्दूरे । मं. ।

अकखरोधिका (नी) । स्त्री । लज्जालुकाल
तायाम् । लज्जावती लता । रा.नि.व.५ ।

अकखविन्दुच्छदा । स्त्री । ललणकन्द । रा.
नि.व.५ । [वै.निघ.

अकखशिखी । स्त्री । रक्तशिख्यां । रा.नि.व.११ ।

अकखसुती । स्त्री । रक्तसावे । वै.निघ.

अकखार्जकः । पुं । रक्ततुलसीवृक्षे । रा.नि. वृ-
नगी । ततुलस्याम् । शाला तुलगी । मं पांडरी-
तुलसु । वै.निघ.

अकखः । पुं, स्त्री । कुडुसे । म.द.व.२ ।

अकसु । स्त्री । नेत्रवारिणि । अकसुनिरीधालीमसा-
दयोत्पत्तिः । वा.म.४५. । [क्रा. ।

अकसुकः । पुं । अक्षीरवृक्षे । आडेछ गाछ । र-

अकसुवाहिनी । स्त्री । अशुवाहके धमनौष्ये ।
सु.शा.८५. ।

अहः । स्त्री । दिवसे । अम. ।

अहङ्कारः । पुं । चेतनपुरुषस्य चेतने, इन्द्रिय-
दिनिखिलशरीरव्यापी योऽहंभावसाहित्यप्रदर्शि-
रिव । स च त्रिविधः वैकारिकतैजसभूतभेदेन ।
“तत्तद्भावाद् महत्तत्तत्तद्भावाद् एवाहङ्कार उत्पद्यते ।
तत्र वैकारिकादहङ्कारात् तैजससहायान्तर्लक्षणा-
न्नेव एकादशेन्द्रियाणि उत्पद्यन्ते । भूतादिरपि
तैजससहायान्तर्लक्षणात्नेव पञ्चतन्मात्राणि उत्पद्य-
न्ते ।” सु.शा.१५. ।

अहतम् । स्त्री । नूतनवस्त्रे । हला. ।

अहरटक् । पुं । गृध्रे । शकुनि । वै.निघ. ।

अहरपणः । पुं । मांसि । हारा. ।

अहर्वायवः । पुं । अर्कवृक्षे । ह.व. । ह.व. ।

अहर्मणिः । पुं । अर्कवृक्षे । आकन्त गाछ ।

अहर्मुखम् । स्त्री । प्रातःकालि ।

अहस्कारः । पुं । अर्कवृक्षे । ह.व. ।

अहस्यतिः । पुं । अर्कवृक्षे । सूर्ये । अम. ।

अहिः । पुं । शीशके । शीश । प्रयोगा. वसन्त-
कुसुमाकररसे । र.सा.सं. सर्वे । म.द.व.१२ । उद-
रावर्त्ते । हारा. । वज्रीवृक्षे । मनशी शिङ्गु । ह.व. ।

अहिंसा । स्त्री । (Capparis sepiaria.)
कण्टकपालीवृक्षे । कैंटा । छडकैंटा । रत्ना. ।
आमवातप्रलये । गुणाः—विषशीयहृत्त्व । राज. ।

अहिकः (का) । पुं, स्त्री । शालासीवृक्षे ।
शिशूल गाछ । मं सांवरी । अ.च. ।

अहिकाण्डः । पुं । वायी । ह.व. ।

अहिकुटी । पुं । भारद्वाजपत्तिणि । वै.निघ. ।

अहिगन्धफला । स्त्री । शल्लकीवृक्षे । रा.नि.
व.११ । [अश्व. मं सापगंध । वै.निघ. ।

अहिगन्धा । स्त्री । सर्पगन्धायाम् । रा.नि.वि-

अहिच्छकः । पुं । शेषपर्श्या । मेड़शिङ्गे ।
ह.व. ।

अहिच्छन्ना । स्त्री । शताह्वाद्यपे । मोरी ।
कुलफा । रा.नि.व.४ । अर्करायाम् । टिनि । रा-
नि.व.१४ । [वै.निघ. ।

अहिजम्बुकः । पुं । लकलासे । कैंकलास ।

अहिजिह्विका । स्त्री । महाग्रतावय्याम् ।
वटु भटुग्री । वै.निच.।

अहितद्रव्यम् । स्त्री । स्वभावत एवाहितद्र-
व्येषु । यथा—श्रिखीधानेषु यौषे माषकलायः ।
फलेषु उहुकः, शालेषु सर्पपशकम्, मांसेषु गी-
मांसं, वसासु माहिषी, दुग्धेषु मेघीदुग्धं, तैलेषु
कुसुमतेलं, इत्रविकारेषु फाणितच । भा.पू.१भ.।

अहितपदार्थः । पुं । हृदयरमण्यां । पुतिमांसं ।
प्रभातनिद्रायां, मैथुने, दधनि चेत्यादी ।

अहिताहारः । पुं । अहितकरद्रव्यमन्त्रणे ।
गुणः पीडाजनकत्वम् । वा.सू.७अ.।

अहित्यः । पुं । वनमधिकायाम् । वनम्रेति ।
अहित्योऽप्यगुणस्तद्वाजिनां स तु पूजितः । सद-
व.२ ।

अहिटिट् । पुं । नकुले । मयूरे । मे.षचतुष्कं ।

अहिनिर्मोकः । पुं । सर्पनिर्मोके । भा.।

अहिपुत्रकः । पुं । तराली । हारः ।

अहिपुष्पम् । स्त्री । नागकेशरपुष्पे । च.द.।
कुम्भीकातेले । सु.चि.१७अ.।

अहिपूतनः (ना) । पुं, स्त्री । बालरोगा-
न्यतमं रोगविशेषं । शिशुत्र ७४३५-७ । यथा—
“शक्रन्यूनमायुक्तेऽधीतेऽपाने शिशोर्भवेत् । खिन्नं
वा स्नायमानं वा कष्टरक्तकफोद्भवा ॥ कष्टयुना-
न्ततः निघ्नं स्त्रीटः सावय जायते । एकौभूतं त्रणं
घोरं तं विद्यादहिपूतनं ॥” सा.नि.सुद्ररोगः ।

अहिफलः (ला) । पुं, स्त्री । दीर्घकर्कटिका-
याम् । लषा कौकूट । सं.टरकांकड़ी ।

अहिफेनम् (कम्) । पुं, स्त्री । Opium
poppy, Papaver somniferum. स्व-
नामख्यातसारजवर्गीयोपविषे । प.मु.। अफिम् ।
हि अफिम् । सं.अफूकड़री, अफून । आफन इति
मालवे प्रसिद्धं । ते नलसंडु । “उक्तं खसफलघोर-
काफूकमहिफेनकम् ।” भा.पू.१भ.। अहिफेनं च-
तुर्विधं आरण्यमारण्यधारण्यसारण्यमेदात् । तत्र
श्वेतवर्णं आरण्यं, लज्जवर्णं मारण्यं, पीतवर्णं धारण्यं,
कर्मरं सारण्यं । आरण्यममं आरयेत् । मारण्यं
खलुं कारयेत् । धारण्यं वयस्यं, सारण्यं मलसार-
ण्यं करोति । सामान्यतो गुणाः—सविपातघ्नं

वर्धं बल्यं मोहदह । रा.नि.व.६ । आफूकं योषं
याहि स्त्रीभग्नं वातपित्तकरञ्च । मद.व.१ ।

अहिफेनवटिका । स्त्री । योगीश्वरं रक्ताति-
सारं । खर्जूरं पिष्टखर्जूरम् । र.सा.सं.। शास्त्रि.

अहिफेनवीजम् । स्त्री । खखसे । पू.४,

अहिफेनासवः । पुं । आसवीऽयमतीसार-
विस्खीर्णितः । माचार्डमाषकमिता । अच मधूक-
मयस्य (मडुग्रात्र गत) पलशतं (१२॥० मग्न)
अहिफेनं ४ प. सुस्तकं जातीफलैर्द्वयैलानां प्र-
त्येकं पलमेकवाहतपात्रे मासमेकं स्थापयेत् । मेघ.।

अहिभयदा । स्त्री । भूयामलक्याम् । जूँहे
आम्ना । रा.नि.व.५ ।

अहिभुक् । पुं । मयूरे । रा.नि.व.१६ । तान्यै ।
मे.। सुद्रसापसंद इति प्रसिद्धे हवे । नाकुलीनाम-
महाकन्दशाके । रा.नि.व.७ । गन्धनाकुल्याम् ।
रा.नि.व.७ । See नाकुली ।

अहिमर्हनी । स्त्री । गन्धनाकुल्याम् । त्रांश-
विशेषः । अहिलताविशेषः । सापसंद इति पाषा-
न्ये । रा.नि.व.७ । See नाकुली ।

अहिमारः (कः) । पुं । विटखदिरे । सुट्ट
वात्सल । सं.गन्धीहिंवर । रा.नि.व.८ ।

अहिमेदः (कः) । पुं । विटखदिरे । सुट्ट
वात्सल । सं.गन्धीहिंवर । रा.नि.व.८ ।

अहिरिपुः । पुं । मयूरे । रत्ना.।

अहिलता । स्त्री । सापसंद इति ख्यातलता-
याम् । गन्धनाकुल्याम् । रा.नि.व.७ । See ना-
कुली । ताम्बुल्याम् । पानि गाँछ । रा.नि.व.११ ।

अहिलोकिका । स्त्री । भूयामलक्याम् । जूँहे
आम्ना । वै.निच.। [वै.निच.।]

अहिल्या । स्त्री । वनमधिकार्या । वनम्रेति ।

अहिवल्ली । स्त्री । नागवल्ली । मेघ.अ.भ.चि.।

अहिविषापहा । स्त्री । अहिलतायाम् । सा-
पसंद । वै.निच.।

अहिस्त्रयः । पुं । गुल्फे । गोत्रेण सुट्ट ।

अहीन्द्रः । पुं । शरिरायाम् । अनलुम्न । च.
द.यथा चि.लवङ्गादिषु ।

गिरविः । पुं । हिमखसर्पे । शङ्खिनी इति के । हारा ।

रैवः । स्त्री । शतमूल्याम् । अम. ।

गिराचम् । स्त्री । द्विवाराचे । [सु.]

ग्राटः । पुं । उक्छा इति प्रसिद्धे रूपे । प.

ला । स्त्री । भस्मातकहवे । डेनगो गौछ । च. ।

वः । पुं । (Terminalia belerica.)

tree bearing a medicinal fruit.

भीतकहवे । वगडा गौछ । हिं तिनाश । रा.

व.६ । भा.स.४भ.अज्ञने, “अग्नाच्चकाष्ठैर्मल-

यसमु ।” सि.यो.सिद्धमतयोगे कु.काम.हन्द. ।

आ एलादिमये हन्द. । कर्षपरिमाणे । प.प्र. ।

न्द्राजे । सर्पे । मी. । रुद्राचहवे । भा.अने.व. ।

सि । अषभके । देवशरीषहवे । नितीसविष्म-

। रा.नि.व.६ । स्त्री । विषयेन्द्रिये । रा.नि.व.

२ । वा.शा.२५ । सौवर्चलवणे । तुल्यके ।

तेत । म.षट्कं । पद्मबीज । विभीतकफले ।

नि.व.११ ।

वकः । पुं । विभीतकहवे । भा.पु.१भ. ।

निशहवे । र.मा. । “विषमचसमं पिबेत् ।” च.

ज्वरातिसा.चि. रुद्राचहवे । श.र. । इन्द्राचहवे ।

रं । तोलकद्वयपरिमाणे । म.षट्कं ।

वकारका । स्त्री । घृतकुमार्याम् । घृत-

यात्री । वै.निघ. । [पाखु.चि. ।

वकाष्ठम् । स्त्री । विभीतककाष्ठे । च.द.

वगणः । पुं । श्रीवादीन्द्रियसहाते ।

वगन्धिनी । स्त्री । अतिबलायां । वै.निघ. ।

वतः । पुं । यवे । (वङ्ग.) चातपतखुले । रा.

व.१६ । शसमाचि. च.टी.भात्रुः । स्त्री । ला-

डु । थंहे । मी. । थवे । प.सु. । “लाजिपु निष्कृ-

ति । यवेऽपि क्वचित् ।” मी.तत्त्विकं । केचिपु

खल्लतखुला अचतमित्याहुः । जि । अत्रथे ।

हिंसिते । मी. । अखल्लिते । श.र. । [व.४ ।

वतखुला । स्त्री । महासमहाहवे । रा.नि.

वतरीगः । पुं । उपनखरीगे । आङ्गु-

ङ्ग । वचं - “कुर्यात्पित्तानिलं पाकं मख-

मांसे सदग्वरं । पिपपमचतरीगख विषादुपेन-
खद्य तम् ॥” वा.उ.११५. । [श.च. ।

अक्षता । स्त्री । कर्कटग्रहा । कौकडांशुनी ।

अक्षतैलम् । स्त्री । विभीतकतैले । वगडा

वीक्षत्र तैलम् । वा.उ.११५. । See विभीतक-

तैलम् । [खोटहवे । जेण्डा गौछ । भूरिप. ।

अक्षधरः । पुं । (Trophis aspera.) शा-

अक्षधूर्तः (र्तिलः) । पुं । हवे । गौङ्ग । हिं

वैल । हारा ।

अक्षपाकः । पुं । सखलवणे । वै.निघ. ।

अक्षपिण्डः । पुं । शङ्खपुण्याम् । वै.निघ. ।

अक्षपीडः । पुं । श्वेतवृक्षायां । श्वेतवृक्षामूले ।

रसेन्द्र.चि. । दुरालभायां । सु.चि.६५. ।

अक्षपीडका (डा) । स्त्री । श्वेतवृक्षायां । प.

सु. । यवतिलकलतायाम् । रा.नि.व.२ ।

अक्षमः । पुं । स्थूलमूलके । वनचटके । वै.

निघ. । स्त्री (मा) । अक्षानी । ईर्ष्यायाम् । श.र. ।

अक्षरः । पुं । अपामार्गे । छ.च. । स्त्री । जले ।

अक्षरुचकम् । स्त्री । स्तिकावले । मोरारी ।

मं सोरमिट । वै.निघ. ।

अक्षवीर्यवान् । पुं । श्वेतकरवीरे । वै.निघ. ।

अक्षशिरोधिया । स्त्री । मन्थास्थिशिरायां ।

वै.निघ. । [वै.निघ. ।

अक्षसस्यम् । स्त्री । कपित्थफले । मं कवित ।

अक्षारलवणम् । स्त्री । अक्षमिसैन्धवादी ।

यथा—“गोक्षौरं गोघृतसैव धान्यं मुद्राक्षिला

यवाः । सासुद्रं सैन्धवसैव अक्षारलवणं स्मृतम् ।”

हारलता ।

अक्षि । स्त्री । नेत्रे । रा.नि.व.१८ ।

अक्षिकः । पुं । (Dalbergia oujeinien-

sis.) रत्नहवे । आडेउ गौछ । रमा. ।

अक्षिकूटः (कः) । पुं । Eye-ball, ईंषि-

कायां । कटकर ठात्री । वा.उ.१५. । गजविषु-

टके । छ.च. ।

अक्षिकूषितम् । स्त्री । अपाहृष्टी ।

अक्षिगोलः । पुं । The ball or globe of the eye. नेत्रतारकी ।

अक्षिष्ठादनम् । स्त्री । अक्षिर्बलनि । रत्ना ।

अक्षिपक्षकम् । स्त्री । शीघ्रं लक्ष्म्यं रसना नेत्रं नासा चेति । रा.नि.व.१८ । [eye. नेत्रपटल ।

अक्षिपटलम् । स्त्री । A coat of the

अक्षिपक्ष । स्त्री । The eye-lash. नेत्र-लोणि । ८८५३३ पाठात्र गेमा ।

अक्षिपाकात्ययः । पुं । कृच्छ्रगते अक्षिरोग-विशेषे । लक्ष्यम् — “उच्चातुपातः पिङ्गका च नेत्रे यक्षिन् भवेत् शुद्धनिभश्च यत्नम् । तदप्यसाध्यं प्रव-दन्ति केचित् पश्यन् यत्तिष्ठिरपचतुल्यम् । श्रुतं समाक्रामति सर्व्वतो हि दोषेषु यस्यासितमण्डल-श्च । तमक्षिपाकात्ययमक्षिर्गमं सर्व्वार्त्तिकं वर्त्त्ययि-त्यवमाहुः ॥” मा.नि. ।

अक्षिपीलुः । पुं । मृदानिले । वै.निघ. ।

अक्षिभेषजम् । स्त्री । श्रुतलोभे । म.द.न.१ । पट्टिकारीभे । रा.नि.व.६ ।

अक्षिरोगः । पुं । नेत्ररोगे । See नेत्ररोग ।

अक्षिवः । पुं । (Guilandina or Hyper-
anthera morunga.) शोभाञ्जनवृक्षे । मञ्ज-
ना । हिं शिशु । सरिषे । रा.नि.व.७ । स्त्री । स-
मुद्रलवणे । अ.टी.भ. । [च. ।

अक्षिविचूर्णितम् । स्त्री । अपाङ्गदृष्टौ । हे.

अक्षिवैराग्यम् । स्त्री । नेत्रविरक्ततायां । “अ-
क्षोरक्षाक्षिवैराग्यम् ।” बा.सू.७५. । [च. ।

अक्षिसेचनम् । स्त्री । नेत्रनिलीदे । बा.सू.११

अक्षिबुद्धनम् । स्त्री । निष्युदासी । मा.नि.
विज.र. । [के. रत्ना ।

अक्षीकः । पुं । उच्चविशेषे । आउट इति लो-

अक्षीवः । पुं । वशिरे । वरक । शोभाञ्जनवृक्षे ।
मञ्जिना । मे.वचिकं । च.सू.४५.कृमिघ्न.व.१.चि.
१५. । मृदानिले । भा.पू.१५. । चि । अमते । मं. ।

क्षी । सामुद्रलवणे । पां. । भा.पू.१५. । सरिषे ।

अक्षेयः । पुं । रत्नाङ्गे । अर्कमन्दारि । वै.निघ. ।

अक्षोटः (कः) (की) । पुं, स्त्री । (Jug-
lans regia.) गिरिजपीलौ । आक्ट्रोटे इति

लोके । आखोट इति हिमवति प्रसिद्धः । प्रा. अ-
क्षोड़ । कौं अखोड़ । हिं खरीटनासपात्री । गुणाः

— मधुरः बल्यः क्षिन्धीणः वातपित्तः रक्तदीप-
हरः शीतलः कफकोपनश्च । रा.नि.व.११ । मधुरं

बल्यं गुरु उष्णं सारकं वातघ्नश्च । म.द.व.६ । अक्षी-
टकोऽपि वातादसदृशः कफपित्तघ्नः । भा.मि. ।

अक्षोटतैलम् । स्त्री । अक्षीटफलीत्यतैल ।

आक्ट्रोटेरे तेन । गुणाः मूलकतैलवत् ।

अक्षोड़कः । पुं । अक्षीटवृक्षे । र.मा. ।

अक्षोहारः । पुं । मधुखर्जूयाम् । हे. ॥

अक्ष्यम् । स्त्री । सीवर्धलवणे ।

अ

आकरः । पुं । खनी । यनि । अम. ।

आकरजम् । स्त्री । रत्ने । वै.निघ. ।

आकर्णनम् । स्त्री । अचले । कनि, शोनि ।

आकर्षः । पुं । इन्द्रिये । मे.वचिकं । श.मा. ।

आकर्षकः । पुं । शिलाभेदे । दूषूक पाथत्र ।

आकली । स्त्री । चटकायां । ८५३६ । वै.निघ. ।

आकल्पः । पुं । रोगे । हे.च. ।

आकल्पकः । पुं । तमसि । मीहे । शम्बी ।
उल्लङ्गिकायाम् । मे.कचनुकं ।

आकलः (कः) । पुं । अकर्करायां । आकर-
कत्रा । वै.निघ.२५.अरी.चि.आकलकादिचूर्णे ।

आकषः । पुं । निकषप्रसारे । श.र. ।

आकारः । पुं । आकृती । सूर्यी । अमं. ।

आकारकारभः (भा) । पुं, स्त्री । अकराभके ।
आकरकत्रा । भा.म.१५.ज्वरह्नीवटी. (शार्ङ्गः) ।

आकाशः । पुं, स्त्री । अमघाती । रा.नि.व.११ ।
पञ्चभूतान्यतमभूते । मूत्र, आकाश । अस्य वि-
शेषगुणः शब्दः, स निम्बः अशरीरी च, तस्येन्द्रियं
कर्णः ।

काशपटलम् । स्त्री । कमलाती । वै.निच.।

काशमांसी । स्त्री । Small variety

काशमांसी produced in Kedāra mountain. सूक्ष्मकाशमांसी । आकाशकटो-
रणी । अस्या उत्पत्तिः केदारसूमी । गुणाः—
तवा शोफघ्नी व्रणनाडीघ्नी लूतागर्भजाबादि-
नघ्नी वर्णकरी च । रा.नि.व.१२ । प.सु.।

काशमूली । स्त्री । जलोपधी । पाना ।
रा.।

काशवल्ली (झिका) (झी) । स्त्री ।

assayta filiformis. खवल्लीविशेष । आ-
गाक वृत्ता, आकाशवेन । कौं अमरवेल् ।
मरवेल्, आकाशवेल्, नलमुदवेल् इति च
शास्त्रे । गुणाः—यादृशी तक्ता पिच्छला नेच-
नघ्नी अप्रवर्धनी हया पित्तत्रेभामनाशनी च ।
भा.पू.१भ. । मद्.व.१ । मधुरा कटुः पित्तघ्नी श-
ठ्ठिकरी रसायनी वल्य । रा.नि.व.३ ।

काशसलिलम् । स्त्री । आन्तःसलिल ।

वर्द्धके । दृष्टि रजन । मं पावसाचेपाणी । गुणाः
—मधुरं कथं दीपनं पथ्यं दण्डाग्रं यमघ्नं मेह-
घ्न । तथा “सद्यो हण्यन्मृमिस्थं कलुषं दीप-
यकं । चिरस्थितं लघु खच्छं पथ्यं स्वादु सुखाव-
हम् ।” रा.नि.व.१४ ।

काकुचनम् । स्त्री । सङ्कोचने । स.सू.२५अ. ।

काकुलः । पुं । अश्वमेदे । See अश्वः ।

काकुलकृत् । स्त्री । अकर्करायाम् । आकृ-
कृत् । भा.म.१भ.जिज्ञासकृत्.चि. । “किरात-
तिकाकुलकृत्-कुलिक ।”

काकुला । स्त्री । तमापकगोधूमादी । इरा
पोड़ा इति भावा । “तन्नेरपकगोधूमैराकुला प्र-
रिकीर्तिता । काकुला गुरवो ह्यथा मधुरा बल-
कारिणः ।” रा.नि.व.१६ । [तविकं ।

काकृतिः । स्त्री । रूपे । शरीरे । लक्षणे । मे.

काकृतिच्छया (ची) । स्त्री । जलोपधी ।

पाना । कोषातकोषतायां । चतुःषोषा । र.मा.।

काकृन्दः । पुं । कन्दने । आह्वाने । मे.दधिकं ।

काकीङ्गः । पुं । शामानोदाने । अम.।

भाक्तीशः (नम्) । पुं, स्त्री । अभिषेके । प्रापे ।

हे.च. । अम. । [च.द.विदग्धाजी-चि. ।

भाक्तेदिभावः । पुं । आर्द्रकारिलगुणवृत्ति ।

भाखनिकः । पुं । शूकरे । मूषिके । मे.।

भाखुकः । पुं । मूषिके । रत्ना । वन्यमूषिके ।

मद्.व.१२ । शूकरे । हे.च. । देवताङ्गवृत्ति । र.मा.।

भाखुकर्षणिका । स्त्री । सुद्रमूषिककर्षणी ।

हेनूत्रकाणी, मूषाकाणी । मं लघुउदीरकाणी ।

वै.निच. ।

भाखुकर्णी । स्त्री । *Salvinia cucullata*.

जलजमूषिककण्ठ्याम् । हेनूत्रकाणी पाना, मूषा-
काणी इति भावा हि मं भोपली । कं वल्लिहृ-
हे । सा विधा कृत्वा दीर्घा च । कृत्वा गुणाः—
कटुः कफपित्तघ्नी आनाहज्वरशूलार्तिघ्नी पा-
चनी च । रा.नि.व.३ । द्रव्यलघुपे । कालदृष्टी ।
रा.नि.व.५ । दन्तीभेदे वृद्धदृष्टी । गुणाः—
कटु-
तिक्तकषाया शीता लघुः कटुविपाका मूचकफ-
घ्नी च । भा.पू.१भ. । कटुका तक्ता उष्णा
शीतला रसायनी सरा लघुः कषाया क्षमियस्यि-
चक्रप्रमेहकुष्ठघ्नी च । हृदयी शीतला मधुरा
रसवन्नी चक्षुष्या रसायनी शूलघ्नी ज्वरक्षमिन्नषा-
खुविघ्नी च । वै.निच. । राज. । सि.यो.क्षमि.चि.
क्षमिन्नपृषिकायां श्रीकण्ठ. ।

भाखुगन्धी । स्त्री । कर्पूरहरिद्रायां । वै.निच.।

भाखुजित् । स्त्री । भूयामलक्याम् ।

भाखुपर्णा (र्णिका) (र्णी) । स्त्री । खूल-

मूषिककर्षणी । वृद्ध हेनूत्रकाणी । हि मूषाकाणी
वा उन्दुरकत्री । रत्ना । कृत्वा दन्त्यां । कूट दृष्टी ।
कृत्वा दन्त्यां । काल दृष्टी । र.मा. । हृदयन्त्याम् ।
भा.पू.१भ. । मूषकपण्याम् (थूलकूटि) । च.द.
क्षमि.चि. ।

भाखुपाषाणः (कः) । पुं । A kind of

mineral, loadstone. लौहपुष्पके । दूष्क-
पांथर । भाखुपाषाणनामाद्यं लौहसङ्करकारकः ।
रा.नि.व.१३गुणाः— क्षिप्रः पारदस्य नियामकः ।
लौहसङ्करस्यैव वीर्यकृत्कामिवर्धनः । विहीनसर्व-
व्याधीनां नाशकः परिकीर्तितः । अथवाः स तु
विशेषः सप्तधातुविनाशकृत् । दाहं विहीनसर्व-
व्याधीनां नाशकः परिकीर्तितः । अथवाः स तु

ginianus.) शरारिपक्षिणि । अत्रांल पांथि ।
नं वगलोपचीष । मद.व.१२ । See आङ्गी ।

आटीकारः । पुं । वृषे । वै.नि.च ।

आटीमुखम् (वदनम्) । स्त्री । वृषविषा-
व्याय अक्षविशेषे । सु.स.८५ । शरारिचक्षुवदा-
कारत्वात् तथाभिधीयते । “कुशाटीवदने ज्ञात्ये
अङ्गुलं स्नातयोः फलम् ।” अत्रिः ।

आटीपः । पुं । उदरमध्ये सवेदनगुह्यगुहाग्रन्दे ।
स च वायुजम्बी भवति । मा.नि. । “आटीपो गुह्य-
गुहाग्रन्दः प्रोक्ती जठरसम्भवाः ।” भा. । [पाठ ।

आङ्गम्बरः । पुं । Eyelid. नेत्रच्छदे । ङकत्र

आङ्गिः । पुं । शरारिपक्षिणि । अत्रांल पांथि ।
मद.व.१२ । मत्स्यविशेषे । आङ्गं मांछ । गुणाः —
गुहः क्षिप्तः वातश्लेष्मकोपनः बलकरः शुक्रमेधा-
पिचकश्च । राज. ।

आङ्गिका (ङ्गी) (ङ्गीकी) । स्त्री । शरालि-
पक्षिणि । मद.व.१२ । गुणाः — “आङ्गी वातवि-
कारकासङ्गमनी बल्ला वृषा दीपनी ।” अत्रि.
२९५ ।

आङ्गकः । पुं, स्त्री । शमीधान्यविशेषे । अत्रहर ।
हिं टोर । प.सु. । अष्टशरावमिते धान्यमानविशे-
षे । आङ्गि । सं पायनी । प्रत्यक्षतुष्टये । ‘चतुः-
प्रत्यक्षयाटकम्’ पुष्कलचतुष्टयमिते साने । पुष्क-
लानि तु चत्वारि आङ्गकः परिकीर्तितः । द्रवद्रो-
णचतुष्टयभागे (४ दा १७ अत्र) । See आङ्गकी ।

आङ्गकिकः (कीनः) । चि । आङ्गकमितव-
पनयोग्यत्वे । अम. ।

आङ्गकिका । स्त्री । आङ्गका । वै.नि.च ।

आङ्गकी । स्त्री । (Cajanus, indicus, syn cytissus cajan.) शिक्वीधान्यविशेषे । अ-
ङ्गुर, आङ्गुरि । हिं रङ्गर, टर, तुवरी, टुमुर ।
हिमा. । सा श्वेतवर्णपीतमेदाधिषा । तत्र साधारणा-
ङ्गकीगुणाः — कषाया मधुरा कफपित्तजित् ईष-
हातकरी रुष्णा गुहः शङ्किणी च । इति विदला-
ङ्गकीगुणाः । रा.नि.व.१६ । “आङ्गकी तुवरा रुष्णा
‘मधुरा शीतला लघुः । याङ्गिणी वातजननी बल्ला-
पिचकफाक्षजित् ॥” भा.पू.१५ । “अङ्गुः कषाया
ज्वरकपित्तं कट्यं कफं हन्ति मुखवृषश्च । गुष्ण-

ज्वरारोचकासङ्गिर्हृद्गद्गदुर्नामहराङ्गकी स्यात्” ।
अत्रि. १५५ । श्वेताङ्गकी दीपकरी । रक्ता — बल्ला
रुष्णा पित्तापघ्नी च । पीता — दीपनी पित्तदा-
ङ्गनी च । रा.नि.व.१६ । परिमाणभेदे । आङ्गि ।
मे.कविकं । सौराष्ट्रमत्तिकायाम् । हं.च. । गोपी-
चन्दने । तन्नामकगन्धद्रव्ये । अ.टी. ।

आङ्गकीयूषः । पुं, स्त्री । तुवरीयूषे । अङ्ग-
देवत (कोल) । गुणाः — बल्यम् । रा.नि.व.१६ ।
“भवेदाङ्गका मधुरश्च यूषं विशोषणं वातनिवारण-
श्च । श्लेष्मापहं पित्तहरं नराणां ॥” अत्रि. १२५ ।

आङ्गपवनः । पुं । ऊरुलम्भरोगे, वा वचाङ्ग-
रिद्रादौ ।

आङ्गवातः । पुं । वातरक्तौ, वातरोगभेदे ।
खद्यनं — “चलः क्षिप्ते हृदुः शीते श्लोकीऽङ्गेषु
हृदुसथा । आङ्गवात इति श्रेयः सङ्गच्छी मेदसा-
हतः ॥ च. । [निघ. ।

आङ्गा । स्त्री । अजनीदायाम् । त्राकूनी । वै

आण्डिः । पुं, स्त्री । तन्नामकमर्मस्थाने । ङ-
कायुमर्त्ये । तस्य च स्थानम् जानूहभियपार्थं
ऽङ्गुलिचयमितम् । सु.शा.६५ ।

आतङ्कः । पुं । ज्वरे । रोगे । रवा. । सन्धिपे ।
शङ्कायाम् । मे.कविकं ।

आतञ्चनम् । स्त्री । तर्पणे । अम. । उपद्रवे ।
निचिपे । सु., प्रतीवापे ।

आतनम् । स्त्री । दर्शने ।

आतपः । पुं । रौद्रे । एतत्सर्वत्र खेदमूर्च्छा-
रक्तवशादाह्वयमकरं पित्तवैषण्यकरश्च । मद.व.
१३ । कटुः रुचः नेत्ररोगप्रकोपनश्च । रा.नि. ।

आतपतण्डुलः । पुं । असिद्धतण्डुले । अ-
लो. ठाल ।

आतपचम् (कम्) । स्त्री । हवे । रवा. ।

आतपर्णिका (र्णी) । स्त्री । चीरिकायाम् ।

आतर्पणम् । स्त्री । वृषी । मे. ।

आतपशुक्लः । चि । रौद्रशुक्ले ।

आतपाभावः । पुं । क्षायायाम् ।

आतापिः (पी) । पुं । त्रिजलपक्षिणि । छिन्ना
अङ्गी । सं. रमारी । हला. ।

आतायी । पुं । चित्तपचिषि । छिन् । अम ।

आतिः । पुं । शरारिपचिषि । ह्ला ।

आतुरः । वि । रोगिणि । रा.नि.व.२० । अ-
तिनिर्देशकारित्वमभीरुत्वमथापि वा । शापकालश्च
रोगाणामातुरस्य गुणा मताः ॥ भैष ।

आलप्यः । पुं । (Annona reticulata.)
The custard apple tree. आता इति
प्रसिद्धफलवृक्षे । आता गीञ्च । हिं सरीफा ।
मं सितफलीचेन्नाड । ली । तत्फले । फलगुणाः
—हृत्तिजनकं रक्तवर्णं स्वादु शीतलं हृद्यं बल्यं
मांसकरं दाहकरपित्तवातघ्नञ्च । राज ।

आत्मगन्धकः । पुं । गन्धवीले । मं रत्नावील ।
वै.निच ।

आत्मगन्धहरिद्रा । स्त्री । कर्पूरहरिद्रा-
याम् । मं कापूरहरिद्रा । वै.निच ।

आत्मगुमा । स्त्री । (Mucuna pruriens,
Carpopogon pruriens.) कपिकच्छी ।
आनाकुशौ, दशा, धुनातण्डुल, उग्रानिषे इति
च । हिं कौच । मं कुहरी । तं दुलगुंडि । गुणाः
—युक्तवर्णौ मधुरतिक्ता मांससंवर्धका गुरुः वा-
तघ्नी बल्या कफपित्तरक्तघ्नी च । तबीजं—वात-
घ्नम् अतिशुक्लवर्णं कच्च । भा.पू. १४.मद.व.१ । तत्-
फलं स्त्रीषु हर्षजनकत्वात् बाजीकरणम् । वा.सू.
१५.प.द्वौवादिव । स्वादुः कृष्या वातघ्नी शीतपित्ता-
सघ्नी व्रणघ्नी च । रा.नि.व.१ । दूर्वांनन्तानिम्बवास-
न्मगुमा । शतावर्ण्याम् । रा.नि.व.१ ।

आत्मग्राही । वि । कुलिश्वरी, स्त्रीदरपूरके ।

आत्मघोषः (घा) । पुं, स्त्री । काकि । हारा ।
कुक्टे । श.च. ।

आत्मजः । पुं । पुत्रे । [च.चि.१५. ।

आत्मजा । स्त्री । कन्यायाम् । शुकशिश्याम् ।

आत्मनीनः । पुं । पथे । रा.नि.व.२० । पुं ।
प्राणधारे । पुत्रे । [श.सा. ।

आत्मनूली । स्त्री । दुरात्मभायां । मं धामासा ।

आत्मभरिः । वि । आयूने । अम ।

आत्मरत्ना । स्त्री । महेंद्रवारुणीलतायां । वडु
भाकान् फल मठा । रा.नि.व.१ । मद.व.१ ।

आत्मवत् । वि । व्यवति, हतिमति ।

आत्मविज्ञानम् । स्त्री । योगाभ्याससमाधिना

परमात्मस्वरूपविज्ञाने । वा.सू.१५. । [रा.नि.व.४ ।

आत्मशय्या । स्त्री । शतावर्था । भटभूमी ।

आत्मा । पुं । शरीरे । मे.लचिकं । जीवे । वायते
अग्नी । हे.च. । मनसि । मे. ।

आत्माशी (इन्) । पुं । मत्स्यविशेषे । चिन्ता ।

आत्मोद्भवा । स्त्री । (Glycine debilis.)
माषपर्ण्यां । माषाणि । वनमुहे । रा.नि.व.१ ।
कन्यायाम् ।

आत्यूकः । पुं । वक्त्रे ।

आत्यूहः । पुं । Gallinule. दात्यूपचिषि ।

आत्रेयः । पुं । An essential juice of
the body. शरीरस्थरसधातौ । हे.च. ।

आत्रेयिका (यी) । स्त्री । स्रग्नुमत्वा स्त्रियां ।
ह्ला । मे.यचिकं ।

आदर्शः । पुं । दर्पणे । टीकायां । प्रतिपुलके ।
मि.शचिकं । [शेषे । सु.कल्प.५५. । See सर्पः ।

आदर्शमण्डलः । पुं । मण्डलिजातीयसर्पचि-

आदानम् । स्त्री । अद्यालङ्कारविशेषे । हे.च. ।
निदाने । रोगलक्षणे । रा.नि.व.२० ।

आदाना (नी) । स्त्री । हस्तिघोषायाम् ।
धूमूल । हिं लोणा ननुवा । र.मा. । भैष.सुद्ररी.
चि.महानीलतैले ।

आदिकारणम् । स्त्री । निदाने । अम ।

आदित्यः । पुं । अर्कचुपे । श्वेतार्कचुपे । ओ-
कन गीञ्च । सूर्ये । अम ।

आदित्यकान्ता । स्त्री । आदित्यभक्तायाम् ।
हृङ्हृङ्गि । वै.निच. । [ह्रींशके ।

आदित्यतेजा । स्त्री । आदित्यभक्तायां । आ-

आदित्यपत्रः (कः) (चा) । पुं, स्त्री । आ-
दित्यभक्ताभेदे । हृङ्हृङ्गि । भेद । गुणाः—कटुः
उष्णवीर्यः कफघ्नः वातरोगघ्नः दीपनः जाठरग-
न्धघ्नः शरीरघ्नश्च । रा.नि.व.४ । अर्कवृक्षे ।

आदित्यपर्णिका (नी) (र्षी) । स्त्री ।
आदित्यभक्तायाम् । हृङ्हृङ्गि । तन्नामकौषिक

विशेषे । त्रिधाऽपि । “या सूर्यकालेति भण्यते, चौरश्च यस्या सुवर्णमं, पुष्पाणि च सूर्यमण्डलाकाराणि ।” च.चि. १८. सु.चि. १५५. तथा “सपञ्च-कीमलदलहिमायनमूलप्रधानचुपे । सूर्यसूखी-ति लोके ।” सूर्यसूखीलक्षणं यथा — “सूखिनी पञ्चभिः पत्रैः सुरक्ताग्रजकीमनैः । आदित्यपर्णिनी ज्ञेया सदादित्यानुवर्णिनी । आदित्यपर्णिनी ज्ञेया तथैव हि हिमचये ॥” सु.चि. १०५. ।

आदित्यपाक (गुडूची) तैलम् । क्ली । ए-ततैलं कुठहरं । मञ्जिष्ठा लाक्षा विफला हरिद्रा मनःशिला हरिताल गन्धकचूर्णैः समभागैः तैलं पाच्यम् । अत्र जलं विना पाकानुपपत्तेः तैलसमं जलं दत्त्वा जलशोषपर्यन्तं सचूर्णं तैलमातपे स्था-प्यम् । तैल १५. द्रव्य १० शरावांशः । च.द.चुद्र-री.चि. । अन्यत् केशरीपण्ये हितम् । तैलमिदं वटाङ्गुरभूकेशीचूर्णेन गुडूचीखरसेन रौद्रपक्वं कर-णीयम् । रस.र.चुद्ररी.चि. ।

आदित्यपुष्पा । स्त्री । धातकीपुष्पचुपे । शि-दे फूल । चौरकाकील्पा ।

आदित्यपुष्पिका (ष्पी) । स्त्री । अर्कहृद्ये-लीहितार्कचुपे । त्रुणकम् । मं अर्कपुष्पी । र.मा. । [मृग्योवर्णं । छुडुछुडु ।

आदित्यवन्धुः (भ्या) । पुं, स्त्री । पद्म ।

आदित्यभक्ता । स्त्री । (Cleome viscosa Polanisia icosandra.) स्तनाख्यातचुपे । वन-मन्त्र, गुडुटे, छुडुछुडु इति भाषा । हिं हु-लहुल । मं गृथ्यफुलवल्ली । आदिता आदित्यभक्तिः इति च देशविशेषभाषा । सा अतपीतमर्दिन-विधा । गुणाः — शीतला तिक्ता कटुः कफघ्नी त्व-न्दोषकण्डूचकुष्ठभूतयक्ष्मशोतज्वरघ्नी च । रा.नि.व. ४ । तथा स्वादुपाकरसत्वं गुरुत्वं चाररसत्वं अपि-तवर्द्धकत्वं विटभित्तं वातहरत्वञ्च । काण्डशूलघ्नी । च.द. । हिमा रुचा स्वादुपाका सरा गुरुः । कटु-रपितला चारा विटशकफवातघ्नी, अपरा च तिक्ता कषया लघा सरा रुचा लघुः कटुः । कफपित्तरक्तशसकासाक्षिज्वरघ्नी । विस्फोटकुष्ठ-मेहरस्योनिरीगलनिपाखुघ्नी च । भा. ।

आदिस्त्वजभा (ल्लिका) (ल्ली) । स्त्री । **आदिस्त्वजभायाम् ।** वै.निघ. ।

आदिबलप्रवृत्तः । वि । प्रकशोषितान्वये । ये रोगाः शुक्रशोषितान्वयाः कुष्ठार्शःप्रवृत्तयः । तेषु पुनर्हिंविधा मातृजाः पित्रजाश्चेति । सु.स. २४५. । एते आध्यात्मिकाः इति कथ्यन्ते ।

आदिमा । स्त्री । भूमी । [वै.निघ. ।

आदिष्टवः । पुं । अयमन्तकहृद्ये । मं आपटा ।

आदीनवः । पुं । दीपे । हारा । केशे । अम. ।

आद्यः । पुं । चद्रुते । रत्ना । क्ली । धाम्ने । रा. नि.व. १६ । वि । भक्षणीयद्रव्ये ।

आद्यधातुः । पुं । शरीरस्वरसधाती । वै.निघ. ।

आद्यपुष्पम् । क्ली । विभागकुङ्कुमीपेतक्रीविर-चन्दने । “विभागकुङ्कुमीपेतं तदुक्तञ्चाद्यपुष्पकम्” । रा.नि.व. २२ ।

आद्यमाषकः । पुं । पञ्चगुह्यापरिमितमाष-माणी । ५ त्रुति । अम. । ८० गुह्यायां वै.निघ. ।

आद्यमाषा । स्त्री । माषपर्णीलतायाम् । शी-माणी ।

आद्या । स्त्री । भूमी । वै.निघ. ।

आद्यूनः । वि । औदरिके । अम. ।

आर्द्र (कम्) । क्ली । (Zingiber offici-nale.) Common ginger. मूलविशेषे । आदि । हिं अदरख् । तं अन्न । मुष्काः — “कफवा-तघ्नं स्वरकरं विवस्मानादृगलघ्नं कटूष्णं रुच्यं हृद्यं वृष्यञ्च” । सु.स. ४५५. । पुं । जलमाजारी ।

आधगनम् । क्ली । स्त्रीतो ।

आधानम् । क्ली । गर्भधानि । [का. ।

आधानिकम् । क्ली । गर्भधारणसंस्कारे । वि-

आधारः । पुं । अधिकरणे । आलवाले । मी. ।

आधिः । पुं । मनोव्याधायां । प्रत्याभायां । मी. ।

आधिदैविकः । वि । देवताधिकृते ।

आधिभोगः । पुं । अन्नगवाद्युपभोगे ।

आधिभौतिकः । वि । जित्वादिशब्दभूते ।

आधिमन्यवः । पुं । ज्वरापी । हारा ।

आधिशमी । स्त्री । शमीमेद । वै.निघ. ।

आधीरणः । पुं । हस्तिपक्षि । हला, ।

आभ्रातः । पुं । वायुरीगभेदे । मे.तत्रिकं ।
 स्त्री । उदरस्त्रीती । च.द.षप्रिमा.चि.पथ्याचिके ।
 त्रि । दम्भे । स्त्रीति ।

आभ्रानः । पुं स्त्री । वातव्याधिविशेषे । आना-
 ह् । उदरस्त्रीती । (पेटे फोला, गु.मे.) स्वरूपं
 यथा—साटीपमथुयकृजमाभ्रातमुदरं भ्रशम् । आ-
 भ्रानमिति जानीयादधीरं वातनिरीधजम् । आ-
 भ्राने लङ्घनं पूर्व्वं दीपनं पाचनं ततः । फलवर्ति
 क्रियां कृत्याहलिकर्म च शोधनम् ॥ सु.नि.१७. ।

आभ्रानी । स्त्री । नलिकानामवनिगद्व्ये । रा.
 नि.व.१२ । [याम् । अम.श.र. ।

आभ्या (नम्) । स्त्री, स्त्री । अती । चिना-
 आध्यात्मिकः । त्रि । आत्मसम्बन्धीये ।

आनः । पुं । अलमुखवासे । उच्छ्वासि । वहि-
 मुखवासे । छ.च. । [भा. ।

आनन्दः । पुं । समदे । मये । राजजम्बूह्वे ।

आनन्दपटम् । स्त्री । नवीदावस्त्रे । हारा ।

आनन्दप्रभवम् । स्त्री । रेतसि । गीर्धे । छ.च. ।

आनन्दभैरवः । पुं । शीताङ्गसन्निपाते रसः ।
 व्योषं चिकटु, पिपपल्या मरिचस्य च पृथग्भागद्वयम्
 याज्यम् । “हिङ्गुलघ विषं व्योषं मरिचं टङ्गणं
 तथा । जातीकोषं समं चूर्णं जम्बीरद्रवमर्दितम् ।
 रक्तिमानां बटीं कुर्व्यात्...” इतीयः ज्वराति-
 सारे । “हिङ्गुलघ विषं व्योषं टङ्गणं गन्धकं समं ।
 जम्बीररससंयुक्तं मर्दयेयामकद्वयम् ॥” मात्रा १२. ।
 तृतीयः प्रमेहाधिकारे । अत्र रसः पारदभक्ष ।
 “वङ्गभक्ष स्तं स्त्र्यं रसं चौट्रेर्विमर्दयेत् । हिगुलं
 भचयेन्निलम्...” । र.सा.सं. ।

आनन्दभैरवी (वटी) । स्त्री । शीताङ्गसन्नि-
 पाते रसः हिङ्गुलं विषं चिकटु मरिचं टङ्गणं (मो-
 हांश) पिपपली जातीकोषं (अग्निजो) द्रव्याणि
 समभागानि । विषं चिकटुकं गन्धं टङ्गणं स्त-गु-
 लकं । धुलूरस्य च बीजानि हिङ्गुलं नवमं अतम् ।
 एतानि समभागानि दिनैकं विजयाद्रवेः । मर्दये-
 श्चकाभानु वटी आनन्दभैरवी । भचयेश्च पिबेच्चानु
 वरीमूलकधायकं ॥” र.सा.सं. । [पुत्री ।

आनन्दमयकोषः । पुं । आरचमरीरे । सु-

आनन्दा । स्त्री । विजयायां । निद्रि । हिं
 भाङ् । वार्षिकीपुष्पवृत्ते । (वनफूल । हिं वेला ।
 भा.पू.१भ.पुव. । आरामशीतलायाम् । रा.नि.व.
 १० । सुद्रपण्याम् । वै.निघ. ।

आनन्दी । स्त्री । आकन पाता इति प्रसिद्धे
 वृक्षे । श.च. । आरामशीतलायाम् । रा.नि.व.१० ।

आनन्दोदयरसः । पुं । पाण्डुरीगे रसः ।
 “पारदं गन्धकं लौहमसकं विषमेव च । समांशं
 मरिचं चाष्ट टङ्गणञ्च चतुर्गुणम् । भङ्गराजरसैः
 सम भावनाश्चास्त्रदाहिनैः । गुञ्जाद्वयं पर्णखण्डे
 खादिसायं ।” भेष.पाण्डु. चि. ।

आननम् । स्त्री । मुखे । रा.नि.व.१८ ।

आनयः । पुं । उपनयने ।

आनर्त्तः । पुं । जले । मे.तत्रिकं ।

आनासुः । पुं । इच्छुन्यायाम् । प.सु. ।

आनाहः । पुं । विष्णुवरोधकव्याधी । गु.मे. ।
 तस्य लक्षणं—“आमं शक्नुवा निचितं क्रमेण भूयो
 विषकं विगुणानिलेन । प्रवर्त्तमानं न यथास्वमेनं
 विकारमानाहसुदाहरति” । भा. । मा.नि. ।

आनीलः । पुं । नीलवर्णांश्चे । रङ्गे । मं कथिल ।
 छ.च. । त्रि । दृषद्रीलवर्णे । [द.अर्श.चि. ।

आनुलोमनः । त्रि । अनुलोमकारिणि । च. ।

आनुलोम्यम् । स्त्री । सारल्ये । च.द.अर्शः ।

आनुवासनिकम् । स्त्री । अनुवासनवत्ती ।
 च.चि.१७. । See अनुवासनवसिः ।

आनूपः । पुं । मक्षि । जटा. । अनारस इति
 ख्याते वृक्षे । हि.जलवृक्षे । (इक्षजगृष्टि । प.सु. ।
 अनूपदेशवासिपाणिमात्रे । देशविशेषे । स्त्री । भीम-
 जलविशेषे । तन्निरुक्तिगुणाः—रङ्गसुर्बहुवचस्य
 वातश्लेष्मामयान्वितः । देशोऽनूप इति ख्यातः आ-
 नूपं तद्वत् जलम् ॥ इति । See अनूपः । जले ।
 रा.नि.व.१४ । See जलम् ।

आनूपजलम् । स्त्री । अनूपदेशस्थजले । तद्गु-
 णाः—स्वादु खिद्यं गुरु पित्तहरं पामाकण्डूवात-
 कफज्वरकरञ्च । रा.नि.व.१४ ।

आनूपजाङ्गलसाधारणमांसम् । स्त्री ।

मन्त्रिणमन्त्रीकसारणायां मन्त्रिणः । तत्र कः
मन्त्रिणः इत्यर्थः । रा. नि. व. १० ।

मानुषपञ्चमांसम् । स्त्री । सारसपञ्चम-
माकादिमांसं । गुणाः—जीतलं क्षिप्तं वातकफ-
हृत् । रा. नि. व. १० । [चनूपः ।

मानुषभूमिः । स्त्री । सजलभूमी । See

मानुषमांसम् । स्त्री । कुलेचर-मन्त्र-कोमल-
पादिमन्त्राणां मांसं । ते च मन्त्रयुक्तमन्त्राणां क-
मादयः । रा. नि. व. १० । गुणाः—मधुरं क्षिप्तं
गुरु पचिमांसकरं कफकरं मांसपीयकं पचि-
मन्त्रि मांसं हितम् । भा. पू. १२. । सि. यो. वा. व्या.
मांसक-लेहः ।

मानुषवर्मः । पुं । तद्देवस्य मांसवर्मे । मानुष-
वर्मस्य पचिमांसः । तस्य वा—कुलेचराः मन्त्राः को
मन्त्राः पादिनी मन्त्रावेति । तत्र मन्त्रयुक्तमांस-
कुलेचराः पचयः । तन्मांसं वातकरं हृत् मधु-
रमिमांसिदुग्धकम् । ईसकारमादयः मन्त्राः स-
मांसपादिमन्त्र—मन्त्रासं रक्तपादिमन्त्रम् । मन्त्र-
मांसमादयः मन्त्राणां—मन्त्रासं सादुरसपा-
दिमन्त्रकम् । मन्त्रकुलीमादयः पादिमन्त्र । स.
व. ३३६. । मानुषाक्षेपु, विज्ञेयाः ज्ञेयत्वा वातको-
मन्त्राः । पचि. २०८. ।

मानुषरि(री)चञ्चलम् । स्त्री । चाका-
मन्त्रिणः । तत्र मन्त्रिणं मन्त्रिणं चार-कार-वीथार-ईम-
मन्त्रम् । तत्र चारं मन्त्रिणं, मन्त्रिणवीथारं कारम्,
वीथारवीथारं वीथारं, तथा मन्त्रिणवीथारं ईममन्त्रि-
चारमपि चिन्तितं सासुद्रमात्रमिदम्—तथोर्गात्रं
गुणात्मनदीयं पाचनम् । तदुक्तं चाचिने स्वाति-
पिमांसस्य रवी मीचो यद्वर्षति वारि तद्गात्रं, तथा
मार्गवीथारिणचनेषु मीचो यद्वर्षति तीर्थं तस्मात्सुद्रं
ज्ञेयम् । तथारीचा दधिलिप्ते रीथ्यपाने शाख्यो-
दनपिच्छं विन्यस्य वर्षायां धृते न विकारमिति सुह-
स्रेण तदा गात्रं ज्ञेयम् । तत्र जलं गात्रं स्वादु
जीतलं दधिप्रदं कफपित्तघ्नं निर्दोषं स्वाच्छं लघु
निम्बगुणाधिकम् । तथा सासुद्रजलं शीतं गुरु
कफवातकरं । यथा विमानचने पतितं तद्गुणाच्छं
गात्रं वर्धयति, तथोभयविधमेव वारि रसाययव-
माहवि पतितं नागारसत्वं याति । रा. नि. व. १४ ।
See मन्त्रमात्रम् ।

मानुषम् । स्त्री । चने ।

मानुषिकः । वि । चनसन्धीये ।

मानुषीजनम् । स्त्री । चने ।

मानुषसिकः । वि । पाचके । चनम् ।

मानुषदेशपूगम् । स्त्री । तद्देशीयपूगम् ।

गुणाः—पाके मधुरं किञ्चिदन्नं सुवरं वातकफ-
सुखमायकरम् । वै. नि. च. ।

भापः । स्त्री(स्) । जलसमूहे । पुं । षट्पदसं-
तमे । स्त्री । बासके । दाग । चनम् ।

भापकम् । वि । ईष्यपके कलायादी । चनम् ।
रोटिका इति केचित् ।

भापमाजलं (वारि) (सलिलम्) । स्त्री ।
नदीजले । गुणाः—“नादीयं दीपनं रुचं वातलं
लघु लिखनम्” । मद्. व. ८. See नदी ।

भापयः । पुं । इष्टे । पण्यविक्रयस्थाने । चनम् ।

भापतिकः । पुं । श्लेषपलिषि । राजशक्ती ।

भापनम् । स्त्री । मरिचे । श. च. ।

भापनिकः । पुं । इन्द्रनीलमणी । [व. १८.]

भापनसत्त्वा । स्त्री । गर्भवतीनार्या । रा. नि.

भापस्तम्भिनी । स्त्री । लिङ्गिनीलतायाम् ।
रा. नि. व. ३ ।

भापाकः । पुं । पेरियान् इति कुम्भकारस्य भा-
द्रं पण्यव्यापदास्थाने । जटा. ।

भापानम् । स्त्री । पानभूमी । इला. ।

भापालिः । पुं । केशकौटे । उक्ल. चनम् ।

भापिच्छरम् । स्त्री । खर्णे । गोप. । रा. नि.
व. १२ ।

भापीतः । पुं । लूणीठले । तू. ग. १६. । गु-
णाः—कटुः कषायो मधुरः लघुः तिक्तः शार्दी
हिनी हृत्थः प्रणकुष्ठरक्तपित्तघ्नः । भा. पू. १२. ।
स्त्री । रीथ्यमाशिकाभाती । खर्षमाशिकी । रा. नि.
व. १२ । पञ्चकेसरः । मद्. व. ३ ।

भापीनम् । स्त्री । उषसि । इला. । सुवर्षसु-
ख्याम् । गोप. मन्थी । चनम् । पुं । कूपे ।

भाप्यः (पूपः) । पुं । पित्तके । रत्नम् ।
मानुषजन्तुमांसं । राज. ।

आपूयः । पुं । शकुनि । चूर्णके । छात्र, भगवा,
वेभम् । चिका. ।

आपूयमाणः । पुं । शकुनये । [११]

आपूषम् । स्त्री । रक्ते । रा१, द्रष्ट. रा.नि.व.

आप्तः । वि । विश्ववाचि । “रजस्तमीभ्यां नि-
र्मुक्ता तपोज्ञानबलेन ये । येषां चिकालममलं ज्ञा-
ममव्याहृतं सदा । आशाः शिष्टा विमुखास्तैषां
वाक्यमशंसयम् ॥” चर. ।

आप्ता । स्त्री । जटायाम् । हारा. ।

आप्यम् । स्त्री । कुडौषधी । कुड़. अ.टी. ।
भा.पू.१भ. । वि । जलविकारजे फेनादी ।

आप्यायनम् । स्त्री । तपये । ग्रीष्मने । रा.नि.

आप्लावः (भुतम्) । पुं, स्त्री । खाने ।
अम. । हे.च. ।

आफिङ्गम् । स्त्री । अहिफिने । श.चि. ।

आफीनम् । स्त्री । अहिफिने । वै.निच. ।

आफु(फू)कम् । स्त्री । अहिफिने । आफिम् ।
भा.पू.१भ. ।

आबाधा । स्त्री । पीडायाम् ।

आब्दिका । स्त्री । तिलियाम् । श.र. ।

आभा । स्त्री । वल्लू । वाङ्म. । मं वाभूल ।
भा.पू.१भ.वटादिब. । च.द.भग.चि.वा.व्या.एरख-
पाके । भा.त्रिकशूल.चि. । सहाश्रतावध्याम् । See
वर्चुरः ।

आभागुगुलुः । पुं । भग्नधिकारे, भग्नसन्धा-
ने च हितः । आभाववल्लू । वाङ्म. । “आभा-
फलनिकव्योषैः सर्वैरेभिः समीकृतैः । तुल्यो गुग्-
गुलुरायोन्यो भग्नसन्धिप्रसाधकः ॥ च.द.भग्न.चि. ।

आभीलम् । स्त्री । शरीरपीडायाम् । वै.निच. ।

आमः । पुं । व्याघ्रिमाने । मे. । मलवैषम्यरोगे ।
रा.नि.व.२० । अपक्वजनरसे । सि.यो.अजी.चि.
इन्द्रः । तन्त्रयचं यथा—“आहारस्य रसः सारी यो
न पक्वोऽपिलाषवात् । आमसंज्ञां स लभते बहु-
व्याधिसमाश्रयः । आममद्वरसं केचित् केचित्तु म-
लसचयम् । प्रथमां दोषदुष्टिं वा केचिदामं प्रच-
क्षते ॥ उग्रमोक्षरसलेन आकुशममपचितम् ।

दुष्टमाश्रयगतं रसमानं प्रचक्षते” । इति ।
विज.र. । वटप्रकाराजीर्णरीगेषु । See अजीर्णम् ।

आमकः । पुं । कुष्माखे । [शकुशू. अम. ।

आमगन्धिः । वि । विलग्नमयुक्ते । अर्जुनटे

आमगन्धिहरिद्रा । स्त्री । (Curcuma
reclinata.) आम आदि । हिं आमहलदी ।
वै.निच. ।

आमघ्नी । स्त्री । कटुकायाम् । रा.नि.व.६ ।

आमचणकः । पुं । अपक्वचणके । कौंठा
छांवा । मं कंचे पीदी, पीलीहरमरी । कं रक्षिता,
हसियवकली । गुणाः—शीतलः रूच्यः समर्पणः
दृष्टादाहहरः गौल्यः अमरीशीघ्रघ्नः कषायः ईष-
त्कटुवीर्ययः । रा.नि.व.१६ ।

आमज्वरः । पुं । अपक्वज्वरे । कौंठा ज्वर ।
“लालाप्रसीको ज्वरसद्वदयाशुहारीचकम् । त-
न्द्रालस्याविपाकाय वैरस्यं गुरुगात्रता”... इत्यादि
आमज्वरस्य लिङ्गम् ॥ भा.नि. ।

आमण्डः (कः) । पुं । एरण्डहले । प.सु. ।
शकैरण्डे । रा.नि.व.८ । भा.पू.१भ. ।

आमण्डवासः । पुं । आसवे । वै.निच. ।

आमतिन्तिङिः(ङी) । स्त्री । अपक्वतिन्-
ध्याम् । कौंठा उट्टूग । [याम् । अम. ।

आमनस्यम् । स्त्री । वैमनस्ये । दुःखे, पीडा-

आमपत्रिका । स्त्री । चित्तीशक्तिः मं चिचिला
वै.निच. । [सर्दि ह७न ।

आमपीनसम् । स्त्री । कफे । कफाकमये ।

आमयः । पुं, स्त्री । कृष्णगुरुणि । र.मा. कुष्ठे ।
कुड़. । रा.नि.व.११ । सि.यो.अप.चि. । “शरी-
रवल्लयनामयैः ।” भा.म.१भ.ज्व.चि.शालूरपण्यादि-
मूलामयमधुमता । रोगे । उष्ट्रे । रा.नि.व.२० ।

आमयव्याप्तः । वि । रोगिणि ।

आमयावी । वि । रोगिणि । रा.नि.व.२० ।

आमरक्तम् । स्त्री । रक्तमाश्रयरोगे । भा.नि. ।
See अतिहारः । [श्रीकण्ठः ।

आमरसः । पुं । अपक्वरसे । सि.यो.अजी.चि.

आमलः (कः) । स्त्री । आमलका । आमला

गोष्ठि । वासकहृत्वे । वासक गोष्ठि । श.च. काष्ठ-
धानीफले । कठि आम्रा । See काष्ठधानी-
फलम् । पत्रकाष्ठे ।

आमलकचूर्णम् । क्ली । रसायनाधिकारे ।
च.वि.१७. ।

आमलकशुण्डः । पुं । काष्ठामलके । “सुह्राम-
लकशुण्डयोः” । च.द.ज्व.पञ्चसृष्टिः ।

आमलका (की) । स्त्री । (Phyleanthus
emblica, Syn. Emblica officinalis.)
स्वनामख्यातहृत्वे । आम्रा गोष्ठि । हिं चणोरा ।
मं चावले । के जेजि । उत्त. अंङा । आमलकी-
गुणाः — हरीतकीतुल्याः । विशेषणम् रक्तपित्तप्रमेह-
शान्तिकरी स्वास्थ्यकरी रसायनी अक्षरसा च ।
मद.व.१ । भा.पू.१७. । कषायाम्ना मधुरा शी-
तला लघुः दाहपित्तवमिहशोषघ्नी रसायनी च ।
रा.नि.व.११ । अस्याः फलमपि अस्त्रलाशयं माध-
व्यं पित्तं रुचकषायत्वान् कफघ्नं हृत्ति हृति वि-
दोषघ्नं । मद.व.१ । आमलस्य फलं शुष्कं तिक्त-
मखं कटुं क्षुत्तम् । मधुरं तुवरं केयं भयस-
न्धानकारकम् । तथा आमलक्यान् हृत्स्य मज्जा
तु तुवरा मधुः । वमिक्तशान्तपित्तघ्नी चान्ये तु फल-
बहुलाः । वै.निघ. । अस्त्रमामलकं सृदुशीतवीर्य-
त्वान् पित्तं शमयति । सू.म.४५७. । तान् गुणां-
सानि कर्माणि विद्यादामलकीश्वरि । यानुक्तानि
हरीतकां वीर्यस्य तु विपर्ययः ॥ च.वि.१७. ।
काष्ठधानीफलं स्वादि कषायं कटुं शीतपित्तल-
दोषघ्नं च । भूयामलक्याम् ।

आमलकायसम् । क्ली । रसायनविशेषे । इदं
ब्रह्मरसायनमपि कथ्यते । आमलकं निरास्त्रं य-
द्योक्तविधिना शुष्कं ८ श. जीवनीयादिकं मिलितं
८ श. दशगुणवारिणा काष्ठयित्वा पादशेषे पूतं
कायं यावत्तम् । तेन चूर्णे यथाविहिताग्निना सा-
ध्यम् । च.वि.१७. ।

आमलकावलीहः । पुं । रसायनविशेषे ।
च.वि.१७. रसायनाधिकारे ।

आमलकीपत्रम् । क्ली । तालीशपत्रे । वै.निघ.

आमलकादिः । पुं । तदादिवर्गे । आमलकी
हरीतकी पिप्पली विभीतकश्चेति । आमलकादि-

रिखेय गणः सर्वज्वरापहः । चणुषी दीपनी
व्ययः कफारीचकनाशनः ॥ सु.स. १८७. ।

आमलकादिचूर्णम् । क्ली । सर्वज्वरे हि-
तं भेदि दीपनञ्च । आमलं चित्रकं पथ्या पिप्-
पली सेम्बवं तथा । चूर्णितोऽयं गणी श्रेयः सर्व-
ज्वरहरः परः ॥ भा.म.१७.ज्व.वि. ।

आमलच्छदः । पुं । तालीशपत्रे । वै.निघ. ।

आमलायलीहम् । क्ली । रक्तपित्त रसवि-
शेषः । अत्र लीहं सर्वचूर्णसमं । आमलापिप्-
पलीचूर्णे तुल्यया सितया सह । रक्तपित्तहरं
लीहं योगराजमिदं क्षुत्तम् ॥ र.सा.सं. ।

आमली । स्त्री । भूयामलक्याम् । वै.निघ. ।

आमवातः । पुं । Acute rheumatism.
स्त्रलक्षणविशिष्टवातरोगविशेषः । आम वात ।
“अहमद्वीऽहचिच्छन्ना चालस्य गौरवं ज्वरः । अ-
पाकः शूलताङ्गानामामवातस्य लक्षणमिति तन्मा-
नरम् । विशुद्धाहारचेष्टाभ्यां मन्दाग्निश्चलस्य
च । सिध्यं भुक्तवती क्षमं व्यायामं कुर्वन्तस्तथा ॥
वायुना प्रेरितो ह्यामः श्रेष्ठस्थानं प्रधावति । तेना-
त्यर्थं विदग्धाऽसौ धमनैः प्रतिपद्यते । वातपित्त-
कफैर्मयी दूषितः सोऽग्नौ रसः । श्रोतांस्रभिष्य-
न्दयति नानावर्णोऽतिपिच्छलः । जनयत्याद्य दी-
प्स्वत्वं गौरवं हृदयस्य च । व्याधीनामाश्रयी क्षेप
आमसंज्ञोऽतिदाहणः । युगपत्क्षुपितावनास्त्रिक-
सन्धिप्रवेशकी । सखं वा कुर्वती गात्रं आमवातः
स उच्यते । मा.नि. ।

आमवातगजसिंहमोदकः । पुं । आम-
वाते । अत्रादौ खर्खं किञ्चिज्जलस्य संमिश्रां सह-
प्रसन्नापे उष्णीकृतं ततश्चूर्णादि सर्वे प्रचिप्य मी-
दकवत्पचेत् । ततो हृत मधु च प्रचिपेत् । शुद्धी-
चूर्णस्य प्रस्येकं यमान्वाश पलाटकं । जीरकस्य प-
ले हे च धान्यकस्य पलद्वयं । पलेकं शतप्रपायाः
खवङ्गस्य पलं तथा । टङ्गणस्य पलं भट्टं मरिचस्य
पलानि च । विहतात्रिफलाचारपिप्पलीनां पख-
नया । शण्डोला तेजपत्रञ्च चविकानां पलं तथा ।
अथ लीहं तथा वङ्गं प्रत्येकञ्च पलं पञ्चम् । एतेषां
सर्वचूर्णाणां खर्खं दद्यात् शुचपत्रं । हृतेन मधुना
मिश्रं कर्षमाणम् मोदकं ॥ र.सा.सं. ।

आमवातारिगुडिका (वटिका) । स्त्री ।

आमवाते रसः । रस गन्धक सीहागा सैन्धव लौह ताव शङ्खभक्ष — एषां प्रति १ तो. गुग्गुलीः १४ तो. त्रिफलाचूर्णं ३॥ तो. चित्रकचूर्णं ३॥ तो. सर्वे घृतेन विमर्श्य षटी कार्या । सा.कौ. । रस.र. । रसगन्धकलौहाभं तुल्यं टङ्गणसैन्धवं । समभागं विषुखांघ्र चूर्णाद्भिषगुग्गुलुः ॥ गुग्गुलीः पादिकं देयं चित्रतामूलवल्कलम् । तत्समं चित्रकं देशं घृतेन परिमर्दयेत् खादेत्यासद्यथ चास्य त्रिफलाचूर्णयोगतः ॥ इति । रसगन्धी वराजङ्गगुग्गुलुः क्रमवर्द्धितः । एतदेरुण्डतेल्लेन मर्दयेदति-चिकणम् ॥ इति च । र.सा.सं. । पाठान्तरे—रस-गन्धकलौहाकृतुल्यटङ्गणसैन्धवान् इति । तथा—रसगन्धकलौहाकेशङ्कटङ्गणसैन्धवान् इति च ।

आमवातेश्वररसः । पुं । आमवाते रसः ।

अथ गन्धकादिसर्वं द्रव्यं पञ्चाङ्गुलरसे इति एरुण्ड-मूलरसे । पुनः पुनरिति सप्तवारं भावयेत् । ततः सञ्चूर्णं पञ्चकोलकायैः २० वारान् भावयेत् । ततः टङ्गणादिसर्वं योग्यम् । पाठः—शङ्खगन्धं पलाईञ्च स्यतामञ्च तत्समं । तामाई पारदं शुद्धं रसतुल्यं स्यतायसं । सर्वं पञ्चाङ्गुलनैव भावयेत् पुनः पुनः । सञ्चूर्णं पञ्चकोलीत्यैः कायैः सर्वं विभावयेत् । रौद्र विंशतिवाराञ्च गुडचीनां रसैर्दश । श्वटङ्ग-अचूर्णेन तुल्येन सङ्ग मेलयेत् । टङ्गणाई विष्ं देयं मरिचं विडतुल्यकं । तिलिङ्गीचारतुल्यञ्च सूत-सुल्यञ्च दलिकं । चिकटु त्रिफलसैव लवङ्गं चाई-भागिकं । आमवातेश्वरी नाम विषुना परिकी-र्तितः ॥ र.सा.सं. ।

आमशूलः । पुं । The cholie pain arising from indigestion. आमजन्म-शूलरोगभेदे । तज्जघर्षं यथा—“आटीपट्टास-वमीगुल्लोमित्यमानाङ्कफप्रसेकैः । कफस्य लि-ङ्गेन अमानलिङ्गमामोद्भवं शूलमुदाहरन्ति ॥” इति निदानम् ।

आमाजीर्णम् । स्त्री । आमरसाजीर्णं ।

आमातीसारः । पुं । Dysentery, चङ्गि-धातीसारान्वतमे रोगविशेषे । अस्य सम्प्राप्तिः—“अन्नाजीर्णाप्रदुताः क्षीमयन्तः कोष्ठं दोषा धातु-सङ्गान् मन्वां । नागार्थं नैकञ्च सारयन्ति शूलो-

पेतं घटमेनं वदन्ति ॥ संश्लष्टमेभिर्दोषैश्च न्यस्तमप-
स्ववसीदति । पुरीषं श्वश्रुदुर्गन्धिं पिच्छिष्यधामस-
ञ्जितम् ।” मा.नि. ।

आमानुबन्धः । पुं । आमसातन्त्रे । सर्वदा
आमसञ्चये । च.द.यङ्ग चि.शृङ्गादिः ।

आमानम् । स्त्री । अपक्वात्रे । कौंठा वा आ-
तप छाडेल ।

आमानम् । स्त्री । बालाम् । कठि आयम् ।
गुणाः—“कषायमस्वरसं कथं वातपित्तवैकञ्च ।”
भा.पू.१भ. ।

आमावस्था । स्त्री । अपक्वावस्थायाम् ।

आमाशयः । पुं । आमस्थाने । स च नाभि-
सनयीर्मध्यभागे । “नाभिसनान्तरे जलोरासाशय-
इति श्रुतः ।” रा.नि.व.१८ । च. । प्रवाहिका-
रोगे । आग्नीमी व्राण । See प्रवाहिका ।

आमिषम् । स्त्री । मांसघाती । मांसि । रा.नि.
व.१० । भोग्यवस्तुनि । सं.पत्रिके । त्रिका. ।

आमिषकरम् । स्त्री । शोषिते ।

आमिषगन्धिनी । स्त्री । पूतन्यां भूमिनां ।

आमिषमिश्रः । कडपत्रिणि । दाञ्ज पक्षी,
काक पक्षी । रा.नि.व.१६ । वि । मांसभक्षके ।

आमिषभुक् (पाशी) । त्रि । मत्स्यमांसभक्षके ।

आमिषस्नेहः । पुं । वसायाम् ।

आमिषी । स्त्री । जटामांस्याम् । अ.टी.भ. ।

आमि(मी)चा । स्त्री । चौरसायाम् । छाना
इति लोके । तफचूर्चिकायां । सानानिकायाम् ।
“तते पक्के च पयसि दधियगेन जातायां दुग्धविक्र-
तो । मते घौरि दधि क्षिप्तमासिचा कथ्यते बुधैः”
हला. ।

आमिचीयम् । स्त्री । दधनि ।

आमुपः । पुं । (Bambusa Spinosa.)
वंशविशेषे । (व डेडु वीज । श.च. ।

आमोद्ः । पुं । दूरगामिगन्धे । श्रतावर्थात् ।

आमोदकः । पुं । यमानिकायां । वै.निच. ।

आमोदजननी । स्त्री । नागवन्ना । पान ।
वै.निच. ।

आमीदा । स्त्री । शतावरीयम् । श्लफायाम् ।

आमीदी । वि । मुखवासने । कर्पूरादिबटि-
काकृतमुखगन्धे । अ.टी. ।

आम्बोली । स्त्री । रक्तजुषष्टकभेदे, कीडण-
देशे खनाका ख्याते । द्रुक्ष्यौटौविशेषः । (प्राकृत-
शब्दः) । [श्रीमे] ।

आम्भसिकः । पुं । मर्त्य । वि । जलसम्भ

आम्रः । पुं । (Mangifera indica) Man-
go tree. खनामख्यातवत् । आम्रं शीष्टं । सं
आवाफलं । कं माविनफलं । तं माविडि । आम्रः
पञ्चविधः साधारणाम् कौशाम् राजाम् महाराजा-
न्मरसालाम्बाय । एषां विशेषाः स्वस्वपर्याये
ख्याताः । बालाआदिगुणाः यथा—कषायाम्रसं
सृग्मि कण्टरीगन्धम् आम्रकरश्च । याडि मंहरत्त-
कफपित्तत्रणघ्नश्च । मद.व.१ । पित्तप्रकोपवातरक्त-
करं लवणादिना रुचिकरश्चेति । बद्धास्थि पि-
ताम्लिककफकरं बालवर्द्धकं । पक्वं तन्निर्दोष-
श्चमनं स्वादु पुष्टिकरं गुरु धातुवृद्धिकरं सन्तर्पणं
कालिकादि लघ्वाश्मघ्नश्च । रा.नि.व.११ । वा.पू.
१५ अ.श्रीधादिः । तत्पक्वाम्रं गुरुवातहरं मधु-
राक्षं पित्तप्रकोपनश्च । कृत्रिमपक्वं पित्तघ्नम् ।
पर्युषिताम्रं रुच्यं बल्यं कीर्त्यकरं लघु शीतलं वात-
पित्तहरं सारकम् । गालिताम्रसः बल्यः गुरुः
वातहरः सारकः अष्टयः अतितर्पणः वृंहणः कफ-
वर्धनश्च । आम्रस्वर्णं गुरु अतिरीचनं दुर्जरश्च ।
दुग्धाम्रं रुच्यं बल्यं स्वादु गुरुशीतलं रुच्यं वृंहणं
बल्यश्च । आम्रातिर्यागे मन्दान्नित्वं विषमन्त्रं रक्ता-
मयं बहुगुदीदरं नेत्रामयश्च करोति । भा.पू.१भ. ।
आपक्वाम्रं फलमेव शनं संयाडि पित्ताम्लजि
कोपनश्च तथा विपक्वं मधुरश्च वाक्च भेदं सपित्ता-
मयनाशनश्च ॥ अचि.१७ अ. । स्त्री । आम्रफलं । पल्लि,
८ ती. । प.म.१ख. ।

आम्रगन्धकः । (धृत्) । पुं । समष्टीलक्षणे ।
सं कोतुंवा । रा.नि.व.४ ।

आम्रगन्धा । स्त्री । कर्पूरहरिद्रायाम् । आम्रं
आम्रं । हिं कर्पूरहर्दि । भा.पू.१भ. ।

आम्रगन्धिहरिद्रा । स्त्री । आम्रहरिद्रायां ।

आम्रक्षैलम् । स्त्री । आम्रास्थितेले । आग्नेय

दूनीत्र टैलम् । गुणाः—ईषितकं मधुरं माहि-
पित्तकृत् वातकफहरं रुच्यं सुगन्धं विशदश्च ।
मद.व.८ । सहकारतैलमीषितकामतिसुखि वात-
कफहरं मूत्रं मधुरं कषायमेवनातिरक्तपित्तकरश्च ।
अचि.१४ अ. ।

आम्रत्वचा । स्त्री । आम्रवल्कले । आग्नेय
छांल । गुणः—कषाया । रा.नि.व.११ ।

आम्रनिशा । स्त्री । आम्रहरिद्रायां । वै.निघ.

आम्रपल्लवः । पुं, स्त्री । आम्रकिसलये । च.
सू.छयीं । गुणाः—रुच्यः कफपित्तघ्नश्च । भा.पू.१भ. ।

आम्रपुष्पम् । स्त्री । आम्रमुकुले । आग्नेय
वोम । गुणाः—रुच्यं दीपनश्च । रा.नि.व.११ ।
अतीसारकफपित्तप्रमंघ्रं रक्तदुष्टिहरं शीतं वान-
लश्च । भा.पू.१भ. ।

आम्रपेशिका (शी) । स्त्री । शृक्कासखले ।

आम्रपूर, आम्रशी । सं आचोशी । गुणाः—अम्ल-
मधुरा कषायरसा भेदिका वातकफघ्नी च । भा.पू.
१भ. ।

आम्रफलम् । स्त्री । आम्रं ।

आम्रफलपानकम् । स्त्री । आम्रफलकृत-
पानकविशेषः । आग्नेय पानं । “आम्रसामं जले
स्विन्नं सहितं ददपणिना । मितानीताम्बसंयुक्तं
कर्पूरसरिचालितं । प्रपाणकमिदं श्रेष्ठं भीमसे-
नेन निमित्तं । सद्यी रुचिकरं बल्यं श्रीप्रसन्निय-
तर्पणम् ॥” भा.पू.१भ. ।

आम्रमयः । वि । आम्रकृते ।

आम्रमूलम् । स्त्री । आम्रश्लिफायां । आग्नेय
निकट । गुणाः—सृग्मि रुच्यं संयाडि शीतल-
श्च । रा.नि.व.११ ।

आम्ररसाकृतिः । पुं । रसालाभेदे । किञ्चि-
त्कुड्मसंयुक्ता विमलदधिगालिता । सुशर्करं
भवेत्पीता पक्वाम्रससन्निभा ॥ पीता शिखरिणी
या सा लघ्नी वणेश्वती हि सा । सुख्या मधुरा
बल्या वातपित्तहरापरति ॥

आम्रलेहः । पुं । आम्रकृतलेहे । हिं रायने ।
आग्नेय टाटे । “तत्पक्वाम्रं भर्जयित्वा मईषीकुड-
शर्करं । सैन्धवं सरिषं हिङ्गु भर्जितं तच्च निःशि-
पेत् । रुचिज्ञास्यलेहोऽयं मधुरश्चक्षुष्यकरश्च ॥

उच्यते स्निग्धो मुक्तशीतः पाकविषाविशारदेः ॥”
वै.निघ. ।

आम्रवन्दः । पुं । आम्रवन्दायाम् । आम्र
ग्राह्यतन्मात्रता । वै.निघ. २. भ. ज्व. चि. ।

आम्रव(वा)टः । पुं । आम्रातके । मद्. व. ६ ।

आम्रवीजम् । स्त्री । आम्रास्थिनि । आग्नेय
आग्नि वा कुम्भी । हिं कौडलीया । गुणाः — कषायं
क्षयतीसारघ्नं ईषदक्षं मधुरं हृदयदाहघ्नघ्न । भा. ।

आम्रवेतसः । पुं । अम्रवेतसे । रा. नि. व. ६ ।

आम्रहरिद्रा । स्त्री । आम्रनिशायाम् । आम्र
कृन्तु । गुणाः — “तिका चास्त्रा कचिप्रदा ।
लघुशिदीपनी चोष्ण त्वरा च सरा सता । कफ-
क्षीयघ्नं कासं आम्र हिकां ज्वरं तथा । सुखरीमं
रक्तदीपं नाशयेत् ॥” वै. निघ. ।

आम्रातः (कः) । पुं । The hogplum
(Spondias mangifera.) खनामप्रसिद्धे
वृक्षविशेषे । आम्रगुडो ग्राह्यः हिं आम्राडा । मं
हरमालाआंवा, आंवाड । फलगुणाः — “आम्रातम-
ल्पवातघ्नं गरुष्वं कचिकृप्यं । पक्तान् त्वरं स्वादु-
रसपाकं हिमं स्रुतः । तपेणं श्रेयसं स्निग्धं वृष्यं
विष्टिम् वृष्यं । गुह वल्यं सकृत्पित्तस्रुतदाहलया
क्षजित् । आमं फलं कषायाम् । पक्तं तन् मधुरास्वं
स्निग्धं पित्तकफघ्नघ्न । रा. नि. व. ११ । आम्रावर्त्तः ।
आग्नेयटि, आम्रगुड इति ख्याते । “पक्तस्य सह-
कारस्य कटे विस्फारितो रसः । घर्ष्यको मुहूर्दत-
आम्रातक इति स्रुतः ॥” स्त्री । आम्रातकफलं ।
आम्रगुड । राजासि । भा. पू. १. भ. ।

आम्रातकः । पुं । पलाशिकायाम् । रा. नि. व.
२३ । च. म. ४. च. ।

आम्रावर्त्तः । पुं । Inspissated mango
juice. आम्रातके । आग्नेयटि, अग्नेयटि, अमा-
वर्त्त इति च प्रसिद्धे । हिं अम्रवट । मं आविरसा-
चोपोली । विधिः — पक्कावरसः पटे विस्फारितः
सैद्रयुक्तः आम्रावर्त्तं उच्यते । गुणाः — वृष्याच्छि-
कातपित्तघ्नः सारकः रुच्यः लघुश्च । भा. पू. १. भ. ।

आम्रास्थि । स्त्री । आम्रवीजस्थले । आग्नेय
आग्नि । च. म. ४. च. ।

आम्रा । पुं । तिलिकायाम् । उर्द्ध्वगुणः ।

अम्रवेतसे । मद्. व. ६ । वै. निघ. २. भ. वा. व्या. पञ्च-
शीला चि. चि. अम्ररसे । “अम्रमु पाचनी रुच्यः
लघुः पित्तकफप्रदः । लेखनीयः क्लेदनश्च वाञ्छं
शीतलताकरः । स्निग्धोषणः सारकश्च भूसडीच-
नकारकः । हिजरीमूलां हर्षदश्च वातनाशकरी म-
तः । अस्यापि सेवनेनैव तिमिरं दाहदृग्भयाः ।
अम्रकः पाल्मसूरीगविमर्षम्योऽपि कफघ्नः ॥” वै. निघ. ।

आम्रका । स्त्री । नागरदेशप्रसिद्ध-पलाशी-
लतायाम् । वै. निघ. ।

आम्रकटः । पुं । चुक्रणपे । हूक । रा. मा. ।

आम्रपञ्चकम् । स्त्री । अम्ररसयुक्तफलपञ्चके
यथा — कोल दाडिम हलाख चुक्रिकाअम्रवेतसेः प-
लाशफलम् । जम्बीर नारिङ्गाअम्रवेतस तिलिङ्गी-
वीजपूरकमिति वा फलाअम्रपञ्चकम् । रा. नि. व. २२ ।
पञ्चाम् । [वै. निघ. ।

आम्रपत्रकः । पुं । चुक्रायां । टुक पालङ् ।

आम्रपत्री । स्त्री । पलाशीलतायां । वै. निघ. ।

आम्रपित्तम् । स्त्री । खनामख्यातरोगविशेषः ।
See आम्रपित्तं ।

आम्रफलम् । स्त्री । कपिलफलम् । वै. निघ. ।

आम्रलोठिका । स्त्री । सुद्रचिखायाम् । वै.
निघ. । [आम्रकल ।

आम्रलोणिका । स्त्री । आम्रलोणिकायाम् ।

आम्रवक्रत्वम् । स्त्री । पित्तजन्मरोगविशेषः ।

आम्रवती । स्त्री । आम्रलोणिकायाम् । मं
आववती । वै. निघ. ।

आम्रवर्गः । पुं । अम्रवर्गे । See आम्रवर्गः ।

आम्रवल्ली । स्त्री । आवटवेल इति महाराष्ट्र-
प्रसिद्धलतायां । गुणाः — “आम्रवल्ली दीपनी स्वा-
तीष्णाश्च कचिदा सता । कफशूलगुणवातमी-
नाशकरी सता ॥” वै. निघ. । [वे. निघ. । वै. निघ. ।

आम्रवासुकः । पुं । चुक्रिकायां । हूक ।

आम्रवेतसः । पुं । अम्रवेतसे । See अम्र-
वेतसः ।

आम्रा । स्त्री । तिलिकायाम् । लिङ्गिनीक-
तायाम् । मद्. व. ६ । श्रीवल्लीयाम् । रा. नि. व. ६ ।

आन्नातकः । पुं । आनातके । रत्ना. । [६.४]

आन्नातकी । स्त्री । पलाशीलतायां । रा.नि.

आन्नानीकः । पुं । पीतकिण्टीकूपे । र.मा. ।

आन्नि(स्त्री)का । स्त्री । आन्निकायाम् ।

ऊँऊन ग्राह । अस्त्रीहरि । श.मा. ।

आयतः । वि । दीर्घे ।

आयतच्छदा । स्त्री । कदलीवले । म.द.व.५ ।

आयतनम् । स्त्री । अघिष्ठाने । आशये । हि-
ती । भा. । [का.]

आयतपत्रा(ची) । स्त्री । कदलीवले । वि.

आयसम् । स्त्री । तीक्ष्णलीहे । रा.नि.व.१२ ।
लोहसामान्ये । रत्ना. । [म्बु वि.] लोहमले ।

आयसमलम् । स्त्री । मण्डुरलीहे । च.द.पा-

आयस्तः । वि । तेजिते । क्षिमे । म.त.वि.कं ।

आयामः । पुं । वातरोगभेदे । स हिधा अय-
नरायामः बाह्यालरायामयेति । देख्ये । अम. ।
सङ्क्षिप्ततद्विशेष्य व्रणस्य दीर्घाकरणे । सु.चि.१अ. ।

आयामकाञ्चिकम् । स्त्री । ५.हृण्यधिकारि ।

निष्पुण्डरदलितयवे चतुर्गुणजलसाधितयवमण्डं १६
श. (यवः ८ श. जलं ६४ श. ज. १६ श.) यव-
शक्तु ८ श. मध्यविधमूलकानि ६४ बारि ६४ श.
एकत्र स्थापनीयम् । ततो यवसारादिकं प्रत्येकं
पलहयं (१६ तो.) तथा पिप्पल्यादीनां प्रत्येकं
पलमितं (८ तो.) तत्र दत्त्वा विगडघटे पञ्चदश-
दिनं यावत् स्थापयेत् । च.द.यष्ट चि. । भैष. ।

आयासः । पुं । आनी । ह.च. ।

आयुः । पुं, स्त्री । जीवितकाले । जटा. । औषधे ।
हृते । रा.नि.व.१५ । वसायाम् । रा.नि.व.१८ ।

आयुःशेषः । पुं । मृत्यौ ।

आयुधदीर्घपृष्ठः । पुं । सपे । हारा. ।

आयुधधर्मिणी । स्त्री । जयलीकूपे । श.च. ।

आयुर्द्रव्यम् । स्त्री । औषधे । र.मा. ।

आयुर्योगः । पुं । औषधे । रा.नि.व.२० ।

आयुर्वेदः । पुं । अस्वेदस्योपवेदविशेषे, अथ-
र्ववेदोपाङ्गं शब्दादिस्थानाटकसम्पन्ने अन्वयार्था-

दिप्रणीतचिकित्साशास्त्रे । “इह खलायुर्वेदो नाम
यदुपाक्रमयर्ष्वेदस्यानुयायैव प्रजाः प्रीकथतसह-
स्रमध्यायसहस्रं कृतवान् स्वयम् ।” तन्निरुक्तिः
यथा — आयुरस्मिन् विद्यते अनेन वा आयुर्विन्-
तीत्यायुर्वेद इति । सु.सू.१अ. । आयुर्विदाहितं
व्याधिः निदानं शमनं तथा । विद्यते यत्र विरुद्धिः
स आयुर्वेद उच्यते ॥ वैद्यशास्त्रे । हितार्हितं सुखं
दुःखमायुसास्य हितार्हितं । मानस्य तस्य यत्रोक्त-
मायुर्वेदः स उच्यते ॥ च.सू.१अ. ।

आयुर्वेदमयः । वि । आयुर्वेदामिञ्ज ।

आयुर्वेदी । पुं । वैद्ये । रा.नि.व.२० ।

आयुष्करः । वि । परमायुर्जनके ।

आयुष्मान् । पुं । तृतीययोगे । जीवकमहाकूपे ।
रा.नि.व.५ । वि । दीर्घजीविनि । [व.२० ।

आयुथम् । वि । पथ्ये । आयुर्हितकरे । रा.नि.

आयुस् । स्त्री । जीवितकाले । अम. ।

आरः (कः) । पुं । हरिताले । रीफल इति
ग्रीडदेशव्याते मधुरास्त्रफलवत् । र.मा. । स्त्री ।
मुण्डलीहे । रा.नि.व.१३ । “आरं कांस्यं मृतं तांबं”
मेषनादरसे । पिचले । भा. ।

आरकूटः । पुं, स्त्री । ताम्रयशदयोरुपपत्तौ
पिचले । पिठन । हिं पीतरो । रा.नि.व.१२ ।

आरक्तम् । स्त्री । रक्तचन्दने । वि । सम्यक्-
वर्णं । [इति स्त्रीके ।

आरक्तपुष्पी । स्त्री । वस्तुजीवकवत् । वाङ्मनी

आरग्वधः । पुं । (Cassia fistula) अरग्वध-
वत् । वरु (आमाला, मोनाल, राथालनडी,
वानननडी । हिं आमलटास, धनवहेडा, शीष-
हाली । मं धोरवाहावा । तं रिक्वेदु । सुवर्णालु-
फले, वा पत्रे । तवान्तःपरिमाज्जने फलं, वडि-
परिमाज्जने कृष्णदौ पत्रं यावत् । वि.घो.पित्त.
ज्व.द्राक्षादौ शीकणः । सुवर्णालुफले । च.द.पित्त.
ज्व.चि. । “द्राक्षारग्वधयोश्चापि ।” च.द.वात.श्लेष्.
ज्व.आरग्वधादिः । “आरग्वधव्यक्तिसुसतिता ।”
आरग्वधः चिरमालकः । ड. । सु.सू.१अ. । आर-
ग्वधपत्रे । च.सू.३अ.१अ.मले. । See अरग्वधः ।
आरग्वधपञ्चकम् । स्त्री । ज्ञातकमज्जरे-

(बायविशेष । यथा—आरम्भसिक्तकरोहिणी च
हरीतकीपिपपलिसूलसुताः । हा.चि.२स्थानं २५.

आरम्भधादिः । पुं । आरम्भवेन्द्रवपाटल-
काकतिक्ता-निष्कान्ता-मधुरसा-सुवह्वपाटाः । भूनि-
म्बसैव्यकपटोल-करञ्जयुग्मं सप्तच्छदाग्रिसुषवीफल-
बाणघोष्टा इत्यामकी गणः कर्दिकृष्टविषमज्वरघ्नः
कफकण्डूतिपमेहदुष्टघ्नप्रशोधनः विश्वतो बलास-
घ्नश्च । वा.सू.१५५. । सु.सू.२८५. । आरम्भधादि-
पञ्चद्व्यक्तकषायि वातश्लेष्मज्वरे । च.द. आरम्भध-
ययिकसुप्ततिक्ताहरीतकीभिः कथितः कषायः...

आरम्भधाद्यतैलम् । स्त्री । योनिश्यापदधि-
कारि तैलम् । सधपतै ४ श. गद्देभसूचं ४ श. आर-
म्भधसूलवक् १ प. शङ्खचूर्णं २ प. हरितालं २ प.
एकत्र पात्रम् । च.द. योनिश्या.चि. । कुष्ठरोगे च
तैलं । आरम्भधत्वक् वटत्वक् कुष्ठं हरितालं मनः-
शिला हरिद्रा दारुहरिद्रा च, एषां मिलितपादि-
ककम्बेन तैलप्रस्थं विपचेत् । च.द. कुष्ठ.चि. ।

आरट्टजः । पुं । तद्वैश्यायि । अश्विनी षोडश
जटा ।

आरणालम् (कम्) । स्त्री । काञ्चिके । आ-
मन्त्रि, कंजि । यश्च निलुपीकृतैः आमैर्गोधूमेः
संहतं तदारणालमुच्यते । प.प्र.२ख. । आरणा-
लम् गोधूमैरामैः स्यान्निमुपीकृतैः । पक्षैरासन्धितं
तत्तु लौकीरसदृशं गुणैः ॥ भा.पू.सम्भानव. ।

आरणिः । पुं । कुलहल्लके आवर्त्ते । हारा ।

आरण्यगोमयः । पुं । वन्यगोमये । वनपूटे ।
च.चि.१५. ।

आरण्यपशुः । पुं । वनजपशौ । स सप्तधा,—
श्व-महिष-वानर-सरीसृप-कुरु-पृथत-स्रगाः ।

आरण्यमक्षिका । स्त्री । दंशके । उज्जमा-
क्षि । रवा । [रा.नि.व.३ ।

आरण्यमुद्रा । स्त्री । सुद्रपण्डाम् । शुशान्ती ।

आरण्यविम्बिका । स्त्री । तुल्लिकायाम् ।
यूनां देनाकूडा । रा.नि.व.१२ ।

आरण्योपलभस्य । स्त्री । वनकरीषभक्षणि ।
विनवृंटेन हृदि । वै.निच.१भ.अ.भक्ष्यशररसे ।

आरतिः । स्त्री । खलचित्तले ।

आरथः । पुं । इयमे । यथे । दये । मे. ।

आरस्यम् । स्त्री । विस्मदि ।

आरसः । पुं । गजकुम्भाधीमणि । इला.दि.च. ।
गजकुम्भसन्धिभागे । तिका ।

आरा । स्त्री । चर्मभेदकास्त्रे । सा व्यधनप्रयी-
जना । लक्षणं—“आराहोङ्गुलवृणा स्यात्तन्निवेशा-
तयोर्वतः । चतुरसा... ॥ च.चि.सु.चि.३५. । आ-
रामस्त्रीनाम जलपल्लवि । अम. ।

आरापम् । स्त्री । चर्मचन्द्रायस्त्रमुक्षि । “आरा-
यन्तु मुखं तेषाम् । पुण्यपत्रादिभेदतः ॥” इला. ।

आराधनम् । स्त्री । पवने । मी.नचतुर्त्तुं ।

आरामः । पुं । उपवने । “नगरान्नातिदूरिण
यः सद्भिर्नपरीयितः । तरुवृक्षः स आरामस्तथोप-
वनमुच्यते ॥” इला. ।

आरामघोलिः (लिका) । स्त्री । पत्रशाक-
विशेषे, पश्चिमदेशे प्रसिद्धे । गुणाः—“आरामघो-
लिका चास्त्रवृणा रूच्यानिलापह्ना । पित्तश्लेष्मकरी
चास्या सूप्ता जीर्णज्वरापह्ना ॥” रा.नि.व.७ ।

आरामवल्लिका । स्त्री । मल्लिकाविशेषे ।
रा.नि.व.२३ ।

आरामशीतला (ली) । स्त्री । रामशा-
लीति महाराष्ट्रख्याते सुगन्धपत्रशाकविशेषे । आ-
रामशीतलापि पश्चिमदेशे कथ्यते । वर्षार्थादिगणे
धृता । गुणाः—तिक्ता शीतला पित्तघ्नी दाहशोथ-
हरा व्रणविस्फोटकघ्नी च । रा.नि.व.१० । शीता
कटुः पित्तकफासघ्नी च । मद.व.१ । [सू.८५. ।

आरामुखम् । स्त्री । व्यधनार्थशस्त्रविशेषे । सु.

आरालिकः । पुं । पाचके । अम. ।

आरिः (री) । पुं । कण्टकवृक्षे । खदिरसारि ।
श्वेतश्वर । गुणाः—कटुः तिक्तोष्णः कफवातघ्नः व्रण-
कण्टरोगघ्नः बन्धः दीपनश्च । रा.नि.व.८ ।

आरुः । पुं । (Lagerstroemia rigia.)
वृक्षविशेषे । ककटे । शूकरे । मी.रक्षिकं । कुशाण्ड-
लतायाम् । अलास्याम् ।

आरुकम् । स्त्री । हिमालयदेशजाते खनाम-
कीषधिविशेषे । आङ्ग इति भाषा । पत्रपुष्पादि-
भेदेन तस्य चागुजायं सर्वस्याण्डेय गुणैः तुल्यानि ।
गुणाः—“आरुकं वातमेहघ्नं कफघ्नश्च ।” मद.व.६ ।

भार्द्रः । नि । सज्ज्वे वसुनि । डिङ् । हिं
 गोत्वा । सं भोजि । तच्च सरसनीरसमेदेन हिं
 धा । तयोर्वाभूत्कायम् भार्द्रम् । नीरसमपि सदुग्ध-
 गुणरसमेदात् हिं धा । तयोः वटाश्वत्थायं नीरसम् ।
 सदुग्धमपि हिं धा सदुतीक्ष्णमेदेन । ययोः शतलाया-
 सीत्वाः दुग्धिकायाः सदन इति । यथा — “भार्द्रं
 द्रव्यं हिं धा प्रोक्तं सरसं नीरसं तथा । सदुग्धं गुण-
 रसकं हिं धा नीरसमुच्यते । वाष्पकं सार्धं प्रज्ञा-
 तं निर्गुणं रश्मिर्धरम् । धन्वाद्यनिदं सर्वमाद्रं
 खरसमुच्यते । वटाश्वत्थकीरयां भार्द्रद्रव्यम् नी-
 रसम् । सदुग्धम् हिं धा प्रोक्तं सदुतीक्ष्णमिति क्रु-
 मात् । शतलावज्जीहृक्षसीरिख्यादायं तीक्ष्ण-
 काः । दुग्धिकाः कंबीरिकाया सदुग्ध्याः प्रकीर्ति-
 ताः ।” पृ. १ । त्रिप्रे । प्रे. ५

आर्द्रकम् । ली। (Zingiber officinale.)

Common zinger. खनामख्यातकन्दशाकवि-
शेषे । आदि। हिं आदरख । मं आलि । कं चङ्ग,
चद्रका । गुणाः—गुण्डीरुमगुणं कटुकमपि पाके
मधुरं प्राप्तीजनं सलवणं सेवितं अपि दीपनं
हृषिकरं जिह्वाकण्ठशोधनञ्च भवति । यौषे शर-
दि च न सेव्यम् । भा.पू.१भ., वा. आर्द्रकं नागर-
गुणं भेदनं दीपनं गुण । मद.व.१६ ।

आर्द्रकस्वरसः । पुं । आर्द्रकस्य स्वरसः ।
आदात्र रज । च.द.ज्व.चि.कवलधारणे ।

आर्द्रचिकणम् । ली । आमचिकणगुवाके ।
कं। ७। ठिकिउपात्रि । रा.नि.व.२१ ।

आर्द्रजम् । ली । गुण्ड्याम् । रा.नि.व.६ ।

आर्द्रदाडिमनिर्यासः । पुं । आर्द्रदाडिम-
फलस्वरसः । मि.थो अरोच.चि.शौकण्डः ।

आर्द्रमरिचम् । ली । आममरिच । कं। ७।
म्रिड । गुणाः—“आर्द्रन् मरिचं किञ्चिद्वीर्यं
पाके रसे मधु । आपत्तलघु कटुकं गुरु चाग्निप्र-
दीपनम् । तिक्तञ्च रुचकं स्वादु कफवातहरं परं ।
हृदोग्दघ्नं कृमिघ्नञ्च नाशयेत्... ।” वै.निघ. ।

आर्द्रमाषा । स्त्री । Leguminus shrub,
(Glicine debilis.) वनमुद्गे, माषपण्याम् ।
रा.नि.व.२ ।

आर्द्रवटकः । पुं । आदावड़ा इति प्रसिद्धे
भीष्मद्रव्ये । तत्प्रकरणं यथा—मुद्गपिटरचितान्
वटकांमेलपाचितान् हलचूर्णितान् कृत्वा तत्र
अष्टहृद्गुमरिचार्द्रकजीरकचूर्णं निम्बूरसं यवानीच
गुल्फा दत्त्वा मिश्रयेत् । अथ तद्व्यसंपूरकं दत्त्वा
मुद्गपिटानि पथेत् । तानि च पिटकानि कथित-
जले निमज्जानि । “मुद्गपिठ्या विरचितान् वटांमै-
लेन पाचितान् । हस्तेन चूर्णयेत्सकम् तस्मिन्
विनिक्षिपेत् । अष्टं हिङ्गार्द्रकं सूक्ष्मं मरीचं जीरकं
तथा । निम्बूरसं यवानीच गुल्फा सम्यं विमिश्रयेत् ।
मुद्गपिटं पथेत्सकम् स्वाध्यामासारकोपरि । त-
स्मात् मीलकं कुप्यात् तस्यैव पूरणं क्षिपेत् । तैले
तान् मीलकान् पक्वा कथिततया विमज्जयेत् । गु-
णाः—“बीलकाः पाषकाः मीलाशेनार्द्रवटका
अपि ।” भा.पू.१भ. ।

आर्द्रशाकम् । ली । आर्द्रके । रा.नि.व.६ ।

आर्द्रा । स्त्री । कृत्वातिविधायां । वटनवर्षे ।
आर्द्रके । रा.नि.व.६ ।

आर्द्रास्यम् । ली । आर्द्रके ।

आर्द्रिका । स्त्री । इन्द्रार्द्रके । भा.पू.१भ. ।
आर्द्रधनिकायां । कं। ७। ४८न । गुणाः—“तिक्त-
मधुरा सूचला पित्तञ्च न करोति ।” “आर्द्रिका
भेदिनी गुर्वी तीक्ष्णीणा दीपनी च सा । कटुका
मधुरा पाके कृत्वा वातकफापहा ।” वा.सू.६५ ।

आर्षभी । स्त्री । कपिकच्छुलतायाम् । आला-
कृशे । रा.नि.व.३ । See आत्मगुमा । [आर्द्र. ।

आलम् (कम्) । ली । हरिताले । प.सु. ।

आलगर्हः । पुं । Species of cobra.
अलगर्हे । जलसर्पे । [सू.सू.४६५. ।

आलदूषकः । पुं । तन्नामकप्रमुदपक्षिणि ।

आलविषः । पुं । यस्य आले (हृत्) विषमलि ।
ते च हृषिकविश्वम्भरराजीवस्योच्चिचिङ्गाः समुद्र-
हृषिकाश्च । सू.कल्प.२५. । [कल्प.८५. ।

आलविषा । स्त्री । कृक्कसाभ्यलताभेदे । सू. ।

आलस्यम् । ली । अलसतायां । सामर्थ्येऽपि
कर्मण्यनुत्साहे । भा.म.१भ.ज्व.चि. । “आलस्यं
मधुरासता ।”

आलातम् । ली । अङ्गारे । रा.नि.व.१० ।

आलानम् । ली । गजवन्धनसम्भे । हला ।
रज्जी । मं. । [शौङ्. श.र. ।

आलावः (वूः) । स्त्री । अलाव्याम् । लाडे

आलावर्त्तम् । ली । वस्त्रव्यजने । कापट्टेर
पाथी । हे.च. ।

आलास्यः । पुं । कुम्भीरे । हे.च. ।

आलिः । पुं । हृषिके । भमरे । मे.लक्षिकं ।

आलिङ्गनम् । ली । आर्क्षे । रत्ना ।

आलिङ्गरः । पुं । अलिङ्गरे । छांला । वि.का. ।

आलिम्यना । स्त्री । टली । वि.का. ।

आलिवङ्गा । स्त्री । हलिम् इति खिके ।
आमालवीज इति गुर्जरे । वै.निघ.१भ.वा.व्या.
कटिपद्विचि. ।

आली । स्त्री । कफोष्णी । मे.लहिकं ।

आलीढम् । स्त्री । लहने । अश्विने ।

आलीनकम् । स्त्री । रक्ते । द्राङ् । छे.च. ।

आलुः । पुं । कीडणदेशप्रसिद्धकन्दविशेषः । कानालुः । सं कांसा लुः । ग्रन्थे । आलुके । पेचके । रा.नि.व.७। स्त्री । लुद्रजलाधारे । गन्तव्यिकायां । त्रिका । स्त्री । मेलके । मूलैः त्रिका । ग्रीवाल आलु इति ख्याते कन्दविशेषः । मे. । गुणाः— रक्तपित्तघ्नं गुरु स्वादु शीतलं सन्धं शुक्लकरञ्च । द्रव्याभिः ।

आलु(लू)कः । पुं. स्त्री । An esculent root, (Arum campanulatum.) कन्दशाकविशेषः । आलू गच्छि । स बहुधा— काष्ठालुक-शङ्खालु इत्यालु रक्तालु पित्तालु मध्वालुभेदात् । तत्र काष्ठालुकं काष्ठियुक्तं (हिं कठारु), शङ्खालुकं श्वेततयुक्तं (शङ्खारु इति लोके), इत्यालुकं दीर्घतयुक्तं महाशरीरम्, रक्तालुकञ्च रक्ताकर-तण्डुलं, पित्तालुकं (हिं वर्णलसुयनी), मध्वालुकं मिष्टं रोमयुक्तं (हिं दीर्घसुयनी) इति च । गुणाः— मलसूत्रनिःसारकं शूलं दुर्जरं रक्तपित्तघ्नं वात-कफघ्नं बल्यं हृद्यं सन्धवर्द्धनञ्च । भा.पू.१भ. । आलूकं शीतलं सन्धं विष्टम्भ मधुरं गुरु । राज. ।

आलुकी । स्त्री । रक्तालुभेदे । द्राङ् । आलू । हिं गरुड । या दीर्घा कठिना तन्वी च । गुणाः— बलकृत् सिग्धा गुर्वी हृदयकफघ्ना विष्टम्भिनी तैलभर्जितात्यन्तविकरी च । भा.पू.१भ., शा.व. ।

आलूकम् । स्त्री । एलालुके । आलुके । रा. नि.व.४ । आदी यथोक्तौषधक्षेपे । सु.चि.१च. ।

आलेपः (नम्) । पुं. स्त्री । जातमात्रशोधप्र-

आलेयम् । स्त्री । पत्रकाष्ठे । वै.नि.च. ।

आलेयः । पुं । अश्वसुखरीने । तत्र हनुदन्तो न सन्धमुद्धकन् यन्त्रासुष्यादयति, तन्नाशोऽस्त्रस्यः अग्निक्रिया लोके खादति भग्नकासी चोषबलस्य भवति । “हनुदिशे यदा दन्तो भवत्यन्धन्नाशयः । आलेय इति तं विद्यात् शेषरक्तसमुद्भवम् ॥” तन्नाशो दुर्मनात्यर्थं मन्दं पिबति खादति । अर्जरं कासते चैव बलाच्च परिहीयते ॥” ज.द.२६च. ।

आलीकः (नम्) । पुं, स्त्री । दर्शने । देवा । दीपे । मे. ।

आलीचकः । पुं । तन्नामकाश्री । तस्य स्थानं नेचं । स च रुपादि दर्शयति । सु.सू.११च. । स्त्री । तन्नामकपित्ते । भा. ।

आलीचनम् । स्त्री । दर्शने ।

आलीङनम् । स्त्री । मिश्रणे । उत्तजने । [माने ।

आलीलः । पुं । कम्पे । त्रि । कम्पिते । लम्ब-

आलूकम् । स्त्री । आलुके । आलू । हिं अलु, आलुवाखार । गुणाः— रसतः शीतं स्वादुसं वात-पित्तकरञ्च । म.द.व.६ । [द्रव्याध्याङ्ग] । त्रिका ।

आवटजः । पुं । उत्तमाश्वे । पारसीकाश्चि । पां-

आवपनम् । स्त्री । भास्ते । वीजवपने । अम. ।

आवरकः । त्रि । आच्छादके ।

आवर्त्तः । पुं । भस्मे । भा.म.३भ.उदा.चि. । रा-जावर्त्तमणी । रा.नि.व.१३ । तन्नामकमर्थस्थाने । स्थानं च तस्य भूयोपरि निबद्धदेशः । तत्रस्थं वैक-ल्यकारमर्थद्वयं । सु.शा.६च. । शुभाशुभमूर्चकेऽवस्थ रोमावर्त्ते । ते च पञ्चवर्त्तप्रकाराः । तद्यथा— “विश्वतिल, शुभाः प्रोक्ताः षट्सप्तत्यधिकाः स्मृ-ताः । उत्तरीष्टं प्रपाणं स्यात् तत्रावर्त्ताः शुभाव-हाः ॥ सृक्कणोश्च तथा प्रोक्ताः सर्वकामफलप्रदाः । त्रयश्चैवाथ चत्वारो वाजिनो यस्य रोमजाः । द्वौ वा ललाटजौ यस्य स तु धन्यतमः स्मृतः ॥ आनु-पूर्वयो स्थितायोर्द्वौ ललाटे रोमजास्त्रयः । नि.श्रे-यो नाम सा ख्याता भर्तुः सर्वार्थसाधनी ॥ शिरःकेशानयार्धमर्थं श्रुत्वा नामाभिधीयते । तत्रा-वर्त्तः स्मृतोऽवस्थ भर्तुर्जयवर्द्धनः ॥ चण्डावन्ध-समीपस्थां निगातः कीर्त्तिनी बुधेः । तक्षिन्देव-मणिनाम रोमजः शुभकरस्मृतः ॥ कर्णमूलं तथा बाह्याः केशान् मसके तथा । आवर्त्ताः पूजिता नित्यं विशेषेण तु मसके ॥ आवर्त्ता यस्य चत्वारो वाजिनो वचसि स्थिताः । एकः कण्ठे भवेत्स्थष्टः स धन्यः सर्वकामदः ॥ रथे चैव यदा भर्तु-रीक्षितायेप्रदी भवेत् । उपरन्ध्रे भवेच्चैव रोमजा-वातिपूजितः ॥ शङ्खचक्रगदावजपद्मकिंपदोपमाश्च ये । विशेषेण शुभाः प्रोक्ता रोमजाः शुभदेशवाः ॥ अथ ऊर्ध्वे प्रवक्ष्यामि रोमजानतिनिन्दितान् ।

भर्तुः क्लेशवह्नान् सख्यन् धनप्राणापहारकान् ॥
नासिकापटयोर्मध्ये प्रदेशः प्रीथ उच्यते । तत्र
भर्तुर्विनाशाय रोमजश्च प्रकीर्तितः ॥ ऊर्ध्वं ना-
सिकास्त्रिधात्वा खामिनः क्लेशकारकः । गण्डयो-
र्ध्वं भर्तारं हन्यावर्त्तौ दुरासदः ॥ अश्रुपातः समु-
द्रिष्टः प्रदेशश्चधीरधः । तत्रावर्त्तौ भवेद्भूमिः खामि-
नः कुलनाशनः ॥ अपाङ्गाङ्गुलि चैव प्रदेशः
ग्रह उच्यते । तस्मिन् भर्तुर्विनाशाय भवेद्वाहस्य
रोमजः ॥ स्रष्टृशसमूहत् आवर्त्तौ नैव पूजितः ।
सुहृन्विशेषात् सः स्याद्भर्तुर्धावसादकः ॥ मर्त्या-
द्योर्वां शिरो विन्द्यात्तत्रावर्त्तन् कुम्भितः । कनयो-
श्चापि संशमि खामिनश्चायं घातयेत् ॥ चित्रकस्य
समीपस्थो वामदक्षिणभागतः । प्रदेशस्तु हनुनाम
तत्रावर्त्तौ हि दाहणः ॥ अधरौष्ठस्य बाधलाञ्छित्वकं
हि प्रसहकम् । तस्मिन् पापी भवेद्भर्तुः कर्णयो-
श्चापि रोमजः ॥ कण्ठस्थाय निगालस्य मध्ये गलक
उच्यते । तत्रावर्त्तः स्मृतः पापः क्लेशसन्निगतय-
यः ॥ अधस्ताज्जहयोर्ध्वं यन्मिः कूर्च इति स्मृतः
तत्रावर्त्तः स्मृती भर्तुः संशमि जीवितान्तकः ॥
कूर्पादन्तर्गुलं चोर्ध्वं पाण्ड्योस्तु कला स्मृता । तत्र
भर्तुः शराघातेर्जीवितान्तश्च रोमजः ॥ ककुदं वृष-
भस्यैव सुयुक्तसुपलभयेत् । वाजिनी यस्य तत्र
स्यादावर्त्तः खामिनाशनः ॥ ककुदस्य पुरीभागे
समीपे वृह उच्यते । भर्तुः सुतसमेतस्य तस्मिन्ना-
शाय रोमजः ॥ कीकसे तु च यस्य स्यादावर्त्तस्तस्य
दारुणः । रणे हतः समं भर्ता क्रव्याद्विः स विलु-
प्यते ॥ क्रोडि चैवासने चापि हृदये चैव जानुनि ।
आवर्त्तः खामिघाताय भवन्त्येव न संशयः ॥ पा-
र्यथो रोमजो यस्य स चाश्वो नयति क्षयम् । स
पक्ष्वाय भर्तारं नौहारास्तु यथा रविः ॥ कूर्चस्या-
धः प्रदेशस्तु कुष्ठिकः परिकीर्तितः । अधन्यस्तत्र
वाहस्य जहयोर्जानुनोश्च यः ॥ नाभिजो मुक्तजश्चैव
त्रिकजश्च विशेषतः । पुच्छमूलः स्थितश्चापि नैव
धन्यः अकीर्तितः ॥ कुचौ व्याधिं नियच्छन्ति रोम-
जाः कुक्षिसम्भवाः । पायुसौवनिसम्यस्या नैव ध-
न्यास्तु कीर्तिताः ॥ स्किक्पिच्छे स्थूरे चैव यस्या-
वर्त्तौ हि वाजिनः । लिङ्गावर्त्तः स विख्यातो भर्तुः
सव्यार्धनाशकः ॥ शतपादोति विख्यातस्तथा वै
सुकुलोऽपरः । आवर्त्तश्चैव सहातः पादुकथाईपा-
दुकः ॥ यत्किञ्चैवावलीदृश आवर्त्तः कीर्त्तितोऽष्टधा ।
वाजिद्विधतः सम्यक् शुभाशुभनिवेदकः ॥ शतपा-

दोसमाकारः शतपादोति कीर्त्तितः । जातौसुकु-
लसङ्गाशौ सुकुलः समुदाहृतः ॥ आवर्त्तौ भर्तुर्-
वालेः सहातो रोमपुच्छकैः । शक्तिश्च शक्तिसंस्था-
नैः रोमभिर्यत्तल्लक्षणैः ॥ वस्त्रावलीदृशकारोऽव-
लीदः परिकीर्त्तितः । पादुकः पादुकाकारस्तथा
चैवाईपादुकः ॥ बाले विशेषसंस्थाने निर्दिशेन्मति-
मान् भिषक् । शास्त्रमार्गानुसारेण यथा प्रोक्तं वि-
चक्षते ॥ एतेषामेव सर्वेषामावर्त्तानां तपोधनैः ।
रोमजति कृता संज्ञा वाजिलक्षणवेदिभिः ॥ शुभा-
शुभौ तु यत्र द्वौ तत्रैको न फलप्रदः । एको ह्येषा
दह्येयापं तेन दीवो न दुष्यति ॥ अथवा विजनु-
ख्याय वेगादिगुणवान्मुह्यः । दत्त्वा ब्राह्मः क्रयेणैव
दुरावर्त्तस्तु काकुदौ ॥ श्रीवृक्षो रोमजश्चैव रोचमा-
नस्तथैव च । अश्वदौ सुपलौ चैव राज्यरत्नप्रदः
सदा ॥ प्रपाणे मारुतं विन्द्याल्ललाटे च हुताशनम् ।
उरसि चाश्विनी देवी चन्द्रसूर्यौ च सूर्येन ॥ रन्ध्रे
स्कन्दविशाखौ च उपरन्ध्रे हरो हरिः । इत्येवं
पूजिता स्मृते दशावर्त्तान्तु वाजिनः ॥ अप्येकेन
विहीनायेऽवैरुग्गुभास्तदा ॥ स्त्री । खण्मासिके ।
रा.नि.व.१३ ।

आवर्त्तकः । पुं । कीटविशेषः । तदृष्टे वायु-
जन्यरोगा जायन्ते । सु.कल्प.८.५५ । राजावर्त्तमणौ ।
रा.नि.व.१३ । स्त्री । खलपद्मे । रीप्यमासिके ।
रा.नि.व.१३ ।

आवर्त्तकी । स्त्री । खनामख्यातलतायां कीक-
णादिदेशे आहुली तलाङ्गवल्ली भगतवल्ली इति च
प्रसिद्धायां । टनागामूली । गुणाः—कषायोष्णा सरा-
तिका रसायनी वृष्या वातामवातरक्तशोथमेहघ्नी ।
मद.व.१ । कषायाम्ना शीतला पिप्पला । रा.नि.
व.२ । वृहद्वन्याम्, भद्रद्वन्याम् । रा.नि.व.६ ।

आवर्त्तनम् । स्त्री । बालोडने दुग्धादीनाम् ।
आउटानि । धातुगालने । अ.टी. ।

आवर्त्तनी । स्त्री । (Helicteres Isora.)
आर्त्तमोडा इति ख्याते द्रव्ये । औ.२.टमाडा । हिं-
मरफली । धातुगालनपात्रे । श.र. ।

आवर्त्तपूलिका । स्त्री । पूलिकामेदे ।

आवर्त्तमणिः । पुं । राजावर्त्तनामकीपरजे ।
रा.नि.व.१३ ।

आवर्त्तनी । स्त्री । अजयङ्गीहले । इ.मा. ।

आवलीकन्दः (कः) । पुं । मालाकन्द । रा. नि. व. ७ ।

आव(ब)ल्यम् । स्त्री । दीर्घल्ये ।

आवसथः । पुं, स्त्री । गृहे । इ. च. ।

आवसितम् । स्त्री । निवृत्तौक्तधान्ये । वृत्तान्नधानि । इ. च. । परिपक्वमर्द्धधान्ये । भरत. । [अ.]

आवस्थिकः । त्रि । अवस्थोचिते । सु. चि. २८

आवा(बा)धा । स्त्री । पीडयाम् । श. र. ।

आवापः । पुं । आलवाले । कश्चि. प. म. १५. । नि. चेपे । सु. चि. १८. ।

आवारि । स्त्री । हृष्टगृहे । शृङ्गिणि । उणा. ।

आवासः । पुं । गृहे । इ. च. ।

आविः । पुं । पक्षिणि । वै. निघ. ।

आविकः । पुं । कम्बले । इ. च. । इला. । त्रि । मेघसत्वन्नि । स्त्री । मेघमांसादौ । मेघोदुग्धे ।

आविकष्टतम् । स्त्री । मेघोदुग्धनीतजातदधनि । डेड्डोर छेदर सि । गुणाः—लघुपाकं पित्तकोपनं योनिदीपे कफे वाते शोफे कप्ये च हितम् । रा. नि. व. १५ । पाके लघुपाकं सर्पिः । अश्वरीगविषापहं । दीपनं कफवातघ्नं कुष्ठशूलोदरापहम् ॥ अत्रि. ८५. ।

आविकदधि । स्त्री । मेघोदुग्धकृतदधनि । डेड्डोर गृहे । हिं मेढीकैदधि । गुणाः—गुरुस्निग्धं कफपित्तकरं वाते रक्तवाते च पथ्यं शोफघ्नघ्नघ्न । रा. नि. व. १५ । मुखरोगे परं हितं, टण्डकलं । आविकं पित्तकृतावशमनं कफकोपनं । गुणार्थः कुष्ठरोगे च रक्तपिषे न शस्यते । अत्रि. ८५. ।

आविकनवनीतम् । स्त्री । मेघोदुग्धजातनवनीते । डेड्डोर छेदर ननि । गुणाः—पाके हिनं लघु सारकं योनिशुल्ले कफे वाते अग्नीं च सदा हितम् । ऐडकं नवनीतं क्लृप्तगन्धं शीतलं निवाहत् गुरु प्रष्टिस्थौल्यमन्दाग्निदीपनम् । रा. नि. व. १५ ।

आविकमांसम् । स्त्री । मेघमांसि । डेड्डोर मांस । गुणाः—मधुरं दीवङ्गु बलकरम् । आज्मांसादिपरीतगुणं तेन चल्यायं स्निग्धं गुरु सदोषं अभियन्दि च । वा. सु. १५. ।

आविकमूत्रम् । स्त्री । मेघोदुग्धे । डेड्डोर मूत्र । गुणाः—तिक्तं कटुकम् उष्णं कुष्ठघ्नम् अमंशुलीदररक्तशोफमेहविघ्नघ्न । रा. नि. व. १५ । शोफकुष्ठार्शोमेहवर्चोयह्नघ्न । मद. व. ८ ।

आविकचीरम् । स्त्री । मेघोदुग्धे । डेड्डोर दूध । मं मेदिचेदुध । गुणाः—स्वादु चक्षुपाकं स्निग्धोष्णं गुरु पित्तकफोत्थं हृष्टं हिक्काशान्ता-निलघ्नघ्न । वा. टी. चारपाणिः । लीमशं गुरु कफपित्तघ्नं स्त्रीलघ्नं मेहघ्नं वातफोपे पथ्यं अग्नि-ले कासे हितम् । रा. नि. व. १५ । वातव्याधिघ्नं हिक्काशोसपित्तकफप्रदम् । वा. सु. ५५. । पौरुषं मधुरं रुचमुष्णं वातकफापहं । न शसं रक्तपित्तानां वातिकानां हितं भवेत् । अत्रि. ८५. । वै. निघ. ।

आविकी । स्त्री । कम्बले । शीत । शक्त्या ।

आविग्नः । पुं । करमर्द्धहवे । पाणि आम्ना । श. र. । अ. टी. सा. । [टा.]

आविटः । हचविशेषे । हिं आवुटा । मं आप-

आविधः । पुं । वेधनास्त्रे । डोमर, तूर-प्लुन । अम. । [गर्भ.]

आविरः । पुं । प्रसववेदनयाम् । मा. नि. मूद-

आविलम् । स्त्री । काविलदेशीयफलविशेषे । सेषो इति लोके । मं धोरसेवफल । त्रि । कलुषे ।

आविलकन्दः । पुं । मालाकन्दे । रा. नि. व. १ ।

आविलमत्स्यः । पुं । मत्स्यविशेषे । तद्भक्षणं यथा—गुभाङ्गः तासपचः स्मूलाङ्गः । गुणाः—अतिरुच्यः मधुरः बल्यः वीर्य्यपुष्टिवर्द्धनः गुणास्त्र-य । रा. नि. व. १७ ।

आविला । स्त्री । मत्स्ये । चाक्रेय्यी । आश-कल । मं चावीली । अम. । [वै. निघ.]

आविहचः । पुं । मेघमश्याम् । मेड्डाणिडे ।

आविष्टः । त्रि । प्रेतादिभिरगृहीते । डूठे पांडुर । इारा. ।

आवी । स्त्री । प्रसववेदनयाम् । सु. नि. ८५. । प्रसवलिङ्गे मूत्रकफप्रसिकादौ । विज. र. ।

आवेगी । स्त्री । हृष्टदाहकलताया । वी-डारक । रा. नि. व. १ । र. मा. । मद. व. १४ ।

आवेशः । पुं । अपकाररोगि । हे.च.। सुतसखा-
रे । रा.नि.व.२० ।

आवेशनम् । स्त्री । शिष्यशालायाम् । इला. ।
भूतावेशे । मे.नचतुष्कं । मन्त्रेषु भूतमाकृत्य शिर-
सि सन्निवेशने । “वशावेशनताडनैः ।” च.द.ज्व.
चि.। क्रीडि । धरणिः ।

आवेशनमन्त्रः । पुं । येन मन्त्रेण भूतादयः
शरीरे विशन्ति । अवि.इ.स्था.५.च. ।

आवेशिकः । त्रि । आगन्तुके । अम.।

आशयः । पुं । असनहवे । हिरूप.कोषः ।

आशयः । पुं । आधारे । अभिप्राये । पनसहवे ।
मे. । अजीर्णे । Organs or receptacles.
कोलागरे । अजयपालः । आशयाः सप्त — वात-
पित्त कफ रक्त पक्वाश्माशयाः, स्त्रीणामतिरि-
क्ता गर्भाशय इत्यष्टौ । सु.शा.५.च. । वायुः स्वस्थि-
तिहेतोरशयं करोति । आशय्याभ्यासयोगेन क-
रीत्याशयसम्भवम् । सु.शा.४.च. । तत्र उरी रक्ता-
शयः, तदधः श्लेष्माशयः, तदधः आमाशयः, तदधः
पक्वाशयादृष्टं यदृष्टौ नाम या कला सैव पाचका-
शयः । नाभिरुद्धमन्याशयः मध्यभागे स्थितः । त-
स्योपरि तिलं, तदधी वाताशयः । तदधः पक्वाशयः
स एव मलाशयः । तदधी वसिः स एव सूत्राशयः ।
भा.पू.। वाभटेन, नाभ्यांस्थ आशया अधिका उ-
च्यन्ते, ते च गर्भाशयः सनी च । तत्र गर्भाशयः
पित्तपक्वाशयान्तरं, प्रवृद्धौ सनी सन्त्याशयी च ।

आशयफलम् । स्त्री । पनसि । विचः ।

आशयाशः । पुं । वायी । अथी । अ.टी. ।

आशा । स्त्री । वृणायाम् । अम. ।

आशाङ्कः । पुं । तृतीयमासे । हिरूप.अ.टी. ।

आशापुरसम्भवः । पुं । भूमिजगुग्गुली ।
आतापूतौ दूष इति लोके । रा.नि.व.१२ ।

आशाबन्धः । पुं । सर्कटजालके । माकडुणांत
जाल । मे.धचतुष्कं । [भीजने ।

आशितः । त्रि । मुक्ते । अशिते । अटा.। स्त्री ।

आशितम्भवम् । स्त्री । अत्रादी । पुं । वसी । मे.

आशिता । त्रि । अतिशयभीक्षुरि । हे.च. ।

आशी (शी) । स्त्री । सर्पदन्ते । मे. । सर्प

विषे । अ.र.। आशी तालुगता दंष्ट्रा तथा दष्टा अ-
जीवति । विषविद्याः । इतिमानकीषधे । रा.नि.
व.५. । [पुण्ड्रकविशिषे । रत्ना. ।

आशीतः (कः) । पुं । अङ्गिक इति ख्याते
आशीविषः । पुं । सपे । मद.व.१२ । अम. ।
दर्शिकरसपे । सु.कल्प.४.च. ।

आशुः । पुं, स्त्री । धान्यसामाये । र.मा. । व-
र्षाभवषट्कादित्रीह्रिविशेषे । आडेण धान । मे.
अहिकं । “आशुभक्तीदकेः पिटम् ।” च.द.अ.पि.
चि.अभयश्रौ । गुणः — मधुरः पाकेऽलः पित्तकारः
गुरुश्च । राज. ।

आशुकारी । पुं । पित्तोत्पन्नसन्निपातज्वरं ।
लक्षणं — “अतिसारी भस्मी मूर्च्छा मुखपाकसंश्लेष
च । गात्रे च विन्दुवी रक्ता दाहोऽतीव प्रजायते ।
पित्तोत्पन्नस्य लिङ्गानि सन्निपातस्य लक्षण्यन्तः ॥”
भा.म.१.भ. ।

आशुकोपितः । पुं । मध्यदेशजातवक्त्रकशासी ।
चकोर धान इति प्रसिद्धः । रा.नि.व.१६ ।

आशुमः । पुं । वायी । अम. ।

आशुतीक्ष्णकम् । स्त्री । ताम्बे । [च. ।

आशुपः । पुं । वंशविशेषे । देउड़ वंश । अ.

आशुपनी । स्त्री । शलकीलतायां । कुन्तुकी
लता । रत्ना. ।

आशुमण्डः । पुं । आशुभक्तमण्डः । आडेण
छात्रेण मण्ड । गुणाः — यादौ मधुरः कफकारः
तर्पणः चयदीपघ्नः शुक्रवर्धनश्च । अत्रि.१.स्थान.२१
च. । [धान्ये । अ.टी.भ. ।

आशुव्रीहिः । पुं । वीरीधान्ये । रत्ना. । आशु-

आशुसुचणिः । पुं । अग्रौ । रत्ना. ।

आशिकुटी । पुं । पर्वते । श.मा. ।

आशीतनम् । स्त्री । नेत्रसंचने । वा.टी.हेमा.
चन्द्रः पूरणं । प्रयोगः । तस्य लक्षणं — “अथ आ-
शीतनं कार्यं निशयां न कथयन् । उन्मीलिते-
ऽलिङ्गस्य विन्दुभिर्दण्डलाहितम् । कायकीद्रासव-
क्षेहविन्दूनां यत्नः पातनं । यद्वाङ्मुष्मिने नेत्रे
प्रीतनाश्रीतनं हि तत् ।” इति । मात्रा च लिङ्गे
८ विन्दुः, केदने १० विन्दुः, रोपणे १२ वि-

न्दवः, शीते घोषा यौषे च शीता विन्दवी भ-
वेयः । तस्य वाते तित्तां, पिते स्निग्धं, कफे च ति-
क्ताण्यरुचं हितम् । वै.निघ. ।

आश्रयः । पुं । आधारे । जटा. गृहे । हे.च. ।

आश्रयाशः । पुं । शिवकवचे । अग्री । अम. ।

आश्रयः । पुं । क्लेशे । मे. ।

आश्लेषः । पुं । आलिङ्गने । रत्ना. ।

आश्वत्यम् । स्त्री । अश्वत्यफलं । अम. ।

आश्वयुजः } पुं । षष्ठमासे, आश्विने मासि ।
आश्विनः } अथ रवेः कन्याराशिस्थितिः ।
आश्विन मासः । अम. ।

आश्विनेयौ । पुं । अश्विनीकुमारी । अम. ।

आश्वीनम् । स्त्री । एकैनाश्विन एकदिनगम्यं
पथि । अम. ।

आषाढः । पुं । स्वनामख्याततृतीयमासः । यत्र
रश्मिद्युनराशिस्थितिः । अम. । पलाशदर्शः । मे. ।

आषाढकम् । स्त्री । पलाशपत्री । [व. १२.]

आसङ्गा । स्त्री । सौराष्ट्रसन्तिकायां । रा.नि. ।

आसङ्गिनी । स्त्री । चक्रवायी । गुरुशि वा-
तास । त्रिका. ।

आसङ्गिमः । पुं । कर्णवन्धनाकृतविशेषः । स
चाभ्यन्तरदीर्घकपालः । सु.म. १६ अ. ।

आसत्तिः । स्त्री । सङ्गमे । मे. ।

आसनः । पुं । जीवकादृशः । मे. नत्तिकं । स्त्री ।
गजस्तम्भे । हला. । पीठिकायाः । पि.दि. ।

आसनपर्णी । स्त्री । अपराजितायां । सं गौ-
कर्णविक्री । वै.निघ. ।

आसन्दः । पुं । खट्वाभेदे । मे. दत्तिकं ।

आसन्दी । स्त्री । लघुखट्टिकायाम् । हारा. ।

आसन्नकालः । पुं । मृत्युकालः ।

आसवः । पुं । मद्यमात्रवचने । वा.टी. हेमा. ।
मद्यविशेषः । अपक्वौषधसिद्धमयम् आसव उच्यते ।
“यदपक्वौषधान्मुष्ठां सिद्धं मद्यं स आसवः ।” श्री-
धरस्वरसेः पक्षैरपक्वैरासवो भवेत्तु प.प्र. १ ख. ग-
ङ्गाः — “आसः सा गुणाः प्रेयाः नीजद्रव्यगुणैः स-

माः । भा. पू. मद्यव. । द्रवेषु चिरकालस्थं यद्व्यं स
न्वितं भवेत् । आसवारिष्टमेदैसाग्राच्यते । भेषजो-
वितम् ॥ वै.निघ. छेदविधिः । धान्यास्ते । वै.निघ. ।
See अरिष्टः । [रा. नि. व. ६.]

आसवद्भुः (मः) । पुं । असनवच्चे । तालवच्चे ।

आसारणः । पुं । वृक्षभेदे । भेष. ।

आसीनप्रचलायितम् । स्त्री । निद्राविशे-
नोपविश्य दीलने । पुल्लि. । राज. ।

आसुतम् । स्त्री । चिरकालस्थितास्त्वं कन्दादि-
युक्तमासुतमुच्यते । तदुक्तं कन्दमूलफलाद्यश्च लव-
णोदकसंयुतं । सन्धानाच्चिरकालास्त्रमासुतं परि-
कीर्णितम् ॥ वा.टी. हे. । [हे.च. ।

आसुतिः । पुं । मद्यसम्भाने । मद्य षोडशानि ।

आसुतीबलः । पुं । शौण्डिके । हे.च. ।

आसुरम् । स्त्री । विडलवणे । रा. नि. व. ६. ।
विट् लवणं । भा. पू. १ भ. सासुद्रलवणं । म. द. व. २. ।

आसुरी । स्त्री । श्वेतसर्पपे । षष्ठ्युगप्रिया, कृ-
ष्ण त्रिष्टे । प.सु. २. सा. सं. । च. द. यहा. चि. आया-
सकाञ्चिके । रक्तसर्पपे । त्रिष्टेमप्रिया । रा. नि. व.
१६. ऊदमेदात्मके चिकित्साविशेषे । आसुरी सा-
नृषी दैवी चिकित्सा विविधा मता । श.च. ।

आसेक्यः । पुं । नपुंसकविशेषः । तत्तत्तत्तं —
“पिबोन्तु स्वस्यवीथ्यैवादासिन्धुः पुरुषो भवेत् । स
युक्तं प्राश्य लभते ध्वनीव्रतमसंशयम्” । सु. शा. २ अ. ।

आस्कन्दनम् । स्त्री । संशीपणे । मे. नत्तिकं ।

आस्कन्दितम् (कम्) । स्त्री । अश्वस्य पञ्चम-
गतिभेदे । हे.च. । सा च गतिः सम्यग्गतिरित्यमरः ।

आस्तरः । पुं । करिकम्बले । हे.च. ।

आस्तरणम् । स्त्री । कुपे । हलिपृष्ठस्थविचित्र-
कम्बले । तुलु. । हला. ।

आस्तिकमतिः । पुं । उत्तमवैद्यः ।

आस्था । स्त्री । यने । अपेक्षायाम् । आलम्बने ।
मे. यत्तिकं । जले । हे.च. ।

आस्थागमः । पुं । जले । हे.च. । [निरुद्धः ।

आस्थापनम् । स्त्री । निरुद्धवती । भा. । See

आस्थापनोपगवर्गः । पुं । आस्थापनप्रोत्थ-

पचविंशमहाकषायवर्गे । यथा -- “विहहिलपिप्प-
लीकृष्टसर्वपचवायव्यकफलशतपुष्पामधुकमदनफला-
नी”ति दशैमानि आस्थापनोपगानि भवन्ति । उ-
डुडी, तिल, पिप्पल, कृष्ण, मतिश्या, वट, ऐलव-
कुण्ड, यष्टिमधु, मयनाफल । च.सू.४५. ।

आस्यदम् । क्ली । स्थाने । हे.च. । प्रतिष्ठायां ।
अम. ।

आस्यन्दनम् । क्ली । अतिकम्पे । स्यन्दने ।

आस्तालः । पुं । करिकाणां स्थालने । हारा. ।

आस्तालनम् । क्ली । ताडने । आटीपे ।

आस्फोटः (कः) । पुं । अकंठवे । आकन्द
गाछ । गिरिजपीलुनि । आकृताटिविदेश्य । रा.
नि.व.१० । श.र. । [अम. ।

आस्फोटनी । स्त्री । वेधनिकायां । उभाग्र-

आस्फोटा । स्त्री । नवमल्लिकायाम् । रा.नि.व.
१० । नयानि कुल. भा. ।

आस्फोतः (कः) । पुं । स्वनामज्यातलतागुम्भी ।
हापत्रमाली । र.मा. । रत्नाकंठवे । भा.पू.१भ. ।
भैरवरोचि. । कोविदारवले । तक्रकाक्षिण ।
हि कवनार । म.द.व.१ । भूपलाशवले । प.सु. ।

आस्फोतका (ता) । स्त्री (Clitoria tar-
matea) अपराजितासामाये । प.सु. भा.पू.१भ.
विपतले । भा.स.४भ.पूतनाय.चि. । “आस्फोता
सैव योज्याः सुः” । लताविशेषे । हापत्रमाली
इति ख्याति । तं भङ्गविमल्लेतीये । गुणाः—कृष्ण-
विषरीगघ्नी । राज. । कल्पसंसार-तैले । शारिवा-
याम् । सु.चि.६,१८५. । वै.निघ.जीर्णज्व.चौर-
वादि-तैले । काष्ठमल्लिकायाम् । प.सु. । रा.नि.व.
१२ । श्वेतसारिवायाम् । भा.पू.२भ. । नवमल्लिका-
याम् । मी.तचिकं । [१८ ।

आस्यम् । क्ली । सुखे । सुखाभ्यन्तरे । रा.नि.व.

आस्यदेशः । पुं । सुखमध्ये ।

आस्यपत्रम् । क्ली । पत्रे । श.च. ।

आस्यपुष्पः । पुं । श्वेतकिनिहीहले । वै.निघ. ।

आस्यफलः । पुं । श्वेतधूलूरवले । श्वेत धू-
ल । मं श्वेतपीचा । वै.निघ. । [हे.च. ।

आस्यखण्डः । पुं । यक्रे । वयश्चक्रे ।

आस्यलोम । क्ली । श्मश्रुणि दाडि, शै.प.नि. ।

आस्यवैरस्यम् । क्ली । मुखविस्त्रादे ।

आस्यशाखोटः । पुं । गुणविशेषे । आम्
श्री उडु । गुणाः—“वददुश्चास्यशाखोटः स पित्त-
कफनाशनः । वातलघु क्षमिं हन्ति पाण्डुताम्र-
कामलाः ।” वै.निघ. । [अम. ।

आस्या । स्त्री । उपवेशने । निवद्योगीपवेशने ।

आस्यासवः । पुं । लालायां शाल, शूकृ हे.च. ।

आस्रवः । पुं । प्रस्रावे ।

आस्रावी । पुं । अशस्य पादरीगभेदे । लक्षणं
—“आस्राविणं विजानीयात् क्रीदसवतलं हयम् ।”
ज.द.३८५. ।

आस्वादः (नम्) । पुं, क्ली । स्वादयहणे ।

आहकः (ज्वरः) । पुं । नासाज्वरे । नासा-
ज्वर । तिल्लक्षणं —“तनुना रक्तशोधेन युक्ती नासा-
पुटान्तरी गात्रशूलज्वरकरः श्लेष्मणा ह्याहकज्वरः ।”
वै.निघ. । [तचिकं ।

आहतम् । क्ली । पुरातनवस्त्रे । नववस्त्रे । मी.

आहरः । पुं । उच्छ्वासि अन्तर्मुखनिश्वासे.हे.च. ।

आहरणम् । क्ली । सवयकरणे । मी. ।

आहलीवम् । क्ली । आसालजीज इति गुज-
राटे प्रसिद्धे । गुणाः—आहलीवं मतं चोष्णं तिक्तं
त्वय्योषनाशनं । वातं गुणं नाशयतीत्येवं प्रीतिं चि-
कित्सकैः ॥ वै.निघ. ।

आहा । स्त्री । वणिकद्रव्यभेदे । च.द. ।

आहारः । पुं । द्रव्यगलाघःकरणे । शैली,
श्री उडु । भोजनद्रव्ये । द्रवाद्वलत्वात् विधा, पुनश्च
त्रिविधः—स्वभावगुरुमात्रागुरुः संस्कारगुरुश्चेति ।
वा. । “प्राणिनां पुनर्मूलमाहारः बलवर्णौजसाश्च
स षट्सु रसेष्वयतः ब्रह्मादेरपि च लोकास्माहारः
स्थित्युत्पत्तिविनाशहेतुराहारादेवातिवृद्धिबलमारी-
म्यं वर्णेन्द्रियप्रसादश्च तथाहारवैषम्यादस्मास्यम् ।”
सु.सू.४६५. । गुणाः—बलकृत् सद्यः प्रीणनः देह-
धारकः । भोजकोजःस्वरीक्षावृद्धिप्रवृत्तिमतिप्रद-
श्च । म.द.व.११ । तत्पाकप्रकारः—यास्यामाशय-
माहारः पूर्णं प्राणानिलैरितः । माधुर्यं कि-
मारश्च वृद्धीरपि लभेत सः । अथ पाचकपित्तै-

विदग्धशक्ततां ब्रवीत् । ततः समाजमकता यद्-
भीमभिनीयते ॥ यद्दृष्ट्या पश्यते कीष्टवर्जिता
जायते कटुः । रसो भवति सन्ध्यादपकादामस-
म्भवः । बर्जितेन माधुर्यं क्षिप्ततां याति तत्र सः ।
पुष्पाति धातूनखिलान् सत्यक् पक्वोऽस्यतोपमः ।
मन्दवर्जिविदग्धश्च कटुरस्त्री भवेद्रसः । विषभावं
ब्रजेहापि कुर्वाहा रोगसङ्करम् ॥ शार्ङ्ग.पू.६५. ।
क्षी । अत्रे । प.सु. । अर्द्धाहार । विन्द्यादर्द्धाहार-
माहारसंज्ञम् । रा.नि.व.१० ।

आहारशोधनः । पुं, क्षी । कृष्णजीरके । [च.]

आहारसम्भवः । पुं । शरीरस्थिरसधातौ । हे.

आहारस्थानम् । क्षी । निर्जनादिदेशे ।

“आहारनिर्हारविहारयोगाः सदैव सङ्घर्षजने
विधेयाः ।” भा. ।

आहार्यः । पुं । अपालिकभयतो यः स आहा-
र्यपालनोऽयम् । तन्नामककर्णवन्नाकृतौ । सु.सू.
१६५. । वि । आहरणाहं (कर्णमलादौ) । आग-
न्तुके । त्रिका. ।

आहावः । पुं । निपानजलाशये । ङोवाङ् ।
हे.च. । अम. ।

आहुली । स्त्री । आहुत्ये ।

आहुत्यम् । क्षी । काश्मीरदेशज ‘तरवट्’
इति ख्याते क्षुपविशेषे । हिं सुस्निग्धखड्ग । मं तर-
वटु, आवेर । गुणाः—आहुत्यं तिक्तशैतं चक्षुष्यं
पित्ताहर्त्रं सुखरोगघ्नं कुष्ठकण्डूतिजन्तु-शूलव्रण-
घ्नम् । रा.नि.व.४ ।

आह्वरफेनम् । क्षी । अह्वरफेने भेष.शोध वि.
संचपालरसं ।

आह्वयम् । क्षी । विषे । वि । अहिसम्बन्धिनि ।

आक्रिकम् । क्षी । भोजने । हारा. । मे. ।

आचारणा । स्त्री । मैथुनं प्रत्याक्रोशे । हे-
नानि अणवाण. । अम. ।

आचिकः । पुं । आक्षुक्कवचे । आक्षुक्कव-
चाह् । र.सा. । ह्यागज्वरे । गज.वे. ।

आचिकशीधुः । पुं । विभीतकगुडकृते धा-
तकौप्यकृततीक्ष्णमये । गुणाः—आचिकः पाक्षु-
रोगघ्नः बल्यः संयाहकौ लघुः । कषायमधुरः शो-
धुः पित्तघ्नोऽप्यक्षुक्प्रसादनः ॥ सु.सू.४५५. ।

आचिकी(सुरा) । स्त्री । विभीतकालकशास्त्रि-
तखलकृतसुरायाम् । सा च पाक्षुश्रीफार्शःपित्ता-
सकफकुष्ठघ्नी किञ्चिदातकरी बचा दीपनी रचनी
लघुश्च । सद.व.८ । तिनिशकृतसुरेति केचित् ।

आचीवः । पुं । शोभाञ्जनवचे । गजिना गा-
ह् । अ.टी.रा. ।

आक्षेपः (कः) । पुं । वातरोगविशेषे । कुपि-
तो वायुधर्मनो प्राप्य सङ्घः सञ्चरणादिहं चालयन्
आक्षेपकं जनयति । लक्षणम्—यदा तु धमनीः
सर्वाः कुपितोऽभ्येति मारुतः । तदा क्षिप्यमाण
सङ्घः सङ्घर्देहं सङ्घश्चरः । सङ्घमुत्सदाक्षेपादक्षेपक
इति स्मृतः ॥ मा.नि.वा.व्या. । स चतुर्धा—वाता-
दिभेदेन । गदाधरस्तु आक्षेपकमेकमेव कारणभेदा-
च्चतुर्विधं कथयति । पित्तश्लेष्माचितौ वायुवायु-
रेव च केवलः । कुर्यादाक्षेपकं चान्यश्चतुर्थमभिधा-
तजः ॥ आक्षेपके शिरां विधेयत् कुर्वाहातर्हर्
क्रियां । तीक्ष्णैः प्रथमनैर्नखैस्तथा संज्ञां स विन्दति ॥
इति । अथस्याक्षेपकलक्षणं यथा—“गत्वा यः
पूर्वकायिन पुनः पश्चाच्च गच्छति । सत्वाङ्गी वेद-
नार्तय तस्याक्षेपकमादिशत् ॥” अ.द.५५५. ।

आचीटः । पुं । गिरिजाचीटवचे । आक्-
टोष्टे गाह् इति लीके । श.र. । See अचीटः ।

आचीड़ः । पुं । आचीटवचे । अ.टी.भ. ।

इ

इः । पुं । पुरुषोत्तमे । हला. ।

इकटः । पुं । वंशादुरे ।

इकटः । पुं । वक्षविशेषे । हे.कुट्ट. । प.सु. ।

बदरवचे । रवा. ।

इङ्गः । वि । जङ्गमे । हे.च. ।

इङ्गलः । पुं । इङ्गदीवचे । विशागृता । हिं
गणवेटे । वै.निच. ।

इङ्गुदः (दी) । पुं, क्षी । खन्नामक्यातमदन्त्रि-

हवे । जिज्ञाभूता, हेष्टोटे इति च प्रसिद्धे । सु.
सू. २.८५. । कफशमने । “पुत्रजीवके पुत्रजीवक-
कले ।” सि.यी.कास.चि.मनःशिलादिभूमपाने ठ-
न्दः । “सुकुहुदेः पिबेत् ।” इन्दः । गुणाः—मद-
काम्यः कटुगुणा फेनिला लघुः रसायनी कृमि-
नातकफत्रणघ्नी च । रा.नि.व.८ । कुष्ठभूतयङ्गव-
विषकृमिघ्न उष्णः शिवशूलघ्नः तिक्तः कटुश्च ।
भा.पु.१भ.वटादिः । मद.व.५ । “अस्य पुष्पलु
मधुरं स्निग्धघ्नीषणश्च तिक्तकं । भातं कफं नाशयति
च ।” वै.निघ. । तत्फलं—“स्निग्धघ्नीषणं तिक्तमधुरं
वातश्लेष्मघ्नमैद्दम् ।” सु.म.४६५. । पारावतप-
था । नठाकटेकी । प.सु. ।

इक्षुदीतिन्म । स्त्री । इक्षुदीफलोत्पत्तेः । गु-
णाः—स्निग्धं मधुरं पित्तघ्नं शीतलं बन्धं कान्तिदं
क्षीयलं केशवर्धनश्च । रा.नि.व.१५ । [१५.]

इक्षुदीवारः । पुं । तन्नामकवृक्षवारः । च.चि.

इक्षुलः (ली) । पुं, स्त्री । इक्षुदीहवे । रा.नि.
व.८ । स्त्री । इक्षुली । मा.नि.विज.र. ।

इच्छामेदी । पुं । मेदकरसविशेषे । “तुल्यं
टङ्गणपारदं समरितं तुल्यांशकं गन्धकं विज्ञा च
द्विगुणा ततो नवगुणं जैपालचूर्णं लिपेत् । गुणैक-
प्रतिमो रसो हिमजलैः संसेवितो रचयेत् ।”
अथ प्रत्येकमेकभागतुल्यं जैपालचूर्णं नवगुणत्वं ।
इतीथे पाठे जैपालस्याष्टौ भागाः गन्धकस्य द्वौ
भागौ । स यथा—“जैपालाष्टौ द्विको गन्धस्त्रि-
गुण्यष्टौ सरिचं द्विकं । एकः मृतः सीहरीका गुग्गा
सात्रा वटीकृता” इत्यादि ॥ तृतीये गदसुरारीच्चा-
मेदिरसे बलिगन्धके, गगनममे, अर्कलावे, जैपाल-
चूर्णं सर्वचूर्णसमं शङ्कराजरसेः दिनद्वयं मर्दम् ।
पाठो यथा—“रसबलिगगनार्कं शुद्धतालं विषञ्च
चिकटुचिकटुसमेतत् टङ्गणं शङ्खमेभिः । सममिष्ट
अथपालोद्भूतचूर्णं विमर्दं द्विनिशमनिशमेतदृङ्ग-
राजोत्थवारा ॥” चतुर्थी यथा—“शुली सरिच-
संयुक्तं रसगन्धकटङ्गणं । जैपालास्त्रिगुणाः प्रोक्ताः
सर्वमेकत्र चूर्णयेत् । इच्छामेदी द्विगुणाः स्यात्
सितया सष्ट दपयेत् । यावन्मधुस्रकाः पीतासाव-
वारान् विरेचयेत् ॥” तर्कोदमं खादितव्यम् । र.
सा.सं.विरेकाधिकारे ।

इच्छामेदी(मुड़िका) । स्त्री । मेदकरसमेदी ।

अथ जैपालचूर्णं सर्वतुल्यं यावत् । “पारदं गन्धकं
कृत्यांस्त्रीभाग्यं पिप्पलीसमं । समानि अथपालानि
क्रियन्ते रचनाय च । शीतले रचयेत्कथ्यगुणैर्नैव
प्रशस्यति ।” र.सा.सं. । [ग्राह. श.च. ।

इच्छुकः । पुं । मातुलुङ्गहवे । टोवा लेवु

इञ्जलः । पुं । (*Barringtonia acuta-*
angula, Syn. *Eugenia acutangula*)
इञ्जलहवे । शिखन । समुद्रफले इति च लोके ।
गुणाः—शीतलः संघाही वातकीपनः विशेषेण
विषघ्नश्च । मद.व.५ । कुष्ठहृत् वातकीपनश्च । भा.
पु.१भ. । इञ्जलिरिति । छे.च. । See इञ्जलः ।

इञ्चाकः । पुं.मस्यविशेषे । अर्जुनी ग्राह.चिका ।

इञ्चुकः । पुं । इञ्चाकमस्य । हारा ।

इट्चरः । पुं । षण्णे । यौड़ । अम. ।

इडवः । पुं । गीपतौ । यौड़ । छे.च. ।

इडा । स्त्री । शरीरवामभागस्य नासा । वाम-
सुष्माधःस्या धनुर्वक्रा वामनासिकापथ्यन्वगता या
नाडी सा इडा इत्युच्यते । छे.च. ।

इडाचिका । स्त्री । वरटायाम् । टोवात् ।
श.च. । गन्धोल्याम् ।

इडाजातः । पुं । भूमिजगुग्गुली ।

इडिकः (कं) । पुं । वन्यच्छगि । वानरं । हारा ।

इडुरः । पुं । हवे । अ.टी. । खामी ।

इण्डरी । स्त्री । पक्काद्रविशेषे ।

इत्काटः (रः) । पुं । खनामस्यातनुपविशेषे ।
हेकड़, उकड़ा, हेकड़ इति च । र.सा. । च.
सू.४५. ।

इत्काटा । स्त्री । सूक्ष्मपत्रिका दीर्घलोहितयष्टि-
का-काष्ठविशेषे । वा.सू.१५अ.वेल्गन्नादिषु । “गी-
कण्टकेत्कटसहाचरवाणकाशाः ।”

इत्किला । स्त्री । गीरीचनाख्यगन्धद्रव्ये । श.च. ।

इदङ्कार्या । स्त्री । दुरालभायाम् । श.च. ।

इहम् । स्त्री । रौद्रे । दीप्ती । जे. । [अम. ।

इधम् । स्त्री । अग्निदीपनकाष्ठे । ज्ञानानिकाष्ठे ।

इनानी । स्त्री । वटपचीहवे । पाथरूछावि-
नेव । रा.नि.व.५ ।

इन्दुखरम् । स्त्री । (Nymphaea coerulea) नीलकमले, नीलपद्मे । श.मा ।

इन्दुन्दिरः । पुं । समरे । त्रिका ।

इन्दिरा । स्त्री । लक्ष्मी । त्रिका ।

इन्दिरामन्दिरम् । स्त्री । विष्णो । राज. ।

इन्दिरालयः । पुं । (Nymphaea lotus) पद्मे । श.र. ।

इन्दिरावरम् । स्त्री । नीलपद्मे । प.मु.श.र. ।

इन्दि(न्दी)वरम् । स्त्री । नीलपद्मे । नील-
कुम्भी । प.मु.श.मा. । एतत् श्वेतपद्मादिगुणयुक्तं
पर किञ्चिद्वैद्यगुणम् । भा.पू.१भ. । See नीलो-
त्पलम् ।

इन्दीवरः । पुं । स्थूलपद्मवत् । सु.स.३८भ. ।
कुरुगटकभेदे । “कुरुगटकभेदः दीर्घपत्रो बहुल-
पत्रः ।” ड.सु.चि.७भ. ।

इन्दीवरा (री) । स्त्री । शतसूत्र्याम् । प.मु.
रा.नि.व.१० । अजयश्याम् । त्रि२पू.श्री । प.मु. ।
इन्दुचिर्मेघ्याम् । द्वात्रिंशदशनी । रा.नि.व.३ । क-
दलीवले । वै.निघ. । See इन्दुवारुणी ।

इन्दीवरिणी । स्त्री । उत्पलिन्याम् । कूर्मुमेद-
काङ् । रा.नि.व.१० ।

इन्दीवारम् । स्त्री । नीलपद्मे । मी.राज. ।

इन्दुः । पुं । कर्पूरे । अम.रा.नि.व.८ । भा.स.४
भ.नेत्ररीग.चि. । “स्फटिकशब्दनाभोऽन्धः ।” भा.
स.१भ.त.लेख.चि. । “तुरङ्गलामालवर्णातमेन्दु ।
लखइन्दुमुवासितम् ।” भा.पू.पानकव. ।

इन्दुकः । पुं । अमृतकवत् । रा.नि.व.६ ।
कैमुककन्दे । वै.निघ. ।

इन्दुकमलम् । स्त्री । कुसुमे । श्वेततुण्ड, श्वेत
कुम्भी । रा.नि.व.१० ।

इन्दुकलिका । स्त्री । केतकीवत् । केश-
गाङ् । श्वेतकेतव्याम् । रा.नि.व.१० ।

इन्दुकान्तः । पुं । चन्द्रकान्तमयी । रा.नि.व.
११ । स्त्री । रात्रौ । हे.च. । [रा.नि.व.६ ।

इन्दुखण्डा । स्त्री । कर्कटश्यां । कौकुडांशुः ।

इन्दुचन्दनम् । स्त्री । हरिचन्दने । वै.निघ. ।

इन्दुपत्रः । पुं । भूर्जवत् । संयष्टः ।

इन्दुमुष्पिका (ष्पी) । स्त्री । लाङ्गलीवत् ।
हेमवर्णः । रा.नि.व.३ । [य.रा.नि.व.२३ ।

इन्दुपीदकी । स्त्री । वेल्गिकायां । जटावि-
शेषः ।

इन्दुफलः । पुं, स्त्री । आमातके । आगुड-
गाङ्, आगुड । वै.निघ. । वै.निघ. ।

इन्दुमुखी । स्त्री । पद्मिन्याम् । पद्मेश्वर-
काङ् ।

इन्दुरः । पुं । मूषिके । अयं विलेशयः, विलेश-
यत्वादितन्मांसं वातघ्नं मधुरं हृद्यं बहुविधम्
वैद्यैः । भा.पू.१भ. ।

इन्दुरकर्णिका (र्णी) । स्त्री । आखकर्णी-
लतायाम् । ऐन्दुकाणी । हिं सूवाकाणी । [११]

इन्दुरत्नम् । स्त्री । मुक्तायाम् । प.मु.रा.नि.व.

इन्दुरसा । स्त्री । पितृकभेदे । अंजनस्य । य-
था — “षट्कानाञ्च शालीनां पितृं हंशाञ्च शर्क-
रां । किञ्चिद्भ्रातृ संमर्शं द्वितीये दिवसे ततः ।
वर्तुलात् वटकान् कृत्वा हृते पक्वा प्रयवतः । गुणाः
— तस्य तृणैश्चाथ हृदाथ बलपुटिकरा मताः ।”
वै.निघ. ।

इन्दुरा । स्त्री । सोमराज्याम् । वै.निघ. ।

इन्दुराजिः (जी) । स्त्री । सोमराज्यां । वै.निघ. ।

इन्दुलेखा । स्त्री । (Asclepias acida)

गुडूच्याम् । त्रिका. । सोमराज्याम् । वै.निघ. ।
सोमलतायाम् । मे.ख.व.तुक् । यमान्यां । श.मा. ।

इन्दुलौह(कम्) । स्त्री । रोष्ये । रा.नि.व.११ ।

इन्दुवर्जिका (स्त्री) । स्त्री । सोमलतायाम् ।

गुडूच्यां । जटा. । सोमराज्यां । यमान्यां । वै.निघ. ।

इन्दुशकला । स्त्री । सोमराज्यां । वै.निघ. ।

इन्दुशफरी । स्त्री । अमृतकवत् । रा.नि.व.६ ।

इन्दुरः । पुं । मूषिके । रा.नि.व.६ ।

इन्द्रः । पुं । देवराजः । मी. । कूटजवत् । भा.पू.

१भ. । इन्द्रयवे । भेष, भक्ष्य-गुडः । च.द.पितृशेष-
ज्व.चि.कण्टकायांदिः । “मागरेन्द्रवासकम् ।” भा.
स.४भ.सम्.चि. । “त्रिफलैन्द्रवासकम् ।” चन्द्रे ।
रवा. । योगभेदे । मी.रत्निके । अमराज्यां । स्वावर-
विषभेदे । हे.च. । इन्द्रमहाकाललतायां । वै.निघ.

इन्द्रकर्णकः । पुं । रत्नैरखे । जाल डोरेरु ।

इन्द्रकोषः । पुं । निर्युद्धे । निर्यासे । तमङ्कके ।
गोश्रमा । हे. च. हला. । [टी. भ. ।

इन्द्रगुमम् । स्त्री । उशीरे । वेणुग्न मूल । च.

इन्द्रगोपः । पुं । (Coccinella of various kinds.) शक्रगोपे । तीज वीरवह्नी इति च प्रसिद्धे । मखमली, छोटो (कड़ुहें इति लोके ।
हारा. । रा. नि. व. १६ । [रा. नि. व. १२ ।

इन्द्रचन्दनम् । स्त्री । हरिचन्दने । रक्तचन्दने ।

इन्द्रचिर्भिटा (टी) । स्त्री । इन्द्रतारणीय-
तायां । युष्मकललतायां । राधाजन्मनी । सं लघु-
कांवरल । गुणाः—कटुः शीता पित्तश्लेष्माकास-
दोषत्रयक्षमिघ्रो चक्षुष्या च । रा. नि. व. १ ।

इन्द्रच्छन्दम् । स्त्री । सहस्रगुच्छहरि । हे. च. ।

इन्द्रजः । पुं । इन्द्रयवे । वै. निघ. २ भ. ज्व. चि. य-
न्यादिकषाये । कटजवने । वै. निघ. च. सा. चि.
कटजचूर्णे ।

इन्द्रजतु । स्त्री । शिलाजतुनि । वै. निघ. ।

इन्द्रजम्बूकवत्यात्रा । स्त्री । कृष्णसारिवा-
यां । भा. पू. १ भ. । See कृष्णसारिवा अनन्ता च ।

इन्द्रजिह्वा । स्त्री । लाङ्गलीहने । ऐश्वनाडुना ।

इन्द्रतरः । पुं । अर्जुनवने । वै. निघ. ।

इन्द्रतूल(क)म् । स्त्री । आकाशे उड्डीयमान-
स्ये । आकाशदुहिते । कापांसी । अर्कहच-
तूलके । चिका. । [चि. भा. पू. १ भ. ।

इन्द्रदारः । पुं । देवदारुवने । तैलदेवदारुव-

इन्द्रद्युति । स्त्री । चन्दने । वै. निघ. ।

इन्द्रद्वः (मः) । पुं । अर्जुनवने । श. र. । अम. ।
कटजवने । रा. नि. व. ६ । देवदारुवने । भा. पू. चने. ।

इन्द्रनीलः । पुं । मरकतमणी । नीलकाश-
मणि, पात्रा । हे. च. । भा. पू. १ भ. । “क्षीरस्ये-
षिमेहीलं क्षीरक्षेहीलतां व्रजत् । इन्द्रनीलमिति
ज्यातम् ।” इति परीक्षा । (कः) श. र. ।

इन्द्रपर्णी । स्त्री । इन्द्रवाहण्यां । राधाजन्मनी ।
साङ्गलिकायां । ऐश्वनाडुना । सु. चि. १७ प. ।

इन्द्रपुष्पम् । स्त्री । खरके । र. सा. सं. पूर्णचन्द्रसे-

इन्द्रपुष्पा (ष्यिका) (ष्यी) । स्त्री । साङ्गली-
हने । ऐश्वनाडुना । प. सु. रवा. । पूतीकरके ।
नाटो । कष्टकौल्यपुष्पकरञ्जः, कलिकारिकेयवे ।
सु. म. २७ प. चकादि. ड. ।

इन्द्रब्रह्मवटी । स्त्री । अपसाराधिकारे । अष-
तारं रीप्यम् । ताप्यं स्वर्णमाधिकम् । पाठः—
“सप्तसुताभक्तं तौष्णं तारं ताप्यं विषं समं । पद्म-
केशरसंयुक्तं दिनेकं मर्द्दयेद्भवे । सुहृदप्रविजयेरख-
वचानिष्ठावशूरणैः । निर्गुणस्याय द्रवेर्मयं तद्गोर्ल-
पाचयेत्पुनः । कङ्कणीसर्पपोलेन तैलेन गन्धसंयुतं ।
ततः पक्त्वा समुद्रतः चणमात्रा वटीकृता ।” अनु-
पानमाद्र्ककरसः । र. सा. सं. । रसमिन्दुत्र, अजु,
लोह, कृपा, स्वर्णमाक्षिक, विष, पञ्चकेशर
मगडाग । मर्दनजवा—मनशांमिजु, टिठे,
मिकि, एरुगु, वट, शिम, उल एवम् ऐश्वर्य रस ।

इन्द्रमेषजम् । स्त्री । शृङ्गाम् । श. र. ।

इन्द्रमदः । पुं । तरुगुञ्ज्वरे । गजवै. ।

इन्द्रमहाकामुकः । पुं । कुकुरे । चिका. ।

इन्द्रयवः (वम्) । पुं, स्त्री । (Seed of ho-
larrhena antidyseuteric.) कटजबीजे ।
ऐश्वर्यव । हि. उत्. इन्द्रयव । सं. इन्द्रयव, कुड्या-
चैर्वी । कं कोडमिगेयबीज । इन्द्रशब्दपर्यायमात्रं
कटजवाचकम् । धन्वतरिः । भा. पू. १ भ. । वा. सू.
१५ प. । “आरखधेन्द्रयवपाटलिकाकतित्ता ।” च.
द. पित्तज्व. चि. । “तित्ताधेन्द्रयवैः कृतम् ।” गुणाः—
कटुः तिक्तः शीतलः कफवातरक्तपित्तहरः दा-
हातीसारघ्नः नानाज्वरघ्नः शूलघ्नश्च । रा. नि. व. ६ ।
विदोषघ्नं धारकं कटुशीतं दीपनं ज्वरातीसार-
रक्ताग्निमिवीसर्पकुहवातरक्तकफशूलघ्नश्च । भा. पू.
१ भ. । इन्द्रयवा इति राजनिघण्टुः ।

इन्द्रलुप्त(क)म् । स्त्री । Baldness, श्मश्रुकै-
शघ्नरीगे । टाक्. त्राग. । सं. चाइरोग । तस्य लघ-
णम्—“रौमकृपायुगं पित्तं वल्लेन सङ्ग सूक्ष्मं ।
प्रत्यावयति रौमाणि ततः श्लेष्मा सशोणितः ।
र-
णहि रौमकृपायु ततोऽन्येषामसम्भवः । तदिन्द्रलुप्तं
खालित्वं कथ्यते च विभाव्यते । सु. नि. ११ प. ।
इन्द्रलुप्तं श्मश्रुषि भवति खालित्वं शिरीरुद्धेय-
वस्था सर्वदेहेति कार्तिककृष्णः । मा. नि. विज. र. ।
रुद्धेति । विज. र. भोजः । पुं । रा. नि. व. २० ।

इन्द्रलोहकम् । स्त्री । रीत्ये ।

इन्द्रवचा । स्त्री । इन्द्रयवे । रा. नि. व. ८ ।

इन्द्रवटी । स्त्री । प्रमेहाधिकारे । पाठः—“सुतं सुतं वज्रमर्जनस्य त्वचान्वितं । तुल्यांशं मई धैर्यले शाकल्या मूलजद्रवेः । माचा १ मा. । र. सा. सं. । सा. कौ. । व्रमिन्दूत्र, वज्र एवम् अर्जुनछाल मगभां ।

इन्द्रवज्जरी । स्त्री । इन्द्रवारुणीलतायां । रा. था. भा. । रा. नि. व. २ । वै. नि. च. २ भ. कर्णक. स. त्रिपात रोहितकादिलेपि । [मलता] । सु. ।

इन्द्रवस्त्रिका (स्त्री) । स्त्री । इन्द्रवज्जरां । (मा.)

इन्द्रवस्तिः । पुं । तन्नामकमयस्थाने । पाटिपत्र डिश । तस्य स्थानं प्रतिपार्श्वजडयोः सन्धिः । सु. भा. ६ प. ।

इन्द्रवारुणिका (शी) । स्त्री । (Eucumis madraspatanus, cunnis melo, इन्दी-वानमलतायाम् । प. सु. । रा. था. ल नाडू, रा. था. भा. भा. । कूटकृती । हि इन्द्रारुण, वडो इन्द्रफला । मं इन्द्रवारुणी । गुणाः—तिक्ता कटुः शीता रेच नी गुणपित्तोदरत्रेपकमिकुष्ठज्वरघ्नी च । रा. नि. व. १ । सा ऋक्षदीर्घमेदेन विषा । लघुः उष्णा कामलापिणकफमोहोदरश्वासकासकुष्ठगुणयन्त्रिप्रम-सिद्धदृग्भंगलग्नविषघ्नी च । भा. पू. १ भ. । “ख-धून्द्वारुणी प्रोक्ता पाके कटु च तिक्ता । शीता सरीषवीर्या च लघु चैव प्रकीर्तिता । । अन्येन्द्रवारुणी कण्ठरजश्च श्लेपदं तथा । नाशये-दिति संप्रोक्ता गुणाभ्यां तु पूर्ववत् । रसे वीर्ये च पाके चापि चाक्षीता गुणैरियम् ॥” वै. नि. च. । गोरचकर्कश्याम् । च. द. ला. वा. तिले ।

इन्द्रवि(ह)डा । स्त्री । वातपित्तजन्यशुद्धरोग-कर्गतत्रणरोगविशेषे । लघुचं—“पप्रकर्षिकवन्धये पिडाकां पिडकाचिताम् । इन्द्रहडानु तां विदा-हातपित्तोत्थितां भिषगिति ॥” मा. नि. । तन्नाम-काचरोमे । See इन्द्रहडः ।

इन्द्रवीजम् । स्त्री । इन्द्रयवे । च. द. सि. यो. सा. त्रिपातिकाञ्च, चि. चटादशाङ्गे । “तिक्तोद्भवीजधनि-केभकचाकषायः ।”

इन्द्रवृक्षः । पुं । सुप्तावर्जितकुलचचाचिभिषे ।

लघुचं. वषा—“विरोधं नैव यो याति दृष्टां सुप्तावर्जितः । इन्द्रवृक्षः स विख्यातो भर्तुषु बु-नाशनः ॥” अ. द. ३ प. ।

इन्द्रवृक्षः । पुं । देवदारुवृक्षे । अटा. । जेतकुट-जवले । अर्जुनवृक्षे । भा. न. ४ भ. । “सीमवन्नीमिन्द्र-वृक्षम् ।”

इन्द्रसुतः । पुं । अर्जुनवृक्षे । रा. नि. व. ८ ।

इन्द्रसुरसः (सा) । पुं, स्त्री । निर्गुंखीवृक्षे । निमिन्ना गाछ । र. भा. । See निर्गुंखी ।

इन्द्रसुरा । स्त्री । गोरचकर्कटिकायां । रा. था. ल भा. । सु. चि. २ प. । “गुडूचीन्द्रसुरा ।”

इन्द्रसुरिषः (सः) । पुं । निर्गुंखीवृक्षे । नि-मिन्ना गाछ । मौडी इति काश्चायाम् । र. भा. च. म. ।

इन्द्रसूनुः । पुं । अर्जुनवृक्षे । रा. नि. व. ८ ।

इन्द्रस्वरसः । पुं । शटिजले । च. द. चर्मा. चि. नागार्जुनयोनि ।

इन्द्रा । स्त्री । फणिजम्बकवृक्षे । कौटि। जमीरः । मे. र. विकं । भा. म. १ भ. मे. द. चि. । इन्द्रवारुणायाम् । रा. नि. व. १ ।

इन्द्राग्निधूमः । पुं । हिमे । हारा. ।

इन्द्राणिका । स्त्री । निर्गुंखीवृक्षे । प. सु. । नीलसिन्दुवारि । रा. नि. व. ४ । जातीफलादिवटि-कायां । [जातीफला. वटी. ।

इन्द्राणिकापत्रम् । स्त्री । निर्गुंखीयवे ।

इन्द्राणी । स्त्री । (Vitex nigundo) कृष्ण-निर्गुंखायाम् । फल निमिन्ना । हिं शम्भुलु । स्त्रीन्द्रिये. “इन्द्राणी करणं स्त्रीणां पीडोमासिन्दु-वारयोः ।” मे. च. विकं । सूक्ष्मायां, स्थूलसायाम् । रा. नि. व. ६ ।

इन्द्राभा । स्त्री । कण्डपचिमेदे । वै. नि. च. ।

इन्द्रायुधम् । स्त्री । वज्रकमणौ । शैरक । रा. नि. व. ११ । स्थावरविषाकर्गतकन्दविषे । भा. उ. १५ प. । च. चि. २ प. । स्त्री । इन्द्रायुधवर्द्धराजि-सवि-पजलायुकायाम् । सु. द. ११ प. । See जलायुका ।

इन्द्रार्धपादपः । पुं । मल्लकवृक्षे । गु. पात्रि गाछ । रा. नि. व. ११ । See चकोटः ।

इन्द्राशनः (कः) । पुं । (Abrus precato-

rius.) संविदाद्वये । त्रिभिर्गोष्ठ । जातीफल-
दिव्या । गुह्यायाम् । कुंठ । कुष्ठौषधे । कूड ।
हारा । [व. १ ।

इन्द्राङ्गा । स्त्री । इन्द्रबाह्वीलतायाम् । मद.

इन्द्राक्षः । पुं । अक्षभक्तममलताकन्दे । अक्ष-
तक । भा.पु. १ भ. ६ व. मद. व. १ ।

इन्द्रियम् । क्ली । (Organs of senses.)

अनिकर्मादिसाधनेषु चक्षुरादिषु छान्ति ७ कर्म-
साधनेन उपायवृत्तं कर्मः प्रकृतिः । इन्द्रियाणि
त्रिविधानि बुद्धीन्द्रियकर्मान्द्रियान्तरिन्द्रियभेदेन,
तेषु श्रोत्रत्वक् चक्षुरसनाग्राणाभिधानानि शानेन्द्रि-
याणि, वाक्पाणिपायुपादीपस्थानामानि कर्मान्द्रि-
याणि, एतदभयात्मकं मनः, समष्ट्या एकादशेन्द्रि-
याणि । तथाहि — “वैकारिकादृष्टाकारा नैजसस-
हायान्तल्लक्षण्यैवैकादशेन्द्रियाण्युत्पद्यन्ते । तद्यथा
— श्रोत्रत्वक् चक्षुर्जिह्वाग्राणशङ्खस्तीपस्थपायुपाद-
मनासीति । तत्र पूर्व्याणि पञ्च बुद्धीन्द्रियाणि ।

इतराणि पञ्च कर्मान्द्रियाणि । उभयात्मकं मनः ।
भूतादिरपि तैजससहायान्तल्लक्षण्यैव पञ्चतन्मात्रा-
ण्युत्पद्यन्ते । तद्यथा — शब्दतन्मात्रं स्पर्शतन्मात्रं
रूपतन्मात्रं रसतन्मात्रं गन्धतन्मात्रमिति । तेषां
विशेषाः शब्दस्पर्शरूपरसगन्धलोभ्यो भूतानि व्यो-
मानिलानलजलोर्ध्वः । एवमेषा तत्त्वचतुर्विंशति-
त्याख्याता । तत्र बुद्धीन्द्रियाणां शब्दादयो विषयाः ।
कर्मान्द्रियाणां यथासंख्यं वचनादामानन्दविसर्ग-
विहरणानि । अत्यन्तं महानहङ्कारः पञ्च तन्मात्राणि
चेयष्टौ प्रकृतयः शेषाः षोडश विकाराः । स्वः
स्वर्षेया विषयोऽपिभूताः स्वयमप्यात्मसाधिवैवतश्च ।
अथ बुद्धेर्ग्राहा, अहङ्कारस्थवरः, मनसश्चन्द्रमाः,
दिग्भ्यः श्रोत्रस्य, त्वक्चो वायुः, सूर्यश्चक्षुषीः, रसन-
स्थापः, पृथ्वी ग्राणस्य, वक्त्रसोऽग्निः, हस्तयोरिन्द्रः,
पादयोर्विष्णुः, पायोर्मिन्, प्रजापतिरुपस्थस्येति ।
आयुर्वेदे भौतिकानौन्द्रियाण्यौन्द्रियार्थाश्च वर्ण्यः”
सु. शा. १ च. । चन्तरिन्द्रियाणि पुनः चत्वारि मनो-
बुद्ध्याहङ्कारचिदानि । मनसावदिन्द्रियनियामकं ।
एवं चतुर्दशेन्द्रियाणां नियन्त्रारचतुर्दशदेवताः ।
तत्र कर्षण देवता दिक्, त्वक्चो वातः, वैवस्व सूर्यः,
रसनया वरुणः, ग्राणस्थान्मिन्, वाचो वज्रः, हस्त-
स्येन्द्रः, पादस्य विष्णुः, पायोर्मिन्, उपस्थस्य प्र-

जापतिः, मनसश्चन्द्रः, बुद्धेस्तुर्मुखः, अहङ्कारस्य
शिवः, चित्तस्याश्रुतः । इति वेदान्तः । रेतसि । रा.
नि. व. १८ । मी. यजिको विकारः । भा. म. १ भ. ८ व. चि. ।
इन्द्रियकर्मा । क्ली । चक्षुरादीनां शब्दाकर्षण-
स्पर्शग्राहण रूपदर्शन-रसग्राहण-गन्धग्राहणवचनादान-
विसर्गगमनानन्दस्थानि । सु. शा. १ च. ।

इन्द्रियगोचरः । चि । इन्द्रियविषये ।

इन्द्रिययामः । पुं । शरीरे । वै. निघ. । इन्द्रिय-
समूहे । [शनी ।

इन्द्रियघ्नः । पुं । चक्षुरोगविषये । ङ. क. ३

इन्द्रियज्ञानम् । क्ली । इन्द्रियजन्यज्ञाने ।

इन्द्रियबुद्धिः । स्त्री । इन्द्रियजन्यज्ञाने ।

इन्द्रियवर्गः । पुं । एकादशेन्द्रियेषु, इन्द्रिय-
समूहे । See इन्द्रियम् । [वै. निघ. ।

इन्द्रियवैकल्यम् । क्ली । इन्द्रियदुर्बलतायां ।

इन्द्रियसन्तापः । पुं । इन्द्रियवैकले ।

इन्द्रियस्थापः । पुं । प्रलये । निद्रायाम् । वै.
छान्ति । रा. नि. व. १० ।

इन्द्रियागोचरः । चि । प्रतीन्द्रिये ।

इन्द्रियायतनम् । क्ली । शरीरे । ई. च. ।

इन्द्रियार्थः । पुं । इन्द्रियजन्यज्ञानविषयेषु । य-
था — रूपरसगन्धस्पर्शशब्दाः । अम. ।

इन्द्रोत्तरसायनम् । क्ली । इन्द्रकथितरसाय-
नवर्गे । ऐन्द्र्या । ब्रा. शां. ल. ३ । महाश्रावण्याम् ।
वड् शु. कूडि । च. चि. १ च. ।

इन्द्रोपलम् । क्ली । नीलहरीके । प. म. ।

इन्धनम् । क्ली । काष्ठे । अग्निज्वालानार्थदृष्ट-
काष्ठे । अम. ।

इभः । पुं । हलन्ति । अम. । नामकेश्वरे । च. ।

इभकणा । स्त्री । (Pothos officinalis.)
गजपिप्पल्याम् । र. मा. । मा. पु. १ भ. । च. द. सि.
यो साग्निपातिकज्व. अटाङ्गकषायः । ‘धनिकेभकणा-
कषायः ।’

इभकणः (पणा) । पुं, स्त्री । गजपिप्पल्याः ।
मेघ. च. द. य. हृषी. चि. कल्याणगुडे ।

इभकेश(स)रः । पुं । नागकेशरवत् । भेष.। कौ।
नागकेशरपुष्पे । चि.क्र.क.पदरचि.। सु.चि.३८५.।

इभगन्धा (न्विका) । स्त्री । स्थावरविषान्-
गततन्नामकफलविषे । सु.कल्प.२५.।

इभदन्ता । स्त्री । हस्तिशृङ्गीवत् । शक्ति-
७८६.। रत्ना.। नागदन्त्याम् । र.मा.।

इभदन्ताद्वा । स्त्री । नागदन्त्यां । र.मा.रत्ना.।

इभपत्रिका । स्त्री । चिल्लीशाके । वै.निघ.।

इभपुष्पम् । कौ। नागकेशरे । भेष.सु.रो.चि.
हृत्स्वदिरवद्यां ।

इभपोटा । स्त्री । करिशावके । [वासाद्यष्टे ।

इभवला । स्त्री । नागबलायां । वै.निघ.चय चि.

इभमज्जकः । पुं । पुत्रदात्रीसतायां । वै.निघ.।

इभमाचलः । पुं । सिंहे । [वै.निघ.।

इभमूलकम् । कौ। हस्तिमूलके । गन्तव्ये ।

इभशृङ्गी । स्त्री । हस्तिशृङ्गाम् । [र.मा.।

इभषा । स्त्री । स्वर्णचौरीवत् । [जगन्निघ.।

इभास्यः । पुं । (Musaferrea.) नागकेशर-
वत् । चिका.।

इभावती । स्त्री । वटपत्रीवत् । पाथरकूटा ।

इभी । स्त्री । हस्तिन्याम् । शक्तिनी ।

इभोषणा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । श.च.।

इभ्या । स्त्री । (Boswellia thurifera or
serrata.) शृङ्गकौवत् । करिष्यां । मे.यदिकं ।

इरणम् । कौ। कषरभूमी । अ.टी.र.। रा.नि.व.२।

इरा । स्त्री । सुरायाम् । जले । मे.। [चिका.।

इराचरम् । कौ। करकायाम् । वर्षात्र नील ।

इरावती । स्त्री । वटपत्रीपाषाणभेदे । वट
पाथरकूटा । र.नि.व.५.। [इरिवेजिका ।

इरावेजिका । स्त्री । इरिवेजिकायाम् । See

इरिकीलः । पुं । अलीलवत् । अ.टी.क.।
वै.निघ.। [अजय.। रा.नि.व.२।

इरिणम् । कौ। कषरभूमी । [लोणा कृमि ।

इरिमिदः (कः) । पुं । अरिमिदे । विट् थदि

त्र । रा.नि.व.८ । भा.पू.४भ.सु.रो.चि.। “कस्मै
रनन्ताखदिरिमिदः...” ।” See अरिमिदः ।

इरिवेजिः (का) । स्त्री । सन्निपातजन्ये शिरो-
जातव्रणजन्यपीडाविशेषे । तस्य लक्षणम् — “पिङ्ग-
कासुतमाङ्गस्थां वृत्तासुगुञ्जाज्वरां । सर्वात्मिकां
सर्व्वलिङ्गां जानीयादिरिवेजिकां ॥” निदानम् ।

इर्यं (म्) । कौ। व्रणे । चते । अम ।

इर्वाहः । पुं स्त्री । कर्कटीनामफलशाके ।
कै.कूड शीष्ट । प.सु.। रोमशकर्कटीति । उ.।
स.सु.४२अ.मधुरव.।

इर्वारिशुक्तिः (का) । स्त्री । फुटीतिस्थात-
निभिन्नकर्कट्याम् । कूटि, हारा.। [अ.टी.रा.।

इर्वीलुः । पुं स्त्री । कर्कटिकायाम् । कै.कूड ।

इलि(ली)(स्त्रि)शः । पुं । मत्स्यविशेषे । हे-
मीश गोष्ट । हिं हीलसा । हारा.। गुणाः — इ-
स्त्रिशी मधुरः स्त्रिशी रोचनी वर्ज्जवर्द्धनः । पित्त-
कफकृत्क्लिच्छिन्नपुष्टीऽमिलापहः ।” भा.पू.२भ.।
पित्तश्लाघाघ्नवर्द्धकः मधुरः हृदयशः राज.।

इली । स्त्री । करवालिकायाम् । छुरि, कटि-
त्रि । अ.टी.रा.।

इल्ललः । पुं । पल्लिभेदे । श.च.।

इल्ललः । पुं । मत्स्यभेदे । मे.ल.त्रिकं ।

इशि(शी)का । स्त्री । गजालिगोलके । शर-
काण्डे । शरकाणि । अ.टी.भ.।

इषः । पुं । आश्विनमासि । अम.।

इषिका । स्त्री । गजालिगोलके । अ.टी.रा.।

इषिरः । पुं । अघ्री । [अ.टी.भ.।

इषोका । स्त्री । काशवत् । हला.। शरकाण्डे ।

इषुः (कः) । पुं । शरवत् । प.सु.।

इषुगोलकः । पुं । कीकिलावत् ।

इषुपत्रिका (त्री) । स्त्री । अर्कमूलायाम् ।
अ.टी.भ.। र.मा.।

इषुपुष्पा (क्षिका) । स्त्री । शरपुष्पायाम् ।
वन नील । हिं शरकीका । रा.नि.व.४ ।

इष्टः । पुं । एरण्डवत् । श.च.। कौ। उम्बेरि ।
अ.टी.भ.।

इष्टका । स्त्री । गृहादिनिर्माणार्थदग्धसखण्डे ।
हेटे । संयष्टे । [उपगतर मूल । रा.नि.व.१२ ।

इष्टकापथम् । स्त्री । लामञ्जके, वीरणमूले ।

इष्ट(ष्टि)कापथकम् । स्त्री । लामञ्जके । भा.
पू.१भ. । मद.व.२ । [लुके । मी.धचतुष्कं ।

इष्टगन्धः । वि । सुगन्धौ । षम. । स्त्री । वा-

इष्टा । स्त्री । शमीवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

इक्षवः । पुं । इक्षुसाधारणे । श.र. ।

इक्षुः । पुं । Sugarcane. (Saccharum officinarum.) खनामख्यातमधुरवृक्षे । आक गच्छ । इं गाण्डा, उख् तं चैरुक् । प्रा.ऊ.स् । स हादशविधः—पीछुकाः, भीरुकाः, बंशकाः, शतपारकाः, कानाराः, तापसेचुः (काण्डेचुः), का-
लेचुः, सविपचकाः, नैपालः, दीर्घपचकाः, नीलकाः, कोशकृति । भा.पू.२भ. । श्वेतपुच्छकरचक्रणरक्त-
मैदायवृक्षा । रा.नि.व.१४ । स वर्णतः षड्भेदः, श्वेतकृष्णतामरसालिषट्कणमिश्रवर्ण इति । स च पीछुकानुवासिकशतपञ्चकानारनैपालदीर्घपचवादि-
भेदाद्दशविधः । वा.टी.हेमा. । एतद्दिशंशालतन्त्र-
व्याधे दृष्टव्याः । सा.गुणाः—“इक्षुदण्डो रसे पाके मधुरो वातकारकः । खिग्धी गुरुर्मूलस्य श्रौतो हृष्यो बलपदः । कफपुष्टिदमिक्तमिक्तान्यानन्दकरः सरः । रक्तस्वातपित्तानां नाशनी मुनिभिः स्मृतः॥” वै.निघ. । “अमुके पित्तहाथेते भुक्ते वातप्रकोपनाः । मुक्तमध्ये गुरुतरा इतीक्षूणां गुणास्त्रयः ॥ पित्त-
दाहहरी हृष्यकीर्णबलविवर्धनः । हृष्यो रक्ताक्षपि-
तयमशमनपटुः श्रौतलः श्लेष्मदीत्यखिग्धी हृद्यश्च कथो रचयति च मुदं मूत्रमुद्धिं विधत्ते । कानिं देहस्य दत्ते बलमतिकुरुते हृष्टश्लेष्मिदायो दन्तै-
र्निषीय काण्डं श्वदुयति रक्षितो मोहनश्चेच्छु-
दण्डः॥” रा.नि.व.१४ । इक्षुः मूले मध्ये च मधुराः, अये ययौ च खवणरसः । बालिचुः कफ-
करो मीदोमैहकरश्च । युवा च वातघ्नः स्वादुः पि-
तघ्नः ईषतीत्यर्थः । भा.राज. । मूलादूर्ध्वं मधुरा मध्येऽतिमधुराकथा । इक्षवसेऽयमग्नेषु क्रमाहवण-
वीरसाः । इति शुद्धदण्डमूलमध्यागुणाः । रा.नि.
व.१४ कोकिलावृक्षे । कूटस्थोऽङ्गु । रा.नि.व.४ ।

इक्षुकः । पुं । इक्षौ । इक्षुगन्ध्यां । कान्तम् ।
भूमिकुष्माण्डे । काकोल्यां । वै.निघ. ।

इक्षुकखण्डिका । स्त्री । इक्षुकाण्डे । काकोल्यां ।
भूमिकुष्माण्डे । वै.निघ. । वा.टी. हेमा. ।

इक्षुकान्दा । स्त्री । श्वेतभूमिकुष्माण्डे । वै.निघ. ।

इक्षुकाण्डः । पुं । काशवृक्षे । कूटस्थो । रा.नि.
व.८ । मुञ्जायाम् । शत्रुमांशे । श.च. ।

इक्षुकाशः । पुं । काशवृक्षे । मद.व.१ ।

इक्षुकीयः । वि । इक्षुयुक्तदेशे ।

इक्षुगण्डिका । स्त्री । काशवृक्षे । वै.निघ. ।

इक्षुगन्धः । पुं । काशवृक्षे । भा. । सुद्रमोचुर-
कवृक्षे । रा.नि.व.४ ।

इक्षुगन्धा (न्धिका) । स्त्री । कीकिलावृक्षे ।
कूटस्थोऽङ्गु । मद.व.१, मी. । गोचुरकी । प.मु.भा. ।
वीरविदार्याम् । ऊं डेकूम् । मद.व.१ श.र.,
रा.नि.व.७ वाराहीकन्दे, काशवृक्षे । भा.पू.१भ.,
मी. । शृगाल्याम् । भा.चने. । मी.धचतुष्कं । श्वेत-
भूमिकुष्माण्डे । षम.मी. । भूमिकुष्माण्डे । श.र. ।

इक्षुजटा । स्त्री । इक्षुमूले । चि.क्र.क.प्रदरचि. ।

इक्षुतुल्या । स्त्री । इक्षालिकायां । अनिथ,
इक्षुविशेष, थागङ्गा । प.मु. । काशवृक्षे । र.मा. ।
यावनालि । वे.उपश्र, यनार ।

इक्षुदर्भा । स्त्री । खनामख्यातवृक्षविशेषे । न-
टो । सं चाशालु । गुणाः—मधुरा खिग्धा ईषल्ल-
वाया कफपित्तघ्नी हृष्या लघुः सन्तर्पणी च । रा.
नि.व.८ ।

इक्षुनेत्रम् । स्त्री । इक्षुमूले । येनेचुः पुनरुत्पद्य-
ते । आटेकर मूल, आटेकर उग्रा वा टोकर ।
रा.नि.व.१४ ।

इक्षुपत्रः (काः) । पुं । यावनाल इति शिखी-
धान्ये । जीर्णोयारा इति लोके । रा.नि.व.१६ ।

इक्षुपत्री (र्षी) । स्त्री । वचायां । शक्तभूमि-
कुष्माण्डे । वै.निघ. ।

इक्षुपाकः । पुं । गुडे ।

इक्षुपुङ्हा । स्त्री । शरपुङ्गवाम् । रा.नि.व.४ ।

इक्षुपः । पुं । शरवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

इक्षुवालिका । स्त्री । खागङ्गिकायां । थाग-
ङ्गा । रा.नि.व.८, च.मू.४७, मूल चि. । कोकिलावृक्षे ।

कूलथाड़ा । हि तालमाखना । भा.पू.१भ. ।
मद.व.१ । इहगुल्यायाम् । र.मा. । कासटये ।
रा.नि.व.८ ।

इहभविक्ता । स्त्री । इहुरसविकासनयने ।
आक् माड़ा कल । वै.निघ. ।

इहमयम् । स्त्री । इहविकारजनये । “इहदखं
मरीचख बदरख तथा दधि । शेषे तु खवखं दखा
इहमयं प्रकीर्तितम् ॥” वै.निघ. ।

इहमूलम् । स्त्री । इचीर्मूल । आकुर भूल ।
राज. । च.सू.४५. ।

इहमेदः । पुं । इहवाटिकायां । आक्व'डो ।

इहमेहः । पुं । तद्रामककफजमूत्रदोषविशेषे ।
खवखं — “इचीरसमिवालयं मधुरश्चेत्तुमेहतः ।”
मा.नि. । [मिची । अयं पुच्छकमेदः । रा.नि.व.१४।

इहयोनिः । पुं । पुच्छकेची । करङ्गशालिना-

इहुरः (कः) । पुं । कीकिलावे । कूलथाड़ा ।
हि तालमाखना । र.मा.भा.उ.ख. । “द्राचा सेच-
रमीचुराय महती ।” अच तद्वोजं याद्यम् । सा.
कौ.महाकामेश्वरमोदके । च.सू.४५. । इची । गो-
चुरके । श.र. । कासटये । कटम् । स्थूलशरे । रा.
नि.व.८ । “खयहुमेचुरकयोः ।” सु.चि.२६५. ।
भा.म.१भ.सू.चा.चि. । शरटये । काशटये । रा.
नि.व.८ । कृष्णेची । रा.नि.व.१४ । [ध.भ.चि. ।

इहुरवीजम् । स्त्री । कीकिलाचवीज । मेघ. ।

इहुरसः । पुं । कासटये । भा.पू.१भ.गु.व. ।
इचीः रसे । आकुर त्रम । तदुणाः — स मधुरः
वातं वहयति शीतवीथ्यात् सु.सू.४०५. । “इची
रसी गुरुः क्षिग्धी हृह्वः कफसूत्रकृत । इध्यः शी
तोऽक्षपित्तघ्नः खादुपाकरसः सरः ।” चारपाणिः ।
एतद्व्यभागरसगुणाः — “सोऽग्रे सलवणः । मध्य-
काखेण माधुर्यमिचीर्मूलायपर्वसु । माधुर्ये साख-
लवणं विदाही तेन यालिकः ।” हेमाद्री.चार-
पाणिः । दन्तपीडितरसगुणाः — दन्तपीडितः श-
र्करासमः दाहघ्नत्वादिभिर्गुणैः । वा.टी.हेमा. ।
यन्मपीडितरसगुणाः — “विदाही गुरुर्विदभी वा”
वा.टी.हेमा. । “यन्मेघ पीडितरसः कथितो
गुरुश्च इध्यः कफघ्न कुरुतेऽयं सुशीतलघु । पाकि
विदाहिनलजघ्न सुगोभमश्च संसेवितो रुधिर-

पित्तकृजं निहति ॥ दन्तैर्मपीडितरसी रुधिर-
गुरुश्च सनर्पणी बलकारः कफजघ्नमग्नः । निह-
काररुधिरश्च तथैव पित्तदोषं निहति सख-
बमनश्च शीघ्रम् ॥” अथ पर्यवितरसगुणाः — रसः
पर्यवितो नेटसापट्टकमते गुरुः । कफपित्तकः
शीघ्री भेदनी वायु सूत्रलः । अथ पक्करसगुणाः —
पक्की गुरुतः क्षिग्धः सुतीक्ष्णकफवातघ्नः । पित्त-
घ्नोऽपि विशेक्षेण गुल्मातोसारकासघ्नः । अथ फा-
णितरसगुणाः — फाणितं मुख्यमिष्यन्दि हृह्वं गु-
क्ललघु तत् । पित्तघ्नश्च शमहरं रक्तदोषनिमृदकम् ॥
अचि.१०५. । पीयूषोपमितस्त्रिदोषशमनः सा-
ह्यनिष्पीडितः । यन्मजो रसः शीतं वानिहः
वातजननः आश्रकरः प्रतिश्यायकरश्च । तथा प-
र्यवितः स कफवातकरश्च भवति । पक्क इचुरसः
क्षिग्धः कफवातघ्नः अतिगुरुः अविपाकेन विदाही ।
रा.नि.व.१४ ।

इचुरसकाथः । पुं । इहगुडे । हे.च. ।

इचुरसविकारः । पुं । इहगुडे । इहुरमस्य
समलवणशार्द्धमिलविकारः फाणितगुडशार्द्ध-
काशर्करामेदात्यक्षविधः । गुणाः — “क्षतबीणहिता
व्या रक्तपित्तानिलापहाः । मस्यः स्निग्धाः खख-
सिताः क्रमिष्य गुणवत्तराः ॥” वा.टी.हेमा. ।

इचुरसशक्तम् । स्त्री । इचुरसेन सत्तेलेन क-
न्दशकफलैराश्रितमस्त्रातं गतमिचुरसशक्तम् ।
१ख. । गुणाः — गुरु अनभिष्यन्दि च । सु.सू.४५५. ।

इचुरालिका । स्त्री । इक्षालिकायाम् । आ-
नाथू । रवा. । च.चि.२५. हृह्वणीवद्यां ।

इचुवज्जकी (री) (स्त्री) । स्त्री । कृष्णचौर-
विदार्याम् । काल दृढेकूमड़ा । रा.नि.व.७ ।

इचुवाटिका (टी) । स्त्री । पुच्छकेची । पुं-
दि आथ । करङ्गशालीची । रा.नि.व.१४ ।

इचुविक्रतिः । स्त्री । खखे । थाड़ा । दवा. ।

इचुविदारिका (री) । स्त्री । सूत्रिभाण्डे
[गु.व. ।
प.सू. ।

इचुवेष्टः (सः) । पुं । सुन्नटये । भा.पू.१भ.

इचुशाकट (किन)म् । स्त्री । इचुवेचे ।

इचुसारः । पुं । इहगुडे । आक्व'डु ।
रा.नि.व.१८ ।

सूरक(बीज)म् । क्ली०। कीकिलाचबीज ।
मिश्रशार्ङ्गाय वीज । योगरत्न. केसरपाके म-
हाकामेश्वरमोदके च ।

स्वाकुः । स्त्री । A bitter gourd emi-
lic. तिक्ततुल्याम् । डि० ना० । प.सु.सु.म. ४२
भा.म. ४भ.यो.व्या.चि. । 'इस्वाकुबीजदन्ती ।'
See कटुतुल्यी ।

स्वादः । त्रि । इणुभसके । च.चि. २७. ।

ई

श्या । स्त्री । भूसी । गवि । वै.निघ. ।

श्या । स्त्री । नाश्याम् । नाडीविशेष ।

श्या । स्त्री । सूयामलक्याम् । वै.निघ.ज्व.चि. ।
"नीपीश्यामलकी ।"

शितः । स्त्री । 'डिम्बे । मे । राज्योपद्रवविशेषे ।
आ षड्धा — अतिदृष्टिरनादृष्टिः शलभा मृषिकाः
शुकाः । अयासन्नाथ राजानः षड्भेते ईतयः स्मृताः॥

स्मितफलः । पुं । नारिकेलश्वे । वै.निघ. ।

रिणम् । क्ली० । ऊपरचेच । णोर्णो जाग्रण ।
"ईरिणं तृपरे ।" मे.शचिकं ।

रितः । त्रि । कम्पिते । चित्ते । अम. ।

र्यम् । क्ली० । ग्रन्थे । हारा. । जने । वा । अम. ।

र्यकः । पुं, स्त्री । कर्कश्याम् । कौकूङ्ग शाह ।
श्लुध्याम् । कुट्टे । श.र. ।

र्यकशक्तिका । स्त्री । खर्मज इति प्रसिद्ध-
फललतायाम् । वै.निघ. ।

र्यकः । पुं । दृष्टियोन्वाख्यक्रीवे । लघुषणं — "ह-
हा व्यवायमन्थेयां व्यवाये यः प्रवर्तते । ईर्यकः स
तु विज्ञेयो दृष्टियोनिष स स्मृतः ॥" सु. ।

र्यः । पुं । पारदे । पञ्चनरसे । र.सा.सं. । प-
ञ्चवक्त्ररसे । वै.निघ.ज्व.चि. ।

र्यलिङ्गिनी (ङ्गी) । स्त्री । भवलिङ्गीलता-
यम् । पञ्चगुलि इति पाषाण्ये । भा.म. ४भ.यो.व्या.
चि. । "विषुक्तान्नेशलिङ्गिनी ।"

र्य । स्त्री । शार्ङ्गचन्द्रे । मे.शचिकं ।

र्यारिः (कः) । पुं । कामरुह्ये । रा.नि.व.
८ मद.व.१ ।

र्यालिः (कः)(का) । पुं, स्त्री । कामरुह्ये ।
मद.व.१ । र.सा. । वै.निघ.कास.चि.इस्वाद्यवलीहे ।
इक्षुविशेषे । आनाथू, थागडा इति केचित् ।
वनखड्गिकायां । च.द.तथा.सि.यो.यष्म.चि.बला-
द्यष्टते । 'इस्वालिका विषयस्य ।'

र्यदन्तः । पुं । हस्तिदन्ते । श.र. । (नः, नी)
उदयदन्तिनि । हे.च. । त्रिका. ।

र्यानः । पुं । शमीवृक्षे । रा.नि.व. २१ ।

र्यानवायुः । पुं । तद्विम्भववाते । स च क-
टुकः । वै.निघ. ।

र्याना (नी) । स्त्री । शमीवृक्षे । रा.नि.व. ८ ।

र्यावसः । पुं । कर्पूरमेदे । गुणाः — "भेदी वृ-
ष्यी मदापहः । अतिशुभीष्मादलघाशमकासकुमि-
नयान् । स्नेहसैवाङ्गदाहस्य नाशयेत् ।" वै.निघ. ।

र्यारः । पुं । अपी । त्रिका. ।

र्यश्वरः । पुं । पारदे । भेष.ध्व.भ.चि.चन्द्रीद.
मकरध्वजे । पित्तले । र.स.र.एकादशायसे ।

र्यश्वरमल्लिका । स्त्री । वकठवृक्षे । वै.निघ. ।

र्यश्वरमूलकः । पुं, क्ली० । तबमेदे । ज्ञेयश्वर मूल ।
भेष.कुष्ठ.चि.कन्दर्पसारतैले ।

र्यश्वरी । स्त्री । बन्ध्याकर्कोटकीलतायाम् । वै.
निघ. २भ.वा.व्या.महाविषयभेते । लिङ्गिन्याम् ।
जीवन्त्याम् । नागदमन्याम् । नाकुलीकन्दे । रुद्र-
जटायाम् । जटोतका । रा.नि.व. १ ।

र्यः । पुं । आश्विने मासि । च.टी.भ. ।

र्यत्पाण्डुः । पुं । धूपरवणे । अम. ।

र्यदुष्णः । त्रि । कवीश्वे । अन्न उष्टु । हे.च. ।
वै.निघ. । [वै.निघ. ।

र्यदीर्घम् । क्ली० । वातामफले । वांदाय रुण ।

ईषद्दीजा । स्त्री । वेदाना इति ख्यातफलहवे ।

ईषादन्तः । पुं । दीर्घदन्तगजे । हे. च. ।

ईषिका । स्त्री । अचिकूटे । गजाक्षिगोलके ।
तूलिकायाम् । हे. च. ।

ईषिकास्त्रम् । स्त्री । अस्त्रविशेषे । येन वास-
वीश्वानां पलच्छेदः कृतः । “ईषिकास्त्रं समुत्सृज्य
पलच्छेदं व्यधादयम् ।” नकुलः । १५. ।

ईषीका । स्त्री । वीरणादिशलाकायाम् ।

ईषः । पुं । वसुलकाले । उषा. ।

ईहा । स्त्री । पिठायां । बाण्डायां । चिका. ।

ईहास्यः (ठकः) । पुं । कोक्षे । रवा. । क-
कुरवद्वरिषातिकपिलवर्णजन्तुविशेषे । (षोण-
रा. नि. व. १८) (ठकः) । श. र. ।

ईक्षणम् । स्त्री । नेत्रे । रा. नि. व. १८ । दर्शने ।
मै. णविकं ।

ईक्षणिका । पुं, स्त्री । हस्तरिखाद्यवलीकनेन
शुभाशुभकथनजीविनि । गणक. ।

ईक्षा । स्त्री । दृष्टौ ।

उ

उकनाहः । पुं । पीतरक्तवर्णघोटके । हे. च. ।
लक्षणं — “रक्तपीतकषायाख्यवर्णजौ यस्य दृश्यते ।
उकनाहः स विख्यातो वर्णौ बाहस्य देहजः ॥” ज.
द. २५. ।

उकुणः । पुं । शिरःकोटि । माथीत उकुनः ।

उक्तेदः । पुं । वसौ ।

उख(ष)रम् । स्त्री । चारभूमौ । यद्यपि वीजं न
रहति । चारवृत्तिकायाम् । मोरार. । वै. निघ. ।
रा. नि. व. २ ।

उख(ष)रजम् । स्त्री । पांयलवर्णे । मोरारि ।
रोमकनाम्नि अयस्कान्तभेदे । खवर्णे । रा. नि. व. २० ।

उखर्वलः । पुं । लणविशेषे । हिं उखल-
गुणाः — बलदः रुचिजनकः । पशूनां सदा हित-
यः । रा. नि. व. ८ ।

उखलः । पुं । उखर्वलवर्णे । रा. नि. व. ८ ।

उखा । स्त्री । रत्नस्थाल्याम् । राक्षित्वात् ई-
डौ । हिं भरधियाभाह । अम. । कावाव । अम. ।

उख्यः । चि । उखासंस्कृते, मांसादौ । हिं हाखि-

उद्यम् । स्त्री । कसनाभनामकविषे । रा. नि. व. ६ ।
पुं । शोभाजनहवे । श. च. । दृश्यन्तौ । चि । उत्क-
टे । कटुके । लोखी । रीदे । मै. ।

उद्यकाण्डः (काः) । पुं । कारवेल्हके । क-
रेणा गच्छ । रा. नि. व. २, मद. व. ७ । काण्डवद्भा ।
See काण्डवती ।

उद्यगन्धः । पुं । शुक्लरसीने । रा. नि. व. ७ ।
कटफलहवे । रा. नि. व. ६ । रक्तरसीने । अर्जक-
हवे । चुद्रतुलसीहवे । रा. नि. व. १० । रसीनमात्रे ।
भा. पू. १ भ. ६ व. । चम्पकहवे । श. च. । स्त्री ।
हिङ्गुनि । रा. नि. व. ६ । चि । उत्कटगन्धयुक्ते ।

उद्यगन्धा (म्यिका) (म्यी) । स्त्री । वनय-
मान्याम् । वनयश्रानि । भा. पू. १ भ. मद. व. २ ।
अजमीदायाम् । राक्ष्मिनी । भा. पू. १ भ. । वचायां ।
वट । प. सु. रा. नि. व. ६, भा. अने. वै. निघ. सा. ज्व.
अकादौ । महाभरीवचायाम् । हिं कुलिन्नन ।
भा. पू. १ भ. ६ व. । इयं सुगन्धवचापुच्यते । छिक्कि-
कायां । (ईट्टता) । मै. । अजगन्धायाम् । रा. नि.
व. ४ । (गन्धिका) अजमीदायां । वनयश्रानि ।
रा. नि. व. ६ । सि. यो. यक्षा. चि. एसादिमत्ये । (ग-
म्यी) शुक्लरसीने । मद. व. ७ । [हे. च. ।

उद्यनासिकः । चि । दीर्घनासिके । नेके ।

उद्यपत्रकः । पुं । महालील्याम् । वै. निघ. ।

उद्यभा । स्त्री । गोणसवद्भाभ् । वै. निघ. ।

उद्यवीर्यम् । स्त्री । हिङ्गुनि । रा. नि. व. ६ ।

उद्या । स्त्री । धन्याके । यत्ने । रवा. । यमान्ता ।
रा. नि. व. ४ । संविदामध्वयाम् । गीष्ठा । अचि. ।
वचायाम् । भा. म. १ भ. कर्णकज्व. चि. । “कटुषिकी-
वाचनकुखलीभिः ।” वै. निघ. उ. चि. वचादिपूषे,
कटजलेहे । छिक्किकायाम् । (ईट्टता) । हे. च. ।

उद्युषः । पुं । उत्कृष्टे । उकुन । श. सा. ।

उच्चितः । वि । चम्पले । परिमिते । से. तत्रिक ।

उच्चः । पुं । नारिकेलवृक्षे । रा. नि. व. ११ । सर-
लदेवदारी । वि । उन्नते ।

उच्चटः । पुं । बङ्ग । वै. निघ. ।

उच्चटा । स्त्री । (Abrus precatorius.)
सनामख्यातवृक्षे । उक्कुड़ा, उक्कुले मूल, कूँट गाछ
इति च प्रसिद्धे । तै. गुंडमुंगसुले । रवा. । महा-
भङ्गातकगुडे । लघुभेदे । से. च. सु. चि. २६ अ. ।
रक्तगुञ्जायाम् । रा. नि. व. १, वै. निघ. २ म. चय जि.
इत्यादिभेदके । भूषाचाम् । ऊँ है आम्ना ।
रा. नि. व. ५ । नागरसुलायाम् । रा. नि. व. ६ । श्वेत-
गुञ्जायां । “श्वेतगुञ्जीवता प्रोक्ता ।” भा. म. १ भ.
गु. व. । लघुविशेषे । निर्विषी वा उक्कुशा । अ.
टी. भ. । [स्त्री । विषीटकपत्रे ।

उच्चटापत्रः । पुं । चद्रतालीपत्रे । वै. निघ. ।

उच्चटाफलम् । स्त्री । रक्तगुञ्जायां । लानकूँट,
उक्कुड़ा फल । मेघ. कुष्ठ. चि. महाभङ्गातकगुडे ।

उच्चटामूलम् । स्त्री । विषीटकमूले । उक्कु-
कोत्र मूल, उक्कुड़ा मूल । सु. चि. २६ अ. ।

उच्चतरुः । पुं । नारिकेलवृक्षे । रा. नि. व. ११ ।

उच्चन्द्रः । पुं । निशाचतुर्थप्रहरे । श. र. ।

उच्चयः । पुं । परिधानवस्त्रयन्त्रौ । हे. च. । राशौ ।

उच्चलम् । स्त्री । मनसि । हे. च. ।

उच्चललाटा (टिका) । स्त्री । मरुष्ठायां ।
हारा, उच्चललाटविशिष्टायाम् । चिका. ।

उच्चाटनम् । स्त्री । उत्प्लातने । उद्गातकवृ-
षट्कथान्तर्गतभिन्नरक्तमिश्रविशेषे । तन्त्रम् ।

उच्चारः । पुं । विष्टायाम् । रवा. ।

उच्चिङ्गटः । पुं । उच्चिङ्गनामकीटः । उक्कि-
ङ्गे । वृषमङ्गमन्त्रे । से. टचतुर्थे ।

उच्चिङ्गः । पुं । A sort of cricket.

उच्चिङ्गटे । उक्किङ्गे । रा. नि. व. १८ । वासप्र-
तिकीटविशेषे । लघुवचम् — “वृषलोमोच्चिङ्ग-
नाम्यलिङ्गो भ्रष्टार्पिनाम् । दष्टः शीतोदकेनैव
सिक्तामृजानि मन्यते ॥” तद्वद् वातजन्यरोगा
भवन्ति । सु. कान्य. ८ अ. ।

उच्चूलः । पुं । ध्वजीर्धमुल्लूख्ये । हे. च. ।

उच्चैःश्रवाः । वि । वधिरः । पुं । घोटकभेदे ।

उच्छादनम् । स्त्री । गन्धद्रव्येण शरीरमाज-
ने । अ. टी. । [क छाँडी । भागवते ।

उच्छिन्नीभ्रम् । स्त्री । गीमयच्छन्नाके । कौण्ड-

उच्छिष्टमोदनम् । स्त्री । सिक्थके । रा. नि. व. ।

उच्छीर्षकम् । स्त्री । उपधाने । ताकिशा ।
हला. । पुं । शय्यादीपविशेषे । सु. चि. २६ अ. ।

उच्छूनः । वि । स्कीते । वृद्धिते ।

उच्छेदः । पुं । उच्छूलने ।

उच्छ (च्छा)यः । पुं । उच्चतायां । अम. ।

उच्छितः । पुं । सरलदेवदारुवृक्षे । वै. निघ. ।

उच्छसितः । वि । प्रफुल्ले, विकसिते । हे. च. ।

उच्छासः । पुं । प्राणने । से. तत्रिक । अन्तर्-
खयासि । हे. च. ।

उज्जासनम् । स्त्री । मारणे । अम. । [म. ।

उज्जृम्भितः । वि । प्रफुल्ले । स्त्री । शेषायां । अ-

उज्ज्वल(न)म् । स्त्री । सुवर्णे । रा. नि. व. १३ ।
पुं । धान्यभेदे । च. । [वि. ।

उज्ज्वला । स्त्री । कुमरिषे । लक्ष्मीश्रित । अ-

उज्ज्मटा । स्त्री । मृन्मालकयां । ऊँ है आम्ना ।

उज्जः । पुं । उज्जशिले । जटा. ।

उटः । पुं । युष्कटस्थे । वै. निघ. । [वै. निघ. ।

उटजा । स्त्री । पानीयशालायां । पर्णशालायां ।

उटिः (डिः) का । पुं, स्त्री । नीवारधान्ते । उडि-
धानि । मद. व. १० । गुणाः — “उडिका तत्र क-
थिता बह्व्या श्लेषविवर्धनी ।” राज. ।

उटङ्गम् । स्त्री । सूत्रे । अन्तर्भेदे ।

उडु । स्त्री । उदके । अ. टी. भ. ।

उडुपतिः । पुं । सीमलताभेदे । सु. चि. २६ अ. ।
See सीम. । चन्द्रे । [डु । मद. व. २ ।

उडुपप्रिया । स्त्री । कमलिन्यां । पद्मेश्वर या-

उडुम्बरः । पुं, स्त्री । उडुम्बरवृक्षे । उडुडुम्बर
गाछ । अम. । कच्छरीगविशेषे । से. । लघुवचम् —

“उडुम्बरफलाभासं कुष्ठमौडुम्बरं वदेत् ॥” सा.
नि.। ताम्बे । प.सु. । कर्षमाने (२ ती.) । प.प्र. ।

उडुम्बरदला । स्त्री । दन्तीवृक्षे । रा.नि.व.६।

उडुम्बरपर्णी । स्त्री । दन्तीवृक्षे । श.च. ।

उड्डामररसः । पुं । पित्तगुणाधिकारि रसः ।

पाठः—“शुद्धमृतं समं गन्धं सूतांश्च मृततामकं ।
पञ्चांशं श्राकवृक्षस्य द्रवेमयीं दिनद्वयम् । सर्पाख्यो-
त्वेद्रवैश्चाङ्गि कडा गजपुटे पचेत् । पञ्चधा भूधरे
बाध चूर्णे जैपालतुल्यकं । विगुञ्जं भवर्थवाज्यैः
पित्तगुणप्रशानये । द्राक्षाहरीतकीकायमनुपातं
प्रकल्पयेत् ॥” रस.र.गुण.चि. । पौत्रो १ भ.
गुणक १ भ. ताम्बे १० मि.कि. भ. । (१५७७ वां
शिरोय एवञ्च नागेश्वरेश्वर रस मदनवीर ज्योत्स्ना
पञ्चमांशं द्वारा द्वे दिन मर्दनपूर्वकं गज-
पुटे भूधरवृक्षे पाक करिष्या दिवाभागे चूर्ण
कर । भीतल इहलेपने उर्वध समतां जग-
पाल चूर्णैर सहित मिश्रित करिष्या ३ कुंठ
घृते भाङ्गिशा सेवन करिष्ये ।

उड्डः (पुष्पः) । पुं, स्त्री । जवापुष्पवृक्षे । जवा-
पुष्पे । वै.निच. । [चिनदेशीय गोलार्धे । Wil.

उड्डः । पुं, स्त्री । जवापुष्पवृक्षे । जवापुष्पे । खटा,

उड्डुकः । पुं । मलाशये । सु.शा.४५. । स चा-
कदेशस्यः शोषितकिट्टप्रभवः । सु.शा.४५. । “फु-
स्फसस्यावरण्यो वै ऊर्ध्वतलहयं तयोः । उड्डुकः
शेषे मध्ये मध्यान्ते महतां न हि ॥” अचि. ।

उत्काटः । पुं । (Sachharum sara.) शर-
काष्ठे । शर गांछ । रा.नि.व.८। सुद्रुषुपविशेषे ।
उकुड़ा, कालिग्राविषयः । प.सु. । खली । रक्त-
खी । रा.नि.व.१४ । मदे । श.र.भैष.ने.रो.चि. ।
मलहल्लिनि । हारा. । स्त्री । Woody cassia
or its bark. हृष्यमदे । लताविशेषे । शालमा ।
Wil. गुडलचि. । दांरठिनि । प.सु. रा.नि.व.६,
हारा. । गण्डकुसुमे । हारा. । तेजपत्रे । च.टी.
भ. । चि. । उताखे । तीन्ने ।

उत्काटा । स्त्री । सिंहलीपिप्पल्याम् । वन पि-
पुल । हिं येतसुषुची । नं राक्षपिपलि, उत्क-
टारा । गुष्ठाः—“संहली कटुद्वया च जगुष्ठी
शीपनी परा । कफवाससमीरार्तिममनी कोष्ठश-

घनी ॥” रा.नि.व.६ । “उत्काटा रुचिदा चीका
तिक्ता हृष्याप्युदाहता । सूत्रकण्डं पित्तघातं मेहं
दृष्ट्वाश्च हृद्गुणं । विस्फोटकं नाशयति वीजमस्यासु
शीतलं । हृष्यं दमिक्करश्चैव सधुश्च प्रकीर्तितम् ॥”
वै.निच. । [निरासुनस्थिती । सु.चि.६५. ।

उत्काटा (टुका)सनम् । स्त्री । कठिनासने ।

उत्काष्टकम् । स्त्री । उकुड़ा इति ख्याते हृष्य-
मदे । च.चि.१५. । [यां । भम. ।

उत्काष्टा । स्त्री । इष्टलामे कालवेपासकृष्णता ।

उत्कता । स्त्री । (Pothos officinalis.)
गजपिप्पल्याम् । श.च. । उत्काष्टायाम् ।

उत्करः । पुं । रक्तखी । रक्तु डेक् । रा.नि.व.
१४ । धान्यादिराशौ । भम. । उत्कारिकायाम् ।
पुष्टिम् । भैष.गुल.चि. ।

उत्कर्षः । पुं । वायुजन्माधरीने । अत्रायस्य क-
र्षपुष्कमात्राणि लब्धीभवन्ति । “कर्णौ लब्धी तथा
पुच्छं त्र्यम्बा गायमकिञ्चनं । वातात्मकेन वाहस्य
भवेदुत्कर्षकेन हि ॥” अ.द.५४५. ।

उत्कर्षणम् । स्त्री । अधोगतस्य ऊर्ध्वकर्षणे । सु-
चि.१५५. । [कलिकायाम् । कुंड़ि । चिका. ।

उत्कलिका । स्त्री । उत्काष्टायाम् । हारा. ।

उत्काका । स्त्री । प्रतिवर्षप्रस्तायां गवि । श.च. ।

उत्कारिका । स्त्री । रोटिकायां । रुटै । वा.
टी.हेमा. । यवमाषैरुच्छ्वीजातसौकुसुम्वीजादिभिः
पिष्टस्त्रिर्गुणैश्चैव कृतियः खेदनीपायः स उत्का-
रिका । पुष्टिम् । चरणः, वा.स.१७५. । गुटिका-
याम् । वड़ि । सु.चि.२६५. । लक्षिकायां । काहे,
मोहनकोण । सु.चि.१४५. । [च.द.यक्ष.चि. ।

उत्कासः (नम्) । पुं, स्त्री । कासे । उड्डकासि ।

उत्कुक्षिः (का) । पुं, स्त्री । (Nigela in-
dica.) स्थूलकणजीरके । मोटा कुक्षजीरे ।
रमा. । कुलिङ्गनवृक्षे । मशालरी ५४ ।

उत्कुटम् । स्त्री । उत्तानशयने । छिण्ड इहेक्ष
शयन । हारा. ।

उत्कुणः । पुं । केशकीटे । उकुण । हे.प. ।

उत्काटः । पुं । उत्तवारि । हारा. ।

उत्कीठः । पुं । कीठरीगमिदे । लघुचं वषा —
“असम्यक्वमनोदीर्घपितृशेषामिषयहे । मन्त्रलानि
सकच्छूनि रागवन्ति बह्वि च । सानुबन्धुः स
प्राज्ञैरुत्कीठ इति कथ्यते ।” भा.स.४भ.श्री.पि.चि.।

उत्क्रोशः । पुं । पेषके । वै.निघ. । मन्त्रघाति-
पचिचि । माहुराडी पाथी । रवा । गुष्पाः —
रक्तपित्तघ्नः शीतलः क्षिप्रः उष्णः वातकरः रसे
ष्वाके च मधुरः । सु.सू.४६५. । कुररफलचि ।
कर्कटे पाथी । हला. । [See क्लिष्टवर्णम् ।

उत्क्रिष्टवर्णम् । स्त्री । क्लिष्टवर्णनामरोगविशेषः ।

उत्क्रेश्यः (दः) । पुं । शरीरस्थदीपस्य उप-
स्थितवसनत्वमिव । वसनेच्छायां । च.द.ज्व.चि. ।
“उत्क्रेश्योपक्राम्यति ।” वसनोपस्थितिरिव । भा.
स.भ.श्री.पि.चि. । “गौरवं शीतसुत्क्रेशः ।”
“उत्क्रेश्यान्नं न निर्मेक्यमेकशीवनेरितं । हृदयं
पोषते चास्य तसुत्क्रेशं विनिर्दिशेत् ।” सु.शा.४५. ।

उत्क्रेश्यकः । पुं । अग्निप्रकृतिकौटविशेषः । तेन
दष्टे पित्तजन्यरोगा भवन्ति । सु.कल्प.८५. ।

उत्क्रेश्यनवस्तिः । पुं, स्त्री । वलिभेदे । यः
पूर्वम् एरुखवीजादिकल्मेन उत्क्रेश्यनार्थं दीयते ।
“दद्यादुत्क्रेश्यं पूर्वम् — एरुखवीजं मधुकं पिप्-
पली मेखवं ववा । ह्रुवाफलकल्मेः वलिरुक्ते-
शनः कृतः ॥” वै.निघ.वलिविधिः । [अ.च. ।

उत्खला । स्त्री । सुरानामगन्धद्रव्ये । भूत्राग्रीनी ।

उत्तः । चि । आर्द्रद्रव्ये । डिजा जवा । अम. ।

उत्तप्तम् । स्त्री । शक्मांसी चि । तप्तो खाते । मे. ।

उत्तमः । चि । उत्कृष्टे पुं । अश्वविशेषे । ल-
घुचं — “अश्वस्याश्व मन्त्रासाराः संयामि चैव पूजि-
ताः । अपि शस्त्रहताश्वाश्च नैव सुघ्नन्ति सादिनः ॥”
ज.द.२५. ।

उत्तमफलनी । स्त्री (Aclepias rasea.)
दुग्धिकायाम् । छेष्टि शिक्रे । प.सु. ।

उत्तमवारि । स्त्री । तच्छूलोदके । च.द.मधु-
काटी । उत्कृष्टजले ।

उत्तमवैद्यः । पुं । कृतसाहवेदाध्ययने वैद्ये ।

उत्तमा । स्त्री । दुग्धिकायाम् । छेष्टिशिक्रे ।
प.सु.२वा. । मनःशिलायाम् । प.सु. । मृष्यामल-

क्याम् । वै.निघ. । विफलायां । भा.स.१भ.स-
न्धिकज्व.चि. । “शटीसुरतस्तमा ।” सुतायं । हे.
च. । तन्नामकशुकदीपविशेषः । “सुदमायोपमा रक्त-
पिडका रक्तपित्तजा । उत्तमेषा तु विज्ञेया शुक्ला-
जीर्णनिमित्तजा ॥” सु.नि.यु.दी.चि.१४५. ।

उत्तमाङ्गम् । स्त्री । मस्तके । रा.नि.व.१८. ।
चि । उत्कृष्टाङ्गे ।

उत्तमारणी । स्त्री । इन्दीवरालतायाम् । इ-
न्द्रचिर्मियां । रा.नि.व.३. । इन्द्रवारुणाम् । वा.
उ.१७५. । योधामस्तिकायां । यु.दे । सु.चि.६५. ।

उत्तरकालः । पुं । भाविकाले ।

उत्तरङ्गम् । स्त्री । हारस्योपरित्यक्ताङ्गवि-
शेषे । “उत्तरङ्गं मतं तिर्यक् हारस्योपरि दारु-
यत् ।” हला. ।

उत्तरवस्तिः । स्त्री । निरुहोत्तरदेयवस्ती ।
निरुहश्च पत्रं देशे पितृकृति । निरुहोत्तरं
दानादुत्तरवस्तिसंज्ञा । तत्र नेत्रपरिमाणं १२
अङ्गुलम् । तच्छिद्रं मालतीवृक्षच्छिद्रपरिमितं ।
संहमात्रा पञ्चवर्षीयं बालं च षड् प. तदूर्ध्वं १ प. ।
स्त्रीणाञ्च कनिष्ठिकास्थूलं दशाङ्गुलं नेत्रं । संहमात्रा
च २ प. । तदूर्ध्वं — “हादण्डाङ्गुलं नेत्रं मध्ये च
कृतकर्णिकं । मालतीपुष्पवृक्षाभं छिद्रं सर्षपनिर्गमं ।
बालानां पञ्चवर्षाणामथो मात्रार्धपलिकी । तदूर्ध्वं
पलमात्रा च संहस्योक्ता भिषग्वरैः । अथास्थापन-
शङ्कस्य तप्तस्य खानभोजनैः । स्थितस्य जानुसाविण्य
चापि क्षिप्रशलाकया । क्षिप्रया मृदुमार्गं च ततो
नेत्रं नियोजयेत् । शनैः शनैर्घृताभ्यां सन्दूरान्धातु-
लानि षट् । ततश्च पीडयेद्बलिं शनैर्नेत्रं च निर्दरे-
त् । ततः प्रत्यागते क्षेदे संहवस्तिरुक्ती हितः ।
स्त्रीणां कनिष्ठिकास्थूलं नेत्रं कुर्याद्दशाङ्गुलं । शनै-
र्निष्कल्पमाधेयं सूक्ष्मं नेत्रं विचक्षणैः । योनिमाग्रेषु
नारीणां संहमात्रां विपलिकी । उत्तानाये स्त्रिये
दशादूर्ध्वजाले विचक्षणः । अफ्रयागच्छति भिषक्
वस्तुवृत्तमंशिते । मृधये वलिर्भिधातव्यः संयुक्ते
शीघ्रनेर्गणैः । फलवर्ति निदध्यादा योनिमागे
दृढां भिषक् । सूत्रैर्विनिःश्रुतां क्षिप्रं शीघ्रनद्रव्य-
संयुताम् । दध्यमाने तथा वलौ दद्याद्वलिश्चा-
रदः ॥” शार्ङ्गः । पलाईसुमनो वलिः मात्रावलिः
पलायः । माययाक्षेद्वृत्तौ च शिविनी षट्पञ्चा-

उत्पलः । वि । मांसश्रे । हे. च. ।

उत्पलकः । पुं । लोचकरीषे । दनपूटे । प्र. र. सा. सं. कृष्णसारणे । नीलोत्पले । नीलउन्मि । रा. नि. व. १० ।

उत्पलकन्दः । पुं । शालूके । रत्ना. ।

उत्पलकुष्ठकः । पुं । कुष्ठौषधी । वै. निघ. ।

उत्पलकेसरम् । स्त्री । पद्मकेशरे । भैष. सुद्र- री. चि. कनकतैले । [विशेषे । श. मा. ।

उत्पलगन्धिकम् । स्त्री । अतिसुरभिचन्दन-

उत्पलगोपा । स्त्री । श्वेतशारिवायाम् । अथेठ आ. नि. व. ३ । वै. निघ. ।

उत्पलदलम् । स्त्री । तन्नामकास्त्रविशेषे । तथ हेदने भेदने च प्रयुज्यते । लघुचं यथा — “उत्पला- ध्वईधाराख्यं भेदने हेदने तथा ।” अत्रि. ।

उत्पलपत्र(क)म् । स्त्री । वैद्यकास्त्रविशेषे हेदने भेदने च । तत्परिमाणं षडङ्गुलम् । सु. सू. ८५. । म. द. व. १४५. । तिलके । धरणिः । कुव- लयपत्रे । हे. च. ।

उत्पलभेदकः । पुं । हृत्पायतसमीभयपालि- कर्षवन्मनाकृतिविशेषे । सु. सू. १६५. । [र. पि. चि. ।

उत्पलमृत् । स्त्री । सीराष्टमृत्तिकायां । च. द. ।

उत्पलशारिवा । स्त्री । श्यामास्तथायाम् । प. सु. । र. मा. । अननसूले । अम. । भैष. अ. भ. चि. ।

उत्पलषट्कम् । स्त्री । योगविशेषे । “उत्पलं धान्यकं शुद्धौ दृष्टिपथौ बलायुतं । बालविलं गवां तक्रेशाशुषेन च पेषयेत् । तेन लाजकृतं मण्डं देय- मानौय शीतलम् । ज्वरातिसारशमनं हुताशनबल- प्रदम् ॥” हा. अत्रि. ३२५. १५. ।

उत्पलादिः । पुं । कषायवर्गविशेषे । उत्पलर- क्तौपलकुसुदसौगन्धिकुवलयपुष्करौकानि मधुक- खेति । गुणाः — “उत्पलादिरयं दाहपित्तरक्तप्रणा- शनः । पिपासाविषहृद्गोचर्हिंसूर्क्षाहरो गण” इति ॥ सु. सू. १८८. । भावप्रकाशे लब्धविधः । यथा — “उत्पलं मौलमारक्तं कङ्कारं कुसुदं तथा ।

श्वेताम्बीजं मधुकुसुमलादिरयं गणः ॥ सुशीतलो हरत्वे दाहं लघुं हृदामयम् । रक्तपित्तं सू- र्क्षां च तथा हर्हिमरोचकम् ॥” इति ।

उत्पलिनी । स्त्री । कुसुदपत्रे । उन्मिफूलेन

धातु । लघुकमलिनी । हिं कौञ्जकोटी । गुणाः — हिमा तिका रक्तामयघ्नी पित्तघ्नी तापकफका- सदृष्टाश्वमवमिघ्नी च । तथा बीजगुणाः — स्वादु रूचं हिमं गुरु च । रा. नि. व. १० । [मि. लघिकं ।

उत्पली । स्त्री । तुषचर्पव्याम् । तूषत्र टापड़ा ।

उत्पाटः (तः) । पुं । कर्णपालीगतरीमे । तक्त- लघुं — “गुर्वाभरणसंयोगात्ताडनादर्थवादति श्रो- यः पात्वा भवेच्छावः दाहपाकरजान्वितः । रक्तो वा रक्तपित्ताभ्यामुत्पातः स गदो मतः ॥” मा. नि. । कर्णपात्वा उपद्रवे । सु. उ. २०५. ।

उत्पाटनम् । स्त्री । वायुजन्मव्रणवेदनाविशेषे । उन्मूलने । सु. सू. २१५. ।

उत्पादकः । पुं । शरमे । हे. च. ।

उत्पादशयनः । पुं । टिट्ठिमपक्षिणि । हे. च. ।

उत्पादिका । स्त्री । उपजिह्विकायाम् । हा- राः । हिलमोचिकायाम् । शि. ३३. । उपोदिकायां । भू. ३. । त्रिका. । देहिकानामकीटविशेषे । श. च. ।

उत्पारः । पुं । मृष्टहृते ।

उत्पाली । स्त्री । शारीर्ये । श. च. ।

उत्पिञ्जलः । त्रि । श्वशमाकुले । हे. च. ।

उत्पिष्टसन्धिः । पुं । सन्धेत्सन्धिः, अस्थिसन्धि- घर्षणे । तेन सन्धातुभयतः शोफा वेदना च भव- ति । सु. नि. १५५. । Scc भयम् ।

उत्पीडः । पुं । सुरामखे । फेने ।

उत्पुटकः । पुं । कर्णपालीगतरीगविशेषे । सु. सू. १६५. । कर्णपालीविधोपद्रवे । सु. ।

उत्प्राणः । पुं । श्वासे । वै. निघ. । [न्द्रिये । मि. ।

उत्पुल्लः । त्रि । विकसिते । हे. च. । स्त्री । स्त्री-

उत्पुल्लः । पुं । कोड़े । रा. नि. व. १८. । “कीडमङ्ग- लधीत्सङ्गः प्राग्भागी वपुषः श्रुतः ।” राज. । व्रण- वस्तुप्रदेशे । सु. चि. १५. । पञ्चेतमध्यदेशाकारव्रण- बन्धविशेषे । वा. सू. २८५. ।

उत्पुल्लपिडका । स्त्री । लघुचं — नेत्रवर्गगत- रीगविशेषे । नेत्राधीवर्त्मनि सञ्जातपिडकायां । सा च स्थूला कण्डूमती, अधोवर्त्मनि सोमङ्गा वक्ता-

अन्तरमुखी, वक्षिभायाम्पूषा च । “अन्तर-
मुखी तामा बाधती वर्त्मनश्च या । शीतलोत्सङ्ग-
पिङ्गा सर्व्वजा स्तूलकशुरा ॥” भा.नि. ।

उत्सङ्गी । पुं । गङ्गात्रयविधिषे । नानी या । सु. ।

उत्सर्जनम् । स्त्री । दाने । अम. ।

उत्सर्जनी । स्त्री । गुदस्य द्वितीयवली । लघुषं
यथा — “उत्सर्जनी तु तदधः सा साङ्गोद्गुलसन्धि-
ता ।” भा. ।

उत्सर्था । स्त्री । प्राप्तप्रजननकालायां गवि ।
पान नष्टेवारं योषा गाढी । अटा. ।

उत्सवः । पुं । रक्षाप्रसवे । उत्सके । उत्साहे ।
क्रोधे । मे.प्रविकं ।

उत्सादनम् । स्त्री । उद्गर्तने । भा.म.४भ.मे.
रो.चि. । “ताः प्रोक्षणीत्सादनलेपनादीन् ।” “उ-
त्सादनाद्भवत्स्त्रीणां विशेषात्कान्तिमहपुः ।” सु.चि.
२४अ. । उत्सवे । रत्ना.अने. । समुल्लेखने । मे.न-
चतुष्कं । निमस्य त्रणस्य उत्पत्तीकरणे । सु.चि.१अ. ।

उत्साहः । पुं । मनस उल्लासे । अम. ।

उत्साहयुक्तः । पुं । श्रमे । मद.व.१२ ।

उत्साही । पुं । भक्तरीगिणि । [वा.सु. ।

उत्सिंहनम् । स्त्री । नासया ऊर्ध्वासधारणे ।

उत्सुकः । वि । उत्कृष्टिते । व्यथे ।

उत्सूरः । पुं । सन्ध्याकाले, दिनावसाने । हे.च. ।

उत्सृष्टः । वि । त्यक्ते । अम. ।

उत्सृधः । पुं । शरीरौन्नत्ये । देहे । अम. ।

उत्स्रयः । पुं । मन्दहास्ये । वै.निघ. ।

उत्क्षिप्तः । पुं । पुस्तकफले । श.च. ।

उत्क्षिमिका । स्त्री । आतङ्गविशेषे । हे.च. ।

उत्क्षेपणम् । स्त्री । व्यजने । धान्यमर्द्धनवस्तुनि ।
हे.च. ।

उत्क्षेपमर्धम् । स्त्री । शङ्खद्वयोपरिकेशप्रान्तस्य-
मर्धेति । तत्र विशल्यमर्धेणां युगलं तन्नाम्नेव ति-
ष्ठति । सु.शा.६अ. ।

उद्(क)म् । स्त्री । जले । श.र., रा.नि.व.१४ ।
पुं । करिश्कलायाम् । इला. ।

उद्कोपक्षेपणम् । स्त्री । जलपक्षेपेण जलम्
शीतीकरणीपाये । सु.सू.४५अ. ।

उद्कमक्षिका । स्त्री । जलप्रसाधनाधेमाध-
रविशेषे । सु.सू.४५अ. ।

उद्कमच्छरीरसः । पुं । रसीज्य निराम-
ज्वरे दीयः । माचा २ र. अनुपानं आर्द्रकरसः ।
अत्र लघुषं मरिचं शर्करा विषं । मसालारे शर्करा
सर्व्वद्रव्यसमा । चिराचं २४ प्रहरपर्यन्तम् । पाठः
— “सूतो गन्ध-उद्गच्छः सीषणः स्यादेतेमुल्या शर्करा
मत्स्यापिपैः । भूयो भूयो भावयेच्च निराचं वही
दीयः शङ्खदेवस्य वारा ॥” पारा १ उ. शृङ्गक १
उ. मोहाग्रात्रं त्रै १ उ. मरिच १ उ. दिव ४
उ. । केह केह छिनि ४ भागं वलेन । अत्र
शर्करास्थाने मनःशिलादानेन चन्द्रशेखररसी भव-
ति । र.सा.सं. ।

उद्कमेहः । पुं । कफौलमेहविशेषे । लघुषं
— “अच्छं बहुसितं शीतं निर्गन्धसुदकोपमं । मेह-
लुदकमेहेन किञ्चिदाविलपिच्छिलम् ।” सा.नि. ।

उद्कवहस्रोतः । स्त्री । जलवहनाद्यां । ते
च हे तथोर्मूलं तालु क्लोम च । सु.शा.६अ. ।

उद्कवहा । स्त्री । सूत्रवलिमभिप्रपन्ने धमनी-
द्वये । तथोर्मूलं तालु क्लोम च । सु.शा.६ ।

उद्कषट्पल(घृत)म् । स्त्री । अश्वीरिम् ।
तिलतैलं ४ श. वारि १२ श. दुग्धं ४ श. यवचा-
रादीनां प्रत्येकं पलं कल्कं दत्त्वा पचत् । पाठः—
“सच्चारः पञ्चकोलेषु पालिकैस्त्रिगुणीदके । सम-
चीरं घृतप्रस्थं ज्वराशःक्षौद्रकासहृत् ॥” घृत ४
अं. जल १२ अं. दुग्धं ४ अं. पञ्चकोल, यवचारि
अष्टोत्तरे १ प. (८ तो.) । ईश कक. च.
द.अर्थः चि. । [रा.नि.व.४ ।

उद्किका । स्त्री । बलानामक्षये । वेलेण्डा ।

उद्की । स्त्री । पाठायम् । आकुनादि । वै.
निघ.यह.चि.२अतिविधादिः ।

उद्कीर्णः (थ्यः) । पुं । महाकरञ्ज । उद्ग्र-
करञ्ज । हिं अरावि. रा.नि.व.६ । र.मा.भा.पू.
१भ.ग.व. ।

उद्कीर्था । स्त्री । पुतीकरञ्ज । नाटिकरञ्ज ।

१.टी.हेमा। वा.सू.१५अ.अर्कादिः। “प्रत्यक्पुष्पी
ततैर्लोदकीर्या” च.सू.२अ.वमने, फलिनीव.

अ.। सु.सू.२६अ.कफशमने। [दकीदरम्।

दकीदरम्। स्त्री। जलोदरनामरीने। See

दक्षा। स्त्री। राजःखलायाम्। अम.

दगयनम्। स्त्री। उत्तरायणे। अम.

दग्रदन्। चि। महादन्तरिणि। हे.च.

द्वचनम्। स्त्री। पिधाने। टाकनौ। हला.

द्वण्डपालः। पुं। मत्स्यविशेषे। दानटकाणां
गच्छ। मेलपञ्चकं। [पट्टे। रा.नि.व.१६।

द्वया। स्त्री। तैलपिपीलिकायाम्। जालपि-

द्वधिः। पुं। समुद्रे। रवा.। [अश्विकफः।

द्वधिकफः। पुं। समुद्रफेने। च.द.। See

द्वधिफलम्। स्त्री। समुद्रफेने। वै.निघ.

द्वधिफेनः। पुं। समुद्रफेने। च.द.रस.र.
पाल.चि.। See अश्विकफः।

द्वधिमलः। पुं। समुद्रफेने। राज.

द्वधिलवणम्। स्त्री। समुद्रलवणे। भा.

उदधिश्रुतिः। स्त्री। सुतास्फुटि। समुद्रप्र
विश्रुतः। [लवण। भा.पू.१भ.।

उदधिसम्भवम्। स्त्री। समुद्रलवणे। पांज्रा

उदन्तिका। स्त्री। वही। हारा.

उदन्या। स्त्री। पिपासायाम्। रा.नि.व.२०।
See दक्षा।

उदपर्या। पुं। कुष्माण्डविशेषे। सु.सू.१८अ.।

उदपानः। पुं, स्त्री। रूपे। अम.

उदमत्यः। पुं। उदकप्रधानमये। च.सू.६अ.।
जलालोडितउदतश्चक्री। स च यौगि सेव्यः। भा.
प.सू.।

उदमानम्। स्त्री। वारिमानाङ्के।

उदम्बरः। पुं। शरीरजलनिभेदे। शार्ङ्ग.७अ.।
See क्रमिः। स्त्री। तावे। तामा। अ.टी.।

उदयः। पुं। उत्पत्ती।

उदयभास्करकर्पूरः। पुं। स्वयम्भवातक-

पूरै। स च पक्कः। सदलनिर्दलभेदेन विभेदः।
गुणाः—‘पीतः सरः खल्बकः सम्मोक्तः कठिनः
कटुः समुदितः स्याद्दीपकोऽग्निर्लघुः। शीतः पित्त-
करः कफक्षमिविषान् वातश्च नासाश्रुतिं लाला-
सावगलयद्दी च शमयेत् [जङ्गाजङ्गलापहः।] वै.
निघ.।

उदयभास्कररसः। पुं। कुष्ठाधिकारि रसः।
अथ केवलं गन्धकेन सृतं ताम्रं दशभागम्। असृतं
विषं, तस्य द्वौ भागौ। र.सा.सं.। पाठः—“ग-
न्धकेन सृतं ताम्रं दशभागं समुद्धरेत्। उपर्यं (षा)
पञ्चभागं (गा) स्यादसृतश्च द्विभागकं। शृण्वचूष्णी-
कृतं सर्वं रक्तिकैकप्रसाधतः। दातयं कुष्ठिने...
...॥ उपर्यं स्थानं भूषणमिति। रसि.चि.।
“पिपपल्ली पञ्चभागा स्यादिति।” सा.कौ.। ताम्रा
१० तो.। पिपूल ५ तो.। शृङ्ग.विष २ तो.।
जलेन पिष्टा रक्तप्रसाधा वटी कार्या। यताञ्चरे
पिपूलमूल ५ तो.। अञ्चमते त्रिकटू ५ तो.।
अन्यः द्विजाश्रयः। पाठः—“धात्र्यामं सूतकं गन्धं
श्रुतापामार्गजद्रवैः। तुल्यांशं मर्दयेद्वाग्निमयं पा-
तालके पचेत्। कर्षलघुसु संयादौ रसो हृदय-
भास्करः। श्रांसं पञ्चविधं हन्ति विगुञ्जमनुपानतः॥
रस.र.। अज, पारा, गन्धक समानभागे षष्ठे
आपांश्चरटेन मर्दिष्या पातालवस्त्रे पाक करि-
ले यत्प्रेर उक्ताभागे ये वज्र नागे, तांश्च
उदयभास्कर-रसम्।

उदरम्। स्त्री। नाभिस्तनमध्यभागे। गेट।
रा.नि.व.१८। तन्नामकरीने। उदरि रोगे। त-
दष्टविधम्—वातपित्तकफसन्निपातेः चतुर्विधं स्त्री-
हृजन्मं मलसञ्चयजन्मं अतजन्मं जलसञ्चयजन्मं चेति।
अस्य निदानं—अग्निमान्द्यजौर्णमलसञ्चयादिकम्।
कुपितवातादिभिः स्वेदवह्नाम्बुवह्नीतासि बहे, त-
था प्राणोपापानाभ्यामग्नौ दूषिते तदुत्पद्यते। साधा-
रणलक्षणं—“आधानं गन्धेऽशक्तिर्दीर्घस्य दुर्ध-
लाग्रता। शीफः सदनमङ्गानां सङ्घो वातपुरीष-
योः। दाहदृष्ट्या च सर्वेषु जठरेषु भवन्ति हि॥”
सु.नि.७अ.। “सर्वमेषीदरं प्रायो दीपसंज्ञितं
मतं। अतो वातादिशमनो क्रिया सर्वा प्रशस्यते॥
वर्जितमन्दलमायाति कुक्षी दीपमपूरिते। जनीर्वा-
न्निनेवाग्निर्नन्दापी मलसञ्चयान्॥ बह्नाः स्वेदः

सुशिक्षितो जनधन्युदरं दृष्ट्वा । आशानमासताम्यत्वं
गतिरित्या कथाकृता ॥ शीघ्रः सदनमङ्गानां दाह-
सन्दा विवर्णता । विडुतसङ्गः पादाभ्यां शीघ्र-
स्यागुभलक्षणम् ॥ पूर्वैरुपम् । औदकानुपजं सांसं
शोकं पिष्टकृतं तिलाः । व्यायामाभ्यदिवास्वप्रयान-
पानं विवर्जयेत् ॥ तथीणलवणास्नानि विदाह्नीनि
गुरुणि च । नाद्यादन्नानि जठरी तौघपानं विव-
र्जयेत् ॥ रस. र. ।

उदरयन्त्रिः । पुं । अस्मरीरोगे । गुल्मरोगे ।
हे. च. । अन्तः । अं. र. डी. । झी. क्रि. Wil.

उदरनाडी । स्त्री । अन्ननाद्याम् ।

उदरपरीक्षा । स्त्री । जठरपरौक्षायाम् ।

उदरपिशाचः । पुं । सर्वाङ्गभक्षके । हे. च. ।

उदरपीडा । स्त्री । उदरामये ।

उदरभङ्गः । पुं । अतिसाररोगे ।

उदररसः । पुं । उदरस्वपाचकरसे ।

उदरव्याधिः । पुं । उदरामये ।

उदरस्फुटा । स्त्री । नागबल्ल्याम् । वै. निघ. ।

उदरग्निः । पुं । जठराग्नौ । [निघ. ।

उदरानलपत्रकः । पुं । लघुतालोक्षपत्रे । वै.

उदरामयः । पुं । अतिसाररोगे । See अ-
तिसारः ।

उदरामयकुम्भकेशरी । पुं । स्त्रीहाधिकारि
रसः । अथ शूलं ताम्रं, कटुकं त्रिकटुकम्, लव-
णानि पञ्चलवणानि, कणामूलं पिप्पलीमूलम् ।
अथ द्रव्याः क्षयं चित्रकचूर्णं च न प्रयच्छन्ति ।
पाठः — “रसगन्धकभक्षताम्रकं कटुकसारयुतं स-
टङ्कणं । कणमूलकचव्यचित्रकं सप्तमानीलवणानि
रामतं । समभागमिदं विभाजयेत् खरतापे त्वय
जम्बुशरिषा । उदरामयकुम्भकेशरी रस एष प्रथि-
तोऽस्य माषकः ॥ सुरवायुं दापयेद्विषक्..... ।
र. सा. सं. । पार्श्व, गङ्गक, ताम्रा, त्रिकटू, यव-
क्कार, मोहांगार, दैध, पिप्पलमूल, चहै, ति-
तेरमूल, अक्षयवर्ण, यमान एव हिं प्रेत्योक्त
समान भागा लेवुर रसे मर्दनं मात्रा १मांशः ।

उदरारिरसः । पुं । उदराधिकारि रसः । व-
कीकीरेण बुकीकीरेण । पाठः — “पारदं शक्तिगु-

त्पञ्च औपालं पिप्पलीसमं । आरस्वधफनाकाया
वकीकीरेण मर्दयेत् ॥ माषमात्रां बटीं खादेत् स्त्री
षां जलीदरं जयेत् । विशाकलसरसघ्नान् पथं द-
ध्योदनं हितम् ॥” र. सा. सं. ।

उदरावर्त्तः । पुं । नाभी । रा. नि. व. १८ ।

उदरावेष्टः । पुं । शरीरकमिसेदो पाटिङ्गि
शार्ङ्ग. ७ अ. । See कृमिः ।

उदरिणी । स्त्री । गर्भवत्यां । हे. च. । हे. च. ।

उदरिलः । त्रि. । मद्योदरयुक्ते । जू. डि. वृत्त ।

उदरी । त्रि. । उदरिले । हे. च. ।

उदर्कः । पुं । धूम्ररुचे । मदनकण्ठके । गद्यना
कौटि । मे. काचित्कं ।

उदर्धिः । पुं । अग्नौ । मे. ।

उदर्दः । पुं । Erysipelas. रोगविशेषः । तल-
क्षणां यथा — “वरटीदृष्टसंस्थानः शीघ्रः सञ्जायते
बहिः । सकण्डसूतीदबहुलः कृद्भिर्ज्वरविदाहवान् ।
उदर्दमिति तं विद्याच्छीतपित्तमथापरे । वाताधिकं
शीतपित्तमुदर्दं च कफाधिकम् ॥” मा. नि. ।

उदर्दप्रशमनवर्गः । पुं । उदर्दप्रशमनयोगवि-
शेषः । यथा — तिलमुकपियालवदरखदिरकदरसम-
पर्णाश्वकर्णार्जुनासनारिमिदा इति दश । तै. द.
पेयागल, कूल, थिदित्र, ध्वंथथिदित्र, छातिग,
शाल, अर्जून, भीतशाल, विट्थिदित्र । अ. न.
४ अ. । [Wil.]

उदर्दः । पुं । Scarlet fever. ज्वरविशेषः ।

उदलावणिकः । त्रि. । लवणोदकसिद्धव्यञ्जने
हला. ।

उदश्चित् । स्त्री । अर्द्धजलतले । अर्द्धेकं जल
धोल । र. मा. अ. म. । “दधाम्सी यदि समे तदुद-
श्चिदाहः ।” रा. नि. व. १५ । प. प्र. ३ अ. । गुष्ठाः —
लेपेन कुष्ठनाशनं दद्यादाहमुखशोषघ्नः । राज. ।
पित्तशेषघ्नम् । रा. नि. व. १५ । [वै. निघ. ।

उदात्यूहः । पुं । जलकाकि । पानिकोड़ी ।

उदानः । पुं । कण्डस्वबाधौ । “उदानः कण्ड-
दीशस्यः ।” भा. । “उदानस्य पुनः स्थानं नाभ्यु-
कण्ड एव च । वाक्प्रवृत्तिः प्रयत्नीवर्त्तव्यार्थोद-
कर्षं च ॥” अ. । “उदामी नाम यजुर्भूयसि

इवनीतमः । तेन भाविमयीतादिविशेषोऽभिप्र-
सन्ते । ऊर्जज्वगतान् रोगान् करोति च विशे-
षतः ॥” सु.नि.१५. “तत्त्वस्य ऊर्जजन्यम् ।” वा.
प्र.१.१५. उदरावर्त्तः सर्पः । नाभौ । मी.नविकं ।
पञ्चणि । श.र. ।

उदारः । पुं । दीर्घशाली । मञ्जुविट्मयः ।

उदावर्त्तः । पुं । नाभौ । सर्पविशेषः । Dis-
ease of the bowells, iliac passion.
रोगविशेषः । गूढः । मी. हे. च. । रोगिणानेन मल-
सूत्रवापरीधी भवति । तस्य निदानं सम्प्राप्तियः ।

“वातनिग्रजं ज्ञान्मूलं चोद्धारवमीलियत्तुष्णीकु-
सनिद्राणां धृत्योदावर्त्तसम्भवः ॥” क्रमेश लक्षणं
यथा — वातसूत्रपुरीषाणां सङ्गोष्णानं क्रमोरुजा ।
ऊदरे वातजायास्य रोगाः स्युः वातनिग्रहात् ॥
वाटीपगुली परिकर्त्तिका च सङ्गः पुरीषस्य तथो-
द्भवतः । पुरीषमास्यादथवा निरति पुरीषवेगेऽभि-
हन्ते नरस्य ॥ वल्लिमेहनयोः शुलं सूत्रकर्कं शिरी-
रुजा । विनाभौ वङ्गणानाहः स्याद्विडं सूत्रनि-
ग्रहः ॥ मन्थागलसम्भ्रशिरिविकारा जृम्भीपघातान्
पयनाभकाः स्युः । तथाचिनासावदनमयाश भव-
न्ति तोत्राः सहकर्णरोगैः ॥ आनन्दजं वाप्यथ शी-
कजं वा नेत्रोदकं प्राप्तममुच्यते हि । शिरीगुरुत्वं
नयनामयाश भवन्ति तोत्राः सह पीनसेन ॥ मन्था-
गलस्य शिरःशूलं शर्दिताह्वावभेदकी । इन्द्रिया-
णाञ्च दीर्घत्वं लघ्वीः स्याद्विधारणात् ॥ कण्ठा-
स्यपूर्णत्वमतोव तोदः कूजय बायोदयथा प्रवृत्तिः ।
उद्गारवेगेऽभिहते भवन्ति घोरा विकाराः पवन-
प्रमृताः ॥ कण्डूकीठाकविष्यङ्गशोषपाण्डुसयज्व-
राः । कुलबीसपङ्कजासाः कर्द्दिनियङ्गजा गदाः ॥
सूत्राशये वै गुदमुकयोश्च शोथोरुजा सूत्रविनिय-
हत् ॥ गुक्ताश्मरी तत्सवणं भवेच्च ते तं विकारा
विहते च शुक्ले ॥ तन्द्राङ्गमर्द्वावचिः शुभ्रस्य क्षु-
धाभिषातौ कृशता च दृष्टः । कण्ठास्यशोषः
श्वशावरोधः दृष्णाभिषातान् हृदये व्यथा च ॥
आनस्य निश्वासाविनियहणं हृदोगमीहावयवापि
गुणः । जृम्भाङ्गमर्द्वावशिरोऽतिजायां निद्राभि-
षातादथवापि तन्द्रा ॥ बाधुः कोष्ठानुगो रुचैः
कषायकटुतिक्तैः । भोजनैः कुपितः सद्य उदा-
वर्त्तं करोति च ॥ वातसूत्रपुरीषाण्डकफमदीवहानि
वै । कीतासुदावर्त्तमिति पुरीषे धातिवर्त्तमेतन् ।

ततो हृदयशूलान्तः कृष्णासारतिपीडितः । भात-
सूत्रपुरीषाणि कृच्छ्रेण लभन्ते नरः ॥ इति । मा. नि. ॥
“विहङ्गुधापवतिलादिशकयास्योदकानूपरसैर्यथा-
न्नं । अन्यैश्च सृष्टानिलविडभिरद्यात् तथा प्रसन्नो
गुडशीघ्रपायी ॥ रस.र. ।

उदावर्त्ता (वृत्ता) । स्त्री । Difficult
menstruation. वायुज्वल्यस्त्रीयोनिरोगविशेषः ।
सा कष्टेन सफेनिलं रजो मुच्यति । “सफेनिलसु-
दावृत्ता रजः कृच्छ्रेण मुच्यति ।” भा.स.४.भ.यो.
री.चि. ।

उदितः । पुं । नीवारः । उडिधानः । प.सु. ।

उदीच्यम् । स्त्री । ज्वरे । शूलकं वाना । प.
सु. । रा. नि. व. १०. तं कुर्वेत् । सि. यो. ज्व. चि.
षडङ्गपानीये । “चन्दनीदीच्यनागरैः ।” सि. यो.
ज्व. चि. किरातादी । “चन्दनीदीच्यवल्कैः ।”

उदीच्यकाष्ठम् । स्त्री । तीपचिनीतिख्यातद्रव्यो
वै निघ. ।

उदीच्यणम् । स्त्री । दर्शने ।

उदु (द्रु) खलम् । स्त्री । गुग्गुली । मे. । लौह-
भाण्डे । दानं निद्रिष्ठ इति लोके । तण्डुलकण्ठना-
थपात्रे । उथ्शी इति च लोके । अम. ।

उदुम्बरः । पुं । Glomerous fig tree,
(Ficus glomerata.) यज्ञाङ्गवने । यङ्गुडमूत्र
शाङ् । गुर्ज. हिं गुलारः । मं उम्बरचिभाङ् ।
उत्त. उदुम्बर. ज. द. । सु. २. २५. नयोधादिः ।
गुणाः — “उदुम्बरः शीतलः स्याद्गर्भसम्भानकारकः ।
व्रणरीपणकटुची मधुरलुवरी गुरुः । अस्थिसम्भान-
कृद्गर्भो कफपित्तातिसारकान् । योनिरोगं नाश-
यति वल्कचैवायस्य शीतलं । दुग्धं तुवरं गर्भं व्रण-
नाशकरं मृतं । कीमलं चायस्य च फलं सार्धकृत्तुवरं
मृतं । हितकारि दृष्टापित्तकफरुक्तापहं । म-
ध्यमं कीमलं स्वादु शीतलं तुवरं मतम् । पित्त-
दृष्टामोदकरं रक्तक्षुतिवमीहरम् ॥ वै. निघ. । व्रण्यः
गुरुः कफपित्तकघ्नश्च । हिमः रुचः पित्तकफाल-
जित् मधुरः कण्ठ्यः व्रणशोधनरीपणश्च । मद. ३. ३१
भा. पु. १. भ. वटादि. व. । तथा अस्य पक्वफलगुणाः
मधुरं हिमं कृमिकरं रक्तपित्तदृष्टादाहहृन्मूर्च्छाघ्नं ।
सुपक्वफलगुणाः — चतिशीतलं मधुरं पित्तघ्नमंशो-
घ्नञ्च । अपक्वफलगुणाः — कषायत्वं दीपनत्वं च-

विकारत्वं मोसंकारत्वं प्रीषितविकारजननत्वम् ।
 लक्ष्मणवल्गुलमुखाः—मौतं कर्मायं ब्रह्मणं गर्भसं-
 कारं लक्ष्मणजनकम् । रा.नि.व.११ । कुष्ठविशेषे ।
 प्राप्ते । रा.नि.व.११ । जगुफलम् । भा.पू.५भे ।
 लौ । कर्षे, २ लो. । प.प्र.१ख. । तावे । मद.व.
 ५ । तोखमावे । वै.निघ.प्राप्ता, वि.विफलादिसेहे ।
 मेदे । चिका. । [व.१ ।

उदुम्बरच्छदा । स्त्री । रुसदन्तीहवे । मद.

उदुम्बरदला । स्त्री । रुसदन्तीहवे । रा.नि.
 व.६ । [मा. लघुदन्तीहवे । भा.पू.१भ. ।

उदुम्बरपर्णी । स्त्री । दन्तीहवे । प.मु. । र.

उदुम्बरमशकः । पुं । मूषिके । वै.निघ. ।

उदुम्बरी । स्त्री । काकीदुम्बरिकायाम् । मं
 'कालाज्वर । रा.नि.व.११ ।

उदूखलम् । स्त्री । तखुलादिकखलनाथे काष्ठ
 पात्रे । उथ्लि । गुग्गुली । मे.लविकं ।

उदूखलसन्धिः । पुं । उदूखलाकारशीवीर्हगत-
 सन्धौ । भा. कक्षावह्मणदशनसन्धिः । सु.शा.५अ. ।

उद्गमः । पुं । वान्तौ । वग्नि । वै.निघ. ।

उद्गमनीयम् । स्त्री । धीतवस्त्रे । ८५७३ का-
 पड़ । वम. ।

उद्गारः । पुं । उद्गमने । कण्ठगर्जने । ८८कूत्र
 इति भाषा । जटा. । “स्नानेनीजः जयाहुः खाद-
 जीर्णाश्च असीद्गवात् । उदानकीपादाङ्गारस्यास्थिर-
 त्वाच्च यद्गवेत् । पवनस्योर्हगमनं तमुद्गारं प्रचक्षते ॥”
 भा.३.२६अ. । कर्णाम् । रा.नि.व.२० ।

उद्गारकमणिः । पुं । प्रवाले । अंता । मं
 धौवले । रा.नि.व.११ ।

उद्गारणम् । स्त्री । उद्गारकरणे ।

उद्गारशुद्धिः । स्त्री । उद्गारानवरीषे, सधुसा-
 कीद्गाराभावे । [औरके । भा.पू.१भ. ।

उद्गारशोधनः । पुं, स्त्री । श्वेतऔरके, कृष्ण-

उद्गारशोधिनी । स्त्री । औरके । वै.निघ. ।

उद्भि(द्भि)रणम् । स्त्री । उद्गारे । वमने । वि-
 व.२. ।

उद्वाहः । पुं । उद्गारे । ८८कूत्र । वै.निघ. ।

उद्वाहः । पुं । दीप्यमानौ । मे.चविकं । इत्युटे ।
 हे.च. ।

उद्वाटम् । स्त्री । वार्ताकुपुष्पे । वै.निघ. ।

उद्वाटपर्णम् । स्त्री । गात्रादिपर्षये । इत्युत्सवे
 मोहर्षये कण्डूकीटनाशः शिरासुखकारकत्वम् ।
 राज. ।

उद्वासम् । स्त्री । मासे । हारा. ।

उद्वाटकम् । स्त्री । घटीयके । हे.च. ।

उद्वातः । पुं । पादच्छलने । कालमेदे । मे.त
 चिकं । पवनान्वासयोगाय कुम्भकादिप्रये । विघ-
 तविकं । अस्त्रे । चिका. । [क्रीटे । उंम ।

उद्वाशः । पुं । मत्स्ये । उकूष । हे.च. । दंम-

उद्वाण्डपालः । पुं । मत्स्यविशेषे । माङ्गिक
 गाष्ट । सर्पविशेषे । मे. ।

उद्वाणकः । पुं । शिरीषहवे । रा.नि.व.८ । तं
 कौडमीगुपुल्ल । सुन्नमा । विघ. ।

उद्वातुरः । वि । उत्कटदने, करालदने । मे. ।

उद्वाटदा । स्त्री । श्वाकतरी । ८५७३ मं
 साग । वै.निघ. ।

उद्वाटारा (री) । स्त्री । गुडूच्याम् । श.च. ।

उद्वाटः (कः) । पुं । (Cordia myxa or
 Latifolia.) बहुवारहवे । ८५७३ गाष्ट । हिं
 बहुवारि, लसीडा । प.मु. । अम.रा.नि.व.११ ।
 See बहुवारः । आरख्यकीटवे । मद.व.१० ।

उद्वाला । स्त्री । भारी इति मङ्गाराष्ट्रे ।

उद्वाष्टः । पुं । बदरहवे ।

उद्वापः (प्रः) । पुं । गुग्गुली । अ.टी.भ. ।

उद्वाशः । पुं । गिरिगच्छरूपे । हारा. । समास-
 कथने । “समासकथनसुद्वाशः, यथा शब्दमिति ।”
 स.उ.६५अ. । उपदेशे । हारा. ।

उद्वाहिका । स्त्री । उव्यादिकायां । बालवी द-
 ति स्थाने मङ्गाराष्ट्रीयकौटविशेषे । अटमा(पौका).
 हारा. ।

उद्वाहः । पुं । कट्यासे ।

उद्वाटपर्णम् । स्त्री । रोमासे ।

उद्दान्तः । पुं । निर्मदकरिषि । अम. ।
 उद्दारा । स्त्री । गुह्याम् । अ. च. ।
 उद्दालनम् । स्त्री । सतैलखनकपूर्वकलूरीमरि-
 चतकचूर्णे । पाकराजः ।
 उद्दण्डम् । स्त्री । रोमाशे । हला. ।
 उद्दृतः । वि. परिमुक्तोज्झिते । म. त. चिकं ।
 उद्दष्टः । पुं । कक्षपे । शृणो. म. ट. चिकं ।
 उद्दवः । पुं । उत्पत्तौ । अम. ।
 उद्दावः । पुं । उद्यधि ।
 उद्द्विजः । वि. उद्द्विजे । अ. टी. र. ।
 उद्द्विजः । वि. उद्दिदी अने । इन्द्रपीपमच्छू-
 कादौ । अम. ।
 उद्द्वित् (द्व) । वि. गुह्यादौ । तत्र पञ्चधा—
 अरः गुह्यः लता वल्ली लणच । अम. ।
 उद्द्विदम् । स्त्री । भूमिसृष्टि उद्दमज्जलस्थाने ।
 अ. टी. हेमा. । सामुद्रलवणे । प्रा. डा. लवण. र. मा. ।
 Culinary salt. साम्बलिवणे । रस. र. अर्थः-
 चि. । वि. तवादी ।
 उद्दूतः । वि. उत्पन्ने, जाते ।
 उद्देदः । पुं । अहुरे । रा. नि. व. २ ।
 उद्दमः । पुं । उद्देगे । अम. ।
 उद्यमः । पुं । उद्योगे ।
 उद्यानम् । स्त्री । उपवने । उद्यानं स्वयमपरैः
 समन्तं लोकेत्येषां विभववताश्च पुष्पवाटी । हला. ।
 उद्यावः । पुं । मिश्रके । संयोजने ।
 उद्योगः । पुं । चेष्टायाम् ।
 उद्दः । पुं । जलमाजरी । उद्दिङ्गल । हारा. ।
 जलनकुले । धेंडे इति भाषा । त्रिका. ।
 उद्दथः । पुं । वृक्षविशेषे । कूकूत्तर्णिका ।
 तावच्छे. कूकूडा. म. । पाषके. ।
 उद्दाहः । पुं । रक्तचिचके । वै. नि. च. ।
 उद्द्विक्तचित्तम् । स्त्री । पागलपयस्विने । म-
 नसायाम् । रा. नि. व. २० ।
 उद्देकः । पुं । रजोगुणे । रा. नि. व. २१ । मद्दा-
 निम्बे । मा. म. १ म. ।

उद्दकारः । पुं । संवहरे । व. च. । (क्रीडा)
 उद्दमनम् । स्त्री । उद्दिग्धे, वाप्ती । वनि
 उद्दत्तनम् । स्त्री । विविधने । चर्षणे । म. न. च-
 र्क. । तद्रुचाः—“उद्दत्तनं वातहरं कफमेदोनि-
 लापहम् । स्थिरीकरणमज्ञानां त्वक्प्रसादकरं प-
 रं । उद्दत्तनं हरिद्राद्यैः कण्डूवैष्यरीत्यजित् ।
 तिलनीवर्तनं कण्डूरीकलप्योपमाशनम् ॥” राज. ।
 “उद्दत्तनं कफहरं मेदसः प्रविष्टापानम् । स्थिरी-
 करणमज्ञानां त्वक्प्रसादकरं परम् ॥” वा. सू. २४. ।
 “उद्दत्तनं वातहरं भाजक्रान्तलोपनं । गात्रस्थिर-
 त्वसुखितात्वक्प्रसादस्य दुलङ्घनम् ॥” म. द. व. १२ । अ-
 र्द्धने । च. द. वि. सु. चि. । [याम्] ।
 उद्दहः । पुं । पुत्रे । उद्दानवायी । स्त्री । कन्या-
 उद्दान्तः । पुं । निर्मदगजे । वि. उद्दमिते ।
 म. त. चिकं ।
 उद्दाहनी । स्त्री । बराटक. ।
 उद्दिङ्गलः । पुं । जलविङ्गले । उद्देताल इति
 भाषा । धेंडे इत्यपि कवित् ।
 उद्दत्तः । वि. उल्लिते । [त्रिका. चाचल्ये] ।
 उद्देगम् । स्त्री । गुवाकफले । रा. नि. व. ११ ।
 उधस् । स्त्री । आपीने । शीतैर पानान् ।
 हला. ।
 उद्धान(र)म् । स्त्री । तुल्यम् । अ. टी. म. ।
 उन्दकः । पुं । धवलयावनालि । शान्तिं जनार्त्र,
 य उधार्त्रा । रा. नि. व. १६ ।
 उन्दरः । पुं । सूपिके ।
 उन्दिरमारी । स्त्री । सूपिकायां, तन्नाम्ना
 कोइये प्रसिद्धायां । हेमूत्तमारी । गुणाः—“सूप-
 कारी तु कटुका नेत्रा चाखविषापहा । व्रणदीर्घं
 नेत्ररोगं नाशयेदिति च श्रुतम् ॥” रा. नि. व. ४. ।
 उन्दुकः । पुं । शरीरैकदेशे । भा. ।
 उन्दुरः । पुं । सूपिके । [वा. ।
 उन्दुरः (कः) । पुं । सूपिके । वन्यसूपिके । र-
 उन्दुरकणा (गिकम्) (ग्री) । स्त्री । आ-
 खकणोलतायाम् । हेमूत्तमारी । रा. नि. व. १ ।
 दन्तीमिदं । उन्दुरकणां दन्तीति ड. ।

उन्दुरपणी । स्त्री । पाण्डुकर्या । रा.नि.व.२।

उन्दूररम् । स्त्री । तावे । भा. ।

उन्मः । पुं । कूलचरपयभेदे । उद्दिष्टान् । स. शा.१८५. । See कूलचरः ।

उन्नम् । स्त्री । सुरते । त्रि । क्षिप्ते । मे.नदिकं ।

उन्नाहम् । स्त्री । काष्ठीके । अम. ।

उन्मत्तः । पुं । जेतधूसरे । जेत धूत्रा । ध. सूरवले । प.सु. । र.सा.रा.नि.व.१० । सुउज्ज्वल- हवे । त्रि । उन्मादविशेषे । मे. ।

उन्मत्तकारिणी स्त्री । दुग्धिकायाम् । हिं
उन्मत्ता } दुग्धियार ।

उन्मत्तरसः । पुं । शीताङ्गमन्निपाते रसः । “र संगम्यकतुल्यां धूलूरफलजद्रवैः । मर्द्देद्भिन्नेकतु- तुल्यांश्च त्रिकटुं क्षिपेत् ॥” त्रिकटुमिति त्रिकटुचूर्णं प्रत्येकं रसतुल्यं । र.सा.सं.शीताङ्ग.साम्निपात.ज्व. ।

उन्मनः । पुं । उन्मादवायी । द्रोणपरिमाणे (१६ श.) । प.प्र.१भ. १ [२०।

उन्मनायितम् । स्त्री । उन्मादे । रा.नि.व.

उन्मन्यकः । पुं । कर्णपालीगतरोगविशेषे । तल्लक्षणं—“कर्णे बलाद्वह्यतः पाल्यां वायुः प्रकु- प्यति । कर्णं संगृह्य कुरुते शीघ्रं सत्यमवेदनम् । उन्मन्यकः सकण्टकी विकारः कफवातजः ॥ सा. नि. । सु.चि.२५५. ।

उन्मादः । पुं । (Mania) वायुरीमे । पांश्वल रोगः । स च मानसिकी व्याधिः पञ्चविधश्चात- पित्तकफसन्निपातदुःखविषयेनान्नाहवति । सम्प्रामिः—मदयन्तुन्मादा दोषा यज्जानुनार्गमाभिनः । मानसोऽयमती व्याधिरुन्माद इति कीर्तितः ॥ एकैकशः सर्व्वशश्च दोषैरत्ययमूर्च्छितैः । मान- सेन च दुःखिनः स पञ्चविध उच्यते ॥ विषा- हवति पश्य यथासं तव भेषजं । स चाग्रहस्त- रूपे मदसंज्ञां विभर्ति च ॥ विरुद्धदुष्टाश्च भोज- नानि प्रधर्षयं देवगुरुद्विजानां । उन्मादहेतुर्भय- दुर्बलपूर्व्वो मनोविषातो विषमाश्च चेष्टाः ॥ इति तहैदनिदानम् । भा.नि. । यनुन्मादः समुद्दिष्टः श्लेषपित्तसमुद्भवः । तथापि न विना वातादुन्मादो जायते ध्रुवम् ॥ पथ्यं यथा अयुधं स्थापनमास

नच निद्रा सुशीताभ्यनुलेपनाति । वीधूमसुहास शालयश्च धारोच्चदुग्धं शतधीतसर्पिः ॥ घृतं नक्ष- नश्च पुरातेनश्च कूर्मार्निषं चम्बरसा रसालं । पु- राणकुमाण्डफलं पटीलं जम्बीदलं वासुक्तस्तुकी- यं ॥ खराश्वसूत्रं गगनाम्बु पथ्या सुवर्णचूर्णानि च नारिकेलं । द्राक्षा कपित्थं पनसश्च वैद्यैः विधेयमु- न्मादगदेषु पथ्यम् ॥ राज. । अश्वस्योन्मादरोगे । ल- क्षणं यथा—“प्रक्षीपकारणैः भोक्तेः कुपिते मात- रित्यनि । उन्मादो जायतेऽस्य तस्य रूपेषु वल्ल- ते । यातुमिच्छति यः स्थित्वा रज्जुं दनैश्च खा- दति । खादत्युक्त्वाद्ययस्य पुनश्चैव न खादति । कदाचिदुच्यते संज्ञां कदाचिश्च न बुध्यते ॥” न. द.५६अ. । उन्मादयमे । अ.टी. ।

उन्मादगजाङ्गुः । पुं । उन्मादाधिकारि रसः । अथ महाराष्ट्री ब्रह्मयष्टिः । वागुनशठि । विषमुष्टिः । कूटिला । अर्कचकिका, ताम्रचकिका कायां । पाठः—त्रिदिनं कनकद्रावेः महाराष्ट्रीद्रवे पुनः । विषमुष्टिजलैः स्तं ससुत्यायां चकिकां । कृत्वा तमां समश्नां तां युक्त्या बन्धनमाचरेत्ततः तस्मिन् कानकं वीजमसकं गन्धकं विषं । मर्द्देद्विदिनं सर्व्वं बल्लमात्रं प्रयोजयेत् ॥..... । पाठा यथा अत्र परिमाणे नदेशां धूत्रा, वागुनशठि एव कू- टिलान्न रसेन एक एक दिन उक्तपातन करि- वे । पत्रे तांश्रि सहितं मग्नभागं गन्धकं भाईशा वक्रनार्थं अर्कचक्रिकायां रात्रिणा अन्नं भूति दिवे । पत्रे उद्देश्र सहितं मग्नभागं धू- तुरावीज, अज, गन्धक एव दिव दिशा एक- त्र जले नर्दिन करिदे । र.सा.सं. ।

उन्मादपर्वटीरसः । पुं । उन्मादाधिकारि रसः । अथ पर्वटीरसः चैवपर्वटीरसः । के. पाण्डुरात्र रसः । “कण्ठधूलूरजैर्वाजेः पक्षिः प- र्वटीरसः । सम्प्रयोज्यः प्रशान्त्यर्थमुन्मादं भूतसह- वम् ॥” र.सा.सं. ।

उन्मादभञ्जनरसः । पुं । उन्मादाधिकारि । अथ किरातं भुजिन् । इन्द्रवाकणी गीरञ्जकटी राशान्नमा । पाठः—त्रिकटु चिपला चैव गज पिप्पलिका तथा । विडङ्गश्च देवदाह किरातं कटुको तस्या । कण्टकारी च यटीन्द्र्यं चिपकं मेष च । यथा च पिप्पलीसूत्रं सूत्रं च गीरञ्ज

च । शोभाञ्जनस्य बीजानि विहता चेन्द्रवाहणी ।
वङ्गं हृद्यमभक्त्य प्रबालं समभागिकं । सर्वचूर्णस-
मं लीङ्गं सलिलेन विमहंयेत् ॥..... । र.सा.सं.।

उष्मादभञ्जनी । स्त्री । उष्मादधिकारि
रसविशेषे । अथ कटुरोहिणी कटुकी । गिरिम-
ह्नोवीजं कुटजबीजं । पाठः—“शुद्धं मनःशिलाचूर्णं
सैन्धवं कटुरोहिणी । वचा शिरौषबीजञ्च हिङ्गुं च
श्वेतसर्पपं । करञ्जबीजं विकटु मलं पारावतस्य च ।
पूतानि समभागानि गोमूत्रैर्बटिकां कुर्व । गिरि-
मह्नोवीजसमां क्षयायक्षाञ्च कारयेत् । प्रातःसन्ध्या-
निशाकाले चतुषीरञ्जनं हितम् । मधुरादिरसे
चाञ्च राजावपि जलेन च ॥”..... । र.सा.सं.।

उष्मादाङ्गुशरसः । पुं । उष्मादे रसः । पा-
ठः—“विदिनं कनकद्रावैर्महाराष्ट्रीरसे पुनः । वि-
षमुष्टिद्रवैः स्तं ससुल्यायाकंचक्रिकां । कृत्वा तमां
सगन्धानां युक्त्वा बन्धनमाचरेत् । तस्मिन् कानकं
बीजमभक्तं गन्धकं विषं । मर्दयेत्त्रिदिनं सर्वं वज्र-
मात्रं प्रयोजयेत् । कनकं धुसूरबीजं । महाराष्ट्री ज-
लपिपपली भार्गी वा । विषमुष्टिः कुचेलकं । एभि-
रुदपातनं कार्यं । पारदादिकं समभागं याच्यम् ।
उष्मादगजाङ्गुश्च इति नामान्तरम् । भैष.रसे.चि.।

उष्मादिनी । विजयायाम् । त्रिकिं ।

उष्मानम् । स्त्री । द्रव्यतोलकपरिमाणे । पुं ।
द्रोणपरिमाणे । प.प्र.१ख.।

उष्मार्गी । पुं । पञ्चविधभगन्दराव्यतमभगन्दर-
रोगविशेषे । अर्शउग्रमूत्र । तस्य लक्षणम्—
“मूत्रेण मांसलुब्धेन यदस्थिशूल्यमग्नेन सहाभ्यवृष्टं
यदावगादपुरीषोन्मिश्रमपानेनाधःप्रिरितं असम्यगा-
गतं गुदं क्षीयति, तदा क्षतनिमित्तः कोष्ठ उप-
जायते । तस्मिन् चते पूयवधिरावकीर्णमांसकीर्णं
भूमाविष जलप्रक्षिप्तायां क्षिप्तः सञ्जायते । ते
भक्षयन्ती गुदमनेकधा पार्श्वतो दारयन्ति, तस्य तै-
र्भागैः क्लमिक्तैः वातमूत्रपुरीषरेतांसि भ्रतिनि-
सरन्ति तं भगन्दरं उष्मार्गिणमित्याचक्षते ।” सु-
नि.४अ.।

उष्मीलनम् । स्त्री । उष्मे । हे.च.।

उष्मेघः । पुं । नेत्रोष्मीलने । हे.च.।

उपकण्ठम् । स्त्री । अथस्यास्फण्डिते । कण्ठस-
मीपे । हे.च.।

उपकरणम् । स्त्री । उपादाने ।

उपकर्णिका । स्त्री । सूचकर्णिकायाम् । वै-
निघ.२भ.अर्थ.चि.विङ्गनादिचूर्णलेहे ।

उपकारिका । स्त्री । पिटकभेदे । म.कपषकं ।

उपकालिका । स्त्री । जीरकभेदे । श्वेतजी-
रके । कलीञ्जीरके । मद.व.२ । कृष्णजीरके ।
भा.पू.१भ. । पिप्पल्याम् ।

उपकुञ्चः (कः) । पुं । कृष्णजीरके । वै.निघ.।

उपकुञ्चिः (का) (ची) । स्त्री । कलीञ्जी-
जीरके । वृहज्जीरके । सूक्ष्मलायाम् । अम. । कृष्ण-
जीरके । स्वल्पजीरके । छट्टि कीर्ता । भा.पू.१भ.
रत्ना. । गुणाः—“तिक्ता कटु चोष्णा च दीपनी ।
वृथा चाजीर्णशमनी गर्माशयविशोधिनी । आभा-
नवासयुक्ताश्च रक्तपित्तं क्लींक्षया । कफं पित्तं चा-
मदोषं वातं शूलञ्च नाशयेत् ॥” वै.निघ.।

उपकुम्भा । स्त्री । दन्तीहचे । वै.निघ.।

उपकुल्या (का) । स्त्री । पिप्पल्याम् । प.
सु.रा.नि.व.६ । च.द.अर्थ.चि.एलादौ ।

उपकुशः । पुं । Gum-boil. तन्नामकदन्त-
वेष्टजपित्तरक्तजरीगविशेषे । तत्र वेष्टदाहपाकद-
न्तचलनं आघटितं रक्तखाववेदने, सुते च रक्ते
स्त्रीतिमुखपूतिता च जायते । लक्षणं—“वेष्टेषु
दाहः पाकश्च ताभ्यां दन्ताश्चलन्ति च । आघटिताः
प्रक्षवन्ति शोणितं मन्दवेदनं । आधायन्ते सुते रक्ते
मुखं पूतिः च जायते । भा.म.४भ.सु.रो.चि. ।
अथसुखरोगे, तत्र दन्तमांसोद्बिधिरखावः दण्ड-
चलनञ्च भवति । ज.द.।

उपकूपः । पुं । दीर्घिकायाम् । हे.च.।

उपकोलिका । स्त्री । कृष्णजीरके । भा. ।

उपक्रमः । पुं । चिकित्सायाम् । रा.नि.व.२० ।
आरभ्ये । म.संभवतुं ।

उपक्रोष्टा । पुं, स्त्री । गर्हभे ।

उपघातः । पुं । रोगे । रा.नि.व.२० ।

उपघातकः । पुं । आरम्भघटके । वै.निघ.।

उपघ्नः । पुं । निकटायथे । अम. ।

उपचक्रः । पुं । इंसविशेषे । ऊ.का.प्र. । “चक्रो-

रानुपचक्रकान् ।” च. वि. २५. । गुणः — “कषायः
ह्लादुखवणस्त्वयः केस्यो रुचिप्रदः ।” सु. सु. ४६ च. ।
इयं लघु उच्चरीयं कटुपाकि बलाप्रिवर्ककच ।
राज. । See चक्रकाकः । [रा. नि. व. २० । हला. ।

उपचर्या । स्त्री । चिकित्सायाम् । सेवयाम् ।

उपचक्रुः । क्ति । चक्रुः प्रतिनिधी । चश्मा इति
भाषा । [नि. व. २० । छे. च. ।

उपचारः । पुं । चिकित्सायां । सेवयाम् । रा.

उपचार्यः । पुं । चिकित्सायाम् । छे. च. ।

उपचितः । त्रि । दम्बे । मे. ।

उपचित्रः (चा) । पुं, स्त्री । उपचित्रः इति म-
द. व. १ । पृथ्विपथीं चपे । छा. कुलिश । रा. नि. व. ४ ।
दन्तौडले । प. सु. । र. मा. । आखुकण्ठाम् । ऐन्दु-
कणि पीना । मे. । इहहृत्वा । भा. पू. १ भ. । वै.
निच. वा. व्या. विषयभर्तैले ।

उपचित्रका । स्त्री । इहहृदन्त्याम् ।

उपचिल्ली । स्त्री । श्वेतचिल्लीशक्ते । श्वेत-
ल्ली (वेवडोशक) । रा. नि. व. ७ ।

उपजिह्वा (द्विका) । स्त्री । जिह्वागतमुख-
रीगे । दुष्टकफरक्ते जिह्वासुमनस्य निचतो लाला-
सावकच्छूदाहशोथानुत्यादयतः । सा. नि. । लचणम्
— “जिह्वायुद्धः स्वयधुर्हि जिह्वासुमनस्य जातः कफ-
रक्तयोनिः । प्रसेककण्डूपरिदाह्युक्ता प्रकथ्यतेऽसा-
वुपजिह्वेति ॥” सु. नि. १६ च. । कौटविशेषे । (पे-
दो पोका । छे. च. । मूलजिह्वायाम् । आल-
जिव । रा. नि. व. १८ । अथस्य मुखरोगभेदे ।
अथ जिह्वाधः स्त्रीति । ललणम् — “अधस्तादथ
जिह्वायाः श्वयधुर्यस्य जायते । तं विन्यादुपजिह्वाख्यं
मुखरोगन्तु वाजिनाम् ॥” ज. द. २६ च. ।

उपतप्ता । पुं । रोगे । अ. टी. म. ।

उपतापः । पुं । रोगे । उतापे । मे. पचतुक् ।

उपदम्बः । त्रि । ईषदम्बे । आं. का । सु. सु. ४६ च. ।

उपदन्तः । पुं । कुलमुरी । कौ. धने ।

उपदंशः । पुं । The venereal disease.
समशीलचपे । रा. नि. व. ४ । शिष्यो वसे । मज्जिना
गोह । रा. नि. व. ७ । चवणे । छे. च. । हला. । सि.
बी. मदा. चि. । “खव्यो समक्षं पित्रतोपदंशम् ।”

व्यज्जने । रा. नि. व. १० । निद्रोरीगे । वां. ७ श्लो. ।
निदानादि — “हस्ताभिषातामृच्छदन्पातादधा-
नादस्युपसेवनात् । योनिप्रदोषाच्च भवन्ति त्रि-
पथीपदंशा विविधापचारः ॥” स च वातादिमिदा-
त्यक्षधा । तल्लक्षणं — “सतीदमेदेः स्फुरौः सक्तौः
स्फोटैर्व्यवस्थित्यवनीपदंशं । पीतैर्वङ्गैर्दयुतैः सदाहैः
पित्तैश्च रक्तापि श्चितावभासैः । स्फोटैः सक्तौ बधिरं
क्षवन्तं रक्तात्मकं पित्तसमानलिङ्गं । सकक्षुरैः श्ले-
थयुतैर्महङ्गिः शुक्लैर्वनेः सावयुतैः कफिण । नानावि-
धसावकजीपपन्नमसाध्यमाहुस्त्रिमलोपदंशम् ॥” भा.
नि. । “अतिमिथुनादतिब्रह्मचर्येणा तथा ब्रह्मच-
रिणीं चिरोरुच्छटां रजश्मलां दीर्घरीमां कर्कशरी-
मां सङ्कीर्णरीमां निगृह्णीमानस्यपचारं महाद्वाराभ-
प्रियामकामां अचौत्यसलिलप्रचालितयोनिमचा-
लितयोनिं योनिरोगोक्छटां स्वभावतो वा दुष्ट-
योनिं विधोनिं वा नारीमत्यर्थमुपसेवमानस्य तथा
करजदशनविषयकनिपातनादहृन्नाहस्ताभिषाता-
तुष्यदीगमनादचौत्यसलिलप्रचालनादवपीडनाक्तु-
क्रमूचवेगविधारणान्मैथुनान्ते वाप्रचालनादिभिर्म-
द्वर्मागस्य प्रकुपिता दोषाः क्षतेऽक्षते वा स्वयधु-
मुपजनयन्ति तमुपदंशमाचक्षते ॥” सु. नि. ११ ।
विशेषमांसं कृमिभिः प्रजयं सुक्तावशेषं परिव-
र्ज्येतम्. । असाध्यलक्षणं । पथं यथा —
हृदिद्विरेकी ध्वजमध्यानाङ्गिविधो जलौका परि-
पातनच । सेकः प्रलीपो यवशालयस्य धन्वाभिषं
सुन्नरसी हतानि । कठिज्जकं शिशुफलं पटोलं शा-
लिचक्राकं वनमूलकच । तित्तं कषायं मधु कूप-
वारि तैलच हन्यादुपदंशरोगम् इति । अपथ्यं
यथा — “दिवानिद्रां सूत्रवेगं गुर्वन्मैथुनं गुडम् ।
आयासमन्त्रं तल्लक्ष बर्ज्येदुपदंशवान् ॥” पथ्या-
पथ्यम् ।

उपदंशचमः । पुं । शिशुवले । वै. निच. ।

उपदलम् । स्त्री । उपदले । शू. नेत्र पांगुली ।

उपदी । स्त्री । बन्दाके । शान्. ड । मं वादा-
गुल । रा. नि. व. ५ ।

उपदीका । स्त्री । उपजिह्वाख्यकौट । छे. च. ।

उपदेवता । स्त्री । यक्षभूतपिशाचादी ।

उपदेशः । पुं । सुस्तके । छे. च. । स्थितकथने ।
एवमित्युपदेशः यथा — “तथा न जाययाद्वाही

दिवास्वप्नश्च वर्जयेत् ।” सु.उ.६.५.३. । [निघ. ।
उपदेहः । पुं । उपलेपे । अलण, भनम् । वै.
उपदेहिका । स्त्री । उपजिह्वाकीट । इ.च. ।
उपद्रवः । पुं । उपसर्गे । तल्लक्षणम् — “रीगार-
 श्वकदीवस्व प्रकीपादुपजायते । योऽन्वी विकारः
 स दुषैरुपद्रव इहीदितः ॥” भा. ।

उपधातुः । पुं । Secondary secretion.
 देहस्य समविधधातुषु । यथा — “सर्वं रजो वसा
 स्वेदो दनाः केशास्तथैव च । भीजश्च समधातूनां
 क्रमात्मनोपधातवः ॥” भा. । सत्यरजोवसास्वेद-
 नकेशीजांसि धातूनां समोपधातव इति शार्ङ्ग. ।
 A semi-metal. स्वर्णमालिकादिगोषधातुषु ।
 ते च समविधाः — स्वर्णमालिकं, तारमालिकं,
 तुल्यं, कांस्यं, पित्तलं, सिन्दूरं, शिलाजतु चेत ।
 तत्र स्वर्णमालिकं स्वर्णस्य, तारमालिकं रौप्यस्य,
 तुल्यं ताम्रस्य, कांस्यं ताम्ररज्योः, पित्तलं ताम्र-
 यशदयोः, सिन्दूरं शीषकस्य, शिलाजतु च लौह-
 स्योपधातुः । मतान्तरं तु मालिकतुल्यकामनीला-
 ज्ञनरसाज्जनमनःशिलाहरितालेषु । गुणाः — “उ-
 पधातुषु सर्वेषु तद्वद्भातुगुणा अपि सन्ति किं तेषु
 तेष्वनान्ततदंशस्य भवतः ॥” भा.म.१.भ.धातुव. ।

उपधानम् । स्त्री । विषे । उपवहं । वालिश ।
 मे.नचतुर्त्वं । [आसन्नमरणे । मे. ।

उपधूपितः । वि । आसन्नालमये । हारा. ।

उपनखम् । स्त्री । चिपपतुल्यरीगे । आङ्गु-
 लाङ्ग । लक्षणं — “मखमांसमधिष्ठाय पित्तं वातश्च
 वेदना । करोति दाहपाकी च तं व्याधिं चिपप-
 मादिशेत् । तदैव क्षतरोगाख्यं तथोपनखमित्यपि ॥”
 सु.नि.१.१५. ।

उपनयनम् । स्त्री । वर्षवयायां वस्त्रवधारण-
 रूपसंस्कारविशेषे । ऐत.उ. ८.७.३. । चिका. ।

उपनाहः । पुं । खेदविशेषे (शालणादी) ।
 मेरु. । वचाकिष्कशताद्वादिवाल्वादिभिः यः
 क्रियते खेदः स उपनाहः । वा.टी.हिमा. । लेपे ।
 विश.हचतुर्त्वं । नेत्रस्थिरीगे । हृष्यमखलदृष्टि-
 शिखरस्यो ईषणाको खलवेदमः कच्छहलो
 यन्त्रिकार्यते । लक्षणम् — “यन्त्रिकालो दृष्टि-
 श्वावपाको कच्छमायो नीरजसूपनाहः ॥” मा.नि. ।
 हरितावाम् । विश. ।

उपनाहनम् । स्त्री । लेपने । च.द.वा.व्या.चि. ।

उपनाहखेदः । पुं । उपनाहजन्यचर्म्मे । वा-
 तकफजन्यशीफयो रूपक्रममेदः । “अथोपनाहखेदश्च
 कुर्याद्वातहरीषधैः । प्रदिष्टा देहं वातार्त्तं शीर-
 मांसरसान्वितैः ॥ आन्त्रपिष्टैः सलवणैः सुखीणैः
 खेदसंयुतैः ।” एवमेव महाशालणादिर्देयः । सु.
 चि.१.५. । [हारा. ।

उपपुष्पिका । स्त्री । हाफिकायाम् । शङ्गे ।

उपमुता । स्त्री । Morbid sensibility
 of the uterus. योमिरीगे । लक्षणं यथा —
 “गर्भिण्याः श्लेष्मलाभ्यासात् कर्द्विशसविनिवृत्तात् ।
 वायुः क्रुद्धः कफं योनिमुपनीय मद्रूपयेत् ॥ पाण्डुं
 सतीदमास्वावं श्रेतं स्रवति वा कफम् । कफवाता-
 मयव्याप्ता सा स्वाद्योनिरुपमुता ॥” चर. ।

उपभूती । स्त्री । मन्वानीलयां । वै.निघ. । [म. ।

उपभोगः । पुं । भोगे । भोजनाधिकभोगे । च-

उपमाता । स्त्री । धावतां । शङ्गे ।

उपमेतः । पुं । शालवचे । श.च. ।

उपयन्त्रम् । स्त्री । पञ्चविंशतिविधशल्याहरणी-
 पाययन्त्रमेदेषु । तानि प्रायशी लौहानि भवन्ति ।
 तानि च रज्ज्वेणिकापट्टचर्मावल्कलसतायस्त्रा-
 ष्ठीलाग्न्मसुहरपाणिपादतलाङ्गुलिजिह्वादन्तमखसु-
 खबालायकटकशालाङ्गीवनप्रवाहणहर्षायस्त्रात्म-
 यानि चाराधिमेषजानि । सु.सू.७.५. । [आतुल्ये ।

उपयोगः । पुं । शीघ्रप्रक्रियायां । शीघ्रप्रसेवने ।

उपरत्नम् । स्त्री । गीणरत्ने । भा. । गीमेद-पद्म-
 राग-वेदूयप्रभाषिषु । प.सु. । काच स्फटिक-युक्ति-
 शब्देषु । “उपरत्नानि काचश्च कर्पूराश्च तथैव च ।
 सुक्तायुक्तिसया शङ्खः इत्यादीनि बह्व्यपि ॥” गु-
 णाः — रत्नतुल्याः किन्तु किञ्चिद्वीनाः । भा.पु.१.भ. ।

उपरन्ध्रम् । स्त्री । शयली उदरनन्धरीपरिभागे ।
 ज.द.१.५. ।

उपरसः । पुं । A secondary mineral.
 गीणरसेषु, उपधातुगणे । ते च हिङ्गु खामताश्च-
 शिलाकीर्तीऽस्रनटङ्गराजावर्णकपुष्पक-स्फटिक-
 शङ्ख-खटी-नैरिक-काशीसरसक-कपर्द-सिकता-वी-
 ङ्गाः कङ्कुडक-सीरादी च । मुखेः प्रसवे किञ्चि-

हुचयुताः । भा. पू. १ भ. धातुव. । यथा - “खिरा-
जनकदुष्टगन्धालं गैरिकं वितिः । शैलेयाञ्जन-
समिधाः संश्लुप्यपरा बुधाः ॥ कम्पिह्वरीरी-
चपलाकपईसजेलसिन्दूरकवक्रिजान् । पाषाणि-
नीवाद्रथङ्गयुक्तनित्यष्टकं सूतसमानमाहुः ॥ रा.
नि. व. १२ । गन्धकं वज्रवैकानं शीरकं दग्धशीर-
कम् । बलार्धं तालकं शिला । खर्परं शिखितुण्डश्च
विमलं क्षेमसाविकम् । काशीयं कान्तपाषाणं व-
राटाञ्जनहिकुलम् ॥ गैरिकं शङ्खभूनागं टङ्गणश्च
शिलाजतु । एते चोपरसाः प्रीताः... । र. सा. सं. ।

उपरोधकम् । स्त्री । गर्भगृहे । श. च. ।

उपलः । पुं । पाषाणे । रत्ना. । मे. ।

उपलभित् । पुं । पाषाणभेदके । रा. नि. व. ५ ।

उपलभेदः (दी) । पुं । करज्योडिपाषाणभे-
दके । रा. नि. व. ५ ।

उपलधीरुत् । स्त्री । गुल्फिण्याम् । हे. च. ।

उपला । स्त्री । शर्करायां । बालुवायाम् । मे. ।

उपलाख्यकः । पुं । दद्रुघ्नश्चे । दादमर्दनौ ।

उपलालिका । स्त्री । दृषायाम् । वै. निच. ।

उपलासिता । स्त्री । खटौशर्करायां । वै. निच. ।

उपलिङ्गम् । स्त्री । उपद्रवे । अरिष्टे । हे. च. ।

उपलेपः । पुं । चन्दनादिलेपने । सुखलिप्ता-
याम् । सं. चि. ३३५. ।

उपलेपनम् । स्त्री । गीमयादिलेपने । त्रिका ।

उपलोहम् । स्त्री । स्वर्णादिधातुविशेषेषु । य-
था - “स्वर्णं तारं ताम्रमागं रसं कान्तश्च तौल्यकं ।
सुखालमष्टधा लोहं कांक्षारं घोषकं तथा । उप-
लोहाः समाख्याताः... ॥ वै. संयहे ।

उपवटः । पुं । पियालवृक्षे । चारवृक्षे । रा. नि.
व. ११ । See अखट्टः ।

उपवनम् । स्त्री । बहिर्वनानि । अम. ।

उपवनस्यः । पुं । तुल्यके ।

उपवज्रिका (जी) । स्त्री । अक्षतखवालता-
याम् । रा. नि. व. १ । [निम्न, ताकिश । इला. ।

उपवर्धः (अम्) । पुं, स्त्री । उपधाने । वा-

उपवस्त्रम् । स्त्री । उपवासि । अम. ।

उपवासः । पुं । लङ्घने । क्रीधादिपरित्यागे ।

“उपाव्रजस्य पापेभ्यः सङ्घासी शुद्धिः हि यः । उप-
वासः सविज्ञेयो न शरीरस्य शीघ्रणं ॥” च. सू. १ च. ।

उपवाह्यः । पुं । राजवाहकहस्तिनि । हे. च. ।

उपविषम् । स्त्री । कृत्रिमविषे । हे. च. । ग्रीष्म-
विषमिति । भा. । तत्र अटविषं ।

उपविषपञ्चकम् । स्त्री । सुष्यकंकरवीरलाङ्ग-
लिङ्गुचेलकेषु । रा. नि. व. १२ । करवीराकंधुलूर-
लाङ्गलीगुञ्जाहिफिनं वज्रश्च । प. सु. । अर्कचौरं सुह्री-
चौरं लाङ्गली करवीरकः । गुञ्जाहिफिनधुलूरमेति
सप्त । भा. । दुग्धपूर्णपात्रे दोलायन्त्ये तत्सर्वं शो-
धितं भवति । र. सा. सं. । [षायाम् । रा. नि. व. ६ ।

उपविषा । स्त्री । रक्तातिविषायाम् । अतिवि-

उपविषाणिका । स्त्री । कृणातिविषायाम् ।
मद. व. १ ।

उपविष्टकः । पुं । गर्भजरीने ।

उपवीतम् । स्त्री । यज्ञसूत्रे । अम. ।

उपवेदः । पुं । षाण्डेदं ।

उपवेशः । पुं । उपवेशने ।

उपवेशनम् । स्त्री । स्थितौ । वसने । गुणाः—
मंदोदीप्तिशेषसौकुमार्यसुखकरम् । राज. ।

उपव्याघ्रः । पुं । चित्रके । छिच्छ वाय । रा.
नि. व. १६ ।

उपशमः । पुं । शान्ति । हे. च. ।

उपशमक्रमः । पुं । साधारणीयध्वे । वै. निच. ।

उपशयः । पुं । व्याधिज्ञानहेतौ । लक्षणं—
“हेतुव्याधिषिष्येस्त-विषयकार्यकारिणाम् । औ-
षधाम् विहारानामुपयोगं सुखावहं । नृणासुपशयं
विधातुं स हि सात्त्व्यमिति श्रुतः ॥” भा. नि. ।

उपशान्तिः । स्त्री । शरीरस्ये ।

उपशायिता । स्त्री । रोगमुक्तिसाधनभूतपथे ।

उपशीर्षकः । पुं । बालरोगे । कपालरोगे ।

उपसववर्त्तनम् । स्त्री । दुग्धसवविधे । अम. ।

उपसम्पन्नम् । स्त्री । दत्ती । इला । वि । निहते । सुसंक्रमे । “उपसम्पन्नमुद्दिष्टं निहते च सुसंक्रमे ।” मे.नपञ्चकं ।

उपसंव्यानम् । स्त्री । परिधानवस्त्रे । अम. ।

उपसत्तिः । स्त्री । सेवायाम् । मे.तचतुष्कं ।

उपसरः । पुं । प्रथमगर्भधारणे । [मे.गचतुष्कं ।

उपसर्गः । पुं । पिशाचादिबाधायां । मिथुरीगे ।

उपसर्था । स्त्री । वर्षप्रसवित्वा गवि । वज्र-विडेनौ गांभे । इला ।

उपसृष्टम् । स्त्री । मीथुने । त्रिका ।

उपसेकः । पुं । व्यञ्जने । शीतदनं भुज्यते । वा. ।

उपस्कारः । पुं । वेशवारे । वाटिनी । इला ।

उपस्थः । पुं । शिमे । योनी । रा.नि.व.१८ । मलद्वारे । श.र. । क्रीडे । मे. ।

उपस्थपत्रम् । स्त्री । अश्वत्थपत्रके । “पित्तश्ले-
णि श्लेष्मले मूत्रे वा विपु-वेति ।” चर. ।

उपस्थाता । पुं । परिवारके । रत्ना ।

उपस्नेहः । पुं । उपलेपे । स्नेहयुक्ततायां । स्नेह-युक्ताग्रसे । सु.नि.६.७५. ।

उपस्पर्शः । पुं । स्नाने । आचमने । मे.शचतुष्कं ।

उपाङ्गः । पुं । चित्रके । गटा ।

उपाङ्गचिकित्सा । स्त्री । किन्नादिप्रतीकारे । यथा—“किञ्च भिन्नं तथा भग्नं चतं पिषितमेव च । तेषां दग्धप्रतीकारः प्रोक्तयोपाङ्गसंज्ञकः ॥” वै.निच. । अवि.१५.२५. ।

उपास्ननम् । स्त्री । अनुलेपने ।

उपात्तः । पुं । अमदगजे । इला ।

उपाधानम् । स्त्री । उपधाने । वालिन ।

उपानद्धारणम् । स्त्री । चर्मादिपादकाधार-णे । कुट्टा पत्रा । गुणाः—“उपानद्धारणं नेत्र-मायुषं पादरोगहृत् । सुखप्रचारमोजसं हृष्य-परिकीर्तितम् । पादाभ्यामनुपानद्धारं सदा चक्रमणं कृत्वा । अनारोग्यमनायुषमिन्द्रियग्रमहृदिदम् ॥” वै.निच. ।

उपाचयः । पुं । गणकज्ञानि । इला ।

उपासः । पुं । उपवासे । [मे.]

उपासनम् । स्त्री । श्रद्धायां । अम. । आस-

उपासना । स्त्री । सेवायां । अम. ।

उपास्तिः । स्त्री । सेवायां । इ.च. । [अम. ।

उपास्थिः । स्त्री । क्रीमलास्थिनि । कठि शङ्ख ।

उपेक्षा । स्त्री । त्यागे । अनादरे ।

उपोती (दका) (दकी) । स्त्री । A pothorb. (Basella rubra or lucida.) पूतीकायाम् । वङ्ग पूंहे भांक । मं राजगिरा, माड़वी, रुदवेलि, मयाला खखपालक्येति च ख्याता । गुणाः—गुर्वीं सरा मदप्री च । वा.सु. ६५. । कषायोष्ण कटुका मधुरा निद्रालसकरी कष्या विष्टम्भश्लेष्मकरी च । रा.नि.व.७ । खादु-पाकरसा हृष्या वातपित्तमदापह्ना । उपोदिका सरा क्षिप्वा बल्या श्लेष्मकरी हिमा ॥ सु.सु. ४५. । उपोदकी विधा सामान्या चतुर्पत्रा वनजा चेति । द्वितीया रसवीर्यविपाकेषु पूर्व्वसमा । तृतीया तिक्ता कटुणा रोचनी च । रा.नि.व.७ । “सारकलं क्षिण्वत् बल्यत्वं श्लेष्मकरत्वं क्षिण्वत् ॥” राज. ।

उपोदि(दी)का । स्त्री । उपोदक्याम् । वङ्ग पूंहे । पुदिमेति च ख्याता । च.सु.१५. । See उपोदकी ।

उपोदिकातैलम् । स्त्री । चतुरीगे जितं । उपोदकीनां चारः २ श. वारि १६ श. एकविंश-तिवारं विनाय्य चारीदकं कार्यम् । तैलं ४ श. खणं १ श. एकच पाच्यम् । च.द.चतुरी.वि. ।

उपोषः । पुं । उपवासे ।

उपोषणम् । स्त्री । उपवासे ।

उप्यम् । स्त्री । वपनवेधे । रा.नि.व.२ ।

उप्तः । त्रि । कृतवपने । [भा.]

उभयकण्टका । स्त्री । वदरद्वये । कुलशील ।

उभयभागहरम् । स्त्री । ऊर्ध्वधीभागहर-धे । दामक ७ ट्रेक ७ उधध । सु.सु.४१. ।

उभयलिङ्गिनी । स्त्री । लिङ्गिन्याम् । पद्म-ङ्गियति शोके प्रसिद्धा । चि.क्र.क.बल्या.चि. ।

उमा । स्त्री । अतस्याम् । शनिना । रा.नि.व. १६ । हरिद्रायाम् । कालौ । मे.मदिक ।

उमाकटः । पुं । उमाधूली । शनिनात्र धूनि ।

उम्मा(म्मिका)शालिः । स्त्री । शालिषा-
न्विशेषे । गुणाः -- मधुरा तिग्मा सुगन्धा कषाया
पित्तक्षेपघ्नी रुचा वातघ्नी च । रा.नि.व. १६ ।

उम्बरः । पुं । उदुम्बरवृक्षे । यच्छूद्रं गीहं ।
हे.च. । गुणाः -- श्लेष्मः स्वादादिगुणयुक्तः उष्ण-
वीर्यः कफपित्तकरो गुरुश्च । वा. ।

उम्बिका (म्बी) । स्त्री । यमात्माम् । अर्ध-
पकटणामलसंभृष्टयवगोधूमसङ्ख्याम् । गुणाः --
"कफकरत्वं वलकरत्वं लघुत्वं पित्तानिलापहरि-
त्वञ्च ।" भा. ।

उम्यम् । स्त्री । Field of linseed. (Lin-
um utila tissimum.) अतसीवृक्षे । हरि-
द्राविवे । भ.हिक्कपाचरकोषश्च ।

उरः । स्त्री । वचसि । अम. ।

उरःक्षतम् । स्त्री । उरीवृक्षे । चयरीशे ।

उरःक्षतकासः । पुं । जयकासरीशे । रुद्रस्य
कृत्वा कास । "अतिव्यवायभाराध्युद्धाश्रयजनिय-
हे । हलस्योरःक्षतं वायुर्हृत्हीला कासावहेत् ॥"
निदानम् ।

उरगः (ङ्गः) (ङ्गमः) । पुं । सर्पे । स्त्री । शी-
षके । म.द.व. १४ । रस.र.ह.चि.एकादशायसे ।
नागकेशरवृक्षे ।

उरगगृहम् । स्त्री । सर्पगृहे ।

उरगारिः । पुं । कौष्ठपण्डिति ।

उरगाशनः । पुं । गरुडे । जटा. ।

उरगेन्द्रसुमनः । स्त्री । नागकेशरे । भा.म.४
भ. । "व्योषाष्ठीददलोर्गेन्द्रसुमनः ।"

उरग्वृक्षः । पुं । शुन्द्रे । गीदपटेर इति पाषाण्य-
भाषा । भा.पू.१भ. ।

उरणः । पुं । निषे । अम. । स्त्री । रौप्ये ।

उरणा । स्त्री । निषाम् । त्रेड्डी ।

उरणाख्यः (खः)कः । पुं । दद्रुवृक्षे । नाद-
मर्जन । हिं एकाचि । टाकन्ता ग्राह इति च

केचित् । अ.टी.सा. । श.र. । चारव्ववृक्षे ।

उरभ्रः । पुं । निषपशी । प.सु. ।

उरभ्रमारिका । स्त्री । वातप्रकृतिकोटविश्वे
षे । तद्दृष्टे वायुजरीमा भवन्ति । सु.कल्प.८५. ।

उरसिजः । पुं । सने । रा.नि.व. १८ ।

उराहः । पुं । कृष्णजान्वीपप्याख्यवर्णाश्वे । लक्षणे
—"उराहः कृष्णजानुसु मनाक्याखुसु यो भवे-
त् ।" ज.द.२५. ।

उरीहा । स्त्री । कारवेङ्गके । कद्रवा, उच्छे ।

उरुकालः (कः) । पुं । महाकाललतायाम् ।
माकानकलेश गीह । त्रिका. ।

उरुमालः । पुं । फलशाकविशेषे । मायीफल
इति पाश्चात्यभाषा । फलगुणाः -- "उरुमालं मि-
यालश्च हं हणं गुरुशीतलं । स्वादुपाकरसं श्लिग्धं
विटम्भि कफशुकृत् ॥" वा. ।

उरुवृक्षः । पुं । श्वेतरुखे । एरुख्वृक्षे । अम. ।
उरुवृक्षः । र.सा.सं. । उदरवृक्षौ । रत्नैरुखे ।
उरुवृक्षः । रा.नि.व. ८ ।

उरुस्तम्भा । स्त्री । कदलीवृक्षे ।

उरीयहः । पुं । हृदयरीगविशेषे । अश्रयान
इति भाषा । लक्षणं यथा -- "अथभिष्यन्दिगुल्वन्मु-
शुकपूर्व्यामिषाशनात् । सान्त्वं मांसं यकृत्स्नीक्रीः
सयो हृदियंदा भवेत् । उरीयहं तदा कुक्षौ कुक्ष-
तः कफमारुती ॥ न वामपार्श्वे न च दक्षिणांशे
वृक्कस्य मध्ये परिद्विभेति । उरीयहं तं प्रवदन्ति
रीगं वृक्कायतसस्य शिरातनुत्वं ॥ दीर्घवर्णं दुर्गन्धा-
प्रिष्ठं काश्यं मांसामिकाङ्गितम् । आयते कृष्णवर्ण-
त्वं पीतकक्षापि जायते । द्विजिह्वसदृशः कश्चित्
कश्चित्कृष्णपसन्निभः । अरीयहः पिपासा च
शोथश्चातिप्रकोपने ॥" जि. । हृदयवेदनायां ।

उरीजः । पुं । सने । हे.च. ।

उरीघातः । पुं । हृद्रीने । च.द. ।

उर्णनाभः । पुं । See उर्णनाभः ।

उर्णा । स्त्री । See ऊर्णा ।

उर्णायुः । पुं । See ऊर्णायुः ।

उईः । पुं । जलविहारी । उडिडान । श.र. २

उर्ध्वकिफः । पुं । समुद्रफेने ।

उर्ध्वा । स्त्री । शीर्षके ।

उर्ध्वाक्षः । पुं । इर्ध्वाक्षे । कौकुड । भरतः द्वि-
रूपकोपय । भा.न.१भ.अज्ञ.चि.वक्ष्यगुडे ।

उर्ध्वी । स्त्री । तन्नामकमर्धस्याने । तस्य स्थान-
मूर्धन्यदेशः । सु.शा.६च. । वैकल्यकारमर्धान्य-
तममर्धदेशे । सु.शा.५च. ।

उल्लुपः । पुं । प्रतापवत्यां ललाया । सा तु
नपुत्रीदावतात्पुत्रीप्रभृतिः । अ.टी.सा. । क्ली ।
तवविशेषे । उल्लुथङ् । विश । मं. ।

उल्लुपी । पुं । शिथिके । सु.शा.६च. । अम. ।
तदाकारमीने । ज.र. । उपल इति ख्याते मन्थे ।
शिशुमारोक्तिसम्यभेदे, स कलिङ्गादिदेशेषु दृश्यते ।
शिशु इति ख्यातमन्थे । भांगल इति च केचित् ।
शिशुमार इति मन्थे । “उल्लपः शिशुमारः स्यात्
उल्लुपी शिथिकस्यथा ।” अ.टी.भ. ।

उल्लुखा । स्त्री । यमास्याम् । वै.निच. ।

उल्लूकः । पुं । पेषके । (१८६) । म.कविकं ।
प.सु. । र.सा. । तन्मांसं — “उल्लूकजन्तु यन्मांसं
पित्तलं भालिकारकं । वातप्रकोपमश्नैव ।”
वै.निच. । क्ली । खनामस्यातवणे । उल्लुथङ् ।

उल्लूकपादः । पुं । अयस्य पादरोगविशेषे ।
खड्ग — “कूर्चमाहत्य यः शोथो जडायामुपजायते
उल्लूकपादो विशेषः ।” ज.द.३.८च. ।

उल्लूखल(क)म् । क्ली । उल्लूखले । भर. ।
गुरगुली । अम. । [मिथु । सु.शा.५च. ।

उल्लूखलसन्धिः । पुं । कचावक्ष्यदशनस

उल्लूकामुखी । स्त्री । शगालीविशेषे । हारा. ।

उल्लूकम् । क्ली । ज्वलद्वार । हारा. ।

उल्लूकः (नकम्) । पुं. क्ली । रोमाखे । छे.च. ।

उल्लूकः । पुं । रोगकुली । रा.नि.व.२०० । म-
रिचि ।

उल्लू । स्त्री । पलाखी । रा.नि.व.३० ।

उल्लूतम् । चि । निरन्तरं कंदनातिशयेनानुप-
रिच्छन्नात् पित्तमिबोक्तुमापटम् । सु.उ.६४च. ।

उल्लूखनम् । क्ली । वमने । र.सा. ।

उल्लूखः । पुं । चन्द्रातपे । हला. । [शा.१०च. ।

उल्लवम् । क्ली । जरावी । अम. । कलसे । सु.

उल्लवणम् । क्ली । वातादिजन्यधिकारि ।

उल्लिक् । पुं । छते ।

उशीरः (कः) । पुं. क्ली । The root of a
fragrant grass. (Andropogon muri-
cantum.) खनामस्यातमुगन्धहणमूलि । वीरव-

मूलि । खस वा खामञ्जक इति पाशव्ये । शंक्र-
देवनात्र मूल । मं. बाला । तें वरिविज्जु । अ.सू. ।

गुणः — शीतलं तिक्तं दाहहरं शमघ्नं पित्तज्वरघ्नं
जलसौगन्ध्यकरच । रा.नि.व.१२ । उशीरं खेद-
दीर्गम्य दाहपित्ताक्षरोगजित् । राज. । पाषाणं
शीतलं लम्बनं तिक्तं मधुरं ज्वरघ्नं वान्तिघ्नं उन्म-
त्ताहारं कफपित्तहृणाघ्नं रक्तघ्नं विषघ्नं बीसर्प-
दाहमुक्ताहृणाघ्नच । भा.पू.१भ. । म.द.व.२ । बा-
लके । वागि । मुलायद्यादशाङ्गि ।

उशीरादिः । पुं । तृतीयकज्वरे कषायः । “उ-
शीरं चन्दनं मुसं गुडबौधायनागरं । अश्वसा क-
श्चित् पेयं शंकरामधुर्योजितं ॥ भेष.जीर्णज्व.चि ।
द्वितीयः ज्वरातीसारः । तस्य द्रव्याणि — उशीरं
बालकं मुसं धन्याकं शङ्खी वराङ्गकानां धातकीः
रीधं बिल्वपेशी च । सा.की. ।

उशीरी । स्त्री । ज्वरकाशहणे । छोटि के.को. ।

गुणः — मधुरशीता पित्तदाहज्वघ्नीचारा.नि.व.८ ।

उषः । पुं । गृगुली । रा.नि.शे. । मं.पक्षिकं ।

चारमृत्तिकायाम् । ज.र. । क्ली । पांशुजलवणे ।
पांडा कृता नवण । प.सु. ।

उषकः । पुं । टङ्गणचारी । नृ.वा.श्री. । रत्ना. ।

वृत्तिकालवणे । प.सु. ।

उषणम् । क्ली । गुण्डाम् । मरिचि. । रत्ना. । भा.

पू.१भ. । उदकमश्नरी । अ.द.अ.सा.चि. । “विजो-
षणादिः ।” सि.थी.अग्निमा.चि.उ.इ.उक्तसम्बन्धे ।

पिप्पलीमूलि.रा.नि.व.६ । “वचोपणकणाः समाः”

विकटुके । वै.नि.च.२भ.ज्व.चि.सेन्धवाद्यक्षने ।

उषण्य । स्त्री । पिप्पल्याम् । कषायामुषण्य

क्षियाम् । मं.पक्षिकं । गुण्डाम् । चविकायाम् ।

र.सा. । गजपिप्पलीमूलि । अम. । भा.पू.१भ. ।

कटफल । मरिचि. । सावि पाञ्च, चषकायुक्तलने ४

गजपिप्पल्याम् । वै.निघ.२भ.जिह्नकसन्निपा.ज्व.
चि । [रत्ना ।

उषरा । स्त्री । चारुचिकायाम् । क्रांतिभाटो ।

उषर्बुधः । पुं । रक्तविचके । त्रांष्टिद्व । श.च. ।

उषस् । स्त्री, स्त्री । प्रसूये । मे.सत्रिकं ।

उषा । स्त्री । गधि । गीरे । ह.च. ।

उषाकलः । पुं । कुकुटे । चिका ।

उषाचारः । पुं । टङ्गणे । त्रांष्टिगो । चार-
चिकायाम् । रत्ना ।

उषितः । चि । दन्धे । व्युषिते । मे.तत्रिकं ।

उषीरः । पुं, स्त्री । वीरणमूले । च.टी.रा. ।
च.द.र.पि.चि.दृष्ट्यायते ।

उष्ट्रः । पुं । खनामख्यातपशुविशेषे । उष्ट्रे । हिं
उष्ट्रे । तन्मांसगुणाः—त्रिदोषशमनं बलपुष्टिप्रदं
रुच्यं मधुरं वीर्यवर्धनञ्च । रा.नि.व.१७ । शीतलत्वं
लघुत्वं त्रिदोषहरत्वं पुष्टिकरत्वं रुच्यं वीर्यवर्धन-
त्वं । रा.नि.व.१५ । कटु शोषकमिविषहरं दीपनं
वातकफघ्नं कुष्ठगुल्मीदरघ्नञ्च । भा.पू.१भ. ।

उष्ट्रकण्टकः । पुं । सकण्टकगुणविशेषे । ठा-
कूरकौटो । च.द. गोक्षरे । भेष.मसू.वा.चि. “उष्ट्र-
कण्टकमूलं ।”

उष्ट्रकाण्डिका (ण्डी) । स्त्री । पुष्पवृक्षवि-
शेषे । उष्ट्रेण इति भाषा । मं उट्टकटारा, उ-
टाटी । गुणाः—तिक्ता उष्णा रुक्षा हृद्दोग्धरी ।
तद्दीर्घं मधुरं शीतं त्वयं सन्तर्पणञ्च । रा.नि.व.१० ।

उष्ट्रधीवः । पुं, स्त्री । पित्तजन्यभगन्दरोगशये ।
“पित्तस्य प्रकुपितं अनिलिनाशः प्रणमं पूषेवदवस्थितं
रक्ता तन्वीसुक्तामपृथीवाकारां पिङ्गकां जन-
यति । सास्य कण्डूदीन् वेदनाविशेषान् जनयति ।
अप्रतिप्रियमाणा च पाकमुपैति । व्रणश्च कठिनः
संरक्षी कष्टप्रायः पिक्किलमजसमाखावं स्रवति ।
उपेक्षितश्च वातसूत्रपुरीषरौतांसि विस्त्रजति । तं
भगन्दरं परिखाविष्मिन्वाचसते ।” सु.नि.४५ ।
प्रकोपणैः पित्तमतिप्रकीपितं करोति रक्तां पिङ्ग-
कां गुदागताम् । तदागताकां हिमपूतिवाहिनीं
भगन्दरं तद्विशिरोधं वदेत् ॥ नि. ।

उष्ट्रधूसरपुच्छिका । स्त्री । वृषिकान्त्याम् ।
विहति । र.मा. ।

उष्ट्रपादिका । स्त्री । मदनमालत्याम् । मदन
भागी, हापत्रभागी च इति लोके । र.मा. ।

उष्ट्रप्रमाणः । पुं । काश्मीरदेशीयशरभे । मद्.
व.१२ ।

उष्ट्रप्रियः । पुं । मरुभूमिजातकण्टकवृक्षविशेषे ।
ठाकूरकौटो गाछ । हिं करील, टाउर । गुणाः
करीरशब्दे सत्याः । भा.पू.१भ. । [नि.व.४ ।

उष्ट्रभक्षिका । स्त्री । सुद्रदुरालभायां । रा.

उष्ट्रभक्ष्यः । पुं । वंशकरीरे । वौत्तनर कौड़ ।
प.सु. ।

उष्ट्रमूत्रम् । स्त्री । उष्ट्रस्य मूत्रे । गुणाः—कटु
तिक्तोष्णं लवणं पित्तकीपनं बल्यम् उदररोगघ्नं
वातदीपघ्नञ्च । रा.नि.व.१५ ।

उष्ट्रशिरोधरम् । स्त्री । उष्ट्रशीवभगन्दरे ।

उष्ट्रिका (ष्ट्री) । स्त्री । वृषिकालिचुपे । वि-
हति । रा.नि.व.२ । मृदावृक्षविशेषे । हारा ।
उष्ट्रभाष्यायाम् । उष्टिनी । मे.कत्रिकं । तत्तबीर-
गुणाः—कुष्ठशीथपित्तार्शः कफाटोपानाहोदरस्थज-
न्तुगुल्मश्लेष्माश्लेष्म, ईषद्रुचौषलवणं, कुष्ठ-
शीफघ्नं पित्तघ्नं अर्शोघ्नं कफाटोपघ्नं आनाहृद्धरं
क्षमिगुल्मीदरश्लेष्मघ्नञ्च । रा.नि.व.१५ । लघु स्वादु
लवणं दीपनं तथा क्षमिकुष्ठकफानाहोदर-
हरं परम् । भा.पू.१भ. । रुच्यं तथोष्णं लवणं क-
फस्य निवारणं वातविकारहारि । लघु प्रशक्तं क-
टुकं । दधिगुणाः—अर्शः कुष्ठक्षमिगुल्मीदररोगना-
शित्वं कटुत्वं स्वादुत्वञ्च । नवनीतगुणाः—विपाके
शीतलत्वं लघुत्वं व्रणक्षमिकफकासवातविषघ्नत्वञ्च ।
घृतगुणाः—शीतमधुरत्वं विपाके कटुत्वं क्षमिकुष्ठ-
गुल्मीदरनाशित्वञ्च । पाके कटु शोषक्षमिविषघ्नं
दीपनं वातकफघ्नं कुष्ठगुल्मीदरघ्नञ्च । अचि.८५ ।

उष्ट्रीक्षीरम् । स्त्री । उष्ट्रीदुधे । See लक्ष्मी ।

उष्णः । पुं । शीमे । चि । उष्णसर्पे. उष्णवीर्ये ।
पलाखी । रा.नि.व. । स्त्री । गुरुविशेषे । उष्णं
वातकफो हन्यात् । मा. । [चातुरे । पर. । शि. ।

उष्णकः । पुं । पृग्वक्षे । ज्वरे । शीघ्रतौ । चि ।

उष्णगणः । पुं । भद्रदांश्वदी । पिप्पल्यादी ।
सु.चि.१७५. ।

उष्णगन्धा । स्त्री । कुलिङ्गजहृत्वे । मशाली
र५ । वै.निघ. ।

उष्णजलम् । स्त्री । See उष्णोदकम् ।

उष्णफला । स्त्री । लताविशेषे । कूम्भक्री । मं
गोडितोडली । वै.निघ. ।

उष्णमल(मूत्र)त्वम् । स्त्री । पित्तजन्यरोगे ।

उष्णरश्मिः । पुं । चर्कहृत्वे । अम. ।

उष्णवस्त्री । स्त्री । सारिवायाम् । अनसुभूल ।

उष्णवातः । पुं । मूत्रघातविशेषे । लक्षणं यथा
—“व्यायामाध्वातपैः पित्तं बलिं प्रायानिलाहृतं ।
बलिं मेढ्रं गुदश्चैव प्रदहन् स्वावधेदधः । सूत्रं
हृदिद्रमयवा सरत्तं रक्तमेध वा । कृष्णान्मः पुन-
र्गन्तोरुणवातं वदन्ति तम् ॥” भा. ।

उष्णवारणम् । स्त्री । हृत्वे । हारा. ।

उष्णवाष्पः । पुं । नेत्रजले । खेदे । वै.निघ. ।

उष्णविदग्धदृष्टिः । पुं । दृष्टिगतरीगविशेषे ।

उष्णवीथ्यः । पुं । शिथ्यमारि । हृ.च. । स्त्री ।
कटुखट्व्याययधर्मे । गुणाः —“लघु कफवातघ्नं
पित्तकरं हृत्वं ममरुहानिहृददाहागपाकनां करो-
ति । सु.पृ.४१५. । त्रि । तीक्ष्णवीथ्यः । [तके ।

उष्णसुन्दरः । पुं, स्त्री । विभीतकहृत्वे । विभी-

उष्णस्निग्धः । त्रि । तत् यद्वातघ्नं बलु । सु.
मृ.४१५. । [वै.निघ. । रा.नि.व.२० ।

उष्णा(ष्मा) । स्त्री । चयरीगे । सलापि । पित्ते ।

उष्णा(भि)गमः । पुं । यौषकाले । अम. ।

उष्णाङ्गत्वम् । स्त्री । पित्तजन्यरोगे ।

उष्णाक्षम् । स्त्री । उष्णभक्ते । See अन्नम् ।

उष्णाश्वु । स्त्री । सुखोदके । “उष्णाश्वु च सु-
खोदकम् ।” प.प्र.१५. । See उष्णोदकम् ।

उष्णासहः । पुं । शरत्काले ।

उष्णिका । स्त्री । यवाम्नाम् । गाडे । रत्ना. ।

उष्णीषः । पुं, स्त्री । शिरस्त्राणे । प्राग्डी । हिं
पाम । धारणगुणाः —“उचिदं केस्यं रजोवातातप-
घ्नम् । मद्.व.११. । चण्डमयायुर्वेदकलं शीतोष्णादि-
निवारणम् ॥ राज. ।

उष्णोदकम् । स्त्री । अष्टमांशावशिष्टे, चतुर्मा-
गावशिष्टे, अर्धशिष्टे वा पक्कजले । प.प्र.१५. ।
तच्च त्रिविधं पादहीनाहंहीनविभागहीनत्वात् ।
“तत्पादहीनं वातघ्नमहंहीनमु पित्तनुत् । कफघ्नं
पादशेषस्य पानीयं लघु दीपनम् ॥” पादहीनं
हेमन्तं, पादाहंनं शरदि, तथाहंविशेषितं प्राहृ-
वसन्तयोषेषु हितं पथ्यम् । विशेषाः स्वस्वपथ्यायेषु
सुग्याः । गुणाः — सदापथ्यं आसज्वरविषम्भकफवा-
तघ्नं दीपनं वक्षिणीघनम् । रात्रौ तप्तं श्रेष्ठात्तलं वात-
कर्षितं अजीर्णजारकालम् । दिवातप्तं वारि नक्तं
जाद्यं गच्छति अतस्तन्न रात्रौ पेयम् । एवं रात्रितप्त-
मपि दिवा गुरु स्यात्, अतस्तदपि दिवा न पेयम् ।
तदात्वमेव तप्तं जलं सदा पेयम् । रा.नि.व.१४ ।

उष्णोपगमः । पुं । यौषकाले । अम. ।

उष्णः (कः) । पुं । चारे । र.मा. । चयरीगे ।
रा.नि.व.२० । यौषर्तौ । अम. । वसन्तकाले ।
उष्णतायां । चातुरे । म.कविके. ।

उष्णजम् । स्त्री । लवणसाधारणे । रत्ना. ।

उष्णखेदः । पुं । उष्णजन्यधर्मे । यथा —“उ-
ष्णखेदः प्रथोक्तव्यः लौहपिण्डिकादिभिः । प्रत-
प्रेरस्त्रसिक्तैश्च काये रक्तकवेष्टिते ॥ अथवा वातनि-
शांशी द्रव्यकायरसादिभिः । उष्णैर्घटं पुरयित्वा
पार्श्वे किदं निधाय च । विसृज्यास्यं त्रिखण्डाच्च
धातुजां काष्ठवृंशजाम् । सुखोपविष्टं
स्वभक्तं गुरुप्रावरणाहतं । हलिशुष्किकया नाश्या
खेदयेवातरीगिणम् ॥ अत्र वातघ्नद्रव्यमागाः —
शालपर्णी १ भ. धृप्रिपर्णी २ भ. कण्टकारी ३ भ.
हृत्ती ४ भ. गोक्षुरं ५ भ. बिल्वं ६ भ. गणि-
कारी ७ भ. श्लोष्णाकः ८ भ. पाटलिः ९ भ.
गांधारी १० भ. । वै.निघ.खेद. ।

उष्मा (अन्) । पुं । सलापि । पित्ते । चयव्या-
धी । रा.नि.व.२० । यौषर्तौ । अ.टी.नीलकण्ठः ।

उष्मागमः । पुं । यौषकाले । उतापि ।

उष्मः (स्त्रा) । पुं, स्त्री । हृत्वे । अर्जुन्या ।
गादे । उपचिचायाम् । आशुकर्णाम् । हेमू-
दायि । म.रत्निके. ।

उष्मः । त्रि । धीते । सिक्ते ।

उष्णम् । स्त्री । सेचने ।

उत्तरः । पुं । महाहवे । हे.च. ।

उष्वा (न) । पुं । हवे । भा.पू.१भ. । कृषभ-
कौषधे । रा.नि.व.५ ।

उत्ताभद्रः । पुं । हवे । वै.निच. १

उत्तालः । पुं । वानरे । वै.निच. ।

ज

जघी । स्त्री । भट्टद्रव्ये । इति।पां। इति लो-
क । See जम्बी ।

जज्जः । पुं । वसि । चर. ।

जधः । कौ । आपीने । चम. ।

जधस्थम् । कौ । दुधे । रा.नि.व.१५ ।

जम्बी । स्त्री । यवगीधूमयोरहंपक्रमञ्जरी तणा-
प्रिमा भजिता जम्बीरुच्यते । “मञ्जरी त्वहंपक्रा या
यवगीधूमयोर्भवेत् । तणानलेन संभट्टा बुधैरुन्वी-
ति सा कृता ॥” गुणाः—कफदा बल्या लघ्वी पि-
तानिलघ्नी च । भा.पू.१भ. ।

जरणः । पुं । मेघे । प.सु. । [१८ ।

जरुः । पुं । जानूपरिभागे । उद्ग२ । रा.नि.व. ।

जरुपर्वा । पुं, कौ । जानी । शं.टि. । चम. ।

जरुमाणः । पुं । मायीफले । सु.सू.४६च. ।
See उरुमालः ।

जरुसन्धिः । पुं । जानूपरिस्थसन्धिस्थाने । सु. ।

जरुस्तम्भः । पुं । Paralysis of the
lower extremities. वायुज्वरकोटकरीग-
विशेषे । आक्यवात इति केचित् । निदानं सम्प्रा-
प्तः यथा—“शीतोष्णद्रव्यसंयुक्तगुरुत्वैः निषे-
विते । और्णाजीर्णे तथायाससङ्गीभस्त्रजगरेः ।
—सन्नेषमेदः पवनः सामन्यवर्धसञ्चितम् । अभि-
भूयेतरं दोषमूकं चेन्मतिपयतेः सकृद्यस्थिनी
प्रपूर्यान्ःश्लेष्मणा क्षिप्तिन च । तदा साक्षाति
तेनोक्तस्य शीतापचेतनी ॥ इति । परकीयाचिव
गुरु स्यातामतिशयशय्यी । ध्यानाङ्गमहैकैमित्यत-
न्नाङ्ग्यर्चविज्वरेः । संयुक्ती पादसदनकञ्जीहरण-
सुनिभिः । तसूक्तसन्धिस्यादुराक्यवातसमापरे ॥”
इति रूपम् । मा.नि. । जरुस्तम्भे विधिः काव्यी
वातकीपी कफापहः । सुक्ता जित्वा कफं हवैः
पशादानं जयेद्विषक् । पुराणशालिष्ठासाक्यवकी

द्रवमीदनं । अष्टतैर्जाङ्गलैर्मैसैः तथाचालवधैर्हि-
तम् । वाम्बूकवायसौनिम्बवेनायकुलकादिभिः ।
शुक्लमूलकयूषेण पटोलस्य रसेन वा । कफलेयार्धं
व्याघ्रमैत्रिनं शक्वेषु योजयेत् । स्थानान्वाकामयेत्
प्रातः प्रतिस्रोतो नदीन्तरेत् ॥ पथ्यम् । रस.र. ।

जरुस्तम्भा । स्त्री । कदलीहवे । रा.नि.व.११ ।

जर्जः (कः) । पुं । कार्तिकमासे । हे.च. ।
कौ । जले । श.र. ।

जर्जाः । पुं । उत्साहे । वा.सू.१३. ।

जर्णनाभः । पुं । मर्कटके । भा.पू.१भ. । चम. ।

जर्णनाभिः । पुं । जर्णनाभे । श.र. ।

जर्णा । स्त्री । मेषलोभि । “जर्णा मेषादिलोभि
स्यात् ।” भूमध्यावर्त्ते । “अन्तरावर्त्तके भुवोः ।”
मेषाधिकं । [नाभौ । हे.च. ।

जर्णायुः । पुं । कम्बले । मेघे । प.सु. । जर्ण-
जर्जुकण्टा (रिटका) (रटी) । स्त्री । म-
हाशतावर्था । रा.नि.व.४ ।

जर्जुका । स्त्री । वायुज्वरोगविशेषे । उर्कट् ।

जर्जुगः । पुं । अस्थिभङ्गरोगे । [सू.सू.४१३. ।

जर्जुगुणभूयिष्ठः । जि । वसनद्रव्यमात्रे ।

जर्जुगुदः । पुं । गुदीर्गरोगे ।

जर्जुगृहः । पुं । अश्वस्य यष्टदोज्वरोगविशेषे ।
तस्य लवणं—जिह्वास्थकण्ठं दर्शनकरणमाश्रये-
ति । “श्यामं जिह्वासुखं यस्य नष्टदृष्टिर्निर्भवेत् ।
जर्जुगृहकृतं दोषं तस्य दीनस्य निर्दिशेत् ॥” ज-
द.५७३. ।

जर्जुजु । कौ । स्तम्भसन्धेरर्धभागः । शृङ्गनाक्षि
उर्कटाङ्ग । “जर्जुजुवर्गमाङ्ग । तच्च रोगेषु ।”
च.द.ज्व.चि. । [जातुके । भा. ।

जर्जुजातुः (जुः) । जि । जर्जुजी । उपरिक्क-

जईतिक्ताः (कः) । पुं । नेपालजिन्ने ।

जईनाडी । स्त्री । नाडीविशेषः ।

जईपातनम् । स्त्री । रसस्वीडोत्प्रेषणकर्मणि यथा—रस ३ क. ताम्र १ भ. जलौररसेन ताव-
न्यईयेत्, यावन्न पिष्टतां गच्छति । अथ जईपा-
तनायत्नं विद्याधरयत्नं वा परिकल्प्य तं पिष्टं त-
न्मन्त्रभास्त्रं संस्थाप्य मदुपरिस्थभास्त्रं जलं दत्त्वा
यवसन्धिं सम्यक् निरोधयेत् । अथ तदधः वस्त्रं
जालयेत् । “स्थालीमूर्ध्नि जलं दत्त्वा वस्त्रं प्रज्वा-
लयेदधः । एतद्विद्याधरं यत्नं पातनायत्नमित्यपि॥”
पातनायत्नमित्युक्तपातनायत्नम् । “इष्टिकोपरि-
तलभागैः स्यात् इष्टिकाचोर्ध्वमुखीं विन्यस्यार्धोऽष्टि-
काभ्यन्तरे पाच्यमृतादिकं निवेम्य च हयोः सन्धिं
निरोधयेत् । तत उपरितलस्थान्यां जलं दत्त्वा
अधो वस्त्रं प्रज्वालयेदिति ।” र.सा.सं. । एकटी
ईडिउर भित्तुर्निर्गुण्ड मत्तान्न द्रव्यं तापिना
ताह्यर भूषे आर एकटी ईडि दमद्विना
उत्तरेत नक्षिभूष उद्धमकपे लेपिना शुक्र
करिते । परे उपरिष्ठ इष्टिकाश्च जल पृतन
करिना जाल दिते । त्रिक इष्टेन भागद्विना
ईडिउर गादे ये द्वावा तापिनादष्ट, ताहा वद्व
द्वेष्टेना ताहा इष्टे पाता वाहिर करिते ।

जईपादः । पुं । काश्मीरदेशीयशरभश्चने ।
अष्टपादपशुविशेषः । [See वसनं ।]

जईभागहरः । त्रि । वसनद्रव्ये । स.सू.६अ. ।

जईवर्तिः । पुं । तन्नामकाश्चलुरीने । लक्षणं
यथा—“यवसङ्गादनैव यो वाजी खादितं पुनः ।
मुखेन प्रोद्भिस्तस्याय तं विद्याद्वईवर्तिनम् ॥” ज.द.
४३अ. ।

जईवातः । पुं । वायुरीगमेदः । उद्गारे । उ-
द्गूत्र । लचचं—“अधःप्रतिहतो वायुः श्लेष्मणा
माकतेन च । करोत्युद्गारवाहुल्यमुईवातः स उच्य-
ते ॥” निदानम् । [आसरीगे । भा.ज्व.चि. ।]

जईवायुः । पुं । जईगतवायुः । उद्गारवाहुल्ये ।

जईशोधनम् । स्त्री । अरिष्टकफली । त्रीठा
फल । वमने ।

जईश्यासः । पुं । श्वासरीगमेदः । “जई शसिति
वी दीर्घे न च प्रत्याहरत्वः । श्लेष्माहतसुखकोवा

मुह्यगन्धवद्दितः ॥ जईदृष्टिर्विपश्यंश्च विद्यान्ताह-
इतस्ततः । प्रमुह्यन् वेदनात्तंश्च मुक्तास्वीडरतिपीडि-
तः । जईश्यासे प्रकुपिते ह्यधःश्यासी निरुध्यते ।
मुह्यवताम्यतयोर्ध्वं श्वासस्तस्यैव हन्ययन् ॥” मा.नि. ।
See श्वासः ।

जईस्थितिः । पुं । अथस्वीर्हावर्त्ते । चिका ।

जईसितः । पुं । कारवेष्टे । कतला उच्छे-
चिका ।

जईमणः । पुं । द्रोणपरिमाणे ।

जईर्मिः । पुं, स्त्री । तरङ्गे । दुःखे । वेदनायां ।
पीडायां । वेगे । भङ्गे । भे.महिकं ।

जईर्मिकः । पुं । अथस्य पादरीगमेदः । लक्षणं
—“जईर्मिकचोर्ध्वसंस्थानैर्बलिभिः खुरसम्भवेः ।”
ज.द.३८अ. ।

जईर्वः । पुं । वाङ्वायी ।

जईर्वी । स्त्री । ऊरुस्थमर्धमेदः । स. ।

जईर्वङ्गम् । स्त्री । गोमयकृत्तिकायाम् । उवृत्ते
छाता । हारा ।

जईर्वा । स्त्री । देवताककहने । श.च. ।

जलुपी । पुं । शिशुमारः । अ.टी. ।

जलूकः । पुं । पंचके । अयं प्रसङ्गजातीयः ।
एतन्नांसम् उपावीर्यम् । एतद्वचनान् शीघ्रमन्त्र-
कोत्सादाः क्षीणयुक्तता च जायन्ते । भा.पू.१भ. ।
“जलूकपल्लवं भानिकरं वातप्रकोपकरञ्च ।” म-
द.व. । [रन्ध्रं । मे. । स्त्री । प्रभाते । श.र. ।]

जघः । पुं । चारुस्तिकायां । अम. । सन्ध्यायां ।

जघकः । पुं । कक्षर इति प्रसिद्धे हथकन्दे ।
वा.सू.१५अ. जघकादि. । “जघकस्तुत्यको हिङ्गु ।”
चारुस्तिकायाम् । “जघकः चारुस्तिका, वारा-
णसीसमीपे बभ्रुवर्देशे बाहुल्येन भवति । अन्ये
तद्वत् द्रव्यान्तरमाहः ।” सु.सू.१८अ.उ. । स्त्री ।
प्रत्यये । श.र. ।

जघकादिगणः । पुं । जघकस्तुत्यको हिङ्गुवा-
सीसहयसैव्यवृत्तिलागूनीति गणः । गुणाः—सू-
चकृष्णग्रीवग्रीवमेदः कफघ्नः । “जघकस्तुत्यको
हिङ्गुकाशीसहयसैव्यं सन्ध्याजगु ।” वा.सू.१५
अ. । च.द.कषायघ्ने ।

ऊषणम् । स्त्री । मरिचे । “ऊषणं मरिचे स्त्री-
बम् ।” मी.श्रविकं । प.सु. भा.पू.१भ.६.व.। पिप्-
पल्या । च.द.क.म.च.चि.सिन्दुवारादिः । “सिन्दु-
वारदलजायः सोषणः कफजे ऊरे ।” शुष्कशाम् ।
भा.पू.१भ.६.व.। पिप्पलीमूलं । भा.पू.१भ.६.व.।
पुं । चिवकवृक्षे । भा.पू.१भ.६.व. ।

ऊषणा । स्त्री । पिप्पल्याम् । रा.नि.व.६ ।
भा.पू.१भ.६.व.। चविकायाम् । प.सु.। See
चयम् । शुष्कशाम् । वै.निघ. ।

ऊषरः । पुं । चारभूमौ । रा.नि.व.२ ।

ऊषरक(ज)म् । स्त्री । औषरके । पांशुलवणे ।
औषरकवर्णः रोमकलासायस्मान्भेदे रा.नि.व.१३ ।

ऊषरदण्डम् । स्त्री । खनामध्यातद्वणे, घासवि-
शेषे । गुणाः—बलदं कथं पशूनां हितक्ष । रा.
नि.व.८ ।

ऊषवान् । त्रि । ऊषरे । अम. ।

ऊषसूतम् । स्त्री । मृत्तिकालवणे । “ऊषसूतं
बालुकैलं शैलमूलाकरीडवं । लवणं कटुकं केदि
विहितं कटु चोच्यते ॥” सु.सू.४६५. ।

ऊषचारः । पुं । चारमृत्तिकायाम् । (जांघी-
याणि । गुणाः—“उष्णोऽनिलघ्नः प्रकटो ऊषचारी
बलापहः ।” सु.सू.४६५. ।

ऊषाकरः । पुं । ऊकुटे । श.र. ।

ऊषापानम् । स्त्री । प्रत्यञ्जलपाने । तस्य
विधिगुणाः—“अथसः प्रसूतोरष्टौ रवावमुदिते
पिबेत् । वातपित्तकफान् जिला जीवेष्टपशतं सु-
खीति ॥ तथा—अशःशोथयङ्गुली ऊरजठरज-
राकुष्ठमीदोविकाराः सूत्राघातास्तु पित्तश्रवणगल-
शिरःशोथिशूलाक्षिरोगाः । ये चास्ये वातपित्तत-
जकफज्जता व्याधयः सन्ति जनीसांसांनभ्यासयो-
गादपहरति पयः पीतमस्ये निश्वायाः ॥ विगतच-
ननिश्रीषे प्रातस्तयाय निब्यं पिबति खलु नरीयो
नासरन्त्रं वारि । स भवति भतिपूर्णश्चक्षुषातार्त्त-
तुल्यो बलिपलितविहीनः सव्येवाचैर्विमुक्तः ॥” भा.।

ऊषकः । पुं । पित्ते । रा.नि.व. । औषकस्ती ।
ज्यैष्ठाषाढौ औषकस्तुः ।

ऊषा । पुं । उष्णतायाम् । चयरीगे । वै.निघ.।

ऊषापहः । पुं । हेमन्तकृत् । वै.निघ. ।

ऊहः । पुं । तर्के ।

ऊहिनी । स्त्री । सम्प्राज्जन्त्याम् । यंति ।

ऊहम् । स्त्री । “यदनिर्दिष्टं बुद्धिमता तदूहम् ।”
सु.उ.६५५. ।

कृत्

कृकथम् । स्त्री । खण्डे । धने । अम. । सु.सू.
१८५. । [च. ।

कृवी(जी)षम् । स्त्री । भाटे । तांशु । कृ.

कृजीकः । पुं । धूमे ।

कृजुश्रेणी । स्त्री । सूत्रायां । रत्ना. ।

कृजुसर्पः । पुं । सर्पविशेषे । दर्वीकरसर्पे ।
सु.कल्प.४५. । See सर्पः ।

कृतम् । स्त्री । जले । मी. ।

कृतुः । पुं । वसनादिषड्विधकाले । रवे राजि-
संक्रमात् यत्र दोषाणां चयकोपसमा भवन्ति ते
कृतव उच्यन्ते । “चयकोपसमा यजिन् दोषाणां
सम्भवन्ति हि । कृतुषट्को नदाभ्यातं रवे राजिषु

संक्रमात् ॥” भा.पू.१भ.कृतुचय्या । ते च शिशिर-
वसन्तौषवर्षाशरद्धेमन्तशः दोषोपचयप्रकोपोप-
शमननिमित्तानि भवन्ति । तदुक्तं—“माघादयो
द्वादशमासा विमासिककृतुहत्वा षडृतवौ भवन्ति ।
ते शिशिरवसन्तौषवर्षाशरद्धेमन्ताः । तेषां तप-
सपक्षो शिशिरः, मधुमाधवौ वसन्तः, युषिष्ठाक्री
षीषः, नभोनभस्वी वर्षाः, श्रवोर्जौ शरत्, सङ-
सङ्गस्यो हेमन्तः इति । भाद्रपदाश्वयुजौ शरत्,
कार्तिकमार्गशीर्षौ हेमन्तः, पौषमाघौ शीतः,
फाल्गुनचैत्रौ वसन्तः, वैशाखज्यैष्ठ्यौ षीषः, आषा-
ढश्रावणौ प्राष्ठिति” च मतानरं । सु.६६५. ।
षीषो मेषवर्षो प्रोक्तः प्राष्ठिष्युनकर्कोटी । सिंह-
कन्धे खृता वर्षाः तुषा ऋषिकयोः शरत् षण्मशीर्षौ
च ऐश्वरी वसन्तः—ऊषानीपयोः । भा.३

ज्यौतु तस्य मेदघ्नं स्त्रीकुर्वन्ति यथा—श्रीत-
योधवर्षाः । तत्र फाल्गुनादिज्येष्ठान्ताः शीघ्रः,
आषाढाद्याश्विनाम्ना वर्षाः, कार्तिकादिमाघान्ताः
शीत इति । ऋतुलक्षणदिकं यथा—“तत्र वर्षा-
स्त्रीषधयस्तत्पयोऽल्पवीर्या आपश्चाप्रसन्नाः क्षिति-
सलप्रायास्त उपयुज्यमाना नभसि संघावतते जल-
प्रक्रिद्रायां भूमौ क्लिन्नदेहानां प्राणिनां शीतवात-
विष्टआग्नीनां विदहन्ति, विदाहान्तिनसञ्चयमापा-
दयन्ति, स सञ्चयः शरदि प्रविरलमेव विरल्युपयु-
ष्यति पङ्क्तिः करणप्रविलापितः पतितकान् व्याधीन्
न जनयति । ता एवीषधयः कालपरिणामात्परि-
णतवीर्या बलवत्यो हंसन्तं भवन्त्यापश्च प्रसन्नाः
क्षिप्त्वा अत्यर्थं गृह्यन्ता उपयुज्यमाना सन्दकिरण-
त्वाद्दानीः सत्पारपवनीपलम्भितदेहानां देहिना
नविदग्धाः संहृत्वाऽहोरात्रैवातुपलपाच्च श्रेष्ठः
सञ्चयमापादयति, स सञ्चयो वसन्तऽर्गमयविला-
पित ईषत्सन्तदेहानां देहिनां श्रेष्ठिकान् व्याधीन्
जनयति । ता एवीषधयो निदावै निःसारा रुचा
अतिमार्जं लघ्ना भवन्त्यापश्च ता उपयुज्यमानाः
मध्यप्रतापोपशोषितदेहानां देहिनां रीत्याल्लघुत्वा-
द्देश्याच्च वायुः सञ्चयमापादयन्ति, स सञ्चयः प्रा-
तपि चात्यर्थं जनीपक्रिद्रायां भूमौ क्लिन्नदेहानां
प्राणिनां शीतवातवर्षरितो वातिकान् व्याधीन्
जनयति । ...तत्र पूर्वोक्ते वसन्तस्य लिङ्गं मध्याह्ने
श्रीषस्यापराह्णं प्रातः प्रदोषं वापिकं शारदमह-
रात्रे प्रत्युषसि हेमन्तसुपलजयत् । एवमहोरात्र-
मपि वर्षमिव शीतोष्णलक्षणं दीर्घोषघ्नप्रकीपोप-
श्रमैर्जनौयात् । ऋतूनामत ऊर्ध्वमन्यापन्नानां लज-
यानि यथा—वायुज्यात्तरः शीतो रजोधूमा-
कुला दिशः । कृत्तमुषारैः सविता हिमनादा
जलाश्रयाः । दर्पिताव्वाङ्मङ्गलाहमहिषोर्भकुञ्ज-
राः । रोधप्रियङ्गुपद्मागाः पुष्टिता हिमसाह्वयः ॥
शिशिरं शीतसधिकं वातहत्याकुला दिशः । श्रेष्ठं
हेमन्तवर्षस्य विशेषं लक्षणं बुधैः । दिशी वसन्ते
विमलाः काननैरुपशोभिताः । किंशुकाभोजवकु-
लचूताश्रीकादिर्गुण्यतेः । कीकिलाषट्पदगणैरुप-
नीता मनोहराः । दक्षिणानिखसंवीताः सुसुखाः
पल्लवीष्मलाः । शीघ्रं तीक्ष्णपरादिहो माहवतो
नैस्सन्तोऽसुखः । मृत्ता सरितसाग्न्यो दिशः प्रख-
लिता इव ॥ आलक्षणाद्गुणलाः पयःपानाकुला
श्वलाः । अश्वरीरघृणलता विपरीतवर्णवर्णः ॥

प्रातःपश्चरमानां पश्चिमानिलकविनेः । अन्तर्देहि-
द्युद्योतप्रसुतेकुसुलक्षनेः ॥ कीमलस्थामश्रयाणां
शक्रगीपोष्मला सखी । कदम्बनीपकुटजसर्पकेल-
किभूषिता ॥ तत्र वर्षासु नद्यधःपूरीहप्रतदुसमाः ।
वायुः प्रोत्फुल्लकुसुदनीलीपलविराजिताः ॥ भूर-
व्यक्तस्थलश्रवा बहुशस्योपशोभिता । नातिगर्जत्-
स्वयन्मघनिरुद्धाकीर्यहं नभः ॥ बभूवुः शरदकैः
श्रिताभविमलं नभः । तथा सरास्यम्बुहृद्भोमि
हंसंसघटितैः ॥ पङ्कशुकुदुमाकीर्णा निम्बोन्नतसम-
िष भूः । वाणसमाङ्गबभूवुः ककाशासनविराजिता ॥
खगणैरतियुक्तैष विपरीतेषु वा पुनः । विपरीतविप-
वा दीषाः कुप्यन्त्युषु देहिनां ॥ हरेहसन्ते श्रेष्ठान्
पिपं शरदि निर्हरेन् । वर्षासु समेवहायं प्राग्नि-
कारसमुक्त्यात् ॥” स.म.६.प. । स्त्रीकुसुमे । अम. ।
See पुष्पं, आर्चवच ।

ऋतुजन्म । स्त्री । पुनर्नवायाम् ।

ऋतुपरीक्षा । स्त्री । आर्चवपरीक्षायाम् ।
तद्यथा—“ऋतौ कण्डूयनं योनी कविदङ्गं च वेद-
ना । बाह्व्यं सत्यता वापि चानुबन्धितमस्य वा ।
संरोधः सत्येता वापि वेद्यान्येतानि यवतः । आस-
थ्यवलिखित्वेव भिषग्भिर्योषितां सदा ॥” अचि. ।

ऋतुमती । वि । रजःखलायां स्त्रियाम् । तल्ल-
क्षणं यथा—“पीनप्रसन्नवदनां प्रक्रिद्रास्त्वसुखहि-
जां । नरकाभ्यां प्रियकथां सलकुल्यचिसूर्जजाम् ॥
स्फुरद्भुजकुचयोगिनाभ्यूजघनस्मिचं । हर्षात्कुक्क-
पराद्यापि विद्याहनुमतीमिति । नियतं दिवसेऽतीते
सङ्कुचल्यम्बुजं यथा । ऋतौ व्यतीते नाय्यांस्तु योनिः
संविद्यते तथा ॥ मासेनोपचितं काले घनौष्णं
तदार्चवम् । ईषत्कृष्णं विदग्धच्च वायुर्यनिमुहं
नयेत् ॥ तवर्षाहादशाकाले वर्णमानमष्टकं पुनः ।
जरापक्वरीराणां याति पञ्चाशतः वयम् ॥” स.
शा.२।१७. ।

ऋतराजः । पुं । वसन्तऋतौ । रा.नि.व.२१ ।

ऋतुविषय्यः । पुं । ऋतुव्यापदि । वसन्ता-
दिस्थाने शरदादिचक्षुप्रवर्तौ ।

ऋतुवैषम्यम् । स्त्री । ऋतुचर्याविपरीताचर-
णं । भा.म.४भ. । “क्रोधस्तुवैषम्यशरीरभितापे ।”

ऋतुशूलम् । स्त्री । ऋतुकाले रजोरीधजन्-
मूलरीमे । “पुण्यस्य वातादिभिर्हतत्वं तस्य कार्श्यं ।

अटिः पिच्छलं खिगं घनं कवति शीथितं । यो-
नौ नाभी तु शूलानि कृती मरमदारुणम् ॥” रस.
२. यौ. व्या. चि. ।

अटुषट्कम् । स्त्री । हिमशिश्निरवसन्तशीष-
वर्षाभरत्नु । “चयकीपसमा यस्मिन् दोषाणां स-
म्भवति हि । अटुषट्कं तदाख्यातं रवेराशिषु सं-
क्रमात् ॥” भा. ।

अटुसन्धिः । पुं । अटुहयसंश्लेषसमये । स च
अटुहयस्यायनसंवाहरूपः । तदुक्तं “अलीरन्त्या-
दिसमाङ्गाटुसन्धिरिति स्मृतः । तत्र पूर्वोविधि-
व्याज्यः सेवनीयः परो विधिरिति ॥” वा. ।

अटुसन्मिता । स्त्री । मुनिखर्जूरिकायाम् ।
वै. निघ. ।

अटुस्नाता । स्त्री । रजोदशनावतुर्धेऽङ्गि स्ना-
तायाम् । “पूर्वे पश्चेदटुस्नाता यादृशं नरमङ्गना ।
सादृशं जनयेत्पुत्रं ततः पश्चेत्यति प्रियं ॥” सु. शा.
२५. ।

अटुहरीतकी । स्त्री । कृती कृती हरी-
तकीमक्षणाविधौ । यथा—“सिन्धुशर्कराशुण्ठी-
कषामधुगुहैः क्रमात् । वर्षादिष्वभया संख्या रसा-
यनगुणैषिणा ॥” च. द. । भट्टारसु यौषमधिकृत्याह ।
श्रीषी तुल्यगुडां सुसैश्वर्ययुतां मेघावमङ्गाव्भरे साहं
शर्करया शरदमलसया शुष्कया तुषारागमे । पिप्-
पल्या शिशिरे वसन्तसमये चौद्रेण संयोजितामित्यं
प्राश्य हरीतकीमिव रुजो नश्यन्तु ते श्रवणः ॥
प्रयोगा. बाजौ. । [घान्ये । निर्वृत्तकृतघान्ये । अ. टी. ।

अट्टम् । स्त्री । सप्पकघान्ये । अम. । पक्कमर्दित-

अट्टिः । स्त्री । कोशयामलप्रसिद्धे अट्टिहरीति
च गौडप्रसिद्धे खनामख्यातलताकान्दे । तदुक्तं “अ-
ट्टिहरीति ही कान्दी भवतः कोशयामले । श्वेत-
रोमन्वितः कान्दी लताजातः सारसूकः । मूलयन्त्रि-
समा अट्टिर्वासावर्णफला च सा । प्रयोगेष्वायोरिकं
अथाखामं प्रयोजयेत् ॥” रा. नि. व. ५. । गुणाः—
ठडिगुणगुल्या बल्या चिदीवल्ली शुक्रला मधुरा
शुक्रः बलेत्येकरी मूर्च्छाऽक्रपितहरी च । भा. पू.
१५. । मङ्गावायणां । वा. सू. १५५. पञ्चकादी चक-
चः । “पञ्चकपञ्चाट्टिगुणवत् । एतदभावे वारुणी
कीत्या ।”

अट्टिजा । स्त्री । सर्पगन्ध्यायां । गन्धरावायां ।
प. सु. । अस्याः कान्दीवाद्याः । भा. स. १५. ।

अट्टयः (अः) । स्त्री । रुक्मिणी । “अट्टो नीला-
खकी लोके स रीर इति कौर्तितः ॥” भा. स. १५. ।
तस्यांसमुष्ठाः—काषामं मधुरं वातघ्नं पित्तघ्नं हृद्यं
तीक्ष्णं वस्तिशोधनच । सु. सू. ४६५. ।

अट्टभः । पुं । अट्टभके । कर्णरन्ध्रे । कुशीर-
पुच्छे । मी. । सु. चि. १७५. बलीवर्द्धे । त्व. । मांस-
सुष्ठाः—अतिमृदु खिगं पित्तश्लेष्मवर्धनं हृदयं वा-
तघ्नं बल्यं पीनसन्नच । भा. पू. १५. ।

अट्टभकः । पुं । One of the eight
medicaments, carpopogon pruriens.
खनामख्यातौषधे । अट्टभ इति गौडि काश्लिरे च
प्रसिद्धः । अथ उक्तं । जीवकर्षभकयोः कल्पिताह
नियभावः—“जीवकर्षभकौ श्रेयौ हिमाद्रिशिख-
रोद्भवौ । रसोनकन्दवल्कान्दी निःसारी मूष्णपत्रकौ ।
जीवकः कूर्चकाकारः अट्टभो वृषश्श्ववत् ॥” गुणाः—
जीवकर्षभकी बल्यौ शीतौ शुक्रकफप्रदी ।
एतदभावे विदारीमूलं प्रयोज्यम् । भा. पू. १५. ।
मधुरः शीतः पित्तरक्तविरिकगुत् । शुक्रश्लेष्मकरी
दाहक्षयज्वरहरश्च सः । रा. नि. व. ५. । “अट्टभको
वृषभकः ।” सु. चि. ८५. ।

अट्टभरी । स्त्री । कपिकच्छुलतायाम् । आना-
कूनी । र. मा. । नराकारदीपिति । शिरासायाम् ।
विधवायाम् । से. भविकं ।

अट्टिः । पुं । गीरीचनायां । वै. निघ. । [प. सु.]

अट्टिकम् । स्त्री । लताविशेषे । त्रियाङ्गिलता ।

अट्टिजङ्गलकः (ला) (लिका, की) ।
स्त्री । अट्टगन्धायाम् । जर्णगङ्गा । रजा. ।

अट्टिपुत्रकः । पुं । दमनकवृक्षे । वै. निघ. ।

अट्टिप्रोक्ता । स्त्री । माषपर्णीलतायां । प. सु. ।

अट्टिश्रेष्ठः । पुं । पुच्छरीकवृक्षे । अट्टी ।

अट्टिश्रेष्ठा । स्त्री । अट्टी । वृक्षी । वै. निघ. ।

अट्टिषष्टा । स्त्री । अट्टी । मद. व. १. ।

अट्टीकः । पुं । कामवृक्षे । मद. व. १. ।

अट्टिः । पुं । हरिद्रि । चेतकवृक्षे । वयकवृक्षे ।

नीलहरिणे । एतन्मांसं कफघ्नं पित्तघ्नं कृमिघ्ना-
मवर्धकं चतुःपञ्चकम् । भा.पू.१भ. ।

कृष्यगन्ता । स्त्री । माषपण्यां । भा.नि. । अ.र. ।

कृष्यगन्था (भिक्षा) । स्त्री । कृषिजात्रा-
लायां । र.मा. । अतिबलायाम् । शौरविदार्यां ।
अ.र. । श्वेतशर्करकन्दे, रक्तशर्करकन्दे । वै.निघ. ।

कृष्यजिह्व(क)म् । स्त्री । मरुत्कुष्ठभेदे । तस्य
लक्षणम् — “कृष्यजिह्वाप्रकाशस्वरत्नानि । कृष्यजि-
ह्वानि ।” सु.नि.५च. ।

कृष्यपुष्पी । स्त्री । अतिबलायाम् । वै.निघ. ।

कृष्यप्रीता । स्त्री । श्वेतवाय्वाखके । प.सु. ।
शतम्भ्याम् । महाश्रतावय्याम् । महाबलायाम् ।
कपिककुलतायाम् । भा.पू.१भ.गु.व. । पीतवाय्वा-
खके । र.मा. । माषपण्याम् । अ.र.४च. । “कृष्य-
प्रीताश्रतावय्यतिबलायुक्तशिल्पिषु ।” मे.तत्पुष्कं ।

कृष्याङ्गा । स्त्री । नागबलायाम् । बलायाम् ।
वे.ने.डु. । वै.निघ. ।

कृष्यः । पुं । मरुत्के । रा.नि.व.१८ । सन्मा-
युक्ताः—क्षिप्तं गुरुं हृत्वं स्वादु तन्मं वातघ्नम् ।
मद.व.१२ । हरिणे । हला. । ज्ञतवेधने । पो.वा.
नटा । मे.पदिकं । श्लोकाकवचे । रा.नि.व.८ ।

कृष्यगन्था । स्त्री । वृद्धदारकवचे । वीजता-
डुक । कृषिजात्रालायां । र.मा.च.सु.४च.हृदये ।
श्वेतभूमिकृषाखे । वै.निघ. ।

कृष्यगन्धिका । स्त्री । कृष्यभूमिकृषाखे । क-
र्षदारकलतायां । वै.निघ. ।

कृष्यप्रियः । पुं । कृष्यभक्त्युपे । रा.नि.व.५ ।

कृष्यमुखयन्त्रम् । स्त्री । सन्द्यगुल्मी यन्त्रविशे-
षे । अत्रि. ।

कृष्यविट् । स्त्री । तैलपायिविष्टायाम् । आ-
र्षेणानि नाणि । वै.निघ.२भ.५च.चि.कृष्याग्नि-
रीषलेपे । [व.५ ।

कृष्यार्हा । स्त्री । महाभिदालतावृक्षे । रा.नि.

ए

एककन्दः । पुं । पानीयामुके । पाणशक इति
प्रसिद्धे कन्दशके । शालाकटू । प.सु. ।

एककुष्ठम् । स्त्री । वृद्धकुष्ठभेदे । लक्षणम् —
अस्तिदन्तं महाबाहुं यन्मध्यशकलोपसं । तदेककु-
ष्ठम् । भा.नि. । एककुष्ठं चर्मदलमिति केचित् ।
कृषारचर्मं येन भवेच्छरीरं । तदेककुष्ठं प्रवदन्त्यसा-
ध्यम् । सु.नि.५च. ।

एकचरः । पुं । गच्छके । अश्वारे । त्रिका. ।

एकदृक् (ष्टिः) । पुं । काके । हला. । वि ।
काये । कृ.पा. । इ.च. ।

एकपत्रः (क्षः) । पुं । चण्डालकन्दविशेषे ।
रा.नि.व.७ । श्वेततुलसां । र.मा. ।

एकपत्रा (त्रिका) । स्त्री । सुगन्धद्रव्याम् ।
गङ्गुली । मातुर्वे पलाश इति ख्याते गन्धपत्रवचे ।
रा.नि.व.६ । पाशुरतुलसीवचे ।

एकपत्री । स्त्री । नागवल्लीलतायाम् । वै.निघ. ।

एकमूलः । पुं । पुच्छरीकवचे । पू.उ.वि. ।
वै.निघ. ।

एकमूला । स्त्री । शालपण्याम् । अतस्याम् ।
गमिना । संवहः । [तेजस्वराज । नटा. ।

एकरजः । पुं । वृद्धराजवचे । भीमराज,

एकरन्ध्रः । पुं । नदीवटे । वै.निघ. ।

एकवर्षिया । स्त्री । एकहायस्यां गवि । एक
वह्वरेण वाहुर । इ.च. ।

एकविंशतिगुम्लुः । पुं । कुठरीने । अ.द.
कुष्ठ-चि. । चित्रकं त्रिफलां व्योपमजार्जं कारवीं
वचाम् । संश्ववातिविषे कुष्ठं चयेनायावश्यकम् ।
विडङ्गान्यजनीदाद्य सुसान्धकरदाक च । याव-
न्धेतानि चूर्णानि तावन्मात्रतु गुम्लुगुं । सद्रुथ
सर्पिषा सार्द्धं गुडिकां कारयेद्विषकं । प्रातर्भोजन-
काले च भक्षयेत्तु यथाबलम् । चितामूल,
त्रिफला, त्रिफले, जीरे, कुष्ठजीरे, बट,
सैन्धव, अ.तईच, कूड, चै, एलाईच, वक्का-
र, विडङ्ग, यमानो, मूत्रा, मेवदारु एतद्योक्त
समभाग । सर्गर्ह्य समानं शुग्गुल, वृद्धेक
सहितं मर्दनपूषकं गुडिकां करिषे ।

एकवीरः । पुं। खनामख्यातव्यविशेषे । एक-
वीर । गंडुविकेत । गुणाः—कटुकः तीक्ष्णतप्तः
सर्पः श्वप्रसीकटिग्लामिधातुः । रा. नि. व. ८ ।

एकवीरा । स्त्री । बभ्याकर्मोद्याम् । गुणाः—
“एकवीरा धृता तित्ता चाखुणा वातहा धृता ।
पक्षाघातं वृष्टकटीशूलचैव विनाशयेत्॥” वै. निघ. ।

एकवृन्दः । पुं । तन्नामककण्ठरीगविशेषे । येन
दुष्टकफप्रोषिताभ्यां कण्ठे दाहकण्डूमदीषत्याकी-
षणं श्चन्द्रवती वृत्तयः शोथो आयेति । लक्षणं—
“वृन्तोन्नतो यः श्वयशुः सदाहः कण्डुन्वितोऽप्याक-
खदुर्गन्धः । नास्त्वैकवृन्दः परिकल्पितोऽसौ व्याधि
बलासक्षतजप्रसृतः ॥” सु. नि. १६५. सा. नि. ।

एकवृषः । पुं । गलरोगे । वै. निघ. ।

एकशफः । पुं । घोटके । चिका । एकसुर-
जमुनि । यथा—“खरीऽधोऽध्वतरी गौरः शर-
भश्चमरी तथा । एते चैकशफाः ख्याताः ।” भा. ।

एकशफचीरम् । स्त्री । अर्धभागखुरपत्रदुग्धे ।
श्वद्वयोर्वा पञ्चमात्रेण दुग्धं । गुणाः—उष्णं ति-
क्तकफं लघुं श्लाघावातहरं साम्बसीपत्रवर्णं जडता-
करमिति । वा. टी. हिमा. । [प. सु.]

एकशिखा । स्त्री । पाठायाम् । आकृतिना ।

एकशृङ्गः । पुं । गण्डके । गण्डारे । वै. निघ. ।

एकहस्ती । स्त्री । अश्वस्य शोभनवल्गुमिदं ।
“हिहस्ती चैकहस्ती च शुभगा शोभना मता ।”
ज. द. ७५. ।

एकहायनी । स्त्री । एकावर्षीयायां गवि । अम. ।

एकाङ्गम् । स्त्री । चन्द्रने । हारा. ।

एकाङ्गवातः । पुं । पञ्चवधरोगे । पक्षाघातः ।
सा. नि. । See पञ्चवधः । अश्वस्य वातव्याधिरोग-
विशेषे । “एकः प्रलम्बते कर्णः शरीराहंस यथ-
ति । शूनो भवति चाश्वश्च रोगे एकाङ्गसंज्ञके ॥”
ज. द. ५१५. ।

एकाङ्गी । स्त्री । सुरामांसां । सुरामांसी
नामकं शङ्खदवाविशेषः । गुणाः—तिक्ता हिमा
स्त्रावी लघुः वातपित्तघ्नो ज्वरभूतकरकोष्ठी कुष्ठ-
कासघ्नो च । भा. पू. १४. । कटुः केवाया भस्मसू-
क्ष्णोष्णविषदाहघ्नो च । रा. नि. व. १२ ।

एकाण्डः । पुं । तन्नामकदीपान्विताये । “ए-
केन लम्बमानेन सूर्येणैकाण्डसंज्ञकः । ज. द. १५. ।

एकादशशततिकमहाप्रसारणीतैलम् ।

स्त्री । वातव्याधी । “श्रावामूलदलैः प्रसारणितुला-
सिक्तः कुरण्टीतुलैः किद्रायश्च तुलैः तुलैः बहुकतो
रास्त्राश्रीपातुलां । देवाश्चाश्च सकेतकाहटशते निः-
काथ्य कुर्भाशिके, तीये तैलघटं तुषाम्बकलसौ द-
त्त्वादकं समुनः ॥ शुक्ताच्छागरसादधेचुरसतः श्री-
राश्च दत्त्वादकं, एकाककटजोवकायविकषा कांकी-
लिकाकचुराः । मूत्रौषा घनसारकुन्दसरला का-
श्मीरमांसीनखैः, कालीयोलपत्रकाह्वयनिशां क-
कोलकयस्यिकैः ॥ चाम्पेयाभयचोचपूगकटुकाजा-
तीफलाभीरुभिः, श्रीवासामरदाश्चन्दनवचाश्ले-
यसिन्धुवैः । तैलाभ्योदकटभराद्रिनिलनाटश्रीर-
कश्रीरकैः, कसूरीदशमूलकेतकनतश्यामाश्रगम्बु-
भिः । कौलीतार्जजश्लकौफललघुश्यामाश्रताहाम-
यैः भस्मातत्रिफलाजकेशरमहाश्यामालवङ्गान्वितैः ।
सर्वायैस्त्रिपलैर्महीयसि पञ्चैकन्दन पात्रेऽग्निना ॥”
तिलटेतल ७४५. क्वाथार्थं समूलपत्राश्च शङ्ख-
भाहुनिना ७५५०५. नीलश्रीटी, शुक्लश्री, एरु-
मूल अत्रोद्योके २५५. रामा, शिरीषहृत्तल, दे-
वदारु, केसात मूल अत्रोद्योके ७००५. खल
७४००५. शेष ७४५. कौजि ७४५. दधिगु
१७५. शुद्ध १७५. छागमांस ८५. खल ७४५.
शेष १७५. ईक्षुरस १७५. दुग्ध १७५. । क-
क्वाथं पिडिंश्च, कौकुडाशुश्री, जीवनीर द-
शक वा अष्टवर्ष, काकाली, मञ्जिष्ठा, श्रीर-
काकाली, आलाकुशीर मूल, छोट एलाइच,
कपूर, कुन्दूरुथोटी, सरलकठ, कूकूम, ज-
टामांसी, नथी, रुक्माशुक्र, नीलांशुपल, पद्म-
कठि, हरिद्रा, कक्कोल, गोटैला टापाकलि
वा नागेश्वर, वेणार मूल, गुड्डक, गुपारि,
जायफल, लताकस्तुरी, शतमूली, लवणथोटी,
देवदारु, श्वेतचन्दन, वट, शैलज, सैकव,
शिलादस, मूत्रा, शङ्खभाहुनिमूल, पूनर्वा,
नालूका, शङ्खश्री, मृगनाभि, दशमूल, मयना-
फल, श्रियशू, शाल, केसा, उग्रमूल, अश्वग-
क्षा, वाणा, रेणुका, रसाज्जन, शिमूलमूल, कट-
फल, अशुक्र, श्रीमालता वा अनन्तमूल, कूड-
तेलार मूत्रा, त्रिफला, शुल्फा, पद्म नागेश्वर,

नवम्, त्रिकटु अंशुक ७७७। प्रयोगः।
ध्याममिति पाठे गन्धद्वयम्।

एकादशायसः । पुं । वृद्धवृद्धाधिकारि । पा-
ठः—“सतायः पुरुषः शुक्लं खमी दरदगम्बकी ।
गगनं पुष्परागश्च शीघ्रितचेश्वरीरगी । विडङ्गवि-
फलाङ्गिहयमानीजीरकद्वयं । सर्जोफलवचाशङ्गी
मरिचं पिप्पलीद्वयं चवी दुरालभा वङ्गः शुष्की-
द्रावेर्विर्महयेत् ॥” पुरुषः रसः । खगः स्वर्णमालि-
कम् । पुष्परागः तन्नामकमणिः रसाञ्जनं वा । शी-
घ्रितं कुङ्कुमं । ईश्वरः पितृलं । रसः रत्नप्र-चि ।
प्रयोगाश्रितं तु शुक्लस्थाने शुद्धः, शुष्कीद्रावेर्विर्महये-
दित्यत्र ‘भावयेदाद्रेकद्रवैः’ इति पाठान्तरं । प्रयो-
गाश्रितं पुरुषः शुग्गुलुः । पुष्परागं रसाञ्जनं । शीघ्रि-
तं ताम्बु । ईश्वरः रसः । जातिरलीङ्गं पारदः गन्धः
ताम्बु स्वर्णमालिकं चम्बु हिरण्यं कुङ्कुमं पीतुराज
मणिः । शीघ्रं पितृलं विडङ्गं त्रिकला हिरण्यमानी
जीरकं कृष्णजीरकं पियालफलं वचा कर्कटशङ्खी
मरिचं पिप्पली गजपिप्पली चवी दुरालभा चि-
त्रकमूलं एषां प्रति समभागः आद्रेकरसेन भाव्यं ।

एकादशेन्द्रियम् । स्त्री । श्रोत्रत्वक्चक्षूरस-
नाश्राणवाक्पाणिपादोपस्थपादमनःसु । एषु प्रथमं
पञ्चज्ञानेन्द्रियं, अन्यस्य कर्मेन्द्रियं । सु.शा.१७. ।

एकादिवीरः । पुं । एकवीरश्च । वै.निघ.

एकान्तः । पुं । यदवधारिणीकृतं । यथा—
“विहृषिरेचयति मदनफलं वामयतीति ।” सु.उ.
६५७. । [वै.निघ. ।

एकाष्टी । स्त्री । कापांस्यां । कापांसवीजकोषे ।

एकाष्टीका । स्त्री । पाठायाम् । आकनादि,
निष्कृता । वै.निघ. ।

एकाष्टीलः (ला) । पुं, स्त्री । वकहवे । अम ।
हिं वृद्धील, सरी । भा.पू.१७. । (ला) पाठायाम् ।
र.भा. । रा.नि.व.६ । वनतिक्तकायाम् । से.ख-
चतुर्थी पुष्पवचमेदि । भा.पू.१७. । See अगल्यः ।

एकान्ना । स्त्री । एकवर्षायां गवि । अम. ।

एकाचः । पुं । काके । वि । एकमेव । कर्णा-
ग्र.च. । [—हिमं पितृघ्नं वातघ्नेष्वकच । मद. ।

एकैषिकतेलम् । स्त्री । तन्नामकतेले । गुणाः

एकैषि(कोशि)का । स्त्री । वकपुष्पहवे ।

पाठायाम् । आकनादि । विहृतायाम् । “एकै-
षिकाजशङ्खी च” । सु.सू.१६७.चि.१७,१८च. ।
तसैलं मधुरम् अतिशीतं पितृघ्नं वातकोपनं
श्लेष्मवर्धनञ्च । सु.सू.४५७. । [हाङ्मूल । वै.निघ. ।

एकैषी । स्त्री । पाठायाम् । आकनादि । म प-
एकोशि(धि)का । स्त्री । पाठायाम् । आक-
नादि । र.भा. । वकहवे इति केचित् ।

एङः । वि । बधिरः । काना । अम. ।

एङकः (काव्यः) । पुं । प्रथुयङ्गमेव । उ-
डा । प.सु. । वनच्छगले । तिका । “एङकः
प्रथुयङ्गः स्यान्मिदः पुष्कलु दुम्बकः । एङकस्य पलं
जयं मेषामिषसमं गुणैः । मेदःपुष्कीद्वयं मांसं
द्वयं द्वयं यमापहम् । पितृघ्नकं किञ्चिद्वात-
व्याधिविनाशनम् । भा.पू.१७.मांसव. । लणविशे-
षे । (हाङ्गा) । सु.चि.७७. । मन्त्रिहायां । च. ।

एङकघृतम् । स्त्री । एङकनवनीतोत्पद्यते । गु-
णाः—अतिगुरुत्वाद्वयं सूक्ष्माराणाम्, बुद्धिपाट-
वकरं बलकरञ्च । रा.नि.व.१५ ।

एङका । स्त्री । मेषां । उड्डी । अ.टी.रा. ।

एङगजः (जा) । पुं, स्त्री । चक्रमईशुपे ।
ठाकन्ता गाछ, छाटाकाठा इति च भाषा ।
रा.नि.व.५ । भा.पू.१७.सोमराजतेले । च.सू.
१७. । वन्येलायां । वन एलाछ । च.द.कृष्.चि. ।

एङ्मूकः । वि । बधिरः । वाक्शुतिवर्जितः ।
काना ताना । मे.कचतुर्थं ।

एङ्गस्ती । पुं । चक्रमई । ठाकन्ता गाछ ।

एङ्गुकः । वि । बधिरः । मे. ।

एणः । पुं । हरिषे । रा.नि.व.१६ । कृष्णस्यविशे-
षे । कृष्णनात्र हरिष । हिं करीसाइलहरिष ।
अयं जहालजातीयः । अस्थ मांसगुणाः—कषायं
मधुरं हृद्यं रक्तपित्तकफवातघ्नं रुचिकरं धारकं
बल्यं । सु.सू.४६७. । भा.पू.१४. । विशेषतो ज्वरे
प्रशस्तमिति चक्रपाणिः । लघुशीतलं हृद्यं त्रिदोष-
घ्नं पङ्कजं हृद्यञ्च । रा.नि.व.१७. । “शङ्खिना
हरिषः श्रेष्ठः बल्यो रीचनदीपनः । त्रिदोषघ्नो
लघुः पाके मधुरो ज्वरिणां हितः ॥ स्नेहे चयार्श-
सोः पाश्चावरीचकनिपीडिते । कासश्वासतुराणा-
श्च एणमांसं सुखावहम् ॥” अचि.२०७. ।

एरकः । पुं । हरिणे । श.र. । कणसारि ।

एणीदाहः । पुं । सन्निपातञ्जरविशेषे । लघु-
र्ध—“परिधावतीव गाने रुक्पात्रे मुञ्जपतङ्ग-
हरिणगणः । वेषयुतः सदाहस्येयीदाहञ्जरार्त-
स्य ।” भा.म.१भ. । [See सपं.]

एणीपदः । पुं । मखलिसपे । सु.कल्प.४अ. ।

एणीपदी । स्त्री । असाध्यलूताभेदे । सु.कल्प.
८अ. । See लूता ।

एतः । पुं । हरिणे । श.र. । घोटके ।

एतनः । पुं । निशासे । हे.च. ।

एता । स्त्री । हरिण्याम् । वै.निच. ।

एधतुः । पुं । पुरुषे । [निच. । See एरका ।

एरकम् । स्त्री । डोगलतण्ये । (हा)गना । वै.

एरका । स्त्री । सुसाटण्ये । टणविशेषे । (हा)-
गना । मं. मोयीटण्ये । च.पू.१अ. । गुणाः—हिमा
शुक्रवृद्धिकरी चक्षुष्या वातकीपना । मूत्रकृष्णामरी
दाहपित्तशीघ्रतपत्री च । रा.नि.व.८ । शीता हृष्या
चक्षुष्या वातकीपनी मूत्रकृष्णामरीदाहपित्तशी-
घ्रतपत्री च । भा.पू.१भ. ।

एरङ्गः (झी) । पुं, स्त्री । मखमदे । अन्नश्र-
माह, एलेग माह, रागकड़ा । हिं अरङ्गा ।
गुणाः—मधुरः स्निग्धः विटप्री शीतलः शुक्लः ।
भा.पू.१भ.मखव. । सन्निधायाम् । च. ।

एरण्डः । पुं । Castor oil plant. (Rici-
nus communis.) खनामण्यातहलविशेषे ।
तेरैरुडा गिह् । हिं एरण्ड, रेदि । ते आमिद-
पुषिह् । एरण्डः त्रिविधः स्थूलशुक्ररक्तभेदेन गुणाः—
मधुरीषः शुक्रः शुलशीघ्रकाटशुलबन्धिशुलशिरः-
शुलीद्वरञ्जरञ्जसकफानाहकासकुष्ठामदीषवात-
हरण । तत्कोमलपत्रं गुणवन्धिशुलकफवायुक्रमि-
हृत्तिन्नम् । तन्मज्जगुणाः—सलभेदकः वातकफोद-
रञ्जय । भा.पू.१भ.गु.व. । शैतैरण्डस्य मूलगुणाः—
शुलवायुकफनाशिलं शुक्रजनकत्वं । आमवातनाशि-
त्वं अतिदीपनत्वं पित्तकोपनत्वञ्च । राज. । शैतादी-
नां गुणाः खलपय्येति ख्याः ।

एरण्डकः । पुं । एरण्डे । भरत. ।

एरण्डजम् । स्त्री । एरण्डतैले । वा. ।

एरण्डतैलम् । स्त्री । Castor oil. एरण्ड-
वीजीहवतैले । प्रा.एरंतेल । तेरैरुडा तैलन ।
हिं रेदिका तेल । गुणाः—मधुरगुणस्त्रिषवर्षकत्वं
वातरक्तगुणहृद्गोमाजीषञ्जरञ्जलघु । राज. । ईष-
तिक्तं ईषत्कटुकं रेषकं गुणामिलकाफोदरमुक्ताह-
रिषमञ्जरक्यादिशोथरुजञ्च जयेत् । तीक्ष्णोष्णं
पिक्किलं विस्त्रसेति रक्तैरण्डतैलगुणाः । वा.टी.
हिमा तैलव. । एरण्डतैलं क्रमिदोषनाशनं वाताम-
यघ्नं सख्यारुणलघु । कुष्ठघ्नं खादुरसायने श्रेष्ठं
पित्तकोपनं अतिदीपनञ्च । रा.नि.व.१५ । “एर-
ण्डं घनघापि शीतमेव सदुष्णतं । हृत्सिंहना-
क्याशुशुलानाहविषमनुत् ॥ तैलमेरण्डं बल्यं
गुण्यं मधुरं तथा । तीक्ष्णोष्णं पिक्किलं विस्त्रक्त-
मेरण्डसम्भवम् ॥ अचि.१४अ. ।

एरण्डतैलमूर्च्छा । स्त्री । मूर्च्छाद्रव्याणि—
सन्निधाय मूलकं धान्यं त्रिफला जयन्तीपत्रं बालकं
वनखर्जूरी वटशुङ्गा हरिद्रा दाहहरिद्रा नलिका
केतकी (केशर नाभान) दधि काञ्चिकच । ह-
रिद्रादिपय्योधिषु पूर्व्ववत् मूर्च्छा कार्या ।

एरण्डपत्रविटपा (त्रिका) (त्री) । स्त्री ।
ऋक्षदन्तीहले । रा.नि.व.६ ।

एरण्डफला । स्त्री । ऋक्षदन्तीहले । रा.नि.
व.६ । भा.पू.१भ. ।

एरण्डमूलम् । स्त्री । एरण्डशिफायां । च.व.
विषमज्ज.चि. ‘एरण्डमूलसिद्धं वा ।’

एरण्डवीजम् । स्त्री । एरण्डफले ।

एरण्डशिफा । स्त्री । एरण्डमूले । भा.व.व्या. ।

एरण्डसप्त(हादश)कः । पुं । शूलरीगे ।
अथ चारादीनां साषचतुर्थ्यं प्रचक्ष्यम् । पाचनादि-
द्रव्याल्काषाणादिकः । प्रलेपः पादिकः क्षायात् ।
तथा माषिकं हिङ्गुसिन्धुञ्च जरणाद्यात् शालिकाः ।
इति परिभाषानियमात् । इतिप्रणीहयस्यैका अङ्ग-
लिया, अन्धा कलन्तीपत्रतुल्यदीर्घपत्रा च । च.द.
शुल.चि. । अरुण्डमूल, वेगलान, टाकुनिन्न,
सिंहपुष्पीटाकुनिन्न, होलण्डमूल, पाथरकुट्टि,
गोक्रूर अत्रोत्के २० रति । बवक्रूर, हिङ्गु,
मैक्कव, अरुण्डेडन अत्रोत्के १ माषा । इति
एरण्डसप्तकः । अरुण्डवीज, अरुण्डमूल, वृश्ती,
कण्टिकात्री, गोक्रूर, मण्णानि, टाकुनिन्न,

भृगुनी, मावाणी, डानकुनी, मिःहृष्कीठाकु-
मिना, बागडामूल आठोके १०।०००। अक्षेप
यवक्रा ८ मा.। एरुवडादशकः।

एरण्डा। स्त्री। ठण्डनीठचि। म.व.१। पि-
पप्याम्। अ.च.।

एरण्डादिः। पुं। तदादिद्रव्यवर्गे। यथा—
“एरुवडादिवाद्याद्या द्वितीय प्रसारणी। मावसु-
द्राव्यपर्विनी विदारीकन्दकेतकी। एरण्डादि-
गणां शेष वातपित्तविकारनुत् ॥” रसचन्द्रिका।
एवडमूल, अनशुमूल, किमिमिन्, मित्रीय,
गुरुडादिना, भृगुनी, मावाणी, डूरेकुम्डा,
केतकीमूल आठोके १८०००।

एर्याकः (रुका)। पुं, स्त्री। कर्कटीलतायां।
कैकुड वा कुटो गाछ। हिं फुट। तें नक्रदोष।
शोथककर्टी। विज.र.। सा मधुरलुटमैदेन वि-
विधा। गुणाः—पित्तहरी शीतला मधुरा सूच-
रोधघ्नी रुचिकरी सनापसूकाहरी च। अति-
सिबनात् वातकोपकरी च। रा.नि.व.०। शीतला
रुका मधुरा साहिणी गुरुः। आमा सा रुष्या
पित्तघ्नी च, पक्षा तूणाप्रपित्तकरी च। भा.पू.
१भ.भा.व.। कोमलैव्यारुके तिकं लघु स्वादति-
सूचकम्। शीतं रुचं रक्तपित्तसूचककाशदीपनं।
तपकं पित्तलं चापिदीपनञ्च दद्यापहं। उष्णं
विदोषघ्नमनं कृमिदाहृष्टरं मतम्। गृह्य जीर्णानु-
वज्जैयसुष्णं पित्तकरं मतं। कफवायुनाशकरं
प्रीकमायुर्विदेर्जनेः। चन्द्रमैवांरुके शीतं मधुरं
रुचिकारकं। कासपीनसकारि स्यात् पाचकं
अमपित्तहं। आभानवायुः घ्ननं। वै.निच.।
विशेषयस्यने। [र.मा.। भेष.चन्द्रो.चि.।

एर्याकम्। स्त्री। कर्कोटकफले। काँकुड।

एर्याकतैलम्। स्त्री। कर्कोटीबीजतेले। काँ-
कुडबीजैत्र-तेलन। गुणाः—विभीतकतैलगु-
णम्। वातपित्तघ्नं केशं श्लेष्मकरं गुरु शीतलञ्च।
वा.तैलव.।

एलाः। पुं। एलायां। एलबालुके। सि.यो.च-
रोच.चि.श्रीकण्डः। “राक्षेखडिगुलवचोतमानां”
च.द.मात.व.राकादिः।

एलाकः। पुं। शेषे। रा.नि.व.१८।

एलाकः। पुं। मकविशेषे। रायकका। द्रोण-

वीड़ा, एनद्रा। गुणाः—मधुरी उष्णः साही
कफवातघ्नः संधाप्रिपुष्टिकरः शीतलः गुरुश्च। रा.
नि.व.१८।

एलबालम्। स्त्री। एलबालुके। भा.म.४भ.
ने.रो.चि.सामान्याहने। “सैम्बवं चैलबालम्।”

एलबालु (कम्)। स्त्री। Name of a
perfume, a red powder sold under
those names, seed of some plant.
स्वनामप्रसिद्धगन्धद्रव्यविशेषे। अम.। श.र.। कङ्की-
लसदृशं कुष्ठगन्धि। भा.म.१भ.। नालुका, ए-
लाबालुक। हिं एल्वा। मं कलंगडले। तें कुग-
रवडमचेदु। गुणाः—कटुपाकं कषायं लघु शीतलं
कण्डुकुष्ठकमिष्टं दृष्याच्छर्दि कफपित्तरक्तसूचहरं।
भा.पू.१भ.। म.द.व.३। अयुं कषायं कफवातगुत्
सूकांज्वरदाहृष्टं रोचनञ्च। रा.नि.व.४। वा.सू.
१५च.रीभादि.। कुष्ठं कमिष्टं विषघ्नं हृद्दीग-
हरञ्च। प.सु.। “सैलबालुपरिपेलवमीचाः।”
तेजवत् इति च.सू.४च.। बाखके। दांला। वै.
निच.२भ.र.पि.चि.दृव्याद्यष्टने।

एला। स्त्री। Cardamom, the seed of
Elettaria cardamomum. स्वनामक्यात-
पण्यद्रव्ये। एलाहेट। हिं इलाचीपूरवी। मं
एलची। तें यवडुलकि, एलुकचेदु। एला दिधा
—सूया खुला च। सूया गुजरगटी, खुला च
वडएलाचि इति भाषाः। एतदभयगुणाः—शीत-
लतिक्तोष्णसुगन्धि पित्तघ्नं कफघ्नं हृद्दीगकरं म-
लार्तिवान्निपुंस्त्वन्। रा.नि.व.६। पित्तकफनाशिलं
श्लकीठवहतादृष्याच्छर्दिवायुनाशिलम्। राज.।
सूफीलाविशेषगुणाः—सूचककाशिलं कफघ्न-
कासाशोहरलञ्च। खुलेला कटुकी पांके रसे चा-
नलजल्लघुः। रुचीया श्लेष्मपित्तलक्षकसूत्रासदृषा-
पक्षा। इलासविषयस्याश्विरीरुग्मनिकासगुत् ॥
भा.पू.१भ.। नील्याम्। [व.४।

एलागन्धिकम्। स्त्री। एलबालुके। रा.नि.

एलादिगुडिका। स्त्री। रक्तपिसे दित्ता मधुना
तोषकवयं भव्यं। एलापचलचोऽर्वाचाः पिपप्य-
र्चपलं तथा। सितामधुकखर्चूरुचरीकाच-
पक्षी-
नितः। सचूर्णं मधुना पुष्कं गुडिका कारयेहि-
मन् ॥ च.द.। रव.र.। एलावीन, तेजगद,

शुद्धम् अटोटक १ टो. पिपुल ८ टो. भर्कवा, गडिगु, पि. ७. थकु, द्राक्षा अटोटक ८ टो. सङ्ख्य मधुना गुडी कार्या । सा.कौ.।

एलादिगणः । पुं । एलादिद्रव्यवर्गं । स च एलायुष्मत्तुल्यं कुष्ठफलिनौ मांसी जल ध्यामकस्य-का चौरक-चोच पत्र तगरस्थौलयजातीरस युक्ति-व्याघ्रनखामराहागुरुप्रीवासककुडुमचण्डा गुग्गुलु-देवधूपस्वपुरपुन्नागनागाद्वयामकः । गुणाः—वात-कफघ्ना विपद्नी वर्णप्रसादनः कण्डूपटिकाकीट-घ्नश्च । वा.सू.२५अ. । वा.टी. हेमा. ।

एलादिचूर्णम् । क्ली । कर्षाधिकारि । च.द. भैष. । पाठः—“एलात्क मरिचं शुण्ठी पिप्पली नागकेशरं । यद्योत्तरं भागवद्द्वया चूर्णन्तु सितया समं ॥” रस.र.राजयच्चा.चि. ।

एलादितैलम् । क्ली । वातव्याधौ । तिलतै-लं ४ श. एलादीनां कल्कः मिलितशरावमितः दुग्धं १६ श. दधि १६ श. वाय्यालककाथः १६ श. वाय्यालकं १२॥०श. जल ६४ श. श १६श. । एला मुरामांसी सरलकाष्ठं शैलजं देवदाहं रणकं चौरपुथी शटी जटामांसी चम्पकली नागकेशरं यन्त्रिपर्णं गम्बरसः खट्वासी तेजपत्रम् उग्रौरमूलं चन्दनं कुन्दरुखोटी मखी बालक गुडलकं कुष्ठं कालागुरु सुलकं सामुद्रककटः श्वेतचन्दनं मञ्जिष्ठा जातीफलं कुडुमं पिङ्गुपुथं शिलारसः अगुड एषां प्रति २ तो. । च.द. ।

एलादिमन्थः । पुं । यक्षरोगे । एलादीनां (एला यमानी चामलकं हरीतकी विभीतकं ख-दिरसारः निम्बः पीतशालः शालः विडङ्गं भस्मा-तक्षास्थि चित्रकमूलं त्रिकटुकं सुलकं पङ्कपपटी) प्रत्येकं ८ प. एकत्र १५ श. जलैः साधयित्वा ३॥० शरावावशिष्टे काथं वस्त्रपूतं दाह्यं । तेन घृतं (३२प.) विपाथ पाकशेषे शर्कराया २०प. वंश-कोचमाया ६ प. मधुनः ३२प. प्रचिद्य मन्थनदण्डे नाखीकुर्येत् । च.द.रा.य.चि. । इयं बाभटीका प्रक्रिया ज्ञेया । मतान्तरे तु एलादीनां प्रत्येकं ३ प. ६ तो. ८ र. जलं ६४ श. ।

एलानम् । क्ली । फलविशेषे । नाद्रेज्ज। नेवु । नं हिरंवेकल । गुणाः—“चाममेलागमकं स्वात्सरं

चीकं गुरु श्रुतम् । वातघ्नश्चैव समीकं पक्वं तच्छी-तलं मधु । बलकृतातपित्तघ्नश्चिभिः परिकीर्ति-तम् ॥ रा.नि.व.११ ।

एलापर्णी । स्त्री । हृत्विशेषे । कौंटे आम-कनी, एलानि । रास्त्रायाम् । भा.पू.१भ. ।

एलाफलम् । क्ली । एलबाहुके । रा.नि.व.४ । पुं । मधूकह्वे । गडेल शृङ्ग । वै.निघ. ।

एलाबालुकम् । क्ली । एलबालुके । रा.नि. व.४ । कुष्ठगन्धिलसदृशे । कट्फलमृत् । सु. सू.२७अ. ।

एलाबूः । स्त्री । अलायाम् । गाडे । अ.टी. ।

एलायुष्मम् । क्ली । एका सूत्रा अन्त्या खुला च । छेष्टि एलाच, वडु एलाच । वा.सू.१५अ. एलादिः । “एलायुष्मत्तुल्यकुष्ठफलिनौ ।”

एलालु (कम्) । क्ली । एलबालुके । रा.नि. व.६ । भा.पू.१भ. ।

एलाहम् । क्ली । एलबालुके । रा.नि.व.४ ।

एलीका । स्त्री । सूक्ष्मायाम् । रा.नि.व.६ ।

एलीयः । पुं । एलबालुके । वै.निघ. ।

एलुकम् (काख्या) । क्ली, स्त्री । एलबालुके । सु.चि.१८अ. ।

एल्वम् । क्ली । एलबालुके । सु.चि.१८अ. ।

एल्वबालु (खालु)कम् । क्ली । एलाबालुके । रा.नि.व.४ । सद.व.२ ।

एषणः । पुं । सङ्गकीह्वे । वै.निघ. ।

एषणिका । स्त्री । खर्षादिपरिमाणतुल्यायाम् । निङि । अम. ।

एषणी । स्त्री । Probe. ब्रणमार्गानुसारिग्रहा-कायाम् । सा च गण्डपदाकारमुखी । गतिरन्वेषणे ग्रन्था गण्डपदमुखेविधी । भेदनाथेऽपरा सूची मुखामूलनिवष्टा । इति ॥ सु.सू.८अ. तुलाभि-दि । निङि । “एषणीब्रणमार्गानुसारिग्रहो गु-लाभिदि ।” मी.षचिकं ।

एथः । चि । एषणाहं । नायादी रीषे ।

एथा । स्त्री । चामलकीह्वे । एजा. ।

ऐ

ऐकशफम् । ली । गर्हभीष्टते । सु. । See गर्हभीष्टतम् । चि । एकखुरसन्धस्त्रीये ।

ऐकाहिकः । चि । एकदिनसम्पन्ने । एकदिनात्तरभवे । [See अन्वेषणः ।

ऐकाहिकज्वरः । पुं । एकदिनात्तरगतज्वर ।

ऐकुदः । पुं । इकुदीहवे । ली । इकुदीफले । अम. । भैष. ।

ऐणः (णियः) । वि । एणमगवकादौ ।

ऐणियकम् । ली । एलबालुके ।

ऐन्दवी । स्त्री । सीमराव्याम् । रा.नि.व.४ ।

ऐन्द्रः । पुं । देवसर्पपञ्चवे । ली । सुलविशेषे । वन आदि । गुणाः— कटुस्व रुचिबलाप्रकारश्च । रा.नि.व.२ ।

ऐन्द्रयवः । पुं । इन्द्रयवे । मद.व.१ ।

ऐन्द्रलुप्तिकः । वि । इन्द्रलुप्तरोगविशिष्टे । टेके । [वाथानमन । मद.व.१ ।

ऐन्द्रवारुणी । स्त्री । इन्द्रवारुणीलतायाम् ।

ऐन्द्रिः । पुं । काकि । मे.रविक ।

ऐन्द्री । स्त्री । स्थूलैलायाम् । मूलेलायाम् । रा. नि.व.६ । वै.निच.२भ.तालोशादिचूर्णे । इन्द्रवारुणा । राथानमन । प.मु.रा.नि.व.२, च.पू.४५ । मोरलककव्या । च.पू.४५.प्रजास्थापने । भा.अने. ।

ऐन्द्रीफलम् । ली । इन्द्रवारुणीफलं । राथानमन । च.द.उ.मा.चि. । "पञ्चैन्द्रीफलसूत्रम् ।"

ऐन्द्रीरसायनम् । ली । रसायनविशेषि । अथ ऐन्द्री (गोत्रफाकुल), मन्वाली (उडुलीप्र-मूल), ब्रह्मसुवर्षा (सुवर्णा उडम), ब्रह्मपुष्पी (डान्कनी), ऐन्द्रादिविधानानां प्रत्येकं यवचयं तैत्तरीयं यवचयं विषयं तिलं घृतस्य च पक्वं । च.चि.१५. ।

ऐभी । स्त्री । हजिषीपावतायाम् । रा.नि.व.३ ।

ऐरावतः । पुं । खड्गपञ्चवे । मन्नीत्र । नाग-

रहे । नात्रात्रा । लेवू । मे.तचयुक्तं । रा.नि.व. ११, प.सु. । इन्द्रहीपात्तरखर्जूर । ली । प्रवाह-वीरे । रवा. । ऐरावतफले । तरफलं अन्वेषणपित-कृदन्तश्च । सु.पू.४६५. ।

ऐरावतकः । पुं । हस्तिगुह्या । शक्तिउ । टे. च.चि.२५. । नागरज्वरवे । वै.निच. ।

ऐरावतपदी । स्त्री । काकजवायाम् । मही-ज्योतिषतौलतायाम् । वडु मठाकटेकी ।

ऐरावती । स्त्री । वटपत्रपाषाणभेदक्षुपे । वडु पांश्वरकुटि । रा.नि.व.५ । नागरज्वरवे । भा. । गुणाः— "ऐरावती रसे पाके लक्ष्मीणा च सुमन्त्रिका । बातं कासं श्वासश्च नाशयेदिति कीर्तिता ॥" वै.निच. । [नि.व.५ ।

ऐरिणम् । ली । सैन्धवलवणे, पांश्वलवणे । रा.

ऐरियम् । ली । मये । वै.निच. । एलबालुके । अम. ।

ऐर्वाकः । पुं । कर्कटीविशेषे । वडु कौकूड । मद.व.७ । च.द.प्रदर.चि. [See एर्वाकः, कर्कटी ।

ऐलबालुकम् । एलबालुके । अ.र. ।

ऐलेय(क)म् । ली । नलुकाम् । एलबालुके । अम. । "ऐलेयविषधानाकम् ।" सि.यो. च.द.र. पि.चि.वासाखखकुभाखे ।

ऐस्वालु । ली । एलबालुके । मद.व.१. ।

ऐशमूलम् । ली । लाङ्गलीमूले । जैमूनाङ्गुलि-त्रात्र मूल । रस.र.वा.चि. ।

ऐशानः । पुं । ईशानकीर्णभववायी । स च कटुकः शीतलश्च । भा. ।

ऐश्वर्यम् । ली । जेतपुस्तुरके । वै.निच. ।

ऐषिका । स्त्री । पाठायाम् । चिन्तायाम् । वै. निच. । [मये । जटा. ।

ऐलवम् । ली । इक्षुविकादि, गुडादी । इक्षु-

ऐलवी(सुरा) । स्त्री । इक्षुरसजतमये । तन्मय-गुणाः— शीतलं पतिमादकश्च । रा.नि.व.१५ ।

श्री

श्रीकः । पुं, स्त्री (कस) । गृहे । आशये । अम ।

श्रीकणः । पुं । केशकौट । उकृण । श.र. ।

श्रीकण्ठिः (नी) । पुं, स्त्री । उकृणो । श.र. ।

श्रीकोदनी । स्त्री । युके । उकृण । श.र. ।

श्रीकण्ठी । स्त्री । उकृणो । श.र. ।

श्रीजः (स) । स्त्री । वक्षे । मे.सन्धिः । तेजसि । रसादिसर्वधातुसारभागधातुविशेष । गुणाः—सर्वशरीरस्थितत्वं क्षिप्रत्वं शीतलत्वं स्थिरत्वं युक्त-वर्णत्वं कफात्मकत्वं शरीरवृद्धिपुष्टिकारित्वञ्च । इति तिष्ठति यन्मुक्तं रक्तमीषत्सपीतकं । श्रीजः शरीरे सञ्जातं तन्नाश्नाद्यश्नस्यति । वै.निघ. । अष्टविन्दु-प्रमाणं तदीयद्रव्यं सपीतकं । अग्निमीमांसाकलेन विरूपं वर्धयति तत् । चर. । श्रीजश्च तंजीघातुनां शुक्लानामां परं धृतम् । इदयस्त्वमपि व्यापि देह-स्थितिनिबन्धनम् ॥ वा. । दीप्ती । मे. ।

श्रीजस्करः । वि. श्रीजीघातुवर्द्धके ।

श्रीङ्कि (ङ्गी) । स्त्री । नीवार । उडिवाञ्छ । प.सु. । गुणाः—श्रीषणी कृष्ण कफवायुवृद्धिकरी पित्तनाशिनौ च । राज. । See नीवारः ।

श्रीङ्गः (कः) । पुं । The China rose. (Fibiscus mutabilis.) जवाकुसुमवृक्षे । जवाङ्गुलेन गच्छ । हिं कीङ्गुल । सं जासविन्द । रा.नि.व.१० । गुणाः—संघाही केशहितश्च । भा. पु.१भ.पुष्पव. । मलसूत्रसाधनरक्षणश्च । राज. । कटुकश्च । इन्द्रलुपमङ्गरः विष्कहिंजलुजलकः सूर्या-राधनश्च । रा.नि.व.१० । माषा ३मा. [नि.व.१०]

श्रीङ्ग(ङ्गा)काख्या । स्त्री । जवापुष्पवृक्षे । रा.

श्रीङ्गपर्यायः । पुं । सूर्यकान्तपुष्पवृक्षे स्वनाम-ख्यातिः जवा । अम. । कृण । प.सु. । See श्रीङ्गः ।

श्रीङ्गपुष्पम् । स्त्री । जवाकुसुमे । वृक्षजवा

श्रीङ्गपुष्पा । स्त्री । जवावृक्षे । वै.निघ. ।

श्रीदापलङ्घना । स्त्री । गीरवसुष्णाम् । वै. निघ. । [वनविज्ञासि] वै.निघ. ।

श्रीटः । पुं, स्त्री । विज्ञासि । विज्ञा । अम. ।

श्रीदः । पुं । पक्षे ।

श्रीदनः । पुं । अद्रवे सिकथे । स च सखा-दिभ्यो युवः । वा.टी. वृष्ण. । स्त्री । भक्षे । प.सु. । अग्ने । रा.नि.व.१० । पिष्टुनि । सा.कौ.ज्व.वस्तिः ।

श्रीदनपाकी । पुं । नीलभिस्त्रयाम् । च.वि. ३च.चन्द.तैले ।

श्रीदना (निका) (नी) । स्त्री । महासम-ज्ञायाम् । त्वेनेङ्गिणिशब्दः । वा.व्यासके । त्वेने-ङ्गा । रा.नि.व.४ ।

श्रीदनाद्वया (द्वा) । स्त्री । महासमज्ञायां । रा.नि.व.४ । वा.व्यासके । हिं खिरिङ्गिटी । मद.व.१ ।

श्रीलः (झः) । पुं । स्वनामख्यातकन्दशके । उ-ल गच्छ । र.मा.भा.पु.१भ. । गुणाः—अधिकरः कफघ्नः कृच्छिकरः लघुः अर्शसि पथ्यः । वा.व्यासक-सु दीपले इति । राज. । See शूरणः । जि. आ-ट्टे । मे.लङ्किकं ।

श्रील(झ)कन्दः । पुं । शूरणे । उल । र.मा. । वनीक्षे । वृना । उल । पानीयमज्जव्याम् ।

श्रीषः । पुं । दाहे । श्रीषः श्रीषः इति पर्याय-शब्दः । अम.भरतः ।

श्रीषणः (णिः) । पुं । कटुकरसे । शंज । हि.च. । (श्री) पुरातिशक्ते । पूरतिशक्त । गुणः—कफवायुनाशित्वम् । राज. । पुनर्नवायाम् ।

श्रीषधम् । स्त्री । श्रीषधि ।

श्रीषधिः । स्त्री । फलपाकान्नडादौ, कदली-धान्यादिके । हि.च. । द्रव्येषु । ताषि पुनरीषधयः । तासु द्विविधाः स्थावराः जङ्गमाश्च । तासां स्थाव-राः चतुर्धा यथा—वनस्थितिः वृक्षः, वीरुः, श्री-षधिरिति । तासु अपुष्पफलवान् वनस्थितिः, पुष्प-फलवान् वृक्षः, प्रतानवती लता, फलपाकनिष्ठा च श्रीषधिः । जङ्गमा अपि चतुर्धा नरायुजाश्चक्षे-दजीहिज्जमेदेन । तत्र पशुमनुष्यालादयो नरायु-जाः । खगसर्पसरीसृपप्रभृतयोऽप्यजाः । जमिनी-टप्रभृतयः स्वेदजाः । मृच्छूकादयः उहिज्जा इति । सु.सू.१७. ।

श्रीषधिगणः । पुं । रासायनिकीषधिनश्च । वा. सीमसमवीर्यां महीषधय इति ख्याताः ।

साक्षाच्च सीमवर्तिन्याः सुतयः शाल्वे कथिताः ।
 लघ्वाष्टादशभिः — अजगरी श्वेतकापोती कृष्णकापोती
 गीनवी वाराही कथा कथा चतुष्कथा करणः अ-
 ज्ञा अज्ञा आदित्यपणिनी ब्रह्मसुवर्चला श्रावणी
 महाश्रावणी गीलोमी अजलोमी महावेगवती
 चेति । एताश्चार्धद्विग्यादितु लभ्याः — “आसाक्ष
 याः चौरवत्सलासी चौरं कुडवमितं सक्तदेव उप-
 सुधीत । यालु चवीरा मूलवत्सः तासां प्रदेक्षिनी-
 प्रभमकानि चोच्च काञ्चानि प्रमाद्यसुपयोगी । श्वेत-
 कापोती समूलपत्रा भवयितव्या । गीमस्यजगरीक-
 णकापोतीनां मनस्यसुष्टिं खल्वशः कल्पयित्वा चो-
 रण विपाप्य परिखावितमभिहतस सक्तदेवीपमु-
 क्षीत । चक्रकायाः पयः सक्तदेव । ब्रह्मसुवर्चलाः
 समरावसुपभोक्तव्याः । भक्त्यक्त्येन शेषाणां पञ्च-
 पलानि चौरादककथितानि प्रत्येज्वगिष्टवताय्य
 परिखाय्य सक्तदेवीपमुक्षीत । सीमवदाहारविहारी
 व्याख्याती, केवलमु नवनौतमभ्युदयार्थं श्रेष्ठं सी-
 मवदानिर्गमादिति । अवासां पृथग्विज्ञानमुच्यते
 — सख्यलैः कपिलैश्चैवः सर्पाभा पञ्चपणिनी ।
 पञ्चारविप्रमाणं वा विज्ञेयाजगरीवृषैः ॥ निष्पत्रा
 कनकाभासा मुले हाहुलिसन्निताः सर्पाकारा लो-
 हिताना श्वेतकापोतिसन्निताः ॥ द्विपणिनी मूलभ-
 वामरुणां कृष्णसख्यलां । धारविमात्रां ज्ञानीयाद्गो-
 नसीं गीनसाङ्गतिं ॥ सचीरां रोमशां मृद्वीं रसिने-
 क्षुसमीपमां । एवं कपरसाक्षापि कृष्णकापोतिमा-
 दिशेत् ॥ कृष्णसर्पस्वरूपेण वाराही कन्दसम्भवा ।
 एकपत्रा महावीर्या भिन्नाञ्जनसमप्रभा ॥ कृत्वाति-
 ष्ठकके विद्यात् रवीन्द्र कन्दसम्भवे । अरास्युनि-
 वारिण्या श्वेतकापोतिसंस्थिते ॥ कालीश्रीदशभिः
 पवैर्मयूराङ्गवृषभैः । कन्दजा कावजचोरी कथा-
 नाम महावधी ॥ करणः सुवहचोरा कन्देन गज-
 कापिणी । हलिकर्षपलाशस्य तुल्यपर्णा द्विपणिनी ॥
 अजालनाभस्तदा तु सचीरा क्षुपकपिणी । अजा
 महावधी श्रेया ब्रह्मकुन्देन्दुपाखुरा ॥ श्वेतां विचि-
 त्तकुसुमां काकादम्बाः समां क्षुपां । चक्रकामीवर्धिं
 कियाम्बरास्युनिवारिणीम् ॥ मूलिनी पञ्चभिः प-
 वैः सुरक्तां युक्तकीमलैः । आदित्यपणिनी श्रेयाः स-
 टादित्यसुप्रतिनी ॥ कनकाभा जलानेषु सख्यतः
 पस्विपति । सचीरा पद्मिनीप्रख्या देवी ब्रह्मसुव-
 र्चला ॥ अरविनाभक्षुपका पवैर्हृदयसन्निताः । प-
 र्वाणीक्षोपलकारैः फलैश्चाञ्जनसन्निताः श्रावणी स-

हती श्रेया कनकाभा पयस्विनी ॥ श्रावणीं सार्व-
 राभासा महाश्रावणिलक्षणा गीलोमी चाजलोमी
 च रोमशे कन्दसम्भवे ॥ इसपादीव विच्छिन्नेः प-
 र्वैर्मूलससुवर्चलैः ॥ अथवा ब्रह्मपुष्पी च समाना सख्य-
 कपतः ॥ वेगेन महताविष्टा सर्पान्निर्वाकसन्निभा ।
 एषा वेगवतीनाम जायते आम्बुदचये ॥ ... देवसुन्दे
 ब्रह्मवरी तथा सिन्धौ महानदे । दृश्यते च जलानेषु
 मध्ये ब्रह्मसुवर्चला ॥ आदित्यपणिनी श्रेया तथैव
 हि हिमचये । दृश्यतेऽजगरी नित्यं गीनवी चाम्बु-
 दागमे ॥ ताश्रीरेषु सरी दिव्यं नाभा क्षुद्रकमान-
 सम् । करणलक्ष कथा च कृत्वातिष्ठकिके तथा ॥
 गीलोमी चाजलोमी च महती श्रावणी तथा ।
 वसन्ते कृष्णसर्पाख्या गीनवी च प्रदृश्यते ॥ कौशि-
 कीं सरितं तीर्त्वा सञ्जयन्त्यानु पृथ्वतः । त्रिपि-
 त्देशो वक्षीकैराचितो योजनवयं ॥ विशेया तत्र
 कापोती श्वेता वक्षीकसुर्गसु । मलयं नलसीती च
 वेगवत्यौषधी भुवा ॥ कार्त्तिक्यां पीर्णसाक्षाच्च भव-
 येत्तासुपपिषितः । सीमवदाच्च वर्यते फलं तावच्च
 कीर्तितम् ॥” इत्यादि । गुणाः — युवानं सिंहवि-
 क्रान्तं कालं श्रुतनिगादिनं । कुर्वरेताः क्रमैर्धैव
 हिसङ्घसायुधं नरम् ॥ अङ्गदी कुण्डली मौली दि-
 व्यसक्तचन्दनाम्बरः । चरत्यमीघसङ्कल्पो नमस्त-
 म्बुदुर्गम् ॥ व्रजनि पचिषो येन जललम्बाश्च ती-
 यदाः । गतिः शीघ्रसिद्धस्य सीमसिद्धगतिः
 परा ॥ सु.चि.१०.च. । [वै. निच.]

श्रीषधी । स्त्री । श्रीषधी । भरतः । लघुवच ।

श्रीषधीपतिः । पुं । कर्पूर । ह.च. ।

श्रीषधीशः । पुं । कर्पूर । अम. । [व.१८.]

श्रीष्ठः । पुं । दन्तच्छेद । उभयच्छेद । रा.नि.

श्रीष्ठधरः । पुं । श्रीष्ठ । छेद । [वृण. मानि.]

श्रीष्ठपाकः । पुं । तन्नामकरीश्वरिण्ये । उठ-

श्रीष्ठपुष्पः । पुं । नमुजीवपुष्पवच । वाङ्मनी
 गांश्च । रा.नि.व.१० । Set नमुजीवः ।

श्रीष्ठप्रान्तः । पुं । सङ्क्राम्ये । रवा. ।

श्रीष्ठफला (भा) । स्त्री । विन्नीलताशाम् ।

उतनाकुटा । नं गीष्ठतोडकी । वै. निच. ।

श्रीष्ठरञ्जनी । स्त्री । ताम्बूली । भा.व. प.त.४

श्रीष्ठरीगः । पुं । श्रीष्ठरञ्जनीगविशेषः ; श्रीष्ठ-

अथादी। वातजपित्तजशैथिलिकसन्निपातिसरक्तजमां-
सजनेदीनाभिघातजमेदादृष्टिः। तच्च कर्कशत्वा-
दिलक्षणा वातजाः, पिङ्गकाचित्वादिलक्षणा पि-
तजाः, कश्चुमत्वादिलक्षणा कफजाः, कृष्णपीत-
चेतत्वादिसर्व्वलक्षणा युक्ताः सन्निपातजाः, स्रवद्रक्त-
खर्जूरफलवर्णत्वादिलिङ्गा रक्ताजाः, गुह्यस्रुत्वा-
दिलक्षणा मांसजाः, सर्पिर्मण्डसवर्णत्वादिलक्षणा
शैवीजाः, चतुर्जातत्वादिलक्षणा अभिघातजा इति ।

भा.म.४भ.सुखरी.चि.। “असूयपिस्त्रित्तीरदृष्टि-
मत्प्रातिसेवनात् । सुखमध्ये गदान् कुर्युः कृदा
दीषा कफोतराः ॥ इति । मा.नि. । [प.सु.।
ओष्ठा (ष्ठी) । स्त्री । विन्मग्न । त्रेणाकूट ।
ओष्ठाधरी (रं) । पुं, स्त्री । ओष्ठवधे ।
ओष्ठोपमफला (लिका) । स्त्री । विन्म-
कायां । त्रेणाकूट । ग्राह । हिं कुन्द । भा.पू.१भ.।

श्री

श्रीङ्(ङ्)स्वरम् । स्त्री । कुष्ठरोगविशेषे । मी. ।
तस्य लक्षणं—“रुग्दाहारागकण्ठमिः परीतं रोम-
पिच्छरं । श्रीदुस्वरफलाभासं कुष्ठसीदुस्वरं वदेत् ॥”
मा.नि. । तामे । जटा. । उदुस्वरफले । वि. उ-
दुस्वरसम्बन्धिनि ।

श्रीङ्पुष्पम् । स्त्री । जवापुष्पे । छे.च. ।

श्रीसुक्वम् । स्त्री । उत्कण्ठायाम् । छे.च. ।

श्रीदैनिकः । पुं । सपकारे । भम. । [पिटुके ।

श्रीदरिद्रः । वि. क्षयिते । उदरसाधपोषके ।

श्रीदर्थम् । स्त्री । तावे । मदनफले । उदुस्व-
रफले । [छे.च. ।

श्रीदक्षित(त्क)म् । स्त्री । चरैजलयुक्तघोले ।

श्रीदुस्वरम् । स्त्री । तामे । हारा. । मृदाकुष्ठ-
रोगविशेषे । गुणाः—“पित्तज पक्षीदुस्वरफलाक-
तिवर्णाणि श्रीदुस्वराणि ।” सु.नि.१भ. । उदुस्वर-
फले । वि. उदुस्वरसम्बन्धिनि ।

श्रीदुस्वरच्छदः । पुं । दन्तीष्ठये । वै.निच. ।

श्रीदुस्वरी । स्त्री । क्रमिसेदे ।

श्रीहाल(क)म् । स्त्री । स्वर्णवर्णे वक्त्रिककारि-
कोटकृतमधुनि । उद्देशधु. । रा.नि.व.१४ । गुणाः
—कषायम् उष्णं कटु कुष्ठविषमाग्नि च । राज. ।
राजनिघण्टु तु भूमेः उद्भूतनात् श्रीहालकाभिधाः
कपिलकोटाः तैः वक्त्रिकसमीपे सञ्चितं मधु ।
“श्रीहालाः कपिलाः कोटा भूमेर्बहुलनात् ज्ञेयाः ।
वक्त्रिकान्तसदुपग्रमीहालकमुद्गोर्ध्वते । कुष्ठादिदो-
षघ्नं सर्व्वसिद्धिदश्चेति ।” रा.नि.व.१४ । “प्रायोव-
क्त्रिकमध्यस्थाः कपिलाः स्वल्पकोटकाः । कुर्वन्ति

कपिलं स्वर्णं तस्यादीहालकं मधु ॥” इत्यं स्वर्णं
कुष्ठविषघ्नं कषायं उष्णमग्नं कटुपाकं पित्तकरञ्च ।
भा.पू.१भ.सुधुव. ।

श्रीहालकाशर्करा । स्त्री । श्रीहालमधुकृतश-
र्करायां । सा गुणैरीहालमधुसदृशी । रा.नि.व.१४ ।

श्रीह्रिज्जम् । स्त्री । पांशुलवधे । मोत्रा । रा.
नि.व.६ । श्लाघारिलवधे । [राज. ।

श्रीह्रिदम् । स्त्री । श्रीह्रिदलवधे । मोत्रा ।

श्रीह्रिदजलम् । स्त्री । उद्भिदी जाति जले ।
प्रसारसलिले । तस्य गुणाः—मधुरं पित्तशमनं क्ष-
दाहि च । राज. । लघु । रा.नि.व.१४ । “विदा-
र्थ्यं भूमिं निष्ठां यत् मज्जत्वा धारया सवेत् । ततो-
यमीह्रिदं नाम वदन्तीति महर्षयः ॥ श्रीह्रिदं वारि-
पित्तघ्नं क्षविदाह्यतिशैतलं । प्रीशनं मधुरं बल्य-
नीयहातकरं लघु ॥” भा.पू.१भ.वारिव. । वर्षासु
श्रीह्रिदं पथ्यम् । मद. ।

श्रीह्रिदद्रव्यम् । स्त्री । उद्भिद्य पृथिवीं जायते
इत्युद्भिन् । तस्य वनस्पतिखताधानस्यस्यौघात्मकम् ।
See च.नृ.१भ.वनस्पत्यादिः ।

श्रीह्रिदलवणम् । स्त्री । पांशुलवणापरमा-
धेयलवणे, यज्ञगर्भतः स्वयमुत्पद्यते । मोत्रा । सि.
यो.यष्ट.चि.विषगुडिकायां । च.द.मज्जापटपल-
घृते । गुणाः—चारयुक्तं गुरु कटु क्षिप्रं शीतं
वातघ्नञ्च । भा.पू.१भ.च.व. । रक्तघ्नं सूत्रं लघु वा-
तागुलोननञ्च । मद.व.२ । तीक्ष्णं उरक्तेदजनकं चा-
रयुक्तं कटु तिक्तं कोष्ठवन्धतानाश्चलघ्नञ्च । राज. ।

श्रीधस्यम् । स्त्री । पशुदुग्धे ।

श्रीनीतम् । स्त्री । चक्रीननिक्षेपे । गुरुभोज-

नाभिवन्दिवासवहृषाश्रीसेवावर्जनात् शुक्रं स्वस्वा-
नन्तु मेहने प्रतिपद्यते, तेन सूचकत्वं भवेत् । ततः
श्रीचितं कुपितं मेहने गुलं जनयति । मेहनस्य
क्रिन् पक्वं कण्डूस्त्वपि कलायुक्तं मक्षिकावर्तं भवति,
स्वस्वाम्य न प्रविशति । ज.द.५१४. ।

श्रीन्दूवरम् । क्ली । तावे । भा.न.१भ. ।

श्रीपवस्तम् । क्ली । उपवासे । लङ्गे । हे.च. ।

श्रीपसर्गिकः । पुं । सन्निपातादिरोगविशेषे ।
तस्य लक्षणं — “कफोऽनुलोमवातेन यदि पित्तानुगो
भवेत् । स्वेदश्रेयादिभिर्जुष्टस्तदा भवति मानवः ॥
प्रतिलोमः पुनकेन स्वास्थमायाति तरुणात् । श्री-
पसर्गिक एवाभ्यः सन्निपात उदाहृतः ॥” वैद्यशास्त्रं ।

श्रीपस्थम् । क्ली । उपस्थेन्द्रियसुखे ।

श्रीपीनम् । क्ली । उद्यत्वे । रा.नि.व.२ ।

श्रीमीनम् । क्ली । चतसीवेच । गणिनात् ङकटा

श्रीरभः (कः) । पुं । कवल्सुगे । मेघे । हे.
च. । क्ली । मेघमांसि । भाङ्गात् प्राप्ते । मं मेङ्गी-
करमांस । गुणाः — मधुरं शीतलं शुक्र विटश्च त्रं-
हण्य । मेघसमूहे । कणावस्थे । रा.नि.व.१० ।

श्रीरिणम् । क्ली । श्रुतिकालवणे । यवचारे ।
गोत्रा । वै.निघ. ।

श्रीरुक्कम् । क्ली । पररुक्तेले । च.द. ।

श्रीर्वम् । क्ली । श्रुतिकालवणे । यवचारे ।
पांशुलवणे । रा.नि.व.६ ।

श्रीलम् । क्ली । श्वेतशरणे । वै.निघ. ।

श्रीलूकम् । क्ली । लूकसमूहे । जटा. ।

श्रीशीरम् । क्ली, पुं । बालके । वागा । चामर-
दण्डे । आसने । चि । उशीरजे । मे.र.वि.कं ।

श्रीषण्म् । क्ली । कटुरसे ।

श्रीषधम् । क्ली । शुष्कग्राम् । र.सा.सं.श्रीषध-
मारचण्डे । रोगघ्नद्रव्ये । ऐषध । “वैधी व्याधिं
हरेयेन तद्रव्यं प्रोक्तमीषधम्” । अत्रि. । श्रीषधं
पञ्चविधम् । यथा — रसचूर्णकषायालेहकल्पाः ।
“तत्र पञ्चविधं प्रोक्तं स्वसंयोगविशेषतः । रसचूर्णं
कषायशालेहः कल्पा इत्यपि” । तत्र पुनः द्विविधं
श्रीषधजननलक्षणं । तयोः श्रीषधरूपं वसिष्ठिरि-
क-
वर्णनम् । कुपितदीप्तं वद्विर्निःसार्यं रीनोपश-
नं करोति । हृषनरूपं तैलहतमधुरं स्वस्वा-
स्थितानामिव साध्यहेतुः । वा.टी. च.द. १ । तत्र
वातस्य वसिः (गुदप्रविधियक्षेडादि) । पित्तस्य
विरिकः (सुखपीतं गुदसार्गेयान्नाः स्थितस्य निः-
सारणं) । कफस्य वसनं (मुषेन पीतं तेनैव दो-
षस्य निःसारणम्) । वसनं — वातस्य तैलं, पित्तस्य
घृतं, कफस्य च मधु । विष्यशैलजानि श्रीषधानि
क्रियाविधौ प्रशस्तानि तथा वनोपवनजानि । वल्मी-
कश्रमशानादिजानि न यास्यान्ति । श्रीषधोत्तरण-
मन्त्रोऽप्यस्ति स्थानाभावाद्भोक्तः । श्रीषधद्रव्याङ्ग-
वत्त्वं यथा — खदिरादीनां सारः, निम्बादीनां त्वक्,
दाडिमादीनां फलं, पट्टीलादिषु हृदः यावत् । सारः
स्वात् खदिरादीनामित्यादि । शार्ङ्गधरमते न्यधो-
धादेः त्वक् बीजकादेः सारः तालीशादेः पत्रं चि-
फलादिषु फलं यावत् । काष्ठगर्भमहासूत्रानां
वल्कलं ह्रस्वसूत्रानां सर्व्वंशो यावत् । अति-
स्थूलजटायास्त्ववः तथा सूक्ष्मसूत्रानि सर्व्वंशो का-
द्यान्ति । यत्र द्रव्याङ्गावयवो यादृशो निर्दष्टः,
तत्र तादृश एव यावत् । यथास्तत्तादिकषाधि
अस्तदादीनां पत्रमेव यावत् । अङ्गसामान्योक्तौ
सूत्रवल्कलम्, “अङ्गेऽप्यनुक्ते विहितम् सूत्रं” इति
वचनात् । विषयभेदे स्मृतद्रव्ययुक्तम् — शरदि
स्त्ररसीषधं सर्व्वकाव्यायं, विरिक्कवमनायं वसने ।
शिशिरे मूलं, योषो पत्रं, वर्षावसन्तयोः त्वक्कादी,
शरदि चीरं यथार्थपुत्रं फलघ्नं हंसने सारस्य या-
वत् । सामान्योक्तौ — स्त्र्याचं, उपले नीलोत्पलं,
शक्रदसे गोमयरसः, चन्दने रक्तचन्दनं, सर्व्वेपे सि-
द्धायः, लवणे सेम्बवं सूत्रे गोसूत्रं, घृतद्रव्येषु ग-
व्यमेव, चतुष्पदे स्त्रीः, पक्षिणि पुमान्, वयस्य-
जाङ्गलानां चर्मादि हिला यावत् । मांसं कथिते
आजं क्रीवस्य स्त्रीयात् । अनुक्ते यद्यर्थं यथा —
कासिऽनुक्ते प्रभातं, अङ्गेऽनुक्ते जटा, भागेऽनुक्ते सा-
म्यं, द्रवेऽनुक्ते अलं । प.प्र.१ख. । चूर्णलेहावसकाव्यं
तु श्वेतचन्दनं काथप्रलेपे रक्तचन्दनं यावत् । भ-
क्षनीयोषधविधाने — अजमीदीक्तौ यमानी, वाद्य-
प्रलेपे तु वचा यावत् । भा. ।

श्रीषधकालः । पुं । श्रीषधसिवनस्य सन्धे ।

स च दशविधः — “निर्भक्तं प्राग्भक्तमधीभक्तं मज्जेभ-
क्तमनराभक्तं सभक्तं सासुदं सुसुदं दुर्ग्रासं यासान-
रक्षितं । तत्र निर्भक्तं केवलश्रीषधसुपयुज्यते । प्रा-
भक्तं यत्तु प्राग्भक्तस्योपयुज्यते । अधीभक्तं यद्वक्तव्ये

पीयते । मध्येभक्तं यन्मध्ये भक्तस्य पीयते । अनरा-
भक्तं नाम यदनरा पीयते पूर्वोपरयोर्भक्तयोः ।
सभक्तं श्रीषधेयु यस्याध्यते भक्तम् । सासुई नाम
ब्रह्मत्वादायने च पीयते । सुहर्मुष्यांसं सभक्तम-
भक्तं वा यदीषधं सुहर्मुहुरप्युच्यते । यासांनरं
यत्पिच्छ्यामिषम् । तत्र निभक्तगुणाः — “वीर्यो-
षिकं भवति भवजस्रह्मन्” मित्यादि । प्राग्भक्तस्य
यथा — “श्रीघ्नं विपाकमुपयाति बलं न हिंस्रमि-
त्यादि” अधोभक्तस्य यथा — “पीतं यदन्नमुपभुज्य
तद्दुर्लभाय इत्यादि” बहुविधं बलं दधाति ।
मध्येभक्तस्य यथा — “मध्ये तु पीतमुपहृत्यविसारि
भावाद ये मध्यदेशमभिमूय भवन्ति रोगाः ।” अ-
नराभक्तस्य यथा — “इदं मनीषलकरन्वतिदीप-
नीयम् ।” सभक्तस्य यथा — “पथं सभक्तमवलोक-
योर्योर्हि नित्यमित्यादि ।” सु.उ.६४५. ।

श्रीषधालयः । पुं । श्रीषधगृहे । उषधेन वद ।

श्रीषधिः (धी) । स्त्री । गुडूया । राज्ञायां ।
दूल्यायाम् । श्वेतदूल्यायाम् । हरीतक्याम् । मये ।
श्रीषधे । रत्ना । फलपाकानहवादी । हे.व. ।

श्रीषधिगन्धः । पुं । चाप्रायेण अवर, दिकरीष-
धीनां गन्धे । च.द.अवरातिसार.चि. ।

श्रीषधिप्रतिनिधिः । पुं । यदीषधं न ल-
भ्यते तस्य स्थाने तत्समगुणद्रव्यान्तरयुक्ते । यथा —
मेदाभावे ह्यश्वगन्धा सहामिदे च शारिवा । जीव-
कर्षभाभावे गुडूवी वंशलोचना इत्यादि । चित्र-
काभावे दन्ती अपामार्गचारी वा, धन्वयासाभावे
दुरालभा, तगराभावे कुष्ठं, सुर्वाभावे जिह्मनील-
क्, अहिंसालक्षणाभावं मानकस्यूरपुष्कयद्यप्यं,
बकुलाभावे कङ्करीत्यलपप्रयद्यप्यं । नीलोत्पला-
भावे कुसुदं, जातीपुष्पाभावे लवङ्गं, अकादिचौरा-
भावे तपस्वरसः, पुष्करमूलाभावे कुष्ठं, लाङ्गलकी-
शयिपणाभावे कुष्ठच याह्यं । भा.पू.१४५. । चविका-
भावे गजपिप्पली, पिप्पलीमूलम्, सीमराज्या-
भावे चक्रमईफलम्, दार्यभावे हरिद्रा, रसाञ्ज-
नसाभावे दार्वीकायः, सीराष्ट्रचदभावे फटिकार-
ी, मालीशभावे खर्चताली, भाग्यभावे तालीशं
कष्टकारीमूलं वा, रुचकस्याभावे पांशुलवणं, य-
ष्टीनक्षभावे धातकीपुष्पम्, अक्षवेतसाभावे कुष्ठं ।
द्राक्षाभावे नाभारीफलम्, तदभावे पीतशालपुष्पं,

नखाभावे लवङ्गम्, कल्युषभावे काकीली, तदभा-
के जातीपुष्पम्, कर्पूराभावे शयिपर्णी (गांठिश-
ना) सुगन्धिसुसक्तं वा, कुङ्कुमाभावे कुसुमं, श्रीख-
खचन्दनाभावे कर्पूरम्, तदुभयाभावे रक्तचन्दनं
याह्यं । मध्वभावे जीर्णगुडः, पुरातनाभावे आमच-
तुष्टययुक्ताः गुडः, चौराभाकेसीद्री मासुरश्च रसः,
शर्कराभावे खर्खं, शाल्यभावे षटिकं, दाडिमा-
भावे ठ्वाक्कं, सीराष्ट्रचदभावे पङ्कपपंटी, लौहा-
भावे तन्मलं, चव्यगजपिप्पल्यभावे पिप्पलीमू-
लं, सुन्नतिकाभावे तालसुप्तं याह्यम् । मातुफलमि-
ति केचित् । प.प्र.१४६. ।

श्रीषधिवीर्यम् । स्त्री । श्रीतीणादिरूपे । त-
च्च श्रीतमुष्णं रुचं स्निग्धं तीष्णं शृदु पिच्छलं ती-
व्रं विशदश्चेति । तदुक्तं “वीर्यं द्विविधमुष्णं श्रीत-
चापिसीमीत्याज्यगन्धः । केचिददृष्टविधमाहुर्यं
श्रीतं स्निग्धं रुचं विशदं पिच्छलं शृदु तीष्णश्चेत्ये-
तानि वीर्याणि स्वबलगुणोत्कषोद्भूतसमभिमूयात्मक-
त्वं कुञ्जन्तीति ।” सु.सू.४०५. ।

श्रीषधीपञ्चासृतम् । स्त्री । गुडूवीगीचुरसु-
षलीमुखीशतावरीषु ।

श्रीषर(क)म् । स्त्री । अयस्कान्तभेदे । पांशुलव-
णे । सत्तिकालवणे । थोरी मूलम् । सैन्धवलवणे ।
ऊपरदेशजलवणे । गुणाः — चारं तिक्तं वातकफघ्नं
विदाहि पित्तकृत् याहि सूत्रशोषकश्च । रा.नि.व.
६ । चारं । म.द.व.२ ।

श्रीष्टकम् । स्त्री । उष्ट्रसमृद्धे ।

श्रीष्टतक्रम् । स्त्री । उष्ट्रीदुग्धजातघीले । गुणाः
— “श्रीष्टं तक्रम् विरसं गुरुहृद्यश्च दीपलम् । पी-
नसयासकासिषु शस्तमुक्तम् ।” वै.नि.च. ।

श्रीष्टनवनीतम् । स्त्री । उष्ट्रीदुग्धजातनवनी-
ते । गुणाः — लघुपाकं शीतलं त्रणक्लमिकफरक्तदी-
घ्नं वातघ्नं विषघ्नश्च । रा.नि.व.१५ ।

श्रीष्टमूत्रम् । स्त्री । उष्ट्रमूत्रे । गुणाः — उष्ण-
दशोपाशः क्षमिस्लीदरन्नश्च । म.द.व.५८ ।

श्रीष्टचरीम् । स्त्री । उष्ट्रीदुग्धे । See उष्ट्री ।

श्रीष्टीष्टतम् । स्त्री । उष्ट्रीनवनीतजघृते । गु-
णाः — मधुरं प्राके कटु शीतलं क्षमिकुष्ठश्च वात-
कफगुणोदरन्नश्च । रा.नि.व.१५ ।

श्रीष्टाम् । स्त्री । उष्ट्रतमायाम् ।

क

कम् । ली । जले । रा.नि.व.१४ । सुखे । मे ।
केशे । धर । [पानपत्रे । अ.टी. ।

कंसः । पुं, ली । कंसमाचिके (महाद्रावके) ।

कंसम् । ली, पुं । ताम्रवज्रयोरुपधातो, कांस्य-
धातो । कौस । प.सु. । आदकपरिमाणे (८श.) ।

भा. । तैजसपाचमात्रे । त्रिका. । [इ.च. ।

कंसकम् । ली । पुष्पकाशीशे । इदं श्वेतवर्णम् ।

कंसहरीतकी । स्त्री । शोषाधिकारे । हरी-

तकी १०० शतं, दशमूलं प्रत्यक्षं ६ प. ३ तो. १॥०

माषा मिलितं ६४ प. बारि ५१२ प. (६४श.) शं.

१२८ प. (१६ श.) पुरातनगुडः १०० प. । पक्का

लेहवज्रते, शुण्डीचूर्णं ८ तो. मरिचचूर्णं ८ तो.

पिप्पलीचूर्णं ८ तो. शबदारः ८ तो. गुडत्वक् २

तो. तैजपत्रं २ तो. एलाचूर्णं २ तो. प्रलेपी दे-

यः । मधु २ श. वा १६ प. । मतान्तरं क्वाथः ८

श. पाठः — “दिपचमूलस्य पक्वत्कषाये कंसभया-

नाश शतं गुडाश्च । लेहं सुसिद्धे च विनोय चूर्णे

व्योषं त्रिसौगन्धमुपस्थितं च । प्रस्थार्द्धमात्रं मधुनः

सुशीते किञ्चिद् चूर्णादपि यावद्युक्तात्, एकान्ततः

प्राप्य ततश्च लेहान् युक्तिं निहन्ति श्वयं प्रहृष्ट”-

मित्यादि । सा.कौ. ।

कंसास्थि । ली । कांस्यधातो । कौस । “कंसे

तु कांस्यं कंसास्थि” । त्रिका. । [च. ।

कंसोद्भवा । स्त्री । सौराष्ट्रस्थिकायाम् । इ.

ककन्दः । पुं । खर्बे । लषा. ।

ककरीमुखः । पुं । केशे । रा.नि.व.१८ ।

ककारपूर्वद्रव्यम् । ली । ककारपूर्वद्रव्येषु ।

तानि यथा—कटुकः, काशशकं, कुषाण्डं, कर्क-

टी, कर्कशुः, कर्कोटकः, कलिङ्गः, करमई, क-

रीरः, कतकः, कशेरुः, काञ्जिकश्चेति रक्तपित्ते

वर्ज्यम् । भा.म.र.पि.चि. ।

ककुब्जिनी । स्त्री । व्योतिषतौलतायाम् । ज-

ताकटैकी । भा.म.१४. । [राज. ।

ककुब्जः (ला) । पुं, स्त्री । चातकपत्रविष् ।

ककुब्ज(क)कः । पुं, ली । वासरोमविशिषे ।

See ककुब्जः ।

ककुत् (दः) । स्त्री, पुं, ली । वृषाक्षे । वीरुद्र
खूँटे । प्राधान्ये । अम. । अजे । मे । दर्बीकरसर्प-
भेदे । सु.कल्प.४५. । See सर्पः ।

ककुब्जती । स्त्री । कटी । पीछा, निठर ।

अम. । जि । ककुब्जिष्टे । [हवे । इ.च. ।

ककुब्जान् । पुं । श्वभक्तपत्रे । रा.नि.व.५ ।

ककुन्दरम् । ली । नितम्बगतांघ्रिहाने वैकल्य-

करं पृष्ठसन्निभमर्थये । मरुदण्डीभयतः पार्श्वजघ-

नवङ्घ्रिभागे ईषदधकस्य स्थानम् । तत्र स्थानांशान-

मधःकाये चेटीपघातश्च । सु.शा.६५. । ककुन्दरी

तु सर्वेषां स्थातां जघनकूपकौ । रा.नि.व.१८ ।

पुं । वृचविशिषे । गुणाः — “ककुन्दरः कटुसिक्तः

ज्वरप्रक्षीणकृष्णतः । रक्तवृक्कफदाहान् दृषयाद्य

विनाशनः ॥” अथार्द्रमूलश्च सुखे धारितं मुखदो-

षयुत् । वै.नि.च. । [भविष्यं ।

ककुप् । स्त्री । चम्पकमाखायां । प्रवेष्ट्याम् ! मे.

ककुभः । पुं । चर्व्युनहये । प.सु. । हवे ।

ककुभत्वक । स्त्री । चर्व्युनहयवल्कले । च.द. ।

सि.यी.यज्ज.चि.ककुभादौ ।

ककुभशाखा । स्त्री । भाग्याम् । रत्ना. । [च. ।

ककुभादनी । स्त्री । गलीनामकगन्धद्रव्ये । श.

ककूणकः । पुं, ली । शिशोर्नेत्रवर्जजरीने ।

क.उ. । हिं कीदृषाह । लक्षणं यथा—“ककूणकः

खीरदोषाच्छिग्ननामश्चिबर्मानि । जायते तेन तन्नेत्रं

कखूरश्च खवेन्मुहुः । शिष्यः कुर्व्यात्तलाटाचिकुट-

नासावधर्षणं । शक्ती नार्कप्रभां द्रष्टुं न वर्क्यामील-

नश्चम ॥ मा.पालरी.नि. । ककूणकं खीरदोषा-

च्छिग्ननामश्चिबर्मानि । जायते सखजं नेत्रं कखूरश्च

खवेन्मुहुः.... ॥ भा.म.४४. ।

ककूख(क)म् । ली, पुं । गीशजदादिपुष्पस-

कापे । वा.टी.परुषः । अपूपपचनार्थं खखयपात्रे ।

“ककूखं शङ्खुभिः कौर्षे खखे ना तु तुषानलः । तेन

च खखयसुप्तानामपूपपचनपात्रं खख्यते” । वा.टी.

हेमा. ।

ककैरुकाः । पुं । कृमिभेदे । See कृमिः ।

कं । नन्दीवर्षे । परिधानावले । कांछ । इ. च. ।
जलप्राने । अम. ।

कच्छकाण्डनः । पुं । अथत्यम्भे । गङ्गा अ-
थथ । [कांछा, कौंछा] श. च. ।

कच्छ(च्छा, च्छो)टिका । स्त्री । कच्छ ।

कच्छपः । पुं । स्वनामख्यातजन्मविशेषे । का-
श्मि, शुम्भि, कांछा, वात्रकाण । मं कांश्चव ।
एतन्मांसगुणाः — वातहरं शुक्रदं चक्षुषं बल्यं मे-
धाश्रुतिकरं पथ्यं शीघ्रघ्नञ्च । तत्तन्मं पित्रहरं ।
तत्पादः कफघ्नः । तददं स्नादुं वाजीकरञ्च । रा-
नि. व. १६ । “कच्छपी मधुरः स्नादुः शुक्रवृद्धि-
करी मतः । वातघ्नश्चाप्रजननी वृद्धयो रुच एव
च ।” अत्रि. २२२५. । नन्दीवर्षे । तूँद गौछ ।
रा. नि. व. १२ । मदिरायन्त्रे । श. च. । श्लेष्मजन्म-
तालुरोगविशेषे । तत्र कूर्मवदुत्सर्गोऽवेदनः नाति-
शोथोऽतिशोथं जायते । “कूर्मोत्सर्गोऽवेदनोऽशोथ-
जन्मरोगी ज्ञेयः कच्छपः श्लेष्मलः स्यात् ।” भा-
म. ख. ४८. सुखरी. चि. ।

कच्छपयन्त्रम् । स्त्री । श्रीवधपाकयन्त्रविशेषो
लक्षणं — “जलपूर्णपात्रमध्ये दत्त्वा खर्परन्तु ध्वली-
ये । तदुपरि रसविभिः स्थाप्यः स्रुतः स्रुतः क-
च्छग्राम् । लघुलीङ्गकटोरिकया क्षतपटुस्रवस्त्रि-
मास्याया देया तदुपरि सिकता चैकाकुलिपरिमा-
णापि । तत्खर्परं पूर्य चाङ्गारकवनीपलेनीपचि-
तम् ॥” अत्रि. । “जलपूर्णपात्रमध्ये कृत्वा पुटकर्प-
रं सुविस्तीर्णं । तदुपरि विडम्ब्यगतः स्रुतः स्थाप्यः
कीटग्रां ॥ लघुलीङ्गकटोरिकया क्षतपटुस्रवस्त्रि-
मास्याया । पूर्णान्तरपुटखर्परमध्ये अङ्गारैः खदिर-
काष्ठभैः ॥ खेदमती मर्दनतः कच्छपयन्त्रस्थितौ
रसो जयति ।” इदमेव कच्छपयन्त्रं आकण्ठभूनि-
वेशितं जलपतनिकासुखस्थितशरावे दत्त्वा रसम-
न्वेन प्रकोणवदनेन सर्वमास्याय उपरि सिकता-
भिरङ्गुलिमानेनास्याय भूमिभागैः कुक्कुटपुटादधः
कच्छपयन्त्रोऽयमोतिरतः ।

कच्छपिः । पुं । छद्ररोगे । तालुरोगे ।

कच्छपिका । स्त्री । विषमुष्टौ । मङ्गान्त्रे ।
रा. नि. व. ४ । कृष्णनिर्गुच्छग्राम् । वै. निच. । वात-
श्लेष्मजन्मप्रमदपिटकाणासुखदुरोगविशेषे । “यन्मयः
प्रमदं वां वक्ष्वा दावणाः कच्छपीमताः । कफा-

निलास्थां पिङ्गका ज्ञेया कच्छपिका बुधैः ॥” इति
निदा. । [पिकायाम् । मादिकाश्मिम् । अम. ।

कच्छपी । स्त्री । छद्ररोगे । मे. पचिकं । कच्छ-
कच्छपोलिः (का) । स्त्री । जलवेतसे । वै.
निच. ।

कच्छरहा । स्त्री । दूर्वायाम् । जटा. । नागर-
मुसायां । “नागरीत्याकच्छरहा ।” रा. नि. व. १३ ।

कच्छा । स्त्री । भद्रमुसायाम् । श्वेतदूर्वायाम् ।
चीरि(ङ्गि)कायां । बिं(विं) पोका । वाराहीकन्दे ।
मे. वृहिकं । [दूर्वा] । रा. नि. व. ८ ।

कच्छान्तरहा । स्त्री । श्वेतदूर्वायाम् । श्वेत

कच्छारहा । स्त्री । स्वर्णकेतक्याम् । वै. निच. ।

कच्छालङ्कारकः । पुं । काशहृत् ।

कच्छुः (च्छूः) । स्त्री । खर्जूरीमे । फूलका-
ना । तन्मन्त्रं — “सूत्रा बह्वः पिङ्गकाः साववयः
पानियुक्ताः कच्छुमलः सदाहाः । सैव स्त्रीटैस्त्रीत्र-
दाहिरुपेता ज्ञेया पाण्डोः कच्छुव्यास्त्रिवोथ ।”
मा. नि. । [षाफलचुपे । रा. नि. व. ४ ।

कच्छु(च्छू)ग्रा (ग्री) । स्त्री । पटौले । इड-

कच्छु(च्छू)मती । स्त्री । शुकशिव्यां । श. च. ।

कच्छु(च्छू)रः । वि । कच्छुरोगयुक्ते । श्वेत-
रोगी । पुंशले । मे. रजिकं ।

कच्छु(च्छू)रा । स्त्री । कपिकच्छी । आना-
कूनी । रा. नि. व. ३ । रक्तदुरालभायां । छत्रान-
भाविभय । कर्पूरशक्याम् । आसहरिद्रायाम् ।
महावलायाम् ।

कच्छुरालः । पुं । शैलुषले ।

कच्छुरी । स्त्री । धातक्याम् । क्षांहे कूल ।

कच्छेष्टः । पुं । कच्छपे । रा. नि. व. १६ । स्त्री ।
भद्रमुसायाम् ।

कच्छोत्था । स्त्री । मुसायां । रा. नि. व. ६ ।

कच्छोरम् । स्त्री । शक्याम् । रा. मा. ।

कजम् । स्त्री । कमले । अद्यते । मे. जरिकं ।

कज्जलम् । स्त्री । मोलकमले । अद्यते । का-
जल । इ. च. । चिका. सि. यो. कामका. चि. । पुं ।
कज्जल्याम् । अत्रि. ।

कञ्जला (लिः) (लिका) (ली) । स्त्री ।
 नीलविशेषे । Sulphuret of mercury.
 (Aethiop's mineral.) मर्दितरसगन्धके क-
 ञ्जलीति लीके । श. र. । “एषा कञ्जलिकाख्याता
 हंक्षणी वीर्यवर्हनी । नानागुणानयोगेन सर्वव्या-
 धिविनाशनी ॥” वै. निघ. २ भ. । “जपापवरसेनाय
 वर्हमानरसेन च । रसं संशोधयेत्तेन तत्क्षमं शोध-
 येद्वलि ॥ भङ्गराजरसेः पिष्टा शोधयेदकैरस्मिभिः ।
 समधा वा त्रिधा वापि पञ्चासृषंश्च कारयेत् । चू-
 षाविला समं तेन रसेन सह मर्दयेत् । नष्टमृतं य-
 दा चूर्णं भवेत्कञ्जलसन्निभम् ॥” भा. म. १ भ. ।
 “युक्तमृतं गन्धकश्च समं सम्यग्दोषेद्भिन् । निघ्नं क-
 ञ्जलीभूतं ततो योगेन योजयेत् ॥ पृथग्योगेषु य-
 चांती समी पारदगन्धकौ । तत्र भागद्वयं योज्यं
 कञ्जलस्येति निघ्नयः ॥ यावान् स्यादधिकः सतात्
 तावन्तं गन्धकं पुनः । क्षिपेद्योगे विधानशी नात्र
 काव्यो विचारणा ॥ यत्र मूर्ताधिको योगे गन्धपा-
 षाणतो भवेत् । तत्र तन्मानतः कुर्यादादौ तत्र हि
 कञ्जलं ॥” अवि. ।

कञ्चटः (ङः) । पुं, स्त्री । गजपिप्पल्याम् ।
 वै. निघ. । जलतच्छुलीयापरनाम-स्त्रनालक्यातशा-
 के । कौटु. नाम । र. मा. । हिं चवडाभेदे ।
 कलोटीवाशाके । च. द., सि. यो. कञ्चटादिः । ची-
 राङ्गशाकभेदे । भा. म. १ भ. च. सा. वि. । गुणाः—
 धारकत्वं हिमत्वं पित्तरक्तनाशित्वं लघुत्वञ्च । राज-
 वतहरत्वं तिक्तत्वञ्च । भा. पू. १ भ. शा. क. । कञ्चडो
 हि कञ्चटभेदे । [पात.] र. स. र. गङ्गणीकवाटरसे ।

कञ्चटपत्रकम् । स्त्री । कञ्चटच्छदे । कौटु.
कञ्चटपल्लवः । पुं । कञ्चटे । सि. यो. गङ्ग. चि.
जम्बादिः ।

कञ्चटादिः । पुं । अतिसारे कषायविशेषे ।
 अत्र कञ्चटादीनां पत्रं यावत् । “कञ्चटदाडिम-
 जम्बूङ्गाटकपत्रादीनि । जलधरमागरसङ्घितं ग-
 ङ्गामपि वेगिनीं हन्त्यात् ॥” च. द. च. सा. । कौ-
 टु. पाता, माडिमपाता, जामपाता, नि-
 डेटा पाता, वाला, मूत्रा, उंटे, प्रोटोटेक
 २० र. जल ॥ ० श. ८. ० आदि पोषा ।

कञ्चटावलेहः । पुं । गङ्गखण्डिकारि—अत्र
कञ्चटस्य (कौटु. नाम) १ श. तालमूल्याः १ श.

जलं १६ श. श. ४ श. काये शर्करा १ श. पञ्जा
 पादशिष्टे तत्र वराहका नाथातकौपाठा बिल्वपत्रौ-
 पिपपल्ली भङ्गापत्रातिविषय यवसार-सौवर्चलरसा-
 स्त्रनमीचरसानां प्रत्येकं चूर्णं कर्पमितं दत्त्वा
 पाकशेषं कुर्यात् । श्रौते मधुनः कुडुवार्यं दियम् ।
 च. द. । सा. वौ. । कौटु. १ श. तालमूनी १
 श. जल १७ श. ८. ८ श. चिनि १ श. पाक
 करत पादशेषं इहेल तादाते वराहकां,
 धाहेकुल, आकनादि मूल, वेलाकुंटा, पिपुल,
 सिक्कि, आतरेह, यवफास, मल्ल लवण, रसा-
 स्त्रन एवम् मोचिरस आतरेके चूर्ण २ तोला
 दिसा पाक शेष करिदेव । नीतल इहेल मधु
 १ पोषा दिवे ।

कञ्चनः । पुं । काञ्चनहृत्वे । वै. निघ. ।

कञ्चिका । स्त्री । वेषशाखायां । कश्चि. श. च. ।
 सुकृत्कीटे । रा. नि. व. १० ।

कञ्चुः (कः) । पुं । सर्पलचि । मापेन थोलन ।
 हे. च. । उष्ट्रे । चीलके । कौटु. । औषधविशेषे ।
 म. कवि. ।

कञ्चुकशकाः । पुं । शाकविशेषे । गुणाः—
 “कञ्चुकीशाकहृत्सु वातला यद्विषी मता । सु-
 त्करी कफपित्तानां नाशनी परिकीर्तिता ॥”
 वै. निघ. । [वै. निघ. ।

कञ्चुका । स्त्री । अन्नगन्धायाम् । कञ्चुकशके ।

कञ्चुकालुः । पुं । सर्पे । कालसर्पे । ककुटे
माप । श. च. ।

कञ्चुकिः । पुं । यवे । रा. नि. व. १६ ।

कञ्चुकी । पुं । चणकहृत्वे । सर्पे । यवे । रा.
नि. व. १६ । जोङ्गकहृत्वे । म. नचतु. । तन्नामक-
दीवान्तिघोठके । लक्ष्यं यथा—“कन्धे वचस्वि
बादीष अंसद्विषे तयैव च । अन्ववर्णा भवेद्वाजी
कञ्चुकी सः प्रकीर्तिता ॥” ज. द. १ च. । स्त्री । ची-
रीशहृत्वे । र. मा. । कौटु. । र. सा. सं. । उत्त,
चीरसागर । चीरकञ्चुकीति र. स. र. वज्रिभङ्गातके,
महाभङ्गातकगुडे । शरपुङ्गायाम् । कञ्चुकशके ।
औषधविशेषे । म. । [भाषा । हे. च. मना. ।

कञ्चुलिका । स्त्री । अङ्गरक्षिण्याम् । कञ्चुलीति

कञ्चुः । पुं । केशे । म. जहिकं । स्त्री । अञ्जलिः ।

प्रभे। वै.निघ.। [कोज्जना। श.च.।
कञ्जकः। पुं। पक्षिविशेषः। मयनां पक्षिं,
कञ्जनः (खः)। पुं। कञ्जकपक्षिणि। श.च.।
कञ्जमूलम्। स्त्री। कमलकन्दे। वै.निघ.।
कञ्जयोनिः। पुं। शालूके। कञ्जस्य पञ्चस्य
 योनिरुपपत्तिः। श.च.।
कञ्जरः। पुं। गजः। केशः। स्त्री। धातुकाम्।
 पाटलायाम्। उदरे। मे.र.विकं। [ह.च.।
कञ्जलिका। स्त्री। अङ्गरविण्यां। कौटुम्बी।
कञ्जारः। पुं। जठरः। गजः। मे.र.विकं।
कञ्जिकम्। स्त्री। काञ्जिके। अ.टी.भ.।
काञ्जिका। स्त्री। भार्या। वाग्भटादि। श.र.।
काटः। पुं। करिगणस्थली। कलिञ्जके। भाट-
 न, मयना, मयटयन वडु। मे.ट.विकं। दणं। ध-
 रणिः। कटिप्रदेशः। शवे। नली। समये। ह.च.।
 स्त्री। अश्वचालनाय रचितभूमी। ज.द.७अ.।
काटकाः। पुं, स्त्री। सामुद्रलवणे। कड़कट
 रत्ना। पारिहर्ष्ये। हारा। हसिदन्तमण्डने।
 मे.क.विकं।
काटकी। पुं। गजः। श.र.। [विका.।
काटकोलः। पुं। निष्ठौवनपात्रे। पिकुदनि।
काटखदिरः। पुं। काकि। अगालु। मे.।
काटखादकः। पुं। काचलवणे। काचकयसे।
 बलिपुटे। जम्बुके। अशशालि। मे.क.पञ्चकं।
काटङ्कटः। पुं। अग्नी। दाहहरिद्रायां। मे.व.
 सु.रा.३५खदिरवटी। [गो.श.। द्रव्याभि.।
काटङ्कटा। स्त्री। आम्बुकवचे। अट्टकूलर
काटङ्कटी। स्त्री। दाहहरिद्रायाम्। वै.निघ.।
काटङ्कटेरी। स्त्री। दाहहरिद्रायाम्। प.सु.।
 हरिद्रायाम्। चिकाना।
काटपञ्चकम्। स्त्री। अश्वचालनाय पञ्चविधभू-
 मिषु। एका मण्डलाकारा, द्वितीया चतुरस्रा, तृ-
 तीया गोमूत्रा, चतुर्थी अर्धचन्द्रा, पञ्चमी नागपा-
 श्रा वेति। तदुक्तं लज्जुलेन। “धनुरेष्टादशे योज्यं
 बाजिनां मण्डलं प्रसात्। सङ्कोचयेज्जबं धावधाव-
 चकटयचकम। तदर्थं मण्डली योज्या गोमूत्रा त-

दनतरम्। सज्जयतेसु वर्ती च गोमूत्रा सर्वकर्म-
 सु। युज्यमाना न दृश्यते प्रायश्ची द्वि विचक्षणः।”
 ज.द.७अ.।

काटप्रोथः। पुं। स्निग्धः। कथ्याम्। श.चि.।

काटभङ्गः। पुं। हस्तेन ग्रस्यहेदे। हारा।
 डाउ अथ टांगी। गुह्यां। विका.।

काटभिः (भी)। स्त्री। कण्टकाशरीषे। कौ-
 टागित्रीय। रत्ना। कृताशरीषे। (अथ अप-
 राजिता। प.सु.। लघुश्रुतिभूतौलतायाम्। ल-
 ताकट्टेकी। रा.नि.व.३, २३। वै.निघ.२भ.उन्मा.
 चि.निशादिघृते। सुषण्यां। तालमूली। रा.नि.
 व.२३। अपराजितायाम्। अप.चि.स्मृतिसागररसे।
 किणारीत्यपराजितप्रेषवत्प्रतिपत्तिः। सा द्विविधा
 कृष्णश्चेतमेदेन। तयोः श्वेता पुनः महाङ्गस्त्वमेदेन
 द्विविधा। कृष्णया गुण्याः— कटूणा गुण्यां विषा-
 धानशूलघ्नी वातकाफाजीर्णहरी च। श्वेता ततः
 अधिकगुणयुक्ता। रा.नि.व.६। “कटभी कटुका
 घोषा तुबरा तत्तका मता। नाडीत्रयं रक्तवज्रं
 प्रमहस्य विषं कृमीन्। कृतकुष्ठं कफश्चैव विदोषश्च
 वणन्त्यथा। शरीरोगमज्जीर्णं च नाशयेदिति की-
 र्तिता। फलद्यास्या धातुवृद्धिकरं कफवर्धकञ्च।
 “नियंसीऽस्या मुखं हंथी बन्धो वातविनाशनः।”
 इति महाश्वेतकटभी-तत्फलनियंसांगुणाः। “क्षुद्रा
 च कटभी घोषा कटुका कुष्ठहा मता। कफहा
 रक्तदोषघ्नी मंदोरीगह्वरा परा। नाडीत्रये विषं
 मेहं कृमींश्चैव विनाशयेत्। कटभीवत्फलगुणा ज्ञे-
 याः...।” ब्रह्मकटभीगुणाः। वै.निघ.। [चि.।

कटभीलक। स्त्री। कटभीवत्कली। च.द.उन्मा.

कटमालिनी। स्त्री। मदिरायाम्। श.च.।

कटख(भ)रा (टुभरा)। स्त्री। कटुका।
 कट्टेकी। मे.। र.मा.भा.पू.१भ.गु.व.। कटभी
 महाली च। सि.यो.उन्मा.चि.श्रीकण्डः। “कट-
 भरा वृश्चिकाली।” गन्धप्रसारण्यां। शङ्खडाश्रिनि.
 दन्तीवचे। गोधायी। बन्धां। हारा। श्लोषाकवचे।
 भा.पू.१भ.पने.। करिण्याम्। कलम्बिकायां। सू-
 ख्यायां। पुनर्षवायां। मे.र.चतुर्त्वं। राजकषायां।
 अम.। महाबलायाम्। रा.नि.व.४।

कटभरः। पुं। श्लोषाकवचे। रा.नि.व.४।
 कटभीवचे। वै.निघ.।

कटयर्करा । स्त्री । गङ्गेशीलतायाम् । नटो
इति गौडः । हारा । शीर्षध्वनिशब्दे ।

कटसारिका । स्त्री । भिच्छोसामान्ये । खण्डो
हि कटशरैया । भा.पू.१भ. ।

कटाकुः । पुं । पवित्रिणि । उषा ।

कटायनम् । स्त्री । वीरये । वेणी । श.च. ।

कटाहः । पुं । कृष्णकर्पूरः । मे.हविकं । जाय-
मानविषाणायाम्नि सङ्घिशिशौ । हारा । तैल-
पाकपात्रे । कट्टा । श.च. । मृदे । विका ।

कटाहकः । पुं । मातुलुङ्गादिस्थलरस्थान्व-
हानि । अति । अत्रि.सू.१७भ. । [रा.नि.व.१० ।

कटाह्यम् । स्त्री । पत्रकन्दे । पञ्चमरु । गौडः ।

कटाघः । अपाङ्गदण्डः । अम. । अथस्य शङ्क-
कण्ठयोरन्तरभागे । ज.द.२भ. ।

कटिः । पुं, स्त्री । शोणाम् । कौकाल । रा.
नि.व.१८ । कलत्रे । काश्याम् । कटीरः । ह.च. ।

कटितटम् । स्त्री । नितम्बम् ।

कटिचम् । स्त्री । रमनायाम् । मे.रविकं ।

कटिदेशः । पुं । कथ्याम् । कौकाल ।

कटि(टी)प्रोथः । पुं । स्फिचि । रा.नि.व.
१८ । कटिदेशस्थमांसपिण्डे । पो.दि.प्र.पो.ला ।
अम. । [मा. ।

कटिरोहकः । पुं । करिपथाङ्गारीहके । श.

कटिजम् । स्त्री । कारवे.जफले । भा.पू.१भ. ।

कटिजकः । पुं । कारवे.जके । कटग । प.सु.
रक्तपुनर्नवायाम् । मे.कचतुष्कं । [हला. ।

कटिगोषकः । पुं । कटिदेशे । कौकाल ।

कटिशूलः । पुं । कटिदेशस्थे शूलरीमे । कु-
म्भी इति भाषा । [यत्रे.प्र.पू.पुत्र. हारा ।

कटिशुहला । स्त्री । कटिकिडिन्याम् । को-

कटी (इन्) । पुं । हस्तिनि । खदिरहले ।

रा.नि.व.८ । स्त्री । शीर्षफलके । कौकाल । अ-

म. । पिप्पल्याम् । मे.टहिको. स्फिकप्रदेशे । रत्ना ।

कटीकतक्षणम् । स्त्री । नितम्बगर्तसन्धिस्थ-
वि । तत्स्थानं पृष्ठदन्तोभयतः अघनपार्श्वद्विभूमि

ईषद्वीचैः । पृष्ठवंशोभयतः प्रतिशोषीकास्थं अस्ति-
नी । अम. । सु.श.१७भ. ।

कटीकपालम् । स्त्री । कटीफलके । विज.१.॥

कटीयहः । पुं । कटीगतवातरोगे । कोम-
त्रे.प्र. वात । लक्षणं — “वायुः कथ्यामितः सस्थः
सामी वा जनयेदुजम् । कटियहः स एवोक्तः पङ्कः
सकृद्गोर्हयोर्वधात् ॥” भा.म.१भ. ।

कटीरः । पुं, स्त्री । अघनस्थले । जटा । कटि-
देशे । कौकाल । ह.च. । कटिपार्श्वे । अ.टी. ।

कटीरकः । नितम्बस्थले । रा.नि.व.१८ ।

कटुः । स्त्री । लतायाम् । राजिकायाम् । मे.ट-
हिकं । कटुक्याम् । कटुकी । रा.नि.व.६ । कटु-
वज्रा । लठविट्मय । रा.नि.व.३ । प्रियङ्गुवले ।

ह.च. । पुं । कटुपट्टीले । तिर.प.लठ । वै.नि.व.
२भ.उन्मा.वि. । चम्पकवले । अर्कवले । श.च. ।

अलजलणविशेषे । ऊचकविषे । छात्रातिविष ।
श.र. । कुटजतरी । राजसर्पे । हारा । शीम-

कर्पूरे । रा.नि.व.१२ । वायुप्रिगुणभूयिष्ठे षड्सा-
न्धतमरसे । खण्डद्रु । मं.तिखट् । स मरिचादौ

व्यक्तः । रा.नि.व.२० । तस्य लक्षणं — “यो जि-
ह्वायं बाधते उदरं जनयति शिरो गच्छति नासि-

काश्च सावयति स कटुकः ॥” सु.म.४२भ. । अपि-
च “संवेदयेद्यो रसनां निपाति तदतीव च । बि-

दहन्मुखासासि संसावः स कटुः स्मृतः ॥” धर. ।
गुणाः — उष्णस्वपुरुषः सुखशोधनः घ्राणाक्षिचिरे-

चनः क्षमिहरश्च । तडिपाकोऽपि कटुः, तडिपाक-
गुणाय वातला कफपित्ता वायुप्रिगुणभूयिष्ठाश्च ।

सु.म.४२भ. । कफकण्ठदोषशोफमन्दानिलश्चिचिरी-
गन्धः । अतिसेवितसेत् चयवीथ्येवलययश्च करोति ।

रा.नि.व.२० । कटुरूपश्च तीक्ष्णश्च विशदी वात-
पित्तकृत् । श्लेष्मकलघुराप्रयः क्षमिकलूविषापहः ।

रुचस्तन्महुरश्चपि मंद.स्थीत्यापकर्षणः । अशुदी
नासिकास्याक्षिज्ज्ञाथोदिको भवः । दीपनः पा-

चनो रूच्यः नासिकाशोषणो भृशम् । ज्वरमदीव-
सामज्जकृन्मूत्रशोषण इति मतान्तरम् । खी-

डित्युक्ती । आनिदाहसुखलाखीष्ठशोषकृत्... ॥”
भा.म.१भ. । चि । कटुनि, तिक्तारसे । रत्ना ।
सुगन्धे । मे. । दुर्गन्धे । तीक्ष्णे । अ.टी.स्त्रा. ।

कटुकः । पुं । तन्नामकरूपको । सु.म.४०भ. ।

कटुरसे । कटुपटोली । वै.निघ.२भ.ज्व.चि.कटुफलादी । सुगन्धस्थे । श.रा. कटुजडवे । अर्कवृक्षे । श.च. । आर्द्रके । राजसर्पे । हारा । लघुने । मी. । क्ली । त्रिकटी । मी.कविकं । सरिचे । रा. नि.व.६ । भा.म.१भ.कण्डकुल.स.ज्व.चि. । “कटुकफलाश्वीधरेः ।” कटुकां । च.द.कफज्व.चि. । “कटुकं चिचकं निम्बम् ।”

कटुकण्टकः । शालालीहवे । रा.नि.व.२ ।

कटुकचयम् । क्ली । त्रिकटी । च.द.ज्व.चि. कबलधारणे । “सैन्धवं कटुकचयम् ।”

कटुकन्दः । पुं । शिखरवे । मञ्जिनी गण्ड । आर्द्रके । आर्द्रा । लघुने । म.दचतुष्कं । क्ली । मूलके । मूला । प.सु. ।

कटुकन्दरी । स्त्री । गोविन्दीति कौडस्थे प्रसिद्धा । प्रा. वाघेवौ । गुणाः—“कटुकन्दरिका चोष्णा तिक्ता वातकफापहा । विमूल्यादीन्नाशयति ।” वै.निघ. ।

कटुकफलम् । क्ली । ककौलके । कट्कालि । रा.नि.व.१२ । वै.निघ.२भ.रा.व्या. । मङ्गराखादी ।

कटुकरसः । पुं । षड्भान्यतमरसशिखे । शालग्राम । See कटुः ।

कटुकरोहिणी । स्त्री । कटुक्याम् । कट्को । वा.चि.१२५ । पटोलादी । “पवं कटुकरोहिणी ।” च.द.ज्व.चि.सुसाद्यगणे । “बलाकटुकरोहिणी ।”

कटुकवर्गः । पुं । कटुकद्रव्यसमूहे । यथा—शियमधुशियमूलकलयनसुखसितशिकुष्ठदेवदारुहरिषकाबल्युगफलचण्डागुग्गुलुसुसालाकलिकायकनासापोलुप्रधतौनि पिप्पल्यादिगणः सालसारदिगणः सुरसादिगणश्चेति । मञ्जिना, रक्तमञ्जिना, मूला, रञ्जन, श्वेततुलसी, मोर्रो, कूङ्ग, देवदारु, रेणुक, सोमराजोबोक्ष, शङ्खपुष्पो, गुग्गुलु, मूत्रा, विषनाशूलिया, श्रेणीपात एवं पौत्र प्रभृतिरे पिप्पल्यानि (पिपुल, पिपुलमूल, छै, चिद्रकमूल, शूँट, मरिच, गजपिप्पली, रेणुक, एला, यमानी, ऐश्वर्य, आकनादि, जीरक, मर्षण, षोडानिम्ब, मदनफल, हिन्नु, वाग्भूतश्री, मूर्गामूल, आठरैठ, वर, विडङ्ग एवं कट्को), सूत्र-

मादि (तुलसी, श्वेत तुलसी, गरुपलाश, ना-वृद्धेतुलसी, गरुडग, मङ्गागरुडग, राहैगन्धिया, वनवावृद्धे, कामरुद्र, हैटेटा, वनतुलसी, विडङ्ग, कट्कल, श्वेतनिम्बिका, नीलनिम्बिका, कूकुरमौका, ईन्द्रकावी पाना, वाग्भूतश्री, केडुग्राटी, गुडकाँडेनी, षोडानिम्ब) ও শালগ্রামাদিগণকে (শাল, পিঙ্গাশাল, খদির, শ্বেতখদির, বিবেখদির, গুপারি, ভূর্জপত্র, মেঘশ্রী, তিলুক, চন্দন, রক্তচন্দন, শিঙা, শিরীষ, বক, ধব, অর্জুন, তাল, শেগুন, কপূর, নাট্যকপূর, কৃষ্ণাধর, অশুরু, লতা-শাল) কটুকবর্ণ কহে । সু.৪২৭ ।

कटुकवल्ली । स्त्री । कटूनामलताविशेषे । कट्को । तै.रैमट्ट । गुणाः—कटुः श्रौता कफनासघ्नो नानाज्वरहरा कथा राजयक्ष्मघ्नी । रा.नि.व.३ ।

कटुकशर्करा । स्त्री । पित्तश्लेष्मज्वरे कटुरीहि-योशर्करायोगे । अत्र प्रत्येकं तालकमिसं । वैद्यप्रसारके कट्टी । चक्रानु कटुरीहिण्या १२ मा. सि-तायाश्च ४ मा. ।

कटुकसेहः । पुं । सर्वपट्टं । वै.निघ. ।

कटुका(की) । स्त्री । (Picrorrhiza kur-roa.) कटुक्याम् । कट्को । हिं कट्की । तै.नक्षकोलकर । केदारकटुकीति दाक्षिणात्ये प्रसिद्धा । रा.नि.व.६ । “कटुकासुणवारिणा ।” च.द.पित्तश्लेष्मज्व.चि. । “सितां कटुकया युक्तां पीला चोष्णं वारिणा ।” आयुर्वेदसार । गुणाः—सारककषकफघ्नी । राज. । तिक्ताति कटुः श्रौता पित्त-रक्तदाहबलासारोचकघ्नी च । वा. । आसज्वर-भेदनी (चर्षात्) ब्रह्मबर्ह वा मलपिच्छितं मलादिकं भित्वाधः पातयात् । चक्र.द. । कटुः तिक्ता कथा श्रौता लघुः भेदका दीपनी हृदयवाही कफपित्तज्वरभेदनासकासाररक्तदाहकुष्ठकामघ्नी च । भा.पू.१भ.ह.व. । कटुतन्त्र्याम् । तिङ्नाड । हृद्रुचुचुपे । रा.नि.व.२४ । पीतरीहिण्यां । नेत्र-पाषाण इति लोके । रत्ना. । लताकलूयाम् । च.द.वा.व्या.चि. ।

कटुकाख्या । स्त्री । कटुक्याम् । स. ।

कटुकायसीहम् । क्ली । शोषापिकारी ।

पाठः—“कटुकं चूषणं दन्ती विडङ्गं चिकला तथा।
चित्रको देवदारुश्च विड्वहारणपिपपली ॥ चूषणं
तानि तुल्यानि द्विगुणं स्यादथोरजः ॥ चौरिण तु-
ल्यमेतच्च श्रेष्ठं त्रययुगाशनं ॥ भैष.रस.र.श्रीघ.चि.।
विकट्टे, कटुकी, मक्षीमूल, विडङ्ग, चिकला,
चित्रारमूल, देवदारु, तेउडोडीमूल, गजपिप्पल
मगान भाग। मर्कषिद्विगुणं शोऽष्टूर्ण।

कटुकापाली । स्त्री । कण्टकपालीहृत्वे ।
कंठोऽधुकाँडेनी । रवा. । प.सु. ।

कटुकारोहिणी । स्त्री । कटुका । रा.नि.व.
६ । च.द.पित्त.ज्व.चि.खट्वीकादी । “कटुकारो-
हिणी समा ।” [लाडे । र.मा. ।

कटुकालावुः । पुं । तिक्ततुल्याम् । ति०-

कटुकीटः (कः) । पुं । मशके । मश॥ जटा.।

कटुकाणः । पुं । टिड्म । तिडित्त पाथी ।
ह.च. ।

कटुग्रन्थि । स्त्री । पिपपलीमूल । शुष्काम् ।
रा.नि.व.६ । लग्ने । वै.निघ. । [हारा. ।

कटुङ्गता । स्त्री । नित्यकर्मसमाचारनिष्ठरत्ने ।

कटुचातुर्जातकम् । स्त्री । समभागत्वगला-
पत्रमरिचेषु । “एलात्वक्पत्रकैस्तुल्यैर्मरिचैः सम-
न्वितैः । कटुपूर्वमिदं चास्याचातुर्जातकमुच्यते ॥”
रा.नि.व.२२ । [जके । शक्रतुलनी । वै.निघ. ।

कटुच्छदः । पुं । तगरहृत्वे । श.र. । सुगन्धा

कटुजीरकः । पुं । जीरके । रा.नि.व.५ ।

कटुता (त्वम्) । स्त्री, स्त्री । तीक्ष्णतायाम् ।
शाल. दीर्गस्थे ।

कटुतिक्तः (कः) । पुं । किराततिक्तके ।
ति०रता । भा.पू.१भ. । महाशयहृत्वे । २७ अण ।
शयचपे । रा.नि.व.४ ।

कटुबिक्त(क्ति)का । स्त्री । महाशये । प.सु.।
कटुतुल्याम् । ति०लाडे । श.र. ।

कटुतिक्ता । स्त्री । कटुतुल्याम् । ति०लाडे ।
कटुतुल्याम् । कटुतुल्याम् । ति०पण्ठा । रा.
नि.व.१ । [श.च. ।

कटुतिन्दुकः । पुं । कुचेलके । कुंठिला ।

कटुतुष्टिका (स्त्री) । स्त्री । तिक्ततुल्याम् ।

कटुतुष्टिका, ति०पण्ठा, तेउडुमूलकी । मं
कं कटुतोडली, कटुतोड, तीतकुदर, वन-
टिडुकाकडुमा । गुणाः—कटुः तिक्ता कफबान्ति-
विषघ्नी शरीरकरकपित्तघ्नी रीचनी च । रा.नि.
व.२ । विष्णुगाम् । तेनाकुट्टा ।

कटुतुम्बि(म्बी)का । स्त्री । Wild variety
of lagenaria vulgaris. तिक्तालाव्याम् ।
ति०लाडे । हिं कटुतुम्बिया, तुम्बी, तीतलीकी ।
मं कं कटुमीपला, कटुदधी, कटुसोरी । तें चैति-
भानव । गुणाः—पाण्डुक्रमिकफवातनाशिलं लघु-
पाकित्वञ्च । राजः । “कटुतुम्बी रसे पाके कटुहृदा
च शीतला । तिक्ता वान्तिकरी श्वासकाशघ्नश्चोषणी
मता । वातशोफप्रणविषमूलपित्तज्वरापह्ना । पथ्ये
पाके तु मधुरं सूत्रशीघ्रनसृजकम् । पित्तशान्तिकरं
त्रयं फले पथ्यसमा गुणाः ॥” वै.निघ. । [व.२ ।

कटुतुम्बिनी । स्त्री । तिक्तालाव्या । रा.नि.

कटुतैलम् । स्त्री । सार्यपतैले । मन्निवारं तेजल ।
हिं कटुयातेल । मं शिरशेल । गुणाः—“कटु तिक्तं
तथा शार्दि उष्णं स्यात्कफवातनुत् । कृमिपाच्छूशो-
धनं स्यात्पित्तक्षयार्थं सुतम् । कर्णरोगे कृमिरोगे
तथा वातामयेषु च । कण्डूकुष्ठामये चैव कफमेदो-
गुणेषु च । प्रशस्यं सार्यपचैव रोगाणाञ्च विभाव-
येत् । वलिकर्मणि नो शक्यं पित्तदाहकरं मज्जत् ॥”
अचि.म.१४५ । कटूणं तीक्ष्णं लघु कफघ्नानिल-
हरं पित्तास्रकोटकुष्ठार्शनिषजनुजिञ्च । वा.टी.हृ-
मा.तैलव. । “सार्यपं तिक्तकटूणं वातक्षयकार-
प्रम् । पित्तास्रदोषदं कृमिकुष्ठं तिलजवच्च चक्षु-
ष्यम् ॥” रा.नि.व.१५ ।

कटुतैलमूर्च्छा । स्त्री । सफिनतामतादिदोष-
नाशार्थसामतैलस्य पाकेन निष्फेनीकृतस्यातायं
सजलहरिद्रादिवारिचिपेण शनैः शनैः शीतलीकर-
णे । तेन पाककाले स्त्रीत्यायुपद्रवो न जायते ।
मूर्च्छाद्रव्याणि यथा—चामलकी हरिद्रा सुषा
विल्वक दाडिमत्वक् नागकेशरं कृष्णजीरकं बा-
लकं मलुका विभीतकश्च । “वयस्या रजनीमुखा-
विल्वदाडिमकेशरेः । कृष्णजीरकजीवेरनलकेः स-
विभीतकेः ॥ एतैः समशैः प्रक्षेप्य च कर्षमात्रं प्रयो-
जयेत् । अक्षयवर्षेण तत्र तीयथादकसुप्तिवत् ।
कटुतैलं पक्षेतेन चामदीषहरं परम् ॥” भैष.ज्व.

বি.। তৈল ৪ শ. পাক করিয়া নিষ্কেন হইলে, নামাইয়া অগ্নে সজলহরিত্রা তাহার পর সজলমজ্জিষ্ঠা তৎপরে অগ্নি প্রবাহ ক্রমে ক্রমে প্রক্ষেপ দ্বারা উষ্ণ তৈলকে শৈলৈঃ শৈলৈঃ শীতল করিবে। পরে ১৬শ. সলে পাক করিবে। মজ্জিষ্ঠা ২প. ও অগ্নি প্রবাহ প্রত্যেক ২ তো. দিবে।

কটুত্বয়(বিক)ম্। স্ত্রী। বিকটকে। ঔট, পিপ্পল, মরিচ। রা.নি.ব.২২। ভা.।

কটুদ্রব্য। স্ত্রী। ককটিকাযাম্। কঁকড়। রা.নি.ব.৩।

কটুদুগ্ধিকা। স্ত্রী। তিক্তালাব্ধা। বৈ.নিঘ.।

কটুনিষাবঃ। পুং। বদীনিষাবধান্যং। শ.চ.।

কটুপত্রঃ (কঃ)। পুং। পপট। ক্ষেপাবড়া। সিতাজকি। শ্বেতপত্র ক্ষুদ্রতুল্যমী। রা.নি.ব.৪।

কটুপত্রিকা (বী)। স্ত্রী। লঘুপুষ্ণপে। কারীহলে। রা.নি.ব.৮।

কটুপর্ণিকা (পর্ণী)। স্ত্রী। বীরিণ্য। যক্ষ্মা চৌক ইতি উচ্যতে। “কটুপর্ণী হেমবতী হেমবতী হিমাবতী। হেমাঙ্গা পীতদুগ্ধা চ তন্মূলং শীকমুচ্যতে। গুণাঃ—হেমাঙ্গা রৌচ্যবী তিক্তা মৈত্রিষুঃক্লেশকারিণী। ক্লমিকশূলবিধানাহকফপিত্তাকৃষ্ণকৃষ্ণম্ ॥” ভা.ম.১ম.।

কটুফলঃ। পুং। পটীষে। রা.নি.ব.১। ককী-লব্ধে। বীতককটিকাযাম্। কারবেলকে। স্ত্রী। হৃদয়বে। বৈ.নিঘ.২ম.বা.ব্যা.।

কটুফলা। স্ত্রী। শ্বেতপত্রীকণ্টকহলে। তিক্তা-লাব্ধাম্। রা.নি.ব.১। বহুত্যা। কণ্টকাখ্যাম্। চিণ্ডোটকে।

কটুমজ্জঃ। পুং। শৃঙ্খাম্। বিকা.।

কটুমদ্রম্। স্ত্রী। শৃঙ্খাম্। রা.নি.ব.৬। পার্শ্বকে। ভা.পূ.১ম.।

কটুমস্কারিকঃ (কা)। পুং, স্ত্রী। শৃঙ্খাপা-সাগে। শ্বেত জাপাঃ। রা.নি.ব.৪।

কটুমূলম্। স্ত্রী। পিপ্পলীমূল। রা.নি.ব.৬।

কটুমৌদ্রম্। স্ত্রী। মথুরাজি থাটগী। রা.নি.ব.১২।

কটুমুরা। স্ত্রী। প্রসারণ্যাম্। গন্ধভাজনি-য়া। চ.দ.বা.ব্যা.একাদশশতিকপ্রসারণীতৈশ্চ।

কটুরম্। স্ত্রী। তকৈ। ঘোল। জটা.।

কটুরবঃ। পুং। মৈকে। রা.নি.ব.১৫।

কটুরা। স্ত্রী। আর্দ্রহরিত্রায়াং। কঁচা হরিত্রা।

কটুরণ্য। স্ত্রী। বিহতায়াং। রজা.।

কটুরোহিণী। স্ত্রী। কটুকাযাম্। র.মা.।

রা.নি.ব.৬। বা.পূ.১৫শ.পটীলাদিঃ। চ.দ.পিপ. জ্ব.বি.দুরাল্লাভাদিঃ। “মূলম্বলবাসা কটুরোহিণীভাম্।” চ.দ.কফজ্ব.বি.মুস্তাদিঃ। “বিফলা কটুরোহিণী।” অষ্টাঙ্গকণাধিঃ। “পটীলং কটুরোহিণী।” চ.দ.জ্ব.বি.শৃঙ্খাদিঃ।

কটুলতা। স্ত্রী। কটুকাযাম্। কটুকে। মৈষ.।

কটুবার্ণাকী। স্ত্রী। তিক্তবার্ণাক্য। তে-তবে গুণ। শ্বেতকণ্টকাখ্যাম্। রা.নি.ব.৪। (কিনী)। শুদ্রহল্যাম্। বৈ.নিঘ.।

কটুবার্ণিকা। স্ত্রী। মহারাষ্ট্রাম্। প.ম.।

কটুবিপাকঃ। পুং। দ্রব্যস্য পাককটুলে। তদাশ্রয়ঃ কটুতিক্তকণাধরসদ্রব্যমাতম্। কটুবিপাকং বনু লঘু বাতলং শুল্ককণ্ঠকফপিত্তশ্লশ্চ। সু.সূ.৪০শ.।

কটুবীজা। স্ত্রী। পিপ্পল্যাং। রা.নি.ব.৬।

কটুবীরা। স্ত্রী। (Capeici.) Capcicum. কুমারিষে। লঙ্কামরিচ, গাছমরিচ, আল গাছ। হি। লালমরিচ। গুণাঃ—“কটুবীরাশ্চিলবনৌ দাঙ্ঘনৌ বলাসগ্রৌ শবীর্থবিস্মীত্রশকৌ তন্দ্রা-মৌহপ্রলাপস্বরমঙ্গারৌচকৌ। সন্নিপাতজড়ীভূতং হৃদৈন্দ্রিয়ঞ্চ নরং জীবয়তি।” অচি.।

কটুশৃঙ্খাট(ল)ম্। স্ত্রী। চিৎকটুদেশপরি-মৌরসুপর্ণশাকৈ। রা.নি.ব.৩।

কটুসেহঃ। পুং। (Sinapis dechotoma.) সর্বপল্লে। বিকা.। কটুতেল। মৈষ.বা.ল.চি.। বীরসর্বপে। রা.নি.ব.৩। [নি.ব.৩। ককট্যাম্।

কটুহুশী। স্ত্রী। কারবেলে। উচ্ছ। গাছ। রা.।

কটুখট(ক)ম্। স্ত্রী। শৃঙ্খাম্। পার্শ্বকে। বা.প.। র.মা.।

कटूदरी । स्त्री । गोविन्दीति कोइये ख्याती-
पये । गुणाः—विमूचीघ्नी कटूष्णा कफवातहृत् ।
वै.निघ. ।

कटूषणम् (णा) । स्त्री, स्त्री । पिप्पलीमूल ।
शुद्धाम् । रा.नि.व.६ । पिप्पल्यां । वै.निघ. ।

कटीरम् । स्त्री । सत्याये । कटेरी । श.च. ।

कटीरा । स्त्री । खनामख्यातपात्रे । टाटो, क-
टेरी । श.च. ।

कटीलः । पुं । कटुरमे । उणा. ।

कटुरतैलम् । स्त्री । ज्वरे विदाह च हितम् ।
सुक्कततिलतैलं ४श. कम्बुद्रव्याणि समन्वा १ श.
तर्कं २४ श. यथाविधि पाच्यम् । सचललवणं गु-
ण्णौ कुष्ठं मुखामूलं खाला हरिद्रा भण्डिडा चैति
द्रव्याणि । “सुश्रुतिं का नागरकुष्ठमुखालालानिशा-
खोहितयष्टिकाभिः । तैलं ज्वरे षडुणतकसिद्धम-
भ्यङ्गनास्तीति विदाहनञ्च ।” वै.निघ. ।

कटुणम् । स्त्री । गन्धतण्डु । सि.यी.वा.व्या.
वि.सायवलादिः । सुगन्धरोहिपतण्डु । ताम्रक-
पूत । वा.उ.२७५. । See कटुणम् ।

कटफलः । पुं । (Myrica sapida.) खनाम-
ख्यातवृक्षे । कटुकल, कटुङ्गल । हिं कायफर ।
मं कं कायफल, किरुसिबन्नि । तं पापरुद्धम ।
प.सु. । र.सा. । गुणाः—कटुः उष्णः कामश्यामज्वरघ्न
उषदाहहरः कथः सुखरोगप्रान्तिकरथ । रा.नि.
व.६। सु.सु.२८५. लोभादि. ड. । सु.सु.२८५. सुरसादौ.
ड. । वातां कठवे । वै.निघ. । स्त्री । कटुफले । गुणाः
—गुवरं तिकं कटु वातकफज्वरघ्नं आसारं प्रमेह-
कासकण्ठामयारुचिघ्नञ्च । भा. । मद.व.१ । सि.
यी.कफज्वरावलेहि । वा.सु.१५५. । पुरुषकादौ
षड्वचः । “कटुफलं कतकाफलम् ।” वा.सु.१५५.
रौघादि.षड्वचः । “जिह्वानौसरलकटुफलपुकाः ।”
वा.सु.१५५. सुरसादिः । “खरवुसवषकर्षो कटुफलं
काममर्दः ।” च.द.पित्त.ज्व.कलिङ्गादिः । “कलिङ्ग
कटुफलं मूलम् ।” कडीले । रा.नि.व.१२ ।

कटुफला । स्त्री । गन्धारीवृक्षे । र.सा. । रा.
नि.व.६ । उष्ण्यां । काकमाष्याम् । वाणांकां ।
रा.नि.व.४। देवदास्यां । देवडाठाडा । रा.नि.व.
६ । सुमेखारुके । रा.नि.व.७ ।

कटुफलादिः । पुं । काशरोगे कषायविशेषः ।
पाठः—“कटुफलं कटुषं भार्गवं सुक्तं धान्यं वचा-
भया । शङ्खौ पर्यटकं शुष्णौ सुराङ्गजले शृतः ।
मधुहिङ्गुयुतं पेयम्... ।” अथ प्रचेष्टहिङ्गुमधुनी-
मांषः । उत्तमादौ पलांशादिकं दीयम् । माषिकं
हिङ्गुसिन्धुमिथ्यादि परिभाषावचनात् । च.द.
काश.चि. ।

कटुफलादिपानम् । स्त्री । दीर्घकालानुब-
न्धिज्वरे । गुणाः—विदीषदाहृत्पात्रम् । कटुफलं
त्रिफला देवदाह रक्तचन्दनं पुरुषकफलं (रुग्ना)
कटुको पद्मकाष्ठं उशोरवेति द्रव्याणि एषां म.१६
रक्तिकं वारि २श. श. १ श. भा.म.१भ.ज्व.चि. ।

कटुङ्गः । पुं । तिन्दुकवृक्षे । ठैल गीङ् । वा.
टी.वत्सकादिगणे.हिमाद्रिः । श्लोकाकवृक्षे । शै-
वापीडा । रा.नि.व.६। भैष.स्त्रीरौ.पुण्यानुगचूर्णे ।
च.सु.४५.२१दशके । वै.निघ.चप.चि.कटुयादितै-
ले । वा.सु.२५५.चम्बुडादौ । “कटुङ्गः कमलोद्भव
रजः ।” सु.सु.१८५.खण्डादिः । स्त्री । टुष्टुकफले ।
भा.नि. रुग् । “कटुङ्गफलाजसोद... ।”

कटुङ्गरा । स्त्री । प्रसारणाम् । ज.द. ।

कटुरम् । स्त्री । Butter-milk. दधिखेहि ।
विका. । दधिसरे । र.सा. । तमो । ‘तर्कं कटुर-
मिष्यते ।’ प.प्र.१७. । व्यञ्जने । उणा. ।

कटुरतैलम् । स्त्री । See कटुरतैलम् ।

कट्टी । स्त्री । कटुकां । कट्टेकी । रा.नि.व.६ ।
वै.निघ.२भ.कण्टकुष्ठज्व.चि. । भैष.कुष्ठ.चि.भण्डा-
तकगुडे । सु.सु.४०५. । कटुकवज्रां । कट्टेकी-
वडाविटणव । रा.नि.व.६ ।

कठरः । वि. कठिने । जटा. ।

कठा । स्त्री । करिण्याम् । श.च. ।

कठाकुः । पुं । पचिणि ।

कठाहकः । पुं । A gallinule. दाहृष-
चिणि । श.र. । [वै.निघ. ।

कठिका । स्त्री । तुलसीवृक्षे । खटिकायाम् ।

कठिञ्जरः । पुं । (Ocimum sanctum.)
अम्यकवृक्षे । कूष्ठतुलसी वृक्ष । रा.नि.व.१० ।
पचांसि । काल तुलसी । भा.पु.१भ.पु.व. ।

कठिनम् । स्त्री । यवाव्यञ्जीनिकटभुनिष्ठा-

दिद्रव्ये । श.च. । स्वात्स्याम् । चि. । कथे । मे. ।

कठिनपृष्ठः (कः) । पुं । कृष्णे । रा.नि.व.१८ ।

कठिनफलः । पुं । कपित्थव्ये । रा.नि.व.११ ।

कठिना । स्त्री । गुरुशर्करायाम् । मे.नचिकं ।

काकीदुम्भिकायाम् । रा.नि.व.११ । [हारा. ।

कठिनिका । स्त्री । कटिकायाम् । थङी ।

कठिनी (कः) । स्त्री, पुं । खटिकायाम् ।

थङी । र.सा. । प.सु., विका. । मे.नचिकं ।

कठिनोपलः । पुं । कीसुभीशास्त्री । भा.नि.प.

अविशेष । रा.नि.व.१६ ।

कठिन्नः (कः) । पुं । कारवेन्नके । करला,

उच्छे । प.सु. । भा.पू.२भ. । कर्कटे । कै.कटोत्र,

वनकौ.कटोत्र । प.सु., च.चि.२भ. । “कर्कटो-

ऽरव्यसम्भूतः कठिन्नः शठघातकः ।” वे.निघ. ।

पुनर्नवायाम् । रा.नि.व.५ । भेष.मध्यनारायणतैले ।

रक्तपुनर्नवायां । भा.पू.२भ. । तुलसीव्ये । विका. ।

कठिन्न(मि)का । स्त्री । (Momordica

chanartia.) कारवेन्नव्ये । उच्छे गच्छि । तुल-

सा । रक्तपुनर्नवायां । गोमि.पु.पु. । अ.द.१.१भ. ।

कठोरः (सः) । चि. । कठिने । अ.टी. । [सा. ।

कड़कम् । स्त्री । सासुद्रलवणे । कड़कट । र.

कड़कूरः । पुं । तुषे । वे.निघ. ।

कड़कूरः । पुं । सुरादिश्वे । उषा. ।

कड़कूरः । पुं । वषे । कु.व. । आ.गु. । डे.च. ।

कड़कूरः (कः) । पुं । कलन्विशास्त्री । शाकना-

टिकायाम् । डी.टी. । See कलन्वी ।

कड़कूरि (म्बुका) । स्त्री । कलन्वीशास्त्री । श.र. ।

कड़ारः । पुं । पिङ्गलवर्णे । अम. । [रा.नि.व.७ ।

कड़कुञ्जी । स्त्री । सुदकारवेन्न । हो.टी. उच्छे ।

कणः । पुं । पिप्पल्यां । बा.सू.१.५भ. । शोधनव. ।

“कणलवणवर्षेणा... ।” कणोऽतिमूले धान्यांशे ।

मे.च.दिकं । सिधे । डे.च. । वनजीरके । रा.नि.व.६ ।

कणपुष्पलुः । पुं । श्वेतजीरके । खनामस्थान-

सुगन्धी । उगु.उगु.विशेष, कणउगु.उगु. । गु.बा. ।

—कटूषः सुरभिः वातघ्नः शुल्लगुकीदराधानक-

फघ्नः रसायनय । रा.नि.व.१२ ।

कणजिह्विका । स्त्री । महासमन्नायाम् । वडु

तेलु. । मारिवायाम् । बहुपुत्रिकायाम् । शत-

भूनी वा कुंहे आशला । रा.नि.व.२३ ।

कणजीरः (कम्) । पुं, स्त्री । शुक्रजीरके ।

मद.व.२ । सुदजीरके । श.च. । रा.नि.व.६ ।

कणजीर्णा । स्त्री । श्वेतजीरके । रा.नि.व.६ ।

कणनिर्यासः । पुं । गुग्गुली । र.वा. ।

कणप्रियः । पुं । सक्कचटके । वे.निघ. ।

कणभः । पुं । पुष्पलवणव्ये । उगु.उगु. । र.

वा. । तद्रामककोटि । तद्वटलवणम् । विसर्पः अ-

युः शुल्लं ज्वरकृद्दिग्दयापि च । लवणं कणभेर्दृष्टे

दंशश्चैवावसीदति । सा.नि. । अग्निप्रकृतिकौटवि-

श्वे. । तेन दृष्टे पित्तज्वरोगा भवन्ति । अन्यजातीय-

कोटि । स च तृविधः—“विकणकः कुष्ठी हस्ति-

कणः अपराजितवृत्ति । तैदृष्टस्य अययुरङ्गमर्द्दी

गुरुता गात्राणां दंशः क्लृण्वा च भवति । सु.कल्प.

८भ. । [णि. । वा.वृ. । डा.वृ. । रा.नि.व.१८ ।

कणभचकः । पुं । श्यामचटके । भारितपचि-

कणमूलम् । स्त्री । पिप्पलीमूले । पञ्चतन्त्रे ।

कणह्री । स्त्री । खताश्वरीषे । प.सु. ।

कणा । स्त्री । पिप्पल्याम् । प.सु. । रा.नि.व.६ ।

जीरके, शुक्रजीरके, क्लृणजीरके । भा.पू.१भ. ।

कुश्वीरमलिकायाम् । कुश्वीर पौ.का. । हारा. ।

“कणा जीरककुश्वीरमलिकापिप्पलीषु च ।” मे.

चरिकं । [भ.च.जीरकवडवानलवर्षे ।

कणाजटा । स्त्री । पिप्पलीमूले । वे.निघ.२

कणाटीनः (रः, कः) । पुं । खड्गनपचि-

णि । विका. । श.र. ।

कणादिगणः । पुं । पिप्पल्यादिगणे । स च

—पिप्पलीपिप्पलीमूलवण्यचिचकनागरं । म-

रिचैलाजमोदिन्द्रपाठारिचकजीरकम् । भार्गोमहा-

नित्यफलं द्विगु रोहिषिसर्षपम् । विडङ्गातिविधि

मूल्यां सेव्यं कीर्तितो गणः ॥ ५.द.कफज.चि. ।

कणादिवटी । स्त्री । औपदाधिकारे । “कणा-

ववादावपुनर्नवायां चूर्णं सविलं समश्नद्वारकम् ।

उपार्थं चेतस्य निवृत्तिः ब्रह्मः सकाशिकः शीघ्रद-
त्तविवेकम् ॥' पिप्लु, व५. मेघदाक, चेत-
मुत्था, वेगहानि, वृक्षदात्रकबीज अष्टाङ्क
हृन् ममडाग। भाषा ७ त्रि। अश्वपान
कौञ्जि। र.सा.सं.।

कणादीप्यः। पुं। श्वेतजीरके। रा.नि.व.६।

कणाद्यलौहम्। स्त्री। अतिसाराधिकारि।
योगरत्नाकरस्य। अथ “विवर्गवितयेन चेत।”
विकटुविमदविफलाभिः। र.सा.सं.। “कणाना-
मरपाठाभिस्त्रिवर्गवितयेन च। विस्वचन्दनक्रीवरैः
समं लौहं प्रदापयेत्। सञ्जातीसारशमनः संघट्ट
ग्रहणीहरः ॥” विवर्गवितये विमदविफले। पि-
प्लु, उट, पाठा, आमला, वटहड़, श्लीठ-
कौ, भुठा, छिउ, पिड्ड, तखुन्तन, तेल-
छुटो, बाला ममडाग। मल्लार्जुनमान मोक्ष।
खटल शमन। र.सा.सं.। र.चि.ट.प.।

कणाह्वा। स्त्री। श्वेतजीरके। रा.नि.व.६।

कणिकः। पुं। पिप्लुव्याम्। शुक्रगोधूमचूर्णे।
रा.नि.व.६।

कणिका। स्त्री। अप्रिमथ्यते। अतिमृच्छामु-
नि। मे.कविकं। ‘शुक्रगोधूमचूर्णं कणिका स-
सुदाहता ॥’ रा.नि.व.१६ कणायां। तण्डुलवि-
शेषे। अ.टी.रा.।

कणितम्। स्त्री। आर्पनादे। छे.च.।

कणिशम्। स्त्री। शस्यमन्त्र्याम्। शांतिप्र-
दीप। अम.। छे.च.। [कायां। अ.टी.भ.।

कणी। स्त्री। हयकण्डलतायाम्। श.र.। कणि-

कणीची। स्त्री। गुग्गायाम्। किरांचीति म्या-
तायाम्। पुष्पितलतायाम्। शाटके। मे.कविकं।

कणेरः। पुं। कर्षिकारहवे। कनककूट,
जोनेर करवौ। उष्ण।

कणैरा। स्त्री। हस्तिन्याम्। श.च.।

कणैरुः। पुं। कर्षिकारहवे। मे.।

कण्टः। पुं। वकुलहवे।

कण्टकः। पुं। स्त्री। गोकुलहवे। रा.नि.व.४।
अमनहवे। मन्नाकांटी। रत्ना। मन्नादिकीक-
से। मन्नादिन कौंटी। दुमाके। गाछेरकौंटी।

मे.कविकं। बिलहवे। हहदीहवे। वनसुष्टि। नू-
गानी। बखूरकहवे। बावला गाछ। रोनाचे।
विका। पसवीज। बेथी। छे.च.।

कण्टककरञ्जः। पुं। करञ्जभेदे। कौंटीक-
रञ्ज, गैटेकरञ्ज। अ.टी.भ.।

कण्टककिंशुकः। पुं। कण्टकीपारजाते।
पालिधायान्नात्र। सं.पाकारा। वै.निच.।

कण्टकच्छदः। पुं। श्वेतकैतकहवे। वै.निच.।

कण्टकचयम्। स्त्री। कण्टकारीचये। रा.नि.
व.२२। हहतौ कण्टकारी गोकुलह। गुणाः—
“कण्टकचितयं प्रोक्तं मिदीपममनाशकम्। अवरं
पित्तघ्नं हिक्काघ्नं तन्मालापघ्नं नाशयेत् ॥” वै.निच.।
See कण्टकारीचयम्।

कण्टकदला। स्त्री। केतकीहवे। वै.निच.।

कण्टकद्रुमः। पुं। शालीहवे। रा.नि.व.
८। खदिरहवे। र.सा.।

कण्टकपञ्चमूलम्। स्त्री। स्वल्पमहत्त्ववल्ली-
कण्टकसंज्ञकपञ्चमूलेषु। सि.यो.टणा.चि.श्रीकण्टः।
स.स.२८७, चि.१७७, विसर्परीगे। एतत्तु पक्षाश-
यशीघ्रं वातकफहरणं। करमर्दगी चरुहिंसाभि-
यतीशतावरीषु। “करमर्दः श्रद्धा च हिंसा भि-
यती शतावरी। कण्टकायं पञ्चमूलम्” प.प्र.१६।
हिंसा केलकड़ा। “रक्तपित्तहरं स्वेतच्छोफचय-
विनाशनम्। सर्वमेहहरणं च शुक्रदीपविनाशनम्”
स.स.२८७.।

कण्टकपाली। स्त्री। (Caparis sepiaria)
खनामल्यातहवे। कानिग्रा कड़ा। हिं हिन्सु।
प.मु.। [नि.व.५। कण्टसेव्याम्। वै.निच.।

कण्टकप्रातता। स्त्री। द्रुतकुमाय्याम्। रा.

कण्टकफलः (ला)। पुं, स्त्री। पनसहवे।
कौंठाल गाछ। अ.टी.भ.। गोकुलह। र.सा.।
कण्टकायाम्। एरण्डहवे। धुमूरहवे। देवदा-
ल्याम्। कुसुमहवे। मन्नादच्छीठवे। करञ्जहवे।

कण्टकभुक्। पुं। उष्ट्रः।

कण्टकलता। स्त्री। चपुषायां। कर्कटिकायां।

कण्टकलताकी। स्त्री। बार्पकीहवे। वे-
णु गाछ। रा.नि.व.७। [शतकीसमे। अ.टी.भ.।

कण्टकश्रेणी । स्त्री । कण्टकायाम् । श.च. ।

कण्टका । स्त्री । कण्टकारिकायाम् । दुरालभायां । वनसुद्धे । कर्कटिकायाम् । वै.निच. ।

कण्टकासारः । पुं । शरटे । शिशुभिः । रा.नि.व.१६ । शङ्खाम् । शंखारु ।

कण्टकाव्यः । पुं । कुलकाव्ये । कीडव्यदेश्यातपुष्पवृक्षविशेषे । (वनसुद्धे । हिं बेल । रा.नि.व.१०) विल्वव्ये । स्त्री । शाकालिव्ये । वै.निच. ।

कण्टकारिः (का) । स्त्री । कण्टकायाम् । कण्टिकाश्री । च.द.विषमज्ज.चि. । “विश्वीषक-कण्टकारिकाकाशः ।” श्वेतकण्टकायाम् ।

कण्टकारित्रयम् । स्त्री । कण्टकारीत्रये ।

कण्टकारी । स्त्री । (Solanum xanthocarpum. Syn. solanum Jaquinii. स्व-नामख्याततिलशाकपुष्पविशेषे । कण्टिकाश्री । हिं कंटेलि, रिंगिनी, भटकटैया, नैलगुम् । तें ब्राकु-डिबेडु । उत्त. कण्टमारिष । सा हिषा, सामान्य-श्वेतमेदात् । तव सामान्यगुणाः—कटूणा दीपनी कासकासघ्नी प्रतिश्यायघ्नी कफवातज्वरघ्नी च । कुरा तिलका कटुपाका लघुः रुचीणा पाचनी । यौनसघ्नी पार्श्वपौडारी कृमिहृद्रोगका । फलम्—रसे पाके कटुकं शुक्ररेचनं भेदि तिलं पित्ताग्नि-कृमिषु कफवातकण्टकासमेद.कृमिज्वरघ्नं लघु च । शुक्ला सा गर्भदा च । भा.पू.१भ. । शाकालीव्ये । कटा. । विकटतव्ये । वंशेति शांष्ट. । श.र. ।

कण्टकारीवृत्तम् । स्त्री । खरमेदे चितं । “य्वात्रीखरसविपक्षं राक्षसाव्यालमीश्वरयोधेः । सर्पिः खरोपघातं ह्याव्यालस्य पञ्चविधम् ॥” वृत्तं ४ श. खरसामावे कायार्थकण्टकारी १२॥० श. वारि ६४ श. शे. १६ श. राक्षसेतव्याल-मीश्वरविकटूनां घटुकलद्रव्याणां मिलितं ८ प. । “शुक्रद्रव्यसुपादाय खरसानामसम्भवे । वारिण्यष्ट-गुणे सायं याज्ञं पादावशेषितम् ॥” इति वच-नात् । च.द.ख.मे.चि. ।

कण्टकारीत्रयम् । स्त्री । वृष्टतीगणिकारी-दुरालभायां । “वृष्टती चापिदमनौ दुस्सर्गा येति तु त्रयम् । कण्टकारीत्रयं प्रोक्तम्...” । रा.नि.व.२१ ।

कण्टारिचयं तन्द्राप्रलापममनाग्रम् । पितं ज्वरं त्रिदोषघ्नं नाशयेत्... ।” वै.निच. ।

कण्टकारीदुः (मः) । पुं । विकटतव्ये । वंशेटी । वै.निच. । [वयम् । भा.म.सासिपात-ज्व.]

कण्टकारीद्वयम् । स्त्री । वृष्टतीकण्टकारीति

कण्टकारीफलम् । स्त्री । कण्टकायाम् । फलं कण्टिकाश्रीं फलम् । गुणाः—“कण्टकारी-तिलं कटुकं दीपनं लघु । रुचीणां शाककासघ्नं ज्वरानिलकफापङ्कम् ।” भा.पू.१भ शाकव. ।

कण्टकार्यः । पुं । कुटजव्ये ।

कण्टकार्या । स्त्री । कण्टकारीव्ये । रस.र. बाल-चि. । “कुसुमीः कण्टकार्यायाः... ।”

कण्टकार्यादिः । पुं । पित्तश्लेष्मज्वरं कषायः कण्टकारी चमत्ता ब्राह्मण्यदिः शुष्णे इन्द्रवः दुरालभा चिरादता रक्तचन्दनं सुप्तं पटोलं कटुकौ प्रत्येकं १४ र. वारि २२ ती. शे. ८ ती. । मेघ. । अथ नागरन्दयवासकमिति नागरं शुष्णे इन्द्रः इन्द्रवः यवासकः दुरालभा, द्रव्यं २ ती. वारि कटुवमितम् । च.द.ज्व.चि. ।

कण्टकालः । पुं । पनसव्ये । श.च. ।

कण्टकालिका । स्त्री । कण्टकायाम् । भा. पू.१भ. । [रा.नि.व.४ ।

कण्टकालुकः । पुं । दुरालभायां । यासचुपे ।

कण्टकाशनः । पुं । उष्ट्रे । हि.च. ।

कण्टकाष्ठीलः । पुं । कुलिशमख्ये । विका.

कण्टकिन् । पुं । मख्ये । श.र. । मदनव्ये । कौण्टाग्नना । प.सु. । खदिरव्ये । श.मा. । मीश्वरचुपे । रा.नि.व.४ । सु.सु.२८का. । वदरव्ये । रा.नि.व.११ । वंशविशेषे । वेडुडुव्यां । रा. नि.व.३ । विकटतव्ये । वंशेटी शांष्ट. । सु.चि.८ अ.४. । विट्खदिरं । अष्टव्यावल्यां । प.सु. । विल्वव्ये । पारिभद्रव्ये । वै.निच. ।

कण्टकिनी । स्त्री । वार्ताकीचुपे । कण्टका-रिकायां । रा.नि.व.४ । रक्तभिख्ये । रा.नि. व.१० । मधुखर्जूरीव्ये । रा.नि.व.११ ।

कण्टकि(नी)फलः । पुं । समशीलव्ये । रा.नि.व.४ । पनसव्ये । कौण्टाग्न शांष्ट. । व.टी.

कण्टकि(की)फला । स्त्री । कर्कश्या । कौ-
कुड़ । वै.निघ. । [श.च. ।

कण्टकिलः । पुं । वंशविशेषे । देउड़वै. ।

कण्टकि(की)लता । स्त्री । कर्कश्याम् ।
कौकुड़ गाछ । तपुशीलतायाम् । शशी गाछ,
शीशा लता । रा.नि.व.७ ।

कण्टकिला । स्त्री । वंशविशेषे । देउड़वै. ।

कण्टकी । स्त्री । शमीवृक्षे । प.सु. । वृक्ष्याम् ।
मद.व. । कण्टकवानां क्यम् । कौंटादेवगुण । गु-
णा — कटुतिक्ताणां रक्तपित्तकोपना कण्टकच्छू-
हरी च । राज. ।

कण्टकीद्रुमः । पुं । खदिरवृक्षे । रवा. ।

कण्टकीपारिजातः । पुं । पारिभद्रके ।
पाल्.तेजान्तर । चिं पांगुरा । वै.निघ. ।

कण्टकीशरपुष्पा । स्त्री । शरपुष्पामेद । इयं
कटूणां लमिशूलघ्नी च । वै.निघ. ।

कण्टकी(कि)शुकः । पुं । पारिभद्रवृक्षे ।
पालिश गाछ । वै.निघ. ।

कण्टकुरण्टः । पुं । पीतकण्ट्याम् । वै.निघ. ।
कण्टीवृक्षे । बौंटी गाछ । रा.नि.व.१० । See
कण्टी ।

कण्टतनुः । स्त्री । वृक्ष्यां । रा.नि.व.४ ।

कण्टदला । स्त्री । केतकीवृक्षे । कश गाछ ।
रा.नि.व.१० । श्वेतकेतक्याम् । वै.निघ. । [श.मा. ।

कण्टपत्रः । पुं । विकङ्कतवृक्षे । वैंशेटी गाछ ।

कण्टपत्रफला (त्रा) । स्त्री । ब्रह्मदण्डीवृक्षे ।
रा.नि.व.५ । [व.७ ।

कण्टपत्रिका । स्त्री । वार्त्ताकीवृक्षे । रा.नि.

कण्टपादः । पुं । विकङ्कतवृक्षे । वैंशेटी गाछ ।
रा.नि.व.६ ।

कण्टपुष्पा (क्षिका) । स्त्री । कण्टकशरपु-
ष्पाम् । गुणाः — “कण्टपुष्पा कटूणां च लमिश-
लविनाशिनौ ।” रा.नि.व.४ ।

कण्टफलः । पुं । देवतावृक्षे । देवताडा ।
रा.नि.व.११२ । सुद्रुमीचुरके । रा.नि.व.४ । प-
नसे । रा.नि.व.११ । धुलूरके । रा.नि.व.१० ।

लताकरञ्जे । रा.नि.व.६ । एरञ्जे । नद्याम् । रा.
नि.व.५ । कुसुम्भवृक्षे । ब्रह्मदण्डी । रा.नि.व.२३ ।

कण्टफला । स्त्री । देवदालीलतायां । रा.नि.
व.१ । लघुकारवेक्ष्याम् । रा.नि.व.७ । ब्रह्मदण्डी-
वृक्षे । रा.नि.व.५ । कर्कोश्याम् । कौंकराल ।
रा.नि.व.७ । वृक्ष्यां । रा.नि.व.४ । [च.वै.निघ. ।

कण्टलः । पुं । वाववृक्षे । दाव्वा गाछ । श.

कण्टवल्लरी । स्त्री । शीवल्लीवृक्षे । वाघिण्टीति
कीङ्कणे प्रसिद्धलतायां । वै.निघ. । [वनसूच्यायाम् ।

कण्टवल्ली । स्त्री । शीवल्लीवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

कण्टवार्त्ताकी । स्त्री । कण्टयुक्तवार्त्ताका ।
कौंटादेवगुण गाछ । रा.नि.व.७ ।

कण्टवृक्षः । पुं । तेजःफलवृक्षे । तेजफल इति
पार्श्वतीथे । रा.नि.व.११ । [निघ. ।

कण्टसारका । स्त्री । श्वेतकण्टीवृक्षे । वै.

कण्टाकारी । स्त्री । पनसवृक्षे । वै.निघ. ।

कण्टाकुम्भाडुः । पुं । कण्टकलताविशेषे ।
कुमिरके इति भाषा । च.द. ।

कण्टाफलः । पुं । धुलूरवृक्षे । रा.नि.व.१० ।
पनसवृक्षे । कौंठाल गाछ । रा.नि.व.११ ।

कण्टारवी । स्त्री । वासायाम् ।

कण्टारिका । स्त्री । अग्निदमनीवृक्षे । कण्ट-
काय्याम् । रा.नि.व.४ ।

कण्टार्गलः (तंगला) । पुं, स्त्री । नील-
कण्ट्याम् । रा.नि.व.१० । See नीलास्त्रानः ।

कण्टार्हलता । स्त्री । नीलकण्ट्याम् ।

कण्टालः । पुं । मदनवृक्षे । रा.नि.व.८ । पन-
सवृक्षे । [वै.निघ. ।

कण्टालिका (ली) । स्त्री । कण्टकाय्याम् ।

कण्टालुः । पुं । वर्धूरकवृक्षे । रा.नि.व.८ ।
वंशे । रा.नि.व.७ । वृक्ष्यां । वार्त्ताकीवृक्षे । रा.
नि.व.४ । कर्कोटीमेद । रा.नि.व.७ ।

कण्टाह्वयम् । स्त्री । पद्मकन्दे । रा.नि.व.१० ।

कण्टिका । स्त्री । अतिवलायाम् । वै.निघ. ।

कण्टी । पुं । श्वेतापानार्गे । अपानार्गे । रा.नि.
व.८ । मीचुरे । सुद्रुमीचुरे । रा.नि.व.४ । खदिर-

कथिका । स्त्री । तक्रादिसाधिमखाद्यद्रव्यविशेषे । कटोति महाराष्ट्रे । प्रकरणम् यथा—नात्यस्त्रं मधुरं तप्तं सैश्वेन तथा युतम् । पिष्टं मरीचं चाण्डं निःक्षिप्य सुनिधाय च । तमस्याख्यां हृतं वाय तैलं तत्रा च निःक्षिपेत् । तस्मिन्निशां रामठञ्च पश्चात्स्थालीं पिधाय च । तक्राईं निःक्षिपेत्तस्यां पिधाय च पुनः क्षिपेत् । बहुदीप्त्यन्तिपर्यन्तं पक्त्वा सा कथिकाभिधा । कथिका पाचनी रुचा लघ्वी च वङ्गिदीपनी । कफानिलविष्वग्नी किञ्चित्पित्तप्रकोपिनी ।” वै.निघ. ।

कदनम् । स्त्री । मारणे । जटा ।

कदम्बम् । स्त्री । कुक्षितात्रे । कद्व्यात्रे । जटा ।

कदम्बः । पुं । (Anthocephalus Kadamba, Syn. Nauclea Kadamba.) खन्नामख्यातवृक्षे । कदम्बं ग्राह्यं । कं कलंबु । कं कण्डू । तं कङ्गिमिच्छेद् । र.मा. साधारणगुणाः—मधुरः शीतः कषायः लवणः गुरुः सरः विटम्ब-कृन् रसः कफलान्घानिलप्रदश्च । “कदम्बक्षिप्ताकटुकः कषायो वातनाशनः । शीतलः कफपित्तादिनाशनः शुक्रवर्धनः ॥ रा.नि.व.८भा.पृ.१भ. । कदम्बिका तु मधुरा शीतला तुवरा गुरुः । मलसम्भारौ चारा रुचालान्यकफप्रदा । वातला सुनिभिः प्रोक्ता फलं लस्यानु शीतलं । तुवरं मधुरं पित्त-रक्तदोषहरं मतम् ॥ वै.निघ. । अथ साष्ट्रः—“नीपो महाकदम्बः स्वाह्वाराकदम्ब इत्यपि । द्वितीयोऽल्पप्रसारश्च ठतपुष्पः कदम्बकः” इति भेदः । तथा रत्नेऽपि “हरिद्रुण रजोबलः । धूलीकदम्बको धाराकदम्बः षट्पदप्रियः । ठतपुष्पः केशराश्वः प्राक्वेष्टः कदम्बकः । नीपो महाकदम्बोऽपि तथा बहुफलौ मतः ॥” अटी.भ. । सु.सू.१८७. लोभादौ । वा.सू.१५७. न्ययोषादौ । सर्पपहणे । मे. देवताहृदये रत्ना. स्त्री । मालिके । हे.च. **कदम्बकः ।** पुं । कदम्बवृक्षे । त्रिका.वनी. । हरिद्रुवृक्षे । रा.नि.व.८. सर्पपहणे । प.सू.६.च. । अथस्य पादरोगभेदे । लखणं—“कदम्बफलमात्रं मण्डूकौमध्यसंस्थितः । मांसादुरः कदम्बाप्यः श्लेष्मशीघ्रितसम्भवः ॥” ज.द.१८७. ।

कदम्बका । स्त्री । कलङ्गस्याम् । वै.निघ. ।

कदम्बनिर्यासः । पुं । कदम्बस्य वृक्षके । कदम्बेन आर्ति । च.सू.४७. । [कुसुमं ।

कदम्बपुष्पः । पुं । हरिद्रुवृक्षे । स्त्री । कदम्ब-

कदम्बपुष्पगन्धः । पुं । कलमशाली । कल-माशान् । रा.नि.व.१६ ।

कदम्बपुष्पा । स्त्री । महाश्रावण्याम् । गौरस्य सुष्ठोति प्रसिद्धा । मू.उरी । रा.नि.व.५ ।

कदम्बपुष्पिका (ष्पी) । स्त्री । महाश्रावण्यायां । मू.उरी । हिं गौरस्य सुष्ठो । भा.पृ. १भ. । सु.चि.१८७. । “कदम्बपुष्पी मन्दारौ ।”

कदम्बवायुः । पुं । सुगन्धवायौ ।

कदम्बा (स्त्री) । स्त्री । देवदालीलतायाम् । रा.नि.व.३ ।

कदम्बिका । स्त्री । कदम्बवृक्षे । वै.निघ. ।

कदरः (रा) । पुं, स्त्री । A white sort of mimosa. श्वेतखदिरे । गोपङ्गिखद्वर । तं तेजतुम्बच्छेद्, वेशतुम्बच्छेद् । वर्षरूकवृक्षे । कौ-टे । वा.सू. १५७. च.सू. ४७. ४३ दशके । ककचे । मे. । तसारः ।” वा.सू. १५७. च.समादि.व. । “खदिर-कदरभक्षी ।” कदरः खदिराकारः श्वेतसारः । सु.सू. १८७. ड. । च.सू. ४७. ४३ दशके । ककचे । मे. ।

कदरम् । स्त्री । व्याधिमदे । कूलार्थोऽपि, कड़ा, खाम्ड़ा । मे.रविकं । लखणम्—“शर्करीश्वधिते पादे चते वा कण्टकादिभिः । सन्धिः कोलवदुष-मो जायते कदरं हि तत् ॥” मा.नि.सू.नि.११७. पायसभेदे । श.मा. । [चाकूलिना । मे. । श.र. ।

कदलः (का) । पुं । कदलीवृक्षे । इन्द्रिपण्यां ।

कदलम् । स्त्री । नरादुरे । कपालि । मे.लविकं ।

कदला । स्त्री । कदलीवृक्षे । इन्द्रिपण्याम् । चाकूले । शाकलीवृक्षे । छिन्मिकायां । मे.लविकं ।

कदलिका (ली) । स्त्री । (Musa sapientum.) खन्नामख्यातवृक्षे । कला ग्राह्यं । हिं केरा, सवेज, केलापि । तं चरटिच्छेद्, मुबमच्छेद्. बौ-डतीगे । कदली बहुधा—काष्ठकदली, गिरिकदली, सुवर्णकदली, मङ्गिकदली, लण्णकदली वेति । “माषिकमन्यांयस्यपपायां भेदा कदल्या

नदीषता स्यात्तृषता च तेषाम् । रा.नि.व.११ ।
प्रसृतचम्पकमर्त्यमाणिक्यादयः इति । भा.। आसां
वैशेषाः तत्तत्पद्यायै द्रष्टव्याः । सामान्यतः कदली-
ः—शीतला गुर्वी हृष्या स्निग्धा मधुरा पित्त-
रक्तविकारयोनिदीपाग्नीरौरक्तपित्तघ्नी । कदली-
लं मधुरं शीतं विष्टम्भि कफकरं गुरु स्निग्धं
पित्तास्रदृढाहृतचयवातहरश्च । पक्वफलं—क-
लायं मधुरं शीतलं पित्तास्रघ्नं गुरु मन्दाग्नी अपथ्यं
ऋतुवर्धनं क्लमटणाहरं कान्तिदं दीपाग्नी सुखदं
हृदयोरोगकरं दुर्जरं सन्तर्पणञ्चेति । “हृद्यं मनोज्ञं
रक्तवर्धकं शान्तश्च सन्तर्पणमेव बल्यम् । रक्तं
उपि न श्वसनश्च दाहं रम्भाफलं हन्ति सदा नरा-
णाम् ॥ संयास्यपक्वञ्च सुशीतलञ्च कषायकं वा-
तकर्म करोति । विष्टम्भि बल्यं गुरु दुर्जरञ्च चार-
ण्यरम्भाफलमेव तद्वत् ॥” अचि.१७भ. । कदली-
रगे, कृष्णगौर । पृथ्निपण्यां । टाकुनिशा । मे. ।
।दलि(ली)चता । स्त्री । कर्कटीभिदे । वै.
निघ. ।

।दलीकन्दः । पुं । रम्भामूले । कनार एटे ।
हं केराकन्द । तं अरटिदुप । गुणाः—“शीतलः
कदलीकन्दो बल्यः केश्योऽस्त्रपित्तजित् । वज्रिज-
हाह्वारी च मधुरो रक्तविकारकः ॥” मद.व.६ ।

।दलीकुसुमम् । स्त्री । रम्भापुष्पे । कनार
माठा वा फूल । गुणाः—“कदल्याः कुसुमं स्निग्धं
मधुरं तुवरं गुरु । वातपित्तहरं शीतं रक्तपित्तघ-
नप्रशक्त ॥” वै.निघ. ।

।दलीजलम् । स्त्री । कदलीरसे । कनार
जल । गुणाः—“कदल्यासु जलं शीतं वाहकं सू-
क्लञ्चकृत् । मेहं तृषां कर्णरोगं चातिसारश्च ना-
शयेत् ॥ अस्थिस्त्रावं रक्तपित्तं विस्कोटं रक्तपित्तकं ।
गोनिदीपश्च दाहश्च नाशयेत् ॥” “सारः कदल्याः
वशाघ्नी चाग्निघ्नी गुरुशीतलः । दृढदाहसूत्रज-
हातिसारमेहोश्च शोमकम् । अस्थिस्त्रावं रक्तपित्तं
विस्कोटांश्चैव नाशयेत् ॥” वै.निघ. ।

।दलीदण्डः (नालः) । पुं । धोड़ इति
व्याते मोवाहचगर्भस्थकोमलदण्डवद्भागे । श.च. ।
गुणाः—“योनिदीपहरी दण्डः कादल्योऽसृग्दरं
शयेत् । रक्तपित्तहरः शीतः सुख्योऽग्निप्रवर्धनः ॥”

।दलीमूलम् । स्त्री । कदलीमूले । गुणाः

—बल्यं वातपित्तघ्नं गुरु च ।

कदलीमृगः । पुं । शबलमृगे । “सः प्रायशः
पूर्वदेशे प्रसिद्धः । स तु हृत्तमभिङ्गालसमानाका-
रो विलिख्यः ।” सुचि.८भ. ।

कदलीवल्कलम् । स्त्री । प्रसिद्धायां कदली-
लचि । कनार पेटी । गुणाः—“तित्तां कटु
लघु वातहरश्च । वै. निघ. ।

कदलीसारः । पुं । कदलीरसे ।

कदलीव्या । स्त्री । फललताभिदे । अशा गाँह,
कौकुड़ गाँह ।

कदण्डः । पुं । कुक्षिताग्रि ।

कदाख्यम् । स्त्री । कुष्ठीषधी । कूड़ । श.च. ।

कदुण्णम् । वि । ईषदुणे । अम. । स्त्री । उष्ण-
तायाम् । अम. ।

कनकः । पुं, स्त्री । कासमहृच्छपे । रा.नि.व.४ ।
जयपालहवे । रक्तपलाशहवे । च.चि.१७भ. । ‘मार्ग-
केशरहवे । काष्ठनारहवे । रक्तकांक्षनफूलनेत्र
गाँह । चम्पकहवे । कौटानिटापा वा टापाकु-
लेत्र गाँह । कृष्णगुरुहवे । मे.कविर्कं । धुलूर-
हवे । प.सु.। “निशाकनककल्पाभ्यां ।” कनकगुग्-
गुली । रा.नि.व.१२ । लाक्षातरी । श.मा. । कृष्ण-
धुलूर । रा.नि.व.१० । कनकधूसरे । मेघ.वात-
रक्तवि.विषतिन्दुलैले ।

कनककन्दर्परसः । पुं । बाजीकरणे शीव-
धम् । अयं हेमाङ्गसुन्दरतुल्य एव केवलमव स्त्रियं
वैकान्तं काष्ठलौहश्च रसपादं देयम् । पारा, गु-
क्क अत्रोत्प्रेक समभाग । काष्ठलौह, वैकान्त-
श्च एव स्त्रियं अत्रोत्प्रेक पारां चतुर्थांश ।
अत्रे कज्जलि करिया त्रिपात्रे काकडुग्-
रेर रस, सरिधार तेल, काल धुलूरार रस
द्वारा अत्रोत्प्रेक तिन दिन माडिबे । कुका-
हेले बालुकायुद्धे मन्द मन्द पाक करत बा-
लुका तप्त हहेले जाल निबाहेबे । शीतल
हहेले नागाहेया उषध अत्रिण करिबे । अशु-
पान पि, टिनि उ मधु । रस.र. ।

कनकगैरिकम् । स्त्री । अत्यन्तरक्तगैरिके ।
सोपागैरिकि । भा.म.४भ.विषचि. । [टापां.]

कनकचम्पकः । पुं । चम्पकविशेषे । कनक-

কানকজীহব: । পু। রালি। ধূনা। রা.নি.
ব.১২।

কানকতৈলম্। স্ত্রী। চুদ্রীয়াধিকারি তৈলম্।
“মধুকস্য”কথ্যেণ তৈলস্য কুড়ং পচেৎ। কল্কৈঃ
প্রিয়কুমল্লিঙ্গাচন্দনোত্পলকৈশ্চরৈঃ। কনকং নাম
তপৈলং সুখকালিকারং পরম্। অধীকনীলিকায়ুক্ত-
শ্রোধনং পরসাম্বিতম্॥” চ.দ.। তিলতৈলং ১ শ.
ক্রাণাথং—যষ্টীমধু ১ শ. জলং ১৬ শ. শ. ৪ শ.
কল্কায়ং—প্রিয়কুমল্লিঙ্গারক্তচন্দননীলোত্পলনাগি-
হরাণাং প্র. ৪ তো.।

কানকপরাগ: । পু। সুবর্ণরেণী।

কানকপল: । পু। স্বর্ণাদিপরিমাপকখণ্ডশ-
মাষকৈ। ১৬ মাষা। হারা।

কানকপুথিকা (প্থী)। স্ত্রী। গণিকারি-
কায়াম্। দুমৌল্যে। ওলট কয়ল। বৈ.নিঘ.।

কানকপ্রভ: । পু। সীমলতামিদে। সু.বি.২৬
ব.। See সীম.।

কানকপ্রভা। স্ত্রী। মহাজ্যোতিষতীলতায়াম্।
বড়ুলভাকটকী। রা.নি.ব.১। পীতপুথিকায়াম্।
স্বর্ণপুথিকায়াম্। যু.ই. রা.নি.ব.১০। জ্বরাসি-
সারোত্তে রসবিশেষে। “অথ সুবর্ণবীজং কৃষ্ণধূসুরবী-
জম্। মরালপাদং ধানকুনীতি স্খ্যাতং। জয়াহ্নিঃ
বিজয়াজ্জাত্যৈঃ। “সুবর্ণবীজং মরিচং মরালপাদং
কণা টঙ্কণং বিপদ্য। গন্ধং জয়াহ্নির্দিবসং বিমর্ষ্য
গুণ্ডাপ্রমাণাং বটিকাং বিদধ্যাত্॥” কালধৃত্তরার
বীজ, মরিচ, ধানকুনী, পিপুল, মোহাগার
তৈ, বিষ, গন্ধক সমভাগ। সিদ্ধির রসে
মর্দন। র.সা.সং.। [নি.ঘ.১০।]

কানকপ্রসবা। স্ত্রী। স্বর্ণকৈতকীত্বৈ। রা.

কানকপ্রসূন: । পু। ধূলীকদম্বে। বৈ.নিঘ.।

কানকরম্ভা। স্ত্রী। সুবর্ণকদম্ব্যাম্। টাপা
কলা। রা.নি.ব.১১। [১১]

কানকরস: । পু, স্ত্রী। হরিতালি। রা.নি.ব.

কানকলৌহব: । পু। সর্জরসে। ধূনা। রা.
নি.ব.১২।

কানকবতীরস: । পু। অধীকধিকারি রসঃ।

পাঠ:—“শুভ্রসূতং সমং গন্ধং তালসিন্ধুত্বলাভী।

ফলতুল্যবীপলৌকিকং লঘুশচ চতুশ্চলং। কারবেজা
দ্রবৈর্ময়ং দিনৈকং বটকীকৃতং। গুণ্ডামাষং সদা খাদিত্ব
পাণ্ডুজ্ঞাপি নাশয়েৎ। রক্তবাতকফীত্যানি শর্শা-
সি নাশয়েদধুবম্। বটী কনকবতীরাম চতুপালশ
কথ্যতে। ভগ্নাতচিফলা দন্তী বক্রিচুণী সমং সমং।
সৈম্বং সর্বতুল্যং স্যাহর্জয়ৈত্বপরি চিরং। শুষ্কগ্নিনা
ভবেতিহং কর্বতকং পিবেদ্রঃ॥” পারা, গন্ধক,
হরিতাল, মৈস্কবলবণ, জেশলাজুলিয়া, হৈল্লয়ব,
তিলাউ প্রত্যেক ১ পল, রক্তম ৪ পল,
উল্লুপাতার রসে মর্দন। বটী ১ কুঁচ। রস.র.।

কানকবীজম্। স্ত্রী। ধূসুরবীজ। কানকসুন্দ-
ররসে। See কানকসুন্দররসঃ।

কানকসঙ্খীচরস: । পু। কুণ্ডাধিকারি রসঃ।
পাঠ:—“সুতস্বর্ণাশ্মকং শৃণং শুভ্রসূতং ত্রিবিধং সমং।
অলৌমংযন্তু তদ্বীলং পিষ্টা তুল্যশচ গম্বকং। কটুতৈল-
যুতং পাণ্যং লৌহং চ শুদুনাগ্নিনা। দ্রবে জীর্ণে বিচ-
খাণ্ড্য বক্রিমূলকটুত্রিকৈঃ। লম্বিভক্ত্যবিধৈকুল্যৈ-
স্বিগুণং বিফলা বিধাত্। অজামুনে দিনং পিষ্টা
গুণ্ডাকাং মল্লয়েদটীম্॥” ক্রমেণ ২ গুণ্ডা। অণুপালং
বাকুচীতৈলং নিষ্কমিতং। রস.র.। স্বর্ণ, অত্র, শুট
এক এক ভাগ, পারা ৩ ভাগ, গন্ধক ৩
ভাগ, অম্লরসে পেষণ ও গোলকীকরণপূর্বক
সেই গোলক মোহপাত্রে মর্ষণপটেলের সহি-
ত পাক করিয়া ভাঙ্গা ভাঙ্গা হইলে নাশা-
ইয়া চূর্ণ করিবে ও তাহাতে চিতামূল, তি-
কটু, শুভ্রসূত, বিড়ঙ্গ, বিষ প্রত্যেক এক
এক ভাগ ও ত্রিকলা ৩ ভাগ দিয়া ছাগমূত্রে
মাড়িয়া বটী করিবে।

কানকসুন্দররস: । পু। জ্বরাসিসারাধিকারি
রসঃ। বিজয়াদ্রব্যৈঃ শ্রদ্ধাশ্রলজাত্যৈঃ। কানকস্য বীজ
ধূসুরবীজম্। অথ টঙ্কণস্থানি অশ্মকং পটলি
কৈচিত্। “শুভ্রসূতং সমং গম্বং মরিচং টঙ্কণং তথা।
স্বর্ণবীজং সমং সর্বৈঃ ভাগ্যৈঃদ্রব্যৈর্দানার্হকং। সুততুল্য
শুভ্রসূতং রসঃ কানকসুন্দরঃ॥” মাধা ২২। অম্ব:
—“হিহুলং মরিচং গম্বং পিপ্পলী টঙ্কণং বিধং।
কানকস্য চ বীজানি সমাশ্র্য বিজয়াদ্রব্যৈঃ। মর্দয়ে
দ্যামমাষম্ অণুমাষা বটীকৃত্য।” হিহুল, মরিচ,
গন্ধক, পিপুল, মোহাগার তৈ, বিষ, ধূসুর
বীজ সমান ভাগে সিদ্ধির কাথে মর্দন ক-
রিবে। বটী চণকপ্রমাণ। মৈ.। দ্রব্য.ব.

आधिकारि । तत्र—कृशानुः चित्रकः । तुर्यभागेन चतुर्थभागेन । पाठः—रसस्य तुर्यभागेन हेमभक्ष्य प्रयोजयेत् । मनःशिला गन्धकश्च तुर्यं माचिकतालकं ॥ विषं टङ्गणकं स चैव रसतुल्यं प्रदापयेत् । मर्दयेत्सर्वमिकच खलपाने च निरक्षि । जयनीध-
रराजोत्पैः पाठाया वासकस्य च । अगस्तिलाङ्ग-
लाग्नीनां खरसैश्च पृथक् पृथक् । भावयित्वा विशी-
ष्याथ पुनश्चाद्रकवारिणा । समथा भावयित्वा च रसः कनकसुन्दरः ॥ गुग्गाहयं चयं वास्य राजयक्ष-
प्रशानये । मधुना पिप्पलीभिर्वा मरिचैर्वा घृता-
न्वितं ॥ सन्निपाते प्रदातव्यमार्द्रकस्य रसेन वै ॥
जयपालरजोभिर्वा गुल्मिने शुलरीणिगे । अस्त्रवर्ज्यं भवेत्यथम् .. ॥ र.सा.सं. । पार्रा, मन्त्राल,
गन्धक, तुँडे, श्वर्गमाफिक, हरिताल, विष,
मोहागि प्रोतोदेक समान भाग, पारारि च-
तुर्थांश श्वर्ग । जयस्त्री, चित्ते, वासक, वक,
ईशनाङ्गुलि, डीमराङ्ग, आकनादि ईशादेर
रसे एक एक भावना । परे आदार रसे
१ भावना । [कना गीछ । रा.नि.व.११ ।

कनकस्तम्भा । स्त्री । सुवर्णकदलीवृत्ते । टापी
कनकचारः । पुं । टङ्गणचारि । मोहागार
धे । रा.नि.व.१३ ।

कनकचीरी । स्त्री । सुवर्णचीथ्याम् । शशाल
कैटा, मोपाधिकरु । पीतकण्टकधुसूरे । सा-
तलायाम् ।

कनकान्त(र)कः । पुं । कोविदारवृत्ते । रक्त
काष्ठेन वृक्ष । रा.नि.व.१० । See काञ्चनारः ।

कनकालुका । स्त्री । सुवर्णशङ्करे । हला ।

कनकासवः । पुं । हिक्काशसि चासवः । पाठः
“संतुत्य कनकं शाखामूलपत्रफलैः सह । ततस्तुष्यलं
वाष्पं वषमूलवचसथा । मधुकं मागधी व्याघ्री के-
शरं विश्वमेवजं । भार्गी तालीशपत्रश्च सञ्ख्यैषां
पलद्वयम् । संयुज्य धातकौप्रस्थं द्राक्षायाः पलविं-
शतिम् । जलद्रोणद्वयं दद्याद् धर्करायासुलां तथा ।
चौद्रक्षास्तुलाद्यापि सत्त्वं संमिश्रा यवतः । भास्ते
निचिद्य चाहव्य निदध्यान्मासमाचकम्...” ॥ धू-
रारि कल मूल पत्र शाखा मिलित ८ प. वासक मू-
लेर हल ८ प. जिपूल, सष्टिधूकण्टिकारी,
नागेश्वर, सुट्ट, वाइनशुटी, डानीपत्र अ-

तोदेक चूर्ण २ पं. धाईकूल १७ पं. टाका २०
पं. कल १२८ पं. शर्करा १२॥० पं. मधु ७०-
सेर एकत्र कलसे १ मास राशिशा हौकिशा
गईवे । मेघ ।

कनकाङ्गः (यः) । पुं, स्त्री । श्वेतधुसूरे । त-
ण्डुलीयशाके । वै.निघ. । जैपालवृत्ते । प.सु. ।
धुसूरेवृत्ते । रा.नि.व.१० । नागकेशरवृत्ते । रा.
नि.व.६ । र.सा. ।

कनकोद्भवः । पुं । महासर्जवृत्ते । वै.निघ. ।

कननः । वि । काणे । कां । श.च. ।

कनिक्या । स्त्री । समितायाम् । श.चि. ।

कनिकिचिः । स्त्री । शूरवे । उल । प.सु. । गु-
ह्यायां । कूँठ ।

कनिष्ठकम् । स्त्री । शुकवृत्ते । श.च. ।

कनिष्ठा । स्त्री । अङ्गुष्ठान्धमाङ्गुली । कड़े
आङ्गु । रा.नि.व.१८ ।

कनी । स्त्री । कन्यायाम् । हे.च. ।

कनीचिः । स्त्री । गुञ्जालतायां । कूँठ गीछ ।
श.र. । सपुष्पलतायां । उणादिकीषः ।

कनीनिका (नी) । स्त्री । अक्षितारके । रा.
नि.व.१८ । अश्वस्य नासासमीपभागे । ज.द.२३. ।
कनिष्ठाङ्गुली । मे.कचतुल्यं ।

कनीयसम् । स्त्री । तामे । हे.च. ।

कनीयान् । पुं । सोमलताभेदे । सु.चि.२६
अ. । See सोमः । वि । अनुजे । चिका. । अय-
न्ते । मे. ।

कनीयः पञ्चमूलम् । स्त्री । त्रिकण्टकवृत्ते-
हयपृथक्पर्णीविदारिगन्धासु । त्रिकण्टकं गीह-
रे । विदारिगन्धा शालपर्णी । सु.सू.२८३. ।

कनेरा । स्त्री । हस्तिन्याम् । वै.निघ. ।

कन्तुः । पुं । हृदये । वै.निघ. ।

कन्या । स्त्री । सूतकपटे । कांथा । अम. ।
चीरे । तुल्यपर्णगात्रवस्त्रे । लेपं ।

कन्यारी । स्त्री । खनामख्यातवृत्ते । रुग्निमनसा ।
मं कं कांधारी, कांतक, फणीनिबडुंग कोहरी
गुणाः—कटुतिक्तोष्ण वातकफघ्नी शोथघ्नी दीपघ्नी

हृषिकरी रक्तयन्त्रिजाघ्री ज्वरघ्नी च। रा.नि.व.८।
कन्दः । पुं, स्त्री । (Arum campanulatum.) A bulbous or tuberous root.
 फलहीनीषधिमूल। योनिरोगविशेषे । (शानिकन्द
 त्रैशे । See कन्दरोगः । इन्द्रीवरे । रा.नि.
 व.२३ । रक्तमूलके । कासालुके । श्वेतशूलवहपु-
 टकन्दविशेषे । सर्पच्छत्रकमिति लीके । उ । सु.सू.
 ३८५. पित्तशमने । हृत्तिकन्दे । वै.निघ.अलस.
 चि.हृत्तिकर्णयोगः । शूरणकन्दे । र.सा.सं. । सि.
 यो.वाहुशालगुडे । च.द.अ.पि.चि.अभयुद्धिः । शा-
 लुके । प.सु. । शलगम इति प्रसिद्धे मूलविशेषे ।
 गृह्णने । रा.नि.व.७ । सुगन्धिलविशेषे । ताम-
 रकधूत्र । प.सु. । गुडे, शर्करायां । दन्ता, जूरा ।
 च.द.अर्थः-चि.काङ्गायनमीदके । पिष्टालुके । सुख-
 नीति ख्याति कन्दे । शस्यमूल । मे.दहिकं ।

कन्दकः । पुं । सुखाली । रा.नि.व.७ । वनश-
 रणे । वन उव । भेष.कुड.चि.कन्दपसारतेले ।

कन्दगुडूची । स्त्री । गुडूचीविशेषे । गुणाः —
 “कन्दोद्भवा गुडूची च कटूणां सन्निपातज्ञा । विष-
 घ्नी ज्वरभूतघ्नी बलीपलितनाशिनी ॥” रा.नि.व.३ ।

कन्दग्रन्थिः । पुं । पिष्टालुनामकन्दशके । रा.
 नि.व.७ । श्वेतराजालुके । वै.निघ. ।

कन्दजविषम् । स्त्री । कन्दजातविषे । तद्या-
 दविषम् । यथा — “शक्तुं सुप्तं कौशं दर्वीकं
 सर्पं तथा । सैकतं वस्त्राभञ्ज शरीं चैव विशे-
 षतः ॥ इति । एतानि औषधार्थं याव्याणि । अप-
 राणि च दश नामानुरूपाणि न भेदज्वरसाधने
 प्रयोज्यानि । तच्छुद्धिः — “विषभागांश्चणकवत् स्यू-
 खान् छत्वा तु भाजने । तत्र गोमूत्रकं क्षिप्वा
 प्रत्यहं नियमूतनं । शेषयेन्निदिनं पूर्वं धत्वाती-
 वातपे ततः । प्रयोगेषु प्रयुज्यते भागमानेन तद्वि-
 षम् ॥” इति । [किंजी इति पश्चिमदेशे । श.र. ।

कन्दटम् । स्त्री । शक्तीपले । (श्वेतकुन्ति ।

कन्दलणम् । स्त्री । लणविशेषे । (श्वेत) ७९ । वै.
 निघ. ।

कन्दनालका । स्त्री । गोजिह्वायां । वै.निघ. ।

कन्दपञ्चकम् । स्त्री । तैलकन्दाहिनेकन्द-
 मुकन्दप्रोङ्ककन्दशदनीकन्दे । गुणाः — “कन्दस्य

पञ्चकं प्रीतां तावादिरसमारकं । सर्वरोगहरं प्री-
 तमेतद्वै क्षिप्रपञ्चकम् ॥” वै.निघ. ।

कन्दपत्रः । पुं । महतालीरूपवे । वै.निघ. ।

कन्दफला । स्त्री । सुदृक्कारवेल्के । (उद्दे-
 गाह । विदार्था । जूहेकुशु । रा.नि.व.७ ।

कन्दवहुला । स्त्री । विषर्णानामकन्दे । वन-
 कापानी । रा.नि.व.७ । [रा.नि.व.७ ।

कन्दमूलम् । स्त्री । मूलके । मूला । हिं मूलि ।

कन्दरः । पुं । श्वेतखदिरः । सुद्रोशविशेषे ।
 See कदरः । स्त्री । चार्द्रके । शुष्कतां । रा.नि.व.
 ३ । गिरिगुहायाम् ।

कन्दरालः (कः) । पुं । मज्जवे । पीकृड-
 गाह । गर्हमाखवे । गाव्रीभाट इति भाषा ।

कन्दरुलः । पुं । कटुरणः । वै.निघ. ।

कन्दरोगः । पुं । An affection of the
 feminine organ considered as a
 fleshy excrescence, but apparently
 prolapsus uteri. योनिरोगविशेषः । (शानि-
 कन्द । स च वातादिभेदेन चतुर्विधः । तस्य नि-
 दानलक्षणे — दिवान्द्रातिमेषुमादिकारणैः दीया-
 प्रकुपिताः पूयरक्ताभं मन्दारफलसदृशं कन्दमुत्पा-
 दयन्ति । “दिवास्वप्नादतिक्रोधाद्यायासादतिक्रो-
 नात् । जताश्च नखदन्ताद्यैर्वातायाः कुपिता यदा
 पूयशोणितसङ्काशं लकुचाकृतिसन्निभं । उप-
 तदा योनी नाम्ना कन्दः स कीनिजः ॥ क्वं विवर्णं
 स्फुटितं वातिकं तं विनिर्दिशेत् । दाहाराज्वरयुतं
 विद्यात्पित्तात्मकम् तम् ॥ नीलपुष्पप्रतीकाशं क-
 खमुत्तं कफात्मकं । सञ्जलिङ्गसमायुक्तं सन्निपाता-
 त्मकं विदुः ॥ मा.नि. ।

कन्दरोद्भवा । स्त्री । सुद्रपाषाणभेदवे । (पि-
 त्त) ७९ । रा.नि.व.५ । [व.३ ।

कन्दरोहिणी । स्त्री । कन्दगुडूच्या । रा.नि.

कन्दर्पकूपः । पुं । योनी ।

कन्दर्पजीवः । पुं । कामजले । रा.नि.व.५ ।

कन्दर्पज्वरः । पुं । कामी । [लिके । तिका ।

कन्दर्पसुशलः । पुं । Membrum virile.

कन्दर्पसारतेलम् । स्त्री । ऊहापिकारं वै.

जम् । यथा—कटू तैल ४ श. । क्वाथार्थ—
छातिमछाल, कालिराकड़ा, गुलुङ्ग, निम्बाल,
शिरीषछाल, घोड़ानिम्ब वा तिङ्गपलता, ज-
यस्तीपत्र, तिङ्गलाटे, राखालशशार मूल वा
गोरफकाकुले, हरिद्रा प्रत्येके १० प.
जल ७४ श. शै. १७श. । गोमूत्र १७ श.
शोणानुपाता, भीमराज, जयस्तीपत्र, धुतूरा-
पाता, हरिद्रा वा आमला, सिकि, खर्जूर-
पत्र, गोमय, आकन्तपत्र, सिजूरपाता प्र-
त्येके भरस ४ श. । कक्काथ—माकालफल,
बट, ब्रह्मीशाक, तिङ्गलाटे, चितामूल, गोम-
लिरा, कूँचिला, मनछाल, आमला, खुदे नटे,
गैँटेला, शोणालि, आकन्त-आटा, काल-
कामन्दा, जेशेर मूल, आउठ, गज्जिष्ठा, घोड़ा
निम्ब वा तिङ्गपलता, राखालशशामूल, बिछा-
तिमूल, गन्धताहलिरा, हापरमानी, मूर्खा,
छातिमछाल, कुड़िछाल, निम्बाल, घोड़ा-
निम्ब, गुलुङ्ग, सोमराजोमूल, हाकूठबीज,
चाकन्दाबीज, धने, भीमराज, यष्टिमधु, कुन्दू
रुथोटी (कन्दकमिति पाठ) वन गुल, शटी,
कटुकी, दारुहरिद्रा, तेउड़ी, पद्मकाष्ठ, पि-
प्लमूल, अण्डा, कुड़, कटुफल, जटानाःसी,
कपूर, सिक्किर पाता, एलाच, गुडुङ्गक,
टुंगरिफल, हरीतकी, बहेड़ा प्रत्येके
२ तोला । सा.कौ.भेष.पाठःसंयहं मयः ।

कन्दलः । पुं । कपालि । कनके । धरणिः । क-
णसारमृगे । छे.च. । स्त्री । शिलीमुपुष्ये । त्रिका.
कमलबीज । कदलीपुष्पे । आर्द्रके । रा.नि.व.६ ।
शूरणे । भा.पू.१भ.शा.व. । गण्डस्थली । अङ्कुरे ।
कीमलशाखायाम् ।

कन्दलता । स्त्री । मालाकन्दे । रा.नि.व.७ ।
चद्रकारवल्गाम् । वै.निघ. ।

कन्दलिन् (स्त्री) । पुं, स्त्री । पद्मबीज । प-
द्मेर बीज । रा.नि.व.१० । सु.सू.३६च.पित्तश-
मने । खगविशेषे । गुल्मभेदे । मे.लघिकं ।

कन्दलीकुसुमम् । स्त्री । शिलीम्बे । कोड़-
कछाता । श.च. ।

कन्दवर्गः । पुं । कन्दजातिमात्रे । गैँडेला,
गैँडु । यथा—विदारिकन्दश्चावरीमृणालविस-

कज्जकशराटपिण्डालुमन्थालुहृन्मालुकाष्ठालुहृन्मालु-
रत्नालुकेन्द्रीवरीमृणालकन्दादिषु । गुणाः—रक्तपि-
तहराणि शीतानि मधुरानि शुक्लपि बहुशुक्लकरा-
णि सन्त्यश्चिकराणि च । सु.सू.३६च. । “शूरणः
पिण्डपिण्डालू पलाशुमृगनसथा । ताम्बूलपर्णक-
न्दः स्यात् हस्तिकन्दस्तथा परः । वराहकन्दः अत्य-
न्यः कन्दस्याङ्गा इमे स्मृताः ॥” अचि.१६च. ।

कन्दवर्धनः । पुं । Esculent root. शूर-
णे । रा.नि.व.७ । कटुशूरणे । वै.निघ. ।

कन्दवल्ली । स्त्री । बभ्याकर्कोटकाम् । रा.नि.
व.९ । भूमिकुम्भाख्ये । वै.निघ. ।

कन्दविषम् । स्त्री । यस्य कन्दे विषं वर्तते ।
कालकूट वत्सनाभ सर्पप पालक कर्दम-वैराटक सु-
स्तक शङ्खी पुण्डरीक मूलक हलाहल महाविष-क-
र्कोटकानीति त्रयोदश कन्दविषाणि । एषु वत्सना-
भानि चलारि, सुस्तके वै, सर्पपानि घट, शिष्टा-
नि एकैकमेवेति । “गुणाः—कन्दजानि तु तीक्ष्णा-
णि तेषां वत्स्यामि विसरं । स्पृशज्ज्ञानं कालकूटे
वेपथुः सध्व एव च । शीवालम्बो वत्सनाभे पीत-
विष्मूत्रनेत्रता । सर्पपे वातवैगुण्यमानाहो यथ्यज-
न्य च । शीवादीर्घव्यवाक्शङ्खी पालकेऽनुमताविद्ध ।
प्रसेकः कर्दमाख्ये तु विड्मदो नेत्रपीतता । वैरा-
टकेनाङ्गदुःखं शिरीरीगन्ध जायते । गात्रस्तम्भो
वेपथुश्च जायते सुस्तकेन तु । शङ्खीविषेणाङ्गसाद-
दाहोदरविड्मदयः । पुण्डरीकेण रक्तत्वमस्त्रीर्हस्ति-
स्तथोदरे । वैवर्ण्यं मूलकैश्चर्द्धिर्हिकाशोफप्रमुदताः ।
चिरेणीकृत्सिति श्यावो नरो हलाहलैन वै । महा-
विषेण हृदये यथ्यशूलोद्गमौ भृशम् । कर्कोटनीत्य-
तल्लूहं हसन्दृष्टान्दश्वपि । कन्दजान्युषवीर्याणि
प्रयुक्तानि त्रयोदश । रुलसुखं तथा तीक्ष्णं सूक्ष्म-
मायव्यवायि च । त्रिकाशि विशदस्त्रेव लघुपाकि
च तत्सुतं । सर्वाणि कुशलेऽन्येन्येतानि दशभि-
र्गुणैः ॥” सु.कल्प.२च. ।

कन्दशाकः । पुं । See कन्दवर्गः । वै.निघ. ।

कन्दशालिनी । स्त्री । बभ्याकर्कोटकाम् ।

कन्दशूरणः । पुं । शूरणकन्दे । उल, कटूउल ।
रा.नि.व.७ ।

कन्दसंभ्रम् । स्त्री । (Prolapsus uteri.)
योन्मर्शं । रा.नि.व.७.पा.१ । त्रिका. See

कन्धः and कन्धरीवः ।

कन्धा । स्त्री । कन्धवृक्ष्याम् । वै.निघ. ।

कन्धाव्यः । पुं । चारवीनाममहाकन्धशके ।
धनैक्यम् । रा.नि.व.७ । वै.निघ. ।

कन्धावृता । स्त्री । कन्धवृक्ष्या । रा.नि.व.१ ।

कन्धार्यः । पुं । कन्धग्रहे । रा.नि.व.७ ।

कन्धासुः । पुं । पिपरीलताया । कासालुके ।
चारवीनाममहाकन्धशके । रा.नि.व.७ ।

कन्धिरी । स्त्री । लम्बालुकायाम् । श.चि. ।

कन्धी । पुं । कटुग्रहे । रा.नि.व.७ ।

कन्धुः । पुं, स्त्री । लीङ्गमयमुलपात्रे । तां०ग्रा ।
इषा । सुराकरचपात्रे । मेरुके ।

कन्धुकम् । स्त्री । पुनफले । चकुरे । वै.निघ. ।

कन्धुपक्कः । चि । जलोपसेकं विना केवल-
पात्रे चपिना भटतकुलादी । यथा — “कन्धुपक्कानि
तेलानि पायसं दधि जलम् । द्विजैरेतानि भो-
व्यानि गृह्णेद्वक्तान्यपीति” श्रुतिः ।

कन्धेष्टुः । पुं । काश्मिरे । कटम् । वै.निघ. ।

कन्धाटः । पुं, स्त्री । गृहीत्यले । कुमुदे । नी-
लोत्पले । श.र. । [२.]

कन्धोतः । पुं । कुमुदे । चिका । श्वेतपत्रे । श.

कन्धोत्थम् । स्त्री । नीलोत्पले । नीलगुल्मि ।
रा.नि.व.१० ।

कन्धोद्गवा । स्त्री । कन्धगुड्या । रा.नि.व.१ ।
चट्टपाषाणमदायाम् । रा.नि.व.५ ।

कन्धोषधम् । स्त्री । चार्द्रके । वै.निघ. ।

कन्धरः । पुं । सारिषशके । मेघे । स्त्री । मसा-
रस्य दध्नः तर्कं कन्धरमिष्यते । कुटी. श्रौकण्डः ।
संशङ्कं दधि कन्धरं । सि.यो.षट्कन्धरतैले ।

कन्धरा । स्त्री । मानविशेषे । वै.निघ. । यीवा-
याम् । रा.नि.व. १८ ।

कन्धिः । स्त्री । यीवायाम् । हारा ।

कन्धुकः(कः) । पुं । मूसिवदरे । चारण्यवदरे ।
वन कुल । वै.निघ. ।

कन्धम् । स्त्री । मूल्यायाम् । श.मा. ।

कन्धका । स्त्री । मृदकन्यायाम् । श्वतकुमात्री ।
रा.नि.व.५ । कन्यायाम् । हटी ।

कन्धसा । स्त्री । कनिष्ठाकुली ।

कन्धा । स्त्री । श्वतकुमात्री । श्वतकुमात्री ।
रा.नि.व.५ । खल्लैलायाम् । रा.नि.व.६ । चारा-
वीनाममहाकन्धशके । रा.नि.व.७ । कुमात्री ।
रा.नि.व.१८ । नाभ्याम् । महीषधिविशेषे । See
मोषधिः । बन्धाककौटिका । रा.नि.व.१ । (Aloes
perpoliata.) भूयस्वती इति ख्यातद्रव्ये । बन्धा-
या । मन्त्रा । कन्धगुड्या । वै.निघ. ।

कन्धाटः । पुं । लम्पटे । काभूक । हारा ।
आभ्यन्तरग्रहे ।

कन्धुषम् । स्त्री । वसपुष्के । हारा । बन्धाक-
कौटिकीफले । भा.पू.१भ. ।

कपटम् । स्त्री । चौडादेवदारुणि ।

कपटचीड़ा । स्त्री । चौडानामदेवदारुविशेषे ।
रा.नि.व.१२ ।

कपटा । स्त्री । इल्लहङ्ग्याम् ।

कपटिनी । स्त्री । चौडानामगन्धद्रव्ये देवदारी
वा । रा.नि.व.१२ । [श.र.]

कपटी । स्त्री । परिमाणभेदे । एक आंकाङ् ।

कपटेश्वरी । स्त्री । श्वेतकण्टकाय्या । रा.नि.
व.४ । इल्लहङ्ग्याम् । वै.निघ. ।

कपर्दः । पुं । वराटके । कङ्गि । तद्देहा यथा
— सुवर्णवर्णा सिंही धूषवर्णा व्याघ्रा पीतपृष्ठा
सितोदरा मृगी श्वेतवर्णा हंसो विदना नाति
दीर्घा च । गुणाः — कटु(तक्रा)कण्ठशूलत्रणगुण
शूलनेत्रदोषनाशित्वानि । रा.नि.व.१२ । “कपर्दः
कटुकषौण्णो वृष्यशामिप्रदौपनः । तिक्तः शीतः
कर्णशूलत्रणमेवकजापहः । यङ्गणी गुञ्जशूलानि
परिणामं चयं तथा । वार्तं कर्कं नाशयतीत्येवं
प्रोक्ती मनोविभिः ॥” वै.निघ. । शीघ्रं शङ्खश्च
मृग्यम् ।

कपर्दकरसः । पुं । रक्तपित्ताधिकारे रसः ।
“श्वतं वा मूर्च्छितं सृतं कापीसपुष्पनीर्द्रवेः । मर्ह-
येद्दिनमेकम् तेन पूर्या वराटिका । निरुध्य चार्ध-
मूषायां भाष्पं कृत्वा पुटे पथेत् । उद्धृत्य मूर्च्छ-
नीं

कृष्णं भरिचविगुणैः सह । गुह्यैकैकं घृतैर्लेखं
रक्तपिप्तं नियच्छति । कपर्दकरसी नाम असाध्यं
साध्यव्यलम् । उदुम्बरफलं पक्वं घृतैः पाच्यं सि-
तायुतं । भज्यन्मरिचैर्युक्तमनु स्याद्रक्तपित्तनुत् ॥”
रस.र. । कापास फूलेर रसे एकदिन मर्दि-
त मूछित पारद २ तो. कड़िर भितर भ-
रिषा कड़िर मूथ रुद्ध करिबे । परे मेहे
कड़ि अक्षमूषावस्त्रे रात्रिषा पूटपाक करिबे ।
शीतल हहेले तुलिया ४ तो. मरिचेर मजे
एकत्र हूण करिबे । मात्रा १ कूँ ।

कपर्दी । स्त्री । वराटकी । वै.निच. ।

कपर्दिः । पुं । कपर्दिके । रा.नि.व.१३ ।

कपर्दिका । स्त्री । वराटिकायाम् । [३५. ।

कपाटशयनम् । स्त्री । उत्तानशयने । सु.चि. ।

कपाटसन्धिकः । पुं । अथन्नरदीर्घकपालि-
रितरात्यपालिरित्येवं कर्णवन्धनाकृतिविशेषे । सु.
स.१६५. । [गर्भकाष्ठविशेष । रा.नि.व.१२ ।

कपाटिनी । स्त्री । चीडानामदेवदारुमदे ।

कपालः । पुं, स्त्री । मन्मथघटादिखण्डे । थाप-
डा, थोलाकूटि । रा.नि.व.१८ । भा.म.४५.
सु.रो.चि. । मसकावस्थिषु । तानि च नितम्ब-
तालुदेशांसदेश-मसक-गण्डस्थल जानु-ग्रन्थवङ्ग-
शिरोऽस्थीनि । सु.शा.५५. ।

कपालकुष्ठम् । स्त्री । मन्त्राकुष्ठमदे । अस्य ल-
क्षणम्—“लक्षणकपालिकाप्रकाशानि कपालकुष्ठा-
नि ।” सु.नि.५५. । “लक्षणाख्यं कपालाभं यद्रुचं
परुषं तनु । कपालं तोदबाहुल्यं तत्कुष्ठं विषमं
कृतम् ॥” भा. । [त्रिका. ।

कपालनालिका । स्त्री । तर्कुष्यां । टे.टे.क. ।

कपालरोगः । पुं । शिरोरोगे ।

कपालास्थि । स्त्री । स्नानामध्यातशरीरमध्यास्थ
कर्परसदृशास्थिनि । “जानुनितम्बांसतालुगण्डग्रन्थ-
शिरोऽस्थीनि तन्नाम्नाभिधीयन्ते” । सु.शा.५५. ।

कपालिका । स्त्री । दन्तारोगविशेषे । तल्लक्षणं
—कपालेष्विव दीर्घस्य दन्तानां सेव शर्करा । क-
पालिकेति पठिता सदा दन्तविनाशिनी ॥ मा.नि.
सु.नि.१६ । श्वकर्परिकायाम् । सु.चि.१५. ।

कपाली । स्त्री । विडम्बायाम् । रा.नि.व.६ ।

कपिः । पुं, स्त्री । वानरे । रवा. । सिद्धके ।
शिलाग्रसु । रा.नि.व.१२ । आस्मातके । शुकशि-
म्बाम् । करञ्ज विशेषे । श.च. ।

कपिकच्छुः । (च्छूः) । स्त्री । शुकशिम्बाम् ।
आलाकूठौ । सि.मी.उन्मा.चि. । ‘कपिकच्छा-
यवा तमम् ।’ See आत्मगुप्ता ।

कपिकच्छुफलम् । स्त्री । शुकशिम्बाः फले ।
आलाकूठीर वीज ।

कपिकच्छुफलोपमा । स्त्री । जनुकायां ।
जनुकारीति मालवे । रा.नि.व.३ ।

कपिकच्छुरा । स्त्री । शुकशिम्बाः । प.सु. ।
See आत्मगुप्ता । [थुली । श.च. ।

कपिकन्दुकम् । स्त्री । शिरोऽस्थिनि । मांथार

कपिका । स्त्री । नीलसिन्धुवारहवे । रा.नि.व.
४ । अकंहवे । रवा. । [शाकूल । र.मा. ।

कपिकौलिः । पुं । शगालकौलिकायां । श-

कपिचूडः । (डू) । पुं, स्त्री । आस्मातकहवे ।
आगडा गाँह । रा.नि.व.११ ।

कपिचूतः । पुं । अश्वत्थमदे । अनाशपिथूल ।
गजहुल्लसङ्कोरा इति । भा.पु.१५.वटा.व. । आ-
स्मातकहवे । त्रिका. । [१२ ।

कपिजः । पुं । सिद्धके । शिलाग्रसु । रा.नि.व.

कपिजङ्घिका । स्त्री । तैलपिपीलिकायाम् ।
श.च. ।

कपिञ्चलः । पुं । A bird, the franco-
line partridge. चातकपञ्चिणि । शटिकजल
पांथि । गौरतन्त्रिरी । पाछानांडा पांथि । क-
पिञ्चल इति प्राचीनैः कथितौ गौरतन्त्रिरीः । भा. ।
मांसगुणाः—शीतलं मधुरं लघु भूतपृष रक्तपित्ते
रक्तश्लेष्मविकारि मन्दावातविकारि च प्रशस्तं । श्वक्र.
द. । तथा एतस्य मांसं चटकमांसाच्छीतलं । इत्थं
रोचकश्च । रा.नि.व.१७ । शिलाग्रसे । शिलाग्रसु ।
ककातुया इति ख्याते पञ्चिणि । कैचित् ।

कपिञ्चला । स्त्री । शालिधाम्यविशेषे । सा
श्लेष्मकरी । अचि.१५५. ।

कपितैलम् । स्त्री । शिलारसे । रत्ना । तुर-
कगामकगन्धद्रव्ये । भा. ।

कपि(वि)त्यः (कः) । पुं । (Feronia cle-
phantum) खनामख्यातद्रव्ये । कट्श२ गी३ ।
हिं कीदृश । मं कंविठ । कं वेल्लु । तं वेलगचेष्टु ।
प.सु. । गुणाः—मधुरास्त्रः कषायः तिक्तः शीतलः
वृष्यः पित्तानिहन्तः संघाह्नी व्रणघ्नः । आसं कपि-
त्यमस्त्रीणं कफघ्नं याहि वातलं । दीषवयहरं पक्कं
मधुरास्त्ररसं गुरु । अपिच । आसं जिह्वाजाड्यकरं
त्रिदीषवहं विषघ्नं रीचकं संघाहि । पक्कं श्वास-
वमिश्रमक्तमहरं हिक्कापनोदनम् । रा.नि.व.११ ।
“कपित्यमस्त्रं मधुरं कषायं विषघ्नं गुरु कासाति-
सारहृद्रोगक्षर्द्विकफरुजापहम् । कपित्यं मधुरं
शीतं कषायं याहकं लघु” ॥ अत्रि.सू.१७अ. ।
तत्फलमस्त्रं श्लेष्माणं शमयति रुचवीथ्यत्वात् । सु.
सू.४०अ. अपिच—“कपित्यमसं संघाहि कषायं
लघु लेखनं । पक्कं गुरु लघाह्निक्काशमनं वातपि-
तजित् । स्यादस्त्रं तुवरं कण्ठशीघ्रनं याहि दुर्ज-
रम्” ॥ भा. । अश्वत्यह्वे ।

कपित्यतैलम् । स्त्री । कपित्यबीजतैले । गुणाः
—“कपित्यतैलं तुवरं स्वादु चाखुविषापहम्”
वै.निघ. ।

कपित्यत्वक् । स्त्री । एलवालुके । रा.नि.व.४ ।

कपित्यपत्रा (र्णी) । स्त्री । वृक्षविशेषे । क-
पित्यासीति कंठपत्रवीति महाराष्ट्रे । शकविज्ञात्र
गी३ । रत्ना. । गुणाः—“कपित्यपत्रा तीक्ष्णा
पाके कटुी च तूवरा । रसे तिक्ता क्षमिकफमेदमे-
हविषं जयेत् । खाधुरोगं नाशयति...” वै.निघ. ।

कपित्यानी । स्त्री । कपित्यपत्राम् ।

कपित्याम्बुः । पुं । आमभेदे । वै.निघ. ।

कपित्यार्जकः । पुं । श्वेतार्जके । तुलसीभेदे ।
मद.व.२ । [मृत्पोड़ा] । विका. ।

कपित्यास्यः । पुं । वानरविशेषे, गोलाङ्गुले ।

कपित्याष्टकचूर्णम् । स्त्री । वृक्षवृक्षिकारे ।
अत्र यस्माद्यादीनां प्रत्येकमेकैकं भागं, महाद्रका-
दिदाडिमालानां प्रत्येकं भागचयम्, शर्करायाः
षड्भागान् कपित्यशुद्धचूर्णस्य चाष्टभागानेकच मेल-
येत् । शर्कराया अष्टोत्तरशतभाग इति वा.टी. ।

कश्चिच्च “वक्रुणसिते कपित्याष्टगणे” पठति। सुतरां
-तन्मते यस्माद्यादीनामेकैकभागस्थले कपित्यस्याष्टौ
भागाः कपित्याश्च वक्रुणाः सिता भवन्ति । अपरे
च सर्वचूर्णापिलया वक्रुणसिता अष्टगुणकपित्यचूर्णं
ददति । च.द. । अग्निः चित्रकी । ललं बालकै ।
ययानी, पिशुनमूल, गुडहृदक, तेजःपत्र,
एलाहेठ, नागेश्वर, कुंठ, गरिष्ठ, चित्तेश्वर मूल,
बाला, जीरक, धने, मोवर्चलगवण प्रोत्थोत्क
१ भाग, तिष्ठिङ्गो, धाईकूल, पिशुन, देव-
कुंठा, पाटिग्री लोष, दाडिममूल प्रोत्थोत्क
३ ड. चिनि ७ ड. कपिचूर्ण ८ ड. ।

कपिनामा । पुं । शिलारसे । रत्ना. ।

कपिपिप्यली । स्त्री । रत्नापामार्गे । भा.पू.
१भ. । वानरपिप्यल्यां । वै.निघ. । स्यावर्त्तचुपे ।
र.मा. । [श.र. ।

कपिप्रभा । स्त्री । शुकशिश्यां । आनाकुली ।

कपिप्रियः । पुं । आमातकवृक्षे । रा.नि.व.११ ।
कपित्यवृक्षे । भा. ।

कपिभूतः । पुं । पारिशाल्ये । वै.निघ. ।

कपिरसः । पुं । शिलारसे । [व.११ ।

कपिरसाव्यः । पुं । आमातकवृक्षे । रा.नि.

कपिरोमफला । स्त्री । कपिकच्छी । रा.नि.
व.२ । [रा.नि.व.६ ।

कपिरोमा । स्त्री । कपिकच्छी । रेणुकायां ।

कपिलः । पुं । शिलारसे । रत्ना. । कुकुरे ।

हारा । पित्तले । सूषिकभेदे । तद्दृष्ट वणकोथः
ज्वरः ग्रन्थुद्वयः । सु.कल्प.६अ. । चि । पिङ्गलवर्णे

कपिलच्छाया । स्त्री । खगनाभौ । भा.म. ।
See कलुरिका ।

कपिलद्राचा । स्त्री । कपिलवर्णवृक्षद्राचावि-
शेषे । आङ्गुर इति यस्याः प्रसिद्धिः । आङ्गुर ।
गुणाः—मधुरा शीतला हृद्या मदहर्षदा दाहसू-
क्ष्माज्वरघ्नासतथाहृन्नासघ्नी च । रा.नि.व.१ । अश्व-
तरसे । [श.च.१

कपिलद्रुमः । पुं । काशीनामसुगन्धकाष्ठे ।

कपिलफला । स्त्री । कपिलद्राचायाम् । आ-
ङ्गुर । रा.नि.व.१ ।

कपिलसोहम् । स्त्री । पितले । हे.च.वै.निघ.।

कपिलशिशपा । स्त्री । Tawny-leaved sisu. (Dalbergia sisu.) कपिलपत्रशिशपा-
हवे । कपिलपत्र शिशु गच्छ । सं.कं.पिबसा-
शिशव । होवदवीउ । गुणाः—तिक्ता शीतवीर्या
शमनी वातपित्तज्वरघ्नी कृद्भिद्विकानिवारणी च ।
रा.नि.व.८ । कटुका तिक्ता कषाया शोषघ्नी उष्ण-
वीर्या मेदःकुष्ठशिवपमिह्रमिहरी बलिरुजात्रण-
दाहरक्तवलासघ्नी गर्भपातिनी च । भा.पू.१भ.
बटा.व. ।

कपिला । स्त्री । पितले । भा.म.१भ. । राज-
सीती । पित्तनविनाश । गृहकन्यायाम् । रा.नि.
व.५ । रेणुकायाम् । त्रैलोक्यवैज । रा.नि.व.६ ।
कपिलशिशपायां । काल शिशु । रा.नि.व.८ ।
निर्विषजलायुकायाम् । निर्विषज्जैक । सु.सू.१२
च. । See जलायुका । स्वर्णवर्णकामधेनुमेदे ।
मै.लविकं । कृच्छसाध्यलूतामेदे । See लूता ।

कपिलाधिका । स्त्री । वैद्यपिपीलिकायाम् ।

कपिलार्जकः । पुं । कपिलवर्णतुलसीहवे ।
पा.पु.पत्र तूलमौद्रक । वै.निघ. ।

कपिलाची । स्त्री । कपिलशिशपायाम् । रा.
नि.व.८ । स्ववैर्वाक्ये । रा.नि.व.७ ।

कपिलिका । स्त्री । शतपदीमेदे । पिपीलि-
काविशेषे । सु.कल्प.८च. । See शतपदी, पिपी-
लिका । [लाकुशी । रा.नि.व.३ ।

कपिलोमफला । स्त्री । कपिकण्ट्ठाम् । आ-

कपिलोमा (ला) । स्त्री । रेणुकवीज । त्रै-
लोक्य । रा.नि.व.६ । [रीती । भाल पित्तल ।

कपिलोहम् । स्त्री । पितले । हे.च. । राज-

कपिलकः । पुं । कम्पिलके । कमलाङ्गुलि ।
वै.निघ. ।

कपिलिका । स्त्री । शोषधिविशेषे । गजपि-
पूल वा कमलाङ्गुलि । र.मा. । [गच्छ ।

कपिवदन्यः । पुं । आमातकहवे । आमाङ्ग-
कपिवदिका (स्त्री) । स्त्री । गजपिपण्या ।

भा.पू.१भ. । कपिलहवे । [पूल ।

कपिवायः । पुं । पारिशाख्ये । पलाशपि-

कपिविरोचनम् (विरोधि) । स्त्री । मरिचि-
रा.नि.व.६ ।

कपिवीजम् । स्त्री । शकशिखीबीज । आमा-
कुम्भीबीज । भेष.कामेश्वरसीदके ।

कपिहृत्तः । पुं । पारीशाख्ये । वै.निघ. ।

कपिशः । पुं । सिद्धकनामगन्धद्रव्ये । भिजा-
त्रम । द्राक्षाख्ये । वै.निघ. । चि । श्याववर्णे ।
मै.शत्रिकं । [माधवीलतायाम् । मै.शत्रिकं ।

कपिशा(शी,शिका) । स्त्री । सुरायां चिका ।

कपिशायनम् । स्त्री । मयविशेषे । चिका ।

कपिशिर्षकम् । स्त्री । हिङ्गुले । श.च. ।

कपिहस्तकः । पुं । कपिकण्ठौ । र.स.र. ।

कपीकण्ठुः । पुं । कपिकण्ठुलतायां । आमा-
कुम्भी । श.र. ।

कपीज्यः । पुं । चीरिकाहवे । जटा. ।

कपीतः । पुं । श्वेतवृक्षाहवे । र.मा. ।

कपीतकः । पुं । मचहवे । रा.नि.व.११ ।

कपीतनः । पुं । उदुम्बरहवे । यङ्गुलुग्र । हिं
गुलार । ज.द. । आमातके । आमाङ्गु । वा.सू.
१५च.नयोधादौ । च.सू.४च. । शिरीषहवे । रा.
नि.व.८ । अश्वत्थहवे । मै.नचतुर्के । गुवाकहवे ।
विलहवे । श.र. । गण्डमुष्णे । शङ्खतांशुनि ।
रत्ना. । मचहवे । रा.नि.व.१२ ।

कपीन्द्रः । पुं । इनुमति । श.र. ।

कपीष्टः । पुं । राजादनीहवे । वै.निघ । क-
पिलहवे । रा.नि.व.११ ।

कपोतः । पुं । पारावतपक्षिणि । गृहकपोते ।

पाशरा, कहेतुर । सं.परेवा । हिं कडुवर । त-
न्मांसगुणाः—बलवीर्यवर्धनं स्वादुकफपित्तासदी-
घजिघ । रा.नि.व.१७ । कपोतमांसं पाण्डू वज्र्यं ।
च.द.पाण्डु-च.योगराजि । पारावतो गुहः क्षिप्रः
रक्तपित्तानिलापहः । संयाही शीतलसाम्नीः क्षिप्र-
तो वीर्यवर्धनः ॥ भा.पू.१भ. । रसे पाके च स्वादु
कषायं विषदश्च । राज. । कपोती हंङ्गयो बन्धो
वातपित्तविनाशनः । तपणः यक्षजनी द्विती नृणां
गुह्यमदः ॥ अचि.२१च. । See पारावतः ।

पक्षिनिर्देशे । पुं । भि.विश्व.तत्रिकं । सूचिक-
भेदे । सु.कल्प.६७. । कपोतसमूहे । पारदे ।
कर्जिचारे । पक्षिमात्रे । पारीश्रवणे । पलाश-
निष्ठे । भा. ।

कपोत(क)म् । स्त्री । Antimony. लौबी
राक्षने । रा.नि.व.११ । कपोतराक्षने । भे.तत्रिकं ।

कपोतकनिषादी । पुं । अश्वस्य वातव्याधि-
भेदे । लक्षणं यथा—“कृष्णादुत्थापितश्चापि पुनर्यो
याति भेदिनी । कपोतकनिषादीति श्रुतेः क-
ष्णजीवनः ॥” ज.द.५३७. ।

कपोतचक्रः । पुं । कषाटचक्रश्चे । रत्ना ।

कपोतचरणा । स्त्री । नलीनामगन्धद्रव्ये ।
ननुकं । जटा. । [गोक्षं । रा.नि.व.१२ ।

कपोतपर्णी । स्त्री । एलायाम् । एलाहेऽ

कपोतपुटम् । स्त्री । औषधपुटविशेषे । लक्ष-
णं यथा—“वस्तुं दीयते खाते षट्सङ्कायनीप-
लेः । कपोतपुटमित्तु कथितम्...” । भा.म.१भ. ।

कपोतपुरीषः । पुं । पारावतविष्टायां । एष
व्रणदारणः ।

कपोतवक्त्रा (क्त्रा) । स्त्री । काकमात्र्याम् ।
केउषाटुं ठी । कङ्क । च.द.चरी.चि.कष.यत्तैले ।

कपोतवङ्गा । स्त्री । ब्राह्म्या । भा.म.४भ.पूत-
ना.यङ्.चि. । “कपोतवङ्गाश्लोषाकः ।” खताफट्-
कौति प्रसिद्धायां लतायां । सु.सू.३८७. । “कपो-
तवङ्गासुवर्णा । अन्ये “श्रीरीषसङ्गपत्रस्त्वष्टि-
पट्टे” इति द्रव्यान्तरमाहुः । ड. । सु.चि.७७. ।

कपोतवर्णा (र्णी) । स्त्री । सूक्ष्मायां । रा.
नि.व.६ । [व.१२ ।

कपोतवाणा । स्त्री । नलुकायाम् । रा.नि.

कपोतविष्टा । स्त्री । पारावतपुरीषे । इयं
व्रणदारणी । सु.सू.३६७. । [नि.व.५ ।

कपोतवेगा । स्त्री । ब्राह्मीनाममृगपुं । रा.

कपोतसारम् । स्त्री । खीतोऽक्षने । रा.नि.व.
११ । [विशेषे । अम. ।

कपोताङ्गिः । स्त्री । नलितायाम्, गन्धद्रव्य-

कपोताक्षनम् । स्त्री । नीलाक्षने । [वै.निघ. ।

कपोताक्षीपमफलम् । स्त्री । निष्पुमेदि ।

कपोतारिः । पुं । स्नेहपक्षिणि । श्र.र. ।

कपोतिका । स्त्री । चापक्यमूलके । कौमल-
मूलके । वै.निघ. ।

कपोलः । पुं, स्त्री । मलके । गन्धस्थले । गीत ।
रा.नि.व.१८ । स्त्री (ली) । जाम्बवयोगे ।

कपोलफलकम् । स्त्री । प्रशस्तगन्धस्थले ।

कप्यास्थः । पुं । सिद्धके । शिनात्रिम ।

कप्यासः । पुं । वानरगुदे ।

कफः । पुं । Phlegm. शरीरस्थसीम्यधातुवि-

शेषे । [अश्रु] । गुणाः—“त्रेष्वा गुरुः द्रव्यस्रमुः

प्रसक्तुः क्षिग्धः पटुः शीतजडश्च गीत्यवान् ।

शीते वसने च भ्रमं निशासुषे पूर्वोऽङ्गि मुकोषरि

च प्रकुप्यति ॥ रा.नि.व.२१ । तत्रकोपकारणम्

यथा—“गुरुमधुररसातिक्षिग्धुग्धेषु भक्ष्यद्रव्यदधि-

दिननिद्रापूपसर्पिःप्रपूर्वैः । तुक्ष्मपतनकाले श्लेष्म-

णः सम्प्रकोपः प्रभवति दिवसादौ मुक्तमाने वसने ॥

इति । तत्कर्म यथा—क्षैमित्यं मधुरास्यता शिशि-

रता शीतोऽप्रसेकी मलप्राचुर्यं स्थिरता रसश्च

लवणं कण्डूयतिस्त्वल्पा । आलस्यं चिरकारिता

कठिनता शोथारुचिर्क्षिग्धताः । तन्द्राहमुपदेह-

कासगुरुता एताः कफोत्पादकाः ॥ इति । तच्छा-

न्तिहेतुर्यथा—“गुरुशीतस्रुद्विग्धमधुरस्थिरपिच्छि-

क्षाः । श्लेष्मणः प्रशमं यानि विपरीतगुणैर्गुणाः ॥

इति । माधुर्यापिच्छिलत्वाच्च प्रकौटिलाचयैव च ।

आमाशये सम्भवति श्लेष्मा मधुरशीतलः । श्लेष्मा

श्वेतो गुरुः क्षिग्धः पिच्छिलः शीत एव च । मधु-

रसविदग्धः स्याद्विदग्धो लवणः सूतः ॥ सु.सू.११

अ. । श्लेष्मा श्वेतो गुरुः क्षिग्धः पिच्छिलः शीतल-

क्षया । तमीगुणाधिकः स्वादुर्विदग्धो लवणो भ-

वेत् ॥ इति स्वरूपम् । तस्य स्थानभेदेन तस्य ना-

मानि यथा—क्षेदनं आलस्यनी रसनः खेदनश्चेति

स्थानभेदेन । तानि च स्थानानि यथाक्रमं आमा-

शयवृद्धयकफशिरःसम्बन्धः । तस्स्थानगतानाच्च तेषां

कर्माणि यथा—क्षेदनः क्षेदयत्यन्नमन्वानि च श्ले-

ष्मस्थानानि उदककर्षणानुगृह्णाति । रसयुक्ताल-

वीर्येण वृद्धयस्यालस्यन्तम् । चिकित्साचार्यस्यापि

विदधालस्यलस्यन्तः । उभावपि ततः स्वीयौ तिष्ठत-

यान्तिके यतः । यतो रसास्त्रिजानीतो रसमारसनी

समी ॥ खेदनः खेदनादेन समसोऽन्यतर्पणः ।

श्लेष्मणः सर्वस्वीनां संश्लेषं विदधात्यसौ ॥ भा.म.

१५. । अथलम्बक इत्येकः क्लेदकः श्लेष्मकोऽपरः ।

बीधकसर्पकश्चेति श्लेष्मा षड्विधः स्मृतः इति ॥

तेषां लक्षणानि—कफधात्वानु श्लेष्माणां यत्करी-

त्यवलम्बनं । तत्कोऽवलम्बनस्थितिं श्लेष्मा प्राप्नोत्यु-

रःस्थितः । आमाशयाश्रितः सोऽन्नक्लेदनात्क्लेदकः

स्मृतः । श्लेष्मकः श्लेष्मणात्मन्; स च सम्यौ व्यवस्थि-

तः । रसनावस्थितोऽपि बीधको रसबीधनात् । शि-

रसि प्रस्थितश्चासौ तर्पकः । बा.टी. । श्लेष्मधात्मा च

श्लेष्माणां यत्करीत्यवलम्बनं । अतोऽवलम्बकः श्लेष्मा

यत्नामाशयश्रितः । क्लेदकः सोऽन्नसंज्ञातक्लेदना-

द्रसबीधनात् । बीधको रसनास्थायी शिरःसंस्थोऽ-

चितर्पणात् । तर्पकः सन्धिसंश्लेषात् श्लेष्मकः सन्धिषु

स्थितः ॥ बा. । कपित्थश्चे । रा.नि.व.११ । स-

मुद्रफेने । च द.अर्थ.चि.मलेपे ।

कफकूर्चिका । स्त्री । लालायाम् । शूत्रे

नान्, शूद्र । ह.च. ।

कफकेतुरसः । पुं । कफरीगाधिकारी रसः ।

नागधी पिप्पली । र.सा.सं. । पाठः—“टङ्गणं

मागधी शर्शं वस्मानां समं समं शार्द्रकखरसेनाथ

दामयेहावनावयम् । गुडामात्रं प्रदातव्यम्... ॥”

द्वितीये यथा—“दग्धशर्शं त्रिकटुकं टङ्गणं समभा-

गिकं । विषञ्च पञ्चभिन्नुष्यमार्द्रतोयेन मर्दयेत् ।

वारत्रयं रक्तिकाञ्च वटीं कुर्याद्विचक्षणः ।” सायं

प्रातरार्द्रकरसेन देयं । भैष.कफज्ज.चि. ।

कफगण्डः । पुं । गलरीगे । तस्य लक्षणम्—

“स्थिरः सर्वर्णो गुरुश्चकण्डूः शीतो महंथापि

कफात्मकः । पारुष्ययुक्तश्चिरवृद्धिपाको महच्छ

वा पाकमियात् कदाचित् । वैरस्यमास्थस्य च तस्य

जन्तोर्भवेत्तथा तालुगलप्रशोषः ॥” मा.नि. ।

कफगुल्फः । पुं । श्लेष्मजगुले । तस्य रूपं—“क्षौ-

मिवशीतज्वरगात्रसादृक्प्रासाकारुचिनीरवाणि ।

शैवं.रगत्या कठिनीप्रतलं गुल्फस्य रूपानि कफा-

त्मकस्य ।” श्रौतं गुरुस्निग्धमपेदनञ्च सम्पूर्णं प्रख-

पनं दिवा च । गुल्फस्य हेतुः कफसम्भवस्य सर्व्वेभ्यः

दुष्टो निचयान्मकस्य ।” च.चि.५५. ।

कफघ्नः । वि । श्लेष्मनाशकः । [नि.व.४ ।

कफघ्नी । स्त्री । शुकनासायाम् । ह्रस्वभेदे । रा.

कफज्वरः । पुं । श्लेष्मजन्वज्वरः । See ज्वरः ।

कफ(फो)णिः (यी) । पुं, स्त्री । भुजसम्भ-

यस्यौ । कण्ठे । सा.नि.व.१८ ।

कफनाडी । स्त्री । दन्तमूलगतरीगविशेषः ।

मौत्रेण (गा)द्वार कफज्ज्वा नाडी । यथा—“द-

न्तमूलगता नाड्यः पञ्च श्रेया यथेरिताः । श्रेया क-

फाह्रुघ्नकजुनपिच्छिलासा साध्या सकलरुग्ना

रजनौप्रवृद्धा ।” मा.नि. । [लादौ । कफाधातु ।

कफप्रकृतिः । स्त्री । स्थिरचिततास्निग्धकैश-

कफमन्दिरम् । मण्डमेदे । शाङ्ग, फेन ।

कफरुहा । स्त्री । नागरमुसायाम् ।

कफरीगः । पुं । कफजन्वरीगमात्रे ।

कफरीहिणी । स्त्री । कफजन्वगलरीगविशेषः ।

तस्य लक्षणं यथा—“क्षौतानरीधिन्यपि मन्द-

पाका स्थिराङ्कुरा या कफसम्भवा सा । मा.नि. ।

See गलरीहिणी ।

कफवर्षकः । वि । श्लेष्मवर्षके ।

कफवर्धनः । पुं । पिच्छीतगरवृक्षे । त्रिका ।

वि । कफवर्धके । [वि । श्लेष्मरीधके ।

कफविरोधि । स्त्री । मरिचे । रा.नि.व.६ ।

कफसंशमनवर्गः । पुं । कफशान्तिकरद्रव्य-

गणेषु यथा—“रुच्यारकषायतिक्तकटुकव्यायाम्-

निष्ठीवनं धूमायुष्मश्रिरीविक्रमनस्वेदोपवासा-

दिकम् । स्त्रीसेवाध्वनिपुद्गजागरजलक्रीडाङ्गना-

सेवनं पानाहारविहारभेषजमिदं श्लेष्माणसुयं जये-

त् ॥” भा.पू.२३. ।

कफसम्भवः । वि । कफोत्पत्ते ।

कफस्थानम् । स्त्री । कफाशयेषु, आमाशयो-

रःकण्ठशिरःसन्धिषु । सु.सू.२१ अ. ।

कफस्त्रावः । पुं । नेत्रसन्निगतरीगविशेषः ।

लक्षणं यथा—“पाकः सम्यौ संश्लेषेद्यत् पुं

पूयास्त्रावोऽसौ गदः सञ्ज्वज्जु । श्वेतं सान्द्रं पि-

च्छिलं संश्लेषेद्दि श्लेष्मास्त्रावोऽसौ विकारी मन्त्रः ॥”

मा.नि. ।

कफातिसारः । पुं । कफजन्वातिसारः । सा.

चिकित्सा—“श्लेष्मातिसारि प्रथमं द्रव्यं लङ्घनपाच-

नं । योज्यश्चासातिसारस्त्री यथोक्तौ दीपनी गणः ॥”

तस्य लक्षणं यथा—“शूलं सान्द्रं सकृपं श्लेष्मज्ज्वा

विषं शीतं दृष्टरीणा मनुष्यः । भा.नि. ।

कफान्नासः । पुं । कर्कराज्ये । वायना ग्रीह ।
रा.नि.व.८ ।

कफापहा । स्त्री । जीरके ।

कफारिः । पुं । चार्दके । दृष्ट्या । रा.नि.व.६ ।

कफी (इन्) । पि । कफयुक्तं । अम. । पुं ।
जले । हाडी ।

कफीसुः । पि । कफयुक्तं । उषा. ।

कफीत्कटः । पि । कफप्रधाने । च.द.साभिपा-
तिवज्ज.पि. । “कषया च कफीत्कटे ।”

कफीरिक्लष्टः । पुं । निचरोमर्मेदं । लघुषम् —
क्षीन पक्षेदुपाधि सिन्ध्यानि च सितानि च । स-
खिलमावितानीय परिजाद्यानि मानवः ॥ भा.नि. ।

कफीरक्लेशः । पुं । कफस्य वमनाद्योपस्थितौ ।

कफीदरम् । स्त्री । कफजम्बीदररीमे । लघुष-
— “यक्षीतलं युक्तशिरायनहं गुरु स्थिरं युक्तन-
खानस्य । खिन्वं मङ्गलीकयुतं ससार्दं कफीदरं
तस्य चिराभिर्हृदि ॥” सु.नि.७३. । [दरे । मि. ।

कफान्धम् । स्त्री । जले । रा.नि.व.१४ । पुं । उ-
कवित्यः । पुं । कपिल्यहवे । अ.टी. ।

काम् । अथयं । मसके । श.चि. ।

कामठः । पुं, स्त्री । कक्षपे । भाख्यविशेषे । मि.
ठजिकं । शम्भक्यां । शंजोरु । धरणिः । वंशे । श.र. ।

कामठी । स्त्री । कक्षप्याम् । अम. ।

कामण्डुलः (तरुः) । पुं । मचवने । पाकुड़
ग्रीह । प.सु. । करके । मद्राग्रीत पात्र । मि.
लघुयुक्तं । अथत्यमेदं । गजहण्डसङ्घीरा । पलाश-
शिथूल । भा.पू.१३.वटा.व. ।

कामनः । पुं । अशोकहृत् । मि.नजिकं । मदने ।
पि । कामुके । [कौचपक्षिणि ।

कामनच्छदः । पुं । कक्षपक्षिणि । छे.च. ।

कामन्धम् । स्त्री । जले । अ.टी.रा. ।

कामलम् । स्त्री । Nelumbium speciosum
or Nymphaea nefumbo. पद्मसामान्ये ।
पद्म । तें तामर । तस्य श्वेतरक्तनीलमेदनं विवि-
धम् । कमलगुणाः—शीतलं ब्रणकरं मधुरं पित्त-

कफघ्नं दृष्टादाहरतविष्कीटकविषविषहरं । श्वेत
शीतलं मधुरं कफपित्तघ्नम् । रक्तनीले तु तणा-
दल्यगुणे भवतः । भा.पू.१३. । पुं । अथविशेषे । मि.
लजिकं । सारसविहङ्गमे । अम. । तामे । कोवि.
मेषजे । मि.लजिकं । पद्मकाष्ठे । कुङ्कुमे । मृषा-
श्वे । जले । रा.नि.व.१४ ।

कामलकन्दः । पुं । शालूके । पद्मत्र ग्रीह ।

गुणाः—“शालूकः कटुकशोतः तुवरी मधुरी दु-
रः । मलसामकरी रुचौ नेत्रौ हृष्यथ शीतलः ।
दुर्जरी बाह्वकी रक्तपित्तं दाहं दृष्टात्कफं । पित्त-
वातस्य गुल्मस्य पित्तं कामं कर्मासथा । सुखरीयं
रक्तदोषं नाशयेदिति च स्मृतः ।” वै.निच. ।

कमलकर्षिका । स्त्री । पद्मबीजकोशे । प-
द्मत्र ६१कि. । गुणाः—“बीजकोशस्तु मधुरः तु-
वरः शीतलो लघुः । तित्तौ सुखलक्षकारौ रक्त-
दोषदृष्टादरः ॥” वै.निच. ।

कमलकोसरः । पुं, स्त्री । पद्मकिसल्यै । पद्म-
कमत्र । गुणाः—“शीतलः द्राघी मधुरः कटु-
रुचः गर्भस्थैर्यकरः रुच्यथ ॥” वै.निच. ।

कमलच्छदः । पुं । कक्षपक्षिणि । पद्मदले ।

कमलनालम् । स्त्री । पद्मनालायाम् । पद्मत्र
ऊँटो । वै.निच. । See चणालम् ।

कमला । स्त्री । वरख्यि । मि.लजिकं । निम्ब-
कविशेषे । कम्ला । लेवु, मत्तबत्ती । लेवु । त-
सारः ।

कमलाचः । पुं । कमलबीजे । पद्मबीजे ।
गुणाः—“स्वादुरुच्यः पाचनः कटुकः स्मृतः । शी-
तलमुवरसित्तौ गुरुर्विष्टकारकः । गर्भस्थिति-
करी रुचौ हृष्यो वातकरी मतः । कफकलेखनी
द्राघी वल्यः पित्तविनाशनः । रक्तवन्मिदाहसा-
पत्यनाशकरी मतः ।” वै.निच.कहि.वि.वमनाद्यत-
योगे ।

कमलानी । स्त्री । पद्मिण्याम् । गुणाः—शी-
तला गुरुः मधुरा लवणा रुचा पिताक्षकफघ्नी
वातविष्टकारिणी च । भा.पू.१३.पुष्पव. । तत्-
कदः—“शीतलमुवरी मधुरी मतः । तित्तः पाकि-
ऽतिकटुकः लघुर्वै बाह्वकी मतः । वातहात्कफपि-
तानां नाशको हुनिभिः स्मृतः ॥” वै.निच.३० ।

कमलोत्तरम् । स्त्री । कुसुमपुष्प । ऐ.च. ।

कमोदपुष्पम् । स्त्री । जलपुष्पविशेष ।

कम्पः । पुं । वेपथी । रा.नि.व.२० ।

कम्पनः । पुं, स्त्री । कम्पे । मे.न.विकं । शिशि-
रकाले । रा.नि.व.२१ । तन्नामकश्लोत्पलसन्नि-
पातज्वरे । लक्षणम् — “जडता गद्गदा बाष्पी रा-
जी निद्रा भवत्यपि । प्रसम्भे नयने चैव सुखमाधु-
र्यमेव च । कफोत्पलस्य लिङ्गानि सन्निपातस्य ल-
क्ष्येत् । ...कम्पनसंज्ञकः ॥” भा.म.ख.१भा. ।

कम्पलक्ष्मा । स्त्री । वायी । श.र. ।

कम्पवायुः । पुं । वायुरोगविशेष । “सर्वाङ्ग-
कम्पः शिरसो वायुवैपथ्यसंज्ञकः ।” मा.नि. ।

कम्पाकः । पुं । वायी । ऐ.च. । [युक्ते ।

कम्पितम् । स्त्री । चलने । श.र. । वि । कम्प-

कम्पिलः । पुं । श्वेतचिह्नतायाम् । वै.निच.२भ.

कम्पिला । स्त्री । कुमार्थ्याम् । पृथुकूमात्री ।

कम्पिलः (कः) । पुं । रेणुबहुच्छारीचन्याम् ।
कमलाञ्जलि । र.मा. । रा.नि.व.१२ । रञ्जनके ।
वा.गु.१५ अ विरेचने । कुङ्कुमे । च.द.ज्व.चि.सु-
सादिगणे । “नीलीकम्पिलकं चिह्नम् । कम्पिलको
रोचनिकः स्वनामस्थितः” । ड. ।

कम्पिलमालकाः । पुं । वकुलमेदे ।

कम्पः । वि । कम्पयुक्ते । अम. ।

कम्बलः । पुं । लोणिकाशकि । दनशूनिश ।
प.सु. । मेघादिरोमजातवस्त्रादौ । कुशल । अम. ।
सास्त्रायाम् । रत्ना. । नागराजि । कृमी । उत्तरास-
ङ्गे । मे.ल.विकं । मृगमेदे । जटा. स्त्री । जले ।
मे.ल.विकं ।

कम्बलिवाद्यकम् । स्त्री । वृषवाद्यशकटे ।
शक्रर गण्डी । अम. ।

कम्बिः । स्त्री । दम्ब्याम् । श.च. । वंशांशे ।
वांशेन्र पाव । मे.ब.विकं । वंशादुरि ।

कम्बुः (कः) । पुं, स्त्री । शङ्खे । मों.क. । रा.
नि.व.१३ । शम्बूके । वलये । गजे । मे.ब.विकं ।
शीणितवदनायाम् । शीवायां । नलके । नलि,
हाड़ । ऐ.च. । मानमेदे ।

कम्बुककुसुमा । स्त्री । शङ्खपुष्पाम् ।

कम्बुका । स्त्री । अथगन्धावले । र.मा. ।

कम्बुकाष्ठा । स्त्री । अथगन्धावले । रा.नि.व.४ ।

कम्बुग्रीवा । स्त्री । शङ्खालतिरेखात्रयाव्यापीवा-
याम् । रा.नि.व.१८ । [व.३ ।

कम्बुपुष्पी । स्त्री । शङ्खपुष्पीलतायां । रा.नि.

कम्बुमालिनी । स्त्री । शङ्खपुष्पीलतायाम् ।
रा.नि.व.३ ।

कम्बूः । स्त्री । शङ्खे । वलये ।

कम्बूपूतः । पुं । शङ्खे । मों.क. । रा.नि.व.१३ ।

कम्बोजः । पुं । शङ्खविशेषे । हस्तिविशेषे मे.
ज.विकं ।

कम्बुतायी(इन) । पुं । शङ्खचिह्ने ।

कम्भारी । स्त्री । गाम्भार्थ्यां । शशिर गीह ।
रा.नि.व.८ ।

कम्बु स्त्री । उशीरे । रा.नि.व.१२ ।

कम्बः । वि । मेथुनेच्छायुक्ते । अम. ।

कयस्था । स्त्री । हरीतक्यां । कार्काव्यां । अ.
टी.खा. । सूक्ष्मलायां । च.द.उन्मा.चि.महापेशाच-
ष्टले ।

कयाहः । पुं । पक्रतालसदृशवर्णांशे । लक्षणं
यथा — “पक्रतालनिभो वाजी कयाहः परिकौ-
र्लितः” । ज.द.२अ. ।

करः । पुं । आहुत्यचुपे । तवरङ्ग इति काश्मीरे
रा.नि.व.४ । वर्षोपले । रम्भा । पाथी । युष्ठा-
दख्ये । मे.र.विकं । हस्ते । रा.नि.व.१८ ।

करकः । पुं । दाडिम्बह्वे । रा.नि.व.११ ।
पलाशह्वे । झारा. । वकुलह्वे । कौविदारह्वे ।
त्रुणकाक्षनतृष्ण । रा.नि.व.१० । See काष्ठा-
सारः । करवीरह्वे । रा.नि.व.८ । नारिकेल-
स्थिति । शाला । रा.नि.व.११ । नाटा इति प्रसिद्धे
करह्वे । ऐ.च. । कुसुमह्वे । पक्षिविशेषे । मे.
ज.विकं । स्त्री । करह्वे । गोमयच्छ्वे । चिका. ।

करकचः । पुं । नखे । वै.निच. ।

करकटः । पुं । भरवाजपक्षिणि । वै.निच. ।

कारकण्टकः । पुं । नखे । त्रिका ।
कारकशालिः । पुं । रसालिनी ।
कारका । स्त्री । कारवन्नाम् । करण । रा.नि. व.७ । वर्षापले । अम. ।
कारकाजलम् । स्त्री । दिव्यजलमेद । “दिव्य-
 वायुमिसंयोगात्मकताः स्थापयन्ति याः । पाषाण-
 खल्वश्वापलाः कारकोऽष्टतोपमाः ॥ कारकाजं
 जलं कर्षं विशदं गुरु च स्थिरं । दारुणं शीतलं
 सान्द्रं पित्तहृत्कफवायुहृत् ॥” वैद्यके ।
कारकाश्व । स्त्री । करकजले । वै.निघ. ।
कारकाश्वाः । पुं । नारिकेलवृक्षे । त्रिका ।
 स्त्री । करकजले ।
कारकुम्भलम् । स्त्री । करामुली ।
कारकण्या । स्त्री । जीरके । वै.निघ. ।
कारयहः । पुं । विवाहे । त्रिका । करयहणे ।
कारधर्षणः । पुं । दधिमथनदण्डे । श.च. ।
कारधर्षी । पुं । सुदमन्यानदण्डे । छोटि मटे-
 नि । हिं डीटीरयी ।
कारघाटः । पुं । तन्नामकस्यावरविषमेदे यस्य
 लचि नियसि च विषं वर्तते । अयं मूलविषोऽप्यु-
 च्यते । सु.कल्प.२७. ।
कारङ्कः । पुं । मलके । विश्व.कविकं । अश्व-
 नारिकेलफलास्थिनि । नारिकेलेर थोल, मा-
 ल । श.च. । कङ्काले । रा.नि.व.१८ ।
कारङ्कशालिः । पुं । कारङ्कनामेली । मं रस
 दालि । कं रसालसं । गुणाः — मधुरः शीतलः
 रुचिकृत् मृदुः पित्तघ्नः दाहहरः वृष्यः तेजो-
 बलवर्धनश्च । रा.नि.व.१४ ।
कारङ्गीभूतः । त्रि । अस्थिसावेण स्थितः । भा.
 म.४म.गर्म.चि. । “कारङ्गीभूतगोमुह्यां ।”
कारण्यदः । पुं । शाखीटवृक्षे । मण्डु ग्राह ।
 हिं मिहोड़ा । भा. । [शाकतरी ।
कारण्यदा । स्त्री । सिन्दूरपुष्पा । रा.नि.व.१० ।
कारजः । पुं । करजवृक्षे । डहरकरज ग्राह ।
 नखे । स्त्री । व्याघ्रनखे । नथी । मे.ज.विकं । [रत्ना ।
कारजास्थः । पुं । नखीनामुगमृद्वे । नथी ।

कारज्योडिः । पुं । हस्तज्योडिमहाकन्दशके ।
 हाड़जोड़ी । रा.नि.व.७ । काष्ठपाषाणमेदे ।
कारज्योडिकन्दः । पुं । तन्नामकवृक्षकन्दे ।
 एषां गुणः रसवत्सङ्गहृत् । रा.नि.व.७ ।
कारञ्जः (कः) । पुं । (Pangamia glabra
 Syn. galedupa Indica.) स्त्रनामस्त्रमतवृक्षे ।
 नृहृत् करज ग्राह, डहरकरज ग्राह । हिं कर्-
 जुवा करोदा । कष्टकरेजी । तं कानुगवेदु । स
 च षड्विधः — तत्रैकः डहरकरज, द्वितीयः नाटो-
 करज । तृतीयः कैटा वा गेटेकरज, चतुर्थः
 माकुड़ाकरज, पञ्चमः विशकरज, षष्ठः अन्नक-
 रज इति षड्भे कथ्यते । कष्टकरेजाकरजः । घी-
 राकरजः । भा. । तत्र प्रथमस्य पर्यायः — चिर-
 विल्लो नक्तमालः करजश्च करञ्जके । द्वितीयस्य
 यथा — प्रकीर्यः पूतिकरजः पूतिकः कलिकारकः ।
 तृतीयस्य — पञ्चस्य । चतुर्थस्य — मर्कटी । पञ्चस्य
 — अङ्गारवल्ली । षष्ठस्य — करमर्ह्वा वनेच्छुरा क-
 रान्नः करमर्हका इति । गुणाः — कटुकः तीक्ष्णः
 वीर्योष्णः अनिलघ्नः कुष्ठोदावर्तगुल्माशत्रिणक्षमि-
 कफघ्नः । करञ्जपत्रं कफवातार्शक्षमिशोथहरं
 मेदनं पाककटुकं वीर्योष्णं पित्तलं लघु च ।
 तरफलं कफवातघ्नं मेहार्शक्षमिकुष्ठघ्नश्च । घृत-
 पूर्णकरञ्जीऽपि करञ्जसदृशी गुणैः । भा.पु.१भ.गु.
 व. । तस्युषं — उष्णवीर्यं पित्तवातकफघ्नश्च । तद-
 जुराः — अग्निदीपना रसे पाके च कटुकाः पाच-
 नाः कफवातार्शःकुष्ठक्षमिविषघ्नाः शोथहराश्च । वै.
 निघ. । केचित्तु महाकरञ्जघृतकरञ्जपूतिकरञ्जगु-
 च्चकरञ्जकराञ्जकादिभेदानाह । तेषां गुणाः ख-
 खपथ्याये मृग्याः । शृङ्गराजि । अटा. । करञ्जफले ।
 सि.यो.वृहदप्रसुखचूर्णे ।
कारञ्जतैलम् । स्त्री । तन्नामकफलोत्पत्तैले ।
 करजतेतल । गुणाः — तिक्तं नात्युष्णश्च । वा.टी. ।
 ज्वरोगघ्नं वातरोगघ्नं तीक्ष्णमुष्णं कुष्ठकण्डूतिवि-
 चर्षिकाहरं लेपेन मानाविषचर्मरोगघ्नश्च । रा.नि.
 व.१५ । कटिमन्त्रं क्षमिघ्नं रुचिपित्तदीपकरश्च ।
 राज. ।
कारञ्जहय(युग्म)म् । स्त्री । डहरकरज, ना-
 टोकरज इति द्वये । “एकश्चिरविलः, द्वितीयः
 कष्टकौविटपकरजः ।” वृषविटपकरञ्जी । सु.पु.

१८५. उ. आमादिः । सि. यो. उमा. चि. । “कर-
क्षी देवदात च ।” (एकः पूतिकरञ्जधिरविलास्यः,
द्वितीयः नक्तमालाख्यः) वा. सु. १५५. चारम्वधादिः ।
“भूमिन्वसैथेकपटोलकरञ्जयुग्मम् ।” [नि. व. ११ ।
करञ्जफलः (कः) । पुं । कपिलवृक्षे । रा.
करञ्जखेहः । पुं । करञ्जतैले । रा. नि. व. ८ ।
See करञ्जतैलम् ।

करञ्जाद्यष्टतमम् । स्त्री । उपदेशे । पाठः —
“करञ्जनिम्बार्जुनशालजम्बूवटादिभिः कल्ककषा-
यसिद्धं । सर्पिर्निहत्यादुपदेशदीपं सदाहपाकं मु-
तिरागयुक्तम् ।” वटादीनां लक्षणायेन तेषामेव
कल्केन तैलं पाच्यं । तैलं ४ श. क्वाथद्रव्यं ४ श.
जलं ६४ श. शी. १६ श. कल्कः १ श. । च. द. ।
करञ्जिका । स्त्री । कैंटाकत्रञ्ज इति लोके ।
गुणाः—कण्टयुक्तः करञ्जलु पाके कटुश्च त्वरः ।
याहकक्षीणवीर्यः स्यात्तप्तः प्रोक्तश्च मेहहृत् । ऊ-
ष्णार्शत्रिषवातानां कमीषां नाशनः परः । पुष्यन्तु
वीर्यं चीर्णं स्यात्तप्तं वातकफापहम् ॥ वै. निध. ।
नक्तमालफलः । सु. चि. २५. सद्योव्रणे ।

करञ्जी । स्त्री । महाकरञ्जे । श. च. । उद्भ्र-
कत्रञ्ज । हिं चरारि । गुणाः—साम्बन्धी तिक्ता
त्वरी कटुपाका वीर्योष्णा पित्तार्शोवमिक्तमिक्त-
ष्ठममेहघ्नी च । भा. पू. १ भ. । करञ्जवज्ज्याम् ।

करटः (कः) । पुं । कुसुमवृक्षे । रवा. । क-
रिगण्डस्थले । हला. । वायसे । मी. । [उड्डि. चि. ।

करटवी । स्त्री । वृक्षमूषिकायाम् । रस. र. ५५
करटा । स्त्री । दुःखदीक्षायां गवि । हे. च. ।

करटी(टिनी) । पुं, स्त्री । हस्तिनि । ह-
सिन्याम् । हे. च. । [हे. च. ।

करटुः । पुं । कर्करटुपल्लिषि । कर्कटिग्रं पक्षी ।

करणः । पुं । जम्बीरवृक्षे । हला. । स्त्री । इतौ
गवे । विषयैन्द्रिये । “क्रियामिदन्द्रियचेचकायसंवे-
शनेषु च । कायस्थे साधने कौत्वम् ।” मी. भविकं ।

करणत्रायम् । स्त्री । मसके । हे. च. ।

करणाधिपः । पुं । जीवे ।

करण्टकः । पुं । पक्षकन्दे । [सु. ।

करण्टुः । पुं । लोषिकाशके । वनश्रुतिश. प.

करण्डः । पुं । मधुकोषे । मोटांक । दलाढके ।
करण्डाः । मूलेन प्राणि । मी. भविकं । करण्ड-
वपलिषि । हारा. । [नि. व. ११ ।

करण्डफलः (कः) । पुं । कपिलवृक्षे । रा.

करण्डा । स्त्री । यकृति । कालखण्डे ।

करण्डी (इन्) । पुं । मय्ये । चिका. ।

करतलः । पुं । हस्ततले । शीतत्र उल्लेखः ।
हिं हथेली । “कई करतले कृतान्” रा. नि. व. १८ ।

करटस्थम् । स्त्री । श्वेतकेतके ।

करतीयम् । स्त्री । वर्षोपलजले । शीतलद्रव्या

करट्टमः । पुं । कारस्करवृक्षे । कूटिना । रा.
नि. व. ८ ।

करपत्रम् । स्त्री । क्रकचास्ते । कर्वात, कैंटि ।
सु. म. ८५. । तत्र छेदनलेखनकर्म्मणि प्रयुज्यते ।
यथा—“भेदेऽस्यां करपत्रन्तु खरसारं दशाङ्गुलं ।
विस्तारं द्वाङ्गुलं सूक्ष्मदृष्टमस्य वस्यन्म्” ॥ भवि. ।

करपत्रवान् । पुं । तालवृक्षे । श. च. ।

करपत्रिका । स्त्री । जलक्रीडायाम् । जटा. ।
तिलपण्याम् । [खे. रा. नि. व. ८ ।

करपर्णः । पुं । भिष्ठावृक्षे । रा. नि. व. ४ । रत्नैर-
करपल्लवः । पुं । अङ्गुली । शब्दकल्प. ।

करपात्रम् (त्रिका) । स्त्री, स्त्री । जलक्री-
डायाम् । हारा. । [च. टी. सा. ।

करपा(वा)लिका । स्त्री । एकधाराखे ।

करबडावल्ली । स्त्री । अत्यल्पपण्याम् । हिं
वल्लीपूरण. रा. नि. व. २ ।

करबालः । पुं । नखे । श. मा. । खड्गे ।

करभः । पुं । गजपिपण्याम् । प. सु. । उड्डे ।
रवा । उड्डश्रावके । सूर्योर्वसे । गजशिशौ । च. टी.
सा. । करिपण्डे । नखीनामगन्धद्रव्ये । रा. नि. व. ११ ।
Seenखः । मणिवत्त्वात् कनिष्ठाङ्गुलिपर्यन्तदन्त-
वद्भिर्भागे । मी. भविकं । [रा. नि. व. १० ।

करभकाण्डिका । स्त्री । उड्डकाण्डवृक्षे ।

करभक्कि(ण्डि)का । स्त्री । महाकरञ्जे ।
उद्भ्रकत्रञ्ज । हिं चरारि । भा. पू. १ भ. । खताक-
रञ्जे ।

करभप्रियः । पुं । चद्रवीलुहवे ।

करभप्रिया । स्त्री । दुरालभाया । चद्रदुराल-
भाया । रा.नि.व.४ । [रा.नि.व.११ ।

करभवल्लभः । पुं । कपित्थहवे । चद्रवीलुहवे ।

करभवाक्यी । स्त्री । उष्ट्रकण्टकगुह्ये “स्थितं
करभवाक्यी ।” रस.र.वाजी ।

करभा । स्त्री । वृषिकाख्या । विष्ठाति गच्छ ।
रा.नि.व.८ । [भाया । रा.नि.व.४ ।

करभादनिका (नी) । स्त्री । चद्रदुराल-
करभी(इन) । पुं.स्त्री(भी) । हस्तिनि । उष्ट्रां ।
भा.म. ३भ.सू.चा.वि. । ब्रह्ममेवमश्याम् । श्वेता-
पराजितायां ।

करभीरः । पुं । सिंहे । श.र. ।

करमटः । पुं । गुवाकहवे । त्रिका ।

करमध्यम् । स्त्री । कर्षे, २ ती. । प.प्र.१ख. ।

करमर्दः । पाष्णीयामलकहवे । पाष्णीग्रामला ।
अटो.सा. । कर्मज । हिं करौदा इति च भाषा ।
मं कं करवन्दे, करिजिगे । रा.नि.व.११ । स
हिविधो महाचन्द्रभेदेन । गुणाः—“करमर्दफल-
क्षामं तिक्तचाग्निप्रदीपकं । गुरु पित्तकरं याहि
चाक्षुष्यं रुचिप्रदं । रक्तपित्तं कफघ्नैव वर्जयेत्तृडि-
नाशकम् । तत्पक्वं मधुरं रुच्यं लघुशीतलं पित्तहं ।
रक्तपित्तं त्रिदोषघ्नं विषं वातघ्नं नाशयेत् । तच्छुष्कं
पक्वसदृशं गुणैर्ज्ञेयं विचक्षणैः । अत्यम्लस्य गुणाश्चैव
ज्ञेयामकरवन्दवत्” ॥ वै.निघ. । “पिपासान्नं गुरु
रुचिकरं पित्तकरञ्च । राज. । ‘करमर्दहयं
त्वाममकं गुरु लघापहं । उष्णं रुचिकरमोक्तं
रक्तपित्तकफप्रदम् । तत्पक्वं मधुरं रुच्यं लघु
पित्तसमीरजित्” ॥ भा. । च.सू.४च. ।

करमर्दकः (का) । पुं, स्त्री । करमर्दहवे ।
लताविशेषे ।

करमर्दिका । स्त्री । पर्वतजद्राकासदृश्याम् ।
करोदीति लोके ख्यातायाम् । द्राक्षा पर्वतजा या-
हक तादृशी करमर्दिका । भा.पू.१भ.षास्वादिव. ।

करमर्दी । पुं, स्त्री । करमर्दहवे । करमर्दहवे ।
रवा. ।

करमासः । पुं । खतमाले । धूने । छे.च. ।

करमूलम् । स्त्री । मन्थिवन्धे । रा.नि.व.१८ ।

करम्बी । स्त्री । कलम्बीमाकि । See कलम्बी ।

करम्भः । पुं । दधिसक्तुनि । प.सु. उत्तमारुषो-
ति । वा.सू.१५च.वीरतरादिः अक्षयः । “भद्र-
मीरटकुरष्टकरम्भपाषाणः ।” स्त्री । तन्नामकल-
क्कारनियं सस्यावरविषे । प्रियङ्गुफले । इदं स्थाव-
रविषान्तर्गतफलविषं । पुष्पविशेषश्च । सु.कल्प.२
च. । See फलविषम् । [मिश्रितसक्तुनि । हारा. ।

करम्भकः । पुं । श्वेतकिष्किश्याम् । स्त्री । दधि-

करम्भा । स्त्री । श्वेतावर्ण्याम् । प्रियङ्गु । रा.नि.
व.१२ । इन्दीवरायां । रा.नि.व.१ ।

कररी । स्त्री । करिदलमूले । हला. ।

कररुहः । पुं । नखे । रा.नि.व.१८ । नखी-
नामगमद्रव्ये । नखीति भाषा । रा.नि.व.१२ ।
See नखः । अगव्यादिधूपे । वै.निघ.२भ. ।

कररेखा । स्त्री । करस्वरैखायाम् । “रेखाः
सासुद्रिके ज्ञेयाः शुभाशुभनिवेदकाः ।” रा.नि.व.
१८ ।

करलः । पुं । कपित्थहवे ।

करवालिका । स्त्री । करपालिकायाम् ।

करवी । स्त्री । हिङ्गुपत्र्याम् । तें कौपपु । भा.
पू.१भ.गु.व. । यमान्यां । राजिकायां । सु.सू.४६च. ।

करवी(र)भुजा । स्त्री । आदकौहवे । आशे-
ती । रा.नि.व.१६ ।

करवीरः । पुं । (Nerium odorum.)

Sweet-scented oleander. उपविषजती-
यखनामख्यातहवे । कद्रवी गच्छ । हिं कण्ठली ।
मं कण्ठैक, कङ्कैर । कं वाफणसिगे । तें गन्नेव ।
स चतुर्थां श्वेतरक्तपीतलक्षभेदेन । तत्र श्वेत्करवी-
रगुणाः—कटुः तीक्ष्णः कुष्ठकषून्नः व्रणविकषिप्की-
टघ्नः हृद्यबुद्धिप्रदश्च । रा.नि.व.१० । सु.सू.१६च.
शिरीविरेचने । रक्तवर्णः श्लोषकः स्थाक्कटुः पाके
च तिक्तकः । कुष्ठादिनाशको लिपात् इति रक्त-
गुणाः । निघण्टी पाटलभेद उक्तः—अथ पाटल-
वर्णकः । शीर्षवीडां कर्पं वातं नाशयेदिति कौ-
शितः । रक्तादिचतुर्भेदगुणाः श्वेतद्वयारिवत् । वै.
निघ. । अर्जुनहवे । सुखादकौहवे । टोटीटोत्र

कलात्र गीह । प.सु. । हिङ्गुपत्रे । सीमलतामेदि ।
सु.चि.१८५. । See सीम ।

करवीरकः । पुं । श्वेतकरवीरकश्चे । तन्मूल-
विषे । इ.च. । अर्जुनकश्चे । रा.नि.व.८ ।

करवीरकन्दसंज्ञः । पुं, स्त्री । A species
of onion or bulb. तैलकन्दे । अनाधूति-
कश्च । रा.नि.व.७ ।

करवीरका । स्त्री । मनःशिलायां । वै.निघ. ।

करवीरणी । स्त्री । करवीरणी ककरखिरणी
इति कीङ्कणदेशप्रसिद्धे पुष्पवृक्षविशेषे । सा रक्त
पुष्पा यौधेयायते । गुणाः—“तिक्ता चोष्ण च
कटो च कफवातविषापह्ना । आधानवातं कर्द्विध
कर्द्विधासङ्गमोघयेत् । इत्येवं करवीरण्या गुणाः
प्रोक्ताः”... । वै.निघ. । रा.नि.व.१० ।

करवीरभुजा । स्त्री । आठक्कां हिं रहर ।
रा.नि.व.१६ ।

करवीरायतैलम् । स्त्री । भगन्दराधिकारी
तैलम् । पाठः—“करवीरनिशादनीलाङ्गुलीव-
णाग्रिभिः । मातुलुङ्कार्कवसाङ्गे पत्रेतैलं भगन्द-
रे” तिलतैलं ४श. करवीरादिकल्कः १श. वारि
१६श. एकत्र पाच्यम् । च.द., रस.र. । अन्यत्
भासारोगे—“रक्तकरवीरपुष्पं आल्यासथाशनम-
ज्जिकायाश्च । एतैः समन्तु तैलं नासाशनिशनं ये-
ष्टम् ॥” च.द. । अशनः पीतशले (पिशिर्माण) ।
पाकः पूज्यवत् । [वै.निघ. ।

करवीरानुजा । स्त्री । आठक्कां हिं रहर ।

करवीरिका । स्त्री । मनःशिलायां । र.सा.सं. ।

करवीर्यः । पुं । चिकित्सकविशेषे ।

करशाखा । स्त्री । अङ्गुली । रा.नि.व.१८ ।

करशीकरः । पुं । वमने । करिष्यन्निर्गत-
जलकथे । इला. ।

करशूकः । पुं । नखे । चिका. ।

करशोथः । पुं । (Oedematous swell-
ing of hand.) इक्षुशोथे । शोठत्र कज्ज
फोना । [जय. । रत्ना. ।

करसम्भवम् । स्त्री । रीमकलवणे । माञ्जि-
करसादः । पुं । इसादीर्घ्ये ।

करङ्गाटः (कः) । पुं । मदनकश्चे । प.सु.
रा.नि.व.८ । योगरत्र.उ.ख.केशरपाके.सु.कल्प.७
५. । महापिण्डीतरौ । रा.नि.व.८ । सु.चि.१८५.
पद्मकन्दे । मे. । अकर्करायां । आङ्गकश्र ।
श्वेतमदने । वै.निघ. ।

कराग्रम् । स्त्री । करिपुष्करे । इला. ।

कराग्रपल्लवः । पुं । अङ्गुली ।

कराघातः । पुं । वृद्धाङ्गुली ।

कराङ्गणम् । स्त्री । हृदे । हारा. ।

कराचीनः । पुं । खड्गने । हिङ्गुपत्तियः ।

करामर्दः । पुं । करमर्दकश्चे । श.र. ।

कराम्बुकः । पुं । पानीयामलकश्चे । श.च. ।

करान्तः (कः) । पुं । करमर्दकश्चे । प.सु. ।

कराधिका । स्त्री । पचिमेदि । चन्द्रवके । वै.निघ. ।

करालः (कः) । पुं, स्त्री । पणसि । कृष्णजुनी ।
प.सु. । भा.पु.१भ. । चि. । दन्तुरे, तुङ्गे, भीषणे । पुं ।
सर्करसतैले । शृङ्गनटोल । मे.लचिकं । तन्नाम-
कदन्तुरोगे दन्तीपरिदन्तीहेदनरूपे । दौण्डत्र उ-
पत्र दौण्ड । तल्लक्ष्यम्—शनैः शनैः प्रकुरुते
वायुर्दन्तसमाश्रितः । करालान् शिकटान् दन्तान्
कराली न च सिध्यति ॥ मा.नि. । कस्तूरीचगे ।
स.सु.४६५. । गुणाः—जडालवत् । स्त्री । कणा-
जंके । कण्ठवर्धकः । तैलेन घृतेन वा कृते वेसवारी ।
इति पाकराजः ।

करालकलिकः । पुं । कुन्दपुष्पकश्चे । प.सु. ।

करालाङ्गम् । स्त्री । विडङ्गे । वै.निघ. ।

करालनिपुटा । स्त्री । लङ्गानामशिखीधारे ।
तेउडा धान । रा.नि.व.१६ ।

कराला । स्त्री । चनलमूले । अनलुग्न । प.
सु. । विडङ्गायाम् ।

करालास्यः । चि. । दन्तुरवरने ।

करालिकः । पुं । कश्चे । इ.च. ।

कराली । स्त्री । अग्निजिह्वायाम् । पुं । (जिह्वा)
महादीघान्विताश्चे । यस्य नीचत ऊर्ध्वे वा एको
दन्तुरो दन्ती आयते स कराली । ज.द.१५. ।

करिकः । पुं । विट्छदि ।

करिकाया । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । मेघ-
भाजी-कामेश्वरमोदके । [उद्दे शीह । रा.नि.व.६ ।

करिकायावल्ली । स्त्री । चविकास्ततायाम् ।

करिकर्षपलाशः । पुं । हस्तिकर्षपलाशे ।
मेघ.च.पि.सर्व्वतीभद्रसे ।

करिकवलः । पुं । विधाने । हारा ।

करिका । स्त्री । करीरवे । कण्टिकात्री ।
रा.नि.व.८ । मखचते ।

करिकुम्भः । पुं । गजकुम्भे ।

करिकुम्भकः । पुं । नागकेशरचूर्णे । हारा ।

करिकुसुम्भः । पुं । नागकेशरवे । नागकेशर-
चूर्णे । हारा ।

करिकृष्णा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् ।

करिकेसरम् । स्त्री । नागकेसरे । वै.निघ.यास-
चि.चुद्रावलेह ।

करिचर्म । स्त्री । गजचर्मणि ।

करिजः । पुं । गजशावके । श.मा. ।

करिणी । स्त्री । हस्तिन्याम् । अम. ।

करिदन्तः । पुं । गजदन्ते ।

करिदन्ताभम् । स्त्री । मूलके ।

करिदमनः । पुं । नागदमने । नागदमन ।
मेघ.स्त्रीरोगचि. ।

करिदारकः । पुं । सिंहे । श.र. ।

करिनासिका । स्त्री । यन्त्रविशेषे ।

करिपञ्च(क)म् । स्त्री । ताक्षीशपचे । ताक्षी-
शपञ्च । रा.नि.व.६ ।

करिपिप्पली । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । गज-
पिप्पली । प.सु. । भा.पू.१भ. ।

करिपोतः । पुं । करिशावके । हला. ।

करिभः । पुं । पशव्यहवे । चैत्यहवे । चिका. ।

करिमाचलः । पुं । गजमाचले । सिंहे । चिका. ।

करियादः । स्त्री । जलहस्तिनि ।

करिरः । पुं, स्त्री । वंशादुरे । वंशान्नर कौण्ड ।
चद्वयगुप्ते ।

करिशावकः । पुं । दशवर्षपर्य्यन्तहस्तिसिन्धौ ।
श.मा. ।

करिस्तम्भः । पुं । गजास्तम्भे ।

करी (रु) । पुं । हस्तिनि । रत्ना. ।

करीरः । पुं, स्त्री । वंशादुरे । वंशान्नर कौण्ड ।

गुणाः—कटुतिक्ताकां कषायं खण्डु शीतलं पित्त-
रक्तदाहकृच्छ्रं क्षयिष्ठम् । एतत्पर्व्व निगुणं । रा.

नि.व.७ । (Capparisaphylla.) मरुजे उद्भि-
यहवे । करीर, कचड़ा इति लोके । मं नेपती ।
कं निपतिवे । तं एमुगदन्तमुदीदतु । रा.नि.व.

८ । गुणाः—“करीरमाधानकरं कषायं कटुष-
मेतत्कफकारि भूरि । आसानिलारीषकसर्व्वमूल-
हृदतिखर्ज्ज्वरघ्नीहृदरि ।” रा.नि.व.८ । गुह

मेदि श्लेष्मलश्च । मद.व.७ । श्लेष्मनाशिलं कषायलं
दाहजनकालश्च । राज. । घटे । मे. । स्त्री । करी-
रफले ।

करीरकुणः । पुं । करीरफलकाले । [व्यातफले ।

करीरफलम् । स्त्री । करीरबीजे, टीट् इति

करीरा । स्त्री । हस्तिदन्तमूले । चौरिकायाम् ।

विंविं णीका । उष्णा । ममःशिलायाम् । हे.च. ।

करीरिका । स्त्री । हस्तिदन्तमूले । चिका. ।

करीरी । स्त्री । हस्तिदन्तमूले । चौरिकायाम् ।

मे.रविकं ।

करीषः । पुं, स्त्री । शकनीमये । वनभवकरीं
वा । विगद्याटे । सि.यो.मदा.चि. । ‘वन्धकरी-
वप्राणात् जलपामात् ।’ [उनु । हारा. ।

करीषाम्निः । पुं । नीमयात्री । शूटैत्र आ-

करुणः । फलितहवे । करुणसु रसे हवे । मे. ।

मल्लिकाहवे । हे.च. । (Citrus Decumana.)

खणामस्यातनिष्कृष्टहवे । करुणाटमवृत्र शीह ।

प.सु. । गुणाः—कफवायानभेदीघ्नं पित्तकोपमघ ।

राज.१प. ।

करुण(या)मल्ली । स्त्री । The plant

Jasminum Sambac. नवमल्लिकायाम् । श.च. ।

करुणा । स्त्री । दयायाम् । हगलावे । वै.निघ. ।

करुणी । स्त्री । शीघ्रप्रयाम् । पुष्पहृत्त्वविशेषे ।

रा.नि.व.१० । See करवीरघ्नी ।

करुषकम् । ली । फलविशेषे ।

करेटः । पुं । नखे । त्रिका । [त्रिका ।

करेटव्या । स्त्री । धनरूपचिह्नि । धनमगर्कौ ।

करेटुः (कः) । पुं । कर्कटेरी । कर्कटिप्र-
पाथी । रत्ना । नखे । त्रिका ।

करेटुकः । पुं । करेटुपचिह्नि । कर्कटे ।

करेणुः (कः) । पुं । गजे । स्त्री । हस्तिनां ।
मेषचिह्नं । कर्णिकारहवे । विश्व । महोषधि-
विशेषे । सवीरगजाकारकन्दहचविशेषे । यथ—
करेणुः सप्तहवीरा कन्देन गजहृदिषी । हस्ति-
कर्णपलाशस्य तुल्यपणो द्विपर्विणी ॥ सा च सोम-
रसतुल्यगुणा । सु.चि.३०७ । See षोषधिः ।

करेणुजम् । ली । कर्णिकारफले । तस्य विष-
मयमिति ज्ञेयम् ।

करेणुभूः । पुं । पालकाव्यसुनौ । त्रिका ।

करेणुसुतः । पुं । पालकसुनौ । त्रिका ।

करेनरः (वरः) । पुं । मूषिके । सिद्धके ।
मिनात्रस । वै.निघ. । रा.नि.व.१२२ ।

करोटः (टिः, का, टी) । पुं, स्त्री । शिरो-
स्थिति । रा.नि.व.१८ ।

कारोहेजनः । पुं । कृष्णसर्पे । वै.निघ. ।

कर्कः । पुं । शुक्रवर्णाश्वे । ज.द. कुलीरके । द-
र्पणे । घटे । मेषचिह्नं । कर्कटहवे । कौकट्रान् ।
रा.नि.व.११ । कर्कपचिह्नि । मानमेदे । हचवि-
शेषे । काके । शिरोऽवचालने । छ.च. । कर्करे ।
वदरीहवे । विलहवे । गन्धके । वै.निघ.२भ.य-
हणीकवाटरसे । अथी ।

कर्कचिर्मिटिका (टी) । स्त्री । Small
cucumber. चिर्मिटायाम् । कर्कटीमेदे । रा.
नि.व.७ । [टकम् ।

कर्कटम् । ली । विषमेदे । प.सु. । See कर्क-

कर्कटः । पुं । The Numidian crane.

कर्कटेटी । कर्कटि पाथी । गुणाः—वातघ्नः शुक्र-
प्रदः शमघ्नश्च । अ.चि.२२७ । खनामख्यातहवे ।
कौकट्रान् । तरफलगुणाः—रुचं कषायं अति-
दीपनं कफपित्तकरं वाहिं चक्षुष्यं लघु शीतलम् ।
रा.नि.व.११ । शक्कलीफलम् । बालुग्याम् । मीट-

चिह्नं । कुलीरके । सामुद्रककंटे । च.द.वा.व्या.
एलादितेले । सन्निपातविशेषे । See कर्कटकः ।
पद्मकन्दे । जटा. । विलहवे । रस.र.वाच.चि. ।
गोचुरे । कर्कटग्रन्थे । कौकट्रान् । च.द.वा.
व्या.एकादशशतकमहाप्रसारणीतेले ।

कर्कटकम् । ली । काष्ठभग्ननामास्थिभङ्गवि-
शेषे । तत्र “संमृदुसुभयतोऽस्थि मध्यमं यन्निधि-
वीजतम् ।” सु.नि.१५७ । See भग्नम् । चयोद-
शविधस्यावरकन्दविधान्यतमविधे । सु.कल्प.२७ ।
See कन्दविषम् ।

कर्कटकाः । पुं । इक्षी । रा.नि.व.१४ । कर्कटे ।
कौकट्रान् । रत्ना । गुणाः—कर्कटः सृष्टिविषुवः
सम्भातानिलपित्तजत् । राज. । ताम्रिचौ । वै.निघ.
२भ.वा.व्या.एलादितेले । पचिविशेषे । कर्कटटे ।
काष्ठामलके । मध्यहीनप्रहङ्गवातादिजन्यसन्निपात-
ज्वरे । तेन व्यथाविपय्यादिदृष्ट्यादाह्यादिगौरवापि-
माभ्यादिरोगा जायन्ते तथान्दोहवाकानिरोधाद-
यश्च भवन्ति । भा.स.१भ. । कर्कटग्रन्थे । कौक-
ट्रान् । भेष.अ.पि.चि.दृष्टव्युद्भावतौगुडिकार्या ।

कर्कटकास्थि । ली । कुलीरकास्थिनि । कौ-
कट्रान् । धोना । [कर्कटस्थियाम् ।

कर्कटकी । स्त्री । कर्कटग्रन्थाम् । वा.चि.१७७ ।

कर्कटचरणः । पुं । कुलीरकपादे । कौक-
ट्रान् । रस.र.वाच.चि. ।

कर्कटच्छदा । स्त्री । पीतघोषायाम् । गौर-
घोषा । वै.निघ. । [स्थाम् । अपामार्गे । वै.निघ. ।

कर्कटवल्ली । स्त्री । गजपिपपल्याम् । शुकाश-

कर्कटशृङ्गिका । स्त्री । कर्कटग्रन्थाम् । म.द.
व.१ ।

कर्कटशृङ्गी । स्त्री । (Rhus succedanea.
Syn. Acuminata.) खनामख्यातकर्कटदंश-
कारीषधी । कौकट्रान् । हिं ककडाग्रशी,
ककर्शिं । मं काकडाग्रिणी । कं तं कर्कटग्रशी ।
गुणाः—गुरुदृष्ट्या तिका वातघ्नी ह्रिक्काकीसर-
कासघ्नी श्वासरक्तपित्तघ्नी च । रा.नि.व.६ । कषा-
या वमिषी ज्वरघ्नी हृथा लघुकासघ्नी ऊर्ध्ववातघ्नी
च । म.द.व.१ । दृष्टव्यचिह्नी । भा.पु.१भ. । मद्य-
घोषायाम् । वडु घोषा ।

कर्कटा । स्त्री । कर्कटप्रश्नाम् । भैष. बालचि.
कर्कटादि ।

कर्कटाख्यः (चः) । पुं । कर्कटिकालतायां ।

कर्कटाख्या (ङ्गा) । स्त्री । कर्कटिकायां ।
कौकूड । र. मा. । रा. नि. व. ६ । सि. यो. ङि. वा.
चि. द्वा. चालिह । वै. निघ. ज्व. चि. कुलत्यायष्टते । क-
र्कटप्रश्नां । वै. निघ. चय. चि. लघुशिवगुटी । सु.
चि. २५. । वा. चि. ४५. । भैष. शिलाजतुवटी ।

कर्कटादिलेहः । पुं । बालरीमे । “कर्कटा-
तिविषाद्यस्तीधातकौविलबालकं । सुसं मज्जा च
कोलस्य मधुना सह लेहयेत् ॥ इति ज्वरमतौसारं
द्वारं यक्ष्णीगदम् ।” रस. र. बाल. चि. भैष. ।
कर्कटेन्त्री, आतरेह, छुंटे, धाईकूल, वेग-
छुंटे, बाना, भूता, कूल आंतिर भृश चूर्ण मग-
डाग ।

कर्कटाह्नः । पुं । विलहचे । रा. नि. व. ११ ।

कर्कटाह्वा । स्त्री । कर्कटप्रश्नां । रा. नि. व. ६ ।

कर्कटिः (का) । स्त्री । A kind of
cucumber (Cucumisutilatissimus
Rox.) खनामख्यातलतायां । कौकूड गीह । तं
नक्षदीस । ङिं कौकड़ि । उत्. फुटिकाङ्गी । सा
हिधा क्रस्वदीर्घभेदेन । गुणाः—खादुः गुरुः प-
लीचकरी शीतला च । तत्पक्षफलं दाहच्छर्दिदग्ना-
हानिघ्नघ्न । राज. १५. । लचायां कटुका तिका
पाचकाग्निप्रदीपनी । अह्वया याहिणी प्रीता सूच-
दीपास्मरीहरा ॥ सूचकृष्णं वमिं दाहं यमश्चैव
विनाशयेत् । सा पक्वा रक्तदीपस्य कारिण्युणा
बलप्रदा ॥ इति प्रथमा । द्वितीया त्रपुषी कर्कटी
(तौष्टिकाङ्गी) । गुणाः—रूचा मधुरा वातकरी
शीता सूचप्रदा गुर्वी कफक्ष्वाहनाशनी । वमिं
पिभं भमं सूचकृष्णं सूचास्मरीं हरत् ॥ वै. निघ. ।
सर्वाः कर्कटिका वर्षाशरदि जाता न हिताः ।
परन्तु हेमन्तजां रुचिकरी पित्तघ्नी च भोज्या ।
सा चार्धपक्वा न मत्स्या तेन पीनसं जनयति ।
सस्यकपक्वा मधुरा कफघ्नी च । भा. म. १ भ. अश्म.
चि. । See एवम् । [५] रा. नि. व. ६ ।
कर्कटिनी । स्त्री । दाहहरिद्रायां । दाहं हि
कर्कटी । स्त्री । कर्कटस्थिताम् । वनकर्कटिका-

याम् । रा. नि. व. २१ । कर्कटिकालतायां । रा. नि.
व. ७ । हे. च. । बालुकीति हला. । वदथ्याम् ।
कूल गीह । म. द. व. ५ । चट्टावदरे । पञ्चकार्णका-
याम् । कोमलश्रीफली । वै. निघ. । देवदाल्यां ।
भा. पू. १ भ. गु. व. । गीरचकर्कटिकायाम् । र. सा. सं.
रसशोधने । शाखलीफली । मे. । कर्कटप्रश्नां ।
रा. नि. व. ६ । सपे । श. र. ।

कर्कटीवीजम् । स्त्री । कर्कटीफलबीज । कू-
टिर बीज । च. द. अश्म. चि. कुशावलेह । [श. र.]

कर्कटुः । पुं । करेटुपक्षिणि । कर्कटे प्राक्षी ।

कर्कडः । पुं । खटिकायां । थड़िमाटि । र. मा. ।

कर्कन्दुः (स्युः, म्युः) । पुं, स्त्री । (Zizy-
phus jujuba.) छद्वदरवृक्षे । रा. नि. व. २१ ।
सि. यो. कास. चि. नवाक्षयूषे वचादियूषे च । “यत्रा-
मलकदाडिमकर्कन्सुमूलकशुष्ककैः ।” शृगालको-
ल्यां । भिषाकूल । च. म. ४५. ।

कर्कन्सु(क)म् । स्त्री । वदरीफली । छोटि कूल
गुणाः—मधुरं क्षिपं गुरु पित्तानिलघ्नं वातपित्त
हरश्च । म. द. व. ६ । विलफली । वेग । वै. निघ. ।

कर्कन्सुकी । स्त्री । वदरीमिदी । म. द. व. ६ ।
छद्वदरवृक्षे । छोटि कूल । र. मा. रा. नि. व. २१ ।

कर्कफलः । पुं । कर्कटवृक्षे । कौकूटानां ।
रा. नि. व. ११ ।

कर्करः । पुं । कडरी । कौकर । सुहरी । हार .
अस्थिनि । स्त्री । चूर्णजनकपाषाणखड्गे । पुटिं ।
दर्पणे । हारा. । तरुणे पशौ । हला. ।

कर्करटः । पुं । पक्षिविशेषे । कर्कटे ।

कर्कराङ्गः । पुं । कालकण्ठपक्षिणि । श. मा. ।

कर्कराटुः (कः) । पुं । कटाचे । जटा. । क-
र्करटुपक्षिणि । श. र. ।

कर्करान्ध(स्यु)कः । पुं । अन्धकूपे । त्रिका. ।

कर्करालः । पुं । चूर्णकुलबी । हे. च. ।

कर्कराचः । पुं । खल्लनपक्षिणि । हारा. ।

कर्करिका । स्त्री । चक्षुःखर्ज्याम् । ङाक् क-
र्कर कत्रा ।

कर्करी(रिका) । स्त्री । सनाढ्यजपटारी ।

रात्री। अम। उषा। तखुलधावनपावे। गल्लि
कायां। भाखविशेषे। पटौ। दर्पणे। मे.रचिकं।

कर्करटुः। पुं। करटुपक्षिणि। कर्कटे पा-
शी। रत्ना। [ल्यम्। शुक्रशिल्प्याम्। वै.निघ.]

कर्कवल्ली। स्त्री। अपमार्गवृक्षे। गजपिप्प-

कर्कयः। पुं। इक्षुभेदे। मे.शचिकं। कम्पिले।
कमलाञ्जलिं। अम। कासमर्दं। पटौ। प.सु.
रत्ना। गुडलचि। वै.निघ.। चि। अमरुणे।
निर्द्वये। मे.शचिकं।

कर्कशच्छदः। पुं। पटौ। रा.नि.व.३।
पाटलवृक्षे। पाकल गाछ। शास्त्रीटवृक्षे। त्रिका.
वनी। शाकवृक्षे। कृष्णकुम्भाखे। वै.निघ.।

कर्कशच्छदा। स्त्री। घोषायां। सिङ्गी गाछ।
हिं तीरवृक्षे। दम्बावृक्षे। रा.नि.व.३।

कर्कशदलः। पुं। पटौलफलवृक्षे। र.मा.।

कर्कशदला। स्त्री। दम्भिकायाम्। कीडणे
कुरुहीति ख्याता। रा.नि.व.३।

कर्कशा। स्त्री। वृक्षिकालीवृक्षे। विष्ठाति
गाछ। रा.नि.व.३। क्रुस्मेवशश्याम्। वनवदरे।
वै.निघ.। [र.मा.]

कर्कशिका। स्त्री। वनकील्यां। वृक्षाः कूल।

कर्कसारम्। स्त्री। दधिशक्ती। हारा।

कर्काकः। पुं। कर्कटिकायाम्। कौकूड। प-
थ्यापथे।

कर्कारुः। पुं। (Beninkasa cerifera.)
कुम्भाखभेदे। विनाति कूम्डा। उत. कखाडु।
कुम्भाखीवृक्षे कुम्भाखलेहे। कलिङ्गलतायाम्। त-
द्रमूख वा थमूख। रत्ना। अतिच्छद्रकुम्भाखे। हिं
कीडही, कीडखी। तं गुम्भाडितोमे। कुम्भाखौ
तु भृशं लघ्वी कर्कारुः परिकीर्तिता। गुणाः—
कर्कारुः शास्त्रिणी शीतला रक्तपित्तघ्नी गुरुः। पक्वा
तिक्वाग्निजननी सचारा कफघातवृत्तं। भा.पू.१भ.
शाकव.। तैलगुणाः विभीतकवैकवत्। स्त्री। कु-
म्भाखीलतायाम्। इडा।

कर्कशिका। पुं। (Convolvulus Pani-
culatus.) कालिन्दवृक्षे। तद्रमूख। मं खडुया।
रत्ना। कुम्भाखे। प.सु.। सु.चि.१८५।

कर्कारुः। स्त्री। कुम्भाखीलतायाम्।

कर्कोतनः (रः)। पुं। रत्नविशेषे। “कर्कोत-
नास्ते परमाः पवित्राः।” गारुडे। विषशास्त्रे
वीर्यवर्धकभेदे। “कर्कोतनं मरकतं।” वा.उ.१६५।

कर्कधुकी। स्त्री। भूवदर्याम्। वै.निघ.।

कर्कोटः (कः)। पुं। बिल्ववृक्षे। मे.कचतु-
ष्कं। काकिरील इति प्रसिद्धफलशाकलतायाम्।
च.द.ज्व.चि.शाकविधौ। “कर्कोटकं पर्पटकम्।”
एतत्फलस्य स्वावरविषालगंतफलविधे वर्तते। सु.
कल्प.२५५। See फलविषयम्। एतदुभयगुणाः—
कफपित्तघ्नं शुक्रमाशनं रुचिकरञ्च। “कर्कोटकं
फलं ज्ञेयं कारवेत्तकवद्गुणैः।” राज.३५। कर्को-
टकं त्रिदोषघ्नं रुचिकृत्यधुरं तथा। अत्रि.१६५।
इक्षुवृक्षे। रा.नि.व.१४। सर्पविशेषे। मे.।

कर्कोटका (की)। स्त्री। फलशाकविशेषे।
गोल कूम्डा। मं कीहले। गुणाः—सूत्राघात-
घ्नं प्रमेहघ्नं कृष्णामरीभेदनं विण्मूत्रसपनं तषा-
तिशमनं पुष्टिकरं वृष्यं स्वादु अरीचकघ्नं बल्यं
पित्तघ्नञ्च। रा.नि.व.७। कर्कोटकी रुचिकरी
कटुः दीपनी तिक्तौष्णा वातकफघ्नी विषपित्तघ्नी
च। वै.निघ.। पीतघोषायाम्। पीतलोषाय वा
सिङ्गी। मं कटौली, काकली। रत्ना। कीशा-
तक्याम्।

कर्कोटकीफलम्। स्त्री। घोषाफले। वृक्ष-
कुम्भाखे। भिङ्गाफले। वै.निघ.। कर्कोटफले।
कौकूटोदाल।

कर्कोटपत्रम्। स्त्री। कर्कोटदले। कौकूटो-
दपात्रा। एतद्वनने हितम्। वा.ज्व.चि.१५५।

कर्कोटमूलम्। स्त्री। कर्कोटकमूले। कौकू-
टोदामूलं। सि.धो.कास.चि.। “नयं कर्कोटमूलं
स्यात्।” च.द.पाण्डु.चि.।

कर्कोटिका। स्त्री। कुम्भाखीलतायां। विना-
तिकूम्डा। कर्कोटकी। कौकूटोदाल। रा.नि.व.७।

कर्कोटिकाकन्दरजः। स्त्री। खेकसामूल-
चूर्णम्। भा.म.१भ.शीतलाङ्ग.सा.ज्व.चि.। “कर्को-
टिकाकन्दरजः कुल्लयः।”

कर्कोटी। स्त्री। कर्कोटिकायां। कौकूटोदाल।
देवतावृक्षे। देवताडि। वै.निघ.।

कर्मिलम् । ली । कहीले । कट्कांग । रा.नि. व.१२ ।

कर्चरिका (री) । स्त्री । कर्चरीति प्रसिद्धे पिटकमेदे । पाकराजः । [तालविशेषे ।

कर्चु(चू)रम् । ली । सुवर्णे । मे.रचिकं । हरि-

कर्चूरः (काः) । पुं । एकाङ्गीनामवणिग्द्रव्ये ।

एकशो । हिं कचूरा । तं श्रीकानोकचेष्टा । मं

कं कचीरा । योग.रत्ना.वाजीक. । गुणाः—कटुः

तिक्तोष्णः कफकासघ्नः मुखवैशद्यकरः गलगण्डघ्नः ।

रा.नि.व.६ । दीपनः बन्धः सुगन्धो कटुपाकः

कुठार्शोत्रिककासघ्नः लघुः श्वासगुल्मनिघ्नश्च । भा.

पू.१भ. । कर्चूरकन्दे । (कः) श्यामहरिद्रायाम् ।

कौटिल्यम् । अ.टी.का. । शब्दाम् । मे.रचिकं ।

वै.निघ.२भ.ज्व.चि. । See श्रुटी ।

कर्णः । पुं । स्वनामप्रसिद्धदीर्घपत्रले । कर्णः-

थोड़ा गाछ । च.द.वि.ज्व.चि. । "दीर्घपत्रकक-

र्णाख्येन खदिरसंयुतम् ।" श्वषोन्द्रधे । रा.नि.

व.१८ । सुवर्णालो । शोभायु । "सुवर्णालो युता-

वपि ।" मे.षादिकं । मधुरलचि । दाशटिनि । अ-

कर्मन्दारे । वै.निघ. ।

कर्णकः । पुं । मल्लविशेषे । तन्नामकसन्निपात-

विशेषे । कर्णमूली । लक्ष्यं— "दीर्घत्रयेण जनिता

किल कर्णमूले तीव्रा ज्वरे भवति तु त्रयवर्त्यथा च ।

कण्ठयक्षो बधिरता शसनं प्रलाप प्रस्तेदमोहदह-

नानि च कर्णिकाख्ये ॥" भा.ज्व.चि. ।

कर्णकण्डुः (ण्डूः) । पुं, स्त्री । कर्णक्षीतोगत-

रोगविशेषे । तस्य निदानं यथा— "मासतः कफ-

संयुक्तः कर्णकण्डुं करोति च ।" मा.नि. ।

कर्णकिटम् । ली । कर्णमले ।

कर्णकीटा (टी) । स्त्री । (Julus corni-

flex.) कर्णजलीकायाम् । शतपद्याम् । काण-

काटारी, केम्बूहे । हिं काणसलाह । छे.च. ।

कर्णस्त्रेङ्गः । पुं । कर्णरोगविशेषे । काणेर

तित्रर मर्कदा ठोँ ठोँ मस । तस्य लक्षणं—

"वायुः पिप्पादिभिर्मुक्तः वेद्यबोधसमं खनम् ।

करोति कर्णयोः स्त्रेङ्गं कर्णस्त्रेङ्गः स उच्यते ।"

मा.नि. । अथ वायुः पिप्पादिसङ्घितः कर्णे वेद्य-

बोधवच्छब्दमुत्पादयति ।

कर्णगूधः । पुं । कर्णमले । काणेर थोम ।

हारा ।

कर्णगूधकः । पुं । कर्णरोगविशेषे । यथा—

"पिप्पादिसङ्घितः श्लेष्मा जायते कर्णगूधकः ।"

मा.नि. ।

कर्णच्छिद्रम् । ली । कर्णरन्ध्रे ।

कर्णजलीका । स्त्री । (Julus.) कर्णजलीका-

याम् । श.र. ।

कर्णजलीका (काः) । स्त्री, पुं । शतपद्याम् ।

काणकाटारी । हिं काणखजुरा । छे.च. । अ.

टी.भ. ।

कर्णजार्शः । ली । कर्णाशरीरगे । काणेर

अर्शः । "प्रकुपिता दीषाः शीतान्निघ्राणवदनेषु अ-

र्शास्यपनिवर्त्यन्ति । तत्र कर्णजेषु वाधिर्यं पूतिक-

र्णता च ।" सु.नि.२भ. ।

कर्णजाहम् । ली । कर्णमूले ।

कर्णजित् । पुं । गुडाकेशे ।

कर्णजीरकम् । ली । सुदजीरके । रत्ना ।

कर्णज्योतिः । स्त्री । कर्णस्फोठायाम् । वै.

निघ. । [श.भा. ।

कर्णदुन्दुभिः । स्त्री । शतपद्याम् । केम्बूहे ।

कर्णधारिणी । स्त्री । हस्तिना । शान्तिनी ।

कर्णनादः । पुं । कर्णक्षीतोगतरोगे । काण

शोँ शोँ रोग । कर्णक्षीतोगतवायुः कर्णे भेरी-

वदन्नशब्दवन्नादमहर्निशमुत्पादयति । मा.नि. । "य-

दा तु नाडीषु विमार्गमागतः स एव शब्दाभिवह्ना-

सु तिष्ठति । अथोति शब्दान् विविधान् तदा नरः

प्रधादनेन कथयति चामयम् ॥" सु.उ.२०भ. ।

कर्णपाकः । पुं । कर्णक्षीतोगतरोगविशेषे ।

काणपाक । "कर्णपाकमु पिमेन कीयविकीद-

हन्नवेत् ।" मा.नि. । [काणेर पाठा ।

कर्णपात्रकः । पुं । कर्णवाद्यभागविशेषे ।

कर्णपाली । स्त्री । कर्णपालीगतरोगे । काणेर

पाठात्र रोग । स पञ्चत्रिषः—परिपोटीत्यातोन्म-

न्यदुःखवर्धनपरिलिङ्गिभेदेन, एषां लक्षणानि खल-

पथ्यानि स्यान्ति । छे.चि.२५भ. ।

कर्णपुत्रिका । स्त्री । कर्णशङ्कुस्थाम् । मीरट-
लतायाम् । [रटे । रा.नि.व.३ ।

कर्ण(कीर्ण)पुष्पः । पुं । नीलभिष्ट्याम् । मो-

कर्णपूरः । पुं । बालग्रहे । र.मा. । शिरीषवृक्षे ।
नीलोत्पले । मे. । अशीकवृक्षे । रा.नि.व.१० ।
नन्दीवृक्षे । चिका. ।

कर्णपूरकः । पुं । कदम्बवृक्षे । कदम्ब गच्छि ।
रा.नि.व.६ । अशीकवृक्षे । रा.नि.व.१० । तिलके ।
वै.निच. ।

कर्णपूरणम् । स्त्री । तैलादिभिः कर्णपूरणे ।
काण्डे तेल म.७३ । “कर्णे प्रपूरयेत्सस्य क्खे-
ह्ययैमात्रया भिषक् । नीचैः श्रुतिर्न वाधिर्ये स्या-
न्नित्यं कर्णपूरणात् ॥ रसाद्यैः पूरणं भोजना-
न्नाकं प्रशस्यते । तैलाद्यैः पूरणं भोक्तेऽस्तसु-
पागते ॥ स्वेदयेत्कर्णदेशं तु परिवर्तनशायिनः ।
मूत्रैः क्लृप्तेः कोष्णेः पूरणेन ततो भिषक् ॥
स्वस्थस्य पूरितं रक्षेत् सात्राश्रितमवेदने । शतपत्रं
श्रीवर्गदे शिरीरीगे तथैव च ॥” वेदकम् ।

कर्णप्रतिनाहः । पुं । कर्णरोगविशेषे । “स-
कर्णगृथो द्रवतां यदा गतो विलायितो घ्राणमुखं
प्रपद्यते । तदा स कर्णप्रतिनाहमेति प्रती भवेद्विका-
री शिरसोऽर्धमेदकः । मा.नि. ।

कर्णफलः । पुं । (Ophiocephalus kur-
rawey.) मत्स्यविशेषे । काण्डि गच्छि । गुणैः
—अजीर्णकफकारः । राज.३५ ।

कर्णबन्धनाकृतिः । स्त्री । कर्णवेधनामकारं
तद्वन्धनाकृति । सा पञ्चदशविधा । यथा—नेमिस-
न्धनकः, उत्पलमेयकः, बह्वरकः, आसङ्गिमः,
गण्डकर्णः, आहार्यः, निर्वेधिमः, ध्यायीजिमः,
कपाटसन्धिकः, अर्धकपाटसन्धिकः, सङ्गिमः, ह्री-
मकर्णः, बह्वीकर्णः, यष्टिकर्णः, काकौठक इति ।
स.पु.१६५ । विशेषाः स्वस्वपथ्यांश्च खग्याः ।

कर्णभूषणम् । स्त्री, पुं । अशीकवृक्षे । नाग-
केशरे । प.सु. ।

कर्णमडुरः । पुं । (Silurus unites.) मत्स्य-
मेदे । काण्डिगच्छि । वै.निच. ।

कर्णमूलम् । स्त्री । कर्णगुहे । हारा. ।

कर्णमूलम् । स्त्री । कर्णस्य मूलदेशे । कर्णभूमी ।
मा.ज्व.नि. ।

कर्णमोचकः । पुं । कर्णस्फीटायाम् । काण्डि-
ह । वै.निच.२३.२.पि.चि.दृष्ट्याद्यतेले ।

कर्णमोटा । स्त्री । वर्वरवृक्षे । वै.निच. ।

कर्णमीरटः । पुं । कर्णस्फीटायाम् । काण्डिह,
काण्डिह । रसेन्द्र.चि.सूर्यपातकतारम् । काण्डि-
ह । “जलस्थलभवः कर्णमीरटः ।” सा.कौ.दृ-
ष्ट्याद्यतेले ।

कर्णरोगः । पुं । कर्णज्व्याधौ । काण्डिह,
काण्डिह । तस्य निदानादि ।—नादोऽतिरुक् कर्णमूलस्य
शोषः आबन्तनुशाश्रुवणञ्च वातात् । शोथः सरा-
गीदरणं विदाहः सपीतपूतिस्रवणञ्च पित्तात् ।
वैशुत्यकण्डूस्थिरशोथगुल्मस्थिश्रुतिस्त्रवणः क-
फाच्च । सर्वाणि रूपाणि च सन्निपातात् स्त्रावश्च
तत्राधिकदोषवर्णः ।” मा.नि. । कर्णरोगाः साक-
ल्येनाटविंशतिविधाः । यथा—“कर्णशूलं प्रणा-
दश्च वाधिर्यं स्वेद एव च । कर्णस्त्रावः कर्णकण्डूः
कर्णगृथस्तथैव च । क्लमिकर्णप्रतिनाहौ विद्रधिर्हि-
विधस्तथा । कर्णपाकः पूतिकर्णः तथैवाश्चतुर्वि-
धम् । तथार्बुदं सप्तविधं शोफासपि चतुर्विधः ।
एते कर्णगतारोगा अष्टाविंशतिरीरिताः ॥” वै.
निच. । [कर्णपालौ । काण्डिह गीता । ह.च. ।

कर्णलतिका । स्त्री । Lobe of the ear.

कर्णवंशः । पुं । मधे । हारा. । [शङ्कीने ।

कर्णवर्जितः । पुं । सपे । श.च. । चि. क-

कर्णवशः । पुं । मत्स्यविशेषे । काण्डिह । तस्य
लक्षणं—ठतः गोलः कृष्णः श्लक्ष्णवांश्च । तन्नांस-
गुणाः—दीपनं पाचनं पथ्यं श्वं बलपुष्टिकारञ्च ।
वेदकम् ।

कर्णविद्रधिः । पुं । Ulceration of the
ear. कर्णस्फीतोक्तस्फीटके । स द्विविधः दीप-
जागन्तुजमेदेन । तेन तीक्ष्णमर्गिमवलीडा दाह-
सत्ताया अरुणत्वावाच भवन्ति । मा.नि. । अपिच
“क्षताभिघातप्रभवसु विद्रधिः भवेत्तथा दीपकलो-
ऽपरः पुनः । सरत्तपीतारुणमलमालं प्रतीदधू-
मायनदाहचोषवान् ॥” स.पु.१०५ ।

कर्णविधिः । पुं । कर्णसेदनादौ । तद्विधिः

आभी मलिनः शीकवान् गुरुः । गभीरपाकः
प्रायोषा सृष्टः क्षिप्रोऽवदीर्यते । पक्ववच्छीर्षमां-
सश्च स्रष्टस्त्रायुश्चिरागन्धः । श्रवणशी च शीसर्पः
कर्दमाख्यसुगन्धि तन् ॥” मा.नि. । [२.]

कर्दमाटकः । पुं । विष्टादिनिचेषस्थाने । श.

कर्दमी । स्त्री । सुहृद्वे । मूलत्रकृजेत्र गच्छ ।
रा.नि.व.१० । [नेतः, नेकुडः । अम. ।

कर्पटः (कः) । पुं । लकके । लता इति लोके ।

कर्परः । पुं । खर्परं । महत्खल्वे । ज्वालातम-
कपाले । तथै काटिस्थाना । वा वि.१७. ।

“खभाकारमपूपपचनपाचं गुरुं कर्पर इत्युच्यते ।”
छां०त्रा वा छां० । वा.टी.हमा. कपोले । त्रिका. ।
शर्करायां । उदुम्बरवृक्षे । श.च. । मसकास्थिनि ।
गोशत्र शुनि । कटाह । अस्त्रभेदे । मीरचिके ।

कर्परांशः । पुं । मत्स्यपालखल्वे । धोनाकुटी ।
श.र. । [चाकरीट इति भाषा । भा. ।

कर्परालः । पुं । चर्चोदवृक्षे, गिरिजपौलवृक्षे ।

कर्परिकातुल्यम् । स्त्री । खर्परं । शोणत्र ।
वै.निच. । तुल्यविशेषे । तू०ते । छे.च. ।

कर्परी । स्त्री । A collyrium extracted
from the Amomum anthorhiza. का-
योहवतुल्ये, तुल्याचने । दाश्रिजपौलवृक्षे काटिस्थ
तू०त्रिणा ।

कर्परीतुल्यम् । स्त्री । खर्परं । कर्परिकातुल्ये,
रसके । तू०त्रिणाविशेषः । हिं खपरियाधीया ।
“कर्परीतुल्यकं तुल्यादन्तु तद्रसकं स्मृतं : ये गु-
णास्तुल्यके प्रोक्तास्ते गुणा रसके स्मृताः ॥” वैद्यकं ।

कर्पासः (कः) । पुं । खनामख्यातवृक्षे । का-
पास गच्छ । छे.च. । मद.व.१ ।

कर्पासफलम् । स्त्री । कर्पासबीजे । कापा-
सेत्र बीज । “कर्पासफलमित्युक्तं कर्पासं मधुरं
गुरु । वातश्लेष्महरं रुच्यं विशेषेणास्त्रिवर्जितम् ॥”

कर्पासी । स्त्री । कर्पासवृक्षे । मद.व.१ ।

कर्पूरः (कः) । पुं, स्त्री । (Cinamomum,
camphora.) Camphor. खनामख्यातपञ्च-
द्रव्ये शुभतत्त्वनिर्वाकरूपे । कपूत्र । हिं कापुर ।
त्रे कपूरसु । च. पक्षापक्रमेदाहिविषः । तथीरपकं

गुणवत्तरं भवति । स च पीतास-भीमसेन-सित-
करः शङ्करावास-पांशु-पिप्पला-वृक्षार-हिसवाल्क-जु-
तिक-तुषार-हिम-शीतल-पक्विकाख्य इति बहु-
भेदाः । गुणाः — शीतलः तिक्तः क्षिप्रः कटुः
श्लेष्मरक्तपित्तघ्नः दण्डादाहकण्ठदोषघ्नः । स तिक्तः
सुरभिः शीतः कर्पूरी लघुलैखनः । दण्डायां सुख-
श्लेपे च वैरस्ये चापि पुजितः ॥ सु.सू.४६७. ।
तत्र नूतनकर्पूरः क्षिप्रसिक्तः उष्णसदाहप्रदः ।
पुरातनः दाहशीतघ्नः । धीतः स शुभदः, इति । स
पुनः शिरोमध्यतलजनेदेन निविधः । तत्र शिरो-
जातः कर्पूरः सन्ध्याजगतः । मध्यजः पर्णजातः ।
तलजः तलजातः । तथा सन्ध्यागर्भस्थितः श्रेष्ठः ।
सन्ध्यावाहस्थितो मध्यमः । तथा शिरोजा भास्वान्
विदर्शपुलकः । मध्यजः सामान्यपुलकः खल्वश्च ।
तलजः गौरवर्णः । यदात्ममध्यजः स खल्वः शुभ-
ईषत् हरिद्राभश्च स्यात् । यो वाह्यजातः स सुदृढः
शुभरसः पुलकश्च जनयेत् । इति कर्पूरखल्वश्च ।
तदुक्तं पीतासो-भीमसेनशदमुसितकरः शङ्करावा-
ससंज्ञः, पांशुः पिप्पलोऽवसादसदृश इमयुता वा-
लुकः जूतिका च । पश्चादस्यालुषारसदुपरि सङ्गमः
शीतलः पक्विकाख्या (पक्विकाया) कर्पूरस्थेति भेदः
गुणरसमहसा वेद्यदृष्टेन दृष्ट्याः । इति कर्पूरभेदः ।
अपिच कर्पूरी नूतनसिक्तः क्षिप्रशोषासदाहप्रदः ।
चिरस्थी दाहशीघ्रघ्नः स धीतः शुभकृष्यः । शिरो
मध्यं तलचंति कर्पूरनिविधं स्मृतम् । शिरसन्ध्या-
यसंज्ञातं मध्यं पर्णदले तलं । भास्वविदर्शपुलकं
शिरोजातम् मध्यमं । सामान्यपुलकं खल्वं तले
चूर्णम् गौरकं । सन्ध्यागर्भस्थितं श्रेष्ठं सन्ध्यावाहं च
मध्यमम् । खल्वमीषत् हरिद्राभं शुभं तन्मध्यजं जू-
तम् । सुदृढं शुभरसश्च पुलकं वाह्यजं वदीत् । अपि
च खल्वं भङ्गापचं लघुतरविशदं तोलेने तिक्तकं
चेत् । स्वादि शैवं सुदृढं बहुलपरिमलामोदसौरभ्य-
दायि । निःखेदं दारुपञ्चं शुभतरमिति चेत् राज-
योग्यं प्रशस्यम् । कर्पूरं चाम्पया चेत् बहुतरणमने
स्फोटदायि प्रपाय ॥ रा.नि.व.१२ । कर्पूरकण्ठे ।

गठी । आर्द्रहरिद्रायाम् । कै०छा०हृन् । श.च. ।

कर्पूरतुलसी । स्त्री । कर्पूरनिबलुलसीभेदे ।
कपू त्रयाणी तुलसी । वै.निच. ।

कर्पूरतैलम् । स्त्री । कर्पूरसेह । कपूत्रैत्र
देत । गुणाः — कटुचलं वातरीगन्धं कफाक-

कपूरतैलम् । कर्पूरसेह । कपूत्रैत्र
देत । गुणाः — कटुचलं वातरीगन्धं कफाक-

रत्न दत्तदायक रत्न पितृहरलक्ष । रा. नि. व. १५ ।
जीवे । वा ।

कर्पूरनालिका । स्त्री । पञ्चान्नविशेष । क-
पूरनाली, (नेत्रशाला) इति च ख्याता । यथा—
“हृताक्षया समितया कला लम्पुटं ततः । लवङ्गी-
ष्वकपूरयुतया सितयान्वितं । पक्षेदाज्जेन सिद्धेका
त्रेया कर्पूरनालिका । संयावसट्ठी त्रेया गुणैः
कर्पूरनालिका ॥” भा. ।

कर्पूरमणिः । पुं । पाषाणभेद । अखुरवि-
शेष । यथा—“मणिः कर्पूरकलितः कटुसौख्यो
महापद्मः । लदीषवातदीपादीन् नाशयेत् ॥” रा.
नि. व. १३ ।

कर्पूररसः । पुं । रसविशेषऽतिसाराधिकारे ।
“हिङ्गुलम् अक्षिपेन च सुसकन्द्ययं तथा । जाती-
फलञ्च कर्पूरं सर्वं समर्पय यमतः । जलिन वटिका
कायां विगुञ्जापरिमाधतः ॥” इत्यादि । भेष-
तिसा. चि. । रसकर्पूरः । तृणकशूर । तत्कारणवि-
धिः—“यद्दन्तसमं कुर्यात् प्रत्येकं गैरिकं सुधीः ।
पुटिकां खटिकां तद्वत् स्फटिकां सिन्धुजम् च ।
वक्राकं चारुलवणं भास्वरञ्चकश्चटिकां । सर्वेण्ये
तानि सच्चूर्णं वाससा चापि शोधयेत् । एभिर्चूर्णै-
र्यतं मृतं यावद्यामं विमर्दयेत् । तच्च चूर्णं समुत-
स्यालीमये परिचिपेत् । तस्याः स्थाल्या मुखे स्था-
लीमपरा धारयेत्समाम् । सवस्त्रं कृष्टितश्चदा मुद्र-
येदनयोर्मुखं । संशोष्य सुद्वयेज्ज्वली भूयः संशोष्य
मुद्रयेत् । सम्यग्विशोष्य मुद्रां तां स्थालीं पुनरां
विधारयेत् । अग्निं निरलात् दद्यात् यावद्दिनचतु-
ष्टयं । अङ्गारीपरि तथान्वं रक्षेद्यदादह्निर्निर्ग-
मैश्चाटयेद्यन्मूर्च्छास्त्रीयग्नं रसं । कर्पूरवस्तुविसलं
गृहीयाद्दण्डवतम् । तदेव कुसुमचन्दनकसूरीकु-
कुमैर्युक्तं । खादन्हरति फिरकं व्याधिं सापद्रवं स-
पदि । विन्दति बद्धेर्दोषं पुष्टिं वीर्यं बलं विपुलं ।
रमयति रमणीयतकं रसकर्पूरसेवकः सततम् ॥”
भा. । गिरिमणि, बिण्क, कूलधडि, स्फटिकि, रि-
नैकतलवण, उडिमाणि, थारिगवण, राडामाणि
आठोक चूर्ण एक एक भाग, एक भाग पा-
त्राय मर्दि १ अहर माडिशा हानीमधो
पाक करिबे ।

कर्पूरहरिद्रा । स्त्री । खनान्नातद्रव्ये । भा-

य आना । हि कर्पूरहरिद्रा । तै-कर्पूरहरिद्रा-
वस्तुविशेष । यथा—“श्रीतला वातला मधुरा कि-
तली तिला सर्वकल्हणी च । भा. पू. भ. ।

कर्पूरा । स्त्री । तरुण्यां ।

कर्पूरादितैलम् । स्त्री । योनिरोगे हितम् ।
पाठः—“कर्पूरभस्मातकभद्रचूर्णं चारो यवानाञ्च
मनःशिला च । तैत्रं विपक्वं हरितालमित्रं रोमाणि
निर्मूलयति चणेन” । कर्पूरादिभिः कल्पाः । सिद्धे
हरितालचूर्णं पादिकं प्रवेद्यम् । डिनेटेल १ म-
कक—कर्पूर, डेलार सूटी, शङ्खचूर्ण, वक्कार
एवं मनजान् आठोके ४ टो, कल ४ भा. ।
पाक मिक् इहेले हरिताल चूर्ण एक पोत्रा
वा २० तोला अक्षेप दिवे ।

कर्पूराश्मा । पुं । उपरवविशेष । हि कर्पूर-
चीनिया । स्फटिके । वै. नि. व. ।

कर्कः । पुं । सूचिके ।

कर्करः । पुं, स्त्री । पुष्पकेली । पुं डिहेकु । रा.
नि. व. १४ । खर्च । धुमूरहवे । व्याघ्र । मे. रवि. क. ।

कर्करी । स्त्री । शृगाल्यां । व्याघ्रां । मे. रवि. क. ।
हिङ्गुपत्रासम् । जटा. ।

कर्कुदारः (कः) । पुं । नीलमिश्रद्रासम् । श-
च. । श्वेतकाश्चने । प. सु., च. म. ४५. । यथा—
“आहिलं रक्तपिने हितत्वं । राज. । श्वेतकाश्चनी
यादी तुवरी मधुरः कृतः । कथो रचः आसकास-
पितरक्तविकारहा । जलप्रदरक्षणीतो गुणाशये
तु रक्तवत् ॥” वै. नि. व. च. । (कः) श्वेतान्ककहवे ।
जलतागोह । सु. म. ४३५. ।

कर्कुरम् । स्त्री, पुं । खर्च । हि. च. । हरिताली ।

अम. । (रः) धुमूरहवे । गन्धध्यां । प. सु. । आं-
महरिद्रायां । कौटो हलुद; वै. नि. व. जलि. नि. ।

कर्कु(बु)रः (कः) । पुं । (Curcuma Zer-
umbet Rox.) गन्धध्यां । अम. । आमहरिद्रा-
यां । हि कर्कुरहलो । अ. टी. भ. म. र. । नदीनि-
यावधान्ये । रा. नि. व. १६ ।

कर्कुरफलः । पुं । साकुरण्डहवे । रा. नि. व. ६ ।

कर्कुरा । स्त्री । सविषप्रलायकाभेद । सु. म. १३
अ. । See जलायुका । पाटजाहवे । वृक्षध्याम् ।
वाडिहेकुनी । मे. रवि. क. ।

कर्मरम् । ली । खर्च । हरिताल । त्रिका ।

कर्म । ली । यत् कुर्वन्ति, तत्कर्म । सु. ४१
अ. । तच्च त्रिविधं पूर्वकर्म प्रधानकर्म पश्चात्कर्म
वेति । सु. ५५. । [कालताया । मे. रचतुष्कं ।

कर्मकरी । ली । मूर्खायां । वै. निघ. । विन्वि-
कर्मजः । पुं । बटहवे । जटा ।

कर्मपुरुषः । पुं । जीवे, “यस्मिन् चिकित्सा
वर्तते स एव कर्मपुरुषश्चिकित्साधिकृतः ।” सु.
शा. १. ५. ।

कर्मफलम् । ली । कर्मरङ्गफले । रत्ना. । क-
र्मविपाके । मे. लचतुष्कं । सुखे । दुःखे । त्रिका ।

कर्ममूलम् । ली । कुशे । कूश । श. च. । श-
रटणे ।

कर्मरङ्गः । पुं । (Averrhoa arambola.)
खनामख्यातहवे । कामरात्रां शोछ । मं कर्म
रात्रं भाङ् । फलगुणाः — अमृतलम् उष्णत्वं वातहरत्वं
पित्तजनकत्वं । पक्वस्य मधुरास्त्वत्तं बलपृष्टिकचि-
करत्वञ्च । रा. नि. व. ११ । कटुपाकित्वं अम्लपित्त-
कारित्वं तीक्ष्णत्वञ्च । राज. १५. । “कर्मरश्मि फल-
खामं ब्राह्मणं वातनाशनं । उष्णं पित्तकरश्चैव त-
त्पक्वं मधुरं मतं । अम्लञ्च बलपृष्टीनां रुचिश्चैव तु
वर्द्धकम् ॥” वै. निघ. । “कर्मरङ्गं हिमं याद्वि
खादन् कफवातहन् ॥” भा. ।

कर्मरी । स्त्री । The manna of the
bamboo, वंशलीचनयाम् । वै. निघ. ।

कर्मविपाकः । पुं । पूर्वजन्मकृतगुणायुभ-
फलभूते रोगादी ।

कर्मारः । पुं । वंशे । कर्मरङ्गे । रा. नि. व. ७. ११ ।

कर्मरक्तः । पुं । कर्मरङ्गहवे । वै. निघ. ।

कर्मार्हः । पुं । मनुष्ये ।

कर्मरिक्तः । पुं । शाखीहवे ।

कर्मोद्भ्यम् । ली । कर्मसाधनेन्द्रिये पायादि-
पञ्चके व्यस्ये समस्ये च ।

कर्मवः । पुं । मूषके । कामे । जषा. ।

कर्मरः । पुं । व्याघ्रे । मे. ।

कर्मरी । स्त्री । हिमपत्रायाम् ।

कर्म्यः । पुं । कर्चूर । आमं आता । हिं कर्चूर ।
रा. नि. व. ६ ।

कर्म्यः । पुं । जीवधमचयादी भावधोमाने । स च
जीवधमाभावात्कः । १६० र. । च. । तीक्ष्णकषया-
कपरिमाणादिमाने । “कीलकयन्तु कर्म्यः स्यात् ।”
प. प्र. १. ख. । दशमापकाभककालिकमाने । “कर्म्यः
स्याद्दशमापकः ।” शाङ्ग. पु. १. भ. । श्वेतसु पञ्च-
रक्तिकमापसुक्ता १६मापकात्कं कर्म्यं कथयति ।
धरश्चदशमापकवीक्षादिमाने ८० र. । विभीतकहवे ।
श. र. । ली । सुवर्णे ।

कर्म्यकः । पुं । अयस्कान्तमयी ।

कर्म्यम् । ली । कर्मिकरणे । र. च. ।

कर्म्यणिः । स्त्री । अतलीहवे । मणिनां शोछ ।
उषा. । [श्वेतवचायां । वै. निघ. ।

कर्म्यणी । स्त्री । चीरिणीचुपे । रा. नि. व. ५ ।

कर्म्यणीया । स्त्री । काशदणवीजे । वै. निघ. ।

कर्म्यफलः । पुं । विभीतकहवे । बटहवां वृक्ष ।
रा. नि. व. ११ । भा. पु. १. भ. । भञ्जातकहवे । वै. निघ. ।

कर्म्यफला । स्त्री । आमलकहवे । अमिनां
शोछ । रत्ना. ।

कर्म्यर्हम् । ली । तीक्ष्णकपरिमाणे । प. प्र. १. ख. ।

कर्म्यका । स्त्री । काशवीजे । वै. निघ. ।

कर्म्यणी । स्त्री । चीरिणीचुपे । कीरुदे शोछ ।
रा. नि. व. ५ । वै. निघ. । [चिकं ।

कर्म्यः । पुं । करीवाघ्री । जीविकायाम् । मे. प.

कर्म्यः । स्त्री । अभ्यन्तरप्रश्ने सङ्कीर्णमुखे खात-
विशेषे । च. सु. १४ अ. । करीवाघ्री । वै. निघ. ।

कर्म्यस्वेदः । स्वेदविशेषः । लक्ष्यं यथा — “खान-
मेच्छयनस्याधः कर्म्यं स्थानविभागवित् । दीर्घ-
धूमिरङ्गारैः तां कर्म्यं पूरयेत्ततः । तस्यामुपरि शय्या-
यां खपन् स्थितिं ना मुच्यते ॥” च. सु. १४ अ. ।

कर्मलः । पुं । शालहवे । शालशोछ । रा. नि. व. ८ ।
ली । श्लेष्मे, रेतसि । मे. लक्षिकं । बटरीगुणे ।
वै. निघ. २. भ. संश्लेषणी. चि. व्योषादिचूर्णे । चि. । अ-
जीर्णे । मे. ।

कर्मलकः । पुं । मकुलमल्ले । हि. च. । नेतृहवे ।

कलकण्ठः । पुं । हंस । पारावते । कीकिले ।
 मे.उ.वृ.कं । शकपचिणि । टे.प्रां.पां. । प.सु.।
 कलकफलः । पुं । दाहिमह्वे । [चतुष्कं ।
 कलकलः । पुं । सर्मनियंसे । धूना । मे.ल-
 कलघण्टिका । स्त्री । कण्ठशरिषायाम् ।
 शाना.वता । मा.पू.१भ. । See अनला ।
 कलघोषः । पुं । कीकिले । श.र. ।
 कलङ्कः । पुं । लोहमलं । कोड़े । अपवादे ।
 मे.कविकं । मल्लमेदि । वै.निच. ।
 कलङ्कपः । पुं । सिंहे । श.मा. ।
 कलङ्की । त्रि । लोहमलपुत्रे ।
 कलजः । पुं । कुट्टे । वै.निच. ।
 कलजातः । पुं । कलमशाली । कङ्गा धान ।
 कलञ्जः । पुं । ताम्रकूटे । (ता.का.ता.गा.क,
 र्धनं ता.गा.क । हिं.ता.मा.क, सुरती । धूमपणी-
 धूमपानगुणाः—“कलञ्जसंवेदनधूमपानात् स्वाह
 नयहिमंखरोगहानिः । कफघ्नमामश्वरहानिक्तय
 गान्धर्वविद्याप्रवणेकसैन्यम् ॥ इति विष्णुसिद्धान्त-
 सारावली । संख्याविशेषे यथा—“सञ्जाली प्रीच्यते
 गुप्ता सा तिलोरूपकं भवेत् । रूपकैर्दशभिः प्रोक्तः
 कलञ्जो नाम नामतः ।” युक्तिकल्पद्रुमः । वेत्तल-
 तायाम् । विषालहस्तमृगपचिणीः । त्रिका. ।
 कलत्रम् । स्त्री । शीशी । रा.नि.व.१८ । भा-
 र्यायाम् । मे.र.विकं । भगे । त्रिका. । [१३ ।
 कलधूतम् । स्त्री । रीत्ये । कृपा । रा.नि.व.
 कलधौतम् । स्त्री । रजते । कृपा । स्वर्णे ।
 सो.ग. । रा.नि.व.१३ । [मे.नचतुष्कं ।
 कलध्वनिः । पुं । मयूर । पारावते । कीकिले ।
 कलनः । पुं । वेतसे । वे.उ.ग.छ. । रा.नि.व.८ ।
 स्त्री । एकमासिकगर्भे । गर्भवेष्टने । हला. ।
 कलनादः । पुं । कलहंसे । वै.निच. ।
 कलभुः । पुं । शीलोशके । रा.नि.व.७ ।
 कलभः । पुं । पञ्चवर्षपर्यन्तकरिषावके । उ-
 द्रे । हला. । धूलूरह्वे । रा.नि.व.१० ।
 कलभवल्लभाः । पुं । पीतुह्वे । रा.नि.व.११ ।

कलभवल्लभा । स्त्री । पिकां । रा.नि.व.१३ ।
 कलभी । स्त्री । चक्षुषे । रा.नि.व.४ ।
 कलमः (शालिः) । पुं । शालिधान्यविशेषे ।
 (रा.उ.ग.धान । रा.नि.व.१६ । मगधादिषु प्रसि-
 द्धे धान्यविशेषे । कङ्गा धान । स एव महातण्डु-
 ल इति काश्मीरदेशे ख्यातः । “कलमः कालवि-
 ख्यातः जायते स इष्टवने । काश्मीरदेश एवोक्तो
 महातण्डुल एव च ॥” भा. । गुणाः—अयं महती
 हीनगुणः स्वादुपाकरसत्वादियुक्तयः । वा.सू.६च.
 हिमाद्रि.धान्यवर्गे । पित्तश्लेष्मकरः द्रव्यः मधुरश्च ।
 रा.नि.व.१६ । कलमोऽसृक्विदोषघ्नश्चक्षुष्यश्च क-
 षायवान् । राज.३प. ।
 कलमा । स्त्री । शालिधान्ये । सा च श्लेष्मपित्त-
 ङ्गा । अन्या च लघुः पथ्या वातश्लेष्मविहीनी च ।
 च.त्रि.१६च. । [रा.नि.व.१६ ।
 कलमोत्तमः (मा) । पुं.स्त्री । सुगन्धशाली ।
 कलम्बः (कः) । पुं । कदम्बह्वे । विश्वः । शा-
 कनाडिकायाम् । अम. । शरे । मे.व.विकं । सधये ।
 धाराकदम्बे । के.निक.कम् । रा.नि.व.८ ।
 कलम्बशालिः । पुं । शालिधान्यविशेषे । क-
 ङ्गा धान । [वै.निच. ।
 कलम्बिकः । पुं । पल्लिविशेषे । उट्टक पक्षी ।
 कलम्बिका । स्त्री । कलम्बीशके । कङ्गी-
 भाक । श.र. । शीवापश्राद्यायाम् । हि.च. ।
 कलम्बिकी । स्त्री । पचिणीभेदे ।
 कलम्बी । स्त्री । Convolvulus repens,
 खनामख्यातजलजशकविशेषे । कङ्गीभाक । हिं
 करं.वृ. । तं तोमेवचलिचेदु । प.सु. । गुणाः—
 सान्यदुग्धशुक्तश्लेष्मकरत्वं, मधुरत्वं कषायत्वं गुरुतर-
 त्वञ्च । राज.३प. । “कलम्बी सान्यदा प्रोक्ता म-
 धुरा शुक्रकारिणी ॥” भा. । उपोदकाम् । पूं.दे-
 भाक । रा.नि.व.७ । [र. । See कलम्बी ।
 कलम्बुः (खूः) । पुं.स्त्री । कलम्बीशके । श.
 कलम्बुका । स्त्री । जलजशकविशेषे । कङ्गी-
 भाक । मे.व.एलवि.शम्भुकादिगुणौ । [हारा. ।
 कलम्बुटम् । स्त्री । हैयङ्गवीने । वनवीते ।
 कलयञ्जः । पुं । सर्जरसे । धूना । वै.निच. ।

कलरवः । पुं । गृहपारावते । अम.। कीकिले ।
रा.नि.व.१८ । वनकपीते । वै.निघ. ।

कललः । पुं । जरायी । अम. ।

कललजः । पुं । राले । धूनी । रा.नि.व.१२ ।

कललजीवः । पुं । शालहवे । रा.नि.व.८ ।

कलविह्वः । पुं । चटकपक्षिणि । अम.रत्ना.८ ।
कलिह्वकहवे । पारावते । यामचटके । मे.कचतु-
ष्कं । कचचटके । सु.सू.४६५. ।

कलशः (सः) । पुं । द्वीपपरिभाषे । ७२८अत्र ।
चटे । प.प्र.१ख. । [निघा. । रत्ना. ।

कलशिः (शी) । स्त्री । वृत्रिपण्याम् । ङाकू-

कलसिः (सी) । स्त्री । Hemionitis cor-
difolia, वृत्रिपण्याम् । ङाकूनिघा. । प.सु. । रा.
नि.व.४सु.सू.३८५.सि.यो.च.द.ज्व.चि.किरातादी.
शष्प.चि.वलायवृते । वा.चि.१५. । "कीलमूष्मा-
क्षकलसी ।" [सुरसादिव. ।

कलहः । पुं । मुख्याम् । हिं मुखीरी । वा.सू.

कलहंसः । पुं । राजहंसे । कादम्बे । दानि-
हंस । रत्ना. । "पक्षैराधुसरेहंसाः कलहंसा इति
कृताः ।" इला. । पीतवर्णहंसे । जलकुट्टे ।
वै.निघ. ।

कलहंसकम् । क्ली. । चरोचकाधिकारि कवल-
मावम् । अथ कवले घृते मुखवैशयं कचिच भव-
ति । च.द.अरी.चि. । "अष्टादशशिशुपलानि दश-
मरिचानि विंशतिश्च पिप्पल्यः । चार्द्रकपलं गुड-
पलं प्रसूतयमारणालस्य । विह्वलवणसहितमेतत्
खज्राहते सुरभिगन्धम् । व्यञ्जनसङ्गलघाति ज्ञेयं
श्रेष्ठं मुखग्रहिकम् ।" रस.र. ।

कलहनाशनः । पुं । कुटजहवे । पूतीकरञ्ज ।
नाटि । श.मा. । [शांथी । रा.नि.व.१८ ।

कलहप्रिया । स्त्री । सारिकायां । भाजिक

कलहाकुला । स्त्री । शारिकायाम् । वै.निघ. ।

कला । स्त्री । विश्लक्षाष्टात्मके कालपरिभाषे ।
सु.सू.६५. । स्त्रीरजसि Cellular tissue and
fascia of the body. शरीरप्रत्यङ्गविशेषे ।
ताः सप्त—सांसधरा (शिरासायाःदिस्थाने), रक्त-
धरा (मांसान्धराः यक्ष्मोद्धानी च), मेदीधरा

(सूक्ष्मास्थ्युपरिसररक्तपिच्छिलपदार्थे), श्लेषधरा (ह-
स्तिस्थानेषु श्लेषवत्पिच्छिलपदार्थेषु), पुरीषधरा
(या पक्षाग्रयस्याहारजन्यमलरक्षिणी), पित्तधरा
(यत्र मुक्तद्रव्याणि आमाशयापकाशयं प्राप्य ति-
ष्ठति), शुक्रधरा (सर्वकायव्यापिनी) । सु.भा.५५. ।
कलास्वरूपं — "कायुभिश्च प्रतिष्कम्भान् सलतांश्च ज-
रायुना । श्लेषथा वेष्टितांचापि कलाभागांस्तान्
विदुः । धालाशयात्तरे भातार्यः केदस्तपित्त-
ति । दीर्घायाभिपक्षश्च सा कलित्वभिधीयते ।"
भा.म.१भ. । वाजिनी जहापार्यभागे । ज.द.२५.
मनःशिलायाम् । चन्द्रपीडशशि । हृद्वी । त्रिका. ।
अंशे । मे.लटिकं ।

कलाकुलम् । क्ली. । विषे । रा.नि.व.६ ।

कलाङ्कुरः । पुं । The bird Ardea Sibi-
rica. सारसपक्षिणि । त्रिका. । [२७५. ।

कलाङ्गुलिः । पुं । शालिधान्यविशेषे । च.सू.

कलाचिका (ची) । स्त्री । प्रकीर्ते । कफी
शेरधी मणिवन्धपर्वणे । हि.च. । अथख जानुनी-
ऽयिमे भागे । ज.द.२५. ।

कलाजाजी । स्त्री । कारव्याम् । कृष्णजीरके ।
कानजीर । हिं कलौजी मंगरीला ।

कलाटकः । पुं । गड्ढशाली । रा.नि.व.११ ।

कलाटीनः । पुं । The white water-
wagtail. खड्गनपक्षिणि । हारा. ।

कलादः । पुं । स्वर्णकारे । त्रिका. ।

कलाधिकः । पुं । कुट्टे ।

कलानुनादी । पुं । कलविह्वे । चटके । चा-
तके । अमरे । मे.नघट्कं ।

कलापः । पुं । मयूरपुच्छे । इला. । संहती ।
काध्याम् । मे.पत्रिकं । क्ली. । पद्मबीजे । वंशवीजे ।
वै.निघ. ।

कलापकः । पुं । करिकण्डवने । हि.च. ।

कलापिन् (पी) । पुं । मयूर । इला. । की-
किले । मचहवे । भाङ्गुड गांछ । मे.नचतुष्कं ।

कलापिनी । स्त्री । नागरमुलायाम् । नागद-
मुडा । रा.नि.व.६ । रात्री ।

कलामकः । पुं । कलमपात्रे । हि.च. ।

कलायः । पुं। (Pisum sativum.) Name of various leguminous seeds. सटर इति ख्यातिः शिखीधान्ये । र.मा. । माषकापरमा-मधये शिखीधान्यविशेषे । वैट्ठला मट्टे, ततः उड्डा मट्टे । हिं केराव । तं पेइइल्लं । स द्विविधः—विपुत्रो वर्णलघु । गुणाः—अतिवातलः । वा.सू. शिखीधान्यव. । पित्तदाहकफघ्नः शीतः कषायः कश्चिपुष्टिप्रदः आमदीपकरश्च । रा.नि.व.१६ ।

कलायकः । पुं । कलमशाली । कलश धान । रा.नि.व.१६ । गुणाः—“किञ्चित्कषाया मधुराः प्रदिष्टा रक्तप्रभानि जनयन्ति बल्याः । किञ्चित् सवातं विनलानि पित्तं कलायका सुहृत्समानरूपाः ।” अचि.१५५ । [दूर्वायां । वै.निघ. ।

कलायका । स्त्री । मस्याद्यां । हिं । गण्ड-
कलायखञ्जः (खण्डः) । पुं । वायुरीगभेदे । लक्षणम्—“कल्पते गमनारम्भे खञ्जनिव च ल-
च्यते । कलायखञ्जं तं विद्यान्मुक्तसन्निप्रबन्धम्” । सु.नि.१५ । “क्रमः कलायखञ्जस्य खञ्जपङ्क्तिरिव स्मृतः । विशेषात्त्रेह्यनं कर्म कार्यमव विचक्षणेः” ।

कलायशकम् । स्त्री । शकविशेषे । हिं के-
राउशक । गुणाः—“कलायशकं भेदि स्यात्तु
वित्तं त्रिदोषजित्” । भा.पू.१भ.शकव. । “कला-
यशकं पित्तघ्नं कफघ्नं वातघ्नं शुभ । कषायानुर-
सधैव विपाके मधुरश्च तत्” । सु.सू.४६५ ।

कलायसूपः । पुं । कलायकृतयुषे । गुणाः—
“कलायसूपः कथितो लघु शार्दी सुशीतलः । रु-
चो मेध्यः पाककाले स्वादुलगदपित्तनुत् । अरी-
षकहरासौ कफनाशकरो मतः ॥ वै.निघ. ।

कलाया । स्त्री । गण्डदूर्वायाम् । श्वेतदूर्वायाम्
श्वेतदूर्वा । रा.नि.व.२८ । लघुचक्षुके । काल
होला । प.सू. । [व.१० ।

कलाहहा । स्त्री । खर्णकेतकीहवे । रा.नि.

कलालापः । पुं । भमरे । रा.नि.व.८ ।

कलाविकः । पुं । कुकुटे । त्रिका. ।

कलाविकलः । पुं । चटके । श.र. ।

कलिः । पुं । विभीतकहवे । भा.म.१भ.मेद.
चि. । स्त्री । कलिकायाम् । मी.खदिकं । श्वेतधुलू-
रुहं । भङ्गातकहवे । वै.निघ. ।

कलिकः । पुं । कौक्षपलिषि । कैटवकं ।
वंशधान्यभेदे । वैट्ठन शान ।

कलिका । स्त्री । वृश्चिकायां । विद्यातिगां ।
रा.नि.व.८ । शरपुञ्जायाम् । पुष्पकीरके । इक्ष-
नीलिकायाम् । वै.निघ. । पुष्पविशेषे । कलक फूला

कलिकारः । पुं । धूयाटपलिषि । फिडो ।
पीतमलकपलिषि । करञ्जहवे । मी. । जलपिप्प-
ल्याम् । वै.निघ. । [झं । नाटोकरञ्ज । अम. ।

कलिकारकः । पुं । पूतिकरञ्जे । लटाकर-
कलिकारिका । स्त्री । लाङ्गलीहवे । विस्-
लाङ्गलिना । वै.निघ. ।

कलिकोत्तमः । स्त्री । पुं । लवङ्गे । गन्धशाली ।

कलिङ्ग(क)म् । स्त्री । इन्द्रयवे । च.द.पि.अ.
कलिङ्गादि । “कलिङ्गं कटफलं सुखं पाठाति-
तकरोद्दिषी ।” च.द.ज्वराति.चि.श.र. । “दारु-
पाठाकलिङ्गकम्” ।

कलिङ्गः (कः) । पुं । मन्त्रहवे । पाकुड गां ।
कुटजहवे । कूडि गां । शिरीषहवे । रा.नि.
व.८ । इन्द्रयवे । रत्ना.८ । र.सा.सं. सि.यो.राचि-
ज्वरे । कलिङ्गकलामलकी । सि.यो.पिप्पल्यादि-
घृते । पूतिकरञ्जे । पचिविशेषे । फिडो । मी. ग-
त्रिकं । वा.चि.१५ । तरम्बुजि । तत्रभूज । गुणाः—
मधुरः शीतलो हृष्यो बल्यः पित्तदाहघ्नः सन्त-
पणः वीर्यकरश्च । रा.नि.व.७ । चातकपचिषि ।
इला. । विभीतके हवे । त्रिका. ।

कलिङ्गजः । पुं । इन्द्रयवे । वै.निघ. ।

कलिङ्गद्रुः । पुं । कुटजहवे । भा.म.१भ.काच.
चि. । “कलिङ्गद्रुफलं रजः” ।

कलिङ्गयवः । पुं । इन्द्रयवे । च.द. । सि.यो.
लवणोत्तमायुष्ये ।

कलिङ्गवीजम् । स्त्री । इन्द्रयवे । रा.नि.व.८ ।

कलिङ्गशुण्ठी । स्त्री । तद्वैज-युष्णीविशेषे ।
गुणाः—तिक्ता बलकरी अपिदोषनी अजीर्णहरी
बालकातिसारघ्नी । सा यवचारयुक्ता गर्भिण्या
वानिं हरेत् । अचि. । [चिहतायां । श.च. ।

कलिङ्गा । स्त्री । कर्कटश्याम् । र.मा. । श्वेत-
कलिङ्गादिकषायः । पुं । “कलिङ्गाः प-

टीलस्य पत्रं कटुकरीह्वी" इत्येतद्व्यक्तकथायै ।
स च सनतादीनां प्रसन्नः । वा. चि. १७. । कथा-
योऽयं पितृवर्धनः । च. द. पितृव. चि. ।

कलिङ्गाद्यगुडिका । स्त्री । ज्वरातिसारी ।
पाठः—“कलिङ्गविल (निम्ब) जम्बूशकपित्तं सर-
साङ्गनं । लघां हरिद्रेऽत्रिवरं कटुकलं यकना-
सिका । लोभं मोचरसं शङ्खं धातकीं वटयुङ्गकं ।
पिष्टा तण्डुलतीक्ष्णं वटकानचसम्भितान् । कः या-
युक्तान् पिवेत्...” इन्द्रयवादीनां प्रत्येकं समभागं
गृहीत्वा तण्डुलोदकेन विमर्द्य वटीं कार्यां कायायां
भोषणीया च । यकनासिका ग्रीवाकलक । च.
द. भैष. । चर्म्मकषेति केचित् । “जलमष्टगुणं दत्त्वा
पलं कण्ठिततण्डुलान् । भावयित्वा ततीं शार्ङ्गं त-
ण्डुलोदककर्माणि ॥” प. प्र. ३५. । [हृकज्व. चि.]
कलिङ्गः । पुं । कुलिङ्गने । वै. निघ. २७. जि-
कलितरः । पुं । विभीतकहवे । वै. निघ. खर-
भेदचि. ।

कलिद्रुः (मः) । पुं । सरलदेवदारी । भज्जा-
तकहवे विभीतकहवे । रा. नि. व. ११, भा. म. १७.
कण्ठकुम्भ. ज्व. चि. । “किरातकटुकाकषाः कुटजक-
षट्कारोऽष्टौ कलिद्रुलिङ्गमाभयाः ।”

कलिन्दः । पुं । सूर्ये । विभीतकहवे । रा. नि.
व. २३. । मेलकहवे । सरलदेवदारी । वै. निघ. ।

कलिन्दकः । पुं । कर्कारी । तरन्जुने । वै. निघ. ।

कलिप्रदः । पुं । मयशालायाम् । वै. निघ. ।

कलिप्रियः । पुं । वानरे । श. र. ।

कलिफलम् । स्त्री । विभीतकफले । च. द. ।

कलिमः । पुं । शरीरघट्टे । वै. निघ. ।

कलिमारः (कः) । पुं । पूतिकरश्च । कण्ठ-
कवति करश्च । च. टी. र. ।

कलिमालः (ल्यः) कः । पुं । पूतीकरश्च ।
नाटीकरश्च । रा. नि. व. ८. । [पू. १७.]

कलियुगालयः । पुं । विभीतकहवे । भा.

कलियुगावासः । पुं । विभीतकतरी । भा. ।

कलिह्वयः । पुं । विभीतकहवे । इ. च. ।

कलिह्वारी । स्त्री । काङ्क्याम् । विषनाम् ।

निम्नः । हिं करिह्वारी । भा. पू. १७. । वै. निघ. वा.
व्या. मङ्गाविषगर्भतैले ।

कली । स्त्री । कलिकायाम् । च. टी. भ. ।

कलुः । पुं । गरुडशाली । भक्तिराज पाञ्च ।
रा. नि. व. १६. ।

कलुषः (षा) । पुं. स्त्री । मद्भिषे । रा. नि. व. १६ ।
मण्डलिसर्पे । सु. कल्प. ४७. । See सर्पः ।

कलुषमञ्जरी । स्त्री । जिह्व्याम् । वै. निघ. ।

कलेवरम् । स्त्री । शरीरे । रा. नि. व. १८. ।

कलोद्भवः । पुं । कलमशाली । कलशो धान ।
रा. नि. व. १६. ।

कल्कः (ल्यम्) । पुं. स्त्री । रसपिष्टद्रव्यपिष्टे ।
कृत्वा वाटो ज्वय । यन्पिष्टं रसपिष्टानां तत्कथं
परिकीर्तितम् । च । मन्वादिपेषितद्रव्ये । “कल्को
मन्वादिपेषितैः ।” रा. नि. व. २०. । तस्य माषा कर्ष-
मिता । तत्र मधुघृततैलमाषा द्विगुणा, सितगुडं
समं, द्रवाक्ष चतुर्गुणाः शास्त्राः । प. प्र. १४. । घृत-
तैलादिशेषे । म. कविकं । घृततैलादिपाके दृषदि
पेषिते दीयद्रव्ये । “द्रव्यमात्रं शिलापिष्टं शुक्लं वा
जलमिश्रितं । तदेव सुरभिः पूर्वैः कल्क इत्यभि-
धीयते ॥” प. प्र. १४. । द्रव्यमात्रं शिलापिष्टं शुक्लं वा
सुजलमिवेत् । प्रक्षिप्य गालधेरस्त्रे तन्माषकर्षसं-
मितम् ॥ भा. । “यः पिष्टश्चाद्रपिष्टानां स कल्क इति
कीर्तितः । इह वैद्यवचः साक्षात्कल्की दृषदि पेषि-
तः ॥ माषा पितृमिता तत्र द्विगुणं माषिका-
दिकम् । सितं गुडं समं दद्याद्वा दद्यात्तुर्गुणाः ॥”
इति कल्कविधिः । कर्षमले । श. र. । तुल्यमान-
गन्धद्रव्ये । शिलाग्रम् । रा. नि. व. १२. । See सि-
ङ्गकः । विड्यायां । किष्टे । म. कविकं । करिदले ।
वै. निघ. ।

कल्कफलः । पुं । दाडिमहवे । रा. नि. व. ११. ।

कल्करोधः । पुं । पट्टिकारीधे । रा. नि. व. ६. ।

कल्कह्वयः (धर्म्यः) । पुं । विभीतकहवे ।
रा. नि. व. ११. । [नि. व. २०.]

कल्पः । पुं । विषी । रोगमुक्तौ । कल्पहवे । रा.

कल्पकः । पुं । नापिते । श. मा. । कर्पूरे । भा.
पू. १७. ।

कल्पतरुः । पुं । कल्पवृक्षे । कसुकवृक्षे । रा. नि.व.११ । तन्नामकज्वरहरसे । पाठः—“रसे गन्धं विषं ताम्रं समभावं विचूर्णयेत् । भावयेत्पञ्चभिः पितैः कमण्डः पञ्चदासरम् ॥ निर्गुण्डी खरसेनैव सर्दयेत्सप्तदासरम् । आर्द्रकस्य रसेनैव भावयेच्च त्रिधा पुनः ॥ सर्वपाभा वटी कार्या कायया परि-
शोषिता ।” जीर्णज्वरे विषसज्ज्वरे च २१ व्यञ्जः प्रयोज्याः । कज्जलीपिप्पलीयुतसुणञ्जलं पात्रयेत् । शर्करया दधि देयं क्षापयेच्च । भेष.ज्व.वि. ।

कल्पद्रुः (मः) । पुं । कल्पतरौ । क्लृप्ताख्यवृक्ष-
वृक्षे । मेगनालू गाछ । वै.निष. ।

कल्पनम् । स्त्री । कल्पनी । कर्तने । चिका. ।

कल्पना । स्त्री । हस्तिज्जायाम् । अम. । र-
चनायाम् ।

कल्पनी । स्त्री । कर्तयाम् । कौटि. । छ.च. ।

कल्पपादपः । पुं । कल्पवृक्षे । विभीतकवृक्षे ।

कल्पवृक्षः । पुं । विभीतकवृक्षे । कल्पपादपे ।
अम. । रत्ना. । [मये । वै.निष. ।

कल्या । स्त्री । श्वेतजातीवृक्षे । श्वेतछात्रिणी ।

कल्पान्तः । पुं । प्रलयकाले । अम. ।

कल्पाम् । स्त्री । पापे । कारुण्ये । चिका. ।

कल्पाषः । पुं । सुगन्धशाली । रा.नि.व.१६ ।

कल्पम् । स्त्री । सुरायाम् । इला. । प्रभावे । मी-
यद्विकं । मधुवि. । छ.च. । वि । बाक्शुतिरहिते ।
नीरोषे । सु.चि.२६५. । “कल्पस्थीदयवयसः ।”
दवे । मी.यद्विकं ।

कल्पजग्धिः । स्त्री । प्रातर्भोजने । अटा. ।

कल्पद्रुमः । पुं । विभीतकवृक्षे । वै.निष. ।

कल्पवर्त्तः । पुं । प्रातराशे । चिका. । [अ.र. ।

कल्या । स्त्री । मये । मी.यद्विकं । हरीतक्याम् ।

कल्याङ्गः । पुं । पर्यटवृक्षे । क्लृप्तापवृक्षे ।
रा.नि.व.५. ।

कल्याणम् । स्त्री । सुवर्णे । सुखे । रा.नि.व. १३. पुं । लघुसज्ज्वरवृक्षे । शाल गाछ । वै.निष. ।

कल्याणकः । पुं । पर्यटवृक्षे । क्लृप्तापवृक्षे ।

कल्याणगुडः । पुं । यक्षधकारि । पाठः—

“प्रसन्नवेषामलकीरमस्य गुहस्य दत्त्वाऽतुलां गुड-
स्य । चूर्णीकृतैर्यथैकजीरकयव्योषेभक्त्या हृदया-
जमोदैः । विडङ्गसिन्धुत्रिफलायमानीपाठाभिधानै-
श्च पत्रप्रमाणैः । दत्त्वा विडङ्गस्यूलानि चाष्टावटौ
च तैलस्य पचेदयथावत् । तं भक्षयेदलफलप्रमाणं
यत्नेष्टवेष्टं त्रिसुगन्धियुक्तम् ।” पाकनियमः—आम-
लकीरसरसः १२श. इक्षुगुडाः ६।०श. यथाविधि
एकत्र पचेत् । षष्ठ्याये पाके पिप्पलीमूलादीनां
प्रत्येकं पत्रं (८ ती.), विडङ्गस्य शरावं (८ ती.)
तैलस्य च शरावं (८ ती.) प्रक्षिपेत् । तथा त्रिसुग-
न्धस्य पृथक् पत्रं मिश्रयेत् । तथा विहता तैलभ-
क्षिता देशा इति हडाः । प्रचेपद्रव्याणि—पिप्प-
लीमूलं जीरकं चयं चिकटु गजपिप्पली इक्षुषा
वनयमानी विडङ्गं सैस्वत्रिफलायमानी पाठा
चिचकमूलं धान्यकञ्च । च.द.यक्ष.चि. । रस.र. ।
भेष. ।

कल्याणवृष्टत(पानीय)म् । स्त्री । विषमवृष्टे
उन्मादे च । पाठः—“विडङ्गत्रिफलादीनामिद्रदाह-
हरणवः । ताक्षीशपचमस्त्रिषाकसरीत्यलपत्रको दा-
दिमं माखलीपुष्पं रजनी शारिवे स्थिरैः । प्रियङ्गु-
खगरं कुष्ठं हृदली चैलबालुकां । सचन्दनगवाक्षी-
भिरितैः सिद्धं विषापहं । सर्पिः कल्याणकं... ।
ब्राथालगंशा, त्रिफला, द्रवगूक, देवदारु,
अमलाङ्कुर, शालपात्रि, तगरपात्रिका, हरिद्रा,
दात्रहरिद्रा, अनन्तमूल, शालगता, प्रियङ्गु,
नीलोत्पल, एलाच, मञ्जिष्ठा, दन्ती, दाडिम,
नागेश्वर, तालीमपत्र, वृहती, मानतीपुष्प,
विडङ्ग, चाकुलिषा, कूड, वृद्धचन्दन, पञ्चकण्ठ
अत्रोत्पले २ तो. सूत ३२ पं. जल १७ शं. ।
एतच्च घृतं विगुणं जलं चतुर्गुणं दुग्धं दत्त्वा यदा
पचेत् तदा चीरकल्याणमुच्यते । सा.कौ.उन्मा.
चि. । सु.कल्प.७अ. । भेष. । अन्यत् दाहाधिकारे
महत् कल्याणकं घृतम् । पाठः—“चतुर्गुणं शता-
वर्षा रसे चीरं चतुर्गुणं । सर्पिः प्रसन्नं बलाजानी
मञ्जिष्ठा पीवरौ निशा । काकोली मधुमेदे हे ह-
ड्यो हे देवदारु च । एषामष्टपत्रैः कल्केः पचेत्क-
ल्याणकं महत् ॥ सूत ८ शं. शतमूलीरज १७ शं.
द्रुक् १७ शं. । कक—जीरा, श्वेत बेलोडा,
मञ्जिष्ठा, अश्वगन्धा, हरिद्रा, काकोली, कीर-
काकोली, यष्टिमधु, योदा, महामेदा, शक्ति,

शुक्ति, देवदाक्र। अत्रोत्तर ८ त्तो। रस.र.।

कल्याणलेहः। पुं। वातयाध्यधिकारि हिका-
शसि च। पाठः—“सहरिद्रा वचा कुष्ठं पिप्पली
विश्वमेधजं। अजाजी चाजमोदा च यष्टीमधुकसै-
न्धवं। एतानि समभागानि श्लक्ष्ण्णानि कारयेत्।
तस्यै सर्पिणालीय प्रत्यह भक्षयेन्नरः। एकविंश-
तिरात्रिभवेच्छ्रुतिधरी नरः॥” अजाजी जीर-
के, अजमोदा यमान्याम्, यष्टी यष्टीमधु, मधुकं
मधुकपुष्पे। गडेल फूल। च.द.वा.व्या.चि.। रस.
र.। भैष.।

कल्याणवीजः। पुं। ममूरहले। रा.नि.व.१६।

कल्याणसुन्दराभ्रम्। स्त्री। राजयक्षणि र-
सः। पाठः—“वज्राममेकपलिकं पुटनैः सुजीयं
आत्रीपयोदवृद्धतीक्ष्णतमूलकेन। विल्लाभिन्मज्जल-
वासककष्टकारीश्रीणाकपाटलिबलाश्च रसेरमौषां।
अमर्दितं पलमितैः पृथगेकशश्च। गुञ्जासमा सुव-
लिता वटिका कृता च।”.....जात्रित अत्र ८
तोला, आम्ला, मृता, वृहती, शतमूली, हेक्कु,
विश्वपत्र, गगिनि, वाला, वासकपत्र, कण्टि-
कारी, शोण, पांक्रल, वेलेण्डा अत्रोत्तर १
पलमिते त्रयेन गर्दन। भैष.। [व.११।

कल्याणिका। स्त्री। मनःशिलायाम्। रा.नि.

कल्याणिनी। स्त्री। बलानामनुषि। वेलेण-
डा। रा.नि.व.४।

कल्याणी। स्त्री। रालहले। सज्जहले। वै.निच.।
गवि। रा.नि.व.१६। माषपण्डी। रा.नि.व.२।

कलः। त्रि। वधिर। त्रिका। [ह.च.।

कलता (त्वम्)। स्त्री। वाधिर्ये। खरभेदे।

कवकः। पुं। चासि। कवले। ह.च.। स्त्री। ह-
चाके।

कवचः। पुं, स्त्री। पर्पटकी। “कवचः स्यात्
पर्पटकी।” रा.नि.व.५।२१। वचा कवचककु-
रा...।” गर्हभास्वहले। गाक्षीभट्ट इति लोकि।
लचि। दात्रिनि। भूर्जहले। नन्दीहले। से.च-
विके।

कवचपत्रम्। स्त्री। भूर्जपत्रे। श.च.।

कवचीयन्त्रम्। स्त्री। औषधपाकायै यन्त्रविधि-

ये। तद्यथा—“नातिहस्तां काचकूपौ न चातिह-
स्तौ दृढौ। वससा कईमातीन परिहृत्य समल-
तः। संलिप्य मृदुस्तराभिः शीघयेज्ञानुरगिना।
निधाय भेषजं तत्र सुखमास्वादयेत्ततः। कठिना
दृढया वापि पचयेत्तन्नि विधानतः। कवचीयन्त्रमेव-
द्धि रक्षादिपचने मतम्॥” आचैयः।

कवडः। पुं। कवले। ग.धूष.। रवा.।

कवडग्रहः। पुं। कवे। २ तोला। प.प.
१ख.। च.द.खदिरवटी।

कवविः (यी)। स्त्री। (Coius coboius.)
मत्स्यविशेषे। कड़े गाछ। गुणाः—मधुरा सिग्धा
कषाया दृढा ईक्ष्णिकाशरी बल्या वातघ्नी च।
भा.। हारा.।

कवरः। पुं, स्त्री। कवय्याम्। वनतुलनी। चि-
का.। लवणे। अस्त्रे। से.। ह.च.। सामुद्रिकवणे।
र.सा.।

कवरा (री)। स्त्री। वर्वरायाम्। वांद्दे इति
भाषा। श.र.। वनतुल्याम्। अम.। वर्वरकवले।
वावला गाछ। रक्तकरवीरे। मनःशिलायाम्।
हिकुपत्राम्। रा.नि.व.६।

कवरीकः। पुं। सुगन्धपत्रवृक्षविशेषे। कुलान
तुलनी। यथा—“कनूरिकास्त्रेङ्गम्ः कवरीकः
खनामकः।” इति द्रव्याभिधानम्।

कवरीकला। स्त्री। मनःशिलायाम्।

कवरीकूटकः। पुं। कवय्याम्। त्रिका.।

कवलः। पुं। विलिखिमस्ये। वेलेण गाछ।
श.च.। चासि। रवा.। गच्छूष्णहरी। कूलकूटा,
कूप्ति कट्टा। सा माषा या मुखे धृता सुखं सञ्चा-
र्यते। “सुखं सञ्चार्यते या तु सा माषा कवले
हिता॥” भैष.। See गच्छूषः।

कवलग्रहः। पुं। कर्षपरिमाणे। ८.। मुखे
कवलस्य यष्टी धारणम्। तस्य विधिर्यथा—“तत्र
त्रिकटुकवचासर्षपहरीतकौकलमालीय तैलसु-
क्तसुरामृषचारमधूनामन्यतमेन सलवणमभिप्रतप्तसु-
पस्त्रिभृदितं गलकपोलललाटप्रदेशे धारयेत्।
तावच्च धारयितव्योऽन्यमनसोन्नतदेहेन यावद्दी-
पपरिपूर्णकपोलं नासास्त्रीतोषयनपरिप्रावच भ-
वति, तदा विमोक्तव्यः पुनश्चास्त्री दृष्टीतव्यः”

ति । सु.चि.४०अ. । गुणाः—“कवलः कुरुते ।। ह्रां भवेत् इरते कफम् । लघां तोषच वैरस्यः ।। नचालक्ष नाशयेत् ।।” वै.निघ. । स चतुर्विधः—केही प्रसादी शीघी रोपणश्चेति । तत्र वाते त्रैही क्षिन्धीषौर्द्रव्यैः, प्रसादनीं पिते स्वादुशीतैः । शोधनः कफे कटुखलवणैः रुचीणैश्च । रोपणे त्रयैः कषायतिलकमधुरैः कटूणैश्च । तस्य मात्रा सा या सुखसञ्चारिणी भवेत् । “चतुर्धा कवलः केही प्रसादी शीघीरोपणी । क्षिन्धीषौः खैहिकी वाते स्वादुशीतैः प्रसादनः । पिते कटुखलवणैः रुचीणैः शोधनः कफे । कषायतिलकमधुरैः कटूणैः रोपणे त्रयैः । तथा सुखं सञ्चार्यते या तु मात्रा सा कवले क्षता ।।” सु.चि.४०अ. ।

कवलिका । स्त्री । Bandage. त्रणवन्ना-
यम् उदुखरादिवल्कले । सु.सू.१८अ. । चि.३अ. ।

कवली । स्त्री । बदरीवले । हला. ।

कवसः । पुं । कण्टकगुम्फ ।

कवाटच(व)कम् । स्त्री । खनामस्थानवले ।
ते कराडिया, कवाटवेटु । वेणुभा इति च भाषा ।
र.मा. ।

कवारम् । स्त्री । पत्रे । त्रिका. । पुं । (Tan-
talus falcinellus.) पत्रविशेषः । कर्तात्र
प्रांती । वै.निघ. । [हला. ।

कविः (कम्) । स्त्री, स्त्री । खलीने । नागोम ।

कविका । स्त्री । केविकापुष्पवले । केरव इति
कोरुणदेशे प्रसिद्धे । रा.नि.व.१० । ते पुष्पवि-
शेषम्, खलिने । हिं कडिभाली । नागोम । क-
वयोमस्ये । ते मस्यविशेषम् । त्रिका. ।

कविष्णुकः । पुं । पत्रविशेषः ।

कवि(गि)त्यः । पुं । कपित्थवले । अ.टी. ।

कवेल्मम् । स्त्री । उल्लेखी । नीमपत्र । श.च. ।

कवोड्वकः । पुं । कवाटवकवले । र.मा. ।

कवोष्णम् । चि । ईषदुषे । अम. । स्त्री । उ-
ष्णतायाम् । [सरोहिण्याम् । भा.पू.१भ.ग.व. ।

कशा । स्त्री । अत्रादिताडयाम् । छ.च. । मां-

कशिका । स्त्री । चर्मकषायां । छिन्नकृपा ।

च.द.ग.चि.लोहाम् ।

कशिपुः । पुं । भक्ते । वस्त्रे । रा.नि.व.२० ।

कशिरुः(रुः)काः । पुं, स्त्री । पृष्ठकीकसे । पृष्ठाः
स्थिति । पिठेर दौड़ । हला. । स्त्री । खनाम-
स्थानवसि । क.उत्र । र.मा. । See कसेरुः ।

कशिरु(रु)कम् । स्त्री । कशेरुणि । क.उत्र ।
प.सु. ।

कशिरु(रु)का । स्त्री । पृष्ठास्थिति । पृष्ठवंशे ।
र.मा. । वै.निघ. । कशरी । क.उत्र । अम. ।

कश्मलम् । स्त्री । सूक्ष्मायाम् । मीहे । अम. ।

कश्मीरजम् (जम्) । स्त्री, पुं । कुडुमे । अ.टी. ।
रा. ।

कश्यम् । स्त्री । मये । पुं । अये । ने.यदिकां ।
कषाहेऽर्थे । छ.च. । अश्वमध्यभागे । वै.निघ. ।

कश्यपः । पुं । मस्यमेदे । विश्वः । स्रग्विशेषः ।
ने. । [अपक्ते । श.च. ।

कषणः । पुं । शलाटी । स्त्री । कण्डूयने । चि ।

कषपाषाणः । पुं । स्पर्शमणी ।

कषायः । पुं । कपित्थवले । महासर्जवले । वै.
निघ. । मण्डलिसर्पे । सु.कल्प.४अ. । Decoction

of infusion, कथितैर्वस्तुभिः कृते काषमाचै ।
षोडशगुणाभसा पक्वः चतुर्भागावशिष्टकाषः कषाय
उच्यते । र.मा. । “पादशिष्टः कषायः स्वाद यः
षोडशगुणाभसा ।” भा. । अष्टभागावशिष्ट इ-

ति । शार्ङ्ग.१अ. । कषायाः पञ्चविधाः खरसकल्क-
काषाह्निसफागृधमेदेन यथोत्तरं लघवश्च भवन्ति ।

श्लोणाकवले । शोणी शोणः । धरणिः । धववले ।
शोणः शोणः । लकुचवले । उडुना शोणः । रा.

नि.व.८ । निर्यासि । विलेपने । अन्नरागे । ने. ।
पुं, स्त्री । An astringent flavour. षड्सा-

न्वतसरसविशेषः । कषा । स पूगीफलादौ स्वाद्यः ।
रा.नि.व.२० । स च भृशगुणवद्भक्षः हिमगुरु-

चः, सन्धी शमनः याही सुखशब्दिजिह्वासम्भादिक-
त् तद्विपाकीपि कटुः, तद्विपाकगुणश्च वातकृत्

कफपित्तघ्नश्च । दीपनः पाचनः शीफरीधकः श्रेयि-
त्यन्तरः अतिसेवितः पाण्डुं करोति च । यी वक्त्रं

शीघ्रयति जिह्वां सम्भयति कण्ठं वध्नाति हृदयं
कर्षति पीडयति स कषायकः । सु.सू.४२अ. । अ-

न्यत्र । कषायः शोषणः सन्धी त्रयपाकादिनाशनः ।

कफशीणितपित्तघ्नो रुचः शीतो गुरुस्तथा ॥ राजः ।
वैषयं सन्धजाद्यैर्यो रसनं योजयेद्रसः । सध्नातीव
च सः कण्ठं कषादः स विकाश्यपि ॥ च. । अति-
युक्तस्य गुणः ॥ सीऽतियुक्तः शूलाभानहृत्पीडाचि-
पणादिकृत् ॥ भा. । कषायस्य कल्पनं पञ्चविधम्
—स्वरसकल्कश्रुतशीतफाण्डभेदेन । एषाच्च यथा
पूर्वं बलाधिक्यम् । च.सू.४५. । “स्वररः स्वर-
सः प्रोहः कल्को दृशादिपेषितः । कथितस्तु श्रुतः
शीतः शर्वरीमुषितो मतः । चिन्तीणतोये सृद्धितः
फाण्ड इत्यभिधीयते । पचैतास्तु समुद्दिष्टाः कषा-
याणां प्रकल्पनाः ॥” प.प्र.१ख. । कषायपाकवि-
धिः । “तत्र केचिदाहुः त्वकपत्रमूलादीनां भाग-
स्तत्तुर्गुणजलमावाप्य चतुर्भागावशेषं निःफाण्याप-
हरेत् । अथवा तत्रोदकद्वीये त्वकपत्रमूलादीनां
तुलामावाप्य चतुर्भागावशिष्टं निःफाण्यापहरेत् ॥”
सु.चि.३१५. । जि. सुगन्धे । त्रिका. ।

कषायकृत् । पुं । रक्तलीभि । जटा. ।

कषायजलम् । स्त्री । मलान्त्रत्योदुम्बरशिरसीष-
वटसिद्धे जले ।

कषायदन्तः (दशनः) । पुं । मूषिकभेदः ।
अस्य शुक्रं यत्र पतति तत्र शीथकीधार्थ्यो जाय
ते । वा.उ.३८५. । सु.कल्प.६५. ।

कषायनित्यः । वि । नित्यमतिमात्रकषायर-
ससिद्धिनि । च. ।

कषायफलम् । स्त्री । पूगफले । वै.निघ. ।

कषाययावनालः । पुं । तुवरयावनालधान्ये ।
खनोत्रविशेषः । रा.नि.व.१६. ।

कषाययोनिः । स्त्री । कषायाधिकरणे । सा
च पचधा—मधुरकषायः अम्लकषायः कटुकषायः
तिक्तकषायः कषायकषायश्चेति । च.सू.४५. ।

कषायवर्गः । पुं । कषायरसद्रव्यगणे । कषा
खिनिद्वयं वर्गः । विफला शूलकी जम्बासवकुल-
तिन्दुकफलानि न्यग्रोधायम्बुष्टादिप्रियङ्गादिलोभा-
दिशालसारादीनि कतकशकपाषाणभेदकवनस्प-
तिफलानि कुरवककीविदारकजीवन्तीचिह्नोपाल-
क्षासुनिषणादिनीवारकादयः सुहृदादयश्च समासेन
कषायवर्गः । सु.सू.४२५. । फलवृत्ते । च.चि.४५. ।

कषायवृत्तः । पुं । वटासलकादिकषायलक्-

कषायस्कन्धः । पुं । प्रियङ्गादिकषायद्रव्यकृता-
स्थापनविशेषः । च.चि.८५. ।

कषाया । स्त्री । रक्तदुरालभायाम् । सुद्रदुराल-
भायाम् । रा.नि.व.४. । आमातकी । खर्जूरौवृत्ते ।
वै.निघ. ।

कषायी (इन्) । पुं । सज्ज्वले । धुनात्र शाङ् ।
शालवृत्ते । रा.नि.व.८. । जटा. । खर्जूरौवृत्ते । च-
कूत्र शाङ् । लकुचवृत्ते । रा.नि.व.११. । शाकवृत्ते ।
सुद्रपनसे । वै.निघ. ।

कषिका । स्त्री । पचिजातौ । उणा. । [टी.रा.]

कषेरुका । स्त्री । कशेरुकायां । पृष्ठाङ्गि । च.

कष्टम् । स्त्री । पीडायाम् । से.च. ।

कष्टकारकः । वि । पीडाकर्तृ । त्रिका. ।

कष्टस्थानम् । स्त्री । पीडाजनकस्थाने । हारा. ।

कष्टिः । स्त्री । पीडायाम् । वै.निघ. ।

कठीरम् । स्त्री । रज्जे । वज्र । रवा. ।

कासका । स्त्री । कासमर्दे । वै.निघ.२भ.कल-
त्याद्युद्धते । [र.पि.चि.]

कासनम् । स्त्री । कासे । वेदनाविशेषः । च.द.

कासनमर्दनः । पुं । कासमर्दवृत्ते । कालका-
मृत्ता । वै.निघ. । [लूता ।

कासना । स्त्री । कृष्णसाध्यलूताविशेषः । See

कासनोत्पाटनः । पुं । वासकवृत्ते । वाकम्
शाङ् । श.च. ।

कासिपुः । पुं । अन्ने । जटा. ।

कसेरुः । पुं, स्त्री । Back bone. पृष्ठास्थिनि ।
शेकरुमृ. । रा.नि.व.१८. । सुसायाम् । “कसेरुर्म-
द्रमुक्तकोरा.नि.व.६।२३ (Scirpus kysoor.)
खनामस्थ्यातवणविशेषः । टुकुण्ड. । मं कं कसेरु-
वा । सेकिनगङ्गे । तुंगगङ्गे । ते इद्धि, कीर्ति । तच्च
द्विविधं राजकसेरुं चिह्नोदय । तयोः चिह्नोदं
सुसाकृति लघु च । सा. गुणाः—“कसेरुकादयं
शीतं मधुरं तुवरं गुरु । पित्तशीणितदाहघ्नं नय-
नामयनाशनम् ॥” भा. । कषायः अल्पमधुरः क-
टुतिक्तः रक्तपित्तघ्नः शीतः दाहघ्नमृत्तः । रा.नि.
व.८. । पुष्पास्य कामलाह्वरं पित्तनाशकरञ्च । वै.

निघ. । गुरु विष्टिश्च शीतलघ. । राज. १५. । च.
क्र. । [१७५. ।

कसेरकः । पुं. कसेरी । नागरसुलकै. सु.चि.

कसेरका । स्त्री. कसेरी । (क. उ. ३. । रा. नि.
व. ८. । पृश्नास्थिनि. पृष्ठप. ७. । रा. नि. व. १८. ।

कस्तूरम् । स्त्री. पिचटे । पिचूजे । वज्र.
ह. च. ।

कस्तूरिणम् । स्त्री. रज्जे । वृद्धि. प. मु. ।

कस्तू(स्तू)रिका (री) । स्त्री. मृगनाभी ।
मृगनाभि. । हिं कस्तूरी । तं कस्तूरिपिप्पि । सा
विधा — कामरूपीश्वरा, नैपाली, काश्मीरी च ।
तत्र प्रथमा कृष्णा श्रेष्ठा च, द्वितीया नीलवर्णा म-
ध्यमा च, श्रेष्ठा अधमा । भा. । गुणाः — “कस्तूरी
हृदिदीर्गम्यरक्तपित्तकफापहा । राज. । कटुः ति-
क्ता उष्णा शुक्ला गुरुः शीतघ्नी वातशोषघ्ना सधा-
रा चेति ।” भा. । “चक्षुष्या मुखदीपघ्नी किला-
सकुशघ्नी च ।” मद. । तथा “कपिला पिङ्गटा कृ-
ष्णा कस्तूरी विविधा क्रमात् । नेपालेऽपि च का-
श्मीरे कामरूपे च जायते । सायकं खरिका त-
तश्च तिलका श्रेया कुलित्यापरा पिङ्गान्यापि च
नायिकेति च परा या पञ्चभेदाभिधा । सा शुद्धा
मृगनाभितः क्रमवशादेवा चित्तोन्नीचिता पञ्च
व्यादिदिनचर्यषु जनिता कस्तूरिका ज्ञायते । चू-
र्णाभ्रतलु खरिका तिलकानिलाभा कोलित्यवी-
जसदृशी च कुलित्यिका च । स्थूला ततः किय-
दियं किल पिङ्गिकाख्या तस्याश्च किञ्चिदधिका
यदि नायिका सा ॥” इति कस्तूरीनिकरलक्षणं ।
“स्वादं तिक्ता पिष्टरा केतकीनां गन्धं धत्ते लाघवं
तोलने च । यासु न्यसा नैव वैवर्ण्यमीयात् कस्तूरी
सा राजभोग्या प्रशस्ता । अपिच या गन्धं केतकी-
नामपहरति मदं सिन्दुराणाञ्च वर्णं स्वादे तिक्ता
कटुवर्णे लघुरथ तुलित मर्दित चिकणा स्यात् ।
दाहं वा नैति बह्वी शिमिशिमिति चिदं चर्यगन्धा
इतश्च सा कस्तूरी प्रशस्ता वररुगतगुजा राजते
राजभोग्या ॥” इति कस्तूरीपरीचालक्षणम् । अ-
न्यच्च “बाले जरति च हरिणे जीषे रोगिणि च
मन्दगन्धयुता । कामातुरे च तरुषु कस्तूरी बहुल-
परिमला भवति ।” कस्तूरीमृगलक्षणम् । या खि-
न्ना धूमगन्धा बहति विनिहता पीततां पावके-

ऽननिःशेषं या निविष्टा भवति हुतवर्णे भग्नासद्वि-
सयः । या च न्यसा तुलायां कलयति गुरुतां
मर्दित कृच्छताश्च श्रेया कस्तूरिकेयं खलु कृतम-
तिभिः कृत्विता नैव संख्या ॥” कृत्विमकस्तूरील-
क्षणम् । रा. नि. व. १२ । (री) धूमरुद्वेच । वै. निघ. ।

कस्तूरि(री)कः । पुं. करवीररुद्वेच ।

कस्तूरिमृगाण्डजः । पुं. मृगनाभी । रत्ना. ।

कस्तूरीभैरवरसः । पुं. शीताङ्गसन्निपाते
रक्तः । “हिङ्गुलञ्च विषं टङ्गं जातोकोषफलं तथा ।
मरिचं पिप्पली चैव कस्तूरी च समाश्रिता... ॥
रक्तवर्णं खादेत् ।” शिङ्गुल, त्रिष. मोहाशान्न
धै, काश्मूल, खजिबी, मरिच, पिप्पल, मृग-
नाभि मृगभाण । खलु मर्दन । र. सा. सं. । भेष.
ज्व. चि. । रुद्रन् यथा — “मृगमदशशम्युर्था धा-
तको शूकशम्भो रजतकनकमुक्ता विद्रुमी लौह-
पाठाः । कृमिरिपुचनविश्रा वारितालाभधाराः
रविदलरसपिष्टं कस्तूरीभैरवोऽयम् । चार्द्रकस्य
रसेः पेयी विषमञ्जरनाशनः । मृगनाभि, क-
पूर, ताम्रा, शङ्खुल, आलाकुम्भीबीज, कृ-
ष्णा, मोहा, मूत्रा, प्रवाल, मोह, आकुनादि
मूल, विद्रुङ्ग, मूत्रा, शूट, वाना, हरितान, खलु
एवं आम्ना मृगभाण । आकम्पणजलमे
मर्दन । मात्रा १ रति । रस. र. ज्व. चि. । भेष. ।

कस्तूरीमल्लिका । स्त्री. मृगनाभी । वै. नि-
घ. । मल्लिकापुष्पवृक्षभेदे (या मृगमदवासा भवति) ।
गुणैः वार्षिकादितुल्या । रा. नि. व. १० ।

कस्तूरीमृगः । पुं. Musk deer. मृगवि-
शेष । यस्याण्डे कस्तूरी जायते । वै. निघ. ।

कस्तूरीमोदकः । पुं. प्रमेहाधिकारि । पाठः

— “कस्तूरी वनिता शुद्धा त्रिफला जीरकवयम् ।
कदलीनां फलं पक्वं खर्जूरं कण्ठतोलकं । कोकि-
लाचस्य बीजञ्च माधमाचं समं समं । यावत्प्रेतानि
चूर्णानि विगुणा सिमशंकरा । धात्रीरसेन पयसा
कुष्माण्डस्वरसेन च । विपक्षेपाकविषैश्चो मन्दमन्द-
नं बह्निना ।..... । मावा अचमिता । अत्र
वनिता प्रियङ्गुः, शुद्धा कण्टकारी, जीरकवयं जी-
रकं कण्ठजीरकं । सर्वचूर्णात् सतुर्गुणेन धात्र्या-
दिरसेन पचेत् । र. सा. सं. । [निघ. ।

कस्तूरीहरिणः । पुं. मृगनाभिहरिणः । वै.

कांश्यम् । स्त्री । सुरायाम् । जला ।

कक्षकम् । स्त्री । कक्षारि । कुम्भि फूल । भा.पू. १भ.गु.व. ।

कक्षारम् । स्त्री । (Nymphaea lotus.) कुसुदपुष्पे । श्वेतकुम्भि, शाम्पा नान, नीलकुम्भि, नालकुम्भि । तै कोहिगाएरगावुडि वासनगलकलु-व । रा.नि.व.१० । चि.क्र.क.केशरपाके । “कक्षारपक्षीपलवन्दनाम्बु ।” गुणाः—श्रीतलं याहि विष्टम्भि गुरु कक्षच । भा.पू.१भ.पु.व. । कषाय-मधुरं श्रीतलं कफपित्तरक्तघ्नच । राज. । “कक्षारं याहि विष्टम्भि चातिशौतं तथा मतं । गुरु कर्षं समुद्दिष्टम् ।” वै.निघ. । रक्तोपली वृद्धपत्रके इति स्त्री । अन्ये तु सौगन्धिकोपलमाहुः । सु.सू.१६अ. । ईषत् श्वेतरक्तकमलं । कमलसाधारणे । वै.निघ. ।

कक्षाराव्यष्टतम् । स्त्री । हृद्रोगाधिकारि । पाठः—“कक्षारमुपलं पत्रं कुसुदं मधुघटिका । पञ्चाम्बुनाथ तरकायि जीवनीयोपकल्पिते । घृतं पक्वं नवं पीतं रक्तपित्तास्रगुञ्जमुत् ।” रस.र. ।

कक्षः । पुं । वक्त्रपक्षिणि । अम. ।

कक्षः । पुं । अज्ञाधःकोटरि । कौकुरगज. । र.बा. । महिषे । लतायां । अम. । मे.षट्कं । गुग्-गुली । वै.निघ. ।

कक्षधरमर्मम् । स्त्री । मर्मस्थानविशेषे । यत्र वैकल्यकारमर्मणां हयमधिवसति । यस्य च स्थानं वलः कक्षयोर्मध्यभागः । सु.शा.६अ. ।

कक्करुहा (कांत्या) । स्त्री । नागरमुलायां । रा.नि.व.६ ।

कक्षशयः । पुं । कक्षुरि । वै.निघ. ।

कक्षा । स्त्री । बाह्योर्मूले । रा.नि.व.१८ । पित्त-कोपजस्य हृद्रोगविशेषे । कौकुविड़ानि । लज्ज-णम्—“बाहुपार्श्वसंकेषे लज्जस्फीटां सवेदनां । पित्तप्रकोपसभूतां कक्षासिन्धुभिर्हिंसेत् ।” सा. नि.हृद्रोग.चि. । तथा यक्षोपवीतप्रतिमाः प्रभू-ताः पित्तानिलाज्ञाननिभासु कक्षाः ।” च. । क-क्षेति कक्षासमेष्टे प्रायोदेशेषु सानिलात् । वा.उ. ११प. । [त्र. वै.निघ. ।

कक्षाफलः । पुं । कक्षीद्वन्द्वफल । कांक्षु-कक्षा । स्त्री । वृष्टिकायां । हे.च. । काक्षायां ।

हर्षप्रकीर्ते । अम. । मये । करिवन्धने । च.टी. भ. । मे.षट्कं । गुञ्जालतायाम् ।

कांश्य(स्य)नीलः । पुं । मूषातुल्ये । हे.च. । तुल्ये । कुंठ । प.सु. । तुल्याञ्जने ।

कांसपात्रम् । स्त्री । पादकपरिसाणे । भा.पू. ।

कांसिका । स्त्री । सुदृढपण्याम् । रा.नि.व.१ ।

कांसी । स्त्री । सीरादृष्टिकायां । प.सु. । कां-सधाती ।

कांसीयम् । स्त्री । कांस्यधाती । रा.नि.व.१३ ।

कांस्य(क)म् । स्त्री । पात्रपात्रे । मे.षट्कं । White copper or brass, Queen's metal. तासरङ्गयोरुपधाती । कांसा । हिं कां-सा । मं कं कांसे कांनु । भा. । “ताम्रं चपुजमा-ख्यातं कांस्यं घोषश्च कांसकम् । उपधातुर्भवेत्कांस्यं ह्योत्तराणिरङ्गयोः । कांस्यस्य तु गुणाः श्रेयाः स्व-योनिसदृशा जनैः । संयोगजप्रभावेन तस्यान्वेषि गुणाः स्मृताः । कांस्यं कषायं तिक्तीर्णं लिखनं वि-श्रदं सरं । गुरु नेत्रहृत् कर्षं कफपित्तहरं परं ।” तच्छोधनम्—“पतलीकृत्य पत्राणि कांस्यस्याग्नी प्रतापयेत् । निषिञ्चेत्तप्तमानि तैले तर्के च का-ञ्चिके । गोमूत्रे च कुलत्यानां कषायं च विधा-विधा । एवं कांस्यस्य रीतिश्च विग्रहिः सम्प्रजाय-ते ॥” मारणविधिः—“अर्कचौरिणं सम्पिष्टी गन्ध-कक्षेन निपद्येत् । समेन कांस्यपत्राणि शब्दान्मृद्वैः मुहुः । ततो मूषापुटे छत्वा पक्षिद्रजपुटेन ।” एवं पुटद्वयात्कांस्यं रीतिश्च सिध्यते भवम् ॥” भा.पू. १भ. । शुद्धस्य गुणाः—“कांस्यस्य तिक्तमुष्णचक्षुषं वातकफविकारघ्नं । रुचं कषायरुचं लघुदीपनपा-चनं पथ्यम् ॥ श्वेतं दीप्तं स्रुद्योतिः शब्दाच्च लि-ग्धनिर्मलं । घनाग्रिसदृशं कांस्यसुप्तमनीरि-तम् ॥” रा.नि.व.११ ।

कांस्यपिटीरसः । पुं । पाण्डुधिकारि । पाठः—“सूतापचार्कतश्चैकं कृत्वा पिष्टिं सगन्धकां । सूतांशैः नागवज्राच्च द्रवैः पिष्टा प्रलीपयेत् । ताम्र-पत्रौ प्रलीपयेतां रुद्धा गजपुटे पचेत् ।” विगुह्यं चूषणेन सेव्यम् । रा.वि.६अ. । पीता ६ उ. डां-मा १ उ. शक ६ उ. । [सा.पू. ।

कांस्यालुकम् । स्त्री । कांस्यालुके । ५५० क

काकः । पुं । वायसे । वायसमेदे । (डोमकाक । एतो प्रसङ्गजातीयौ । तस्मांसगुणाः — चयङ्करं च-
तुर्थं बृंहणं लघु दीपनञ्च । रा.नि.व.७ । शीघरीमे
हितः रसवीर्यविपाकेषु सिद्धादिभिः समः । सु.सू.
४६ अ. । काकजहायां । कौंटी । ण्डकौंटी ।
ज्योतिष्मत् । गठार्कटकी । काकोल्यां । गु-
ह्यायाम् । कोकिले । वै.निघ. । पीठसर्पिणि ।
थोड़ा । परिमाणमेदे । शिरःचालने । काको-
दम्बरवत् । लो । काकसमूहे । मी.कविकं । का-
कमांसु चतुर्थं लघु चाग्निप्रदीपनम् । धातुव-
हिकरं बल्यं चतुरोगं चयं हरेत् । कृष्णकाकस्य
मांसनु श्रेयं काकसमं गुणैः ॥ वै.निघ. ।

काककङ्कुः । पुं । चीनक इति प्रसिद्धधान्ये ।
ह.च. । सर्जरसे । वै.निघ. ।

काककर्कटी । स्त्री । खजूरीवत् । भा. ।

काककण्टकः । पुं । जलचरपक्षिविशेषे ।
थानकोड़ि । वै.निघ. । [८६७] । गटा. ।

काककला । स्त्री । काकजहावत् । के.उग्रा

काककुड्मलम् । स्त्री । नीलपत्रे । वै.निघ. ।

काककुष्ठम् । स्त्री । ककुष्ठे ।

काकग्री । स्त्री । महाकरञ्जवत् । रा.नि.व.८ ।

काकचिञ्चा (चिः, ची) । स्त्री । गुह्यायां
कूट । त्रिका. । रक्तगुह्यायां । भा.पू.१भ.ग.व. ।

काकच्छदः (दिः, दिः) । पुं । खड्गनप-
विणि । श.र. । चाषपविणि । नीलकण्ठपाथी ।
त्रिका. ।

काकजङ्घा । स्त्री । गुह्यायां । र.मा. (Leea
hirta.) खनामख्यातचुपे । के.उग्रा८६७, कौंटी
ण्डकौंटी । मसौति पाषाण्ये । र.मा. । सा
खसोपयोगिनी च । गुणाः — तिक्तोष्ण क्षमिष्य-
कफघ्नश्च वाधिर्यग्री चर्णीर्ग्री जीर्णविषमज्वर-
नाशिनौ । रा.नि.व.४ । “काकजङ्घा गटा निद्रां
जनयेच्छिरसि स्थिता । हिमा कषाया तिक्ता क-
फपित्तग्री ज्वरपित्ताक्षत्रयकण्डूविषहन्ति च ।”
भा.पू.१भ. । “एतद्वनं एकाहिकज्वरे हितम् ।”
च.द.ज्व.वि. ।

काकजम्बुः (ज्म्) । स्त्री । (Ardisia so-
lauacea.) खनामख्यातजम्बुवृक्षविशेषे । भूमि-

जम्बूवत् । दूरैर्लङ्ग, वनजाम्, छोटि जाम्
गाह । मं नदीतीरजाम् । कं तीरेनेरिलु । गुणाः
— कषाया क्षन्ना गुरुः पाके मधुरा दाह्यमाति-
सारघ्नी वीर्यपृष्ठिलदा च । रा.नि.व.११ । र.
मा. । नागरज्वरवत् । वै.निघ. ।

काकजानुका । स्त्री । काकजहायाम् । भेष.
स्त्रीरोग.वि. । रस.र.प्रदरे ।

काकडुम्बुरः । पुं । कृष्णडुम्बुरे । कृष्णडुम्बुरे ।

काकणम् । स्त्री । A leprosy with black
and red spot. महाकुष्ठरोगविशेषे । तल्लक्ष-
णं यथा — काकणमिकाफलसदृशानि क्षतीव रक्त-
कणानि काकणकानि । चोषचोषादीनि सामान्य-
लिङ्गानि । लङ्कोचभेदस्त्रपनासदाश्च भवन्ति ।
सु.नि.५ अ. ।

काकणन्नवटी । स्त्री । कुष्ठघ्नविषे । पाठः —
लोहभक्ष्यं विषं दहिं कटुका चिकटुचयं । तुल्यांशं
चूर्णितं भाव्यं क्रापेमानेन तद्धिम् । पथ्यानिम्बवि-
डङ्गानि खदिरं वासकोऽस्यता । जलैरष्टावशेषं त-
त्क्षपायं भावने हितं । मासमासं लिहैत्त्वौद्रेः का-
कणं हन्ति तद्वटी ॥ रस.र. । लोह, विष, चि-
तार मूल वा डेना, कटुकी, त्रिकणा, त्रिक-
टू एव त्रिमद एतत्तत्के मथान भाग । डा-
वना ज्वरा — हरीतकी, निमहाण, विडङ्ग, थ-
दित्र, वासाङ्गान, गुग्गुलु ।

काकणन्तिका (न्ती) । स्त्री । रक्तगुह्यायां ।
गुह्यायां । सु.चि.१८ अ. । प.सु. । रक्तकम्बलवत् ।
वै.निघ. ।

काकणान्तकः । पुं । सिन्दूरे । वै.निघ. ।

काकण्डा । स्त्री । काकनासायां । कूट च-
त कूट । रा.नि.व.१ ।

काकतिक्तका (क्ता) । स्त्री । लताकरञ्ज ।
वै.निघ. । वा.पू.१५ अ. । काकजहायाम् । भा.पू.
१भ. । श्वेतगुह्यायां । चेत कूट गाह । र.मा. ।

काकतिन्दुः (कः) । पुं । (Diospyros
tomentosa.) तिन्दुकविशेषे । माक्डा गांव,
कूठिना गांव, ठैद, माक्डा ठैद । भा. । फ-
लगुणाः — गुरु कषायाक्षं वातविकारघ्नं मधुरम् ।
पक्वः वमिपित्तघ्ननीषक्फुक्कुरश्च । रा.नि.व.११ ।

काकतुण्डः । पुं । कृष्णागुर्वचि । दे.च. । ज-
लपत्रिविंशे । वै.निच. । च.मू.२७५. । शीवेहं-
गतकफतृष्णाकारसन्धी । स च हनुव्यसन्धिः भा.।

काकतुण्डफला । स्त्री । काकनासायाम् ।
कूप्यं श्वेतं कृष्टं, श्वेतं केउग्रा कूँटी वा रक्त-
कश्चल, वड़ श्वेतं गुडकाँडेनी । भा.पू.१भ. ।

काकतुण्डा (शिङ्का) । स्त्री । श्वेतगुष्मा-
याम् । श्वेतं कृष्टं । मङ्गाश्वेतकाकमास्थाम् । वड़
श्वेतं गुडकाँडेनी । वै.निच. । काकचिन्तायाम् ।
कृष्टं ग्राह्यं । इला. ।

काकतुण्डी । स्त्री । गुष्मायां । वै.निच. । रा-
जरीती । मिठलविजयम् । रा.नि.व.११ । लघु-
रक्तकाकमास्थाम् । वै.निच.१भ.भूतञ्च.चि. । ख-
नामख्यातलतायाम् । केउग्राकूँटी, श्वेतं कृष्टं ।
र.सा.सं. । गुष्माः—कटुतिक्तोष्ण रसायनी वात
दोषघ्नी बन्धा पलितघ्नी च । रा.नि.व.१ ।

काकदन्तिका । स्त्री । काकादनीलतायाम् ।
श्वेतं वा रक्तकृष्टं । दन्तीवर्षे । रक्तकाकमाथां ।
रक्तं गुडकाँडेनी । वै.निच. । [र.भा. ।

काकनामा । पुं । वक्रहवे । वक्रफूलत्र ग्राह्यं ।

काकनासः । पुं । विकण्टकहवे । रा.नि.व.११ ।

काकनासा । स्त्री । (Solanum indi-
cum.) मङ्गाश्वेतकाकमास्थाम् । वड़ श्वेतं गुड-
काँडेनी । हिं केश्याहंटी, केश्याहिङ्गी । मं ब-
हिषिककृङ्गलि, हिङ्गियाकामिदोषे । तं वेलुमस-
न्धिषेष्टु, पुसगुलिबन्धिषेष्टु, काकिटीवर्षेष्टु । गु-
ष्माः—मधुरा शीतला पित्तघ्नी रसायनी दारुण-
करी विमेषतः पलितघ्नी । रा.नि.व.१ । कषाय-
लब्धा रसपाकयोः कटुः कफघ्नी बालिकरी तिक्ता
श्रीधार्मः त्रिचक्रहृदयः । भा.पू.१भ. । (भा) वक्रह-
वे । रभा. । काकजहायाम् । जटा. ।

काकनासिका । स्त्री । रक्तचिह्नतायाम् । रा.
नि.व.६ । काकजहायाम् । कंटी गुडकाँडेनी ।
चम. । रा.नि.व.४ । गलनाफले । जेजटेनु वासा-
फलबहुच्यते । सि.यो.यञ्च.वि.च्यवनमात्र. । सा.
की. । “काकीलीकाकनासिका ।”

काकनीला । स्त्री । काकजम्बूहवे । वनजाम् ।
रा.नि.व.११ ।

काकन्ती । स्त्री । कृष्णश्विन्ताम् । कालनिम् ।
र.भा. ।

काकन्दी । स्त्री । चिन्तायाम् । तैत्तल. ।

काकपदम् । स्त्री । कपातोपरिश्रितः पर्यन्तं
मुख्यं काकपदसुच्यते । “मूर्ध्नि काकपदकृत्वा ।”
सु.कल्प.२५. ।

काकपर्णी । स्त्री । सुदृढपर्णी । गुणानी । भा.।

काकपत्रः । पुं । शिखण्डके । जूहि । बाला-
गानु शिखा प्रोक्ता काकपत्रः शिखण्डकः । चम.।

काकपीलुः (कः) । पुं । काकादनीलतायां ।
रक्तं गुडकाँडेनी । श्वेतगुष्मायाम् । श्वेतं कृष्टं ।
रा.नि.व.३ । रक्तगुष्मायां । भा.पू.१भ. । काकति-
न्दुके । माकड़ा गाव, कूचिना, माकड़ा केन् ।
भा. । चम. । [दे.च. ।

काकपुष्पः (ष्टः) । पुं । कीकिले । श.र. ।

काकपुष्पम् । स्त्री । यन्त्रिपथं । सुगन्धहवे ।
वै.निच. ।

काकप्रणा । स्त्री । काकनासायाम् । मङ्गा-
श्वेतकाकमास्थाम् । वड़ श्वेतं गुडकाँडेनी । रा.
नि.व.१ ।

काकफलः । पुं । निम्बहवे । काकजम्बुम् ।
वनजाम् । रा.नि.व.१।११ । [११ ।

काकफला । स्त्री । काकजम्बूहवे । रा.नि.व.

काकबन्धा । स्त्री । एकमात्रप्रसवायां नार्यां ।

काकभण्डी । स्त्री । श्वेतगुष्मायाम् । वै.निच. ।

काकभाण्डी । स्त्री । मङ्गाकरहवे । रा.नि.
व.६ । लघुरक्तमाचिकायां । लालं गुडकाँडेनी ।
वै.निच. ।

काकभीरुः । पुं । पेषके । रभा. । त्रिका. ।

काकमहुः । पुं । दारुणपचिचि । डाहक ।
हारा. । त्रिका. । “काकमहुर्जलरुहे ।”

काकमईः (कः) । पुं । मङ्गाकाललतायाम् ।
माकानफलेनैव लता । प.सु. । [कः ।

काकमांसम् । स्त्री । वायसमांसे । See का-

काकमाचिका (ची) । स्त्री । खनामख्यात-
पत्रमाकविषे । केउग्राकूँटी, कंटी गुडकाँडे-

ली ।। हारा। हिं कवैया कावह । काके । मं क
कवया । रा.नि.व.४ । तिका रसीणा कफली
शलाशः शफली कलली कण्डूली चिदीपली खि-
न्धीणा खरदा शकदा रसायनी शोधगुणाशी-
ज्वरमेहली कटुः चक्षुष्या दिकाच्छिद्रीगली
च । भा.पू.१भ. । तिका सा पित्तं बध्नेति उष्ण-
बीज्येतात् । सु.म.४०च. । काकमाची श्वेतरक्तमे-
हं हिधा । तयोः श्वेता मद्धाश्वेता काकमाची
(मं काङ्डीली धीरश्वेतावली), द्वितीया लघुरक्त-
काकमाची, रक्तकाङ्डीली लघुरक्तकावलीति म-
हाराष्ट्रादौ ख्याता । तयोः श्वेता—“मधुरा च र-
सायनी । श्वेता कषाया कटु च तिका चीणा
वर्मप्रदा । तनीदीर्घकरी प्रोक्ता कफशोथार्शना-
शनी । बन्नीपलितपित्तघ्नी श्वेतकुष्ठापह्ना मता”
इति । “गुवरीणा रसायनी । कटु तिका कचि-
करी वातकुष्ठविनाशिनी । पाण्डुप्रमेहकफहृद्वा-
दिक्रमिज्वरापह्ना । पलितस्य च हन्त्री स्यात्...”
रक्तकाकमाचीगुणाः । वै.निघ. । जीवन्तो वातक-
फकृन् पित्तमंशमनी तथा । चिदीपशमनी हृष्या
काकमाची रसायनी ॥ च.ि.१६च. । च.द.यफा.
चि । सटफला । सु.म.३७सुरसादि.उ. । गुडफ-
ला । वा.म.१५च. । चवकसुरसि भार्गी कामुका
काकमाची । काण्डिका इति ख्याते शक्ति । कण-
डि.उ. । प.सु. ।

काकमाचीतेलम् । लौ । चरुषिकादौ हि-
तम् । पाठः—“काकमाचीरसि सिद्धं कटुतेलं च-
तुष्यलम् । मनःशिलासीमराजीवीजसिन्दूरगन्धकैः ।
श्रावमात्रैस्तदभ्यङ्गाहन्त्यवश्यमरुषिकान् ।” रस.र.

काकमाता । स्त्री । काकमाचीचुपे । गुडकै-
डनी । रा.नि.व.४ । [रा.नि.व.३ ।

काकमुद्रा । स्त्री । मुद्रपण्याम् । गुणानि ।

काकयवः । पुं । शस्यहीनधान्ये । अंगुलि ।
महाभा. । [नामवृत्तिविशेषे । वै.निघ. ।

काकयानम् । लौ । कीदृशदेशख्याति हासा-

काकरिपुः । पुं । उलूके । पेंटा । [चिका. ।

काकरुहा । स्त्री । बन्दाह्वे । पत्रग्राह ।

काकरुकः । पुं । उलूके । निम्बह्वे । चि ।
ओते । स्त्रीजिते । मे.कचतुक् ।

काकलम् । लौ । कण्डमणी । चिका. । पुं ।
द्रोणकाके ।

काकलकः । पुं । कण्डमणी । शीताया उन्नत-
प्रदेशे । घटिकषान्वजातिभिर्दे । गुणाः शालिवन्
कटुकवश । सु.म.४६च. ।

काकलीद्राक्षा । स्त्री । द्राक्षाविशेषे । (वर्मा-
ना, किम्बिन् प्रवृत्ति । गुणाः—मधुरा अन्ना
रसाला कचिकरी श्यासृक्तासन्नी । रा.नि.व.११ ।

काकलीरवः । पुं । कीकिले । रा.नि.व.१६ ।

काकवल्गवा । स्त्री । काकजम्बूहृदे । वनश्याम् ।
रा.नि.व.११ । [पीतकाशने । वै.निघ. ।

काकवल्ली । स्त्री । खर्णवल्ली । भा.पू.१भ. ।

काकविष्टा । स्त्री । काकमले ।

काकवृन्ता । स्त्री । रक्तकुलत्पके । वै.निघ. ।

काकशालिः । पुं । कृष्णशालिधान्ये । वै.निघ. ।

काकशिखी । स्त्री । रक्तगुञ्जाम् । रक्तकाक-
माचाम् । जलशुद्धकैडनी । रा.नि.व.३ ।

काकशीर्षः । पुं । बकह्वे । वाग्नां ग्राह ।
प.सु. । See अगतिः । [तु.७ पांथी । वै.निघ. ।

काकसस्यः । पुं । तन्नामकपक्षिविशेषे । कृक-

काकसादी । पुं । अथभलचक्षुष्ये । चाप्रिये ।

काकस्फूर्जः । पुं । काकतिन्दुकवले । माकुड़ा
गाव । मं काकटेश्वर्णी । वै.निघ. ।

काका । स्त्री । श्वेतावहति । काकीदुम्बरिका-
याम् । काकपूरुर । काकीलीह्वे । काकुला
ग्राह । काकजहाया । गुञ्जालताया । मलयुह्वे ।
निर्माल्य । काकमाच्य । श्वेत गुडकैडनी ।
मे.कविकं ।

काकाङ्गा (ङ्गी) । स्त्री । काकनासाया । क-
उग्रार्थुटे, श्वेत गुडकैडनी । भा.पू.१भ. ।
काकजहायाम् । वै.निघ. ।

काकाक्षी । स्त्री । काकजहायाम् । श.र. ।

काकाण्डः । पुं । काकतिन्दुके । माकुड़ा गाव ।
महानिम्ब । पोडानिम् । रा.नि.व.६ ।

काकाण्डफलम् । लौ । शकरशिखीफले ।

आनाकुनी फल । काकतिन्दुकफले । मांकुड़ा
गांव । सु.सू.४६५. । कपिकच्छुगुणः ।

काकागडा (गडी) । स्त्री । कोलशिश्याम् ।
रा.नि.व.७ । महाज्मीतिषतीलतायाम् । वड
लठाफटेकै । रा.नि.व.३ । असाध्यलूताविशेषे ।
सु.कल्प.८५. । See लूता ।

काकागडोला । स्त्री । कोलशिश्यां । आ-
नाकुनी । रा.नि.व.७ । कटभ्याम् । लठाफटेकै ।
इयस माषवद्गुणविशिष्टा । अरुणः ।

काकादनकः (नी) । पुं, स्त्री । (Ardisia
solanacca.) श्वेतगुन्नायां । श्वेतकूँड । भा.स.
पूतना.चि. । रक्तगुन्नायाम् । रक्तकूँड । सु.चि.
३६५. । र.मा. । उतू. काउथीष्टिया । मं कां
साग्रीकड्डनि । किरियकानेदोडे । गुणाः—क-
टूणा तिक्ता रसायनी वातदीघघ्नी रुग्णा पखि-
सनाशिनी च । रा.नि.व.३ । विषरोगघ्नी शोथघ्नी
च । राज. । कण्टकपालीलतायाम् । कानिशांक-
ड । कुमिरके इति च भाषा । प.सु. । सु.सू.
३६५.कफशमने । रक्तकाकमाश्याम् । मांजु-
डकौडेनी । रत्ना. । काकतिन्दुकायां । सु.चि.
१४।१८५. । [१भ. ।

काकानली । स्त्री । रक्तगुन्नायाम् । भा.पू.

काकाम्नः । पुं । समशीलक्षणे । रा.नि.व.४. ।

काकायुः । पुं । स्वर्णवल्गाम् । श्वेतलता । भा.
पू.१भ. । See स्वर्णवल्ली ।

काकारिः । पुं । पंचके । छे.च. ।

काकालः । पुं । दीणकाके । श.र. । वल्गना-
भविषे । छे.च. । [श्वेत ङुडकौडेनी । वै.निच. ।

काकास्या । स्त्री । महाश्वेतकाकमाश्याम् ।

काकाह्वा (ह्वाना) । स्त्री । काकमाश्याम् ।
रा.नि.व.४ । सु.चि.२५. । वमसुद्धे । वै.निच. ।

काकाचा । काकनांसायां । रा.नि.व.३ ।

काकिणी । स्त्री । रक्तिकायाम् । कूँड । एक-
वराटिकायाम् । एककडु । पणचतुर्थीशे । ५ ग-
७ । मानदक्षे । “काकिणी पणचतुर्थीशे मानदक्षे-
पि दृश्यते । कणलैकवराद्याः स्यात्” ने.णचिकं ।

काकी । स्त्री । वायस्याम् । काकीव्याम् । रा.

नि.व.१ । श्वेतकाकमाश्याम् । (श्वेत ङुडकौडे-
नी । वै.निच. ।

काकुः । स्त्री । जिह्वायां । चिका. ।

काकुद (दम्) । स्त्री । तालुनि । रा.नि.व.१८ ।

काकुदी । पुं । ककुदावर्ते महादीपान्विताम् ।
“भावर्ता यस्य ककुदि काकुदी स उदाहृतः ।”
ज.द.२५. ।

काकुसुतम् । स्त्री । विजयशब्दे । [वै.निच. ।

काकुलीमृगः । पुं । चतुर्विधविलेपयन्मृगे ।

काकेचि(चु)कः । पुं । इक्षुगन्धने । खागडे ।
थाण्ड । र.मा. । चिका. । आसटणे । (कृष्ण ।
रा.नि.व.८ । कीकिलाचक्षुषे । भा.पू.१भ. ।

काकेन्दुः (कः, की) । पुं । (Diospyros
melanoxylon.) काकतिन्दुके । मांकुड़ा (क-
न्द । अम. । कटुतिन्दुके । कूँडिना । प.सु. ।

काकेष्टः । पुं । निम्बवृक्षे । रा.नि.व.२ ।

काकेष्टा । स्त्री । रेणुकायाम् । काकमाश्याम् ।
वै.निच. ।

काकोचिकः (ची) । पुं, स्त्री । काउचीति
प्रसिद्धे मन्थविशेषे । काउँड गाँह । हारा. ।

काकोडु(दु)स्वरः । पुं । काकीदुस्वरिकायां
कांकडूयुत्र । प.सु. ।

काकोडु(दु)स्वरिका । स्त्री।(Ficus his-
pida, opposite-leaved figtree, Syn.
Ficus oppositifolia.) स्वनामख्यातवृक्षे ।

कांकडूयुत्र । हिं तटमिला, (गोडडुस्वरा । र.मा.।)
(कटुभरी भा.) मं कालाउंव । तं प्रथमेदिषेद्गु ।
गुणाः—हिमघ्नी उदुस्वरगुणा च । म.द.व.५ ।

पक्षफलं शीतलं गीर्णं अम्लं कटु त्वग्दीपघ्नं रक्ता-
पित्तघ्नं । तद्वत्फलं अतिसारघ्नम् । तथा—उदु-
स्वरत्वकं शीतला कषाया प्रघ्नी गर्भरक्षणे हिता

साम्यदा च । रा.नि.व.११ । तिक्ता शीतला तु-
वरा सन्धनकरी कफपित्तत्रयविषकुटपाशुघ्नः का-
मलाहरी च । गुरुः बाहिष्णी शीतला स्नादुः द-
मिकरी च । राज. । फलगुणाः—विटग्नि मधुरं

खिन्धं तपणं गुरु च । सु.सू.४६५. ।

काकोदरः । पुं । सपें । अम. ।

काकीदुम्बरिकाफलम् । लौ । चक्षुरी ।
वै.निच. । [गुणाः मक्कवत् ।

काकीनालकः । पुं । मवजातीयपत्तिषि ।

काकीलः । पुं, लौ । द्रोणकाके । दौड़ काक ।
हला. । काकील्याम् । धरणि. । कृष्णवर्णस्यावस्-
विषमेदि । रवा. । काकीलमुयतेजः स्यात् कृष्ण-
च्छवि मद्भाविषम् । वै.निच. । सपे. । वनशूकरे ।
श.र. ।

काकीली । स्त्री । Berry of the calcu-
lus indicus. It is brought from Napa-
pal and Morung. Tizyphus napeca.
चौरकाकीलीसदृशकन्दविशेषे ककीलतो भिन्ने ।
मिदन्तु केवलं चौरकाकील्याः किञ्चित्कृष्णता ।
कै.कुण. । मं कटवतिग्रे, काण्डली । तं तेलुमणि-
सिद्धु. । उत्. काकीलि. । एषा चौरकाकील्युत्प-
त्तिस्थान एव जायते । “जायते चौरकाकीली म-
हामेदीहवस्थले । यव स्यात् चौरकाकीली का-
कीली तव जायते । पीवरीसदृशः कन्दः स चौर-
प्रियगन्धवान् । सा प्रोक्ता चौरकाकीली काकीली
लिङ्गमुच्यते । यया स्यात् चौरकाकीली काकील्य
पि तथा भवेत् । एषा किञ्चिद्वेत् कृष्णा मेदीऽय-
सुभयोरपि ॥ भा. । गुणाः—शीता मधुरा स्निग्धा
चयपित्तानिलासिन्नुत् । रक्तदाहज्वरघ्नौ कफशूल-
वर्द्धनी च । रा.नि.व.१ । चौरकाकील्याम् । फ-
लघृतं ।

काकीलीहयम् । लौ । काकीली चौरकाकी-
ली च । “एका काकीली कवडीसंज्ञा, अन्धा चौर-
काकीली पयस्विनीसंज्ञा ।” वा.सू.१५५.जीव-
न्यादि । जीवन्तीकाकीली मेदि हे मुद्रमाषपर्ण्यौ ।
एतद्व्याभावे अश्वगन्धामूलं हिगुणं यावन्म । भा.म.
४भ.कर्णरीग.चि. ।

काकील्यादिः । पुं । तन्नामकौषधद्रव्यगणे ।
अयं नाटवर्गसंज्ञितः । सि.यो.शाल्मलखेदे । “का-
कीलीचौरकाकीलीजीवकर्मभक्तमुद्रपर्णीमाषपर्णी-
मेदामहामेदाच्छिद्रकृष्णार्कटशृङ्गौतुगाचीरीपशक-
प्रपीच्छरीकर्हिहडिच्छरीकाजीवन्ती मधुकक्ष । का-
कील्यादिरयं पित्तशीणिषानिलनाशकः । जीवन्ती
हृदयो हृद्यः सान्यः श्लेष्माकरसथा ॥” सु.सू.६८५.
पिपि च । “काकीली चौरकाकीली जीवकर्मभक्ती

तथा । च्छिद्रहृदिसथा मेदा महामेदा गुडूचिका ।
मुद्रपर्णी माषपर्णी पशकं वंशलीचना । शृङ्गी प्र-
पीच्छरीकक्ष जीवन्ती मधुयष्टिका । द्राक्षा चेति
गणो नाम्ना काकील्यादिरुदीरितः ॥” गुणाः—
“सान्यकृद्दृष्टो हृद्यः पित्तरक्तानिलापहः ।” भा. ।

काकील्यादिष्टम् । लौ । वातरक्तो घृतम् ।
काकीलीयुष्ममधुकं सन्निधा च धानौ जीवन्ती
मेदयुगलावपि पृश्निपर्ण्यौ । द्राक्षा सपशकतुगा च
कुलीरशृङ्गी द्वौ जीरकावपि समस्तचतुष्पलाख्यां
षष्ठौ विचूर्ण्य विपचेच्च शनैर्घटेऽपां प्रस्थं घृतस्य च
तथा सरसं गुडूच्याः । घृतस्य पादं परमेव दत्त्वा
पुनः पथेत् वैद्यवरो विधिः । रस.र. ।

काकी(कौ)ष्ठः (कः) । पुं । कर्णवन्धनाल-
तिविशेषे । स च निर्धामसंज्ञिभायात्यशीणिष-
पालिः । सु.सू.१६५. ।

कागः । पुं । काके । जटा. । [शृणपत्रे. कांशठ ।

कागदः । पुं । कागज इत्यारवतीयभाषाप्रसिद्धे
काङ्गायनगुडिका । स्त्री । गुन्धरीगे दृष्टफ-
लीषधे । प्रक्रिया स्पष्टा । अम्लवेतसः अम्ललीण्या-
मित केचित् । शूँठि, कुड़, मल्ली, छिन्तामूल,
टुमरि, शूँठे, वट, तेलुडुली आठोत्के १ प.
हिशू ३ प. यवफारि २ प. अम्लवेतस व.
आम्रक २ प. धनेर, यमान, खीरा, शरिष्ठ
आठोत्के २ त्वा. कृष्णखीरा ४ त्वा. वनय-
मान ४ त्वा. टावारसेन कोलास्थिमामा बटौ
कार्या । च.द. । सा.कौ. । रस.र. ।

काङ्गायनमोदकः । पुं । अश्वरीगे । पथ्या-
दीनां द्रव्याणां चूर्णानि यथाभागमेकत्र सम्मिश्रयेत् ।
हरीतकी ५ प. जीरक १ प. मरिच १ प. पिप-
पली १ प. पिप्पलीमूल २ प. चविका ३ प.
चिचकमूल ४ प. शुक्ली ५ प. यवचार २ प.
भग्नतक ८ प. गुडकन्द (शूँठि)-१६ प. (अभावे
शर्करा वा मल्लखी) । सर्वचूर्णहिगुणो गुडः । च.
द.अश्व.चि. ।

काङ्गा । स्त्री । वचायाम् । श.च. ।

काङ्गुकः । पुं, लौ । पक्षिकाधन्वमेदि । कांशनी
वेष्टे धानविशेष । गुणाः—रसे पाके च मधुरः
वातपित्तशमनः शालिवद्रुण्यः । सु.सू.६६५. ।

काङ्क्षत् । पुं । क्रीडपक्षिणि । वै.निघ. ।

काङ्क्षा । स्त्री । बाह्यरिक्तायाम् । सु.नि.६अ. ।

काङ्क्षीरः । पुं । कद्रुपक्षिणि ।

काचः । पुं । Affection of optic nerve or gutta serena. नराश्रयोः तृतीयपटलगत-
नेत्ररोगविशेषः । नेत्रेण भुक्तोऽत्र छात्र विभू । हिं
मोतियाविन्दु । दीपे तृतीयपटलं गते काचसंज्ञ-
को नेत्ररोगः जायते । लक्षणं यथा —“प्राप्नोति
काचतां दीपे तृतीयपटलाश्रिते । तेनोद्वमीक्यते
नाभः तनु चैलावतीपमं । यथावर्णञ्च रज्येत दृष्टि-
र्ज्ञेयित च क्रमात् ॥” वा.उ.१२अ. अस्मिन्नपि त-
मोभूते नातिरुद्धं सहागदे । चन्द्रादित्यौ सनच-
चावन्तरिचं च विद्युतः । मिसेलानि च तेजांसि
भाजिणून्मथ पश्यति । स एव चतुर्थपटलगतः
लिङ्गनाशः नीलिकासंज्ञां धत्ते । “स एव लिङ्ग-
नाशस्तु नीलिका काचसंज्ञितः ॥” वातेन चापि
रूपाणि भ्रमनीव च पश्यति । आबिलाव्यरूपाभा-
नि व्याविह्वानीव मानवः । पिसिनादित्यख्योत-
चक्रचापतडिङ्गणान् । मृत्यतश्चैव शिखिनः सर्व-
नीलश्च पश्यति । कर्पेन पश्येद्रूपाणि स्निग्धानि
च सितानि च । पश्येदमृच्छाल्यर्थं व्यभमेवामसं-
स्रवम् ॥ इत्यादि । सलिलप्रावतानीव परिजाद्यानि
मानवः । पश्येद्रक्तानि रक्तानि तमांसि विविधानि
च । सलिलान्यथ कृष्णानि पीतान्यपि च मानवः ।
सन्निपातेन चिचाणि विद्युतानि च पश्यति । बहु-
धा च हिषा वापि सर्वान्धेव समन्ततः । ह्रीना-
ज्ञान्यधिकाङ्क्षानि ज्योतीष्यपि च पश्यति ॥ मा.
नि. । शिखे । मणौ । मे.च.दिकं । मृत्तिकाविशे-
षे । का.उ. गुणाः — चाररमः उष्णवैर्यः अस्त्रना-
दृष्टिकरश्च । राज. अश्वस्य वैचिकालिरोगे । “श्ले-
ष्माभित्यन्दिनोऽश्वस्य शूलं साशुविलोचनं । काचः
सञ्जायतेऽश्वस्य पाण्डुता चापि चक्षुषः ॥” ज.द.
३०अ. । कचटमेद्रे । श.च. । चारे । ह.च. । स्त्री ।
सिक्थते । काचलवणे । विट्.लवणं । रा.नि.व.२३ ।

काचकम् । स्त्री, पुं । काचलवणे । स्फटिके ।
काचमणौ । वै.निघ. ।

काचकूपी (घटी) । स्त्री । काचनिर्मितस्या-
ख्याम् । का.उ.३ भिभि. । मेघ. ।

काचजः । पुं । काचलवणे । वै.निघ. ।

काचतिन्तिडी । स्त्री । आमतिन्तिद्याम् ।

कौ.उ. (कै.डू.ल. भा.पू.१भ.फलव. । [व.६ ।

काचतिलकम् । स्त्री । काचलवणे । रा.नि.

काचभवः । पुं । काचलवणे । वै.निघ. ।

काचभाजनम् । स्त्री । काचनिर्मितपात्रे ।

का.उ.३ वासन. चिका. ।

काचमणिः । पुं । काचे । च.शा.८अ. ।

काचमलम् । स्त्री । काचलवणे । का.उ. लवणं ।
रा.नि.व.६ । काचलवणे । क.उ.३ लवणं ।

काचमालिका । स्त्री । मये । चिका. ।

काचलवणम् । स्त्री । Black salt, a
medicinal salt prepared by calcin-
ing fossile salt and the fruit of the
emblic myrobalan together. It con-
sists of muriate of soda with a
proportion of sulphur, iron and
lime. खनामख्यातलवणे । काचलवण इति म-
हाराष्ट्रकणाटदेशे ख्यातम् । क्रुक्क लवणं, कौ.उ.
लवणं । जौ.उ. इति शब्दः । मं वांगङ्गखार । गु-
णाः — रुच्यं ईषत् चारं पित्तलं दाहकं कफवात-
हं दीपनं गुल्मशूलनुषं । रा.नि.व.६ ।

काचवकयन्त्रम् । स्त्री । अर्कोदिनिकाशनायै
काचनिर्मितवकयन्त्रे । [च. ।

काचविन्दुः । पुं । नेत्ररोगविशेषः । See का-

काचसम्भव(सौवर्चल)म् । स्त्री । काचल-
वणे । रा.नि.व.६ ।

काचस्थाली । स्त्री । काचपात्रे । पाटलावणे ।
पा.क्र.ल. शां. । भ.म.प.सु. । श्वेतपाटले । वै.निघ. ।

काचा । स्त्री । काचमणौ । “काचा तु सारका
लघुी व्रणनेचहितावहा । लेखनी शूलहृत्प्रोक्ता... ।”
वै.निघ. । वयोनिरूपिका अश्वस्य दन्तेषु पञ्चदशा-
व्याहारस्य सप्तदशपथ्येन जाताः सर्वपाकाराः शुभा
रेखाः । ज.द.४अ. । [अप.चि. ।

काचाक्षा । स्त्री । हरिद्रायां । वै.निघ.१भ.

काचाक्षः । पुं । उड्डके । गुणाः — मूत्रवन् ।
पथकन्दे । वै.निघ. ।

काचि(जि)घः । पुं । काञ्चने । सूचिके । मे. चत्रिकं । शिलीधाम्यादी । वै.निघ. ।

काचिच्चिकः (लिन्दिः) । पुं । काकचि-
चायाम् । कुं० गाछ ।

काचितः । त्रि । शिक्वारीपिते (पदार्थे) । शि-
कात्र (तोलना (द्रव्य) । अम. ।

काचिमः । पुं । दीरकुलोद्भवश्चे । त्रिका. ।

काचोत्थम् । स्त्री । काचलवणे । रा.नि.व.६ ।

काजूतः । पुं । जांबीचुपे मङ्गाराष्ट्रादी ख्याते ।
गुणाः—“तुवः सधुरीणा लघुः स्मृतः । धातुव-
हिकरी वातकफगुल्मीदरज्वरान् । कृमिवर्णाग्रिमा-
न्यानि कुष्ठञ्च श्वेतकुष्ठकं । संयदृण्यर्शमानाङ्गान्
नाशयेत्...” । वै.निघ. ।

काञ्चजम् । स्त्री । काचलवणे । वै.निघ. ।

काञ्चन(क)म् । स्त्री । पुत्रागपुष्पं । वै.निघ. ।
पद्मकेसरं । मे.नचिकं । स्वर्णं । नागकेसरपुष्पं ।
रा.नि.व.६ । वै.निघ.२भ.हिक्का.चि. । हरिताली ।
रा.नि.व.१३ ।

काञ्चनः (कः) । पुं । (*Bauhinia vari-
egata* &c.) खनामख्यातवृक्षे । कश्चिन वृक्ष ।
प.सु.। हिं कचनार । मं कं कांचनु, कीचानि । तं
देवकांचन । स त्रिविधः पीतरक्तश्वेतमेदेन । गु-
णाः—शाही रक्तपित्ते पथ्यश्च । राज. । See की-
विदारः काञ्चनारः कुर्वदारश्च । चम्पकवृक्षे । ना-
गकेसरवृक्षे । उदुम्बरवृक्षे । धुनूरवृक्षे । मे. । वै.
निघ.शीतज्व.चि.शीतारिरसे । सु.सू.३६अ. । शा-
लिजातिविशेषे । सूतवर्णशालि । भा.पू.१भ.धान्य-
व. । See शालिः । श्वेतकाञ्चनवृक्षे । रत्ना. ।
कीविदारवृक्षे । मद्.व.१ । शब्दां । सु.सू.३६अ. ।
पुत्रागवृक्षे । वै.निघ. ।

काञ्चनकदली । स्वर्णकदल्याम् । टां० क-
ला । मं सोषकेण । कदलीविशेषे । कौट् कला ।
रा.नि.व.११ ।

काञ्चनकारिणी । स्त्री । शतमूल्या । श.च. ।

काञ्चनगुडिका । स्त्री । मलगण्डाधिकारे ।
पाठः—“त्रिफलायास्त्रयो भागाः व्योषाञ्च द्विगुणो
मतः । तस्याञ्च द्विगुणं त्रैयं काञ्चनारश्च वल्कलम् ।
एकैकं ते तु चूर्णं कृत्वा समी दीयोऽथ गुग्गुलुः ।

चीद्रे दशगुणन्दद्यान्निफलाचूर्णतो भिषकः । स-
र्वांसु गण्डमात्रासु मलगण्डे तथैव च ।” त्रिफला
प्रोत्तोके १ तो. करिष्या चूर्ण ३ तो., त्रि-
फले प्रोत्तोके २ तो. करिष्या चूर्ण ७ तो.,
रक्तकाण्डनखान् चूर्ण २२ तो. शुग्गुलुन सर्क-
समानं । रस.र. ।

काञ्चनगैरिकम् । स्त्री । सुवर्णगैरिकधाती ।
सोर्गा शेरि । सि.घो.हिक्का.शास.चि. । “तित्ता-
काञ्चनगैरिकम् ।” [निघ. ।

काञ्चनपत्रिका । स्त्री । कृष्णसुषुप्त्याम् । वै.

काञ्चनपुष्पकम् । स्त्री । आहृत्यचुपे । रा.
नि.व.४ ।

काञ्चनपुष्पिका । स्त्री । पीताजात्याम् ।

काञ्चनपुष्पी । स्त्री । गणिकारिकायां । गणि-
कारीपुष्पवृक्षे खनाम्ना कोइये प्रसिद्धे । मं गणेरि ।
रा.नि.व.१० ।

काञ्चनभूषा । स्त्री । स्वर्णगैरिके । वै.निघ. ।

काञ्चनमाक्षिकः । पुं । स्वर्णमाक्षिके । मं-
हाद्रावके ।

काञ्चनमोहनरसः । पुं । गुल्माधिकारे र-
सः । पाठः—“स्वतं स्वतं स्वतं तामं काञ्चनं मर्दये-
त्समं । शर्कवज्जीरसेनैव दिनानि वटकीकृतं । गु-
ञ्जैकं गुडसंयुक्तं तथा गन्धसुवर्चलं । निष्कैकं गुल्मा-
शान्त्यर्थं रसः काञ्चनमोहनः । विशाला कटुका सु-
क्तं कुष्ठमिन्द्रियं समं । चूर्णयेद्देवदारुञ्च कर्षकं
मधुना लिहेत् ॥” रसमिन्त्र, तामाभ्यञ्ज ७ अ-
र्षतश्च समभाग । आकन्दरस ७ सिञ्जूर रसे
मर्दनं । मात्रा १ रति । रस.र. । [गोदलम् ।

काञ्चनरसम् । स्त्री । हरितालविशेषे । See

काञ्चनसूपः । पुं । काञ्चननामक-हिदलधा-
न्यसाधितसूपे । तद्वान्यं सार्धपतलेन उहर्त्य उष्ण-
शुष्कातस्त्रास्वध्नीनां दालिकामदाय शीतीदकेन
मन्दाग्नी पचेत् । वै.निघ. ।

काञ्चनचीरी । स्त्री । स्वर्णचीरिणीचुपे ।
चीरिण्यां । शिकुइ, सोर्गाथिकुइ । हिं चीक ।
मं पिरीरा । रा.नि.व.५ । पीतदुग्धवृक्षपत्रयव-
तित्तायां । सु.चि.६अ. । ककुष्ठे । शिबिर्भा.वि-
शेष । च.द.गुग्गु.चि. । “त्रिफला काञ्चनचीरी ।”

काञ्चनाभ्ररसः । पुं । यक्षाधिकारे रसः ।

र.सा.सं. । पाठः—काञ्चनं रससिन्दूरं मौक्तिकं लौहमधकं । विद्रुममभया तारं कसूरी च मनःशिला । प्रत्येकं विन्दुमात्रञ्च सर्व्वं मर्द्यं प्रयत्नतः ॥

कारिणा वटिका कार्या विगुह्याफलमानतः । अनुपानं प्रयोक्तव्यं यथादीवानुसारतः ॥ नानारोगप्रशमनं सर्व्वोपद्रवसंयुतं । सद्यं हन्ति तथा काञ्चं त्रीक्षपितहरं तथा ॥ विन्दुमात्रं कर्षमिति । अर्गभञ्ज, रससिन्दूर, मूत्राभञ्ज, लोह, अत्र, प्रवाल, हरीतकी, रोपा, मृगनाभि, मनछाल प्र-
तोके २ तोला । जले मर्दन । र.सा.सं. ।

हृत्काञ्चनाभः यथा—काञ्चनं रससिन्दूरं मौक्तिकं लौहमधकं । विद्रुमं सूतवैकानं तारं ताम्रञ्च रक्तकम् । कसूरिका लवङ्गञ्च जातिकोविलवालुकाः । प्रत्येकं विन्दुमात्रञ्च सर्व्वं मर्द्यं प्रयत्नतः ॥ कन्यानीरे तु समर्द्यं केशराजरसेन च । अजाचीरेण सन्ध्याय प्रत्येकं दिवसत्रयम् । चतुर्गुणाप्रमाणेन वटिकां कारयेद्विधक् । अनुपानं प्रदातव्यं यथादीवानुसारतः । अर्गभञ्ज, रससिन्दूर, मूत्राभञ्ज, लोहभञ्ज, अत्रभञ्ज, प्रवालभञ्ज, वैक्राभञ्ज, रोपा, ताम्र, वज्र, मृगनाभि, लवङ्ग, जग्गिडी, एलवानुक प्रत्येके २ तो. । घृतकूगारी, केकुटेर रस, छागहृत् प्रत्येके ३ दिन मर्दन । मात्रा ४ रति । र.स.र. ।

काञ्चनारः (कः) । पुं । (Bauhinia variegata &c.) Mountain ebony, रक्तकाञ्चनहृत् । हिं कञ्चनार । मं काञ्चनु । कं कीचालि । गुणाः—कषायः संघाही त्रणरीपयः दीपनः कफवातघ्नः सूत्रक्ष्णञ्च । रा.नि.व.१० ।

काञ्चनारो हिमो बाही तुवरः श्रेष्ठापिचतुत् । जमिक्कुटुदभंशगुह्यामात्राणापहः । पुष्पं लघु शृतं, रुचं संघाहि पितामप्रदरञ्जयकासनुत् । भा. पू.१भ. । च.द.र.पि.चि. । See कीविदारः । श्वेतकाञ्चनहृत् । र.बा. ।

काञ्चनारगुग्गुलुः । पुं । गण्डमालागलगुष्ठापञ्च्युदादी हितः । पाठः—“काञ्चनारस्य यक्ष्णीयात् त्वचं पञ्चपलोन्मिता । नागरस्य कण्ठायाश्च सरिचस्य पलं पलं । पथ्याविभीतधानीणां पलमर्द्यं षट्पक्व घृणक् । वरुणस्यालमेकञ्च पत्रकौलात्वचां घृणः । टङ्कं टङ्कं समादाय सर्व्वार्थेकञ्च चूर्णयेत् ।

यावच्चूर्णमिदं सर्व्वं तावानेवाच गुग्गुलुः । सकृद्वा सर्व्वमेकञ्च पिष्टकृत्वा विधारयेत् ॥ माना शाबमिता ।” रक्तकाञ्चनछान्चूर्ण ५ प. शुट, पिप्लु, मरिचचूर्ण प्रत्येके १ प. हरीतकी, आगना, बहेड़ाचूर्ण प्रत्येके ४ तो. वरुणछान्चूर्ण २ तो. शुडङ्ग, तेजपत्र, एलाचूर्ण प्रत्येके १ तो. । सर्व्वचूर्णं समानं गुग्गुलु एकत्र मर्दन करिषे । मात्रा १० तो. पर्वा-
स्तु । भा. । [आर्य्वधहृत् । वै.निघ. ।

काञ्चनालः । पुं । श्वेतकाञ्चनहृत् । र.सा. ।

काञ्चनाक्षयः । पुं । नागचक्षुकहृत् । नागेश्वर टापा । नागकेश्वरहृत् । अम. । पद्मकेश्वर । वै.निघ. । [सा कीदृश्ये प्रसिद्धे । रा.नि.व.१० ।

काञ्चनिका । स्त्री । गणिकारीपुष्पहृत् खना-

काञ्चनी । स्त्री । हरिद्रायां । ने. । वै.निघ. । अर्धचि. । गीरीचनानाम् । रा.नि.व.१२ । स्वर्ण-
क्षीरिण्याम् । थिरुहृ. । रा.नि.व.५.२१ ।

काञ्चनीया । स्त्री । हरितालि । श.चि. । गीरीचनानाम् । रा.नि.व.१२ । गुह्यायां । वै.निघ. ।

काञ्चिः । स्त्री । रसनायां । छलहार । उणा. ।

काञ्चिकम् । क्ली. काञ्जिक । कै.जि. । छि.च. ।

काञ्ची । स्त्री । गुह्यायां । छि.च. । रसनायां । अम. ।

काञ्चीपदम् । क्ली. जघनदेशे । हला. ।

काञ्चिकम् । क्ली. Sour gruel, the water of boiled rice in a state of spontaneous fermentation, खनामखातधान्याम् । कै.जि. । हिं मं काञ्जी । कुम्भापथ्यान्मखादिसहितं काञ्चिकम् । शार्ङ्ग. । “आगुधान्यं क्षीदितञ्च बालमूलान्तु खण्ड्यशः । कृतं प्रस्थमितं पात्रं जलं तत्रादकं क्षिपेत् । तावत्सन्ध्याय संरक्षेयावदस्त्रमागतम् । काञ्चिकं तनु विज्ञेयमित्यस्वञ्च पूजितम् ॥” चर. । “तुलामितं षष्टिक-
तण्डुलस्य प्रगृह्य चात्रं विधिवद्विधाय । द्रोणेऽभसि चित्रमथ त्रियामन्तस्त्रम रक्षेत् पिहितं प्रयत्नात् । तत्रैव कल्कं सकलं निरसेत् तत्काञ्चिकं कथ्यते आरणात्मम् ।” अचि.१.१५. । तत्र पुक्तसन्धान-
तुपोदकसीवीरकसुवीराम्बवक्रकगीधूमसीवीरवव-
सीवीरगुपसीवीरारणालधान्याम्भेदेन बहुधा । इ-

थाः—भेदकं तीक्ष्णं पित्तशोधकं वसिष्ठशोधकं
क्विकरमापेयं स्पर्शशीतलं शमलमहरश्च । पुरा-
तनं तत् हृत्पाण्डुमिरीगन्धं दीपनञ्चेति । राज. ।
तच्च भेदि लघु पाचनञ्च । अत्रि. ११५. । तीक्ष्णं
भेदि पित्तघ्नं स्पर्शशीतलं शमनं कथं दीपनं वा-
न्तिशूलघ्नं वसिष्ठशूलघ्नं आस्थापनं हृद्यं लघु वातकफ-
घ्नञ्च । वा.सू. “काष्ठीकं वातशोफघ्नं पित्तघ्नं ज्वर-
नाशनं । दाहमूर्च्छाशमनञ्च श्लाघानविबन्धनुत्॥”
रा.नि.व.१५ । “काष्ठीकं भेदि तीक्ष्णं रोचनं
पाचनं लघु । दाहज्वरहरं स्पर्शान्नाशतकफाप-
हं । साधादिवटकैर्युक्तं क्रियते तद्व्याधिकम् । लघु
वातहरं तमु रोचनं पाचनं परं । श्लाघाजीर्णविब-
न्धनाशनं वसिष्ठशोधनं । शोषमूर्च्छाभसान्नां
सदकण्डूविशोधिणां । कुष्ठिनां रक्तापित्तां का-
ष्ठीकं न प्रशस्यते । पाण्डुरोगे यस्माच्च च तथा
शोधातुरेषु च । क्षतजीरे तथा शान्ते मन्दज्वर-
निपीडिते । एतेष्वानु हितं भोक्तुं काष्ठीकं दोष-
हारकम् ॥” भा. । अत्रि. ।

काष्ठीकवटकः । पुं । स्वादुद्रव्यविशेषः ।
कैजीवड । तत्पाकप्रणाली यथा—“मयनी नू-
तना धात्र्यां कटुतैलेन लिपिता । निर्मलेनाम्बुना
पूर्या तस्यां चूर्णं विनिक्षिपेत् । राजिकाजीरलवण-
हिङ्गुयष्टीनिशक्तं । निक्षिपेद्वटकांश्च भाण्डस्या-
स्य सुदयेत् । ततो दिनचयाद्दूर्ध्वमस्त्राः सुवटकां
ध्रुवम् ।” अयं कथो वातघ्नः श्लेष्मकरश्च । भा. ।

काष्ठीकषट्पल्लवतम् । स्त्री । आमवाते
घृतम् । पाठः—“हिङ्गु विकटुकं चर्व्यं माषिमत्वं
तथैव च । कल्कान् कृत्वा च पलिकान् घृतप्रस्थं
विपाचयेत् । आरणाखादकं दत्त्वा तत्सर्पिर्जठराप-
हं ।..... घृत ४ अ. कैजि १७अ. कण्डू-
हिं, कुंठ, पिप्पल, मरिच, छे ऐव ९ गेसकव-
नवग ऋटोटक १ अ. एकत्र पाक । अ.द.।

काष्ठीका । स्त्री । काष्ठीके । रा.नि.व.१५ ।
लघुजीवन्त्याम् । पलाशीलतायाम् । रा.नि.व.१ ।

काष्ठीतैलम् । स्त्री । काष्ठीकविशेषः । गुणाः
—“काष्ठीकं काष्ठीतैलञ्च पलितं वातकारकं । दा-
हकं गात्रशैथिल्यं भक्षणान्न च मर्द्दनाम् ॥” रा.नि.
व.१५ । [ल मठौ । र.मा. ।

काष्ठीपत्रिका । स्त्री । कण्डूदलीचपत्रे । का-

काष्ठी । स्त्री । मङ्गद्रीणपुष्प्याम् । वड घन-
वासा । रा.नि.व.५ । काष्ठीके । अ.टी. । भार्या ।
वाग्भूतशो । र.मा. ।

काटुकम् । स्त्री । कटुतायाम् ।

काठः । पुं । पाषाणे । चिक्का ।

काठिनः । पुं । खड्गूरुहवे । [११ ।

काठिन्यफलः । पुं । कपिलहवे । रा.नि.व. ।

काठीदुम्बरः । पुं । काठीदुम्बरिकायाम् ।
काकडूभूत । र.सा.सं.कुठ.चि. ।

काणः । पुं । काके । चि । एकचक्षुषि । “काणः
काकैकचक्षुषि ।” मे.यहिकं ।

काणकपोतः । पुं । कपोतभेदे प्रतुज्जातीयः ।
गुणाः—“काषायः स्वादुलवणः गुरुः काणकपोत-
कः ।” सु.सू.४६अ. । [रवरसे ।

काणभागः । पुं । त्रिभागे । भैष.कालाघ्नभै-
काणा । स्त्री । काकील्याम् । काकिन्याम् । पि-
पल्या । अ.द.दावादी । “काणाश्चरकरिगत ।”

काणूकः । पुं । कण्टे । वादूरे । हंसमे-
दे । कुकुटे । वायसे । उषा. । [स्त्रियः पुत्रे ।

काणियः (रः) । चि । काये । पुं । एकनेत्र-

काण्डः । पुं, स्त्री । तद्वप्रकाशे । गार्ह्यं कुंठि ।

रा.नि.व.२ । दीर्घास्थिनि । मश हाड । शरी ।
प.सु. । जले । मे.उहिकं । धान्यनाले । छे.च. ।

काण्डकः । पुं । बालुककर्कश्याम् । वै.निघ. ।

काण्डकटुकः । पुं । कारवेकके । उच्छे.गो. ।

रा.नि.व.१ । [नि.व.४ । श्वेतापामागे । वै.निघ. ।

काण्डकण्टः (कः) । पुं । अपामार्गचुपे । रा.

काण्डक(का)ण्डकः । पुं । बदरीहवे ।

वै.निघ. । काण्डके । कृ.अ. । रा.नि.व.८ ।

काण्डका । स्त्री।(Cucumis utilisissimus.)

करालजिपुटायाम् । उच्छे.गो. । बालुकौनामकर्क-

श्याम् । अलाव्याम् । रा.नि.व.१६ ।

काण्डका(की)रम् । स्त्री । गुवाके । श.मा. ।

काण्डकीलकः । पुं । The tree called

symplocos Recemosa. लोप्रदुम् । रा.नि.

व.६ ।

काण्डखेटः । वि । अघने । हला ।

काण्डगुडः (ण्डः) । पुं । गुण्डहवे । रा.नि. व.८ । विधाराहणे । वै.निघ. । [१६७.]

काण्डचित्रा । स्त्री । सर्पजातिभेदे । वा.उ.

काण्डणी । स्त्री । सूक्ष्मपर्णीलतायाम् । रामदू-
ती । श.च. ।

काण्डतित्तः (कः) । पुं । A kind of
gentian. (Gentiana cherytæ) किरा-
ततित्तः । छिद्रतः । रा.नि.व.६ । [याम् ।

काण्डनी । स्त्री । रामदूत्याम् । नागवल्लीलता-

काण्डनीलः । पुं । लोप्ते । रा.नि.व.६ ।

काण्डपटः । पुं । तिरस्करिण्याम् । श.च. ।

काण्डपुङ्खा । स्त्री । शरपुङ्खायाम् । रा.नि.व.४ ।

काण्डपुष्पम् । स्त्री । (Artemisia Indica.)
दीना इति प्रसिद्धे सुगन्धपुष्पविशेषे । (दीनाशूष्पा)
श.च. ।

काण्डभग्नः । पुं, स्त्री । A fracture or
dislocation of the bones or limbs.
A fracture of either of the extre-
mities. अस्थिभङ्गविशेषः । तद्वाद्दशविधं — कर्कटका-
श्रकणं चूर्णितपिप्पितास्थिक्कलितकाण्डभग्नमज्जान-
गतापिपातितवक्त्रिचन्द्रपाटितस्फुटितमेदेन । तेषां
विशेषं पर्याये ह्यस्यम् । 'खल्लेन प्रकम्पमानं काण्ड-
भग्नम् । स्वयधुबाहुभ्यां स्पन्दनविवर्त्तनस्यार्थासृजि-
णालमवपीडमाने शब्दः । सत्ताङ्गता विविधवेदना-
प्रादुर्भावः सर्वस्ववस्थासु न शर्मलाभश्च ।' सु.नि.
१५७. ।

काण्डभङ्गः । पुं । अस्थिभङ्गे ।

काण्डमध्या । स्त्री । काण्डवल्ग्याम् । वै.निघ. ।

काण्डरुहा । स्त्री । कटुक्याम् । प.सु. ।

काण्डवः । पुं । केसुकवचकन्दः । वै.निघ. ।

काण्डवल्ली । स्त्री । कारवेल्लीलतायां । कृत्रला,
उच्छेदः । काण्डवेलि इति महाराष्ट्रादौ ख्या-
ता । हिं काण्डवेलि । मं काण्डवेलि, मणिगुडव-
लि । सा विधारा चतुर्धारा चेति हिमिदा ।
सा. गुणाः — "कटुका तिक्ता घोषा सरा मता ।
पिपला च कर्षं गुणं लूतां दुष्टवर्णं तथा । शीघ्री-

दराप्रिमाम्यानि शूलं वातश्च नाशयेत् । मलसङ्क-
हरा चैव... ॥" विधारागुणाः — "सरा लघ्वपि-
दीपनी । रूचोष्णा मधुरा वातकृम्यर्थः कफनाशिनी ।
गुणास्त्वन्वे तु विशेषाः पूर्वोक्तकाण्डवल्गिवत् ॥"
चतुर्धारागुणाः — "भूतोपद्रवशूलहा । अत्युष्णाभान-
वातश्च तिमिरं वातरक्तकं । अपप्यारं वातरोमं
नाशयेत् ॥" वै.निघ. । रा.नि.व.१ । See कार-
वेक्षः । [व.१ । सोमवल्ग्याम् । वै.निघ. ।

काण्डशाखा । स्त्री । महिषवल्ग्यां । रा.नि.

काण्डसन्धिः । पुं । यन्मौ । पां.व. शिं.टि.
रा.नि.व.७ ।

काण्डहिता । स्त्री । लोप्ते । वै.निघ. ।

काण्डहीनः । पुं । लोप्ते । रा.नि.व.६ । स्त्री ।
भद्रमुक्तायाम् । श.च. ।

काण्डा । स्त्री । सुषल्यां । तालमूली । प.सु. ।

काण्डकः (का) । पुं, स्त्री । लङ्गानामधा-
न्यविशेषः । (त.उ.३) । रा.नि.व.१६ । अलाव्याम् ।
(का) पलाशीलतायाम् । वै.निघ. ।

काण्डनी । स्त्री । हस्तिशृङ्गीलतायां । शं-
ति.उ.३.६ । प.सु. ।

काण्डीरः । पुं । अपामार्गे । कारवल्लीलतायां ।
उच्छेदः । रा.नि.व.३ । च.चि.८७. ।

काण्डीरा (री) । मन्त्रिष्ठायाम् । र.मा. का-
रवेक्षके । अमृतस्रवायाम् । वै.निघ. ।

काण्डेरः । पुं । तखुल्लीयशाके । नट्टे, कैटि-
नट्टे । भा.पू.१ भ.शाकव. । (ल.व. शिं.टि. । र.मा. ।

काण्डेरी । स्त्री । नागदन्तीहवे । गोकर्ण रु-

काण्डेरुहा । स्त्री । कटुक्याम् । र.मा. ।

काण्डेस्तुः । पुं । श्वेतचौ । रा.नि.व.१४ । अयं
तापसिचतुर्गुणः वातकोपनश्च । भट्ट. । कण्ठेचौ ।
कौञ्जल हेतू । सु.सु.१८७. । काशहर्षभेदे । रं-
मा. । खगुग्दे । थागुडा । प.सु. । कीकिलाष-
हवे । कूक्षेथागुडा । हिं तालमाखना । अम. ।
लटा इति । च.सु.४७. ।

काण्डोलः । पुं । लट्टे ।

कातरः (लः) । पुं । (Cyprinus catla.)
मत्स्यविशेषः । कां.ल. मा.ह. । र.र. । गुणाः —

मधुरी गुरुः विदीपघ्नः । रा.नि.व.१६ । उष्णी
मधुरः गुरुपाकः विदीपघ्नः । राज. ।

काट्यम् । क्ली । कनूणे । रोहिषतृथे । सू-
गकृत्, त्रामकपूर्त्र । रा.नि.व.८ ।

कातोन्नी । स्त्री । कीटलसुरायां । “यवमाषा-
दिपिष्टीत्या कातोली कीटला सुराः” वाचस्पतिः ।

कात्यायनी । स्त्री । काषायवस्त्रे । मे.नचतुष्कां ।

कादम्बः । पुं । कदम्बवृक्षे । वै.निघ. । कलहंसे ।
स च स्रववर्गीयः कृष्णधूसरपक्षः । राज. । हिं
करवा । सांसगुणाः -- शीतं खिण्यं रक्तपित्तघ्नं हृष्यं
वातघ्नं च । सु.सू.४६५. । वातरक्तपित्तघ्नं भेदकं
प्रकलञ्च । राज. । स्थावरविधान्तर्गततन्नामकपुष्प-
विषे । सु.कल्प.२५. । See पुष्पविषम् । क्ली ।
कदम्बपुष्पे ।

कादम्बकरः । पुं । कदम्बवृक्षे । वै.निघ. ।

कादम्बरः । पुं, क्ली । नानाद्रव्यकदम्बकृते मये ।
“नानाद्रव्यकदम्बेन मयं कादम्बरं स्मृतं ।” राज. ।
गुणाः -- मधुरं पित्तभ्रममदघ्नं च । रा.नि.व.१४ ।
कदम्बपुष्पोत्थमये । मे. । क्ली । दधिसारे । हं.च. ।
श्रीधौ । विश्व. ।

कादम्बरी । स्त्री । नानाद्रव्योत्पन्नमयसामान्ये ।

रा.नि.व.१४ । प्रसन्नायाः सुराया घनतरा काद-
म्बरी । यथा -- “कादम्बरी तु कथिता नानाद्रव्य-
कदम्बजा । कादम्बरी सुमधुरा श्रमपित्तप्रणाशि-
नी” अत्रि. । “तत्र कादम्बरी घना ।” प.प्र.३५. ।
वारुणीसुरायाम् । कीकिलायाम् । शारिकापलि-
श्याम् । मे.रचतुष्कां । कदम्बपुष्पोत्थमये । सपुष्पक-
दम्बतरुकोटरस्थवृष्टिजलि । [भेत्त] । र.मा. ।

कादम्बरीवीजम् । क्ली । सुरावीज । गन्धत

कादम्बर्थः । पुं । धाराकदम्बे । वै.निघ. ।

कदम्बवृक्षे । रा.नि.व.६ । जटा. । क्ली । पद्मे ।

कादम्बा । स्त्री । कदम्बपुष्पाम् । भू.भौ. ।
श.च. ।

कादम्बिकः । चि । भोज्यद्रव्यकारके ।

कादिरम् । क्ली । खदिरसारे । रा.नि.व.८ ।

काद्रवेयः । पुं । सपें । रक्ते । मे. ।

कानकम् । क्ली । जैपालवीज । जयपाल । धु-
धरवीज । द्रव्याभिधानम् ।

कानकचूर्णम् । क्ली । सुखरीणे हितं । गृह-
धूमी यवचारः पाठा व्योषं रसाञ्जनं तेजोद्वा वि-
फला लौहं चित्रकञ्चेति चूर्णितं । सचीद्रं धारये-
दाखि... । तुल, स्वस्कार, आकनादिमूल, जि-
कटू, त्रमाञ्जन, छेदे, जिह्वा, क्षत्रितलोह वा
अञ्जक, छिन्नामूल मयभाण । सा.कौ. ।

काननम् । क्ली । वने ।

काननारिः । शमीवृक्षे । नै.हं गीष्ट । श.च. ।

काननौकाः । पुं । कपी । वानरे ।

कानीनः । पुं । लोभवृक्षे । श.च. ।

कान्तम् । क्ली । कुडुमे । कान्तलौहे । रा.नि.
व.१२।१३ । पुं । नन्दीवृक्षे । तुल गीष्ट । रा.नि.
व.१२ । चक्रवाके । रा.नि.व.१६ । पुष्पकलौहे ।
हृषकलोह । भा. । वर्षावसन्त्योः । रा.नि.व.२१ ।
हिज्जलवृक्षे । रा.नि.व.८ । चन्द्रे । श.र. । चन्द्र-
कान्तमणौ । सूर्यकान्तमणौ । मे. ।

कान्तः । पुं, क्ली । चन्द्रे । श.र. । चन्द्रकान्त-
सूर्यकान्तायस्कान्तेषु । मे. । कृष्णलौहे । कुडुमे ।
रा.नि.व.१२ । लौहे । रा.नि.व.१३ ।

कान्तपत्नी (इन्) । पुं । मयूरे । श.च. ।

कान्तपाषाणः । पुं । Load stone. उ-
न्मकनामप्रसरं । हृषक पांथर । गुणाः -- शीतो
लेखनी विषदीपघ्ना । भेदं पाशुं चयं कण्डू मोहं
मूर्च्छाञ्च नाशयेत् । वै.निघ. । तत्तुद्धिः यथा --
कान्तपाषाणं चूर्णीकृत्य सहिषीदुग्धेन गव्यघृतेन च
लौहपात्रे पचेत् । विपाच्य लवणे चारं श्रीभास्वन-
रसे च क्षिपेत् । अथ दीलायन्ते सहिषीचीरादि-
भिः वारधयं पचेत् । अथास्त्रसेन रौद्रे दिनैकं
भावयेत् । “चूर्णितं कान्तपाषाणं सहिषीचीरसं-
युतं । विपचेदायसे पात्रे गोघृतेन समाहितं । ल-
वणे च तथा चारं श्रीभास्वनरसे क्षिपेत् । अस्त्र-
वर्गस्य तोयेन दिने घर्षे विभावयेत् । तथैव दी-
लिकायन्ते द्विवारं पाचयेत्तुष्णीः । कान्तपाषाणशुद्धौ
तु रसकथं उपाचरेत् ॥” चन्द्रिका । र.सा.सं. ।

कान्तपुष्पः । पुं । कीविदारवृक्षे । त्रुक्तकांक्ष-
न तृक्ष । रा.नि.व.१० । See काञ्चनारः ।

कान्तलकः । पुं । (Cedrela Toona.)
गुग्गुवृक्षे । तुल । नन्दीवृक्षे । गन्ध अश्वत्थ । प.सु. ।

कान्तली(ली)हः । पुं, स्त्री । खनामप्रसिद्ध-
लीह । काष्ठिणोद् । तस्य भामकचुम्बकरीमक-
स्वेदजमेदेन चतुर्धा । तस्य लक्षणम्—“यस्यापि न
प्रसरति जले तैलविन्दुः प्रतटे हिङ्गुगन्धं त्यजति च
निजं तिक्ततां निम्बकल्कः । तप्तं दुग्धं भवति शि-
खराकारकं नैति भूमिं कृषाङ्गः स्यात् सजल-
चषवः कान्तलीहं तदुक्तम् ॥” रा.नि.व.१३ ।
“स्वादुर्ध्वं भवेन्नित्यकल्की रात्रिन्दिबोधितः । कान्तं
तदुत्तमं यच्च रुच्येणावर्तितं मिलेत् ॥ पात्रे यस्मिन्
विमरति जले तैलविन्दुर्न सितो हिङ्गुगन्धं विस्त्र-
जति निजं रुषितं निम्बकल्कैः । पाच्यं दुग्धं भज-
ति शिखराकारतां नैति भूमौ कान्तं लीहं तदि-
दमुदितं लक्षणीकं न चान्यत् ॥” इति परीक्षा ।
सुखबोधः । गुणाः—“गुणोदराशः श्लासमामवातं
भगन्दरं । कामलाशोककृष्टानि चयं कान्तमयी ह-
रेत् । क्रीहानमक्षपित्तञ्च यक्ष्मापि शरीररुजम् ।
सर्वान् रोगान् विजयते कान्तलीहं न संशयः ।
अन्तं वीर्यं वपुःपुष्टिं कुरुतेऽपि विषहंयन् ॥” भा.
पू.१म.धातुव. ।

कान्ता । स्त्री । त्रिसन्धिपुष्पवृक्षे । कृष्णकलि ।
रा.नि.व.१० । श्वेतद्रव्यायाम् । वाराहकीकन्दे । चा-
काशवज्रायाम् । आलोकात्मना । सूषिकपण्याम् ।
गुष्पाकाय । वै.निच. । प्रियङ्गी । मे.तद्विकं ।
रिणकायाम् । (२३) कृ. नागरसुसायाम् । ख्यूलै-
लायां । रा.नि.व.६ । नाथ्यां । अम. ।

कान्ताङ्घ्रि(चरण)दीहदः । पुं । अशोक-
वृक्षे । विका. । [रा.नि.व.१३ ।

कान्तायसम् । स्त्री । कान्तलीह । अयस्कान्ते ।

कान्तारः (कः) । पुं, स्त्री । रक्तकाचनवृक्षे ।
रा.नि.व.१० । रक्तचुविशेषे । काञ्चली आश् ।
हिं कातारि । प.सु. । इक्षुसाधारणे । वंशे । रा.
नि.व.१३ । चारुवधवृक्षे । वै.निच. । स्त्री । विले ।
छिद्रे । मे. । जीपसर्गिकरीमे । पद्मे । छे.च. ।

कान्ताराश्मजम् । स्त्री । कान्तलीह । वै.
निच. ।

कान्तारिः (रिका) (री) । पुं, स्त्री । म-
लिकाविशेषे । स.कल्प.८८. । See मलिका । इ-
क्षुविशेषे । काञ्चली हेक्. । राज. ।

कान्तारिष्ठः । पुं । इक्षुविशेषे । काञ्चली हेक्. ।

हिं कातारि । ते गोपपयडवि । गुष्पाः—कषाय-
रसः श्रुतपर्षकाङ्गीनगुष्पाः । गुरुः वृष्यः शुक्रघ्नः
सोष्णलः हृङ्गः सरसः । भा. । वंशकेक्षुगुष्पाः इति ।
स.स.४६८. । मधुरः लघुः चारुरसः कफघातक-
रसः । राज. । वा. । [अथथ । वै.निच. ।

कान्तारलकः । पुं । नन्दीवृक्षे । जून्, श्यां
कान्तिः । स्त्री । वाराहकीकन्दे । महासर्जवृक्षे ।
वै.निच. ।

कान्तिदम् । स्त्री । पित्ते । श.च. ।

कान्तिदा । स्त्री । सीमराज्याम् । शंकूः ।
रा.नि.व.४ । See वाकुची ।

कान्तिदायकम् । स्त्री । कालीयकचन्दनवृक्षे ।
जटा. । वि. शोभादायके ।

कान्तिवृक्षः । पुं । महासर्जवृक्षे । वै.निच. ।

कान्तोली । स्त्री । कुष्माण्डसुरायाम् । वै.निच. ।

कान्दम् । स्त्री । पक्वानविशेषे । मिठाई । श.च. ।

कान्दर्पिकम् । स्त्री । वाजीकरणे । श.च. ।

कान्दर्विकः । वि. आपूपिके । अम. ।

कान्दाविषम् । स्त्री । विषमेदे । श.चि. ।

कान्यजा । स्त्री । नलीनामगन्धद्वये । श.च. ।

कापधम् । स्त्री । उशीरे । अ.टी.म. ।

कापालम् । स्त्री । अष्टादशकुष्ठानर्गतवातिक-
कुष्ठे । See कपालकुष्ठं । पुं । कण्टकलतायाम् ।
कालिथाकडा इति लोके । र.मा. । कपालाख-
नि । कर्कटीमेदे । वै.निच. ।

कापाला । स्त्री । रक्तत्रिसन्धिकायाम् । गोल
द्रोणाणि । वै.निच. । [कुड्कौण्डेनी । रत्ना. ।

कापालिः । पुं, स्त्री । चङ्गिखायाम् । कौण्डि

कापालिकम् । स्त्री । कुष्ठरोगविशेषे । See
कपालकुष्ठं ।

कापाली । स्त्री । विडङ्गे । रा.नि.व.६ । कण्ट-
कपाल्याम् । कौण्डि कुड्कौण्डेनी । प.सु. ।

कापिकेक्षणः । पुं । कोकिलाचक्षुषे । कूटन-
थाङ्ग । रा.नि.व.५ ।

कापित्यम् । स्त्री । कपित्थफल ।

कापिशम् । स्त्री । द्राक्षामयविशेषे । छे.च. ।

ापिशायनम् । स्त्री । मद्यविशेषे । मधुनि ।

ला । जटा । द्राक्षाक्षतमध्ये । वै.निघ. ।

ापिशायनः । वि । द्राक्षानिर्दिष्टे ।

ापिशायनी । स्त्री । द्राक्षायाम् । वै.निघ. ।

ापितः । पुं । सर्जिलारे । साठिफार । र.

II. स्त्री । रुचकलवणे । मृत्तल जवण । मे.तचिकं ।

शीतोऽञ्जने । नीलाञ्जने । शूर्पा । हे.च. ।

ापितवक्रकः । पुं । कपोतवङ्गायां । अयं
शरीषमहेशस्वल्पपत्रः । अशौशाक । च.द.वीर-
तरादी ।

ापिताञ्जनम् । स्त्री । सीवीराञ्जने । सी-

तोऽञ्जने । नीलशूर्पा । भा. । अम. । [स्थान.२२५.]

ापफलः । पुं । कटफलवत् । श.र. । अत्रि.२

ावावशर्करा । स्त्री । विडङ्गवत् फलविशेषः ।
कावावतिनि । सुसकादिमोदके ।

रामः । पुं । मदने । इच्छायाम् । रवा. । द-
मनकवत् । दना । प.सु. । मङ्गराजचूतवत् । रा.
न.व.११ । वनितापरिवङ्गादी । च.सु.१२५. स्त्री ।
पुष्पे । मे.महिक् ।

रामकला (वटी) । स्त्री । वातरक्ते हिता ।

राठः—“अङ्गोलमूलं विफला कुण्डली मरिचं
निशा। समच्छदा कुटी कुष्ठं प्रत्येकं कार्ष्णिकम्भवेत् ॥
विडङ्गं मुस्तकं काचं तालकं टङ्गणं चित्रत् । रस-
गन्धकलौहानां प्रत्येकाङ्गपलं लिपेत् ॥ गुग्गुलुं
त्रिपलं दत्त्वा घृतेन परिपेषितम् । वटी कामकला
नाम गहनानन्दभाषिता । चतुर्माषा वटी खाद्या
गोमूत्रेण जडीकृता ॥” अङ्गोलमूलादिचूर्णं प्र. २
तो. विडङ्गादिचूर्णं प्र. ४ तो. शोधितगुग्गुलुः
२४ तो. एकत्र घृतेन मर्दनम् । कुण्डली गुडूची,
कुटी सुरामांसी, काचः कृष्णलवणं । रस.र. ।

रामकलाख्यरसः । पुं । बाजीकरणीषधे ।

पाठः—“स्रुतसूताभक्तं खण्यं बाजिगन्ध्यास्तारसैः ।
सुषलीकदलीकन्दद्रवैस्तत् मर्दयेद्दिनम् । रुद्धा लघु-
घ्निना पण्यात् मर्दयेत्पुष्पैर्लौकिकैर्वैः । पुनर्द्वयं पुन-
र्मर्दयेत्तन्मष्टपुष्टैः पचेत् । शाकालीजातनिर्यासेत्त-
र्माषधं भक्षयेत् । गोवीर्यैर्मर्कटीवीर्यैः पलायं पा-
ययेदनु ॥” रस.र.बाजी.वि. ।

रामकान्ता । स्त्री । राजनैपाङ्गा । गनङ्गान् ।

मल्लिकापुष्पवत् । मल्लिकाविशेषः । वै.निघ. ।

रामकाली । स्त्री । जलपक्षिविशेषे । च.सु. २७५. [नि.व.१०१.]

रामखड्गदला । स्त्री । सुवर्णकेतव्याम् । र.

रामगा । स्त्री । कोकिलायाम् । वै.निघ. ।

रामचारिणी । स्त्री । सुगन्धलताविशेषे ।
राश्या । वै.निघ. ।

रामचारी (इन्) । पुं । कलविङ्के । वै.निघ. ।

रामजज्वरः । पुं । कामजन्यज्वरे । लक्षणं—
“कामजे चित्तविभ्रंशस्तन्द्रालस्यमभीजनम् ।” भा.
नि.ज्व. ।

रामजननी । स्त्री । नागवल्लीयाम् । वै.निघ. ।

रामजा । स्त्री । कण्ठोत्कान्तःप्रसिद्धमहाक्षुपे ।
तस्या वीजे च । गुणाः—“कामजा मधुरा बल्यो
कामवृद्धिकरी मता । इन्द्रियाणां दृष्टिकरी रुष्या
चैव प्रकीर्तिता ॥” वै.निघ. । तक्षीजमपि तद्रुणम् ।
रा.नि.व.५ ।

रामजानः (निः) । पुं । कोकिले । श.र. ।

रामतरुः । पुं । वन्दाकवत् । पत्रगण्डा । वै.
निघ. ।

रामतालः । पुं । कोकिले । त्रिका. ।

रामदा । स्त्री । कामधेनी । नागवल्लीलता-
याम् । हरीतकाम् । मे. ।

रामदीपकरसः । पुं । बाजीकरणीषधिवि-
शेषे । तस्य पाठः—“सितपुनर्नवामूलं शाकालीस-
त्त्वभावितं । शाकालीसत्त्वनिर्गमं दद्यादत्र रसं स-
मं । गन्धकं तत्समं दद्याद्वचयेत्तुल्यमानकं । अनुपानं
प्रकुर्वीत गवां क्षीरपलद्वयम् । अयं चाण्डालिकीं
योगोऽप्यगम्यापि च गम्यते ॥” श्वेतशून्याय मूत्र-
मोचन, पित्त, शकृत्, मगडांशं शाकालीर
छांलेन त्रयेण शोडिषा वटैः करिष्ये । रस.र. ।

रामदूतरसः । पुं । बाजीकरणे हितः । पा-
ठः—“सूतं गन्धं कान्तमस्मापि तुल्यं यामं नीरैः
शाकालीसत्त्ववीर्यैः । गोलकुला वेष्टयित्वात्मसूषै रा-
ज्यं पक्वा काचकृत्यां निधाय । भुक्तपाण्डं नागव-
ल्लीच पिष्टा तीर्थं दद्याद्वक्तिमेकान्तं यथात् । सिद्धः
सूतः कामदेवस्य वक्त्रं मध्याज्याभ्यां योजयेत्तच्चिरतो

खल्वं दुग्धमापाने च दद्यात् ।'... । रस.र. ।

कामदूता । स्त्री । मनःशिलायाम् । वै.निघ. ।

कामदूतिः (का) (ती) । स्त्री । मनःशिलायां । पाटलहृत्वे । श.र. । कौकिलायाम् । (का) नागदन्तीहृत्वे । प.सु. ।

कामदेवघृतम् । स्त्री । रक्तपित्ते । काण्डद्वयं — अश्वगन्धा १०० प. गोक्षुरं ५० प. शतावरीभू-
मिक्षुभाण्डशालपर्णीबलाश्चत्वार्यङ्गापञ्चवीजपुनर्नवा-
गाम्भारीफलमाषवीजानीति नव द्रव्याणि प्रत्येकं १०
प. वारि २५६ श. पाकशेषः ६४ श. । पुण्ड्रकेक्षु-
रसः १६ श. दुग्धं १६ श. । कल्कद्रव्यं — द्राक्षा-
दिजीवनीयानानां प्रत्येकं २ ती. शर्करा २ प.
एभिर्घथावत् घृतप्रस्थं (४ श.) पाच्यम् । जीवनीयं
जीवनीयदशकम् । यथा — जीवक-चक्षुभक मेदा-
महामेदा-काकीली-चौरकाकीली जीवनी मधुक-
चक्षु उद्वयः । द्राक्षा पत्रकाष्ठ-कुष्ठ-पिप्पली रक्त-
चन्दन बालक-नागकेसर-शृङ्गशिखीवीज नीलीत्यल-
भ्यामानलसूक्ष्मानि च । च.द.र.पि.चि. । रस.र. ।

कामदेवरसः । पुं । बालीकरणीवधे । रस-
गिम्बूर ७ तो. श्वेतभस्म १ तो. शिगूलम्-
लेर रस ७ कलार एण्टेर रसे एक दिन
माडिदेव ; पंटेर उहार सहित चिनि, ज़ाफ़ा,
तावभूली, गोंगूरवीजचूर्ण अत्रोत्प्रेक ७ तो.
मिश्रायेया मधु, दूध ७ इन्कूरसे माडिशा तापे
शुष्क करिदेव ; कूलेथडावीजचूर्ण, आंगलार
रस ७ मधु मिलित १२ तोला मिश्रायेया स-
गुण शिगूलेर रसे एकत्र मर्दन करिदेव ।
माडा ८ मा. । अशूपाने गवर्धक ।

कामना । स्त्री । वन्द्ये । वै.निघ. । [वै.निघ. ।

कामनीडा । स्त्री । कलूरिकायां । गृगनाडि ।

कामपर्णिका (र्णी) । स्त्री । आहुल्यक्षये ।
हिं आहुल्य । वै.निघ. । [नि.व.११ ।

कामपा(फ)लः । पुं । महाराजचूते । रा.

कामप्रियकारी । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । वै.
निघ. ।

कामफला । स्त्री । कदलीहृत्वे । वै.निघ. ।

काममलीलुपः (भः) । पुं । सहैवे । वै.निघ. ।

काममोदी । स्त्री । कलूयाम् । गृगनाडि ।

रा.नि.व.१२ । अत्र स्थाने मोदिनीति पुस्तकान्तरे
दृश्यते ।

कामयाना । स्त्री । गर्भिण्याम् ।

कामराजमोदकः । पुं । बाजीकरणीवधे ।
दूधं शोषितं मवीज मित्रिचूर्ण ॥० म. ३०
श. मर्शियदूध ४ श. चिनि २ श. एकत्र पाक
करिष्य । पाक शेष इहेले खीरक, कुडी,
धने, शुद्धशर्करा, तेजपात्र, एलाहेट, गरिड,
जायफल, जयित्री, लवण, मउरौ, पिप्पलचूर्ण
मिलित ७२ तो. विकटकावीजचूर्ण ७ तो.
लोह, अन्न, पीरा ७ गन्धक (कज्जलि) अ-
त्रोत्प्रेक २ तो. अत्रेक्षेप निशा मधुर सहित
माथिशा रातिदेव । प्रयोगा ।

कामरूपिणी । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । रा.नि.व.४ ।

कामरूपी (इन्) । पुं । शूकरे ।

कामरूपोडवा । स्त्री । कण्ठकालूयाम् । कान
कलुषी । वै.निघ. ।

कामलः (ला) । पुं, स्त्री । A complaint

called jaundice. रोगविशेषे । छात्रां, कै०-
न । हिं सं काकील । पाण्डुरोगिणोऽतिपिपकर-
द्रव्यसेवनं काण्डल्येन कारणम् । नेत्रत्वकसूचदि-
हारिद्रं लक्षणम् । सा हिधा कौशायया. रक्तादि-
धावाश्रया च । तन्निदानसम्प्रामित्यलक्षणं—“पाण्डु-
रोगी च योऽत्यर्थं पित्तलानि निषेधते । तस्य पि-
तमसृक्षांश्च दग्ध्वा रोगाय कल्पते । हारिद्रनेवः
स भृशं हारिद्रत्वञ्छ्वाननः । रक्तपित्तशक्त्यभू-
मेकवर्णा हृतेन्द्रियः । दाह्यपिपाकदौर्बल्य-सदग-
रुचिकर्षितः । कामला बहुपित्तैषा कीलप्राणाय
या मता । कालान्तरात् खरीभूता कृष्णा स्यात्कुम्भ-
कामला ॥” सा.नि. । “यवगीधूसशाखद्वैरैर्ज-
ङ्गलजैर्हिदैः । सुहादकीमसूर्यद्वैरेषु भोजनमित्य-
ते ॥” पथ्यम् । पुं । वसन्तकाले । मरुदक्षे । नि. ।

कामलता । स्त्री । लताविशेषे । शिशिरे. व. ।

कामलाव्याधिहन्त्री । स्त्री । नागदन्तीह-
ृत्वे । नागहलीति लीके । शतिउं ट्ठे । वै.निघ. ।

कामलिका । स्त्री । कङ्कषान्ये । श.चि. ।

कामली (इन्) । चि । कामलारोगवति ।

कामवती । स्त्री । दाहहरिद्रायां । रा.नि.व.११

कामवल्लभः । पुं । आसहवे । आश ग्रीह ।
रा.नि.व.११ । सारसपक्षिणि । रा.नि.व.१६ ।

कामवल्लभा । स्त्री । आसहाया । रा.नि.व.११ ।

कामवृक्षः । पुं । वन्द्यके । शान्तरा । रा.नि.व.५ ।

कामवृद्धिः । पुं, स्त्री । कामजानाममहाक्षुपे ।
See कामजा ।

कामवृन्ता । स्त्री । पाटलवृत्ते । श.मा. ।

कामशरः । पुं । आसहवे । आश ग्रीह । रा.
नि.व.११ । [आसहवे । वै.निघ. ।

कामसखः । पुं । वसन्तकाले । रा.नि.व.११ ।

कामाग्निसन्दीपनरसः । पुं । हृष्याधि-
काररसः । पाठः—“कर्षो रसो गन्धकमसकच
हिसारचित्तं लवणानि पञ्च । शटीयमानोदयकोट-
हारितामोशपत्राण्यपरं हिकर्षे । जौरं चतुर्जात-
लवङ्गजातीफलञ्च कर्षययमेव चान्यत् । सङ्गद्वारं
कटुकवयञ्च तथा चतुर्कार्यमितं विबोध । धन्याक-
यष्टीमपुरी कर्षेक फलं पृथक् पञ्च वरी विदारौ ।
बलिभकर्षेभवलात्मगुप्ताफलं तथा गोक्षुरकस्य बी-
जं । सबीजपवेन्द्ररजः समानं समा सिता बीद्रष्ट-
तञ्च तुल्यम् । कर्षेकमिन्दोरपि मोदकञ्च कामा-
ग्रिसन्दीपनमेतदुक्तम् । हृष्यात्परं हृष्यतमं प्रदिष्ट-
मेतन्निषिष्य मनुजः प्रमदासङ्गः । गच्छेन्न भिद्र-
ग्निषिल्लमवाधुयाञ्च नागाधिपं विजयते बलतः
प्रमत्तः ।” इत्यादि । रस, गन्धक, अद्र, यवकार,
माचिकार, चितामूल, पङ्कलवर्ग, शटी, यमान्नी,
बनयमान्नी, विडङ्ग, तालीशपत्र, अत्रोत्तेक २
तो. जौरा, नागेश्वर, शुद्धङ्ग, तेजपत्र,
एलाहेठ, लवङ्ग, आश्वकण अत्रोत्तेक ४ तो.
बीजताडकबीज, त्रिकटु अत्रोत्तेक ७ तो.
धने, यष्टीमधु, मोरौ, केतुरिया, त्रिकला
अत्रोत्तेक ८ तो. (मताश्वरे त्रिकला १०
तो.) शतमूली, त्रिमूलाशु, वेलेङ्गा, इति-
कर्षणान, गोरक्षकाकुले, आलाकुम्भी एवं
गोक्षुरबीज अत्रोत्तेक १० तो. सबीज-
मिद्धि चूर्ण मर्षचूर्ण समान । त्रिनि, द्रुत ७ मधु
अत्रोत्तेक मर्षचूर्ण समान । कपूर २ तो. ।
कशेरुमूलमिति रथपाठः । प्रयोगा. । सा.कौ. ।
मैत्र. । र.र.२.)

कामाक्षुशः । पुं । नखे । शिशे । त्रिका. ।

कामाक्षुः । पुं । महाराजचूते । जटा. । आस-
हवे । रा.नि.व.११ । श्वेनपक्षिणि । दाक्ष पाक्षी ।
वै.निघ. ।

कामाङ्गनायकरसः । पुं । वाजीकरणीयधे ।
“शङ्खतं समं गन्धं रक्तोत्पलदलद्रवेः । यामं कर्षं
पुनर्गन्धं पूर्वोदधे विनिक्षिपेत् । पञ्चगुह्यामितं
साहं रसोऽयं सदनीदयः । समूलं शकबीजञ्च सु-
षली शर्करा समं । गवाह्वीरेण तत्पेयं पलातंसमु-
पानकं ॥” र.र. ।

कामाची । स्त्री । लघुकाकमाच्याम् । वै.निघ. ।

कामाता । स्त्री । वन्दायाम् । शान्ता । का-
कमाच्याम् । वै.निघ. ।

कामान्धः । पुं । कोकिले । रा.नि.व.१६ ।

कामान्धा । स्त्री । कलुर्थाम् । भृगनाडि ।
रा.नि.व.१२ ।

कामायुः । पुं । गृध्रे । वै.निघ. ।

कामायुधः । पुं । महाराजचूतवृत्ते । रा.नि.
व.११ । स्त्री । शिशे ।

कामारिः । पुं । विद्याचीकषाती । छे.च. ।

कामालिका । स्त्री । मये । वै.निघ. ।

कामालुः । पुं । रक्तकाशने । श.च. ।

कामाङ्गः । पुं । राजासे । भा. ।

कामिकः । पुं । कारश्चवपक्षिणि । श.र. ।

कामिनी । स्त्री । अग्र्याम् । वन्द्यकानामक्षुपे ।
रा.नि.व.५ । दाक्षहरिद्रायाम् । मदिरायाम् । रा.
नि.व.४।१४ ।

कामिनीदर्पणः । पुं । अजभक्ते रसः । पा-
रदः १ तो. गन्धकः १ तो. कज्जलीकृत्य तथा ध-
क्षुरबीजचूर्णं १ तो. मिश्रयित्वा धृक्तेलेन मर्द-
येत् । मैव.अजभ. । [कृत्तेलेन ग्रीह ।

कामिनीपुष्पः । पुं । वृक्षविशेषे । कामिनी
कामिनीप्रिया । स्त्री । मद्यसामान्ये । रा.नि.
व.१४ ।

कामिनीशः । पुं । शोभाजनवृत्ते । श.च. ।

कामी (रत्न) । पुं । स्वयम्भक्त्युपे । रा.नि.व.५ ।

चक्रवाके । पारावते । से.नत्रिकं । सारसविहङ्गमे ।
रा.नि.व.१६ । माधवीलतायाम् । वै.निघ. । चटक-
पक्षिणि । श.र. । चन्दे । त्रिका. । त्रि । कामुके ।

कामीकजीवः । पुं । कामजहवे । वै.निघ. ।

कामीनः (लः) । पुं । रामपूये । त्रिका. ।

कामुकः । पुं । अशोकहवे । पुद्गागहवे । मा-
धवीलतायां । से. । चटके । रा.नि.व.१८ । चक्र-
वाके । कपोते । वै.निघ. । त्रि । कामातुरे ।

कामुककान्ता । स्त्री । अतिमुक्तकलतायाम् ।
माधवीलता । रा.नि.व.१० ।

कामुका (की) । स्त्री । रक्तमन्त्र्यां, अतिमुक्त-
कलतायाम् । वा.सू.१५५. । “खवकसरसिभागीं
कामुका काकमाधौ ।” वके । त्रि । वषस्थन्याम् ।
अम. ।

कामुडा । स्त्री । सुहृपण्यां । भृगुनी । रवा. ।

कामेश्वरमोदकः । पुं । यद्व्यधिकारे ।

पाठः—“धारीसैश्वर्यकटकफलकशाश्वतीयमा-
नोदयं यदौजीरकयुष्मधान्यकशटीमन्त्रवीवचा (यवा)
केशरम् । तालीयं त्रिसुगन्धिकं समरिचं पय्याक्षम-
भिः समं । चूर्णांश्व मनाक् स्ववीजसहितं भृष्टा
तु शक्राशनं । सर्वेषां द्विगुणं सितं सुविमलं य-
वादिपक्षिचिपेत् । श्वीदद्यापि घृतं प्रशस्तदिवसि
कथ्यात् यभान् मोदकान् ।” कर्पूरेरवचूर्णितानपि
हिनान् दद्यात् तिलान् भर्जितान् । गोघ्नोऽयं चि-
तिमच्छले मितधियां पाषण्डिनामयतः ।” रसर-
भाकरे अयं बाजीकरणे उत्तमः । आमलकी, सै-
फन, कूड़, कट्फल, पिप्ल, शूट, यमानी,
वनयमानी, यष्टिमधु, धने, जौरक, कृष्णजी-
रक, शटी, कैंकड़ाभृती, वट, नागेश्वर, ते-
जपत्र, एला, तालिपत्र, गुड्डक, मरिच,
हरीतकी, बहेड़ा अत्रोत्तमं चूर्णं समभाग ।
उर्जितं बीज सहितं सिद्धिं चूर्णं सर्वं चूर्णं स-
मानं । ऐ सकलेश्वर द्विगुणं त्रिगुणं । जल पाक-
योगा दिवो पाकशेषे वृत्तं ७ मधु किञ्चि-
माधिवे । वटी ॥० तौ. । वासनार्थं ताज्जा
तिलं चूर्णं ७ कर्पूरं दिवो । अन्धः बाजीकरणा-
धिकारे । “चूर्णांश्वं गन्धं घनाह्वयमिलं गन्ध-
कृष्णघता मेषी मोचरसो विदारिसुषलीनोचूरक-
चोदः । भीरुवैष कश्चिद्वं यमानिका (?) ताला-

दुरं धान्यकं यष्टीनागबलातिला मधुरिका ज्ञा-
तोफलं सैश्वर्यम् ॥ भार्गी कंकटमृगकं चिकटकं
जौरकं चिचकं चातुर्जातपुनर्नवाकरिकाणां-
नाशटीकटकफलम् । शाक्यद्विफलचिकं कपिमन्त्रं
बीजं समं चूर्णयेत् चूर्णाह्वं विजया सितं द्वि-
गुणितं मध्वाज्यमियन्तु तत् । कर्षाह्वं गुडिकाय
कर्षमथवा सैव सता सर्वदा ॥” कूड़, शूडक,
मेति, मोचरस, कूड़ेकूडा, तालमूली,
गोचूरबीज, कुलथाडाबीज, शतमूली, के-
शुर, यमानी, तालाकुर, धने, यष्टिमधु, गो-
रक्षकालिका, तिलतडुल, मोरी, जायफल,
सैफन, वामनशटी, कैंकड़ाभृती, शूट, म-
रिच, पिप्ल, जौरा, कृष्णजीरा, चिडाभृल,
गुड्डक, तेजपत्र, एला, नागेश्वर, पुनर्नवा,
गजपिप्ल, डाफा, कट्फल, शटी, शिशुमूल,
द्विफला, आलाकूशीबीज अत्रोत्तमं चूर्णं सम-
भाग । सर्वं चूर्णं चतुर्थांशं अन्नं । अत्रोदर अ-
र्द्धेकं गन्धक । अहं चूर्णं समष्टिर अर्द्धेकं सिद्धिं
चूर्णं एव सर्वं द्विगुणं त्रिगुणं । मात्रा २ तौ. ।
मेघ. ।

कामेश्वररसः । पुं । पाम्बुरोमे । पाठः—

“पलं सूतं पलं गन्धं पय्याचिचकयोः पलं । सुषे-
लापत्रकाणाञ्च प्रति सार्द्धं पलं चिपेत् । चूर्णं
पिप्लमूलं विषञ्चैव पलमपलम् । नागकेशरकर्षकं
एरुषस्य पलं तथा । पुरातनगुडं नैव तुल्यं नैव वि-
मर्हयेत् । मर्हयेत्कनकद्रावेः यामिकं वा छतान्वितं ।
गुडिकां बदरास्याभां कारयेद्द्वयं द्विगुणं । शोथ-
पाण्डुरः सोऽयं रसः कामेश्वरः स्वयं ।” अत्र व-
क्रः चिचकः पत्रं तेजपत्रम् । तुल्यं सर्वचूर्णस-
मेन । कनकद्रावेः धुल्लूररसः । र.सा.सं. । रसर. ।

कामेष्टः । पुं । राजावहवे । रा.नि.व.११ ।

कामोपजीवः । पुं । कामहडिनामसङ्घातये ।
रा.नि.व.५ ।

काम्पिल्यः (लः) । पुं, ली. (Malotus
philippensis.) A perfume called
Gundarochani. Syn. Rottlera tin-
ctoria. गुम्बारीचनीनामसुगन्धद्रव्यं । कम्पाण्ड-
डि । हिं कंवीला । मं कमिला, कपीला । गुम्बः
—कफपित्तरक्तदोषत्रिगुणोदरत्रयप्रमेहनाशवि-

प्राग्भरीरोगः । रेचकः कटुवर्णवीर्यश्व । भा.पू.
१भा. रेचकः कटुः उष्णः त्रणकफकासघ्नः क्षमिघ्नः
सुपुष्टः । रा.नि.व.११ । “गुण्डाष्टितासदाहृष्टी च-
क्षुष्या मूलकक्षजित् ।” राज. । तैलं मूलकतैलगु-
णवत् । सु.म.४५अ. ।

काम्पिलकः । पुं, स्त्री । गुण्डारीचनिकायां ।
कमलां छुंड़ि । सु.सू.१८अ. । काकमाच्याम् ।
छुंड़कौडेनी । ज्व.चि.सुसायष्टादशाष्टपाचने ।

काम्पिलिका । स्त्री । गुण्डारीचनिकायां ।
हारा । [कमलां छुंड़ि । श.र. । र.मा. ।

काम्पीलः (कः) । पुं । गुण्डारीचन्याम् ।

कास्त्रलिकः (यूषः) । पुं । फलमूलैः तिल-
कक्कान्नप्राये खड्गयुषापरनामधेये सन्धानविशेषे ।
कै.कि.वि.अ.व. दक्षिमल्लसपिष्टयूषे । “दक्षिमल्ल-
क्षमिजन्तु यूषः कास्त्रलिकः स्मृतः ।” सु.म.४६अ. ।
अपिच “पिशितेन रसलाच यूषो धान्यैः खलः फ-
लैः । मूलैश्च तिलकक्कान्नप्रायः कास्त्रलिकः स्मृ-
तः ॥” च.द.अतीसा.चि. । तस्मै कपित्थचाङ्गेरी-
सरिचाजाजिचिकैः । सुपक्तं खरयूषीऽयमयं का-
स्त्रलिकोऽपरः । दध्यन्तो लवणसंज्ञितलमाषसम-
न्वितः ॥ तत्पाकविधानम्—तत्रस्य प्रस्थः (४ श.)
कपित्थचाङ्गेरीशाकसरिरक्तपुष्पजीरकचित्रकाणां प्र-
त्येकं पलं (८ तो.) । एभिर्मूद्रयूषः पाच्यः । एष
खड्गयूषः । खड्गयूषे दध्नाम्नीकृते तच्च सैन्धवतिल-
माषचूर्णप्रक्षेपेण कास्त्रलिको भवति ।

कास्त्रुका । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । र.मा. ।

कास्त्रोजः । पुं । तद्देशजघोटके । अ.द. ।
श्वेतखदिरः । पुद्गागडवे । कटफलं । मे.ज.चि.कं ।
वरुणहवे । स्त्री । पद्माकटे । वै.निच. ।

कास्त्रोजिका । स्त्री । श्वेतगुग्गायां । वै.निच. ।

कास्त्रो(श्रो)जी । स्त्री । रक्तगुग्गालतायाम् ।
बलचखदिरः । पापङ्गि थैय्यत्र । रा.नि.व.८ ।
(श्रोजी) श्वेतगुग्गायाम् । वै.निच. । बाकुण्याम् ।
गोमन्त्राक्ष, शकुं । रा.नि.व.१४ । विट्खदि-
रः । माषपर्ण्याम् । अ.म. । सु.चि.१८अ. । गन्धसु-
खे । र.बा. ।

काम्यः । पुं । असनहवे । वै.निच. । [वै.निच. ।

काम्यकम् । स्त्री । काष्ठविशेषे । अंगन काष्ठे ।

काम्नः । वि । ईषदक्षे ।

कायः । पुं । शरीरे । रा.नि.व.१८ । स च
सालिकः राजस तामसा इति त्रिविधः । तत्र सा-
लिकः सममेदः—ब्राह्मणमाहृन्द्रवारुणकौवेरना-
मज्जेयाम्पिर्ममेदः । राजसः धमेदः—आसुरसापं-
शाकुनराक्षसपैशाचप्रेतमेदात् । तामसाः त्रिविधाः
—पाशवमाख्यवानस्यमेदः । सु.शा.४अ. । ख-
भावे । मूर्त्तौ । मे. । तरुप्रकाष्ठे । स्त्री । मनुष्य-
तीर्थे । मे.यहिकं ।

कायचिकित्सा । स्त्री । चिकित्साशास्त्राङ्गवि-
शेषे । “कायचिकित्सा नाम सर्वाङ्गसंस्काराणां व्या-
धीनां ज्वरातीसाररक्तपित्तशोषोन्मादापक्कारकुष्ठ-
मेहहादीनामुपशमनार्थम् ।” सु.म.१अ. । अपि च
“कषायचूर्णगुटिकाः पचानां शोधनानि च । को-
ष्ठामयानां शमनौ क्रिया कायचिकित्सतम् ॥”
अ.नि.२अ. । शरीरचिकित्सायाम् ।

कायफलम् । स्त्री । कटफलं । वै.निच. ।

कायमानम् । स्त्री । दण्डकुश्याम् । चि.का. ।
देहपरिमाणे ।

कायवालः । पुं । लकृलासे । वै.निच. ।

कायसौख्यम् । स्त्री । शरीरसुखे ।

कायस्था । स्त्री । काकोल्यां । अ.टी.वा.चि.६
अ. । आमलक्यां । जटा. । स्थूलैलायाम् । मूष्णे-
लायाम् । रा.नि.व.६ । शरीरस्थायाम् । भा.अ.चि.
कायस्थादिधूपे । तुलसीहवे । रा.नि.व.१० । सि-
न्दुवारहवे । निमिन्नि । सि.थो.उन्मा.चि.अप.
चि.महापैशाचघृते । “कायस्थाशुक्ररीम्भवा ।”

कायस्थादिधूपमम् । स्त्री । शीतज्वरे हितं ।
शरीरतकी राक्षा कटुकी गुडवी गृगुलुः शीतक-
नामगन्धद्रव्यं बाधालकं वचा कुष्ठमित्येषां समभा-
गेन धूपः लिपो वा दीयः । अथ अजैत्रैव कक्कीन स-
यवचारलवणेन सकाञ्चिकं तैलं यथाविधि पक्वं
शीतज्वरघ्नञ्च । भा.म.१भा.अ.चि. ।

कायस्थाली । स्त्री । रक्तपाटलहवे । वै.निच. ।

कायस्थिका । स्त्री । काकोल्यां । भा.पु.१भा. ।

कायान्निः । पुं । पाचकाग्री । वैद्यकम् ।

कायिकः । वि । शरीरे ।

कारः । पुं । हिमजिलायाम् । मी ।

कारकम् । स्त्री । यमानाम् । वै.निघ.२भ.का-
स.चि.पिपुल्यादिकषाये । वदरे । वै.निघ. । व-
र्षपिलोद्भवजले । रा.नि.व.१४ ।

कारजः । पुं । गजबाखके । वै.निघ. ।

कारञ्जसुधा । स्त्री । करञ्जसूत्रे । करञ्जसु-
द्रु । गुणाः—कारञ्जा तु रुचिप्रदा । वै.निघ. ।

कारणम् । स्त्री । हेती । रीबहेती । तच्च स
प्रिक्रष्टविप्रिक्रष्टभेदेन द्विविधं । तयोः सन्निक्रष्टं वा-
तादि, विप्रिक्रष्टं विरुद्धाहारादि । मा.नि. । वधि ।
इन्द्रिये । देहे । रक्तकोषः । ज्ञानेन्द्रिये । वै.निघ. ।

कारणशरीरम् । स्त्री । सत्वप्रधाने अज्ञाने ।

कारणा । स्त्री । गादवेदनायां । दुःखे । अम. ।

कारण्डवः । पुं । हंसविशेषः । बड्डा हंस ।
दीर्घचरणकृष्णवर्णपक्षिणि । जलपिपि । मांस
गुणाः म्लज्जातीयपचिमांसवत् । सु.सू.४६अ. ।

कारभ्यमी (इन्) । वि. धातुपरीचके । हारा ।

कारमिहिका । स्त्री । कर्पूरे । रा.नि.व.१२ ।

कारम्भा । स्त्री । प्रियङ्गी । अ.म. ।

कारवः । पुं । काके । चिका. ।

कारवल्ली । स्त्री । (Momordica charan-
tia.) चूदकारवेलेके । छोटो कटला, उच्छे ।
हिं ह्योटीकरेली । मं लघुकारखी । गुणाः—तिक्ता
उष्णा दीपनी कफवातघ्नी अरीचकघ्नी रक्तदीपघ्नी
च । रा.नि.व.७ । अथवा रुष्या कफपित्तघ्नी च ।
राज. । फलगुणाः—हिंसं भेद लघु तिक्तं अवा-
तलं पित्तरक्तकामलापाण्डुकफमेहहृत्प्रसम् । मद. ।
लघुः दीपनी च । भा.पू.१भ. । कटुहृत्प्रसम् ।
उच्छे । रा.नि.व.२२ । तद्व्या कारवल्ली स्वादि-
शेवाहीपनी लघुः ।

कारवारि । स्त्री । करकाजले । शिमेद्र जल ।
गुणाः—‘‘कारोदकस्य विशदं गुहं रुचं स्थिरं
धनं । कफहारातलं चातिशीतं पित्तविनाशकं ॥’’
वै.निघ. ।

कारवी । स्त्री । कृष्णजीरके । राजा. । कान
जीरा । हिं कलीजीरकर । भा.पू.१भ. । ‘‘व्योषं
यास्य कारवी ।’’ च.द.अभिन्ना.ज्व.चि. । मधुरि-

कावाम् । गोत्री । तेजपत्रे । गुहलचि । मी.व.
चिकं । शताह्वयाम् । उल्का । प.सु. । रा.नि.
व.४ । अजमोदायाम् । वनयमानौ, ताकनी ।
रा.नि.व.२२ । चन्द्रशरी । भा.पू.१भ. । मेघिका-
याम् । सूक्ष्मकृष्णजीरके । च.द.यह.चि.पायाम-
काञ्चिके । हिङ्गुपत्राम् । अ.टी.भ. । चूदकारव-
ल्लाम् । रा.नि.व.७ ।

कारवेले : (कः) । पुं. (Momordica cha-
rantia. Syn. M. muricata.) खनामख्या-
तफलशाकलतायाम् । बड्ड कटला उच्छे गाछ ।
हिं करेली । तें काकरवेडु । उत्. शशरा । तप-
लगुणाः—‘‘कारवेलेचातितीक्ष्णमग्निदीपिकरं ल-
घु । उष्णं शीतं भेदकञ्च स्वादु पथं समीरितम् ।
अरुचिच कफं वातं रक्तदीपं ज्वरहृत्प्रसम् । पित्तं
पाण्डुञ्च कुष्ठञ्च नाशयेत्... । बहदुक्तं कारवेले कटु
तिक्तञ्च दीपकं । अथयं भेदकं स्वादु रुचं चारं
लघु स्मृतम् । अवातलं पित्तहरं रक्तकृष्णशरी
गहत्... । वै.निघ. । तस्युषे धारके रक्तापेन
हिते च । ‘‘कारवेले हिंसं भेद लघुतिक्तमवात-
लं । ज्वरपित्तकफाशयं पाण्डुमेहकमीन्हरेत्... ।
कारवेलेञ्च वातघ्नः कफघ्नः पित्तहारकः । उष्णो
रुचिकरः प्रीको रक्तदीपकरी ण्याम् ॥’’ अत्रि.
१६अ. । [भा.पू.१भ.शाकव. ।

कारवेले । स्त्री । चूदकारवेले । छोटो उच्छे ।

कारव्यादिः । पुं । कषायभेदे । कषायोऽयम-
भिन्नासज्वरे हितः । ‘‘कारवीपुष्करेण्वायनी-
नागराख्याः । दशमूलीशटीशङ्खीयासनागीपुष्क-
वाः । तुल्या सूत्रेण निष्काथ्य’... । भेष. । क-
णजीरकं कुष्ठं परण्डमूलं चायनी (वलाडुमूल)
गुण्ठी गुडवी दशमूलं शटी कंकटशङ्खी दुरालभा
भागो पुनर्नवा प्र. र. गीमूत्रं शरी. श्र. वती. ।

कारस्कारः । पुं । कुपीलुहले । विषतिन्दुके ।
कुंठला । मं काजिरा । कं काजिवार, मंकरते-
दुषा, माकङ्कादे । गुणाः—कटुवृषः तिक्तः कु-
ष्ठः वातरक्तघ्नः कण्डूतिक्तफामाश्रौत्रघ्नश्च । रा.
नि.व.६ । ‘‘वस्य चामफलं वाहि त्वरं वातहृत्प्र-
सम् । शीतलघु ससुहृदं तप्यकं विषदं गुह । पा-
के च मधुरं प्रीतं कफं वातं प्रमिहकं । पित्तं रक्त-
विकारञ्च नाशयेत्... । वै.निघ. । चिदिनं काञ्चिके

लिप्तं शङ्खं स्वादिषतिन्दकम् । इति शुद्धिः । शी-
तल्लिक्तः वातमदकरः लघुः वेदनाहरः याही
कफपित्तरक्तघ्नश्च । भा. । हृत्सामाख्ये । त्रिका ।
कारस्तराटिका । स्त्री । कर्णजलीकायाम् ।
कान्तिकाटित्री, कण्डाई । त्रिका ।

कारा । स्त्री । पीड़ायाम् । दुःखे । हारा ।

काराशिका । स्त्री । सारस्यां । बलाकायाम् ।
जटा ।

कारिका । स्त्री । यातनायाम् । मे. । हि. च. ।

कारिवेक्ष । पुं । कटिहकवचे । क. प्रभा. ।

कारी । स्त्री । स्नानमग्न्यातनुपे । कण्टकारी
शार्ङ्गकारीति द्विधा । मं. कं करीकारे । गुणाः
—कपाया मधुरा पित्तघ्नी दीपनी स्याद्विष्णी
कथा गुरुः । कण्ठशोधनी । रा. नि. व. न. एतत्फ-
लम् तुवरं पटुम् दीपघ्नश्च । वै. नि. च. ।

कारीरम् । स्त्री । टीट इति प्रसिद्धे करीरफले,
तत्पुत्रे च । गुणाः —“कारीरं कटुकं याहि फल-
मुष्णं कषिप्रदं । कफपित्तकरं किञ्चित्कषायं वात-
हृदरम् । कारीरं कुष्ठमं भेदि कटुकं कफनाशनं ।
पित्तकटुविरं भयं कषायं पथ्यदं भृशं ।” वै. नि. च. ।

कारुक । पुं । कर्करुद्रवले । श. चि. ।

कारुककर्म । स्त्री । सूपकारकर्मणि । तक्षन ।

कारुज । पुं । हस्तिप्रिशौ । वामलूरे । मे. ।
नागकेशरे । फिने । गैरिके । हि. च. ।

कारुण्डिका (गुडी) । स्त्री । जलीकायाम् ।
हारा । श. च. ।

कारुण्यसागरः । पुं । ज्वरातिसाराधिकारि
रसः । गन्धको विगुणः । रसभस्मनीऽभावे शुद्धसू-
तस्य भागैकम् । विपाचयेत् बालुकायन्त्रे मृत्कपटे
वा पाचयेत् । मार्कवमूलं भृङ्गराजमूलम् । सम-
भागानि द्विः चारादिविड्डान्नानि पञ्चदशद्रव्याणि
प्रत्येकं मलिनतरसादीनां समानि मिश्रयेद्विषयः ।
पारांशश्च १ तो. (अधावे शुक्लपारा १
तो.) शक्र २ तो. अज २ तो. गर्भपटे तले
नर्दन करिशा कुशराजरासे पेषण करिशा
अश्व काल पाक करिषेव । परे तांशते
श्वक्कर, माठिकार, मोशंगा, विट, टैमकव,
जल, नाडुर, करकचलवन, जिफ्ट, ठिटेर

मूल, विष, जीरा, विडङ्ग मिमिड ६ तो.,
दिदेव । र. स. सं. ।

कारोत(त्तर) । पुं । सुरामखे । चम. ।

कार्कटः (कः) । पुं । कर्कटवचे । कौ. कृत्वा-
न । रा. नि. व. ११ ।

कार्कणः । पुं । वनकुट्टे । वै. नि. च. ।

कार्णम् । स्त्री । कर्णमले । वि. । कर्णसम्बन्धीये ।

कार्तस्वरम् । स्त्री । सुवर्णे । धुनूरफले । चम. ।

कार्तिकः । पुं । स्कन्दे । कृतिकायुक्तमासि ।

कार्तिकशालिः । पुं । कार्तिकपक्षे शालि-
धान्यभेदे । कार्तिकशाल धान ।

कार्तिकिकः । पुं । कार्तिके मासि । वै. नि. च. ।

कार्पटः । पुं । Lac. जतुनि । छो, गाला । मे. ।

कार्पासः (कः) । पुं । कार्पासीचुपे । का. पाणि
गोष्ठि । गुणाः —कार्पासी लघुपाकीणः मधुरः
वातघ्नः । तत्पलाशं वातघ्नं रक्तकृतं सूत्रवर्तनं कर्ण-
पिण्डकानादपूयसावविनाशकम् । तद्बीजं सन्ध्यदं
हृष्यं गुरु च । भा. पू. १ भ. । वनकार्पास्यां । सु. न.
३६ च. ।

कार्पासकी । स्त्री । कार्पास्यां । भा. पू. १ भ. ।

कार्पासतैलम् । स्त्री । नाडीत्रणे हितम् ।
पाठः —“कार्पासमूलरजनीककं दत्त्वा जले शृतं
तैलम् । पूरणमावाक्षिरजं नाडीत्रणमाशु नाशय-
ति ॥” त्रिजटेतल, ४ भ. खल १७ भ. । कृष्ण
कार्पासमूल ७ हरिद्रा १ भ. । रस. र. । श. र. ।

कार्पासनासिका । स्त्री । तर्की । टे. के. ।

कार्पासास्थि । स्त्री । कार्पासबीज ।

कार्पासी (सिका) । स्त्री. (Gossypium,
hirsutum, herbaceum.) Cotton plant.
रक्तकार्पासचुपे । रक्त कार्पास । मं. रक्तकापु-
सी । कं. हति । तं. पति । गुणाः —“कार्पासी म-
धुरा शीता सन्ध्यद्विकरी मता । किञ्चिदुष्णा च
बल्या च कपाया च लघुः स्मृता । कफपित्तघ्ना-
दाहभयमश्वमेहीहरा । मूक्याहरी च सम्पीकता
चायुर्वेदविशारदैः । कार्पासिकाफलम्रीकं सूत्रस्य
च विवर्धकम् । वातं रक्तवृद्धिर्धूपितिकां कर्णना-
दकं । कर्णपूयञ्च शमयेत् ।” रा. नि. व. ४ ।

कार्म(र्म्)कः । पुं । श्वेतखदिरे । हिज्जलह-
ले । रा.नि.व.८ । महानिम्बहवे । रा.नि.व.९ ।
चोपचिनीतिस्नातद्रव्ये । वै.निघ. । माघनीलतायां
वंशे । मि. । हे.च. । [मि.णचिकं ।

कार्मणः । त्रि । मन्त्रतन्त्रादियोजने कर्मठे च ।

कार्मरी । स्त्री । वंशरीचनायाम् । रा.नि.व.६ ।

कार्थम् । स्त्री । हेतौ । प्रयोजने । गी. ।

कार्य(प्र)हेषः । पुं । आलस्ये । रा.नि.व.२० ।

कार्यपुटः (ध्वनिः) । पुं । चपणके । त्रि ।
उन्मत्ते । अन्वर्थकरे । हारा. ।

कार्या । स्त्री । कारीहवे । रा.नि.व.८ ।

कार्मरी । स्त्री । कार्मरीहवे । गीमात्र गीह ।
अ.टी.भ. ।

कार्म(र्म्)र्यः । पुं । गाम्भारीहवे ।

कार्यः (र्षः) । पुं । कर्चुरके । शठे । रा.नि.
व.६ । गाम्भारीहवे । लकचहवे । उडेली, उडवा
गीह । रा.नि.व.९ । सुद्रपणीसे । शालहवे । अ.
टी.भ. । शकहवे । वै.निघ. । स्त्री । कृशतारोगे ।
तल्लक्षणे यथा—“वातो रुचात्रपानानि लहनं प्र-
मिताशनं । तयातिथीगः शोकाश्च वेगनिद्रा विनि-
यहः । नित्यं रोगोऽरतिर्नित्यं व्यायामो भोजनाल्प-
ता । भीतिर्धनादिध्वंसश्च कार्यकारणमीरितं ॥”
भा. ।

कार्यहरलौहः । पुं । रसायनाधिकारि ।
अत्र सर्वद्रव्यं समभागं, सर्वसमं लौहच । अश्व-
तथुला, दन्तीमूल, अश्वगन्धमूल, त्रिफला, जि-
कटु, खिमत, शतभूमी, अश्वत्थवेणुला अत्रो-
क्ते समभागे । सर्व समान लोह । भीमराज-
हस्ते मर्दन ७ उषेय मदन करिदे । र.सा.सं. ।

कार्पाणः । पुं, स्त्री । कर्षपरिमाणे । स्वर्णे
१६ माषकाः । रीये १६ पलानि । ताम्बे ८० र-
तिकाः । १६ पणे । मि. । [अंणि । वै.निघ. ।

कार्पाः । पुं । कृष्णसारहवे । स्त्री । कृष्णहृग्व-
कार्पा । स्त्री । लघुशतावय्याम् । वै.निघ. ।

कार्पायसम् । स्त्री । कृष्णायसी विकारि ।

कार्पा । स्त्री । शतावर्थी । रा.नि.व.४ । अम. ।

कार्पा(र्ष)म् । स्त्री । लौहमले । रा.नि.व.११ ।
ह. । रा.नि.व.११ । त्रि । कृष्णसारहवे । अम. ।

कार्पायसः । त्रि । कृष्णायसनिधौ । स्त्री ।
लौहे ।

कार्थवनम् । स्त्री । शालवने ।

कार्थुः । पुं । (Sohoria robusta) । अम.
री । अम. । कृष्णसारहवे ।

कालम् । स्त्री । लौहे । अ.टी.भ. । कक्रीम-
ले । रा.नि.व.१२ । कृष्णगुरुणि । श.च. ।

कालः । पुं । कीकिले । रा.नि.व.१९ । रक्त-
चिचकक्षुपे । कासमर्द्धक्षुपे । रा.नि.व.६ । व्याघ्रम-
खे । रा.नि.व.१२ । मय्यी । मि. । रासि । धुन्ना ।
द्रीणकाके । कृष्णगोरीचनायाम् । कृष्णाञ्जने । अ-
स्थिपञ्जरे । वै.निघ. । सम्प्राप्तेरीपाधिकर्मेदे । “नक्तं
दिनर्तुमुक्ताश्रित्याधिकालो यथामलम् ।” सा.नि. ।
समये । मग्न । चणदख्खादौ, द्रव्याणि यदा कुर्वन्ति
स काल इति । सु.स.४१अ. । चक्रवर्त्तमणना-
विरतगमनशीलत्वस्वभावः सर्वभावपरिणतिहेतुः
कालः । च.द. । अतीतानागतवर्त्तमानरूपस्त्रिविधः,
वर्षाहिमीणरूपः तथा उदयास्तमध्यमरूपः प्रवर्त्त-
करूपः पालकरूपः संहारकरूपश्च कालः । यथा
—“यः कर्माणि प्रपश्येत् प्रकर्षे वृत्तमानके । का-
लः कालयते लोकं कालः कालयते जगत् । का-
लः कालयते विश्वं तेन कालो विधीयते । कालस्य
वशगाः सर्वे देवर्षिसिद्धिकर्तारः । कालो हि
भगवान्देवः स साक्षात्परमेश्वरः । सर्वपालनसंहर्त्ता
स कालः सर्वतः समः । येन मृत्युवशं याति कृतं
येन लयं व्रजेत् । संहर्त्ता सोऽपि विजयः कालः
स्थाक्लनापरः । कालः सृजति भूतानि कालः
संहरते प्रजाः । कालः स्वपति जागर्त्त कालो
हि दुरतिक्रमः ।तथा वर्षाहिमीणा-
ख्यास्तयः काला इमे मताः । तथा त्रयोऽन्ये वि-
जया उदयमध्यास्तमेव च ॥” अवि.४अ. ।

कालकः । पुं, स्त्री । जलसर्पे । जलटोड़, जलवोड़ । श.र. । जतुके । जूड़ु । अम. ।
स्त्री । कालशक्ते । भा.शाकव. । यज्ञति । हे.च. ।
नेत्रतारके । शस्त्रमेदे । [४१अ. ।

कालकट्टः । पुं । गिल्लीयाफलहवे । सु.व.

कालकचुः । स्त्री । (Arum colocasia.)
कचुमेदे । कालकचु ।

कालकचूर्णम् । स्त्री । सुखरोगे । पाठः—
“रुहधूमो यवक्षारः पाठा व्योषरसाञ्जनं । तेजोह्वा
विफला लौहचित्रकषेति चूर्णितं ॥ सचौद्रं धार-
यदास्थे गलरीगविनाशनम् । कालकं नाम तन्मूर्णं
दन्तास्थगलरीगनुत् ॥” च. द. ।

कालकण्टकरसः । पुं । वातश्याधौ रसः ।
पाठः — “वज्रघृतामहेमार्कतीक्ष्णसुखं क्रमोत्तरं ।
मारितं मर्दयेदम्बवर्गेण दिवसत्रयम् । विक्षारं प-
क्षलवर्णं मर्दितस्य समं मतं । दत्त्वा निर्गुण्डिका-
द्रावं मर्दयेद्विवसत्रयं । शक्नोते हि चूर्णाय विष-
खास्याष्टमांशतः । टङ्गणं विषतुल्यांशं दत्त्वा जम्बी-
रजत्रयैः । भावयेद्दिनमैकान्तु रसोऽयं कालकण्ट-
कः ॥” भावा २ गुण्य भार्द्रकरसेन पियः । शौरक
७ भ. १ भ. पारा २ भ. अज ३ भ. खर्ग ४ भ.
तामा ५ भ. तीक्ष्ण लोहकटु ७ भ. अम्लवर्गे
३ दिन मर्दन । यदङ्गार, मङ्गिकार, मोहांगी,
पक्ष्मवर्ण उक्त मर्दित द्रव्यैरु समान लहेया
इष्टेनार रसे एकत्र ३ दिन गाड़िदेव । शुक्र
इष्टेन चूर्ण करिया चूर्णैर अष्टमांशं विषचूर्ण,
मोहांगार थै विवेर समान, ईशाते मिश्रित
करिया लेवूर रसे १ दिन मर्दन करिदेव ।
र. चि. ६ अ. ।

कालकण्टः (कः) । पुं । (Terminalia
Tomentosa.) पीतशालि । मयूरे । खञ्जने ।
कलविद्धे । छड़ाई । मी. जलकुकुटे । कासमर्दव-
चे । अम्लकाकि । वै. निघ. । (कः) दातृहे । अम. ।

कालकन्दः । पुं । महाकन्दे । रत्ना ।

कालकन्दकः । पुं । जलसर्पे । जलछोड़ा,
जलदाड़ा । श. र. ।

कालकन्या । स्त्री । जरायाम् ।

कालकमुष्कः । पुं । कणपुष्पघटापाटलि-
कायाम् । च. द. अर्थ. चि. चारविधाने ।

कालकर्म्म (क्रिया) । स्त्री, स्त्री । स्थी ।

कालकलायः । पुं । (Phaseolus max.)

कणकलाये । कालिकलाय ।

कालकसूरी । स्त्री । (Hibiscus abel-

moschus.) कनूरीरुचविशेषे । कालकसूरी ।

कालकुष्ठम् । स्त्री । पार्श्वतीयमृत्तिकाविशेषे ।
रा. नि. व. १२ । See ककुष्ठम् ।

कालकूटः । पुं । Kind of poison. त्रयी-
दशविधकन्दविधान्तमविषे । स मधुवर्णः इति ।
अत्रि. ३. ५. ५६ अ. । काटेतिष । ते कर्कोटकवि-
षसु । प. सु. । सु. कल्प. २ अ. । See कन्दविषम् ।
तत्स्वरूपं यथा — “देवासुररगे देवेर्हन्तस्य पृथु-
मालिनः । दैत्यस्य रुधिराज्जातसामरन्त्यसन्निभः ।
निर्यासः कालकूटोऽस्य मुनिभिः परिकीर्तितः ।
सोऽहिर्वेने शङ्खवरे कोऽप्ये मलये भवेत् ॥” भा.
पू. १ भ. विषव. । स्त्री । विषसामान्ये । वीले । गङ्गा-
वोले । वत्सनाभविषे । हे. च. ।

कालकूटकः । पुं, स्त्री । कारकरुहस्य फले च ।
कूटिना गाछ । रा. नि. व. ६ । वै. निघ. ।

कालकूटरजोद्भवः । पुं । रालि । रज्जन ।

कालकृत (तः) । पुं । सूर्ये । चिका । श. र. ।

कालकेशी । स्त्री । नीलाम् । छेष्टिनील ।
भा. पू. १ भ. ।

कालकोठः । पुं । पानशाक इति प्रसिद्धे क-
न्दशाकविशेषे । कामरुद्रार्थे कटू । प. सु. ।

कालक्रीतकः । पुं । नीलीह्वे ।

कालखञ्ज(न)म् । स्त्री । यकृति । हे. च. ।

कालखण्डम् । स्त्री । यकृति । रा. नि. व. १८ ।
यकृद्गोमेदे । वै. निघ. । [capella. सर्पविशेषे ।

कालगन्धः । पुं । Kind of cobra de-

कालग्रन्थिः । पुं । संवसरे । हारा ।

कालङ्कतः । सुवर्णमुष्णम् । वै. निघ. । कास-
मर्दे । कालकांशम् । रत्ना ।

कालचक्रम् । स्त्री । निमेषादियुगपथेनः का-
लचक्रवत्यखिवर्त्तमानः कालचक्रमुच्यते । अथवा
भाद्रपदाशुक्रौ वर्षाः, कार्तिनकमागशीर्षौ शरत्,
पौषमाघौ हेमन्तः, फाल्गुनचैत्रौ वसन्तः, वैशाख-
ज्येष्ठौ श्रौमः, आषाढश्रावणौ प्राष्ठिति च । स. सु.
६ अ. ।

कालजः । पुं । कुकुटे । रा. नि. व. १२ ।

कालज्ञानम् । स्त्री । चिकित्साशास्त्रविशेषे येन

काली ज्ञायते । रत्नविनयशास्त्रविशेषे शम्भुनाथ-
कृते ।

कालतालः । पुं । तमालवृक्षे । रा.नि.व.६।

कालतिन्दुकः । पुं । कुपीली । कृष्णं वा
आतनूष ।

कालतुण्डम् । स्त्री । कृष्णागुरुणि । वै.निघ. ।

कालत्रयम् । स्त्री । वर्तमानभूतभविष्यम् ।

कालदोला । स्त्री । नीलीवृक्षे । भा. ।

कालधर्मः (स्यन्) । पुं । मल्ली । अम. ।

कालनिर्यासः । पुं । गुग्गुली । शिखण्डम् ।
रा.नि.व.१२ ।

कालपत्री । स्त्री । तालीशपत्रे । वै.निघ. ।

कालपर्णः । पुं । तगरवृक्षे । श.र. ।

कालपर्णिका (र्णी) । स्त्री । कृष्णविवृति ।
कान्ते उडुडी । भा.पू.१७ । रा.नि.व.११ ।

कालपालकम् । स्त्री । कद्रुप्रसक्तिकायाम् ।

कालपाशी । स्त्री । श्यामालतायां । रत्ना ।

कालपीलुकः । पुं । कुपीली । भा. ।

कालपुष्पः (कः) । पुं । कूलचरमृगविशेषे ।
च.चि.२५. । अयं कूलचरगुणः । सु.सू.४६५. ।
कृष्णचटके । वै.निघ. ।

कालपुष्पम् । स्त्री । कलायवृक्षे ।

कालपृष्ठः । पुं । मृगविशेषे । कृष्णमात्र इति-
१ । ह.च. । कद्रुपर्णिणि । मीठचतुके ।

कालपेशिका । स्त्री । मज्जिष्ठायाम् । कृष्णजी-
रके । वै.निघ. । श्यामालतायाम् । रत्ना ।

कालपेष्ठी । स्त्री । श्यामालतायाम् । भांगी-
लता । रत्ना ।

कालप्रभातम् । स्त्री । शरदृतौ । त्रिका. ।

कालप्रिया । स्त्री । अश्वगन्धायां । रा.नि.व.४।

कालबलप्रवृत्तः । पुं । आधिदैविकरोगमात्रे-
ये शीतोष्णवातवर्षादिनिमित्ताः, तेऽपि च हिंसा
व्यापन्नमुक्ताः, अत्यापन्नमुक्ताश्च । सु.सू.२४५. ।

कालबालः (लुकः) । पुं । कद्रुचे । प.सु. ।

कालभण्डा । स्त्री । श्वेतगङ्गायाम् । वै.निघ. ।

कालभाण्डिका । स्त्री । मज्जिष्ठायाम् । रा.
नि.व.६ ।

कालभृत् । पुं । मूर्त्ये । [निघ. ।

कालमल्लिका (म्ली) । स्त्री । कृष्णार्जके । वै.

कालमानम् । स्त्री । कालविषयिणि परिमाणे ।
यथा — १८ निमेषे १ काश ३० का. १ कला,
३० कलाः १ क्षणः, १२ क्ष. १ संवत्स्रम्, ३० सु.
१ अहोरात्रः (दिनं), १५ दि. १ पक्षः, २ पक्षौ
१ मासः, २ मा. १ उत्तरः, ३ क्ष. १ अयनम्, २
अय. १ वर्षः ।

कालमानः (लः, कः) । पुं । कृष्णपत्रसूत्र-
तुल्यम् । कान्ते पीठा । छोटे तुलसी । प.सु. ।
कृष्णमल्लिकायाम् वर्वरिकेति लोके । वाङ्म. । सु.
सू.३७५. । भा.पू.१७. । च.चि.२५. । वा.सुरसादिः ।

कालमारिषः । पुं । बृहत्पत्रतण्डुलीयशर्के ।
सूत्रमारिषे । बड़े टाँपानटिशा, काँटानटिशा,
छोटे गटिशा । भेष. । च.द.अस्त्रपित्त.चि.अश्वग-
दौ. र.मा. ।

कालमाला । स्त्री । कृष्णार्जके । वा.सू.१५
अ. । “सुरसयुगफणिवृक्षकालमालाविडम्बम् ।”

कालमुखः । पुं । वानरे । रा.नि.व.१६ ।

कालमुष्कः (कः) । पुं । (Bignonia in-
dica) घण्टापाटलवृक्षे । प.सु. । कृष्णपुष्पघण्टा-
याम् । च.द.सि.यो.चारविधिः । “तीये कालमु-
ष्ककस्य विपक्षेत् ।” श्वेतपुष्पः कृष्णपुष्पः पीतपुष्प-
स्तथैव च । पीतो रम्यो वरस्तेषु कालमुष्काः प्रकौ-
र्मिताः ॥ कु.टी. । विश्वामिवः ।

कालमूलः । पुं । रक्तचिचके । ब्रह्मचि.ते ।
रा.नि.व.६ । [रा. ।

कालमेशिका । स्त्री । मज्जिष्ठायाम् । अ.टी. ।

कालमेषिका (षी) । स्त्री । श्यामालता-
याम् । भा.पू.१७. । मज्जिष्ठायाम् । वै.निघ.२७.
उन्मा.चि. । कृष्णजीरके । विहतायाम् । रा.नि.
व.६ । वाकुल्याम् । रा.नि.व.४ । हरिद्रायाम् ।
रा.नि.व.२३ । श्वेतजीरके । वै.निघ. । श्यामाल-
तायाम् । प.सु. । [निघं मीहति । मा.नि. ।

कालमैत्री । पुं । तन्नामकमेहरीणे । वेन मसी-

कालरात्रिः । स्त्री । भीमरश्मिनि । हारा ।

काललवणम् । स्त्री । काचलवणे । म० ल-
वण । रा.नि.व.६ । विडलवणे । विटलवण । प.
सु. । च.शा.पञ्च । [लोह । र.मा. ।

काललौहम् । स्त्री । तीक्ष्णलौहे । तीक्ष्ण

कालवङ्कः । पुं । कालियाकड़ा इति ख्याते
क्षुपे । रसेन्द्र चि.सुधावतीगुह्ये ।

कालवस्तिः । पुं । वर्षादी वातायुपश्मार्थं
बली । स च पञ्चदशविधः — आदी स्नेहवस्तिरेकः,
ततो निरुहवस्तिरेकः पुनः स्नेहवस्तिः ततः निरु-
हवस्तिः, एवं द्वादशवस्तीन्यतरश्चेति कृत्वा अने-
नैवः स्नेहवस्तयः कार्याः । च.सिद्धि.१.अ. ।

कालवानरः । पुं । कृष्णमुखवानरे । रा.नि.
व.१६ ।

कालवाहनः । पुं । महिषे । वै.निघ. ।

कालविध्वंसनरसः । पुं । पाण्डुरोगि हितः ।
पाठः — “शुद्धतं हेम तारं ताम्रं तालञ्च मर्दयेत् ।
जवीरनीरसयुक्तं आतपे मर्दयेद्दिनं । सञ्चतुल्यं
पुनः मृतं चित्रा पिष्टं प्रकल्पयेत् । धूलूरफलम-
प्यस्यं दीलायले चार्धं पचेत् । धूलूरास्तद्रवैरेव
भाण्डे चूर्णे प्रपाचयेत् । आदाय मन्थयेत्स्नेह इष्टिका-
यन्त्रं पचेत् । जाल्बीरैर्युक्तं पिष्ट्वा अध ऊर्ध्वं प्र-
दापयेत् । तल्यं तल्यं पुनर्द्वयं रुद्धा लघुपुटे पचेत् ।
शतधा गन्धकैः जीर्णं तदुद्धृत्य विचूर्णयेत् । लौह-
भक्ष्यं समांशञ्च दत्त्वा मर्द्यं द्रवैर्दिनम् । कण्टकार्या
वृहत्पात्रे तथाग्नीनां द्रवैरपि । प्रतिद्रवैर्दिनं मर्द्यं
पुटेत्यधिरूपलेः । एवं नवपुटे दयं द्रावे द्रावे
विधा विधा । वक्रार्कचिरविलानां द्रवैस्त्रिपुटेः
पचेत् । अम्लसूत्रागतं पश्चात् आदाय चूर्णयेत्पुनः ।
दशंशेन विषं योज्यं गुग्गुमात्रं प्रयोजयेत् । का-
लविध्वंसनो नाम रसः पाण्डुमयापहः ॥” शुद्धपा-
रदं स्वर्यं रीप्यं ताम्रं हरिताम्रं समभागं समर्थं
सर्वसमं पारदं पुनर्दत्त्वा जल्वीररसेः आतपे दिनं
पेषयित्वा पिष्टिं कुरु । पिष्टिञ्च धूलूरफलमध्ये सं-
स्थाप्य दीलायां चार्धः पक्का चूर्णयेत् । तत्र चूर्णं
धूलूररसेन भाण्डे पक्का बल्लवर्धं कृत्वा पुनर्दृष्टि-
कायलेन पचेत् । ततः जल्वीररसपिष्टं गन्धं प्रति-
नारं सर्वसमं ऊर्ध्वो दत्त्वा शतवारं लघुपुटे प-
चेत् । तथा चूर्णयित्वा सर्वसमं लौहभक्ष्यं दत्त्वा

कण्टकार्यादीनां प्रत्येकं रसेन विधा समर्थं पञ्च-
करीषैः ६ पुटा देयाः । पुनश्च प्रत्येकं चित्रकादिर-
सेन मर्दयित्वा ६ पुटा देयाः । अम्लसूत्रासमदश-
मांशविषं संमिश्र्य १ गुग्गुं प्रयोजयेत् । रस.र. ।

कालविषाणिके । स्त्री । काकोलीषीरका-
कीन्थी । वा.उ. । [वै.निघ. ।

कालवीजकः । पुं । महानिम्बे । कालतित्तुके ।

कालहन्तः (चः) । पुं । कुलत्थकचे । कूर्ष्टि
कलांश्चैव गीह् । “कुलत्थकः कालहन्तः” हे.च. ।

कालहन्ता (न्तिका) । स्त्री । रक्तपाटलह-
न्ते । राज. । पेटिकायां । पेटात्रि गीह् । रत्ना. ।
See कुवेराक्षी ।

कालहन्ताकः । पुं । पेटिकायां । पेटात्रि ।

कालहन्ती । स्त्री । पाटलाहन्ते । पार्श्व गी-
ह् । रा.नि.व.१० ।

कालवेला । स्त्री । शनैश्चरवेलायाम् ।

कालशकम् । स्त्री, पुं । A sort of po-
thorb. चुचुशुका । हिं नरिच् । तं करिवेपचे-
द् । गुणा — आग्नेयं गुरु शीघ्रञ्च । राज.३.प. ।
“कालशकः कटुभिक्तः पटुरग्निप्रदीपनः । पाच-
को भेदको रुच्यो वातलीणः सरः स्मृतः । कफ-
शोषविषाग्नीनां नाशनः परिकीर्तितः ।” शर-पु-
ञ्जायाम् । वै.निघ.१.भ.उन्मा.चि. । कुलत्थशके ।
तुलसीहन्ते । [रा.नि.व.१६ ।

कालशालिः । पुं । कृष्णशाली । काल धान ।

कालशे(से)यम् । स्त्री । पादजलेन विभाग-
दधिकृते तके । पौल. । रा.नि.व.१५ । आले ।
हरिताल ।

कालसङ्कर्षा । स्त्री । नववर्षीयकन्यायाम् ।

कालसर्पः । पुं । कृष्णसर्पे । चिका. ।

कालसारम् । स्त्री । पीतचन्दने । कलंबक
इति लोके । भा.पु.१.भ. । पुं । कृष्णसारकशे । कृ-
ष्णानुगुणि । तित्तुके । वै.निघ. । हरितालके ।

कालस्कन्धः । पुं । (Diospyros embry-
opteris.) तित्तुकाहन्ते । ऊँद गीह्, गीव गी-
ह् । र.मा. । गुणा — “कालस्कन्धश्च इधुरी मन्थी
हयो गुरुः स्मृतः । धातुवृद्धिकारः शीतः अमदाह-

कलापहः । पितृशीघ्रं विस्फोटं पितृचैव विना-
शयेत् ॥ वै.निघ. । विट्छदिरि । श्वश्रवात् ।
उदुम्बरहवे । रा.नि.व.८।११ । जीवकद्रुमे । त-
मालपत्रहवे । तृणप्रोत्तत्र गांश्च । वै.निघ. ।
कालतालि । मे. ।

कालस्करः । पुं । तिन्दुकहवे । अम. । तमा-
लहवे । उगाल गांश्च । रा.नि.व.८ ।

कालस्थाली । स्त्री । पाटलहवे । भा.पू.१भ.।

कालह्वीनः । पुं । लोध्रहवे ।

काला । स्त्री । विव्रति । रा.नि.व.६ । कृष्ण-
विव्रति । मे. । पिपपल्याम् । नागबलायाम् । वै.
निघ.२भ.वा.व्या. । नीलिन्याम् । च.चि.३अ. ।
मन्निहायाम् । सुदृक्कणजीरके । सु.सु.मिश्र.अ. ।
अहिनायाम् । कानिशाकं । रत्ना. । भेष.ना-
जीत्रणचि. । अश्वत्थायाम् । पाटलायाम् । भा. ।

कालाग(गु)रु । क्ली. । कृष्णागुरुणि । रा.नि.
व.१२ ।

कालाग्निभैरवः । पुं । ज्वरे रसः । अच पा-
रद १ भ. गन्धक २ भ. कज्जलीं विधाय गीचुर-
क्काथेन भावयेत् । शक्ते चूर्णयित्वा चूर्णसमं ताम-
चूर्णं, तामस्याष्टांशं विषं, ह्रिङ्गुलं १ भ. धूलूवी-
जं २ भ. हरितालं ३ भ. मनःशिला ३ भ. टङ्गणं
३ भ. खरं ३ भ. जैपालं ३ भ. स्वर्णमाचिकं ३
भ. लौहं १ भ. वज्रच १ भ. सर्वसर्ककोरिण म-
ईयेत् । पञ्चादशमूलपञ्चमूलयोः काथेन यथाक्रम-
म्पहरैकं सम्मर्द्य चणकाभा वटी कार्या । भेष.ज्व.
चि. । रस.कौ. ।

कालाग्निरसः । पुं । भगन्दरे रसः । पाठः
—“शुद्धतत् समं गन्धं मृतनागं सतुल्यकं । जीरकं
सैन्धवं तुल्यं तिक्ताकोशतकोद्रवैः । पिष्टं तक्षेप-
नाङ्गि भलणाश्च भगन्दरम् ॥” भावा २ गुञ्जा ।
रसर. ।

कालाग्निरुद्ररसः । पुं । कुष्ठाधिकारि रसः ।
पाठः—“सूतकान्नामतीक्ष्णानां भस्मासक्तिकगन्धकं ।
पथ्याककोटकीकन्दे चित्रा लिङ्गा मृदा वहिः । भू-
भराण्डे पुटे पथ्याह्निके तत्रिचूर्णयेत् । दशमांशं
विषं दीप्यं मासमाचनु भवेत् । रसः कालाभि-
रुद्रोऽयं दग्धाह्निं विसर्पयन् । पिपपत्नीमधुसंयुक्ता-
मनुपानं प्रकल्पयेत् ॥” अम्यः ज्वरे । यथा—“स-

रिचं गन्धतुल्यं चित्रा पितैर्विभावयेत् । मायूर-
मन्थवाराहच्छागमाद्विषजैरपि । समक्षैरथवा व्यक्तेः
दिनैकं भावयेद्रसं । संयोज्यं गरलघापि वटिकां
कारयेद्बुधः । रसः कालाभिरुद्रोऽयं विगुञ्जं भच-
येत्ततः ॥” स्नानं पथ्यं । रस.र.ज्व.चि. ।

कालाजाजी । स्त्री । कृष्णजीरके, मङ्गरैलायां
च । भा.म.१.भागजुज्व.चि. । “कालाजाजी तु
सगङ्गा ।”

कालाञ्जनी । स्त्री । कृष्णकार्पाससुपे । का-
लाञ्जनीति सर्वत्र प्रसिद्धा । काल कार्पास । गु-
णाः—कटुः उष्णः अस्त्रा आमक्तमिघ्नी अपानाक-
र्तशमनी जठरासयघ्नी च । रा.नि.व.४ । कृष्णका-
र्पासिका प्रोक्ता कट्टी हृद्भोगनाशिनी । मलसाम-
हर्त्रीयैव उदरघातकं हरति ॥ नील्यां । वै.निघ. ।

कालाण्डजः । पुं । कीकिलि । [२१ ।

कालादिकः । पुं । वैशाखमासे । रा.नि.व.
कालानुनादी । पुं । कलविद्धे । उड्डि ।
कपिञ्जले । चातके । मे. । वनकुण्डे । वै.निघ. ।
वृहत्कृष्णमलिकायाम् ।

कालानुशा(सा)रिवा । स्त्री । कृष्णश-
रिवायाम् । सु.चि.२०अ. । तगरपादिके । तत्र-
त्रपाङ्कजः । शीतलीजटायां । शिडेनी । छापि ।
च.द.सूवाघात.चि. । “बलाकालानुसारिवा ।”

कालानुसारकम् । क्ली. । तगरपुष्पे । रा.
नि.व.१० । पीतचन्दने । भा.पू.१भ. ।

कालानुसारिः (री) । पुं । शिंशपात्रवे ।
सूषिके । वै.निघ. । शैलजे । रा.नि.व.१२ । अगु-
रुणि । सु.चि. ७अ. ।

कालानुसारिणी । स्त्री । पिच्छीतगरे । श्वे-
तशारिवायाम् । कृष्णशारिवायाम् । वै.निघ. ।

कालानुसार्य(क)म् । क्ली. पुं । शिंशपात्र-
वे । शिशु । मे. । कृष्णचन्दने । मे. । च.चि.२।३अ. ।
(कम्) शैलजे । रा.नि.व.१२ । अम. । पीतचन्दने ।
सु.सु.२६अ. । तगरे । भा. । पिच्छीतगरे । वै.निघ. ।

कालानुसार्या । स्त्री । तगरे । सु.चि.२अ. ।

कालान्तकरसः । पुं । कासाधिकारि रसः ।
पाठः—“ह्रिङ्गुलं मरिचं व्यीथं टङ्गणं गन्धकं सर्प-
जम्बीररससंयुक्तं मईयेद्यामसाचकम् ।.....”

गुञ्जामात्रपदानेन सर्वं नाशय तत्त्वज्ञानम् ॥” इति।
द्वितीयः यक्षाधिकारि द्रुतः यथा—“कृत्यालौकिक-
यो मूषा ऊर्ध्वतो दादशाकुला । मर्द्दितं स्वर्णवारा-
होदृक्कन्यारसैः समम् । लघुनैर्यममावच्च पि-
च्छहृत्वा निवेशयेत् । पूर्वोक्तायाच्च मूषायां सूत-
पादश्च गन्धकम् । निर्गुच्छीरसस्मिष्टं मूषायां तं
विनिक्षिपेत् । आच्छाद्य लौहचक्रेण वक्यत्वेण जा-
रयेत् । एवमष्टपुटैः जीर्णं समुद्भूय विचूर्णयेत् । प-
ञ्चगव्यामिति खादेदनुपानं स्याद्भवत् । देयः का-
लालकी नाम्ना रसोऽयं राजयन्नुत् ॥” रस.र. ।

कालान्तरप्राणहरमर्म । स्त्री । तन्मर्म-
स्थानं यवाद्भते पलाने वा मासाने वा मरणं भवे-
त् । तानि च सौम्याग्नेयानि अग्निगुणेषु आग्नेय-
गुणेषु क्रमेण च सीमगुणेषु कालान्तरेण क्षपयन्ति ।
तानि ११ । तेषां वचसि ८, (सोनमूले २, सोनरी-
हिते २, अपलापे २, अपलस्त्रे २), सीमन्ते ५,
तल्लदये ४, चिप्रे ४, इन्द्रवल्ली ४, कटितरुणे २,
पाश्र्वयोः २, वृहत्यां २, नितम्बे च २ । सु.शा.६अ.

कालान्तरविषः । पुं, स्त्री । मूषिकादौ । लू-
तादौ च । हे.च. । [पिपणायाम् । धरणिः ।

कालापः । पुं । शिरःकेशे । शार्धारं फूल । स-

कालास्त्रम् । स्त्री । शुक्ले । वै.निघ. ।

कालायसम् । स्त्री । काललौहे । प.सु. ।

कालाह्वः । पुं । काकतुङ्गरां । काकतिन्दुके ।
वै.निघ. ।

कालि(ली)कः । पुं । जलकुण्डे । पानिको-
टि । (कः) कौष्ठपक्षिणि । श.र. । स्त्री । कृष्णच-
न्दने । श.च. ।

कालिका । स्त्री । वयोनिरूपके वाजिदन्ताय-
रेखाविशेषे । सा वक्रा कृष्णा च । षष्ठे सप्तमोऽष्टमे
वान्दे क्रमाद्भवति । “वक्रा तु कालिका रेखा कृ-
ष्णा दन्तायसंस्थिता । षष्ठे च सप्तमे वर्षे चाष्टमे च
भवेत् क्रमात् ॥” ज.द. हिमान्यां । काकोल्याम् ।
रा.नि.व.१ । कर्कटशृङ्गाम् । रा.नि.व.६ । यकृत-
खण्डे । कृष्णजीरके । भा.पू.१भ. । खण्दीषे । ज-
टा । जीरकीटे । रोमावक्राम् । हारा । वृषि-
कपचह्वे । एलायां । वै.निघ. । पटोलशाखायां ।
मांसां । काकायां । शिवायां । मी. । सौराष्ट्रवृत्ति-

कायाम् । कर्कटीलतायाम् । कालशके । वै.निघ. ।
मयविशेषे । हे.च. । कृष्णचटके । भा.पू. ।
रा.नि.व.१६ । नीलोद्वे । मद. । कुम्भटिकायां ।
अ.टी.भ. । विशिरीहरीतक्षां । सा गन्धयोगकरि
प्रशस्ता । राज. । कर्णकोटीविशेषे ।

कालिकाशकः । पुं । कालशके । वै.निघ. ।

कालिकास्थि । स्त्री । नेत्रास्थिविशेषे । वै.निघ. ।

कालिङ्गतः । पुं । कासमर्द्दह्वे । प.सु. ।

कालिङ्गः (ङ्गिन्) । पुं, स्त्री । Water
melon. कालिङ्गफले । उन्नमूख । अचि. । इन्द्र-
यवे । गजे । वै.निघ. । भूमिकर्कारी । दिवाति
कृमिङ्गा । उत्त. वेताडु । सर्पे । मे. अङ्गीकृतसारे ।
हे.च. । कुटजह्वे । भा.पू.१भ. । लौहभेदे यथा—
“कालिङ्गी लिङ्गवान् यः स्याद्वनः सूक्ष्माङ्गी म-
तः ।” सुखबोधः ।

कालिङ्गमानम् । स्त्री । कलिङ्गदेशप्रचलिते
मागधादवरे भौषधादिभक्षणविषयिणि मानभेदे ।
यथा—१२ सर्पपः १ यवः, २ य. १ गुञ्जा, ३ गु.
१ वल्लः, ८ गुञ्जा १ माषः, ४ मा. १ शाणः नि-
ष्कः टङ्गी वा, ६ मा. १ गद्याणः, १० मा. १ क-
र्षः, ४ क. १ पलम् । यवो दादशभिर्गौरसर्षपैः
प्रीच्यते बुधैः । यवद्वयेन गुञ्जा स्यात् त्रिगुञ्जी वल्ल-
उच्यते । माषो गुञ्जाभिरष्टाभिः सप्तभिर्वा भवेत्त-
चित् । स्याच्चतुर्माषकैः शाणः इत्यादि । भा.पू.१भ. ।
सर्षपादिमानम् ।

८ सर्षपाः = १ यवः । २ यवौ = १ रक्तिः ।
२ रक्ती = १ वल्लः । ४ वल्लाः = १ माषः ।
४ माषाः = १ शाणः । १ शाणी = १ कर्षः ।
२ कर्षौ = १ शुक्तिः । २ शुक्ती = १ पलं ।
२ पले = १ प्रसृतिः । २ प्रसृती = १ कुडवः ।
२ कुडवौ = १ मानिका । २ मानिके = १ प्रस्थः ।
४ प्रस्थाः = १ आदकः । ४ आदकाः = १ द्रोणी ।
२ द्रोणी = १ शर्पः । २ शर्पे = १ खारिका ।
१०० पलानि = १ तुला । १० तुलाः = १ भारः ।

परमाखादिमानम् ।

१० परमाणवः = १ चरैरुणः । ६ च. = १ मरीचिः ।
६ मरीचयः = १ राजिका । ३ रा. = १ सर्षपः ।
८ सर्षपाः = १ यवः । ४ यवाः = १ गुञ्जा ।
४ गुञ्जाः = १ पणः । ६ गुञ्जाः = १ माषा ।

- ४ मावाः = १ शावः = ॥० तो. ।
 २ शावी = १ कोलः = १ तो. ।
 २ कोली = १ कर्षः ।
 २ कर्षी = १ षड्पः = २ तो. ।
 २ षड्पौ = १ पलः = ४ तो. ।
 २ पले = १ प्रस्थतिः = ८ तो. ।
 २ प्रस्थती = १ कुडवः = १६ तो. ।
 २ कुडवौ = १ मानिका = २२ तो. ।
 २ मानिके = १ प्रस्थाः = ६४ तो. ।
 ४ प्रस्थाः = १ चाटकाः = २५६ तो. ।
 ४ चाटकाः = १ कलसः = १०२४ तो. ।
 २ कलसी = १ शर्पः = २०४८ शे. ।
 २ शर्पौ = १ द्रोणी = ४०९६ शे. ।
 ४ द्रोण्यः = १ खारी = १६३८४ शे. ।
 १०० पलानि = १ तुला = ४०० तो. ।
 २००० पलानि = १ भारः = ८००० शे. ।

ब्रीह्यादिमानम् ।

- ४ ब्रीह्यः = १ गुग्गा । ५ गुग्गाः = १ पणः ।
 ८ पणाः = १ धरणी । २ धरणी = १ कर्षः ।
 ४ कर्षी = १ पलः । १०० पलानि = १ तुला ।
 २० तुलाः = १ भारः ।

कालिङ्गिका (ङ्गी) । स्त्री । चिह्नित । उ-
 डेङ्गी । रा.नि.व.६ । राजकर्कश्याम् । मे.गचिक ।

कालिन्द(क)म् । स्त्री । (Cucumis utila-
 tissimus) Water melon. कालिङ्ग । कलि-
 दा इति ख्याति फलविशेषे । उन्नमृज् । हिं तरवू-
 ज । उन्. तरपुज । सु.सु.४६ अ. । गुणाः—शीत-
 लं याहि खादुपाकरसं गुरु विटथि । मद. । तथ
 पक्ष्य गुणाः—पित्तहृत्करम् उष्णं कफवातनाश-
 नं । वै.निघ. । कालिङ्गं याहि कफपित्तयक्ष्माच्छी-
 तलं गुरु । अत्रि. । दृष्टियमपित्तनाशि कफवात-
 कारिलं । तथपगुणाः—रुधिरस्थापनं तिक्तञ्च ।
 “पक्वतु सीधं सचारं पित्तलं कफवातजित् ।”
 भा. ।

कालिन्दिका (न्दी) । स्त्री । अरुणचिह्नित ।
 रा.नि.व.६ । श्वेतकटभीह्वे । रा.नि.व.८ । See
 कटभी ।

कालिन्दीसूः । पुं । सूयं । त्रिका. ।

कालि(ली)य(क)म् । पुं, स्त्री । (यः) कृष्ण-

सर्पविशेषे । (यकः) कृष्णागुरुणि । कर्णाग्रज् ।
 र.मा. । च.चि.३ अ. । पीतचन्दने । कलम्बक इति
 लोके । गुणैः रक्तचन्दनसदृशगुणम् विशिषेण व्यञ्ज-
 नाशनम् । भा.पू.१ भ. । रक्तदीपहरं विशिषेण वा-
 तघ्नञ्च । मद.व.२ । भा.म.४ भ. नीलिकाव्यञ्ज.चि. ।
 दारुहरिद्रायां । श.र. । वै.निघ.२ भ. अप.चि.वा.
 व्या.एलादितैले । मलेन्दीकाष्ठे । मल्लिकां दद-
 दाङ्ग । “कालीयकरसीपेतम् ।” सि.यो. च.द.वा.
 व्या.एलादितैले । सु.सु.२८ अ. । शिलाजतुनि ।
 वै.निघ. । लीह ।

काली । स्त्री । नीलिन्यां । रात्री । पाटलायां ।
 कृष्णत्रिवतायां । मञ्जिष्ठायां । कृष्णवेचे । वै.निघ. ।
 कृष्णकार्पास्याम् । रा.नि.व.४ । कृष्णजीरके । प्र-
 धीकायां । चिह्नित । रा.नि.व.६ । हृषिकाव्याम् ।
 रत्ना. । चीरकीटे । मे.लङ्किकं । श्वेतजीरके । क-
 ष्टकपाल्याम् । कृ.लक.उ. । भैष.अस्त्रपि.चि.४६.
 चुधावल्यां कन्दर्पसारतैले । [वक. श.र. ।

कालीकः । पुं । Heron. क्रीचे । कौ.१८
कालीची । स्त्री । यमविचारभूमी । त्रिका. ।

कालीतनयः । पुं । महिषे । हे.व. ।

कालीयका । स्त्री । दारुहरिद्रायाम् । भैष. ।

कालीयकचोदः । पुं । कुङ्कुमे ।

कालीयागुरु । स्त्री । कृष्णागुरुणि । कलम्ब-
 कटु इति लोके । भा.उ.वाजी.चि.चन्दनादितैले ।

कालीरसा । स्त्री । कदलीह्वे । वै.निघ. ।

कालुष्यम् । स्त्री । रजोगुणकर्माकलुषतायाम् ।
 रा.नि.व.२१ ।

कालेय(क)म् । स्त्री । कुङ्कुमे । पीतचन्दने ।
 मलेन्दीचन्दनमिति लोके । रा.नि.व.१२ । सु.सु.
 २८ अ. । कृष्णचन्दने । कुङ्कुमाङ्गु । प.सु. । च.द.
 पित्तज्व.चि. । यक्षति । मे. । हरिचन्दने । रा.नि.
 व.२२ । पुं । दारुहरिद्रायां । रा.नि.व.६ । कुङ्कु-
 रे । रा.नि.व.१८ । कामलरोगभेदे । कुङ्कुमाङ्गु ।
 पीतवर्णसुगन्धिकाष्ठे । नीलकमले । शिलाजतुनि ।
 वै.निघ. ।

कालोद्यम् । स्त्री । कमलवोजे ।

कालोलः । पुं । द्रोणकाके । विषभेदे । मे. ।

काल्यः (ल्यः) (कः) । पुं । (Carcuma zerumbet.) गन्धशल्यां । प.सु. । व्याघ्रनखे । नशी । वै.निघ. । चामरहरिद्रायां । काश आना । चम. । श.र. ।

काल्यम् । स्त्री । प्रत्यक्षे । हे.च. ।

काल्या । स्त्री । गर्भग्रहणप्राप्तकालायां रजःखलायां गवि । दांठान् गांहे । प्रतिवर्षप्रसवशीलायां गवि । दहन्न विडेनौ गांहे । हला. ।

कावारम् । स्त्री । An aquatic plant. (Vallisneria) शैवले । ऋ.७.३ । हारा. ।

कावारी । स्त्री । दण्डादिच्छन्ने । टो.का. । त्रिका. । [कोकपलिणि । मे.कविकं ।

कावकः । पुं । कुकुटे । पीतमस्तकपविषि ।

कावेरम् । स्त्री । कुङ्कुमे । जटा. ।

कावेरी । स्त्री । हरिद्रायां । इन्द्र. । मे.रत्रिकं । खनामप्रसिद्धभारतवर्षीयदाक्षिणात्यनद्याम् । एतज्जलं खादु यमघ्नं लघु दीपनं ददुकुष्ठघ्नं मेधाबुद्धिरुचिप्रदञ्च । रा.नि.व.१४ ।

काशः (कः) । पुं, स्त्री । A species of grass. (Saccharum spontaneum.) खनामख्यातदण्डविशेषे । “चामरपुष्पः” इति । सु. स. २८८. । “श्वेतचामरकः इति ।” वा.स. १५५. । “गोकण्टकोक्तसहाचरवाणकाशाः ।” (कण्टकां वास । हिं कास । भं कं काउंसु, काजलु । तं रे-लु । कौं कसाड । स द्विविधः, तत्र प्रथमः उ-शोरीति कशाड इति च लोके ख्यातः । गुणाः—मधुरः तिक्तः स्वादुपाकः हिमः सरः सूत्रकृष्ण-रौदाहरक्तदोषक्षयपित्तरोगघ्नश्च । भा.पू.१.भ. । शी-तलः गीत्यः रुचिजनकः द्रव्यः पित्तादहघ्नः तपि-करः बल्यः शुक्लः श्वमश्रीयकफघ्नश्च । द्वितीयः—मधुरः शीतः पित्तादहक्षयघ्नश्च । रा.नि.व.८ । पुं । कण्टकखूयने । चूते । श.र. । रोगविशेषे । See कासः । काशिराजपितरि सुहृन्ने ।

काशनाशनः । पुं । कर्कटभक्ष्याम् । रत्ना. ।

काशपुष्पकम् । स्त्री । स्वावरविधानगंतकन्द-विषे । वा.उ. १५५. । [ष.टी.रा. ।

काशमर्हः । पुं । कासमर्हच्छपे । काशकाजम् ।

काशा (शी) । स्त्री । काशदण्डे । च.टी.भ. ।

काशात्मलिः । स्त्री । A kind of silk cotton tree. (Bombax hepta phyl- lum.) कूटशाख्याम् । कृशिशूल. । जटा. ।

काशः । पुं । धन्वन्तरिपितरि सुहृन्ने ।

काशिकन्या । स्त्री । काशितनयायाम् ।

काशिश्रीकाश्रियः । पुं । दिवोदासे, धन्वन्तरी । श.र. ।

काशियहः । पुं । अथस्य दृष्ट्यहविशेषे । ल-क्षणं यथा—“अकस्माद्यस्य लीमानि शीर्यन्ते यस्य लङ्गति । शून्यपश्चिमपादस्य तस्य काशियहं वदेत् ॥ ज.द.५७५. ।

काशिश्रीराजः । पुं । धन्वन्तरी । त्रिका. ।

काशिलः । वि । काशदण्डमये । काशनिर्मिते ।

काशी । वि । कासरीगणि । राज. ।

काशीश(ष)(स)म् । स्त्री । Green sulphate of iron. खनामख्यातीपधातुविशेषे । शिटरक्तम् । हिं मांगफूल, कौशीश । प्रयोगा. इ-हखिलाभणिरसे । काशीशं द्विविधं धातुपुष्पमे-दात् । धातुकाशीशं हरितं लोहितञ्च, अन्यत् शुक्लं कृष्णञ्च । र.सा. । पुष्पकाशीशं किञ्चित्पीतं, भस्म-वत् मृत्तिकाकं धातुकाशीशं । गुणाः—“काशीशं धातुकाशीसं पांशुकाशीशमित्यपि । तदेव किञ्चि-त्योतन्तु पुष्पकाशीशमुच्यते । काशीशमुष्णमस्त्रञ्च तिक्तञ्च तुवरं तथा । वातश्लेष्महरं किंशं नेत्रकण्डू-विषप्रणष्ट् । सूत्रकृष्णरौद्रिचित्रनाशनं परिकीर्त्तितम् ॥” भा. । “शीतलं स्निग्धं पित्तनेत्ररुजापहं । पित्तापक्षारशमनं रसवद्गुणकारकम् ॥” संशुद्धः । कषायत्वं विषकुष्ठकृष्णमिखर्ज्जुनाशित्वं चतुर्थं कान्ति-करञ्च । रा.नि.व.११ । तच्छुद्धिश्च भद्रराजसेन सकृत् स्वेदेन भवति । तच्च निम्बलं स्निग्धं चित्तनी-चरोगहरं पित्तापक्षारघ्नं रसवद्गुणकरञ्च । र.सा.सं. ।

काशीशञ्चितयम् । स्त्री । काशीशधातु-का-शीशपुष्प-काशीशेषु । मेघ.श्रीहचि.महाद्रावके ।

काशीशायनैलम् । स्त्री । स्त्रीरोगे हितम् ।

“काशीशतुरगगन्धाशवरगजपिप्पलीविपक्वेन । तै-लेन यानि हविं सानकर्णवरारुल्लिङ्गानि ।” कपः

श्रीयं (शिरःकम्) । तुरगगन्धायगन्धाय । शावरी
रीधः । अत्र तैलस्य शरावः । कल्कस्य च तैलपा-
दांशः । च.द. । [वर्तौरीसे ।

काशीसन्धूतः । पुं । पारदे । र.सा.सं. । पा-

काशूकारः । पुं । गवाकण्डवे । वै.निघ. ।

काशेक्षुः । पुं । काशि । भा.पू.१भ. ।

काश्मरी । स्त्री । कपिलद्राचायाम् । रा.नि.व.
३ । स्रगनाभी । गृगनाभि । भा. । गाभारीहवे ।
रा.नि.व.८ । गाभारीफलै । च.द.वातपित्तज्व.चि. ।
“काश्मरीपत्रकं लोधम् ।” पुष्करमूले । वै.निघ. ।

काश्मरीफलम् । स्त्री । गाभारीफलमज्जायां ।
सि.यो.पित्तज्व.चि. ।

काश्मर्यः । पुं, स्त्री । गाभारीहवे । शीमात्र
शीम् । रा.नि.व.८ । “सारिवीशीरकाश्मर्यः ।”
कायफलहवे । पुष्करमूले । वै.निघ. । स्त्री । गाभा-
रीफलै । शीमात्र फल । गुणाः—हृद्यं सूत्रविबन्धनं
पित्तास्रग्वातनाशनं । केश्यं रसायनं मध्यं काश्मर्यं
फलमुच्यते ॥ सु.सू.४६अ. । सि.यो.वा.ज्व.चि.द्रा-
चादी । “द्राचागुडूचीकाश्मर्यंचायमाणाः ।” च.
सू.४अ. ।

काश्मर्यफलकायः । पुं । गाभारीफलक-
वाये । च.द.पि.ज्व.चि. । “काश्मर्यंस्त्रायवा पुनः ।”

काश्मर्या । स्त्री । क्रस्वगाभारीहवे । वै.निघ. ।

काश्मर्याङ्गवपर्यिका । स्त्री । क्रस्वगाभा-
रीहवे । छोटि शीमात्र शीम् । वै.निघ. ।

काश्मीरम् । स्त्री । (Costus speciosus.)
कुष्ठमेदं, पुष्करमूले । पद्ममूल वा कूडविशेष ।
कुङ्कुमे । च.द.एकदशशती.महाप्रसारणीतैले ।
कल्युष्याम् । रा.नि.व.२२ । पुं । गाभारीहवे ।

काश्मीरजम् । स्त्री । कुङ्कुमे । रा.नि.व.२२ ।
कुष्ठमेदं । मे.ज.चतुष्कं । पुष्करमूले । विषः । अ-
तिविषायायाम् । वै.निघ. ।

काश्मीरजम् । स्त्री । कुङ्कुमे । प.सु. । [मि. ।

काश्मीरजा । स्त्री । अतिविषायां । आठहे ।

काश्मीरजीरकम् (का) । स्त्री, स्त्री । युक्त-
जीरके । रा.नि.व.६ । [चि.२५अ. ।

काश्मीरपुष्पम् । स्त्री । गाभारीकुङ्कुमे । सु.

काश्मीरफलम् । स्त्री । गाभारीफलै । च.द.
र.पि.चि.शतावरीहृते ।

काश्मीरा । स्त्री । कपिलद्राचायां । आठुद्र ।
रा.नि.व.११ । अतिविषायां । आठहे । प.सु. ।
खलपद्मिन्याम् । वै.निघ. ।

काश्मीरी । स्त्री । गाभारीहवे । हे.च. । भ.र.
कपिलस्रगनाभी । वै.निघ. । [व.१४ ।

काश्यः । पुं । काशिराजि । स्त्री । मये । रा.नि.

काश्यपः । पुं । स्रगविशेषे । मे. । मत्स्यवि-
स्त्री । मांसि । हे.च. । [व. । भरतः ।

काश्वरी । स्त्री । क्रस्वगाभारीहवे । विरुपको-

काषायवासिकः । पुं । सविषसीम्कोटमेदं ।
तेन दष्टे स्नेहजन्मरीगा जायन्ते । सु.कल्प.८अ. ।

काषायी । स्त्री । सविषमचिकाविशेषे । सु.क-
ल्प.८ । See मचिका । [दाहहरिद्रायां । वै.निघ. ।

काष्ठम् । स्त्री । दाहणि । काष्ठं । मे.उदिकं ।

काष्ठकम् । स्त्री । कृष्णागुडणि । वै.निघ. । अ-
गुडणि । काष्ठागुडणि । रा.नि.व.१२ ।

काष्ठकदली । स्त्री । Wild plantain,
(Musa sapientum.) वन्यकदलीविशेषे । वृ-
न्मो कला । मं काष्ठकेले । गुणाः—रुच्यारक्त-
पित्तघ्नी शीतला गुरुः मन्दान्निकरी दुर्ज्वरा अति-
मधुरा च । रा.नि.व.११ । दृष्टादाहमूत्रकृच्छरक-
पित्तघ्नी विस्फीटकास्थिरोगहरी च । वै.निघ. ।

काष्ठकीटः । पुं । घुण्णे । हे.च. ।

काष्ठकु(कूटः)टकः (कुट्टः) । पुं । A sort
of woodpecker, (Picus Bengalensis.)
पक्षिविशेषे । काष्ठकूटोक्ता पीक्षी । चिका ।
गुणाः—“तथा लघुवातहरः काष्ठकूटोऽग्निवर्धनः ।
वातश्लेष्माधिको श्लेष्मः शीतलः युक्तवर्धनः । अश्मरौ
हन्ति विशदो बलकृन्नांसतलघः ॥” अचि.२१अ. ।

काष्ठगोधा । स्त्री । तन्नामकीषपक्षिविशेषे ।
काष्ठाकारगोधाश्मे । च.चि.१अ. ।

काष्ठजम्बुः (जम्बू) । स्त्री । भूमिजम्बू ।
वनजम्बु । रा.नि.व.११ । [हार. ।

काष्ठतन्तुः । पुं । काष्ठजम्बू । कुट्टोपाका ।

काष्ठतचकः । पुं । काष्ठतनी । अ.र. ।
काष्ठदारुः । पुं, स्त्री । The tree Pinus Deodar. (Uvaria longifolia.) देवदारु-रुमेदे । देवदारुविशेषः । रा.नि.व.१२ । See देवदारुः ।
काष्ठद्रुः । पुं । A tree called Butea Frondosa. पलाशद्रुवे । रा.नि.व.१० ।
काष्ठधानी । स्त्री । काष्ठामलकौष्ठचे, सुद्राम-लके । भा.पू.१भ. ४
काष्ठधानीफलम् । स्त्री । The fruit of the plant (Embllica officinalis.) सु-द्रामलकफलं । गुणाः—कषायं कटु शीतलं रक्त-पित्तघ्नं । रा.नि.व.११ ।
काष्ठपाटला (लिः) । स्त्री । सितपाटलि-कायाम् । श्वेत पांशुकं गच्छ । रा.नि.व.१० ।
काष्ठपुष्पः । पुं । केतकीवृक्षे । केशा गच्छ । प.सु. । [काष्ठं मल्लिकां । प.सु. ।
काष्ठमल्लिका । स्त्री । खनामल्ल्यातपुष्पवृक्षे ।
काष्ठमार्जारिका । स्त्री । काष्ठविडालिका-याम् । काष्ठेतिडालि । मेघ. ।
काष्ठरजनो । स्त्री । दाहहृदिद्रायां । वै.निघ. ।
काष्ठलेखकः । पुं । घृणे । हारा. ।
काष्ठवल्गिका (ली) । स्त्री । कटुकां । क-ट्की । कटुकवल्गा । वातविशेषः । रा.नि.व.२ ।
काष्ठवासुकः । पुं । वासुकशकमेदे । वै.निघ. ।
काष्ठविवरम् । स्त्री । तरुकोटरे । श.चि. ।
काष्ठशारिवा । स्त्री । उत्तरापथप्रसिद्धे शारि-वामेदे, श्वेतशारिवायां, अनलायाम् । अनलुभू-ज । म.द.व.१ । See शारिवा । [रा.नि.व.१६ ।
काष्ठशालिः । पुं । रक्तशाली । डांडी शन ।
काष्ठसारिवा । स्त्री । श्वेतशारिवायाम् । म.द. व.१ । [लाः) । मी.ठविकं ।
काष्ठा (ष्टी) । स्त्री । कासपरिमाणे (१० क-
काष्ठाशुभ । स्त्री । शीतवर्णाशुभणि । शीत-
 अश्वत्थ । गुणाः—कटुं लीपे क्वचं कफघ्नं । रा. नि.व.११ ।

काष्ठामलकी । स्त्री । काष्ठधान्यां ।
काष्ठालुः । पुं । शृङ्खालुके । वै.निघ. ।
काष्ठालुकम् । स्त्री । काष्ठवल्कलिने कन्दविशेषे ।
 काष्ठे अशू. वै.निघ. ।
काष्ठायनः । पुं । घृणे । रत्ना. ।
काष्ठिका । स्त्री । काष्ठकदलीवृक्षे । वनकन्द-
 ली । रा.नि.व.११ ।
काष्ठिरसा । स्त्री । कदलीवृक्षे । वै.निघ. ।
काष्ठिला । स्त्री । कदलीवृक्षे । राजाके । वै. निघ. ।
काष्ठीलः । पुं । राजाके । डांष्टांकम् । रा. नि.व.१० । See राजाके । कुलिशमल्लं । चिका. ।
काष्ठीला (लिका) । स्त्री । राजाके । वै. निघ. । कदलीवृक्षे । कना गच्छ । रा.नि.व.११ ।
काष्ठेष्टुः । पुं । श्वेतेशी । रा.नि.व.१४ । गुणाः—
 कामारतुल्यगुणः वातकोपनश्च । सु.सू.४५भ. ।
काष्ठोदुम्बरिका । स्त्री । काकोदुम्बरिकायां ।
कासः । पुं । तन्नामकरीणि । कामि. किं खां-
 सि । तस्य निदानलक्षणं—मुखनासिकाधूलिप्रवे-
 शदिना दुष्टोदानवायुमुगतप्राणवायोः कफपित्तं
 मेलनम् । स दीपवयजः क्षतजः धातुचयजश्चेति
 पञ्चविधः । तदुक्तं “धूमोपघाताद्रजससथैव व्या-
 यामरुचाग्रनिषेधणाच्च । विमार्गगत्वादपि भोजन-
 स्य वेगावरोधात् चवथोसथैव । प्राणो ह्युदानानु-
 गतः प्रदिष्टः सम्भिन्नकांस्यस्वनतुल्यधीषः । निरेति
 वक्राव्यहसा सदोषी मनोविषिः कास इति प्रदि-
 ष्टः । पञ्च कासाः स्मृता वातपित्तद्वेषचतस्र्यैः । ल-
 याथीपेक्षिताः सर्वे बलिनशोत्तरीत्तरमिति । तेषां
 भविष्यतां रूपङ्गुले कल्हरीचकः । शुकपूर्णास्यक-
 षत्वं तत्राधो विह्वतोऽमिलः । कर्हं प्रवृत्तः प्राथो-
 रस्तध्विन् कश्चे च संसृजन् । शिरःक्षीतांसि स-
 म्यूयं ततोऽङ्गानुत्तिपन्ति च ॥” इत्यादि पूर्व्वरू-
 पम् । भा. । शिष्याणां लक्षणाणि स्वस्वपथ्यानि स-
 ग्याणि । कफे । काशदण्ये । क.क.म. वाज. । अ.टी. ।
 भ. । शोभास्रज्ज्वले । श.च. । [रा.नि.व.७ ।
कासकन्दः । पुं । कीडपसिद्धकासालुके ।
कासघ्नः । पुं । इरीतकीकषायशुद्धीमरिचमुष्ण-

ज्वे मोदकविशेषे । विभीतकवृक्षे । रा.नि.क.१३।
कासमई । कण्टकाय्याम् । वै.निच. ।

कासघ्नधूमः । पुं । पञ्चविधधूमपानान्यतमे धूमे,
येन पीतेन कासी नश्यति । तस्योपकरणं, वृष्टीक-
ण्टकारौजिकटुकासमईहिङ्गिहुदीलङ्घनः शिला-प्र-
भृतौनि कासहराणि द्रव्याणि, तैः कल्पीकृतैः धूम-
पानं । सु.चि.४०७ । [वंशलोचनायां । प.सु ।

कासघ्नी । स्त्री । भार्याम् । कण्टकाय्याम् ।

कासजित् । स्त्री । (Clerodendrum
biphoanthus.) भार्याम् । वाशनशक्ति ।
रा.नि.व.६ ।

कासनाशिका । स्त्री । अरुणविहति । नाल
तेडेडि । रा.नि.व.६ । कर्कटयश्चाम् । र.सा. ।

कासनाशिनी । स्त्री । कर्कटयश्चाम् । कौक्-
डाशुश्री । प.सु. ।

कासन्दीवटिका । स्त्री । कफघ्नीपथे, वेश-
वारविशेषे । काकुन्ति । गुणाः—इया रूच्याग्नि-
जननी वातमलानुलोमनी वातश्लेष्मघ्नी च । राज. ।

कासभञ्जनः । पुं । पटोले । भा.पू.१४. ।

कासमईः (कः) । पुं । (Cassia or sen-
na esculenta, Cassia sophora.) खना-
मख्यातपत्रशाकविशेषे । काजकगन्धः । हिं क-
सौदी, कासिंदा । मं कं कासविंदा । तं कसि-
विदचंष्टु । प्रयोगः—अन्ननरसे । गुणाः—अग्नि-
दीपनः स्वादुश्च । राज. । तिक्तोष्णः मधुरः कफ-
घातघ्नः अजीर्णघ्नः कासपित्तघ्नः कण्टशोधनश्च ।
रा.नि.व.४ । “विविधवातविट्ठला मूत्रवातकफे
हितः । मधुरः कफघातघ्नः पाचनः कण्टशोधनः ।
विशेषतः पित्तहरः इत्युक्तः कासमईकः ॥” अत्रि,
१६७. “मधुरः कफघातघ्नः पाचनः कण्टशोधनः ।
विशेषतः पित्तहरः सतिक्तः कासमईकः ॥” सु.सू.
४६७. । पर्ण—पाके कटु इत्यस्य लघु त्रासका-
सारविघ्नः । पुष्यतु त्रासकासघ्नसूर्जवातविनाशनं ॥
वै.निच. । वेशवारविशेषे । काकुन्ती । अ.टी.भ. ।
भा.स.४४. । पटोले । हारा. । कासघ्नीपथे ।

कासमईकपत्रम् । स्त्री । कासमईकदले ।

कासमईदलम् । कलिकागन्धः पाठा ।

कासमईनः । पुं । पटोलवने । रा.नि.व.१ ।

कासमईका । स्त्री । कासमई । वै.निच. ।

कासरः । पुं । मङ्गिषे । हारा. ।

कासरोगः । पुं । रोगविशेषे । See कासः ।

काससंहारभैरवः । पुं । कासाधिकारे ।

“रसगन्धकतामाभ्यशङ्कटङ्गणलीहकं । मरिचं कुष्ठ-
तालीशं जातीफलखड्गकम् । कार्ष्णिकं चूर्णमादाय
द्रवैरेषाञ्च मईयेत् । भेकपर्णीकेशराजनिगुल्लीका-
कमाचिकाः । द्रोणपुष्पी च शालची शीघ्रसुन्दर
एव च । भार्गी हरीतकी वासा कार्ष्णिकैः पत्रजैः
रसैः । वटिकां कारयेद्देयः पञ्चगुप्ताप्रमाणकम् ।
..... । वासाशुष्कीकण्टकारोक्तायेन पाचये-
द्बुधः ॥” रस.र. । अत्र भेकपर्णादीनां खरसः
प्रत्येकं कर्षपरिमितः । भेकपर्णी = थानकूनि,
थलकूडि । र.सा.सं. ।

कासरुवर्गः । पुं । द्राक्षाभयामलकपिप्पली-
दुरालभायङ्गीकण्टकारिकाशौरपुनर्नवातामलकु
इति दशद्रव्ये । च.सू.४७. ।

कासुहा । पुं । कण्टिकारीकृतैः पिप्पलीचूर्णस-
हिते कासहरकाये । तन्नामकधूमपाने । तत्र धूम-
नाडी १६ अङ्गुलिमिता । धूमद्रव्यञ्च चन्द्रकोषणं
भाज्यम् । भा. ।

कासान्तकरसः । पुं । कासाधिकारि । पारद-
गन्धक-शुद्धविषशालपर्णी-धन्यकानां चूर्णं प्रत्येकं
समभागं, सर्वचूर्णसमं मरिचचूर्णम् । ४ गुप्ता म-
धुना सेव्यम् । र.सा.सं. । [पुं । सरीवरे । वै.निच. ।

कासारम् । स्त्री । खनामख्यातपत्राद्रविशेषे ।

कासारिः । पुं । कासमईरूपे । रा.नि.व.४ ।

कासालुः । पुं, स्त्री । An esculent root,
a sort of yam, खंवर इति कोङ्कणदेशप्रसिद्धे
शालकविशेषे । अस्मदीये च खाम्शालु इति क-
थ्यते । मं कासालु । गुणाः—कण्डूः विषघ्नः श्ले-
ष्मघ्नः अरीषकघ्नः स्वादुः पथ्यः दीपनश्च । रा.नि.
व.७ ।

कासिका । स्त्री । कफे । वनसुद्धे । वै.निच. ६.

कासी । वि । कासरोगवति । वै.निच. ।

कासीमृत्तिका । स्त्री । सौराष्ट्रमृत्तिकायाश्च
पञ्चगुणि । रा.नि.व.११ ।

कासीयम् । क्ली । कासे । कौम । वै.निघ. ।

कासीसम् । क्ली । काशीसे । शिटरकन । मा-

ल्लकसुराविशेषे । तुल्यके । वै.निघ. । कासीसं भस्म-

वृद्धं किञ्चिदस्त्रं लवणरसं । ड. । See काशीयम् ।

कासीसद्वयम् । क्ली । धातुकासीसपुष्पकासी-

सयोः । धातृकासीसं ७ पूष्पकासीसम् । वा.सू. १५५. ।

एकं पांशुधातुसंज्ञं, अपरं पुष्पकासीसा-

ख्यम् । एकं भस्मवृद्धं किञ्चिदस्त्रं लवणरसं, द्वि-

तीयं पुष्पकासीसमौषधीतं तुवररसम् । ड. ।

कासु(स्क्र)न्दः । पुं । कासमर्दः । कालकास-

नम् । भैष.कुष्ठचि.कन्दपसारतैले ।

कासुभी । पुं । कौसुभीशाली । रा.नि.व.१६ ।

कासुरः । पुं । सहिषे । हला. । [हि.च. ।

कासूः । स्त्री । विकलवाक्ये । मे.सदिकं । रोगे ।

कासेष्टुः । पुं । क्रस्वकासदण्डे । वै.निघ. ।

कासोली । स्त्री । अतिबलायाम् । गौत्रक

ठाकूले । वै.निघ. ।

कासीरम् । क्ली । तीक्ष्णलौहे । उथि । र.सा. ।

काहलः । पुं । कुकुटे । हारा. । विडालि । श.

मा. । क्ली । अव्यक्तवाक्ये । हे.च. । चि । युक्ते । मे. ।

काहलापुष्पः । पुं । श्वेतधुनूरुवले । रा.नि. ५.१० ।

काही । स्त्री । कुटजवृक्षे । रा.नि.व.६ ।

काचः । पुं, क्ली । अपाङ्गदर्शने । त्रिका. ।

काची । स्त्री । गोपीचन्दने । सौराष्ट्रस्थिका-

याम् । र.सा. । तुवरिकायाम् । वृद्ध. । हे.च. ।

काचीरी । स्त्री । वंशलीचनभिदे । रत्ना. ।

काचीवः (कः) । पुं । शोभाञ्जनवृक्षे । अम. ।

श.र. ।

किंशा(सा)रुः । पुं, क्ली । शस्यशूके । कुंशा ।

अम. । रोटके । वाणे । कण्डपल्लिणि । मे.रचिकं ।

किंशुकः । पुं, क्ली । (Butea frondosa.)

पलाशवृक्षे । पञ्चाशं गांश्च । चिं डाक । तं मोड-

ग । रा.नि.व.१० । च.द.गुण.चि. । "व्याघ्रीकिंशु-

कपारिभद्र ।" नन्दीवृक्षे । रा.नि.व.१० । शाक-

क्षीवृक्षे । प.सु. ।

किंशुकतैलम् । क्ली । पिप्लिशेषे पलाशवी-

जतैले । पञ्चाशवीधेयं ठेनम् । वा. ।

किंशुकचारः । पुं । पलाशचारः । च.चि. १५५. ।

किंशुका । स्त्री । पलाशवृक्षे । ज्योतिषम्याम् ।

नन्दीवृक्षे । रा.नि.व.२२ ।

किंशुकादिगणः । पुं । त्रिदीपहरद्रव्यसमू-

हे । यथा—“किंशुकः कायसी विश्वमपि मन्त्रं

त्रिकण्टकः । श्लोणाकः शालपर्णी च सिद्धपुष्की-

द्वयं स्थिरा । पाटला कण्टकारी च वृद्धसी विल्ल

एव च ।" रसा.सं. । [नीलकण्ठपल्लिणि । वै.निघ. ।

किंशुलुक्तः । पुं । हलिकर्षपलाशः । श.र. ।

किकिः । पुं । Blue Jay. चापपल्लिणि ।

श.मा. । नारिकेलवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

किकि(की)दि(दी)वः (विः) । पुं । चा-

पल्लिणि । सुवर्णवातके । मागो ङङ्, नीलगर्ध

पञ्चो । मरत. । श.मा. । अम. ।

किकिदीधितिः । पुं । कुकुटे । हला. ।

किकिरः । पुं । कोकिलि । पल्लिणि । अश्वे ।

वै.निघ. ।

किकी (इन्) । चापपल्लिणि । वै.निघ. ।

किकिशः (सः) । पुं । केशादिप्रकीटविशेषः ।

ठाक् पोका, दौठत पोका अङ्गति । मांस-

दारणरोगे । च.शा.पञ्च. । [न्य.४५.] See सर्पः ।

किकिसादः । पुं । राजिमत्स्यविशेषः । सु.क-

किखिः । पुं । वानरी । स्त्री । लघुग्रगालि ।

श्याकभिन्नानी । हे.च. । त्रिका. ।

किङ्गिनिः (नी) । पुं, स्त्री । विकडतवृक्षे ।

वै.हि गांश्च । रा.नि.व.६ । भैष.शरीरोग.चि.

किङ्गिनीतैले । आम्बुद्राचायाम् । वै.निघ. ।

किङ्गिरः । पुं । विकडतवृक्षे । वै.हि गांश्च ।

रा.नि.व.६ । कोकिलि । घोटके । क्ली । करिफ-

न्धि । बृहत्कृष्णमन्त्रिकायाम् । जगत् । शब्दकल्प. ।

किङ्गिरा (री) । स्त्री । रक्तं । सारखतः ।

विकडतवृक्षे । वै.हि गांश्च ।

किङ्गिराटः । पुं । बर्बरवृक्षे । वावणी गांश्च ।

गुणाः—“किङ्गिराटो भवेच्छीतो मेदको यादृको

मतः । कफकुष्ठकृमिविषमाशकः समुदाहृतः ।”
वै.निघ. ।

किङ्किरातः । पुं। (Barleria prionites)
Lin, A species of Amaranth. सकण्ट-
कपोतपुष्पारण्यकिण्टीक्षुपे । औठर्याणो, कंठो-
लीणो । ई.च. । वायुपुष्प इति गीङ्गे । हिं कट्-
सरेषा । मं पोवलागीरटा । कं ह्रीवणदगीरटे ।
तं कौङ्गीगु । गुणाः - कषायोष्णः तिक्तः कफ-
वातघ्नः दीपनः शोककण्ठूलदीघरक्तघ्नश्च । रा.नि.
व.१० । हिमः तिक्तः कषायः कफपित्तघ्नः रक्त-
दीपकसक्तभीमहृन्नि । भा.पु.१म. । रक्तास्त्रां ।
लागुर्याणो । जटा. । बर्बरकठले । दादना गाछ ।
भा. । अशोककठले । अर्चनाक गाछ । रक्तसर्पि-
कायाम् । लान नाटो । कोकिण । युक्तपतिणि ।
टैगा पाथी सारस्वतः ।

किङ्किरासः (यः) । पुं । बर्बरकठले । जटा. ।

किङ्किरी । पुं । विकटतटले । तेंदेंडि गाछ ।

किङ्किलासः । पुं । अशोककठले । प.मु. ।

किञ्चनः । पुं । हलिकर्णपलाशे । श.र. । व्य.
ककुनि । वै.निघ. । श्वेति । पानःलाक । वै.निघ. ।

किञ्चिधीरितपञ्चिका । स्त्री । श्राककठले.वि.

किञ्चित् । वि । चतुर्थीशे । वै.निघ. ।

किञ्चित्पाणिः । पुं । कर्षमितमाले । १ तो-
ला । प.प.१ख. ।

किञ्चिदुणाः । वि । श्वेदुणे ।

किञ्चिलिकः ।

किञ्चुलिकः । पुं । Earth worm. गच्छू
पदे । ८६८५ । चिका. ।

किञ्चुलुकः ।

किञ्चम् । स्त्री । किञ्चलके । रा.नि.व.१० । च-
पालं । नागकेशरपुष्पं । पद्मकेशरे । वै.निघ. ।

किञ्चलः । पुं । पद्मकेशरे । श.च. । किञ्चल-
मात्रे ।

किञ्चलकः । पुं, स्त्री । कुष्ठे । नागकेशरकठले
तन्मुपे च । वै.निघ. । च.द.चर्म.वि.चाङ्गरीकृते ।
ई.च. । पद्मकेशरे । “किञ्चलः केशरः प्रोक्तः ।”
कैमाकारस्यचोभवेष्टने, पद्मवराटे । च.द.वा.व्या.
अत्रयभायतेले । गुणाः - शीतली हृद्यः कषायो

वाही कफपित्तघ्नादाहृन्नाशोविषघ्नीयघ्नी च ।
भा.पु.१म. । मधुरः हृद्यः कटुः सुखवर्णहरः शीत-
ली हृद्यः पित्तघ्नादाहृन्नाशः । रा.नि.व.१० ।

किञ्चवालुकम् । स्त्री । ककुष्ठे, पर्वतौयस्यति-
काविशेषे । वै.निघ. । [राङ्गिकन्दे । वै.निघ. ।

किटिः (टी) । पुं । वनशुकरे । अम. । वा-
किटिदंष्ट्रा । स्त्री । शुकरदंष्ट्रायां । वै.निघ. ।

किटिभः । पुं । केशकीटो । निशि । ई.च. ।
कृशरागभेदे । स्त्री । तुल्यके । वै.निघ. ।

किटिमः । पुं । सौम्यकीटविशेषे । तेन दष्टं
श्रेष्ठजन्यरीया भवन्ति । सु.कम्प.पञ्च । स्त्री । तु-
द्रकृशभेदे । तत्तत्तन्मू — “श्रावविश्वखरम्पशं पदार्थं
किटिसं स्मृतम् ।” भा.नि. । “यत्स्वावि ह्वं घन-
सुयकम् तत्स्वस्वभूतं किटिसं वदन्ति ।” सु.
नि.५च. । [न्दे, शुकरकन्दे । वै.निघ. ।

किटिमूलकः (लाभः) । पुं । वाराहीक-

किटि(क)म् । स्त्री । पुत्रीषे । रा.नि.व.१८ ।
कर्णमले । युक्ते । लौहमले । मृ.पू. । तस्य किटि-
शतवर्षादंष्ट्रममं अग्नीतिवार्पिकं मध्यमं षट्षवर्ष-
कमधमं ततो ह्यनं विषतन्मू । “आयमानस्य
लोहस्य मलं मण्डुरमुच्यते । यस्मिंश्च यद्गुणमोक्तं
तत्किटिमपि तद्गुणम् ॥” भा.पु.१म.धातुव. । तस्य
शोधनं यथा — किटिं विभीतककाष्ठानलेः दग्धव्यं ।
यदाश्ववर्णं भवति तदा गोमूत्रे निष्कापयेत् । एवं
सप्तवारं कृत्वा शोधयेत् । “अवाहारेर्धर्मस्किटि” लौ-
हजं तद्वर्णं जलेः । स्वेदयेत्ततस्तच्च सप्तवारं पुनः
पुनः ॥ चूर्णयित्वा ततः काष्ठि द्विगुणे वैफलीहवे ।
आग्नीश भर्जयेद्दह्नी मण्डूरं जायते वरम् ॥” सा.
को. । गुणाः — “ये गुणा सारिते सुखे ते गुण-
सुखकिटिके । तस्मात्सर्वत्र मण्डूरं रोगशान्त्यै प्रयो-
जयेत् ॥ विषुष्यं लौहं सधुना चिरेण कुम्भाह्वयं
पाण्डुरदं निहन्ति ।” र.सा.सं. । मधुरं कटुं लघुं
लक्ष्मिवातघ्नं पित्तशूलवायुशूलमेहगुणशोफघ्नञ्च । रा.
नि.व.११ ।

किटिवर्जितम् । स्त्री । युक्ते । ई.च. ।

किटालः । पुं । लौहगुणे । मृ.पू. । ताम्रक-
शे । मे.स.विचं. । स्त्री । ताषे । वै.निघ. ।

किटिमम् । स्त्री । द्रवद्रव्यविशेषे ।

किणः । पुं । मांसगन्धौ । कड़ा, घँटा । अम ।
सुखे । इली । करीरे । कोशङ्गे । हारा । मथि-
तोपरिस्थफेनाभवस्तुनि । वा.उ.३७ष. । अथस्य
बाह्वोरभ्यन्तरभागे । ज.द.२७ष. । योनिकन्दरीगे ।
वै.निघ. । त्रिका. ।

किणिः । स्त्री । अणामागन्धुपे । श.र. ।

किणिहिः (ही) । स्त्री । *Achyranthes*
aspeaa श्वेतापामार्गे, अणामार्गे । हिं चिरचटा ।
रा.नि.व.७ । च.स.७ष. । कृष्णकटभीठवे । रा.
नि.व.६ । सु.स.३६ष. । श्वेतगीकण्डांम् । श्वे-
तापताञ्जितः । वै.निघ. ।

किण्व(क)म् । स्त्री, पुं । सुरावीज । गन्धद्र-
व्ये । प.प्र.३ख. । पकी हतसारः मंदकः कि-
ण्वः । सु.स.३६ष. । भा.स.७भ.योनिरोगे । तस्या-
वशिष्टं तन्म्रीकं सुरावीजन्यु किण्वकम् ॥ वैद्यकम् ।
पिप्पलाके । रत्ना. ।

किण्वमूलकः । पुं । वकुलवृक्षे । वै.निघ. ।

किण्वी । पुं । अथे ।

कितवः । पुं । रीचनानामगन्धद्रव्ये । रा.नि.
व.१२३३ । पुलूरवृक्षे । रा.नि.व.१०१२३ । य-
न्यपत्ने । वै.निघ. । [लणा.चि. ।

कितवराजः । पुं । पुलूरवृक्षे । वै.निघ.२भ.

किनी । स्त्री । इन्धवृक्ष्यां । वै.निघ. । [का. ।

किन्तवुः । पुं । कर्षणार्थं । माकड्मः । वि-

किन्दी (न्दी) (इन्) । पुं । घोटके । त्रिका. ।

किम्पाकः । पुं । महाकाललतायां । माकाल
लता । र.मा. । विषतिन्दुकवृक्षे । कूटिला । रा.
नि.व.६ । See कारस्करः । रोगे । ज्वरे । मला-
दिनिर्गमे । रत्ना. । वि । अपक्वे । स्त्री । महाका-
लफलम् ।

किम्भरा । स्त्री । नलीनामगन्धद्रव्ये । श.च. ।

कियाहः । पुं । शृगले । रक्तवर्चसे । “पक्ष-
तालनिभो वाजी कियाहः परिकीर्तितः ।” ज.
द.२७ष. । हे.च. ।

किरः । पुं । वराहः । अम. ।

किरटा । स्त्री । कुसुमरीजे । वै.निघ. ।

किरमालः । पुं । आरम्बधवृक्षे । सु.चि.६ष. ।

किराटिका । स्त्री । सारिकापचिणि ।

किरातः (कः) } पुं, स्त्री । The

किराततित्तः (कः) } plant *Agatho-*
tes chirayta. भूमिस्थे । छिद्रे । हिं चि-
राइता । तं नेलवेसु । “किराततित्तमम्यता ।”

च.द.पि.ज्व.चि. । गुणाः—वातिकः तित्तः कफ-
पित्तज्वरघ्नः त्रणरीपणः पथ्यः कुष्ठकण्डूशोषघ्नः ।
रा.नि.व.६ । सारकः कृचः शीतभित्तः लघुः स-
न्निपातज्वरवासकफपित्तरक्तदाहकासशोथलणाकु-
ष्ठज्वरत्रणक्षमिघ्नः । भा.पु.१भ. । सि.यो., च.द.ज्व.
चि. । “किराताद्याश्वतीदीप्य ।” हारीतः । “कि-
रातं विश्वमेवजम् ।” वि । अम्यशरीरे । “स्या-
किरातलु भूमिस्थे क्खेच्छे चात्यन्तनावपि ।” विश्व. ।
अथरचके । [रचन्दने । रा.नि.व.१२ ।

किरातकान्तम् । स्त्री । कोइणप्रसिद्धे श्व-

किराततित्तादिः } पुं । वातपित्तज्वरे क-

किरातादिः } पायविशेषः । “किरात-

तित्तमम्यता द्राचामाभलको शटी । निष्काण्य
पित्तानिलजे काथनं सगुडमिवेत् । अयं चतुर्भद्र-
कोऽभ्युच्यते ।” भा.स.१भ. । अपिच—“किरातकी
महानिम्बः कुलम्बुरुः शतावरी । पटीलं चन्दनं
पद्मं शान्वाथीदुम्बरीजटा ।” रस.च. । अन्यः—

“किरातं नागरं मुखा गुडचूरी सेत ।” सि.यो.सा.
ज्व.चि. । भा. । “किराताद्याश्वतीदीप्य हृदयीध-
गोचुरं । शालपर्णी पत्रिपर्णी शण्डीत ।” कषा-

योऽयं वातज्वरे—छिद्रे, मूत्रा, उलूक, दाला,
वृश्ठी, कण्टिकात्रौ, गोकुल, मालपाणि, छाकू-
ले, उट्टे, अटोटेक १७ रति, खल ७२ तोला,

शेष ८ तोला । अन्यथ कण्टकजसन्निपाते हि-
तः । चिरायिताकटुकीपपुष्पीकटुजकण्टकारीश-

टीविभीतकदेवदारुहरीतकीमरिचमुलाकटुफला-
तिविषामलकीपुष्करमूलचिचककंकटशङ्खीवासनां

तोलकहयं कषायकृत्वा शण्डीचूर्णे ॥ तौ. प्रविष्य
भक्षयेत् । भा.स.२भ.ज्व.चि. ।

किरातादिचूर्णम् । स्त्री । दुर्जलदीपज्वरे

हितम् । चिरायिता चिहता वाद्यालकं पिप्पली
विडङ्गं कटुकी शण्डी सेत द्रव्याणि । एषां सम-
भागचूर्णे मधुना लेप्यम् । भा.स.१भ.ज्व.चि. ।

किरातादितैलम् । स्त्री । ज्वरे सन्ततसत तादौ हितम् । सूक्ष्मकटुतैलं ४ श. दक्षिमल ४ श. काञ्चिकं ४ श. किराततिक्तकायः (चित्र-तात्र काथ) ४ श. । कल्कार्थ—सूयामूलं लाक्षा हरिद्रा दारुहरिद्रा मञ्जिष्ठा इन्द्रवारुणी (त्राशान-भमोत्र मूल) कुष्ठं बाणकं (वाना) रासा गजपि-पपली त्रिकटु पाठा इन्द्रयवः सैन्धवं सचललवणं विट्त्वणं वासावकं शैतार्कसूखलकं श्यामाखता. देवदारु महाकालफलञ्च (मोकोल फल) मिलितं १ श. । भेषज्य.चि. ।

किरातिनी । स्त्री । जटासांखा । श.र. ।

किरिः । पुं । शूकरे । रवा. । वाराहीकन्दे । वै.निघ. ।

किरिटिः (टी) । पुं । खर्जूरहवे । रा.नि. व.६ । खर्जूरहवे । शङ्खपुष्पग्राम् । अथरात्रिता । स्त्री । हिमालफल । त्रिका. ।

किरीटः । पुं । कुसुमहवे । वै.निघ. ।

किर्यी । स्त्री । पलाशहवे । म.भ.चिक. ।

किर्यीरः (त्वक्) । पुं । कर्दूरः । नगरहहवे । जलुव ग्राह्. । मी. त्रिका. ।

किर्यापी । स्त्री । वनशूकरे । [वै.निघ. ।

किलपादिका । स्त्री । सुद्रलज्वालकायाम् ।

किलाटः । पुं । Inspissated milk. श्रो-विषचीरपिण्डे । हारा. । छाना । गिजरी इति मसिबे दुग्धविकारे । र.सा. । कूर्चिकाभूतस्य ची-रस्य घनभागे । सु.सू.४५५. । कूर्चिकाचीरशाक-शीर्षनभागः पृथग्भूतः किलाटः । वा.चीरव. । तथा “नष्टदुग्धस्य पक्वस्य पिण्डः प्रोक्तः किलाट-कः । अपक्वमेव यन्नष्टं चीरशाकं हि तत्पयः ॥” भा. । “पक्वं दध्ना समं चीरं विज्ञेया दधिकूर्चिका । यक्षेण तत्तत्कूर्चां स्वातयीः पिण्डः किलाटकः । शुद्धः किलाटोऽग्निलहः पुंस्तद्विद्राप्रदः स्मृतः ॥”

किलाटी (रज्ज्) । पुं । वंशे । वंश. । एरख-हवे । हारा. । स्त्री । चीरविह्वली । वै.च. ।

किलातः । वि. वामने, ऋखे ।

किलाखम् । स्त्री । गीमूचे । वै.निघ. ।

किलांसम् । स्त्री, पुं । A blotch, a white

leprous spot. सुद्रकुष्ठरोगविशेषे । पुं, स्त्री, धवल, लालशोकरज्ज् । रा.नि.व.२० । तन्निविधं वातादिभेदेन । लक्षणम्—“कुष्ठैकसम्भवं श्वि-किलासं वाक्यं भवेत् । निर्दिष्टमपरिखावि वि-धातृहवसंयथं । वातादुल्लक्षणं पिप्पासासं कमल-पत्रवत् । सदाहं रोमविध्वंसि कफाच्छितं घनं गु-ह ॥” भा.नि. । [वै.च. ।

किलासघ्नः । पुं । कर्कोटके । कौकुट्राल ।

किलासनाशनः । वि. किलासघ्ने । [चम. ।

किलासी (रज्ज्) । वि. किलासरीगिधि ।

किलि । व्य. कण्ठकूजिते ।

किलिञ्चम् । स्त्री । सूयकाष्ठे । जटा. ।

कलिञ्चनः । पुं । राले । रज्जन । मौनभेदे । वै.निघ. ।

कलिञ्जः (कः) । पुं, स्त्री । बीरणादिकटे । सूयकाष्ठे । त्रिका. । सु.चि.१०५.संहाकुष्ठे ।

कलिमः । पुं, स्त्री । A kind of Fir or Pine. देवदारुहवे । प्रवद्राशु ग्राह्. । भा.न. १५.ज्य.चि. । च.शा.८५. । “कलिद्रुकलिमाभ-या ।” धूमके । वै.निघ. । तैलदेवदारुणि । च.द व.व्या.प्रसारणीतैले ।

किल्बिषम् । स्त्री । रोगे । पापे । म.भ.चिक. ।

किल्बी । पुं । घोटके । त्रिका. ।

किशरा । स्त्री । कशरायाम् । विरूपकीयः ।

किशरोमा । पुं । शकशिम्वाग्रम् । वै.निघ. ।

किशलः (यः) । पुं, स्त्री । कीमलपल्लवे । त्रिका. ।

किशोरः । पुं । घोटकशिशी । रवा. । तक्षणा-वस्थायाम् । शिशौ । तैलपर्यङ्गं । मी.रत्निकं । सूर्ये ।

किष्कुः । पुं, स्त्री । (Arundo Tibialis) द्वादशाङ्गुलपरिमाणे । हस्ते । वितल्ली । रवा. । प्रकोष्ठे । मी.कविकं । शालहवे । वंशे । इच्छुमेदे ।

किष्कुपर्वा । पुं । इक्षी । वंशे । नखे । मी. ।

किसरम् । स्त्री । सुगन्धिद्रव्यविशेषे ।

किसलः (यः) । पुं, स्त्री । कीमलपल्लवे । चम. ।

कीकटः (कः) । पुं । घोटके । विच. । तक्ष-शजात्रे । विच. ।

कीकटी (इन्) । पुं । वन्यवराहः । वै.निघ. ।

कीकयः (सः) । पुं, स्त्री । कृमिजाती । मे. ।

अस्थनि । रा.नि.व.१८ । [हारा. ।

कीकसमुखः (सायः) । पुं । पक्षिणि ।

कीकिः । पुं । चापपक्षिणि । अ.टी. ।

कीचकः (काह्वयः) । पुं । रसुवंशे । कौ.प्रा. ।
वै.निघ. । नवशर्गु । रा.नि.व.७, ८ ।

कीटः (कः) । पुं । लौहकिट्टे । विद्यायाम् ।

कृमिजाती । श.र. । ते सर्पाणां शुक्रविष्णुवश्व-

पूत्यष्टसम्भवत्वाद्द्विविधाः बायुगम्यम्बुप्रकृतयः । तत्र

चतुर्विधाः सुघोराः । “कुम्भीनससुखिकेरी शङ्खी

शतकुलीरकः । उच्छ्रिटिङ्गोऽग्निनामा च चिच्छि-

टिङ्गो मयूरिका । आवर्तकस्तथोरभसारिका मुख-

वेदली । शरावकुट्टोऽभीराजी पक्षुधिवशीर्षकः ।

शतबाहुश्च यथापि रक्तराजिः प्रकीर्तितः । अष्टा-

दशैति वायव्याः कीटाः पवनकोपनाः । इति ।

कौण्डिल्यकः कणभक्तो वरटी पत्रवृक्षिकः । विना-

सिका ब्रह्मणिका विन्दुलो भसरस्तथा । वाद्यकी

पिचिष्टः कुम्भी वर्चः कीटोऽस्मिन्मदकः । पञ्चकीटो

दुन्दुभिको मकरः शतपादकः । पञ्चालकः पाक-

मत्स्यः कृष्णतुण्डोऽय गर्दभी । कृतैतः कृमिसरारी

च यथाप्युरक्लेशकः स्मृतः । एते ह्यग्निप्रकृतयः च-

तुर्विंशः प्रकीर्तिताः । तैर्भवन्तीह दृष्टानां रोगाः

पित्तनिमित्तजाः ॥ इति । विश्वभारः पञ्चयुक्तः प-

ञ्चकृष्णोऽय कीकिलः । सैरयकः प्रचलको बलभः

किटिमस्तथा । सूचीमुखः कृष्णग्रीवा यश्च काषाय-

वासिकः । कीटगर्दभकश्चैव तथा चीटक एव च ।

त्रयोदशैति सौम्याः सुः कीटाः श्लेष्मप्रकोपणाः ।

तैर्भवन्तीह दृष्टानां रोगाः कफनिमित्तजाः । इति ।

तुङ्गीनासो विचिलकस्तालको वाहकस्तथा । की-

ष्टागारी कृमिकरो यश्च मण्डलपुच्छकः । तुङ्गना-

भः सर्वपिकोऽवलगुली शम्बुकस्तथा । अप्रिकीटश्च

घोराः सुः द्वादश प्राणनाशकाः । तैर्भवन्तीह द-

ष्टानां वेगजानानि सर्पवन् । सामान्यतो दष्टलिङ्गैः

साध्यासाध्यक्रमेण च ।... इति । चिकचटकः कृष्णो

चापि हस्तिकचीऽपरजितः । चत्वार एते कणभा-

व्याख्यातास्तीव्रवेदनाः । तैर्दृष्टस्य त्रययुरेकमर्हो गु-

हता गात्राणां दंष्ट्रः कृष्णश्च भवति । प्रतिसूर्यः

पिङ्गभासो बहुवर्णो मङ्गाशिराः । तथा निरुपम-

यापि पञ्च गीधेरकाः स्मृताः ॥” इत्यादि । सु.कल्प. ।
८५. ।

कीटगर्दभकः । पुं । सौम्यकीटविशेषः । तेन
दष्टे श्लेष्मजन्तुरीमा जायते । सु.कल्प. ८५. ।

कीटघ्नः । पुं । नमस्के । रा.नि.व.११ । [द्रव्ये ।

कीटजम् । स्त्री । द्रवणम्, तम्र इति ख्याति

कीटजा । स्त्री । लाक्षायां । गो.श. । र.मा. ।

कीटनामा । स्त्री । रक्तलज्जालुकायाम् । वै.
निघ. ।

कीटपादिका (दी) । स्त्री । The plant

(Cissus Pedata.) हंसपादीलतायाम् । गौ-

शाटल गता । रा.नि.व.५ । रक्तलज्जालुकायाम् ।

वै.निघ. । [अश्विभक्ति । खद्योते ।

कीटमणिः । पुं । Butterfly. पतङ्गमेद ।

कीटमर्हरसः । पुं । कृम्यधिकारे रसः । अत्र

ब्रह्मदखी भागी तहोजम् । र.सा.सं. । विषमुष्टिः

कूटिना । “युद्धसूतं युद्धगम्यमजमोदा विडङ्गकं ।

विषमुष्टी ब्रह्मदखी यथाक्रमगुणीतरं । चूर्णयेत्

मधुना मिश्रं निष्कैकं कृमिजिह्ववेत् ॥ सुस्ताकाय-

मनुपिबेत्..... ।” शैव. ।

कीटमाता (री) । स्त्री । हंसपादीलतायां ।

भा. । रा.नि.व.५ । (री) रक्तलज्जालुकायाम् । वै.

निघ. । [अयं नदीतीरे सिकतामध्ये जायते ।

कीटमेघः । पुं । मृगचिरा इति प्रसिद्धे कीटे ।

कीटरिपुः (शत्रुः) (हारिः) (टारिः) ।

पुं, स्त्री । विडङ्गे । वै.निघ.संयदृष्टी.चि.कल्याणगुडे ।

कीटारिरसः । पुं । कृमिघ्नोषधि । पाठः—

“युद्धसूतमिन्द्रियवञ्चाजमोदा मनःशिला । पलाश-

वीजं गन्धकं देवदास्या द्रवैर्दिनं । समर्थं भक्षयेन्नित्यं

सुदृढपर्णीरसैः सह । सितायुक्तं पिबेच्चानु कृमिपाती

भवत्यलम् ॥” शैव. ।

कीटारिष्टम् । स्त्री । अत्रत्य कीटवैधरो मे ।

“कीटवैधं प्रवक्ष्यामि यथाशास्त्रं समासतः । शरन्न-

दाद्यथोषैव वाह्यानां चर्कसंवेनान् ॥ वाजिनां कीट-

वैधं भवेन्निरुपचारतः । घनकाले च तोयानां से-

वनाच्छालया विना ॥ कीटकाष्ठासदाश्चानां भव-

न्ति गठरे स्त्रिराः । ज्यैष्ठ्यकृत्तितोयायां तेषां

कीटा भवति ॥” ज.द.२५५. । [भा. ।

कीडेरः । पुं । तखुलीयशके । कै.टि.न.टि.ग्रा ।

कीतनिका । स्त्री । यष्टीमधुनि । वै.निच. ।

कीनम् । स्त्री । मांसधात्री । वै.निच. ।

कीनाशः । पुं । वानरविशेषे । अ.टी.खा. ।

कीरम् । स्त्री । मांस । रा.नि.व.१६ । पुं । य-
कपक्षिणि । इला. ।

कीरकः । पुं । वृषभेदे । भरणि. ।

कीरटः (टा) । पुं, स्त्री । वङ्गधात्री । वै.निच. ।

कीरतनूफला । स्त्री । तूलकवृक्षे । आ.क.न. ।
वै.निच. ।

कीरनासा । स्त्री । शुकनासायाम् । वै.निच. ।

कीरमणिः । पुं । धूम्राटपक्षिणि । कि.७. ।
वै.निच. । [श्री.ठि.ग्रा. । रा.नि.व.१२ ।

कीरवर्णकम् । स्त्री । स्त्रीययकनामगन्धद्रव्ये ।

कीरेष्टः । पुं । निम्बवृक्षे । रा.नि.व.६ । आस-
वृक्षे । आखीठवृक्षे । जलमधूके । रा.नि.व.११ ।

कीर्णपुष्पः । पुं । चीरमोरटे । लठाकड़ात्र ।
रा.नि.व.१ ।

कीर्त्तनी । नीलीवृक्षे । वै.निच. ।

कीर्त्तिः । स्त्री । यशसि । पङ्के । विश्वः ।

कीर्त्तिशेषः । पुं । मरुत्ते । जटा. ।

कीलः (काख्यः) । पुं । योनी संसृक्ते मूद-
गर्भविशेषे । भा.स.४भ.गर्भ.चि. । “मह्री च यो
भयति कीलकवत्स कीलः ।” सा.नि. । शस्त्रज्वा-
लायाम् । कफोष्णी । शङ्गी । मे. । भयसम्मानार्थं
काष्ठफलके ।

कीलकः । पुं । ककीले । वै.निच. । [नि.व.५ ।

कीलपादिका । स्त्री । हंसपादोच्चपे । रा.

कीलयायी । पुं । कुकुरे । इ.च. । [इ. श.च. ।

कीलसंस्पर्शः । पुं । तिलुकवृक्षे । शीव गी-

कीलाटः । पुं । शोधितचीरपिण्डे । इारा. ।

कीलालम् । स्त्री, पुं । शलकीरसि । “कुन्द-
वर्णशङ्खः स्वालोलालः शलकीरसः” इति शब्दा-
र्थः । मधुनि । श.र. । जले । रक्ते । रा.नि.व.१८ ।

कीशः । पुं । वानरे । इला. । पक्षिणि । श.
र. । सूर्ये । वै.निच. । [श.र. । अम. ।

कीशपर्णः (शी) । पुं, स्त्री । चयामार्गवृक्षे ।

कीशफलम् । स्त्री । ककीले । वै.निच. ।

कीशरोमा । स्त्री । कपिकक्षी । आनाकुनी ।
रा.नि.व.२॥

कुङ्कः । पुं । चक्रवाकपक्षिणि । वै.निच. ।

कुङ्कभम् । स्त्री । मद्यविशेषे । श.च. ।

कुङ्क(कु)रः । पुं । यन्त्रिपर्णीक्षतायाम् । चि. ।
रोगादिना कुक्षितवृक्षे । चिका. । अम. । पुं ।
(कुरः) । कुकुरे । उणा. ।

कुङ्काञ्चनम् । स्त्री । पिप्पले । अ.सु. ।

कुङ्कुटः । पुं । (Marsilea quadrifolia.)
सितावरच्छपे । अश्वनिशीक । शाकालीवृक्षे । रा.
नि.व.४ । [रा.नि.व.८ ।

कुङ्कु(कु)टी । स्त्री । स्रग्भके । शाकालीवृक्षे ।

कुङ्कु(र)दुः । पुं । कुकुरदुमे । कूकुरमौक ।
वै.निच. ।

कुङ्कुन्दः (रः) । पुं । कुकुरदुमे । कूकुरमौ-
का, कूकुरभूता । हिं कुकुरौदा । भा.पू.१भ. ।
स्त्री । The cavities of the loins. पार्श्व-
जघनयोः वहिर्भागे पृष्ठवंशमुभयतो नातिनिष्ठे
मर्मद्वये, नितम्बस्थकूपकद्वये, पृष्ठवंशाधी गर्भद्वये ।
स.शा.६५. । अम. । [निच. ।

कुङ्कुन्दनी । स्त्री । ज्योतिष्मतीलतायाम् । वै.

कुङ्कुन्दरमेचकः । पुं । गीरजतस्तुल्या । गी-
रकटाकुनिग्रा । रस.र.क्षनरीग चि. ।

कुङ्कुभः । पुं । कुङ्कुभपक्षिणि । वै.निच. ।

कुङ्कुरजिह्वा । स्त्री । Acheiris Kookor
zibha. मत्स्यविशेषे । [वै.निच. ।

कुङ्कुरन्दः । पुं । कुकुरदुमे । कूकुरमौक ।

कुङ्कुवाक् । पुं । कुङ्कुभपक्षिणि । वै.निच. ।

कुङ्कुटम् । स्त्री । मधूरपुष्पे । वै.निच. ।

कुङ्कुणकः । पुं । Weakness of the eyes
in infants. शिशूनां नेत्रवर्धनगतरीगे । कटुर्वा
हिं कीयपाद । भा.स.४भ. । “कुङ्कुणकहरीदोष्-

क्षिप्रानामेव धर्मनि । जायते सर्वजं नेत्रं कच्छूरं
प्रसवेहङ् । शिशुः कृष्णतलाटि कूटनासामप्रध-
वं । शक्ती नार्कप्रभां द्रष्टुं न चाक्षुषीलनक्षमः ॥
भा.नि. । पादरीममेदि । [हारा. ।

कुक्कूलः । पुं । कुक्कूलम् । रत्ना. । क्ली. । चमे ।
कुक्कूलम् । क्ली. । कीलीहवे । कूर्ज गीह ।
श.च. ।

कुक्कुटः (कः) । पुं । ताम्रचूडपक्षिणि । कू-
कुडा । हिं सुगी । तें कोडि, कुक्क । भा.पू.१भ. ।
See अग्रिचूडः । कुक्कभपक्षिणि । कूक । पांथी ।
मे. । श.र. । अग्रिकुक्क । हे.च. । (कः) सुनिष-
कशके । भा.पू.१भ.शाकव. । सुणसुणा रान्माठ
इति कोङ्कणं । प्रा. कुक्कुडु, देवकुक्कुडु । गुणाः—
“कुक्कुटशोक्तसुवरो याहकोणरसायनः । मेधारुचि-
करः श्रुतिः रुचिप्राग्निप्रदीपकः । अविदाही लघुः
स्वादुः हृद्यो वृष्यस्तिदोषजित् । ज्वरमेहश्चासदाह-
मेदःकुहधमापहः । अरोचकं नाशयतीत्येवमुक्तं
पुरातनैः ॥” वै.निच. । See ग्रनिषणः । शाक-
लिहवे ।

कुक्कुटपादपः (पादो) । पुं, स्त्री । देवसर्पेय ।
गुणाः—“सरा कुक्कुटपाद्युक्ता मूलं रक्ता च रुच-
दा । गन्धे चीशा सन्निपातकफवातविनाशिनी ॥”
वै.निच. । कटूणः कफघ्नः कृमिदोषघ्नः रुच्यः सु-
खरीगन्धश्च । रा.नि.व.६ ।

कुक्कुटपटः । पुं । हस्तप्रमाणखाते दशवनकरी-
षक्रतोषधपुटे । मतान्तरे लघुघणं यथा—“वितपि-
माचके खाते कथितडौकुटं पुटम् ॥” मतान्तरे तु,
“षोडशाङ्गुलके खाते कस्यचित्कोकुटं पुटम्” इति
भा. । अपरे तु, “अधः षडङ्गुलं खातं चतुर्दिक्षु च
तादृशं । एतत्कुक्कुटनाम्ननं पुटं विद्याद्विषम्वरेः ॥”
वैद्यकान्तरं ।

कुक्कुटपटभावना । स्त्री । मिलितपल्लवय-
सेन भावनां दत्ता कुक्कुटपुटेन शोधये । वैद्यकम् ।

कुक्कुटपेटकः । पुं । कुक्कुटपिच्छे । वै.निच. ।

कुक्कुटमञ्जरी । स्त्री । चविकायाम् । छे ।
रा.नि.व.६ । [वै.निच. ।

कुक्कुटमईका । स्त्री । आरामशीतलायाम् ।

कुक्कुटमस्तकम् । क्ली. । चमे । रा.नि.व.६ ।
नारिचमेदि । वै.निच. ।

कुक्कुटशिखः । पुं । कुसुमहवे । श.च. ।

कुक्कुटा । स्त्री । पीतक्षिष्टायाम् । वै.निच. ।

कुक्कुटाण्डः (कः) । पुं । तदक्षतुल्यतण्डुले द्वी-
हिधान्ये । कुक्कुटाण्डाजतिद्वीहिः कुक्कुटाण्डक लघु-
ते । भा.पू.१भ.धन्यम् । क्ली. । कुक्कुटडिम्बे ।

कुक्कुटाण्डसमः । पुं । तदाकारवर्णवाचांस्त्री ।
वै.निच. ।

कुक्कुटाभः (हिः) । पुं । कुक्कुटसदृशवर्णवस्त्र-
णसर्पमेदि । कुक्कुटाहिरिति लोके । हे.च. । क्ली. ।
कुक्कुटडिम्बकपाले । कूकुडांर डिमेन्न थोणा ।
वणोक्सादने हितम् । सु.स.१२च. ।

कुक्कुटी (इन्) । पुं । कुक्कुटे । कुक्कुभपक्षिणि ।
तदध्याकारकन्दे । मे. । स्त्री । Silk cotton
tree. शाकलिहवे । रा.नि.व.८, भा.पू.४भ.सू-
चाष्टकतैमि । श्रितिवारके । वा.उ.५च. । कुक्कुटप-
त्न्याम् । गुरगै । छद्रगृहगोषिकायाम् । टिक्कि-
कि । श.र. । उल्काटहवे । श्वेत उक्कुडा, कानि-
श्राविस्र । प.सु. । उच्चटामूले । “उच्चटा बहुलि-
ङ्गी स्यात्सैवोक्ता कुक्कुटी क्वचित् ॥” रत्ना. ।

कुक्कुटीमूलम् । क्ली. । शाकलिमूले । ज.द. ।

कुक्कुटीरगः । पुं । गीणसर्पेय ।

कुक्कुभः । पुं । A wild cock. (Phasianus Gallus.) पक्षिविशेषे । कूक । पांथी वा
गीरकूक । अम. । वनकुक्कुटे । हारा. ।

कुक्कुरः । पुं । सारमेये । कूकुर । हिं कुत्ता ।
रत्ना. । क्ली. । यन्त्रिपर्णे । गोटेली । मे. ।

कुक्कुरदुः । पुं । वचविशेषे । कूकुरर्णीका ।
गुणाः—कटुत्वं तिक्तत्वं ज्वरशीणितकफघ्नत्वं । म-
द. । तन्मूलमाद्रे सुखे धृतं मुखशोषघ्नम् । भा. ।

कुक्कुरमेघुका (ण्डुकः) । स्त्री । गीरचत-
ण्डुलायाम् । गीरचकटा । निग्र । मैप.स्त्रीरोग-
वि. । “कुक्कुरमेघुकमूलम् ॥”

कुक्कुरी । स्त्री । कुक्कुरपत्न्याम् । श.र. ।

कुक्कुवाक् । पुं । सारङ्गधने । रा.नि.व.१६ ।

कुग्रामः । पुं । कुक्षितयामि । “धनिनः श्रोत्रियो
राजा नदी वैथलु पञ्चमः । पञ्च यवन विथल्ले
तत्र वासं न कारयेत् ॥”

कुङ्कुमम् । स्त्री । Saffron. (Crocus sativus.) तन्नामकहवे । खनामख्यातगन्धद्रव्ये ।
कुङ्कुम् । हिं जाफरान् । मं कुम्कुमकेशर । तं कुङ्कुम । कुङ्कुमं काश्मीरजनीव सूक्ष्मकेशरं रक्तवर्णं पद्मसुगन्धि श्रेष्ठम् । यच्च बाङ्गीकदेशजातं तत्पाण्डुवर्णं केतकीगन्धं सुगन्धञ्च तन्मध्यमम् । पारस्यञ्च मधुगन्धमीषत्याण्डवर्णं स्थूलकेशरञ्च तदधमम् । गुणाः—कटुकं तिक्तं क्षिप्तं शिरीरीगन्धगन्धमिह्वरं वर्णकरं वमिह्वरं व्यङ्गघ्नं विदीपघ्नञ्च । भा.पू.१भ.। रीचकं वैवर्ण्यकण्डूघ्नञ्च । राज. । हास्यकरमुष्णं बल्यञ्च । मद.व.३ । सुरभित्तिककटूष्णं कासवातकफकण्डूरीघ्नं । शिरःशूलविषदीपघ्नं रीचनं कान्तिकरञ्च । रा.नि.व.१२ ।

कुङ्कुमरेणुः । पुं, स्त्री । कुङ्कुमगुण्डके ।

कुङ्कुमशालिः । पुं । खनामख्यातशालिधान्यविशेषे । गुणाः—मधुरः शीतलः रक्तपित्तातिसारघ्नश्च । रा.नि.व.१६ ।

कुङ्कुमा । स्त्री । शाखलिहवे । वै.निघ. ।

कुङ्कुमागुरुकः । पुं । पीतरक्ते हरिचन्दने । गुणाः—“शीतलित्तः पित्तत्रयापहः । शीषञ्च दधुचैव नाशयेदिति कीर्तितः । खनिभोग्मो मनुष्याणां दुर्लभः परिकीर्तितः ।” वै.निघ. ।

कुङ्कुमाद्यतैलम् । स्त्री । नीलिकापिङ्गकादीहितम् । तैलं १ श. क्षाधार्थं—कुङ्कुम-रक्तचन्दन-लावा-मञ्जिष्ठा-यष्टिमधु-कृष्णागुरु-वीरणमूल-पद्म-काष्ठ-नीलोत्पल-वटाङ्गुर-पर्कटीशुङ्गा-पद्मकेशर-द-शमूलानां प्रत्येकं पलं, वारि १६ श. श्रे. ४ श. । क्षाधेन, मञ्जिष्ठा-यष्टिमधु-कृष्णागुरु-वीरणमूल-पद्म-काष्ठ-नीलोत्पल-वटाङ्गुर-पर्कटीशुङ्गा-पद्मकेशर-द-शमूलानां प्रत्येकं कर्षमितेन कल्केन छागदग्धेन शरावहयैः च पचेत् । कषायोक्तमपि कुङ्कुमं पाकसिद्धे प्रचित्नी केचित् । अन्यथा—“कुङ्कुमं किंशुकं लाक्षा मञ्जिष्ठा रक्तचन्दनं । कालीयकं पद्मकक्ष मासुलुङ्गस्य केशरम् । कुसुमं मधुयष्टी च फलिनी मदयनिका । निशे गीरीचना पद्मसुम्पलञ्च मगःशिला । काकोल्यादिसमायुक्तैरेतैरक्षमितैर्भिषक् । लाक्षा-रसपयोभ्याञ्च तैलप्रस्थं विपाचयेत् । कुङ्कुमाद्यमितं तैलमभ्यङ्गात्काञ्चनीपम् । करीति... ॥” च.द. । रस.र. ।

कुङ्कुनी । स्त्री । महाज्योतिषमीलतायां । वड्डे नताकृष्टेकी । रा.नि.व.३ । [नि.व.१८ ।

कुचः । पुं । कनी । खनायभागे, चूचके । रा.
कुचण्डिका (ण्डी) । स्त्री । मूर्वायां । मूर्गा । श.च. ।

कुचतटायम् । स्त्री । चूचके ।

कुचन्दनम् । स्त्री । (Pterocarpus santalinus.) रक्तचन्दनविशेषे । र.मा. । Sappan or long wood. पत्राङ्गि । वक्रम् कर्णं । मे. । कुङ्कुमे । श.च. । Leguminus Pavonina. मलेन्द्रीचन्दने । सु.स.१८८. । प्रियङ्गुादि ।

कुचफलः । पुं । Pomegranate. कपित्थहवे । दाडिम्बहवे । रा.नि.व.११ । स्त्री । तत्फले ।

कुचमुख(चाग्र)म् । स्त्री । चूचके । अम. ।

कुचाङ्गिरी । स्त्री । A kind of wood sorrel. (Rumex Vesicarius.) चुके । कृ.कापीनः । र.मा. ।

कुचिः । पुं । अष्टसुष्टिपरिमितमाने । वै.निघ. ।

कुचिकः । पुं । (Unibranchapertura euchiya.) मत्स्यविशेषे । कूँचिग्रा माछ । एतद्धृष्टे गीर्मयते ।

कुचिकर्णः । पुं । तन्नामकर्णरोगभेदे । तच्च वातादध्यन्तरे शङ्कुली सङ्कुचिता भवति । वा.उ. १७४. । [२भ.वा.व्या.समीरगजकेशरीरसे ।

कुचिलम् । स्त्री । कुचले । कूँचले । वै.निघ. ।

कुचुटकः । पुं । जलशकविशेषे । वै.निघ. ।

कुचेलः (ला) । पुं, स्त्री । कनकफलहवे । कूँचले ग्राह । कुह.चि.कन्दर्पसारतैले । चि. कुक्षितवस्ते । मे. । [नापि । प.स. । रा.नि.व.६ ।

कुचेलिका (ली) । स्त्री । पाठायाम् । आर्कुच्छम् । स्त्री । कुमुदे । श.च. । नेतपत्रे ।

कुच्छायम् । स्त्री । शरीरे । वै.निघ. ।

कुच्छुटः । पुं । वल्बूलकहवे । वै.निघ. ।

कुजः । पुं । हले । रा.नि.व.२ । स्त्री । पत्रे ।

कुञ्जि(अम्)शः । पुं । कुङ्कुमस्य । कूङ्डी ग्राह । See कुङ्कुशः ।

कुञ्जटिः (का) (टी) स्त्री। कुञ्जटिकायां।
कुञ्जिका (ज्मी) } कृश, कृशाग।
श.र.।

कुञ्चनम् । स्त्री । निववर्त्मजरीगविशेषे । तस्य
लक्षणं यथा — “धाताया वर्त्मसङ्कीर्णं जनयन्ति य-
दा मलाः । तदा द्रष्टुं न शक्नोति कुञ्चनं नाम तदि-
दुः ॥” मा.नि. । पादरीगभेदे ।

कुञ्चिः । पुं । अष्टमुष्टिपरिमाणे । “अष्टमुष्टि-
र्भवेत्कुञ्चिः ॥” प.प्र. ।

कुञ्चिका । स्त्री । मधिकायाम् । रा.नि.व.६ ।
वै.निघ.अर्श.चि.हृवृषा.तक्रारिष्टे । कृष्णजीरके ।
जटा. । गुञ्जायाम् । कञ्चिकायाम् । कश्चि । श.
च. । वचायाम् । मन्थभेदे । कूट माछ ।

कुञ्चितम् । स्त्री । तगरपुष्पे । उग्रपत्राक्षक ।
रा.नि.व.१० । पिच्छीतगरे । चि । वक्रे । अम. ।

कुञ्ची । स्त्री । जीरके । वृक्षजीरके । भा.पू.१भ. ।

कुञ्जः । पुं । स्त्री । निकुञ्जे । हनुदेशे । हस्तिदले ।
म.जडिकं ।

कुञ्जप्रियः । पुं । जवाहवे । वै.निघ. ।

कुञ्जरः । पुं । हस्तिनि । कण्टकुचाइ इति वि-
ख्याते हवे । रत्ना. । अश्वत्थहवे । चिका. । केशे । म. ।

कुञ्जरपादपः । पुं । कुन्दरुकाहवे । वै.निघ. ।

कुञ्जरपिप्पली । स्त्री । गजपिप्पल्यां । श.मा. ।

कुञ्जरपुटः । पुं । गजपुटे । र.सा.सं. ।

कुञ्जरचारमूलम् । स्त्री । मूलके । मूले ।
रा.नि.व.७ ।

कुञ्जरा (री) । स्त्री । धातकीहवे । धरैकूल
गाह् । र.मा. । पाटलहवे । पाटल गाह् । म.
रविकं । (री) हस्तिनाम् । श.च. ।

कुञ्जरारातिः । पुं । शरमे । हे.च. ।

कुञ्जरालुकम् । स्त्री । आलुकविशेषे । इष्ट्या-
न् । श.च. ।

कुञ्जराशनः । पुं । अश्वत्थहवे । अम. ।

कुञ्जरिका । स्त्री । सन्नकीहवे । वै.निघ. ।

कुञ्जलः । पुं । रसुगभेदे । स्त्री । काञ्चिके ।
प.मु. ।

कुञ्जवल्ली । स्त्री । निकुञ्जिकासहवे । रा.नि.
व.८ ।

कुञ्जिका । स्त्री । कृष्णजीरके । जटा. । निकु-
ञ्जिकासहवे । रा.नि.व.८ । [वक्रहवे । हे.च. ।

कुटः । पुं । स्त्री । कीटे । शङ् । घटे । मे. । चि-
कुटङ्कः (कः) । पुं । गृह्णाङ्कादने । टा.ल. ।

(कः) कुटीरे । कूट्टे । तरुलतागहने । अ.टी. ।

कुटजः (जः) । पुं । (Wrightia anti-
dysenterica,) (Holarrhena antidy-
senterica,) (Echites antidyseuteri-
ca,) खनामख्यातहवे । कूड्छि गाह् । हिं मं
कवेधा, कुड़ा । कं कोइसिमयमरनु । तं अंकुडु-
चेदु, अमिशचेदु, तुम्बिकचेदु । उत, कुड़िया ।
श.र. । स द्विविधः सितासितभेदेन । (चः) गुणाः
— कटुतिक्तोष्णः कषायः अतिसारघ्नः । तत्र अ-
सितः पित्तघ्नः लब्दीषार्शोघ्नश्च । रा.नि.व.९ । क-
फघ्न इति । राज. । “कुटजः कटुको रुखो दीप-
नलवरी हिमः । अर्शोऽतीसारपित्तास्रकफहृणाम-
कुञ्जनुत् । तत्पुष्पं वातलं शीतं तिक्तं पित्तातिसा-
रजित् ॥” भा.पू.१भ. । तथा, “पुष्पलु वसकस्त्री-
क्तं तुवरश्चाग्निदीपनम् । तिक्तं शीतं वातलञ्च लघु
पित्तातिसारनुत् । रक्तदीषङ्गं पित्तं कुष्ठश्चैवाति-
सारकं । रुमोयैव हरेद्वेदुक्तं पूज्यैश्च सुरभिः ॥
कृष्णलु कुटजश्चोक्तो रक्तदोषार्शनाशनः । लब्दीष-
पित्तशमनी गुणालम्ब्य तु पूज्यवत् ॥” वै.निघ. ।
तेलं मूलकतैलगुणं । स्त्री । इन्द्रयवे । सि.यो.अ-
तिसा.चि. । कमले । वै.निघ. ।

कुटजत्वक् (फलम्) । स्त्री, स्त्री । कुटजमू-
लत्वचि । कूड्छिर मूलेर छान । च.द.ज्वरान्ति-
सा.चि. । “कुटजत्वक्फलेः स्मृतम् ॥” इन्द्रयवे ।
सि.यो.अर्श.चि.कुटजाद्यष्टते ।

कुटजपुटपाकः । पुं । सन्नपातरक्तातीसार
हितः । कुटजमूलत्वक् १२ ती. तच्छुलीदकीन स-
न्निध्य तद्द्वालकं जम्बूपत्रेषाविध्य स्वेष्टावेष्टयेत् ।
अथ तन्निष्टगोधूमैर्नालिय तदुपरि स्थितकालिपनं
दत्त्वा करीषाभी पचेत् । यावन्नेपो रक्तवर्णः तार्क्ष-
द्वताय्यं रसं गालयेत् सधुना च पलमितो रक्षी
हितः । भा.स.१भ.रक्तातिसा.चि. । सा.कौ. ।
मेष. । “स्निग्धं घनं कुटजवत्कमजनुजम्भमादाय

নতলবনমতীষ চ পৌষথিলা। জম্বুপলাশপুটতল্ল
লতীযসিক্তং বহু কুশৈন চ বহির্ঘনপঙ্কজিনম্।
সুল্লিগ্রনৈতদবপীষ রসং গৃহীত্বা চৌদ্রৈশ যুক্তমনি-
সারবতে প্রদদ্যাৎ। তাজাকুড়চির মূলের ছাল
কুটিয়া চেন্নুণীর জলে মাথিয়া জামপাতায়
কুশ ছারা বাক্ষিয়া মুড়িকা লেপনপূর্ষক
পাক করিবে। লেপনমুড়িকা লাল হইলে
পাক শেষ হইবে।

কুটজমল্লী। স্ত্রী। ঋষিঃ। কুড়চিমল্লিকা।

কুটজরসক্টিয়া। স্ত্রী। অশৌরীমে। কুটজ-
লক্ ১০০ প। আকাশবারি (অমাব মীমবারি)
৬৪ শ. শে. ১৬ শ. (মতান্তরে ষট্‌ভাগশিষ্ট:)।
কাথে পুনঃ পক্ষা লেহীমূতে তত্র মৌচরস-বরাহকা-
না প্রিয়ঙ্গুদ্রব্যবান্ প্রথ্যকং চূর্ণং ত্রিপলিকং দত্ত্বা
পুনঃ পচেৎ, পক্ষা চ দর্শ্যসিধ্যোয্যে সম্মানি পাক-
শেষকলাবতারয়েৎ। কুড়চিছাল ১২১০ শ. জল
৬৪ শ. শেষ ১৬ শ. বা ৮ শ.। পাক করিয়া
লেহবৎ হইলে মোচরস, বরাক্রান্তা, প্রিয়ঙ্গু,
ইন্দ্রযব প্রত্যেকে ৩ পল প্রক্ষেপ দিবে।

কুটজলেহঃ। পুং। অশৌরীমে। কুটজলক্ ১২১০
শ. বারি ৬৪ শ. শে. কাথঃ ৮ শ.। বস্ত্রপূত কা-
থং সপরাণগুড়ং (১ প.) পক্ষা লেহীমূতং, অবতায়
তত্র মেলকাদীনাং চূর্ণং প্রথ্যকং ১ প. প্রচিষ্য য-
থাবিধি পাকশেষং কুর্বাৎ। চূর্ণানি যথা—রক্ত-
চন্দনং বিড়ঙ্গং ত্রিকটু ত্রিফলা রসায়নং চিত্রকমূ-
লং ইন্দ্রযবঃ বচা অতিবিধা বিলিপেষী চ। চ.দ.
অশৌচি।

কুটজবীজম্। স্ত্রী। ইন্দ্রযবে। রা.নি.ব.৫।

কুটজসুধা। স্ত্রী। কুটজচূর্ণে। কুড়চির
চূর্ণ। “কৌটজা শৌষনাশিনী।” বৈ.নি.৬।

কুটজচীরম্। স্ত্রী। রক্তাতীসার প্রশস্তম্।
ক্রাটিকুটজমূললক্ ১৫ তী. বারি ৪ শ. শে. ১
শ. ছানথিলা তত্র-কাথে ছাগীপয়ঃ পলদ্বয়ং দত্ত্বা
পক্ষা চ চীরশেষমবতারয়েৎ। ভা.ম.১৪.অতিসা-
চি। [রা.নি.ব.৫।

কুটজা (বিধম্)। স্ত্রী, স্ত্রী। ইন্দ্রযবে।

কুটজাদিক্কাথঃ। পুং। রক্তাতীসারি হিতঃ।

“কুটজাতিবিধা মুসা খালকং লৌঘচন্দনং ধাতকী
হাড়িনং পাঠা কাথশেষাং সমাশিক্তং। পিষেদ্রক্তা-

তিসারিষু দাঙ্ঘলপ্রশান্তযে।” ভা.ম.১৪.রক্তাতি-
সারঃ। দ্বিতীয়ঃ—“কুটজং দাড়িনং মুস্কং ধাতকী
বিল্বখালকং। লৌঘচন্দনপাঠাষ কাথায় মধুনা
পিবেৎ।” কুড়চিছাল, আতাইচ, মুতা, বাল্য,
লোধ, রক্তচন্দন, ধাইকুল, দাড়িমছাল, আ-
কনাতিমূল প্রত্যেকে ১৭৫০ রতি। জল ১০
শ. শে. ৮ অর্ক পোওয়া। দ্বিতীয় পূর্ববৎ
কেবল আতাইচ স্থানে বেলগুট। মৈষ।

কুটজাঘট্টম্। স্ত্রী। অশৌরীমে। ঘটং ৪
শ. কল্লদ্রব্যানাং সমষ্টিরষ্টপলং, বারি ৪ শ. এ-
কত্র পচেৎ। দ্রবানুকৌ জলদানবিধানাত্। অনু-
কৌ দ্রবকার্যে তু সম্ভব সলিলং মতম্। প.প.।
ঘৃত ৪ শ. জল ৪ শ.। ককদ্রব্য কুড়চির ছা-
ল, ইন্দ্রযব. নাগেশ্বর, নীলোৎপল, লোধকা-
ঠ, ধাইকুল প্রত্যেকে ১০১০ তো। একত্র
পাক করিবে। চ.দ.অশৌচি।

কুটজাবলেহঃ। পুং। অতীসারি হিতঃ। কুট-
জমূললক্ পলশতং বারি ৬৪ শ. শে. ১৬ শ. পা-
দশিষ্টকাথঃ পুনর্লেহবৎ পাণ্ড্যঃ। পাকশেষে জাতি
অবতায় সৌবর্চলাদীনাং চূর্ণং পলদ্বয়ং প্রচিষ্যম্।
“শতং কুটজমূলস্য স্তম্ভং তীর্থারমণে পচেৎ। কাথে
পাদাবশেষেষ্টিম্ লেহং পুত পুনঃ পচেৎ। সৌবর্চল-
যবচারবিড়ঙ্গসৈম্বর্ষাপপলী। ধাতকীদ্রব্যবাজাজী-
চূর্ণং দত্ত্বা পলদ্বয়ং। লিঙ্গাঙ্গদ্রবমান্বনু শীতং চৌ-
দ্রৈশ সংযুতম্।” কুটজলক্ ১২১০ শ. জল ৬৪
শ. শে. ১৬ শ.। ছাঁকিয়া ঐ কাথ পুনঃ
পাক করিয়া লেহের মত হইলে, তাহা ঐ
মচল, বিটু, মৈক্লব, যবফার, পিপুল, ধাই-
কুল, ইন্দ্রযব ও জীরা উহাদের চূর্ণ একত্র
১৬ তোলা দিয়া নামাইবে। মাঝা ১ তোলা,
মধুর সহিত। চ.দ.অতীসারি।

কুটজাষ্টকম্। স্ত্রী। অতিসারি শীঘ্রম্।
কুটজমূললক্ ১০০ প. বারি ৬৪ শ. শে. ১৬
শ.। অথ শাঙ্খায়াদীনাং প্রথ্যকং পলং গৃহীত্বা
একত্র সমিষ্য তত্র কাথে দাপয়েৎ। অথ পুনঃ
পক্ষা পাকশেষঃ কার্যঃ। কিঞ্চিৎ শাঙ্খায়াদীনাং
চূর্ণম্যচ্চিপলি। অথ চ পাঠাদিকং দত্ত্বা যাবৎ
লৌঘপ্রং ন ভবতি তাবৎপচলি। পাকশেষে মৌচর-
সচূর্ণং প্রচিপলি। প্রচিষ্যদ্বয়ং যথা—আকনাতি,
বরাক্রান্তা, আতাইচ, মুতা, বেলগুট, ধাই-

कुन, मोचरस प्रेतोत्के ८ तोला । च द ।

कुटजाष्टकावलेहः । पुं । अतिसारि हितः ।

कुटजलक् ५० प. वारि ६४ श. ग्रे. १६ श. ।

अथ क्वाथं वस्त्रपूतहला पुनः पचेत् । पाकशेषप्राये अवतार्य लज्जालुका धातकी विलशलाटुः पाठा (अक्नाम) सुलकमीचरसी अतिविषा चेति द्रव्याणां चूर्णं प्रत्येकं पलं प्रवेष्टव्यम् । भा.स.१भ. ।

कुटजीवः । पुं । पुत्रजीवश्चे । वै.निघ. ।

कुटजोद्भवः (वा) । पुं, स्त्री । इन्द्रयवे । वा. टी. । हे.च. ।

कुटनी । स्त्री । महाज्योतिषमतीलतायाम् । मे. ।

कुटवक(ट)म् । कौ.पुं । भद्रसुक्तायां । नाश्रि-
रयुता । प.म. । केशराजि । क.उ.र. । अ.टी. ।
पुं । विकडतश्चे । वै.टि. ग्रीष्म । श्योणाकश्चे ।
रा.नि.व.८ । सु.स.३८अ. । कैवर्णसुक्तके । त्रितु-
कनाम्नी हचविशेषस्य त्वचि (गुडतजी इति लीके) ।
भा. । स्त्री (टा) । पालङ्गशके । सु.चि.२०अ. ।

कुटपः । पुं । कुडवसानभेदे । गृहसमीपीयाने ।

कुडवाईमाने । हे.च. । कौ. । पद्मे । रा.नि.व.१० ।

कुटपिनी । स्त्री । पद्मिन्याम् । पट्टाग्र बाहु ।
रा.नि.व.१० ।

कुटम्बकम् । कौ. । सुगन्धरीहृषटणे । वै.निघ. ।

कुटर(रि)(क)णा (र(रि)णी) । स्त्री ।
विहतायां । ते.उ.डौ । प.सु. । अरुणमूलविहति ।
शक्तविहति । वा.सु.१५अ. । “कसुककुटरणी शङ्कि-
नी चर्षसाह्वा ।”

कुटरबाहिनी । स्त्री । श्वेतविहति । वै.निघ. ।

कुटरः । पुं । पट्टश्चे । कानात् । उणा. ।

कुटलम् । कौ. । पटले । पट्टर ८।ज । हारा. ।

कुटामोदः । पुं । गन्धमाज्जाराखे । वै.निघ. ।

कुटिः । पुं । हवे । श.र. । शरीरे । उणा. ।
स्त्री । सुरमांसां । मद.व.२ । गृहे । अ.टी.भ. ।

कुटिकाः । पुं । सट्कल्यां, कुष्ठे । कूट् । हारा. ।

कुटिचरः । पुं । जलशर्करे । उ.उ.र. । श.र. ।

कुटि(ठि)स्तरः । पुं । पत्रशाकविशेषे, वनवा-
सुके । गुणाः — “कुटिस्तरः स्नादपाकः क्षारी ब-

चस शीतलः । गुग्मसलसाम्भकरी दीपीपादनका-
रकः ॥” वै.निघ. ।

कुटि(टी)रम् । कौ. । शुद्धश्चे । जटा. ।

कुटिलम् । कौ. । पगवाल्के । वै.निघ. । पि-
च्छीतगरी. तगरपादिकायां । तगरपादिका । प.
सु. । पुं । गङ्गे । शम्भुके । रा.नि.व.१२ ।

कुटिलपुष्पिका । स्त्री । तगरपादिके । प.सु. ।
सुकानामगम्यद्रव्ये । रा.नि.व.१२ ।

कुटिला । स्त्री । See कुटिलपुष्पिका ।

कुटी । सुरानामगम्यद्रव्ये । भूराभांशु । रा.नि.
व.१२ । अन्नादिरहितसिक्थके । प.प्र.२ख. । ये-
तकुटजश्चे । मरुवकश्चे । वै.निघ. ।

कुटीका । स्त्री । भूशयस्थी । च.सु.४अ. ।

कुटीप्रावेशिकम् । कौ. । कुटी गृहं, तत्रवे-
शयोग्ये (द्विविधरसायनाभ्यामे) । च.चि.१अ. ।
सु.चि.४अ. । वा.उ.२४अ. ।

कुटीखेदः । पुं । स्तेदविशेषे । च.सु.१४अ. ।

कुटुम्बकः । पुं । भूतस्थे । शक्रकृष्णविशेष ।
रा.नि.व.८ ।

कुटुम्बिनी । स्त्री । खानामख्यातमहाचुपे ।
गुणाः — मधुरा यादृशी कफपित्तघ्नी व्रणरक्तदोष-
कण्डूघ्नी रसायनी च । रा.नि.व.५ । निघ. ।

कुट्टकाः । पुं । पानीयकाके । पानकोट्टी । वै.

कुट्टनम् । कौ. । केदने । कोट्टे । कुम्भने ।
तापने । [रा.नि.व.१० ।

कुट्टल(क)म् । कौ. । नीलोत्पले । नीलजम्बि ।

कुट्टारम् । कौ. । सुरते । मे. । [कांवां । श.चि. ।

कुट्टितमांसम् । कौ. । मांसव्यञ्जनभेदे । मांस-

कुट्टिमः । पुं । दाडिम्बश्चे । दाडिम्ब ग्रीष्म ।
रा.नि.व.११ । बद्धभूमी । वाक्पान मेले । हला. ।

कुट्टलः । पुं । सुकुले । अम. । कोषे । जटा. ।

कुठः । पुं । चित्रकचुपे । रा.नि.व.६ । हवे । अम. ।

कुठरः । पुं । दम्बविष्काके । अम. ।

कुठाकः । पुं । Wild pecker, पक्षिविशेष ।
कांठोक्ता । हिं खटकवद्देया । उणा. । विव. ।

कुठाटङ्कः । पुं । कुठारे । जटा । [विशेष ।

कुठारः । पुं । कुठेरकवृक्षे । र.सा.सं. । च.ख.

कुठारकतैलम् । स्त्री । शरीरव्रणादौ तैले ।

पाठः—“कुठारकात्पलशतं काथयेदुत्तरेऽभ्यसि ।
तेन पादावशेषेण तैलप्रस्थं विपाचयेत् । कल्कैः
कुठारापामार्गशीष्ठिकामलिकाम् च । एतत्कुठारकं
नाम व्रणशोधनरोपणम् । नाडीषु परमोऽभ्यङ्गः...
...” अत्र मलिकेत्यत्र चिह्नद्वयमस्य इति केचि-
दन्ति । कुञ्जाचिकामस्य इति । शीकण्ठ । र.स.र. ।

कुठारच्छिन्ना । स्त्री । कन्दगुड्याम् । हिं
कुरेया । वै.निघ. लयरोग. लौह्रसायने ।

कुठारिका (री) । स्त्री । कुठारे । कूडू ल ।
हिं कुलहाड़ी । शस्त्रकर्मयोग्यव्यवधानास्त्रविशेषे ।
यथा—“पृथुः कुठारी गोदन्तसदृशाङ्गुलानना ।
तथोर्ध्वदन्त्या विध्योदपथ्यस्थां शिरां स्थिताम् ॥”
स.शा.सू.८.८५. । [नर ।

कुठारः । पुं । कुठेरकवृक्षे । कीशे । मे । वा-

कुठिः । पुं । हवे । उणा. ।

कुठिकः । पुं । कुष्ठौषधौ । कूडू । हारा. ।

कुठिजकः । पुं । रक्तपुननवायाम् । वै.निघ. ।

कुठेरः (कः) । पुं । A kind of Basili-
cum. सितार्जकवृक्षे । कूडूपत्रं श्वेतं तूलगी,
वावूरे तूलगी । रा.नि.व.१० । भैष.चप्रिदग्ध.चि.
रुद्रतैले । पर्णासि । कालं वावूरे, कालं तूलगी ।
रा.नि.व.१० । च.सू.२५. । भा. । नन्दीहवे । रा.
नि.व.२१ । तुलसीहवे । उणा. । अम. ।

कुठेरजः । पुं । (Ocimum Gratiissicum.)
श्वेततुलस्यां । वावूरे तूलगी । श.र. । [विका. ।

कुठेरः । पुं । चामरवाते । ङागटेत्र वातांग ।

कुडूपः (वः) । पुं । परिमाणविशेषे । हाचिंश-
त्तोलके ८ वा ४ प. । प्रसूतिभ्यामङ्गलिः स्यात् कु-
डूवोऽंशरावकः । प.प्र.१४. । गृह्यवेत्तलीहादे-
मांछं यश्चतुरङ्गुलं । विशीर्णश्च तथोर्ध्वं तन्मानं
कुडूवं ध्यतम् ॥ कुडूवादृशं शरावादिमानानां वैगुण्यं
वाच्यम् । निखलकरमते तु कुडूवस्यापि वैगुण्यम् ।
तद्य दन्तीष्टे कुडूवायतैले दृश्यते न नारिकेलख-
ण्डे । “चारुद्रव्यस्य कुडूवः पल्लेरटाभिरिव च । घ-

क्कद्रव्यचतुष्केण कुडूवः समुदाहृतः ॥” हारीतः ।

कुडूली । पुं । काञ्चनारमृदे । मद.व.१ ।

कुडिः । पुं । देहे । उणा. ।

कुडिमः । पुं । (Cyprinus curchius.) म-
त्स्यविशेषे । कूडूठी माछ, वांटी माछ । गुणाः—
मधुरी हृद्यः कषायोऽग्निदीपनः लघुः स्निग्धः वाते
पथ्यः रीचनी बल्यः कौष्ठवन्मकरश्च । राज. ।

कुडुडुची । स्त्री । सुदकारवेल्गके । छेष्टि उ-
च्छे । लताफलगुणाः—कटुः उष्णतिक्त्या दीप-
नी वातरक्तकरी च । तत्कन्दः अर्शोहरः मलशो-
धनः योनिदोषघ्नश्च । रा.नि.व.७ ।

कुडालः । पुं । मुकुले । मे । स्त्री । नीलीपले ।

कुडाम् । स्त्री । विलिपने । मे ।

कुडकीटकः । पुं, स्त्री । गृह्यगोधिकायां ।
कुडामखी (व्यः) । टिक्टिकी । हे.च. । श.
र. । च.शा.८५. ।

कुणकः । पुं । बालके, सद्योजातशिशौ । श.चि. ।

कुण(णि)ञ्जः (रः) । पुं । A kind of
chenopodium.) अरस्थवालुकविशेषे । दन-
वैतुश । सं कुणजिक, गोरजे । गुणाः—मधुरः
रूच्यः दीपनः पाचनश्च । रा.नि.व.५ । तच्छाकं
त्रिदोषघ्नं मधुरं रूच्यं दीपनं ईषत्कषायं संघाह
लघु । रा.नि.व.७ । [व.५ ।

कुणञ्जा (ञ्जी) । स्त्री । कुणञ्जरुपे । रा.नि.

कुणटी । स्त्री । मनःशिलाविशेषे । मन्छाण-
विशेषश्च । कुणटी तु मनःशिला । रा.नि.व.११।२१ ।
धानके । भा.पू.१ भ. ।

कुणपः । त्रि । श्वगन्धे । ‘मज्जप्रकाशङ्गुणपं
त्रिदोषम् ।’ भा.म.४भ. । दुर्गन्धे । पुं, स्त्री । शुक-
दोषे, आर्तवदोषे । मृतशरीरे । अम. ।

कुणपगन्धः । पुं । श्वगन्धे ।

कुणपा (पी) । स्त्री । विटशरिकायां । अष्ट-
शांगिक, अष्टगुणार्कः । हारा. ।

कुणारी । स्त्री । कुष्ठरीगविहितभक्षद्रव्ये, यव-
पर्पटीति ख्याते । सु.चि.१०५. । कीषादिकेति
कथितमिति ।

कुण्डलः । पुं । पञ्चविंशति ।

कुण्डिलः । पुं । The tree cedrela Toona.
गुडहवे । तूँद ग्राह् । अम. । मे. । त्रि. कुम्भि-
तकरे । “कुम्भितुत्रकहवे । कुम्भरे ।” मे. । तन्ना-
मकमसंस्थाने, कूर्परे । सु.श.६अ. ।

कुण्डी । पुं । कणभजातीयकौटि । सु.कल्प.८अ. ।
See कणभः ।

कुण्टम् । स्त्री । अर्जके । गुण्डलणे । वै.निघ. ।

कुण्टकः । त्रि. खूले । (ग्राटि) । श.सा. ।

कुण्टकुरण्टः । पुं । क्षिण्ट्याम् । खँटि । वै.
निघ. ।

कुण्डम् । स्त्री । मानभेदे । हला. । जलाशयवि-
शेषे । ऐन्द्रात्री, (छोवाछा) । जलगुणः -- रुच्य-
पिकरं कफकरं मधुरं लघु च । रा.नि.व.१४ ।
स्थाय्याम् । शोभो । अम. । पुं । कौचे । हला. ।
जारजपुत्रे । वारिपात्रे । [हे.च. ।

कुण्डगोलकम् । स्त्री । काञ्चिके । कौञ्जि ।

कुण्डङ्गः (कः) । पुं । कुञ्जे । हे.च. ।

कुण्डलः । पुं । रक्तकाचनहवे । र.सा. । स्त्री ।
कर्णभूषणे । पाशे । बलये । मे.लत्रिकं । [निघ. ।

कुण्डलपत्रः । पुं । दना इति ख्यातहवे । वै.

कुण्डलिका (नी) । स्त्री । जिलेवी इति ख्याते
मिरान्ने । तन्निर्माणाविधिः यथा — “गोधूमप्रस्थदि-
वयस्य कृत्वा सूक्षाः कणाः प्रस्थमिताः सुनिमुषाः ।
दुग्धेन क्षिप्त्वा तथैव भाण्डे यावत्सदस्यत्वमुपेयुरी-
यत् । उद्धृत्य दुग्धेन द्रवं सुष्ठ्व सच्छिद्रपात्रेण च
श्रीफलस्य । धारां घृते कुण्डलिकाकृतिं सजन् प्र-
चेदयोद्धृत्य सूक्ष्मकरायाः । पाके निमज्जितामाहुः
सर्वे कुण्डलिकाभिधाम् । सा शुक्ला हृद्यवस्था
इन्द्रियाणां सुलभिता । पुष्टिकान्तिकरी बल्या
द्वितीयास्याकृतिर्मता ॥” वै.निघ. । गुड्याम् । रा.
नि.व.३ ।

कुण्डलिनायकः । पुं । पिङ्गसर्पे ।

कुण्डली (इन्) । पुं । सर्पे । हारा. । वरुणे ।
मयूरे । मे. । मृगविंशति । इति अजयपालः । आ-
रज्यहवे । स्त्री (ला, ली) । गुड्याम् । भा.म.१भ.
कर्षकाज्ज.चि. । “कटुचिकोयाचनकुण्डलीभिः ।”

काचनहवे । मे. । सर्पिणीहवे । गङ्गागङ्गा शीकृ ।
रा.नि.व.५ । कपिकच्छी । रा.नि.व.१ । कुमाय्या ।
घृतकुमात्री । कुम्भिकाया । क्षिण्टी । भा. ।

कुण्डलीचालनः । पुं । सर्पिणीहवे ।

कुण्डिका । स्त्री । कमखली । हे.च. । पिठ-
रे । श.च. । [(इन्) पुं । अत्रे ।

कुण्डी । स्त्री । शुक्लघ्निकायाम् । वै.निघ. ।

कुण्डीरः । पुं । मनुष्ये । धरणी ।

कुतकम् । स्त्री । रसाञ्जने । प.स. ।

कुतपः । पुं, स्त्री । Poa Cynosuroides,
दर्भविंशति । कुशं । हागकम्बले । मे. । हवे । अ-
धौ । मृथ्ये । हे.च. । दिवसस्याटमसङ्कते । त्रि ।
ईषदुणे । [मे. । कर्णावस्ते । वै.निघ. ।

कुतपसप्तकम् । स्त्री । कृणतिले । रौप्ये । द-

कुतित्तिरिः । पुं । तित्तिरपञ्चविंशति । सु.
मृ.४६अ. । [अम. ।

कुतुः (पः) । पुं, स्त्री । चर्मपात्रे । कूपा ।

कुतुम्बा (म्बिका) । स्त्री । द्रोणपुष्पीचपे ।
रा.नि.व.६ । [श.च. ।

कुतुम्बुरः । स्त्री । कुम्भितितन्दुकीफले । (उँद) ।

कुतूणकः । पुं । बालरोगविंशति । See कुक्-
णकः । [८ । कुम्भिकायाम् । हारा. ।

कुटणम् । स्त्री । कालणे । शङ्कट्ण । रा.नि.व.

कुलम् । स्त्री, पुं । कुष्ठोषधौ । रा.नि.व.१२ ।
सावके । हारे । चिका ।

कुसला । स्त्री । नीलीहवे । नीलग्राह् । श.च. ।

कुम्भशिखी, कुम्भा । स्त्री । शिखीभेदे । त्र-
कुम्भिशे । वै.निघ. ।

कुम्भितम् । स्त्री । दीर्घरीहवे । वङ्ग शङ्कट्ण ।
वै.निघ. । कुष्ठोषधौ । रा.नि.व.१२ ।

कुम्भितशास्मली । स्त्री । कृष्णशास्मल्याम् ।

कुम्भिताम्बः । पुं । कदम्बहवे । वा.स.१५अ. ।

कुम्भः (धा) । पुं, स्त्री । कुम्भहवे । कुम्भ । प.
सु. । शुक्लदर्भे । वै.निघ. । (धा) क्षिण्ट्यकम्बले ।
शक्तिर पिठेर त्रुण । अम. । [अ. ।

कुम्भितः । त्रि । पूतियुक्ते । पञ्च । सु.चि.१६

कुदलि: } पुं। अश्लक्ष्णकृच्छ्रे । टाजिडा ।

कुहारः (लः) } कीविदारहृत्वे । ब्रह्मकाक्षन ।

र.मा. । रा.नि.व.८।१०। आरम्बधृत्वे । वै.निघ. ।

कीद्रवधाम् । कट्ठा क्षान । प.सु. । वै.निघ. ।

कुदेहः (कः) । पुं। कुस्मितदेहः । महाशालहृत्वे ।

कुइलः । पुं। गिरिकाचने । वै.निघ. ।

कुद्रवः (वलः) । पुं। कीद्रवे । कट्ठा क्षान ।

कुधरः । पुं। पर्वते । रा.नि.व.२ ।

कुधान्यम् । स्त्री । तण्डुलधाम्, सुद्रधान्ये । की-

रद्रूपकश्यामाकनीवारशालतुतवरकीडालकप्रियङ्गु-

मधुलिकानन्दीमुखकुविन्दगवेधुकवककीदपशीमु-

कुन्दवैष्णवप्रभयसहर्गाः । गुणाः—उष्णाः कषाया

मधुरा रुचाः कटुपाकाः श्लेष्मघ्नाः स्नावरीधकाः

वातपित्तप्रकीपकराश्च । सु.सू.४६५. । वातात्मकं

शीतलञ्च । रा.नि.व.१५ ।

कुनखः । पुं, स्त्री । सुद्ररीगविशेषः । तल्लचणं

यथा—“बखमांसमधिष्ठाय वातः पित्तञ्च देहिनां।

कुर्वति दाहपाकौ च तं व्याधिं क्षिप्पमादिशेत् ।

तदेवात्यतरैर्दोषैः पर्युषं कुनखं वदे”दिति ॥ मा.

नि. । त्रि । कुस्मितनखयुक्ते ।

कुनखी । त्रि । कुनखरोगयुक्ते । सङ्कुचितनखे ।

कुनटः । पुं । प्रयुग्मश्लक्ष्णीषाकृत्वे । वड

कौटो छौणां ग्राह । रा.नि.व.८ । पीतलोम्नि ।

वै.निघ. ।

कुनटी । स्त्री । Red arsenic (Corian-

drum Sativum.) मनःशिलायाम् । मनछाल ।

र.मा. । धान्यात् । भा.पू.१४. । नेपालदेशजनः-

शिलायाम् । भरत. । [ग्राह] । त्रिका. ।

कुनली (इन) । पुं । वकहृत्वे । वड वाकम

कुनाभिः । पुं । निषी । छे.च. । वातमण्ड-

ल्याम् । त्रिका. ।

कुनालः } पुं । कीकिले ।

कुनालिकः } पुं । कीकिले ।

कुनाशकः । पुं। दुरालभाय, रक्तयवासे । अम. ।

कुनासः । पुं । उद्रे । वै.निघ. ।

कुनीली । स्त्री । तेरणे । रा.नि.व.४ ।

कुन्तः । पुं । (Coix Barbata.) गविधुकायां

गडुगट्टे । मी. । सुद्रजनौ । विश्व. ।

कुन्तलः । पुं । केशे । रा.नि.व.१८ । चषके ।

यवे । मेलनिकं । क्रीवरे । दावा । अम. ।

कुन्तलवर्द्धनः । पुं । भङ्गराजहृत्वे । भीमराज ।

रा.नि.व.४ ।

कुन्तलिका (ली) । स्त्री । दण्डिका । दण्डिका

देव काटा छूती । हारा. । हचमेदे । आट्टो ।

वै.निघ. । [नि.व.१० ।

कुन्तलोशीरम् । स्त्री । क्रीवरे । दावा । रा.

कुन्ती । स्त्री । गुग्गुलुहृत्वे । “गुग्गुलुप्रथमेश

शालुक्याम् ।” मी.तदिकं । शङ्कलीहृत्वे ।

कुन्दः (कः) । पुं । (Jasminum Mul-

tiflorum.) खनामल्यातपुष्पहृत्वे । कून्कून्त

ग्राह । मं कुन्दे । कं सुरगि । तं मीक्ष । मी. स्त्री ।

तल्युत्वे । गुणाः—अतिमधुरः शीतः कषायः केश-

भावनः कफपित्तहरः सरः दीपनः पाचनश्च ।

रा.नि.व.१० । पुष्पं शीतं लघु श्लेष्मशरीवेदना-

विषपित्तघ्नश्च । भा.पू.१४. । अमलं याहि च ।

राज. । कुन्दरुखीयां । भा.पू.१४. । रा.नि.व.१२ ।

श्वेतकरवीरहृत्वे । रा.नि.व.१० । मदनहृत्विशेषः ।

कौटो भयना । प.सु. । See पिचुकः । निधिवि-

शेषः । यत्नमेदे । मी. (कः) कुन्दरुके । रा.नि.व.८ ।

कुन्दमः । पुं । साजरी । त्रिका. ।

कुन्दरः । पुं । तन्नामकहृत्वे । कून्तरी । गुणाः

—“गौल्यकुन्दरमूलञ्च शीतं पित्तातिसारमुत् । प्र-

शक्तं शीधनानाञ्च बलपुष्टिविवर्द्धनम् ॥” रा.नि.व.८ ।

कुन्दरिका । स्त्री । सङ्कल्याम् । रा.नि.व.११ ।

कुन्दसाह्या, कुन्दा । स्त्री । श्वेतयूधिकायां ।

वै.निघ. ।

कुन्दालः । पुं । महारम्बधृत्वे । वै.निघ. ।

कुन्दिनी । स्त्री । पद्मसमूहे । त्रिका. ।

कुन्दुः । स्त्री । कुन्दरुखीयाम्, कुन्दरुनामगन्ध-

द्रव्ये । रा.नि.व.१२ । च.द.वा.व्या.एकादशमती-

प्रसारणीतेले । पुं । सूषिके । श.र. ।

कुन्दुकुन्दुकः । पुं । कुन्दरुखीयां । रा.नि.व.११ ।

कुन्दखोटी । स्त्री । कुन्दरुखीया । भेष, वृह
विणुतैले ।

कुन्दरः (रः, कः) । पुं, स्त्री (कौ) । सज्ज-
काम् । धूपभेदे, गन्धगुलभेदे । हिं वेरीजा । वै.
निघ. । कुन्दरत्वम् । रा.नि.व.२१ । 'The resin
of the plant (Boswellia thurifera.)
सन्ध्यातगन्धद्रव्ये, शल्लकौनियांसे । कुन्दर-
शोणि । गुणाः—सधुरः तिक्तः कफपित्ताहृन्ः
प्रदरघ्नः पाने लपे च शीतलः । सधुरतिक्ततीक्ष्ण-
कटुकः लघुः ज्वरस्वेदयक्ष्माधमसुखरोगकफवात-
घ्नश्च । भा.पू.१भ. । रा.नि.व.१२ । स्वेदवातश्लेष्म-
घ्नश्चरः । मद.व.३ । [निर्यांसे] वै.निघ. ।

कुन्दरुकी । स्त्री । शल्लकौठवे । अम. । शल्लकौ-

कुन्दरुखीटी । स्त्री । मन्नासम्यातगन्धद्रव्ये, कु-
न्दरी । प.सु. । सा.कौ शतावरीमोदके ।

कुपः । पुं । भारद्वाजपलिणि । वै.निघ. ।

कुपय्यम् । स्त्री । अस्वास्थ्यकरे पथ्ये । [सु. ।

कुपनसः । पुं । पनसवृक्षे । कौठाल गौड । प-

कुपाकः । पुं । कुपीली । वै.निघ. ।

कुपाणिः । वि । कुकरे, वक्रहस्ते । कुपाणि ।
हिं टुणा । जटा. ।

कुपिनी । स्त्री । खालुङ्ग इति गौडभाषाप्रसि-
द्धायां खलमन्थधान्याम् । श.र. ।

कुपिन्दः । पुं । वज्रनिर्मातरि । वै.निघ. ।

कुपि(पी)लुः । पुं । काकपीली, कारस्करवृक्षे ।
मकुडा गाव, मधूत गाव, कूठिना । रा.नि.व.
६ । See कारस्करः ।

कुप्य(क)म् । स्त्री । Tutenag. सीसरङ्गनि-
शधाती, अष्टधातुमये दसा इति ख्याते धाती ।
सर्वार्थजन्यभिन्नधाती । रत्ना. ।

कुप्यधौतम् । स्त्री । रीये । रा.नि.व.१३ ।

कुप्यलवणम् । स्त्री । लवणविशेषः च.वि.८अ. ।

कुप्यशाला । स्त्री । धातुद्रव्यनिष्पाद्यशालायां ।

कुवाहुलः । पुं । छत्रे । श.च. ।

कुवे(वे)रः (कः) । पुं । नन्दीवृक्षे, तुलवृक्षे ।
ऊर्ण वा शशा अथ । अम. । प.सु. । वै.निघ.

२भ.वा.व्या.कुवेरपाके । वि. । कुमरीरे । त्रिका. ।

कुवेरनेत्रः (रात्रः) । पुं । पाटलवृक्षे । लता-
करञ्ज । वै.निघ. । [षो.निघ. ।

कुवेराक्षयः । पुं । नन्दीवृक्षे । वै.निघ. २भ.यह-

कुवेराक्षी । स्त्री । पाटलावृक्षे । प.सु. । काष्ठ-

पाटलायाम् । सितपाटलायाम् । श्वेत शीकल ।

रा.नि.व.१० । पेटिकायां । पेटात्रि । रत्ना. ।

स.स.३६अ. । भा.म.४भ.बाल.वि. । "कुवेराक्षी
च योज्याः स्युः ।" लताकरञ्ज । वै.निघ. ।

कुञ्जः । पुं । वनचटके । (Bola cuja.) मन्थ-

विशेषः । अपामार्गे । रा.नि.व.४ । तन्नामकवात-

व्याधिविशेषः । कूँछ । लक्षणं—“हृदयं यदि वा

पृष्ठमुदरं क्रमशः सखक् । कक्षीवायुर्यदा कुर्वाण-

दा तदुज्जमादिशेत् ॥” मा.नि. । “वातवैर्दंशमूल्या

च नरं कुञ्जमुपाचरेत् । स्नेहैर्मसिरसैश्चापि प्रहृष्टं सं

विवर्जयेत् ॥” वि. । उन्नतपृष्ठे । कूँछ । हि.च. ।

कुञ्जकः । पुं । An aquatic plant, (Tra-

pa bispinosa.) कोष्ठश्लेष्मातपुष्यवृक्षविशे-

षः । श्वेत शोभायां । हिं कूजा । सं कटिशिख-

ती । गुणाः—सुरभिः शीतलः रक्तपित्तहरश्च ।

पुष्पं शीतलं बल्यं दाहघ्नं वातपित्तघ्नश्च । रा.नि.

व.१० । “कुञ्जकः सुरभिः स्वादुः कषायः सुरसः

सरः । चिदीपशमनो हृद्यः शीतहृत्वा च स ख-

तः ॥” भा. । शृङ्गाटके । त्रिका. । पीतमिक्षुष्टां ।

र.सा. । [श्वेतखदिरः । रा.नि.व.८ ।

कुञ्जकण्टकः । पुं । White mimosa.

कुञ्जका । स्त्री । कुञ्जकवृक्षे । गुल्माव । रा.नि.

व.१० । मद. ।

कुञ्जकिरातः } पुं । कुञ्जे ।

कुञ्जवामनः } पुं । कुञ्जे ।

कुञ्जत्वम् । स्त्री । बायुरोगभेदे । कूँछ ।

कुञ्जपुष्पः । पुं । पीतमिक्षुष्टीचुपे । शीतपूष्पं

शोष्णं । र.सा. ।

कुञ्जप्रसारणीतैलम् । स्त्री । वातव्याध्यधि-

कारे । तिलतैलम् १६ श. काषायै—प्रसारणी-

कायः १०० प. जल ६४ श. शि. १६ श. । दक्षि

१६ श. काञ्चिकं १६ श. दुग्धं २२ श. । कल्पायै

—चित्रकसूलपिप्पलीसूलवटिमधुसैन्धववायव्य-

फादेवदारुसागजपिप्पलीगन्धमादुलिमूलकटांसी-
सीमेलक(अभावे)रक्तचन्दनां प्रत्येकं २ प. । म-
न्त्रद्रव्यं यथालाभं दैद्यम् । च.द. ।

कुजा । स्त्री । वनचटकायाम् । वै.निघ. ।

कुभुक्तम् । स्त्री । कदर्यान्ने ।

कुमरिचः । पुं । (Capsicum.) मरिचवृक्ष-
विशेषः । मङ्गाशत्रिष्ठ । हिं लालमरिच । उत-
नोकीमरिच ।

कुमारः (कः) । पुं । समदशम्यः त्रिंशद्वर्षपर्य-
न्तं पुरुषः । रा.नि.व.१८ । पञ्चवर्षीयबालके । हे.
च. । (कः) वरुणवृक्षे । दक्षिण गीष् । रा.नि.व.६ ।
समुद्रवृक्षे । शरीरामृज्ज । रत्ना । शुकपर्क्षिणि । अ-
श्ववारके । मे. । स्त्री । जाल्यकाञ्चने । थौटिमां ।
मे. । नेत्रवारके ।

कुमारकल्याणकष्टतम् । स्त्री । बालरोगा-
धिकारी । पाठः—“शङ्खपुष्पी वचा ब्रह्मी कुष्ठं त्रि-
फलया सह । द्राक्षा सशर्करा शुण्ठी जीवन्ती
जीरकं बला । शटी दुरालभा विल्वं दाडिमं सुर-
सः स्थिरा । सुप्तं पुष्करमूलच सृञ्जौला गजपिप्प-
ली । एषां कर्षसमैर्भासैर्वृतप्रस्थं विपाक्येत् । क-
षाये कष्टकाय्यांश्च चौरिं तथ्याञ्जतुर्गुणैः । एतत्कु-
मारकल्याणम् ॥ घृतं ४ श. कल्कानां शङ्खपुष्पा-
दीनां प्रत्येकं २ ती. । कष्टकारी १२०० श. जलं
६४ श. शे. काथः १६ श. दुग्धं १६ श. । च.द. ।

कुमारजीवः (स्त्रीवसन्नः) । पुं । पुत्रजीव-
कवृक्षे । श्रुतिश्रिणी गीष् । र.मा. ।

कुमारतन्त्रम् । स्त्री । रावणकृते बालरोगप्र-
बन्धे । प्रथमे दिवसे मासि वर्षे वा नन्दा मातृका,
द्वितीये दिवसे मासि वर्षे वा सुनन्दा, तृतीये दि-
वसे मासि वर्षे वा पूतना, चतुर्थे दिवसे मासि वर्षे
वा सुखसुखितिका, पञ्चमे...कटपूतना, षष्ठे...
शकुनिका, सप्तमे...शुक्ररेवती, अष्टमे...आर्यका,
नवमे...स्तिका, दशमे...निर्हता, एकादशे...
पिलिपिलिका, बादशे च दिने मासि वर्षे वा
कासुका नाम मातृका शिशुं गृह्णाति । सर्वोभिरेव
गृह्णीतमावस्य च ज्वरीदयो भवति । च.द. ।

कुमारभृत्या । स्त्री । गर्भिण्याः परिचर्यायां,
बालतन्त्रे । त्रिका. ।

कुमारललिता । स्त्री । शिशुक्रीडायाम् ।

कुमारवाही (इत) । पुं । मयूरे । श.र. ।

कुमारा । स्त्री । त्रिसन्धिपुष्पवृक्षे । वै.निघ. ।

कुमारिका (री) । स्त्री । अनागतान्तायां
कन्यायाम् । रा.नि.व.१८ । छतकुमार्याम् । वृद्ध-
कुमात्री, विकीर्णन । हिं घञ्कुमारी । मं के
कुवारि, नोयिसर, घिकुवार । तं पिन्नगोरिण्डक-
लवन्द । विरजाजितोगे । गुणाः—हिमा तित्ता क-
फघ्नी पित्तकासविषश्वासकुष्ठघ्नी रसायनी च । रा.
नि.व.५ । मेदिनी शीतला तित्तमधुरा चक्षुषा र-
सायनी हृष्टणी वातविषघ्नी शुक्लघ्नी हृष्टकफ-
ज्वरयन्त्रिविस्कोटाग्निदग्धरक्तपित्तचर्मरोगघ्नी च ।
भा.पू.१३५ । (री) जियत्पठौति ख्याति वृक्षे । प.
सु. । तरुणीपुष्पवृक्षे । गी.ना.प. । रा.नि.व.१० ।
अपराजितायाम् । मे. । कृष्णचटकायाम् । शीमे
पाथौ । रा.नि.व.१६ । वाराहोक्तम् । स्यूतना-
याम् । बभ्याककौल्याम् । रा.नि.व.२३ । नवमलि-
कायाम् । प.सु. । वटपत्रीमलिकायां । वे.नि.पु. ।
समपर्णवृक्षे । महाजम्बूवृक्षे । वै.निघ. । पतङ्गवि-
शेषः । कुमीटरे पोका । नेत्रप्रतिफलिते दृष्टवस्तु-
नः प्रतिविम्बे । च.इन्द्रिय.७३५ ।

कुमारिकावर्तिः । पुं । नेत्ररोगे रोपणीवर्त्तः ।
“अशीतिलिखलपुष्पाणि षष्टिः पिप्पलितखुलाः ।
जातौकुसुमपञ्चाशत् मरिचानि च षोडश । ए ।
कुमारिकावर्तिर्गन्तं चतुर्निवर्त्तयेत् ॥” तिलपुष्पं ८०
पिप्पलीरोषा ६० जातौपुष्पं ५० मरिच १६ ।

कुमारीकन्दः । पुं । कुमाय्याः कन्दः । वृद्ध-
कुमात्रीमूल । वै.निघ.२३५.कामला.वि.५५५ ।

कुसुखः । पुं । शूकरे ।

कुसुत (दम्) स्त्री । (Nymphaea Escu-
lenta.) (Nymphaea Lotus.) चन्द्रवि-
काशिनि खनामख्यातपुष्पे । दृष्टा फूल, नानि
फूल, दृष्ट भुक्ति । हिं कीद । मं पांदरे उत्पल ।
कं विलियनेइदिलु । च.सू.४५५ । गुणाः—शीतलं
खादु पाके तिक्तं कफघ्नं रक्तदोषहरं दाहशमपि-
तघ्नच । रा.नि.व.१० । पिच्छिलं स्निग्धं मधुरं
शीतवीर्यं क्वातनच । भा.पू.१३५ । (Nymphaea
Rubra.) रक्तपद्मे । मे. । रक्तीपले । त्रिका. ।

रीथे । हे.च. । पुं । गाभारीहवे । शाखासने ।
मे. । अचि.२०.अ. । कुसुदकन्दे । गुग्गुली । सर्प-
भेदे । श्वेतोत्पले । हे.च. । कर्पूरे । रा.नि.व.१२ ।
कुम्भिकायां । पीना । कटफलवृत्ते । वै.निघ. ।

कुसुदकः । पुं । प्रपौखरीके । गू.उ.त्रिशा । हिं
पुखरिया । वै.निघ. ।

कुसुदघ्नी । स्त्री । तन्नामकस्यावरविषे । यस्य
क्षीरे विषं वर्तते । सु.कल्प.२.अ. ।

कुसुदप्रियः }

कुसुदबान्धवः } पुं । कर्पूर । चन्द्रे । वै.निघ. ।

कुसुदसहत् }

कुसुदरागा । स्त्री । धातकीहवे । वै.निघ. ।

कुसुदवीजम् । स्त्री । कुसुदवीजीज । तेलो
विटि । हिं भेटवेरा । गुणाः—खादु गुरु रुचं
हिमञ्च । भा. ।

कुसुदा । स्त्री । कुम्भिकायां । पीना । गाभा-
रीहवे । हे.च. । शालपर्णाम् । धातक्याम् । धि
दून । कटफलवृत्ते । रा.नि.व.४।६।६ ।

कुसुदाभिष्यम् । स्त्री । रुच्ये । हे.च. ।

कुसुदिका । स्त्री । कुसुदिन्याम् । अम. । कट-
फलवृत्ते । भा.पू.१.भ. ।

कुसुदिनी । स्त्री । चन्द्रप्रियायां । ज्योति२.श. ।
अनलिन्याम् । कुन्दीवाङ्, छोटो कुन्दी । कुसुद-
लतायाम् । कुसुदवाङ् । तं कलुवलुंजे कोलितु ।
कलुवपुल्लु । रा.नि.व.१० । इयं कमलिनीगुण-
युक्ता ज्ञेया । भा.पू.१.भ. । कनलिन्याम् । [घ. ।

कुसुदिनीवीजम् । स्त्री । कुसुदवीजि । वै.नि

कुसुदी । स्त्री । कटफलवृत्ते । मद.व.१ । गा-
भारीहवे । रा.नि.व.६ ।

कुसुदेखररसः । पुं । यस्माधिकारि । पाठः—
“हमभयरसभयतुल्यकं मौक्तिकमु रसपादटङ्गणं
गन्धकं कुसुतं सर्वतुल्यकं काञ्चिकेन परिमर्द्य गो-
लकं । सत्सया च परिवेष्य शीघ्रितं भाण्डके स-
लवणे यथा पचेत् ।” द्वितीयस्तथाधिकारि । सत-
तामं १ भ. वङ्गभक्ष १ भ. यटीमधुकाधेन भाव-
यित्वा शीघ्रयित्वा च भाषार्द्धं सेव्यम् । र.सा.सं. ।

कुसुदती । स्त्री । कुसुदिन्याम् । कुन्दी वा

कुसुदकूलनर वाङ् । रा.नि.व.१० । कुसुदलतेभि-
प्रसिद्धस्यावरविषान्तर्गतफलविषे । सु.कल्प.२.अ. ।
See फलविषम् ।

कुसुदतीवीजम् । स्त्री । कुसुदवीजि । “भवे-
त्कुसुदतीवीजं खादु रुचं हिमं गुरु ।” वैद्यकम् ।

कुसुदान् । त्रि । कुसुदविशष्टे (देशे) । मे. ।

कुम्भः । पुं । बाहुकुण्डे । कर्णापी । जटा. ।

कुम्भम् । स्त्री, पुं । त्रिवतायां । हे.च. । गुग्गु-
ली । अम. । “निकुम्भकुम्भत्रिफला गवाक्षी ।” (च-
न्द्रप्रभावव्या १) पुं । सर्पमाने । ७४ जे.र । प.प्र.१
ख. । जैपालवृत्ते । कटफलवृत्ते । पृथ्विपर्णा । पाट-
लावृत्ते । मे. । कलसे । करिशिरःस्पृष्टयोः । “सू-
प्रिपिण्डो ह्यतौ कुम्भौ कुम्भयोरनरं विदुः” हला. ।

कुम्भकरचना । स्त्री । जैपालवृत्ते । वै.निघ. ।

कुम्भकामला (पादः) । स्त्री । A sort
of Jaundice. कामलामेदे । कालाधिक्येन
कामला खरौभूता कुम्भकामलायां परिणमति ।
वयरीचकज्वरादिकं तदसाध्यलक्षणम् । मा.नि. ।

कुम्भकारः । पुं । कुकुभपत्रिणि । हे.च. ।

कुम्भकारकुटः । पुं । (Phasianus
Gallus.) चद्रकुटविशेषे ।

कुम्भकारिका (री) । स्त्री । कुलत्याञ्जने ।
रा.मि.व.११ । वनकुलत्यायाम् । प.सु. । मनः-
शिलायाम् । जटा. ।

कुम्भकालुकम् । स्त्री । घोलि । वै.निघ. ।

कुम्भजः । पुं । वकवृत्ते । वककूलनर गीङ् ।
प.सु. । [१६ ।

कुम्भङ्गिका । स्त्री । कुम्भाङ्गशाली । रा.नि.व.

कुम्भतुम्बी । स्त्री । हस्तुम्ब्यां । गौतम लाडि ।
गुणाः—“कुम्भतुम्बी तु मधुरा शीतला तर्पणी गु-
हः । रुष्या पुष्टिकरी युक्तमर्हिनी तु बलप्रदा ।
पित्तनाशकरी गर्भपोषणी पित्तनाशिनी । फले तु
वह्नीवन्धुक्ता गुणाश्च ।” वै.निघ. । शीतपित्तनास-
कफासज्वरकासनासिका बल्या च । रा.नि.व.७ ।

कुम्भपर्णी । स्त्री । कुम्भाङ्गीलतायाम् । प.सु. ।

कुम्भपुटा । स्त्री । श्वेतत्रिवतायाम् । वै.निघ. ।

कुम्भपुष्पी । स्त्री । रक्तपाटलवृत्ते । वै.निघ. ।

कुम्भफला । स्त्री । महाकुम्भाख्या । रा. नि. व. ७।

कुम्भयोनिः (का) । स्त्री । द्रोणपुष्पीचये ।
हलकया । रा. नि. व. ६ । वकहचे । वै. निघ. ।

कुम्भरेताः । पुं । ययी ।

कुम्भला । स्त्री । मुखिया । मूलीत्री । र. मा. ।

कुम्भवारुणी । स्त्री । मुखिरौमदे । प. सु. ।

कुम्भबीजः (कः) । पुं । अरिष्टफलहचे ।
त्रौठी गाह् । रा. नि. व. ८ ।

कुम्भशालिः । पुं । खनामख्यातशालिषान्यवि-
शेषे । गुणाः—सधुरा खिम्भा वातपित्तघ्नी च ।
रा. नि. व. १६ ।

कुम्भसन्धिः । पुं । करिकुम्भद्वयमध्यभागे त्रिका ।

कुम्भसर्पिः । स्त्री । एकादशोत्तरशतवार्षिकी पु-
राणवृत्ते । गुणः—रचीघ्नम् । सु. सू. ४५ अ. ।

कुम्भा । स्त्री । उल्लायाम् । कटफलहचे । पृश्नि-
पर्णाम् । पाटलाहचे । मे. । द्रोणपुष्पाम् । वै.
निघ. । श्वेतविहतायाम् । तुम्बाम् । वै. निघ. ।

कुम्भाख्या । स्त्री । रक्तपाटली । वै. निघ. । [ब्रा.]

कुम्भाटः । पुं । कुम्भाडुया इति ख्याते हचे । र.

कुम्भाण्डी । स्त्री । Pumpkin Gourd. कु-
म्भाण्ड्याम् । कुम्भङ्गा शिष्ट । रा. नि. व. ७ ।

कुम्भारी (द्रा, द्री) । स्त्री । कुम्भाण्ड्याम् ।
वै. निघ. । [निघ. ।

कुम्भालावः । स्त्री । महादुस्थालावाम् । वै.

कुम्भाह्वयः । पुं । कुम्भकामलायाम् । च. द. पा-
ण्डु. चि. ।

कुम्भि(म्भी)कः । पुं । पुत्रागहचे । र. मा. ।
भैष. नाडीग्रन्. चि. कुम्भायतैले । समपर्णहचे । प.
सु. । वारिपण्याम् । पाना । भूर्जहचे । लृङ्गपत्र
शिष्ट । “रोमशः अण्डालक कुम्भीनामा हचो यस्य
स्वक वस्त्राकारा भवति” सु. सू. ३८ अ. प्रियङ्गादि ।
सु. । See भूर्जः । पाटलहचे । षण्डविशेषे । हि-
ज्जट । लक्षणं यथा—“स्वे गुदे ब्रह्मचर्यादयः
स्त्रीषु पुंष्वप्रवर्तते । कुम्भीकः स च विशेषः ॥”
सु. चि. १७ अ. ।

कुम्भि(म्भी)का । स्त्री । (Pistia stratiotes.)

वारिपण्याम् । टोका पाना । रत्ना. । वा. च.
८ अ. । रक्तपाटलायाम् । रा. नि. व. १० । तन्ना-
कनेचवर्त्मजरीवविशेषे । कुम्भीकाबीजसदृशाका-
लातयोच्यते । एषा प्रानजा विदीर्णा च सवति
पुनश्च पूर्णा भवति । लक्षणं यथा—“वर्त्मने पिङ्ग-
का भासा भिद्यन्ते च सवन्ति च । कुम्भीकबीजस-
दृशा कुम्भिका सन्निपातजा ॥” मा. नि. । कटफल-
हचे । वै. निघ. । पाटलहचे । प. सु. । द्रोणपुष्पां ।
हलकया । रा. नि. व. ६ । गुग्गुली । शुकदीपविशे-
षे । लक्षणम्—“कुम्भीका रक्तपित्तोत्था जाववा-
स्थितिभा यथा १” सु. नि. शू. दी. १४ अ. ।

कुम्भिकायतैलम् । स्त्री । नाडीग्रन्थाधिकारि ।
तैलं ४ श. । काथार्थं—कुम्भीका (पानाद्र यूग)
खजूरीकपित्तविल्लानां तथा उदुम्बरायपुष्पफलह-
चाणां फलशलाटुककल्कं ४ श. वारि ३२ श. शे. ८
श. । उक्तकाथेन सुसादीनां कल्कं शरावर्जितं (१
श.) दत्त्वा तैलं पाच्यम् । कल्कद्रव्यमणि—सुसक-
र रत्नाकाष्ठप्रियङ्गुत्वगेलापचनागकेशरमीचरमजादी-
कोषलोप्रधातकीपुष्पाणि । “कुम्भीकखजूरकपि-
त्यविल्वनम्यतौनानु शलाटुवर्गे । कृत्वा कथार्थं
विपचेच्च तैलमावाप्य सुसासरलप्रियङ्गु ॥ सौगन्धि-
कामीचरसाहपुष्पलोप्राणि दत्त्वा खलु धातकी-
च १” अथ कुम्भी पक्षी, दुरालभा वा । वनस्पतयो
वटायाः सर्वेषां शलाटु आसफलं । रस. र. ।

कुम्भितित्तरः । पुं । तित्तरपक्षिभेदे । वै.
निघ. । [रा. नि. व. ८ ।

कुम्भिनीफल(बीज)म् । स्त्री । जैपाल ।

कुम्भिपाकी । स्त्री । कटफलहचे । भा. ।

कुम्भिलः । पुं । शालमखर । मे. लचिकं ।

कुम्भी (इन्) । पुं । हस्तिनि । हला. । गुग्गुलु-
हचे । जटा. । सविषपतङ्गभेदे । कूरीतदेक ।
मख्यभेदे । बालग्रहविशेषे । कुम्भीर । ह. च. ।
स्त्री । पृश्निपर्ण्याम् । पाटलायां । मे. । कटफल ।
रा. नि. व. ८ । वारिपण्याम् । टोका पाना । रा.
नि. व. ६ । दन्तीहचे । रा. नि. व. ५ । पुष्पहचविशे-
षे कोङ्कणदेशे प्रसिद्धे । गुणाः—कटुः कषाया उ-
ष्णा वातकफघ्नी संयाही च । रा. नि. व. ८ । वात-
पित्तज्वरदाहकफरक्तातिसारघ्नी योनिदोषविघ्नी
च । वै. निघ. । अप्रिप्रकृतिः कौटभेदे । तेन दष्टे वि-

नजा रोगा भवन्ति । सु.कल्प.८५.। श्वेतविहति ।
जैपालहवे । वै.निघ. अलकसन्निपात.चि. ।

कुम्भीनसः । पुं । क्रूरसर्पे । मे. । वातप्रकृति-
कौटभेदे । तेन दष्टे वातनिमित्तजा रोगा जाय-
न्ते । सु.कल्प.८५. ।

कुम्भीपाकः । पुं । सन्निपातज्वरभेदे । लक्षणं
—“घोषाविवरभरदृशोपासितलोहितं सान्द्रं ।
विलुण्ठन्मसकमभितः कुम्भीपाकेन पीडितं विद्या-
त् ॥” भा.स.१भ. ।

कुम्भीपुटः । पुं । गजपुटे । र.सा.सं. ।

कुम्भीफलः } पुं । जैपालहवे । कुम्भीहवे । वै.
कुम्भीबीजः } निघ. । कौ. जैपालबीजे । रा.
नि.व.६ ।

कुम्भीरः (लः) । पुं । The crocodile of
ganges. जलजन्तुविशेषे । कूशीर । रत्ना. ।
अ.टी. । तन्मांसं पाके स्वादु वातघ्नं स्निग्धं शीतलं
पित्तरोगे हितं मलवर्धनं श्लेष्मकरञ्च । सु. कुम्भी-
हवे । वै.निघ. । [कूशीरा पोका । हारा. ।

कुम्भीरमक्षिका । स्त्री । मल्लिकाविशेषे ।

कुम्भीरवल्कः । पुं । कायफलहवे । वै.निघ. ।

कुम्भीवृक्षफलम् । कौ. कायफले । वै.निघ. ।

कुम्भीस्वेदः । पुं । वातहरकाथादिभिः काष्ठि-
कादिभिर्वा घटस्थितैः स्वेदे । भानुदासः । च.सु.
१४५. । [शां. । भा.स.१भ.चित्तविभ्रम.ज्व.चि. ।

कुम्भीवृक्षवृक्षः । पुं । अगस्त्यहवे । वक्रकूटमृत्र

कुम्भीलुः (लूकः) । पुं । मेचकभेदे ।

कुम्भीलूखलकः । पुं । गुग्गुली । वै.निघ. ।

कुयवः । पुं । कुक्षितयवे ।

कुरका । स्त्री । सल्लकीहवे । रा.नि.व.११ ।

कुरङ्ग(कुर)ः । पुं । The Indian crane.
सारसपक्षिणि । छे.च. । हारा. । कौस्तुभपक्षिणि ।
वै.निघ. ।

कुरङ्गः (कः) । पुं । Indian antelope.
खल्लहरिणे । रत्ना. । “न कृण्वे न च तामे हरिण-
विशेषे ।” सु.सु.४६५. । च.चि.२५. । (कः) अक-
कंरायां । वै.निघ. ।

कुरङ्गनाभिः । पुं । स्रगनाभी । रा.नि.व.१२ ।

कुरङ्गमः । पुं । हरिणविशेषे । कूत्रङ्ग । चिका. ।

कुरङ्गमांसम् । कौ. । स्रगविशेषस्य मांसं । ए-
तन्मांसं रक्तपित्ते हितम् । तथा कफघ्नं मधुरं पि-
तघ्नं मांसवर्धकञ्च । सि.यो.र.पि चि.खल्लकाद्यहृ-
ते । [शनी । रा.नि.व.२ ।

कुरङ्गिका (नी) । स्त्री । मुद्गपण्याम् । भू-

कुरङ्गी । स्त्री । कुरङ्गपत्रायां । इतिग्री ।

कुरचिल्लः । पुं । कर्कटे । छे.च. ।

कुरण्टः । पुं । सितवारहवे । उडुनि भा.क. ।
वा.सु.१५५. । “भल्लूकमोरटकुरण्टकरम्भपाशः ।”
श्वेतभ्रिण्ट्यां । रा.नि.व.१० । कुटजहवे । वै.निघ. ।

कुरण्टकः । पुं । पीतभ्रिण्टीरूपे । पीतशूलं
सौमै शां. । र.सा. । “पीतपुष्पः कण्ठाश्लुषा
इति प्रसिद्धः ।” सु.सु.२८५. । ड. । पीतपुष्पाम्बाने,
रक्तभ्रिण्ट्याम् । मे. । वै.निघ. ।

कुरण्टमूलम् । कौ. । पीतपुष्पभ्रिण्टीमूले ।
भा.स.४भ.योनिरी.चि. ।

कुरण्टिका । कुटजहवे । साकरुण्डहवे । रा.
नि.व.१० । सुनिपक्षकशाके । वै.निघ. ।

कुरण्टी । स्त्री । सिंहपिप्पल्याम् । वै.निघ. ।

कुरण्डः । पुं । Hydrocele. मुखहृद्विरोगे ।
कोत्रन्, पोता । छे.च. । तस्य सम्भ्रामिपूर्वकं
लक्षणं यथा—“कुरीऽन् गतिर्वाः शीघ्रशूलकर-
यन् । मुखौ वक्रणतः प्राप्य फलकोपाभिवाहि-
नीः ॥ प्रपीड्य धमनीर्हृदि करोति फलकोपयोः ।
दीघासदीसूत्रानैः सङ्घट्टिः समधा गदः ॥” सा.
नि. । अर्चोटहवे । वै.निघ. । गुर्जरदेशस्थिते सा-
कुरण्डहवे । रा.नि.व.६ ।

कुरण्डकः । पुं । मदनहवे. श्वेतमदने । वै.निघ. ।
कुरण्टकहवे । अ.टी. । च.द.माषतैले ।

कुरण्ड(ण्ड)िका । स्त्री । हृत्विशेषे । गुणाः
—“सरा हृष्या गुर्वी चाग्निप्रदीपनी । नाश्विनी
कफवातानां वैद्येषु परिकीर्तिता ॥ हृत्कुरण्डिका
शीता पाके माषी कटुः स्मृता । तिक्ता चारा च
हृष्या च सरा हृष्या जङ्ग मता ॥ वातला पित्तला

वस्ती वातकारी कफापह। रक्तदीपं सूचकञ्च
नाशयेदिति कौर्त्तिता ॥ वै.निघ.।

कुरबाहुकः । पुं । पक्षिविशेषे । कूर्कुरा
पांथी । अयं लघुश्रीतकषायः । सु.सू.४६५.।

कुररः । पुं । An osprey. अवशातीयपक्षि-
विशेषे खनामख्यति, उत्क्रोशपक्षिणि । कूर्कुर,
कर्कटिग्रा । हला. । तन्मांसगुणाः—रक्तपित्तघ्नं
श्रीतलं खिन्धं वृष्यं वातघ्नं रसे पाके च मधुरम् ।
सु.सू.४६५.।

कुररवः । पुं । पारावते । वै.निघ. । [सूलके ।

कुरराक्षिः । पुं । देवसर्पे । रा.नि.व.६ । रक्त-

कुररी (वी) । स्त्री । मेषां । उडडी । हे.च.।
कुररपक्षिण्यां । अम. । (वी) सिंहपिपपल्यां ।
हे.च.। [कुलले । धरणी ।

कुरलः । पुं । उत्क्रोशपक्षिणि । हला. । चूर्ण-

कुरवः (कः) । पुं । श्वेताक्षे । रा.नि.व.१० ।
रक्ताम्बानपुष्पवत् । वृक्षश्रीणि । श.र. । मिष्टी-
शक्ते । कूर्कुरे शीक । रा.नि.व.१० । पीतकि-
ष्ट्याम् । हे.च. । षट्कधान्यजातिभेदे । सु.सू.
४६५. । गुणाः कटुकवत् । केशे । रा.नि.व.१८ ।

कुरसः । पुं । आसवे । मयविशेषे । हारा. ।
कुम्भितरसे । त्रि. कुरसयुक्ते । [लडा । श.च. ।

कुरसा । स्त्री । गोजिह्वालतायाम् । गोजिग्रो

कुरालः । पुं । कुलाहघोटके, ईषयागुडुणज-
कुराहः । घघोटके । हे.च. ।

कुरी । स्त्री । यमुनातीरप्रसिद्धे दणधान्यविशेषे ।
गुणाः—मधुरं बलप्रदं हरितं वा पक्वं वा वृद्धं वा
वाजिपुष्टिदायकञ्च । रा.नि.व.१६ ।

कुरीरम् । स्त्री । मैथुने । उणा. ।

कुरः । पुं, स्त्री । सिद्धोदने । वै.निघ. । कण्ट-
कारिकायाम् । श.च. ।

कुरकन्दकम् । स्त्री । मूलके । मूलां । श.मा. ।

कुरचिह्नः । पुं । कर्कटे । वै.निघ. ।

कुरटः । पुं । सितावरश्मकचपे । उडुनि शीक ।
रा.नि.व.४ ।

कुरटी (दन्) । पुं । अश्वे ।

कुरष्टः (कः) । पुं । Yellow amaranth,
yellow barleria. पीतकिष्ट्याम् । पीत श्वे-
टी । रा.नि.व.१० । च.द.प्रदर.चि. । दाक्षपत्रां ।
अम्बानहचभेदे । शौटिविष्टाय । मी. । उडुजहवे ।

कुरष्टका । स्त्री । पीतकिष्ट्याम् । च.द.च-
शरी.चि. ।

कुरष्टिका (ष्टी) । स्त्री । साकुरष्टि ।
रा.नि.व.१० । कण्ठसूक्ष्मफला शिरवालिका इति
लीके । सु.सू.१८५. । ड. । किष्ट्याम् । शौटि ।
इक्षिष्यष्ट्याम् । शाठिउं डे । रत्ना. । शिफालि-
कामेदे । सु.चि.७५. ।

कुरष्टः । पुं । कुरष्टकहवे ।

कुरनाशः । पुं । उड्रे । वै.निघ. । पीतकि-
ष्ट्याम् । सु.सू.१८५. । [इति पाषाण्ये । वै.निघ. ।

कुरबाहुः । पुं । पक्षिविशेषे । कूर्कुर । कुरकुर
कुरम्बम् । स्त्री, पुं । कुलपालके, नागरक्षवि-
शेषे । कम्बालेनू । श.च. । [नि.व.५ ।

कुरम्बा (म्बिका) । स्त्री । द्रोणपुष्पां । रा.

कुरम्बी । स्त्री । सेंडलीहवे । रा.नि.व.५ ।

कुररी } पुं । कुररपक्षिणि । भालस्थचूर्णकुलले ।
कुरलः } हे.च. । वै.निघ. ।

कुरवकः । पुं । Crimson amaranth,
(Barleria cristata.) रक्तकिष्ट्याम् । वान
शौटि । हिं कटसरेश्वा । अम. । पीयपुष्पकिष्ट्यां ।
मी. । स्त्री । कुरवकशक्ते । प.सु. ।

कुरविन्दः । पुं । कुरविचित्रहीरभेदे, कुम्भा-
ये । अयं कुधान्यवर्गीयः । कुलले । सु.सू.४६५. ।
भद्रमुस्तायाम् । नागत्रयूता । ज.द. । मुस्तायाम् ।
रा.नि.व.६ । सु.सू.१६५. । माषे । मांसकनाय ।
प.सु. । रा.नि.व.१६ । सु.सू.४६५. । स्त्री । हिङ्गु-
ले । हे.च. । पद्मरागमयी । मागिक । काचल-
वणे । रा.नि.व.६ । रत्नभेदे । रा.नि.व.१३ । क-
ण्ठलवणे । "जानीयात्कुरविन्दकं यदरुणं स्वात् ।"
ज.द. ।

कुरविन्दकः (न्दाव्या) । पुं, स्त्री । A
kind of Dolichos Biflorus. वनकुलव्य-
के । भद्रमुस्तायां । नागत्रयूता । अम. । ज.द.११५. ।

कुरुविल्वः (कः, कः) । पुं । नामरसुभा-
याम् । ज.द.१२५. । पद्मरागमणौ । चिका ।
वनकुलये । रमा । [चम. ।

कुरुविस्तः । पुं । सुवर्णपले । ४ तौ. ८ गणि ।

कुरुवीरकः । पुं । चर्चुनठवे । रा.नि.व.८ ।

कुरुष्यम् । स्त्री । रङ्गे । रा.नि.व.१९ ।

कुरुकुटः । पुं । कुकुटे ।

कुरुकुरः । पुं । गाम्यमने । कूकुर । च.टी.रा ।

कुर्विका । स्त्री । सूयाम् । डूँह् । चिका ।

कुरुकम् । स्त्री । पटील्लतायाम् । पटोल
गाह् । श.चि. । [ब.६ ।

कुरुजः । पुं । कुलिञ्जनठवे, गन्धमूले । रा.नि.

कुर्परः । पुं । कफनी । कुरुहे । छे.च. ।

कुरांसः (कः) । पुं । स्त्रीणां कनाक्कादन-
वस्त्रे । कौटुलि । चम. ।

कुलम् । स्त्री । बदरे । देहं । कृष्णाञ्जने । चिका ।

कु(कु)लकः । पुं, स्त्री । रसनामले । हारा ।
भोग्यवस्तुनि । चिका । सा.कौ.ज्व.चि. । सर्पवि-
शेषे । इन्द्रिउमर्प । रा.नि.व.२९ । वस्त्रोके । मे ।
कुपीली । कूडले । भा.पू.१४. । च.द.ज्व.चि.
माकविषी । “कुलकडारवेल्कम् ।” “निम्बकूल-
कयुष्म ।” मरुवकठवे । मयना गाह् । र.मा. ।
स्त्री । पटील्लतायाम् । पलुठा । मे । [व.७ ।

कुलकर्कटी । स्त्री । चीनकर्कश्याम् । रा.नि.

कुलका । स्त्री । पटील्लताकायाम् । पलुठा ।
मेष.चक्र.पि.चि. बुधावतीगुडी । मनःशिलायाम् ।
(कन्दर्पसारतेले) । [निघ.जिज्ञक.ज्व.चि. ।

कुलकत । पुं । शककरे । आकतकुरा । वै.

कुलङ्कः । पुं । कृष्णसर्पविशेषे । वै.निघ. ।

कुलङ्गी । स्त्री । मेषश्याम् । कौडङ्गुली ।
वै.निघ. । [प.सु. ।

कुल(लि)ञ्जः । पुं । कुलिञ्जनठवे । रा.नि.व.६ ।

कुल(लि)ञ्जनः । पुं, स्त्री । An aromatic
plant. (Alpinia Galanga.) खनामस्यात-
द्रव्ये, गन्धमूलके । मङ्गमेरवीवचायाम् । कूडवि-

शेष, मशीडरी वः । गुणाः—कटुतिक्रीणः दी-
पनः सुखदीपनत् । रा.नि.व.६ । कुलञ्जनश्च ख-
रकत् हल्काण्मुसखीधनः । अर्क.चि. । “कुलिञ्जन-
कटु तिकमुखाप्रिप्रदीपनं । रुचं स्वर्थश्च हृदयश्च
सुखकण्ठविशुद्धिक्तत् । सुखदीपकफचैव काशं वा-
तकफं हरत् । वृहत्कुष्ठं गुणैर्भेद्यं न्यूनमथादिति
धृतम् ॥” वै.निघ. ।

कुलटी । स्त्री । मनःशिलायाम् । र.मा. ।

कुलटणम् । स्त्री । दमनके । नागपन । प.सु. ।

कुल(लि)त्यः (कः) । पुं । A sort of
pulse. (Dolichos biflorus, Syn.
Dolichos uniflorus.) शिम्बिधान्यविशेषे ।
रुडिकलाय । छिं कुलली । तं श्रीलवणु । कृष्ण-
वन्धमेदन स द्विविधः । तावन्नेतकृष्णगुणाः—क-
षायः उष्णः रुचः वातकफघ्नः रक्तपित्तकरः श्वा-
सकासवीर्यबलघ्नश्च । रा.नि.व.१६ । “उष्णो जये-
न्मारातपीनसांश्च कासप्रतिश्यायविवस्त्रगुणान् । छि-
कां स रक्तानु बलासपिपं निहन्ति मेदश्च कुलत्य-
कोऽयं ॥” अवि.१५५. । उष्णवीर्यः पाकेऽरुः शु-
क्राग्निरपीनसघ्नः काशार्शः कफवातघ्नः पिपासद-
श्च । वा । रसतः कषायः विपाके कटुश्च । हेमा-
द्रि, शिम्बीधान्यवर्गे । कषायः कटुक उष्णवीर्यलात्
वातं शमयेत् । पाकेन कटुलं । सु.पु.४०५. ।

कुलत्यगुडः । पुं । हिक्काशासधिकारे । कुल-
त्यस्य १०० प. दशमूलस्य समध्या १०० प. भा-
ग्याः १०० प. एकत्र पृथग्वा वारि प्र. द्रोणमितं
(६४श.) पादश्लिष्टः क्लायः कार्यः । गुडस्य ५० प.
एकत्र पक्का लिहभूते, प्रचेष्टः—सधु ८ प. वंश-
रोचना ६ प. पिप्पली २ प. गुडलक् तेजपत्रं
एला प्र. २ तो. । च.द. । “कुलली दशमूलश्च
तथैव द्विजयष्टिका । शतं शतश्च संश्लिष्ट जलद्रीणे
विपाकयेत् । पादावशेषे तस्मिन् गुडस्यार्तुलाह्नि-
पेत् । शीतीभूते च पक्के च मधुनोऽष्टी पलानि
च । षट्पलश्च तुगाक्षीयाः पिप्पल्याश्च पलद्वयं ।
त्रिसुगन्धिसुगन्धं तं खादिद्विषमलं प्रति ॥” रस.र. ।

कुलत्ययुषः । पुं । आमकुलत्यसाधितक्लये ।
प.सु. । गुणाः—वाताग्निलोकः शुक्लघ्नसूक्ष्मः प्र-
त्यूषीघ्नश्च । वा । “वीर्योष्णो मधुरीप्रिप्रदीपनः ।
कषायो गुणकफघ्नश्चायुषः श्वासकासघ्नः । वाताग्-

सोमनसूनीमिहमेदविनाशनः । वै.निघ. । कुलत्य-
यूषो मधुरः कषायो भवेत् स वातस्य कफस्य ह-
न्ता । मद्वायसरोवायुजमेदहन्ता सन्दीपनो मेदवि-
शोषणश्च । अचि. ।

कुलत्यषट्पलघृतम् । क्ली. हिकानासा-
कारि । “कुलत्याइशमूलाश्च भाग्योः प्रस्थं पृथक् पृ-
थक् । कायभिला जलद्रीषे पादशेषे विपाचयेत् ।
द्विचौरं सर्पिषः प्रस्थं सत्तारैः पञ्चकोलकैः । प-
लिकैश्च जयेत्सिद्धं..... ॥” काथार्थ—कुलथ २
अ. दशमूलगिलित २ अ. भागीमूल २ अ. जल
७४ अ. तै. १७ अ. घृत ४ अ. छागशुक्र ४ अ.
गवाशुक्र ४ अ. । कर्कार्थ—पञ्चकोल ७ स्व-
क्वार्थ अथोत्प्रे १ प. । रस.र. ।

कुलत्यसूपः । पुं । षट्कुलत्यसिद्धयुषे । गुणाः
—“कुलत्यसूपो वातघ्नः कटुः पाके कषायकः ।
कफाविरोधी शक्तालकरीषश्चासकासमृत् । शक्ता-
श्मरीहरः पित्तकारकः कथितोऽयम् ॥” वै.निघ. ।

कुलत्या । स्त्री । कुलत्याञ्जने । कान्ठ शुर्ग ।
रा.नि.व. १२ । वनकुलत्याकायाम् । वनकुलथ ।
मं रानकुलत्या । कं काङ्गुल्लिग । गुणाः—कटुः
तिक्ता अश्वःशूलघ्नी विषम्भाभानघ्नी चक्षुष्या व्रणरी-
पणी च । रा.नि.व. ५ ।

कुलत्याञ्जनम् । क्ली. A blue stone
used as a collyrium. खनामख्याताञ्जनवि-
शेषे, कुलत्याकाराञ्जनप्रसारविशेषे । कृत्रिम अ-
ञ्जनविशेष । हिं कालाशुर्मा, खापरिया । गुणाः
—“कुलत्याका तु चक्षुष्या कषाया कटुका हिमा ।
विषविस्फोटकण्डतिव्रणरोषनिवर्हिणी ॥” रा.नि.
व. १२ ।

कुलत्यादिलेपः । पुं । कर्णमूलशोथे हिते
लेपे । कुलत्यः कटुफलं शुण्ठी कृष्णजीरकश्च सम-
भागं जलेन पेषयित्वा ईषदुष्णो लेपः । भा.स. १४.
अचि. ।

कुलत्याद्यष्टतम् । क्ली. अश्वमेधिकारि ।
“कुलत्यासिमूलविङ्गसारं सशर्कराशीतलियावयु-
कम् । वीजानि कुषाण्डकगीतुराणां घृतं पक्षि-
वरुणस्य तोये ।” घृतं ४ अ. वरुणलक १२॥० अ.
(मताकरे ८ अ.) वारि ६४ अ. पादांशः १६ अ.
कुलत्यादिकल्क. ८ प. एकत्र पाच्यम् । मताकरे—

घृत ४ अ. वरुणलक ४ अ. जल १७ अ. तै.
४ अ. । कर्कार्थ—कुलथ, मैक्कव, विङ्ग, ति-
नि, शिउनिहोप, वक्कत्र, कुशाडवीष,
गेङ्गुरवीष अथोत्प्रे ८ तो. । सा.कौ. ।
च.द. ।

कुलत्यान्नम् । क्ली. सत्कृतभक्षे । गुणाः—
“कुलत्यान्नन्तु मधुरं तुवरं रचमुण्णकं । लघु रति-
करं पाके कटुकश्चाग्निदीपनम् । कफवातक्षमिन्ना-
सनाशनं परिकीर्तितम् ॥” वै.निघ. ।

कुलत्याका । स्त्री । कुलत्याञ्जने । रा.नि.व.
१२ । रत्ना. । कुलत्यं । वनकुलत्यं । वनकुट्टि ।
र.मा. । हे.च. । रत्नाकुलत्यं । भा. । शीतलादि-
व्याम् । वै.निघ. ।

कुलनाशः । पुं । उद्रे. । हे.च. ।

कुलपत्रः (कः) । पुं । दमनकवले । दना ।
रा.नि.व. १० । [श.च. ।

कुलपालकम् । क्ली. कुरुखे । कर्मण लेव् ।

कुलवधूरसः । पुं । सन्निपातज्वरे । अत्र तुल्यं
शं एकभागतुल्यं । यद्यपि नखसुक्तं तथाप्यञ्जनव्य-
वहारः । र.सा.सं. । पारदशीषकतामसनःशिला-
तुल्यकानि द्रव्याणि । इन्द्रवाक्सी (तापानाम्नी)
रसेन चणकाभा वटी कार्या । वै.रत्नावली ।

कुलभृत्या । स्त्री । गर्भिणीपथ्युपासनायाम् ।
जटा. ।

कुलयी । स्त्री । वृचविशेषे । शीतला खादु वा-
कुली । तत्कृतं गुह्यम् । “कुलथी शीतला खादुः
वातला कफकृद्भुजः ।” वै.निघ. ।

कुलराहः (कः) । पुं । सिराहापरनाभि पी-
यूषवर्णांशे । “कुलराहः कुलराहलु सिराहः सररा-
हकः ।” ज.द. ३२५. ।

कुलकैः । पुं । तालमर्दने । हारा. ।

कुलवर्णा । स्त्री । रक्तमूलायां विवृति । नाग
तेउडो । रा.नि.व. ६ । [श.सा. ।

कुलसौरभम् । क्ली. मन्वकवृक्षे । हिं मन्वका ।

कुलहण्डः (खकः) । पुं । जवावर्ते । हारा. ।

कुल(ला)हल. । पुं । (Coryza Terebin-
thina or Celsia Coromandelina)

भूकदम्बे । कूकनिमा । र.मा. । “कुलहलविषसु-
टी भूखली भूतकेशी” वा.सू. १५ अ. । मद्या-
वणिकायाम् । मृ.उ. १ । म.द.व. १ ।

कुलहला । स्त्री । गोरचमुखीचुपे । वै.निघ. ।

कुलचया । स्त्री । कर्पूरश्याम् । वै.निघ. ।
कपिकच्छाम् । श.च. । [शिम्यां ।

कुला । स्त्री । मनःश्लक्ष्णाम् । वै.निघ. । शुक्

कुलाटः । पुं । चद्रमस्यविशेषे । श.मा. ।

कुलायः । पुं । पत्तिनीडे । स्थानमात्रे । मे. ।
क्षी । शरीरे ।

कुलायस्थः । पुं । पत्तिणि । श.च. ।

कुलायिका । स्त्री । पत्तिशालायाम् । चिका. ।

कुलालः । पुं । वनकृकृतपत्तिणि । कुकुभपत्ति-
णि । हारा. । मे. । कुम्भीरे । वै.निघ. ।

कुलालिका (ली) । स्त्री । नीलोपलविशेषे ।
अश्वनान्दे, कुलत्यान्नप्रसारविशेषे । मे. । रा.
नि.व. १३ । वनकुलालिकायाम् । रा.नि.व. ५ ।

कुलासकः । पुं । दुरालभायाम् । प.सु. ।

कुलाहः (कः) । पुं । ईषत्पेतवर्णकणजानु-
घोटके । हे.च. । “ईषत्पेतः कुलाहस्तु यो भवेत्
कणजानुकः” ज.द. ३ अ. । रक्तकोकिलाचे । जाल
कूलेथाड़ा । गुणाः—आमवातघ्नः रक्तरीगघ्नश्च ।
राज. । ककालासि । श.र. ।

कुलाचिका (चुता) । स्त्री । शुक्ला । कूलि ।

कुलिः (ली) । स्त्री । चविकायां । छे. । रत्ना. ।
कण्टकार्याम् । कण्टिकात्री । मे. । पुं । काचना-
रमेदे । रत्नकृष्ण । म.द.व. १ । हले । शीत ।
चिका. । चटकपत्तिणि । वै.निघ. ।

कुलिकः । पुं । कण्टकपालीहवे । केलक-
डा, कैंटा, गुडकैंडोनी । मेघ. । अश्वकर्णशाले ।
जता शालि । रत्ना. । [गाह, ठूण । प.सु. ।

कुलिकच्छः । पुं । नन्दीहवे । गुप्ता अश्वथ

कुलिका । स्त्री । मेघश्याम् । वै.निघ. ।

कुलिङ्गः (कः) । पुं । चटकपत्तिणि । रत्ना. ।
च.चि. १ अ. ४ अध्याये । गृहकुलिङ्गमांसं रक्तपित्तहरं
श्वेतश्रीतल्लम् । रा.नि.व. १६ । सविषसूक्तविशे-
दे । तद्वदे कः शोफी रात्र्यश्च दंशमखले भव-

ति । सु.क. १५ अ. । **Pork-tailed shrike**,
फिङ्गकपत्तिणि । फिङ्गा पांशे । हिं गरजेवा ।
तन्मांसगुणाः—कुलिङ्गी मधुरः क्षिणः कफशूल-
विबर्धनः । सु.सू. ४ अ. । मधुरं क्षिणं कफपित्त-
करश्च । राज. ।

कुलिङ्गा (ङ्गी) । स्त्री । कुलिङ्गपत्तिस्त्रियाम् ।
कर्कटशङ्खीहवे । कैंकड़ाश्री ग्राह. । प.सु. ।
च.सू. ४ अ. ।

कुलिङ्गाची । स्त्री । पेटिकाहवे । पेटात्रि
ग्राह. । श्वेतोच्चटायाम् । छे.उ. ७ कड़ा । रत्ना. ।

कुलित्या । स्त्री । रक्तकुलस्ये । वै.निघ. ।

कुलित्तिका । स्त्री । वनकुलस्ये । विहतायां ।
ममुरिकादीश्याम् । वै.निघ. ।

कुलिरः । पुं । कर्कटे । कैंकड़ा । चिका. ।

कुलिशः । पुं । लताशाले । र.मा. । खण्डक-
र्णहवे । “हलिकर्णपलाशस्य कुलिशस्य तथैव च ।”
रसेन्द्र.चि. ८ अ. । अस्थिसंहारहवे । प.सु. । मेघ.
अक्षपि.चि. । र.मा.लौहमारणे । हीरकप्रभमस्य-
विशेषे । चिका. । मे. । क्षी । वचे । शीत्रे । रा.
नि.व. १५ । [जटाशालि । रा.नि.व. ६ ।

कुलिशतलः । पुं । अश्वकर्णशाललतायाम् ।

कुलिशद्रुमः । पुं । कुह्वीहवे । मनमां वृक्षः ।
हिं मूहुर । वै.निघ. ।

कुलिशमस्यः । पुं । कुडिशमस्ये । राज. ।

कुलीनः । पुं । कुनखनामचन्द्ररोगे । See कु-
नखः । श्वेष्टघोटके । हे.च. । [प.सु. ।

कुलीनकाः । पुं । वनसुद्धे । गुगनी । कर्कटे ।

कुलीनसम् । क्षी । जले । हे.च. ।

कुलीयकम् । क्षी । नेत्रसर्प । वै.निघ. ।

कुलीरः (कः) । पुं । कर्कटश्याम् । वै.निघ. ।
कर्कटे । चद्रकर्कटे । कैंकड़ा । रत्ना. । र.स.र.
बाल.चि. । कुलीरमांसगुणाः—“कुलीरकस्य मांसम्
श्रीतं धातुविवर्धकं । हृष्यं रक्तप्रवाहश्च स्त्रीषां श-
मयति चक्षाम् ॥” वै.निघ. । गृष्टविषसूत्रं भयसम्प्रा-
नकृत् तापितप्रम् । “कुलीरेशीतिबली हृष्यः पा-
ण्डुजयविनाशनः । शोफातिसारयक्ष्णीखिराण्ये
स्त्रियां हितः ॥” चवि. ।

कुलीरविषाणिका (शी) । स्त्री । कर्कट-
ग्रहाम् । कैंकड़ाश्री । भा.पू.१भ. ।

कुलीरशृङ्गी } स्त्री । कर्कटग्रहाम् । प.सु. ।
कुलीरा } भा.कर्णक.ज्व.चि. । च.सू.४च. ।

कुलीरात् । पुं । कर्कटश्री । कैंकड़ा
वाष्प । चिका. ।

कुलुकम् । स्त्री । जिह्मामले । छे.च. ।

कुलुकगुक्ता । स्त्री । उत्काश्री । चारा. ।

कुलूलम् । स्त्री । तुषामले । मे. ।

कुलेचरः । पुं । चक्रकमेद । वै.निघ. ।

कुलोत्कटः । पुं । कुलीनघोटके । श्र.च. ।

कुलोत्थिका । स्त्री । कुलये । वै.निघ. ।

कुल्फः । पुं । गुल्फे । उल्ले. । रीगे । उणा. ।

कुल्माषः । पुं, स्त्री । काष्ठिके । रा.नि.व.२३ ।

कुलये । गन्धशाली । प.सु. । यावके । याडे ।

मे. । अर्द्धखिलघान्यगोधूमादौ । घुहुनी । “अर्द्ध-

खिलानु गोधूमा अन्येऽपि चणकादयः । कुल्माष

इति कथ्यन्ते । कुल्माषा गुरवी रुचा वातला भि-

न्नवर्धसः ।” भा. । कौटदृष्टमाषे । श्रुतधान्ये, यवा-

दौ । वै.निघ. । वंशे । रा.नि.व.२३ । जटामा-

स्यां । वनकुलये । र.मा. । काष्ठीरे तुलसीमेद ।

स्त्री । धान्यविशेषे । टोटाश्री धान । राजमाषे ।

वर्दणै । यवौदने । सु.चि.६च. । यवपिष्टमाषे ।

सु.चि.१०च. ।

कुल्माषाभिभवम् } स्त्री । काष्ठिके । “कुल्मा-

कुल्माषाभिषुतम् } धैर्यवादभिरर्द्धखिलैरभि-

धूययते स्म ।” च.टी.स्त्रा. ।

कुल्मासम् । स्त्री, पुं । कुल्माषे । विश्व. ।

कुल्यम् । स्त्री । अस्त्रि । शङ्ख । द्रोणाष्टकपरि-

माणे । आमिषे । कौकसे । शौचत्र. । मे. ।

कुल्या । स्त्री । द्रोणाष्टकमाने । जीवन्त्याम् । मे. ।

स्थूलवाताकाया । वड् (२७७) । र.मा. ।

कुल्यकम् । स्त्री । जिह्मामले । वै.निघ. ।

कुवम् । स्त्री । वारिजपुष्पमाषे । पत्रे । छे.च. ।

कुवकालुका । स्त्री । घोजीशके । रा.नि.व.७ ।

कुवङ्गम् । स्त्री । शीषके । शीटम । रा.नि.व.१३ ।

कुवज्जकम् । स्त्री । वैकालमयी । रा.नि.व.१३ ।

कुवरः । पुं । तुवररसे । खानत्रम । च.टी. । च.
सू.४च. ।

कुवलः । पुं । (Zizyphus Jujuba.) वद-
रीहचे । कुल गाछ । र.मा. । स्त्री । पत्रे । उण्यले ।

मे. । बदरफले । कुल । मद.व.६ । वृद्धदरे । च.
सू.४च. । सुताफले । प.सु. ।

कुवलकी । स्त्री । शल्लकीहचे । वै.निघ. ।

कुवलकुणः । पुं । कोलिफलकाले ।

कुवलयम् । स्त्री । उण्यले । नीलोण्यले । नील

उन्नि । हिं कीजी । रा.नि.व.१० । श.र. । “ई-

धनीलधवलं कुवलयम् ।” उ. । श्वेतपत्रे । नील-

पत्रे । वै.निघ. । श्वेतकुसुदे । भा.पू.१भ. ।

कुवलयिनी । स्त्री । उण्यलिन्याम् । उनि

वा कुम्भेदत्र वाड् । रा.नि.व.१० ।

कुवला । स्त्री । सुताविशेषे ।

कुवली । स्त्री । कोलिहचे । कुल गाछ । छे.च. ।

कुविडम् । स्त्री । विडुलवणे । रा.नि.व.२३ ।

कुवृत्तिजत् । पुं । प्रतिकायाम्, करजमेदे

कैंटो करज । श.च. । [चम.]

कुवेणी । स्त्री । मत्स्याधानिकायाम् । थान् ।

कुवेलम् । स्त्री । कुवलये । पत्रे । छे.च. ।

कुवेद्यः । पुं । कुलितवैद्ये ।

कुशः । पुं, स्त्री । जले । मे. । Sacrificial

grass. (Poa cynosuroides.) खनामख्या-

तदणे । कुश । हिं दम् । कुचदम्, उद्गाकुश ।

कुशी द्विविधः क्रुद्धदीर्घमेदेन । तयोर्दीर्घपञ्चकुश-

एव सितदर्भ उच्यते । स एवाधिकगुणः । क्रुद्धो-

ऽपि प्रायेण सितदर्भतुल्यगुणः । “दर्भो हौ च गुणे

तुल्यौ तथापि च सितोऽधिकः । यदि श्वेतकुश-

भावे त्वपरं योजयेद्भिवक् ॥” रा.नि.व.८ । “दर्भ-

वयं विदीपघ्नं मधुरं तुवरं हिमं । सूत्रकृष्णाम्नी-

लयावलिहकप्रदरासजित् ॥” भा.पू.१भ. । “कुशी

क्रुद्धदर्भ इति ।” सु.सू.३८च. । उ. । लक्षपङ्क-
ले कुशासने च । च.द.प्रसिद्धि. ।

कुशद्वयम् । स्त्री । खूलप्लादभेदये । वा.सू. १५
अ.वीरतरादि । “इवादनोमलकुशद्वयगुण्युन्माः”

कुशनामा । पुं । उड् । हे.च. ।

कुशपः । पुं । पानपात्रविशेषे । उषा. ।

कुशपत्र(क)म् । स्त्री । तदाकारपत्राखविशेषः । तत्र विज्ञापने प्रयोज्यम् । “कुशाटीवदने खाल्ये ह्यङ्गुलं स्थापयौः फलमिति ।” सु.सू. ८५. ।

कुशपुष्पम् । स्त्री । यन्त्रिपुष्पे । ग्रीष्मिमान् । प.सु. ।

कुशमुत्तौली । स्त्री । कुशमय्यां सुटिकायाम् । कुशानां रचनाविशेषी सुत्तौलीत्युच्यते । वा.कल्प. १५. अक्षय. ।

कुशमूढः । पुं । कुशनिर्मितपटके । सु.सू. ४३५. ।

कुशमूलम् । स्त्री । दर्भमूले । गुणाः—हिमं कथं मधुरं पिप्लवं रक्तञ्चरत्नञ्चाश्वासकामलाह्वय । रा.नि. व. ८ । [कुत्सितशरीरे ।

कुशरीरः । पुं । महाशालहवे । वै.नि.च. । वि. ।

कुशलः । वि. नि.पुं. । पुं । कुकुरे । हे.च. । महाजलवेतसे । मत्स्यभेदे । वै.नि.च. । स्त्री । पय्यांशौ । अम. ।

कुशली । स्त्री । अश्वनकहवे । सुद्राक्षिकायां, चाक्षेय्यां । आश्वकम् । भा.पू. १५. भा.शकव. । कुमाय्यां । घृत्कुमात्री । वै.नि.च. ।

कुशस्त्रम् । स्त्री । कुत्सितास्त्रे । शत्रान् अज्नु । यथा—“अज्ञानलीभाहितवाक्ययोगभयप्रसीहेरपरेभ्य भावैः । यदा प्रयुञ्जीत भिषक् कुशस्त्रं तदा स श्रेष्ठान् कुरुते विकारान् ॥” सु. ।

कुशा । स्त्री । रज्याम् । मे. । मधुकर्कश्याम् । श.च. । बल्गायां । नागाम् । हे.च. ।

कुशादिशालिपर्णः । स्त्री । लणपत्रकमूलविदारिण्यदिगण्ये च । सि.यो.दाह.चि. ।

कुशाद्यष्टतम् । स्त्री । अश्वर्यधिकारि । कुशादिक्वाथद्रव्याणां समष्टिः १२॥ ४. वारि ६४ ४. पादश्लिष्टः काशः १६ ४. शिलाजलादीनां कल्कः १ ४. छतप्रस्थं ४ ४. पचेत् । काथ्यद्रव्यं यथा—कुशमूलं काशमूलं शरमूलं इक्षुमूलं (हेक्कडू-मूल) इक्षुमूलं पाषाणभेदः ललुमूलं भूमिकुशाखः चाराहीकन्दः वराहकान्ता वा शालिधान्यमूलं गो-

चुरं स्त्रीषाकः पाटला पाठा (आकुनादि) शालि-
चमाकं पीतकिण्ठी चेतपुनर्भवे शिरीषमिवेति ।
कल्कद्रव्यं यथा—शिलाजलं यष्टिमधु इन्द्रीवरबीजं
(हृक्षाबीज) त्रपुषबीजं (अशाबीज) कर्कटीबीजं
(कौकुडबीज) । सर्वैरेव काथकल्क इत्यस्ये । अ.
द. अश्वरी.चि. ।

कुशाद्यतैलं (छतश्च) । स्त्री । दाहाधिकारि ।
तिलतैलं छतं वा ४ ४. । काथार्थं कुशकाशशरचू-
श्रीरशालपर्णानां मिलितपलशतं वारि ६४ ४.
श्लिष्टकाथः १६ ४. जीवकादीनां मिलितपलाष्ट-
कमितं कल्कं दत्त्वा एकत्र पचेत् । अ.द.दाह.चि. ।
“कुशादिशालपर्णादिजौरकाद्येन साधितं । तैलं
छतं वा दाहघ्नं वातपित्तविनाशनम् ।” काथार्थं
कुशादिपञ्चतण्डुलं स्वल्पपञ्चमूलञ्च मिलित्वा १२ प.,
कल्काद्ये जीवकाद्यष्टवर्गः १ ४. । रस.र. ।

कुशास्त्रलिः (ली) । पुं, स्त्री । (Ander-
sonia Rohitaka.) रक्तरीहीतके । रीहीतक-
हवे । (श्रीठा) दृक् । रा.नि. व. ८ ।

कुशावलेहः । पुं । प्रमेहाधिकारि औषधवि-
शेषः । पाठः—“वीरणश्च कुशः काशः कण्ठश्च
खामडस्तथा । एषां दशपलान् भागान् जलद्वारे
विपाचयेत् । मधुकं कर्कटीबीजं कर्कोरं त्रापुषम-
था । शुभामलकपर्वाणि एलातङ्गामकेशरं । वरु-
णाश्वतथ्रियङ्गूनां प्रत्येकमलसंस्क्रितम् ॥” सा.कौ. ।
द्रव्याणि—वीरणमूलं (वेणशर मूल) कुशमूलं
काशमूलं कण्ठमूलं खगुडमूलञ्च, एषां प्र. १०
प. वारि ६४ ४. श. ८ ४. । तेन खल्लं २ ४.
संमिश्र पचेत्, लिङ्गभूते प्रसेपी देयः । तद्व्यप-
रिमाणश्च प्र. २ तो. । प्रसेपद्रव्याणि—यष्टीमधुकं
कर्कटीबीजं (कौकुडबीज) कुशास्त्रबीजं त्रपुषबी-
जं (अशाबीज) वंशलोचना आमलकपर्वं एला-
तल् (पार्श्विनी) नागकेशरपुष्पं वरुणलक गुडूची
प्रियङ्गुश्च । अ.द. ।

कुशाचः । पुं । वानरे । श.मा. ।

कुशिशपा । स्त्री । कपिलवर्णशिशिपयाम् ।
कपिलवर्ण शिशु गच्छ । रा.नि. व. ८ ।

कुशिकः । पुं । सर्वहवे । शीत गच्छ । मे. ।
विभीतकहवे । हे.च. । अश्वकर्णहवे । लठ्ठा भाग्य
रा.नि. व. ८ । तैलश्रेष्ठेः विश्व. । फाले । दाह.

भक्षातकहचे । वदरे । वै. निच. । वि । वक्रहट्टी ।
टेरा । श. मा. ।

कुशि(षि)तः । वि । जलमिश्रिते । उषा. ।

कुशिम्विः (स्त्री) । पुं, स्त्री । शिम्बीविशेषः ।
गुणाः—“त्रेया विपाके मधुरा रसे च बलप्रदाः
पित्तनिवर्हणाश्च ।” वैद्यकं ।

कुशी । स्त्री । फाले । लौहविकारि । मे. ।

कुशीदम् । स्त्री । फाले । रक्तचन्दने । सुखमा-
लातन्त्रम् ।

कुशीपुः । पुं । अग्ने । वै. निच. ।

कुशूलः । पुं । तुषाघ्नी । जटा. । अन्नकोष्ठे, धा-
न्यकोष्ठे । जला. ।

कुशेशयः । पुं, स्त्री । पद्मे । प. सु. । कर्णिका-
रहचे । कटकगुल्फेन ग्रीष्म. । श. च. । सारसपञ्चि-
वि । अम. ।

कुषकः । पुं । विभीतकहचे । वै. निच. । [मं. ।

कुषाकुः । पुं । वानरे । अघ्नी । विश्व. । अकें ।

कुष्ठः । पुं, स्त्री । (*Sausurea auriculata*,
Syn. *Apilotaxis auriculata*.) खनाम-
ख्यातमध्यमगन्धमेघजविशेषः । कूड. । हिं कूड. । तें
खंगलिकोष्ठ, चंगलिकोष्ठ. । प. सु. । गुणाः—“कुष्ठ-
सुष्णं कटुं खादुं यकलं तिक्तकं लघु । हृन्ति वा-
तासवीर्यसर्पकासकुष्ठमरुत्फणान् ॥” भा. पू. १ भ. ।
विषकण्डूखर्जदद्रुहत्वान्तिकारश्च । रा. नि. व. १२ ।
भा. सु. १५ च. । कुष्ठरोगे । पुष्करमूले । कूडविशेष-
श्च । विषभेदे । हे. च. । कुलिन्नहचे ।

कुष्ठकण्टकः । पुं । खदिरहचे । वै. निच. ।

कुष्ठकालानलरसः । पुं । कुष्ठे हितः । पा-
ठः—“गन्धं रसं टङ्गणतामलौहं भक्षीकृतं माग-
धिकासमेतं । पञ्चाङ्गनिम्बेन फलत्रयेण विभावितं
राजतरोसधैव । नियोजयेद्द्वजकयुग्ममानं कुष्ठेषु
सर्वेष्वपि रोगसहै ॥” र. वि. ८ च. ।

कुष्ठकुठाररसः । पुं । कुठाधिकारि । सूतभ-
ण्ण १ भ. गन्धक. १ भ. खतायः प्रथति-शिलाजल-
न्यानां प्रत्येकं १६ भ. करञ्जबीजचूर्णे ६४ भ. अ-
भक्ष्य च ६४ भ. । चूर्णानुरूपपट्टतमधुभ्यां विलीङ्ग-
येत् । “मध्यमूतसमी गन्धो खतायसाक्षगुग्गुलू ।
विषला च मृदानिन्विचिकच शिलाजतु । इत्येत-

सूयितदुर्ग्यायसिकं शायबीङ्गश्च । चतुःषष्टिं कर्-
ञ्जस्य बीजचूर्णे प्रकल्पयेत् । चतुःषष्टिं खतघ्नांश्च
मध्वाज्याभ्यां विलीङ्गयेत् ॥” रस. र. । र. सा. सं. ।

कुष्ठकेतुः । पुं । सूयाह्वयसुप्ते । भूमिथयः ।
रा. नि. व. ४ । [भा. पू. १ भ. ।

कुष्ठगन्धा (मिनी) । स्त्री । अन्नगन्धायाम् ।

कुष्ठगन्धि । स्त्री । (*Peronia Elephan-
tum*.) एलफालुके । अम. ।

कुष्ठघ्नः । पुं । पटीखलतायाम् । रा. नि. व. ३ ।
हितावज्जाम् । खदिरहचे । वै. निच. ।

कुष्ठघ्नी । स्त्री । काकीदुल्करिकायाम् । रा. नि. व.
११ । काकमायाम् । वाकुच्याम् । मोमराजं ।
हितावज्जाम् । वै. निच. ।

कुष्ठतोदनः । पुं । रक्तखदिरहचे । रा. नि. व. ८ ।

कुष्ठदलनरसः । पुं । कुठाधिकारि रसः । पा-
ठः—“गन्धं रसं वाकुचिकोत्यबीजं पलाशबीजञ्च
क्षशानुयुष्ट्री । शुष्णाणि मध्वाज्ययुतानि कृत्वा
सेवेत कुष्ठौ च हितामनतु ॥” गङ्गाक. रस,
मोमराजं, पलाशबीजं, तिज्जक, कुष्ठौ अष्टो-
त्के चूर्णं मशजं । रस. र. ।

कुष्ठदाषापहा । स्त्री । वाकुच्यां । रा. नि. व. ४ ।

कुष्ठनाशनः । पुं । कुष्ठहरहचे । गौरसर्प-
पे । रा. नि. व. १६ । क्षीरीशहचे । क्षीरकण्डूक्षौति
स्त्रीके । रत्ना. । वाराहीनाममहाकन्दे । रा. नि.
व. ७ । रक्तखदिरहचे । आरम्बधहचे । वै. निच. ।

कुष्ठनाशिनी । स्त्री । वाकुच्यां । मोमराजं ।
प. सु. । काकमायाम् । रा. नि. व. ४ ।

कुष्ठनोदनः । पुं । रक्तखदिरहचे । वै. निच. ।

कुष्ठरोगः । पुं । Leprosy. (*Elephantia-
sis*.) मध्वाधिनारोगविशेषः । मशवाधि, कू-
ठवाधि । लक्षणादिकं यथा—मध्वाङ्गा-विहारा-
चारस्य विशेषाद्भुक्विहारासारम्याजीर्णाहिताग्नि-
स्त्रेहपीतस्य वान्तास्य वा व्यायामशाम्यधर्मसिबिनी
शाम्यानूपीदकमांसानि वा पयसाभोष्णमप्रतो यी
वा मज्जलसूक्ष्माभिततः सङ्घसा कृद्धिं वा प्रतिहन्ति
वस्य पित्तस्येषाणौ प्रकृषितौ परिरुद्धानिलः प्रह-
ङ्गसिथ्येगाः शिराः सम्प्रतिपद्य समुद्भूय बाह्यं
मागं प्रति समनार्धिविपति, यच्च यच्च च दोषी

विविती निःसरति, तत्र तत्र मण्डलानि प्रादुर्भवन्ति, एवमुत्पन्नस्य च दीपलघु च परिहर्षं प्राप्या प्रतिक्रियमाणोऽभ्यन्तरं प्रतिपद्यते धातून्पृथक् । तस्य पूर्वैरुपाणि लक्ष्मपाख्यादीनि । स महाचुद्र-मर्दन द्विविधः, तत्र सप्त महाकुष्ठान्येकादश चूद्राणीति षष्टादश । अरुणौदम्बरार्थजिह्वकपालकाक-शकपुण्डरीकदद्रुकुष्ठानीति महाकुष्ठानि । स्थूला-रुक्महाकुष्ठैककुष्ठचर्चदलविसर्पसिन्धुपामाविषर्षि-काकिटिमपरिसर्पसकाशेति चूद्राणि । सु.नि.५ अ. । “पुराणधान्यानि च जाङ्गलानि मांसानि सु-द्राव्य पटील्युक्ताः । यदाद्यश्वाच हृिताः पुराणाः घृतानि शाकानि च तित्तकानि ॥” इति पथ्यम् । “अलोमिकां ग्रन्थिमतीं तथा वै व्रणसंयुतां । त्व-चङ्गुलमहारीगः करीत्यश्वस्य दारुणाम् ॥ गवां सू-त्रपुरीषाभ्यां स्वेदलु व्रणिनो हितः । कुष्ठरोगेषु सर्वेषु समीपे वेधयेच्छिराम् ॥” इति अश्वस्य कु-ष्ठम् । ज.द.४८अ. ।

कुष्ठवैरी (इन्) । पुं । वृचविशेषे, चालसुग्रा इति भाषा । गुणाः—“कुष्ठवैरी शैलरीही महा-गदमहीरुहः । वैवस्वतद्रुमः स स्याहलकुच रसा-यनः । पामाविचर्षिकाकण्डूसिन्धुदद्रुविपादिकाः । हन्तासवातं वातार्त्तं कुष्ठानि च विशेषतः ॥” अचि.।

कुष्ठशैलेन्द्रवज्ररसः । पुं । कुष्ठाधिकारि रसः । पाठः—“तालकं मरिचकुष्ठं काचटङ्गनिशवचाः । निर्गुच्छी निम्बकरलावीजं वा दलमेव वा । प्रत्येकं तोलकं चूर्णं चूर्णतुल्यं गुग्गुलुः । वाकुच्याः प-लिकं श्यावं पलं सूतच गन्धकं । लौहस्य द्विपल-श्चात्र विफलाजलशोधितं । वस्त्रावा वटिका का-र्या गोमूत्रेण निषेविता । कुष्ठशैलेन्द्रवज्राख्यो लौहोऽयमस्यतोपमः ॥” रस.र. । हरितालं मरि-चं कुष्ठं (कुड़) काचलवणं टङ्गणं (गोशोण) हरिद्रा वचा निर्गुच्छी । निम्बकारवेल्गयोः बीजं पञ्च वा, एषां प्र. १ तो. सर्वचूर्णसं गुग्गुलुचूर्णं सीमराजौचूर्णं ८ तो. पारदगन्धकयोः चूर्णं मि-श्रितं १६ तो. विफलायुजलौहं १६ तो. एकत्र गोमूत्रेण वटी ६ मा. कार्या । [रा.नि.व.२ ।

कुष्ठसूदनः । पुं । आरग्वधे । वड़ गोशोण ।

कुष्ठहन्ता । पुं । इलिकन्दाममहाकन्दशके । रा.नि.व.७ ।

कुष्ठहन्ती । स्त्री । वाकुच्याम् । गोशोण । हाकुच् । रा.नि.व.४ ।

कुष्ठहरतालेश्वरः । पुं । कुष्ठाधिकारि । र-सीऽयं तामकोटरं कला पुटपाकविधिना प्रहरण-ट्कं पचनीयम् । शुद्धहरितालं १२ भ. गन्धकं १६ भ. पारदः ३ भ. कृष्णभस्म ३ भ. एकत्र अङ्गोठकाधेन सैरुखचौरिण पर्कचौरिण करवौर-काधेन उदुम्बरकाधेन च मईनीयः । अथ तामपात्रे कला ६ प्रहरं पाच्यः । र.सा.सं. ।

कुष्ठहा । पुं । पटीलवचे । भा.पु.१भ.शाकव. ।

कुष्ठहृत् । पुं । खदिरवचे । थैय्यत्र ग्रीह । त्रिका. ।

कुष्ठायतैलम् । स्त्री । ऊरुसन्धे । कुटतैलं ४ श. कल्कभूतकुष्ठादीनां प्रत्येकं ८ तो. वारि १६ श. तैलपाकविधिना पाच्यम् । शीवेष्टः धूपः । अजगन्ता कोफान्दी । अन्तर् कर्णरीणि—“कुष्ठ-हिङ्गुवचादारुशताङ्गाविश्वभेषजैः । पुतिकर्णापहं तैलं वस्तसूत्रेण साधितम् ॥” शताङ्गा शतमूली । तिलतैलं १ श. कुष्ठं (कुड़) हिङ्गु वचा देवदारुः शतमूली शुष्की मिलितं १६ तो. कागसूत्रं ४ श. च.द. ।

कुष्ठायुहर्त्तनम् । स्त्री । कुष्ठरोगे उहर्षणे । “कुष्ठं हरिद्रे सुरसे पटीलं निम्बाशगन्धे सुरदारु-शियू । ससर्षपं तुम्बुदधान्यवण्यं चक्ष्वाघं चूर्णानि समानि कुर्यात् । तैलक्रपिष्टेः प्रथमं शरीरं तैला-क्तमुहर्त्तयितुं यतेत ।” सुरसे तुलसी, वण्यं केवर्त-सुप्तकं, चक्ष्वा चौरपुष्पी (चोत्रधङ्क) च.द.।

कुष्ठान्तकरसः । पुं । कुष्ठाधिकारि रसः । पाठः—“शुद्धतुतं विधा गन्धं निर्गुच्छीवागुचौरिसे । दिनैकं मईयेत्पात्रं यामं खवणयन्मके । उहृत्स्य चूर्णयेत्तुल्यैस्त्रिफलावाकुचीफलैः । तुल्यांश्च धङ्ग-चूर्णश्च सर्वमेकत्र पाचयेत् । पलाशखदिरकापैः गोमूत्रैर्लोहभाजने । दिनैकानि वटीदुव्यात्रिण्येकं भक्षयेत्तदा । कुष्ठं विस्फोटकं इति नाम्ना कुष्ठा-न्तको रसः । मईनं भातुतैलेन चातपे कारयेत्त-दा ॥” रस.र. ।

कुष्ठारिः । पुं । (Acacia Farnésiana.) बिट्खदिर । रा.नि.व.८ । प्रठीसे । रा.नि.व.१३ ।

ନାମ । ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ । ପ୍ରା. ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ।

डिका गुर्वी शर्कराश्लिनाशिनौ । राज.३प. ।

कुषाण्डवटकः । पुं । कुषाण्डकृतवटके । कु-
गड़ावटि । यथा — “कुषाण्डं कर्त्तव्यत्वात् जलं
निष्कास्य यत्नतः । कुसुम्बुनिशामाषूर्णं सतिल-
सम्बन्धं । निक्षिप्य वटकाः कार्याः खातपे शोषयेत्त-
तः । रुचिदा वातहन्तारस्तिलतैलं सुपाचिताः ॥”
वै.निघ. ।

कुषाण्डमालिः । पुं स्त्री । स्नानाम्ब्यातशालि-
धान्यविशेषे । गुणाः — मधुरा गुरुः सुगन्धा पीता
दुर्गन्धरा स्थूलतण्डुला कोमला च । रा.नि.व.१६ ।

कुषाण्डसुरा । स्त्री । कुषाण्डकृतसुराविशेषे ।
कूम्भोत्तरं गतः । गुणाः — “कुषाण्डस्य सुरा गुर्वी
खातुर्वहनकारिणी । अप्रिमान्यकरी इथा प्रोक्ता
दृष्टिप्रदा बुधैः ॥” वै.निघ. ।

कुषाण्डचारः । पुं । कुषाण्डभक्ष्यान्वहारि ।
“कुषाण्डं तनु कृत्वा तु चिन्ना चर्मे विशेषयेत् ।
स्यास्यां विविक्ष्य तस्मै पिधानेन पिपाय च ।
तुल्यं निवेष्ट्य वस्त्रं जालयेत्कुशलो जनः । य-
दा तत्र भवेद्भक्ष्यं किन्त्वहारा दृष्टो भवेत् । तदा
निर्वापयेत्क्षीतं सर्वथा चूर्णितं तत् ॥” भा.म.
२भ.श्लचि. ।

कुषाण्डी । स्त्री । कर्कोटकायाम् । विनाती
कूम्भा वा कौकुटोत्तल । कुषाण्डलतायां । कूम्-
भा शिखि । रा.नि.व.७ ।

कुषाण्डीभादः । पुं । भूतीभादभेदे । स
च कुषाण्डग्रहजातः । शार्ङ्ग.पू.७अ. । लक्षणं —
“बहुप्रलापहृष्टास्य प्रविलम्बितयायिनं । शून्यप्रल-
म्बवर्णं कुषाण्डीभिर्हितं वदेत् ॥” वा.उ.४अ. ।

कुसिम्बी । रक्तशिखीलतायाम् । शिम् शीघ्र ।
रा.नि.व.१६ ।

कुसुमम् । स्त्री, पुं । पुष्पे । स्त्रीरजसि । Oph-
thalmia. नेत्ररोगविशेषे । मे. । लवङ्गे । वै.
निघ.२भ.अर्च.चि. ।

कुसुमफलम् । स्त्री । जातीफल । वै.निघ. ।

कुसुममध्यम् । स्त्री । भव्यफली । टाजिता । श.च. ।

कुसुमवती । स्त्री । रजःस्त्रलायाम् ।

कुसुमसारः । पुं । मधुनि । “घृतकुसुमसार-
लौढः ।” च.द.यज्ज.चि.गर्भाधि. ।

कुसुमा । स्त्री । मालीपुष्पवदे । रक्तपाटला-
याम् । जातीपुष्पवदे । रत्ना ।

कुसुमाकरः । पुं । वसन्तसमये ।

कुसुमाञ्जनम् । स्त्री । पुष्पाकाररीतिमलसम्भ-
वे चञ्जने । गुणः । रा.नि.व.१३ ।

कुसुमात्मकम् । स्त्री । कुङ्कुमे । हारा । पुं ।
केशे । वै.निघ. ।

कुसुमाधिपः । पुं । चम्पकवदे । श.र. ।

कुसुमाधिराजः (राट्) । पुं । महानाग-
केशरचम्पकवदे । नाट्यशब्दोपा. । त्रिका. ।

कुसुमावलिः । स्त्री । वन्द्यकृतविद्ययोगटीका-
याम् । [१४]

कुसुमासवम् । स्त्री, पुं । मधुनि । रा.नि.व.

कुसुमोदरम् । स्त्री । भव्यफली । टाजिता । प.सु. ।

कुसुम्बः (श्वः) । पुं, स्त्री । कुङ्कुमवदे । प्रती-
करञ्जे । नाट्यकदम्ब । सु. । See प्रतीकः ।
(Safflower carthamus tinctorius.)
स्नानामप्रसिद्धवदे । कूम्भकूलन शीघ्र । मं कर्तु-
र्द्वेष्भाड । तै लतुक, लङ्क, बंगारसु । स वि-
विधः महारक्षस्वतकुसुम्भेदात् । गुणाः — “कुसु-
म्भो वातलो रुचो विदाही कटुकः सूतः । सूच-
कृच्छ्रकं रक्तपित्तचैव विनाशयेत् ॥ कुसुम्भपुष्पं
सुखादु त्रिदोषघ्नं भेदकं । रुचमुष्णं पित्तलक्ष
केशरञ्जनकारकं । कफनाशकरश्चैव लघु प्रोक्तं म-
नोषिभिः ॥” वै.निघ. । वातलं सूचकृच्छ्ररक्तपित्त-
कफघ्नम् । भा.पू.१भ. । तत्त्वाकं मधुरं कटूष्णं
विष्णून्त्रिदोषघ्नं दृष्टिप्रसादनं रुच्यमप्रिकरञ्च । रा.
नि.व.७ । “कुसुम्भपत्रं मधुरं नेत्रासृणं कटु सूतम् ।
अग्निदीप्तिकरञ्चातिरुच्यं रुचं गुरु सूतं । सरं
पित्तकरञ्चासं गुदरोगकरं मतं । कफविष्णून्त्रि-
दानां नाशकं परमं मतम् ॥” वै.निघ. । “कुसुम्भं
रुचिकृत्वातं हन्ति रुच्यं रुचिप्रदं । स्वादु
विपाके च कफापहम् ॥ कश्चिदासं भवेत्तवा-
म्रशक्तमग्निमाद्यके । भेदनं रुच्यमधुरं कषायमति-
वातलम् ॥” अति.१६अ. । श्वर्णे । मे. ।

कुसुम्भतैलम् । स्त्री । कुसुम्भबीजकेहे । कू-
म्भबीजैश्च तैल । गुणाः — “कुसुम्भतैलमर्चं स्या-
दुष्णं गुरु विदाहि च । चक्षुर्भासहितं रुच्यं र-

कपिलकफापहम् ॥” वै.निघ. । कृमिघ्नं तेजीवल-
करं राज्यकृष्णं मलघ्नं त्रिदोषकरं पुष्टिनाशनं
बलव्यकरं दृष्टिकण्डूतिजनकञ्च । रा.नि.व.१५ ।
“कुसुमतेलसुगन्धं विपाकं कटुकं गुरु । विदाहकं
विशेषण सर्वदोषप्रकोपनम् ॥” अत्रि.१४.अ. । [स. ।]

कुसुमपत्रम् । क्ली । कुसुमशक्ते । See कुस-

कुसुमबीजम् । क्ली । कुसुमवृक्षफले । कूश्-
मकूटशत्रु वीज । हिं वरै । गुणाः—कटुपाकं दृ-
क्यकहरञ्च । वा.पुष्यव. । मधुरं स्निग्धं रक्तपित्त-
कफघ्नं कषायं शीतलं गुरु त्वयं वातघ्नञ्च । भा. ।

कुसुमला । स्त्री । दाहहरिद्रायां । वै.निघ. ।

कुसुम् । पुं । किचुलुके, गण्डूपरे । हे.च. ।

कुसुम्ब(म्बु)री(रुः) । स्त्री । A pungent
seed used in condiment, चव्याके । रा.
नि.व.६ । (री) The plant coriander.
आर्द्रघव्याके । कौटि शृणु । मं कीचिस्वीर ।
“गुडचीनिम्बकुसुम्बरुपत्रकम् ।” सि.यो.अग्निमा.
चि. । “चयं चित्रकपाठां चीरं कुसुम्बरुणि च ।”
च.द.चव्यादिघृते । गुणाः—“आर्द्रा कुसुम्बरी
कुप्यास्त्रिदादौर्मध्यह्न्यतां । सा गुका मधुरा पाके
सिन्ध्या तृडाहनाशनी । दोषघ्नी कटुका किञ्चि-
नित्ता क्षौतीविशोधनी ॥” सु.सू.४६अ. ।

कुसुमः । पुं । कुसितसन्धे ।

कुहम् । क्ली । राजवदरफले । मद.व.६ । प-
त्रे । बीजपत्रे । वै.निघ. ।

कुहकः । पुं । मण्डूकजातीयकीटभेदे । सु.कल्प.
८भ. । यन्त्रिपर्णवत् । कौटिले । वै.निघ. ।

कुहकस्त्रनः । पुं । Phasianus Gallus.
कुहकस्त्रः । वनकुकुटे । हे.च. ।

कुहनः । त्रि । ईर्ष्याली । हारा. । पुं । सूषिके ।
सर्पे । हे.च. । क्ली । सङ्काष्टविशेषे । काचपात्रे । मे. ।

कुहरः । पुं । नागविशेषे । कर्णे । कण्ठे । कण्ठ-
शब्दे । अजयपालः । क्ली । छिद्रे । मे. ।

कुहलिः । पुं । सज्जितताम्बूले । मांजांशान् ।
पूगपुष्पिकायाम् । त्रिका. ।

कुहा । क्ली । गोपघोषायाम् । अश्वक्रान् ।
वै.निघ. । कटुका । श.च. । वदरवत् । भा. ।

कुहुकम् । क्ली । यन्त्रिपर्णे । श.चि. ।

कुहकः (कण्ठः) (मुखः) (रवः) । पुं ।
कीकिले । त्रिका. । (वा) स्त्री । कीकिलाशाम् ।
वै.निघ. । [टिकायाम् । हारा. । त्रिका. ।

कुहेडिका (ङी) (लिका) । स्त्री । कुम्भ.

कुचः । पुं । कुची । कै.क. । उष्णा. ।

कुचिः । स्त्री । उदरे । रवा. ।

कुचिम्भरिः । त्रि । स्त्रीदरपूरके । अम. ।

कुचिरम्भः । पुं । नले । रा.नि.व.८ ।

कुचिशूलम् । क्ली । वातव्याधौ । मा.नि. ।

कूकुरः । पुं । ककुरे । वै.निघ. ।

कूचः । पुं । कुचे, सने । उष्णा. ।

कूचिका । स्त्री । अन्वाहिमयी । त्रिका. ।
क्षुद्रकूचिकायां । दुग्धपाचिते कृतभर्जिततण्डुले ।
वै.निघ. । [वै.निघ. ।

कूची । स्त्री । तत्कूर्चिकायाम् । दुग्धकूर्चिकायां ।

कूजः । पुं । अय्यक्तशब्दे ।

कूजनम् । क्ली । कुन्यनम् । भा.म.१भ.ज्व.चि. ।
“कूजनञ्चातिवैगम्यम् ।”

कूटः । पुं । भयशङ्कवत् । हला. । गृहे । श.र. ।
अत्रि.२०अ. । वृक्षविशेषे । क्ली । लौहसार । पि-
तले । प.सु. । वारिपात्रे । वै.निघ. ।

कूटकः । पुं, क्ली । सुरानामगन्धद्रव्ये । श.सा. ।

कूटगृहम् । क्ली । जित्नाकगृहे । च.शा.१अ. ।

कूटजः । पुं । कुटजवत् । कूडुति शीघ्र । भा.
पू.१भ. । श्वेतकुटज । वै.निघ. ।

कूटजीवः । पुं । पुत्रजीववत् । रा.नि.व.६ ।

कूटतुला । स्त्री । कुम्भिततुलायाम् । शार्ङ्गां
निष्ठि । [निघ. ।

कूटपाकः । पुं । सन्निपाते । पैतिकज्वरे । वै.

कूटपाकलः । पुं । हस्तिनः पैतिकज्वरे । त्रि-
दोषोल्लससन्निपातज्वरे । लक्षणे—“सर्वदोषो-
ल्लसो यस्य सन्निपातः प्रकुप्यति । ज्वराणामपि दी-
पाणां तस्य रूपाणि लक्षयेत् ।..... । केवली-
सपरमः सत्वाङ्गः सत्त्वलीचनः । त्रिरात्रीपरमे तस्य

अनीह्रति जीवितम् ॥...। सप्रिपातमिमाम्हाः
भियजः कूटपाकलम् ॥” भा.म.१भ.।

कूटपालकः । पुं । पितृज्वरे । कुलालस्य प-
वने । कूमाउवने (पोथि) हारा. । [चिका.।

कूटप(पूर्व)ः । पुं । हस्तिनस्त्रिदोपज्वरे ।

कूटमानम् । स्त्री । कुक्षितमाने ।

कूटलमस्तकः । पुं । चविकायां । वै.निघ.।

कूटशाल्मलिः । पुं । रक्तरीहितकवचे । रा.
नि.व.८ । A species of Simul silk
cotton tree. कृष्णशाल्मलीवचे । काशिशाल्मा
इति भाषा। गुणः—“तिक्तः कटुः भेदकरी सतः।
उष्णः कफघ्न वातघ्न भीष्मं गुल्मं यक्ष्मदृजं । विष-
दोषं भूतबाधां सलसत्वं विनाशयेत् । मंदश्च रक्त-
दोषघ्न शूलघ्नैव विनाशयेत् ॥” वै.निघ.।

कूटस्थम् । स्त्री । नखीनामकगन्धद्रव्ये । दाष्टि-
नयी । रा.नि.व.१२ । [निघ.।

कूटार्थसिद्धिकत् । पुं । पुत्रजीवने । वै.

कूणिः । त्रि । रोगादिना कुक्षितकरे । सूत्रा ।
अ.टी. । [याम् । श.चि.।

कूणिका । स्त्री । पशुशङ्के । हे.च. । कलिला-

कूथनम् । स्त्री । कुन्थने । वै.निघ.।

कूडालः । पुं । कुडालकवचे । अ.टी.र.।

कूपः (कः) । पुं । गभीर-सङ्कीर्णैष्टकादिवद्ध-
पुरुषकृतजलाशये । कूया, पातकूया, ऐन्नात्रा ।
वा.टी.हेमा.वारिव. । तस्य लक्षणं—“भूमौ खा-
तोऽन्विषातरी गभीरी मण्डलाकृतिः । बहोऽवहः
स कूपः स्वात्तदभः कौपमुच्यते ॥ जलगुणाः—
कौपम्ययो यदि खादु त्रिदोषघ्नं हिमं लघु । त-
त्सारङ्गफातघ्नं दीपनं पित्तकृत्परम् ॥” भा.।
खण्ड पित्तकरं कफघ्नं क्षारश्च । रा.नि.व.१४ ।
वातकफघ्नं दीपनं लघु पित्तकरं सत्वारं लवणरसं
काले काले शीतलमुष्णम् । राज.।

कूपकच्छपः । पुं । कूपस्थकच्छपे ।

कूपजः । पुं । केशे, लोचि ।

कूपजलम् । स्त्री । कूपसलिले । कोत्रात्र जल।
निर्भरजले । M. Williams.

कूपदुर्दुरः } पुं । कूपसमेके । कोत्रात्र (वृद्ध)।
कूपमण्डुकः }

कूपाङ्गः (ङ्गः) । पुं । रोमाघे । श.र.।

कूपिका । स्त्री । नदीजलगतोपले । मे.।

कूपी । स्त्री । पात्रविशेषे । कपिकच्छाम् । आ-
नाकुनी । वै.निघ.।

कूपोदकम् । स्त्री । कूपजले ।

कूप्यम् । स्त्री । रीर्ये । माणिक्ये ।

कूभ(म)म् । स्त्री । अन्यमरोवरे । जटा.।

कूरः । पुं । अग्ने, भक्ते । रा.नि.व.२० ।

कूर्चम् । स्त्री, पुं । केशादिकृतमार्ज्यां । कुँछि ।
मे.। इन्द्रनुमादिरोमेष प्रयोगे यत्नविशेषे, यद्वर्त-
माने वुरुष इति भण्यते । “कूर्चं हस्तैकप्रस्थः।
सूचयः ताः सुवन्तनाः । संयोगे नीलिकाव्यङ्गकेश-
शतेषु कुञ्चने ॥” अत्रि. । गच्छे । मल्लके । भुवी-
र्मन्थे नासिकोपरिभागे । उग्रगुणि । मे.। “कूर्चाश्च
शिरास्त्रायुस्थिसंसम्भवा ज्ञेयाः ।” भा. । तन्नाम-
कवैकव्यकरसायुसम्भष्टके । तस्य च स्थानं अङ्गु-
लाङ्गुलिमध्यस्थोपरिभागे । हे.च. । क्षिप्रोपयंभय-
पार्थं वा । “क्षिप्रस्थोपरिष्ठात् उभयतः कूर्चौ
नाम । कूर्चा हस्तपादयोर्वामेन्द्रियवट्, हस्तयोर्दो-
यादयोर्दो यौवामेन्द्रियारिके ।” सु.शा.६अ. ।
अश्वस्थ पादहस्तयोः सतः पथाङ्गम् । ज.द.२अ. ।

कूर्चकः । पुं । जीवके । जाङ्गलपक्षिविशेषे ।
अत्रि.२०अ. । समुद्रादिदेहांशु । स्त्री । दन्तधा-
वनकुक्षिकायां । वै.निघ.। [वै.निघ.।

कूर्चपर्णी । स्त्री । मेघप्रज्ञाम् । मेघाणि ७६ ।

कूर्चभाक् । स्त्री । भूर्जपत्रे । वै.निघ.।

कूर्चमन्त्रम् । स्त्री । तन्नामकसायुसम्भष्टके । See
कूर्चम् ।

कूर्चलः । पुं । प्राणिनां पुनर्दन्तोद्भेदकाले ।

कूर्चशिरः । स्त्री । अङ्गुलिस्थे । छुड्डुम् । त-
न्नामकरजाकरसायुसम्भष्टके । तस्य च स्थानं
गुल्फसन्धिरधोभागे उभयपार्श्वतः । सु.शा.६अ. ।

कूर्चशीर्षः (कः) । पुं । जीवकौषधी । र.
भा. । ज.द.१२अ. । नारिकेलवचे । भा.।

कूर्चशेखरः । पुं । नारिकेलवृक्षे । रा.नि.व.१० ।

कूर्चिकः (का) । पुं, स्त्री । चीरविकृती ।

क्रीडमा । अम. । “दध्रा तन्नेष वा सङ्ग पाकात्
प्रथमवृत्तचनद्रवभागद्वीरं कूर्चिकैवुच्यते ।” वा.टी.
हेमां । च.सू.५अ. । सा द्विविधा — “दध्रा सङ्ग च

यत्पक्वं चीरं सा दधिकूर्चिका । तन्नेष पक्वं यत्
चीरं सा भवेत्तन्नाकूर्चिका ॥” भरत. । मृचिकायां ।

२८. वै.निघ. । कुडलि । कूँडि । तुलिकायाम् ।

कुडिकायाम् । कूँडि । हे.च. । म. । [र.मा. ।

कूर्चिकापिण्डः । पुं । किलाटे । छान ।

कूर्दनम् । स्त्री । शिशुक्रीडायाम् । अम. ।

कूर्पम् । स्त्री । भुवोर्मध्यभागे । हे.च. ।

कूर्परः (रा) । पुं, स्त्री । भुजमध्यभागे । क-

श्वे. । रा.नि.व.१८ । कफोष्णी, जातुर्दशे । म. ।

कूर्परमभं । स्त्री । तत्स्थानस्थिते तन्नामक-

मभ्यदये । सु.शा.६अ. ।

कूर्पासः (कः) । पुं, स्त्री । अर्शतोलेके । चोले ।

स्त्रीणां ककुलिकायाम् । Bodice. हे.च. ।

कूर्मः । पुं । उन्मीलननिमीलनकरे शरीरस्थवा-

युविशेषे । श.चि. । कच्छपे । रत्ना. । स्त्री (कूर्मी) ।

कच्छ्याम् ।

कूर्मपित्तम् । स्त्री । कच्छपपित्ते ।

कूर्मपृष्ठः । पुं । अस्त्रानवले । कौंठि । श.च. ।

स्त्री । कूर्मपृष्ठदेशे । [कोरा । श.च. ।

कूर्मपृष्ठकम् । स्त्री । शरावे । शत्रा । हिं स-

कूर्मपृष्ठास्थि । स्त्री । कच्छपास्थनि । काङ्छि-

मेत्र (थोला) । एतस्त्वेदः वातव्याधिहरः ।

कूर्ममांसम् । स्त्री । कच्छपमांसि । See शङ्खः ।

कूर्मशीर्षकः । पुं । जीवकवृक्षे । रा.नि.व.५ ।

कूलम् । स्त्री । तीरे, तटे । अम. । जलाशये ।

कूलकम् । स्त्री, पुं । पटोलपत्रे । “निम्बकूलक-

युष्मत् ।” सि.यो.ज्व.चि. । पटोले । भा.पू.१म.

याकव. । वक्षीके । उद्देशिणि । मं. ।

कूला । स्त्री । जलदन्तीवृक्षे । वै.निघ. ।

कूलालम् । स्त्री । एलाकरवीरे । रत्ना. ।

कूलिका । स्त्री । भोषधिविशेषे । इण्डोनेशिया ।

तन्मूलनस्येन कालदष्टोऽपि जीवति । च.द. ।

कूलचरः । पुं । पञ्चविधाम्पान्तगतपशुधर्मः ।

स च वर्गः लुलापादिपशुपरः । यथा — “लुलापम-

ख्वाराहचमरीवारणादयः । एते कूलचराः प्रोक्ता-

यतः कूलचरस्यपाम् ॥ गुणाः — कूलचरा मरु-

त्पित्तहरा इत्या बलावहाः । मधुराः शीतलाः स्नि-

ग्धाः सूचलाः श्लेष्मवर्धनाः” इति ॥ भा. । “मज्जम-

वयमहिषवरुचमरुत्तमररीहितवराहखड्गिकोक्तं

कालपुच्छकोद्रन्यकुवनगवयप्रभृतयः ।” “वातपित्त-

हरा इत्या मधुरा रसपाकयोः । शीतला बलिनः

स्निग्धा सूचलाः अफवर्धनाः ॥” सु.सू.४६अ. ।

कूलरः । पुं । कुक्कले । म. ।

कूषाण्डः (कः) । पुं । कूषाण्डलतायाम् ।

कूड़ा गीह. हे.च. । [लतायाम् । वै.निघ. ।

कूषाण्डकी । स्त्री । भूमिकूषाण्डे । कूषाण्ड-

कूषाण्डवटिका । स्त्री । कलायकूषाण्डश-

स्यकृते वटीविशेषे । कूम्डावडि । “कूषाण्डवटि-

का श्रेया पूर्वोक्तवटिकायुग्मा । विशेषान्तरकक्षी

लघ्वी च कथिता बुधेः ॥” [वै.निघ. ।

कूषाण्डिका (की) । स्त्री । पीतालाव्याम् ।

कूषाण्डी । स्त्री । कर्कारी । “कूषाण्डी तु भयं

लघ्वी कर्कारपरि कीर्तिता ।” हे.च. ।

कूहा । स्त्री । कुम्भटिकायाम् । कूशागं । हिं

कुहासा । श.र. ।

ककः । पुं । गले । गला । हे.च. ।

ककणः । पुं । ककरपक्षिणि । कयार इति स्त्री-

के । अम. । कमी । हारा. ।

ककरः (लः) । पुं । चव्यनामजुपे । छे. । रा.

नि.व.६ । (Perdix Sylvatica.) पक्षिविशेषे ।

कर्कटे पांथी । हिं कुवार । मं करदौक । गु-

णाः — “लघुच ककरी श्रेयः कायाधिवर्धनी ध-

श्मम् ।” अत्रि. । करवीरवृक्षे । रा.नि.व.१० । (लः)

जल्करे शरीरस्थवायुविशेषे । तन्मम् ।

ककरा (ला) । स्त्री । पिप्पल्या । रा.नि.व.६ ।

कक(कु)लाशः (सः) । पुं । सरटे । गिर-
गिटि, कौंलाश । रत्ना. । गृहगोषायाम् ।

ककवाकुः । पुं । Gallinaceous fowl.
कुकुटे । रत्ना. मयूरे. चिका. सरटे. हारा.
स्त्री । गृह्योधिकायाम् ।

ककषा । स्त्री । कङ्कषकारिकपक्षिणि ।

ककाटिका । स्त्री । शीवापवाहनि । पाङ् ।
रा.नि.व.१८ । तत्स्थानस्थतन्नामकवैकल्यकारम-
न्मये । सु.शा.६५. ।

ककालिका । स्त्री । पक्षिमेदे ।

ककुवुव्या । स्त्री । मर्कटे । वै.निघ. ।

ककरः । पुं । करीरे । रा.नि.व.८ ।

कच्छम् । स्त्री । कष्टे । सूत्रकच्छरोगे । रा.नि.
व.२० । सन्नापे । मे. ।

कच्छसाध्यः । वि । कष्टसाध्यः ।

कच्छहरः । पुं । पाषाणभेदे । वै.निघ. ।

कच्छारिः । पुं । विलान्तरहरे । रा.नि.व.८ ।

कच्छीम्नीलः । पुं । चलूरीगविशेषे । तस्य
लक्षणं यथा — “चलनु गरललज प्राप्य वस्ययथाः
शिराः । सुमीलितस्य कुरुते वस्त्रलम्भं सवेदनं ।
पाङ्गपूर्णाभनेत्रलं कच्छीम्नीलनमगु च । विमर्दना-
व्याध समः कच्छीम्नीलं वदन्ति तम् ॥” वा. ।

कणञ्जः । पुं । कुणञ्जरे ।

कतम् । स्त्री । फले । हे.च. । हिंसिते । मे. ।

कतक(ण्टक)म् । स्त्री । रसाञ्जने । रा.नि.व.
१२ । विङ्गलवणे । विङ्गलवण । रा.नि.व.६ ।

कतकः । वि । कविमे । उष्णा. ।

कतच्छाया । स्त्री । श्वेतकीषातकां । रत्ना. ।

कतच्छिद्रा । स्त्री । कीषातकीलतायाम् ।
शिङा, घोषाणता । रा.नि.व.१ ।

कतञ्जः । पुं । कुकुरे । मे. ।

कतञ्जया । स्त्री । चायमाञ्जयाम् । ग्रीष्मांशे
लता । रा.नि.व.५ । [निघ. ।

कतपिच्छीतः (कः) । पुं । शिखारसे । वै.

कतफलम् । स्त्री । ककीलफले । रा.नि.व.१२ ।

कतफला । स्त्री । कीलशिख्यां । आनाकुनी ।
रा.नि.व.७ ।

कतबन्धनम् । स्त्री । कीषातकफले । घोषा ।
भा.म.४४.प्रस्ता.वि. । “कतबन्धनसर्षपेः ।”

कतमालः । पुं । कृष्णारम्बधे, कर्षिकारहसे ।
ग्रीष्मांशे, ग्रीष्मांशे । च.सू.४५. । तत्फलं संसर्गं
(अथात् कीलस्यं शिष्टमलादिकमपक्वैव अधी न-
यति) । सहातचारिपक्षिविशेषे । सहातचारि-
गेषु । सु.सू.४६५. ।

कतयूषः । पुं । प्रमथ्यायाम् । वा.वि.८५. ।

कतरसः । पुं । क्लेशग्रन्थादिपुक्ते कृते तद्विप-
रीते च अकृते मांसरसे । तदुक्तं — “ह्यागलं सक्-
धिजं मांसं निरस्थि तैत्तिरं तथा । चतुषलान्वितं
सूक्ष्मं कम्पितह्यालितं जले । पिप्पलीपिप्पली-
सूलग्रन्थीचिवकधान्यके । दिशाणैः संयुते तोये
काथं साङ्गदकीन्मते । मांसंस्थिनिपलं तत्र दा-
डिमान् कुहितान् चिपेत् । तं रसं मर्दितं पुनं
हिङ्गुसैन्धवऔरकेः । युक्तं प्रधूपितमप्यथं यद्दानां
शुद्धिकाङ्क्षिणम् ॥” वा.टी. । घोषा । रत्ना. ।

कतवेधः (कः) । पुं । कीषातक्याम् । श्वेत

कतवेधनः । पुं । श्वेतपुष्पकीषातके । श्वेत
घोषा । आरम्बधले । सु.म.१८,४५.अ. । ज्योत्-
स्त्रिकायाम् । लताकुटुम्बी । च.सू.२५. । च.द.
गर्भाधि. ।

कतवेधना । स्त्री । Plant with white
flowers, Emities, राजकीषातकीलतायाम् ।
शिङा, घोषाणता । प.सु. । श्वेतघोषायां, कटु-
घोषायाम् । रत्ना. ।

कतास्थयूषः । पुं । लवणखेदकटुकादिकत-
यूषे । अयं गुरुगुणः । वैद्यकम् ।

कताञ्जलिः । स्त्री । लज्जावतीलतायाम् । च-
रणि. । “ब्रह्मदण्डीकताञ्जलिः ।” च.द.ज्व.चि. ।
एतद्वन्धनं एकाङ्गिकज्वरघ्नम् । “रक्तमूत्रेषु संवेद्य
बन्धादिकाङ्गिकं जयेत् ।” मेघ.स्त्रीरोग.चि. । रत्न.
रत्नरोग.चि. ।

कतान्तः । पुं । यमे । अम. । [अ.च. ।

कतान्ता । स्त्री । रेणुकनामगन्धद्रव्ये । (अथुक्) ।

कताभम् । स्त्री । लड्डुकादी ।

कतालयः । पुं । मेके, मच्छके । चिका. ।

कति: । स्त्री । करणे । हिंसायाम् । मे. । (का)

स्त्री । भूर्जोष्ठे । मकुल.११७. ।

कती (इन्) । वि. कुशले ।

कत्तम् । स्त्री । हृद्रे । चेटिते । हे.च. ।

कत्ति: (का) । स्त्री । कृष्णसारादिवर्णम् ।

लचि । भूर्जो । “कत्तियमेलचोर्भूर्जो ।” मे. ।

कत्तिवासा: । पुं । शिवे । अम. ।

कत्या । स्त्री । आभिवारिकदेवतायाम् । सि. यी.उन्मा.वि. । “कत्यालमौज्वरापहम् ।” क्रि. थायाम् । मे. । [शार्ङ्ग. ।

कत्योन्मादः । पुं । कत्याज्ञातभूतीन्मादरीगे ।

कन्निम(क)म् । स्त्री । विडलवणे । रा.नि.व. ६२१ । रसाग्रने, कन्निमसाग्रने । रवा. । चीन-कपूरी । गन्धराज्ञे । कस्तूरिकायां । रा.नि.व.१२ । पुं । सिद्धके । शिलाग्रम् । मे. । पीतचन्दने । वै. निघ. ।

कन्निमधूपकः । पुं । षोडशाङ्गधूपे । अम. ।

कन्निमरत्नम् । स्त्री । काचे । वै.निघ. ।

कन्निमविषम् । स्त्री । विषदीये । वै.निघ. ।

कन्ना(रुद्र)म् । स्त्री । जले । कुक्षी । मे. ।

कन्तनम् । स्त्री । छेदने । [मे. ।

कपणः । पुं । कमी । “कपणस्तु कमी पुंसि ।”

कपणा । स्त्री । सविषकीटविशेषे । सु.कल्प.८७. ।

कपाणिका (णी) । स्त्री । कर्णयां । काठ- । त्रि. कुरिकायाम् । मे. । [काठे । श.र. ।

कपीटम् । स्त्री । उदरे । तीथे । मे. । वने ।

कपीटपालः । पुं । बाघी । श.र. ।

कपीटयोनिः । पुं । अघी । हे.च. ।

कमि: । पुं । कीट । कैटो, पोका । अम. । पतङ्गमात्रं । पिपीलिकायाम् । कीटाख्ये लाघा-याम् । “कमिनां कमिवकीट लाघायां कमिले खरे ।” मे. । कर्णनामे । हे.च. ।

कमिकम् । स्त्री । पूगफले । पुं । छद्रकमी ।

कमिकण्टकम् । स्त्री । विडङ्गे । उदुन्दरे । यञ्जुपूत । मे. । विषायां । हेम्पूतकीर्ति । हे.च. ।

कमिकरः । पुं । सविषकीटमेदं ।

कमिकर्णः (कः) । पुं । कीटविशेषे । काण- । काटोत्रि. । कर्णरोगविशेषे । काण काणका- । टोत्रि. । “यदा तु मूर्कन्यथवापि जलवः सृजन्त्य- । पत्याम्यथवापि सच्चिकाः । तदङ्गल्लाङ्गवणे निर- । ऋते, भिषग्भिरायेः कमिकर्णकलु सः ॥” सु.उ. २०७. । वा.उ.१७७. ।

कमिका । स्त्री । ग्रन्थिपण्यां । राजिकायां । राहे वा काल मन्त्रिषा । शोषे । वै.निघ. ।

कमिकालानलरसः । पुं । कृष्यधिकारे । विडङ्ग २ प. विषचूर्णे १ प. लौह ४ तो. पारद २ तो. गन्धक २ तो. ह्वागदुग्धे मर्दनं । र.सा.सं. ।

कमिकुम्भा । स्त्री । महाकाललतायाम् ।

कमिकोशः (घः) । पुं । फलविशेषे । गाङ्ग- । फल । तत्र संघाह्नि तित्तं रक्तरीधनं ज्वराग्निप्रद- । रातीसारघ्नं कण्ठरोगघ्नम् । वै.चन्द्रिका ।

कमिकोष्ठकः । पुं । अश्वस्य रोगविशेषे । ल- । चणं यथा — “कृशस्य यस्य वाहस्य जलुभिः परि- । वेष्टितम् । पुरीषं जायते भिन्नं तं विद्यात् कमि- । कोष्ठकम् ॥” ज.द.४६७. । [व.१ ।

कमिगुहा । स्त्री । इन्द्रवारुणीलतायां । मद. ।

कमिग्रन्थिः । पुं । नेत्रसन्धिगतरीगे । लचणं — “कमिग्रन्थिर्वर्त्मनः पण्डितश्च कण्डूदुःखैः कस्यः । सन्धिजाताः । नानाकृपा वर्त्मगुह्यस्य सन्धी चरन्ती- । ऽन्तर्मयं दृषयन्ति ॥” सु.उ.२७. ।

कमिघातिनी (गुड्डी) । स्त्री । कमी रसे । पाठः — “रसगन्धार्जमोदनां कमिघ्नघ्नघ्नीजयः । एक द्वि त्रि चतुः पञ्च तित्तोर्वीजस्य षट् क्रमात् । सञ्चर्य सधना सर्वं गुडिकाङ्गमिघातिनीं । खादन् पिपासुस्तोयञ्च सुसानाङ्गमिघातये । आखुपर्ण- । कषायञ्च पिबेच्चान् सञ्चरन् ॥” शार्ङ्ग. १ उ. ग- । कृक २ उ. दन्त्यगनी ३ उ. विडङ्ग ४ उ. प- । नाशपावङ्ग ५ उ. टैण्डवौष्ट ६ उ. । र.चि. ।

कमिघाती । पुं । विडङ्गे । वि. कमिघातके ।

कमिघ्नः । पुं । पारिभद्रवले । शार्ङ्ग. १ शार्ङ्गा- । र. । रा.नि.व.८ । कटुनिघ्ने । पलाखी । नीलक- । न्दे । वदरमुखे । रा.नि.व.७ । भस्मानकवले । रा.

नि.व.११। विडङ्गे। प.सु.। हरिद्रायाम्। भा.।
त्रि। कमिनाशके।

कमिघ्नरसः। पुं। कस्यधिकारि रसः। विडङ्गं
पलाशबीजं निम्बबीजं रससिन्दूरं, एषां चूर्णं समं।
र.सा.सं.।

कमिघ्ना (घ्नी)। स्त्री। हरिद्रायाम्। लाक्षा-
याम्। विडङ्गायाम्। वै.निघ.। धूमपवायाम्।
ताम्रांशुः। रा.नि.व.५। सीमराज्याम्। श.च.।

कमिज(ग्ध)म्। क्ली। अगुरुकाष्ठे। अम.।
स्नादायाम्। त्रि। कमिज्यते।

कमिजलजः। पुं। कमिज्जङ्गे। रा.नि.व.१२।

कमिजा (जाह्ना)। स्त्री। लाक्षायां।
लाक्षी, आनता। र.सा.। [हारास्नादौ।

कमिजित्। क्ली। विडङ्गे। वै.निघ.वा.व्या.म.

कमिदन्तः (कः)। पुं। दन्तरीगविशेषे। ल-
क्षणं—“कृष्णच्छिद्रयत्नः खावी संसरंश्चो महा-
रुजः। अनिमित्तरुजो वातात्सु ज्ञेयः कमिदन्त-
कः॥” सु.नि.१६५. वा.उ.२२५.।

कमिद्रवः। पुं। लाक्षायां। वै.निघ.।

कमिनाशनम्। क्ली। विडङ्गे। वै.निघ.।
त्रि। कमिहरी। [निघ.।

कमिनाशिनी। स्त्री। अजमीदायाम्। वै.

कमिपाना (मा)। स्त्री। लाक्षायां। वै.निघ.।

कमिफलः। पुं। उदुम्बरहृत्ते। म.द.व.५।

कमिमक्षिका। स्त्री। कमितुल्यमक्षिकायाम्।
वै.निघ.।

कमिमुहुरः। पुं। क्ली रसः। “कमेण हृदं
रसगन्धकाजमोदाविडङ्गं विषमुष्टिका च। पला-
शबीजञ्च विचूर्णमस्य निष्क्रममाणं मधुनावलीढं॥”
पात्रा १७. शकुक २७. वनस्पतिनी ७७.
विडङ्ग ८७. कूटिला वा निम ६७. पलाश-
बीज ७७. मात्रा ८ माया। भैष.।

कमिरिपुः। पुं। विडङ्गे। श.र.।

कमिरीयः। पुं। उदरजकमिजन्तरीये।
कमिर्द्विषः। कमिर्द्विषः बहिरभ्यन्तरभेदेन।
अभ्यन्तरेण चतुर्धा। नामनी विंशतिः। मा.नि.।

एकविंशतिः। शार्ङ्ग.। तदुत्पत्तिकारणं जीर्णभीज-
नादि। “वाष्पाक्षयान्तराः सुषीषु यूका बहि-
शराः। लिप्ताक्षान्तेऽन्तरचराः कफात्ते हृदयाद्-
काः। अन्नादा उदरावेटाशुरवश्च महान्नदाः।
सुगन्धा दर्भकुसुमाक्षया रक्ताक्ष मातरः। सौरसा
लीमविध्वंसा लीमहीपा उदुम्बराः। केशादाश्च
तथैवान्ये शकृज्जाता मकरकाः। लिलिहाश्च सश-
लाश्च सौसुरादाः ककेशकाः। तथाप्यः कफरक्ता-
भ्यां सञ्जातः कायुकः स्मृतः॥” शार्ङ्ग.पू.७५.।

कमिलकः। त्रि। कमिविशिष्टे।

कमिला। स्त्री। अनेकप्रस्नाम्, बहुसन्तानप्रस-
वायाम्। हे.च.। त्रि। कमियुक्ते। [व.१२।

कमिवारिरुहः। पुं। कमिज्जङ्गे। रा.नि.

कमिविनाशरसः। पुं। कस्यधिकारि रसः।
पारद-गन्धक अथ लौह-मनःशिला धातुकाः विफ-
ला लोभ विडङ्ग हरिद्रा-दाकरिद्राः, एषां प्रति
समभागः चार्द्रकरसेन ७धा भावः। र.सा.सं.।

कमिवृक्षः। पुं। कोषाभे। खनपांशे। मा.।

कमिशङ्कुः। पुं, क्ली। Fish of the eoneh.
जीवशङ्के। कृशिशङ्का। अयं रसवीर्यादौः शङ्क-
हृत्तः। रा.नि.व.१२।

कमिशत्रुः। पुं। विडङ्गे। प.सु.। वै.निघ.२
भ.ज्व.चि.। पारिजातहृत्ते। पान्द्रेण मान्द्रां।

कमिशात्रवः। पुं। विट्खदिरि।

कमिशक्तिः (सूः)। स्त्री। जलपुष्पी। त्रिपु-
क। रा.नि.व.१२। मत्स्यभेदे। वै.निघ.।

कमिशैलः (कः)। पुं। वचीके। श.र.।

कमिसरारी। पुं। अग्निप्रकृतिकौटे। तेन ह-
टे पिपलजन्तरीया जायन्ते। सु.कल्प.८५.। [निघ.।

कमिहन्त्री (हा)। स्त्री। विडङ्गायाम्। वै.

कमिहरम्। क्ली। विडङ्गे। भा.म.१भ.तन्दि-
ज्व.चि.। विडङ्गवर्णे। मरिचि। वै.निघ.। त्रि।
कमिघ्ने।

कमिहररसः। पुं। कस्यधिकारि। अथ द्वि-
दाली हस्तिवीषाफलम्। पारद-गन्धक-इन्द्रयव-य-
सानी-मनःशिला पक्षाक्षबीजानि प्र, समभागः ह-

किष्कीवाकलरसेन दिनं समर्थं वटी काय्या । अ-
नुपानं शालपर्णीरसः । रा.सा.सं ।

कमी (इन्) । वि । कृमिविशिष्टे ।

कमीलकः । पुं । वनसुद्धे । भूमीनी । रा.नि.
व.१६ । See मकुष्ठकः ।

कशः । वि । दुर्बले । मूत्रे । अम ।

कशरः । पुं । कसरि तिलतण्डुलमाषकते मण्ड-
विशेषे । रत्ना.यवाग्वादिव । तिलमिश्रीदने, तुल्य-
तिलान्ने । हे.च. ।

कश(स)रा । स्त्री । तिलौदने । हारा । खिच-
रावे । थिड्डि, थतमी । “तिलतण्डुलमाषैश्च कशरा
विशरेति ।” प.प्र.३ख. । तल्लक्षणं — “तण्डुला दा-
लिसंमिश्रा लवणार्द्रकङ्कडिभिः । संयुक्ताः सलिलैः
सिद्धाः कशराः कथिता बुधैः ॥” भा. । गुणाः—
“कशरा शुक्रला वल्गा गुरुः पित्तकफप्रदा । दु-
र्ज्वरा हृद्विषट्शमलसूत्रकरी स्मृता ॥” वै.निघ. ।
यवागूपाकविधिना पाकः कार्यः ।

कशरोमा । स्त्री । शुक्रशिख्याम् । वै.निघ. ।

कशला । स्त्री । शिरःकेशे । श.च. ।

कशशाकः (खः) । पुं । पपटके । (कृ२पा-
पूड) । रा.नि.व.५ ।

कशाकुः । पुं । उष्णकरणे । वै.निघ. ।

कशाङ्गी । स्त्री । प्रियङ्गुलतायाम् । श.च. ।

कशाणुः (नुः) । पुं । चित्रकल्लुपे । रा.नि.व.६ ।

कशावः । पुं । कर्णनाभौ । वै.निघ. ।

कशि(षि)का । स्त्री । आखकणीलतायाम् ।
हेम्बूकानि । रा.नि.व.३ ।

कशीबलः । पुं । काकजङ्गाशुके । (क०उग्र-
छेडा) । रा.मा. । [भ. । See अनला ।

कशोदरी । स्त्री । श्वेतसारिवाधाम् । भा.पू.१

कषः । पुं । अरख्ये । हे.च. । [श.च. ।

कषकः । पुं । फालकपर्णे । त्रिका. । उषे ।

कषिलौहम् । स्त्री । मुखलौहे । रा.नि.व.११ ।

कषम् । स्त्री । सीवीराजने । रा.नि.व.११ ।
मरिचे । प.म. । यवनाले । काल कृन्नाद । स्त्री-

नीलाजने । रा.नि.व.२३ । कषायकणि । रा.नि.
व.६ । भा. । अगुरुणि । रत्ना. । लौहकट्टे । विड-
लवणे । शीसके । सीवर्चललवणे । तुल्यके । वै.नि-
घ. । नेत्रतारके । पुं । राजसर्षपे । काल मत्रिषा ।
रा.नि.व.१६ । कषसारुख्ये । रत्ना. । वायसे । भ. ।
मन्दविषट्शिके । मण्डूकाख्यकौटमेदे । सु.कल्प.८
अ. । कोकिले । विश्व. । करमर्द्धवे । श.र. । “क-
ष्ये प्रवरवासस्तद्वरिमत्यजशिश्विकाः ।” हे.च. ।

कषाकः । पुं । कषसुद्धे । कषतण्डुलायाम् ।
वै.निघ. ।

कषाकचुकः । पुं । कषचणके । वै.निघ. ।

कषाकदली । स्त्री । महाराष्ट्रप्रसिद्धे कदली-
विशेषे । गुणाः— “कषा तु कदली बन्धा तुवरा
मधुरा लघुः । वातोधातोहृदिकरी मेहपित्तव्या-
हारा ॥” वै.निघ. । [चका. ।

कषाकन्दम् । स्त्री । रक्तीपले । ब्रह्मकर्मण ।

कषाकरवीरः । पुं । कषपुष्पकरवीरवृक्षे ।
काल कतवीर गच्छ । गुणैः करवीरतुल्यः । रा.
नि.व.१० ।

कषाकर्कटकः । पुं । कषवर्णकर्कटविशेषे ।
काल कौकुडा । गुणाः— “कषाकर्कटककषां व-
ल्यः कोष्ठाऽग्निलापहः । शुक्रः सम्भानकृत् स्रष्ट-
विष्णुर्बोऽग्निपित्तहः ॥” सु.सू.४६अ. ।

कषाकर्म । स्त्री । शुक्तस्य व्रणरोपणस्थानस्य क-
ष्णीकरणे । सु.च.१अ. ।

कषाक(की)लिः । पुं । (Mirabilis Jala-
pa.) खनामख्यातपुष्पवृक्षे । कृष्णकनि, मृक्ताम-
नि । गुलालकुल इति गौडीयाः । तस्याः शाखा र-
क्ततण्डुलीयमालवत् यन्त्रियुक्ता च । पत्रं ताम्बूलवत्
परं चद्रं भवति, तस्युप्यं श्वेतरक्तपाटलपीताम् शुक्ल-
पञ्चदलं षट्केसरमध्यसीषद्वयं सायाम्ने विकसति
प्राथम्यं सुलभं । वीजञ्च तस्य कृष्णं मरिषामञ्च ।
वै.निघ. । [प.सू. ।

कषाका । स्त्री । राजिकाया । त्राहेमत्रिषा ।

कषाकाकः । पुं । द्रोणकाके । इत्था. ।

कषाकातरा । स्त्री । रक्तगुग्गाया । वै.निघ. ।

“सलीरां रोमशां खलीं रसेवेचुरसीपमां । एवं
रूपरसाद्यापि कण्वकापीतिमादिशेत् ॥” सु.चि.
३०५. । See भीषधिः ।

कण्वकायः । पुं । मन्त्रिषु । वै.निघ. ।

कण्वकाष्ठ(क)म् । स्त्री । कण्वगुरुणि । रा.
नि.व. १२ । [निघ.चतिसा.चि.कूटजपुटपाके ।

कण्वकुटजः । पुं । कण्वपुष्पकुटजहवे । वै.

कण्वकुलत्थः (कः) । पुं । कुलत्थभेदे । काल
कूर्डिकनाम्ना गुणाः — “कण्वकुलत्थको याही रक्त-
पित्तकरो मतः । रसे च तुवरः पाके कटुः कफहरी
मतः । वातश्लेष्माग्नीशूलपीनसन्नासकासजित् ।
आनाहृद्गदकौक्षार्शेक्षिदधुतुविनाशकः ॥” वै.निघ. ।

कण्वकुलत्थिका । स्त्री । वनकुलत्थको वै.निघ. ।

कण्वकुसुमः । पुं । कण्वकरवीरे । र.नि.व. १० ।

कण्वगन्धः (न्धा) । पुं, स्त्री । शोभाजनहवे ।
गजिनां ग्राह् । र.मा. । मद. । च.सू. १, २५. ।
वा.चि. ५५. ।

कण्वगर्भः । पुं । कटुफलहवे । रा.नि.व. ६ ।

कण्वगलः । पुं । कुक्षुभपल्लिणि । कूटका पी-
थी । वै.निघ. ।

कण्वगोकर्णी । स्त्री । Black kind of
Múrva. (Sansevieria Zeylanica). क-
ण्वकुसुमसूत्राखतायाश्च । काल भूर्गा । हिं का-
न्नासुरहारा । मं सुपली । गुणाः — “कण्व गोक-
र्णिका तिक्ता रसे तिक्ता चिदीषहा । शीतधीर्य्या
वातपित्तज्वरदाहश्यापहा । पिशाचबाधारक्ताति-
सारोन्मादमदापहा । शतिकासन्नासकफकुष्ठज्व-
रक्षयापहा । अन्ये गुणान् सुश्रुतगोकर्णोसदृशा म-
ताः ॥” वै.निघ. ।

कण्वगोधा । स्त्री । सविषसौम्यकोटभेदे । त
दृष्ट्य श्लेष्मजन्मरोगा जायन्ते । सु.कण्व. ८५. ।

कण्वचणकः । पुं । कण्ववर्णचणकचपे । काल
छोना । मं करियाचणा । कं करियकडले । गु-
णाः — मधुरः कासपित्तघ्नः पित्तापिषारकासघ्नः
वन्धः रसायनच । रा.नि.व. १६ ।

कण्वचक्षुकः । पुं । चक्षकहवे । छोना भा-

कण्वचटकः । पुं । श्यामाकपल्लिणि । भीमा
पाथी । [नि. काल छन्नन । प.सू. ।

कण्वचन्दनम् । स्त्री । पीतचन्दने । हरिचन्द-

कण्वचूडा । स्त्री । The plant Caesal-
pinia Pulcherrima. खनामप्रसिद्धपुष्पहवे ।
कुशकूट ग्राह् । गुल्तुरा इति यवनाः । तस्य
पीतवर्णवर्ण दीर्घहन्तं दशदलनीषसुगन्धं वर्षास्त्रेव
प्रचुरं भवति । काखनशिल्मीतुल्यमिति । कण्वद्रु-
मः । रक्तगुज्याय । रा.नि.व. ३ । [व. ३ ।

कण्वचूडिका । स्त्री । गुग्गाखतायाम् । रा.नि.

कण्वचूरकः । पुं । चणकहवे । छोना ग्राह् ।
प.सू. । [व. १३ ।

कण्वचूर्णम् । स्त्री । बौद्धमखे । मूत्र । रा.नि.

कण्वजम्बम् । स्त्री । कण्वगुरुणि । वै.निघ. ।

कण्वजटा । स्त्री । सुगन्धजटामांस्याम् । जटो-
मांसी । रत्ना. । वा.चक्षुनादिव. ।

कण्वजयन्ती । स्त्री । कण्ववर्णजयन्तीचपे ।
काल जठो । सा रसायनी । रा.नि.व. ४ ।

कण्वजिह्वः । पुं । चयभावे । ज.द. ३५. ।

कण्वजीरः (कः) । पुं । (Nigella sativa
or Indica). खनामप्रसिद्धे जीरकहवे । काल
जीरे । हिं मङ्गरद्वल । मं कालीजीरे । तं नल-
जीर । तद्विषयं स्थूलसूत्रभेदेन । गुणाः — “क-
ण्वजीरश्च चक्षुषं रुच्यद्योषं सुगन्धिकं । राहकं
कटुकं रुचं दीपकं जीर्णजृम्भितम् । कफं श्रियं
शिरीरोगकुष्ठश्चैव विनाशयेत् ॥” वै.निघ. । “ज-
रणा कटुवर्णा च कफशोफनिक्तनी । रुच्या
जीर्णज्वरपी च चक्षुष्या ग्राहिणी परा ॥” रा.नि.
व. ६ । तैलं मूलकतैलवत् । जीरकभेदे । हिं सा-
हाजीरा, कलीवी । भा.म. ४५. नासारी.चि. ।

कण्वतण्डुला । स्त्री । विडङ्गायां । वै.निघ. ।
कर्णस्फोटालतायाम् । रा.नि.व. ३ । पिप्पल्याम् ।

कण्वताम्बूलवल्ली । स्त्री । कण्वनालनामक-
ज्यां । काल पान । गुणाः — “तिक्ता कटुका
मता । कषाया च कण्वताम्बूलकारिणी दाहकारि-
णी । मुखजायकरी प्रोक्ता ॥” वै.निघ. ।

अण्वतारः । पुं । हरिषे । रा.नि.व.१६ ।

अण्वतिलः । पुं । Black Sesamum.

श्वबामव्यातहवे । कृष्णतिन गांछ । रा.नि.व.१६ ।

See तिलः । [त्रे. वै.निघ. ।

अण्वतीक्ष्ण । स्त्री । अण्वजीरके । काल जी-

अण्वतुण्डः । पुं । अग्निप्रज्ञातकोटे । तेन दटस्य
पित्तजन्यरोगा जायन्ते । सु.कल्प.८७. ।

अण्वतुलसी । स्त्री । अण्वपत्रतुलसीहवे । त्राम
तुलसी वा काल तुलसी । गुणाः—कासवातक-
मिवमिभूतघ्नी । रा.नि.व.१० ।

अण्वत्रिहत् (ता) । स्त्री । अण्वमूलत्रिहतायां
काल तेउडे । हिं श्यामपलिलर, कालानिशि-
चोर । गुणाः—शेताया ईषडीनगुणा, विशेषतस्तु-
तीत्रविरेचनी मूच्छादाहमत्तताभ्यानि कण्ठी कर्षता-
जननी च । भा.पू.१४. ।

अण्वत्वक् । पुं । बकुलहवे । वै.निघ. ।

अण्वदन्ता । स्त्री । काश्मरीहवे । शमीत्र
गांछ । रा.नि.व.६ ।

अण्वदेहः । पुं । भमरे ।

अण्वधान्यम् । स्त्री । अण्ववर्णवटिकधान्ये ।
कालिन्दी धान । श्यामाके । वै.निघ. । च.सू.२७७. ।

अण्वधुत्तरकः । पुं । (Datura fastuo-
sa.) अण्वधुत्तरकहवे । काल धुत्तरा, कमक
धुत्तरा । सं. कालाधुत्तर । कं करियमदकुश्विगे ।
अयं गुणैर्धनूरतुल्यः परं गुणाः । ...“कटुकुण-
श्च कालिकाटी त्रपात्तिवृत् । त्वन्दोपखर्जुकखटूति-
ज्वरहारी श्वमप्रदः ।” रा.नि.व.१० ।

अण्वपर्णी । स्त्री । अण्वतुलस्याम् । काल तुल-
नी । र.मा. ।

अण्वपल्लवा । स्त्री । अण्वकलमग्राम् । काल
कलनी । प.सु. । [हवे । कत्रक्षा गांछ । श.र. ।

अण्वपाकः (पाकफलः) । पुं । करमईक-

अण्वपिण्डारः (रुः) । पुं । पियारा इति
प्रसिद्धे फलहवे । रवा. ।

अण्वपिण्डीतकः (ण्डीरः) । पुं । अण्व-
पिण्डीर । पेशात्रा गांछ । रवा. । अण्वमदनहवे ।
काल मयना गांछ । प.सु. ।

अण्वपिपीलिका (ली) । स्त्री । अण्वपि-
पीलीकायां । काल पिण्डे, डेट्रे । रा.
नि.व.१६ ।

अण्वपुच्छः । पुं । मयरीने हरिषण्वपुच्छ-
नुविशेषे कोष्ठप्रसिद्धे । हिं कोम्डी । वै.निघ. ।

अण्वपुष्पः । पुं । अण्वधुत्तरके । रा.नि.व.१० ।

अण्वपुष्पी । स्त्री । प्रियङ्गुहवे । श.च. ।

अण्वपूतिफला । स्त्री । सोमराज्यां । रवा. ।

अण्वप्रियः । पुं । कदम्बहवे । वै.निघ. ।

अण्वफलः (फलपाकः) । पुं । मरमईहवे ।
कत्रक्षा । हिं करोन्दा । च.टी.भ. । हि.कोषः ।

अण्वफला । स्त्री । श्वेतयुक्तशिवग्राम् । श्वेत
खालाकूनी । भा.पू.१४.शाकव. । सोमराज्याम् ।
अम. । प.सु. । सुद्रकरञ्जे । वै.निघ. ।

अण्ववर्वरः । पुं । अण्ववर्षके । काल वातुरे ।
रा.नि.व.१० । वैजयन्तीनामतुलसीहवे । वै.निघ. ।

अण्वबालुकम् । स्त्री । कडुठे । वै.निघ. ।

अण्वभस्म । स्त्री । Black sulphide of
mercury. पारदस्य भस्मीकरणेन अण्वतापाद-
ने । धान्याभकं १ प. पारदः १ प. मारकद्रव्यर-
सैः दिनं मईयित्वा, ततो मारकद्रव्यकल्केन वस्त्र-
खण्डं लिप्या तेन वर्त्ति कुर्यात् । अथ तां वर्त्तिं
परखटैस्तेलनाम्नाय पुनः पुनः प्रज्वाल्य च यद-
पतति, तद्वृत्तभास्त्रे गृह्णीयात् । तदैव अण्वभस्मे-
भ्यते । तच्च पुनर्नियामकैः गणैः मईयित्वा कन्दु-
काख्ये यन्त्रे दिनैकं पातयेत् । एतन्प्रणाली र.सा.
सं. दृश्या । [आस्त्रे । श.च. ।

अण्वभूकषाण्डः । पुं । अण्वमदनपत्रमूत्रि-

अण्वभूभवा । स्त्री । कारवेष्टिकायाम् । वै.
निघ. । [दिशे । श.च. । रा.नि.व.१० ।

अण्वभूमः (मिः) । पुं, स्त्री । अण्वभूमये

अण्वभूमिजा । स्त्री । गोमूत्रिकाहवे । रा.
नि.व.८ ।

अण्वभूषणम् । स्त्री । मरिषे । वै.निघ. ।

अण्वभेदा (दी) । स्त्री । कटुकायाम् । रं.
नि.व.६ ।

कृष्णमणिः । पुं । राजावर्तमणी । वै.निघ. ।

कृष्णमत्स्यः । पुं । कम्पकयुक्तमत्स्यमेदं । सु. ४६५. ।

कृष्णमदनः । पुं । कृष्णवर्णमदनवत् । काल मयनां ग्रीह । गुणाः—“कृष्णः श्वेतस्तु मदनः श्वी- तलो मधुरः स्मृतः । कटुक्षिक्तश्च तुवरः वास्निक्तश्च कफनाशनः । पक्वामाशयशुद्धेश्च कारकः पित्तना- शकः ॥” वै.निघ. । [निघ. ।

कृष्णमधुरज्वरः । पुं । मधुरज्वरमेदं । वै.

कृष्णमल्लिका (क्षी) । स्त्री । कृष्णार्जकवृक्षे । कृष्णपत्रं कृष्णं तुलसी । रा.नि.व.१० । See अर्जकः । पणोसे । कालं वाग्दे । भा.पू.१भ. । See वर्वरी । वनवर्ज्ययाम् । कालं तुलसी । वै. निघ. । [माहि. । वै.निघ. ।

कृष्णमल्लिका । स्त्री । मल्लिकाविशेषः । काल

कृष्णमालुकः । पुं । कृष्णार्जकः । कृष्णपत्रं कृष्णं तुलसी । रा.नि.व.१० ।

कृष्णमाषः । पुं । कृष्णकलाये । कालकलाय । गुणाः—“कृष्णमाषी बलकरी रुच्यो दीपवधाप- षः ॥” वै.निघ. । [नि.व.१६ ।

कृष्णमुखः । पुं । वानरः । मूत्रपाण्डु । रा.

कृष्णमुखा । स्त्री । कृष्णशारिवायां । वै.निघ. ।

कृष्णमुखी । स्त्री । अलगदजलौकायाम् । सु. २१५. ।

कृष्णमुद्गः । पुं । (Phaseolus max.) ख- नामख्यातश्चिन्वीधान्ते, मुद्गविशेषः । दमस्तुत्रं कालं भृशं । सं करियामुंगं । कं करियईसुह । गुणाः— चिदीषघ्नः मधुरः वातघ्नः लघुः दीपनः पथ्यः बलवीर्याङ्गपुष्टिदश्च । रा.नि.व.१६ ।

कृष्णमुष्कः । पुं । कृष्णचट्टापाटलिकायाम् । कालं शृङ्गेपाकृतम् । गुणाः—“कटुश्चाक्षी रुचि- क्षत्पाचकः स्मृतः । यक्ष्मक्षीदरहरी गुणधान्ये च श्वेतवत् ॥” वै.निघ. । [विशेषः । रा.नि.व.१९ ।

कृष्णमूला (ली) । स्त्री । कृष्णमूलशारिवा-

कृष्णमूषिकः । पुं । मूषिकमेदं । “कृष्णोनास्- क् हर्षयति दुर्दिनेषु विशेषतः । शिरीषफलकुष्ठ- नु पित्रेत्किंयक्तमग्रम् ॥” सु.सं.६५. ।

कृष्णमृगः । पुं । कृष्णहरिणे । कालमात्रं हे- त्रिणं । वै.निघ. ।

कृष्णमृत् (त्तिका) (क्षी) । स्त्री । कृष्णवर्ण- सुरभिः सत्तिकायाम् । मृगश्च कालं गीति । हिं करियामाटी । सं कालीमाती । गुणाः—“कृष्ण- मृत्क्षी रक्तदीपप्रदरक्तदाहहृ । सूत्रकृष्ण- म्भित्तं नाशयेदिति कीर्तितम् ॥” वै.निघ. । “कृष्ण- मृत्क्षतदाहः स्रग्दरश्लेष्मपित्तनुत् ॥” रा.नि.व.१ । च.चि.१५. । वा.चि.२५. । कृष्णभूमौ । वै.निघ. ।

कृष्णमृत्तिकाः । पुं । कृष्णभूमौ । हे.च. ।

कृष्णमेहः । पुं । तन्नासकप्रमेहरीणे । “काल- मेहौ मसीनिभम् ॥” भा. । सा.नि. ।

कृष्णरङ्गम् । स्त्री । शैलधातो । वै.निघ. ।

कृष्णरश्मा । स्त्री । रश्माविशेषः । कालं कलां । वै.निघ. ।

कृष्णरसः । पुं । पारदस्य कृष्णीकरणे । तन्म- करणं—“लौहपात्रेऽथवा ताम्रं पलैकं शुद्धगन्धकं । मृद्वग्निना द्रुते तस्मिन् शुद्धसूतं पलत्रयं । लिप्ता च चालयेत्किञ्चिद्द्विद्व्या पुनः पुनः । गीमये कं- दलोपचं तस्योपरि च ढालयेत् । द्वयेवङ्गमवहन्तु सञ्चरीषेषु योजयेत् ॥” अचि. । [नां ग्रीह ।

कृष्णराजः । पुं । कृष्णशिशुवत् । कालं मज्ज-

कृष्णराजिका । स्त्री । कृष्णवर्णये । कालं म- त्रिषा । वै.निघ. । [व.१ ।

कृष्णरुहा । स्त्री । जतुकालतायाम् । रा.नि.

कृष्णलः (कः) । पुं । रक्तिकायाम् । त्रिजि- तं पुंघुटौ, चिरमूटी इति च पर्याये । गुञ्जायाम् । कूटः । कृष्णगुञ्जायाम् । वै.निघ. ।

कृष्णलवणम् । स्त्री । Muriate of soda with a proportion of sulphur and iron. काचलवणे । सौवर्जलवणे । मृत्तलं लव- णं । रा.नि.व.६ ।

कृष्णला । स्त्री । श्वेतगुञ्जालतायां । भा.पू.१भ. । गुञ्जालतायाम् । रा.नि.व.१ । भुजादक्षा । टे- ङोत्र कलाय । प.सु. । कृष्णगुञ्जायां । वै.निघ. ।

कृष्णलो(ली)हम् । स्त्री । कालक्षीहं । रा. नि.व.१९ । तीक्ष्णलोहं । सु.सं.१८५. ।

कृष्णवक्त्रः । पुं । श्याममुखे वानरः । इत्या ।

कृष्णवनालुकम् । स्त्री । वनजकृष्णालुकवि-
शेषः । वृक्षो काल आलू । गुणाः—“कृष्णं वना-
लुकं बन्धं महासिद्धिकरं परं । सुखजायाहरम्योक्तं
सुनिमित्तस्यदर्शिनः ॥” वै.निघ. ।

कृष्णवर्णः । पुं । वाराहमदनह्वये । काल म-
न्त्रो गौड । रा.नि.व.८ । कम्पूरिकायां । सुता-
याम् । रौठाकरञ्जे । कालशक्ते । मत्स्यभेदे । स्त्री ।
जले । खवञ्जे । कृष्णगुरुणि । वै.निघ. । स्त्री (गौ)-
षसाज्यसविषलूताविशेषः । सु.कल्प.८८५ ।

कृष्णवर्मा । पुं । अग्नी । चित्रकवृक्षे । चित्त
गौड । अम. । भस्मातकवृक्षे । वै.निघ. ।

कृष्णवल्लीकः । पुं, स्त्री । कृष्णवर्णवल्लीके ।
सु.कल्प.८८५ । [नि.व.२]

कृष्णवल्लिका । स्त्री । जतुकालतायाम् । रा.

कृष्णवल्ली । स्त्री । (*Ocimum pilosum*.)
कृष्णतुलस्याम् । काल वाटूडे । प.सु. । कृष्णसारि-
वायाम् । रा.नि.व.१२ ।

कृष्णवानरः । पुं । गीलाङ्गुले वानरः । भूष-
णोऽङ्गो वानरः । रा.नि.व.१६ ।

कृष्णवार्त्ताकुः । पुं । कृष्णवर्णवार्त्ताकुः । का-
ल देवगुनः । रस.र.ज्वराति.यक्ष.कवाटरसे ।

कृष्णबीजः । पुं । रक्तशिशौ । जाल मञ्जना
गौड । जटा. । स्त्री । कालिङ्गे । उन्नमूज । रा.
नि.व.७ ।

कृष्णवृन्ता (न्तिका) । स्त्री । पाटलावृक्षे ।
गाम्भारीवृक्षे । रा.नि.व.२१ । मापपर्णालतायाम् ।
प.सु. । कुवेराक्षीवृक्षे । पेटोत्रि गौड । र.मा. ।

कृष्णवेचः । पुं । केलिलता इति प्रसिद्धलतायां ।
मेष महाभस्मातकगुडे । “कृष्णवेचोऽष्टाफलम् ।”
रस.र.वज्रकट्टे ।

कृष्णवीलः । पुं । कृष्णवर्णवीलमैदे । भूशम्भर,
काल गङ्गद्वीप । गुणाः—“कृष्णवीलः कटुः
शैतः भेदको रसशोधनः । शूलशालकफान्धात-
कमिगुणौ च नाशयेत् ॥” वै.निघ. ।

कृष्णत्रीहिः । पुं । कृष्णवर्णतृषतल्लुके त्रीहि-
धान्यविशेषः । काल धान, आडिभूकले । स च

सर्वत्रोद्दिष्ट इति । सु. । “कृष्णत्रीहिः स विभेको
यः कृष्णतृषतल्लुके” इति । भा.पू.१भ. ।

कृष्णगठः । पुं । दुर्लभपात्रे । ज.द. ।

कृष्णशणः । पुं । कृष्णपुष्पशण्डले । कालू.भ.
१ । मेष सुद्र.रो.चि.महानीलतेले । च.वि.२७५ ।

कृष्णशारः । पुं । Black antelope. ख-
नामप्रसिद्धे मये । कालमात्र इति । प.टी.र. ।

कृष्णशारिवा । स्त्री । कृष्णसारिवायाम् ।
श्रीमा लता । See कृष्णसारिवा ।

कृष्णशालिः । पुं । खनामख्यातशालिधान्ये,
कृष्णधान्ये । काल (शमख धान) । गुणाः—मधुरः
बलकृत् पुष्टिवीर्यवर्धनः वर्षदः कालिदः विदी-
पघ्नश्च । रा.नि.व.१६ ।

कृष्णशिशंपा । स्त्री । कालागुर्वपरनामशिश-
पावृक्षे । काल शिशु गौड । मं कालाशिशंपा ।
कं करिष्यवीडु । गुणाः—तिक्ता कटुशुष्का कफ-
वातघ्नी दीपनी शोधातिसारघ्नी च । रा.नि.व.६ ।
“तिक्ता कटु चोष्णाग्निदीपनी । तुवरा कफना-
तघ्नी शोफातीसारकुण्ठा । शिवं मेदहृमीज्जिह्वा
वक्षिरोगम्भमेककं । रक्तदोष त्रिदोषघ्न व्रणपीनस-
गर्भनुत् । अजीर्णनाशिनी प्रोक्ता”... ॥ वै.निघ. ।
“शिशंपा कृष्णसारा ।” सु.स.१८८५ ।

कृष्णशिखिकम् । स्त्री । अगुरुकाष्ठे । वै.निघ. ।

कृष्णशिशुः । पुं । शोभाजनह्वये । काल म
जिना गौड । रा.नि.व.७ । [थ. वै.निघ. ।

कृष्णशिखा । स्त्री । कुलत्सभेदे । काल कुल-

कृष्णशिखिका (खी) । स्त्री (*Dolichos
virosus*.) कृष्णवर्णायां शिखिकायाम् । काल
मीम । र.मा. ।

कृष्णशृङ्गः । पुं । महिषे । इ.च. ।

कृष्णशैरीयकः । पुं । कृष्णपुष्पशिशुवृक्षे ।
काल वाटो । मेष.सुद्रोदगचि.महानीलतेले ।

कृष्णश्वेता । स्त्री । पाटलावृक्षे । गाम्भारीवृक्षे ।
वै.निघ. ।

कृष्णसंज्ञकम् । स्त्री । सीवर्धलवृक्षे । वै.निघ. ।

कृष्णसखः । पुं । अजुनह्वये ।

कृष्णसखी । स्त्री । जीरके । श.च. । [निघ. ।

कृष्णसर्जनः । पुं । अश्वकर्णशालवृक्षे । वै.

कृष्णसर्पः । पुं । दूर्वाकरसर्पविशेषे । (कडेढे २५१) । सु.कल्प.४७. । See सर्पः ।

कृष्णसर्पा । स्त्री । कृष्णकापोतिकायाम् ।

कृष्णसर्षपः (पा) । पुं, स्त्री । राजसर्षपे, राजिकायाम् । काल मंत्रिया । गुणाः—“कृष्णा तु राजिका चातितीक्ष्णा ज्ञेया बुधेः सदा । गुणास्त्वये राजिकीवत् ।” वै.निघ. । रा.नि.व.१६ । See राजिका ।

कृष्णसारः । पुं । हरिणविशेषे । कालमंत्र शत्रिण । रत्ना. । सुह्रीवृक्षे । शिशपावृक्षे । म. । खदिरवृक्षे । श.र. । वृक्षविशेषे । आवल्लुस । वै. निघ. ।

कृष्णसारका । स्त्री । कृष्णशिशपावृक्षे । हारा. ।

कृष्णसारथिः । पुं । अञ्जुनवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

कृष्णसारमांसम् । स्त्री । खनामख्यातमृग मांसं । कालमंत्र शत्रिणैर मार्यम् । सि.यो.रक्त-पि.चि.खण्डकाद्ये । गुणाः—रक्तपित्तं हितम् । संशयि कृचिकरं बलकरं ज्वरघ्नम् । राज. ।

कृष्णसारा । स्त्री । कृष्णशिशपावृक्षे । काल मित्रं गाह् । हिं सौम्य । र.मा. ।

कृष्णसारिवा । स्त्री । खनामालतायां । भा.मा. लता । हिं कारिषासांवा । मं कालीउपलसरी । अत्. शेषाल । कलङ्गेष्टापचसदृशच्छदा चन्दन-गन्धा कालवेलि इति लोके । सु.चि.८७. । ड. । इन्द्रजम्बूवृक्षना कृष्णसारिवेति । भा.पू.१७. । गु-णाः—“कृष्णा तु सारिवा भीता वृथा तु मधुरा-वता । कफघ्नी चैव सम्प्रोक्ता गुणान्नाथे तु पूर्व-वत् ॥” वै.निघ. । See अनन्ता ।

कृष्णसूक्ष्मफला । स्त्री । शारिवाभेदे । गुणाः—खादुः खिन्धा गुरुः शुक्रमननी अपिमान्धार-चित्रासकासामविषनाशिनी दोषघ्नघ्नी रक्तदोष-प्रदरज्वरातीसारघ्नी च । वै.निघ. । [च.टी.भ. ।

कृष्णस्कन्धः । पुं । तमालवृक्षे । उमाल गाह् ।

कृष्णस्त्रीतः । स्त्री । रसाक्षने । रत्ना. ।

कृष्णा । स्त्री । कृष्णवर्णी कृष्णवर्णे खनामप्र-

सिद्धायां भारतवर्षीयनया । तज्जलगुणाः—आश्व-करं खादु पवित्रं पितासकोपनञ्च । रा.नि.व.१४ । सविषजलौकामेदे । सु.सू.१३७. । See जलायु-का । कृष्णशतपादीभेदे । सु.कल्प.८७. । सु.१२७. । See शतपदी । मरिचि । च.द.वातरक्त.चि. । “पिबेत्कृष्णां कफाधिके ।” पिषल्याम् । प.सु. । “कृष्णा च भुजना सह ।” “आमलक्यभया कृ-ष्णा ।” च.द.कफज्व.चि.आमलकादिः । वृक्ष-सुक्ते । नीलीवृक्षे । रा.नि.व.४ । द्राक्षालतायाम् । रा.नि.व.२१ । नीलपुनर्नवायाम् । रा.नि.व.५ । गाम्भारीवृक्षे । रा.नि.व.८ । कृष्णजीरके । कटुका-याम् । इन्द्रयवे । रा.नि.व.६ । राजसर्षपे । रा. नि.व.१६ । सोमराज्याम् । रा.नि.व.२३ । कृष्ण-शारिवावृक्षे । रा.नि.व.१२ । च.द.यष्मा.चि. । कृष्णतुलसीवृक्षे । रा.नि.व.१० । शिरीषवृक्षे । प-टीले । पर्वध्याम् । भा. । शतपत्रां । (मडेती) । भा.पू.१७. । जटामांखां । वै.निघ.अर्थाःचि.कृष्णा-शिरीषलेपे । कुटजवृक्षे । दूर्वायाम् । कृष्णनिर्गु-ण्डायाम् । वनकुलव्ये । कम्पुथ्याम् । कृष्णचटकायां । वै.निघ. । काकोल्याम् । जटा. । [व.५ ।

कृष्णाख्या । स्त्री । नीलपुनर्नवावृक्षे । रा.नि.

कृष्णागुरु । स्त्री । खनामख्यातकृष्णवर्णसुगन्धि-काष्ठे । कृष्णाशुक्रं । हिं कालागर । प.सु. । गु-णाः—कटूणां तिक्तं कषायं लेपे शीतलं पाने पि-तृहरं चिदोषघ्नं सुखरीगवान्निवातहरञ्च । र. नि.व.१२ । [वै.निघ. ।

कृष्णाङ्गम् । स्त्री । जीरकभेदे । हिं कालीञ्ची ।

कृष्णाजटा । स्त्री । पिप्पलीमूले । वै.निघ. २७.वा.व्या.पल्लवध.चि. । [षी.चि. ।

कृष्णाजजी । स्त्री । कृष्णजीरके । च.द.संघ-

कृष्णाजिनम् । स्त्री । कृष्णसारचर्मणि ।

कृष्णाञ्जनी । स्त्री । कालाञ्जनीवृक्षे, कृष्ण-कापांसि । रा.नि.व.४ । वै.निघ. ।

कृष्णाढुकी । स्त्री । कृष्णपुष्पादुक्काम् । काले-द्रव्ये । गुणाः—“कृष्णा तु तुवरी बल्या चाग्नि-दीप्तिकरी मता । पित्तदाहप्रशमनी ऋषिभिः रिकीर्तिता ॥” वै.निघ. ।

कृष्णातण्डुलम् । स्त्री । पिप्पलीबीजे । हि.

री.हर्हि.चि. । “सकृष्णातखुलो लेहः ।” [वी.]

कृष्णात्रेयः । पुं । वैद्यकसंहिताप्रणेतारि मह-

कृष्णादिगणः । पुं । पिप्पल्यादिद्रव्यवर्गे । यथा—“कृष्णा चित्रकषट्कभ्या वासकं विकसा च-
नं । यन्त्रिकैले चातिविषा रेणुकश्च कटुविकम् ।
यमानौ गोलनो ब्रध्नी भूनिम्बं विलचन्दनं । भार्गी
श्यामा शिवा धात्री स्थिरा मूर्ध्ना सजीरका ॥” वा.

कृष्णाद्यतेलम् । स्त्री । नेत्ररोगे हितम् ।
“कृष्णाविडङ्गमधुयटिकसिन्धुजम्बविश्वीषधेः पयसि
सिंहमिदं हृगत्याः । तैलं दृणां तिमिरशुकशिर-
ऽविश्लपाकात्ययान् जयति नम्यविधौ प्रयुक्तम् ।”
तिलतैलं १ श. पिप्पल्यादिकल्कः १० पो. वारि
४ श. क्वागदुग्धं १ श. । च.द. ।

कृष्णाद्यमोदकः । पुं । श्लेष्मदाधिकारे । च-
त्र पिप्पलीमूलचूर्णं २ तो. चित्रकमूलचूर्णं ४ तो.
दलीमूलचूर्णं ८ तो. हरीतकीचूर्णं १० तो. तम्बू-
लमेकत्र पलद्वयगुडं मोदकः कार्यः । मोदको
मधुना लेह्यः । पाठः—“कृष्णाचित्रकदलीनां क-
र्षमहंपलमलम् । विंशतिश हरीतक्याः गुडस्य च
पलद्वयम् ॥” रस.र. । सा.कौ. ।

कृष्णाद्यलौहम् । स्त्री । शूल लौहम् । पाठः
—“कृष्णाभयालीहचूर्णं लेहयेन्मधुसर्पिषा । परि-
णामद्रवं शूलं सर्वं हन्ति विदोषजम् ॥” र.चि.
८च. । रस.र. । रा.नि.व.४ ।

कृष्णाभा । स्त्री । कालाभ्रान्यां, कृष्णकापांसि ।

कृष्णाभ्रम् । स्त्री । मोलाभ्रं । कान् अज्ज ।
See अभ्रकम् ।

कृष्णामिषम् । स्त्री । लोहं । छ.च. ।

कृष्णामूलम् । स्त्री । पिप्पलीमूलं । वै.निघ. ।

कृष्णायः । पुं । काललीहं । रा.नि.व.११ ।

कृष्णायसम् । कृष्णवर्णलीहं, पिच्छीवज्रादि-
व्यतिरिक्तलीहं । काष्ठलोहं, इस्पातं । रत्नाः ।
तौक्षलीहं । तीक्ष्णलोहं । र.मा. । सुखलीहं ।
रा.नि.व.११ ।

कृष्णार्चिः । चट्टी । चित्रकटुचै । वै.निघ. ।

कृष्णार्ज्वकः । पुं । कृष्णपत्रच्छदतुलसा । का-
ञ्ज तूलनी । नं कालाभाजवस्त्रा । रा.नि.व.१० ।

कृष्णालुः । पुं । केन्दुहचै । कृष्णवर्णालुके । वै.
निघ. ।

कृष्णालुक्कः । पुं, स्त्री । नीलाक्षी । गुणाः—
“कृष्णालुकस्य मधुरं शीतवीर्यं यमापहं । पित्त-
दाहहरश्चैव ऋषिभिः परिकीर्तितम् ॥ एतदेव
बल्यं रुचिकारं मुखजाघहरश्च ॥” वै.निघ. । मधु-
रः शीतः पित्तदाहयमापहश्च । रा.नि.व.७ ।

कृष्णावासः । पुं । अश्वत्थचै । छ.च. । [अम.]

कृष्णि का । स्त्री । राजिकायां । राशेमग्निसि ।

कृष्णी । स्त्री । रानी । [दने । सु.चि.१७. ।

कृष्णोकरणम् । स्त्री । श्वेतादिः कृष्णातसम्प-
कृष्णेन्द्रियम् । स्त्री । कदम्बे । वै.निघ. ।

कृष्णेतुः । पुं । श्यामेक्षी । काष्ठलि आत् ।
मं कालाजं । कं करियकव । गुणाः—पाके म-
धुरः स्वादुः रसबहुलः कटुकः विदोषघ्नः बलकरः
वीर्यप्रदश्च । रा.नि.व.१४ । “तद्वन्मुकृष्णा भवते गु-
णानां द्वयो भवेत्तर्पणदाहहन्ता, चारः स किञ्चि-
न्मधुरो रसेन शोषापहर्ता व्रणशोफकारी ।”
अचि.१०च. । तत्कर्करागुणाः—हृष्या हृतिजननी
बलदा यमहरा जीवनी च । च.द.प्रमेहचि. ।

कृष्णादरः । पुं । दर्वाकरसर्पे । रुपांशुक
मर्जं । सु.कल्प.८च. । See सर्पः ।

कृष्णोदुम्बरः (रिका) । पुं, स्त्री । काकी-
दुम्बरिकायाम् । काक्द्रुत । रा.नि.व.११ ।

कसरः । पुं । तुल्यतिलाग्रे । “तिलतच्छुलसम्प-
कः कसरः सीऽभिधीयते ।” छ.च. ।

कसरा (यवागूः) । स्त्री । यवागूमेदे । याडे-
विश्व । लक्षणागुणाः—“तिलतच्छुलसाधाशान-
यवा तिलतच्छुलात् । पञ्चगुणं जलं दत्त्वा साध-
नीया यवागुका ॥ सा जरा दुर्जरा बल्या मदपुष्टि-
प्रदा मत्ता कफपित्तमलसाधयुक्तकृष्णातनाग्निनी ॥”
वै.निघ. ।

कृमधूपः । पुं । सिद्धके । शिलाजम् । जटा. ।

कोकारः । पुं । निम्बीप्रताचिपुष्पे । छेद्री, गञ्ज ।
हिं ऐशाताना । अम. ।

कोका । स्त्री । मयूरवाण्याम् । अम. । [अच.१

कोका(क,का)णः । पुं । तद्देमजातावे । See

देकाबलः । पुं । मयूर । श.च. ।

केकिकः (की) । पुं, स्त्री । मयूर । रत्ना. ।

केकशिखा । स्त्री । मयूरशिखायाम् । रा.नि. वृ.५ । भैष.बाल.चि. ।

केसुकाः । पुं, स्त्री । (Colocasia Antiquorum.) तन्नामकहले । कटू गांछ । शाकविशेष । कटूत नाक । चिका. । केसुके । कैंडे ।

केसुकाकन्दः । पुं । केसुके । कटू । सु.चि.६ च. । “केसुकाकन्दनिर्यासः ।”

केतकः (की) । पुं, स्त्री । (Pandanus odoratissimus.) खनामख्यातसुगन्धपुष्पहले । केशा गांछ । हिं केवड़ा । मं केतकी । तं मोग-लिचेट्टु । कं केदमे । केतकी द्विधा श्वेतस्वर्णभेदेन । गुणाः—मधुरत्वं तिक्तत्वं कफघ्नत्वं कटुत्वं लघुत्वञ्च । तत्पुष्पं वर्यं केशदौर्गन्ध्यघ्नं । सुवर्णा—तिक्तोष्णा लघुः नेत्रहृता कटुः मधुरा विषरोग-कफघ्नी च । तत्पुष्पं सुखकरं कामोद्दीपकं हृङ्गणं किञ्चिदुष्णं कटुतिक्तं सुगन्धं नेत्रहृतिञ्च । स्तनः—अतिशीतलः देहदाह्यंकरः कटुः रसायनी वर्यः पित्तकफघ्नश्च । रा.नि.व.१० । फलं केशरञ्च पू-र्वोक्तगुणम् । “श्वेतश्च कटुकः स्वादुः लघुः तिक्तः कफापहः । उष्णा तिक्तारसा श्रेया चक्षुष्या हृमकेतकी ॥” भा.पू.१भ. । श्वेतकेतकीफलं किञ्चिदुष्णं स्वादु मेहवातकफघ्नञ्च । वै.नि.च. । “केतकी वातला हृष्या तन्मा निद्राकरौ मताः ॥” अचि.१६च. । आतोपुष्पहले । ङाभिनीपूष्णं वृक्ष । रा.नि.व.१० ।

केतकफलम् । स्त्री । कुचेलके । कूठिना । च. द.अमरौचि.कषा.छते । केतकौफलं । तच्च चि-दीषविषघ्नम् । च.सू.२७च. ।

केतकायतेलम् । स्त्री । वातव्याधधिकारि । तैलं ४ श. काषार्थं—केतकीमूलं वाय्वालकाति-बलाभां श. ४२ प. २ कर्ष १० मा. पाकार्थं जलं १२८ श. श्रे. १६ श. काञ्चिकं १६ श. यथाविधि तैलं पचेत् । तैलमिदमकल्कलात् तुल्येन काथिन तुषोदके साध्यं भवति । च.द.वा.व्या.चि. ।

केतनम् । स्त्री । चित्रे । स्थाने । छे.च. ।

केतुः । पुं । अग्रिमले । रत्ना. । रीमे । पीड़ा-शाम् । उत्पाते । चित्रे । मी. ।

केतुयङ्गवल्गभम् । स्त्री । वैदूर्यरत्ने । भा.पू.१भ. ।

केतुरजम् । स्त्री । वैदूर्यमयी । प.सु. ।

केदरः । चि । काये । टेरके । श.र. । पुं । वन-स्पतिविशेष । अम. ।

केदारः । पुं । अद्री । छटसेवे । ४५ । कण्ड । मालभूमिविधि । मालवासे । मी. । केदारशाली । आग्रन । वै.निघ. ।

केदारकः । पुं । केदारजातषष्टिकधान्याति-भेदे । सु.सू.४६च. । गुणाः—कडुकवत् । See केदारशालिः ।

केदारकटुका । स्त्री । कटुकां । रा.नि.व.६ ।

केदारजम् । स्त्री । पद्मकाष्ठे । रा.नि.व.१२ ।

केदारजलम् । स्त्री । तद्विशिष्टजले । गुणाः—विपाके स्वादु गुरु दोषदह । तदेव बहुसक्तं वि-शेषेण दोषदं भवेत् । रा.नि.व.१४ ।

केदारभूमिः । स्त्री । मालवेवे ।

केदारशालिः । पुं । केदारखेवजशालिधान्ये । उन्नतवृक्षि भाति धात्रे, आग्रन धान, येष्टे धान । गुणाः—मधुरा हृष्या बल्याः पित्तवर्द्धनाः ईषत्काषाया अत्यमला गुरवः कफघ्नाश्च । रा.नि. व.१६ । धान्यं—मधुरं शीतलं रुचिकरं सन्धिवर्द्ध-नम् । वै.निघ. । “केदारप्रभवा हृष्या वातपित्त-विनाशिनः । रक्तपित्तविकारघ्नाः वातलाः कफ-कारकाः ॥” अचि.१५च. ।

केना (नी) । स्त्री । पत्रशाकविशेष । गुणाः—मधुरा शीता हृष्या सन्धिवर्द्धनी च । वै.निघ. ।

केनारः । पुं । शिरःकपोलसन्धिषु । मी. ।

केन्दुः (कः) (रः) । पुं । (Diospyros Glutinosa.) तिन्दुके । कैंद, गांव । श.र. । श.च. ।

केमुकः (का) । चि । केसुककन्दे उत्तरदेह-ख्याते । कैंडे गांछ । हिं कीवी, केसुषा । प्र. चिकट्टायसीदके । गुणाः—मधुरा हृष्या कटुपाका तिक्ता शीता लघुः पाक्षिका दीपनी वाहिणी हृष्या वातला कफपित्तज्वरघ्नी प्रमेहकुष्ठकासघ्नी रक्तरी-गघ्नी पित्तभक्षं पिपासाञ्च नाशयेत् । वै.निघ. । मूलं—“केसुककटुकं पाके तिक्तं वाहि हिमं खं-

व । दीपनं पाचनं हृद्यं कफपित्तज्वरापहं । कु-
ष्ठकासप्रमेहास्त्रिमासं वातखड्गः ॥” भा.पू.१भ. ।
कफपित्तघ्नं रीचनं चप्रदीपनञ्च । राज. । सधुरं
कचमच्छं शीतलं मेदकं यावत्कं कथं गुरुपित्तक-
फघ्नं वातघ्नञ्च । वै.निघ. ।

केम्बुकम् । क्ली । पूरे । भा.म.१भ.मू.क.चि. ।

केलटम् । क्ली । कुमुदवीज । वै.निघ. ।

केलटकः । पुं । केसुकन्द । वै.निघ. ।

केलासः । पुं । स्फटिकमणौ वै.निघ. । [च. ।

केलिकः (किलः) । पुं । अशोकहृत् । वै.नि-

केलिकिणः (कीर्णः) । पुं । उद्रे । वै.निघ. ।

हे.च. ।

केलिपिकः । पुं । कीकिलि । [श.र. ।

केलिवृचः । पुं । केलिकदम्ब । केलिकदम् ।

केलूट(क)म् । क्ली, पुं । कन्दशकविशेषः ।

केशुककम् । जलोदुम्बर । वै.निघ. ।

केवलद्रव्यम् । क्ली । सरिचे । श.र. ।

केवा (विका) । स्त्री । केवार इति कीदृशदेश-
ख्याते पुण्यवृक्षविशेषः । गुणाः—सधुरा शीतला
दाहपित्तशमनी वातघ्नघ्नौ कर्दिघ्नौ च । रा.नि.
व.१० ।

केव(वू)कः (का) । पुं, स्त्री । पतूरे । शालिङ्ग ।
सि.यो.कमि.चि. । केमुके । कौडे, केउताडा ।
च.मू.४अ.कमिप्रगण ।

केयः । पुं । जौवेरे । दाला । प.स. । कुनल ।
मे. । बालि । पूल । रा.नि.व.१८ । स तु गभंस्थ
शिशिरष्टाभिर्मासैः जायते । सुखबीधः ।

केयकारः । पुं । इक्षुविशेषः । हिं कुशियार ।
गुणाः—गुरुः शीतः रक्तपित्तचयघ्नश्च । भा. ।

केयकारी । स्त्री । रोहिण्याम् । वै.निघ. ।

केयकीटः । पुं । Louse. उकुषे ।

केयगर्भकः । पुं । कवय्याम् । विका. ।

केयन्नम् । क्ली । इन्द्रकुमरीये । टाक पोका ।
रा.नि.व.१० ।

केयश्चित् । पुं । नापिते । श.ना. ।

केशटः । पुं । उकुषे । काशे । मे. । श्लोवाक-
हृत् । विका. ।

केशट्ट । पुं । मलके । भूतकेशे । श.च. ।

केशनाम । क्ली । जौवेरे । दाला । चम. ।

केशपचः । पुं । केशसमुद् । चम. ।

केशपर्णी । स्त्री । चपामार्गहृत्, रक्तापामार्गे ।
भा.पू.१भ. ।

केशपाशः । पुं । केशभारे । चम. । [चम. ।

केशपाशी । स्त्री । शिरोमध्यस्थशिरायां । हूड ।

केशभूः (भृत्) । क्ली, पुं । मलके । रा.नि.
व.१८ । [रा.नि.व.८ ।

केशमथनी । स्त्री । शमीहृत् । गांहे गांइ ।

केशमार्ज्जक(न)म् । क्ली । कइतिकायाम् ।
काकुइ, छिक्की । छला. ।

केशमुष्टिः (कः) । पुं । विषमुष्टिनामपञ्चा-
कचुपे, महानिम्ब । घोड़ानिम् । सं वकानी-
निम्ब । रा.नि.व.४.६ ।

केशयन्त्रम् । क्ली । उपविषादिशोधनार्थे यन्त्र-
विशेषः । लक्षणं यथा—“धान्यपूरितमुखायां सु-
मुखायां सुखीपरि । सुदुग्धेनोरिकेलस्य खर्परि वि-
समर्हयत् । केशो दुग्धे मुतो यन्त्रात्केशयन्त्रं तथा
स्मृतम् ॥” वै.चन्द्रिका ।

केशरः । पुं, क्ली । नागकेशरहृत् । मे. । च.म.
५अ. । वकुलहृत् । सु.म.२८अ.एलादि. । पुत्राग-
हृत् । हारा. । किष्कल्ये । भा.पू.१भ. । सिंहकेशे ।
मे. । हिङ्गुहृत् । च.टी.भ. ।

केशरङ्गिनी । स्त्री । सहदेवीलतायाम् ।

केशरञ्जनः । पुं । शङ्कराजे । डीमराज । रा.
नि.व.४ । नीलभिष्टायाम् । वै.निघ. ।

केशरपाकः । पुं । बालीकरणपाकविशेषः ।

केशरा । स्त्री । नागरसुलायाम् । रा.नि.व.६ ।

केशरागः । पुं । शङ्कराजहृत् । भा.गण्डसाधि. ।

केशराजः । पुं । खनामख्याते शाकविशेषः ।
केउतरे । हिं.मेमएिया । उन्. कलकलदुरा ।
सा.कौ. । गुणाः—तिक्तोष्णः चक्षुष्यः केशरज्जु-
कफामशोषचक्षुषः, वष नीची रक्षायन् । रा.नि.

व.४ । आग्नेयः केशः चक्षुर्हितः पाशुकफणः र-
सायनश्च । राज. । भृङ्गराजे । डीमराज । र.मा. ।

केश(स)राजः । पुं । मातुलुङ्गहवे । जटा. ।

केशराज्यम् । स्त्री । बालके । वां।। व.चि.
६५. ।

केश(स)री (हन्) । पुं । पुत्रागहवे । बागके-
शरी । पीठके । से. । जलचरपक्षिविशेषे । च.सु.
२७५. । रक्तश्री । रा.वि.व.७ । मातुलुङ्गहवे ।
मद.व.६ । सिंहे । रवा. । बाजरमेदे । वै.निघ. ।

केशरुहा । स्त्री । मद्रदन्तीहवे । वड़ पछी गी-
छ । रा.वि.व.६ । महाबलाद्युपे । गोरक्षकाकु-
निश । महानीलाम् । वै.निघ. ।

केशरुढकः । पुं । कासमर्दहवे । वै.निघ. ।

केशरुषा । स्त्री । वन्दाकनामद्युपे । पत्रग्राह ।
रा.नि.व.५. ।

केशवः । पुं । सुरपुत्रागहवे । वायवे । “वा-
यस्य केशवेऽजुवे ।” से. । नागकेशरहवे । प.सु. ।

केशवप्रिया । स्त्री । गीरीचनायाम् । प.सु. ।

केशवर्हिनी । स्त्री । महाबलालतायाम् । रा.
नि.व.४ ।

केशवायुधः । पुं । चासहवे । श.मा. ।

केशवालयः (वासः) । पुं । चक्षुहवे ।
विका. । जटा. ।

केशशैल्यम् । स्त्री । पक्षिते । रा.नि.व.१८ ।

केशसीमन्तकज्जरः । पुं । असप्तज्जरवि-
शेषे । यद्यिन् ज्वरे केशः सीमन्तीकृता भवन्ति स
ज्वरः । “ज्वरः क्षोषस्य शूनस्य गक्षीरो देवराणि-
कः । असप्तो बलवान् यद्य केशसीमन्तकज्जरः ॥”
मा.नि. । “केशाः सीमन्तिनो यस्य सङ्घिने विनते
भुवौ । लुनन्ति चाक्षिपन्त्याणि सोऽक्षिरायाति स-
त्यमे ॥” तन्मान्तरात् । विज.र. । [वै.निघ. ।

केशहन्दि(हृत्)फला । स्त्री । महाशमीहवे ।

केशहन्त्री । स्त्री । शमीहवे । रा.नि.व.८ ।

केशा । स्त्री । जटामांस्याम् । वै.निघ. ।

केशाख्यम् । स्त्री । ङीवरे । वां।। रवा. ।

“भृङ्गकेशाख्यनिर्गुण्यौ ।” भैष.चचिन्त्यशक्तिरसे ।

केशादः । पुं । क्ली । वै.निघ. १

केशापहा । स्त्री । शमीहवे । वै.निघ. ।

केशारिः । पुं । नागकेशरी । वै.निघ. ।

केशारुहा । स्त्री । महाबलाद्युपे । रा.नि.व.४ ।

केशार्हा । स्त्री । महानीलीद्युपे । वड़ नील ।
रा.नि.व.४ । [निघ. ।

केशालिः । पुं । भृङ्गराजे । डीमराज । वै.

केशाहम् । स्त्री । बालके । वां।। वै.निघ. ।

केशिकः । पुं । केशरी । के.उ.३ प.सु. । वि ।
प्रशस्तकेशयुक्ते । अम. ।

केशिका । स्त्री । शतावर्थ्याम् । रा.नि.व.४ ।

केशिनी । स्त्री । जटामांस्याम् । रा.नि.व.१२ ।
बभ्यायाम् । वै.निघ. ।

केशी । स्त्री । शुक्रशिव्याम् । आर्णाकुनी । र.
मा. । जटामांस्याम् । डूकेश । रा.नि.व.१२ ।
च.द. । सि.यो.महापेशाचष्टे । वा.उ.६५. । स-
हाशतावर्थ्याम् । चास्यतके । वै.निघ. । नीचीहवे ।
रा.नि.व.६ । चौरपुण्याम् । अम. ।

केश्यः । पुं । मार्कवद्युपे । डीमराज । रा.नि.
व.४ । असनशालि । वै.निघ. । स्त्री । कृष्णागुण्णि ।
रा.नि.व.१२ । ङीवरे । वां।। रा.नि.व.१० ।

केशरम् । स्त्री, पुं । नागकेशरपुष्पे । रा.नि.व.
६ । वै.निघ.वा.व्या.षड्शीतिगुण्णी । किङ्गल्की ।
पद्मकेतुस । सि.यो.कल्याणष्टे । वकुलहवे ।
रा.नि.व.१० । कासीसे । खर्षे । रा.नि.व.१२ ।
पुत्रागहवे । अम. । मातुलुङ्गहवे । नेवू गीछ ।
रा.नि.व.११ । हिङ्गुनि । सिंहच्छटायाम् । से. ।

केशरवरम् । स्त्री । कुङ्कुमे । रा.नि.व.१२ ।

केशरिका । स्त्री । महाबलाद्युपे । रा.नि.व.४ ।

केशरिसुतः । पुं । हनूमति । से.च. ।

केशरोष्ठटा । स्त्री । सुसायां । नागरसुसायां ।
वै.निघ. । [गु. । स.स.२६५. ।

केशुकः । पुं । गरगख इति ख्याते हवे । गत्र-

कौटजः । पुं । कुटजहवे । कूड़ि गीछ । अ.
पू.१५. ।

कौट(ड)र्थ्यः । पुं । खगामप्रसिद्धे महानिम्बनि-

श्रीः कजित भूशानिभविदम्, घोड़ाशुद्धी । म
फलितमहानिव, गीरानिम् । कं कथाह्वेड ।
वै.निघ. अथवा । चि. वचायष्टते । गुणाः — कटुतिक्त-
कषायः शीतलो लघुः तापघ्नः शोषकरकृमि-
भूतविषघ्नश्च । रा.नि. व. ८ । शीतलक्षितः कटुः
तुषरः लघुः दाहार्शः कृमिघ्नः सन्तापविषघ्नश्च ।
श्वेतपाटलह्वे । वै.निघ. । कटुफलह्वे । रा.नि.
व. ८ । च. मृ. ४४. । भा. म. माल चि. । मदनह्वे ।
रा.नि. व. ८ महाभद्रातकगुडे । पूतीकरञ्जे । कृष्ण-
कटभीह्वे । रा.नि. व. ८ । घृतकरञ्जे । कासुके ।
लघुकाशमर्थम् । रा.नि. व. २३ ।

कैतकम् । क्ली । कैतकीपुष्पे । राज. । शृगाल-
कील्याम् । अश्वत्थाम् ।

कैतवम् । क्ली । कुसुदे । वैदूर्यमयी । रा.नि. व.
१३ । राजिकायाम् । त्रिशे । त्रिका. ।

कैदारः । पुं । कैदारश्लिषधान्ये । आग्नि धनि ।
वष्टिकधान्ये । वेष्टे धनि । गुणाः — कैदारा म-
धुरा हृष्या बल्याः पित्तनिवर्हणाः । ईषलक्षणा-
श्वरसा गुरवः कफशकलाः ॥ सु. मृ. ४६४. । क्ली ।
पत्रकाष्ठे । प. सु. ।

कैपीला । स्त्री । कृष्णविव्रतायाम् । वै.निघ. ।

कैरली । स्त्री । विडङ्गायाम् । रा.नि. व. ६ ।

कैरवम् । क्ली । विडङ्गे । कुसुदे । ह्वलां कृष्ण,
भातृक फूल । रवा. । श्वेतपत्रे । ई. च. । श्वेतकु-
सुदे । श्वेत शुक्ति । भा. पू. १४. । रा.नि. व. १० ।

कैरविका । स्त्री । कुसुदिन्यां । ह्वाटे शुक्लीत्र
काष्ठे । भा. पू. १४. ।

कैरविणी । स्त्री । चण्डिलिन्याम् । शुक्ली वा
कृष्णकूलत्र काष्ठे । रा.नि. व. १० ।

कैरविणीफलम् । क्ली । कुसुदबीजे । तेलो
बीति, त्रुट । हिं मेठ । भा. ।

कैरवी । स्त्री । मेघिकायाम् । मेघि । प. सु. ।
चन्द्रिकायाम् । मे. । (विन्) पुं । चन्द्रे ।

कैरवीकन्दः । पुं । तैश्चकन्दे । रा.नि. व. ७ ।

कैराटः (कः) । पुं । करवीरह्वे, श्यावरवि-
षमेदे । ई. च. ।

कैरातः (कः) । पुं । जलपल्लविश्वे । च. व. ।

२०४. । भूमिन् । छिद्रता । रा.नि. व. ८ । वलव-
ति पुष्वे । हारा. । क्ली । श्वरचन्दने । रा.नि. व. ११ ।
कैरतचन्दनम् । क्ली, पुं । आतिपीतचन्दने
कोइये स्याते । श्वेतचन्दनम् । गुणाः — “शीतलघ-
तिक्तः कानिकरी मतः । विषर्षिकाकुशकच्छूकै-
दद्विषायकः । रक्तपित्तकृमिघ्नपित्तहृत् श्वरदा-
हदः ॥” वै.नि. घ. । See श्वरचन्दनम् ।

कैराखम् । क्ली । विडङ्गे । वै.निघ. । (नि. व. ६)

कैराली । स्त्री । भूमिन् । विडङ्गायाम् । रा.

कैवर्त्तः । पुं । महाविन् । वै.निघ. ।

कैवर्त्तम(सु)स्त(क)म् । क्ली । कैवर्त्तिकायां,
जलजमुलामेदे । के. ७८३ गुठा, के. ७८३ गुठा । श. र. ।
गुणाः — हिमं तिक्तं कषायं कटु कानिकरं कफ-
घ्नं पित्तघ्नं रक्तदीपवीर्यपृक्कृशकच्छूकश्च । इदम् वि-
तुषकनाम्नी हृष्यत्येकं सुसकार्णातिः । “सुभा
वन्त्यलवपुटं शुक्राभं स्याद्वितुषकमिति” भा. पू. १४. ।

कैवर्त्तिका (तीर्त्ति) । क्ली । (Cyperus ro-
tundus.) A kind of fragrant grass.
मालवे खनामस्यातजलजमुलायां । के. ७८३ गुठा,
के. ७८३ गुठा । च. टी. म. १ । गुणाः — लघुः हृष्या
कषाया कफघ्नी कासघ्नाश्ली मन्दाग्रिहरी च ।
रा.नि. व. ३ । [कायाम् । भा. पू. १४. ।

कैवर्त्तिका(तीर्त्ति)मुस्त(क)म् । क्ली । कैवर्त्ति-
कैवलम् । क्ली । विडङ्गे । र. मा. ।

कैशिकी । स्त्री । व्यधनीपयोग्यस्वधारायाम् ।
सु. मृ. ८४. । [वयसि । रा.नि. व. १८. ।

कैशोरम् । क्ली । एकादशाब्दात्पञ्चदशपर्यन्ते

कैशोरको (गुग्गुलुः) । पुं । वातरको हितः ।
पीडलीवङ्गगुग्गुलुः २ प्र. चिकला २ प्र. गुडूची
४ प्र. (एकच) बारि ८६३. चर्बशिटः कायः (४८
प्र.) कर्तव्यः । कायं बलपूतकृत्वा तेन घृतमर्हित-
गुग्गुलुं मीलयित्वा पुनः पाकं कुर्यात् । चनीभूते
पाके अथवायं तत्र चिकलाचूर्णं प्र. ४ तो. चिक-
टचूर्णं प्र. ४ तो. विडङ्गचूर्णं ४ तो. विडङ्गचूर्णं २
तो. दलीमूलचूर्णं २ तो. गुडूचीचूर्णं ८ तो. प्रवे-
पी देयः । च. व. । सा. की. । [किष्कि । च. वि. १४. ।

कैषि(षी)का । क्ली । पाषाणके । श्वरमुलमिति

कोषी । स्त्री । पाठायां । आकनामि । वै.निघ.

कोकः । पुं । खर्खरीह्वे । ज्येष्ठिकायां । भक्ति ।
ने. । ईहस्ये । घोष, घोष । रा.नि.व.१६ ।
चक्रवाके । त्रिका. ।

कोकडः । पुं । चमरपुच्छे विलिख्यस्ये । क.
कोकवाचः । हृष्टार इति भाषा । तस्यासगु-
थाः—आसानिलकासहरः पितदाहकरश्च । रा.
नि.व.१६ ।

कोकदेवः । पुं । कपोते । रा.नि.व.१६ ।

कोकनदम् । स्त्री । (Nelumbium speciosum.) रक्तपत्रे । त्रुणपत्र । रत्ना. । गुणाः—
कटु तिक्तं मधुरं शीतलं रक्तदीपघ्नं कफपित्त-
घातशमनं सत्वर्पणं हृष्यसा । रा.नि.व.१७ । “कोक-
नदमुक्तं मधुरं शीतं वर्णं कटुतिक्तं । हृष्यं तमे-
करणं विष्कोटकरक्तदीपदाहहरं । तटकफपित्त-
विसर्पविषसत्तापवतानाशकरम् ॥” वै.निघ. ।

कोकाहः । पुं । पाण्डुवर्णघोटके । कर्कोत्यपर-
नामधेयं गुक्ताये । “श्वेतः कोकाह इत्युक्तः ।” ज.
द.३५. । “सिते तु कर्कोकोकाही ।” छ.च. ।

कोकिलः । पुं । (Cuculus Indicus.)
खनामख्यातपक्षिणि । कोकिल । हिं कीडला ।
रत्ना. । गुणाः—“कोकिलः श्लेष्मली ज्ञेयः पित्त-
संशमनो मतः ।” अचि.२१५. । संविषसौम्यकी-
टभेदे । तद्दृष्टस्य कफनिमित्तजा रोगा भवन्ति ।
स.कल्प.८५. । स्त्री । बदरीफले । जटा. ।

कोकिलनयनः । पुं । कोकिलाचक्षुषे । कू-
लिशाथाड़ा । अ.टी.र. । [वै.निघ. ।

कोकिला । स्त्री । काकोल्यां । कोकिलस्त्रियां ।

कोकिलानन्दः (वासः) । पुं । राजस-
ह्वे । रा.नि.व.११ ।

कोकिलावर्त्तिः (र्त्ती) । स्त्री । नेचरोने व-
र्त्तिशेषे । “व्योवायश्चर्षसिन्धूलक्षिफलाञ्जनसंयुता ।
शुद्धिका जलपिष्ट्यकीकिला तिमिरापह्ना ॥” अ.द. ।

कोकिलाचः (कः) । पुं । (Hygrophila
spinosa, Syn. Ruellia longifolia.)
खनामख्यातह्वे । कू.नेशाड़ा, कू.नेकांटा, अ-
नन्दन । हिं कोकिलाविस्तरु, कैलया ; तबीज

तालसाखना । मं कोखिसा । कं कुलुगीलिके । वै.
गोनिमिडिचेरु, गोविचेरु । उत. कइलिरखा,
साखुरेण । मद. । गुणाः—आमवातरक्तघ्नः । राज. ।
मधुरः शीतः पित्तानिसारजित् हृष्यः कफघ्नः ब-
ल्यः कथ्यः सन्तपणश्च । रा.नि.व.५ । शीतलः हृष्यः
स्वाहस्त्रपित्तलः तिक्तः आमवातशोषाशरीरदृष्ट-
वातरक्तघ्नश्च । भा.पू.१५. । तबीजगुणाः—शीतलं
स्वादु कषायं तिक्तं गुरु गर्भस्थापनं हृष्यश्च । वै.
निघ. ।

कोकिलाची । स्त्री । कोकिलाचबीजे । कू-
.नेशाड़ाबीज । हिं तालसाखना । श.र. ।

कोकिलेष्टा । स्त्री । महाजम्बूह्वे । वड़-
छाम गच्छि । रा.नि.व.११ ।

कोकिलेष्टुः (कः) । पुं । कण्ठेची । काखना
देष्टु । कोकिलाचक्षुषे । रा.नि.व.१४।५ ।

कोकिलोत्सवः । पुं । आसह्वे । रा.नि.व.११ ।

कोकुराहः । पुं । मुखपुष्पकयुक्तशेतायाम् । “को-
काहः पुष्पकेषायः कोकुराहः ।” ज.द.३५. ।

कोङ्क(ङ्का)णः । पुं । कोङ्कदेशजोत्तमायाम् ।
ज.द.६५. । [चि.पानीयवर्ध्यां ।

कोचिला । स्त्री । कुचेलके । कू.ने. भैव.ज्व.

कोटः । पुं । कीठरीगे । गुवाकह्वे । त्रिका. ।

कोटजः । पुं । कुटजह्वे । कू.टि गच्छि । रा.
नि.व.६ । [श्र. अम. ।

कोटरः । पुं, स्त्री । हचगह्वरे । गी.छेत्र कोट-

कोट(ठ)रपुष्पी । स्त्री । हृष्टदारकलतायाम् ।
बीजठात्रक । रा.नि.व.३ । [निघ. ।

कोटरवासिनी । स्त्री । श्वेतत्रिहतायां । वै.

कोट(ड)वी । स्त्री । नम्रस्त्रियां । ने.श्टो. ग्रे-
ग्रे. अम. । [भा.क. रा.नि.व.१२ ।

कोटिः (का) । स्त्री । सङ्कायाम् । पिङ्गि

कोटिकः । पुं । मण्डूकजातीयसंविषकीटभेदे ।
स.कल्प.८५. । See मण्डूकः । इन्द्रगोपकीट ।

आवाड़े पोका । जटा. ।

कोटिवालिका । स्त्री । सरटे । वै.निघ. ।

कोटिरः । पुं । नकुले । इन्द्रगोपकीट । म. ।

कोटि(टी)वर्षा । स्त्री । पिडिङ्गशर्क । नि-
डि० भा०क । श.र. ।

कोटिहृत्तकः । पुं । कुटजहृत्त । म.द.व.१ ।

कोटिशः । पुं । लोष्टमेदने । भै. । भरत. ।

कोटी । स्त्री । कुटजहृत्त । कूडुचि गीष्ट । वै.
निघ. । स्रक्कायाम् । श.र. । शस्त्रायभाग । अ.टी. ।

कोटीरः । पुं । जटायाम् । विका. । [चि. ।

कोटोडुम्बरः । पुं । यज्ञोदुम्बरे । भै. । स्त्रीरः ।

कोटारः । पुं । कूपे । हारा. । पुष्करिण्याः
पाटके । मे. ।

कोठः । पुं । A species of Ieoprosy.
Ringworm. चुद्ररीगान्तर्गतचर्मरोगविशेष ।
तस्य लक्षणं यथा — “असंख्यवमनोदीर्घपित्तस्ये-
आन्ननिग्रहेः । मण्डलानि सकलूनि रागवन्ति व-
ह्मनि च । उक्तीठः सानुबन्धु कोठ इत्यभिधी-
यते ॥” मा.नि. । “वरटीदण्डकण्डूमांसीहितोऽस-
कफपित्तात् । क्षणिकोत्पादविनाशः कोठ इति वि-
मयते ॥” भल्लुकीतन्त्रात् । [रा.नि.व.२ ।

कोठरः । पुं । अक्षीलहृत्त । औत्कण्डु गीष्ट ।

कोणः । पुं । अस्त्रायभाग । अम. ।

कोणकुणः । पुं । उक्कुणे । उक्कुण । हे.च. ।

कोथः । पुं । पूतीभावः । पृथ्वा । भा.म.४भ.ना-
सारी.चि. । “विक्षेदकोथावथवापि यव ।” नेत्ररी-
गमेदे । कठो. । मे. । दुर्गन्धमेदे । पाके । सु.नि.
४अ. । वि. । मथिते । शठिते । हे.च. ।

कोदकारः । पुं । अश्वाकारश्ममेदे । वै.निघ. ।

कोदण्डः । पुं, स्त्री । भुवि । डुरु. । मे. ।

कोदालकः } पुं । (Paspalum scrobien-

कोद्रवः } latum.) कोरद्रवकापरनामधे-
यधाम्यविशेष । कट्मां धानां मं कोद्रव । कं ह-
रक । देशविशेषे तस्य नाना भेदाः कृताः । गुणाः

— वातलो यादौ हिमः पित्तकफघ्न । भा. । अ-
तिशक्ति वातलघ्न । राज. । “कोद्रवी रुची यादौ
स्यात् रक्तपित्तविशोधनः । नात्यलकफकृम्यौक्तौ
रुच्यः स्वादुः प्रकीर्तितः ॥” अचि. १५अ. । सन्धि-
वन्धशियिलकारत्वात् । विकाशी यादौ स्पर्शशीतलो
विषापहृत् । वा.धान्यव. । मधुरः । तिक्तः । त्रिणो

पथः कफपित्तहरः रुच्यः वातलः गुरुः मोहहृत्त ।
रा.नि.व.१६ । “स्नानिसूक्ष्मांकरं सयः कोद्रवं न
हितं मतम् ॥” अचि. १२अ. ।

कोद्रवमण्डः । पुं, स्त्री । कोद्रवधाम्यकृतमण्डे ।
कट्मां धानेन मण्ड । गुणाः — सूक्ष्मांस्नानिजन-
नः । वै.निघ. ।

कोद्रुषिकम् । स्त्री । सौवर्गलघने । वै.निघ. ।

कोद्रुभक्तः । पुं, स्त्री । कोद्रवामे । कट्मां
भात । मं हरकावाभात । गुणाः — “कोद्रुभक्तो
रुचिकरो मधुरस्तु प्रमेहहा । मूत्रदीपलघ्नाच्छर्दि-
कफघातामदाहनुत् ॥” वै.निघ. ।

कोनफलम् । स्त्री । रक्तालौ । वै.निघ. ।

कोना(नी)लः । पुं । वर्णिकाख्ये जलपत्रिणि ।
वै.निघ. । [चि. १०अ. ।

कोनालिः । स्त्री । कुष्ठविह्वितभक्ष्यद्रव्ये । सु.

कोपः । पुं । क्रोधः । अम. ।

कोपनः । पुं । यन्त्रिपथे । गेण्ठेना । वि ।
क्रुद्धे । जटा. । वै.निघ. ।

कोपनकः । पुं । चोराख्यमन्त्रद्रव्ये । गेण्ठेना ।
हिं चोरः । रा.नि.व.१२ ।

कोपना । स्त्री । रक्तकरवीरे । वै.निघ. ।

कोपलता । स्त्री । कर्णस्कीटलतायाम् । कान-
छिष्टे, कान्ठेकाण्डे । रा.नि.व.११ । [व.१६ ।

कोपिनः (पी) । पुं । जलकपीते । रा.नि.

कोमम् । स्त्री । पिपासास्थाने । अ.टी. ।

कोमलम् । स्त्री । जले । मे. ।

कोमलकम् । स्त्री । मृणाक्षि । अष्टात्र उंठि ।
श.र. । पद्मकाष्ठे । वै.निघ. ।

कोमलकदलम् । स्त्री । बालकदलफले । क-
चि कला । मं कौवलिकेले । गुणाः — शीतमधुर-
कषायरुच्याकं पित्तघ्न । वै.निघ. ।

कोमलदलम् । स्त्री । पद्मे । वै.निघ. ।

कोमलनारिकेलम् । स्त्री । नारिकेली ।

कोमलपत्रकः । पुं । शिरी । अजिना गीष्ट ।
रा.नि.व.७ ।

कोमलप्रसवः । पुं । श्वेतभिक्षया । वै.निघ. ।

कोमलवल्कला (ली) । स्त्री । खरलीहवे ।
लो०ग्रा० । भा. ।

कोमला । स्त्री । क्षीरिकायाम् । शीकरे । श.
च. । क्षीरिण्यां । शिर्षे । खर्जूरिकायां । वै.निघ. ।

कोमलेक्षुः । पुं । इक्षुविशेषः । कठिं ऐकु ।
गुणाः — “कोमलेक्षुर्मंदकफमेक्षकारी च क्षीर्नितः ।
तरुणस्तु मधुः प्रोक्तः किञ्चित्कटुश्च वातहृत् । पित्तं
नाशयतीत्येवं स बह्वी बोध्यं वदेकः । रक्तपित्तहरो
बल्यो चतनाशकरी मतः ॥” वै.निघ. ।

कोमासिका । स्त्री । जालिकायां । फलेन
जालि । हारा ।

कोयष्टिः (कः) । पुं । जलकुक्षि । कौंड़ ।
प्राची । अयं प्रतुदगुणः । सु.म. ४६अ. । च.स. २७अ. ।

कोरसन्धिः । पुं । गर्ते । गर्ताकारसन्धिः । “अ-
क्षुल्लिमणिवत्सगुल्फजालुर्गर्परेषु कोरसन्धयः ।” सु.
शा. ५अ. ।

कोरकः । पुं, स्त्री । काकोल्याम् । कौंकला ।
कुम्लं । कुंड़ि । अम. । मृणालि । मं. । चकोरप-
लिणि । वै.निघ. । चोरनामगन्धद्रव्यं । जटा. ।

कोरकवृक्षः । पुं । इक्षुदीहवे । वै.निघ. ।

कोरङ्गी । स्त्री । सूक्ष्मलायाम् । रा.नि.व. २३ ।
पिप्पल्याम् । रा.नि.व. ६ । [मृ.] वै.निघ. ।

कोरञ्जी । स्त्री । सौराष्ट्रिकायां । कौंड़ । प्रा-

कोरण्टी । स्त्री । वदरीहवे । मद.व. ६ ।

कोरद्रूषः (षकः, थः) । पुं । कीद्रवे । रा.
नि.व. १६ । च.द.र.पि.चि. । कीद्रवधान्ये । क-
दो धाने वा छोटं मूत्रं । रत्ना. । गुणाः —
“कोरद्रूषस्तु मधुरः शीतो घाही गुरुर्मतः । तिक्तो
व्रणशय रुचयः कफपित्तविषापहः । सूत्रकृच्छरः
प्रोक्तो जीर्णेशयं लघुः स्मृतः ॥” वै.निघ. ।

कोरिमदः । पुं । कासमर्दं । प.सु. ।

कोल(क)म् । स्त्री । तोलकमाने । १० तालां ।
प.प्र. । “अथलिलवूषणकोलभागैः ।” सि.यो.
पाख्यु.चि. । मरिचि । चव्ये । रा.नि.व. ६ । वदर-
फलं । रत्ना. । क्रीडे । मेलके । चिचके । कङ्कोले ।
मे. । रा.नि.व. १२।१६ । वै.निघ. २अ. पाख्यु.चि.
कोहादिचूर्णे । अङ्कोले । गजपिप्पल्यां । पिप्पल्यां ।

राजवदरे । नखे । पुं । वदरहवे । कूल ग्राह ।
र.मा. । वा.चि. १अ. । “कोलमुष्कास्त्रकलशी ।”
वदरास्थिशस्ये । “कोलत्वक् मज्जा ।” रस.र.बाल.
चि. । च.द.पाख्यु.चि. । “वूषणकोलभागैः ।” ट-
ज्जइयपरिमाणं । “तद्द्वयङ्गो ल उच्यते ।” प.प्र. १ख. ।
वराह. । रत्ना. । कुलस्ये । सा.कौ.गुदभं.चि.चाङ्गे-
रीधृते । अङ्गोलहवे । बहुवारहवे । जटा. ।

कोलकन्दः । पुं । स्तनामस्थ्यातमहाकन्दशाक-
विशेषः । पुटालुरित काश्मीरे ख्यातः । उग्रान्न
आन् । मं. पुटगेडु । गुणाः — कटुः उष्णः क्षमिघ्नः
बालिघ्नः कृद्भिघ्नः विषदोषघ्नश्च । रा.नि.व. ७ ।

कोलकर्कटिका (टी) । स्त्री । मधुखर्जुरि-
काहवे । रा.नि.व. ११ ।

कोलका । स्त्री । गुल्मगुकाश्मिण्याम् । वै.निघ. ।

कोलगजिनी । स्त्री । गजपिप्पल्यां । वै.निघ. ।

कोलङ्गः । पुं । आमलकहवे । वै.निघ. ।

कोलतैलम् । स्त्री । वदरीबीजतैले । गुणः वि-
भीतकतैलवत् ।

कोलदलम् । स्त्री । नखीनामगन्धद्रव्ये । अम. ।

कोलनाशिका । स्त्री । वङ्गिनीहवे । हारा. ।

कोलपुच्छः । पुं । कङ्कपलिणि । “कोलपुच्छस्तु
कङ्कः स्यात् ।” हारा. ।

कोलबालुकः । पुं । कुडुष्ठे । वै.निघ. ।

कोलमज्जा । पुं । वदरास्थिशस्ये । कूलेन
आटिरं भातं । सि.यो.हि.त्रास.चि. । “कोलम-
ज्जाञ्जनं लाजा ।” गुणाः — “कोलमज्जा तु मधुरः
पित्तकृद्भिषापहः ।” राज. । “कषायी मधुरो
मज्जा कोलानां पित्तनाशनः । तृणाच्छर्द्यनिलघ-
श्च ।” सु.म. ४६अ. ।

कोलमूलम् । स्त्री । पिप्पलीमूले । रा.नि.व. ६ ।

कोलवल्गिका (स्त्री) । स्त्री (Scindapsus
officinalis. Syn. Pothos officinalis.)
गजपिप्पल्याम् । प.सु. । चव्ये । रा.नि.व. ६ ।
च.चि. २अ. ।

कोलशिश्विः (स्त्री) । स्त्री । कपिकक्षी ।
आलाकुशी ग्राह । हिं सुरवाशेवि । मद.व. १ ।
शिश्वीमर्दं । उग्रेश्वरं शिम्, कटुं शिम् ।

गुणाः—वातघ्नी गुदरुक्षा वातकफघ्नी शुक्लाग्निमा-
न्यक्तत् बल्वा रुचिकृत् । भा. वातघ्नी गुदः उष्ण
कफपित्तकरी च । रा.नि.व.३ ।

कोला । स्त्री । बदरीवृक्षे । श.र. । पिप्पल्यां ।
रा.नि.व.६ । महाश्यावण्याम् । शोतकृष्णशुद्धी ।
रा.नि.व.५ । चये । भा.पू.१४. ।

कोलात्मजः । पुं । बदरफल । वै.निघ. ।

कोलादिमण्डुरम् । स्त्री । परिणामशूले हि-
तम् । कोला चविका, यत्किं पिप्पलीमूलं, चप-
ला पिप्पली, चारी यवचारः, सुरभिजलं गीमूत्रं,
स्यदम् । च.द.परिणामशू.चि. । शोधितमण्डुरं १०
तो. शुद्धीपिप्पलीचयपिप्पलीमूलयवचाराणां प्र.
२ तो. गीमूत्रं ८० तो. (१ श.) ।

कोलास्थि । स्त्री । बदरास्थिनि । कूटनत्र औ-
टि । सि.यो.कर्दि.चि. । [निघ. ।

कोलाहलः । पुं । भूकदम्ब । कूक्षिशिवा । वै.

कोलिः (ली) । पुं, स्त्री । बदरीवृक्षे । कूल
गाह । त्रिका. । अ.टी.भ. । [वै.निघ. ।

कोलिका । स्त्री । घण्टावदरे । शशिकूल ।

कोविदः । पुं । तिलकवृक्षे । वै.निघ. ।

कोविदारः (कः) । पुं । (Bauhinia va-
riegata.) A species of ebony. काञ्चना-
रमेदं, रक्तकाञ्चनमेदं । भा. । उक्तं काञ्चन उ-
द । हिं कञ्चनारमेदं । मं कं काञ्चन, कीचालि ।
तं देवकाञ्चन । गुणाः—“दीपनः स्नातृ कषायी
व्रणरीपणः । संघ्राही सारकः स्वादुः पर्णशक्रेषु
चोत्तमः । मूत्रकृच्छं विदोषच शोथं दाहं कफं त-
था । वातं हरिष्युषगुणा रक्तकाञ्चनपुष्पवत् ॥” वै.
निघ. । धारकः रुचिकरः रक्तपित्तं पथ्यश्च । राज. ।
तैलगुणाः विभीतकतैलवत् । See काञ्चनारः ।

कोशः (कः) । पुं । चर्मकोशः । भा.स.४४. ।
“मनोरथसात्कोशसु ।” कुसुले । पात्रे । जातिकी-
षे । वै.निघ.१४. लघु.चि.सूर्यप्रभागु. । पेश्या । श-
ब्दसंग्रहे । मे. । स्वर्णे । कप्ये । अम. । (कः) व्रण-
बन्धनविशेषः । स च अङ्गुष्ठाङ्गुलिपद्मेभ्यो विधेयः ।
सु.सू.१८८. । “कोशकश्च स विशेषः स्वधैर्येभ्यो
वर्जितः ।” “अथैः सूचीव्यथैरहितः बन्धन व-
र्जितः कोशकारः” इति । ड. । अष्टे । श.र. ।

कोशकारः । पुं । कोषकारश्च । हिं करिया,
कुशिया ।

कोशकाली । स्त्री । जलचरपक्षिमेदं । वै.
निघ. । [भा. ।

कोशकृत् । पुं । कोषकारे । वै.निघ. । कृष्णोक्षी

कोशफलम् । स्त्री । चपुष्याम् । अश्वी । देवदा-
ल्याम् । घीण्यायां । शशिकूल । रा.नि.व.२१ ।
कङ्काले । अम. । बदरं । वै.निघ. ।

कोशफला । स्त्री । महाकोषार्तक्याम् । वडु
घोषा वा धुम्न । देवदालीलतायाम् । देवदा-
ताङ्ग । रा.नि.व.३ । पीतघोषायाम् । रत्ना ।
श्वेतविहतायां, कृष्णविहतायाम् । चपुष्याम् । अश्वी
गाह । रा.नि.व.७ । [चि.१८८. ।

कोशवती । स्त्री । घोषायाम् । घोषा । सु.

कोशस्थः । पुं । शङ्खशृङ्गादी । स.सू.४६७. ।

कोशस्थमांसम् । स्त्री । शङ्खशृङ्गादिमांसं ।
गुणाः—मधुरं शीतलं क्षिप्तं शुककरं हृद्यं विङ्-
वहकं बलवृद्धिकरं वातपित्तघ्नं । वै.निघ. ।

कोशा । स्त्री । मद्ये । वै.निघ. ।

कोशाङ्गम् । स्त्री । इत्कटे । हारा । [सि. ।

कोशा(षा)तकः । पुं । घोषके । घोषा ।

कोशा(षा)तकी । स्त्री । स्वनामख्यातफल-
शके । घोषा लता । हिं करद्वतरद्व । तं वीर,
उत्तरीणि । मं कडुदोडकी, काहरी । श्वेतपीत-
भेदेन द्विधा । फलगुणः—कफार्शोघ्नं । पक्वफल-
गुणः—आमाशयशूलिकरम् । तैलं मूलकतैलगु-
णम् । राज. । च.द.अश्वी.चि. । (Luffa pen-
tandra or amara, and L. Acutangula.) अन्यविधफलशकविशेषे, ज्योत्स्निकायाम् ।
वि.प्र. । हिं नीकौ भ्रमनी, तद्वद्व, घितद्वद्व ।
उत्. जनी । गुणाः—शिशिरा कटुः कषयकषायो
वातपित्तकफघ्नी मल्लाघानशोधिनी । रा.नि.व.७ ।
महाकोषातक्याम् । वडु धुम्न । हिं नेनुषा ।
गुणाः—“महाकोशातकी क्षिप्वा सरा पितामि-
लापहा ।” तत्फलं स्वादु मधुरं वातपित्तघ्नं पक्षी-
कफघ्नं ज्वरं श्लेष्म । अचि.१६८. । See राज-
कोषातकी । तिलफलखलताविशेषः । ति.९७. लता ।

महाकाललतायाम् । श्वेतघोषायाम् । रत्ना । पटो-
ल्याम् । अटल गाछ । नी । अपामार्गे । वै.निघ.

कीशा(षा)म्वः । पुं । वनामृतचविशेषे । क्षुद्रा-
 खे । जलपात्रे, के. ७७ । हिं कीशम । मं भा-
 शीभावा । कं जूरिमात्रु । गुणाः — “कीशाम्ः कुह-
 श्रोथासपित्तप्रणकफापहः । तरफलं ग्राहि वात-
 प्रसस्त्रीणं गुरुपित्तलं । पक्तन्तु दीपनं रुच्यं लघू-
 णाडफवातघ्नं ॥” भा । फलं — अन्नं वातहरं कफ-
 पित्तकरं गुरु विदाहशोषिहरश्च । रा.नि.व. ११ ।
 विरेचनमिति । सु.चि. ११. अ. । अस्त्री गुरुः वि-
 दाहं पित्तलः कफकृत्कीशशोधनश्च । फलं ग्राहि
 उष्णं पित्तलं गुरु अन्नं वातघ्नश्च । क्लिप्त्यक्तं अन्नं
 रुच्यं दीपनश्च । पक्वफलरसः क्षिप्थी रीचनश्च ।
 वै.निध. । तन्मज्जगुणाः — खादुपाकीः प्रियवलाक्त-
 क्षिप्थः पित्तानिलापहः । सु.सू. ४६ अ. ।

कोशा(षा)म्रतैलम् । क्ली । केकीड़ा इति
प्रसिद्धतरुफलजतैले । केक उड़ा देतुन । गुणाः
—सारकं कृमिकुष्ठव्रणघ्नं तिक्तं चक्ष्मधुरं बल्यं
पथं रीचनं पाचनञ्च । रा.नि.व.१५ । [नि.व.३ ।

कोशिला । स्त्री । मुद्गपण्याम् । शूशानौ । रा.

क्रोशी । स्त्री । व्याघ्रनखे । नथी । रा.नि.व.१२।
उपानहि । हारा । धान्यादिशुद्धायाम् । हे.च. ।

कोषः (कः) । पुं, स्त्री । जातीकोषे । छाश-
फल । पात्रे । मे । कुशले । कूँड़ि । वषणे । श.र.।
शिश्रे । अखे । कृताकृतस्वर्णरीष्ये । अम. योन्वा ।
शिव्यायाम् । हे.च.। पनसादिफलस्थाने । चरणि।

कीषकारः । पुं । इक्षी । ऐक्ष् । श.र. । इक्ष-
विशेषे । हिं कुषारि, कुशिया, कुसिषार । तें
कौष्परिवेष्ट । भा.म.३४.भूजाघात.चि. । गुणाः
—गुरुः शीतलः रक्तपित्तचयघ्नश्च । राज. ।
“कीषकारी गुरुः शीतो रक्तपित्तव्यापहः ।” भा.
अयं मुखे मध्ये च मधुरः । सु.सु.४५७. । कीट-
मेदे । छटि.पौ.क. । जटा. ।

कोषकारजम् । कौ। कौषिये । ऐशम् । रत्ना ।

कोषचक्षुः । पुं । सारसपक्षिणि । श.मा. ।

कोषफलम् । स्त्री । कर्पूरगन्धिकक्षीलि । भा. पू.
 '१भ. । पुं । कोषकलतायाम् । घोषा नडा । ज-
 टा. । (ला) स्त्री । पीतदेवंताङ्गवे । रा. नि. व. १ ।

पौतत्रोषायाम् । प.सु. । लिप्पाके । प्रातिजैव् ।
कोषला (क्षा) । स्त्री । जीवशाके । प.सु. ।

कीषवती । स्त्री। कीषातक्षां। घोषा, शिंशुः॥
 द्विधा घण्टालिका । एका धामार्गवः द्वितीया रा-
 जकोशातकौ । वा.सू.१५५. । [र.] See वृद्धिः ।

कोषवृद्धिः । स्त्री । कुरच्छे । कोरोन्ति । श्.

कोषस्थः । त्रि । कोषवासिप्रतिभावे, यथा—
 शङ्खधृतिशङ्खखण्डशब्दककर्णटादौ । गुणाः—“शङ्ख-
 कृष्णादयः स्वादुरसपाका वातघ्ना शीताः क्षिप्वा
 पित्तं हृत्ताः श्लेष्मवर्धनाश्च ।” सु. ४६५. “को-
 षस्था मधुराः क्षिप्वाः पित्तवातहरा हिमाः । वृं-
 षा बहुवर्षस्काः वृष्याश्च बलवर्धनाः ।” भा. ।

कोष्ठा (घिन्) । स्त्री, पुं । पादुकायाम् । श.

र. । शुद्धायां । ७७ । हे.च. । आसहवे । श.मा. ।

काषाब्धि । स्त्री । महाकोषातक्याम् । ब्रह्मा-
कलाय । प.मु. ।

कोषातक्याद्यतैलम् । क्षी । उपदंश तैलं ।
पाठः—“यस्य लिङ्गस्य मांसघ्न शीथ्यते क्षमिभक्षि-
तम् । तस्य कोषातकीलम्बावीजनागरसाधितं ।
तैलं हृत्पत्रिणादीर्णं दृष्टत्रयमग्न्यन्तरं ॥” कोषातकी
घीषकः (घ्रांशः), लम्बा तिलालावूः । तैलं ४ श.
कोषातक्यादिकल्कः १ श. वारि १६ श. । रस.र.।

कोष्ठम् । क्ली । कुडीषौ । कूड । गुणाः—
उष्णं कटुं तिक्तं स्वादुं वृष्यं युक्तकरं कुष्ठविषविस-
र्पहरम् । वै.निघ. । See कुष्ठम् । पुं । कुश्ले ।
खजुको हृदयादक्षिपथ्यन्ते । मे. । Any viscus.
आमाशुमूत्ररश्मिस्थानादौ । यथा—“स्थानान्या-
मापिपक्वानां मूत्रस्य रश्मिरस्य च । हृदयं कुः फु-
स्फुषश्च कोष्ठ इत्यभिधीयते ।” स निविषः खदुः
क्रूरी मध्यमश्चेति । तत्र बहुविधो खदुः सुदग्धेनापि
विरच्यते । बहुवातघ्नेषा क्रूरः, स दुर्वरेण्यः ।
समदोषो मध्यमः स साधारण इति । तत्र खदौ
मात्रा खदौ, तीक्ष्णा क्रूरः, मध्ये मध्या च कर्तव्येति ।
सु.चि. १३५. ।

कोष्ठपुष्पः । पुं । क्षीरमूर्ध्वायाम् । वै.निघ. ।

कोष्ठभेदः । पुं । तन्नामकरोने । वै.निघ. ।

कोष्ठसन्तापः । पुं० चत्तुर्दाहः । रा.नि.व.२०।

कोष्ठागारिका । स्त्री । सत्तिकाविशेष । कु-
मीरे मागे । वै.निघ. ।

कोष्ठागारी (इन्) । पुं । प्राश्नातककौटवि-
शेष । कुमीरे (पाका) । तेन दष्टे साप्तिमातिक-
रोगा जायन्ते । सु.कल्प.८५. । See कौटः ।

कोष्ठान्निः । पुं । पाश्चात्तिनीम शोऽभिर्जठरे
अन्नं पचति । पाठकाग्निः । निदानम् ।

कोष्ठान्नम् । स्त्री । नाभिहृदयादिपञ्चदशवि-
धाङ्गि । च.शा.७५. ।

कोष्ठिकयन्त्रम् । स्त्री । लौहकारस्य चमन-
यन्त्रविशेष । कामोत्तरे शोभते । लक्षणं—“धी-
कुशाङ्गुलविक्षीर्णं हसमावायतं समम् । धातुसत्त्व-
निपाताद्यं कोष्ठिकं परिकीर्तितं ॥ परिपूर्यं हृदा-
ङ्गारैरथो वातेन कोष्ठके । मातया ज्वालमार्गेण
ज्वालयेष हताशनम् ॥” अत्रि. ।

कोष्णम् । चि । ईषदुणे । रत्ना. ।

कोष्ठलः । पुं । यवसन्तुल्लतमयविशेष । यद्वत्र
भद्र । गुणाः—“चिदीषप्रश्न इष्यथ कोष्ठली वद-
नप्रियः । सु. । कोष्ठलः शक्रभिर्देशे वाङ्मूर्तिके क्रियते
यवैः ।” वाचस्पतिः । [णी गुर्वी च । वै.निघ. ।

कोष्ठली । स्त्री । कुष्माण्डसुरायां । गुणौ—हृष्ट-

कौकिल्यः । पुं । कौकिलाजह्वे । वै.निघ. ।

कौकुटः । चि । कुकुटसम्बन्धिनि । वा.चि.१५. ।

कौकल्यम् । स्त्री । अनुतापि । चिका. ।

कौकुटपुटम् । स्त्री । पुटविशेष । “वितस्ति-
मात्रके खाते कथितकौकुटं पुटम् । धोडशाङ्गुलके
खाते कसचिक्कौकुटं पुटम् ॥” भा. ।

कौकुटिकाः । पुं । अदुरधेरितावे । मे. । प-
चिविशेष । (होला) अक्षी । वै.निघ. ।

कौकुटिकन्दलः । पुं । सर्पविशेष । (वाङ्ग)
माप । चिका. ।

कौहः (कुणः) । पुं । कौहणदेशे । श.र. ।

कौटः । पुं । कुटजह्वे । भा.पू.१५. ।

कौटजिकः । चि । मांसविक्रेतरि । श.र. ।

कौटजः । पुं । इन्द्रयवे । प.सु. । कुटजह्वे ।

कौटजलेहः । पुं । अशोधिकारि लेहः । “कु-
टजलं पच्यते जलद्वीक्षे विपाचयेत् । चटभा-

गावशेषम् कषायमवतारयेत् । वस्त्रपूतं पचेत्तेन
गुडान् चिन्त्यन्त्वानि च । हतस्य कुडवं दत्त्वा ततो
लेहत्वमायतं । वचाव्योषविङ्कजैर्द्विफलाधिरसा-
ञ्जनं । भक्ष्णातिविषाविकलं प्रत्येकञ्च पलं पलं ।

चूर्णाकृत्य प्रदातव्यं मधुनः कुडवं तथा । एष लेहः
शमयति चाशो रक्तसमुद्भवं ॥” कुटजलक १००
प. पाकार्यजलं ६४ श. श. ८ श. पुराणगुडः १०
प. हतं ८ प. प्रत्येपार्थं वचादीनां चूर्णं प्र. पलं,
मधु ८ प. अनुपातं हतं मधु तत्तं जलं दुग्धम् ।
सा.कौ. । [दिचूर्णं ।

कौटजवीजम् । स्त्री । इन्द्रयवे । वृहत्सवक्ता-

कौटिकः । चि । मांसविक्रेतरि । कषाशे । अम. ।

कौटिल्यम् । स्त्री । चाणक्यमूलके । रा.नि.५.७. ।

कौटिल्यकः । पुं । अग्निप्रकृति कौटिविशेष । तेन
दष्टे वातनिमित्तज्वारोगा जायन्ते । सु.कल्प.८५. ।

कौटी । स्त्री । कुटजह्वे । वै.निघ. ।

कौडविकः । चि । कुडवपरिमिते । ४ पल ।
च.द.यज्ञ.चि.सर्पिगुडः । कुडवमितवीजवपनयो-
ग्यवेवे । अ.टी.रा. ।

कौणपः । चि । कुणपगन्धौ । च.इ.१२५. ।

कौण्डिन्या । स्त्री । मांसरीडिण्याम् । वै.निघ. ।

कौण्डम् । स्त्री । कुण्डिले । कूडि । सु.नि.५.५. ।

कौतुकम् । स्त्री । भोजनकाले । र.च. । हर्षे ।
विवाहसूत्रे । मे. ।

कौद्रविकम् । स्त्री । Sochal salt, सीवर्ध-
ललवणं । मण्डल लवणं । रा.नि.५.६. ।

कौन्ती । स्त्री । रणकायाम् । (रत्र) च । भा.म.
१५.५.५. चि.लाचारितेले ।

कौन्तेयः । पुं । अश्विगन्धे । रा.नि.५.६. ।

कौप(जल)म् । स्त्री । ज्योदके । पाठकाग्नि
जलं । भा. ।

कौपीनम् । स्त्री । उपस्थे । गुह्यदेशे । अम. ।

कौबे(वे)रः । पुं. क्ली। कुष्ठे। कूड़। मद.
व.१। (रौ) उत्तरदिशि।

कौवेरयहः । पुं। अथजातिर्दण्डयहविशेषः।
लक्षणं—“खिद्राज्ञी वेपमानश्च जामुभ्यां यश्च ति-
ष्ठति। कौवेरयहसंयुष्टं तं विद्यात्कटजीविनम् ॥”
ज.द.५७अ.।

कौमारम् । क्ली। पञ्चवर्षपर्यन्ते कालं। “कौ-
मारं पञ्चमाद्यान्तम् ॥” रा.नि.व.१८।

कौमारभृत्यम् । क्ली। तन्नामकान्तमतसत्वे,
बालभृत्यायाम्। भि.उ.५। “कौमारभृत्यं नाम
कुमारभरणधारी वीरदोषसंशोधनार्थं दुष्टसन्त्यह-
समुत्थानानाञ्च व्याधीनामुपशमनार्थं ॥” सु.सू.१अ.।

कौमारी । स्त्री। वाराहीनामकन्दे। रा.नि.व.
७। वंशलोचनमन्दे। हृतकुमार्योः। वै.निघ.ज्व.चि.।

कौमुदः । पुं। कार्त्तिकमासि। त्रिका.। [निघ.।

कौमुदीजीवनः । पुं। चकोरपक्षिणि। वै.

कौमुदीवृक्षः । पुं। दीपवृक्षे। पिलभञ्ज।
हारा.।

कौमुद्वृतम् । क्ली। शताब्दिकवृक्षे। वै.निघ.।

कौल्यः । त्रि। कुल्यसम्बन्धिनि। वा.चि.७अ.।

कौल्यीनः । त्रि। कुल्योत्पादके (चित्रादौ)।
अ.टी.भ.।

कौलीनम् । क्ली। गुह्ये। उपस्थे। मे.।

कौलीरा । स्त्री। कर्कटशृङ्गां। कौकुडिशृङ्गीः
रा.नि.व.६।

कौलियकः । पुं। कुकुरे। हला.।

कौल्माषीणः । त्रि। कुल्माषोत्पादके (चित्रा-
दौ)। अ.टी.रा.। [हि.क.कोषः।

कौबलम् । क्ली। Jujube. कौलीफलं। कूला

कौशिकः । पुं। गुग्गुली। गुग्गुल.। प.सु.।
अथकर्णशालखतायाम्। लताभाज। रा.नि.व.६।
पेचके। रत्ना.। व्याखे। साह.। नकुले। मे.। की-
शकारे। अ.र.। मञ्जायाम्। छे.च.।

कौशिकफलः । पुं। नालिकेरवृक्षे। अ.र.।

कौशिका । स्त्री। शम्पिपर्णीवृक्षे। गै.टै.न.।
सुरायाम्। वै.निघ.। पानपात्रे। छे.च.।

कौशिकारातिः (कारिः) । पुं। काके।
रा.नि.व.१६।

कौशिक्यः (क्या) । पुं, स्त्री। शाखोटवृक्षे।
श्री.७। गी.छ.। रा.नि.व.६। गुणाः—“पित्तला-
चोष्णा तिक्ता वातविनाशिनौ ॥” वै.निघ.।

कौशीरम् । क्ली, पुं। नखीनामगन्धद्रव्ये।

कौशे(पे)य(क)म् । क्ली। क्लमिकौश्ल्यवस्त्रे।
त्रयश्रौ कापडु। रत्ना.। काशटणे। वै.निघ.।

कौषम् । क्ली। कमले। पद्म। वै.निघ.।

कौषिकः । पुं। कौशिके। मे.। आह्निगुण्डि-
के। रत्ना.।

कौसीयम् । क्ली। तन्द्रायां। आलसे। छे.च.।

कौसुमम् । क्ली। पुष्पाञ्जनं। रा.नि.व.२२।

कौसुभम् । क्ली, पुं। वनकुसुमे। रा.नि.व.४।
कविमाञ्जने।

कौसुभतैलम् । क्ली। कुसुभवीजीवतैले।
कूश्वरीजत्र टेल.। तत्र कटु सत्वारं वातघ्नं
कफपित्तहरञ्च। वा.टी.। See कुसुभतैलम्।

कौसुभशकम् । क्ली। कुसुभशके। See
कुसुभपत्रम्।

कौसुभशुण्डिकः } पुं। खनामख्यातशाली।
कौसुभीशालिः } गुणाः—लघुपाकः वात-
पित्तघ्नश्च। रा.नि.व.१६।

कौस्तम् । क्ली। दशाब्दिकवृक्षे। रत्ना.।

क्रकचः । पुं, क्ली। करपत्रे। रुद्रा.। कित-
क्याम्। शम्पिलतरी। गै.टै.न.। मे.। प्रवृद्धही-
नमध्यवातादिजनितसन्निपातज्वरे। लक्षणम्—“प्र-
खापायाससम्भीहाः कम्पसूर्च्छारतिभवाः। मन्वा-
सन्नेन सत्युः स्वात् तत्रायेतद्विशेषतः। भिषग्भिः
सन्निपातोऽयं क्रकचः सम्प्रकीर्तितः ॥” भा.म.१भ.।

क्रकचच्छदः । पुं। कितकौष्ठे। टकश्री गी-
छ.। प.सु.। [रा.नि.व.६।

क्रकचपत्रः । पुं। शाकवृक्षे। शै.उ.न. गी.छ.।

क्रकचपात् (पादः) । पुं। Chameleon.
क्रकलासि। श्रितशिट्टे। हारा.।

क्रकचपृष्ठी । स्त्री। (Coius eqbojinus.)
कवयौमस्ये। टक मछि.। हारा.।

क्रकषा । स्त्री । केतकीवले । (कक्षा ग्राह ।
रा.नि.व.१० । झीगुगलवले । (शशा । रमा ।

क्रकषः । पुं । तिलिरपलिषि, क्रकषपलिषि ।
कक्षात्र ग्राही । अम ।

क्रकरः । पुं । क्रकषे । कक्षा२ । बंशकरीरे ।
वांत्तत्र (कौड । प.सु. । करीरहवे । उट्टेकटोत्र
ग्राह । अम । (Perdix sylvatica.) पक्षि-
विशेष । कर्कटिग्रा । हिं कयार । मं करडौक ।
गुणाः—“बातपित्तहरा हृष्या मेध्याग्निबलवर्धना ।
लघवः क्रकरा हृद्या तथा वै चीपचक्रकाः ॥” सु-
सू.४६अ. । तन्मांसगुणाः—लघु हृद्यश्च । रा.नि.व.
१६ । रक्तपिते हितं । सि.यो.र.पि.चि.खल्लखा
यलौहे ।

क्रकराटः । पुं । भरहाजपक्षिणि । वै.निघ. ।

क्रकौचः । पुं । पक्षिविशेषे । कर्कटिग्रा । वै.
निघ. ।

क्रतुपशः । पुं । घोटके । हारा ।

क्रथनम् । स्त्री । मारणं । अम ।

क्रथनकम् । स्त्री । श्वेतागुरुकाष्ठे । श.च. ।

क्रन्दनः । पुं । विडालि । श.मा. । स्त्री । रोद-
वे । श.र. । [शक्ती । कन्वे । चाक्रमणे । मे. ।

क्रमः । पुं । पादे । रा.नि.व.१८ । अगुक्रमे ।

क्रमणः । पुं । चरणे । छे.च. ।

क्रमपूरकः । पुं । वक्रवृत्ते । रा.नि.व.१० ।

क्रमिः । पुं । क्रिमौ । भ.क्रमिरीगे । [स्वरे । मे. ।

क्र(क्लि)मिकाण्टकम् । स्त्री । विडङ्गे । उदु-

क्रमिघ्नम् । स्त्री । विडङ्गे । र.मा. ।

क्र(क्लि)मिजम् । स्त्री । अगुरुकाष्ठे । अम ।

क्र(क्लि)मिजा । स्त्री । लाचायाम् । र.मा. ।

क्रमिरिपुः (शत्रुः) । पुं । विडङ्गे । र.मा. ।
प्रवालतरी । वै.निघ. ।

क्रमीलकः । पुं । वनसुष्ठे । गुग्गुली । प.सु. ।

क्रमुः । पुं । गुवाकहवे । भ. ।

क्रमुकम् । स्त्री, पुं । पुनफले, हवे च । मे. ।
रा.नि.व.११ । भद्रमुलके । कापोंसीफले । पङ्कि-

नले । गुवा अथथ । अम । पुनहवे फले च ।
तुं९ ग्राह वा कन । भा. । रा.नि.व.२८ ।

क्रमुकप्रसूनः । पुं । धूलीकदम्बे । रा.नि.व.२८ ।

क्रमुकफलम् । स्त्री । गुवाके । रा.नि.व.१६ ।
सन्धिवन्धविशेषकरत्वात् विकाशि । शार्ङ्ग. ।

क्रमुकी । स्त्री । गुवाके । श.र. ।

क्रमेलः (कः) । पुं । उद्रे । प.सु. । इला. ।

क्रमोद्देगः । पुं । हवे । वै.निघ. ।

क्रयशीर्षम् । स्त्री । कपिशेषे । चिका. ।

क्रयारोहः । पुं । हटे । चिका. ।

क्रयिकः (क्रयो) । पुं । केतरि । अम ।

क्रव्यम् । स्त्री । मांसे । रा.नि.व.१० ।

क्रव्यघातनः । पुं । श्वे । श.च. ।

क्रव्यात् । पुं । रक्षसि । चि. । मांसाश्लि । मे. ।

क्रव्यादः । पुं । रावसे । अम । श्वेनपक्षिणि ।
सिद्धे । रा.नि.व.१८ ।

क्रव्यादरसः । पुं । अजीर्णाधिकारि रसः । पा-

ठः—“प्रलं रसस्य द्विपलं बलेः स्वात् शुल्कायसी
चाष्टपलप्रमाणे । सधूर्ण्यं सव्यं द्रुतमग्निगोमादरेण्ड-
पत्रे विनिवेशनीयं । पिष्टा तथा पर्पटिका विधाय
लोहस्य पात्रे वरपूतमखिलं जम्बीरजं पङ्क(क्र रसं
पलानि शतं तलेऽस्याग्निमथात्मन्यं । जीर्णं ?
भावितमेतदेतैः सुपचकोलीहववारिपूतैः । सवेव-
साक्षैः शतमत्र योज्यं समं रजटङ्गणं सुधृष्टं ।
विडं तदहं मरिचं समघ तत्समवागं चणकाश्चवा-
रा । क्रव्यादनामा भवति प्रसिद्धी रसमु मन्थान-
कभेरवीकः ॥” भोजनान्ते १ मा. सैन्धवतक्रेण
पेयम् । रसः १ प. गन्धकः २ प. ताम्रं ४ तो.
लोहं ४ तो. सव्यं चूर्णयित्वा सव्यं लोहपात्रे सह-
प्रिना द्रुतमिरस्त्रपत्रे ढालयित्वा पर्पटीयत् कार्यं ।
ततो जम्बीररसस्य पलशतेन श्रगेः लोहपात्रे पा-
च्यम् । श्वर्षं रसे पचकोलकाशेन पचाशत् पच-
येतसरसेन च पचाशत् भावना देयाः । ततः स-
व्यचूर्णसमं धृष्टङ्गणचूर्णं (४ प.) तदहं विडचूर्णं
(१ प.) सव्यद्रव्यसमं मरिचचूर्णं (१० प.) । तत-
श्चचकारावलीन ७ भावना दातव्याः । शकलच-
चकशिर्शं चचकजलम् । पचकोलकाशी यथा

ष्टगुणजलेन पक्का चतुर्थावशेषः कार्यः । सा.को.।
अथः रसायनाधिकारि । पाठः—“द्विपलं गन्धकं
शुद्धं द्रावयित्वा विनिक्षिपेत् । पारदं पलमानेन
स्रतशलायसी पुनः । तेन मानेन सन्धिश्र पञ्चा-
ङ्गुलदले क्षिपेत् । ततो विचूर्ण्य यत्नेन ज्वालये-
न्मृदुमानलम् । पात्रमात्रं रसं सम्यक् जम्बीरस्य प्रः
योजयेत् । सचूर्ण्य पञ्चकोलोलैः कषायैः चास्त्र-
वेतमैः । भावना खलु दातव्याः पञ्चाशत्प्रमिताल-
या । भट्टटङ्गणचूर्णेन तुल्येन सह मेलयेत् । तद-
ङ्गुलशालवर्गं सर्वतुल्यं मरौचकं । सतथा भावये-
न्पञ्चाशत्कवारवारिणा । ततः संशोध्य कृप्यान्
जठरे न विनिक्षिपेत् ॥” र.स.। पूर्वस्य पाठान-
रमेव ज्ञेयम् । रसायनाधिकारि उक्तः ।

क्रव्यादा (दी) । स्त्री । जटामांस्याम् । रा.
नि.व.१२ ।

क्रशमा । पुं । कृशतायाम् ।

क्रशीयान् । त्रि । अतिकृशे । स्त्री ।

क्रान्तः । पुं । वैकालमणी । घोटके । त्रिका ।

क्रान्ता । स्त्री । हहत्याम् । विक्रान्ता । स्थूलेला-
याम् । रा.नि.व.१६ ।

क्रान्तिः । स्त्री । सूर्यगत्यर्थं खगोलमव्यस्यति-
र्यग्वीलरखायाम् । सूर्यसि ।

क्रान्तुः । पुं । पक्षिणि । उष्णा ।

क्रामकः । पुं । क्रसुकमूल । उपारिग्रह । र.
सा.सं.लौहपुटपाके । [सं. ।

क्रामणः । पुं । टङ्गणचारे । (गोशंश) । र.सा.

क्रिमिः । पुं । पुण्ड्र । रत्ना । लावायाम् । री-
गविशेषे । कृमी । कीट । अ.टी.भ. । [८५. ।

क्रिमिकरः । पुं । प्राणहरकीटभेदे । सु.कल्.

क्रिमिकर्षकः । पुं । कर्षकोत्तोगतरोगवि-
शेषे । कर्षाभ्यन्तरे मांसशोणितपचनान् क्रिमि-
न्ययते । सचिक्काभिर्द्विभ्यमसवेन वा । काण्टका-
टारि । मा.नि. । [क्रिमियन्त्रिः ।

क्रिमियन्त्रिः । पुं । सन्धिश्रनेत्ररोगे । See

क्रिमिघ्नः । पुं । कोलकन्दो नाम मृदाकन्द-
शाके । रा.नि.व.७ । See क्रिमिघ्नः । स्त्री । विड-
ङ्गे । अ.टी.र. ।

क्रिमिघ्ना (घ्नी) । स्त्री । विडङ्गे । हरिद्रा-
याम् । लक्ष्म्याम् । वै.निच. । धूलपत्रायाम् ।
तांशक । रा.नि.व.५ । सीमरायाम् । श.च. ।

क्रिमिदन्तकः । पुं । क्रिमिजदन्तरोगविशेषे ।
यत्र दन्ते कृष्णच्छिद्रं चलत्वं दन्तमूले शोथो वेदना
लालासावोऽकषाद्वेदनाधिक्यञ्च भवति । मा.नि. ।
सु.नि.१६५. । See क्रिमिदन्तः ।

क्रिमिरिपुः (शत्रुः) । पुं । विडङ्गे । सा.
कौ.बाहुशालगुडे । प्रवालि । पालिषाहवे । श.च. ।

क्रिमिशाचवः । पुं । A fetid mimosa.
(M. farnesiana.) विट्खुदिरे । श.च. ।

क्रिमिशिरोरीगः । पुं । क्रिमिशिरोरीगे ।
लक्षणम्—“निन्यते यस्य शिरोऽतिमात्रं सन्धत्य-
माणं स्फुरतीव चान्तः । प्राणाश्च गच्छन्सलिलं स-
पूर्यं शिरोऽभितापः क्रमिभिः स घोरः” मा.नि.।

क्रिमिशैलः । पुं । वल्गोके । त्रिका ।

क्रिमिहरम् । स्त्री । मरिचे । विडङ्गे । कृष्ण-
लवणे । वै.निच. । त्रि । क्रमिघ्ने ।

क्रिया । स्त्री । चिकित्सायाम् । रा.नि.व.२० ।

“या ऋद्वीर्यं शसयति नान्यं व्याधिरुति च ।
सा क्रिया न तु या व्याधिं हरत्यन्यमुदीरयेत् ॥”
भा. । उपायि । चेष्टायाम् । आरम्भे । सम्प्रधारण-
कर्षणि । मं. ।

क्रियाक्रमः । पुं । चिकित्सीयक्रमे ।

क्रियातिथोगः । पुं । वमनाद्यतिथोगे । भा.
म.३.ख.काश.वि. । [योज्यवलिपु । च. ।

क्रियावस्तिः । स्त्री । वमनादिपञ्चकर्मसु प्र-

क्रियासाधनम् । स्त्री । चिकित्सासाधने ।

क्रियेन्द्रियम् । स्त्री । कर्मेन्द्रिये । वाक्पा-
र्यादिषु । इ.च. ।

क्रीडारत्नम् । स्त्री । मैथुने । त्रिका ।

क्रुङ् (चः) । पुं । वक्त्रपक्षिणि । वक् । रत्ना ।

क्रुत् (धा) । स्त्री । क्रोधि । रांश । अम. ।

क्रुष्ठा । पुं । श्रगलि । उष्णा ।

क्रूरः । पुं । चवकहवे । (हैट्टेज) गोह । रक्त-
करवीरहवे । कडपक्षिणि । रा.नि.व.८।१०।१६ ।

लक्षधुरी । श्वेतपुनर्नवायाम् । भक्ते । तां ।
विका ।

क्रूरकः । पुं । रक्तपुनर्नवायाम् । रा.नि.व.६ ।

क्रूरकर्मा स्त्री । कटुम्बिनीनाममहाचुपे । रा.
नि.व.५ । अकंपुष्पीचुपे । भा.पू.१भ. । वि । व-
शसाचारिणि ।

क्रूरगन्धः । पुं । गन्धके । रा.नि.व.१२ ।

क्रूरगन्धा स्त्री । कन्यारिष्ठे । रा.नि.व.८ ।

क्रूरदर्शना । स्त्री । श्वेतकामाण्यां । वै.निघ. ।

क्रूरधूर्तः । पुं । लक्षधुरी । रा.नि.व.१० ।

क्रूररवः } पुं । काके । कर्करेट पक्षिणि । वै.
क्रूररावी } निघ. । द्रोणकाके । रा.नि.व.१८ ।

क्रूरलोचनः । पुं । शनैघरे । हारा ।

क्रूरवः । पुं । श्रगानि । वै.निघ. ।

क्रूरा । स्त्री । रक्तपुनर्नवायाम् । रा.नि.व.५ ।

क्रूरालापी । स्त्री । द्रोणकाके । वै.निघ. ।

क्रोञ्चः । पुं । क्रोधपक्षिणि । वै.निघ. ।

क्रोडम् । स्त्री । उक्कटि । कोल । रा.नि.व.१८ ।

क्रोडः (कन्या) । पुं, स्त्री । वाराहीनाम म-
हाकन्दशके । रा.नि.व.७ । वनवाहि । रवा. ।

क्रोडकन्दः । पुं । वाराहीकन्दे । वै.निघ. ।

क्रोडकशेषे(कः) । पुं । भद्रसुखायाम् ।
वै.निघ. । [कूडि । रा.नि.व.५ ।

क्रोडचूडा । स्त्री । मच्छकपण्याम् । वड्ड शूल-

क्रोडपर्णी । स्त्री । कष्टकारिकायाम् । श.च. ।

क्रोडपादः । पुं । कक्षपे । इ.च. ।

क्रोडपुष्पी । स्त्री । पुत्रिपण्याम् । वै.निघ. ।

क्रोडा (डी) । स्त्री । वाराहीकन्दे । रा.नि.व.७ ।

क्रोडाङ्गिः । पुं । कक्षपे । विका. ।

क्रोडीकन्या । स्त्री । वाराहीकन्दे । वै.निघ. ।

क्रोडीमुखः । पुं । गन्धके । ग.उ. । रा.नि.
व.१८ ।

क्रोडिष्टा । स्त्री । सुखायाम् । रा.नि.व.६ ।

क्रोधः । पुं । क्रोधि । स च वातपितृभ्यां गत
क्रोपनः । “क्रोधशीली श्रुती वातपितृभ्यां क्रोप-
नी ।” विद्विः ।

क्रोधजः । पुं । क्रोधि । गीता. ।

क्रोधज्वरः । पुं । क्रोधजन्यज्वरे ।

क्रोधनः । वि । क्रोधयुक्ते । इ.च. ।

क्रोधना । स्त्री । यन्त्रिपण्यां लतायाम् । वै.निघ. ।

क्रोधमूर्च्छितः । पुं । शीरानामकगन्धद्रव्ये ।
श.र. । वि । अतिक्रुधे । [इ.]

क्रोधी । पुं । मक्षिपे । रा.नि.व.१८ । वि । क्रु-

क्रोशः । पुं । ४००० इक्षपरिमाणे । > [क्रोश]

क्रोष्टपुष्पिका । स्त्री । पुत्रिपण्यां । वै.निघ. ।

क्रोष्टा (ष्टुकः) । पुं । श्रगानि । श्रगालकोन्यां ।
श्रगालकुल । प.सु. ।

क्रोष्टुकपुष्पिका (च्छिका, च्छी) (मू-
लिका) (मेखला) । स्त्री । पुत्रिपण्यां ।
ठाकूलिषा, रामदासक । रा.नि.व.४ । गोर्लामि-
कायां । इ. मायरी गोधूमी । रा.नि.व.५ ।

क्रोष्टुकशीर्षः । पुं । तद्रामकवातव्याधि-
शेषे । लक्ष्यम्—“वातशीर्षतजः शीर्षो जा नय
महाहजः । श्रेयः क्रोष्टुकशीर्षेण स्यात् । क्रोष्टुकशी-
र्षवत् ॥” सा.नि.वा.व्या.वि. । “युग्मत् क्रोष्टुशीर्षे
तु गृध्रौ चिकलाभसा । संःरेणेरहतेन वा पिबे
वा हृददाहकम् ॥” वै.निघ. । [व.१]

क्रोष्टुघण्टिका । स्त्री । अस्थिसंज्ञारके । मद-

क्रोष्टुफलः । पुं । इक्षुदीहवे । रा.नि.व.८ ।

क्रोष्टुविन्ना । स्त्री । पुत्रिपण्यां । र.सा. । व-
चविशेषे । रामदासक । विष्कालकाजि, विडाल-
हवीति यस्याः प्रसिद्धिः । अ.टी.भ. । [ला.]

क्रोष्टुहितः । पुं । शीरानामकगन्धद्रव्ये । [गैर-]

क्रोष्टूः । स्त्री । शिकारिकायां । विशाही । प.सु. ।

क्रोष्टुष्टुः । पुं । पुच्छकी, बतेवी । रा.नि.व.१४ ।

क्रोष्ट्री । स्त्री । युक्तभूमिकुशाखी । अम. । लाङ्-
लिकायाम् । श्रगालायां । पिप्पल्याम् । मी. । वा-
[व.१]

क्रौञ्चः (कः) । पुं । A kind of heron. (Ardea jaculator.) स्रवजातीयवकपक्षिणि । (कौटवक । अम. । गुणाः—ज्वरे हितः । च.द.। “क्रौञ्चो हृथ्योऽतिरुचिक्रदस्मरीं हनि नित्यशः । शीघ्रमूर्च्छाहरो बल्यो हनि कासमरीचकम् ॥” अचि.२१अ. । पद्मवीजि । वै.निघ. । कुवरपक्षिणि । रा.नि.व.६ ।

क्रौञ्चनायकः । पुं । पद्मवीजि । वै.निघ. ।

क्रौञ्चलोहितम् । स्त्री । हिङ्गुलि । वै.निघ. ।

क्रौञ्चा । स्त्री । पद्मवीजि । रा.नि.व.१० । क्रौञ्चस्त्रियाम् । जटा. । गुणः—अश्वरीयकदीपघ्नी । अचि.२१अ. ।

क्रौञ्चादनः । पुं, स्त्री । मृणाले । हारा । पिपय्याम् । श.र. । घञ्जुके । (यैष्टू । च.चि.३अ. । चिञ्चोत्के । ङङ्ङका । मे. । [रा.नि.व.१० ।

क्रौञ्चादनी । स्त्री । पद्मवीजि । पट्टात वीज ।

क्रमः । पुं । क्रान्ति । लक्षणं—“यो नायासयमो दंष्ट्रं प्रहृष्टः श्वासवर्जितः । क्रमः स इति विज्ञेय इन्द्रियाथप्रवाधकः ॥” वैद्यकम् ।

क्रमथः । पुं । आयासे । अम. ।

क्रान्तः । वि. यान्ते ।

क्रान्तिः । स्त्री । क्रमे ।

क्रिवः । वि. आर्दे । डिङ् । अम. ।

क्रिन्नवर्मा । पुं । क्रिष्टवर्मरोगे ।

क्रिन्ना । स्त्री । श्वेतकण्टकायाम् । रा.नि.व.४ ।

क्रिन्नाक्षः । वि. Blear-eyed. श्लेष्मादिना क्रिन्नचक्षुषि । पिङ्गुटिङ्ङका । स्त्री (चि) । क्रिन्ननेत्रे । अम. ।

क्रिशितः (क्रिष्टः) । वि. क्रिश्युक्ते । अम. ।

क्रिष्टवर्क । पुं, स्त्री । Excess of the lachrymal discharge. तन्नासकश्लेष्मरक्तजनेत्रवर्मरोगे । लक्षणं—वर्मादयम् अकक्षात् स्रद्धाश्लेपेदनं तावत् रक्तवर्णश्च भवेत् । “श्लेष्मण्यवेदनं तावत् यदर्थं सममेव च । अकक्षाश्च भवेद्वक्तं क्रिष्टवर्मेति तद्विदुः ॥” भा.नि. । “श्लेष्मरक्तोऽन दुष्टेन क्रिष्टं मांसमिवोन्नतं । बन्धुजीवनिभं वर्मं क्रिष्टवर्मं तदुच्यते ॥” विदेहः ।

क्रिष्टिः । स्त्री । क्रेशे । सिवायाम् । धरणि. ।

क्रीतः । पुं । अग्निप्रज्जतिक्तीटे । तेन दष्टे पितृजन्मरोगा जायन्ते । सु.कल्प.८अ. ।

क्रीतकम् । स्त्री । यष्टिमधुनि । प.सु. । भा. म.४भ.कर्णरोग.चि. । “श्लेष्माक्रीतकं राजवर्त्मम् ।” भा.म.१भ.रक्तघ्नीवीज.चि. । “क्रीतकनिम्बयुतं धरिपकम् ॥” A kind of plant with poisonous root. (Glycyrrhiza Glabra.) नीलमूलयष्टिमधुनि । इदं स्थावरविषाणमर्गतमूलविषम् । सु.कल्प.२अ. ।

क्रीत(ति)का (तनी) । स्त्री । नीलौष्ठे । रा.नि.व.४ । पुष्टिपण्याम् । वै.निघ. ।

क्रीतन(नीय)(क)म् । स्त्री । जलजयष्टिमधुमेदे । यक्षी यष्टिमधु । जलजस्थलजमेदेन सा द्विधा । गुणाः—मधुरं कषायं बल्यं हृथं ब्रह्मघ्नं शीतलं गुरु चक्षुषं रक्तपित्तघ्नम् । रा.नि.व.६ । भा. ।

क्रीवः । वि. Impotent. बलहीने । रत्ना. । पुं, स्त्री । स्त्रीपुरुषेतर । नपुंशक, डिङ्ङत । लक्षणं—“क्रीवः स्यात्सुरताशक्तः तद्वावः कैव्यस्य च ते ॥” भा. । [वि. आर्दे ।

क्रीदः (कः) । पुं । शरीरार्द्रतायाम् । कफे ।

क्रीदनः । पुं । चतुरंशवशिष्टकाषाये । “क्रीदनश्चतुरंशसु ॥” रा.नि.व.२० । कफमेदे । तस्य स्थानमाशाशयः । तत्कार्थं चाश्रपाकः श्लेष्मस्थानानासुदककर्मणाऽनुयाहकश्च । भा. । वि. क्रीदजनने ।

क्रीदा (दुः) । पुं । चन्द्रे । सन्निपाते । उणा. ।

क्रीगः । पुं । दुःखे । क्रोधि । व्यवसाये । मे ।

क्रीततिकम् । स्त्री । मद्यविशेषे । श.च. ।

कैव्यम् । स्त्री । Absence of virility. पुरुषकारहीनत्वे, स्त्रीपुंभिन्नत्वे, भोजःप्रभृतिधातुचयरूपाद्यैः । तच्च षड्विधं मानसजं, धातुचयजं, शुक्रलघयजं, उपधातजं, सृष्टजं, स्थिरशुक्रजञ्चेति । तत्र रिरंसीरप्रियभावात् वैष्यस्त्रीसंयोगाच्च क्षुब्धं मानसम् । कटस्त्रीश्लवणातिसेवनात् सौम्यधातुचयरूपं धातुचयजम् । वाजीकरणं विनातिस्त्रीसेवाजन्तं शुक्रलघयजम् । वीर्यवाहिशिराच्छेदात् पुंष्वकारव्याधातजजन्तम् उपधातजम् । आजन्तकै-

काथः । पुं । दुःखे । व्यसने । इ.च.। Decoc-
tion. कषाये । स सतथा -- पाचन-शोधन-क्षेदन-
संशमन-दीपन-तर्पण-शोषणमेवेन । तेषु अशोष-
शेषः पाचनः, वादशंसकः शोधनः, चतुरंशकः
क्षेदनः, षष्टांशकः संशमनः, षडंशको दीपनः,
पञ्चांशकतर्पणः, शोषणश्च षोडशांशकः इति ।
रा.नि.व.२० । शुष्कद्रव्यस्य पक्वं, वारि (द्रव्यापे-
या) षोडशगुणं स्यादेव सृष्टांगना षट्भागवत्प्र-
षितः काथः । “पानीयं षोडशगुणं चुके द्रव्यपक्वं
क्षिपेत् । स्यादेव काथयेदद्याद्यममंशांशावशेषितम् ।
तज्जलन्याययेदौमान् कौक्लं सृष्टप्रसाधितम् ।
उतः काथः कषायश्च निर्युक्तः स निगद्यते ॥ काथं
क्षिपेत्सितामंशे चतुरष्टकषोडशैः । वातपित्तकफा-
तङ्गे विपरीतं मधु स्मृतम् ॥” काथी जीरकगु-
गुलुसारनवशृङ्गलाजतुण्डिहृत्किटुकानां प्रत्ये-
कैर्ग्राह्यमितं (४भावां) यास्यम् । शार्ङ्ग.म.२
च. । तथाचोक्तं -- “पाचनी दीपनीयश्च शोधनः
शमनस्तथा । तर्पणः क्षेदनः शोषः काथः सारवि-
धीतसः ॥ पाचनः पचते दीवान्दीपनैर्दीप्यतेऽमलः
शोधनी मलशोधी स्यात् शमनः शमते गदान् ॥
तर्पणस्तर्प्यते धातुन् क्षेदी हतक्षेदकारकः । वि-
शोषी शोषमादत्ते तस्यात् काथाग्रपरीक्षयेत् ॥ वि-
शोषिकं दिनी ज्ञात्वा वमनं कारयेदुषः । प-
नीडोवावशेषः स्यात्क्षोधनीऽर्द्धसंशक्तः । क्षेदन-
तुरंशश्च शमनीऽष्टावशेषितः ॥ दीपनीयो दशांशु
तर्पणेषु षडंशकः । विशोषी षोडशांशश्च काथमे-
दाः प्रकीर्तिताः ॥ पाचयेदातुरं सायं पाचनं स-
प्तमिहृदि । शमनेनाथ वा दृष्टा निरामं सप्तपाच-
येत् ॥ निशासु पाचनी द्वयो ज्ञात्वा दीपयन्नाव-
न्स्युः । तत्सब्रज्वरे पीतः दीपकृत्तश्च दीपष्टत् ॥
काथपाने कृमी मूत्राणि वेष्टव्यं वा शिरीष्यथा ।
यदा सञ्जायते चाप्य वामधेरीनिघ्नं तथा ॥ षोड-
शाष्टचतुर्भां वातपित्तकफार्तिषु । चौरं कषारं
दातव्यं विपरीताच शर्करा ॥” आचयेत् । “जरणीष-
ण्यष्टादि श्राविकं ह्रिगु माविकं । गुडवीरसिं-
तादीनां कर्षं काथी विनिक्षिपेत् । नखेषु च प्रयो-
क्तव्यं माविकं ह्रिगुसैवम् ॥” कक्षप. । शोष-
शिलाजतु चारं लवणं ह्रिगु जीरकं । क्षिपेदृङ्गमि-
काथी तैलह्रीरं घृतं गुडम् ॥ पुष्पाणि शमनी दीपनी

उपराक्षे दीपनलघा। तर्पणशीतलेदनश्च कल्पो पा-
नाय दापयेत् ॥ निशीथे शीघणी दीयः शैथिलिके
प्रथमेऽहनि । दद्यात् सूर्योदयापूर्वे शीघनीयं भि-
षक्तमः ॥ वरसाशीविषं नैव क्षाद्यतं तासभाजने ।
पीतैर्मल्यमिसन्तप्ता भक्षिता वा पयोगुडाः ॥” सु-
शु. । वमनायै तासपात्रं प्रसिद्धं । प्रकाश्य शीतो
निर्युहः पुनस्तप्ता भवेद्यदि । पानीयं वा पुनस्तप्तं
विषवद्वन्ति मग्नवम् ॥ घृतं तैलञ्च पानीयं कषायं
व्यञ्जनादिकं । जलखेहौषधानाञ्च प्रमाणं यत्र नो-

दितं । यत्र स्यादौषधात् खेहः खेहानीयं चतुर्गु-
णम् ॥ खेहाचतुर्गुणं द्रव्यमादाय खेहसन्निधी ।
चतुर्गुणं जलं दत्त्वा काषः काप्यसमी मतः ॥ खे-
हाचतुर्गुणं काप्यं काप्यानीयं चतुर्गुणम् । काप्यः
काप्यसमः कार्यः कल्कश्च खेहपादिकः । इत्येषा
खेहपाकायैश्वीका काप्यस्य कल्पना ॥” चरक. ।

काथोद्भवम् । क्ली. कर्परीतुल्यके, कविमर-
साञ्जने, कुलत्याञ्जने । अम. ।

ख

खम् । क्ली. अभधातौ । अडुत् । रा.नि.व.११।
इन्द्रिये । मे. । [टी.रा. ।

खकवटः । पुं । खडिकायाम् । खड्गीनां । अ.

खखासः । पुं । वृचमेदे । पूठ गच्छ । प्रयो-
गा.उ.मा.चि.मदनरसे ।

खखोल्काः । पुं । सूर्ये । वै.निघ. ।

खगः । पुं । पक्षिणि । मे. । चक्रवाकपक्षिणि ।
पारदे । वै.निघ. । श्लमे । अ.टी.भ. ।

खगमः । पुं । पक्षिणि ।

खगवक्त्रः । पुं । लकुचवृत्ते । श.च. ।

खगशत्रुः । पुं । घृष्टिपण्याम् । श.च. ।

खगस्थानम् । क्ली. वृचकोटरे । श.च. ।

खगान्तकः । पुं । धूम्राटपक्षिणि । फि.७७ ।
वै.निघ. । श्वेनपक्षिणि । राज्ञ पाथी, शिक्त्रे ।
रा.नि.व.१६ ।

खगेन्द्रः । पुं । गन्धे । वै.निघ. ।

खगो(ग)ङः । पुं । A kind of reed
(Saccharum spontaneum). खगामस्या-
तटणविशेषे । थांगड़ा, कसाड़ा, ककण । र.मा. ।

खग्माटः । पुं । कीकिलाचवृत्ते । कुलथाड़ा
गच्छ । वै.निघ. ।

खग्नाहः । पुं । खग्नाहापरमात्रि चेतपीताये ।
“खग्नाहः चेतपीतकः ।” अ.द.१५. ।

खगमसः । पुं । चन्द्रे । त्रिका. ।

खवरः । पुं । पक्षिणि । बायी । सूर्ये । वै.निघ. ।

खजः (कः) । पुं । दर्व्याम् । शंठ । अ.टी.भ. ।
मय्यनदखे । गडेनि । हे.च. । सि.यी.यक्ष.चि. ।

खजपम् । क्ली. घृते । उणा. ।

खजलम् । क्ली. तुषारे । शिशिर । त्रिका. ।
आकाशजले । तत्तु अगस्त्योदयात्पाक् न सैवम् ।
यथा—“वर्षासु चरन्ति घनैः सहोरागाः विद्यति
कीटलूताश्च । तद्विषजुष्टमपेयं जलमगस्त्योदयात्
पूर्वम् ॥” राज. ।

खजा (का) । स्त्री । दर्व्याम् । शंठ । अम. ।
मये । गडग । हे.च. । मारणे । श.र. ।

खजाकः । पुं । पक्षिणि । उणा. ।

खज्योतिः । पुं । खद्योते । रा.नि.व.१६ ।

खञ्जः (कः) । पुं । वायुरीगमेदे । तन्मन्त्रश्च
यथा—“वायुः कथ्याश्रितः सक्थुः कञ्जराभाक्षि-
पेद्यथा । खञ्जस्तदा भवेज्जलुः पशुः सक्थुर्द्वयो-
र्बधात् ॥” मा.नि. । चि. । विकलगतौ । शै.७ ।
अम. । [रा.नि.व.१६ ।

खञ्जकारिः । पुं । सुखायाम् । शै.७ ।

खञ्जखेटः (लः) । पुं । खञ्जनपक्षिणि । श.
मा. । त्रिका. ।

खञ्जनः (कः) । पुं । A species of wag-
tail. (Montacilla alba). खगामस्यातप-
क्षिणि । शंठक पाथी । श.मा. । गुणाः—खेस-
पित्तघ्नो लघुः वृचः विषमघ्नश्च । राज. ।

खञ्जना (निका) । स्त्री । सुद्रखञ्जनजाती
हापुत्रिकायाम् । कांदार्थो.७ । मे. ।

खञ्जनाकृतिः । पुं । खञ्जनायाम् । श.च. ।

खञ्जरीटः । पुं । खञ्जनापत्तिः । चम. ।

खटः । पुं । कफि । कतृष्वे । टण्ये । इ.च. ।

खट(टि)कः । पुं । कुम्भितपात्री । मूल. ।
श.मा. । [गालि । वै.निघ. । चि. भवके ।

खटखाटकः । पुं । काके । काचपात्रे । श.

खटालः । पुं । तक्षुनीयवत् । कै.टि.नि. ।
वै.निघ. ।

खटिका (टिनी) । स्त्री । कठिन्यां । शङ्खि
कर्णस्थे । गन्धवीरणे । निघ. । रा.नि.व.११ ।
खड्डीवत् । वै.निघ. ।

खटो । स्त्री । Chalk. कठिन्याम् । शङ्खि,
ठाथङ्खि । हिं खरी, गौरखरी । गुणाः—मधुरा
तिक्ता शीतला पित्तदाहव्रणदीपघ्नी कफरक्तनेत्र-
रोगहरी च । रा.नि.व.११ । “खटिका दाहजि-
ह्वीता मधुरा विषशोधयित्री । लेपादितदगुणा
प्रोक्ता भक्षिता स्तनिकासमा । खटो गौरखटो ह
च गुणैर्गन्धैः प्रकीर्तिते ॥” भा.पू.१भ. ।

खटनः । चि. । खर्वे । इ.च. ।

खट्टा । स्त्री । खट्टायाम् । श.टि. । श.च. ।

खट्टाशः (शी) (सः) । पुं, स्त्री । The ci-
vet or zebet cat. (Viverra zibetha) ।
सुगन्धमाज्जारे । यस्यान्धेन तैलं मुवासितं क्रिय-
ते । शक्रः शक्रुः, शक्रात् । चिका. । जटा. ।
तस्यास्य खट्टाशो इति उच्यते । तदस्य गन्धविशेषः
—“यथा लाभमपामार्गस्य हृद्वादि सारखिपितं । वाय-
स्वेदेन संस्तेयं पूतिं निर्लसितां नयेत् । दीलापाकं
पक्ष्यवायुपक्षववारिणि । खलः साधुभिर्गोपी-
य ततो निःखट्टां नयेत् । आजशीभाजनजलेः
भावयेद्य पुनः पुनः । शिष्यसूत्रेण केतक्याः पुष्पपत्रैः
पुटेच तम् । पक्षदेवं विषयस्य खगनाभिसमो भवे-
त् ॥ स च वृत्तो मांसलक्ष्यं प्रकलः ।” खट्टाशम्
अपामार्गस्य सुद्धा वा चारिष संलिप्य वायुस्वेदेन
वीमरहितं कृत्वा आसजन्तूकपित्तमातुलुङ्गविल-
पक्षवजले दीलापाकेन प्रक्ता निःखट्टं विषाय च
खगनसूत्रेण शोभाजनकायेन वा पुनः पुनः भाव-

यवी खगनाभिसमो भवति । च.द. । भेष वा.या.
चि. । [मा. । मङ्गिकीवीरकेने ।

खट्टिकः । पुं । शक्रान्तिकी । पाथीमात्रा । श.

खट्टिका । स्त्री । खट्टहायाम् । चिका. ७

खट्टेरकः । चि. । खर्वे । श.मा. ।

खट्टा । स्त्री । पथ्यके । तत्र शयनं वातकरमिति ।
रात्र. । इन्द्रशङ्ख. स्त्रेषु व्रणवन्धनाकृतिविशेषे । म.
म.१८च. । टण्यविशेषे । वै.निघ. । कोलशिक्षाम् ।
आल्लकुम्भे । रा.नि.व.१ ।

खट्टाङ्गनाम(मि)का । स्त्री । वटपत्रपाण-
णभेदे । वट पत्रकूट । रा.नि.व.५ ।

खट्टाङ्गपादी । स्त्री । कोलशिक्षाम् । आल्ल-
कुम्भे । वै.निघ. ।

खट्टावन्धः । पुं, स्त्री । व्रणवन्धनाकृतिविशेषे
तत्रावन्ध—“खट्टा तु वटपादा स्थायीराभिर्बहुभि
र्हता ।” सु.उ. ।

खड्गः (कः) । पुं । खड्गवत् । श.र. । खड्गयूषे

खड्गयूषः । पुं, स्त्री । युधविशेषः । यथा—तः
कपिल्यावाहरीमरिचात्राजिचिचकैः । सुपक्वं खड्ग-
यूषोऽयं... । च.द.च.सा.चि. । तत्र ८ तौ. ज.
२४ तौ. कपिल्यादीनां तीक्ष्णकथं पादावशिष्ट-
यम् । अन्त्यम्—“मुद्रयूषरसं तत्रं धान्यार्जं
युतं । सैम्बवं सहितं दद्यात्खड्गयूषमिति श्रुतम् ॥
भा. ।

खड्गिका (ङी) । स्त्री । खट्टिकायाम् । खड्ग-
पङ्क्ति । जटा. । युक्तवृत्तिकायाम् । शङ्खिगो
श.च. ।

खड्गुः । पुं । खट्टाश्यायाम् । उषा. ।

खड्गः (कः) । पुं । गन्धके । गोष्ठार । चि.
का. । गन्धकयष्टि । थांग्. मी. । खोरकनामग-
द्वये । गौ.ठना । रा.नि.व.११ । अस्त्री । खड्ग-
वृत्तः । थांग्.डा. । र.मा. । स्त्री । खड्गि । तीक्ष्ण-
खड्गि । रा.नि.व.११ ।

खड्गकोषः (पञ्च) । पुं । (Scirpus m-
ximus.) खड्गलतायाम् । श.च. ।

खड्गटः । पुं । (Saccharum spontaneum)

खड्गधनुः । स्त्री । गण्डकस्त्रियाम् । मादि ग-
उत्तर । कुरिकायाम् । मे ।

खड्गमांस(ह्यामिष)म् । स्त्री । गण्डकमांसि-
गुत्तरमांस । See खड्गी ।

खड्गशिखी । स्त्री । असिगिख्या । रा नि. व. ७ ।

खड्गिकः । पुं । मदिषीचीरक्षिने । मदिषकुक्षिने
ननो । मे ।

खड्गिमारः । पुं । खड्गकीपलताया । श. च. ।

खड्गी (इन्) । पुं । गण्डके । गुत्तर । गुणाः
—“कफप्रहङ्गिपिशितं कषायमबिलापहं । वैत्रं
पवित्रमायुष्यं बह्मभूतनिवारणम् ॥” सु. सु. ४६ च ।
कफरातप्रं कषायं पिष्टतपकं पवित्रमायुष्यं सूत्र-
बन्धकरं कञ्चव । राज. । बलकृत् हृदयं गुरु च ।
रा. नि. व. १७ । [प. सु. ।

खड्गकः । पुं । देवताङ्गवे । देवताङ्ग ।

खण्डः (काः) । पुं, स्त्री । इक्षुविकारविशेषे ।
शौङ्ग, जूरा, मोला, थङ्गीनाकर, मालथङ्ग ।
गुणाः —“खण्डसु मधुरी हृद्यचक्षुषी रंजयि हि-
मः । वातपित्तहरः सिन्धो बल्यो बालिहरः प-
रः ।” भा. । हृद्यं चक्षुष्यं वातपित्तहरः । राज. ।
वातपित्तहरं शीतं क्षिप्रं बल्यं मुखप्रियं । चक्षुष्यं
श्लेष्मशोक्तं खण्डं हृद्यतमं मतम् ॥ अति. १० च ।
मणिदीप्ति । मे । शर्करायाम् । वैनिघ । बिड
खवणे । विट् लवण । रा. नि. व. ६ । इक्षुजातिभि-
दे । अंशे । अम. ।

खण्डकर्मः । पुं । Sweet potatoes. चालु-
विशेषे । मकरकन्त आलू । गुणाः —“कटुपाकी
खण्डकर्मः कफपित्तविनाशनः ।” राज. २ प. । शा-
कविशेषे । चैटेकालमात्र । च. द. ।

खण्डका । स्त्री । यवासशर्करायाम् । वै. निघ. ।

खण्डकायसौहम् । स्त्री । रक्तपित्ते हितं ।
कापार्थे —शतावरी गुडची वासा सुखीरी बला
मालमूली खदिरकाष्ठं विफला भार्गवी पुष्करभूलं
एषां प्र. ५ प. बारि ६४ श. श. ८ श. मनःशि-
खया वा खण्डमाक्षिकेष वा जारितलीहृष्यै १२
प. शर्करा १६ प. हतं १६ प. गुडपाकी चायसेन
कृतायमयेष वा पापेष सिद्धे शिखानुलब्धकर्क-
टमयीविडङ्गपिप्पलीगुच्छीकातीफानां चूर्णे प्र. ८

ती. प्रसेद्यः । मधु २ म. विफलाधान्यपानां प्र.
१ ती. । शतमूली, गुन्धक, वांसकहाण, मुष्टि-
री, वेलेडा, तालमूली, खदिरकाष्ठं, विफला,
वांसनहाण, कूड अत्रोत्के ५ प. पार्कार्थं खल
७४ म. श. ८ म. मनःशिला वा श्वर्गमाक्षिक-
योगे जारित लोह १२ प. चिनि १७ प.
घृत १७ प. एकत्र पाक करिष्या घन इहेले
बिलाजतू, गुडहृक्, कौकडांशुकी, विडङ्ग,
पिप्पल, कुंठ, जारिकन अत्रोत्के १ प. वि-
फला, धने, तेजपात अत्रोत्के २ तो. अ-
त्रोत्के १ दिवे । मधु २ म. । रस. र. ।

खण्डकालु(क)म् । स्त्री । खण्डकणालुके ।
राडी आलू । श. च. ।

खण्डकुषाण्डम् } स्त्री, पुं । रक्तपित्ते
खण्डकुषाण्डावलेहः } हितम् । खण्डशः
कृतं निष्कलीकृतपुराणकुषाण्डशस्यं १०० प. पा-
कार्थं बारि २०० प. श. १०० प. तस्मादुद्धृतकु-
षाण्डखण्डानि पेययिला रीद्रे शीषयिला च घृतेन
२ म. भर्जयितव्यम् । मधुवर्णं तत्र तज्जलं तुला-
मितशर्करया सह (१०० प.) दत्त्वा लिहयत्येत् ।
श्रीते प्रसेपः —पिप्पलीगुच्छीजरकाणां प्र. १६ ती.
लगेलापचमरिचधान्यकानां प्र. ४ ती. मधु १ श. ।
अन्यत् रक्तपित्ताक्षपित्तयोः हितम् । —कुषाण्डीदकं
१०० प. गव्यदुग्धं १०० प. शर्करा ८ प. एकत्र
पक्वा लिहभूते तत्र धनौचूर्णं ८ प. प्रसेप्य अव-
तारयेत् । अक्षपिपीकं अन्यस्मिन् अवलेहि केवलं
घृतस्य पलद्वयमधिकं दीयते । भा. ।

खण्डखर्जूरम् । स्त्री । खनामस्थिते पक्वाप्र-
विशेषे । वैयकम् ।

खण्डजः (जा) । पुं, स्त्री । खण्डे । शौङ्ग ।
गुडे । (जा) यवासशर्करायाम् । रा. नि. व. १४ ।

खण्डजोद्धवजः । पुं । तवराजोद्धवखण्डे ।
रा. नि. व. १४ । [भा. ।

खण्डधारा । स्त्री । कर्तव्याम् । कौंटी । श.

खण्डनम् । स्त्री । छेदने । भेदने ।

खण्डनीलः । पुं । खण्डकणालुके । मकर-
कन्त आलू । र. मा. । [घञ् ।

खण्डपरशः (पशुः) । पुं । खण्डामलकले-

खण्डपालः । पुं । मोदके । गगना । हारा ।

खण्डपायः । पुं । धातकीपुष्पशर्कराजाते म-
ले । वै.निघ. ।

खण्डपिप्पली । स्त्री । अमृपिते पिप्पलीख-
ण्डे । कणाचूर्णं १२ ती. घृतं ४८ ती. अतावरी-
रसः ६४ ती. ८ श. (५१२ ती.) खण्डं १२८
ती. । पाकसिद्धौ—धान्यशुष्कीजीरकदयस्त्रीतकी
सुसक्तवन्शीचना जटामांसी वा आमलकौलगेला-
पत्राणां चूर्णं प्र. १२ मा. नामकैसरखदिरमरिचा-
नाच प्र. चूर्णं ६ मा. प्रलेपः । मधु २४ ती. । पि-
पूलचूर्णं १० सेर वा ७२ तो. घृत ४८ तो.
शतमूलौरस ७४ तो. दुग्ध ८ श. रौड २ श.
एकत्र पाक करिषा पाकसिद्ध इहेले धनि-
या, गुंटे, जीरे, कृष्णजीरे, हरीतकी, मूत्रा,
बन्शलोचन वा जटामांसी, आमला, गुड-
क्. एलाहेट्, तेजपत्र अत्रोत्तरे १२ मा.
नागेश्वरचूर्ण, धनिरचूर्ण एवं मरिचचूर्ण अ-
त्रोत्तरे ७ मा. अत्रैकप दिवे । मधु २४ तो. ।
रस.र. । मांसीस्थाने वंशीति पाठः । नामकैसरच-
न घृतम् । जैष. । [च. । See सर्पः ।

खण्डकणः । पुं । दर्वीकरसर्पे । सु.कल्प.४

खण्डमोदकः । पुं । यवासशर्करायाम्, तव-
राजे । रा.नि.व.१४ ।

खण्डरः । पुं । यवासशर्करायाम् ।

खण्डराजी । स्त्री । वाकुष्याम् । वै.निघ. ।

खण्डलवणम् । स्त्री । विडलवणे । रा.नि.व.६ ।

खण्डवल्ली । स्त्री । काण्डवल्लीयाम् । कद्रवा ।
वै.निघ. ।

खण्डविकारः । पुं । शर्करायाम् । वै.निघ. ।

खण्डविन्दुः । पुं । सर्पजातिभेदे । अत्रि.५६
च.स्थान. । [शर्करायाम् । टिनि । वै.निघ. ।

खण्डशर्करा (सिक्ता, सित्ता) । स्त्री ।

खण्डशाखा । स्त्री । मण्डिववल्लीयाम् । लतावि-
शेष । रा.नि.व.३ ।

खण्डशुष्की (शुष्कीखण्ड) । स्त्री । अमृ-
पिते हिता. शुष्कीचूर्णं १२ ती. शर्करा १२८ ती.
घृतं ६४ ती. दुग्धं ८ श. । प्रलेपः—कणाधानी-

लगेलापत्रवन्शीचनजीरकदयस्त्रीतकीसुसक्ता-
न्यानां प्र. १२ मा. मरिचचूर्णं ६ मा. नामकैस-
रचूर्णं ६ मा. मधु २४ ती. । गुंटेचूर्णं ७२ तो.
टिनि १२८ तो. घृत ७४ तो. दुग्ध ८ श. ।
अत्रैकप—पिपूलचूर्ण, आमलाचूर्ण, गुड-
क्, एलाहेट, तेजपत्र, बन्शलोचन, जीरे, कृ-
ष्णजीरे, हरीतकी, मूत्रा, धनिशाचूर्ण अत्रो-
त्तरे १२ मा. मरिचचूर्ण ७ मा. नागेश्वरचूर्ण ७ मा.
मधु ३ प. वा २४ तो. । रस.र. । [नि.व.१४ ।

खण्डस(सा)रः । पुं । यवासशर्करायाम् । रा.

खण्डा । स्त्री । खण्डे । खांड इति लोके । वै.
निघ.रक्तपि.वि.कुष्माखरवलेहे ।

खण्डामलकम् (की) । स्त्री । आम-
लकीखण्डे । आमलार (मोदका) । वै.निघ. ।
परिणामश्ले शोधविशेषे ।—पिष्टनिष्पीडितपु-
राणकुष्माखरश्ले ५० प. घृतं १६ प. एकत्र म-
र्जयेत् । शर्करा ५० प. आमलकरसः १२ प.
(खरसाभावे आमलकी २ श. वारि १६ श. शी.
४ श.) कुष्माखरसः १२ प. अवलीहवत्येत् । प्र-
लेपः—पिप्पलीजीरकशुष्कीनां चूर्णं प्र. २ प. म-
रिचचूर्णं १ प. तालीशधान्यकलगेलापत्रनागकैस-
रसुसक्तचूर्णं प्र. २ ती. । पिष्टेनिष्पीडित पुत्रा-
तन कुष्माक्षश्ले ५० प. घृत १७ प. टिनि
५० प. आमलकीरस ४ श. (७२ प.) (ल-
साभावे आमलकी २ श. (१७ प.) जल १७
श. (श. ४ श.) । कुष्माक्षरस ४ श. आमल-
पाके—पिपूल, कृष्णजीरा, गुंटे अत्रोत्तरे
२ प. मरिच १ प. तालीशपत्र, धने, गुड-
क्, एलाहेट, तेजपत्र, नागेश्वर, मूत्रा
अत्रोत्तरे २ तो. नीतल इहेले मधु अत्रैकप
२ श. । सा.की. ।

खण्डान्न(क)म् । स्त्री । वाजीकरणीयधमेदे ।
सुपकमधुरारसः ६४ श. शर्करा ८ श. घृत ४
श. शुष्कीचूर्णं १२ ती. पिप्पलीचूर्णं १६ ती. वा-
रि ८ श. (५१२ ती.) एकत्र पचेत् । खण्डपाकं
सिद्धे प्रलेपः—तेजपत्रचूर्णं १२ ती. शनिपर्वचि-
नकसुसक्तधान्यकजीरकदयविकटजटामांसीफललगेला
नागकैसरचूर्णां प्र. ८ ती. शीते मधु ४ श.
मा. ४ ती. । वै.निघ. ।

খণ্ডিক: । পু। কলে। কৌশ। হি.চ। ক-
লাবিশেষ। খেঁগারি। ভা.পু.১ম। গুণা:—
“লবণ: শীতমধুরা: সন্ধায়া বিরূপা:। পিত-
ত্রে মণি শস্যতে স্তপে বাসিপনাতিদুঃ”। চ.ম্.২৩খ।

খণ্ডালী । স্ত্রী। তৈলমানপাণে। বৈ.নিঘ।

খণ্ডিকা । স্ত্রী। খল্লগর্করায়। বৈ.নিঘ।

খণ্ডিতকর্ণ: । পু। খল্লকর্ণালী। শকু-
কন্ম। খার্কোণ ইতি খ্যাতৈ শাকৈ। রসেন্দ্রগুড়ী।

খণ্ডী (রন) । পু। বনসুন্দে। মুগ্গানী। হি.চ।

খণ্ডীর: । পু। পীতমুহি। সোণাংগু। হি.চ।

খণ্ডোপলা । স্ত্রী। খড়ীশর্করায়াম।

খণ্ডৌষ্ঠ: । পু। শীতরোগমেদে। লবণ—“তত্র
খণ্ডৌষ্ঠ ইত্যুক্তৌ বাতেনৌষ্ঠৌ বিধা কৃত:।” বা.
চ.২১খ।

খতমাল: । পু। ধূমে। মী।

খত্নম । স্ত্রী। ভীজনে। রা.নি.ব.২০।

খদিকা । স্ত্রী। খধী। থৈ। ঝিকা।

খদির: । পু। (Acacia catechu. Syn.
Mimosa catechu.) খনামখ্যাতবৃক্ষে। থয়ের
গাছ। উত্ত. ছৈর। তেঁ চড়বেড়। স বিধা খেত-
রকবিহ্মেদাত্। বিশেষ: ততক্ষ্যং যি দ্রষ্টব্য:। সা.
গুণা:—তিকা: শীত: পিত্তকফর: পাচন: কুষ্ঠ-
কাসাস্রশোককণ্ডূরশ্লশ্ব। রা.নি.ব.৮। “খদির:
শীতলৌ দন্য: কণ্ডুকাসারচিপ্রশুত্। তিকা: ক-
ষাথী মেদোদ্র: ক্রিমিহজ্বরব্রণান্। শ্বিত্রশীথাম-
পিত্তাস্রপাণ্ডুশ্লকফান্দরেত্”। ভা। বিসর্পবেদ-
নামিহ্মেদোদ্র:। রা.জ.২প। চন্দ্রে। মী। শাকমেদে।
লজ্জালুক, বরাঙ্কাস্তা। খ.টী.ম।

খদিরপত্রিকা (বী) । স্ত্রী। অরখদির।
রা.নি.ব.৮। লজ্জালুকায়াম। রা.নি.ব.৫।

খদিরবটী । স্ত্রী। সুখরোগহৃৎটিকায়াম।
খদির: ১০০ প. পাকার্থজল ৫৪ শ. শ্রে. ৮ শ।
পুন: প্রক্টা খনীমূতে প্রলেপ: জয়িকীকর্পূরগুণাক-
কাকৌলীজায়ফলচূর্ণানি প্র. ৮ তো। সা.কৌ।

খদিরবজ্রী । স্ত্রী। অরখদির। হি.মহি-
কফল। (সী) দুমীপলি। বৈ.নিঘ।

খদিরসার: (রোজুত:) । পু। খদিরনি-
য়ংসে। থয়ের। মং কাত। রস.র.। গুণা:—
কটুতিক্রীণ: কফবাতপ্র: ব্রণকণ্ডরোগপ্র: দন্য:
দীপনশ। রা.নি.ব.৮। [৫।

খদিরা । স্ত্রী। লজ্জালুকালতায়। রা.নি.ব.

খদিরাঙ্গার: । পু। খদিরকাষ্ঠাঙ্গার।

খদিরাতিপশ্চততিক্তকটুতম । স্ত্রী। কুঠে
ঘতম্। ঘত ৪ শ.। কাথার্থ—পশ্চততিক্তক প্র.
১০ প. বারি ৫৪ শ. শ্রে. ৮ শ.। কক্ষার্থ—খ-
দিরারম্বধল্যোষবিহ্নিষিক্তকদলীপটৌলবিফলানি-
ল্লহরিদ্রাসীমরাজীকটুকাতিবিধাপাঠাভায়কৌদুরা-
লমাকুষ্ঠকরশ্রবীজশারিবাড়্যন্যদ্যবমল্লাতকাখ্য-
বিহ্নিগুগলুনা প্র. ২ তো। ঘুত ৪ শ. কাথার্থ
—নিমছাল, পটৌলপত্র, কটিকারী, গুলুফ,
বাসকছাল প্রত্যেক ১০ প. জল ৬৪ শ. শ্রে.
৮শ। কক্ষার্থ—খদিরকাঠ, সোন্দালের আটা,
গুঁটে, পিপুল, মরিচ, তেউড়ী, চিত্তেমূল, দ-
স্তীমূল, পটৌলপত্র, আমলা, হরীতকী, বহে-
ড়া, নিমবীজ, হরিদ্রা, বাগ্জীবীজ, কট্টুকী,
আতাইচ, আকনাদি, গোওয়ালে লতা, ছু-
রালতা, কুড়, করঞ্জবীজ, শ্যামালতা, অন-
ন্তমূল, ইলকব, ভেলার মূটা (অভাবে রক্ত-
চন্দন), বিড়ঙ্গ এবং গুগল প্রত্যেক ২
তো। রস.র.।

খদিরাষ্টক: । পু। সমুদ্রিকাধিকারে কষায়।
“খদিরবিফলারিপটৌলাস্রতবাসকৈ: কাথৌষ্ট-
কাঙ্গৌ জয়তি রোমানিকমসুরিকা:”। চ.৮।

খদিরিকা । স্ত্রী। লাচায়াম। রা.নি.ব.৫।
লজ্জালুকায়াম। বৈ.নিঘ।

খদিরী । স্ত্রী। বরাহকালতায়াম। প.সু। ল-
জ্জালুকায়াম। রা.নি.ব.৫।

খদিরীবীজম । স্ত্রী। অশোকবীজ। চ.৮.
“জলেন খদিরীবীজম।”

খদিরোপম: । পু। (Acacia Arabica.
বর্ষাকালে। বাতলা গাছ। বৈ.নিঘ।। কদরে
শ্রেণী খদির। র.মা.।

খদূরক: । পু। বামনে।

খদ্যোত: (তন:) । পু। জ্যোতিরিক্তকে। খ.

नाकि (पीका) । हिं पटवीजना । भम. । (तनः) सूर्ये । जटा. ।

खद्योतकम् । स्त्री । तन्नामकसविषफलमिदं । सु.कल्प.२५. । See फलविषम् । [वै.निघ. ।

खनकः । पुं । मूषिके । त्रिका. । वनमूषिके ।

खननम् । स्त्री । विदारणे ।

खनिः (नी) । स्त्री । खर्पायाकरं । भम. ।

खनिजौषधम् । स्त्री । Inorganic medicine, रसीपरसधातुलवणरत्नाख्येषु पञ्चविधेषु खनिजद्रव्येषु । वैद्यकम् । [स्त्री । भम. ।

खनिचम् । स्त्री । अस्त्रविशेषे । (का)दान, थ-

खनिसम्भवः । पुं । खर्चे । वै.निघ. । त्रि । खनिजे ।

खण्डः । पुं । व्याघ्रनखे । नथी । वै.निघ. ।

खपुरः । पुं । (Areca catechu.) गुवाक-
हचे । शृंगारि गीह । र.मा. । शलकीनिर्यासे ।
वा.टी.हेमा. । भद्रसुक्तके । अलसकरीगे । मी. ।
बालके । दाग । रसीने । वै.निघ. ।

खपुष्पः । पुं । पनसहचे । वै.निघ. ।

खभ्रान्तिः । पुं । चिह्नपक्षिणि । त्रिका. ।

खमणिः । पुं । सूर्ये । वै.निघ. ।

खमीलनम् । स्त्री । नन्दायाम् । श.र. ।

खमूलिः (का) । स्त्री । An aquatic plant. (Pistia stratiotes.) कुम्भिकायां ।
गोना । श.र. ।

खरः । पुं । यासे । द्रुवाजडा । रा.नि.व.४ ।
नलीनामगन्धद्रव्ये । वै.निघ. । कण्डपक्षिणि । कु-
शरपक्षिणि । काके । रा.नि.व.१८ । अथतरे ।
त्रिका. । गह्वरे । त्रि । तीक्ष्णे । भम. ।

खरकः । पुं । चित्रपर्वश्याम् । रा.नि.व.४ ।

खरकाष्ठिका । स्त्री । बलायां । रा.नि.व.४ ।

खरकुटिः (टी) । स्त्री । नापितशालायाम् ।
नापित बाड़ी । त्रिका. ।

खरको(का)णः । पुं । त्रिभिरपक्षिणि । हे.च. ।

खरगन्धनिका (निभा) (गन्धा) । स्त्री ।

नागबलायाम् । जटा. । रा.नि.व.४ । वनतुलसी ।
वै.निघ. । [त्रिका. । गेहे । श.र. ।

खरगृहं (ग्रहः) । स्त्री, पुं । गह्वरशालायाम् ।

खरघातनः । पुं । नागकेसरहचे । श.च. ।

खरच्छदः । पुं । ललुकनामहचे । उलूथङ् ।

इत्कटनामसुद्रचुपे । ङकड़ा, डेकड़ा । र.मा. ।

कुन्दकहचे । रा.नि.व.८ । भूमिसहचचे । भा. ।

शकहचे । शृंगुन गीह । शाखीटहचे । शृंग-
ड़ा गीह । रत्नापामागे । वै.निघ. ।

खरच्छदा । स्त्री । त्रिपुरमल्लिकायाम् । प.सु. ।

चित्रिल्लिकायाम् । छिल्ली भाक । रा.नि.व.५ ।

खरटी । स्त्री । रङ्गधाती । वै.निघ. ।

खरतुण्डकः । पुं । लज्जालुकायाम् । भा. ।

खरत्वक् । स्त्री । अलम्बुषायाम्, लज्जालुकाभ-
दे । भा. ।

खरदंष्ट्रा । स्त्री । गीचुरचुपे । ज.द. ।

खरदण्डम् । स्त्री । पद्मे । धरणि. ।

खरदला । स्त्री । श्यामालतायाम् । काशी-
स्वरे । श.च. । [च. ।

खरद्रुषणः । पुं, स्त्री । धूलूरहचे फली च । श.

खरधन्विका । स्त्री । गोरचतण्डुलायां । (गो-
रक्षकाकुले । प.सु. ।

खरनादिनी । स्त्री । रेणुके । श.च. ।

खरपत्रः । पुं । सुद्रपत्रतुलसीहचे । शकत-
री । शृंगुन गीह । र.मा. । ताम्रतुलसीहचे ।

शकजूलनी । भूर्जहचे । वै.निघ. । यावनाले । रा.

नि.व.८ । मरुवकहचे । शकजूलनी । रा.नि.व.१० ।

खरपत्रकः । पुं । तिलहचे । श.च. ।

खरपत्री (रिणी, र्णी) । स्त्री । गोविहा-
नामचुपे । (गोविहा) । रा.नि.व.४ । काकीदुल-

रिकायाम् । काकडूभूर । रा.नि.व.११ ।

खरपत्रवः । पुं । शाखीटहचे । शृंग-
ड़ा गीह । प.सु. ।

खरपाण्यः । पुं । कपिलहचे ।

खरपाचम् । स्त्री । लीहपाच । त्रिका. ।

खरपादाब्धः । पुं । कपित्थहवे । श.च. ।

खरपुष्पः । पुं । मरुवकहवे । मरुया गाछ ।
र.मा. ।

खरपुष्पा (ष्पी) । स्त्री । वर्त्मय्याम् । वावूहे ।
भा.स.४भ. । “कटफलं खरपुष्पा च ।” वनतुल
स्याम् । वनवावूहेकुलनी । सु.सू.३०ष. ।

खरप्रियः । पुं । पारावते । श.मा. ।

खरमञ्जरी । स्त्री । अपामार्गद्वये । रा.नि.व.
४रसेन्द्र चि.सुधावतीगुडी । श्रुतापामार्गे । वै.निघ. ।

खरमूत्रम् । स्त्री । गर्दभमूत्रे । गोधारा मूत्र ।
गुणाः — कटूष्णं चारं तिक्तं कफघ्नं महावातघ्नं क-
म्प्योन्मादहरणं । रा.नि.व.१५ । “गार्दभं नावनं
मूत्रं तैलं योज्यं क्षिचिद्वेत् । सचारं तिक्तकटुकमु-
न्मादकुष्ठरोगनुत् । कारभं खरमूत्रञ्च तैले नखे
विषायकम् ॥” अत्रि. ।

खरयष्टिका । स्त्री । लघुवाय्वालके । वै.निघ. ।

खरराहः । पुं । मुखपुष्पकेण युक्ते खज्राह-
वे । “खरराहश्च खज्राहः ।” ज.द.३अ. ।

खररोमा । पुं । नागविशेषे ।

खरवल्लिका । स्त्री । गोरचतण्डुलायाम् ।

खरवल्लरिका । स्त्री । गोरचकटाकुलिश । र.मा. ।

खरवुकः (सः) । पुं । मरुवकहवे । “खरवु-
स हवकर्णी कटफलं ।” वा.सू.१५ष. , हेमा.टी. ।

खरशब्दः । पुं । कुररपक्षिणि । रुकटिग्रे ।
रा.नि.व.१६ ।

खरशाकः । पुं । भाग्याम् । भा. ।

खरशूकः । पुं । पीतशाले । वै.निघ. ।

खरसोन्दः । पुं । लौहपाचभेदे । त्रिका. ।

खरस्नायः (न्धा) । पुं, स्त्री । प्रियालहवे ।
खर्जूरीहवे । रा.नि.व.११ ।

खरस्पर्शा । स्त्री । पीतदेवदाल्याम् । भा. ।
See खगरी । त्रि (शः) । गोविज्जादिवखरी ।
मा.नि. ।

खरखरा । स्त्री । वनमल्लिकायाम् । र.मा. ।

खरा । स्त्री । पीतदेवताङ्गे । भा. ।

खरागरी । स्त्री । पीतदेवताङ्गहवे । अ.टी.रा. ।

खराग्निः । पुं । अर्कनिकाशनाथं तीक्ष्णाग्नि-
विशेषे । रावण. ।

खराश्वा । स्त्री । रुद्रजटायाम् । अ.टी.भ. ।
अजमोदायां । (कृत्रयगुनी) । भा.पू.१भ. गुणाः
— “खराश्वा कफवातघ्नी वत्तिरीगरुजापहा ।”
च.सू.२०ष. । च.द.अश्वरीचि. । [रा.नि.व.६ ।

खराह्वा । स्त्री । अजमोदायाम् । वनयमाने ।

खरिका । स्त्री । नेपालजचूर्णाकृतिकमूरीभेदे ।
रा.नि.व.१२ । See कमूरी ।

खरुः । पुं । घोटके । दन्ते । त्रि । श्वेते । त्रिका. ।

खरुवकः । पुं । श्वेतमरुवकहवे । वै.निघ. ।

खर्जिका । स्त्री । अवदंशे । टाटे । श.च. ।

खर्जुः (जूर्) । पुं । पिण्डीखर्जूरहवे । उषा. ।
खर्ज्याम् । रा.नि.व.२० ।

खर्जूघ्नः । पुं । चक्रमर्दयुगे । रा.नि.व.४ । अ-
कंहवे । आकम् गच्छ । धूमूरहवे । श्वेत धू-
त्रः । रा.नि.व.१० ।

खर्जु(जूर्)रम् । स्त्री । पुं । हरिताले । हे.च. ।
हरिके । खनामकहवे । मे. । रौप्ये । कृपा । प.
सु. । खर्जूरफले । पिण्डीखर्जूर. । च.द.र.पि.चि. ।

खर्जूरपत्रकम् । स्त्री । तदाकारपत्रक्येदवि-
शेषे । सु.चि.८ष. ।

खर्जूरफलम् । स्त्री । खर्जूरीफले । तत्र रक्त-
पित्ते हितम् । सि.यो.रक्तपि.चि. । [खर्जूरीफले ।

खर्जूरफलकः । पुं । गोधूमविशेषे । वै.निघ. ।

खर्जूरिका (री) । स्त्री । खर्जूरहवे । प.सु. ।
थेजूर गाछ । मं सिंधी । कं इचिलु । गुणाः —
अपका कषाया, पका गौल्या कषाया पित्तघ्नी
कफकारी क्षमिजननी हृष्या हृङ्गणी च । रा.नि.
व.११ । सा मधु-भू-पिण्ड-राजखर्जूरीभेदेन चतुर्धा
भवति । एषां गुणाः खखपथ्याये स्रग्वाः । यथा
— “भूमिखर्जूरिका स्वाधी दुरारीहा खदुच्छदा ।
तथा स्नायफला काककर्कटी खादुमलका ॥ पि-
ण्डखर्जूरिका तस्या सा देशे पश्चिमे भवेत् । ख-
र्जूरी ग्रीष्मनाकारा मराठीपादिहागता । जायन्ती

पश्चिम देशे सा होहारेति कौतते ॥” सा. गुणाः—
—“खर्जूरीचितयं शीतं मधुरं रसपाकयोः ।
खिन्धं रुचिकरं हृद्यं लतचयहरं गुरु ॥ तर्पणं र-
क्तपित्तं पुष्टिविष्टम्भकदं । कौष्ठमाकृतजिह्वं
वान्निवातकफापहम् । ज्वरातिसारक्षुत्प्राधास-
कासनिवारकम् । मन्मूर्च्छामरुपित्तमदीकृतग-
दान्नाहम् । खर्जूरीरुततीयसु मदपित्तकरं भवेत् ।
वातघ्नेष्वहरं रुच्यं दीपनं बलशुक्लम् ॥” भा. ।
मल्लिकगुणाः—स्वादुः तिक्तः कषायः सूत्ररोगघ्नः
बलप्राणशुक्लहृदिकरश्च । राज । “अपक्वं खर्जूर-
फलं त्रिदोषघ्नं मतम् । पक्वं हि तं गेहं त्रि-
दोषघ्नं परम् ॥” अत्रि. १७७ । मधुरं शीतलं
गुरु चयाभिघातदाहवातपित्तेषु हितं हृदयं शुक्ल-
करश्च । च.सू. १७७ । कृष्णसुशल्याम् । वै. निघ. ।

खर्पृतुत्यम् । क्ली. खर्परीतुत्ये । वै. निघ. ।

खर्परम् । क्ली. खनामख्यातीपधातुविशेषे । था-
पत्र । हिं खापरिया । मं कलखापरी । प.सु. ।
तस्य शीघ्रं यथा—“पुष्पाणां रक्तपीतानां रसैः
पिष्टैश्च भावयेत् । नरसूत्रैश्च गोमूत्रैः यवाक्षणे स-
सैश्चैः । समाहं त्रिदिनं वापि पश्चाच्छुध्यति ख-
र्परम् । तन्मारणं वज्रवत् ज्ञेयम् । खर्परं पारदे-
नैव बालकायन्यं पचेत् । चूर्णयित्वा दिनं यावत्
शीघ्रं भक्ष्यं जायते ।” अथवा पतलीकृतं खर्परं
लवणाक्तनिधाय पचेत् ॥ मतालरं गुणाः—ख-
र्परं कटु चारं कषायं वामकं लघु लिखनं भेदनं
शीतलं चतुर्थं रक्तपित्तहरं विषाग्मरीकुष्ठकण्ठ-
घ्नश्च । भा. । पुं । सत्यान्नभेदे । थापत्र । प.सु. ।
खभाकारापूपपचनादिपचि । ता.श्री. ८ ।
बा.टी. हेमा. । कपालास्थनि । माथान् थूनि ।
रा. नि. व. १८ । नेवाञ्जनभेदे । क्वचि । त्रिका. ।

खर्परवटिका । स्त्री । यक्षस्थिकारि । “पक्वे-
ष्टका हरिद्राभ्यामागारधूमकेन च । शोधितं पार-
दचैव कर्षाहं तुलया धृतम् । भृङ्गराजरसैः पुष्ट-
म्वकं रससन्धितं । हाथ्यां कञ्जलिकाङ्गुला भावये-
त्तु मेघजैः । सिन्धुवारदलरसे मन्मूकपर्णिकार-
से (मधूकपुष्पजं रसे इति वा पाठः) । केशराजरसे
आपि यौषधसन्दर्भे रसे । रसेऽपराजितायाश्च सी-
कराजरसे तथा । रक्तत्रिजकपनोद्वी रसे च परि-
क्षावितम् । रसमानसुमानेन कायायां शीघ्रवेदिव-

क् ॥” वटी सर्वपाभा, चतु. दक्षिणम् । ईष्टक-
हृत्, हरिद्राहृत् ७ बूनेर महितं शुक्ल पात्रा १
तो. । डीमराज्ररसे शुक्ल गन्धक १ तो. । कञ्ज-
लि करिदेव । पत्रे निम्बान्पातात्र रस, थू-
कूडिर रस, वा मोलकूलेर रस वा कथ,
केतुरेर रस, गिमे शोकर रस, अग्रा-
जितापातात्र रस. सोमराजकाथ एव रज्ज-
चित्रकपत्ररस एतयोक्ते १ तोला क्षारा मा-
डिया मर्षपत्राय वटी करिदेव । रस. की. । मेघ.

खर्परालः । पुं । अत्रत्यविशेषे । नं लाखीपिप-
री । वै. निघ. ।

खर्परिका(री)तुत्यकम् । क्ली. A sort
of collyrium. नेत्रप्रसाधनविशेषे । तुत्याक्षने,
कृत्रिमरसाक्षने । गुणाः—कटु तिक्तं चलुषं रसा-
यनं त्वदीषघ्नं दीपनं बलपुष्टिकरश्च । रा. नि. व.
१२ । खर्परं । थापत्र । मं कलखापरी ।

खर्परीयकम् । क्ली. खर्परीतुत्ये । खर्परं ।
वै. निघ. ।

खर्परीरसकम् । क्ली. खर्परीतुत्ये । कृत्रिम
रसाञ्जन । रा. नि. व. १२ । खर्परं । वै. निघ. ।

खर्व्वः (र्व्वः) । पुं । कुलकपुष्पत्रये । रा. नि. व.
१० । त्रि । इक्ष्वे । अम. ।

खर्व्व्याखः । त्रि । वामने । हे. च. ।

खर्व्वी । स्त्री । नागबलायाम् । रा. नि. व. ४ ।

खर्व्वु(र्व्वु)रः । पुं, क्ली. नदीनिष्पाप । रा. नि.
व. १६ ।

खर्व्वु(र्व्वु)रा । स्त्री । तरदीहृत् । रा. नि. व. ८ ।

खर्व्वजम् । क्ली. तन्नामकफलविशेषे । श्वभू-
ज । गुणाः—“सूत्रलं बल्यं कौष्ठमाकृतजिह्वं गुरु ।
खिन्धं स्वादुतरं शीतं हृद्यं पित्तान्निवापहम् । ते-
षु यशाक्षमधुरं सखारश्च रसाह्वयेत् । रक्तपित्तकरं
तप्तु सूत्रकण्ठकरम्परम् ॥” भा. ।

खर्म्मम् । क्ली. पटवस्त्रे । पीरुषे । मी. ।

खलम् । क्ली. कल्के । मी. । अस्थस्थाने । त्रिका. ।

खलः (काः) । पुं । सूर्ये । ध्रुवरुद्वे । रा. नि.
व. १० । भालवे व्यञ्जनविशेषे । “भालुधानीधुपरी-
योऽतिगुणः ॥ खलं द्रव्युत्पत्ते । फलमूर्त्तैर्धवादानं

अन्नं पाकती घनं । लोहवरखल इत्यन्ते दीपलाः
खल्योनिवत् । कल्की तिलशलाटूनां तिलकल्कश्च
तत्समः । दध्नः सरीऽन्नः सन्नेहः खली इति प्रवा-
हिकाम् ॥” श्रीकृष्णः अपराजितश्च नामापरी
खलावपि । वा.चि.१।१२७.२४४ । तमालहवे ।
श.च. । जि । नीधे । अधमे । मी ।

खलकाम्बलिकाः । पुं । तिलकल्के । वै.निघ.।

खल(लि)तिः । पुं । इन्द्रलुप्तरीगणि । टे-
के । हे.चु. । त्रिका. ।

खलमूर्त्तिः । पुं । पारदे । श.च. ।

खलयूषः । पुं । खड्यूषे ।

खलाधारा । स्त्री । तैलपायिकायाम् । तेल
पोका । जटा. । [इत्यपि पाठीऽस्ति ।

खलिः । पुं । तिलकिट्टे । रा.नि.व.१६ । खल

खलिद्रुमः । पुं । सरलदेवदारौ । वै.निघ. ।

खलि(ली)नः । पुं, स्त्री । खलीने । नांशांश ।
अ.टी.रा. । [खलसमूहे । अम. ।

खलिनी । स्त्री । कण्ठतालमूल्याम् । वै.निघ. ।

खलिशः } पुं । (Tricopodus colisa.)

खलेशः } मन्थविशेषे । थलेश माह । हारा ।
यादिलं कषायत्वं वायुकोपनत्वं रुचलं सधुलं शल-
हरत्वं किञ्चिदामन्नलक्ष । राज.२५ । रा.नि.व.१६ ।

खलुरेपः । पुं । स्रग्विशेषे । श.च. । [जटा. ।

खलेधानी । स्त्री । खले पशुबन्धनदारुणि ।

खलेवाली । स्त्री । खले गोबन्धनकाष्ठे । श्रे-
काठि । हे.च. ।

खल्लः । पुं । क्षातकपचिणि । मे. । चर्मेणि ।
थान । त्रिका. । क्षीषधमर्द्धनपात्रे । थल । स्त्री ।
वाजिदन्तायस्य निजकृणाले । “निजकृणाल दन्तायं
खल्लमित्यभिधीयते ॥” ज.द.४४. ।

खल्लकी । स्त्री । शर्करायां । थोड़ । वै.निघ. ।

खल्लिका । स्त्री । पिष्टकादिभर्त्जनपात्रे । श.च. ।

खल्लि(ली)टः । जि. खलती । श.र. । त्रिका. ।

खल्ली । स्त्री । हलादी शिरामीटने । थानधन्ना ।
वि.वी.विष्की.चि. । “खल्ली तु पाटजनीरुकरमू-
कायमोठी” सरलदेवदारौ । वै.निघ.वा.व्या.चि. ।

खलीवर्धनः । पुं । दन्तवेष्टजरीगविशेषे । मा-
रुतेनाधिकी दन्ती जायते तीव्रवेदनः । खलीवर्ध-
नसंशोऽसौ सन्नाते रुक् प्रशस्यति ॥ भा.म.४३.
मुखरी.चि. । [निघ. ।

खल्वटः । पुं । कासरीणि । मं खोक्ला । वै.

खल्वटः । पुं । खलती । हे.च. ।

खल्वुका । स्त्री । नाभिग्रहे । र.सा.सं. ।

खवल्ली । स्त्री । आकाशवह्नाम् । रा.नि.व.२ ।

खवारि । स्त्री । आन्तरिबोदके । रा.नि.व.१४ ।

खवासः । पुं । हिमे । हारा. । [व.१३ ।

खशब्दाङ्कुरः । पुं, स्त्री । वेदार्थसूची । रा.नि.

खशा । स्त्री । सुरामांस्याम् । मं मरवा । श.च. ।

खशेटः । पुं । खलिसमर्थ । त्रिका. ।

खखासः । पुं । वायौ । त्रिका. ।

खसः । पुं । पामायाम् । थेश्म् त्रेश्म् । वीर-
णमूले । वै.निघ.वा.व्या.चि. ।

खसकन्दः । पुं । वाराहीकन्दे । वै.निघ. ।
चीरीग्रहणे । श्रीत्रीश गांछ । प.सु. । चीरकचु-
कोहवे । र.मा. । [डोत्रि. र.मा. ।

खसगन्धः । पुं । चीरकचुक्षाम् । श्रीत्रक-

खसतिलः । पुं । खखसे । पोख्ता गांछ ।
गुणाः—“तिलमेदः खसतिलः कासश्वासहरः स्मृ-
तः । स्याद्वा खसफलीकृतं वल्कलं शीतलं सधु ।
याद्वि तिलकषायश्च वातकृत्तल्कफासहृत् । धातूनां
शीघ्रकं रुचं मदकृष्णप्रिवर्द्धनम् । सुहृमोहकारं रु-
चं सेवनात्सुखनाशयन्म् ॥” भा. ।

खसफलम् । स्त्री । खखसे । पोख्ता, टेण्डि ।
वै.निघ. । [टोमांसी । रा.नि.व.१२ ।

खसश्रवा । स्त्री । आकाशमांस्याम् । श्रुज्ज-
खसर्पणवटी । स्त्री । यक्षपधिकारी । Soo

खपरवटिका ।

खसवीजम् । स्त्री । खखसे । पोख्तापानी ।
हिं खाखसवाना । गुणाः—बन्धं हन्त्यं सुगुह क-
फकारं वातशमनश्च । भा. ।

खखसः । पुं । खनामा नाखवेदेश्य प्रसिद्धः ।

थाक्ती, पोखुनीनां गच्छ । गुणाः—पाकी
मधुरः कान्तिवीर्यबलप्रदश्च । रा.नि.व.४ ।

खखसरसः (सारः) (चीरः) । पुं, स्त्री ।
अहिफेने । वै.निघ. । [मणौ । वै.निघ. ।

खस्फटिकः । पुं । चन्द्रकान्तमणौ । सूर्यकान्त-
खाखसः (तिलः) । पुं । खसतिले । था-
क्ती, पोखु गच्छ । See खसतिलः ।

खाखसतिलोद्भूतम् । स्त्री । खखसे । पो-
खु । वै.निघ. ।

खाजिकः । पुं । लाजायाम् । थै । हारा ।

खाटिः । स्त्री । किण्वे । मी. ।

खाड़(ख)वः । पुं । मधुरास्त्रलवणानामुम-
न्विद्रव्यकृतखाद्यविशेषः । “खाड़वाः फलमधुरास्त्रल-
वणाः सुमन्विद्रव्यजः नामाविधाः” इति शिवदा-
सः । दीपान्तरखर्जूरः । वै.निघ. ।

खात(च)म् । स्त्री । पुष्करिण्याम् । अम. ।

खादनः । पुं । दले । छे.च. । स्त्री । चाहारे ।
वै.निघ. । [तभोजनपात्रे । नकु.१८७८. ।

खादनकोष्ठकम् । स्त्री । अथस्य दिहस्तीव्र-

खादिरः । पुं । विट्खदिरः । खदिरसारः ।
रा.नि.व.१८ ।

खादिरसारः । पुं । खदिरः । थै.प्र. । गुणाः
—कटुत्वं तिक्तत्वं उष्णत्वं कफनाशत्रणकफामय-
नाशित्वं वृश्चिकरत्वं दीपनत्वञ्च । रा.नि.व.८ ।

खाद्यम् । स्त्री । अष्टविधाहाराण्यतमाहारः ।
थातार जिनिष । रा.नि.व.२० ।

खाद्यपत्री । स्त्री । खदिरवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

खानिः । स्त्री । खनी । छे.च. ।

खानिकम् । स्त्री । कुशच्छेदे । दे.३३।लेन
गर्ध । त्रिका. । रत्ने । वै.निघ. ।

खानिष्कम् । स्त्री । अतिशुष्कमांसि । वै.निघ. ।

खानोदकः । पुं । नारिकेलः । त्रिका. ।

खापगा । स्त्री । गङ्गायाम् । छे.च. ।

खारः । पुं । खारीपरिमाणे ।

खारिः (री) । स्त्री । परिमाणविशेषः । अथ

द्रोणचतुष्टयपरिमाणे, शताधिकाष्टाविंशतिभिरा-
वपरिमाणे वा (१२८ भ.) । “चतुरादकी भवेद्द्रोणः
खारी द्रोणचतुष्टयम् ।” वै.निघ. ।

खारिकः । पुं, स्त्री । पुष्करतीर्थसमीपे प्रसिद्धे
महापारेवतफले वृक्षे च । वड़ थै.खू. । रा.नि.
व.११ ।

खार्जूरमुरा । स्त्री । खर्जूरधातकीपुष्पकृत-
मुराविशेषः । वै.निघ. । खर्जूरमये । थै.खू.तर.मै.प्र.
भ. । गुणाः—“माहीकात्पान्तरं क्रिञ्चित् खार्जूरं
वातकोपनं । तदेव विशदं कृच्छ्रकफप्रदं च लघु ।
कषायं मधुरं हृद्यं सुगन्धीन्द्रियवीधनम् ॥” सु.स.
४६७. । पिच्छखर्जूरविकृतिभवं खार्जूरमुच्यते ।
मतान्तरम् । “तालसिन्दीपखर्जूरसूक्ष्मांशुकिञ्च य-
च्छते । यद्रसं तप्तदाह्यं हि विज्ञेयं तत्परायणैः ॥”
तीक्ष्णहृद्ग्रीनकः ।

खालित्वम् । स्त्री । कपालरोगे । टै.क.प्रोग. ।
लक्षणं यथा—“तेजोऽग्निलाघैः सङ्गैश्च भूमिं द-
ग्ध्वाथ कुप्यात् खलतिभ्ररसः । किञ्चित् दग्धा प-
लितानि कुप्यात्तरिप्रलुप्तञ्च शिरोहृष्टाणां ॥” च. ।

खारमरी । स्त्री । गाभारीवृक्षे । वै.निघ. ।

खिखिः । पुं । शृगालविशेषः । थाक्निशानौ ।
मं कीळा । मी. ।

खिक्कि(क्कि)रः । पुं । खिक्की । थाक्नि-
शानौ । मी. । बारिवालकी । गकुप्रवावि.मै.प्र., अ-
नवाला । विश्व.छे.च. ।

खिच्चा । स्त्री । खेचरिकात्रे । वै.निघ. ।

खिदिरः । पुं । चन्द्रे । वै.निघ. ।

खिद्रः । पुं । रोगे । उषा. । [नि.व.४ ।

खिरहट्टी । पुं । महासमझानामुपे । रा.

खिलः । वि. । अपहृते (भूम्वादी) । रा.नि.व.२ ।

खिलाहः । पुं । पाखुकेसरपुष्पे कपिलवर्णा-
ने । “खिलाहः कपिलो बाजी पाखुकेसरवाल-
पिः ।” न.द.१७. । [वैतपीतकः ।] न.द.१७. ।

खुझाहः । पुं । वैतपीतवर्णने । “खुझाहः

खुज्ज(झा)कः । पुं । देवतावृक्षे । र.मा. ।

खड्गः । पुं । वातरक्तरीगे । वै.निघ. ।

खुडकः । पुं । गुल्फे । सु.नि. १५. ४

खुडवातः । पुं । वायुरोगभेदे । वै.निघ. ४

खुड्डाकः । वि । क्षुब्धे । ऋत्वे । कनिष्ठे । च. ।

खुड्डाकपद्मकतैलम् । क्ली । वातरक्ते तैलम् । पाठः — “पद्मकीश्वरयथाहरजनीकाशसाधितम् । स्यात्पिष्टेः सर्ज्ममञ्जिष्ठावीराकाकोलिचन्दनैः । खुड्डाकपद्मकनिदं तैलं वातासदाहनुत् ॥” रस.र. । च.चि. २६५. ।

खु(क्षु)रः । पुं । शफे । पश्चान्तिर थूर । श्मश्रु-
च्छेदनास्त्रे । कुत्र । श.र. । कोलदले । कुलपांता ।
नखीनामगन्धद्रव्ये । मे. । खडादिपादुके । थूत्रे । ।
धरणि. ।

खु(क्षु)रकः । पुं । तिलवले । श.च. । कोकि-
लाचक्षुपे । कुलपांता । क्ली । उत्तमवङ्गे । वै.
निघ. २४. जीर्णज्व.चि. । [कयुक्त. भम. ।

खुरणसः । वि । चिपिटनासिके । ऽष्टो-ना-

खुरसाना । स्त्री । खीरसनीयमान्याम् । वै.
निघ. । पुं । खीरसानदेशीयौत्तमाश्वे । “ताजिकाः
खुरसानाश्च तुषाराद्यौत्तमा हयाः ।” नकुलः ।

खुराकः । पुं । यवनास्त्रे । जनान् । पशौ । वै.
निघ. । [तेत्र ठाँड़ । उपधाने । मे. ।

खुरालिकः । पुं । नापिकभण्डात् । नापि-

खुरासनी-वचा । स्त्री । तद्देशीयवचायाम् ।
त्रेत्त वऽ । मं श्वेतवेखण्ड । वै.निघ. ।

खुरासानी-यमानी । स्त्री । यमानीभेदे. खुर-
रमाण इति महाराष्ट्रादी । गुणाः — “खुरासानी-
यमानी तु कटुः रुचा च पाचिका । गण्डिकोष्णा
मादिका च गुर्वी वातकरी मता । कफनाशकरी
शोक्ता गुणाल्लभ्ये यमानिवत् ॥” वै.निघ. ।

खुरिकापत्रः । पुं । केनीवामपत्रशके । मं
केनी. । वै.निघ. । [भ. ।

खुलकः । पुं । अङ्गापादयोः सन्धी । सु.चि. १८

खुल(ख्व)का । स्त्री । नाभिग्रहे । र.सा.सं. ।

खुल्लम् । क्ली । नखीनामगन्धद्रव्ये । श.च. ।

खुल्लकः । वि । खल्वे । च.टी. ।

खेगमनः । पुं । कालकण्ठपक्षिणि । श.मा. ।

खेचरः । पुं । पारदे । पक्षिणि । क्ली । खेचरा-
न्ने । वै.निघ. । काशीषे । शिटरकम् । र.सा.सं. ।

खेचरा । स्त्री । आकाशवल्गाम् । वै.निघ. ।

खेचराञ्जनम् । क्ली । काशीषे । शिटरकम् ।
वै.निघ. । [पाकराज. ।

खेचरान्नम् । क्ली । खेचरिकायाम् । शिजूड़ी ।

खेटः । पुं । कफे । मे. । अश्वे । क्ली । त्वये । श.र. ।

खेदिनी । स्त्री । अश्नपणींश्च । श.च. ।

खेला । स्त्री । खनामक्यातचुपे । केनी । गु-
णाः — मधुरा शीता स्नानदा रुचिकृदा रा.नि.व. ३।

खेसरः । पुं । अश्वतरे । शेट्कार । रा.नि.व. १६।

खोङ्का(ङ्गा)हः । पुं । श्वेतपिङ्गलवर्णाश्वे । हे.च. ।

खोटः (कं) । पुं, क्ली । यमक, फुट इति ख्याते
रसजारणद्रव्ये । तल्लक्षणं यथा — “खोटकं स्वर्णसं-
तुल्यं समावर्तच कारयेत् । कुक्कुटाङ्गनिभं मृतं प-
टु भेदि भवेद्यदा । आवर्जितं पुनस्तद्वत् खोटव-
द्धरसाकृति । अल्यं कठिनं श्वेतं शिखिना सदृशं
पचेत् । श्वेतपीतगुहलघु सदृसिकथकसन्निभम् ।
अप्रिमध्ये यदा तिष्ठेत्खोटवद्धस्य लक्षणम् । नाना-
वर्णस्तथा खच्छी धृती योऽप्री जलीकवत् । वर्धते
स्तको यस्य जलीकावद्धलक्षणम् ॥”

खोटिः (टी) । पुं, स्त्री । कन्दुरुखोट्टी । च.द.
वा.व्या.चि. । पालङ्गीहचे । श.च. ।

खोड़ः (रः) (लः) । वि । खड्गे । भम. ।

खोरकः । पुं । गर्हभञ्जरे । गजवै. ।

खोलकः । पुं । वल्लीके । उद्देशिणि । शिर-
स्त्राण्ये । पांगुड़ी । चिका. । पूगकोषे । उपावित्र
थोला । मे. ।

खोलिः । स्त्री । तूणे । श.मा. ।

ग

गगनम् । स्त्री । अमघाती । अल । मेघ । रा. नि.व.२३ कनकसुन्दरसि । [See अमघम् ।

गगनमारकगणः । पुं । अममारकद्रव्येषु ।

गगनसुन्दरः । पुं । गङ्गायां रसः । रसः १ तो. गन्धकं १ तो. अमं ८ तो. जलिन वटी का-
थ्यो । मा.२-४ र. । र.चि. । अथः ज्वराति-
सारि—टङ्गणहिङ्गुलगन्धकां प्र. समम् । जीरि-
शीरसिन (थिकहे) ३ भावनाः । मेघ. ।

गगनस्पर्शः । पुं । वायौ । वै.निघ. ।

गगनादिलीहम् । स्त्री । सीमरीणि । “गगनं
चिफला लीहं कुटजद्रुकवयम् । पारदी गन्धक-
स्यैव विषटङ्गणसर्जिकाः । त्वग्लो तेजपत्रच वरं
जीरकयुष्मकं । एतानि समभागानि घृणाचूर्णानि
कारयेत् । तदहं चित्रकं चूर्णम् ॥” अल, जि-
फला, लोह, कुड़ुचि, जिफट्टे, पारा, गन्धक,
विष, मोहागार, थै, माजिमाटी, गुडुवक्,
एला, तेजपत्र, वज्र, जीरा, कृष्णजीरा प्र-
त्येकं समभागं चूर्णं । सर्षपचूर्णं चित्रकचूर्ण-
चूर्णं । र.सा.सं. ।

गगनादिषटी । स्त्री । वातरीणि । अमक
पारदगन्धकतामकमुखलीहतीक्ष्णीहृत्स्वर्णमाचिकं
एषां प्र. समभागं यटीवासकद्राक्षामूकपाण्डितामि
मईयेत् । मा. २ र. । अल, पारा, गन्धक, ताम्रा,
मुण्डुं ७ तीक्ष्णलोह, स्वर्णमाक्षिक प्रत्येकं
समभागं ; यष्टिमधुर काथ, वासाकाथ, किम्-
मिसेर काथ ७ भूमिकृष्णोक्ताथे मर्दन ।
मात्रा २२ति अश्वपान घृत ७ मधु । र.सा.सं. ।

गगनाम्बु (नोदकम्) । स्त्री । नौहारजलि ।
आकाशवारिणि । गुणाः—विदीषन्नं बल्यं रसाय-
नं मिथं रचीघ्नं शीतलम् आक्तादकं ज्वरदाहविष-
घ्नम् । सु.सु.४६च. ।

गङ्गा (ङ्गा, का) । स्त्री । स्वनामख्यातन-
द्याम् । तज्जलगुणाः—शीतं खल्वं स्वादु क्षतिरो-
चकं पथ्यं पाचकं पावनं दण्णामीहन्नं दीपनं प्र-
ज्ञाकरम् । रा.नि.व.१४ । लज्जालुकायां । वै.निघ. ।

गङ्गाचिञ्ची । स्त्री । चिञ्चविशिषे । गांहीन ।
हारा. । [चिका. । See चिञ्चकः ।

गङ्गाटयः । पुं । चिञ्चटमस्ये । चिञ्चि माह ।

गङ्गाधरकाथः । पुं । अतीसारि कष्टटायपर-
नामकायाः । “कष्टटदाडिमजम्बूयङ्गाटकपत्रवर्हि-
ष्ठं । जलधरनागरसहितं गङ्गामपि वेगवाहिनीं
कथ्यात् ॥” कौटु, दाडिम, जाम्, भिङ्गाडा
(हेशादेर) पाता, वाता, मूत्रा, गुट्टे प्रत्ये-
कं २२० र. । भा. ।

गङ्गाधरचूर्णम् (वृहत्) । स्त्री । अतीसारि
चौषधम् । सुताश्लोणाकयष्टीधातकीपुष्पलोध-
बालकविल्वशलाटुमीचरसपाठेन्द्रयवकुटजलगाभा
स्थिवराहकान्तातिविषाणां प्र. चूर्णं समभागम् ।
मूत्रा, श्लोणा, गुट्टे, धाईकूल, लोधा, वाता,
वेणुगुट्टे, मोचरस, आकुनादि, ऐल्यव,
कुड़ुचिहान, आयाहि, वराहकान्ता, आतईठ
प्रत्येकं चूर्णं समभागं । अथयथा—सुकेन्द्र-
यवमीचरसविल्वशलाटुधातकीलोधाणि प्र. सम-
भागानि । गुड्डेन सैवम् । मूत्रा, ऐल्यव, मोच-
रस, वेणुगुट्टे, धाईकूल, लोधाचूर्णं प्रत्येकं स-
मभागं । अपरं यथा—मीचरसमुत्तकयष्टीपा-
ठाश्लोणाकधातकीपुष्पाणि प्र. समभागानि । द-
धिमलुना सैवम् । मोचरस, मूत्रा, गुट्टे, आ-
कुनादि, श्लोणा, धाईकूलचूर्णं प्रत्येकं स-
मभागं । भा.म.१४. ।

गङ्गापत्री । स्त्री । स्वनामख्यातपत्राकविशिषे ।
मं गङ्गावती । कं वट्टगांधारी । गुणाः—कटुः
उष्ण वातघ्नी व्रणरीपणी च । रा.नि.व.१० ।
र.सा.सं.अममारणे । लज्जालुकायां । वै.निघ. ।

गच्छः । पुं । हस्ते । ह.च. ।

गजः । पुं । हस्तिनि । अयं कूलचरलातद्रुणः ।
नागकेशरहस्ते । नागेश्वर गांह । वै.निघ. । गज-
पिपल्याम् । पञ्चतिलहृतम् । गजपुटे । प्रयोगा. ।

गजकणा । स्त्री । गजपिपल्याम् । र.मा. ।
सा.कौ.बाहुशलगुडे । [रा.नि.व.७ ।

गजकन्दः । पुं । हस्तिकन्दनाममहाकन्दशकं ।

गजकर्णा (शी) । स्त्री । करिकर्णवम्बे कन्दशाकविशेषे । हिं हस्तिकर्णा । सं वक्षस्वीकन्द । गुणाः—तिक्ता उष्णा वातकफहरा पाके स्वादुः शीतज्वरघ्नी मन्थुशीथकमिस्रीहृद्युन्मानोदरघ्नी वनगुरणवत् यक्ष्णशीघ्री च । भा.पु.१भ.शाकव. । आसुकर्णिलतायाम् । रा.नि.व.३ ।

गजकर्णिका । स्त्री । कर्कटिकायाम् । कौकु-
ड । वै.निघ. । इन्द्रवारुणीलतायाम् । त्राशानश-
भा । रा.नि.व.३ ।

गजकुसुमः । पुं, स्त्री । नागकेशरश्चे तत्पुष्पे च । नागेश्वर गच्छ वां तांशत्र फूल । भेष. सुखरी.चि.परिसेदा.गुडी. ।

गजकृष्णा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । भा.रुद्रतै-
ले । “गजकृष्णा कटुवातघ्नैभनृहृद्भवर्धनी । उष्णा
निहन्त्यतीसारं श्वासकण्ठामयक्रिमोन् ॥” भा. ।

गजकेश(स)रः । पुं. नागकेशरः । नागेश्वर ।
सि.यो.कृद्दि.चि.एलादिगुडी. । “लवङ्गगजकेशर-
कोलमज्जाः ।”

गजकेश(स)रीरसः । पुं । आमज्वरादौ र-
सः । “गुह्यमृतं विषद्रव्यं व्योषं विफलमेव च । ज-
यपालसमङ्गला भङ्गतोयेन मर्दयेत् ॥” भा. १
रु. । रस.कौ. ।

गजचिर्भ(भि)टः (टा) । स्त्री । इन्द्रवारु-
ण्याम् । त्राशानशभा, गोरकृष्णाङ्गु. । प.सु. ।
रा.नि.व.३ । च.द.गुल्फ.खि. । (टः) गीडुस्त्रायां ।
गोशक. । चिका. ।

गजजातिः । स्त्री । हस्तिजाती । सा त्रिधा
भद्रः मन्द्रः मृगवेति । रा.नि.व.१६ ।

गजदन्तः । पुं । करिदन्ते । शक्तिर दौत ।
वै.निघ. । एतन्मयी श्विघ्नी ।

गजदन्तफला । स्त्री । उङ्गरीनामफलशाक-
लतायाम् । रा.नि.व.७ ।

गजदन्तवत् । स्त्री । मूलके । वै.निघ. ।

गजदन्तिका । स्त्री । हस्तिदन्तायाम् । वा.
उ.१६५. । [अथ हिं बालियापिपल. भा. ।

गजद्रुमः (पादपः) । पुं । नन्दीहवे । गज्रा

गजपिप्पली । स्त्री । (*Scindapsus offi-*

cinalis.) Syn. *Pothos officinalis*. स्क-
नामख्यातहवे । गजपिप्पल । तं गजपिप्पलु । सा
चविकायाः फलमिति केचित् । “चविकायाः फ-
लम्याशैः कथिता गजपिप्पली ।” इति । गुणाः—
दीपनी पाचनी उष्णत्वादसशीघनी याक्ष्णी कटू-
ष्णा रुक्षा सन्धिविर्वर्द्धनी च । रा.नि.व.६ । तत्-
फलं विष्टः दुर्जरं रुचं शीतलं वातकोपनं वि-
पाके मधुरं रक्तपित्तघ्नं । सु.सु.४६अ. ।

गजपुटम् । स्त्री । श्रीषधपुटनार्थं सपादहस्तप-
रिमितनिष्ठाततवत्खाति । उक्ते १० शत, आ-
शत १० शत । “सपादहस्तमानेन कुण्डे निखे
तथायते । वनीपलसहस्रेण पूर्णं मन्थे विधारयेत् ।
पुटनद्रव्यसंयुक्ताङ्गीष्ठिकां सुदृतिं मुले । अथाङ्गी-
नि करण्डानि अङ्गीन्यपरि निःक्षिपेत् । एतद्गजपु-
टम्रीकं ख्यातं सर्वपुटोत्तमम् ॥” भा. । “गजप्र-
माणगम्भीरं शुषिरं क्रमशस्ततः । वितस्त्रितयमुखं
त्रिवितस्त्रितलं तथा । एवं विधाय यत्नेन विशिर-
स्ककरीरवत् । तस्य पादत्रयं सम्यक् पूरयित्वा व-
नीपलेः । भेषज्यकोष्ठिकां तत्र स्थापयित्वा ततः
पुनः । वनीपलेः संवृणुयादितद्गजपुटं स्मृतम् ॥”
गर्भोत्तर २ शत वा १५० शत, ३ दिगंत त-
वा, २ दिगंत मूत्रेण कौडं गर्भं । अचि. । ह-
स्तप्रमाणगर्भो यः पुटः स तु गजाह्वयः । इति
प्रयोगाः । [हि.च. ।

गजप्रिया । स्त्री । शल्लकीहवे । भागविशेष ।

गजबला । स्त्री । गोरक्ष्याम् । गोरक्षकाङ्क-
निश । “नयति गजबलामूलं ।” च.द.कास.चि. ।

गजभक्षः (क्ष्यः) (काः) । पुं । तालहवे ।
अश्वत्थहवे । रा.नि.व.६।११ ।

गजभक्षा (क्ष्या) । स्त्री । The gum oli-
banum tree. शल्लकीहवे । प.सु. ।

गजमदः । पुं । हस्तिमदे । वै.निघ. ।

गजमदहरणी । स्त्री । शिवलिङ्गिनीलता-
याम् । वै.निघ. । [रु. । श.मा. ।

गजमाचलः (मोटनः) । पुं । सिंह । हा-

गजमुक्ता । स्त्री । करिगण्डस्थमुक्तायाम् । वै.
निघ. । [गोद । भेष.कुष्ठ.चि. । सु.चि.६५. ।

गजल(ले)ण्डः । पुं । हस्तिविष्टायां । शङ्खी

गजवल्लभा । स्त्री । गिरिकदलीवृक्षे । वृत्ता-
कला । शङ्खकीवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

गजवाजिप्रिया । स्त्री । भूमिकुशाखे । कुं-
हेकुंगुड । वै.निघ. । [चिकित्साशास्त्रे । चर. ।

गजवैद्यकम् । स्त्री । पालकाय(व्य)क्तगज-
गजाख्यः । पुं । चक्रमर्द्धघुपे । ङा.नि.गं. १ ।
रा.नि.व.४ ।

गजाण्डम् । स्त्री । पिण्डसूले । रा.नि.व.७ ।

गजादनः । पुं । अश्वत्थवृक्षे । र.मा. ।

गजादिनामा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । “ग-
जादिनामाकरहाटकृष्टेः ।” सु.चि.१८५. ।

गजारिः । पुं । गजमादनशङ्खकीवृक्षे । “गजा-
रिस्तुसिंहयोः ।” इडचन्द्रः ।

गजाशनः । पुं । कमलकण्ठे । वै.निघ. । अ-
श्वत्थवृक्षे । मद.व.५ । शालवृक्षे । र.भा. ।

गजाशना । स्त्री । भद्रायाम् । भाँड, मित्रि ।
श.च. । शङ्खकीवृक्षे । पद्मसूले । र.मा. । शणवृक्षे ।
वै.निघ. । [च.द.अर्थ.चि.बहुशालगुडः ।

गजाह्वः । पुं, स्त्री । नागकेशरवरे । तत्पुंये च ।

गजाह्वया । स्त्री । यूथिकाघुपे । श्वेत यूथे ।
रा.नि.व.१० । गजपिप्पल्याम् । भा.पू.१भ. ।

गजाह्वा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । “गजाह्वा
व्याधिघातका ।” भा.पू.१भ. ।

गजेष्टा । स्त्री । भूमिकुशाखे । रा.नि.व.७ ।

गजोपकुल्या । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । वै.निघ.
२भ.ग्रहणी.चि. । भैष.कुष्ठचि. । [निघ. ।

गजोपमः । पुं । कुमाय्या । शूतकुंगद्री । वै.

गजोषणा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । रा.नि.व.५ ।

गज्जा (ह्वा) (ञ्जिका) । स्त्री । मद्यभाखे ।
श.र. । मदिराग्रहं । अम. । रत्नखनी । मी. । गज्जा
इति प्रसिद्धं वणिग्द्रव्यं । गुञ्जायाम् । वै.निघ. ।

गज्जायिका । स्त्री । शक्ताशने । मित्रि, भाँड ।

गठो(डो)त्यम् । स्त्री । साभरापरपर्याधि ल-
वणे । माभर लवणं । रा.नि.व.६ ।

गङ्गः (कः) । पुं । मन्थमदे । गङ्गुहे याइ ।

मी. । गुणाः—मधुरः कषायः शीतः लघुश्च ।
राज.१प. । स्त्री । साभरलवणे । रा.नि.व.६ ।

गङ्गदेशजम् । स्त्री । साभरलवणे । रा.नि.व.६ ।

गङ्गलवणम् । स्त्री । साभरदेशजलवणे । मूत्र-
त्र लवणं । गुणाः—लवणं ईषदकं मलघ्नम् उष्णं
दीपनं कफवाताशोफं कोष्ठशीघ्रनञ्च । रा.नि.व.६ ।

गङ्गाख्य(दिलवण)म् । स्त्री । साभरलवणे ।
रा.नि.व.६ । [१८ ।

गङ्गिः । पुं । तरुणवृक्षे । यूदा वाङ्गु । रा.नि.व.

गङ्गिशः । पुं । तन्नामकमन्थविशेषे । गुणाः—
गङ्गिशो मधुरो याही बन्ध्यो वज्रप्रदी गुरुः । रा-
ज.१प. ।

गङ्गुः (ङ्गुः) । पुं । पृष्ठवर्ग्यी । कुंछ । रा.नि.
व.२० । गलगुडः । पृष्ठगुडः, स च घाटामलकयो-
र्मध्ये मांसवृद्धिः । अ.म. । शल्यास्त्रे । श.र. । कि-
ञ्चलुके । विकान् मन्थसाभरोगे । वै.निघ. । वि ।
कुञ्जे । मी. ।

गङ्गुरः (लः) । वि । कुञ्जे । कुंछ । श.र. ।

गङ्गु(ण्डु)पदः । पुं । किञ्चलुके । कुंछ । मं-
दाणा । अम. । [शर्करायाम् । वै.निघ. ।

गङ्गोलः । पुं । गुडः । उष्णः । यासि । ह.च. ।

गङ्गु(ङ्गु)कः । पुं । सीवर्णशङ्करः । (गङ्गादि
गङ्गु । श.र. ।

गङ्गा(द्या)ण(ल)कम् । स्त्री । ४८ अथवा
६४ रक्तिकमाने । लीलावती । वैद्यकम् । शाण-
घटके, शताधिकद्विनवतिरक्तिकामु वा । २ तो-
ला । “गङ्गाणोमापकैः षड्विः... । त्रिभिः शाणै-
र्भवेत्सीला पञ्चगङ्गाणकं विदुः ।” तोडनानन्दः ।

गणः । पुं । अजमोदायाम् । द्राक्षणी । मं कि-
रमाणीभास्वा । वै.निघ. । चौरनामगन्धद्रव्यं । मी. ।

गणकर्णिका । स्त्री । इन्द्रवारुण्या । रा.नि.व.१ ।

गणपीठकम् । स्त्री । वचसि । श.च. ।

गणरूपः (कः) । पुं । पर्कवृक्षे । आकल
गङ्ग । अम. । जेताकवृक्षे । र.मा. । मन्दारकं ।
प्रङ्गाकं । रा.नि.व.१० । See राजार्कः ।

गणरूपी (रु) । पुं । जेताकं । श्वेत आक-

न । र.मा. । अर्कवृक्षे । वै.निघ. । रक्ताक्षे । रा. नि.व.१० ।

गणवतीसुतः । पुं । दिवोदासे । “धन्वन्तरि-
दिवोदासः काशिराजः सुधीवः । पालिकाश्या
गणवती करणचिरासुतः ।” पालिकाश्या । त्रिका. ।

गणहासः (कः) । पुं । चीरनामकगन्धद्रव्ये ।
चीरा इति पश्चिमदेशे । शै.ले. । मं गटीला ।
रा.नि.व.१२ । चण्डालकन्दे । अजमोदायाम् । द्रा-
क्षुनौ । वै.निघ. ।

गणिका । स्त्री । यूथिकापुष्पवृक्षे । यूँहेकुलनद्र
शास्त्रे । र.मा. । श्वेतयूथिकायाम् । श्वेत यूँहे
शास्त्रे । रा.नि.व.१० । पीतयूथिकायां । वै.निघ. ।
गणिकारिकायाम् । गणित्ति । श.र. । हस्तिन्यां ।
जटा. ।

गणिकारिका । स्त्री । (Premna serati-
folia. Syn. P. Spinosa.) चूद्राग्रिमख्ये ।
छाते गणित्ति । तै. चिरिनेल्लिचेट्टु । गुणाः — क-
टूष्णतिक्तवातकफशोफशेष्माग्रिमान्याशीमलविष्टभ-
अमहरी । रा.नि.व.६ । Sec अग्रिमस्यः । गणि-
कारीपुष्पवृक्षे । वै.निघ. ।

गणिकारो । स्त्री । पुष्पवृक्षविशेषे, कीडण-
देशे खनाम्ना प्रसिद्धे । वानखोशुलनद्र शास्त्रे । मं
गणरी । गुणाः — अतिसुरमिः । विदाषघ्नो दाह-
शीपघ्नरा कामोद्दीपनी च । रा.नि.व.१० । गणि-
कारिकायाम् ।

गणेरुः । पुं । कर्णिकारवृक्षे । कर्णिकानूलेन
शास्त्रे । पारिमद्रव्ये । वै.निघ. । स्त्री । हस्तिन्यां ।
मै. । [चि. वै.निघ. ।

गणेरुकः (का) । पुं. स्त्री । गणिकारिपुष्पवृ-

गणेशः (कुसुमः) । पुं । रक्तकरवीरवृक्षे । रा.
नि.व.१० । [सू.लानि ।] अर्ककाशः ।

गणेशप्रियः । पुं । रक्तकरवीरे । “गणेशप्रिय-

गणेशभूषणम् । स्त्री । सिन्दूरे । रा.नि.व.११ ।

गणोत्साहः । पुं । गण्डके । गण्डात्र । त्रिका. ।

गण्डः (कः) । पुं । खड्गिनि । गण्डात्र । मै. ।
कपोलदेशे । शा.नि.व.१८ । रोगविशेषे ।
“निबद्धः श्वयधुर्यस्य सुखवृत्तम्वते गले । महान्वा
यदि वा फ्रस्वसं गण्डमिति निर्दिशेत् ॥” सु.नि.

११५. । करिकपीले । अम. । गन्धौ । चि. १
पिटके । मै. । [१८५. १

गण्डकर्णः । पुं । बाह्यदीर्घकपालकण्ठे । सू.

गण्डकारी । स्त्री । वराहकान्तायाम् । वरा-
हान्ता । श्वेतलज्जालुकायाम् । लज्जावती । र.
मा. । खदिरौष्ठे । अम. । श.च. ।

गण्डकाली । स्त्री । खदिरौष्ठे । अम. । का-
कजहायां । ककशाष्टे । शल्लकीवृक्षे । वै.निघ. ।

गण्डकी । स्त्री । इक्षुदण्डे । आथ. । नकुल.
१२५. ।

गण्डकुसुमम् । स्त्री । गजमदे । हारा. ।

गण्डगात्रम् । स्त्री । (Aunona squamo-
sa.) आतापिकले । आता, पाना । हिं शरी-
फा । मं शीताफल । गुणाः — “गण्डगात्रं हिमं ठ-
ष्यं वातपित्तनिघ्नं । श्लेष्मणं तर्पणं शमनं वान्युद-
शनिपीडनम् ॥” अचि. । श.च. ।

गण्डगोपालिका । स्त्री । आमवाटिकास्थ-
कीटविशेषे । आशु.प्रा.का । हिं गण्डगुयारि । भा. ।

गण्डदूर्वा । स्त्री । जलीपरिजायमानदूर्वावि-
शेषे । दूस्त्राविशेषे, शै.ले. दूस्त्रा । हिं गाखरि
दुविपाच । मं गण्डदूर्वा गाढीहरियाली । कं
सोनगते । गुणाः — मधुरा शीतला वातपित्तज्वर-
घ्नो हृन्दीघ्नो भस्मलणाग्रमघ्नी च । रा.नि.व.८ ।
“गण्डदूर्वा हिमा लोहद्राविष्णी याद्विष्णी लघुः ।
तिक्ता कषया मधुरा वातकृत्कटुपाकिनी । दाह-
लणा बलासासकुष्ठपित्तज्वरापहा ॥” भा. ।

गण्डफलकः । पुं । प्रशस्तगण्डस्थले । श्रु.श्रु
गण । वै.निघ. ।

गण्डमाला । स्त्री । Inflammation of the
glands of the necks &c. खनामस्यात-
गलरोगविशेषे । गण्डमाला । तस्य सम्प्रतिरूपे—
“कर्कशकोलामलकप्रमाणैः कलांसमन्यागलवङ्गशे-
षु । मेदःकफाभ्यां चिरमन्दपाकैः स्याद्गण्डमाला
बहुभिश्च गण्डैः ॥” मा.नि. । “मेदस्याः कण्डमन्या-
लकलावङ्गश्या मलाः । सर्वान् कठिनान् क्षि-
यान्वासाः मलकाजतीन् । अवगाढान् बहून् ग-
ण्डान् चिरपाकांश्च कुर्वते । पचन्तेऽप्यत्र जलस्यै
सर्वान्येऽतिकण्डुराः । मण्डान्ये भवन्त्यान् दीर्घ-

कालानुबन्धिनः । गण्डमालापची धैर्यं दूर्ध्वं च-
यद्विभाक् । तां त्यजित्स्वरक्तर्हिपार्श्वरक्तसपीन-
सां ॥ वा.उ.२६५. । “कूर्द्धिर्वरिचनं स्वेदी नखं
धूमः शिराव्यधः । अग्रिकर्षं सारयोगः प्रलेपो
लहानि च ॥ पुराणघृतपानश्च और्ध्वलोहितशा-
लयः ॥” इति पथ्यापथ्यम् ।

गण्डमालिका । स्त्री । गण्डमालायाम् ।
लज्जालुकायाम् । रा.नि.व.५ ।

गण्डरोगः । पुं । अथस्य मुखरोगभेदे । “ग-
ण्डाभ्यन्तरी गण्डः गण्डरोग इति स्मृतः ।” ज.
द.२६५. ।

गण्डशैलः । पुं । ललाटे । हे.च. ।

गण्डस्थलम् । स्त्री । कपोलदेशे । वै.निघ. ।

गण्डाङ्गः । पुं । खड्गिनि । ग.उ.३. श.च. ।

गण्डारिः । पुं । कीविदारवृक्षे । त्रु.का.श.न.
गा.ह. भा. । मन्थविशेषे । वै.निघ. ।

गण्डालजी । स्त्री । गण्डजरीगे । लक्षणं —
“गण्डालजी स्थिरः शोफः गण्डे दाहज्वरान्वि-
तः ॥” वा.उ.२१५. ।

गण्डालिनी (ली) । स्त्री । गण्डदूर्वायाम् ।
रा.नि.व.८. । श्वेतदूर्वायाम् । अम. । सर्पाच्याम् ।
सू.श.क. वा.श. । भा. । [सु.शा.५५. ।

गण्डास्थि । स्त्री । कपोलास्थिद्वये । च.शा.७५. ।

गण्डः । पुं । चपुषे । कण्ठमणौ । तदुशाखा-
याम् । वै.निघ. । तदुकाण्डे । हे.च. ।

गण्डीरः । पुं । शाकविशेषे । गण्डीनी, शालि-
क्ष, अमर्ष शाक, शुनछिद्रि । अ.टी.भ. । च.सू.४
अ. । मन्त्रिष्ठायाम् । सुहीठवे । रा.नि.व.८. ।
कटुशरणे । वै.निघ. ।

गण्डीराद्यतेलम् । स्त्री । मण्डलकटिमादि-
कुष्ठरोगेषु हितम् । “गण्डीरिकाचित्रकमाकंवाकं-
कुष्ठदुमलम्बवधैः समूचैः । तैलम्यचेत्”..... ।
तेल ४ भ. । गोमूत्र १७ भ. । कक—सू.श्री-
श्रीर वा शङ्खिठा, चित्रकमूल, डूङ्गराज, आ-
कन-आटा, कुडू, कुटेजश्च वा । सोर्गागुहाल
एवम् तैलकृत् लवण मिलित १ भ. । च.द. ।

गण्डीरिका (री) । स्त्री । सुहीठवे । मन-
जा निक्षुब्ध, तैलकटि निक्षु. । रा.नि.व.८. । च.

द.गण्डीराद्यतेकि । मन्त्रिष्ठायाम् । प.सु. । शाक-
विशेषे । भा.म.प्रमि.च. । इ.श्री. । रक्तकाचनश्च ।
वै.निघ.संय.इ.श्री.च.पा.श्रीरीरुते । [गटा- ।

गण्डुः । पुं, स्त्री । कन्धौ । वै.निघ. । लपधाने ।
गण्डूपदः । पुं । किञ्चुलुके । कै.८८। । अम. ।

गण्डूपदभवम् । स्त्री । शीयके । हे.च. ।

गण्डूपदाद्यतेलम् । स्त्री । त्रणरीगे हितम् ।
कटुतेलं ४ श. पाकार्थजलं १६ श. कल्काद्येगण्डू-
पदः (कै.८८।) १ श. । अथवा कटुतेलं १ श.
कल्काद्येगण्डूपददशकं (कै.८८। १०८।) । च.द. ।

गण्डूपदी । स्त्री । जलपिप्पल्याम् । वै.निघ. ।
तुद्रकिञ्चुलुकायाम् । अम. ।

गण्डूली । स्त्री । गण्डदूर्वायाम् । वै.निघ. ।

गण्डूषः (धारणं) । पुं, स्त्री । चुलुके । गण्डू-
ष । स्नेहक्षीरकषायादिद्रवैर्मुखापूरणं गण्डूषः ।
आपूर्य च मुखेन धारणं गण्डूषधारणमुच्यते । त-
स्य द्रव्यमात्रा द्रवद्रव्यं पलमात्रं सूक्ष्मवर्णस्य च को-
लप्रमाणम् । तद्धारणमात्रा — “आसज्यया तु
या मात्रा गण्डूषे सा प्रकीर्तिता ।” च.द. । तत्र
गण्डूषधारणं तावत्कार्यं यावत्कफपूणीस्यता दीघ-
च्छेदः नेत्रत्राणमुत्तिष्ठ भवेत् । गण्डूषयतुर्विधः सि-
द्धनशननशोधनरीपणभेदेन । “स्निग्धाण्यैः स्नेहिकी
वाते स्वादुश्चैतेः प्रसादनः । पिप्प कटुस्त्रलवणैश्च-
ण्यैः संशोधनः कफे । कषायतिक्तमधुरैः कटुर्ह-
रीपणी व्रणैः । इति । दद्याद्भवेष्टु चूर्णस्य गण्डूषं
कीलमात्रकम् । कर्षप्रमाणः कल्कस्य कवल्कं दीयते
बुधैः । धातून् पञ्चमाहर्षाङ्गगण्डूषाः कवलादयः ।
व्याघ्ररपचयक्षुष्टिवैशद्यं वज्रलाघवं । इन्द्रियाणां
प्रसादस्य गण्डूषे विधत्ते भवेत् ॥” भा. । आसचारौ
सुखे पूर्णं गण्डूषः कवलीत्यन्या । द्रवेषु दद्याद्युषं
हि गण्डूषे कर्षमात्रकम् ॥ पलमात्रं द्रवं सर्वं ग-
ण्डूषे दापयेद्बुधः । द्रवेषु कार्यार्थं गण्डूषः कल्केन
कवलः स्मृतः । कल्कः शकलरूपः स्यात्तु सूक्ष्मं
प्रदापयेत् ॥ एकविंशच्चतुःपञ्चवारान् कृत्यादना-
लसः ।” करिष्येष्टायभागे । प्रस्तुतिपरिते । मी. ।

गण्डोलः । पुं, स्त्री । शुङ्गे । चिका । शर्करा-
याम् । यासि । वै.निघ. । [रीप्रादि. ।

गतशोकः । पुं । अशोकवृक्षे । वा.सू.१५५.

गतात्तवा । स्त्री । निवृत्तरजस्वायां वृक्षायां स्त्रियाम् । रा.नि.व.१८ ।

गतिः (कः) । स्त्री, पुं । नाडीभेदे । नाडी । नाडीत्रये । मे । अश्वस्य गतिविशेषे । घोडांत्रे चान्, कदम् । प्र. । तद्यथा — “सङ्कीर्णा विकटभ-
ष्टा वक्ता सौष्टववर्जिता । अश्वस्य बलिता चैव वाजिनां निन्दिता गतिः ॥ षोडशच्छीटिकाभिस्तु करवेष्टितजानुभिः । शतं दिगुणितङ्गला हस्तानां पुनरति यः ॥ स श्रीप्रगतिरित्युक्तो वाजी धन्यः । प्रोधानैः । दंशहीना भवन्नेते मध्यमाधमगा ह-
याः ॥ दूरसुखिण्य यः पादांस्त्राङ्गारान् स्पर्श-
न्निव । पुनर्याति सुसंघटी वाजी भद्रगतिस्तु सः ॥ पूजिता वृषमातङ्गसिंहशार्ङ्गलगाभिनः । अतीत्य-
गतयो नेष्टाः सर्वदैव तुरङ्गमाः ॥” ज.द.७अ. ।
“गतयः षड्बिधा धाराः स्कन्दिनं रचितं मुतम् । धीरितकं बलितस्य तासां लक्ष पृथक् पृथक् ॥”
द्वित श्रुतः । “धीरितं बलितं मृत्युत्तेजितीतेजि-
तानि च । गतयः पञ्च धाराख्यामुरङ्गानां क्रमा-
दिमाः ॥” छे.च. । “गतिः मुता चतुष्का च तद-
न्मध्यजवापरा । पूर्णवेगा तथा चास्या पञ्च धाराः प्रकीर्तिताः ॥” “गतिरेका मुता चास्य चातुरीया द्वितीयका । वेगसम्बिच्छतौया च धारा वेगवती तुरी ॥ धारा तु पञ्चमी प्रीक्ता न श्योति न पश्य-
ति । सर्वकर्मक्षती वाजी तस्यासां पारिवर्जयेत् ॥”
नकुल. ।

गदम् । स्त्री, पुं । विषे । कुक्षीषधी । कूड । रा.नि.व.६।१२ । वै.निघ.पल्लवसन्निपात.चि. । रोगे । रा.नि.व.२० ।

गदघ्नः । पुं । नन्दीवले । वै.निघ. ।

गदनिश्चयः । पुं । माधवीयरोगनिश्चयकयन्त्रे ।

गदसुरारिः । पुं । प्रीदामज्वरे रसः । “रस-
बलिशिल्लीहव्योषताम्राणि तुल्यान्यथ सदरदनागं भागमेतन्नादित्, भवति गदसुरारिश्चास्यगुणाहयं ।”
द्रग, शङ्ख, मनहाल, ज्योह, जिक्कट्टे, त्राय,
शिशुल, नीष.आठोटोक गमडांग । र.सा.सं. ।

गदविनोदनिघण्टुः । पुं । वैद्यकनिघण्टु-
भेदे ।

गदहरः (री (रन्) । पुं । वैद्ये । वै.निघ. ।

गदा । स्त्री । पाटलवृक्षे । श.च. ।

गदाख्यम् । स्त्री । कुष्ठे । कूड । र.सा. ।

गदागदी । पुं वि. । अश्विनीकुमारौ । चिकाम् ।

गदाग्रणीः । पुं । चयरीगे । रा.नि.व.२० ।

गदारातिः । पुं । शीषधे । रा.नि.व.२० ।

गदार्तिका । स्त्री । गीजिह्वायाम् । पार्थिव-
कूटि । वै.निघ. ।

गदाह्वयम् । स्त्री । कुष्ठे । कूड । श.र. ।

गदी (इन्) । वि. । रोगिणि । वै.निघ. ।

गद्वदः । पुं । वातव्याधिविशेषे । ठो०९ला ।
सु.स.१अ. । See मिन्निनः ।

गन्ता । वि. । संवरणशीले । सु.शा.३अ. ।

गन्धम् । स्त्री । अगुरुणि । कृष्णागुरुणि । रा.
नि.व.१२ ।

गन्धः (कः) । पुं । Sulphur. खनामस्थान-
खनिजीपधातौ । शङ्खक । हिं गन्धक । फार्मि
गीगिर्द । “श्वेतहीपे पुरा देव्या क्रौडन्या रजसा-
मुतं । दुर्लभं तेन वस्त्रेण स्नातायां चौरनीरधी ।
प्रसृतं यद्रजस्तस्माद्गन्धकः समजायत ॥” भा. ।
स च रक्तपीतश्वेतकृष्णलात् चतुर्विधः । पीतः श्वी-
षधेषु, श्वेतः चर्मरोगेषु वाष्पप्रयोगेषु च व्यवहा-
र्यः । र.सा.सं. । “चतुर्धा गन्धकः प्रीक्ती रक्तः
पीतः सितोऽसितः । रक्तो हेमक्रियासक्तः पीतश्चे-
तौ रसायने । व्रणादिलेपने श्वेतः कृष्णः श्वेष्टः सु-
दुर्लभः ॥ गुणाः — कटुकः वीर्याण्यसुवरः सरः ।
पित्तलः कटुकः पाके कष्टवीर्यसर्पजन्तुजित् । ह-
न्ति कुष्ठचयसीहकफवातान् रसायनः ॥ अशोधि-
तो गन्धक एष कुष्ठं करोति तापं विषमं शरीरे ।
शीषश्च रूपस्य बलं तथौजः शक्तं निहन्नेत्रव करो-
ति चाक्षम् ॥” भा.पू.१भ. । तच्छुद्धिः — “लौहपात्रे
विनिविध्य छतमग्नौ प्रतापयेत् । तप्ते तस्य समानश्च
निःक्षिपेद्गन्धकं रजः । विद्रुतङ्गन्धकं शाला दुग्ध-
मध्ये निधापयेत् । एवं गन्धकशुद्धिः स्यात्सर्वकार्येषु
योजयेत् ॥” एवं विफलाजलध्वजराजस्वरसादी
निःक्षिपेदिति मतान्तरम् । सा.कौ. । शुद्धगन्धक-
गुणाः — “शुद्धगन्धो हरेद्दोगान् कुष्ठस्युज्वरादि-
कान् । अग्निकारौ मन्त्रागुणौ वीर्यवर्द्धिं करोति

च ॥” र.सा.सं.५च. । आनीदे । विप्र. । सुद्ररी-
त्रे । वै.निघ. । श्रीभाञ्जन४वे । श.र. । गन्धरसे ।
वै.निघ. ।

गन्धककजलिः । पुं । सन्निपातज्वरे दीयः ।
पाठः—“कण्टकारी सिन्धुवारसथा नाटकरञ्जकं ।
अमीषां रसमादाय कृत्वा खर्परखण्डके । प्रलिप्य
गन्धकं तत्र ज्वालां गृहप्रिना दहेत् । गन्धके खेह-
तापने प्रारदं तत्समञ्जिपेत् । मिश्रीकस्य ततो द्वा-
भ्यां द्रवं तमवतारयेत् । आसद्द्वयेतथा तन्तु यथा
स्यात्कज्जलप्रभम् । ततस्तु रक्तिकामस्य जीरकस्य
च माषकं । माषिकं लवणस्यापि पर्णे कृत्वा प्रदा-
पयेत् । ज्वरे त्रिदोषजे घोरं जलमुष्णं पिबेदनु ॥”
रस.र. ।

गन्धकतैलम् । क्ली । कर्षनाद्यां हितम् ।
“निशागन्धपत्रे हे तु कटुतैलं पलायकं । धूर्तपत्र-
रसे सिद्धं कर्षनाङ्गीजितुतमम् ॥” कटुतैलं ८ प.
धूलूपत्ररसः ८ प. । कल्कः—हरिद्रा १ प. ग-
न्धकः १ प. एकत्र पचेत् । रस.र. ।

गन्धकान्दकः । पुं । कर्शरी । रा.नि.व.८ ।

गन्धकाली । स्त्री । प्रियङ्गी । च.द.विष.चि. ।
चम्पककलिकायाम् । वै.निघ. ।

गन्धकारी । स्त्री । श्वेतलज्जालुके । शङ्खकौठवे ।

गन्धकाष्ठम् । क्ली । अगुरुकाष्ठे । त्रिका. । श-
वरचन्दने, ईष्यतीतचन्दने । रा.नि.व.१२ । कृष्ण-
गुहणिवै.निघ. । व्या.एकादशशती, प्र.तैले ।

गन्धकी । स्त्री । सङ्गव्याम् । शानूरे । च.द.वा. ।

गन्धकुटी । स्त्री । सुरामांस्याम् । रा.नि.व.१२ ।

गन्धकुसुमा । स्त्री । कोङ्कणदेशे ख्याते गन्धि-
कारीपुष्पवत् । रा.नि.व.१० ।

गन्धकेलिका । स्त्री । कसूर्याम् । रा.नि.व.
१२ । गन्धमालयाम् । वै.निघ. ।

गन्धकोलिका । स्त्री । गन्धमालतीतुल्ये गन्ध-
द्रव्यविशेषे । गुणाः—“स्निग्धोष्ण कफघ्नित्ता सु-
गन्धा गन्धकोलिका । गन्धकोलिकया तुल्या विप्र-
या गन्धमालती ॥” भा.क.व. ।

गन्धखेड़(क)म् । क्ली । गन्धवीरणे । शक्र वे-
णी । एतच्च सुगन्धि ईष्यति रसायनं स्निग्धं मधुरं
शीतलं कफपित्तघ्नमहरणं । रा.नि.व.८ ।

गन्धगर्भः । पुं । विलम्बवे । वै.निघ. ।

गन्धगृहा । स्त्री । सुरामांस्याम् । वै.निघ. ।

गन्धग्राही । स्त्री । नासिकायाम् । वै.निघ. ।

गन्धचेलिका (ली) । स्त्री । लताकसूर्याम् ।

प.सु. । कसूर्याम् । गृशनाडि । त्रिका. । जवा-
दिकसूर्याम् । शोठिणी । वै.निघ. ।

गन्धजातम् । क्ली । तेजपत्रे । श.र. ।

गन्धजा । स्त्री । नासायाम् । हे.च. ।

गन्धतण्डुलः । पुं । सुगन्धशाली । रा.नि.व.१६ ।

गन्धतुलसी । स्त्री । सुगन्धतुलसीतुपे । जलज-
जुलमी, (तापजुलमी) । प.सु. ।

गन्धतृणम् । क्ली । Andropogon schoe-
nanthus.) खनामख्याततृणे सुगन्धतृणे वा ।
शक्रजृण, शृङ्गिक जृण । गुणाः—सुगन्धि ईष्यति
रसायनं मधुरशीतं कफपित्तघ्नमघ्नं । रा.नि.व.
८ । बालके । वै.निघ. ।

गन्धतैलम् । क्ली । पकृतैलविशेषे । आवर्तमान-
नदुग्धे गन्धकरजी दत्त्वा तज्जातदधिजं घृतं गन्ध-
तैलमुच्यते । इदं गल्लुकुष्ठे लिपनभक्षणाद्वितम् ।
“आवर्तमाने पयसि दत्त्वा गन्धकजं रजः । त-
ज्जातदधिजं सर्पिर्गन्धतैलं वदन्ति हि । गन्धतैलं
गल्लुकुष्ठं हन्ति लिपाद्य भक्षणात् ॥” अचि. । म-
तान्तरं यथा—“अर्कचौरैः सुहृदीचौरैर्वस्त्रं लिप्यन्
सप्रधा । गन्धकं नवनीतेन पिष्टा वस्त्रं प्रलेपयेत् ।
तद्द्विचिर्जालिता दण्डे धृता धार्या त्वधोमुखी । तै-
लं पतत्यधः पात्रे बाह्यं योगेषु योजयेत् ॥” भैष. ।
अन्यत् भद्ररीगे हितम् । सु.चि. १५.सू.४५ । अपरं
सत्रण्यभधाधिकारे । चतुःशरावोचितकण्ठातिलान्
गृहीत्वा वस्त्रेण पीठलीबद्धान् कृत्वा क्षीतोर्जले नि-
मज्ज्य रात्रौ स्थापयेत् । ततो दिवसे आतपे शोष-
येद्दिनसप्तकं यावत् । ततिलतुल्यपरिमाणे गन्धदुग्धे
रात्रौ तिलान् प्रक्षिप्य दिवा प्रसार्य आतपे शोष-
येत् । तदनुभाष्यद्रव्यसमयष्टिमधुकायेन ततः पुनः
चौरिण विभाव्य शोषयित्वा चूर्णयेत् । अथ काको-
ल्यादिचूर्णे तिलचूर्णचतुर्धासं वा समं वा गृहीत्वा
तिलचूर्णेन मेलयेत् । ततः एलादिगन्धद्रव्यधृतं
चौरं तावन्मानं बाह्यं यावता पीठनार्थं समस्तं
तिलादिचूर्णम् आर्द्रं भवेत् । (इति हृदीपदेशः ।)

एवंविधं निष्पीडितं तैलं काकील्यादिशतपुष्पात्मै-
स्तथा एखादिग्रहाटकान्तैः कल्कद्रव्यैः तैलचतुर्गु-
णजलेन यथाविधि पाच्यं । चोरगुल्मा चीरविदारि,
अनन्ता दूर्वा, मधूलिकं नर्कटहस्तितणम् । च.द.।

गन्धत्वक् । स्त्री । एलबालुके । रा.नि.व.४ ।

गन्धदला । स्त्री । अजमोदायाम् । वनयमानी ।
रा.नि.व.६ ।

गन्धद्रव्यम् । स्त्री । पक्वतैलसुवासनद्रव्ये । शक्र
गन्धना । तानि यथा — “एलाचन्दनकुङ्कुमागुरुमु-
राक होलमांसीशटीश्रीवासकृदश्विपणशशश्टौ-
श्रीवज्रोशोरकम् । कम्पूरीनखपूतिगन्धजलमुश्रीश्री-
नखश्रादिकं गन्धद्रव्यमिदं प्रदेयमखिन्नं श्रीविणुतै-
खादिषु ॥” च.द.। अथ यथा — “कुष्ठञ्च नलि-
का पूतिशरं चेतवन्दनं । जटामांसी तेजपत्रं
नखौ खगमदः फलं । क होलकुङ्कुमश्रीचं लताक-
मूरिका वचा । मूलीलागुरुमुलाश्च कर्पूरं यश्विपर्ण-
कं । श्रीवासः कुन्दरुदवकुपुमश्मसाहका । सिद्ध-
की मिषिका मेथो भद्रमुलं तथा शटी । जाती-
कोपः शैलजञ्च देवदारु सज्जोवकम् । एतानि ग-
न्धद्रव्याणि ॥” तत्कुङ्गादिकं पञ्चपल्लवतोयेन भव-
ति । “आमजम्बुकपिप्पलां वीजपूरकविल्वयोः ।
गन्धकर्मणि सर्वत्र पत्राणि पञ्चपल्लवम् ॥” भैष. ।
गुणाः — रूच्यं दीपनं पाचनं सुखदीर्गम्यहरं मेद-
यमघ्नञ्च । रा.नि.व. ।

गन्धद्रावकम् । स्त्री । अर्कीकृतौषधविशेषः ।
द्रावकविशेषः । साधनविधिः यथा — “काशीवं
यश्चकं वापि सन्दहेयान्वयोगतः । सोरकञ्चापि
(मोत्रा) सन्दह्य हयोर्धूमं विमिश्रयेत् । शीषपात्रे-
ऽम्बुवापेण द्रावकं तेन जायते ॥ निर्वर्जलं तत्र सि-
वेत परं दाहकरं हि तत् । चतुर्दशगुणैस्तोयैर्युतं
विन्दुमितं पिबेत् ॥” अत्रि. ।

गन्धधूमजः । पुं । स्वादुनि अगुरुसारे । श-
ङ् अशुक्र । रा.नि.व.१२ ।

गन्धधूलिः (ली) । स्त्री । कलधूया । छ.च. ।

गन्धनकुलः । पुं । कुन्दन्याम् । छूँ ८५१।
हारा. ।

गन्धनाकुली । स्त्री । राक्षायाम् । अम. ।
“(Ophioxylon serpentium.) नाकुली-

नामकन्दशाकमेदे, गन्धरास्त्रायाम् । शृङ्गक नाकु-
ली, शक्रदात्रा । हिं नाइ । गुणाः — “नाकुली
तुवरा तिका कटुकोणा विनाशयेत् । भोगिलूता-
वृश्चिकाखुविषज्वरकृमिघ्नान् ॥” भा. । कटुति-
कोणा विदोषघ्नी विषघ्नी नाकुल्या ईषच्छेष्टा च ।
रा.नि.व.६ ।

गन्धनाम्ना (स्त्री) । पुं । रक्तपुष्पतुलस्याम् ।
मं सुवासिक औषधविशेषः । र.मा. । स्त्री (स्त्री) ।
तन्नामकज्वररोगमेदे । ऋग्गत फेडा । “ताडशी
महती लेका गन्धनामेति कीर्त्तिता ।” वा.उ.३.१
अ. । लक्षणं यथा — “एकामेताडशीं दृष्टा पिङ्कां
स्फोटसन्निभां । त्वग्जातां पित्तकोपेन गन्धनाम्नीं
प्रचक्षते ॥” मा.नि. । भा.म.४.भ. । [विका. ।

गन्धनालिका (ली) । स्त्री । नासिकायाम् ।

गन्धनिलया । स्त्री । नवमल्लिकायाम् । मं व-
टमोगरी । श.च. ।

गन्धनिशा । स्त्री । गन्धहरिद्रायाम् । आग्नि-
आदि । मं अंविहलद । रा.नि.व.६ ।

गन्धपत्र(क)म् । स्त्री । तेजपत्रे । वै.निच.अर्थः.
वि.कनकार्णवरसे । सुगन्धपत्रविशेषः । पञ्जापांता ।
“गन्धाख्या सौरभेयी च गन्धपत्रं नपुंसकं ।” गुणाः
— गन्धपत्रं वातहरं शीतलं वज्रिवहनम् । रा.नि.
व.१० । प्रसारणीपत्रे । शक्रजालेन पांता ।
सुदर्शनचूर्ण.ज्व.वि. । पुं । श्वेततुलस्याम् । मरुव-
कहवे । शक्रजूनश्री, नागधना इति केचित् । व-
र्वरे । काल वातृरे । रा.नि.व.१० । नागरज्व-
चे । विलहवे । रा.नि.व.११ ।

गन्धपत्रा (त्रिका) (त्री) । स्त्री । मालवे
प्रसिद्धगन्धपलाश्याम् । पलाशनाश इति दाक्षिणा-
त्याः । अजोविशेषः, शक्रशर्मा, आग्नि आदि ।
अजमोदायाम् । वनयमानी । रा.नि.व.६ । गङ्गा-
पत्रा । पञ्चमाकविशेषः । रा.नि.व.१० । अश्वग-
न्धायाम् । अश्वहायाम् । आकुनादि । रा.नि.व.४ ।

गन्धपर्णम् । स्त्री । काकपुष्पे ।

गन्धपलाशजा (शिनी) । स्त्री । वंशली-
चनमेदे । वै.निच. ।

गन्धपलाशिका (शी) । स्त्री । (Curcu-
ma amhaldi zerumbet.) गन्धश्याम्,

मन्नामकसुगन्धद्रव्ये । गन्धपलाशीति काश्मीरे प्रसिद्धा । शक्रशर्मा, अमि अदि । मं कापूरकाचरी, अविहलद । गुणाः—“भवैद्वन्धपलाशी तु कषाया याहिणी लघुः । तित्ता तीक्ष्णा च कटुकानुष्णस्य-मलनाशिनी । शोथकासव्रणश्वासशूलहृत्कायहाप-हा ॥” भा. । कटुः स्वादुः तीक्ष्णा वातकफघ्नी कासच्छर्द्दिघ्नी पित्तकोपनी च । रा.नि.व.६ । (का) हरिद्रायाः । हारा । [उभय] वै.निघ. ।

गन्धपल्लवा । स्त्री । गन्धपलाश्याम् । शर्मा-

गन्धपाषाणः । पुं । गन्धके । र.मा. भैष.कुष्ठ. चि. ।

गन्धपिण्डिका । स्त्री । गन्धकारणमारणार्थं सगन्धकपिटी । “शुद्धमृतपलैकान्तु कर्षकं गन्धकस्य च । स्विन्नखल्ले विनिचिप्य देवदालीरसमुतम् । म-ह्वैश्च कराङ्गुल्या जायते गन्धपिण्डिका ॥” र.चि. ५ अ. ।

गन्धपिण्डीरः । पुं । कणमदनवत्वे । कानि यशनां ग्राह्यं । मं कालिगेल । वै.निघ. ।

गन्धपिपाचिका । स्त्री । धूपे । इ.च. । कुचुन्दर्याम् । वै.निघ. ।

गन्धपीता । स्त्री । गन्धपत्रायाम् । रा.नि.व. ६ । गन्धश्याम् । वै.निघ. ।

गन्धपुष्पः (कः) । पुं । (Calarps Ro-tang.) वेतसवत्वे । उवठ ग्राह्यं । बहुवारवत्वे । रा.नि.व.६।११ । अङ्गीकृतवत्वे । औ.का.उ. ग्राह्यं । लटा. । अशोकवत्वे । नीलीवत्वे । वै.निघ. ।

गन्धपुष्पा । स्त्री । गणिकारिकापुष्पवत्वे । के-तव्याम् । उकश ग्राह्यं । रा.नि.व.१० । नील्यां । रा.नि.व.४ ।

गन्धपूतना । स्त्री । पूतनाभेदे ।

गन्धप्रियङ्गुः । पुं, स्त्री । प्रियङ्गुभेदे । त्रिप्रश्न लता । हि फुलप्रियङ्गु । मं गन्धला । गुणाः—तीक्ष्णः तिक्तः हृष्यः शीतलः केश्यः वान्तिभान्निदा-हपितरक्तज्वरमोहस्वेदकुष्ठसुखजाबालणाहरः वार्त शुभं विषं भेदं मेहश्च नाशयेत् । बीजं—कषायं स-धुरं शीतलं रुचं याहि गुरु रक्तपित्तघ्नं मलविष्ट-भि बल्यं पित्तघ्नं कफघ्नम् आधानकरश्च । वै.निघ. ।

गन्धफणिष्मकः । पुं । रक्तगुलसीवत्वे । र.मा.

गन्धफलः । पुं । कपिलवत्वे । विल्ववत्वे । त-जःफलवत्वे । रा.नि.व.११ ।

गन्धफला । स्त्री । प्रियङ्गुवत्वे । श.र. । मेघि-कायाम् । शल्लकीवत्वे । रा.नि.व.६।११ । सुरासां-स्याम् । वै.निघ. । [व.६ ।

गन्धफलिका । स्त्री । स्थूलैलायाम् । रा.नि.

गन्धफली । स्त्री । प्रियङ्गौ । वै.निघ. । चम्प-ककलिकायाम् । टापात्र कलि । रा.नि.व.१० ।

गन्धबधू । स्त्री । श्याम् । मं कापूरकाचरी, कचीरा । चिरानामगन्धद्रव्ये, चीडानामदेवदा-भेदे । रा.नि.व.१२ ।

गन्धबन्धुः । पुं । आसवत्वे । रा.नि.व.२३ ।

गन्धबहू(हु)लः । पुं । सुगन्धशालिधाम्ये । वै.निघ. । सितार्जकवत्वे । उषुठपत्रं शुद्धं तुलसी । रा.नि.व.१० । स्त्री । श्वेतार्जके । वागुहे । मं श्वेतपाञ्चवला । गीरलचिचत्तायाम् । रा.नि.व.५ ।

गन्धभद्रा । स्त्री । प्रसारण्यां । शक्रतांशुनिशं । म गंधलीलता । श.च. ।

गन्धभाण्डः । पुं । गर्दभाण्डवत्वे । श.र. । आसातके । अमिडा । च.सू.४ अ. ।

गन्धभेदकः । पुं । कटके । काचके । लौह । तिलके । रा.नि.व.२३ ।

गन्धमांसी । स्त्री । A kind of Indian spikenard, सुगन्धजटामांस्याम् । मं कं बहु-ल्लगन्धजटामांसी । गुणाः—तिक्ता शीता कफघ्नी कण्ठरोगघ्नी रक्तपित्तहरी विषघ्नी भूतज्वरघ्नी । रा.नि.व.१२ ।

गन्धमालका । स्त्री । गन्धमावेति प्रसिद्धे व-णिद्रव्ये । भैष.स्त्रीरोग.उत्पलादिः ।

गन्धमादनः । पुं । गन्धके । भमरे । वानरवि-शेषे । मे. । लूतादिकौटविषघ्नागदविशेषे । “नत-रीध्रवचाकटौपाटैलापत्रकुडुमीः ।” वा.उ.३७ अ. ।

गन्धमाद(दि)नी । स्त्री । चीडानामदेवदा-भेदे । आसवत्वे । रा.नि.व.१२।१३ । लाक्षायां । रा.नि.व.६ । वन्दाके । सुरासांस्याम् । रा.नि.व. १२ । सुराविशेषे । त्रिका. ।

गन्धमाज्जारः । पुं । The civet cat

लीमशमाञ्जरी । गुरुगोकुल । जटा । माञ्जरी-
रीनामीवधी ।

गन्धमाञ्जरीवीर्यम् । स्त्री । गन्धमाञ्जरी-
खोद्वकलूर्याम् । थाटोनी । गौरासाखभेदे । हिं
भाड़ी । गुणाः—“वीर्यवृत्तकफवातघ्नम् । कण्डू-
घ्नं नैत्रं सुगन्धं स्वेदगन्धघ्नम् ॥” भा. ।

गन्धमालती । स्त्री । गन्धकोकिलानामगन्ध-
व्यविशेषः । भा. । [नाली ।

गन्धमाला । स्त्री । क्षुद्ररीगभेदे । See गन्ध-

गन्धमालिनी (ल्या) । स्त्री । मुरामांस्यां ।
जटा । सुगन्धशाली । रा.नि.व.१६ ।

गन्धमुखः । पुं । पारीषाद्वले । अनामि-
प्रित, गुरुभातिविशेषः, गुरुगुणैर्गुरु । हिं
गन्धियामांष्ट, गजहृष्ट । भा. । See पारीषाः ।

गन्धमूलः (कः) । पुं । कुलन्ननडवे । रा.नि.
व.६। बालके । बाला । वै.निघ. । श्रद्धाम् । श.र. ।

गन्धमूला । स्त्री । श्रद्धाम् । शल्लकीवृक्षे । रा.
नि.व.११ । खल्लकमलियां । राक्षसां । वै.निघ. ।

गन्धमूलिका (ली) । स्त्री । गन्धश्रद्धाम् ।
माकल्याम् । रा.नि.व.६।७। अम. ।

गन्धमूषिकः (षिका) (षी) । पुं, स्त्री ।
कुन्दुरे । छूटा । षिका । हि.च. ।

गन्धसृगः । पुं । खट्वाशे । गुरुगोकुल, थाटो-
नी । मं जवादीमांजार । श.मा. । [वै.निघ. ।

गन्धसृत्पुष्पः । पुं । कदम्बवृक्षे । कदम्ब गाछ ।

गन्धमेदिनी । स्त्री । चम्पककलिकायाम् ।
टापार कलि । वन्दाके । मान्द्रा । रा.नि.व.१० ।

गन्धमैथुनः । पुं । वृषभे । बाँड़ । षिका ।

गन्धमोदनः । पुं । गन्धके । रा.नि.व.१३ ।

गन्धमोहिनी । स्त्री । चम्पककलिकायाम् ।
वै.निघ. । वन्दायाम् । रा.नि.व.१२ ।

गन्धरसः । पुं, स्त्री । सुगन्धवली । धूनधारा-
पि, कुलमन्त्र गुरुवोल । षिका । खाटसिका-
याम् । थाटोनी । च.द.वा.व्या.एलादितैले । (सा)
स्त्री । मुरामांस्याम् । वै.निघ. ।

गन्धराजः (कः) । पुं, स्त्री । सुन्दरपुष्पवृक्षे ।

गुरुराज कुलमन्त्र गाछ । रा.नि.व.१० । खनाम-
ख्यातद्रव्ये । थाटोनी, गुरुराज । See जवादिः ।
कणगुगुली । श्रीखण्डचन्दने । धेत चन्दन ।
कृष्णगुरुणि । रा.नि.व.१२ । नखीनामगन्धद्रव्ये ।
वै.निघ. ।

गन्धराजतैलम् । स्त्री । वातव्याघ्री तैले ।
पाठः—“तिलतैलादके लिश तक्रं तत्परिमाणकं ।
वचचतुर्पलं दत्त्वा शृतं तच्च चतुर्गुणम् ॥ त्रिफ-
लायाः पलान्यष्टौ मन्त्रिष्टायान्त्यैव च । पुनरष्ट-
पलान्यस्या षड्दधनि दापयेत् ॥ पूरुचेलशठीफ-
चशरणाम्बुददारुणः । पलान्यष्टौ विनिक्षिप्य घृत-
स्य तु पलद्वयम् ॥ आयु पाके पचेदित्यं तैलं याव-
च्चतुर्गुणं । गालयित्वापरकुप्योत्तच पाकव्यम्बुधः ॥
चण्डादलमरुक्त्वात्वकपत्रीकं लशेलजं । विषाण-
वीरणयन्त्रिदेवताकुसुमानि च ॥ प्रत्येकमपाचत्वारि
पलान्यादाय गाम्भिकः । पाकं द्वितीयं तैलस्य कार-
येत्कमयीगतः ॥ प्रकामांसी मुरा बालं मदनं क-
ल्लिकामली । न गुरु काष्ठखोटी च चम्पकन्दप्रिय-
ङ्गवः ॥ एषां खट्वासिकायाश्च प्रत्येकञ्च पलद्वयम् ।
आदाय कारयेत्पाकं तृतीयद्रव्यकोविदः ॥ फणि-
लावलताकोलफलेलागुरुसिद्धकैः । त्रिकोषार्कैर्हि-
पलिकैरिति पाकश्चतुर्थकः ॥ वेषः पलपुगेनेदीर्घ-
दस्य त्वष्टभिः पलैः । गन्धराजाह्वयं तैलमिदं घृ-
मनोहरम् ॥” तिलतेन १७ श. तक्र १७ श.
कांजि ७० श. कर्कर्थ—वर्थाविधि वट ४ प.
त्रिकला, मन्त्रिष्टा, अर्कवृष्टे मन्त्रिष्टा प्रत्येके
८ प. गुवाकपुष्पद्वक्, तेजपत्र, शटी, मरु-
काष्ठ, मूता, देवदारु मिलित ८ प. कुन्दूर-
थोटी २ प. ईशा द्वारा प्रथम गुरुपाक क-
रिदेव । शोधित चोरहनी, तेजपत्र, मरु
वा मोरी, गुडद्वक्, दना, शिलारस, एला,
कुड़, देवहनी, गैठेला, उन्नीर प्रत्येके
४ प. पूरुचक छीकिरा ईशा द्वारा २२ गुरु-
पाक करिदेव । शुद्ध पिडिं, जटामांसी, मू-
रामांसी, बाला, लवङ्ग, छल्लपुष्प (छलना),
डूँई आमला, अण्डक, लवणगोटी, चम्पक-
पुष्प, कुन्दपुष्प, प्रियङ्गु, थाटोनी प्रत्येके
२ प. ७२ गुरुपाक । धेत चन्दन, लवङ्गलता,
कस्तूरी, ककौल, जयफल, एला, अण्डक,
शिलारस, गुडद्वक्, जयित्री, कुङ्कुम प्रत्ये-

क २ पं. ४४ गङ्गापङ्क्ति । छौंकिश कपूर
१७ तौ. भृगुनाभि ७९ तौ. मिशारेव ।
रसर. ।

गन्धराजी । स्त्री । गन्ध्याम् । नथी । श.च. ।

गन्धर्वः । पुं । श्वेतकरवीर । श्वेतैरखे । च.द.
वा.रक्त.चि.अमृतायष्टने । कलूरीस्ये । अश्वे ।
अम. । कोकिले । रा.नि.व.२२ ।

गन्धर्वगन्धः (गन्धः) । पुं.स्त्री । अश्वगन्धायां ।
भा.म.४म.झापुरीमे । उ.ख.वाजी. ।

गन्धर्वग्रहः । पुं । उन्मादविशेषे । “हृष्टात्मा
पुलिनवनान्तरीपसवी स्वाचारः प्रियगीतगन्धमा-
ल्यः । नृत्यन् वै प्रहसति चाब चाल्यशब्दं गन्धर्व-
ग्रहपरिपीडितो मनुष्यः ।” सा.नि. ।

गन्धर्वतैलम् । स्त्री । एरुतैले । भा. ।

गन्धर्वभूषणम् । स्त्री । सिन्दूरे । वै.निघ. ।

गन्धर्वशाका । स्त्री । भार्या । वायनशृङ्गे ।
र.मा. ।

गन्धर्वहस्तः (कः) । पुं । एरुतैले । हारा. ।

गन्धर्वहस्तकतैलम् । स्त्री । प्रप्रवृद्धाधिकारे
तैलम् । पाठः—“शतमेरुमूलस्य पत्रं शुण्ठ्या य
वाङ्कम् । जलद्रोणे विपक्तव्यं यावत्पादावशेषितं ।
तेन पादावशेषेण पयसा तस्मिन् च । प्रस्थमेरु-
तैलस्य तन्मूलाच्च चतुष्षलम् । त्रिषलं शङ्खवेरञ्च
सर्वं दत्त्वा विपाचयेत् ॥” रसर. ।

गन्धर्व्या । स्त्री । कोकिलायाम् । वै.निघ. ।

गन्धलता । स्त्री । प्रियङ्गु । भा.म.१भ.रक्त-
ची.चि. ।

गन्धलीलुपा । स्त्री । मलिकायाम् । श.र. ।

गन्धवतो । स्त्री । त्रिपुरमल्लिकायाम् । प.सु. ।
वनमल्लिकायाम् । जे.उ.ती. । र.मा. । सुरामांसां ।
रा.नि.व.१२ । सुरायाम् । मी. । तालीशपत्रे । व-
नयमान्याम् । वै.निघ. ।

गन्धवर्णा । स्त्री । महाबलायाम् । वै.निघ. ।

गन्धवल्कलम् । स्त्री । गुडलङ्गामगन्धद्रव्ये ।
दाशतिनि । रा.नि.व.६ ।

गन्धवल्ली (वल्ली) । स्त्री । महाबलायाम् ।
प.सु. । पीतपुष्पदण्डिकायाम् । डानिपोना ।

र.मा. । [चन्दने । ह.च. । वायी । रा.नि.व.२१]

गन्धवहः (वाहः, कः) । पुं । कलूरीस्ये ।

गन्धव(वा)हा । स्त्री । नासिकायां । रा.नि.
व.१८ । ह.च. ।

गन्धवासिनी । स्त्री । सुरामांस्याम् । वै.निघ. ।

गन्धवाही (इन्) । पुं । वायी । रा.नि.व.२१ ।

गन्धविह्वलः । पुं । गोधूमे । वै.निघ. ।

गन्धवीजः । पुं । कुलिञ्जनवृक्षे । वै.निघ. ।
(जा) स्त्री । मेथिकायाम् । रा.नि.व.६ ।

गन्धवीरा । स्त्री । सल्लकीवृक्षे । वै.निघ. ।

गन्धवृक्षः (कः) । पुं । शालवृक्षे । सर्जवृक्षे ।
रा.नि.व.६ । शाकतरी । वरुणवृक्षे । वै.निघ. ।

गन्धवेधिका । स्त्री । कक्ष्याम् । वै.निघ. ।

गन्धव्याकुलम् । स्त्री । कक्कोले । श.च. ।

गन्धशटी । स्त्री । खनामल्यातौषधी । गन्धपला-
श्याम् । गङ्गापङ्क्ति, गङ्गापान्थि । श.र. । See
गन्धपलाश्याम् । [व.७ ।

गन्धशाकम् । स्त्री । गौरसुवर्णशाके । रा.नि.

गन्धशालिः । पुं । सुगन्धशालिधान्यविशेषे ।
शृङ्गक धान, कलमशालि । प.सु. । गणाः—म-
धुरः अतिवृष्यः पित्तदाहकचित्रमरुतशान्तिकरः
सन्त्यकरः गर्भस्थिरतादायकः ईषदातकरः प्रष्टि-
करः ईषत्काफकरः कलदध । रा.नि.व.१६ ।

गन्धशुण्डिनी । स्त्री । कुच्छुन्द्याम् । रा.नि.
व.१६ । [हारा. ।

गन्धशेखरः । पुं । कलूष्याम् । भृगुनाभि ।

गन्धसम्भवा । स्त्री । सुगन्धशाली । रा.नि.व.१६ ।

गन्धसारः । पुं । चन्दनसामान्ये । प.सु. । श्री-
खल्लचन्दने । श्वेत चन्दन । रा.नि.व.१२ । “घ-
नसारी गन्धसारः ।” सा.कौ. । गन्धशय्याम् । रा.
नि.व.६ । सुद्वरपुष्पवृक्षे । रा.नि.व.१० । गन्धकी ।
वै.निघ. ।

गन्धसारणः । पुं । वृद्धव्याम् । र.मा. ।

गन्धसूची । स्त्री । आभातके । मं आवाङ्गी ।
वै.निघ. ।

गन्धसूयी । स्त्री । सुद्वरकुच्छुन्द्याम् । वै.निघ. ।

गन्धसेवि । स्त्री । रोहिषवृक्षे । त्रामकभृत् ।
वै.निघ. । [कमले । चिका ।]

गन्धसोमम् । स्त्री । कुसुमे । नागधूलि । श्वेत-

गन्धा । स्त्री । मङ्गल्यागुरुणि । श्रव्याम् । रा.
नि.व.१२ । अजमीदायाम् । रा.नि.व.६ । शाल-
पण्याम् । अ.टी.भ. । वनतुलस्याम् । वंशलीचना-
भेदे । कुकुन्द्याम् । प्रियङ्गी । वै.निघ. । सुवर्ण-
चम्पककलिकायाम् । श.र. ।

गन्धाखुः । पुं । कुकुन्द्याम् । छूँछ । हारा ।

गन्धागुरु । स्त्री । मङ्गल्यागुरुणि । वै.निघ. ।

गन्धाजीवः । पुं । गन्धवर्णिजि । जटा ।

गन्धान्नता । स्त्री । गन्धाननुभवे । वै.निघ. ।

गन्धाढ्यम् । स्त्री । चन्दने । श्रीखण्डचन्दने ।
क्षेत्र चन्दन । गन्धराजि । शोणित् । रा.नि.व.
१२ । वकुलपुष्पे । वै.निघ. । पुं । नागरङ्गके ।
रा.नि.व.११ ।

गन्धाढ्या । स्त्री । स्पर्शयुधिकायाम् । तरणीप-
थवर्चे । आरामशेतलायाम् । पञ्चशक्तिवर्णय ।
रा.नि.व.१० । वनवीजपूरवर्चे । दूने । जे.दु.
सुरामांस्याम् । रा.नि.व.११।१२ । सुगन्धशाली ।
रा.नि.व.१६ । गन्धाढ्याम् । शोणित् । श.च. ।
कल्या । मृगनाभि । जवादिक्लृप्ता । अरण्या-
श्वल्या । झूलविशेष । जातीपत्रायाम् । वै.निघ. ।

गन्धादि । स्त्री । तण्णकेशरे । वै.निघ. ।

गन्धाधिकम् । स्त्री । तण्णकुडुमे । रा.नि.व.१२ ।

गन्धाधि(रि)का । स्त्री । महाशताब्जायाम् ।
कुङ्कुमा, वडिंशोप । रा.नि.व.४ ।

गन्धानी । स्त्री । सुगन्धशाली । धूसपत्रायाम् ।
रा.नि.व.१६।१२ ।

गन्धान्नः । पुं । गन्धशाली । प.सु. ।

गन्धान्तरसः । पुं । बाजीकरणाधिकारे ।
“भक्षस्तं विधा गन्धं चण्डक्यां विमर्दयेत् । रुद्धा
लघुपुटे पञ्चालेष्टयेन्मधुसर्पिषा । निष्कसात्रं जरा-
मृत्युं हन्ति गन्धान्तरसः ॥” रस.र. ।

गन्धारिः (री) । स्त्री । दुर्गन्धभायाम् । रक्त-
दुर्गन्धभायाम् । गन्धपलाश्याम् । आसहृदिद्रायां ।
वै.निघ. ।

गन्धालः (लुः) । पुं । गन्धशाली । रा.नि.व.१६ ।
दण्डालुके ।

गन्धाला । स्त्री । अधिमन्युपे । वै.निघ. ।

गन्धालिः (लिका) (ली) । स्त्री । गन्धश-
व्याम् । प.सु. । (ली) प्रसारण्याम् । शकुन्तल्ले ।
सा.कौ. । जातीफलयायाम् । कौटविशेषे । कुम्भीले
पौष्पा । वै.निघ. ।

गन्धालीगर्भः । पुं । स्त्रीलायां । रा.नि.व.१२ ।

गन्धाश्मा । पुं । गन्धके । शकुक । रा.नि.व.१२ ।
गङ्गणीकवाटरसे । च.द.रसमण्डुरे ।

गन्धाश्वः । पुं । अश्वगन्धायां । भैष.कुष्ठ.चि. ।

गन्धाष्टकम् । स्त्री । सुगन्धाष्टव्यगणे । तच्च
नानाविधम् । तत्र सांसादियूषसुगन्धीकरणार्थं य-
था — जातीपत्रलवङ्गत्वगेनानागकेसरमरिचकृष्णना-
भयः । रावण । देवतादित्यर्थं यथा — चन्दन-
कर्पूर-नागकेशर बालक नागरसुता देवदारु गीरी-
चना कुसुमानि । तथा चन्दनागुरुकर्पूररीचनाकु-
डुमस्रगमदचन्दनकीवराणि गणपतिप्रोत्थम् । च-
न्दनागुरुकर्पूरतमालकीविरकुडुमकुशीदकुडानि शि-
वस्य । “चन्दनागुरुकर्पूरचोरकुडुमरीचनाः । ज-
टामांसी कपियुता शकोगन्धाष्टकं विदुः ॥” “चन्द-
नागुरुकीविरकुडुमकुडुमसंयुक्ताः । जटामांसी सुरा-
चेति विष्णोगन्धाष्टकं विदुः ॥”

गन्धाह्वा । स्त्री । प्रियङ्गी । सु.चि.२.अ. ।

गन्धि । स्त्री । तण्णकुडुमे । रा.नि.व.१२ ।

गन्धिकः । पुं । गन्धके । भा. ।

गन्धिनी । स्त्री । सुरामांस्याम् । अम. । पीतमू-
ल्याम् । रेडचिनीति केचित् । रुसीमलुरीति च
अन्यः ।

गन्धिपर्णः । पुं । सप्तपर्णवर्चे । रा.नि.व.१२ ।

गन्धिरसः । पुं । गोपके । निशांदिन ।

गन्धिला । स्त्री । सुसायाम् । रा.नि.व.६ ।

गन्धी (इन्) । पुं । कलूरीवर्गे । वै.निघ. ।

गन्धीघ्रा । स्त्री । वचायाम् । च.द.वा.व्या.चि. ।

गन्धीतुः । पुं । सुगन्धमाञ्जारे । शकुक गो.कुण ।
चिका ।

गम्भीकटः (टा) । पुं, स्त्री । दमनकहवे ।
दनां गांश्च । रा.नि.व.१०। सुरामांस्यां । वै.निघ.।

गम्भीरता । स्त्री । सदिरायाम् । अम. ।

गम्भीरपला । स्त्री । गम्भीके । वै.निघ. ।

गम्भीरलिः (ली) । स्त्री । शय्याम् । श.र. ।
वरटायाम् । ट्वांगता । अम. । मलिकाविशेषे ।
कुमौत्रा मांश्च । कर्कटीभेदे । वै.निघ. ।

गम्भीरधम (धिः) । स्त्री, पुं । सुगन्धिद्रव्यरु-
पीधधी अगुरुकुष्ठदौ । सि.यो.वा.व्या.चि. । च.
सू.३५. ।

गम्भीरलिकः । पुं । मयूरः । चारा. ।

गमूर्च्छा । स्त्री । मरुता इति ख्यातदण्डे । र.मा. ।

गम्भीरिका (री) । स्त्री । वृक्षविशेषे । गी-
मात्र गांश्च । गुणाः — कटुत्वं तिक्तत्वं उष्णत्वं गुरुत्वं
अमशीयज्वरदण्डणाविषदाहनाशित्वञ्च । रा.नि.व. ६।
तुवरा तित्ता वीर्याणां मधुरा गुरुः दीपनी पाच-
नी मेघा भेदिनी अमशीयघ्नी दण्डामशूलार्शोविष-
दाहज्वरघ्नी च । भा. । फलगुणाः — तिक्तं गुरु म-
धुरं श्राद्धि केश्यं रसायनं मेध्यं शीतलं पित्तदाह-
घ्नं । राज. । बृंहणं हृथ्यं गुरु केश्यं रसायणं वात-
पित्तदण्डणारक्तचयमूत्रविषम्वहर्ं स्वादुपाकं हिमं
स्निग्धं तुवराक्षं दाहदण्डणावातरक्तपित्तलतचयघ्न
च । तद्दीपितैलं — मधुरं कषायं कफपित्तघ्नञ्च ।
सू.सू.४५अ. । मूलं — अत्युष्णं चित्तरीगे हितञ्च ।
राज. ।

गम्भीरः । पुं । पक्कजम्भीरे । उणा. । शक्रुषण्ड-
हवे । मातुलुङ्गहवे । शरीषहवे । वै.निघ. । स्त्री ।
पङ्कजे । वस्त्रनाभविषे ।

गम्भीरकः । पुं । फणिज्मकहवे । वै.निघ. ।

गम्भीरज्वरः । पुं । अन्तर्गन्तदोहयुक्तज्वरे ।
“गम्भीरस्तु ज्वरो ज्ञेयो ह्यन्तर्दाहेन दण्डया । आन-
द्वलेन दोषाणां श्वासकासीद्वनेन च ॥” निदान. ।

गम्भीरदृष्टिः । पुं । नेत्ररोगविशेषे । वै.निघ. ।
See गम्भीरिका ।

गम्भीरपाकः । पुं । अन्तःपाके । वै.निघ. ।

गम्भीरा । स्त्री । तन्नामकहिक्कायाम् । “नाभि-
प्रवृत्ता या हिक्का घोरौ गम्भीरनादिनी । शुक्लास्त्र-

कण्डजिह्वा स्याच्छ्वासकासरुजाकरौ । अनेकोपद्र-
ववती गम्भीरा नाम सा स्मृता ॥” निदान. ।

गम्भीरिका । स्त्री । वातजन्यनेत्ररोगभेदे ।
लक्षणं यथा — “दृष्टिर्विरुपा स्वसनोपसृष्टा सङ्कु-
च्यतेऽभ्यन्तरतः प्रयाति । रुजावगाढा च तमसि-
रोगं गम्भीरिकेति प्रवदन्ति घोरौ ॥” भा. ।

गरः । पुं । उपविषे । वस्त्रनाभविषे । रोगे ।
हे.च. । विषघ्नौषधे । निर्विषद्रव्ययोगजे कृत्रिम-
विषे । तेनान्तःपाण्डुः कृशोऽत्याग्निः कासश्चासज्ज-
राहृतश्च भवति । वा. । यथा — “संयोगजन्य
द्विविधं तृतीयं विषसूच्यते । गरः स्यादविषमत्र
सविषकृत्रिमं यतः ॥” बृहत्काश्यप. । “दृष्टाविषे
मूलविषे सगरे कृत्रिमे विषे ॥” च. । “नानाप्रा-
ण्यङ्गशमलविरुद्धौषधमन्त्राणां । विषाणाद्यान्पक्वी-
र्याणां योगे गर इति स्मृतः ॥” वा.उ.३५अ. ।

गरभ्रः । पुं । कृष्णार्जके । कृष्णपत्रं कूटं तुज-
मौ । कृष्णपत्रवर्चरे । कालं वातुरे । रा.नि.व.
१० । टङ्गणचारे । वैजयन्तीतुलस्याम् । वै.निघ. ।

गरघ्नी । स्त्री । मन्त्रविशेषे । गरुदे गांश्च । गु-
णाः — मधुरा कषाया वातपित्तकफघ्नी रुचिबल-
वीर्यकरी दीपनी लघुश्च । भा. ।

गरजध्वजम् । स्त्री । अम्बके । वाचस्पतिः ।

गरणम् । स्त्री । निगरणे, वसने ।

गरदम् । स्त्री । विषे, गरले । रा.नि.व.६ ।
त्रि । विषदायिनि । [२५. ।

गरदिग्धः । त्रि । कृत्रिमविषलिने । च.सि.स्था.

गरद्रुमः । पुं । कारस्करहवे । कुंडिगा गांश्च ।
रा.नि.व.६ ।

गरनाशिनी । स्त्री । देवदालिकायाम् । ट्प-
त्राताड । मं. देवडङ्गरी । वै.निघ. ।

गरभः । पुं । गर्भे । हे.च. ।

गरलम् । स्त्री । अहिफिने । वै.निघ. । विषे ।
अम. । सर्पविषे । दण्डपुलके । वा.उ.२३ आ. ।
हे.च. । जङ्गमविषे । त्रिका. ।

गरला । स्त्री । मधुमल्लिकायाम् । वै.निघ. ।

गरलारिः । पुं । सरकतमणौ । रा.नि.व.११ ।

गरव्रतः । पुं । मयूरः । श.र. ।

गरहा । पुं । कालशाके । विका ।

गरा (री) । स्त्री । देवताङ्गचे । श्री.उ.पां.।
अ.टी.स्वा. । निगरणे । धरणी. । [च । श.च. ।

गरात्मकः । पुं, स्त्री । शीमाञ्जनवृक्षे, तवीजि
गराधिका । स्त्री । लावायाम् । र.मा. ।

गरारिवटिका । स्त्री । कासे हिता । पाठः
—भागेकः त्रिफलाचूर्णात् द्विभागस्तु कटुत्रयात् ।
तानीशस्य विभागः स्यादभयायाश्चतुष्टयः । याव-
न्नातानि चूर्णानि तावानेव गुडो मतः । मधुना
वटिका काथो हिमाषा सुखधारिणी ॥ प्रयोगा.
कास.चि. ।

गरुडः । पुं । स्वनामख्यातपक्षिणि । स्वर्णमा-
लिके । श्वर्गप्राप्तिक । र.सा.सं. । गरुडशाली ।
रा.नि.व.१६ ।

गरुडवलिः । पुं । बालरोगशालार्थं बलिवि-
शेषे । श्रीं नमो भगवते गरुडाय त्रय्यकाय...
स्वाहा । च.द.बाल.चि. ।

गरुडशालिः । पुं । स्वनामख्यातशालिधान्य-
विशेषे । अकिराज शनि । गुणाः — गन्धकारी
सत्रुपाककरः कफपित्तहरः स्वादशूलत्रासनिवार-
णः ग्रहणी गुल्मकुष्ठघ्नः गुल्मशोधनः ॥ रा.नि.व.
१६ । “गरुडाभ्यां च वातघ्नौ पित्तमूत्रमदापह्ना ।”
अचि.१५अ. । [व.१३ ।

गरुडाङ्गितम् । स्त्री । मरकतमणौ । रा.नि.

गरुडाश्मा पुं । मरकतमणौ । जटा. । [अ.।

गरुडाहृतः । पुं । सीमलताभेदे । सु.चि.२६

गरुड़ी । स्त्री । गुडूच्याम् । रस.र.विष.चि. ।

गरुडोत्ती(नी)र्णम् । स्त्री । मरकतमणौ ।
रा.नि.व.१३ ।

गरुत् । पुं । पक्षिणि । पां.पां. । अम. ।

गरुत्मान् । पुं । स्वर्णमाचिके । रसकौ. । भेष.
वारक्त.चि.हादशायसे । पक्षिणि । मी. । गृध्रे ।
वै.निच. ।

गरुद्योषी (रुन्) । पुं । भारतीपक्षिणि । भा-
रुदे । विका. । लावपक्षिणि । वै.निच. ।

गर्गरः । पुं । A kind of fish, (Pimelo-

us gagora.) मस्यविशेषे । गीश्वर गीह । स
पीतवर्णः पिच्छिलाङ्गः पृष्ठे बहुरेखायुक्तः शल्कयु-
क्तः, तथा गर्गरशब्देन वशीकरणीयत्वात् गर्गर इ-
त्युच्यते । गुणाः — शीतलः कफवातकरश्च । रा.
नि.व.१७ । मधुरः स्निग्धः दातपित्तघ्नश्च । राज.
३प. । “गर्गरः पित्तलः किञ्चिदातजिक्कफकीप-
नः ।” भा. ।

गर्गरकम् । स्त्री । स्थावरविधान्तर्गतस्वनामकमू-
लविषभेदे । सु.कल्प.२अ. । [म. । कलसे ।

गर्गरी । स्त्री । मस्यन्याम्, दधिमस्यनपात्रे । अ-

गर्गाटः । पुं । गर्गरमस्ये । हारा. ।

गर्जकः । पुं । मस्यविशेषे । गंजाडु, भांज
गीह । श.र. ।

गर्जरम् । स्त्री । A carrot, स्वनामख्यातमू-
लशाके । गंजदग्भूत । मं कं वाटुलामूला । बट-
मूलणि । गुणाः — मधुरं रुच्यं ईषत्काटु कफघ्नं
आभ्रान्कमिश्रलघ्नं दाहपित्तघ्नश्चाप्यत्र । रा.नि.व.
७ । रक्तरोसिने ।

गर्जरी । स्त्री । रक्तलघुने । वै.निच. ।

गर्जाफलः । पुं । विकटकवृक्षे । रा.नि.व.११।

गर्तः । पुं । श्वभे । गीड़ा । जटा. । कुकुन्दरे ।
मे. । रोगविशेषे । श.र. ।

गर्तकलम्बुका । स्त्री । गच्छदूर्वायाम् । म-
त्स्यायाम् । वै.निच. ।

गर्ताटकः । पुं । वनस्पतिके । वै.निच. ।

गर्तिका । स्त्री । तनुशालायाम् । उं१२वत् ।
हे.च. ।

गईभः । पुं । स्वनामख्यातपशौ । गीश्वर । मां-
सगुणाः — किञ्चिद्गुरु बलप्रदश्च । वनगईभमांसं
रुच्यं श्रेयकरं बहुवीर्यबलकरश्च । मूत्रगुणाः — क-
टुत्वं तिक्तत्वम् उष्णत्वं क्षीरत्वं कफमहावातभूतक-
म्प्योन्मादहरत्वञ्च । रा.नि.व.१७ । विकारघ्नं तीक्ष्णं
ग्रहणरीगनुत् । “दीपनं गार्हभं सूत्रं क्षमिवात-
कफापहम् ।” सु.सू.४५अ. । गरभेदोगन्धे । हे.च. ।
स्त्री । कुमुदे । प.सु. । श्वेतकुमुदे । हे.च. । विड-
ङ्गे । र.मा. । [च. ।

गईभकम् । स्त्री । श्वेतीपले । श्वेत पशु । हे.

गर्हभगदः । पुं । ज्वालागर्हभरीमे । लक्ष्मं
नालगर्हभगदे द्रष्टव्यम् । रा.नि.व.२० ।

गर्हभगश्चिका । स्त्री । भाग्याम् । वामनश-
ति । वै.नि.च । [नि.व.१७ ।

गर्हभमांसम् । स्त्री । गर्हभस्य पिशिते । रा.

गर्हभमूत्रम् । स्त्री । खरमूत्रे । See गर्हभः ।

गर्हभयाकः (का, खा) । पुं, स्त्री । भा-
ग्याम् । वामनशति । जटा. । रा.नि.व.६ ।

गर्हभाण्डः । पुं । (Thespesia populnea.
Syn. Hibiscus populnea.) मल्लवृक्षे ।
पाकूङ्ग शीघ्र । रा.नि.व.११ । (Thespesia
populneoides.) पारीषाद्वले । गण्डा अश्वत्थं,
पुलाभं पिशूलं । अम. । स च पत्रकाष्ठफलादि-
भिरव्यवहृत्ताकारः । गन्धपिपल इति च केचित्
भः । गर्हपिपलीति पारसुन्दरी । सं पारसपिप-
ल पिपरी । गन्धमुख इति गन्धीभाट इति सा.
कौ. ।

गर्हभाह्वयः । पुं । कुमुदे । षष्ठे । हे.च. ।

गर्हभिका । स्त्री । वातपित्तज्वररोगविशेषे ।
तल्लक्षणं — “मण्डलं वल्लसुम्भं सरकं पिङ्गकाचि-
तं । रुजाकरीं गर्हभिकां तां विद्याहातपित्तजां ॥”
भा. ।

गर्हभी । स्त्री । कटभ्याम् । रा.नि.व.२३ । अ-
तापराजितायाम् । श्वेतकण्टकायाम् । रा.नि.व.
१४ । गर्हभस्त्रियाम् । दुग्धगुणाः — बलकरत्वं वा-
तशोषहरत्वं मधुरास्त्ररसत्वं रुचत्वं दीपनत्वञ्च ।
दधिगुणाः — रुचीणत्वं लघुत्वं दीपनत्वं पाचनत्वं
मधुरास्त्ररसत्वं रुचिकरत्वं वातघ्नत्वञ्च । नवनोत-
गुणाः — कषायत्वं वातकफनाशित्वं बलकरत्वं दी-
पनत्वं लघुपाकित्वं मूत्रदीपकरत्वम् उष्णत्वञ्च । छ-
तगुणाः — बल्यं दीपनं मूत्रदीपनं लघुपाकम् उ-
ष्णवीर्यं कषायं कफघ्नञ्च । रा.नि.व.१५ ।

गर्हः । पुं । गर्हभाण्डवृक्षे । श.च. ।

गर्भः । पुं । भूषे । तेजःसंयोगात् शुक्रं तरलीभूतं
प्युतं सत् अलिलसंयोगात् योनिमुखं पतितम् आ-
सवेन युक्तं गर्भसंज्ञां लभते । ततोऽपि सोमसंयु-
गात् संसृज्यमानो गर्भो गर्भाशयमनुप्रतिपद्यते ।
लक्षणे यथा — “गर्भाशयगतं शुक्रमाकर्षं जीवसं-

श्रुतं । प्रकृतिः सविकारा च तत्सर्वं गर्भसंज्ञकं ।
कालेन वर्धितो गर्भः यद्यङ्गीपाङ्गसंयुतः । भवेत्तदा
स सुनिभिः शरीरीति निगद्यते ॥” भा. । कामा-
न्मिथुनसंयोगे शुक्रश्रीषितशुक्रजः । गर्भः सञ्जायते
नाय्याः सञ्जातो बाल उच्यते ॥ शाङ्.६.४. । आ-
धिक्ये रजसः कल्पा पुत्रः शुक्राधिके भवेत् । नपुं-
सकं समत्वेन यथेष्टा पारमेवरी ॥ भा. । “प्रथमे
मासि द्रवीभूतं शुक्रार्कं तिष्ठति, द्वितीये घनः,
तृतीये हसपादश्चिरसां पञ्च पिष्टका निर्वर्गने
अङ्गप्रत्यङ्गविभागश्च सूक्ष्मो भवति, सप्तमे स्रग्जः
प्रत्यङ्गविभागः प्रव्यक्ततरो भवति । गर्भेष्टद्वयप्रत्य-
ङ्गभावासेतनाधानुरभिव्यक्तो भवति कक्षात्तरस्था-
नत्वात्तत्प्राप्तवर्तुषे मास्यभिप्रायमिन्द्रियार्थेषु क-
रीति, पञ्चमे मनः प्रतिबुद्धतरं भवति, षष्ठे बु-
द्धिः, सप्तमे स्रग्जप्रत्यङ्गविभागः प्रव्यक्ततरः, अ-
ष्टमेऽस्थिरीभवति शीजस्तत्र जात्येष्टं जीवतिशरी-
जस्त्वाद्देह्यतभागवत्त्वाच्च, ततो वर्त्तं मांसोदनमस्यै
दापयेत् । नवमदशमैकादशद्वादशानामन्यतमसिद्धि-
जायते । अतोऽन्यथा विकारी भवति । मातुन्नु ख-
लु रसवद्वायां नायां गर्भेनाभिनाडी प्रतिबद्धा,
सास्य मातुराहाररसवीर्यमभिवहति । तेनोपसंह-
नास्याभिर्दृष्टिर्भवति ।... गर्भस्य हि सम्भवतः पूर्व-
श्चिरः सम्भवतीति श्रौतकः, इदमिति कृतवीर्य-
बुद्धिर्भनस्य स्थानत्वात् । नाभिरिति पाराशर्यकः ।
हि वर्तते देहो देहिनः । पाणिपादमिति साकेत-
यः तन्मूलत्वात्तदाया गर्भस्य । मध्यशरीरमिति सु-
भूतिर्गोतमसिप्रवृत्तत्वात् सञ्वेगावसम्भवस्य, तत्तु न
सम्यक्स्रग्जप्रत्यङ्गानि युगपत्सम्भवन्तीत्याह धन्वन-
रिः गर्भस्य सूक्ष्मत्वात्प्रोपलभ्यन्ते वंशादुरवत् सूत-
फलवच्च । तदयथा सूतफलि परिपक्वे केशरमांसा-
स्थिमज्जानः पृथग्दृश्यन्ते कालप्रकर्षात्तात्वेन तद्वत्
नोपलभ्यन्ते सूक्ष्मत्वात्तेषां सूक्ष्माणां केशरादीनां
कालः प्रव्यक्ततां करोति । एवं गर्भस्य तारुण्ये
सर्व्वेन्द्रप्रत्यङ्गेषु सत्स्वपि स्त्रीष्मादनुपलब्धिः ।
तात्वेन कालप्रकर्षात्प्रव्यक्तानि भवन्ति ।... गर्भस्य
केशश्चमुक्षीमास्थिमज्जदन्तश्चिरात्तद्युधमनोरितः प्रथ-
मोति स्थिराणि पिष्टजानि । मांसश्रीषितमैदोम-
ज्जद्वाभिव्यक्तश्रीष्मज्जद्वद्वधतीनि स्मृद्भि माद-
जानि । शरीरोपचयो बलं वर्षी, स्थितिर्गोनिश्च र-
सजानि । इन्द्रियाणि ज्ञानं विज्ञानमायुः सुखदुः-
खादिकक्षात्मजानि । वीर्यमासीर्यं बलवर्षी मेधा

च साम्राजानि । तत्र यस्या दक्षिणे सने प्राक् प-
श्चोदशनं भवति दक्षिणाक्षिमहत्त्वञ्च पूर्वञ्च द-
क्षिणं सकृच्छ्रुत्कर्षति बाहुल्याच्च पुद्गामधेयेषु द्रव्येषु
दौहदभिमन्यायति । स्वप्नेषु चोपलभते पद्मोत्पल-
कुमुदामातकादीनि पुद्गामाख्ये प्रसन्नमुखवर्णा च
भवति तां ब्रूयात् पुत्रमियं जनयिष्यतीति तद्विप-
र्यये कन्या । यस्याः पार्श्वद्वयमुदरं पुरस्ताद्वर्षतमु-
दरं प्रागभिहितलक्षणञ्च तस्या नपुंसकमिति वि-
ख्यात् । यस्या मध्ये निषं द्रोणीप्रभृतमुदरं सा यु-
ग्मं प्रमुत्ये । सु.शा.३३ । तस्य खल्वेवं प्रवृत्तस्य
शुकशीणितस्याभिपच्यमानस्य क्षीरस्यैव सान्त्वानि-
काः समत्वो भवन्ति । तासां प्रथमा श्रवभामिणी
नाम सर्ववर्णानवभासयति, द्वितीया लोहिता
नाम घोडशभागप्रमाणा तिलकालकायधिताना,
तृतीया श्वेता नाम हादशभागप्रमाणा चर्मदलाय-
धिताना, चतुर्थी ताम्राशभागप्रमाणा कुष्ठायधि-
ष्ठाना, पञ्चमी वेदिनी नाम ब्रीहप्रमाणा गन्ध्या-
यधिताना, सप्तमी मांसधरा नाम ब्रीहद्वयप्रमाणा
भगन्दरायधिताना । कलाः खलपि सम धात्वा-
ग्रयान्तरमन्यादाः । ततश्च गृहीतगर्भाणामात्तवव-
हानां स्त्रीतसां वर्णान्वयकृत्स्नं गर्भेण तस्माद्गृही-
तगर्भाणामात्तवं न दृश्यते । ततस्तद्वदः प्रति-
हृतसूडमागतसपरक्षोपचरीयमानसपरेत्यभिधीयते ।
श्रीचोर्वतरमागतं पर्याधरावमिप्रतिपद्यते । तस्मा-
द्गर्भस्थः पीनोन्नतपयोधरा भवन्ति । गर्भस्य य-
क्ष्माह्वानौ शोणितजौ शोणितफेनप्रभवः फुफ्फुसः
शोणितकिटप्रभव उच्छुक्तः । अस्तजः श्लेष्मणश्चापि
यः प्रसादः परी मतः । तं पच्यमानं पित्तं वायु-
श्चाप्यनुधावति । ततोऽस्यान्त्राणि जायन्ते गुदं व-
सिष्ठं देहिनः । उदरे पच्यमानानामाभानाद्वक्त्रसा-
रवत् । कफशोणितमांसानां सारो जिह्वा प्रजाय-
ते । यथार्थसुश्रणा युक्ती वायुः स्त्रीतांसि दारयत् ।
अनुप्रविश्य पिशितं ऐशीर्विभजते तथा । मेदसः
खेहमेदाय शिरास्त्रायुक्ताप्रुयात् । शिराणाञ्च स-
दः पाकः स्नायूनाञ्च ततः खरः । आशय्याभ्यास-
योगेन करोत्याशयसम्भवम् । रक्तमेदःप्रसादाहक्री,
मांसासृक्कफमेदःप्रसादाहपणी, शोणितकफप्रसाद-
जं हृदयं यदाश्रया द्विधमन्यः प्राणवह्नाः, त-
स्याधो वामतः जीह्वा फुफ्फुसश्च दक्षिणतो यकृत्
कोम च । तद्द्वयं विशेषेण श्वेतनास्थानमतसार्ध-
समसाहवे सर्वप्राणिनः स्वपति । सु.शा.४५ ।

सद्यो गृहीतगर्भाया लिङ्गाणि यमी म्लानिः पि-
पासा सकृद्विषदं शुकशीणितयोरवबन्धः स्फुरणञ्च
योनिः । सनयोः कृष्णसुखता रोमराजुद्गमस्तथा ।
अक्षिपक्षाणि चाप्यस्याः समीक्ष्यन्ते विशेषतः ।
अकामतन्मूर्द्धयति गन्धादुद्विजते शुभात् । प्रसक्ताः
सदनश्चापि गर्भिण्या लिङ्गमुच्यते ॥ तदा प्रभृत्येव
व्यायामं व्यायामपतर्पणमतिकर्षणं दिवास्वप्नं रा-
त्रिजागरणं शोफं यानावरोहणं भयमुत्कटकासन-
चैकान्ततः क्लेहादिक्रियां शोणितमोक्षं चाकाले
वेगविधारणञ्च न सेवेत । दोषाभिघातैर्गर्भिण्या
यो यो भागः प्रपीडते । स स भागः शिशोस्तस्य
गर्भस्थस्य प्रपीडते ॥ सु.शा.३३ । आमुप्रोऽभिमु-
खः श्रुते गर्भो गर्भाशये स्त्रियाः । स योनिं शिर-
सा याति स्वभावान्नसवम्पति ॥ सु.शा.३५ । शि-
शौ । सन्तौ । पणसकष्टके । कुक्षौ । ८१ । ने ।
अथाया गर्भज्ञानलक्षणे—योन्यां वीजयद्दे हतिः
लोचनाविलता तथा । सगर्भो ताडयेदर्थं गर्भस्य
परिलक्षणम् ॥ काचिन्मृका जडौभूता निर्विकारा
त्यज्जेषम् । काचित्कल्लूयमानाश्च गर्भिण्यपि प्रह-
र्षति ॥ काचिद्वागवशादपि समूता ताडयेद्वेषम् ।
रुणद्धि परुषा काचित् अथा पुच्छेन योनिकाम् ॥
विन्यस्तकर्णं क्रीडाया इयं दुष्टापसर्पिणी । शूना-
धोयोनिभागा च सदा कान्तिविधारिणी ॥ प्रश-
स्तरन्मूत्रा स्निग्धाङ्गी निविडोदरवत्या । गर्भोपलि-
म्पानां च बड्वा गर्भिणी मता ॥ ज.द.२५ ।

गर्भकम् । क्ली । रजनीद्वये । पूरे त्रिणि । छ.च ।

गर्भकण्टकः । पुं । पनसहचे । वै.निघ. ।

गर्भकरः । पुं । पुत्रजीवहन् । भा. ।

गर्भकोशः (घः) । पुं । गर्भाशये । वै.निघ. ।

गर्भगृहम् । क्ली । अन्तर्गृहे ।

गर्भघातिनी । स्त्री । लाङ्गलीनामच्छपे । ई-
शनांशुनि । रा.नि.व.४ ।

गर्भचिन्तामणिः । पुं । गर्भाधिकारि रसः ।
स चतुर्विधः । १मः—मृत्तिकाविनोदरसि तुल्य-
स्थाने खर्णदानेन चिन्तामणिर्भवति । र.सा.
सं. । २यः—जातीफलं टण्णं (जोशंगी) चि-
कटु हिङ्गुल प्र. समभागः । जम्बीररसेन वटी
काथ्यौ । ३यः—रसः रौप्यं लौहं प्र. २ तो. अर्धं
६ तो. (मतान्तरे ४ तो.) कर्पूरं वङ्गं ताभं जाती-

फलं जयित्री गोक्षरबीजं शतावरी बला (अथ-
वला) गीरक्षतखट्वा (गोत्रक्षणाकुनिशा) प्र. १
ती. जलेन वटी कार्या । मा. २२. ४र्थः — रसः
गन्धकः स्वर्णं लौहं रौप्यमास्त्रिकं हरितालं वङ्ग-
शर्भं प्र. समभागः । ब्रह्मी-वासा-भृङ्गराज-चेत्रपर्प-
टी-दशमूलानां प्रत्येकं रसेन ७ भावना देया ।
वटी १ र. । बृहत्सिन्धुः ।

गर्भचर्या । स्त्री । गर्भपचारकर्मणि ।

गर्भजरीगः । पुं । स्त्रीरोगे । त्रिका. ।

गर्भगुहः । पुं । नाभिगुहके । नाट्यत्र गौड ।
त्रिका. । [नि.व.२ ।]

गर्भदः (दा) । पुं, स्त्री । पुत्रजीवहन् । रा.

गर्भदात्री । स्त्री । पुष्यदात्रीचुपे । गुणाः —
मधुरा शीता स्त्रीपुष्यदीर्घपित्ताह्वयमघ्नी गर्भदा-
त्री । रा.नि.व.४ ।

गर्भद्रुतिः । स्त्री । वज्रव्यतिरेकेऽपि रसयासी-
कृतानां लोहानां द्रवत्वे । औशनसुत आत्रात्र
महितं शर्षाजितं प्रवक्ष् । “जम्बीरबीजपूरकचा-
क्षीरैवेतसास्त्रसंयोगात् । चारा भवन्ति सुतरां ग-
र्भद्रुतिजारणे शलाः ॥” र.वि.१३ ।

गर्भष्टक् । त्रि । गर्भधारिण्याम् । वै.निघ. ।

गर्भनाडी । स्त्री । Umbilical cord. ग-
र्भप्रणाख्याम् । वै.निघ. ।

गर्भनाशः । पुं । गर्भपाते ।

गर्भनाशना । स्त्री । चरिष्टकहन् । त्रिष्टो गौ-
ह । वै.निघ. । [मं कललावी । भा. ।]

गर्भनुत् । पुं । लाङ्गलिकायां । दिव्यांभूति ।

गर्भपरिस्त्रवः । पुं । (Secondines) गर्भ-
वेष्टने । गर्डभूष्णं । वै.निघ. । [धानं । द्वे.च. ।]

गर्भपाकी (इन्) । पुं । षष्टिकत्रोही । षष्टे

गर्भपातः । पुं । गर्भजरीगविशेषे । वेन प-
ञ्चमषष्ठमासिकगर्भस्य पतनं भवेत् । “ततः स्थि-
रशरीरस्य पातः पञ्चमषष्ठयोः ।” सु.नि.२७७. ।
See गर्भघातः ।

गर्भपातकः । पुं । रक्तशोभाजनहन् । जटा. ।

गर्भपातनः । पुं । रीटाकर्त्रे । त्रिष्टो । भा. ।

गर्भपात(ति)नी । स्त्री । कलिकारीहन् ।

विश्वामित्रिणी । रा.नि.व.४ ।

गर्भपीयूषवल्लीरसः । पुं । स्त्रीरोगाधिका-
र रसः । “सूती गन्धं तथा स्वर्णं लौहं रजतमा-
लिके । हरितालं वङ्गभक्ष्याप्यभक्तं समभागिकं ।
भावना खलु दातव्या रसेरिषां पृथक् पृथक् । ब्र-
ह्मी वासा भृङ्गराजपर्पटं दशमूलकं । सप्तधा भा-
वयेद्देवः गुह्यामानां वटीचरेत् ॥” रौप्यं स्वर्णमा-
लिकश्च । भेष. । See बृहद्गर्भचिन्तामणिः ।

गर्भपोषणम् । त्रि । गर्भपुष्टिकरणे ।

गर्भभागुहकः । पुं । गुह्यहन् । मद.व.५ ।

गर्भवती । स्त्री । ससत्वायां स्त्रियाम् । षोड-
शति स्त्री । पुत्रगर्भवतीलक्षणं — पुत्रगर्भयुताया
नार्या द्वितीये मासि गर्भाशयमध्ये गर्भः पिण्डाका-
री लक्ष्यते, दक्षिणाक्षिमहत्त्वं प्राग्दक्षिणसन्ने सत्त्वं
प्रसन्नमुखवर्णता दक्षिणीरीः पुष्टिः, निद्रायां पु-
द्गमधियद्रथ्येष्टभिलाषः आसादिफललाभः इति ।
कन्यागर्भलक्षणं उक्तविपरीतलक्षणं त्रैयम् । नपुं-
सकगर्भं गर्भाश्लुद्वत्कृतिः पार्श्वद्वयमुन्नतं पुरस्ताच्च
महदिति । भा. । See गर्भिणी ।

गर्भविच्युतिः । स्त्री । रोगादिना गर्भस्य अ-
कालपतने, गर्भस्त्रावादी । “कृमिवाताभिघातेषु
तदेवीपद्रुतं फलं । पतत्यकालेऽपि यथा तथा स्या-
द्गर्भविच्युतिः ॥” सु.नि.८७. ।

गर्भविनोदरसः । पुं । सूतिकाधिकार रसः ।

चिकटु १ तो. हिङ्गुलं ४ तो. जयित्री खवङ्गश्च
प्र. १ तो. स्वर्णमास्त्रिकं २ तो. जलेन चणकाका-
रा वटी कार्या । र.सा.सं. ।

गर्भविलासतैलम् । स्त्री । गर्भाधिकारि ग-
र्भस्थापनतैले । तिलतैलं सूक्ष्मतं १ श. कल्पायं
— भूकुष्माण्डं दाहिमपत्रं आमहरिद्रा (कौण्ड ह-
लून) शङ्काटकपत्रं चिकला जातौपुष्यं शतावरी
नीलोत्पलं पद्मपुष्पश्च प्र. १५० तो. (वा मिलितं
१६ तो.) पाकायं वारि ८ श. । भेष. ।

गर्भविलासरसः । पुं । गर्भिणीञ्चरे रसः ।
रसगन्धकतुल्यकानां प्र. समं जम्बीरचिकटुरसाभ्यां
प्र. दिनत्रयं भावयेत् । पौत्रा, गङ्गक, तूते उष्ण
अतोऽप्येकं मग्नान् । जम्बीरत्रये (गौडो लेवो)

७ दिन ७ विक्रूत्रेण ७ दिन उावना दिव ।
र.वि.६५. ।

गर्भविस्त्राविणी । स्त्री । एलायां । वै.निघ. ।

गर्भशङ्कुः । पुं । स्तनगर्भनिःसारणास्त्रे । वै.निघ. ।

गर्भशय्या । स्त्री । Uterus, पक्ताशयमध्यव-
र्त्तिगर्भोत्पत्त्याशये । यथावेष्टितो गर्भः कुक्षौ तिष्ठ-
ति । ग्रीडीशय । तस्य रूपम् — “शङ्खनाभ्याकृति-
र्थोनिख्यावर्त्त सा च कौर्त्तिता । तस्यासृतीये
त्वावर्त्तं गर्भशय्या प्रकौर्त्तिता । यथा रोहितमस्यस्य
सुखभवति रूपतः । तस्मिंस्तथा रूपां गर्भशय्यां
विदुर्बुधाः ॥” भा. । [च.शा.८५. ।

गर्भशय्यम् । स्त्री । गर्भवेदनायाम्, गर्भशुले ।

गर्भशतनम् । स्त्री । मेघजेन गर्भपातने ।
पेटे थनान । शतनप्रवृत्तिभिः विशेषैः बन्धना-
न्मुच्यते गर्भः ।” सु.नि.८५. ।

गर्भशीघ्रः । पुं । गर्भस्य शुक्रतारोमे ।

गर्भसम्भवा । स्त्री । स्थूलैलायां । वै.निघ. ।

गर्भस्थानम् । स्त्री । गर्भाशये । अन्तःपुरे । वै.
निघ. । [भरत्तणयोमे । च.शा.८५. ।

गर्भ(र्भा)स्थापनम् । स्त्री । गर्भरक्षणं । ग-

गर्भस्फुरणम् । स्त्री । गर्भस्यन्दने सु.शा.१०५. ।

गर्भस्त्रावः । पुं । Abortion. गर्भविद्रवे ।
चतुर्थमासपर्यन्तं शोणितरूपस्य गर्भस्य विच्युतौ ।
ग्री. थना, पेटे थना । स च भयाभिघाततौष्णी-
ष्णपानाशनसिवनादिभिर्भवति । गर्भस्त्रावनिदानल-
क्षणं यथा — “भयाभिघाततौष्णीष्णपानाशननिषे-
वणात् । गर्भे पतति रक्तस्य सशूलं दर्शनम्भवेत् ।
शस्यधर्माध्वगमनयानायासप्रपौडनैः । ज्वरोपवा-
सपतनप्रहराजौष्मधावनैः । वमनाच्च विरेकाच्च
कुम्भनाद्धर्भपातनात् । तौष्णीषारीषकटुकतित्क्वच-
निषेवणात् । वेगाभिघातादिषमादासनाच्छमनाह-
यात् । आचतुर्धाततो मासाग्रसर्वेद्गर्भविद्रवः ॥”
भा. । [ताज ग्रीह । रा.नि.४.८ ।

गर्भस्त्रावी (द्रव) । पुं । हिमालवले । श-

गर्भागारम् । स्त्री, पुं । शयनगृहे । अन्तर्ग-
हे । गर्भाशये । रा.नि.४.८ ।

गर्भाधानम् । स्त्री । प्रथमस्तुतुचानादूर्ध्वमनुष्ठेये

दशसंस्कारान्तर्गतप्रथमसंस्कारे । तत्क्रमः — “अ-
थाजौ पञ्चविंशतिवर्षांश्च द्वादशवर्षां प्रकौमावहेत्
पितृप्रधर्माधिकामप्रजाः प्राप्स्यतीति । ऊनवीडश-
वर्षायामप्राप्तः पञ्चविंशति । यथावक्षे प्रमान् यर्भ-
कुलिस्थः स विपद्यते ॥ जातो वा न चिरञ्जीवे-
ञ्जीवेद्वा दुर्ल्लेखिन्द्रियः । तस्यादत्यन्तबालायां ग-
र्भाधानं कारयेत् ॥” सु.शा.१०५. । [च.१५. ।

गर्भाभः । पुं । गर्भस्यजलं । आनृक्कि । वा.

गर्भारिः । पुं । सूक्ष्मैलायाम् । रा.नि.४.६ ।

गर्भावक्रान्तिः । स्त्री । गर्भावतरणक्रिया-
याम् । सु.शा.१५. । See गर्भः ।

गर्भाशयः । पुं । गर्भशय्यायाम् । जरायी ।
See गर्भशय्या । [विका. ।

गर्भाष्टमः । पुं । गर्भजननमासादष्टममासि ।

गर्भिणी । स्त्री । क्षीरावीडके । क्षीरक्रे ग्रीह ।
श.च. । गर्भवत्याम् । लिङ्गं यथा — “स्तनयोर्मुख-
काशे स्याद्रीमराज्युद्गमस्तथा । अन्तिपक्षाणि चा-
प्यस्याः सम्भूलन्ते विशेषतः । कर्दयेत्यथ मुक्तापि
गत्यादुद्दिजते शुभात् । प्रसेकः सदनश्चैव गर्भिण्या
लिङ्गमुच्यते ॥” भा. । See गर्भः । तत्कृत्यं
यथा — “गर्भिणी प्रथमदिवसाग्रभति निलम्बहृष्टा
शुच्यलङ्कता शुक्लवसना शान्तिमङ्गलदेवताब्राह्मण-
गुरुपरा च भवेत्कलिनविकृतहीनगात्राणि न स्य-
शत् दुर्गन्धदुर्दृशानानि परिहरेदुज्जनीयाश्च कथाः,
शुक्लं पर्युषितं कुषितं क्लिप्तं चाग्रं नोपमुञ्चैत् ।
वह्निर्निष्क्रमणं शूनागारचैत्यशानहचाश्रयान्
क्रोधभयशङ्कराश्च भावानुसैर्भोग्यादिकं परिहरेत्
यानि च गर्भे व्यापादयन्ति । न चाभौष्णं तैलाभ्य-
ङ्गोत्सादनादीनि निषेवेत् । न चावश्यं स्फुरीरं पू-
र्व्वीकृतानि च परिहरेत् । शयनासनं सृष्टाक्षरणं
नात्युच्चमपाश्रयोपेतमसम्बाधं विदध्यात् । हयं द्रव्यं
मधुरप्रायं क्लिष्टं दीपनीयसंस्कृतञ्च भोजनं भोज-
येत् । सामान्यमेतदाप्रसवात् । विशेषतस्तु गर्भिणी
प्रथमद्वितीयतृतीयमासेषु मधुरशीतद्रवप्रायमाहा-
रमुपसेवेत्, चतुर्थे पथोनवनीतसंस्कृष्टमाहारयेत्या-
ङ्गलमांससहितं हृदयमग्नं भोजयेत्, पञ्चमे क्षीर-
सर्पिःसंस्कृष्टं, षष्ठे शर्दृष्टासिद्धस्य सर्पिषो माकां
पाययेत् यवागूं वा, सप्तमे सर्पिः पृथक्पृथक्दि-
सिद्धमवसाप्यायते गर्भः, अष्टमे वदरोदकेन वखा-

तिबलाशतपुष्यपल्लपयोदधिमस्तुतैललवणमदनफलमधुघृतमिश्रेणास्थापयेत् पुराणपुरीषग्रन्थम् अतुलोमनार्थं च बायीः, ततः पयोमधुरकायसिद्धेन तैलानुवासयेदतुलीने हि बायी सुखमनुपद्रवा प्रसूयते, नवमे मासि स्तिकागारमेनां प्रवेशयेत् । प्राप्तप्रसवालक्षणं—“जाते हि शिथिले कुक्षौ सुक्ते हृदयबन्धने । सख्ये जघने नारी त्रैया सा तु प्रजायिनी ॥ ततोऽस्थितप्रसवायाः कटीश्लथ्यति समन्ताद्देहना भवत्यभीक्ष्णं पुरीषप्रवृत्तिः सूचं प्रसिच्यते योनिमुखात् श्लेष्मा च ॥” सु.शा.१०.अ. ।

गर्भिण्यवेक्षणम् । स्त्री । कुमाररक्षायाम् । Midwifery. गर्भिणीपरिचर्यायाम् । चिका. ।

गर्भी (इन्) । पुं । पुत्रजीववृत्ते । वै.निघ. ।

गर्भेपाकणिकः । पुं । षट्कधान्ये । रा.नि. व.१६ ।

गर्भु(र्मो)टिका (टी) । स्त्री । लवणतण्डुलविशेषः । नाडूया वाग्निदेशस्य वा धानं । हिंजरडिं । सं गौडालवणतण्डुलः । गुणाः—सधुराशीता सारणी दाहघ्नी रक्तदोषघ्नी रुच्या पयना दुग्धप्रायिनी । रा.नि.व.८ । र.मा. ।

गर्भुत् । स्त्री । तण्डुलान्विशेषः । गङ्गुगङ्ग, मन्ना । अम. । सुवर्णं, नलं । मे. ।

गलः । पुं । कण्ठे । गला । रा.नि.व.१८ । सर्ज-रसे । धून्ता । मे. । गङ्कसीने । श.र. ।

गलकः । पुं । गङ्कमक्षी । श.र. ।

गलकस्वलः । पुं । साक्षायाम् । शकटं गला-श्चित् कश्चलाकृतिं नाशय । अम. ।

गलकीलः । पुं । गलगण्डोनामरोगे । वै.निघ. ।

गलगण्डः । पुं । Goutre, गलरोगविशेषः । शत्रुशत्रु । तस्य निदानं—“वातः कफश्चापि गले प्रदुष्टौ मध्ये तु संस्रव्य तथैव मेदः । कुर्वन्ति गण्डं क्रमशः खलिङ्गैः समाचितं तं गलगण्डमाहुः ॥ लक्षणं—निबद्धः स्वयधुर्यस्य सुखवल्ग्वन्ते गले । महात्वा यदि वा क्रस्वी गलगण्डं तमादिशेत् ॥” भा.नि. । पचिविशेषः । शङ्गिणिने ।

गलगोडि(लि)का (ली) । स्त्री । सविष-क्षौटविशेषः । यस्य दंजनात् दाहश्चेदतीदृशोपा-भवन्ति । “दाहतोदस्वेदश्रीफकरी तु गलगोडि-

का ॥” च. । निर्विषसर्पविशेषः । सु.कल्प.४अ. ।

गलग्रहः । पुं । मन्थचण्डापरनामविषे व्यञ्जने । ग्राह्ये चण्डे । श.च. । गलरोगविशेषः । गलाधरा । “यस्य श्लेष्मा प्रकृपितः तिष्ठत्यन्तर्गले स्थिरः । आयुः सन्नयस्कीर्णं जायतेऽस्य गलग्रहः ॥” च.सू.१८अ. । अन्धस्य गलरोगविशेषः । ज.द. २६अ. ।

गलग्राहः । पुं । मकरे । वै.निघ. ।

गलकुष्ठारिरसः । पुं । तत्कुष्ठे रसः । पार. दग्धकृतामलौहगुग्गुलुचिकशिंलाजतुकुशला-चानां (पाठान्तरे वदास्थाने त्रिफला) प्र. समभागः । अमं ४ भ. करञ्जवीजं ४ भ. घृतमधुघ्नां वटी कार्या । पात्रा, शकृक, ताम्रा, जौह, शङ्खजल, छिन्तामूलचूर्ण, शिलाजतू, कूटिला, ४५ (पाठा-खट्वे त्रिफला) अष्टाङ्के १ ड. अम ४ ड. कर्तञ्जवीज ४ ड. घृत ५ मधू द्वारा मर्दन । ग्रा. १ टो. । भा. । र.सा.सं. ।

गलन्तिका । स्त्री । कर्कश्याम् । वद्वारा । अम. ।

गलमेखला । स्त्री । गलसूत्रे । हारा ।

गलरोगः (हिष्णी) । पुं, स्त्री । कण्ठगतस-मदशरोगभेदे । तत्र वातपित्तकफसन्निपातशोष-तजभेदेन रीहिणी पञ्चधा भवति । अपरे गलश-लूक तुण्डिकेरिका गलौघ-वल्लय-गलायुक्त शतश्लो-गलविद्रधि गलाबुंदाः वह्निगलगण्डः वातज कफ-ज-मदीजभेदेन खरप्रथेति द्वादश । रीहिण्यः पञ्च कण्ठान्ताधिशिहवन्त्ययन्मांसं कन्दन्ति । गला-ध्रीगलायुगलविद्रधिलौघखरप्रमांसतानविदार्य-इति अष्टादश । लक्षणं—“गलेऽनिलः पित्तकफौ च सुर्क्षितौ प्रथक्कमलास्य तथैव शोणितं । प्रहृष्य मांसं गलरीधिनीऽङ्गुरान् सृजन्ति यान् सायुहारा तु रीहिणी ॥” सु.नि.१६अ. । कण्ठास्यशोषकृदा-तात् सा हनुयोवृक्करी । पिताम्बरीषातृष्णीह कण्डधूमायनास्विता । कफेन पिच्छला पाण्डुः अ-सृजा स्फोटकाचिता । गभीरपाकानिचयास्त्व-लिङ्गसमन्विता ॥ वा.उ.२१अ. । लक्षणानि ख-लपथ्याये स्यान्ति ।

गलविद्रधिः । पुं । गलरोगभेदे । रुधिरवि-धिः । लक्षणं—“सर्व्वङ्गलं व्याप्य समुत्थितो यः शोफी रुजो यत्र वसति सर्व्वः । स सर्व्वदोषो

गलविद्रधिस्तु तस्यैव तुल्यः खलु सर्वजस्य ॥” सु.
नि.१६अ. ।

गलव्रतः । पुं । मयूरः । त्रिका. । [ज.द.२६अ. ।

गलशालूकः । पुं । अश्वस्य मुखरोगविशेषः ।

गलगुण्डिका (गुण्डी) । स्त्री । The uvula.
अलिजिह्विकायां । आलिजिव, गन्धार्द्रं गुण्डी ।
रा.नि.व.१८ । च.शा.७अ. । जिह्वाप्रवन्धजाः क
खे दाक्षणा मार्गरीधिनः । मांसादुराः शीघ्रचया
रोहिणी शीघ्रकारिणी ॥ कण्ठगुण्डीत्वपरनासधिये
तालुजरीगविशेषः । लक्षणं यथा—“श्लेष्मासृग्भा
तालुमुलाग्रद्वयो दीर्घः शीथो भ्रातवलिप्रकाशः ।
दृग्भासकासक्तं वदन्ति व्याधिं वैद्याः कण्ठगु-
ण्डीति नाम्ना ॥” भा.स.४भ.मुखरी.चि. ।

गलगोथः । पुं । गलस्फीनी । गन्धार्द्राणां ।
“सनागरं देवदारु चव्यचित्रकपेषितं । प्रलीपनमिदं
श्रेष्ठं गलशयथुनाशनम् ॥” भैष.ज्व.चि. ।

गलस्तनः । पुं । गलगुण्डीरोगः । रा.नि.व.२० ।
कृष्णगलस्तनः । वै.निघ. ।

गल(ले)स्तनी । स्त्री । कृष्णाम् । हे.च. ।

गला । स्त्री । अलम्बुशायाम् । भा. ।

गलाङ्कुरः । पुं । A disease of the
throat. रोहिणीत्वपरपट्यां गलरोगविशेषः ।
गण्डमालायाम् । गं.गु.गला । हे.च. ।

गलानि(वि)लः । पुं । गङ्गाटयमस्य । गं-
त्ताटिशिङ् । त्रिका. ।

गलायुक्तः । पुं । गलरोगभेदः । लक्षणं—“मां
सकीलो गले दीर्घैरकोऽनेकोऽथवात्परकः । कृष्णी-
च्छासाभ्यवहतिः पृष्ठमुली गलायुक्तः ॥” वा.उ.
२१अ. ।

गलार्बुदम् । स्त्री । गलरोगभेदः । गन्धार्द्र
आव् । लक्षणम्—“जिह्वावसाने कण्ठादावपाकं
खययुं मलाः जनयन्ति स्थिरं रक्तं नीरुजं तद्ग-
लार्बुदम् ॥” वा.उ.२१अ. । [rosy, गलकुष्ठे ।

गलितकुष्ठम् । स्त्री । Incurable lep-

गलितदन्तः । त्रि । दन्तहीने ।

गलेगण्डः । पुं । मर्कटपक्षिणि । त्रिका. ।
गलगुण्डीरोगः । रा.नि.व.२० ।

गलोद्भवः । पुं । रोचमानाश्च । त्रिका. ।

गलौघः । पुं । गलरोगविशेषः । तस्य लक्षणं
यथा—“शीघ्रो महानन्नजलावरोधी तीव्रज्वरी
वातगतेर्निहन्ता । त्पक्वे जातो रुधिरान्वितेन गले
गलौघः परिकीर्त्यतेऽसौ ॥” सु.नि.१६अ. ।

गलः (कः) । पुं । गण्डः । गालः । हे.च. ।

गलचातुरी । स्त्री । उपधानविशेषः । गाल-
वानिश्च । जटा. ।

गल्लिरः । पुं । उन्मथ्यनामककर्णपाक्षीगतरोमः ।

गल्लर्कः । पुं । वैदूर्यमणी । इन्द्रनीलमणी ।
त्रिका. । सुरापानपात्रे ।

गवयः । पुं । गलकम्बलमुख्ये गोसदृशे कूलचर-
पशौ । तन्मांसगुणाः—हंघणे बल्यं रुच्यं हृद्यम् ।
रा.नि.व.१७ । क्षिप्रं मधुरं कासघ्नं विपाके मधुरं
व्यवायवर्धनम् । सु.सू.४६अ. । [नि.व.१६ ।

गवयी । स्त्री । गवयपत्न्यां । दृ.नो गदि । रा.

गवयोद्भवः । पुं । तवचीरः । वै.निघ. ।

गवराजः । पुं । महावधे । श.च. ।

गवलम् । स्त्री । महिषशृङ्गे । अम. । पुं । व-
नमहिषे । हे.च. ।

गवाची (टी) । स्त्री । (Macrogynathus
pancalus.) पङ्कालमक्षे । पौ.का.ल गच्छ ।
अस्य गुणाः—अजीर्णकारित्वं गुरुत्वं श्लेष्मकोपन-
त्वम् । राज.२प. ।

गवादनम् । स्त्री । घासे । श.च. ।

गवादनी । स्त्री । इन्द्रवारुणीलतायाम् । रा-
धानशशां । वै.निघ.अपस्मा.चि. । श्वेतापराजिता-
याम् । अक्षीटवत्ते । वै.निघ. । अपराजितायाम् ।
नीलापराजितायाम् । रा.नि.व.३ ।

गवालूकः । पुं । गवये । त्रिका. ।

गवाषिका । स्त्री । लासायाम् । र.मा. ।

गवाक्षः । पुं । गोचुरके । वै.निघ. । वाताय-
ने । अम. । [ता । र.मा. ।

गवाक्षिका । स्त्री । गवाक्ष्याम् । अत्रात्राजि-

गवाक्षितः । त्रि । विरचिते । “शैर्गवाक्षित-
मिदं शरीरम् ।” भा. ।

गवाक्षी । स्त्री । शाखीटवृक्षे । आ० उ० गी० । रा.नि.व.८ । मन्नाबलायाम् । रा.नि.व.२३ । इन्द्रवाक्षीलतायाम् । रा.नि.व.२३ । सु. कल्प.७अ. । भा.म.१भ.तन्द्रिकव्य.चि. । “निकुम्भकुम्भविफलागवाक्षी ।” गोडुम्बायाम् । राज-गोशूक । च.सू.२अ. । गीरचकक्यां । रा.नि.व.३ । सि.यो.कास.चि. । अपराजितायाम् । प.सू. । सु.सू.२६अ. । श्वेतपुष्पेन्द्रवारुण्याम् । सु.सू. २६अ. ७अ. संशमने ।

गविनः । पुं । कीकडनामकविलेशयन्त्रे । जविन इत्यपि पाठः । रा.नि.व.१६ । [अम. ।

गवेडुः । स्त्री । धान्यविशेषे । गड्गड्, देधान ।

गवेधुः (कः) । पुं । घुलुचवृक्षे । देधान । च.सू.२अ. । गीरचतखुलायाम् । गीरचकक्यां । रा.नि.व.४ । सि.यो.कटि.चि.विष्णुतैले, महानारायणतैले । स्त्री (कम्) । गैरिके । गिरिगोष्ठी । रा.नि.व.१२ ।

गवेधुका । स्त्री । (Coixbarbata) गवेडू । देधान । हिं गरुडुश्च । च.सू.२अ.यवायाम् । गुणाः—गवेधुः कटुक स्वादौ कार्यकृत्कफनाशिनी । भा.पू.१भ.धान्यव. । नागबलायाम् । गीरचकक्यां । रा.नि.व.४ । मैष.वा.व्या.चि.स्वल्पविष्णुतैले । काशमूले । वा.व्या.शता.नारायणतैले ।

गवेरि(रु)कम् । स्त्री । गैरिके । गिरिगोष्ठी । चिका ।

गवैश(शि)का । स्त्री । गीरचवृक्षे । श.च. ।

गव्यम् । स्त्री । गोष्ठे । गोरीचनायाम् । गव्यदधि । गोदुग्धे । चिका । चि । गोसम्बन्धीय ।

गव्यष्टतम् । स्त्री । गव्यनवनीतजातष्टते । आ० उ० । गुणाः—बुद्धिकान्तिश्रुतिर्दं बलमधोवर्धकं पुष्टिकरं वातश्लेष्मघ्नं यमहरं पित्तघ्नं हृद्यम् अपिकरं पाकमधुरं हृद्यं देहस्थीयकरञ्च । रा.नि.व.१५ ।

गव्यतक्रम् । स्त्री । गोदुग्धमवचीले । गुरुद्रव्येण । गुणाः—“गव्यं विदोषशमनं पथ्ये श्रेष्ठं तदुच्यते । दीपनं रुचिक्रन्धीयं अशीर्दरविकारजित् ॥” अत्रि.८अ. ।

गव्यदधि । स्त्री । गोदुग्धजातदधनि । गुणाः—

अतिपवित्रं शीतलं सिग्धं दीपनं बल्यं मधुरम् अरोचकञ्च वाहि वातरीगघ्नञ्च । रा.नि.व.१५ । आकं स्वादुरसं वाहि गुरुञ्च वातरीगजित् । सि.दः शुक्रबलश्रेष्ठं रक्तपित्ताग्निशोफहृत् । सिग्धं विपाके मधुरं दीपनं रुचिवर्धनं । आतापहं पवित्रं दधि गव्यं रुजाकरम् ॥” अत्रि.८अ. ।

गव्यनवनीतम् । स्त्री । गोदुग्धजनवनीते । आ० उ० । ननी । सर्वदोषघ्नं बलकृत् पुष्टिवर्धनञ्च । रा.नि.व.१५ ।

गव्यमांसम् । स्त्री । गोमांसे । सु.सू.४६अ. ।

गव्या । स्त्री । गोरीचनायाम् । रा.नि.व.१२ ।

गव्यूतिः । पुं, स्त्री । क्रोशव्ये । हे.च. ।

गहनम् । स्त्री । वने । दुःखे । पीडायाम् । वै.निघ. ।

गह्वरम् । स्त्री, स्त्री । विडङ्गे । प.सू. ।

गाङ्गम् । स्त्री । गङ्गीदके । वै.निघ. ।

गाङ्गटः (कः) । पुं । मत्स्यविशेषे । छिःछिभाङ् । श.र. ।

गाङ्गटेयः । पुं । गाङ्गटमत्स्ये । श.र. ।

गाङ्गियम् । स्त्री । भद्रमुखायाम् । मृता । सुवर्णे । रा.नि.व.१२ । र.चि.६अ. । धनुरे । कर्शरी । अम. । पुं । इक्षीशमत्स्ये । चिका । स्त्री (यी) । मुक्तके । “अथवा द्वयगाङ्गीयी ।” वा.चि.१अ. ।

गाङ्गेरिका । स्त्री । नागबलायाम् । गीरचकक्यां । वै.निघ. ।

गाङ्गेरुः (कः) । पुं । काकाखीरुपे । गताङ्कट्कौ, आनाङ्कौ । वै.निघ. ।

गाङ्गेरुकी । स्त्री । गुडशर्करके । प.सू. । गीरचतखुलायां । गीरचकक्यां । अम. । “गाङ्गेरुकीमूलरसेजयते गतवेदनः ।” भा.म.१भ. । तत्फलरूपाय हिमं स्वादु कफवातघ्नञ्च । सु.सू.४६अ. ।

गाङ्गेष्ठी । स्त्री । कटशर्करालतायाम् । नटो । हारा ।

गाजरम् । स्त्री । गड्गने । भा.पू.१भ.शाकव. । [रा.नि.व.१६ ।

गाञ्जि(ञ्जी)कायः । पुं । बर्षिकपदधि ।

गाढम् । वि । बहुकालजाते । बद्धसूले । सा-
न्द्रे । सु.नि.६७. । [मशत्रु लवण । रा.नि.व.६ ।

गाढलवणम् । स्त्री । समरदेशजलवणविशेषे ।

गाण्डीरम् । स्त्री । शाकविशेषे । अथै आंक ।
सु.सु.४६७. । [६ ।

गाण्डीवी (इन्) । पुं । अर्जुनवृक्षे । रा.नि.व.

गातुः । पुं । कोकिले । भमरे । मे. ।

गात्रम् । स्त्री । देहे, शरीरावयवे । रा.नि.व.
१८. । करिणः पूर्वजहादिप्रदेशे, अथपादादिस-
म्युखभागे । मे ।

गात्रघर्षणम् । स्त्री । शरीरमार्जने ।

गात्रभङ्गा । स्त्री । शूकशिल्प्याम् । श.च. ।
गन्धशय्याम् । वै.निघ. । [गाम्छा ।

गात्रमार्जनी । स्त्री । अङ्गमार्जनायवस्त्रे ।

गात्रविक्षेपः । पुं । अङ्गचालने, अङ्गविक्षेप-
णे । वै.निघ. । [पूँटय आँउया । वै.निघ. ।

गात्रशेषः । पुं । पूतनामबालरीगविशेषे ।

गात्रसङ्कोची (इन्) । पुं । जाहकजन्तौ ।
कृष्णकलासि । कौकलासि, बहुकृष्णी । रा.नि.व.
१६. । गोमससर्पे । वै.निघ. ।

गात्रसम्भवः । पुं । स्रवजातीयपक्षिणि, हं-
सादी । हे.च. । [वै.निघ. ।

गात्रसादः । पुं । शरीरावसादे । पित्तरीगे ।

गात्रानुलेपनी । स्त्री । गात्रानुलेपनयोग्ये
ष्टपिष्टे सुगन्धद्रव्ये । अम. ।

गाधः । पुं । स्थाने । लाभेच्छायाम् । हे.च. ।

गानिनी । स्त्री । वचायाम् । वै.निघ. ।

गान्धारम् । स्त्री । गन्धरसे । शकुन्तला । त्रिका. ।
पुं । सिन्दुरे । मे. ।

गान्धारी । स्त्री । कण्टकायाम् । वै.निघ. ।
दुरालभायाम् । भा. । रा.नि.व.४ ।

गान्धिकः । पुं । कौटविशेषे । गौधि णोका ।
श.र. । लेखके । नाना. ।

गान्धारिका (री) । स्त्री । गान्धारीवृक्षे । गौ-
न्धारे गौहि । मं कं सौवनी । तं गान्धारि । प.सु. ।

गान्धीर्यम् । स्त्री । गन्धीरतायाम् ।

गायत्री (इन्) । पुं, स्त्री । खदिरवृक्षे । भ. ।
अम. । च.द., सि.थो.रक्त.पि.चि.खण्डकायली-
हे । "तालसूली च गायत्री ।" खदिरकाष्ठसारि ।
च.द.यक्ष.चि.एलादिमन्त्रे ।

गायत्रः । पुं । सीमलताभेदे । "गायत्रस्त्रैण-
भः ।" सु.चि.२६७. । [ओदने । उषा. ।

गारित्रम् । स्त्री । धान्यविशेषे । वै.निघ. ।

गारुडम् । स्त्री । खर्णे । मे. । मरकतमणौ ।
रा.नि.व.१९. । तन्नामविषमन्त्रे । जटा. ।

गारुडिकः । पुं । विषवैद्ये । श.र. ।

गारुडी । स्त्री । पातालगरुडीवृक्षे । रा.नि.व.१।

गारुत्मतम् । स्त्री । मरकतमणौ । रा.नि.व.
१३. । वै.निघ.चय.चि. । नवरत्नराजमण्डले ।

गारुत्मतपत्रिका । स्त्री । गङ्गापत्रा । पांढी
जटा । रा.नि.व.१०. । [रा.नि.व.७ ।

गार्जरम् । स्त्री । गर्जरसूलके । गौक्षत्र मूला ।

गार्हः । वि । आद्यूने । स्त्री (वृं) । आद्यूनतायां ।

गार्भः (भिज्जः) । वि । गर्भसम्बन्धिनि ।

गालः । पुं । मदनवृक्षे । प.सु. । वा.ज्व.चि.१
अ. । "पिप्पलीभिर्युतान् गालान् ।"

गालनम् । स्त्री । वस्त्रपूतकरणे । छांका ।

गालफलम् । स्त्री । मदनफले । वै.निघ. ।

गालवः । पुं । लोभ्रवृक्षे । मे. । श्वेतलोभ्रे । अ.
टी.भ. । केन्दुकवृक्षे । कर्कद गौहि । श.च. ।

गालोद्यम् । स्त्री । पद्मवीजे । रा.नि.व.१०. ।

गाहितः । वि । कम्पिते । स्नाते । वै.निघ. ।

गाचीरी । स्त्री । चीरयुक्तायाम् । प.सु. ।

गिरणम् । स्त्री । भक्षणे । वै.निघ. ।

गिरिः । पुं । चञ्चूरीगविशेषे । मे. । पर्वते ।
रा.नि.व.२. । स्त्री । गिलने । अम. । बालमूषि-
कायाम् । अ.टी.र. । पारददीपविशेषे । रत्ना. ।

गिरिकः । पुं । गिरिनिम्बे । भशनिश । वै.
निघ. । [६. वा.उ.२७. ।

गिरिकदम्बः । पुं । धाराकदम्बे । रा.नि.व.

गिरिकदली । स्त्री । पार्वतीयकदलीवृक्षे ।

गुणाः—सधुरा हिमा बल्य। वीर्यवर्द्धनी रुष्या
लघ्नापितदाहशोषहरी गुणः दुर्ज्वरा च । रा.नि.
व.११ ।

गिरिकर्णः (गर्गि) । स्त्री । इन्द्रवारुण्याम् ।

रा.नि.व.२३ । पाण्डुरापरजितायाम् । रा.नि.व.
३ । See श्वेतापरजिता । कृष्णापरजितायाम् ।
काल अपराजिता । गुणाः—शीतला तिका
पित्तोपद्रवघ्नी चक्षुष्या विषदोषघ्नी त्रिदोषघ्नी ।
भा. । अस्कोतायाम् । शोषत्रसानी । र.सा. । दु-
रालभायाम् । श.च. ।

गिरिकर्णिका । स्त्री । अपराजितायाम् ।

अपराजिता । स.सु.३६अ. । श्वेतकटभीवृक्षे ।
रा.नि.व.६ । श्वेतकर्णिलाम् । आरग्वधवृक्षे । रा.
नि.व.२९ । [अम. ।

गिरिका । स्त्री । बालसूषिकायाम् । छूँ ८८ ।

गिरिकाणः । वि । गिरिरोगणैकचक्षुर्हीने ।
उणा. । [निघ.२भ.अतिसा.चि.मुलादिचूर्णे ।

गिरिकौटजफलम् । स्त्री । इन्द्रयवे । वै.

गिरिगोचरः । पुं । श्वेतमर्कटे । वै.निघ. ।

गिरिजम् । स्त्री । शिलाजतुनि । भा. । अभ-

धातौ । लौहि । मे. गैरिके । रा.नि.व.१३ । पुं ।
गिरिजमधूकवृक्षे । पाशोऽङ्गुल गोल गोल । र.
भा. । काञ्चनारवृक्षे । ब्रह्म काञ्चन गोल । रा.
नि.व.१० ।

गिरिजतु (श्व) । स्त्री । शिलाजतुनि । रा.नि.

व.१३ । वै.निघ.लय.चि.मध्यप्रभागुडौ । वै.निघ. ।

गिरिजधातुः । पुं । गैरिके । गिरिजगौ ।

गिरिजा । स्त्री । मल्लिकापुष्पवृक्षे । मल्लिका

मूलत्र गोल । रा.नि.व.१० । मातुलुङ्गवृक्षे । प.
सु. । श्वेतवृक्षायाम् । त्रायमाणालतायाम् । रा.नि.
व.५ । गिरिकदलीवृक्षे । लघुपाषाणभेदे । लौहि ।
रा.नि.व.२३ । राखायां । कुन्दपुष्पवृक्षे । वै.निघ. ।

गिरिजातेजः । स्त्री । अभधातौ । वै.निघ. ।

गिरिजामलम् । स्त्री । अभधातौ । अ.टी.रा. ।

गिरिजवीजम् । स्त्री । गन्धके । भैष.गृहणी-

कवाटरसे । अभके ।

गिरिजाह्वयम् । स्त्री । शिलाजतुनि । वै.
निघ. ।

गिरिज्वरः । पुं । वज्रे । श.र. ।

गिरिधातुः । पुं । गैरिकधातौ । रा.नि.क.१३ ।

गिरिनिम्बः । पुं । महानिम्बवृक्षे, कैटयनि-
म्बे । रा.नि.व.६ । [वकाशनिम्ब । वै.निघ. ।

गिरिपत्रः । पुं । गिरिनिम्बे । गरीनिग । हिं

गिरिपादिका । स्त्री । कपिकच्छां । आ-
ल(कूची) । मं गोड्रीकुहिडी । वै.निघ. ।

गिरिपीलुः । पुं । परुषकवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

गिरिपुष्प(क)म् । स्त्री । श्वेतजि । शैलज ।

मं दगडफूल । रा.नि.व.१२ । [१६ ।

गिरिप्रिया । स्त्री । चमरीगव्याम् । रा.नि.व.

गिरिभित् । पुं । पाषाणभेदद्वये । भा. ।

गिरिभूः । स्त्री । क्षुद्रपाषाणभेदे । रा.नि.व.५ ।

गिरिमनोहरः । पुं । आरग्वधवृक्षे । वै.नि-

घ. । [अम. । सि.यो.रक्ताति.चि.(कुटजाष्टके) ।

गिरिमल्लिका (स्त्री) । स्त्री । कुटजवृक्षे ।

गिरिमानः । पुं । गजि । श.र. ।

गिरिमालः । पुं । आरग्वधवृक्षे । वै.निघ. ।

गिरिमालपञ्चकम् । स्त्री । आरग्वधाद्यप-
रनामयोगविशेषे । आत्रश्रुति पाठन । “आ-
रग्वधयन्त्रिकमुक्तताहरीतकौभिः कथितः कपा-
यः ।” सि.यो.वातकफज्व.चि. ।

गिरिमृत् (वृक्षम्) । स्त्री, स्त्री । गैरिके ।

विका. । रा.नि.व.१३ । [मिद इत्यपि पाठः ।

गिरिमेदः । पुं । विट्खदिर । र.सा. । इरि-

गिरिरश्मा । स्त्री । गिरिकदल्याम् । वी८८

कला । रा.नि.व.११ । [णि । वै.निघ. ।

गिरिवर्त्तिका । स्त्री । पार्श्वततिक्तिरिपक्षि-

गिरिवासी (इन्) । पुं । हस्तिकन्दनाममहा-

कन्दशाके । रा.नि.व.७ । [गथे । र.सा.सं. ।

गिरिशान्तकः । पुं । लौहमारकचित्रलादि-

गिरिशायी (इन्) । पुं । पार्वतपक्षिविशेषे ।

वै.निघ. ।

गिरिशालाह्वः । पुं । प्रतुदपक्षिणि । सु. न. ४६ अ. । [पुराणं ।

गिरि(श)शालिनी । स्त्री । पशुराजितायां ।

गिरिशेखरः । पुं । महाबकुले । वै. निघ. ।

गिरिसर्पः । पुं । दक्षीकरसर्पविशेषे । सु. क. ल. ४ अ. । See सर्पः । [निघ. ।

गिरिसानुया । स्त्री । वायमाणायाम् । वै.

गिरिसारः । पुं । लोहे वहे । सि. । [निघ. ।

गिरिसिन्दु(भ्यु)कः । पुं । कृष्णनिर्गुण्डां । वै.

गिरिखेदः । पुं । शिलाजतुनि । वै. निघ. ।

गिरिह्वा । स्त्री । बालमुषिकायां । अ. टी. र. । सु. कल्प. ५ अ. ।

गिलः । पुं । जम्बीरवृत्ते । श. च. ।

गिलग्राहः । पुं । नके । वै. निघ. ।

गिलनम् (लिः) । स्त्री, स्त्री । गलाघः करणे, भक्षणे । अ. टी. ।

गिलायुः । पुं । गलरीये । तल्लघ्नं यथा— “यन्निर्गले तामलकास्थिमात्रः स्थिरीऽल्परुक् स्थात्करकमूर्तिः । संलघ्न्यते सक्तमिवाग्रनख स शस्त्रसाध्यस्तु गिलायुसंज्ञः ॥” सु. नि. १६ अ. ।

गिलोद्यः । पुं । शणपत्राकारावयवयुक्तफलविशेषे । गिलोट इति लोके । सु. न. ४२ अ. ।

गीर्लता । स्त्री । महाज्योतिषतीलतायाम् । रा. नि. व. ३ । [१२ ।

गीर्वाणकुसुमम् । स्त्री । खवहे । रा. नि. व.

गुग्गुलुः । पुं । (Burseraceae. Balsamodendron mukul.) खनामख्यातपण्डद्रव्ये । शुग्गुलु । तं गुग्गिलमुचिद् । वा. सू. १५ अ. । स त्रिविधः—साधारणगुग्गुलुः, कणगुग्गुलुः, भूमिजगुग्गुलुश्च । विशेषाः पर्याये द्रष्टव्याः । रा. नि. व. १२ । महिषाक्ष-महानील-कुसुद-पद्म-द्विर-ग्या इति पञ्चभेदमिच्छन्ति भावमिश्रादयः । तेषु शङ्खाक्षनसवर्णः महिषाक्षः, महानीलवर्णो महानीलः, कुसुदामः कुसुदः, माणिक्यसवर्णः पद्मः, हेमाभश्च द्विरग्य इति । तत्र प्रथमो द्वितीयश्च-लिनां, कुसुदो हयानां, पद्म भारोग्ये, कनकश्च

नरस्य हितः । भा. । गुह्यः—उषे पूते च दग्धसू-लकाथे गुग्गुलुं प्रलियालीड्य वस्त्रपूतं विधाय प-सादिशोष्य घृतं दत्त्वा पेषितो ग्राह्यः । सा. कौ. । गुणाः—जराव्याधिहरत्वादसायनः । कटुतिक्तोष्णः कफवातकासघ्नः । कृमिवातोदरक्षीहशोफार्शनिः । रा. नि. व. १२ । नवी वृष्यो हृंहणः सुगन्धः पिच्छलः शुष्को दुर्गन्धः । पुराणश्च अतिलेखनो वीर्यहीनश्च । भा. । गुग्गुलुपाकः गुडपाकवत् । See गुडपाकः ।

गुग्गुलुवटकः (आदित्यपाकः) । पुं । वातव्याधी । त्रिफलाचूर्णे प्र. ४ तो. पिप्पलीचूर्णे ४ तो. गुडलग्नीलाचूर्णे प्र. २ तो. शीघ्रितगुग्गुलुः २० तो. एकत्र दशसूलास्तुना भाव्यम् (दशसूला ४० तो. वारि ६० तो. शी. २० तो.) । “भाभ्य-द्रव्यसमं त्वाथ काथोऽष्टांशस्तु तेन च ।” च. द. । प. प्र. ।

गुच्छः । पुं । लवके । त्रिका. । भूतये । गुण्डा-सिनीदये । वै. निघ. । मयूरपुच्छे । सि. ।

गुच्छकः । पुं । गुच्छकन्दे । तैलशर इति लो-के । गज. वै. । रौठाकरघ्नवत् । रा. नि. व. ६ । स्त्री । यन्त्रिपणं । भा. ।

गुच्छकच्छदः । पुं । यन्त्रिपण्याम् । वै. निघ. ।

गुच्छकणिशः । पुं । रागीधान्ये । रा. नि. व. १६ ।

गुच्छकन्दः । पुं । कन्दशके । तैलशर इति लोके । सं कुलीहालु । कं मुकुलियागुड्डे । गुणाः—मधुरः शीतलः वृष्यः दाहघ्नः तर्पणः । रा. नि. व. ७ ।

गुच्छकरञ्जः । पुं । करञ्जवृक्षविशेषे । गुणाः—कटुतिक्तोष्णः विषवातकफूविचर्षिकाकुष्ठस्यर्श-लम्बीघ्नश्च । रा. नि. व. ६ ।

गुच्छगुल्मिका । स्त्री । खुहीवृक्षविशेषे । इत्य-रुग्निग्रन्थमिदिदेश । वै. निघ. । [व. ११ ।

गुच्छदन्तिका । स्त्री । कदलीवृत्ते । रा. नि.

गुच्छपत्रः । पुं । तालवृत्ते । उज्ज गीह । रा. नि. व. ६ । [नि. व. ६ ।

गुच्छपुच्छः (कः) । पुं । गुच्छकरञ्जे । रा.

गुच्छपुष्पः (कः) । पुं । सप्तपर्णवृत्ते । अशी-कवृत्ते । रा. नि. व. १० । (कः) रौठाकरञ्जे । रा. नि. व. ६ ।

गुच्छपुष्पी । स्त्री । शिगूडीनामक्षुपे । घातकी-
हवे । रा.नि.व.४।६ ।

गुच्छफलः । पुं । रीठाकरञ्जे । रा.नि.व.६ ।
कतकहवे । राजादनहवे । श्रीगी वृक्ष । रा.
नि.व.११ । जलवेतसे । वै.निघ. ।

गुच्छफला । स्त्री । अप्रिदमनीनामक्षुपे । का-
कमाच्याम् । रा.नि.व.४ । द्राक्षायाम् । कदली-
हवे । रा.नि.व.११ । निषाध्याम् । रा.नि.व.७ ।

गुच्छबुध्ना । स्त्री । गुच्छालाक्षुपे । रा.नि.व.५ ।

गुच्छमूल(लि)का (ला) । स्त्री । गुष्ठा-
सिनीवणे । रा.नि.व.८ । गुच्छालाक्षुपे । वै.निघ. ।

गुच्छसङ्गा । स्त्री । क्षुद्रघातक्याम् । वै.निघ. ।

गुच्छालः । पुं । मूढणे । रा.नि.व.८ । भूक-
दन्ते । प.सु. । [व.७ ।

गुच्छाङ्गकन्दः । पुं । गुलुक्कन्दे । रा.नि.

गुच्छी । स्त्री । गुच्छकरञ्जहवे । रा.नि.व.६ ।

गुञ्जः । पुं । गुञ्जे । श.र. ।

गुञ्जकत् । पुं । भमरी । श.र. ।

गुञ्जरत्नमाला । स्त्री । वैद्यकगन्धमेदे ।

गुञ्जा । स्त्री । (Abrus precatorius.) ख-
नामख्यातीपविषजातीयमूलविषलदायाम् । कूँठ
गीष् । हिं ग्रीष्कादिव चिरमिति । सं कं गुलु-
गुष्मि, परबु । उत्. रञ्ज । सु.कल्प.२५. । गुञ्जा
दिधा श्वेतरक्तमेदात् । इयगुणाः — फलं तिक्तार्ण
श्ववकरं शिरोऽर्पितनाशमश्न । शिफा वानिकरी ।
पर्वं शुलघ्नं विषहत् । वश्ये श्वेतश्च शस्त्रते । रा.
नि.व.१ । “गुञ्जाद्वयानु केयं स्याद्वातपित्तज्वरापहं ।
मुखशोषमश्वाससहनामदविनाशिनं । नेत्रासयङ्करं
हृत्थं बल्यं कण्डूत्रणं हरेत् । क्लीमन्द्रलुप्तकुष्ठानि र-
क्षा च धवलापि च ॥” भा. । श्वेतगुञ्जायाम् । र.
सा.सं. । सुलायाम् । रा.नि.व.६ । मद्यशाखायां ।
श.र. । यवचतुष्टयात्मके माने । गुञ्जा स्थानचतुष्ट-
यम् । प.प्र.१४. । यवचयमाने । क्षपिदैयके ।
गोधूमहयमाने । रा.नि.व.२१५. ।

गुञ्जाकिनी । स्त्री । गुञ्जायाम् । भैष.ज्य.वि.
यानीयमङ्गवध्याम् ।

गुञ्जागर्भरसः । पुं । हट्टोमे रसः । पाठः—

“निक्षत्रयं रसस्य स्याद्विषकस्यैवभागिकः । गन्धकैश्च
जयाचूर्णं निम्बुवीजं समानकम् । गुञ्जावीजं तद्वै
स्यात्तद्वै जयपालकं । निम्बुद्रवेण सम्यग् काक-
माच्या दिनान्तकम् । धूसरकजयलीभ्यां गुडिकां
कारयेत्सुधीः । गुञ्जागर्भरसी नाम्ना दातव्यी हृत-
संयुतः । हिङ्गुबैम्बवसंयुतं मण्डं पथ्याय दापयेत् ॥”
प्रीति १॥० तौ. गन्धक, जयग्रीवाज वा इरी-
तकी, निम्बुवीज अतोत्तेक ७ तौ. कूँठ ३
वीज ७ तौ. जयपीप १॥० तौ. निम्बु,
काकमाची, धूत्रा एवञ्जली, रस गडिनी
वति करिषेव । र.चि. ।

गुञ्जातैलम् । स्त्री । कुष्ठे, गुच्छमालायां तैलम् ।
“गुञ्जामूलफलैः तैलं विप्रकं हिगुणाभसा ।” क-
टुतैलं ४ श. गुञ्जामूलं फलञ्च प्र. ४ प. बारि ८
श. । भा. । अन्यत् — “गुञ्जाफलैः शतं तैलं भृङ्ग-
राजरसेन च ।” कटुटेडल ४ श. कूँठफल ८
प. भोगराज्रस ८ श. । सा.कौ. १

गुञ्जाद्यतैलम् । स्त्री । गुलुगुञ्जाधिकारि । गु-
ञ्जामूलं करवीरमूलं वीजताडुकमूलं, शर्करामूलं वा
निर्यासः, सर्वपं । एषां प्र. ४ ती. तैलं १ श.
(८० ती.) गीसूचं ८ श. पक्का शेषयेत् । तत्र पि-
प्लीपञ्चलवणमरिचचूर्णं २० ती. प्रवेपः । र.स.र. ।

गुञ्जाभद्ररसः । पुं । लक्ष्मणे हट्टोमे च
हितः । पारदः १॥० ती. गन्धकं ६ ती. गुञ्जवीजं
१ ती. जयलीवीजं निम्बुवीजं जैपालवीजं प्र. अ-
र्द्धतोलकं । जयलीधूसरपञ्चजम्बीरकाकमाचीरसेन
प्रत्येकं विभाव्य हृतेन मर्दयित्वा वटी कायां । सा.
४ र. । र.सा.सं. । भैषज्यरत्नावल्यां जयलीनिम्बं
नास्ति । [परिमाणे । श.च. ।

गुञ्जिका । स्त्री । गुञ्जायाम् । कूँठ । विषव-
गुटिकः । पुं । मन्त्राष्ट्याम् । मिश्रि । ज.द.
१२५. । [द्यम् । कूँठ । ज.द. ।

गुटिका । स्त्री । वटिकायाम् । शुनि । गुष्ठा-
गुटिकाञ्जनम् । स्त्री । त्रिविधाञ्जनाभ्यन्त-
रि । See अञ्जनम् ।

गुण्डः । पुं । दृषविशेषे । केसुर । रा.नि.व.८ ।
सुगन्धरीद्विषद्वये । वै.निघ. । दाक्षिणात्यादि ।
“दाक्षिणात्यो भवेदुष्की योऽप्यस्यः सर्ववाजिनां ।”
ज.द.१५. ।

गुड़ः । पुं । इत्यादिरसविकारि । गुड । स सा-
मान्यतश्चतुर्भेदः धोताधोतपुराणनवभेदात् । तेषु
धोतो नातिश्लेष्मलः सलानुलोमनश्च, अधोतः प्रभू-
तकृमिमज्जास्त्रेदीमांसकरः, पुराणो हृद्यः स्व-
स्त्रहितश्च, नवश्च श्लेष्माग्रिमान्द्यकृत् । वा.टी. हेमा ।
स. गुणाः — वृष्यो गुरुः स्निग्धः वातघ्नः सूत्रशी-
घ्नः नातिपित्तहरः श्वेतः कफकृमिनालदृश्च । भा. ।
पुरातनस्य गुणाः — अधिकगुणः रक्तपित्तप्रसन्नव-
लकारी च । राज. । “गुडो जीर्णो लघुः पथ्यो
नामिष्यन्त्यग्निप्रुटिकृत् । पित्तघ्नो मधुरो वृष्यो वा-
तघ्नोऽष्टकप्रसादनः ॥” भा. । यावनालगुडश्च
कटुः चारो मधुरः वातकफघ्नः पित्तजनकः निःस्व-
सेवनेन कण्डूहृत् जनयति असविदाहश्च करोति ॥
रा.नि.व.१४ । “वर्त्यो वृष्यो गुरुः स्निग्धः वातघ्नो
सूत्रशीघ्नः । स पुराणोधिकगुणो गुक्काशोऽरीच-
कापहः । चये कासि चतस्रोपे पाण्डुरोगेऽष्टजः
चये । हितो योग्येन संयुक्तो गुडः पथ्यतमो म-
तः ॥” “गुदामये कामलशेषमंडे गुक्कामये पाण्डु-
हलीमके च । वाते सपित्ताष्टजि राजरोगे रुचिप्र-
दो रोगहरी गुरुः स्मृतः ॥ कासि शोषे गुडो नेष्टः
अन्ववापि हितो मतः । योगयुक्तोऽपि सर्वत्र
हितो गुणगणालयः ॥ आमवासचतुरुजाशसम्-
च्छान्तुरीगिषाम् । अश्वशान्तिशमसदविषसूत्रक-
ामरोगिषाम् । जीर्णवासज्वरविषमगे रक्तपित्त-
कफपे दृष्यादाहलयरुधिरगे सर्वरोगान् निह-
न्ति ॥” अत्रि.१० अ. । सुहीवले । मननाजिह्व ।
प.सु. । कर्पास्याम् । क.पा.ज. अ.टी. । कासि ।
हे च । [प.प्र. ।

गुड़कः । पुं । गुडपक्षौषधमात्रे । (सातव.) ।

गुड़काष्ठः । पुं । इवो । वै.निच. ।

गुड़कुष्माण्डकम् । स्त्री । वाजीकरणाधिकारि
प्रशस्तम् । त्वगादिहीनं किञ्चिज्जलीतिस्त्रिंशं शिषा-
पिष्टं किञ्चिदातपशोभिर्न पुण्ड्रकुष्माण्डपलशतं तै-
लघुतेन भर्जयेत् यथा मधुवर्णं भवति । स्निग्धग-
न्धितकुष्माण्डेन पुराणगुडं दलालीच्य पूला च
तेन जलेन कुष्माण्डं पचेत् । बाणशालोक्तगुडपा-
कचिरेनावतारिते कीर्णे लक्ष्मपत्रादिचूर्णं प्रवे-
ष्यम् । कुष्माण्डं १०० प. घृत ८ प. तिलतैलं ८
प. गुड १०० प. लक्ष्मपत्रं धान्यं त्रिकटु जी-

रकवयं एलाहयं चित्रकं पिप्पलीमूलं चूर्णं गज-
पिप्पली गुण्डी मृन्नाटकं कशेरु तालाकुरं तालम-
सकच एषां प्र. चूर्णं ८ प. मधु ८ प. । रस. २५ ।

गुड़खण्डः । पुं । गुडकृतखण्डे । शौण्डिगुड,
पाटलि । गुणाः — “गुड़खण्डश्च मधुरः सितश्च
वातपित्तहरः । किञ्चिच्छीतगुणोपेतो वर्त्यो वृष्यो
रुचिप्रदः ॥” [व.१४ ।

गुड़गुडा । स्त्री । यवनालशर्कराधाम् । रा.नि.

गुड़ची । स्त्री । गुडूधाम् । अ.टी. भ. ।

गुड़चुकम् । स्त्री । गुडकृतचुकविशेषे । शौण्डि-
कृतं त्रिकर्णम् । यथा — “गुडाचुकना सतैलेन कन्द-
शकफलेन तथा । सञ्चितं घ्राण्यं यातगुडचुकं तदु-
च्यते ॥” भा. । [व.१४ । गुड़लणे । श. २ ।

गुड़लणः (चित्रणं) । पुं, स्त्री । इवी । रा.नि.

गुड़त्वक् । स्त्री । खनामध्यातगन्धद्रव्ये । दात्र-
तिनि । तत्र लघूष्णं स्वादु तिक्तं रुचं पित्तवर्धकं
भ्रूचिकण्डूहृत्त्वक्वातशोऽकृमिपीनसघ्नश्च । भा. ।
कफशकामवातघ्नः मधुरं कटुं चैति । राज. ।

गुड़त्वचम् । स्त्री । गुड़लचि । जातीकीषे ।
अग्निजी । श. च. ।

गुड़दारः । स्त्री । इवी । त्रिका. ।

गुड़पाकः । पुं । औषधस्य गुड़पाके । तल्लच-
णम् — “यदा दर्वीप्रलेपः स्यात् यदा वा तन्तु-
लीभवेत् । तोयपूर्णं च पात्रे तु क्षिप्तो न भवते गु-
डः । क्षिप्तस्तु निशलक्षितेऽप्यतितप्तं न शीर्यति ।
एष पाको गुडादीनां सर्वेषां परिकीर्तितः । सु-
खमर्दः सुस्वप्नशो गन्धवर्णरसान्वितः । पीडितो
भजते मुद्रां गुड़पाकः सुपाकतः । गुडवद्गुगुलीः
पाकः रसगन्धविशेषतः । श्रेष्ठमध्यमहीनेषु द्वाद-
शाष्टचतुष्टये । सापकेः गुगुलीमात्रं व्याधिं
वीक्ष्य प्रयोजयेत् ॥ रसक्रियाया ये लज्जा गुडाश्चैव
प्रकीर्तिताः । तेषां विन्दुर्जले न्यस्यो न शीर्येत्पाक-
लक्षणं ॥” प.प्र. १खः ।

गुड़पात्रकः । पुं । इवी । वै.निच. ।

गुड़पिप्पली । स्त्री । पिप्पलीचूर्णं १ भ. गु-
डस्य च भागद्वयं जीर्णज्वरे शस्तम् । अन्या यथा —
विडङ्गं त्रिकटुं कुष्ठं ह्रिद्रुं पञ्चलवर्णं यवचारः सु-
र्जिचारः टण्डलचारः समुद्रफेनः चित्रकमूलचूर्णं

गजपिप्पली कृष्णजीरकं तालजटाचारः कुष्माण्ड-
नालभक्ष अपामार्गचारः तिलिङ्गीचारः प्र. सम-
भागः । सर्व्वचूर्णसमं पिप्पलीचूर्णं । पुनः सर्व्व-
चूर्णद्विगुणः पुरातनगुडः एकत्र सम्मर्द्धम् । भा.
॥ तो. । भैष. । [महुया । र.मा. ।

गुडपुष्पः । पुं । मधुकवचे । मडेल गांछ । हिं

गुडपुष्पसारः । पुं । मधुकपुष्पसारे । च.द. ।

गुडफलः । पुं । पीलुवचे । भा. । वदरवचे ।
रा.नि.व.११ ।

गुडफला । स्त्री । क्रसकाकमाया । वै.निघ. ।

गुडभक्षतातकम् । क्ली । अर्शरोगे । कथार्थ-
—दशमूल, गुडूक्ष, वाग्ननशो, गौशूत्र, चि-
ता, शोणि अत्रोत्ते १ प. उल्लातक १०० टा,
जन ७४ श. शो. १७ श. अत्रोत्ते—मधु ८
प. पिप्पल ४ प. एरुडोतेन ८ प. गुडूक्षक,
एला, मरिच अत्रोत्ते १ पोण्ड्रा । च.द. ।

गुडमञ्जरी । स्त्री । जिह्न्याम् । वै.निघ. ।
कृष्णशाक्याभ्याम् । एतद्विध्यासनस्येन स्त्र्यासनक-
नस्यति । वा.उ.४० अ. ।

गुडमण्डूरम् । क्ली । अन्नद्रवशुलि । पुराणगुडः
१ प. आमलकचूर्णं १ प. हरीतकीचूर्णं १ प.
गुडमण्डूर २ प. घृतमधुध्यां सम्मर्द्ध २ तो. भोज-
नाद्यमध्यावसानेषु सेव्यम् । रस.र. ।

गुडमूलः । पुं । खल्वमारिषशने । श.च. ।
इची । भा. ।

गुडयोगफला । स्त्री । मधुरालाब्धां । वै.निघ. ।

गुडलम् । क्ली । गौडीमदिरायाम् । श.च. ।

गुडवीजः । पुं । मसूर । रा.नि.व.१६ ।

गुडशर्करा । स्त्री । शर्करायाम् । त्रिका. । गु-
णाः—“द्वयाः क्षीणक्षतद्विताः सखेष्टा गुडशर्क-
राः ।” च.सू.२७ अ. ।

गुडशिशुः । पुं । रक्तशीभाञ्जने । श.च. ।

गुडशुतम् । क्ली । सतैलगुडाम्बुना कन्दशका-
दि एकत्र संक्षितमस्त्ररसं गुडशुतमुच्यते । प.प्र.२
ख. । गुडाम्बुना सतैलेन सन्धानं कालिकम् यत् ।
कन्दशकफलैर्युक्तगुडशुतं तदुच्यते ।” शर्मा. ।

गुड़ा । स्त्री । सुहीवचे । र.मा. । गुडिकायां ।

मी. । उशीर्याम् । रा.नि.व.८ । गुडूयाम् । वै.
निघ. ।

गुड़ाका । स्त्री । निद्रायाम् ।

गुड़ाख्यः । पुं । सुहीवचे । रा.नि.व.८ ।

गुड़ादिवटिका । स्त्री । शोथे रसः । शष्ठी-
चूर्णं २ प. पिप्पलीचूर्णं २ प. गुडमण्डूरं १ प.
तिलं १ प. पलचयगुडेन वटी कार्या । गुड ७
प. अत्रोत्ते ७ प. पिप्पलचूर्णं ७ प. गुडमण्डूर
१ प. तिल १ प. । भा. ।

गुडाम्बु । क्ली । गुडकृतजले । “गुडयोगाद्गुडा-
म्बु स्याद्गुडवर्णरसान्वितम् ।” प.प्र.३ ख. । वा.च.
६ अ. ।

गुडाशयः । पुं । अचीटवचे । रा.नि.व.११ ।

गुडाष्टकम् । क्ली । उदावर्ते अजीर्णे च । चि-
कटु पिप्पलीमूलं त्रिबन्मूलं दन्तीमूलं चिचकमूलं
एषां प्रति चूर्णं तुल्यभागं गुडेन प्रातर्भक्षयेत् । सा-
वा यथाप्रिवला देया ।

गुडासवः । पुं । गुडकृतासवे । गुणाः—“खट्वी
भिन्नशुक्रवातो गौडलपणदीपनः ।” च.सू.२७ अ. ।

गुडिका । स्त्री । गुटिकायाम् । प.प्र. ।

गुडी । स्त्री । सुहीवचे । गुडूयां । वै.निघ. ।

गुडची । स्त्री । (Tinospora cordifolia,
Syn. Menispermum cordifolium.)
स्वनामख्यातपत्रशकलतायाम् । गुडूक्षमता । हिं
गुडच, घडच । मं गुलवेलि । कं अमरद्वेलि ।
ते तिपतोगे । कान्यकुब्जे गुरुक्षी । गुर्जरं गखी ।
गुणाः—“गुडूची कटुका तिक्ता स्वादुपाका रसा-
यनी । संघाक्षिणी कषायीणा खण्ठी बल्याप्रिदी-
पनी । दीपत्रयामदृग्दाहमेदःकासांश्च पाण्डुतां ।
कामलाकुष्ठवातासृग्ज्वरकिमिवमौन्हरत् । प्रसिद्ध-
श्वासकासांश्चः कण्ठहृद्रोगवातनुत् ॥” तदुपपत्तिः—
पुरा यदा राक्षसपरिवृती रामः सीतापद्मारिणं
रावणं जघान तदा हतान् वानरानिन्द्रोऽस्रतवर्ष-
णेन जीवयामास । तद्वाचस्पतराक्तविन्दवः गुडूची
जाताः । भा. ।

गुडूचीघृतम् । क्ली । वातरोगे । गव्यघृतं ४
श. काषायं—गुडूची १२० श. जलं ६४ श. शी.
१६ श. काषायं—गुडूची १ श. चन्दत् वान-

वाति—गव्यघृतं ४ श. काथार्थ—गुडूची ६४ प.
जलं ६४ श. श्रे. १६ श. कल्पायं शुष्की १ श. ।
च.द. ।

गुडूचीतैलम् । क्ली । वातरक्तं तैलम् । खल्यं
यथा—तिलतैलं ४ श. काथार्थ—गुडूची १००
प. जलं ६४ श. श्रे. १६ श. । मतान्तरं गुडूची ४
श. जलं १६ श. श्रे. ४ श. । सा.कौ. । भेष. ।
मध्यमं यथा—तिलतैलं ४ श. गुडूचीकाथः १६
श. दुग्धं ४ श. । भेष. । उद्धृतं यथा—तिलतैलं ८
श. काथार्थ—गुडूची १०० प. जलं ६४ श.
श्रे. १६ श. कल्पायं—शुल्फा हरितकी त्रिकटु
राक्षा सुता वनयमानी हरिद्रा दारुहरिद्रा कुष्ठं
धान्यं पद्मकाष्ठं विडङ्गं तेजपत्रं वचा जटामांसी,
एषां प्रति ४ तो. रक्तचन्दनं ८ तो. । अपरं यथा
—तिलतैलं १६ श. गुडूची १२॥० श. जलं ६४
श. श्रे. १६ श. दुग्धं ६४ श. कल्पायं—यष्टिमधु
मसिञ्छा ऋद्धिः (अभावे वला) ऋद्धिः (अभावे गो-
रजचाउली) मिदा (अभावे अश्वगन्धा) महामिदा
(अभावे अनन्ता) जीवकः (गुडूची) ऋषभकः (अ-
भावे वंशरोचना; काकोली वोरकाकोली जीव-
न्नी कुष्ठम् एला अगुरु द्राक्षा जटामांसी पद्मनखी
शटी रेणुकं विकडतजटा (वरेष्ठितं चूर्मि) शुष्की
पिपली मरिचं शुल्फा श्यामालता अनन्तमूलं गु-
डुलक् तेजपत्रं चव्यं वराहकाला भूम्यामली
शालपर्णी तगरपादुका नागेश्वरं पद्मकाष्ठं सौग-
न्दिकं (कुन्नी) रक्तचन्दनं एषां प्रति २ तो. ।
सा.कौ. ।

गुडूचीपत्रम् । क्ली । पत्रं गुडूच्याः शाकार्यं ।
गुणाः—आधेयं सर्वज्वरहरं लघु कटु कषायं
तिक्तं स्वादुपाकं रसायनं बल्यमुष्णं संघाह्नि तणा-
घ्नं प्रमेहघ्नं दाहघ्नं कामलाकुष्ठपाण्डुघ्नं । भा. ।

गुडूचीसत्वम् । क्ली । गुडूचीसारः । गुज्जु-
पाणि । भेष. ।

गुडूच्यादिगुणः (कषायः) । पुं । गुडूची-
पत्रकारिष्टधातुकारक्तचन्दनात्मके गण्ये । स च
पिपत्रेषज्वररुद्धिदाहृताघ्नः अपिक्वञ्च । वा.पृ.
१५५. । गुडूचीशरीराद्राचाशतपुष्पापुनर्नवाभिः
कृते कषाये । च.द. । अन्यः—“गुडूच्यतिविषा-
धाश्चुष्कीविलाहकौ । पाठाभूनिन्वकुटजच-

न्दनीशीरपद्मकैः । कषायः शीतलः पेयः क्षराती-
सारशान्तये ॥” भेष. ।

गुडूच्यादिलौहः । पुं । वातरक्तं रसः । पा-
ठः—गुडूचीसारसंयुक्तं त्रिकचययुतत्वयः । वात-
रक्तं निहन्त्याय... गुडूचीसारः (गुज्जुपाणि)
त्रिकटु त्रिफला विडङ्गं सुसा चित्रकमूलं—एषां
प्र. १ तो. लौहं १० तो. माषप्रमाणा वटी का-
थ्या । र.चि. ।

गुडुरः (कः) । पुं । घासे । यासे । उषा. ।

गुडोदकम् । क्ली । गुडाम्बुनि ।

गुडोद्गवा । स्त्री । शर्करायाम् । रा.नि.व.१४ ।

गुडुकः । पुं । गरुडशाली । रा.नि.व.१६ ।

गुणः (कः) । पुं । इन्द्रिये । मि. लघ्नादी ध-
र्म्यं । ते च लघुगुरुस्निग्धरुचतीक्ष्णा इति यथाक्रमम्
आकाशचित्तजलाग्नीनां गुणाः । तत्र लघु—पथ्यं
कफघ्नं क्षिप्रपाकि । गुरु—वातघ्नं पुष्टिश्लेष्मरुचि-
रपाकि च । स्निग्धं—वातघ्नं श्लेष्मकारि हृष्यं ब-
ल्यञ्च । रुचं वातकरं कफघ्नञ्च । तीक्ष्णं—पित्तकरं
लेखनं कफवातघ्नञ्च । सुयुतम् विंशतिगुणानाह
यथा—लघुगुरुस्निग्धरुचतीक्ष्णस्थिरसररपिच्छ-
लविशदशीतीक्ष्णसदुर्कशस्थूलमुष्णद्रवशुष्कालसंदा
इति । [रा.नि.व.१ ।

गुणकर्णिका । स्त्री । इन्द्रवाकशीलतायाम् ।

गुणचयम् । क्ली । सत्वरजस्तमःसु । लक्षणं—
“सत्वं रजस्तमश्चेति पुंसामुक्तास्त्रयो गुणाः । तत्र
सत्त्वं श्लेष्मा रजः पित्तं तमश्च वायुः । सत्त्वं श्लेष्मा
रजः पित्तं तमश्चापि समीरणः । द्रव्यस्य मानसु-
द्रिक्तं पुंसि पुंस्थनुवर्त्तते ॥” रा.नि.व.२१ ।

गुणमहोदधिः । पुं । कासाधिकारे । पार-
दः गन्धकं लौहं विषं लक् (गुडुलक्) ताम्रं वङ्गं
अश्वं—एषां प्रति १ तो. त्रिकटु तेजपत्रं सुसक्तं
विडङ्गं नागकेशरं रेणुकं एला पिपलीमूलञ्च एषां
प्र. २ तो. बालकपिपलीकाथेन जम्बीररसेन च
भावना दातव्या । माषा चणकाभा । रस.कौ. ।

गुणवतीवर्त्तिः । स्त्री । प्रणरीने हिता । धू-
नकं लोभं सिन्दूरम् अतिविषा हरिद्रा विभीतक-
फलं कम्पिङ्गकं श्रीवासः गुग्गुलुश्च, एषां प्र. सम-
भागं द्रवतैलाभ्यां सम्यग्य तं पिष्टं दुग्धसिक्क्यं

(मोय) वरुणिना पक्का सन्निवितं आत्मा उद्धरि-
त् । र.व.२. ।

शुक्लवस्त्रा । स्त्री । जीवनीशक्ति । प.सु. ।

शुक्लः । स्त्री । कापांसीवृषे । रा.नि.व.४ ।

शुक्ला । स्त्री । दृष्ट्याम् । मांसरीहिस्थाम् ।
मयसामान्ये । रा.नि.व.८।१।१४ ।

शुक्लाव्यक्तः । पुं । अलीकवृषे । वै.निघ. ।

शुक्ली (रु) । पुं । चावर्तस्थाम् । ज्ञा.ग. ।
वै.निघ. । चि । श्रद्धायाधारे चाक्राश्रदी । च. ।

शुक्लीक्यला । स्त्री । चद्रवेतयूषिकायाम् ।
वै.निघ. ।

शुक्लः । पुं । वृण्टवृषे । वा.सु.१५५. । “अचाद-
नीनलकुशयशुक्लगुन्द्राः ।” दाक्षिणात्यघोटकमे-
दे । See अचः ।

शुक्लः । पुं । (Scirpus kysoor.) कसेरुव-
रुषे । अथ कन्दः कसेरुरिति । के.कु.३ वा.सु.
१०३ के.कु.३ । के.उ.टीति लोके । सं. बलहाती-
नि । कं. सू.मे.६ । शुक्लस्त्रिविधः—वृण्टशुक्लः ल-
घुस्त्रुल्लुगुण्डी च । सा. शुक्लाः—मधुराः श्रिताः क-
फपित्ततिसारघ्नाः दाहकरुहराश्च । मध्ये स्थूलत-
रोऽधिकगुणश्च । रा.नि.व.८ । सुगन्धरीहिषवृषे ।
वै.निघ. ।

शुक्लकः । पुं । चूर्णे । भैष. । [व.८ ।

शुक्लकन्दः । पुं । कशेरु । के.कु.३ । रा.नि.

शुक्लता । स्त्री । यावनालशर्करायां । रा.नि.व.
१४ ।

शुक्लसः । पुं । सर्पजातिभेदे । अत्रि.३ स्थान. ।

शुक्ला । स्त्री । काशवृण्टभेदे । छोट के.कु.३ ।
रा.नि.व.८ । [वै.निघ. ।

शुक्लाफली । स्त्री । देवदाल्यां । ग्री.उ.प्रा. ।

शुक्लारोचनिका (नी) । स्त्री । खनाम-
ख्यातगन्धद्रव्ये । कमला.गु. । र.मा. ।

शुक्लाला । स्त्री । खनामख्यातवृद्धवृषे । गुं.जा-
ला, गों.डाल । शुक्लाः—कटुतिक्तौष्णा शीघ्रव्रणघ्नी
च । रा.नि.व.३ । शुक्लासिनीवृषे । रा.नि.व.८ ।

शुक्लासिनी । स्त्री । खनामख्यातवृद्धवृषे ।

शुक्लाः—स्वादकटुः तिक्तौष्णा पित्तदाहयमघ्नी प-
थनी व्रणदीपघ्नी च । रा.नि.व.८ ।

शुक्लिकः । पुं । तक्षुलादिचूर्णे । गुं.जा. ।

शुक्लः । पुं । गवेधुकायाम् । र.मा. । भृ.स.
अथ.चि. । शुक्लाम् । च.द.चतिसा.चि. ।

शुक्लकम् । स्त्री । अग्निपथे । (गै.उ.टी.) । र.मा.

शुक्लः । पुं । अग्निपथं वृषे । मे. । शुक्लं ।

शुक्लपुष्पः । पुं । सप्तपुष्पवृषे । जटा. ।

शुद्धम् । स्त्री । The anus. “मलव्यागहरिः ।
नशात्र । जटा. । स्थूलान्तरितवृद्धसाईपचाङ्गुलः ।
दपरिमात्रम् । तत्र बलयः तिस्रोऽध्याह्निकाङ्गुलं
भूताः... । अतुरङ्गुलायताः सव्यासिध्यिकाङ्गुलं
क्षिताः... । सु.नि.२५. । भावप्रकाशानुसारं
तुरङ्गुलमाह । तद्वचनं यथा—“शुद्धं मानं
व्यस्य साईं स्थावतुरङ्गुलं । तत्र स्युर्बलयसिन्धुः ।
ह्रावर्तनिभालु ताः । प्रवाहिणी भवेत्पूर्वा साह
कुलमिता मता । उत्सर्जनी तु तदधः सा साह
कुलसन्निता । तस्याधः सम्बरणी स्यादेकाङ्गुलम-
मिता । अर्द्धाङ्गुलप्रमाणानु बुधैर्गुदमुखं मतम्
मलीसर्गस्य मार्गाऽयं पायुर्देहं विनिश्चितः ॥
भा. । तदुत्पत्तिरनश्नस्ये श्रम्या । [व.२०

शुद्धकीलः (कः) । पुं । अशरीरोगे । रा.नि.

शुद्धकुट्ट(न्दः)कः । पुं । शिशोर्गुदजत-
व्रणविशेषे । लघुशब्दम्—“मलीपक्षेपात् खेदाहा-
दे रक्तकफोद्भवः । ताववर्णोऽन्तःकङ्गुमान् जाय
भूयुषपद्रवः । केचित्तं माहकादीधं वदन्त्येऽपि-
तनम् । प्रष्टव्यं शुद्धकुट्टश्च केचित्तं तमनासिकम् ।
वा.उ.२५. । [विदनायाम् । च.इन्द्रिय.१०५.

शुद्धग्रहः । पुं । उदावर्तरीगे । वै.च. । प्रा.

शुद्धजघ्नः । पुं । कटुग्रहणे । वै.निघ. ।

शुद्धजारिः । पुं । देवताङ्गवृषे । वै.निघ. ।

शुद्धपाकः । पुं । शुद्धकुन्दरीगे । वै.निघ. ।

शुद्धबलिः । स्त्री । शङ्कावर्तवत् गजतालुसवर्णा
पायुस्त्वबलिवये । See शुद्धम् ।

शुद्धभ्रंशः । पुं । (Prolapsus ani.) शुद्ध
निर्गमरीगविशेषे । शत्रिव । तस्य लक्षणं यथा—
“प्रवाहणातिसाराभ्यां निर्गच्छति शुद्धं बहिः । च

चदूर्जलदेहस्य गुदभ्रंशं तमादिशत् ॥” मा.नि. ।

गुदाङ्गुरः । पुं । अश्वरीगि । हे.च. । म.नि. ।

गुदामयः । पुं । अश्वसि । र.सा.सं. ।

गुदामयहरः । पुं । कटुपरबे । दू.ना. ७७ ।
वै.निघ. ।

गुदास्थि । स्त्री । पायुस्थनि । च.शा.७७. ।

गुदौष्ठः । पुं । मलहारमुखे । “रोमान्तेष्ठी य-
वाभ्यर्हो गुदौष्ठः परिकीर्तितः ॥” सु.नि.२७. ।

गुन्यफलः । पुं । नारिकेलवृक्षे । वै.निघ. ।

गुन्दगुच्छकः । पुं । गुच्छकरञ्ज । वै.निघ. ।

गुन्दा(न्द्रा)लः । पुं । जीवज्जीवपक्षिणि ।
छ.कां. । हे.च. ।

गुन्द्रः । पुं । पाटरकाव्यशरे । अत्र गीष् । हिं
गंदपट्टर । गुणाः — कथायत्नं मधुरत्वं हिमत्वं र-
क्तपित्तमूत्रकृन्नाशिलं सत्यमूर्जरजःशोधकत्वञ्च ।
भा. । शरदण्ये । अम. । सुसक्तवर्णे । वै.निघ. ।

गुन्द्रकः । पुं । गुन्द्रशरे । प.सु. । भा.म.अम-
रौ.चि. । [तण्ये । वै.निघ. ।

गुन्द्रमूला । स्त्री । एरकावर्णे । भा. । सुसक्त-

गुन्द्रा । स्त्री । गवेष्कायाम् । पट्टरकी, गोदर
इति लोके । गङ्गुगङ्गु । सु.स. ३८७. । देवधान्ये ।
र.मा. । रोचनिकायाम् । सि.यो.कृ.मि.चि. । भद्र-
सुसक्ते । त्रिका. । प्रियङ्गौ । अम. । गुडूच्याम् ।
च.स. ४७. । चि.३७. । एरण्डवृक्षे । शिरीषवृक्षे ।
दर्भे । वै.निघ. । एरकावर्णे । भा. ।

गुप्तगन्धिः । स्त्री । एलबालुके । रा.नि.व.४ ।

गुप्तपत्रकः । पुं । मन्बालुके । (यो आनू ।
प.सु. ।

गुप्तपुष्पः । पुं । सप्तपर्णवृक्षे । वै.निघ. ।

गुप्तमूला । स्त्री । काकजहायाम् । छुड्कौंटे-
नि । वै.निघ. ।

गुप्तवीजम् । स्त्री । वने । वै.निघ. ।

गुप्तजैहः (ह्रीं(रु)) । पुं । अङ्गीटवृक्षे ।
आंटाकौंटे गीष् । रा.नि.व.११ ।

गुप्ता । स्त्री । कपिकक्षी । रा.नि.व.१ । चन्दन-
विशेषे । दू.श. । वै.निघ. ।

गुप्ताफलम् । स्त्री । शकशिखीवीजे । आंता-
कौंटे वीक्ष । सु.चि.२६७. ।

गुप्तिः । स्त्री । अचकरस्थाने । रचणे । मी. । य-
मी । हे.च. ।

गुम्टी । स्त्री । वृणधान्यभेदे । गङ्गुगङ्गु । गुप्ताः
श्यामाकवत् । च.सु.२७७. ।

गुम्फः । पुं । म्मगुणि । (गौं) । श.र. ।

गुरवकः । पुं । गरुडशाली । रा.नि.व.१६ ।

गुरुः । पुं । पिष्णाली । प.सु. । स्त्री । कपिक-
क्षी । रा.नि.व.३ । चि. । अलघुद्रव्ये, दृष्यचद्रव्ये
पृथिवीसीमगुणभूयिष्ठे । तच्च त्रिविधं — स्वभावगु-
रु, मात्रागुरु, संस्कारगुरु चेति । स्वभावगुरु तत्
यत्प्रकृत्या गुरु तच्च भाषादिकं, तन्मात्रागुरु यत्
सुद्धादिकं, संस्कारगुरु च पिष्टान्नादि । यथा —
“मन्दानलकरं द्रव्यं मात्रागुरु विवर्ज्येत् । स्वभाव-
तश्च गुरु यत्तत्तु संस्कारतो गुरु । मात्रागुरु तु सु-
द्धादि भाषादि प्रकृतेर्गुरु । संस्कारगुरु पिष्टान्नं
प्रीतिमित्युपलक्षणम् ॥ गुरु वातहरं पुष्टिश्लेष्म-
ज्विरपाकि चे”ति भा. । शीसधाती । वै.निघ. ।

गुरुकोष्ठः । चि. । गुरुपाकिकोष्ठे ।

गुरुगन्धिकम् । स्त्री । अगुरुणि । वै.निघ. ।

गुरुगुणः । चि. । यच्चिरण्य पक्वं तद्गुरुगुणं । वा.
टी.हेमा. ।

गुरुघ्नः । पुं । गौरसर्पपे । रा.नि.व.१६ ।

गुरुण्टकः । पुं । तिलमयूर । त्रिका. । [१६ ।

गुरुतण्डुला । स्त्री । उन्माशाली । रा.नि.व.

गुरुता । स्त्री । गौरवे । जाय । मा.नि. ।

गुरुपञ्चमूली । स्त्री । वृहत्पञ्चमूली, सा विल-
श्लोशाक-गाम्भारी-पाटला-गणिकारिका इति प-
ञ्चमूलानिका वातकफे हिता । च.द.ज्व.चि. ।
“पञ्चमूलान्या लघ्वीयक्षा गुण्यां ताभ्यां सधान्यया” ॥

गुरुपत्रम् । स्त्री । वक्त्रे । हे.च. ।

गुरुपचा । स्त्री । तिलिङ्गीवृक्षे । श.र. ।

गुरुपाकः । चि. । यः पक्वः विष्णुचे स्रजति स्ने-
हाणञ्च करोति स गुरुपाकः । वा.टी.हेमा. । स्ने-
हविष्णुव्रतया करोरक्षेत्रानुमेयम् । सु.सु. ४१७. ।

गुरुपुष्पः । पुं । क्रमुकवृक्षे । कुप्रात्रि गाँछ । वै.निघ. ।

गुरुरत्नम् । स्त्री । पुष्परागमयी । रा.नि.व.१२ ।

गुरुवर्चोन्नः । पुं । लिप्ताकवृक्षे । कागळी वा पाठिलेवृत्त गाँछ । श्र.च. ।

गुरुवीजः । पुं । मसुरे । रा.नि.व.१६ ।

गुरुशिशपा । स्त्री । शिशपावृक्षे । वै.निघ. ।

गुरुश्रेष्ठम् । स्त्री । वक्रधाती । द्रष्टृ । वै.निघ. ।

गुरुसः । पुं । गरुडशाली । रा.नि.व.१६ ।

गुरुस्त्वः । पुं । लीरिणीवृक्षे । वै.निघ. ।

गुरुस्वेदः । पुं । अश्वस्य स्वेदविशेषे । लघुचर्च — “यत्र क्वाथेन यः स्वेदः गुरुस्वेदः स उच्यते ।” ज.द.१८५. ।

गुरुर्वचनम् । स्त्री । पूजार्चने । गुणाः — “स्वर्ग्यं यशस्यमायुष्यम् अलक्ष्मीकविनाशनम् । धनधान्यकरं नित्यं गुरुदेवहिजार्चनम् ॥” राज.२५. ।

गुरुर्विणी । स्त्री । गर्भवत्याम् । रा.नि.व.१८ ।

गुरुर्वी । स्त्री । गुवाकवृक्षे । गर्भण्याम् । मे. ।

गुलः । पुं । गुडे । मे. ।

गुलकः । पुं । गुण्डलणे । वै.निघ. ।

गुलञ्चकन्दः । पुं । गुल्फकन्दे । कूमी । मं कुलीहाल । गुणाः — मधुरत्वं शीतलत्वं हृष्यत्वं त- पणत्वं दाहघ्नलघु । रा.नि.व.७ ।

गुला । स्त्री । कुडीवृक्षे । मे. । [नि.व.८ ।

गुलालः । पुं । भूतये । गकृष्णविशेष । रा. निघ. ।

गुलिका (ली) । स्त्री । गुडिकायाम् । रोग- विशेषे । वमस्तु द्रोण । मे. । [निघ. ।

गुलिकालवणम् । स्त्री । गुटिकालवणे । वै. निघ. ।

गुलुच्छः (च्छः) । पुं । पुष्पस्तवके । चिका. ।

गुलुच्छकन्दः । पुं । गुल्फकन्दे । वै.निघ. ।

गुलोरिका । स्त्री । गुल्फे । वै.निघ. ।

गुल्फः । पुं । पादयन्त्री । पाटेश्वर उल्लेख, ग्री- ङाजी । इ.च. । “जहाजिसन्धियन्त्री गुल्फिका गुल्फ इत्यपि ।” रा.नि.व.१८ । जहाजसन्धिविशे- वे । सु. ।

गुल्फास्थि । स्त्री । पादघुटिकास्थि । उल्लेख हाड़ । च.शा.७५. ।

गुल्फः । पुं । भीक्षायाम् । रोगविशेषे । स च पञ्चस्थानेषु पञ्चविधः वातादिभेदेन । कारणपूर्व- कं सा.लघुचर्चं यथा — “दृष्टा वातादयोऽत्यर्थं मि- ष्याहारविहारतः । कुर्वन्ति पञ्चधा गुल्फं कोष्ठान- यन्ति हृदिपि ॥” सा.लघुचर्चं — “हृन्नाभ्योरन्तरे य- म्भिः सञ्चारी यदि वाचलः । तत्तथापचयवान् स गुल्फ इति कीर्तितः । स व्यस्येर्जायते दीर्घैः सम- स्तैरपि चोच्छितैः । पुरुषाणां तथा स्त्रीणां त्रयो रक्तेन चापरः ॥” आर्त्तवजसाह — “आर्त्तवादिपि गुल्फः स्यात् स तु स्त्रीणां प्रजायते । अन्यस्त्वस्त्ववः पुंसां तथा स्त्रीणां प्रजायते । तस्यैवानसाह — तस्य पञ्चविधं स्थानं पार्श्वहृन्नाभिवलयः ।” पूर्वकल्पं — “उद्गारवाहल्यपुंरौषवन्महत्प्रचमत्वान्नविकूजना- नि । आटोपमाभानमपक्तिश्लेसासन्नगुल्फस्य वद- न्ति चिह्नम् ॥ अर्त्तचिह्नच्छविष्णूवातत्वचान्न कू- जनं । आनाहृष्टोर्द्धवातश्च सर्वगुल्फेषु लघयेत् ॥” भा. । तस्य चापकृताकारं सुश्रुतः । “तुल्यदोष- सनुशानात् विद्रधिगुल्फकस्य च । कक्षान्न पच्यते गुल्फो विद्रधिः पाकमेति च । गुल्फरूपाः स्वयं दोषा विद्रधिमोसंशोषिते । तस्मान्न पच्यते गुल्फो विद्रधिः पाकमेति च ॥” इति । यन्त्रिपर्यवर्त्ते । र्गच्छेना । काष्ठशून्यवृक्षजातौ । द्रोण, बाण्ड वन । घटभेदे । चिका. ।

गुल्फकः । पुं । रक्तकरवीरवृक्षे । वै.निघ. ।

गुल्फकालानलरसः । पुं । गुल्फाधिकारि रसः । पारदं गन्धकं तालं ताम्रकं टङ्गणं यवचारं प्र. तोलकद्वयमितं सुप्तकं पिपली शुष्की हरीत- को वचा कुष्ठं प्र. तोलकं चूर्णयेत् सव्यंमैकीकृत्य पर्यटसुप्तकशुष्करागपामागपाठाक्वाथेन भावयित्वा शु- क्तकृत्वा चूर्णयेत् । माचा गङ्गाचतुष्टयं । भैव । टङ्गणस्थानं लौहमित रसेर्द्धसारः । मद्धान् यथा — गन्धकं तालकं ताम्रं तथैव तौललीहकं समानं गृहीत्वा हतकुमारीरसेन दृढं मर्दयित्वा गजपुटे पचेत् । शीते च समुहरेत् । भा.भा. १८. । र. सा.सं. ।

गुल्फकेतुः । पुं । अश्ववेतसे । रा.नि.व.६ ।

गुल्फगणः । पुं । गुल्फवाचां वने । यथा—

“बलाचतुष्टयं पथीं पञ्चकक्षाधिमन्यकः । पाठाय-
वासावार्ताकी कोकिलाची गणो द्विधा । अपा-
भार्गव्यं मूर्खा चाहिमान् शरपुङ्गवः । काक-
नासा काकजडा मेषशृङ्गो च भृङ्गकम् । बभ्याक-
कौटकी त्रिधा बभ्रुरीगुलसी द्विधा । वज्रदन्ती वि-
धा जाली नाम्ना गुल्मगणस्त्वयम् ॥” अर्कः ।

गुल्मगवेधुका । स्त्री । गवेधुकायाम् । गंङ्-
गटङ् । प.सु. । देवधान्ये । र.मा. ।

गुल्मघ्नम् । क्ली । हिङ्गुनि । रा.नि.व.६ ।

गुल्ममूलम् । क्ली । आर्द्रके । रा.नि.व.६ ।

गुल्मवज्रिणी (वटिका) । स्त्री । रक्तगुल्मी
हिता । “रसगन्धकताम्रस कांस्त्रं टङ्गणतालकं ।
प्रत्येकं पलिकं बाह्यं सद्दयेदतियवतः । तयथाग्नि-
बलं खादेत् रक्तगुल्मप्रशान्धये ॥” रस, गङ्गक,
ताम्र, कौम, मोक्षिणी, शत्रिघ्नं अत्रोत्प्ल-
वत् । जटन गर्दन । र.सा.सं. ।

गुल्मवल्ली । स्त्री । सोमलतायाम् । रा.नि.व.१ ।

गुल्मशार्ङ्गूलरसः । पुं । गुल्मी रसः । रसगन्ध-
कलीहृद्गुल्मविहतापिप्पलीयश्लीशटीक्ष्णकजीर-
कानि प्र. ८ तो. औपालवीजं ४ तो. सञ्चूर्य घृ-
तेन वटी कार्या । मात्रा २ र. । र.सा.सं. ।

गुल्मिकः । पुं । रक्तकरवीर । वै.निघ. ।

गुल्मिनी । स्त्री । उलुपे । उलू । विस्मृतल-
तायाम् । अम. ।

गुल्मी (इन्) । पुं । कण्टकपालीहवे । प.सु. ।
स्त्री । आमलक्याम् । एलायाम् । मे. । गृध्रनखी-
हवे । गुडकैडेनी । श.च. ।

गुल्मः । वि । मधुर । हे.च. ।

गुवाकः । पुं । The betel-nut tree.
स्वनामख्यातहवे । गुग्गु गौष्ट । हिं शुपारि ।
गुर्णाः—कषायत्वं शीतलत्वं दीपनत्वं गुरुपाकि-
लक्ष्णं । राज. । See अकोटः ।

गु(गू)ष्टिः । स्त्री । गाम्भारीहवे । वै.निघ. ।

गुहः । पुं । चपलघोटकी । श.र. । कङ्कषान्ये ।
वै.निघ. २४. अतिसा. चि. गीकण्टकादिकषायि ।

गुहा । स्त्री । सिंहपुच्छीनामष्टप्रिपण्याम् । जिं-
दशूक्षी छाकूणिश । रा.नि.व.४ । नकुचः १९५, ।

वा.सू. २६५. । शालपर्णीनामनुपे । भा.पू. १४. ।

गुहाशयः । पुं । गुहाशयस्यमात्रे । सिंहव्याघ्र-
हकतरुवृक्षीप्रचलाज्जीरयगालस्यर्वाहकप्रक्षतिषु ।
तन्मांसगुणाः—मधुरं गुरु क्षिप्तं बल्यं वातघ्नसुण-
वोध्यं नेत्रार्शसां हितम् । सु.सू. ४६५. । “सिंहव्या-
घ्रहकण्टकतरुवृक्षीपिनसथा । वभुजस्वूकमाज्जीरा
प्रत्यायाः स्युर्गुहाशयाः ॥” भा. । वनसूक्षिके । स-
प्तपर्णहवे । चक्रवाके । वै.निघ. । व्याघ्रि । रा.नि.
व. १६ । वि । गुहाशयिनि ।

गुहिनम् । क्ली । वने । श.र. ।

गुहिलम् । क्ली । धने । उणा. ।

गुहेरः । पुं । लौहकारि । उणा. ।

गुह्यम् । क्ली, पुं । कमटे । मे. । पाथी । भगे ।
विका. । लिङ्गे । अम. ।

गुह्यदीपकः । पुं । खद्योते । श.च. ।

गुह्यनिश्चन्दः । पुं । मूत्रे । रा.नि.व. १८ ।

गुह्यपत्रः (पुष्पः) । पुं । अश्वत्थहवे । रा.नि.
व. ११ ।

गुह्यरोगः । पुं । शुकदीषापरनामस्य उपदंशा-
दित्रयोविंशतिविधरीगेषु । तत्र उपदंशाः पञ्च ।
सर्पपिकादयश्च अष्टादश । See शुकदीपः । निदा-
नम्—“स्त्रीव्यायनिवृत्तस्य सहसा भजतोऽथवा ।
दीषाश्रुषितसङ्कीर्णमलिनानुरजःपथाम् । अन्य-
थोनिमनिच्छन्तीमगम्यां नवमृत्तिकां । दूषितं सृश-
तस्तीर्थं रतान्तेष्वपि नैव वा । विवर्षयिषया ती-
क्ष्णान् प्रलीपादीन् प्रयच्छतः । मुष्टिदन्तनखोत्पी-
डाविषवच्छकपातनैः । वेगनियहृदीर्घातिखरस्य-
श्वित्रघटनैः । दोषा दुष्टा गता गुह्यं त्रयोविंशति-
माशयान् । जनयन्त्युपदंशादीन् ॥” वा.उ. ३१५. ।

गुह्यबीजः । पुं । भूतण्ये । शक्रशृङ्गविदम् ।
रा.नि.व. ८. लघुमात्रे । वै.निघ. ।

गूः । पुं । विष्टायाम् ।

गूढम् । क्ली । गुह्यं । मे. । चि. । संवते । अम. ।

गूढकामी (इन्) । पुं । काके । वै.निघ. ।

गूढगर्भकः । पुं । गर्भजरीगत्रिश्रेष्ठे । वै.निघ. ।

गूढनीडः । पुं । खञ्जरीटपक्षिणि । श.मा. ।

गूढपत्रः (चा) । पुं, स्त्री । अङ्गीलहवे । क-
रौहवे । रा.नि.व.८ ।

गूढपद्मः । पुं । अमरात्मनि । ऐ.च. ।

गूढपात् (दः) । पुं । सर्वे । अम. । श.र. ।
कच्छपे । वै.निघ. । [१० ।

गूढपुष्पः (कः) । पुं । वकुलहवे । रा.नि.व.

गूढफला । स्त्री । गृध्रनख्याम् । गुडकैण्डेनी,
कानिशाकड़ा । वै.निघ. ।

गूढमल्लिका । स्त्री । अङ्गीलहवे । “अङ्गीले
गूढमल्लिका ।” रा.नि.व.२३ ।

गूढमैथुनः । पुं । काके । त्रिका. ।

गूढवर्चाः । पुं । भिके । त्रिका. । [नि.व.२३ ।

गूढवल्जिका (स्त्री) । स्त्री । अङ्गीलहवे । रा.

गूढाङ्गः । पुं । कच्छपे । रा.नि.व.१८ । उपस्थे ।
वै.निघ. ।

गूढाङ्गिः । पुं । सर्वे । रा.नि.व.१८ ।

गूथम् । स्त्री । विष्टायाम् । अम. । [श.च. ।

गूथलतः । पुं । पक्षिविशेषे । गुडशानिक ।

गूनः । वि । कृतपुरीषोत्सर्गे । अम. ।

गूवाकः । पुं । गुवाके । श.र. ।

गूषणा । स्त्री । मयूरपिच्छवन्दके । श.च. ।

गृध्नन(क)म् । स्त्री । रक्तसूत्रकविशेषे । शील
शम । हिं गाजर । मं सेटीमूल । कं चण्डिकेयमू-
खंगि । गुणाः—कटूषं कफवातघ्नं रुच्यं दीपनं
हृद्यं दुर्गन्धगुणघ्नं । रा.नि.व.७ । विषदिग्धपशी-
मंसि । मे. । वा.वि.४५. । (कम्) हरीतकीभिदे ।
वा.वि.८५. । “यूषं गृध्ननकस्य वा ।” पुं ।
Garlic. रसीने । रक्तरीसीने । माल त्रुण ।
हिं लसणु । रा.नि.व.७ । गुणाः—द्वयोरेव उष्ण-
कटुपिच्छिलस्निग्धगुणस्त्राहतिबल्यहृद्यत्वं मेषास्त्र-
वर्णचक्षुर्भ्राष्ट्रसंस्थानकरत्वं तीक्ष्णत्वं हृद्रोगजीर्ण-
ज्वरकुनिश्लिविवस्त्रगुणारुचिसूत्रकृच्छ्रत्वं अशःकु-
ष्ठवातक्रिमिकफरोगघ्नत्वम् । रा.नि.व.७ । रक्तशि-
थौ । गङ्गायाम् । वै.निघ. ।

गृध्ननः । पुं । गृध्नने । शाकत । वै.निघ. ।

गृध्नीवः । पुं । महायगले । वडु शैवाल ।
ऐ.च. ।

गृधूः । पुं । अपाने । उष्णा. ।

गृध्रः । पुं । पक्षिविशेषे । शकुनि, श्रुतिनी ।
रा.नि.व.१८ । प्रसङ्गवर्गीयः काकसमगुणश्च । स.
स.४६५. । वि । लोमयुक्ते । त्रिका. ।

गृध्रनखी । स्त्री । कण्टकपालीहवे । गुड-
कैण्डेनी, केलेकड़ा । तें गेहशेरुवेडु । रा.मा. ।
कोलिहवे । कुलशिला । त्रिका. । वै.निघ.२३.वा.व्या.
चि.महाराष्ट्रादी । नखीनामगन्धद्रव्ये । वै.निघ. ।

गृध्रनखीद्वयम् । स्त्री । श्वेतलोहितपुष्पभेदान्
अहिंसाद्वये, कालीयकद्वये । श्वेतं व्रुण् केले-
कड़ा, गुडकैण्डेनी । “हे गृध्रनखी राक्षा च ।”
सि.यो.च.द.वा.व्या.वाजिगन्धादिकषाये । वदरी-
द्वये, वदरी वनवदरी चेति । त्रिका. । वै.निघ.
२३.ज्व.चि.दशमूलादिकषाये । [नि.व.५ ।

गृध्रपत्रा । स्त्री । धूमपत्रानामङ्गवत्तुपे । रा.

गृध्रपुरीषः । पुं । गृध्रपक्षिविष्टायाम् । गुणाः
—व्रणदारुणत्वम् । स.स.१६५. ।

गृध्रसी । स्त्री । Rheumatism, affect-
ing the loins. वातरोगविशेषे । चोदश्री
नां । तत्तत्त्वम्—“स्त्रिकपूर्वा कटिगृध्ररुजा
नुजहापदकमात् । गृध्रसी सन्धरुकीदेः गृध्र-
स्यन्दते सुहः । वाताहातकफागन्धागौरवाच-
कान्विता ॥” मा.नि. । “वाताहातकान्यां सा वि-
जेया द्विविधा पुनः । वातजायां भवेतीदी देहस्या-
तीव वक्रता । जानुजहीरुसन्धीनां स्फुरणं सन्धता
भृशं । वातशोथोद्भवायान् गौरवं वक्रिवर्धनं । त-
न्द्रामुग्धप्रसेकय भक्तद्वेषधैव च ॥” भा. । “पा-
र्ष्विप्रत्यङ्गुलीनाम् कण्ठरा यानिनादित्वा । सक्-
थोः स्वेपं निगृह्णीयात् गृध्रसीति हि सा ज्ञाता ॥”
सु.नि.१५. । गृध्रस्यान्तु नरं सत्यकर्त्रेण वसनेन
वा । ज्ञाता निरामं दीप्ताग्निं वक्तिमिः समुपा-
रेत् ॥

गृध्राकारः । पुं । भाषपक्षिणि । वै.निघ. ।

गृध्राणी । स्त्री । धूमपत्रानामङ्गवत्तुपे । रा.नि.
व.५ ।

गृध्रिः (टिका) । स्त्री । वाराहीनाममहाक-

वृक्षः । अथर्व आनु । रा.नि.व.७ । श्रुत्या ।
सु.चि.२६।१०अ. । सक्तप्रस्तायां गवि । हे.च. ।
गाम्भारीवृक्षे । रा.नि.व.६ । वराहकालायाम् ।
अम. । श्रुतभूकभास्त्रे । वै.निघ. । बदरवृक्षे । मे. ।

गृष्टिचीरम् । स्त्री । सक्तप्रस्तादुग्धेभा.स.३भ. ।

गृहम् । स्त्री । निकेतने । वर ।

गृहकच्छपः । पुं । पेषणशिलायाम् । श.र. ।

गृहकन्या । स्त्री । कुमार्या । वृत्तकुमारी ।
रा.नि.व.५ । [३] । चिका. ।

गृहकपोतः (कः) । पुं । पारावते । पश्वि-

गृहकर्त्ता । पुं । धूसरवर्णेऽतिमुञ्चचटके । वा-
दुष्टे । रा.नि.व.१६ । [पोतः ।

गृहकारी (इन्) । पुं । कौटवशेषे । कुमोरा

गृहकुलिङ्गः । पुं । गृहचटके ।

गृहकूलकः । पुं । चिचिण्यायाम् । टिचि-
का । मा.पू.१भ. ।

गृहगोधा (धिका) । स्त्री । ज्येष्ठाम् ।
टिक्कि । हिं छिपकली, विषखापरा । र.मा. ।
तद्विलक्षणम् — “विदाहं श्रयथुं तीदं खेदञ्च गृ-
हगोधिका...जनयेत् ।” मा.नि. । (लिका) इति
हे.च. ।

गृहचटकः । पुं । गृहपालितवटके । श्रीग
छा । गुणाः — “गृहस्य चटकी वृष्यः बलयुक्तवि-
वर्धनः । सर्वदीपहरश्चापि दीपनो मांसवर्धनः ॥”
अचि.२१अ. । “रक्तपित्तहरो वेश्मकुलिङ्गस्वतिय-
कलः ।” सु.सू.४६अ. ।

गृहचूल्मिम् । स्त्री । चुल्लीस्त्रिकायाम् ।
उत्तमनत्र माटो । चि.क्र.क. । [के । चिका. ।

गृहणी । स्त्री । पलाखी । वै.निघ. । काञ्जि-

गृहदुमः । पुं । भेषजङ्गीनामवृक्षे । प.सु. । शा-
कवृक्षे । अश्विन गोष्टे । रा.नि.व.६ ।

गृहधूमः । पुं । आगारधूमे । तुल. सा.कौ.
यहणी.चि. ।

गृहधूमायतैलम् । स्त्री । नासारीगे तैलम् ।
“गृहधूमकषादाहकारनक्षास्तैलवैः । सिद्धं शि-
खरिवीजैश्च तैलं नासार्धसां हितम् ॥” तिङ्गोष्ठल

१ भ. तुल. पिपुल, दाक्रुश्रिद्रा, यवकांश्रि,
कद्रुवृक्ष, मैसक, वायुनशाटीवीज अत्रोत्प्रेक
२ तो. ४ मा. ७ र. । सा.कौ. । अथत् उप-
दंशते — गृहधूमनिशाकिट्टैकदिव्यशकैः क्रमा-
त्... । तुल. १ प. २ तो. ६ मा. ७ र. ह-
रिद्रा २ प. ६ तो. २ मा. ७ र. सूत्रवीज ३
प. १ तो. १ मा. २ र. तैल ४ भ. जल ८-
तुल १ । रसर. । See आगारधूमायतैलं ।

गृहनाशनः । पुं । कपोते । रा.नि.व.१६ ।

गृहनीडः । पुं । चटकपल्लिणि । हारा. ।

गृहपुत्रिका । स्त्री । घृतकमार्याम् । भेष.क-
ष्ठ.चि.कन्दर्पसा.तैले । चायमाणायाम् । गोशिले ।
सा.कौ. ।

गृहबलिप्रियः } पुं । चटके । काके । वै.नि-
गृहबलिभुक् } घ. । वके । श.र. ।

गृहमणिः । पुं । प्रदीपे । चिका. ।

गृहमाचिका । स्त्री । चर्मचय्याम् । छाग-
चिकि । चिका. ।

गृहसृगः । पुं । कुकुरि । हे.व. । [वै.निघ. ।

गृहशायी (इन्) । पुं । पारावते । पश्वि- ।

गृहाम्बु (स्त्रं) । स्त्री । काञ्जिके । चिका. । च.
द.गर्भ.चि. । [हे.च. ।

गृहा(हो)लिका । स्त्री । ज्येष्ठाम् । हारा. ।

गृहाशया । स्त्री । ताम्बूलौलतायाम् । श.च. ।
पूगीवृक्षे । वै.निघ. । [र. ।

गृहाशमा । पुं । पेषणशिलायाम् । भिलः । श.

गृहणी । स्त्री । काञ्जिके । चिका. । भार्या-
याम् । हे.च. ।

गृहम् । स्त्री । गुदे । मे. ।

गृह्यकः । पुं । गृह्यासक्तस्यगदी । अम. ।

गैरिप्रियः । पुं । सुद्वग्गुप्यने । श्वत्वाज गोष्टे ।
रा.नि.व.१० ।

गैरिधूमः । पुं । गृहधूमे । तुल. । च.द. ।

गैरिपत्नी । पुं । पारावते । वै.निघ. ।

गैरिका(रिय)म् । स्त्री । सुवर्णे । रा.नि.व.१३ ।

वै.निघ.हिंसा.वि. । त्रिवाचतुजि । निरिखत्तिका-
याम् । गेतिमाटी । हिं मेव, सुवर्णमेव । तच्च
मैरिक्खवर्णमैरिक्खमेदेन विविधम् । तयोः मैरिक्खं
स्वर्णमैरिकात् रक्ततरं । गुणाः—“मैरिक्खितयं
स्निग्धं सधुरं तुवरं हिमं । चक्षुष्यं दाहपितालक-
फहृक्काविषापहम् ॥” भा.पू.१भ. । निर्मलं स्निग्धं
नेत्रतेजस्करम् । राज. । शोधनं शङ्खशोधनवत् ।
भा.४भ.पादस्फोट.चि.मधुसिक्खकैरिक्खकट्टत...

मैरिकाच्चः । पुं । जलमधूकवचे । रा.नि.व.
११ । [मा. ।

मैरी । स्त्री । लाङ्गलिकवचे । विषमाश्रुति । र.

मोकण्टः (कः) । पुं । क्षुद्रगोक्षुररूपे । रा.
नि.व.४ । च.द.वा.व्या.मापतैले । विकण्टकवचे ।
रा.नि.व.११ ।

मोकण्टी । स्त्री । गोपघीष्टायाम् । वै.निघ. ।

मोकर्णः । पुं । अश्वगन्धायाम् । मद.व.१ । अ-
श्वतरं । मी. । कूलचरस्रग्भेदे । अम. । गुणाः—
मोकर्णमांसं सधुरं स्निग्धं रुदं कफघ्नं विपाके म-
धुरं रक्तपित्तघ्नम् । सु.सू.४६अ. । सर्पविशेषे । मी.

मोकर्णा । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । वै.निघ. ।

मोकर्णिका (र्णी) । स्त्री । वाजिवल्गामेदे ।
ज.द.७अ. । सूक्ष्मायाम् । रा.नि.व.३ । दणविश-
ेषे । काल अथरात्रिउदविशेषः । गुणाः—कटुती-
क्ष्णता तिक्ता बुद्धिदा चक्षुष्या तुवरा सरा विषघ्नी
त्रिदोषघ्नी शिरःशूलदाहकुष्ठशूलघ्नी आमं पित्तरी-
गशीयकृमिकफव्रणकफग्रहपीडासर्पविषहरी च ।
वै.निघ. ।

मोकिरा(री)टिका (टी) । स्त्री । सारि-
कायां । शान्तिक प्राची । हि.च. । रा.नि.व.१६ ।

मोकि(की)लः । पुं । सुपले । हारा ।

मोकुलिकः । स्त्री । काणे । कांश । वै.निघ. ।

मोक्ततम् । स्त्री । गोमये । श.च. ।

मोखरी (खुरः) । पुं । गोक्षुररूपे । श.र. ।
स्त्री । गोशफे । श.च. ।

मोग्रन्धिः । पुं । गोत्रिज्जिकोपधौ । मी. । करी-
वे, शुक्लगोमये । त्रिका. ।

भाः—विपाके सधुरं शीतलं वातपित्तविषघ्नं चक्षु-
ष्यं बल्यं श्रेष्ठम् । सु.सू.४६अ. । See गव्यधृतम् ।
वर्णोपले । त्रिका. ।

मोचम्बना । स्त्री । सविषजलायुक्तामेदे ।
ज्यौत. । सु.सू.१२अ. । सु.चि.२८अ. ।

मोचरविभ्रमः । पुं । रूपस्यायथावद्वहे ।
भा.म.४भ.नेचरी.चि. ।

मोचर्म । स्त्री । मोलचि ।

मोचर्मकण्टकः । पुं । पर्पटके । वै.निघ. ।

मोच्छगलः । पुं, स्त्री । गोमये । वै.निघ. ।

मोच्छालः । पुं । चलम्बुषरूपे । कूकम्भिमे-
ग्राह । र.मा. ।

मोच्छाला । स्त्री । मोरलम्बुश्याम् । वै.निघ. ।

मोजलम् । स्त्री । गोमूत्रे । रा.नि.व.१५ ।

मोजा । स्त्री । मोलोमिकायाम् । रा.नि.व.५ ।
भा.म.२भ.सू.घा.चि. ।

मोजागरिकः । पुं । कण्टकारीरूपे । मी. ।

मोजापर्णी । स्त्री । दुग्धफेनीवचे । छुद्रिया ।
रा.नि.व.५ । [सू.चि.१८२२अ. । भा. ।

मोजिः (जी) । स्त्री । मोजिहालताया

मोजिकाणः । पुं । मध्यमाद्ये । See " दः ।

मोजिहा । स्त्री । Elephantopus sca-
ber. खनामस्थ्यातपत्रशाकरूपे । दाडि भाक ।
हिं पाथरी, गोभी, दाडीशाक, मोजियालता । ते
धेनुनालुकचेष्टु, भरिलिकचेष्टु । च.द. । “मोजि-
हां बालमूलकम् ॥” गुणाः—लघुः कुष्ठमेहस्रक्-
कृज्वरघ्नी । भा.पू.१भ.शा.व. । कटुका तीव्रा
शीतला पित्तघ्नी व्रणरीपघ्नी । सर्वदन्तविषापह-
च । रा.नि.व.४ । “मोजिहा वातला शीता या-
द्विषी कफपित्तघ्नु । हृदा प्रमेहकासास्रवणज्वर-
हरी लघुः । कोमला तुवरा तिक्ता स्वादुपाकर-
सा श्रूता ॥” सु. । गुन्द्रायाम् । गङ्गुशङ्कु । दि-
वधान्ये । पेशानि । र.मा. ।

मोजिहिका । स्त्री । मोजिहायाम् । श.र. ।
जिह्वारूपकायमलङ्कारविशेषे । च.शा.७अ. । [मि. ।

मोडः । पुं । नाभी संवहनांसगुणके । गौड़ ।

गोडुखी । स्त्री । भन्नातकवीज । वै.निघ. ।

गोडुवासुकः । पुं । वालुकशकविशेष । वै. निघ. । [गोडु. मी. ।

गोडुखः । पुं । कालिङ्गलतायाम् । त्रयमूख

गोडुखा (खिका) । स्त्री । (Cucumis madraspatanus. Cucumis melo.) फलशाकलताविशेष । गोंभूक, राजगोंभूक । र.मा. ।

गोणा । स्त्री । मनःशिलायाम् । रा.नि.व.१२ ।

गोणी । स्त्री । द्रोणीपरिमाणे । प.प्र. ।

गोण्डः । पुं । गोडि । गोंड । अम. ।

गोतीर्थकः (च्छेदः) । पुं । गोथीव्याकार-च्छेदने । सु.वि.८८५ । काव्यगतगोमूत्रिकाकार-च्छेदे । वा.उ.२८५ । “पार्श्वदागतश्चक्षेण छेदी गोतीर्थको मतः ।” भा.म.भगन्दर ।

गोतैलम् । स्त्री । गोवसायां । भैव.लुदरी.चि. ।

गोत्रम् । स्त्री । कुले । गव्ये । त्रिका. । शरीरे । कवे । वै.निघ. ।

गोत्रदुमः (पुष्पः, कः) (विटपी) (वृक्षः) । पुं । धन्वनवृक्षे । भा. । वै.निघ. ।

गोत्रभृत् । पुं । पर्वते । रा.नि.व.२ ।

गोत्रेष्टम् । स्त्री । शीषके ।

गोदः । पुं । मस्तकच्छेदे, मस्तिके । छे.च. ।

गोदधि । स्त्री । गव्यदधनि । See गव्यदधि ।

गोदन्तम् । स्त्री, पुं । हरिताले । रा.नि.व.१२ । तन्नामकहरितालविशेष । गोदाष्ठ हरिताल । भैव.ज्व.चि.कालाभिभै.रसे ।

गोदन्ता । स्त्री । दाहमोचनेदे । दाभूज । प. सु. । तन्नामकहरिताले । भैव.श्री.छ.चि.शङ्खद्रावके ।

गोदावरी । स्त्री । विन्ध्यस्य दक्षिणप्रसिद्धभारतीयनयाम् । तज्जलगुणाः—पित्तरीगहरं रक्त-दीपहरं वातहरं पथ्यम् अतिदीपनं पापघ्नं कुष्ठा-दिदुष्टरीगघ्नं दृष्टाहरम् । रा.नि.व.१४ ।

गोदुग्धम् । स्त्री । गोक्षीरे । गोद्वे दूध । तत्प-शब्ता—“निर्वृत्ताबालवसायाः पयो दीपलभीरितं । वक्षैकवर्णयोः शस्ते धवलीकृष्णयोरपि । इ-

त्सादा माषपर्णादा कर्षयन्ती च या भवेत् । तस्मात् गवां हितज्ञीरम् ।” राज.२प. । गुणाः—पथ्यं अ-तिरूच्यं खादु स्निग्धं वातपित्तरीगघ्नं कालिकरं प्रशाननकं बुद्धिमिधाः पुष्टिदं वीर्यवर्धकम् । रा. नि.व.१५ । “गव्यं पवित्रम् रसायनञ्च पथ्यञ्च द्रव्यं बलपुष्टिदं स्यात् । आधुःप्रदं रक्तविकारपित्तवि-दीपहृद्दीगविषापघ्नं स्यात् ॥” अचि.८५ । गोदु-ग्धग्रहणकालनिर्णयः—“गव्यं प्रसूयसि क्षीरं शुद्धं विष्टम्भि दुर्जरं । तस्मादभ्युदिते सूर्ये यामं यामा-र्द्धमेव वा । ससुतायै ततो यावत् तत्पथ्यं दीपनं लघु ॥” राज.२प. । [व.८ ।

गोदुग्धदा । स्त्री । चषिकाख्यदणे । रा.नि.

गोदुग्धा । स्त्री । गोडुन्वायाम् । राजगोंभूक । इन्द्रवारुणीलतायाम् । चिर्मटिकायाम् । वै.निघ. ।

गोद्वजः । पुं । गोमूत्रे । रा.नि.व.१५ ।

गोधजः । पुं । गोधायाम् । वै.निघ. ।

गोधना । स्त्री । ह्रस्वोषधी । वै.निघ. ।

गोधा । स्त्री । खनामख्यातजनुविशेष । गों-माप । हिं गोह्री । सा विधा जलजस्थलजमेदा-त् । अस्या मांसगुणाः—वातकासश्यासनाशिलं । रा.नि.व.१७ । पाकमधुरत्वं कषायत्वं कटुत्वं पि-तघ्नत्वं रक्तशुक्लकरत्वञ्च । राज.२प. । “रक्तपि-तहरा हृष्या स्निग्धा मधुरशीतला । श्वासकासहरा प्रोक्ता गोधा चार्शोहिता तथा ॥” अचि.२०५ । च.सू.२५ । वटपत्रीपाषाणभेदे । वै.निघ. । मनः-शिलायाम् । भा. ।

गोधापदिका (दी) । स्त्री । (Vitis pe- data. Syn. Cissus pedatus.) हंसपर्वा । गोंशाटल लता । तै हंसपादिचेद् । गुणाः—कटुवृक्षा विषघ्नी भूतघ्नी भान्तिघ्नी अपस्मारहरौ रसायनी च । रा.नि.व.५ । र.चि.वृह.पानीयभक्त-गुडाम् । “हंसपादी गुरुः शीता हन्ति रक्तविषत्र-णान् । विषपदाहारीसारलूताभूतापिरीहिणीः ॥” भा. । तालमूल्याम् । रा.नि.व.७ । रक्तज्जालु-कायाम् । वै.निघ. ।

गोधामासम् । स्त्री । गोधायां मांसे । गों-मापेन मांसम् । See गोधा ।

गोधावती । स्त्री । वटपत्रीनामपाषाणभेदवि-

श्वे । वै.निघ. । गोधापया । गोश्रीटल । च.द. ।
 गोधावल्ली । स्त्री । हंसपदीलतायाम् । प.सु. ।
 गोधासुतः । पुं । गौधरे । अयं चतुष्पात् ।
 वा.उ. ३६५. ।
 गोधास्तन्दः (न्यः) । पुं । अरिसेदहचे ।
 विट्थमित्र । रा.नि.व.८. । [याम् । श.र. ।
 गोधिः । पुं । ललाटे । रा.नि.व. १८. गोधा-
 गोधिका । स्त्री । गोधायाम् । अम. ।
 गोधिकात्मजः (सुतः) । पुं । गोधाशिशु-
 वदाकारकोटरस्थखलगोधायाम् । सा.सु. ।
 गोधिकासदनः । पुं । गौधेरके । खनगो-
 धा । वै.निघ. । [नि.व. ४ ।
 गोधिनी । स्त्री । चविकानामहङ्ग्याम् । रा.
 गोधु(धूमः) । पुं । (Triticum vulgare.)
 Common wheat. स्वनामख्यातशुक्धान्ये ।
 श्रय । हिं गे'हुं । तं गोधुसतु । स त्रिधा—महा-
 गोधूम मधुली निःशुकमेदेन । “महागोधूम इत्या-
 ख्यः पञ्चादेशात्ममागतः । मधुली तु ततः किञ्चि-
 दत्या सा मध्यदेशजा । निःशुकी दीर्घगोधूमः
 क्वचिन्नन्दीमुखाभिधः ॥” “मधुली शीतला स्निग्धा
 पित्तघ्नी मधुरा लघुः । शुक्रला हृहणी पथ्या तद-
 न्नीमुखः स्मृतः ॥” भा.पू. १भ.धात्यव. । गुणाः
 —वृथः शीतो गुरुः स्निग्धः जीवनः वातपित्तघ्नः
 सन्धानकारी मधुरः स्वेय्यकृत् सरसः । वा.सू. ।
 मधुरो गुरु विष्टम्भी वृष्यो बल्योऽथ हृहणः । ईष-
 त्कषायमधुरो गोधूमः स्वाचिदीषह्वा ॥ अत्रि. १५
 अ. । सन्धानकृदातहरः गोधूमः स्वादु शीतलः ।
 जीवनी हृहणो वृथः स्निग्धः स्वेय्यकारी गुरुः ॥
 च.सू. २७अ. । पित्तदाहकृत् श्लेष्मामजनकः रुचि-
 करश्च । रा.नि.व. १६ । तत्काञ्जिकगुणाः—“सन्दी-
 पनं शूलहरं रुचिप्रदं गोधूमजातं कथितं कषायं ।
 सन्दीपनं स्यात्तरणं कफघ्नं समीरदोषं हरते त-
 तोऽपि । पीतं जरयते चामं वाक्छदास्त्रमापहं ।
 आद्य तत् कुष्ठकण्डूषं तैलयुक्तं समीरजित् ॥”
 अत्रि. ११अ. । [दा । गोधूमगुणम् ।
 गोधूमचूर्णम् । स्त्री । चूर्णीकृतगोधूमे । मय-
 गोधूमकः । पुं । राजिमस्वर्पविशेषे । सु.कल्प.
 ४अ. । See सर्पः ।

गोधूमजः । पुं । तवचीरे । वै.निघ. ।
 गोधूमफलं । स्त्री । गोधूमे । वै.निघ. ।
 गोधूममण्डः । पुं, स्त्री । गोधूमकृतमण्डे ।
 शत्रुत्र गण्ड । गुणाः—“तद्वह्नीधूमसम्भूतं मधुरं
 पित्तवारणम् ॥” अत्रि. १२अ. । [नि.व. १५ ।
 गोधूमसम्भवम् । स्त्री । सौवीरकाञ्जिके । रा.
 गोधूमसौवीरम् । स्त्री । गोधूमजातकाञ्जि-
 के । वै.निघ. ।
 गोधूमचीरिका । स्त्री । गोधूमपायसी । लु-
 खित शीतल । गुणाः—“गोधूमपायसी बल्यः
 कफसेदकरी गुरुः शीतलः पित्तशमनो वातकृच्छ-
 कवर्धनः ॥” वैद्यकम् ।
 गोधूमाद्यष्टतम् । स्त्री । रसायनाधिकारि ।
 घृतं ४ श. दुग्धं १६ श. काषाथं—गोधूमः १००
 प. वारि ३२ श. शी. ८ श. । कल्पाथं—गोधूमः
 सुझाफलं (अभावे तालमसकं) मापकलायः द्राक्षा
 परुषफलं काकीली चीरकाकीली जीवन्ती शत-
 मूली अथगन्धा पिण्डोखज्ज्वरं मधुकफलं (गडेल)
 त्रिकटु शर्करा भज्जातकं (अभावे रक्तचन्दनं) आ-
 त्मगुणाफलं मूलं वा (शालाकुशी) एषां प्रति १॥०
 तो. ४॥० र. । प्रचेपद्रव्यं—गुडलक् एला पिप्प-
 ली धान्यकं कर्पूरं नागकेशरं एषां प्रति १०॥१०
 तो. शर्करा ८ प. मधु ८ प. इल्लकाण्डेन आली-
 ङ्येत् । मात्रा १—२ प. च.द. । [रा.नि.व. ५ ।
 गोधूमिका (मी) । स्त्री । गीलीमिकायां ।
 गोधेरकः । पुं । गौधेरके । वै.च. ।
 गोनन्दी । स्त्री । सारसपक्षिणि । हारा. ।
 गोनईम् । स्त्री । कैवर्त्तसुसुके । मी. । परिवेष्ट-
 ल्ये । रा.नि.व. ८. । पुं । तन्नामकपक्षिणि । मी. ।
 च.सू. २७अ. ।
 गोन(ना)सः । पुं, स्त्री । वैकान्तमणौ । रा.
 नि.व. ११ । तन्नामकसर्पे । मण्डलीवीडे । ढोडा
 गां, गण्डौ ढोडा । विक्रमादिष्वः । मण्डलि-
 सर्पे । गोश्रुता गां । इति केचित् । [धिः ।
 गोनसी । स्त्री । महीषधिविशेषे । See जीष-
 गोनिष्यन्दः (नीरं) । पुं, स्त्री । गीमूचे । रा.
 नि.व. १५ ।

गोपः (कः) । पुं । वणिग्द्रव्यभेदे । रक्तवीले ।
अम. शारिवायाम् । वै.निघ. । सारजवर्गीयौषधे
नरसारे । निर्भादल । श.र. । चि. उपकारके ।
श.च. ।

गोपकन्या । स्त्री । काष्ठसारिवायाम् । रा.नि.
व.१२ । श्वेतसारिवायाम् । भा.पु.१भ. । वा.उ.
३७अ., चि.१अ. ।

गोपकर्कटिका । स्त्री । गोपालकर्कटिलता-
याम् । कुन्तूक, गठिकाकुड् । रा.नि.व.१ ।

गोपघण्टा । स्त्री । गोपघोण्यायां । वै.निघ. ।

गोपघोण्या (ण्टिका) । स्त्री । विकङ्कतव-
क्षे । वैशेष्टी गौश्च । रा.नि.व.६ । कर्कोष्ठ्याम् ।
शेषाकुल । जाम्बिकावती । श.र.सु.सू.१८अ. ।
पूगभेदे । सु.चि.८अ. । [४षे । मे. ।

गोपतिः । पुं । ऋषभकौषधी । रा.नि.व.५ ।

गोपदलः । पुं । गुवाकवले । त्रिका. ।

गोपनम् । क्ली. तेजपत्रे । यश्चिपर्णे । वै.निघ. ।

गोपबधूः । स्त्री । शारिवायाम्, कृष्णशारिवा-
याम् । भा.पु.१भ. ।

गोपभद्रम् । क्ली. शालूके । श.च. ।

गोपभद्रा (द्रिका) । स्त्री । गाम्भारीवले ।
गामात्र गौश्च । प.सु. ।

गोपरसः । पुं । वीले । निर्भादल । श.र. ।

गोपवस्त्रिः (स्त्री) । स्त्री । मूर्च्यायाम् । अन-
न्तायाम् । अनलुभूल । प.सु. । श्यामालतायां ।
रा.नि.व.११ ।

गोपसुता । स्त्री । सारिवायाम् । वा.सु.१५अ. ।

गोपा (पी) । स्त्री । श्यामालतायाम् । भैष.
कुष्ठ.चि.महाभङ्गातगुडे । अनन्तायाम् । प.सु. ।
काष्ठशारिवायाम् । नि.व.१२ ।

गोपाङ्गना । स्त्री । श्वेतशारिवायाम् ।

गोपानीयम् । क्ली. गोमूत्रे । वै.निघ. ।

गोपालकर्कटिका (टी) । स्त्री । स्नानम-
स्थानारण्यकर्कटीलतायां । कुन्तूकौ, कुरुहड् ।
हिं गोबुभा, गोपालकाङ्डी । गुणाः—शीत-

ला मधुरा पित्रघ्नी सूचकृष्णामरीमेहदाहशीघ्रौ
च । रा.नि.व.३ ।

गोपालप(पु)त्रिका । स्त्री । चिर्मिटायां ।
“गोपालपत्रिकामूलम्” वै.निघ.२भ.विषमञ्च.चि. ।

गोपालिका । स्त्री । इन्द्रगोपकौटभेदे । छे.च. ।

गोपाली । स्त्री । गीरचीनाममहाचुपे । गी-
रकृष्णकुले । रा.नि.व.५ । गोपालकर्कटीलता-
याम् । रा.नि.व.३ ।

गोपिका । स्त्री । कृष्णशारिवायाम् । वै.निघ. ।

गोपित्तम् । क्ली. गीरोचनायाम् । प.सु. ।

गोपित्तजा । स्त्री । गीरोचनायाम् । वै.निघ. ।

गोपिनी । स्त्री । श्यामालतायाम् । श.च. ।

गोपीचन्दनम् । क्ली. सौराष्ट्रमृत्तिकायाम् ।
शुभमृत्तिकायाम् । वै.निघ. ।

गोपीजलः । पुं । गुन्धाधिकारे रसः । “जै-
पालाष्टौ द्विको गन्धः शुण्ठीमरिचचिचकं । एकः
मृतः ससौभाग्यः गोपीजल इति स्मृतः” र.सा.सं. ।

गोपीवल्लभः । पुं । प्रबालि । शला । प.सु. ।

गोपुच्छः । पुं । वानरविशेषे । गवां लाङ्गूले ।
वै.निघ. ।

गोपुटः । पुं । चुद्रमुत्सायाम् । वै.निघ. ।

गोपुटा (टी) । स्त्री । स्थूलैलायाम् । वड्
एलाटि । रा.नि.व.६ ।

गोपुरम् । क्ली. कैवर्त्तमुलके । मे. ।

गोपुरकः । पुं । कुन्दुरौ । कुन्तूकयोर्गौ । रा.
नि.व.१२ ।

गोपुरीषम् । क्ली. गोमये । रा.नि.व.१५ ।

गोपुष्टम् । क्ली. परिपेष्टव्ये । रा.नि.व.८ ।

गोप्रियं । क्ली. पलालि । प्लोशांश थण्ड । वै.
निघ. । [महाराष्ट्रे । वै.निघ. ।

गोप्रेरकः । पुं । पल्लिविशेषे । कालवट इति

गोफणा । स्त्री । यन्त्रभेदे फिडा इति खीके,
यथा पाषाणगुडिका दूरे स्थित्यन्ते । तदाकारे चि-
बुकनासीष्ठादिगतत्रणमन्त्रविशेषे । सु.सु.१८अ. ।
चि.१अ. वा.चि. ६अ. । “पाषाणगुडिकौत्स्वपका-
रिणी गोफणा विदुः” इति ।

गोबन्धना (नी) । स्त्री । गोबन्धनाम्, पीतपु-
ष्पदन्धीत्युक्त्याम् । उ.नि.कूनी । र.मा. ।

गोबन्धः । पुं । श्वेतयावनालि । वै.नि.घ. ।

गोबालधी । स्त्री । चमरीरुगे । वै.नि.घ. ।

गोभण्डीरः । पुं । जलकुम्भपलिणि । चिका. ।

गोभिरामा । स्त्री । रामतरण्याम् । वै.नि.घ. ।

गोभी । स्त्री । गोजिह्वायाम् । वै.नि.घ. ।

गोमतम् । स्त्री । रक्तबोले । वै.नि.घ. ।

गोमतस्त्रिका । स्त्री । सुशीलायां गवि, गो-
श्रेष्ठे । हला. । [कतैले ।

गोमती । स्त्री । गोरीचनयाम् । वै.नि.घ. कन-

गोमत्यः । पुं । नादियगोमीने । See मत्यः ।

गोमयः । पुं, स्त्री । गोशक्ति । गोवित्र । रा.
नि.व.१५ ।

गोमयचूर्णयः । वि । गोमयचूर्णमधिकृत्य
कृते चरकोयाध्याये । च.इन्द्रिय.१२७. ।

गोमयच्छत्रम् । स्त्री । करके । (कौण्डिक-
छात्रा । चिका. । [हारा. ।

गोमयच्छत्रिका । स्त्री । गोमयच्छत्रे ।

गोमयतैलम् । स्त्री । नेत्ररोगे तिमिरे च तै-
लम् । “गवां शक्नोत्कायविपकमुत्तमं हितञ्च तैलं
तिमिरिषु नक्षतः ।” तिल तैल १ अ. गोमय-
द्रव १ अ. भेष. ।

गोमयप्रियम् । स्त्री । मूले । गङ्गाथङ् । र.
मा. । बालके । दाना । वै.नि.घ. ।

गोमयाद्यष्टतम् । स्त्री । तिमिराख्यनेत्ररोगे
ष्टतम् । पाठः—“गवां शक्नोत्कायविपकमुत्तमं हित-
ञ्च तैलं तिमिरिषु नक्षतः । षट् हितं केवलमेव
चैस्तैले ह्यानाविकं यन्मधुरैर्विपाचितम् ॥” छाग-
स्तु ४ अ. गोमयद्रव ४ अ. कर्काश काटकाणी,
फोत्रकाटकाणी, जीवक, श्वेतक, शूलपत्रा,
माषाणी, मेदा, महामेदा, शूलक, कौकडा-
शूत्रा, वंशलोचन, पाण्डकाष्ठ, पूण्ड्रिया, शक्ति,
वृक्षि, किम्बिन, जीवन्ती, यष्टिमधु मिलित १
अ. खण्ड १० अ. । रस.र. । [पाका । इ.च. ।

गोमयोद्भवः । पुं । चारण्ये । श.च. ।

गोमईः । पुं । सारसपलिणि । चिका. ।

गोमलम् । स्त्री । गोमये । रा.नि.व.१५ ।

गोमलिका । स्त्री । मलिकाविशेषे । डी.म.
भाष्टी । श.र. ।

गोमांसम् । स्त्री । गोभवमांसे । गोत्रिभृश-
म् । तस्य पवित्रं शुद्धं वातकफजनकञ्च । रा.नि.व.
१७ । “गव्यं पवित्रमायुष्यं अमघ्नमनिलापहम् ।”
राज.१५. । “गव्यं केवलवातेषु पीनसे विषमज्व-
रे । शुष्ककासश्चमात्यप्रिमांसञ्चयहितञ्च यत् ॥”
च.सू.२७७. । “कासश्चासप्रतिश्यायविषमज्वरना-
शनं । अमात्यप्रिहितं गव्यं पवित्रमनिलापहम् ॥”
सू.सू.४६७. ।

गोमायुः । पुं । शृगालि । शशालि । प.सू. ।
(युस्) स्त्री । वंशलोचनायाम् । वै.नि.घ. ।

गोमाची । स्त्री । कर्णस्फोटायाम् । वै.नि.घ. ।

गोमी (द्रु) । पुं । शृगालि । मे. ।

गोमीनः । पुं । मत्स्यविशेषे । [चिका. ।

गोमुखः । पुं । नक्षे । इ.च. । स्त्री । लेपने

गोमूत्रम् । स्त्री । गोजले । (गोना) । गुण-
कटु तिक्तम् उष्णं कफवातहरं लघु पित्तकं दी-
पनं त्वग्दीपहरं मेध्यञ्च । रा.नि.व.१५ ।

गोमूत्रवीजकः । पुं । रक्तवीजासनहने । रा.
नि.व.६ । [कल्प.पञ्च. ।

गोमूत्राभः । पुं । मन्दविषवृक्षिकमेदे । स.

गोमूत्रिका । स्त्री । खनामस्यातोदण्डे । तांबडु,
गोद्वि इति पश्चिमदेशे । गुणाः—मधुरा वृष्या
गोदुग्धदा । रा.नि.व.८ ।

गोमूत्री । स्त्री । रक्तकुलत्थिकायाम् । वै.नि.घ. ।

गोमेदः (कः) । पुं । खनामस्यातोपरजविशे-
षे, लोहितमणौ । गोमयद्रु । वै.नि.घ. २४. अ. य.
चि.नवरत्नराजस्रगाढे । सु.नि.१५. । गुणाः—प-
क्व उष्णः वातकोपहृत् । दीपनः पाचनः चारणे
पापघ्नश्च । रा.नि.व.११. See माषिकम् । स्त्री ।
तेजपत्रे । भा.प्रधरीगे । “पत्रं दलान्नयं वासी गो-
मेदं गमनायाम् ॥” भक्तविरः ।

गीमदसन्निभा । स्त्री । दुग्धपाषाणे । कुल-
धङ्गि । प.सु. ।

गीऽम्बु (म्भः) । स्त्री । गीसूत्रे । रा.नि.व.१५ ।

गीमुक्तः । पुं । विषधरसर्पविशेषे । अचि.२.स्थान ।

गीरङ्गुः । पुं । जलकुण्डे । पानकोटि । मी. ।

गीरटः । पुं । विटखदिरवृक्षे । रा.नि.व.८ ।

गीरण्टकः । पुं । कीरुण्णदेशप्रसिद्धविकण्टक-
वृक्षे । रा.नि.व.११ ।

गीरसः । पुं । दुग्धे । चतुर्धांशजलतन्त्रे । पान-
खल योनि । दधनि । हे.च. ।

गीरसजम् । स्त्री । पादजखन विभागदधिकृते
तन्त्रे । रा.नि.व.१५ । [नागरङ्गवृक्षे । मी. ।

गीरचः । पुं । ऋषभकौषधी । रा.नि.व.५ ।

गीरचकर्कटी । स्त्री । इन्द्रवारुण्या । राक्षस
भग्न । चिर्भट्टिकायाम् । कौंकुड । भा. ।

गीरचजम्बूः । स्त्री । घोण्यावदरीवृक्षे । (भ
शकृन् । जटा. । बलायाम् । वै.निघ. । गोधूमे ।
गीरचतण्डुलायां । विश्व. ।

गीरचतण्डुला । स्त्री । (Hedysarum
lagopodioides.) नागबलायां । गौत्रकट्टाकु-
लिश । प.सु. ।

गीरचतुम्बी । स्त्री । खनामस्थानफलशक-
विशेषे । कुम्भतुम्ब्याम् । गीरचतुम्बी, गीरखदुहिके
इति च देशविशेषख्याति । (गौल लाँड । गुणाः—
मधुरा शीतला पित्तहा गुरुः सत्वर्षणी रुच्या
बोध्यपुष्टिबलदा । रा.नि.व.७ ।

गीरचदुग्धा (ग्धी) । स्त्री । गीरचीनामधुद्र-
क्षणे । गुणाः—मधुरा शीतला हृत्पा वश्यकरी रसे
सिद्धिदा । रा.नि.व.५ ।

गीरची । स्त्री । खनामस्थानमहाक्षुपे । तन्त्रा-
श्वेव सालवदेशे प्रसिद्धा । गुणाः—मधुरा तिक्ता
शीता दाहपित्तघ्नी विस्फोटवानिज्वरातीसारघ्नी
च । रा.नि.व.५ । ऋषभके । कुम्भतुम्ब्याम् । रा.
नि.व.७ । गीरचदुग्धायां । रा.नि.व.५ ।

गीराटी (ष्टिका) (रिका) । स्त्री । शा-
रिकापल्लवि । भांगिक पाथी । हे.च. । रा.नि.
व.१६ ।

गीरुची । स्त्री । गीरीचनयाम् । वै.निघ. ।

गीरीचम् । स्त्री । हरिताले । रा.नि.व.१२ ।

गीरीचनम् (ना) । स्त्री, स्त्री । खनामस्थान-
तसारजवर्गीयद्रव्ये । सा च न गीसाधारणद्रव्या-
धारा गीविशेषेषु कदाचिद्भवति । प.सु. । गीमस-
कस्ययुक्तपित्तमिति साधवः । गीसूत्रनिश्चितमि-
ति केचित् । गुणाः—शीतला विषदोषघ्नी रुच्या
पाचनी क्षमिकुष्ठघ्नी भूतयक्ष्मात्मिकरी शङ्कारम्-
जक्षकरी जननीहनी च । रा.नि.व.१२ । “गीरी-
चना हिमा तिक्ता वस्या मङ्गलकान्तिदा । विषा-
लजीयद्गीन्मादगर्भखावलाखडत् ॥” भा. । वै.
निघ.१भ.सम्बन्ध.चि.गीरीचनादिचूष ।

गीर्दम् । स्त्री । शिरोमले । मल्लिके । भांशङ्ग
वि । अम. ।

गीलः । पुं । सुगन्धवोले । गङ्कटोले । जटा. ।
मदनवृक्षे । र.मा. । मणौ । त्रिका. ।

गीलकः । पुं । कालमुष्णकवृक्षे । गङ्कटोले ।
मणौ । त्रिका. । रक्तसुगन्धवोले । र.मा. । कलाये ।
गुटे । श.च. । गुडे । हे.च. । सुगन्धरीहृष्यवर्णे
वै.निघ. । पिष्टे । हे.च. । [रा.नि.व.८ ।

गीलफलः । पुं । मदनवृक्षे । मणौ । गीङ्ग ।

गीलवत् । स्त्री । पुष्पप्रियङ्गी । हिं फुलप्रिय-
ङ्गु । वै.निघ. ।

गीला । स्त्री । मनःशिलायाम् । मी. ।

गीलाङ्गूलः । पुं । कपौ । मूत्रपौण्ड्र । त्रिका. ।

गीलासः । पुं । गीमयच्छवके । कोङ्कडकृष्ट-
ता । हारा. । [रा.नि.व.८ ।

गीलिका । स्त्री । घोण्यायाम् । (भशकृन् ।

गीलिहः (लीङ्गः) । पुं । कालमुष्णकवृक्षे ।
गङ्कटोले । अम. ।

गीली । स्त्री । गीजिह्वायां । गजिश । वै.निघ. ।

गीलीमिका (मी) । स्त्री । (Corydalis
govaniiana.) खनामस्थानमहाक्षुपे । गङ्कल ।
हिं पाथरी । हट्गिरि । गुणाः—कटुः तिक्ता हि-
मा त्रिदोषघ्नी मूलदोषामदीपघ्नी दीपनी साह्वणी
च । रा.नि.व.५ । वचायाम् । रा.नि.व.६ । श्वेत-
द्रव्यायाम् । रा.नि.व.८ । भा.स्कन्दापख्या.चि. ।

भूतकेश्याम् । डूँईटकम् । प.सु.च.सू.४५. ।
महीषधिविशेषे । See गोषधिः । नीलदूर्वायां ।
जटामास्याम् । भक्तकर्करायाम् । वै.निघ. ।

गोवत्सारिः । पुं । ईहास्ये । घांश । रा.नि.
व.१६ ।

गोवन्दनी । स्त्री । प्रियकुठ्वे । अम. । पीत-
दन्दीत्यन्त्यायाम् । पीत डानकूनी । र.मा. ।

गोवरपुटम् । स्त्री । बीषधस्य पुटविशेषे ।
“गोष्ठान्तगिरिखुरकुष्ठं शर्कं चूर्णितगोमयम् । गोवरं
तत्समाख्यातं वरिष्ठं रससाधने । बृहद्गण्डस्थितै-
र्यत्र गोवरैर्दीयते पुटम् । तद्गोवरपुटम्भीतो भि-
षग्भिः सुतमस्तु ॥” भा. ।

गोवर्णी । अन्नगन्धायाम् । वै.निघ. ।

गोवशा । स्त्री । बन्ध्यायां गवि । वै.निघ. ।

गोवारि । स्त्री । गोसूत्रे । वा.उ.१६५. ।

गोविट् । स्त्री । गोमये । अम. ।

गोविन्दः । पुं । गोमेदमक्षी । वै.निघ. ।

गोविन्दिनी । स्त्री । प्रियङ्गी । रा.नि.व.१२ ।

गोविराटी । स्त्री । शारिकापक्षिणि । वै.निघ. ।

गोविषाणाङ्गा । स्त्री । बन्धूलव्ये । वांद्वा
गोष्ठ । वै.निघ. । हिक्का.चि.धूमे. ।

गोविष्ठा । स्त्री । गोमये । रा.नि.व.१५ ।

गोवृषः । पुं । वृषे । श.र. ।

गोवेष्टम् । स्त्री । शीषके । शीष । प.सु. ।

गोशक्तत् । स्त्री । गोमये । जटा. । वै.निघ. ।

गोशाडवलः । पुं । यत्पिपण्याम् । गैंगेटेना ।

गोशीर्षः (कः) । पुं । (षः) प.सु. । (कः)
र.मा. । द्रोणपुण्याम् । अन्नधनिम्न । स्त्री । श्री-
खल्लचन्दने । अथ छन्दन । प.सु. । गोमसके ।
चन्दने । रा.नि.व.१२ ।

गोशृङ्गः । पुं । बर्धूरकव्ये । वांद्वा गोष्ठ ।
रा.नि.व.८ । वै.निघ.यहणी.चि. । स्त्री । गोशृङ्गे ।

गोष्ठकुकुटः (गोचरः) । पुं । भासपक्षिणि ।
काकविशेषे । वै.निघ. ।

गोष्ठीश्वरः । पुं । उद्ग्वर । गज-वै. ।

गोसः । पुं । रक्तगन्धवोले । शून्यांशो । म. ।

गोसङ्गः (गः) । पुं । प्रभाते । हारा. । च.इ.
न्द्रिय.८५. ।

गोसदृचः । पुं । नवयस्ये । इ.च. ।

गोसम्भवा । स्त्री । गोक्षोभिकायाम् । अथ
दूर्वा । रा.नि.व.५. । [च.टी.रा. ।

गोसशयः । पुं । रक्तवोले । शून्यांशो ।

गोस्तिना । स्त्री । द्राक्षायाम् । च.टी.च.द.सि.
श्री.रक्त.पि.चि. । “पथ्याखर्खूरगोक्षिनाः ।” [निघ. ।

गोस्तिनाकारा । स्त्री । मधुखर्खूरीव्ये । वै.

गोस्तिनिका (नी) । स्त्री । द्राक्षायाम् । म-
नका । वै.निघ.२५.पाण्डु.चि.आमलक्यवलेहे ।
गुणाः—ठथ्या गुल्मी कफपित्तघ्नी च । भा. ।

गोस्तिनीभवः । पुं । द्राक्षासवे । जांशान्
आमव । वै.निघ. ।

गोस्त्रवः । पुं । अनामिकाकुष्ठयुतकरविहारे ।
रा.नि.व.१८ । गोसूत्रे । रा.नि.व.१५ ।

गोहृन(स)म् । स्त्री । गोमये । र.मा. ।

गोहृतीतकी । स्त्री । विल्वव्ये । प.सु. ।

गोहितः । पुं । घोषालतायां । विल्वव्ये ।
श.च. । [स्त्री । पादमूले । इ.च. ।

गोहिरः । पुं । अधमजातीयश्चे । मज्जु. ।

गोक्षीरः । पुं । गोक्षुरके । गोश्वरी । रा.नि.
व.४ । स्त्री । गोदुग्धे ।

गोक्षुरः (कः) । पुं । (Zygophylleae,
Tribulus terrestris. Syn. T. Lanugi-
nosus.) खनामख्यातचपे । गोश्वरी । कुष्ठचप-
विशेषे । हि गोक्षुरयल । उन्. गोक्षुरा । बेडिली-
सरटी । गोक्षुर इति च प्रसिद्धः । स च महाह-
द्रमेदादिषा । सा.गुणाः—श्रीतत्वं मधुरत्वं बन्धुत्वं
हृदयत्वं कृष्णशरीरमिहविदारुणत्वं रसायनत्वञ्च ।
“गोक्षुरः श्रीतलः स्वादुः बलवत्प्रतिशोधनः । म-
धुरी दीपनी हृष्यः पुष्टिदद्यात्शरीरहरः । प्रमेह-
वासकाशार्शः कृष्णद्रोणवातशुतः ॥” भा. । चार-
गुणाः—“चारसु गोक्षुराणाम् मधुरः श्रीतक्षी
मतः । खोतीविशोधनश्चैव वातघ्नी हृष्य एव च ॥”
वै.निघ. । तन्मात्रगुणाः—तिक्तं हृष्यं खोतीविशो-

धनच । राज. १ प. । वीजगुणाः—वीजं गीचुरकं
जीतं सूत्रलं श्रेयवारणम् । तथ्यमयुक्तरं युक्ते-
रनुत्कृष्टनाशनं ॥ वै. निघ. ।

गीचुरादिगणः । पुं । लोहमारकवर्गभेदे ।
यथा—“गीचुरः चुरको व्याघ्री सिंहपुच्छौ कुश-
विका । गीचुरादिरिति प्रीतो वातश्लेष्महरी ग-
णः ॥” रस. च. ।

गीचुराद्यष्टतम् । स्त्री । सूत्राघाते ष्टतम् ।
“धान्यगीचुरकक्राथकल्कसिद्धं ष्टतं हितम् ॥” ष्टतं
४ श. क्राथार्थं धन्याकं २ श. जलं १६ श. श्रे. ४ श. ।
कल्कार्थं धन्याकं ४ प. गीचुरः ४ प. । घृत ४
अ. क्राथार्थं धने २ अ. जल १७ अ. अं. ८ अ.
क्राथार्थं धने ८ प. गोशूत्र ९ प. । सा. की. ।
अन्यत् राजयक्षिणि । गव्यष्टतं ४ श. क्राथार्थं दुरा-
लभा गीचुरः शालपर्णी पृथ्विपर्णी (ठाकूटन) सुद्र-
पर्णी माषपर्णी श्वेतवाद्यालकं चैत्रपर्णी एषां प्र.
१ प. जल ४० श. श्रे. ४ श. । कल्कार्थं शटी
पुष्करमूलं पिप्पली बला भूयामलकी चिरायता
इन्द्रयवः अन्नमसूल एषां प्र. २ तो. दुग्धं ८ श. ।
च. वि. ८ अ. । [व. ४]

गीचुरी । स्त्री । गीचुरे । गोशूत्रे । रा. नि.

गीचुरुः । पुं । गीचुरे । ककलासे ।

गीचो(त्से)ङः (कः) । पुं । गीनर्हपक्षिणि ।
गारुड गोशौ । सु. सू. ४६ अ. ।

गीः । पुं, स्त्री । खनामख्यातपक्षी । गरु । अ-
म. । पुं । खर्के । मे. । चणिकादण्ये । रा. नि. व. ८
अष्टमके । रा. नि. व. ५ । स्त्री । लोखि । अ. टी.
भा. न. । स्त्री । नेत्रे । बाक्के । रीह्रिष्ठा । जले ।
मे. । भूमौ । चिका. । [पाचनी दीपनच. । सु. ।

गीङः । पुं । गुडविकारि । शुद्धेन्द्र मद्र । स च
गीङ(र)वासुकः । पुं, स्त्री । चिकीशकि ।
वृद्धपञ्चरत्नवासुकि । रा. नि. व. ७ । गान् (वेटो)
भा. क. । “तदेव तु वृद्धपञ्च रत्नं स्याद्गीरवासुकं ।”
भा. पू. १ भ. शाकव. । See वासुकम् ।

गीङसीधुः । पुं । गुडकृततीक्ष्णमये । गुणाः—
“कषायो मधुरः सीधुर्गीङः पाचनदीपनः ।” सु.
सू. ४५ अ. ।

गीङारसः । पुं । श्ले रसः । रससिन्दूरं ५

भ. अतवीहं ५ भः शतावरी आमलकी गुडचै-
काथे मर्दयेत् । रसनिन्दूर ६ ड. मूत्रलोहि ६
ड. शतावरी, आमलकी एवम् शुद्धीकाथे ७
दिनं भावना दिव । गो. ३ ४ र. । अश्वपान
घृत ७ मधु. । रस. र. ।

गीङासवः । पुं । गुडकृतसवे । शुद्धेन्द्र मद्र ।
गुणाः—सुष्टमूत्रशक्तं तर्पणी दीपनच. । वा. टी.
हेमाद्रिः । धातकीसगुईर्मयभेदे गीङः प्रकीर्तितः ।
तीङः द्रव्यगुणमासः ।

गीङिकम् । स्त्री । गुडकृतमयविशेषे । वि ।
गुडसंस्कृते । भा. उदावर्त्त. चि. ।

गीङी । स्त्री । गुडकृतमये । चिका. । धातकी-
रसगुडादिकृतान्त्रमये । गुणाः—तीक्ष्णा उष्णा स-
धुरा वातघ्नी पित्तजननी बलकरी दीपनी पथ्या
कान्तिजननी तर्पणी च । रा. नि. व. १४ । “गीङी
कषाया मधुरास्त्रशीता सन्दीपनी शलमलापहन्ती ।
हृद्या विदीर्घा शमयत्यजीर्णं पाष्कामयार्शः शसनं
निहन्ति ॥” अचि. १८ अ. ।

गीणविम्बी । स्त्री । विम्बीभेदे । वै. निघ. ।

गीणी । स्त्री । लोणिकाशकि । सूनिशांशक ।
प. सु. । मनःशिलायाम् । र. सा. स. ।

गीण्यः । पुं । कशेरुके । एकशुत्र ।

गीतमः । पुं । स्वावरविषभेदे । हे. च. ।

गीतमी । स्त्री । गीरोचनायां । रा. नि. व. १९ ।

गीधारः (धियः) (धिरः, कः) । पुं । गो-
धिकात्मजे । गोधा इति ख्याते । स च दर्वीकरे-
विषेण तुल्यमेव जातवान् । “गीधामुतस्तु गो-
धरो विषे दर्वीकरेः समः । चतुष्पात् व्यन्तरान्
विधादितेषामिव सङ्ग्रात् ॥” वा. उ. १६ अ. । स प-
ञ्चविधः—“प्रतिमूर्धः पिङ्गभासो बहुवर्णो महा-
शिराः । तथा निरुपमश्चापि पञ्च गौधिरकः स्मृ-
ताः । तेभ्यस्तौह दृष्टानां विगजानानि सर्पवत् ।
रुजश्च विविधाकारा गन्धयश्च सुदारुणाः ।” सु. क-
ल्प. ८ अ. । “तदुत्पत्तिर्यथा—कृष्णसर्पेण गौधारा
भवेज्जन्तुश्चतुष्पदः । सर्पो गौधिरकोनाम तेन दष्टो
न जीवति । सर्पो गौधिरकोनाम गोधाण्यः स्वा-
श्चतुष्पदः । कृष्णसर्पेण तुल्यः स्यात् नाना स्तुर्मिथ-
जातयः ।” च. ।

गौरः । पुं । श्वेतसर्पपे । रा.नि.व.१६ । See सिद्धार्यः । धवहवे । धा०शा०गा० । रा.नि.व.६ । कर्पूर । रा.नि.व.१२ । करञ्जहवे । खदिरे । वै. निघ. । गौरधान्ये । च.सू.२७अ. । ली । सौगन्धिकहणे । त्रामकपूर । रा.नि.व.८ । हरिताले । रा.नि.व.१२ । पद्मकेशरे । मे. । कुङ्कुमे । रा.नि. व.१२ । खर्षे । रा.नि.व.१२ । गौरसुवर्णशके । वै. निघ. ।

गौरकः । पुं । गिरिस्तिकायां । गेतिमात्रे । वै. निघ. ज्व. चि. लात्तातैले । लावपल्लिणि । वै. निघ. ।

गौरकदम्बः (कः) । पुं । हारिद्रके । हृदंभा कदम्ब इति लोके । भा.म.४भ.रैवती.य.चि. ।

गौरखटी । स्त्री । श्वेतखटिकायाम् । श्वेत थङि । वै. निघ. ।

गौरचणकः । पुं । धवलचणकहवे । भा० । छेना । मं श्वेतचणा । कं विलियकडले । गुणाः — मधुरः बन्धः रौचनः वातकरः पित्तघ्नः शीतलः गुरुयः । रा.नि.व.१६ ।

गौरजीरकः । पुं । श्वेतजीरके । भा० । जी-
रे । गुणाः — हिमी रुचिकरः कटुमधुरः दीप-
नः कृमिविषाभानहरः चतुष्पथः । रा.नि.व.६ ।

गौरतित्तिरः (रिः) । पुं । तित्तिरपल्लिणि ।
तिष्ठिर पाथी । वै. निघ. । See तित्तिरिः ।

गौरत्वक् । पुं । इन्द्रदीहवे । जीशापूठा । रा.
नि.व.८ ।

गौरदुः । पुं । हरिद्राहवे । वै. निघ. ।

गौरधान्यम् । ली । शालिधान्यविशेषे । भा० ।
धान । च.सू.२७अ. । [थङि । वै. निघ. ।

गौरपाषाणम् । ली । श्वेतखटिकायां । कुल-

गौरमास्यः । पुं । गिरिजमधूकहवे । पाश-
ङ्गे मडेल गाछ । [कना । रा.नि.व.११ ।

गौररश्मा । स्त्री । सुवर्णकदलीहवे । टा० ।

गौरवम् । ली । कफजरोगे, गुरुत्वे । लक्षणे
यथा — “भार्द्रचर्मविवक्षं हि यो गात्रमभिमन्यते ।
तथा गुरुशिरोऽन्यथे गौरवं तद्विनिर्दिशेत् ॥” स.
शा.४अ. ।

गौरवर्णवती । स्त्री । हरिद्रायाम् । वै. निघ. ।

गौरवल्ली । स्त्री । म्रियकुलतायां । रा.नि.व.१२ ।

गौरव्रीहिः । पुं । गौरशाली । वै. निघ. ।

गौरशाकः । पुं । मधूकह्वलमदे । शिबिज
मडेलविशेष । र.सा. ।

गौरशाखी (रन्) । पुं । जलमधूके । वै. निघ. ।

गौरषटिकः । पुं । षटिकशालिधान्यमदे ।
श्वेतवर्णं येष्टे धान । गुणाः — बन्धः शीतलः
दीपघ्नः बन्धः पथ्यः दीपनः वीर्यवृद्धिकरश्च । रा.
नि.व.१६ ।

गौरसर्पपे । पुं । (Brassica juncea,
Syn. Sinapis romasa.) श्वेतसर्पपे । श्वेत
मरिचा । हिं राद्र । तं तेजावान् । प.सु. । गुणाः
— कटुतिक्तौष्णः वातरक्तघ्नः यक्ष्दीपत्वन्दीपविष-
भूतव्रणहरः हृद्यक्षीष्णकफकक्षूकृष्टकौष्ठकमिदः र-
क्तपित्ताग्निवर्धकश्च । भा. ।

गौरसुवर्णशकः । पुं, ली । चित्रकूटदंशे स
नामप्रसिद्धशाकविशेषे । नटिशितिशेष । गुणाः
— शीतलं कफपित्तज्वरघ्नं दाहहारविषान्निरक्त-
श्रमघ्नञ्च । रा.नि.व.७ ।

गौरा । स्त्री । सुवर्णकदलीहवे । टा० । कना
रा.नि.व.११ । श्वेतसर्पपहवे । गौरोचनायाम्
वै. निघ. । [रा.नि.व.६

गौराङ्गी । स्त्री । सूक्ष्मायाम् । गुञ्ज

गौराजाजी । स्त्री । श्वेतजीरके । भा० । जी-
रे । रा.नि.व.६ ।

गौराटः । पुं । श्वेतखदिरे । वै. निघ. ।

गौराटिका । स्त्री । शारिकापल्लिणि । श-
लिक पाथी । वै. निघ. ।

गौराद्यं घृतं (तैलञ्च) । ली । गव्यघृतं हि
लतैलं वा ४ श. क्षायाद्यं — अन्धत्यः यटोदुम्ब
मन्धवेतसानां मिलित्वा त्वक् ६४ प. वारि ६४
शे. १६ श. । कक्षार्थं — हरिद्रा दाहहरिद्रा
झिषा पुष्करिकं जटामांघ्री यष्टिमधु बालकं
सर्पकं रक्तचन्दनं आतीपथं निम्बपत्रं मटीलपत्रं
रञ्जबीजं कटुकी सिक्क्यकं यष्टिमधु अनन्तम्
एषां मिलित्वा ८ प. । गव्याघृतं वा तिलं
४ श. क्षायाद्यं अन्धत्यः यटोदुम्ब, यक्ष्दीपत्वन्दीपविष

वेतस गिनिशा ७४ पं. जल ७४ पं. शं. ११७
पं. । कर्कार्थ—हरिद्रा, दाकहरिद्रा, मञ्जिष्ठा,
पूण्ड्रिया, जटामांसी, यष्टिमधु, वाणा, मूत्रा,
रक्तचन्दन, जातीपत्र, निम्बपत्र, पट्टालपत्र,
कुरङ्गबीज, कटुकी, भग, यष्टिमधु, अनसुमूल
एते सकल गिनिशा ८ पं. । च.द. ।

गौरार्द्रकः । पुं । स्यावरविषभेदे । हे.च. ।

गौराभः । पुं । हरिद्रावृत्ते । वै.निघ. ।

गौरामलकम् । स्त्री । परिणतामलके । पां-
का आंगना । रस.र. । प्राचीनामलके । पानि
आमला ।

गौरास्यः । पुं । नीलवानरे । रा.नि.व.१६ ।

गौराहिकः । निर्विषसर्पविशेषे । सु.कल्प. ।

गौरिका । स्त्री । जलमधुके । जलज मोलभा ।
“यवाहगौरिकीन्मयेः” सु.चि.२०४.अलस.चि. ।
शारिकापल्लिषि । वै.निघ. । अष्टवर्षीयकन्यायां ।
श.र. ।

गौरिणी । स्त्री । तेरणमुपे । वै.निघ. ।

गौरि(री)लः । पुं । राजिकायाम् । श्वेत
मन्त्रिषा । लौहकिटे, लौहचूर्णे । मे. ।

गौरी । स्त्री । मञ्जिष्ठायाम् । रा.नि.व.२३ ।
हरिद्रायाम् । रा.नि.व.६ । सु.चि.१७अ. । प्रिय-
ङ्गु । रा.नि.व.१२ । दाकहरिद्रायाम् । प.सु. नौ-
लदूर्वायां । श्वेतदूर्वायां । रा.नि.व.८ । मल्लिका-
पुष्पमुपे । रा.नि.व.१०।२३ । तुलसीवृत्ते । रा.नि.
व.१० । गौरीचनायाम् । रा.नि.व.१२ । सु.चि.
१७अ. । आकाशमांसां । सूक्ष्मजटामांसां । रा.
नि.व.१२।२३ । अनागतार्तवायां कन्यायाम् । रा.
नि.व.१८ । स्वर्णकदल्याम् । कुसुम्युत्थाम् । रा.
नि.व.२३ ।

गौरीकेशः । पुं, स्त्री । अभधाती । प.सु. ।

गौरीजम् । स्त्री । गन्धके । प.सु. । अभक-
धाती । रा.नि.व.१३ ।

गौरीजयम् । स्त्री । अभधाती । रा.नि.व.१३ ।

गौरीतेजः । स्त्री । अभधाती । प.सु. ।

गौरीपाषाणम् । स्त्री । शुक्लपाषाणे । वै.
निघ.२भ.अर्थ.चि. ।

गौरीपुष्पः । पुं । प्रियङ्गुवृत्ते । रा.नि.व.१३ ।
श्वेतकरवीरवृत्ते । रा.नि.व.१० ।

गौरीरजः । स्त्री । गन्धके । चि.क्र.कल्प. ।

गौरीललितं । स्त्री । हरितालि । रा.नि.व.१३ ।

गौर्जरः । पुं । मेषशृङ्गाम् । गेढाभिः ७ ।
वै.निघ. । [संस्थाशतके ।

गौर्यम् । स्त्री । तमालपत्रे । वै.निघ अर्कचि.गण.

गौर्यश्मा । पुं । शुक्लपाषाणे । कूलथङ्गि । वै.
निघ. ।

गौर्यामलम् । स्त्री । अभके । अत्र । च.टी.
खा. । [कल । रा.नि.व.११ ।

गौलिकः । पुं । कालमुष्कवृत्ते । यष्टिपां-

गौल्यम् । स्त्री । चित्तणपूगफल । चिकित्-
पात्री । हिं चित्तणौगुपारी । रा.नि.व.११ See
अकीटः । स्त्री । मयविशेषे । रा.नि.व.२० । स्त्री ।
विम्बिलतायां । तेलीकृष्ण, कूंदरुकी । वै.निघ. ।

ग्रथितम् । स्त्री । खवङ्गे । वै.निघ.जीर्णञ्च.चि.
खवङ्गादिकषाये । शुकदीपभेदे । लक्षणं—तत्क-
फोत्थितं श्वत् शुकपूरितञ्च भवेत् । सु.नि.१४अ. ।

ग्रन्थिः । पुं । वंशादेः समी । गौरेटे । अम. ।
भद्रसंज्ञायाम् । रा.नि.व.६ । पिच्छाली । रा.नि.
व.७ । ग्रन्थिपर्णवृत्ते । गेहेले । मे. । पिप्पली-
मूले । वै.निघ.२भ.ज्व.चि.ग्रन्थादिकषाये । पाद-
ग्रन्थी । आर्तवदोषे । वै.निघ. । तन्नामकशोथ-
रोगे । निदानसम्प्राप्ती यथा—“वातादयो मांस-
मसृक् प्रदुष्टाः सन्दूष्य मेदश्च कफानुविद्धा हृत्पीनतं
विग्रथितान् शीघ्रं कुर्वन्त्यतो ग्रन्थिरिति प्रदिष्टः ॥
आयस्यते व्यथत एति तोदं प्ररुस्यते कृत्त एति
भेदं । कृष्णो मृदुर्वस्तिरिवाततश्च भिन्नः सवेसा-
निलजोऽस्त्रमच्छम् । दन्दश्चते धूयति चातिमात्रं
पापच्यते प्रज्वलतीव चापि । रक्तः सपीतोऽप्यथ-
वापि पित्ताग्निः सवेदुषमतीव चार्त्तं । शीतो
विवर्णोऽल्परुजोऽतिकण्डुः पाषाणवत् संघननीप-
पन्नः । चिराभिहृदिश्च कफप्रकोपात् भिन्नः स्रवै-
च्छुकचनश्च पूथं । शरीरहृदिचयहृदिहानिः स्नि-
ग्धो महानल्परुजोऽतिकण्डुः । मेदःकृतो गच्छति
चातिभिन्ने पिच्छाकसर्पिःप्रतिमन्तु मेदः” । सु.नि.
११अ. । स नवधा भवति दीपाक्षमांसमेदोऽस्थि-

शिरात्रयभयः । वा.उ.१६५ । तेषां रक्तमांसशिरास्थिप्रयमानां लक्षणानि स्वस्वपथ्याये सम्याचि । तत्र दीर्घासमीदीनाः साध्याः । सर्वकण्ठोदरस्थाः स्थूलाः खराः चलाश्च न साध्याः ।

ग्रन्थि(न्यी)कम् । क्ली । पिप्पलीमूले रा.नि. व.६ । च.द कामला.चि.मच्छूरवटके । गुग्गुली । मे. । पुं । कर्णपाशौगतरीगे । सु.सु.१६५ । ग्रन्थिपर्णे । गेंटेला । भेष.कुष्ठ.चि.कन्दर्पसारतैले । अर्जुनहले । चिन्ता । करीरे । मे. ।

ग्रन्थिका । स्त्री । ग्रन्थिपर्णे । गेंटेला । वधायाम् । वै.निघ. ।

ग्रन्थिकोषः । पुं । ग्रन्थिपर्णे । गेंटेला । च.द.वा.व्या.चि. । “ग्रन्थिकोषो मरुवकम् ।”

ग्रन्थिखेटी । स्त्री । गन्धमात्रायाम् ।

ग्रन्थितकः । पुं । श्करागे । वै.निघ. । See ग्रथित । [चोरके, ग्रन्थिपर्णे । वै.निघ. ।

ग्रन्थिदला । स्त्री । मालकन्दे । रा.नि.व.७ ।

ग्रन्थिदूर्वा । स्त्री । वक्त्रोदूर्वायां । भा.गो.दूर्वा । रा.नि.व.८ । [मुष्ठीरी । रा.नि.व.५ ।

ग्रन्थिनिका । स्त्री । महाप्रावणिकायाम् ।

ग्रन्थिनी । स्त्री । कदलीहले । वै.निघ. ।

ग्रन्थिपत्रः । पुं, क्ली । चोरकनामगन्धद्रव्ये । गेंटेला । रा.नि.व.१२ ।

ग्रन्थिपर्णः । पुं, क्ली । चोरकनामगन्धद्रव्ये । गेंटेला । रा.नि.व.१२ । खनामख्यात-वणिग्द्रव्ये । गेंटेला । हिं (गच्छिष्य) । मद. । “ग्रन्थिकः पाण्डुरः किञ्चित् कनिष्ठः सर्वसम्पत् । उत्तमः कृष्णवर्णः यः स्थूलोऽतीव च निन्दितः ॥” भेष.यक्ष्णी.चि.प्रतावरीमोदके । गुणाः—तिक्तं तीक्ष्णं कटुत्वं लघुदीपनं कफघातविषश्लेष्कच्छिद्य । भा. । शोधनं गीमूत्रेण । (षां, षीं) स्त्री । अनुकालतायाम् । रा.नि.व.३ । गच्छदूर्वायाम् । रा.नि.व.८ । ग्रन्थिपर्णे । वै.निघ. ।

ग्रन्थिफलः । पुं । मदनहले । यज्ञनां गीञ् । रा.नि.व.८ । कपिलहले । कश्मिर (वृणेत्र) गीञ् । रा.नि.व.११ । साकुबहले । रा.नि.व.६ ।

ग्रन्थिभा । स्त्री । अस्थिसंहारहले । हाड़क्या-ड़ा । वै.निघ. ।

ग्रन्थिमत्फलः । पुं । सुद्रकमृत्तलिकायाम् । वै.निघ. । लकुचहले । रा.नि.व.८ ।

ग्रन्थिमान् । पुं । अस्थिसंहारहले । हाड़क्या-ड़ा । प.सु. । भा. ।

ग्रन्थिमूलम् । क्ली । तालमूल्याम् । लघने । वै.निघ. । गृहने । गीञ्जत्र । रा.नि.व.७ ।

ग्रन्थिमूला । स्त्री । वक्त्रोदूर्वायां । भा.गो.दूर्वा । रा.नि.व.८ ।

ग्रन्थिलः । पुं । विकटकहले । रा.नि.व.११ । विकटतहले । दंडेति शुक । रा.नि.व.८ । करवीरहले । अम. । तण्डलीयसुपे । कौटानिष्ठ । रा.नि.व.५ । चोरकनामगन्धद्रव्ये । गेंटेला । रा.नि.व.१२ । पिष्ठाकौ । रा.नि.व.७ । वंशकरीरे । वीटमत्र (कौंड़) । प.सु. । क्ली । पिप्पलीमूले । रा.नि.व.६ । आर्द्रके । श.च. । करीरा-ख्योऽप्रियगुणे । रा.नि.व.८ । गन्धमात्रायाम् । प.सु. । विलहले । श्कदीपभेदे । वै.निघ. ।

ग्रन्थिला । स्त्री । मद्रसुतायाम् । रा.नि.व.६ । वक्त्रोदूर्वायाम् । गेंडूदूर्वा । रा.नि.व.८ ।

ग्रन्थिवर्ही (न्) । पुं । ग्रन्थिपर्णेहले । श.च. ।

ग्रन्थिवि(वी)सर्पः । पुं । विसर्परीगभेदे । लक्षणं यथा—“कफेन रुद्धः पवनो भिला तं बहुधा कफं । रक्तञ्च रुद्धरक्तस्य त्वक्शिरास्त्रायुमांस-गं । दूषयित्वा तु दीर्घानुवृणस्त्र्यलसराकनां । ग्रन्थिनां कुशले मालां रक्तानां तीव्रगन्धरां । श्लासकासातिसाराञ्च शोधयित्वा यमिममैः । मोक्षवैषण्य-मूर्च्छाङ्गभङ्गाप्रसदनैर्युतः । इत्यर्थं ग्रन्थिवीसर्पो वातश्लेष्मप्रकोपजः ॥” भा.नि. ।

ग्रन्थिसंघता । स्त्री । नलुकायाम् । वै.निघ. ।

ग्रहजित् । पुं । चौड़ानामदेवदारुभेदे । गृह-जयविंशत्ये । रा.नि.व.१२ ।

ग्रहणम् । क्ली । नेत्रे । इन्द्रिये । रा.नि.व.१८ ।

ग्रहणी । स्त्री । अग्निवह्मन्याम् । प.प्र.४४ । तस्याः स्थानं यथा—“वक्त्रो पित्तधरा नाम या कला परिकीर्तिता । पक्तामाश्रयमध्यस्था ग्रहणी स्या प्रकीर्तिता । ग्रहणीवलमपिहिं स चापि ग्रहणी मतः । तस्माद्ग्री प्रदुष्टे तु ग्रहण्यपि प्रदुष्यति ॥ सु.श्र.तथा—“अन्यदिष्ठानमन्नस्य ग्रहणादग्रहणी

মতা । নানিরূপরি সা স্ময়বলীপলভহঁতাতা ।
অপকং ধারয়ত্বং পকং ত্বজতি চাম্বধঃ” । ৷ ৷
তন্মাত্রাকীদরামযরোগবিশেষে । তস্য সন্মান্যিযা
—“অতীসারি নিহন্তেপি মন্দাগ্নিরহিতাশ্বিনঃ ।
ঈযঃ সন্দ্বিহিতো বক্রিযংহণীমপি দূষয়েত্” । সা-
মান্বলচরণং যথা — “একৈকশঃ সর্ব্বশ্বশ্ব দৌবৈরন্য-
ধর্ম্মকৃতৈঃ । সা দুশা বহুশী মুক্তমানসেব বিমু-
ক্ষতি । পকং বা সম্বজং পুতি মুহুর্ভং মুহুর্ভং । য-
হণীরোগমাহুসামায়বৈদেবিতী জনাঃ । পূর্ব্বকপলু
তস্যদে লণ্যাক্ষস্য বলচয়ঃ । বিদাহীদ্রস্য পাকশ
চিরাক্ষায়স্য গীরবং” । নিদানং যথা—কটুতি-
ক্কাষায়াতিক্রমসংদুটভোজনৈঃ । প্রস্থিতানগ্রন্যাত্ম-
বৈগন্যহমৈশ্বনৈঃ । মাংসতঃ কুপিতো বক্রি সঙ্কায়
কুরতে গদান্ । বাতজারুপং যথা—“তস্যান্নং পথ্যে
দুঃখং যুক্তপাকঃ খরাব্রতা । কণ্ঠাস্থশোথঃ স্তম্ভ-
শ্চাতিমিরং কণ্ঠযৌ স্তবঃ । পার্যাক্ষবক্রণ্যবীবা-
গমীল্যং বিমূচিকা । হৃদয়ীড়া কার্যদীর্ঘল্যং বৈ-
রস্যং পরিকারিকা । গৃহিঃ সর্ব্বরসানাচ্চ মনসঃ
সদনন্যথা । জীর্ণং জীর্ঘ্যতি চাশ্বাৎ ভুক্তো স্বাস্থ্য-
মুপেতি চ । সবাৎগুন্যদ্রদীগমীহাশ্বদী চ মান-
বঃ । চিরাটুঃখং দ্রবং যুক্তং তন্মাত্রং শব্দক্ষেপবত্ ।
পুনঃ পুনঃ স্তজীর্ঘ্যঃ কাশশ্বাসার্দিতীশ্বিনাশ্চ ॥”
পিত্তজালচরণং — “কটুজীর্ণবিদাহ্যস্বচারাযৌ পি-
ত্তসুস্থল্যং । আশ্বাবয়দ্রন্যলনং জলমুমিবানলম্ ।
সৌজীর্ণং নীলপীতামং পীতামঃ সার্য্যতে দ্রবঃ ।
পুল্কসৌন্দর্য্যকণ্ঠদাহ্যাক্ষিচিহ্নদর্শিতঃ । কফজী-
ল্যপিত্তঃ—গূর্ঘ্যতিস্মিগ্ধশীতাদিভোজনাৎদতিভোজ-
নাৎ । মুক্তমাংসস্য চ স্বপ্রাত্ হৃদ্যপি কুপিতঃ
কফঃ ॥” ইত্যাদি । সা. নি. । “যহণীমাশ্বিতং
দৌষমজীর্ণবদুপাচরেত্ । লব্ধনৈর্দৌষনৌষেয সদা-
তীসারমেষজৈঃ” । যহণ্যাম্ আহারী যহণীস্থিত-
পাচকপিত্তস্থৈন বক্রিনা পথ্যতে । পথ্যমানঃ স
যহণীস্থিতস্য কটুরসস্য পিত্তস্য সংযোগাত্ কটু-
র্ভবতি ।

যহণীকপাটরসঃ । পুং । রসৌলং যহণ্য
হিতঃ । স হৃৎবিধঃ । প্রথমী যথা—পারদ-ম-
ন্যকটুত্বাৎ যবচার জাতীফল-খদির-বীরক-য-
ক্লধুনকমকটীবীজ বিলম্বলাটু-বকপুপাণাং প্র. ১০
মৌ. বিলম্ব-কাপাং-শালিখ-বীরবী-কষট-কুট-
অপাণাং রসৈন মর্দয়েত্ । বটৌ ১৫। পারা, গন্ধ-

ক, সোহাগা, যবক্ষার, জায়ফল, থমির, জী-
রা, শ্বেতধূনা, আলাকুণ্ঠীর বীজ, বেলগুটা,
বকপুপা প্রত্যেকেক চূর্ণ ১০ তোলা, বিলম্বপত্র,
কাপাসফল, শালিখশাক, থিকুই, কাঁচড়া-
পাতা, কুড়চিছাল বা পত্র ইহাদেব রসে
মর্দন । বটৌ, ১৫। রস. র. । মৈ. । দ্বিতীয়ী যথা
—পারদগন্যকথ্যঃ প্র. ১০। কজ্জলিঃ কাথ্যঃ । কু-
টজলকম্বল ৪ মৌ. সর্ব্বমেকক আর্দ্রকরসৈন মর্দ-
য়েত্ । মাংসা ৪ গুণ্ডা । পারা ১ তো. গন্ধক ১
তো. কজ্জলি করিবে । পরে কুড়চির ছাল
ভস্ম ৪ তো. মিশাইয়া আদার রসে মা-
ড়িবে । ছাগছুর বা কুড়চির কাথের সহিত
৪ রতি সেবন করাইবে । তৃতীয়ী যথা—পা-
রদগন্যকজাতীফলবক্রানাং চূর্ণ প্র. ১০। তোলক
বিলম্বপুপাংবক্রাটকপুপাণাং প্র. পলমানরসে-
ন যথাক্রমং মর্দয়েত্ । মাংসা ১ গুণ্ডা । পারা, গ-
ন্ধক, জায়ফল, লবঙ্গ প্র. ১০ তো. একত্র
চূর্ণ করিয়া বিলম্বপত্র, হুড়হুড়িয়া, পাণিফল
পাতা ইহাদেব প্রত্যেকের রস ১ পল দ্বারা
যথাক্রমে মর্দন করিবে । মাংসা ২ রতি ।
অল্পপান দধি । চতুর্থী যথা—যুক্তধুনকরসগ-
ন্যকানাং প্র. ৪ মা. সূর্য্যাবর্ণবিলম্বপত্রকপ-
রসৈন প্র. পলমিতেন যথাক্রমং মর্দয়েত্ । মাংসা
১ গুণ্ডা । শ্বেতধূনা, পারা, গন্ধক প্রত্যেক
৪ মাংসা একত্র চূর্ণকরত হুড়হুড়িয়া, বিলম্বপত্র
এবং পাণিফল পত্র ইহাদেব প্র. ১ পল
রসে মর্দন করিবে । মাংসা ১ রতি । পঞ্চমী
যথা সংযহণ্য—সুতাভক্ষ-স্বর্ণমক্ষ-গন্যক-পারদ-
টক্কাভক্ষ কপর্দকম্বল-বিষাণাং প্র. ১০। শব্দম্বল
৮ মৌ. অতিবিষাক্রায়েন মর্দয়েত্বা গোলকং বিধায়
পুটপাকৈন প্রহরত্বং পলিত্ । শুক্ল লব্ধলব্ধিক-
তালমূলীরসৈন ভাবয়েত্ । মাংসা ২ গুণ্ডা । মুক্তা-
ভস্ম, স্বর্ণভস্ম, গন্ধক, পারা, সোহাগা, অত্র,
কড়িভস্ম, বিষ প্র. ১ তো. শব্দভস্ম ৮
তো. আতাইচের কাথে মাড়িয়া গোলা ক-
রিয়া ২ প্রহর পুটপাক করিবে । নীতল হ-
ইলে তুলিয়া লোহপাত্রে ধুতুরা, চিতা এবং
তাঁলমূলীর রসে ভাবনা দিয়া ২ রতি বটী
করিবে । মৈ. । বটী যথা—সৌম্যম্বল ১ ম.
সুতাভক্ষ ১ ম. স্বর্ণম্বল ১ ম. গন্যক ২ ম.
পারদঃ ১ ম. সর্ব্ব কপিঅরসৈন সন্ধ্যায় মগ্নকরী

विद्या पचेत् । अथ बलारसे ७, अपामार्गरसे १, लोधातिविषामुलाधातकीन्द्रयवगुडूचीनां रसे प्र. १ भावनाः दद्यात् । रोपान्ध्र १ त. मुक्ताभ-
न्ध्र १ त. श्वन्ध्र १ त. गक्रक २ त. पारद ३ त. कपिधरसे मर्दन करिया मृगशृङ्गे भ-
रिया पाक करिषे । परे बलारसे १, अ-
पामार्गरसे ७, लोधा, अतिविद्या, मुक्ता, धा-
तकी, इक्षुव, गुडूचीर रसे प्र. ७ भावना
दिवे । रस.चि. ।

ग्रहणीगजन्द्रवटिका । स्त्री । ग्रहण्यधि-
कारे रसः । रस गन्धक लौह शङ्खभस्म-टङ्गणचार-
हिङ्ग-शटी-तालीश मुल धान्यक जीरक-सेम्ब धा-
तकी प्रतिविषा-ग्रहणी-ग्रहधूम हरीतकी-भस्मातका-
स्थि (अभावे रक्तचन्दनं) तेजपत्र जातीफल लवङ्ग-
त्वग्गला बालक-विल्वशलाटू मूषिका भङ्गानां प्र.
समीभागः । क्वागदग्धन मर्दनम् । रस, गक्रक,
लोह, शङ्खभस्म, मोहागार थै, हिं, शटी,
तालीशपत्र, मृता, धने, जीरे, सैम्ब लवण,
धाईकुल, आतईट, गुट, गुल, हरीतकी,
भेलागुटी, (अभावे रक्तचन्दन) तेजपत्र,
जायफल, लवण, गुडहृक्, एलाईट, वाला,
बेलगुट, मेति, मिर्चि प्रत्येके समभाग ।
छांगदुष्कर सहित मर्दन । रसर. ।

ग्रहणीमिहिरतैलम् । स्त्री । ग्रहणीरोगे
तैलम् । तिलतैल ४ श. तम् १६ श. । कुटजलक्
२ श. वारि १६ श. शि. ४ श. ; धान्यकं २ श. वा-
रि १६ श. शि. ४ श. । मतान्तरि कुटजलक्
१२॥० श. वारि ६४ श. शि. १६ श. धान्यकं
१२॥० श. वारि ६४ श. शि. १६ श. तम् १६
श. एवं ग्रहणीहरद्रव्याणामन्वेष्टा यथात्वम् क्वाथः
१६ श. । कल्कार्थं — धान्यक-धातकी लोघ्न-वराह-
क्रान्ता-अतिविषा-हरीतकी-वीरणमूल मुल-बालक-
मीचरस-रसाञ्जन विल्वशलाटू नीलीत्यलपत्र-नाग-
केशर-पद्मकेशर-गुडूचीन्द्रयव श्यामलात-पद्मकाष्ठ-
कटुकी-तगर-जटामासी-शङ्कराज केशराज-पुनर्न-
वाम-जम्बू-कदम्ब-कुटजलक् यमानी-जीरकाणां प्र.
२ ती. । तिलतैल ४ श. घोल १७ श. कुड-
चिहाल २ श. जल १७ श. शि. ४ श. धने २
श. जल १७ श. शि. ४ श. । मृताञ्जरे कुड-
चिहाल १२॥० श. जल ७४ श. शि. १७ श. ;

धनिया १२॥० श. जल ७४ श. शि. १७ श. ;
घोल १७ श. एहेरूप एहीहर अजात्र ये
कोन द्रव्येण क्वाथ १७ श. दिवे । कर्षार्थ
— धनिया, धाईकुल, लोधा, वराक्रान्ता, आ-
तईट, हरीतकी, वेणार मूल, मृता, वाला,
मोचरस, रसाञ्जन, बेलगुट, नीलोत्पल,
तेजपत्र, नागेश्वर, पद्मकेशर, गुलक, इक्ष-
व, श्यामला, पद्मकर्ष, कटुकी, तगर,
जटामासी, भीमराज (वा दारुचिनि), के-
शुते, पुनर्नवा, आमिहाल, आमिहाल, कदम-
हाल, कुडचिहाल, यमानी, जीरा प्रत्येके
२ तो. । इहती यथा — तिलतैल ४ श. तम्
१६ श. । क्वाथार्थं — कुटजमूललक् धान्यकं प्र.
१०० प. जलं प्र. ६४ श. शि. १६ श. । क-
ल्कार्थं — धनीयकं धातकीपुष्पं लोघ्नं वराहक्रान्ता
अतिविषा हरीतकी लवङ्गं बालकं शङ्कराटकपत्रं
रसाञ्जनं नागकेशरपुष्पं पद्मकाष्ठं गुडूची इन्द्रयवं
प्रियङ्गुं कटुकी पद्मकेशरं तगरं शरमूलं शङ्क-
राजः केशराजः पुनर्नवा आमलकं जम्बूलकं
कदम्बलकं एषां मिलित्वा १ श. स्वल्पपात्रावि-
धिना पाच्यम् । रसर. । भैव. ।

ग्रहणीरूक् । स्त्री । ग्रहण्यग्रहण्यम् । अम. ।

ग्रहणीवज्रकवाटः । पुं । ग्रहण्यां रसः ।
“मृतसूताभक्तं गन्धं यवचारं सटङ्गणं । अग्रिमयं
वचां कुर्यात्कृतुत्वादिमानं सुधीः । ततो जयन्तीं
जम्बीरशृङ्गाद्वैर्विमर्दयेत् । विवासरं ततो गोलं
तत्रा संग्राह्य धारयेत् । लौहपात्रे शरावज्र दन्ती-
परि विसृजयेत् । अघो वज्रं शनैः कुर्यात् यामार्गं
तत उद्धरेत् । रसतुल्यामतिविषां दद्यान्मीचरसं
तथा । कपित्थविजयाद्रावेः भावयेत् समथा पृथ-
क् । धातकीन्द्रयवामुलालोघ्नप्रतिविषाघ्नताः । ए-
तद्वैभोवयिला दिनैकञ्च विशेषयेत् । रसं वज-
कवाटाख्यं मापैकं मधुना लिङ्गेत् । वज्रं गुण्डो
विडं विल्वं लवणं चूर्णयेत् समम् । पिबेदुष्णाम्बुना
चातु सञ्ज्यां ग्रहणीं जयेत् ॥” र.चि. ।

ग्रहणीमार्दलवटिका । स्त्री । ग्रहण्यम् ।
जातीफलं लवङ्गं कुष्ठं टङ्गणं विडलवणं जीरकं
लक् एला धुनुरवीजं अहिफेनश्च प्र. समभागं
आदाय प्रसारणीरसेन मर्दयेत् । जायफल, लव-
ण, कुड, मोहागार थै, विट्णवण, जीरा,

सुडङ्क, एता, धूत्रावीक, आक्किम अ. ग.
गडांग, गङ्गाङ्गिगारा रङ्ग मर्दन । मेघ ।

ग्रहणीहरम् । स्त्री । खवङ्गे । श.च. । नि ।
ग्रहणीहरद्रव्यमात्रे ।

ग्रहदुमः । पुं । शाकतरी । रा.नि.व.६ ।

ग्रहनाशः (ग्रनः) । पुं । समपर्णहवे । र.मा. ।

ग्रहपतिः । पुं । चर्कहवे । आकन ग्राह ।
अम. । [द्रव्ये । रा.नि.व.१२ ।

ग्रहभीतिजित् । पुं । स्त्री । चीडानामगम्-

ग्रहागमः । पुं । भूतसंचारी । रा.नि.व.२० ।

ग्रहाङ्गम् । स्त्री । स्तर्णरजततामसपुञ्जणलीह-
ष । रा.नि.व. २२ । See पञ्चलोहम् ।

ग्रहापहा । स्त्री । गीरीचनायाम् । वै.निघ. ।

ग्रहामयः । पुं । ग्रहपीडायाम् । रा.नि.व.२० ।

ग्रहाशी (इन्) । पुं । समपर्णहवे । श.र. ।

ग्रहाह्वयः । पुं । भूताङ्गुशहवे । ईष्टेता ।
रा.नि.व.६ ।

ग्राम(स्य)कन्दः । पुं । ग्रामजौले । ७न ।
कचुरिति ख्याति कन्दशके । कट्ट । र.मा. ।

ग्रामकोलः । पुं । ग्रामशूकरे । वै.निघ. ।

ग्रामकोष्ठः । पुं । ग्रामशूकरे । वै.निघ. ।

ग्रामजनिष्पावी । स्त्री । नखनिष्पाव्याम् ।
वर्षा । रा.नि.व.७ ।

ग्रामजा । स्त्री । खर्जूरहवे । प.सु. ।

ग्रामणीः । पुं । नील्या । नील ग्राह । श.च. ।

ग्राम(स्य)महुरिका । स्त्री । शङ्गीमरखे ।
शिङ्गि ग्राह । मे. । हारा. ।

ग्राम(स्य)मृगः । पुं । कुकुरे । श.र. । ग-
वादिग्रामवासिपशुषर्गे । यथा—अश्वत्तरगोख-
रोहणसौरभमेदःपुच्छप्रभृतयः । तन्मांसं वातसंघ-
र्षणं कफपित्तं रसे पाके च सपुत्रकं दीपनं बल-
वर्धनञ्च । सु.सं.४६च. । [जटा. ।

ग्रामिणी । स्त्री । नीलीहवे । नील ग्राह ।

ग्रामीणः । पुं । ग्रामशूकरे । रा.नि.व.१६ ।

ग्रामी । कुकुरे । मे. ।

ग्रामीणा । स्त्री । नीलीहवे । भा.पु.१भ.६
पालङ्कशके । रा.नि.व.७ ।

ग्राम्यकर्कटी । स्त्री । कुषाखे । चिका. ।

ग्राम्यकुक्कुटः । पुं । प्रतुदजातीयपक्षिविशेषे ।
आमकुक्कुटः । तन्मांसं सिग्धं वातघ्नं दीपनं शुद्ध ।
रा.नि.व.१७ । [चिका. ।

ग्राम्यकुङ्कुमम् । स्त्री । कुसुमे । कूश्मकुल ।

ग्राम्यकोशा । स्त्री । हस्तिकोशातक्याम् ।
धूमूल । रा.नि.व.७ ।

ग्राम्यधर्मः । पुं । मैथुने । अम. ।

ग्राम्यपशुः । पुं । गवादिग्रामवासिपशु ।
See ग्राममृगः ।

ग्राम्यवराहः । पुं । ग्रामजशूकरे । गौर्वा
श्वारा । तन्मांसं मेदोबलवीर्यवर्धकं वनवराहमा-
साद्गुह्य च । रा.नि.व.१७ ।

ग्राम्यवल्गभा । स्त्री । पालङ्कशके । प.सु. ।

ग्राम्यशूकरः । पुं । ग्राम्यवराहे । रा.नि.व.१७ ।

ग्राम्या । स्त्री । नीलीहवे । नील ग्राह । नि-
ष्पावे । भटेरा । रा.नि.व.७ । तुलसीहवे । वै.निघ. ।

ग्राम्याश्वः । पुं । गर्दभे । चिका. ।

ग्राम्योदकम् । स्त्री । ग्राम्यजले । वै.निघ. ।

ग्रावा(न्) । पुं । प्रसरे । अम. । [प.सु. ।

ग्रावारिः । पुं । पाषाणभेदे । पांथरकूटि ।

ग्रसः । पुं । घासे । कवले । कल । अम. ।
पारदस्य धातुयसनयोग्यजारणे । पांथरात्र अर्ध-
ग्रास । स चतुर्विधः—“चतुःषष्ट्यंशकयासात् द-
ण्डधारी भवेद्ग्रसः । जलौका च द्वितीयेन ग्रस-
योगे सुरेश्वरि । ग्रसेन तु तृतीयेन काकविष्टासमी
भवेत् । ग्रसेन तु चतुर्थेन दक्षिमण्डसमी भवेत् ।”
र.चि.१३. । (विवरणं पारदशब्दे मृग्यम्) ।

ग्राहः । पुं । शिग्रमारे । उल्मीक । रा.नि.व.
१६ । नके । शङ्कर, जलशङ्खी । अ.टी.भ. ।

ग्राहकः । पुं । सितावरचये । उल्लुनि भाक ।
रा.नि.व.४ । घातकपविषि । राज्ञ पांथी ।
श.र. । [नि.व.६ ।

ग्राहलोमशा । स्त्री । वसायाम् । वट । मं.

ग्राहिणी । स्त्री । क्लृप्तदुरालभायाम् । कुष्ठ-
द्रोणान्ता । प.सु. । चौरिस्था । शिरुहे । र.मा. ।
यत्नलज्जालुकायां । श्वेत लज्जावती । वै.निघ. ।

ग्राहिकफलम् । क्ली. कमित्यफले । कट३९ वे-
न । रा.नि.व.११ ।

ग्राहिवस्तिः । पुं । निरुहवस्तिभेदे । पिठ-
कात्रिविदेशः । स च भस्महादिप्रियङ्गादिकाद्येन
चौद्रघृतयुक्तेन साध्यते । यथा—“प्रियङ्गादिगण-
काद्ये भस्महाद्येन संयुताः । सचौद्राः सघृताद्येव
ग्राहिणी वस्यः अमृताः । एतेष्वेव च योगेषु स्नेहाः
सिद्धाः पृथक् तथा । समलोषघवा लभ्यक् विज्ञेयाः
स्नेहवस्तयः ॥” सु. ।

ग्राही (इन्) । पुं । कपित्थवृत्ते । प.सु. । रक्त-
कापांसे । त्रि । लम्बने । वा.टी.हेमा । धारके ।
मलमन्धकरे । यदपिदीप्तिकरं पाचकं तत् ग्राही-
त्युच्यते । यथा—“दीपनं पाचनं यस्यादुष्णत्वाद्भव-
ग्रीष्मकं । ग्राहि तस्य यथा शुष्णी जीरकं गजपिप्प-
लीति ॥” भा. ।

ग्राह्यः । पुं । भक्ष्यवतसे । प.सु. ।

ग्रीवा । स्त्री । कृकाटिकायाम् । षांङ् । भम. ।
भा.स.४भ.चुद्ररोग-चि. । मन्वाया३ । षांङ्ग
भिन्ना । नि. । [भादी. च.नि.२५. ।

ग्रीवारोगः । पुं । ग्रीवाज्वररोगे ग्रीवास्त-
ग्रीवास्थि । क्ली. कसेरुकोईस्थतदाकारास्थ-
नि । षांङ्ग ह्रांङ् । तानि१५श. । च.शा.७५. ।

ग्रीवी (इन्) । पुं, स्त्री (विनी) । उष्ट्रे । जटा. ।

ग्रीष्मः । पुं । घर्मे ऋतौ । गर्मिकाल । स वै-
शाखज्यैष्ठमासयोः भवति । ग्रीष्मो मेषवर्षो ग्रीष्मः ।
गुणाः—ग्रीष्मोऽतिशयः । पित्तकृत्कफनाश-

नः । उष्णतायाम् । नि. । तात्कालिकं जलम् च-
नभिष्यन्दि । रा.नि.व.१४ । [वै.निघ. ।

ग्रीष्मकर्कटी । स्त्री । ग्रीष्मजकर्कटीविशेषः ।

ग्रीष्मका । स्त्री । पुष्पविशेषः । मल्लिका, वृन्-
मल्लिका । वै.निघ. । [श.च. ।

ग्रीष्मजा । स्त्री । लवलीवृत्ते । जोगां ग्राह् ।

ग्रीष्मपुष्पी । स्त्री । कोरुणदेशे करवीरुणीति
प्रसिद्धे पुष्पवृत्ते । रा.नि.व.१० ।

ग्रीष्म(शोण)वा । स्त्री । नन्दमल्लिकायाम् ।
मेडंति । रा.नि.व.१० ।

ग्रीष्मसुन्दरकः । पुं । सुष्मपत्रशाकविशेषः ।
श्रीमा भाक । गुणाः—तिक्तं रुचिकरं कफपित्त-
दोषघ्नश्च । राज.१५. ।

ग्रीष्महासा । स्त्री । इन्द्रतूलके । चिका. ।

ग्रीष्मा । स्त्री । लोषवृत्ते । वै.निघ. । नवमल्लि-
कायाम् । रा.नि.व.१० । [उति. प.सु. ।

ग्रीष्मिका (शी) । स्त्री । नवमल्लिकायाम् । मे-
ग्लानः । त्रि । रोगिणि । रा.नि.व.२० ।

ग्लाना । स्त्री । बलदीनतायां । हे.च. । रोगी ।
राज. ।

ग्लानिः । स्त्री । व्याधी । रा.नि.व.२० । श्री-
जःचम्रादिज्वरदृष्टजाये । “ग्लानिरीजःचयाहुः-
खादजीर्णश्च यमाहवेत् ।” शार्ङ्ग.पु.६५. । “
मधुरता तन्मा हृदयीवेष्टनं धमः । नचात्रं रोचते
यस्य ग्लानिं तस्य विनिर्दिशेत् ।” भा. । सु.शा.४
५. । [भम. ।

ग्लान्नुः । चि । रोगिणि । रा.नि.व.२० । ग्लाने ।

ग्लौः । पुं । कर्पूरे । भम. ।

घ

घटः । पुं । कलसे । भम. । द्रोणपरिमाणे ।
६४ श. । प.प. । करिगणस्थले । नि. । कुम्भपरि-
माणे, द्रोणविंशती । [स्वरादी. ।

घटकः । पुं । विना पुष्पं फलवति वृत्ते, उडु-
म्लटदेशजम् । क्ली. गङ्गलवणे । रा.नि.व.६ ।

घटा । स्त्री । मधुरकर्कटिकायाम् । मिष्टे लेप् ।
मद.व.६ ।

घटाभिधा । स्त्री । घटाकारपल्लावाभेदे,
कुम्भगुम्फात् । गोल गांठे । वै.निघ. । [व.७३

घटासाडुः (वू) । स्त्री । कुम्भगुम्फा । रा.नि.

घटालिका । स्त्री । मधुरकर्कश्याम् । मिष्टे
लेवु । म.द.व.६ ।

घटिकम् । स्त्री । नितम्बे । श.च. ।

घटिका । स्त्री । सुहृन्परिमाणे । ध्रुवशु ।
कटा । पादयन्त्री । श.र. । [व.ग. वै.निघ. ।

घटिकालवणम् । स्त्री । विडलवणे । विट्-ल-

घटीयन्त्रग्रहणी । स्त्री । ग्रहणीरीगमेदे ।
लक्षणं यथा—“ग्रसुभिः पार्श्वयोः शूलं तथा जल-
घटीध्वनिः । तं वदन्ति घटीयन्त्रमसाध्यं ग्रहणी-
गदम् ॥” सा.नि. ।

घटशा । स्त्री । दाक्षिणात्यनदीविशेषे । एतच्छूलं
गुणैः कृष्णामृदुम् । स्नादुत्तरं पथं कानिदृशः ।
रा.नि.व.१४ ।

घण्टः । पुं । शाकादिसिद्धव्यञ्जनविशेषे । शीतक-
त्र घण्टे, नैऋत्ये घण्टे । गुणाः—वल्क्यः रुचिकारः
वातघ्नश्च । राज. ।

घण्टकः । पुं । सुद्रुमुपविशेषे । थेटुकूल, घें-
टू गाछ । घेंटूकाण । सा.कौ. । तस्य मूलगुणाः
—कफघ्न कटुपाकि पित्तकारश्च । राज. । घण्टा-
पाटलवृक्षे । ज.द. । [भेष. अक्षपित्तचि. ।

घण्टकर्णः । पुं । सुद्रुमुपविशेषे । घेंटूकाण ।

घण्टा । स्त्री । अतिबलायाम् । रा.नि.व.४ ।
जवापुष्पवृक्षे । जवा गाछ । र.भा. ।

घण्टाकः । पुं । जण्टापाटलिवृक्षे । घण्टापा-
कूल । ज.द. । जालिन्याम् । सि.उ. । वै.निघ. ।

घण्टाकर्णः । पुं । घण्टकंक्षुपे । घेंटू गाछ ।
घेंटूकाण । प.सु. यङ्गोः चि. निव्यानन्दरसे ।

घण्टापाटलिः । स्त्री । खलामख्यातवृक्षे ।
घण्टापाकूल । हिं मोछा । प.सु. । See मुक्ककः ।

घण्टारवा । स्त्री । वनशृणुवृक्षे । ११ गाछ ।
हिं मन्मनिया । भ. । [नि.व.८ ।

घण्टालः । पुं । मदनवृक्षे । मथना गाछ । रा.

घण्टालिका । स्त्री । मधुरमातुलुवृक्षवृक्षे । म-
द.व.६ । [र.नि.व.६ ।

घण्टाली । स्त्री । कीवाक्याम् । घोषा ।

घण्टाबीजः । पुं । जैपालवृक्षे । जयपाल

गाछ । रा.नि.व.६ । शृणुवृक्षे । वै.निघ. । स्त्री ।
शृणुबीजे । [हि.च. ।

घण्टाशब्दम् । स्त्री । कांस्यघाती । कौंसा ।

घण्टाशीता । स्त्री । अतिबलायां । रा.नि.व.४ ।

घण्टाशीला । स्त्री । महाशृणुवृक्षे । वै.निघ. ।

घण्टिकः । पुं । पादिजलजन्तुविशेषे । अर्क.चि. ।

घण्टिका । स्त्री । सूक्ष्मजिह्वायाम् । आनञ्जि-
वि । रा.नि.व.१८ । गलशुष्किकारीणि । रा.नि.
व.२० । शृणुपुष्पां । अर्ककूल । वै.निघ. २४. अर्क-
खा.चि. द्राक्षावलेहे । कुमरिच । नक्षत्रोऽ ।
वै.निघ. । [नि.व.६ ।

घण्टिनीबीजम् । स्त्री । जैपालबीजे । रा.

घण्टुः । पुं । करिकण्डम्पणे । उष्णा । उष्ण-
तायाम् । वै.निघ. ।

घण्टुः । पुं । मधुमलिकायाम् । भमरे । उष्णा ।

घनः । पुं । सुप्तायाम् । भूता । रा.नि.व.२६ ।
सि.यो.कास चि.पथ्यादिशुद्धी । नागरमुत्तायाम् ।
च.द.पित्त-चि.विद्यादि । शरीरे । रा.नि.व.१८ ।
अमके । मेवे । रा.नि.व.२६ । कफे । रा.नि.व.
२१ । त्वचि । उडुङ्गक् । रा.नि.व.१२ । वस्त्रे ।
गुडे । वै.निघ. । स्त्री । लीहे । हि.च. । वल्कली ।
रा.नि.व.२ । चि. निविडे । अम. ।

घनकफः । पुं । करकायाम् । शिल । त्रिका ।

घनकालः । पुं । वर्षर्तौ । श.र. ।

घनगोलकः । पुं । खणैः, रीढे च । संज्ञि-
हरजतसुवर्णे । हि.च. ।

घनचन्दनादिः । पुं । वातपित्तज्वरे कषाये ।
“घनचन्दनपर्पटकं कटुकं सद्यःशालपटोलदलं स-
जलं । श्वेतशीतसितायुतपित्तहरं ज्वरहृदिदृषा-
रुचिदाहहरम् ॥” भूता, त्रिकन्दन, क्लृप्तपाव-
डा, कटुकी, वेणार मूल, पल्लवा, बाला आ-
त्रोक्ते १४ व्रति । खल ॥० श. ७० पौ-
ण्ड्र । आ.रूप—टिनि ४ भाषा । सा.कौ. ।

घनच्छदम् । स्त्री । तालीशपत्रे । रा.नि.व.६ ।
श्रियुवृक्षे । गञ्जिना गाछ । वै.निघ. ।

घनजम्बालः । पुं । कुलुके । गङ्गुव । त्रिका ।

घनता(ती)लः । पुं । चातकपत्रिणि । सा-
रङ्गपत्रिणि । जटा । त्रिका ।

घनत्वक् । पुं । शुक्लरीषे । श्वेतलोथ । वै-
निघ । [नियामके ।

घनध्वनिः । पुं । सुसायाम् । र.सा.सं.रस-

घनपल्लवः । पुं । शिशुहवे । मज्जिनां ग्राह् ।
वै.निघ ।

घनपाषण्डः । पुं । मयूरे । श.सा. ।

घनपाषाणः । पुं । कालपाषाणे । अश्वके ।
रस.र.महाज्वरादुष्टे ।

घनप्रभः । पुं । राजावर्त्तमयी । वै.निघ ।

घनप्रिया । स्त्री । काकजम्बूहवे । दनङ्गाम् ।
रा.नि.व.११ । नदीजम्बूम् । वै.निघ ।

घनफलः । पुं । विकण्टकहवे । रा.नि.व.११ ।
नारम्बुजे । तदभुज ग्राह् । वै.निघ । [वै.निघ ।

घनफेनिला । स्त्री । काकमाच्यां । गुडकुमाहे ।

घनमूलः । पुं । मोरटलतायां । नतांकड़ा ।
रा.नि.व.३ । [विशेषे । वै.निघ ।

घनमूला । स्त्री । काकमाच्याम् । चीरमूर्त्वा-

घनरवः । पुं । मयूरे । वै.निघ ।

घनरसः । पुं । मोरटे । नतांकड़ा । मे. ।
मूर्त्वायां । भुशुद्रा । र.सा. । जले । कर्पूरे । पी-
लुपण्याम् । कषाधि । साम्बनियसि । सम्यक्सिद्ध-
रसे । मे. । रा.नि.व.१४ । [वै.निघ ।

घनरूपा । स्त्री । खटीभर्करायां । क्रूणथङ्गि ।

घनवल्लिका (स्त्री) । स्त्री । अष्टतलवालता-
याम् । रा.नि.व.३ ।

घनवासः । पुं । कुषाण्डे । हारा ।

घनशृङ्गी । स्त्री । मेघशृङ्गाम् । वै.निघ ।

घनसंज्ञा । स्त्री । सुसायाम् । वै.निघ ।

घनसारः (कः) । पुं । कर्पूरे । रा.नि.व.
१२ । र.सा.सं. । वसन्ततिलकरसे । भा.उ.वाजी ।
ल.चि.अगर्वादिधूपे । वै.निघ.दाह.चि.रसादिग-
द्याम् । भा.अ.३३.भू.घा.चि. । जले । घरणि ।
दक्षिणावर्त्तपारदे । मे. । चन्दने । वै.निघ ।

घनसूतः । पुं । मोरटलतायाम् । नतांकड़ा-
ड । रा.नि.व.३ । [काण्डा । रा.नि.व.११ ।

घनस्तम्भः । पुं । कीशानहवे । जमपाष्टे,

घनस्वनः । पुं । तम्बुलीयशाकहवे । कौण्डे-
नटेर खाड् । रा.नि.व.५ । [रा.नि.व.३ ।

घना । स्त्री । मधुपर्णीलतायाम् । रुद्रजटायाम् ।

घनाकरः । पुं । वर्षायाम् । वै.निघ ।

घनाग्निसहम् । स्त्री । उत्तमकांक्षे । वै.निघ ।

घनाघटा । स्त्री । काकजहायाम् । केडुशा
टौंड़ी । श.च. ।

घनाघनः । पुं । मत्तहस्तिनि । अम. ।

घनाघना । स्त्री । काकमाच्यां । श.च. ।

घनात्ययः । पुं । शरदती । हे.च. ।

घनामयः । पुं । खर्जूरहवे । त्रिका ।

घनामलः । पुं । पुनर्नवायाम् । चन्दनवटे ।
वै.निघ. । (Chenopodium album.) वा-
स्तुकशाके । त्रिका ।

घनारावः । पुं । चातकपत्रिणि । वै.निघ ।

घनावहा । स्त्री । काकमाच्याम् । कर्णको
टायाम् । काण्डिङ्ग । प.स. ।

घनाश्रयः । पुं । (Aether.) आकाशे ।

घनाहम् । स्त्री । अश्वधाती । प.स. ।

घनोद्भवम् । स्त्री । लौहकटि । मधुह । वै-
निघ ।

घनोपलः । पुं । करकायाम् । हे.च. ।

घरङ्गः । पुं । पेषणयन्त्रे । पांठा ।

घर्घटः । पुं (Pimelodus gagora or P.
tengara.) मत्स्यमेदि । टोःरा भाह् । श.र. ।

घर्घरः । पुं । पेषके । पेषा । त्रिका । तुषा-
नले । हे.च. । (कः) नदविशेषे । तज्जलं बन्धं शी-
तलं दीपनं पथ्यं बल्यं क्षीणाङ्गपुष्टिकरञ्च । रा.
नि.व.१४ । त्रि । खरविशेषे । मे. । [हे. । हे.च. ।

घर्घरिका । स्त्री । घर्घरनदे । मष्टधान्ये । थ-

घर्घूर्घा (घा) । स्त्री । तन्नामककीटे, यमकीटे ।
धूतधूतविश । पोका । र.मा. ।

चर्मः । पुं । खेदः । घातः । रा. नि. व. १८ । चात-
पे । उभयलि । त्रिका । योमर्ती । हे. च. ।

चर्मचर्चिका । स्त्री । चर्मचर्चिकायाम् । वा-
गुटी । यथा—“खेदवाहीनि दुष्यन्ति क्रोधमो
कमयैलया । ततः खेदः प्रवर्त्तत दुर्गन्धा चर्मच-
र्चिका । राजिकाकृतिरूपोत्था यतो चर्मविव-
र्चिका ॥” प्रयोगः । [टिप्पणी । वै. निघ. ।

चर्मजः । पुं । जवादिकसूरिकायाम् । था-

चर्मपयः । स्त्री । चर्मजली उष्णोदको । वै. निघ. ।

चर्मविवर्चिका । स्त्री । चर्मचर्चिकायाम् ।

चर्मन्तः । पुं । वर्षर्तः । रा. नि. व. २१ ।

चर्मन्तकामुकी । स्त्री । पक्षिविशेषः ।

चर्माम्बु (भः) । स्त्री । चर्मः । घातः । रा.
नि. व. १८ । [च. द. आश्रयितने ।

घर्षः । पुं । कर्करिकायाम् । कर्कशं कर्तुं ।

घर्षणम् । स्त्री । घर्षकर्मणि । घना । “घर्षणा-
दभिघाताहा ।” नि. । [त्रिका ।

घर्षणालः । पुं । सुवले, शिलापुत्रे । लोड ।

घर्षणी । स्त्री । हरिद्रायाम् । त्रिका ।

घसिः । पुं । अग्ने । आहारे । हे. च. ।

घस्मरः । पुं । अमरे । “भक्षक” । अम. । [मि. ।

घस्त्रम् । स्त्री । कुङ्कुमे । त्रिका । पुं । दिवसे ।

घाटः । पुं । घाटायाम् । वाङ् । श. र. ।

घाटा । स्त्री । नागबलायाम् । रा. नि. व. ४ ।
शिरःपश्चात्सन्नी । वाङ् । रा. नि. व. १८ ।

घाटालः । त्रि. । बन्धुरे । सु. नि. २५. ।

घाटिका । स्त्री । घाटायाम् । वाङ् । श. च. ।

घाण्टिकः । पुं । (Datura metel, also
fastuosa) धुलूरुवे । हारा. ।

घातकच्छम् । स्त्री । मूत्रकच्छतीने । नि. ।

घात(ति)प्रक्षी (हन्) । पुं । A hawk
or falcon. खेनपक्षिणि वाङ् प्रतीयै । हारा. ।

घारः । पुं । भीक्षणे । हे. च. ।

घार्त्तिकः । पुं । हृतपुरे । वि०ङ् । हे. च. ।

घासः । पुं । दधे । अग्ने । घातः । अम. ।

घुः । स्त्री । नासायाम् । वै. निघ. ।

घुघुकात् । पुं । वनकपोते । घुघू । वै. निघ. ।

घुघुलारवः । पुं । पारावते । वै. निघ. ।

घुटः । पुं । पादयन्त्री । पात्रेय गौटे । हे. च. ।

घुटिः (टी) (कः, का) । पुं, स्त्री । जहा-
द्विसन्धियन्त्री । उलूक । “जहाद्विसन्धियन्त्री तु
घुटिका गुल्फ इत्यपि ।” हे. च. । रा. नि. व. १८ ।

घुणः । पुं । काष्ठक्रिन्नी । घृण । लिङ्गसंयुक् भर्-
तः । अमरे । वै. निघ. ।

घुणदयिता । स्त्री । अतिविषायाम् । अति-
देह । वै. निघ. ज्व. चि. अर्कादिः । “पक्षोषणघुणद-
यिता ।”

घुणप्रिया । स्त्री । अतिविषायाम् । कृष्णाति-
विषायाम् । (चस्तार्थवरसे) । वा. मू. २५. अ. ।
“कटुका मरिचं घुणप्रिया च गच्छीरम् ।” च. द.
पाण्डु. चि. । ब्रह्मदन्तीरुवे । वै. निघ. ।

घुणवल्गमा । स्त्री । कृष्णातिविषायाम् । काल
आउदेह । भा. ।

घुणा । स्त्री । कालातिविषायाम् । वै. निघ. ।

घुण्टः (कः) । पुं । गुल्फे । श. मा. । हे. च. ।

घुण्टा । स्त्री । सुद्रवदरे । वै. निघ. । [श. च. ।

घुण्टिकम् । स्त्री । वनकरीषे । विलगुंटे ।

घुण्डः । पुं । अमरे । उष्णा. ।

घुर्घुरः (कः) (री) । पुं, स्त्री । अमरे । कौ-
टविशेषे । घूर्तघूर्तिना पोषका । त्रिका. । (कः) ।
शब्दविशेषे । गलां वाङ् वाङ् कर्तुं । च. इ. १०. अ. ।

घुलच्चः । पुं । गवेधुकायां । गङ्गुङ् । र. मा. ।

घुलघुलारवः । पुं । पारावतभेदे । रा. नि. व.
१८ । [वा. व्या. चि. । “घुलघुलैः पलायैः ॥”

घुल्लणम् । स्त्री । कुङ्कुमे । त्रिका. । सि. यो. च. द.

घूकः । पुं । उलूके । हे. च. ।

घूकारिः । पुं । काके । हे. च. ।

घूकावासः । पुं । शाकभेदे । वै. निघ. । सु-
होडुवे । आ०ङ् । ग्राह. । रा. नि. व. २१ ।

घूर्णः । पुं । यौगमुन्दरके । गीमा. । श. च. ।

सूर्यिः । स्त्री । सूर्ये । सूर्यि । छ.च. ।

हृणावासः । पुं । कुष्माण्डे । त्रिका. ।

हृणिः (णी) । पुं । वनशुकरे । वै.निघ. । अथ-
ः रोगविशेषे । तेनाश्वस्य नासाभ्यन्तरे त्रणपिङ्ग-
शोफा भवति । “नासिकाभ्यन्तरे यस्य पिङ्गकानां
समुद्भवः । त्रणं वा यदि वा शोथः तस्य विद्याहृ-
णीरुजम् ॥” ज.द.३६७. ।

हृतम् । स्त्री । नवनीतजपदाये । वि.शू.ठ । हृ-
तं दशविधं गन्धमाहिवाजाश्वगार्दभीष्टाविकीडका-
मातुष्यहासिकमेदेन । तेषां गुणादिकं तत्तत्पथ्या-
येषु स्रग्यम् । सा. हृतगुणाः—“आयुर्वर्षकं देह-
दाह्यकरं सौकुमार्यकानिबुद्धिभूतिबलकरं श्रौत-
घ्नं वाक्ययौवनवाङ्मयेषु प्रधानबलकरं पथ्यञ्च ।
रा.नि.व.१५ । पुराणहृतगुणाः—“सर्पिर्जीर्णश्चैव
सन्त्यये च सूर्वाक्रीडादकर्णाणिशुल्लि । शोफा-
शंसार्थानिदीवश्रणेषु शनं सर्पिर्जीर्णमेव हृणां स्वा-
त् ॥” नवस्य गुणाः—“बलस्ये तर्पणभोजनेषु श्र-
मे च पित्तसृजिरेणुयुक्ते । नेत्रामये कामलपाण्डु-
रोगे चये नवं सर्पिरुदाहरति ॥ ज्वरे विषमेषु
विस्त्रिकायामरीचके वा श्रटिते तद्यौगौ । पाना-
त्यये वापि मदात्यये वा शनं न सर्पिर्वह्मस्यते
च ॥” अत्रि.६७. । पक्षहृतं—वर्षापरं हीन-
वीर्यं ॥ भा. । तर्पणं नेत्ररोगघ्नं दाहनुपयसा
हृतम् । यथा—हृतप्रथमपिपकं निधेनं स्थिरधी-
त्वायै किञ्चित् शीतं हरिद्रामातुलुङ्गरससुलामल-
कीहरीतकीविभीतकानां कल्कीकृतानां यथाक्रमं
प्रत्येकं पलेन सूर्चयेत् । यथा—“धात्रीपथ्याविभी-
तैर्जलधररजनीमातुलुङ्गद्रवैस्तु सर्वैरैतैः सुपिष्टैः
पलकपरिमितैर्मन्दमन्दानिधेन । आन्यप्रथमं निधेनं
परिपचनशतं सूर्चयेद्देवविशः तस्मादासीपदीषं
त्यजति च सहसा वीर्यवन्कीर्यदायि ॥” भैष. ।

हृतकरञ्जः । पुं । करञ्जविशेषे । शिशा क-
रञ्जः । गुणाः—कटूः वातघ्नः त्रणनाशनः त-
न्दीघ्नः अशीर्घ्नः । रा.नि.व.६८ ।

हृतका । स्त्री । हृतकुमार्याम् । वै.निघ. ।

हृतकुमारिका (री) । स्त्री । खनामण्या-
तप्रे । हृतकुमारौ । See गृहकन्या ।

हृतपथकः । पुं । हृतकरञ्जे । रा.नि.व.६८ ।

हृतपथः । पुं । हृते । वै.निघ. ।

हृतपूरः (कः) । पुं । चन्द्रपुल्लोति विधौ
इति च ख्याते पिष्टकविशेषे । तन्प्रणाली—“मदि-
तां समितां क्षीरनारिकेलहृतादिभिः । अथग्राह्य
हृते पक्ता हृतपूरीऽयस्यते । हृतपूरी गुरुहृथः
कफघ्नः रक्तमांसदः । रक्तपित्तहरी हृद्यः स्नादुः
पित्तहरीऽग्निदः ॥” भा. । प्रकारान्तरं यथा—
“गोधूमचूर्णे मूत्रञ्च स्वच्छं तस्मिन् हृतं लिपेत् ।
यावत्तत् पिष्टतां गच्छेत् परादुग्धं विमर्दयेत् ।
फिलयित्वा द्रवीभूते ततः पात्रे हृतं त्यजेत् । रुग्णं
सृष्टे तत्र तस्य धारामपाच्छेत् । यावच्च व्याथ
तत्पात्रं प्रसरदहृतपूरकः । यत्किञ्चित्तामतां यानं
खलपङ्के निमज्जयेत् ॥” गुणाः—“स हृथो गुरुह-
द्यश्च बललङ्घातुवर्धनः । कफाच्छ्वांसलकरो वात-
पित्तचयं हरति ॥” वै.निघ. ।

हृतमण्डः । पुं । भजे, भक्ते । वै.निघ. । सर्पि-
मण्डे । गुणाः—मधुरः सरः योनिश्रोत्रालिशिरसां
शूलघ्नः वक्षिन्स्यान्तिप्रपूरणेषूपदिश्यते । सु.स.
४५७. ।

हृतमण्डलिका । स्त्री । हंसपादीक्षुपे । रा.
नि.व.५ । रक्तलज्जालुकायाम् । काकजहायाम् ।
वै.निघ. ।

हृतमण्डा । स्त्री । मधुसू । मालकौक्डी,
माकडुहाता । रा.सा.श.च. । रक्तलज्जालुकायाम्
वै.निघ. ।

हृतवरः । पुं । हृतपूरः । मीह्ननभीगे । छ.च. ।

हृतहेतुः । पुं । नवनीते । ननि । वै.निघ. ।

हृता । स्त्री । काकजहायाम् । श.च. । काकतु-
खिकायाम् । कटुश्लैष्णु । वै.निघ. । त्रिका. ।

हृताङ्कः । पुं । सरलद्रवे । नल्लगाच्छ्रेण आठि ।

हृताची । स्त्री । एलायाम् । वै.निघ. ।

हृताची(गर्भ)सम्भवा । स्त्री । खल्लैलायां ।
वडु एलाहेट । रा.नि.व.६५ ।

हृताभ्यङ्गः । पुं । हृतमर्द्देन । शूठमर्द्देन । तत्र
विधिविशेषी—“वाते पित्ते कफे रक्ते सन्निपाते
कृशाङ्गके । मदमूर्च्छामलापेषु हृतादाहज्वरेषु च ।
सन्तते सन्तते जीर्णे हृताभ्याम्नि विशेषतः । बाल-
मध्यमकीर्णानां हृताभ्यङ्गः प्रशस्यते ॥” गुणसूत्रे

प्रिसदनकामलासासितारिषु । शसकाभीदरच्छ-
र्दिपायुसुसजाङ्गमोषिषु ॥ विद्रुषी पायुश्लेषु ग-
खमालार्चदादिषु । श्रौतज्वरे प्रमेहे च घृताभ्यङ्गी
न शस्यते ॥” उक्ताः ।

घृताङ्गः । पुं । ठकधूपे, क्वचिमधूपे । त्रिका ।

घृतिला । स्त्री । घृतिपण्याम् । टाकूनिग्र ।
प.सु. । [का । हे.च. ।

घृतली । स्त्री । तैलपायिकायाम् । तेलपो-

घृष्टम् । स्त्री । सद्योन्नविशेषे । घृष्टत्र नाशित
धा वा कृत । “विगतत्वकं यदङ्गं हि सङ्घर्षाद-
न्यापि वा । उषासावान्वितं तसु घृष्टमिष्यपदि-
श्रुते ॥” सु.चि.२५. । पुं । गोधूमे । वै.निघ. ।

घृष्टतलः । पुं । अश्वस्य पादरोगविशेषे । लक्षणं
यथा—“घृष्टं भूमौ तलं यस्य ताम्बीभवति वाजि-
नः । तस्य घृष्टतली नाम पादरोगः प्रकौतितः ॥”
ज.द.१६५. ।

घृष्टिः । पुं । शूकरे । प.सु. । (ष्टी) स्त्री । वरा-
हकालायां । वाराहकीकन्दे । चामरं आनू । अम. ।
घर्षणे । अपराजितायाम् । मे. । [र.मा. ।

घृष्टिला । स्त्री । घृतिपण्याम् । टाकूनिग्र ।

घृष्टिः । पुं । वनवराहे । वै.निघ. ।

घेषुलिका । स्त्री । (Arumorinense)
कोषादने । (वेङ्क. र.मा. ।

घोटः (कः) । पुं । अश्वे । प.सु. । See अश्वः ।

घोटकारिः । पुं । मन्त्रिणे । वै.निघ. ।

घोटकीदुग्धम् । स्त्री । अश्वीदुग्धे । घृष्टीर
दुग्ध. गुणाः—रजसघ्नं लवणं दीपनं लघु दीह-
स्त्रैर्यकरं बल्यं गौरवकान्तिजनकं । रा.नि.व.१५ ।
See अश्वीद्वीर ।

घोटगलः । पुं । कासदग्ने । वै.निघ. ।

घोटिका । स्त्री । वडवायाम् । वडहोषीशकि ।
वड शूनी । गुणाः—कटूणां मधुरं वातघ्नकक्ष-
कुष्ठरक्तशोधकं । रा.नि.व.५ । See होषी ।

घोटी । स्त्री । घोषायाम् । ज्ञेयज्ञानं । रा.
नि.व.८ । ब्रह्मवदरहले । वै.निघ. ।

घोषकः । पुं । गीताससर्पे । वै.निघ. ।

घोषसा । स्त्री । वृताविशेषे । वै.निघ. ।

घोषा । स्त्री । नासिकायाम् । रा.नि.व.१८ ।
अश्वस्य नासिकाद्राक्षिमध्यभागे । ज.द.२५. । हि-
क्मियाम् । (हे.८८३) । वै.निघ. ।

घोषान्तभेदनः । पुं । शारण्यशूकरे । व-
न शूकर । वै.निघ. ।

घोषी (रन) । पुं । शूकरे । वनशूकरे । प.सु. ।

घोषटा । स्त्री । (Zizyphus jujuba.) गो-
पचष्टायाम् । ज्ञेयज्ञानं ग्राह. । मं कं घोटी ।
गोइघी । गुणाः—कटुः उष्ण मधुरा वातघ्नी तृण-
कण्टितकुष्ठशयधुनी च । रा.नि.व.८ । पूगीहले ।
उपात्रि ग्राह. । रा.नि.व.११ । वा.सु.१५५. ।
मदनहले । नागवलायाम् । शाकहले । ज्ञेयज्ञान
ग्राह. । वै.निघ. । [ग्राह. । रा.नि.व.८ ।

घोषटाख्यः (स्थः) । पुं । मदनहले । मग्नना

घोषटाफलम् । स्त्री । पूगफले । उपात्रि ।
वै.निघ. । वदरीफले । सु.चि.१७५. । [च. ।

घोनसः । पुं । गीताससर्पे । तिलिक्ससर्पे । हे.

घोरम् । स्त्री । विषे । रा.नि.व.६ । पुं । वस्ति-
कुण्डले । नादेकुण्डल. चि. । मारके । भा. ।

घोरकुष्ठहा । स्त्री । हितालीति श्यातलता-
याम् । वै.निघ. ।

घोरण्टः । पुं । पूगहले । उपात्रि ग्राह. । मद-
व.६ । [वांश. । रा.नि.व.१६ ।

घोरदर्शनः । पुं । उलूके । तरुनी । (उलूके)

घोरवृत्सिंहरसः । पुं । सन्निपातज्वरे रसः ।

“भागैकं स्रुतास्य द्विभागं स्रुतलीङ्गकं । त्रिभाग-
श्च स्रुतरसः चतुर्भागं स्रुताभकम् । मासिकं रसम-
न्वी च तथा शुद्धा मनःशिला । चलायितानि ता-
स्य प्रत्येकं तुल्यमेव च । गरलघातुल्यं स्यात्
चिकटुश्चाभतुल्यकः । एतत्सर्वस्य दिगुणं कालकूटकं ।
मास्यमाक्षिषाम्यूरघृष्टपित्तोर्विभावयेत् । चित्रक-
स्य द्रव्यमेव प्रत्येकं याममायकम् । सर्वपाभा वटी
काय्याः..... । दापयेद्वटिकाभिकां पयःपेटिरसेन
म् ॥” शेष. । विषमाख्यं कुचेलके । [निघ. ।

घोरप्रदा । स्त्री । गोषायाम् । घोषांश. । वै.

घोररासनः (रासी) । पुं । मग्नना । निक्ता

घोरा । स्त्री । देवदास्याम् । देवताङ्गि । रा. नि. व. १ ।

घोलम् । स्त्री । सङ्केतजलमयिते दधनि । दधान । सु.स. ४५. अ. । विजलमयिते दधनि । र. मा. । पादजलविभागदधिकृते तन्त्रे । रा. नि. व. १५ ।

घोलवटकः । पुं । घोलवत्तवटके । घोलव-
ट्टा । वै. निघ. ।

घोलिः (ली) । स्त्री । पत्रशाकविशेषे । आं-
क-विशेष । हिं घोली, तोंडघोलि, किरूंगोलि ।
घोली हिंघा चित्रारामघोलिमेदाम् । गुणाः—
चेत्रशाकं लवणं कथम् अस्मिन् वातकफघ्नश्च । आ-
रामघोलिशकम् अस्मिन् कर्षं कथं वातघ्नं पित्तघ्नेषु
करं जीर्णज्वरापहम् । रा. नि. व. ६ ।

घोलिका । स्त्री । घोलि । वै. निघ. ।

घोषः । पुं । कांसे । तामा ७ दण्डाग्र निर्मित
शङ्कु । प.सु. । घोषालतायाम् । मे. । मशके ।
पटोले । भ्रमरे । त्रिका. ।

घोषकः । पुं । कोशातक्याम् । हलिघोषाल-
तायाम् । बोवा, मधुनता । भा. पू. १ भ. शाकव. ।
See कोशातकी ।

घोषका । स्त्री । घोषालतायाम् । वै. निघ. ।

घोषकाकृतिः । पुं । घोषायाम् । बोवा न-
ता । र. मा. ।

घोषणः । पुं । कीकिले । श. र. ।

घोषपुष्पम् । स्त्री । कांसे । रा. नि. व. ११ ।

घोषयिन्नः । पुं । कीकिले । त्रिका. । निघ. ।

घोषवती । स्त्री । शताह्वयाम् । शुल्फा । वै.

घोषा । स्त्री । (Anethum sowa.) शता-
ह्वयशुषे । मण्डरी, शुल्फा । रा. नि. व. ४ । क-
कटशृङ्गा । रा. नि. व. ६ । विडङ्गे । वै. निघ. ।

घोषातकी । स्त्री । श्वेतकीशातक्यां । श्वेत
बोवा । र. मा. ।

घोषितः । पुं । मिथुमार । शुल्फा । वै. निघ. ।

घोषिलः । पुं । वनशुकरे । वै. निघ. ।

घ्राणम् । स्त्री । खनामस्यातिन्द्रिये । नासिका ।
रा. नि. व. १८ । आघ्राणे । मा. नि. । [भ्रम.]

घ्राणतर्पणः । त्रि । घ्राणेन्द्रियवर्तिनके ।

घ्राणदुःखदा । स्त्री । छिक्कियां । ईर्ष्या ।
भा. । नासारोगे । ईर्ष्या । वै. निघ. ।

घ्राणपाकः । पुं । नासापाके । वा. उ. १६ अ. ।

घ्राणेन्द्रियम् । स्त्री । नासिकायाम् । वै. निघ. ।

घ्राणोदकम् । स्त्री । नासारस्यैव घ्रातनिशी-
घोदकपाने । नाटक जल थांश । गुणाः—
तार्क्ष्ण्यं स्वर्गाचार्यसदृशवल्गुशालित्वं बुद्धिमत्त-
मश्चिनीकुमारसदृशलं शिरोरोगनाशित्वं कलिपलि-
तविहीनत्वञ्च । रा. नि. व. १४ ।

घ्रातिः । स्त्री । नासिकायाम् । श. च. ।

च

च । पुं । कच्छपे । मे. ।

चकोरः (कः) । पुं । चातकपक्षिणि । चां-
क पांथी । रा. नि. व. १६ ।

चक्रम । स्त्री । तगरपादिके । तगरपाङ्क ।
नकुल. ११ अ. । सु. कल्प. ५ अ. । अवि. २ स्थान २ अ. । विष-
मिदे । प.सु. । रक्तकुलये । काञ्चीमिदे । कंजि ।
वै. निघ. । पुं । चक्रवाकपक्षिणि । चक्राचक्रि । भ्रम. ।

चक्रकः । पुं । राजमत्स्यविशेषे । सु. कल्प. ४ अ. ।
See सर्पः । वै. निघ. ।

चक्रकरः । पुं । चक्रपक्षिणे । चक्रवाक ।

चक्रका । स्त्री । खनामस्यातमहोषधी । सु. चि. १० अ. । See चोषधिगणः ।

चक्रकारकः । पुं, स्त्री । मन्त्रीनामगमसदृश्ये ।
नथी । वै. निघ. ।

चक्रकुल्या । स्त्री । एन्निपण्याम् । चाकुनिश ।
श. च. । कच्छपकुल्याम् । वै. निघ. ।

चक्रगजः । पुं । चक्रमहेश्वरे । चाकना । रा. नि. व. ४ ।

चक्रगुच्छः । पुं । अशोकवृक्षे । श. च. ।

चक्रगुल्मः । पुं । चक्रे । वै. निघ. ।

चक्रदन्ता (न्ती) । स्त्री । जैपालवृत्ते । ज्य-
भा। प.सु. । [पागविधि । रा.नि.व.६ ।

चक्रदन्तीबीजम् । स्त्री । जैपालबीज । ज्य-
चक्रधरः । पुं । सपें । चिका. ।

चक्रधारम् । स्त्री । अष्टधारास्त्रविशेषे । तत्रा-
ष्टाङ्गलायतम् उरसि अङ्गुलविसारं अङ्गुलफलञ्च ।
सु.म.टी.उ.८८. । [द्रव्ये । नथी । रा.नि.व.१२ ।

चक्रनखः (नायकः) । पुं । नखीनामगन्ध-

चक्रनामा (न्) । पुं । साचिकधातौ । अर्ध-
मात्रिक । नखीमेदे । नथी । प.सु. । [श.र. ।

चक्रपद्माटः । पुं । चक्रमर्द्दचपे । टाकन् ।

चक्रपरिव्याधः । पुं । आरग्वधवृत्ते । (मं)-
नान गाछ ।

चक्रपर्णा (र्णी) । स्त्री । कृष्णतुल्यम् ।
कान तुलसी । वै.निघ. । शश्विपण्याम् । टाकू-
निष्ठा । श.च. ।

चक्रपाणिः । पुं । स्वनामख्यातप्रकटसंयहादि-
कारे । स गौडराजस्य पाकशालाध्यक्ष आसीत् ।
“गौडाधिनाथरसवयधिकारिपत्रम्” । अ.द. ।

चक्रबन्धना । स्त्री । वनमल्लिकायां । वै.निघ. ।

चक्रवाला । स्त्री । आमातकवृत्ते । आम्डा
गाछ । वै.निघ. ।

चक्रवालिकः । पुं । अथस्य पादरोगमेदे ।
“क्षिपन्ते बलयो यस्य खुरसन्धिसुहृत्वाः । अक्षिन्ना
वाय सरजः तं विद्याच्चक्रवालिकम् ॥” अ.द. ।

चक्रमण्डली (रन्) । पुं । मण्डलिसर्पजाति-
मेदे । हे.च. ।

चक्रमर्दः (कः) । पुं । (Cassiatora.) ख-
नामख्यातचपे । टाकन् । टाट्काटो, एडाकी ।
हिं चक्रवड् । मं तरवटा । कं अगचे । तें चुपवि-
शेषसु । गुणाः—कटुः तीक्ष्णः मेदीवातकफघ्नः त्र-

चक्रकृच्छ्रदद्वुपामादिहरश्च । रा.नि.व.४ । लघुः

स्वादुः रुचः वातपित्तघ्नः हृद्यः हिमः कफघ्नश्च ।

दंढुकृच्छ्रमिहरश्च । तत्फलं उष्णं कृच्छ्रकृच्छ्रदद्वुवि-

परातत्र गुणकासकृमिघ्नश्च कटु च । तप्यन्म्

अक्षिदद्वुघ्नं वातकफघ्नं कृच्छ्रकासकृमिघ्नश्च कृच्छ्रघ्नश्च ।

भा. । (दं) कष्टमेदे । श.च. । स्त्री (मर्दिनी) ।
अलक्तके । रा.नि.व.६ ।

चक्रमुखः । पुं । शूकरे । वै.निघ. ।

चक्रयन्त्रम् । स्त्री । औषधपाकार्ययन्त्रविशेषे ।
लक्षणं यथा—“गर्तवाद्ये भवेद्गर्तो मध्यगर्ते रसं
कुरु । चक्रयन्त्रमिदं सिद्धं वाद्ये गर्ते वृद्धस्युटम्” ॥
अत्रि. ।

चक्ररथः । पुं । चक्रवाकपक्षिणि । वै.निघ. ।

चक्ररदः (दंष्ट्रः) । पुं । शूकरे, वनशूकरे ।
वै.निघ. । [वै.निघ. ।

चक्ररेणुका । स्त्री । रक्तकरवीरे । त्रुङ्कत्रवी ।

चक्रलः । पुं, स्त्री । रक्तकुलले । नाग कून्थ ।
वै.निघ. । [नि.व.११ ।

चक्रलताम्बः । पुं । बहुरसाललताम्बे । रा.

चक्रलक्षणा (णिका) । स्त्री । गुडूच्याम् ।
र.मा. । [नागरसुसायाम् । वै.निघ. ।

चक्रला । स्त्री । उच्चटायाम् । ओकड़ा । अम. ।

चक्रवर्त्तिः (र्त्ती, र्त्तिनी) । पुं, स्त्री । वा-
लुकशाके । वेठो शाक । प.सु. । लावायाम् ।
जटामांस्याम् । रा.नि.व.१२ । [वै.निघ. ।

चक्रवल्लरी । स्त्री । मुहीमेदे । रुग्निमना ।

चक्रवाकः । पुं । (Anas casarca.) Rudy-
goose. स्वनामख्यातमवजातीयपक्षिविशेषे । ट-
काटकी, त्रागटका । तन्मांसं लघु स्निग्धं बलदं
अग्निकरं सर्वशूलघ्नसुणं वातरोगघ्नञ्च । रा.नि.व.१६ ।

कटु हृद्यम् उष्णवीर्यं कटुपाकि बलवृद्धि-
करञ्च । राज. । अथविशेषे । नकुल. । (का, की)
स्त्री । चक्रवाकपरस्याम् । टकवाकी । वृद्ध्याम् ।
विरुडौ । प.सु. ।

चक्रबीजम् । स्त्री । जैपालबीज । रा.नि.व.६ ।

चक्रवेधकम् । स्त्री । चुक्रनामकाक्षिके । मि-
र्कान् । रा.नि.व.१५ । [र.मा. ।

चक्रश्रेणी । स्त्री । अजश्रेणाम् । श्रेडाशुडी ।

चक्रसंज्ञम् । स्त्री । वज्जे । हे.च. ।

चक्रा । स्त्री । कर्कटश्रेणाम् । कौकड़ाशुडी ।
नागरसुसायाम् । नागशुडी । रा.नि.व.६ ।

चक्राङ्गा । स्त्री । नागरमुलायाम् । रा.नि.व.६ ।
सुदर्शनायाम् । उन्नतीश्रुती । पञ्चगुड्याम् ।
पञ्चगुणम् । वै.निघ. । (स्त्री) हंसपद्माम् । श.र. ।

चक्राङ्गः । पुं । हंस । भम. ।

चक्राङ्गा (ङ्गी) (ङ्ग) । स्त्री, पुं । सुदर्शनल-
तायाम् । उन्नतीश्रुती । हिं दृश्यति । कटु-
त्वात् । कटुकी । रा.नि.व.६ । कर्कटशृङ्गाम् ।
कौक्याङ्गुली । प.स. । हिलमोचिकायाम् । शि-
ङ्गे । चिका. । हंस्याम् । श.र. । मञ्जिष्ठायां । रा.
नि.व.६ । बालुकी । वै.निघ. ।

चक्राटः । पुं । विषवैद्ये । मे. ।

चक्राधवासी । पुं । नागरजह्वे । टीवा-
बुक् । चिका. । [वै.निघ. ।

चक्रालुः । पुं । महारसालासे । थास आस ।
चक्राह्वः (यः) । पुं । चक्रमहंशुपे । टाकन् ।
रा.नि.व.४ । भेष.कुष्ठ-पि. । चक्रवाकपक्षिणि ।
रा.नि.व.१८ ।

चक्रिकः । पुं । रक्तकुलत्वे । वै.निघ. ।

चक्रिका । स्त्री । जानुषि । हौट्टे । रा.नि.व.
१८ । श्वेतगुलायाम् । मांसा कुंठा रक्तकार्पास्याम् ।
जानकापांस । चक्रमहं । टाकन् । वै.निघ. ।

चक्रिपद्मी । स्त्री । चक्रवाकस्त्रियाम् । चक्र-
वाकी । श्वेततुलस्याम् । वै.निघ. ।

चक्री (ङ्ग) । पुं । कोकपक्षिणि । चक्रवाक ।
चक्रमहं । टाकन् । तिलिशह्वे । मांसेन गांछ ।
काजे । गहंमे । व्याघ्रनखे । नथीविशेषः । दधनि ।
रा.नि.व.२१ । स्त्री । लक्षि । प्राकृतिनि । वै.निघ. ।

चक्रीवान् । पुं । गहंमे । भम. । चक्रवाके ।
चक्र । वै.निघ. ।

चक्रेश्वरः । पुं । देवसर्पपद्मे । रा.नि.व.४ । वै.निघ. ।

चक्रेश्वरी । स्त्री । वस्त्रनाडिकायां । वै.निघ. ।

चक्रोत्थः । पुं । कुकुटपादौलतायां । लता क-
टुकी । वै.निघ. ।

चक्र(कु)रः । पुं । हवे । मे. ।

चक्रमणम् । स्त्री । भमणे । भूतः भूतमण ।
गुणाः—“अनारोग्यमनायुषं चक्रवीर्यपचातकम् ।
पादाभ्यामनुपातग्रां सदा चक्रमणं वृणाम् ॥” सु.

वि.२४५. “यत्तु चक्रमणं नातिदेहपौडाकरं भ-
वेत् । तदायुर्वर्त्ममध्याग्निप्रदमिन्द्रियबीधनम् ॥ च.
धमेदः कफस्थीत्यसौकुमार्यविनाशमम् ॥” राज.
२५. । [वै.निघ. ।

चचण्डी । स्त्री । सुद्रजिह्वायाम् । आगञ्जिड ।

चचेण्डा । स्त्री । चिचिण्डायाम् । चिचिण्डा,
होपा । गुणाः—श्रीषरोमे हिनं पटीलाङ्गीनयु-
गञ्ज । मद ।

चचलुठाररसः । पुं । अर्शसि रसः । रसः
गन्धकः । लोहं प्र. २ भ. । चिकटु दन्तीमूलं कुष्ठं प्र.
१ भ. विषलाङ्गलिकामूलं ६ भ. यवचारः सैन्धवं
टङ्गणचारः प्र. ५ भ. गोमूत्रं सुहीवीरं प्र. १२भ. ।
यावत्पिच्छं यवप्रिमा पचेत् । र.सा.सं. ।

चचरी (ङ्ग) । पुं. स्त्री (री) । मधुमक्षिकायां ।
भमरी । लमर । वै.निघ. ।

चचरीकः । पुं । भमरी । चिका. ।

चचलतैलम् । स्त्री । शिलारसे । चिका. ।

चचला । स्त्री । पिपल्याम् । श.च. ।

चचिमूचिः । पुं । कारण्यवपक्षिणि । मांसेन
थडा । ईस । चिका. ।

चचुः । पुं, स्त्री । चद्रचुचुपे । चेट्टा शी-
क । गोमाङ्गीचे । नाङ्गीच शीक । रा.नि.व.४ ।
रत्नैरखे । रा.नि.व.८ । एरखसामान्ये । मे. । कने
श.र. । पक्षिणः शोष्ठे । पांथिर टौटि । अय. ।

चचुकः (का, की) । पुं, स्त्री । चचुपे ।
चेट्टका । भा.रा.नि.व.४ । स्त्री (का, की) ।
पक्षिचची । श.र. । [न.व.४ ।

चचुपचः (पचाख्यः) । पुं । चचुशाके । रा.नि.व.४ ।

चचुरः । पुं । चचुशाके । रा.नि.व.४ ।

चचुलुः । पुं । रत्नैरखे । वै.निघ. ।

चचुसुचिः (कः) । पुं । पक्षिविशेषे । कान्
थोटा । कारण्यवपक्षिणि । चिका. । इ.च. ।

चचूः । स्त्री । पक्षितुल्ये । पांथिर टौटि ।
इ.च. ।

चटकः । पुं । Sparrow. चद्रपक्षिविशेषे ।
चट्टाई पाथी । हिं चट्टैया । सं चिमणा । र
विधेयः यद्वाच्यमेवम् । प्रथमस्य मांशगुणाः—

श्रीत लघु द्वयं बलदक्ष । द्वितीयस्य मांसगुणाः—
लघु पण्यदक्ष । रा. नि. व. १७। तदण्डगुणः—ईसी-
वत् ज्ञेयः । कणचटके । आमा पाथी । राज. ।
स्त्री (का) । पिप्पलीमूले । च. टी. । चटकस्त्रियां ।
अम. ।

चट(कि)का । स्त्री । चटकपत्न्याम् । यदि
छड़ि । हला. । रक्तगुह्यायाम् । लाल कुंठ । च.
द. उन्मा. चि. । [रा. नि. व. ६ ।

चट(टि)काशि(मी)रः । पुं । पिप्पलीमूले ।

चटाफलः । पुं । नारिकेलवृक्षे । श. र. ।

चटि(टी)का । स्त्री । चटकस्त्रियाम् । पिप्प-
लीमूले । वै. निच. ।

चटुः । पुं । उदरे । मी. । [निच. ।

चट्टिका । स्त्री । जलीकायाम् । खोंक । वै.

चटुः । पुं । लौहपात्रविशेषे । छाट्टे ।

चणः (कः) । पुं । (Cicerariatinum.)
Gram or chick pea. खनामख्यातश्चिन्वी-
धान्वि । छाणात्र गाह् । हिं चणा, चाणा । मं
चणा । कं कडले । गुणाः—रक्तपित्ते हितं ।
सि. यो. र. पि. चि. । “रक्ते कफे पीनसके च कण्डे
गलामये वातरुजि सपित्ते । शीतप्रतिश्याय-
क्षभीन् निहन्ति शुक्लपाद्र्यश्चकः प्रशस्तः ।”
अत्रि. १५ अ. । मधुरः रुचः मेहघ्नः वातपित्तकरः
दोषिवर्णकरः बलकरः रुच्यः आभ्रानकरश्च ।
तद्युग्गुणाः—मधुरः कषायः कफघ्नः वातविकार-
करः आसोर्दकासपीनसघ्नः बलदीपनश्च । रा. नि.
व. १६ । कषायः कटुकखीणी वातघ्नः कफदोष-
घ्नः । रक्तपित्तं निहन्त्याश्च चणानां यूष उच्यते ॥
अङ्गारश्चटसौलभश्च तद्गुण एव । आर्द्रश्चटः बल्यो
रुचिकरश्च । शुष्कश्चटसु रुच्यो वातकुष्ठप्रकीपनः ।
स्त्रियः पित्तघ्नः कफघ्नश्च । तन्मूषः चीमकरः ।
आर्द्रांतिकोमलः रुच्यः पित्तशुक्रहरः शीतलश्च ।
भा. पू. १ भ. धान्यव. । तत्प्राकं रुच्यं दुर्जरं कफ-
वातघ्नं अम्लं विटभजनकं पित्तघ्नं दन्तशोथहर-
श्च । भा. शाक. व. । पर्युषितचणकजलगुणाः—
शीतं प्रातः पीतं पित्तरसहरं पुष्टिदं सनर्पणश्च ।
रा. नि. व. १६ ।

चणकरोटिका । स्त्री । चणकपुष्पं कतरोटि-

कायाम् । छाणात्र कृष्टो । गुणाः—रक्षा विटथ-
करी गुरुः श्लेष्मपित्तरक्तघ्नी च । भा. ।

चणकलोणी । स्त्री । चणकास्त्रे । गांछ छा-
ना । छाणाशोक । वै. निच. । [हाडू ।

चणकशक्तुः । पुं । चणककतशक्तौ । छाणात्र

चणकचारः । पुं । चणकपुष्पे । रसको. क-
व्यादरसे ।

चणका । स्त्री । अतस्याम् मणिना । र. सा. सं. ।

चणकास्तकम् । स्त्री । पिप्पलीमूले । चणक-
चारः । छाणात्र शोक, गांछ छाणा । हिं चण-
कलोणी । गुणाः—“चणकास्तकमत्यम्लं दीपनं द-
न्तदुर्घणं लवणानुरसं रुच्यं श्लाजीषविषमनुत् ।”
भा. र. सा. सं. चम्रवर्गे । [शीतलशले । रत्ना. ।

चणकास्तवाः । स्त्री । चैत्रस्थफलवक्षणकपत्र-

चणक्यम् । स्त्री । चणक्यमूलके । वैद्यकम् ।

चणद्रुमः । पुं । चद्रगोचरे । छाटि गोश्वरी ।
रा. नि. व. ४ ।

चणपत्रकः (पत्री) । पुं. स्त्री । बदनीवृक्षे ।
रोदनौति उत्कले । रा. नि. व. ५ । गोचुरके ।
गोश्वरी । वै. निच. ।

चणिका । स्त्री । वृषविशेषे । छाणात्र शोक ।
गुणाः—वृष्या बल्यो मधुरो बीजेच्छेषैश्च पण्डितां
रा. नि. व. ८ ।

चण्डः । पुं । तिमिङ्गीवृक्षे । मी. । रक्तकरवीरे ।
आरण्यशूकरे । वै. निच. । ग्रन्थिपथे । गौंछेला ।
हिं चौरा । रा. नि. व. १२ । [मयूरे । वै. निच. ।

चण्डकः (की (हन)) । पुं । रक्तकरवीरे ।

चण्डका । स्त्री । बचायाम् । वै. निच. ।

चण्डपुक्ता । स्त्री । तिमिङ्गाम् । वै. निच. ।

चण्डद्रिका । स्त्री । रसजारणादिशाने ।
वैद्यकम् ।

चण्डहासा । स्त्री । गुडूयाम् । रा. नि. व. १ ।

चण्डा । स्त्री । (Andropogon acicula-
tum.) चीरनामगन्धद्रव्ये । छात्रो । तै तिमि-
दोङ् । अम. । अजमीदायाम् । वै. निच. । शङ्खपु-
ष्याम् । चीरपुष्याम् । डाट्टेहे, डानकुनी । मी.
लिङ्गान्याम् । हिं पञ्चगुडिया । कर्मिकम् ।

चानाकूनी । चालकस्थानम् । ईश्वरकाणी । रा.

नि.व.१ । श्वेतदूर्वायाम् । रा.नि.व.८ ।

चण्डाख्या । स्त्री । दाहहरिद्रायाम् । वै.निघ.

चण्डातः (कः) । पुं । करवीरे । चम. रुद-
नीहचे । वै.निघ. ।

चण्डालः (कः) । पुं । रक्तकरवीरे । तण्डु-
लीयशके । टापीनाटिशा, कौटिनाटिशा । वै.निघ.

चण्डालकन्दः । पुं । खनामख्यातमहाकन्द-
शके । ङण्डालकन्द । सं चण्डालकन्द । कां माद-
गिगटे । स एकपत्रविषत्रिपत्रचतुषत्रपञ्चपत्रभेदे-
न बहुधा । गुणाः—मधुरः कफपित्तरक्तदोषघ्नः
विषभृतादिदोषघ्नः रसायनश्च । रा.नि.व.७ ।

चण्डालिका । स्त्री । करवीरे । चण्डालवस्त्र-
क्याम् । वनटौङ्गा । नि. ।

चण्डाली । स्त्री । शिवलिङ्गिन्याम् । लिङ्गिनी
लता । रा.नि.व.११ । रस.र.प्रमेह-चि.मेहहिर-
दसिहरसी ।

चण्डिका । स्त्री । भतस्यां । मणिनां । त्रिका ।

चण्डी । स्त्री । चिङ्गादेवदारी । शिवलिङ्गिन्यां ।
शिवलिङ्गिनी लता । रा.नि.व.१ । [नि.व.१० ।

चण्डीकुसुमः । पुं । रक्तकरवीरवत् । रा.

चण्डीलता । स्त्री । गन्धिपर्वभेदे । गौटेला ।
हिं चीरा । वै.निघ. ।

चण्डुः । पुं । मूषिके । श.च. ।

चण्डेखररसः । पुं । नवज्वरे रसः । “रसं गन्ध-
विषं तावत् मर्ह्येदेकयामकं । आर्द्रकखरसिनैव म-
र्ह्येक्षतवारकम् । निर्गुण्याः खरसी पथात् मर्ह्ये-
क्षतवारकम् । शुद्धेकार्द्रसिनैव दना हलि ज्वरं
क्षणात् ॥” रस, गन्धक, विष, ताम्रं प्रत्येक
मनभागं प्रतिदिन आहार रसे १ ग्रहं मर्दनं
करिष्या १ भावना दिव । अथैक निशिका
रसे १ भावना दिव । मात्रा १ र, अशूपान
आहार रस । रसकौ. ।

चतुरः । पुं । काके । श.च. । [निघ.]

चतुरङ्गः । पुं । कलायमभेदे । तेउड्डा । वै.

चतुरङ्गा । स्त्री । घाटिकावत् । शेषाकूला ।
रा.नि.व.८ ।

चतुरङ्गावलीहः । पुं । ज्वरे अवलीहः । स च
समभागद्राचामलकगुण्टोमपुस्तकः । भा. ।

चतुरङ्गुलः । पुं । आरम्भपत्रिके । वड मो-
गानू । हिं धनवहेडा । प.सु. । पटीलसदृशपुल-
लतायाम् । ति०पं० । सु.स.१६५ ।

चतुरङ्गम् । स्त्री । चतुष्टये । यथा—कील-
दाडिमवैतसहचार्द्वेषु । कपित्थदाडिमतिलिङ्गीफ-
लवचास्तेषु । (वचार्त्तं भाव्यातके ।) चतुर्वैतसहचा-
रवहज्जम्बीरनिम्बकेषु । अम्रवेकस, आम्रडा,
गौडा लेव, कागजी नेव । भा. ।

चतुरङ्गुपातः । पुं । शरभस्ये । वै.निघ. ।

चतुरुषणम् । स्त्री । कणामूलसहिते चूषणे ।
“चूषणं सकणामूलं कथितं चतुरुषणम् । व्याप-
स्तेव गुणाः प्रोक्ता अधिकाश्चतुरुषणं ॥” वैद्यकम् ।

चतुर्गतिः । पुं । कच्छपे । श.च. ।

चतुर्जातम् । स्त्री । चातुर्जातके । गुड्डङ्क-
तेजपत्र एताईट नागेश्वरा । वै.निघ.२म. वा.
व्या.लघुनपाके । [इहे दिन अस्तुर जव ।

चतुर्थकः । पुं । विषमज्वरभेदे, चातुर्थिकज्वरे ।

चतुर्थिका । स्त्री । पलमात्रं ४ वा ८ ती ।
प.प्र. । [निघ. ।

चतुर्दंष्ट्रा । स्त्री । गोचुरद्वये । गोश्री । वै.

चतुर्दलः । पुं । सुनिषस्यशके । सुशुनिशाक ।
भा. ।

चतुर्दंष्ट्राङ्गः । पुं । सान्निपातिकज्वरे कषाय-
भेदे । सदशमूलकिराततिकादिगणे । दशमूलं
चिराकता शुद्धी सुखा शुद्धी मिलित्वा २ ती ।
प्रलेपः लवणं ४ माषा । दशमूल, चिरेता,
शुल्लू, मूत्रा, गुट मिलित २ तो. । प्रत्येक
तेउड्डीचूर्ण ४ माषा । सा.कौ. ।

चतुर्दंष्ट्री । स्त्री । श्वेतनिगुण्डायाम् । श्वेत नि-
शिका । वै.निघ. ।

चतुर्दंष्ट्रः । पुं । चतुर्गुण्डवद्रथे । सि.यो. ।

चतुर्द्वारी । स्त्री । चतुर्द्वारकाण्डवज्रायाम् । क-
रलाविशेष । वै.निघ. । [ताडक । वै.निघ. ।

चतुर्भङ्गा । स्त्री । यकवहदारके । श्वेतवीर्य

चतुर्भद्रः । पुं । समभागेषु सुस्तकातिविभाग-
द्वौ शुद्धौ । वैद्यकम् ।

चतुर्भद्रिकावलेहः । पुं । चतुर्भद्रावलेहः ।

चतुर्मुखः । पुं । वातव्याधी रसविशेषः । रस-
गन्धकलीहाभाणि प्र. समभागानि स्पर्शभस्म स्त-
तुल्यं कुमारीरसेन मर्दयित्वा एरुष्यपत्रैः वेष्ट-
यित्वा धान्यराशौ दिनत्रयं स्थापयेत् । र.सा.सं. ।

चतुर्वर्णः । पुं । कलायमेदः । ३७५ । वै.
निघ. ।

चतुर्विंशतिकः । पुं । पुरुषः । च.शा.१५. ।

चतुर्विधानम् । स्त्री । चर्यचोयलेखपेयेषु ।
See अन्नम् ।

चतुर्वीजम् । स्त्री । मेथिकादिबीजचतुष्टये ।
“मेथिका चन्द्रमूरश्च कालाजाजी यवानिका ।
एतच्चतुष्टयं युक्तं चतुर्वीजमिति स्मृतम् । तद्युग्मे
भजितं नित्यं निहन्ति नयनामयं । अजीर्णं शूल-
माश्रानं पार्श्वशूलं कटिग्रथम् ॥” भा. ।

चतुश्चदः (दा) । पुं, स्त्री । चाङ्गेय्याम् ।
आमरुज । सुनिषण्णके । शुभुनि । वै.निघ. ।

चतुष्की । स्त्री । मशहय्याम् । मशारि । मी. ।

चतुष्कुवलयम् । स्त्री । कुवलयस्य नालकन्द-
दलकेशरेषु । पद्मेन डींटी, मूल, पाता ७ के-
मर । वा.उ.१८५. , सिद्धरसायनछते ।

चतुष्पत्रः (त्री (द्वन्)) । पुं । चण्डालकन्दः ।
रा.नि.व.७. । सुद्रपाषाणभेदचुपे । छोटि पाथर-
कुटि । रा.नि.व.५. । सुनिषण्णकाशके । “शुभुनि
आक । हिं चीपत्तिशाक । “चाङ्गेरौसदृशः पत्रैः
चतुर्दल इति स्मृतः । शाको जलान्विते देशे चतु-
ष्पत्तौ चोच्यते ॥” भिस्मट्याम् । खोटी । अ.टी. ।

चतुष्पदः (प्यात्) । पुं । भिक्षाचुपे । रा.
नि.व.४. । पशौ गजावादी । मी. ।

चतुष्पदा । स्त्री । भिक्षायाम् । वै.निघ. । ज-
लजपुष्पविशेषः । चर्कचि. । [रा.नि.व.५. ।

चतुष्पथी । स्त्री । सुद्राक्षिकायां । आमरुज ।

चतुष्पादः । पुं । चिकित्सायाः पादचतुष्टये ।
“भिषग्द्वय्याण्युपस्थाता रोगी पादचतुष्टयम् ।”
वैद्यकम् ।

चतुष्पुटीदरा । स्त्री । पीतपुष्पकरीरवर्णः ।
वै.निघ. ।

चतुष्पुष्पः । पुं । भिक्षाचुपे । रा.नि.व.४. ।

चतुष्फला । स्त्री । मगवलायां । शीतल
ठाकुरिणी । रा.नि.व.५. ।

चतुस्त्रयः । पुं । आमरुजरे यौगविशेषः । (श्रीश-
विशेषः । हरीतकीलवङ्गसैन्धवयवानौसमभागेषु ।
मिलितचन्दनागुरुकलूरीकुङ्कुमेषु । हि.च. । जा-
तीफललवङ्गजीरकटङ्गणेषु । गुणाः—“आमरुज-
विवस्त्रं पाचनं दीपशीघ्रणम् ।” च. । आमाति-
सारश्लेजातीफलं लवङ्गं जीरकं टङ्गणं समभाग-
चूर्णे माचिकसितासङ्गितं लिङ्गात् ।

चत्वालः । पुं । दर्भभेदः । गभांशये । वै.निघ. ।

चदिरः । पुं । हस्तिनि । कर्पूरः । सपें । उणा. ।

चनः । स्त्री । भक्ते । डांठ । वै.निघ. ।

चन्दकः । पुं । मस्यविशेषः । चान्तां ग्राह ।
तन्मांसम् अनभिष्यन्दि मधुरं बलकरश्च । रा.नि.
व.१८८ ।

चन्दनः । पुं, स्त्री । Sandal. (Sirium
myrtifolium.) खनामख्यातवृक्षः । यस्य काष्ठं
परमसुगन्धि । चन्दनं ग्रीष्म । स समभेदः—श्री-
खण्डश्वरपीतपत्ररक्तचन्दनवर्षहरिगन्धभेदेन ।
श्रेष्ठचन्दनलक्षणं—“खादे तित्तं कपे पीतं क्षेदे
रक्तं तनी सितं । यस्मिंकोटरसंयुक्तं चन्दनं श्रेष्ठसु-
च्यते ॥” भा. । सा. गुणाः—“चन्दनानि च स-
व्याणि सदृशानि रसादिभिः । गन्धेन तु विशिष्टो-
ऽसि पूर्वं श्रेष्ठतमं गुणैः । चन्दनं शीतलं रुचं ति-
क्तमाह्लादनं लघु ॥” रा.नि.व.१२. । “इदं वन्यं
विषश्लेष्मट्पापिपाषदाहजित् ॥” म.द. । स्त्री ।
रक्तचन्दने । मी. । पुं । वानरविशेषः । हि.च. ।

चन्दनगोपा (पी) । स्त्री । शारिवाविशेषः ।
कुक्ष्य शरिवा, श्रीमा लता । रा.नि.व.१२. ।

चन्दनद्रुमः । पुं । रक्तचन्दनवृक्षः । सर्वतरी ।
वै.निघ. ।

चन्दनपुष्पम् । स्त्री । लवङ्गे । रा.नि.व.१२. ।

चन्दनमूलम् । स्त्री । चन्दनतन्मूलः । इदं क-
ड्मविषजम् । मरुज.१६५. ।

चन्दनमूलिका । स्त्री । लक्ष्मणारिवायाम् ।
आमलता । वै.निघ. ।

चन्दनशारिवा । स्त्री । गीपीचन्दने । तिल-
कमण्डौ । लक्ष्मणारिवायाम् । रा.नि.व.१२ ।

चन्दनसारः । पुं । वज्रसारः । रा.नि.व.६ ।

चन्दना । स्त्री । लक्ष्मणारिवायाम् । रा.नि.व.
१२ । श्वेतशारिवायाम् । भा. ।

चन्दनादितैलम् । स्त्री । राजयक्षाधिकारः ।

तिलतैलं ४ श. दधिमसु १६ श. साधारसः ४
श. (साचा १६ प. वारि १६ श. शै. ४ श.) ।

कल्पायं—रक्तचन्दनं बालकं नखी कुष्ठं यष्टिमधु

शैलजं पद्मकाष्ठं मञ्जिष्ठा सरलकाष्ठं देवदारु श-

टी एषा स्वाहाशी नागकेशरं तेजपत्रं शिलारसः

सुरामांसी जटामांसी काकोली प्रियङ्गुः मुस्ता ह-

रिद्रा दारुहरिद्रा श्यामालता अनन्ता ललाकलूरी

खवत्रं अगुरु कुडुमं गुडत्वक् रेणुकं नलुका प्र. २

तो. । तिलतेतल ४ श. दधिमसु १७ श. लाक्षाग्रम

४ श. (लाक्षा १७ प. खल १७ श. (श. ४ श.)

कक्षार्थ—रक्तचन्दन, बाला, नखी, कूड, यष्टि-

मधु, शैलज, पद्मकाष्ठ, मञ्जिष्ठा, सरलकाष्ठ,

देवदारु, मण्डौ, एलाहेट, थाटोनी, नागेश्वर,

तेजपत्र, शिलारस, सुरामांसी, जटामांसी,

काकोली, प्रियङ्गु, मूत्रा, हरिद्रा, दारुहरि-

द्रा, आमलता, अनन्तमूल, लताकण्ठरी, लवङ्ग,

अगुरु, कूडम्, गुडत्वक्, रेणुक, नालुका अ-

तोके २ तोला । च.द. ।

चन्दनादिलोहम् । स्त्री । जीर्णज्वरः । “रक्त-

चन्दनक्रीवरपाठीशीरकषायश्रिवाः । नागरीम्लधा-

त्रीभिस्त्रिमर्दनं समन्वितं । लोहं निहन्ति विवि-

धानं समस्तान् विषमज्वरान् ॥” रक्तचन्दन, वा-

ला, आकनादिमूल, वेणार मूल, पिपुल, ह-

रीतकी, गुण्ट, नीलोत्पल, आमला, मूत्रा,

चिन्तार मूल, विडङ्ग अतोके समभाग ।

मर्दनमान लोह एकत्र अले माडिबे ।

र.सा.सं. ।

चन्दनाम्बु । स्त्री । सुगन्धजलमर्दे । वैद्यकम् ।

चन्दिरः । पुं । कर्पूरः । अथा. । इतिनि । नी. ।

चन्द्रः । पुं । निशाकरः । अम. । कर्पूरः । जल. ।

नी. । काम्यजके । कर्मणां गुण्डि । रा.नि.व.१२ ।

भा.म.१भ.सन्ततज्वर चि. । रौप्ये । खर्च. । रा.नि.

व.१२ । रक्तमुक्ताफले । र.चि.३५. । ह्रीरके ।

भा. । वैरिजे । शुक्लत्रिभुवायाम् । वै.निघ. ।

चन्द्रकः । पुं । मन्त्रविशेषः । ठाण्डा माह. । गु-

णाः—“चन्द्रकालनभिष्यन्दी मधुरी बलवर्धनः ॥”

राज.१५. । मेचके । मधुरपूष्कर ठाण्डा । अम. ।

नखे । श.च. । स्त्री । श्वेतमरीचः । रा.नि.व.६ ।

चन्दने । स्त्री । मेथिकायां । मेडि. । कपिकक्षी ।

आनाकुनौ । वै.निघ. । [श.र. ।

चन्द्रकला । स्त्री । वाचामक्षौ । वांठा माह.

चन्द्रकवान् । पुं । मयूरः । वै.निघ. ।

चन्द्रकान्तः । पुं । खनामन्यातमणौ । ठक-

काष्ठ मणि । गुणाः—श्वेतलः क्षिप्रः रक्तपित्त

तापहरः श्वेतप्रीतिकरः यक्षालक्ष्मीदूरकृत् खल-

य । तपरीचा—“क्षिप्रं श्वेतं पीतमात्रासं तत्र

ने चित्ते खलकतां यन्मुनीनां । यत्र सावं याति च

न्द्रां यत्राज्याय रवं चन्द्रकालाख्यमेतत् ॥” रा

नि.व.१२ । तदुत्पल्लगुणाः—लघु गङ्गासुहृ

पित्तघ्नं निर्व्यालं मूर्च्छादाहरक्तपित्तकासमन्त्राख्ये

हितम् । रा.नि.व.१४ । स्त्री । शीखण्डचन्दने

कैरवे । प.उ. । स्त्री । निर्गुण्डा । वै.निघ. । रा

ची । श.च. ।

चन्द्रकान्ति । स्त्री । रूप्ये । रूपी । वै.निघ. ।

चन्द्रकी (द्रु) । पुं । मयूरः । त्रिका. ।

लिङ्गनाशरीरे, दृष्ट्युपसर्गविशेषः । यथा—“दृष्टि

कांश्यसमन्वया चन्द्रकी चन्द्रकालति ।” वा.उ

१४५. ।

चन्द्रगन्धा । स्त्री । शय्याम् । शटी । वै.निघ. ।

चन्द्रगोलिका । स्त्री । चन्द्रकमीने । ठाण्ड

माह. । वै.निघ. । [चि. । सु.चि.८५. ।

चन्द्रचक्रम् । स्त्री । चन्द्रवधकाकारचन्द्रकर्म

चन्द्रचञ्चलः । पुं । खलिशमक्षौ । थलमिश्र

माह. । त्रिका. । चन्द्रकमक्षौ । ठाण्डा माह.

जटा. । [निघ. ।

चन्द्रचन्दनम् । स्त्री । कुडुमागुरुचन्दने । वै

चन्द्रजोपलः । पुं । चन्द्रकान्तमणौ । रा.नि.

व.१२ ।

चन्द्रटः । पुं । विशङ्कुकौक्याख्याकरि ।

चन्द्रतः । पुं । मन्दासोमवज्राम् । वै.निघ. ।

चन्द्रद्युति । स्त्री । चन्दने । वै.निघ. ।

चन्द्रनामा (न) । पुं । कर्पूर । रा.नि.व.१२ ।

चन्द्रपुष्पम् । स्त्री । रौप्ये । वै.निघ. । (या, पी) स्त्री । श्वेतकण्टकायाम् । रा.नि.व.४ ।

चन्द्रप्रभा । स्त्री । बाकुच्याम् । (सामराज) । रा.नि.व.४ । कर्चुरके । भट्टो । वै.निघ. । पायस विश्वे । आश्रम विटथ । खचण — “आतप्ततण्डु-
ली धौती परिहृष्टी हृतेन च । खण्डयुक्तेन दुग्धेन
पाचितः पायसी भवेत् । श्वेतजीरचतुर्जातचन्द्रवि-
न्दुसुरीचनः ॥” राज.१५. । अश्वसि प्रमेहे च औ-
षधविशेषे — बिडङ्गं चिचकमूलं चिकटु चिफला
देवदारु चवी किराततिककं पिपलीमूलं सुसा
श्रीटी वचा शुद्धखर्णमाक्षिकं सैम्बं यवचारः सर्जि-
चारः हरिद्रा दार्वी धान्यकं गजपिपली अति-
विषा प्र. २ तो. शुद्धशिलाजतु ८ प. (३२ तो.)
शुद्धयगुल्फः २ प. शर्करा ४ प. वंशरीचनाचिह्-
तादलीमूलत्वग्लापचाणां प्र. १ प. । अत्र पल-
प्रमाणं रसगन्धकयोरपि केचिद्ददति । मात्रा वद-
रास्थिसमा । रस ८. । [हेट] अम. ।

चन्द्रवाला । स्त्री । खूलेलायाम् । वड़ एना-

चन्द्रभस्म । स्त्री । कर्पूर । चिका. ।

चन्द्रभा । स्त्री । श्वेतकण्टकायाम् । वै.निघ. ।

चन्द्रभागा । स्त्री । भारतवर्षीयनदीविशेषे ।
तज्जलगुणाः — शुशीतलं पिपदाहृष्टं वातकरश्च ।
रा.नि.व.१४ ।

चन्द्रभूतिः । स्त्री । रौप्ये । रा.नि.व.११ ।

चन्द्रमणिः । पुं । चन्द्रकालमणौ । छ.च. ।

चन्द्रमल्लिका (स्त्री) । स्त्री । मल्लिकामेदे ।
छल्लमल्लिका ।

चन्द्रमसी । स्त्री । योनिमध्यस्थनाडीविशेषे ।
यथा — “या चापरा चान्द्रमसी च नाडी कन्दर्प-
गर्भे भवति प्रधाना । सा सुन्दरी योषितमेव हते
... ॥” भा. ।

चन्द्रमा । पुं । सीमलतामेदे । सु.चि.१९५. ।

चन्द्ररश्मिनः । पुं । चकोरपक्षिणि । वै.निघ. ।

चन्द्रराजी । स्त्री । बाकुच्याम् । शंकू ८ । रा.
नि.व.४ । [वै.निघ. ।

चन्द्ररक् । स्त्री । चन्द्रकमले । ठांदा भांछ ।

चन्द्ररे(ले)खा । स्त्री । सीमराज्याम् । प.सु. ।
बाकुचीवीजे । शंकू ८ । वा.चि.३५ कन्दर्पसारतेली

चन्द्रलता । स्त्री । एलालतायाम् । वै.निघ. ।

चन्द्रलोह(क)म् । स्त्री । रौप्ये । रा.नि.व.

चन्द्रवपुः } ११ ।

चन्द्रवज्रभा (वज्ररी)(वज्री) । स्त्री । (री)
सीमलतायाम् । रा.नि.व.१३ । ब्राह्मीचुपे । डा-
स्त्री भाक । अ.टी.भ. । (भा, स्त्री) प्रसारण्याम् ।
गक्रुडाङ्गी । माधवीलतायाम् । रा.नि.व.५।१०।
चन्द्रमल्लिकायाम् । वै.निघ. ।

चन्द्रविहङ्गमः । पुं । वक्त्रपक्षिणि । चिका. ।
सारसपक्षिणि । वै.निघ. ।

चन्द्रशकला । स्त्री । बाकुच्याम् । शंकू ८ ।
वै.निघ. । [हारा. ।

चन्द्रशालिका । स्त्री । प्रासादशिरोरुहे ।

चन्द्रशू(सुर)म् । स्त्री । पशुमेहनकारिकायां ।

शान्तिभ, ठांदायुज । वै.निघ.२५. छिका.चि.चन्द्रशू-
रकषाये । गुणाः — “चन्द्रशूरं हितं छिकावातसे-
प्पातिसारिणाम् । चन्द्रशूरागददेषि बलपुष्टिविष-
हैनम् ॥” भा.ह.वर्गः । वनमेधिकायां । वै.निघ. ।

चन्द्रशेखररसः । पुं । श्रीताङ्गसन्निपातज्वरे
रसः । रसगन्धकमरिचटङ्गानि प्र. समानि छ-
व्वंतुल्या शुद्धमनःशिला मन्थयित्तेन ३ दिनं भाव-
येत् । र.सा.सं. ।

चन्द्रसंज्ञः । पुं । कर्पूर । अम. ।

चन्द्रसम्भवा । स्त्री । सूक्ष्मलायाम् । श.च. ।

चन्द्रहासम् । स्त्री । रौप्ये । रा.नि.व.११ ।

चन्द्रहासा । स्त्री । लक्षिकामेदे । मोहन-
डोश । भा. । शुद्ध्याम् । रा.नि.व.३ । कन्दशुद्ध-
्याम् । प्रसारण्या । श्वेतकण्टकायाम् । वै.निघ. ।

चन्द्रा । स्त्री । कर्कटग्रस्याम् । कैंकड़ा शृङ्गी ।
रा.नि.व.६ । एलायाम् । श.र. । शुद्ध्याम् । य-
न्यपथे । गैटेण । श्वेतकण्टकायाम् । वै.निघ.

चन्द्रापुरपूगम् । स्त्री । तत्स्थानजातपूगफलम् ।

चक्राश्रुतौ उपश्रुति । रा.नि.व.११ ।

चन्द्राक्षम् । स्त्री । कुसुदपुष्पे । चैत्र शुक्ल, चैत्रोत्तरपक्ष । रा.नि.व.१० ।

चन्द्राभिधा । स्त्री । वाकुचाम् । वै.निच. ।

चन्द्रामृतसरः (लौहस्र) । पुं । राजयक्षाधिकारि रसः । पारदः १ भ. गन्धकः २ भ. सैन्धवं १ भ. शमीश्रेतापराजितापवरसेन एकत्र सम्मर्द्य गीलकौकिल्य नागबल्लीदलेवैष्टयित्वा पातालयन्ने पचेत् । दिनान्ते च उड्डय यन्नीहलप्रभं श्रीषधं वाह्यम् । मात्रा ३ रक्तिः । अतु. स्रगाहवत् । अन्यः कासे—रसः गन्धकः लौहं प्र. २ तो टङ्ग-अक्षारः ४ वा ८ तो. मरिचचूर्णं २ वा ४ तो. विकटु त्रिफला धान्यकं जीरकं सैन्धवलवणं चवि का एषां प्र. चूर्णं १ तो. ह्यागीदुग्धेन पेययेत् । मात्रा ६ र. । र.सा.सं. । अन्यः बृहच्चन्द्रामृतसरः राजयक्षाणि—रसः १ तो. गन्धकः १ तो. अर्धं २ तो. (मतान्तरे ४ तो.) कर्पूरं ॥० तो. स्वर्णभक्ष १ तो. ताम्रभक्ष १ तो. लौहभक्ष २ तो. बृहदार-कबीजं जीरकं भृकुष्माण्डः शतमूली कीकिलाच-बीजं बला कपिकच्छुमूलं गोरचतण्डुलीमूलं जा-तीफलं जयित्री लवङ्गं सिद्धिवीजं श्वेतधून्कं प्र. ॥० तो. मधुना मर्दयेत् । र.सा.सं. ।

चन्द्रार्द्रम् । स्त्री । भगन्दरस्य अर्धचन्द्राकारच्छे-दने । सु.चि.८५. ।

चन्द्रालोकः । पुं । कर्पूरं । वै.निच. ।

चन्द्राश्मा (न्द्रिकाद्रावः) । पुं । चन्द्रका-लमयी । रा.नि.व.११ ।

चन्द्रिका । स्त्री । स्थूलेलायाम् । कर्णस्फीटायां । क्वाण्डिडा । श्वेतकण्टकायाम् । रा.नि.व.४ ।

चन्द्रिकापायी (द्रु) । पुं । चकोरे । रा.नि. व.१६ ।

चन्द्रिकाम्बुजम् । स्त्री । कुसुदे । चैत्रोत्तर-पक्ष वा चैत्र शुक्ल । रा.नि.व.१० ।

चन्द्रिलः । पुं । मापिते । बालुकशक्ते । मे. ।

चन्द्री । स्त्री । वाकुचाम् । रा.नि.व.४ ।

चन्द्रेष्टम् । स्त्री । कुसुदपुष्पे । वै.निच. ।

चन्द्रेष्टा । स्त्री । उत्पलिन्याम् । कुम्भिनी । रा.नि.व.१० ।

चन्द्रोदयमकरध्वजः (रसः) । पुं । र-सायनाधिकारि रसः । शुद्धकण्टकवेद्यसुवर्णपङ्क १ प. शुद्धरसः ८ प. शुद्धगन्धकः १६ प. एतानि रक्त-कापांसपुष्पैः मर्दयित्वा पुनः घृतकुमारीरसेन मर्दयेत् । ततो दृढकाचकूप्यां स्थापयेत् । अथ तां कूपीं श्लिष्टिकावस्त्रखण्डेन श्लिष्यित्वा इटकादिना सुखं रोधयेत् । ततो मन्दमध्यातिशयवह्निना यथाक्रमं दिनत्रयं बालुकायन्नेष पचेत् । तत उड्डय कूपि-कोर्हलप्रसिन्दूरस्य १ प. कर्पूरं ४ प. जातीफलं पिप्पली लवङ्गं कलूरो (श्वगनाभिः) एषां प्रति ४ मा. एकत्र मर्दयित्वा माषकप्रमाणा वटिका कार्या पर्णानुपानतो भोक्तव्या च । रस.र. । तद्वहत्—ध्वजःश्लाघिकारि । शुद्धसम्प्रास्यदर्शनं १ प. शुद्धपा-रदः ८ प. एकत्र सम्यक्सम्मर्द्य १६ प. शुद्धगन्धकेन एकत्र कज्जली कार्या । अथ रक्तकापांसपुष्परसेन कुमारीरसेन च उक्तौ कज्जलिकां सुभाव्य शुष्की-कृत्य समतलविलिपितकाचकूपिकायां स्थापयित्वा खटिकया कूपीमुखं निरोधयेत् । ततस्तौ कूपीं तलमध्ये सम्बिद्भृष्टकायन्तरे संस्थाप्य बालुका-यन्नेयोगेन दिवसत्रयं पचेत् । शीते अवताये कू-पीकण्डलप्रमोषधं गृहीत्वा तस्य १ प. कर्पूरस्य च ४ प. तथा जातीफलमलवह्निविकटुमगनाभीनां प्रत्येकं ४ मा. गृहीत्वा एकत्र मर्दयेत् । मात्रा ६ र. पर्णेन भक्षणीयम् । स्वल्पः—ध्वजभङ्गे रसः । तस्य प्रणाली यथा—कर्पूरजातीफलमरिचलव-ज्जानां प्र. १ तो. श्वगनाभिः स्वर्णं प्र. तोलकाष्ट-मभागं (१ मा.) रससिन्दूरं सर्व्वसमं गृहीत्वा ए-कत्र मर्दयेत् । मात्रा ४ र. अतु. पर्वरसः । भैषज् ।

चन्द्रोदयवर्त्तिः । स्त्री । नेत्ररोगे हिता । इ-रीतकी वचा कुष्ठं पिप्पली मरिचं विभीतकास्थि-मज्जापृष्ठं शङ्खनाभिः शुद्धमनःशिला एषां प्र. सम-भागः ज्ञागदुग्धेन एकत्र मर्दयेत् ।

चन्द्रोपलः । पुं । चन्द्रकालमयी । हे.च. ।

चप(व)लः । पुं । पारदे । चिक्का. । र.सा.सं. साधिकवरसे । राजमाषि । रा.नि.व.१६ । चोरक-नामगन्धद्रव्ये । रा.नि.व.१२ । यशदविशेषे । द्-ष्टा । वै.निच. । सूचिकभेदे । तद्वट्टे कर्हिः सूक्ष्मा

लृष्ठा च भवेत् । सु.कल्प.६५. । वा.उ.१८५. ।

चपलताशयः । पुं । चजौषरीणि । निदा. ।

चपला । स्त्री । पिप्पल्याम् । रा.नि.व.६ । भा.
३४४भ.योनिरीग.चि. । विजयायां । निक्कि । मय-
सामान्ये । रा.नि.व.१४ । जिह्वायां । भा । पिप्प-
लीमूले । यष्टणी.चि.पानीयभक्तव्याम् ।

चपलाजटा (मूलम्) । स्त्री । पिप्पलीमूले ।
वै.निघ.२भ.कास चि.मञ्जिष्ठाद्यर्चणे ।

चपेटः । पुं । तले । छा.पड़ । रा.नि.व.१८ ।

चमटः । पुं । खूलगोधूमे । वड़गम । वै.निघ. ।

चमत्कारः । पुं । चपामार्गे । श.र. ।

च(वा)मरम् । स्त्री । चामरे । बालव्यजने ।
छात्र । मे. । तदायुगुष्ठाः—भोजस्करः मचिका-
दिनाशकश्च । राज. ।

चमरः (री) । पुं, स्त्री । चमरीरुगे । चमरी,
चमरी गांठि । सं चवरीगाय । कं हं हि । तन्मा-
सं स्निग्धं मधुरं कासघ्नं विपाके मधुरं वातपित्त-
घ्नञ्च । सु.सू.४६५. । (री, स्त्री) । मञ्जुव्याम् । मे. ।
चमरस्त्रियाम् ।

चमरपुच्छः । पुं । कोकडुख्ये । रा.नि.व.१६ ।

चमरिकः । पुं । कोविदारवृक्षे । कांक्षन गां-
छ । अम. ।

चमसः । पुं । पर्यंटे । श्रीगत्र । पिष्टकभेदे ।
लड्डुके । (अजयपालः) । (सी) स्त्री । मुद्रमसूरा-
दिपिष्टके तन्मूर्धे च । “चूर्णे यच्चुक्कमाषाणां चम-
सौ सामिधौयते ।” भा. ।

चमूरः । पुं । हरिषभेदे । अम. । [श.मा. ।

चम्पः । पुं । कोविदारवृक्षे । कांक्षन गांछ ।

चम्पकः । पुं । (Michelia champaca)
खनामध्यातपुष्पवृक्षे । छा.प्रा.कृ.लेख गांछ । प.सु.
हिं सं चंपा । कं संपगे । गुष्ठाः—कटुः तिक्तः
श्रीतलः दाहघ्नः कण्ठकुष्ठरथघ्नः राजचम्पकादुष्ठा-
कश्च । रा.नि.व.१० । “चम्पकः कटुकक्षिप्तः क-
पायी मधुरो हिमः । विषकमिहः कण्ठकफघ्ना-
लासपित्तजित् ।” भा. । पनसवृक्षे । नागकीसर-
चम्पके । वै.निघ. । स्त्री । चम्पकपुष्पे । खर्णकद-
व्याम् । छा.प्रा.कृ.ला ।

चम्पककदली (रश्मा) । स्त्री । सुवर्णकद-
ल्यां । छा.प्रा.कृ.ला । गुष्ठाः—वातपित्तहरं गुरु
वीर्यकरम् अतिशीतं रसे पाके च मधुरम् । रा.
नि.व.११ । वातपित्तघ्नं गुरु वीर्यकरं अतिशीतलं
रसे पाके च मधुरम् । राज. ।

चम्पककलिका । स्त्री । चम्पककोरके । छा-
प्रा.कृ.ला । रा.नि.व.१० ।

चम्पकागदः । पुं । लूताकीटादिविषहराग-
दभेदे । यथा—“हरिद्राहयपत्तङ्गमञ्जिष्ठानतके-
सरैः । सचौद्रासर्पिः ।” वा.उ.१७५. ।

चम्पकालुः (सुः) } पुं । पनसवृक्षे । कौठाल
चम्पालुः } गांछ । श.र. ।

चम्पकुन्दः । पुं । मत्स्यविशेषे । छा.प्रा.कृ.ला । मां-
छ, छा.कड़ । गुष्ठाः—“चम्पकुन्दो गुरुवर्णः
मधुरो वातपित्तजित् । शुक्लो बलकृष्योक्तः स्नेहः
श्लेष्मकीपनः ॥” राज.३५. । [गांछ । तिका ।

चम्पकीलः (पः) । पुं । पनसवृक्षे । कौठाल-

चम्पलः । पुं । महानागकीशरचम्पके । ना.छा-
प्रा.कृ.ला । तिका ।

चयः । पुं । विष्टायाम् । रोगवृद्धौ । वै.निघ. ।

चरः । पुं । खड्गरीटपक्षिणि । शङ्खन प्रांथी ।
श.मा. । कपईके । कड़ि । रा.नि.व.११ ।

चरकः । पुं । पर्यंटे । कृ.९प्रा.वड़ । प.सु. ।
तन्नामकवैद्यकसंहितायाम् । खनामध्याते अग्निवे-
शकृततन्मप्रतिसंस्कारैरि वैद्यकसंहिताकारे । छत्रक
मुनि । आनेयस्य मुनेः शिष्या अग्निवेशादयोऽभ-
वन् । संहितोत्पत्तिः यथा—“मुनयो बहवस्तैश्च
कृतं तन्म खकं खकम् । तेषां तन्माणि संकृत्य
समाकृत्य विपश्चिता । चरकेषामनो नामा यन्वी-
ज्यं चरकः कृतः ॥” तन्मादुर्भावः—“यदा म-
त्स्यावतारिण हरिणा वेद उद्धृतः । तदा शेषश्च
तत्रैव वेदं साकं समाप्तवान् । अथर्वान्तर्गतं सस्य-
गायत्र्येदं लब्धवान् । एकदा स महीतं द्रष्टुं
चर इवागतः । तत्र स्त्रीकान् गदैर्यस्तान् व्यथया
परिवीक्षितान् । स्थलेषु बहुषु व्यथान् स्त्रियमाणांश्च
दृष्टवान् । तान् दृष्टातिदयायुक्तः तेषां दुःखेन
दुःखितः । अनन्तक्षिन्नायामास रीगोपशमकार-
णम् । संचिन्त्य स खयं तत्र मुनेः पुत्री वभूव

वृ. प्रविष्टक निवृत्तस्य वेदवेदाङ्गविदितः । अतः
वर इवावातः न ज्ञातः किंचिद्यतः । तस्माद्वरक-
नाम्नाही विख्यातः चित्तिमन्त्रश्च ॥” भा. ।

वरटः । पुं । वरुणीटपक्षिणि । वृक्षेन पार्श्वी ।
म.भा. । [रा.नि.व.२ । स्त्री । भवति । वृ.च. ।

वरुणः । पुं । पादे । रा.नि.व.१८ । तदमूले ।

वरणयन्त्रिः । पुं । पदगुल्फि । वृ.च. ।

वरणायुधः । पुं । कुट्टे । कुक्कुड । व.म. ।

वरतिपत्रिका । स्त्री । राक्षसायां । वै.निघ. ।

वरप्रियम् । स्त्री । मरिचे । वै.निघ. ।

वराचरः । पुं । कपर्दीके । रा.नि.व.१२ ।

वरिचा । स्त्री । तिलिङ्गीवृक्षे । श.र. । [मि. ।

वरुः । पुं । वने । इत्यात्रे । इत्यात्रपाकभाष्ये ।

वरुका । स्त्री । वृषधान्यभेदे । गुणाः — श्या-
माकवत् । च.सू.२७७. ।

वरुवणः । पुं । चित्रपूषे, रोटिकायाम् । चि-
त्रादे पिठौ । त्रिका. ।

वर्चरीकः । पुं । शक्ते । महाकाले । मे. ।

वर्चा । स्त्री । नियमापरित्यागे ।

वर्पटी । स्त्री । पूषालिकायाम् । पूषाविशेषः ।
त्रिका. । [गो. । वृ.भा. ।

वर्भटः । पुं । कर्कटिकालतायाम् । कौकुड ।

वर्भः (कण्टकः) । पुं । लवि । टां.ड. ।
रा.नि.व.१८ । पर्पटके । कृ.९.पा.४. । वै.निघ.
जिह्वक.ज्व.चि. ।

वर्भकपा (सा) । स्त्री । The plant
Chámará ghása, खनामख्यातगन्धद्रव्ये ।
टाम्ररुक्म, टाम्ररुवाणि । र.मा.च.टी.भा. । मां-
सरोद्भिष्यत् । रा.नि.व.१२ ।

वर्भकारतरुः । पुं । शुक्लमदनवृक्षे । वै.निघ. ।

वर्भकारालुः (कः) । पुं । वाराहीकन्दे ।
शुभ्रात् आन् । वै.निघ. ।

वर्भकारिका (री) । स्त्री । वर्भकपायाम् ।
टाम्ररुवाणि । मे.ज.द. ।

वर्भकी (इन्) । स्त्री, पुं । वर्भपक्षिणि । टां-
मटिकी । रा.नि.व.१८ ।

वर्भकीलः । पुं । तन्नामकचट्टरीने । जी.वि-
म. । “सुखत्याचमिदाभावां वर्भकीलः प्रकीर्ति-
तः ।” सु.नि.१६७. । “माधेय्यलूततरान् वर्भ-
कीलान् शिवाशितान् ।” वा.उ.११७. । चर्मा-
दे । वर्भ, शर्मा । सम्प्राप्तिः — “म्यान्तु प्रकु-
पितः श्लेषाच्च परिप्लव्य वृद्धिः स्त्रियाणि कीलवद-
शांसि निर्वर्त्यन्ति तानि वर्भकीलान्यशांसि प्रा-
चयते ॥” सु.नि.१७७. । “वातेन तौदपाख्ये पि-
तादतिसरकता । श्लेषाच्च क्षिप्यता चास्य यद्यितलं
सर्वर्षता ॥” भा.नि. । [वै.निघ. ।

वर्भघटिका । स्त्री । जलीकायां । जी.वि. ।

वर्भचट(टि)का (टी) । स्त्री । वर्भचव्या ।
टांमटिके । त्रिका. । वृ.च.श.र. ।

वर्भचिचकम् । स्त्री । त्रिवकुष्ठे । श्व.म. ।
रा.नि.व.२० । [व.१८ ।

वर्भजम् । स्त्री । रक्तधाती । ली.वि. । रा.नि. ।

वर्भजा । स्त्री । मसूरिकाभेदे । चास्रमगीटी-
ति लोके । “स्त्रीटानां मिलनादेशा बहुलोटापि
दृश्यते । एकस्त्रीटा च कृष्णा च बोद्धव्या वर्भजा-
भिधा ॥” भा. ।

वर्भंटी । स्त्री । जलीकायां । जी.वि. । वै.निघ. ।

वर्भण्वती । स्त्री । कदलीवृक्षे । मे. ।

वर्भतरङ्गः । पुं । त्वक्कलीषे । मां.ज.द. ।
ता. । रा.नि.व.१८ । वर्भकीलरीने । जी.वि. ।
वै.निघ. ।

वर्भदलम् । स्त्री । चट्टकुष्ठभेदे । लचर्भ-
— “रक्तं सखलं कश्चिन्मत् सखीटं दल्ययस्यपि । तच्च
वर्भदलमाख्यातं खर्षसासद्वनश्च यत् ॥” भा. । च-
व्यञ्ज — “सुयेंन कश्चिद्व्ययनीवचोपासलेषु तच्चवर्भ-
लं वदन्ति ।” सु.नि.५७. ।

वर्भद्रुषिका । स्त्री । वर्भरीगविशेषे । कौ-
ठ.त्राग. । रा.नि.व.२० । खड्ग्याम् । हू.ज.कू.नि. ।
वै.निघ. ।

वर्भद्रुमः । पुं । मूर्जवृक्षे । रा.नि.व.२१ ।

वर्भनाशकः । पुं । चन्द्रशेर । शर्मा । भा. ।

वर्भन् । स्त्री । वृक्षवल्गुलि । शां.ह.श.भा. ।
लविन्द्रिये, इत् वृक्षधरानाशकलीति । वर्भिका
ख्यातम् । टां.ड. । रा.नि.व.१८ ।

टुलतायाम् । छे शीष्ट । तें सेवासु । गुणाः—
उष्णं कटुकं लघु दीपनं रुच्यं आसक्तसगुलघ्नम् ।
रा.नि.व.६ । पिप्पलीमूलसदृशं गुदजरीगे हितं ।
भा.पू.१भ. । भेदकं कफघ्नम् । राज. । हृत्पि-
प्पलीमूले । सु.सू.३८५. । कार्पासि । गजपिप्पल्यां ।
गुहायां । कूट । वै.निघ. ।

चव्यजा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । रा.नि.व.६ ।

चव्यफलम् (ली) । स्त्री, स्त्री । गजपिप्प-
ल्याम् । रा.नि.व.६ ।

चव्या । स्त्री । कार्पास्याम् । कर्पासम् । रा.नि.
व.४ । चव्ये । छे । रा.नि.व.६ । वचायां । मे. ।
पिप्पल्याम् । वै.निघ. ।

चप्रकम् । स्त्री, पुं । सुराभेदे । मधुविशेषे । मे. ।
सुरापानपात्रे । छे.च. ।

चप्रतिः । पुं । नीर्णतायाम् । भक्षणे । उषा. ।

चक्षणम् । स्त्री । भवदंशे । छोट । छे.च. ।

चक्षुः । स्त्री । नेत्रे । रा.नि.व.१८ । मेघशङ्की-
हवे । र.मा. । [प.सु. ।

चक्षुःपुष्पः । पुं । पाठायाम् । आकुनादि ।

चक्षुकः । पुं । तिनिसहवे । मातन । प.सु. ।

चक्षुर्धावनम् । स्त्री । नेत्रधावने । छक् धो-
उग्र । [शिठे, जिठल । र.मा. ।

चक्षुर्बहुलः । पुं, स्त्री । मेघशङ्कीहवे । मेड़-
चक्षुष्यम् । खर्परधातौ । शीपत्र । प.सु. । प्र-

पौखरीकविशेषे । पुं.पुत्रिणाविशेष । र.मा. ।
खर्परितुल्ये । तूँते । स्थलपत्रे । सीवीराजने ।
नील शुभ्रम् । रा.नि.व.१३ । निम्बलीबीजे । नि-
म्बाला । पत्रे । वै.निघ. । पुं । शोभाजनहवे ।
मजिना शीष्ट । रा.नि.व.७ । केतकहवे । मे. ।
रसाजने । छे.च. । वि । चक्षुर्हितकरे ।

चक्षुष्या । स्त्री । कुलत्थिकायाम् । कुलथं क-
नाम् । मे. । अरण्यकुलत्थिकायाम् । वन कुलथं ।
रा.नि.व.५ । अजश्यां, मेघश्याम् । मेड़-
शिठे । रा.नि.व.६ । नीलाजने । हीरकमयी ।
केतकहवे । चिका. । कुलत्थाजने । अज्जनविशेष ।
रा.नि.व.१३ । [पा. । र.मा. ।

चाकचिचा । स्त्री । श्वेतवचायां । श्वेत वा-

चाङ्गः । पुं । चाङ्गेर्याम् । चट्टी.रा. ।

चाङ्गेरी । स्त्री । Wood sorrel, (Oxalis
monadelphica) अम्ललोषिकायाम् । आम्रकज
शीक । हिं चीपतिवा । मं चाववती । कं पुष्प-
मृषिसे । शाकगुणाः—कटु रीचनं पाचनं रुच्यम्
अत्युष्णं दीपनं कफघाताशयवृण्णतिसारघ्नम् ।
रा.नि.व.७ । च.सू.३५. । पित्तला अम्ल कुष्ठनी
च । भा.पू.१भ.शाकव. । उषा कषाया मधुरा
अग्निदीपनी च । अत्रि.१६५. । र.सा.सं.चाङ्गेरी-
हृते । भा.अतिसा.चि. । निम्बकहवे । मेघ.सुदरी-
ग-चि. । पालङ्गशाके । पालङ्गशीक ।

चाङ्गेरीहृतम् । स्त्री । सुदरीगाधिकारे गुद-
भंशे च । गव्यहृतं ४ श. चाङ्गेरीकुलत्थदशं रसः
प्र. १० प. ५ तो. ३ मा. । कल्पाद्यं—गुण्डीयव-
चारयोः प्र. ४ प. । घृत ४ म. । आम्रकज-
रस, कुलत्थरस रस एवम् अम्ल दधि अत्रोत्थके
१० प. ६ तो. ३ म. । कर्कार्थ—कुष्ठ ७ व.
वक्रात्र अत्रोत्थके ४ प. । सा.कौ. । च.चि.
द्वितीयो यथा—गुण्डी पिप्पलीमूलं चित्रकमूलं
चविका गोक्षुरः पिप्पली धान्यकं विल्वमूलं पाठा-
मूलं यमानी एषां मिलित्वा १ श. हृतं ४ श.
अम्लदधिमसु १६ श. चाङ्गेरीरसः १६श. । च.द. ।

चाङ्गेरीसदृशपत्रः । पुं । सुनिपक्षकाशके ।
कुष्ठनि शीक । भा.पू.१भ.शाकव. ।

चाटकैरः । पुं । चटकशिशो । वै.निघ. ।

चाटुकर्ता । पुं । पारावते । वै.निघ. ।

चाणक्य(मूलक)म् । स्त्री । चणकमूलीति
ख्याति मूलकभेदे । मूलाविशेष । मं धीरमूला
कं दीडमूलम् । गुणाः—उष्णं कटुकं रुच्यं दी-
पनं शुक्र पाहि कफघातकमिगुणघ्नं । रा.नि.व.७
चाण्डाला (लिनी) । स्त्री । लिङ्गिन्याम्
रा.नि.व.३ । र.सा.सं.रसमारकवर्गे ।

चातकः । पुं । तन्नामकपक्षिणि । फटिकज-
पाथी । हिं लोका । तन्नामं लघु शीतलं रक्तपि-
तकफघ्नम् अप्रिकारम् । राज. । हृत्थं बलपुष्टिदध
रा.नि.व.१६ ।

चातुर्जातकम् । स्त्री । समभागत्वगीलापवर्ध-
सरेषु । कुष्ठजक, एलाङ्ग, कुष्ठपत्र, नर्गर्षे

अप्रभातं । गुणाः—“चातुर्जातमिदं वर्षं वज्रि-
क विषापहम् ॥” रा.नि.व.२२ ।

चातुर्थी(थि)कः । पुं । चतुर्थेदिनभवविषम-
ज्वरभेदे । २दिन अञ्जुर अञ्जुर । “चातुर्थिकी दग्धं
यति प्रभावं द्विविधं ज्वरः । जहाभ्यां त्रैषिकः पू-
र्वं शिरसोऽनिलसम्भवः ॥” मा.नि. । “चातुर्थिकी
नाम गदी दाहणी विषमज्वरः । शीघ्रः सर्वथा
तूनां बलवर्णाग्निनाशनः । त्रिदोषजो विकारः
स्यादस्थिमज्जगतीऽनिलः । कुपितं पित्तमेवमु क-
फसैवं स्वरकारुतः । शीतदाहकरणीत्रिस्तिकालम-
नुवर्तते । स सन्निपातसम्भूतो विषमो विषमज्वरः ।
कर्हं कायस्य गृह्णाति यः पूर्व्वं सोऽनिलात्मकः ।
पूर्व्वं गृह्णात्यधःकायं श्लेष्मपूर्व्वज्वरश्च सः ॥” हा-
रीतः ।

चातुर्भद्र(क)म् । क्ली । कफाधिकपित्तश्लेष्मज-
रे योगभेदे । शुष्मी अतिविषा सुप्ता गुडूची चेति
चतुष्टये । “नागरातिविषा सुप्ता त्रयमेतन्निकावि-
कं । गुडूच्या भिक्षितं तच्च चातुर्भद्रकमुच्यते ॥”
रा.नि.व.२२ ।

चातुर्भद्रकपञ्चमूलम् । क्ली । तत्पञ्चमूली-
किरातादिगणकृते सान्निपातिकज्वरे योगविशेषे ।
सि.यो. ।

चातुर्भद्रावलेहिका । स्त्री । कासश्वासहरे
कफघ्नोऽवलेहभेदे । “कटफलं पौकंरं शङ्खौ लण्णा
च मधुना सह ।” “वनलण्णाश्वाशङ्खौचूर्णं चोद्रेण
संयुतं । शिशीर्ज्वरातिसारघ्नम् ॥” च.द. ।

चान्द्रम् । क्ली । रौप्ये । पुं । चन्द्रकान्तमणौ ।
ह.च. ।

चान्द्रकम् । क्ली । शुण्ड्याम् । रा.नि.व.६ ।

चान्द्रा । स्त्री । अतिविषायाम् । आ०ते० ।
रा.नि.व.६ । [नि.व.६ ।

चान्द्राख्यम् । क्ली । चान्द्रके । आ० । रा.

चान्द्री । स्त्री । सीमराख्याम् । पेशाशां ।
त्रैतकष्टकाख्याम् । रा.नि.व.४ । [जटा. ।

चाप(व)पटः । पुं । पियालहवे । पेशाशां ।

चामरः । पुं । चमरीहवे । गण्डस्थले । गीत ।
मे. । शयिपथे । वै.निघ. । चमरीलोमयजने । त-
हापुगुणाः—बीजकारः नक्षिकादिवारकश्च । राज.

चामरपुष्पः (कः) । पुं । गुवाकहवे । आब-
हवे । केतकहवे । केशाशां । (कः) काशे ।
केशे शां । मे. ।

चामरा (री) । स्त्री । चामरे । अ.टी.भ. ।
(री इत्) पुं । चवे । चिका. ।

चामली । स्त्री । अन्नमण्डे । प.सु. ।

चामीकरम् । क्ली । सुवर्णे । रा.नि.व.१२ ।
धुलूरे । अम. । नागकेशरपुष्पे । प.सु. ।

चाम्येयः । पुं । क्ली । नागकेशरहवे । नागेश-
श्च गीह । रा.नि.व.६ । चम्पकहवे । टीपत्र
गीह । प.सु. । च.द.वा.व्या.चि. । पद्मकेशरे ।
भा. । सुवर्णचम्पके, नागचम्पके । नागेशश्च टी-
पा । वै.निघ. । क्ली । स्वर्णे । चिका. ।

चाम्येयकम् । क्ली । किञ्चुके । पद्मकेशर ।
रा.नि.व.१० ।

चारम् । क्ली । कृत्रिमविषे । ह.च. ।

चारः (कः) । पुं । पियालहवे । अख्य बीजं
‘चारदाना’ इत्युच्यते । पेशाशां । देशात्र वौ-
खटक छात्रदाना, पेशाशां वौख कटः । स चार-
ली । कं चारवीज । गुणाः—पक्वं फलं हृष्यं गौर्धं
गुह । तबीजं मधुरं हृष्यं पित्तदाहघ्नश्च । रा.नि.
व.११ ।

चारटिका (टी) । स्त्री । नीलीनामक्षुपे ।
नील गीह । रा.नि.व.४, पेशाचष्टे । नलीनाम-
गन्धद्रव्ये । रा.नि.व.१२ । गुञ्जायाम् । वा.उ.इ.६
अ. । भा.उपदेश चि. । (टी) स्थलपद्मिण्याम् ।
शृणपद्म । वा.उ.६ अ., च.द.उ.व्या.चि. महापैशा-
चष्टे । भूय्यामलक्याम् । रा.नि.व.५ ।

चारणी । स्त्री । करवीरपुष्पहवे । स्थलपद्मिण्यां ।
शृणपद्म । वै.निघ. ।

चारवायुः । पुं । शीतलसुरभिवाते । चिका. ।

चारवीजम् । क्ली । पियालबीजे । पेशाशां वि-
चि । हि चारदाना । रा.नि.व.११ ।

चारिणी । स्त्री । करुणीपुष्पहवे । रा.नि.व.१० ।

चारिवा । स्त्री । तिलिङ्गीहवे । शर. ।

चारिलः । पुं । शश्चातिनि । म.भा.त्रि. । सु.
म.७ अ. ।

चारिवाक् । स्त्री । अजयंशाम् । वै.निघ. ।
 चारी । स्त्री । हिलनीचिकायाम् । शि० ।
 भा.पू.१.भ.भाकव. । [शालतरी । वै.निघ. ।
 चारु । स्त्री । पद्मकाष्ठे । केशरी । कूङ्गम् । पुं ।
 चारुक् । पुं । शरबीजे । गुणाः — “चारुकी
 मधुरी रुची रक्तपित्तकफापहः । शीतलो लघुह-
 ल्यश्च कषायो वातकीपनः ॥” भा.पू.१.म.धान्यव. ।
 स्त्री । रक्तचन्दने । वै.निघ. ।
 चारुकेश(स)रा । स्त्री । नागरसुलायाम् ।
 तरुचीपुष्पे । रा.नि.व.१० ।
 चारुकेशा । स्त्री । वनमल्लिकायाम् । वै.निघ. ।
 चारुदर्शनः । पुं । मल्लवत् । पाकूङ्ग गाह्य ।
 मद.व.५ ।
 चारुदारुः । पुं । मल्लवत् । वै.निघ. ।
 चारुधाम । स्त्री । आधरिद्रायां । वै.निघ. ।
 चारुनालकम् । स्त्री । रक्तपत्रे ।
 चारुपत्रिका (ची) (र्णी) । स्त्री । प्रसारि-
 ख्याम् । गङ्गुडांशुनिश । रा.नि.व.५ । मद.व.१ ।
 चारुफला । स्त्री । द्राक्षालतायां । रा.नि.व.११ ।
 चारुमोदा । स्त्री । पीतयूथिकायां । वै.निघ. ।
 चारुयूथी । स्त्री । शुक्रयूथिकायां । वै.निघ. ।
 चारुव्रतम् । स्त्री । खड्गे । वै.निघ. ।
 चारुलोचनः । पुं । हरिचे । चिक। ।
 चारुवर्तिनी । स्त्री । लाक्षायां । वै.निघ. ।
 चारुवचः । पुं । मल्लवत् । मद.व.५ ।
 चारुशिला । स्त्री । रत्ने । चिक। ।
 चालः । पुं । स्वर्णभूषपचिणि । वै.निघ. । द-
 न्तचालरीगे । [खानान्तरनयने । सु.सु.७७. ।
 चालनम् । स्त्री । पिप्पे । वै.निघ. । खानात्
 चापः (सः) । पुं । तन्नामकपचिणि । कि०७ ।
 (पयापये) । च. । स्वर्णचातके । ८१गा०५७ । वा
 नीलगन्धे पाथी । च.टी.भ. । (सः) रची । मी. ।
 चाशुक् । पुं । दिनिश्वत् । प.सु.५ ।
 चिकः (कः) । पुं । कुहन्द्याम् । हूँचा ।

चिक। । (कस्) स्त्री । गुवाके । चिकि शूपात्रि ।
 वै.निघ. । [चमेदे । चिक। ।
 चिक(कु)रः । पुं । केशे । रा.नि.व.१८ । ह-
 चिकित्सकः । पुं । वैद्ये । रा.नि.व.२० । स
 द्विविधः — एकः प्राणाभिसरः रोगहन्ता, अन्यः
 रोगाभिसरः प्राणहन्ता च ।
 चिकित्सा । स्त्री । रोगनिदानप्रतिकारः । “चि-
 कित्सा तप्यतीकारः ।” रा.नि.व.२० । “या क्रिया
 व्याधिहरणी सा चिकित्सा निगद्यते । याभिः
 क्रियाभिर्जायन्ते शरीरे धातवः सर्माः । सा चिकि-
 त्सा विकाराणां कर्त्तृ तद्विषजां मतम् ॥” भा. ।
 सा विधा यथा — “आसुरी मानुषी दैवी चिकि-
 त्सा त्रिविधा मता । शस्त्रैः कषायैर्लोहाद्यैः क्रम-
 चान्त्या सुपूजिता ॥” भैष. । सा च पुनरष्टधा —
 “कचिद्वर्धः कचिन्मैत्रं कचिदर्थः कचिदशः । क-
 र्माभ्यासः कचिद्वापि चिकित्सा नास्ति निष्फला ।”
 वैद्यकसंख्ये १७. । [श्रेष्ठे ।
 चिकित्साकलिका । स्त्री । वैद्यकसंग्रहवि-
 चिकित्साङ्गम् । स्त्री । चिकित्साया अङ्गमत-
 के, रोगी द्रुतो भिषक् चापुः द्रव्यं सेवकः सदी-
 पयच्छेति । भा. । [यापतिकृते ।
 चिकित्साक्षनम् । स्त्री । वैद्यकयन्त्रमेदे वि-
 चिकित्सादीपकः । पुं । धन्वन्तरिकृतचि-
 कित्सायन्त्रे । [कित्सासंर. ।
 चिकित्सादीपिका । स्त्री । वङ्गसेनकृतचि-
 चिकित्साप्राभृतः । पुं । वैद्ये । च.सु.१६७. ।
 चिकित्साप्राभृतसुपायनं यस्मिन् विषयः ।
 चिकित्सासूत्रम् । स्त्री । चिकित्सासंग्रहमेदे
 चिकित्सार्णवः । पुं । सदानन्दगुल्लकृतचि-
 कित्साशास्त्रे ।
 चिकित्सितम् । स्त्री । चिकित्सायां । २.भा.
 चिकित्स्यः । वि. चिकित्साहं । चिकि०गाः
 यो०गा । तद्गुणाः — “निजप्रकृतिवर्णाभ्यां युक्तं
 सत्त्वेन चक्षुषा । चिकित्स्यो भिषजां रोगी वैद्यश्च
 त्रौ जितेन्द्रियः ॥” भा. ।
 चिकूलः । पुं । दन्तीवत् । वै.निघ. ।
 चिकणः (पूगः) । पुं । पूगवत् । ७०गां

गाँछ । ली । पूगफले । रा.नि.व.११ । क्षिप्रव्यञ्जनादी । चिकण । अम. ।

चिकणा (णी) । ली । पूगफले । चिकि उ-गाँत्रि । रा.नि.व.११ । श.र. । [वै.निच. ।

चिकसः । पुं । यवचूर्णे । हे.च. । यवपिष्टके ।

चिका । ली । पूगफले । रा.नि.व.११ । See अकोटः ।

चिकिणा । ली । पूगहवे । वै.नि.च. ।

चिकिरः । पुं । सूचिकविशेषे । तद्वष्टे—“चिकिरं शरीरदुःखं शोफो हिक्कावमी तथा ।” सु.कल्प.६अ. ।

चिङ्गटः (ङः) । पुं । मन्त्रामेदे । (गोटाचिङ्गो, गन्ना चिङ्गी । गुणाः—“चिङ्गटस्तु गुरुर्ग्राही मधुरो बलवद्भेदः । मेदःपित्तासजिह्वी रीचनः कफवातलः ॥” राज.३प. । श.मा. ।

चिङ्गटी । ली । चद्रचिङ्गटे । शुषचिङ्गी । गुणाः—मधुरा हृद्या वातघ्नी गुरुः श्लेष्मकरी च । राज.३प. ।

चिचण्डः (ण्डा) (ण्डिका) । पुं, ली । (Trichosanthes anguinae.) फलशाकविशेषे । चिचिण्ण, चिचिण्ण । गुणाः—वातपित्तघ्नः कल्मः पथ्यः रुचिप्रदः श्लेपि हितः गुणैः पटीलत ईषहीनश्च । भा.पू.१भ.शाकव. । शीघ्ररोगे हितं पटीलायूनगुणः । मद. ।

चिचिः । पुं । चिचकहवे । गुणाः—दीपनः पाचनः आमपाचनश्च । शार्ङ्ग. ।

चिचिटिङ्गः । पुं । वायव्यकोटविशेषे । सु.कल्प.८अ. । See कोटः ।

चिञ्चा (ञ्चिका) । ली । (Tamarindus Indica.) Tamarind tree. तिलिङ्गीहवे । उट्टेडुग गाँछ । रा.नि.व.११ । मद.व.६ । नाङ्गी-चवल्पशाके, चुचुशाके । उट्टेडु । वै.निच. ।

चिञ्चातैलम् । ली । तिलिङ्गीबीजभवतैले । कैशेवौज्जेर तेल । गुणाः—कटुपाकं लीखनं वातकफघ्नं रुच्यं नातिशीतलं कषायश्च । रा.नि.व.१५ ।

चिञ्चाकम् । ली । (Rumex vesicatori-

us.) अन्नशाके । हूका शाक । चिञ्चासारि । उट्टेडुगेर अश्न । रा.नि.व.११ ।

चिञ्चासारः । पुं । (Rumex vesicatori-us.) अन्नशाके । हूका शाक । अन्नसारि । उट्टेडुगेर मार, अरवन् वा अश्न । गुणाः—अ-त्यन्तः वातघ्नः कफदाहघ्नः । शर्करामिश्रः स पि-तदाहकफघ्नश्च । रा.नि.व.११ । [२७अ. ।

चिञ्चितिका । ली । तिलिङ्गीहवे । च.सु.

चिञ्ची । ली । गुञ्जायाम् । कुँड । [निच. ।

चिञ्चुका । ली । चिञ्चोटके । उट्टेडुका । वै.

चिञ्चोट(कः) । पुं । (Marsilea den- tata.) चुचुचुपे, मुन्नाकतिलचुकसीरी मूलशाक-विशेषे । उट्टेडु । गुणैः कसेरुतुल्यः । भा.पू.१ भ.शाकव. । गुणाः—गुरुलम् अजीर्णकरत्वं शी-तललञ्च । राज.३प. । See चुचु. ।

चिटिका । ली । आरामशीतलायां । वै.निच. ।

चिङा । ली । खनामकदेवदारी । वै.निच. ।

चित्तम् । ली । मनसि । रा.नि.व.१८ ।

चित्तभ्रमसन्निपातः । पुं । खनामख्यात-सन्निपातज्वरविशेषे । यथा—“गायति ह्यति हसति प्रलपति विकृतं निरीकते मुञ्चेत् । दाह-व्याधयार्त्तां नरस्तु चित्तविभ्रमे ज्वरे भवति ॥” भा.स.१भ. । [च. । अम. ।

चित्तविप्लवः (भ्रमः) । पुं । उन्मादे । हे.

चिञ्चः । पुं । एरण्डहवे । उट्टेडुगाँछ । प.सु. सा.कौ.सिंहनादगुग्गुले । अशोकहवे । रा. नि.व.१० । जेतैरखे । रा.नि.व.८ । तरमुजि । उरमुज । लावपलिचि । वै.निच. । चिचकहवे । रा.नि.व.६ । उचिकविशेषे । सु.कल्प.८अ. । See उचिकः ।

चिञ्च(क)म् । ली । चिचके । तिलके । म. ।

चिञ्चकः । पुं । (Plumbago Zeylan- ca.) खनामख्यातचुपे । उट्टेडु गाँछ । चिं चि-ता । मं चिचक । तें चिचमुल्लु । उन्. रक्त-चिता, धुवचिता । स चिञ्चा शलाकषमदीन । तयोः रक्तएव प्रशस्तः । बाभटसु चिचिचं चिचक-माह चेतपीपुल्लषमदीन । “सुषार्ङ्गं चिचकः उचैः

श्रेयः पीतसितासितैः । यद्योत्तरं स गुणवान् बो-
धनाय रसायनम् ॥ वा.उ.१८७. । गुणाः—
कासयह्णीकफशोषघ्नः रुचः उष्णः कुष्ठशोथार्शः
कृमिघ्नः वातश्लेष्महरः श्लेष्मपित्तघ्नः पाके कटुकः
अधिकारः पाचनः लघुघ्नः भा.पू.१७. । एरण्ड-
हवे । हे.च. । श्वेतैरण्डे । अम. । तित्तिरपचि-
षि । तिष्ठति पाथी । मुचुकुन्दहवे । भूकृन्म ।
वै.निघ. । चित्रवर्णोपव्याघ्रे । छिद्रिवाव । मण्ड-
लिसर्पविशेषे । सु.कल्प.४७. । See सर्पः । शूर-
णे । शूरणमीदके ।

चित्रकजीवी । पुं । जीवके । वै.निघ. ।

चित्रकण्टकः । पुं । गोक्षुरके । वै.निघ. ।

चित्रकण्ठः । पुं । पारावते । जटा. । सारस-
पक्षिणि । वै.निघ. ।

चित्रकन्धरः । पुं । पक्षिविशेषे । वै.निघ. ।

चित्रकर्मा । पुं । तिमिश्रहवे । श.च. ।

चित्रकाण्डाली । स्त्री । गीनसबल्लगाम् ।
वै.निघ. ।

चित्रकाथलीहम् । स्त्री । शीघाधिकारे ।

चित्रकमूलग्रन्थीवासामालपर्णोद्भिन्धवगुडूचीतालपु-
ष्पाणां प्र. ६ ती. आरितलीहं यवहारः सौवर्च-
ललवर्णं पिप्पली विट् एषां प्र. चूर्णं ४ ती. गी-
मूत्रं २ श. एकत्र पचेत् । प्रचेयः मधु २ प. ।
मा. १ ती. सा.की. । [रा.नि.व.१८ ।

चित्रकायः । पुं । चित्रकव्याघ्रे । छिद्रिवाग ।

चित्रकुला । स्त्री । क्रुद्धदन्तीहवे । वै.निघ. ।

चित्रकृत । पुं । तिमिश्रहवे । अम. ।

चित्रकोलः । पुं । चाक्षनेधे । आञ्जनी । चिका. ।

चित्रगन्धम् । स्त्री । हरिताले । रा.नि.व.११ ।

चित्रगन्धा । स्त्री । शुकनासायाम् । शोभात्र ।
वै.निघ. ।

चित्रगुडिका । स्त्री । वातग्रहणायाम् । “चि-
त्रकं पिप्पलीमूलं द्वौ चारी लवणानि च । व्योषं
हृद्गजमीदाश्च चय्यचैकत्र चूर्णयेत् । गुडिका मा-
तुलुङ्गस्य दाडिमस्य रसेन वा ॥” च.द. । भा. ।

चित्रशोवः । पुं । सारसपक्षिणि । वै.निघ. ।

चित्रटम् । स्त्री । वक्त्रे । वै.निघ. ।

चित्रतण्डुलम् । स्त्री । विडङ्गे । प.सु. ।

चित्रतण्डुला । स्त्री । विडङ्गचुपे । रा.नि.व.६ ।

चित्रतनुः । पुं । लावपक्षिणि । वै.निघ. ।

चित्रत्वक् । पुं । भूर्जहवे । रा.नि.व.८ ।

चित्रदण्डकः । पुं । शूरणचुपे । उग गाङ् ।
र.सा.सं. । वनशूरणे । कापोसहवे । वै.निघ. ।

चित्रदेवी । स्त्री । महेन्द्रवाकणीलतायाम् ।
वड् भाकाल । रा.नि.व.३ ।

चित्रदेहः । पुं । लावपक्षिणि । वै.निघ. ।

चित्रनेत्रा । स्त्री । सारिकायाम् । शालिक
पाथी । हारा. ।

चित्रपत्रः । पुं । भूर्जहवे । वै.निघ. ।

चित्रपत्रकः । पुं । मयूरे । वै.निघ. ।

चित्रपत्रिका । स्त्री । द्रोणपुष्पाम् । यन्-
घवा । रा.नि.व.५. । पृथ्विपर्णाम् । चाकूनिश ।
वै.निघ. । कपित्थपर्णीहवे । र.मा. ।

चित्रपत्री । स्त्री । महाराष्ट्रीनामसुपे, जलपि-
पल्याम् । कैंडड । रा.नि.व.४ । पृथ्विपर्णाम् ।
वै.निघ. ।

चित्रपदा । स्त्री । गोधापदीलतायां । श.मा. ।

चित्रपर्णिका (र्णी) । स्त्री । पृथ्विपर्णां
चाकूनिश । जलपिपल्याम् । र.मा. । रा.नि.व.
४ । कर्णस्कोटालतायां । काण्ठफोडा । रा.नि.
व.३ । मन्त्रिठायाम् । प.सु. ।

चित्रपक्षः । पुं । वनकुट्टे । तित्तिरपक्षिणि
तिष्ठति पाथी । चिका. । जटा. ।

चित्रपाठी (ली) । पुं । चित्रके । वै.निघ. ।

चित्रपादा । स्त्री । शारिकायाम् । हारा. ।

चित्रपिच्छः (कः) । पुं । मयूरे । चिका.
च.चि.२७७. ।

चित्रपुङ्गः । पुं । शरे । चिका. ।

चित्रपुष्पी । स्त्री । शम्भुठायाम् । रा.नि.व.४
पुं । आमातकहवे । वै.निघ. ।

चित्रपृष्ठः । पुं । चटकपक्षिणि । हारा. ।

चित्रप्रिया । स्त्री । हरिताले । वै.निघ. ।

चित्रफलः (कः) । पुं । तरलुजहवे । चि-
का । (Mystus chitala.) चित्तलमत्स्ये ।
छिउल गांश्च । गुणाः—गुणः क्लादुः क्षिणः उष्यः
वल्ग्यश्च । राज.३५ ।

चित्रफला । स्त्री । महेन्द्रवाक्ष्याम् । वड् मां-
कां । लिङ्गित्याम् । हिं पञ्चगुडिया । रा.नि.व.
३ । चिर्भिंटायाम् । कण्टकाय्याम् । भा.४भ.पूलना-
यह चि. । वार्ताको । रा.नि.व.४ । पटीखे । मख्य-
भेदे । कनूरे गांश्च । श.र. । [चर्कहवे । श.र. ।

चित्रभानुः । पुं । चित्रकहवे । भज्जलकहवे ।

चित्रमेघजम् (जा) । स्त्री, स्त्री । काकोद-
म्बिकायाम् । रा.नि.व.११ । म.द.व.५ ।

चित्रमण्डलः । पुं । मण्डलिसर्पविशेषे । सु-
क.व.४५ । See मण्डली ।

चित्रमृगः । पुं । चित्रवर्णमृगे । च. ।

चित्रमेखलः । पुं । मयूरे । चिका. ।

चित्रयोधी (इन) पुं । चर्जुनहवे । रा.नि.
व.६ । खावपचिषि । वै.निघ. ।

चित्ररञ्जकम् । स्त्री । वस्त्रे । वै.निघ. ।

चित्रलता । स्त्री । मञ्जिष्ठयां । रा.नि.व.६ ।

चित्रला । स्त्री । गीरल्याम् । रा.नि.व.५ ।
राजिकायाम् । द्राहे । वै.निघ. ।

चित्रलेखिनी । स्त्री । तुलिकायाम् । हारा. ।

चित्रलोचना । स्त्री । शारिकापचिषि । कटा. ।

चित्रवदालः । पुं । मख्यभेदे । छिउल गांश्च ।
जटा. ।

चित्रवर्त्तिनी । स्त्री । शृङ्गकवीजे । वै.निघ. ।

चित्रवस्त्रिकम् । स्त्री । तरलुजफले । तत्र-
मुख । पुं । वदालमत्स्ये । छि.च. ।

चित्रवल्ली । स्त्री । महेन्द्रवाक्ष्यौलतायाम् ।
वड् मांकां । रा.नि.व.३ ।

चित्रवीजः । पुं । रत्नैरखे । (जा) स्त्री । वि-
षके । रा.नि.व.८ ।

चित्रवीर्यः । पुं । रत्नैरखे । रा.नि.व.८ ।

चित्रव्याघ्रः । पुं । चित्रकव्याघ्रे । रा.नि.व.१६ ।

चित्रशीर्षः । पुं । वायव्यकोटविशेषे । सु.क.व.
८५ । See कोटः ।

चित्रशोकः । पुं । चशोकहवे । वै.निघ. ।

चित्रसर्पः । मालुधानसर्पे । श.र. ।

चित्रसारा । स्त्री । हरितालि । वै.निघ. ।

चित्रक्षुपः । पुं । द्रोक्षपुष्पायाम् । वलवजिज्ञा ।
रा.नि.व.५ ।

चित्रांशुः । पुं । गुग्गुली । ज.द.१२५ ।

चित्रा । स्त्री । इन्द्रवाक्ष्याम् । त्रांशान्मशनी ।
दन्त्याम् । दन्तीमुखे । च.द.चपच्या.चि. । च.सू.४
५ । विडङ्गायाम् । विडङ्ग । मञ्जिष्ठायाम् ।
गोडुल्यायाम् । द्राक्ष गोमक । प.सु. । वड्द-
न्त्याम् । भा. । आखुकर्णौलतायाम् । मृषांकाणि ।
रा.नि.व.३ । वा.सू.१५५ । श्रुतयेस्याम् । रा.नि.
व.४ । द्रवन्त्याम् । रा.नि.व.५ । गण्डदूच्यायाम् ।
रा.नि.व.८ । [नि.व.१३ ।

चित्राङ्गम् । स्त्री । हरितालि । छिङ्गुले । रा.

चित्राङ्गः । पुं । चित्रकहवे । रत्नचित्रके । रा.
नि.व.६ । सर्पविशेषे । छिउलगां । रा.नि.व.१६ ।
हरिणविशेषे । गुणाः—“चित्राङ्गो वातशमनो हं-
हणो वलङ्कमतः । श्लेष्मलः कथितो वापि दुर्जरी
मेदवहेन ॥” अचि.२० । हथिके । दिष्ट । वै.
निघ. ।

चित्राङ्गा (ङ्गी) । स्त्री । मञ्जिष्ठायाम् । रा.
नि.व.६ । राजसुषय्याम् । गंशा कद्रवा । प.सु. ।
कर्णजलीकायाम् । रा.नि.व.१६ ।

चित्रान्नम् । स्त्री । खेचरात्रे । वै.निघ. ।

चित्रापूपः । पुं । अपूपविशेषे । छिठांहे पि-
ठा । चिका. ।

चित्रास्वररसः । पुं । यक्ष्यधिकारे । पार-
दः १ भ. ताव १ भ. गन्धकः १ भ. दिनं सदैवेत् ।
अथ हताभ्यन्ते लीङ्गपात्रे स्रष्टिना मङ्गरं पञ्चत्
लीङ्गदण्डेन चालयेत् । अवतार्य नीरककाथेन
दिनत्रयं भावयेत् । मात्रा १ मात्रा ।

चित्रायसम् । स्त्री । तीक्ष्णलोहे । रा.नि.व.११ ।

चित्राली । स्त्री । तिलकुसुमे । [चिका. ।

चित्राक्षी । स्त्री । शारिकायां । भाजिकपांथी ।

चिचिकः । पुं । चैवमासि । श.र. ।

चिचौदनम् । स्त्री । विचित्रानि । चैवज्ञान ।

चिन्तामणिसत्तुमुखः । पुं । वातस्यापी र-
सः । रससिन्दूर २ तो. लौह १ तो. अभ १ तो.
स्वर्ण ॥० तो. द्रुतकुक्षारीरसेन समर्थ एरुष्यपत्रै-
रात्रेण धान्यमध्ये ३ दिनं स्थापयेत् । भेष. ।

चिन्तामणिरसः । पुं । लौहज्वर रसः । ह-
रितालं शक्तिचूर्णे (वा तालचूर्णे) तुल्यत्वं समभागं
जलेन पिष्टा चक्रिका कार्या । अथ शरावसेपुटे
गजपुटेन रात्रौ पचेत् । र.सा.सं. । [कोषः ।

चिन्तिङा (ङी) । स्त्री । तिलिङ्गा । हि.

चिन्तः । पुं । चिन्तनम् । चीना धान । श.च. ।

चिपिटः । पुं । चपल्य नेत्ररीगविशेषः । उ-
न्मत्तः पिष्टौ श्लोश । ज.द.३०च. । चिपीटके ।
टिङ्गा । हे.च. ।

चिपिटकः । पुं । पृथुके । टिङ्गु । हि. बुद्धा-
विका. । गुणाः—गुरुः क्षिप्तः ईहणः कफवर्द्ध-
नश्च । राज. । See पृथुकः ।

चिषिटा । स्त्री । गुष्ठासिनीहवे । रा.नि.व.
४. वनकुसुमे । वै.निच. ।

चिपुटः । पुं । चिपिटके । रुद्रकीषः ।

चिप्पटम् । स्त्री । वस्त्रे । वै.निच. ।

चिप्यः । पुं । नखमांसयित्कृद्गरीमे । आङ्-
ल. हाँड़ा । वेङ्गवा इति भा.स.४४. । चिप्यलच-
चं—“नखमांसमधिहाय वातः पित्तञ्च देहिनो ।
करोति दाहप्राको च तं व्याधिं चिप्यमादिशेत् ॥”
सु.नि.१३च. ।

चिमः । पुं । पट्टशक्ते । पाणिनीय. । श.सा. ।

चिमिः (कः) । पुं । तिमिमस्त्रे । पट्टशक्ते ।
श.सा. । शुकपचिषि । श.र. ।

चिमिचिमिः । स्त्री । वातजपीकायाम् । भि-
न्निनीति लोके ।

चिरम् । स्त्री । स्वर्णं । वै.निच. । [जटा. ।

चिरजीवकः । पुं । असहवे । जीवकाहवे ।

चिरजीविनी । स्त्री । शाल्मलीहवे । वै.निच. ।

चिरजी(स्त्री)वी । पुं । जीवके । रा.नि.व.

५. शाल्मलीहवे । रा.नि.व.८. काके । मे. ।
हे.च. । सङ्कायाम् । पिङ्गि. ।

चिरज्वरः । पुं । दीर्घकालानुबन्धज्वरः । वा.
चि.१च. । वरुचः । [नि.व.१८. ।

चिरटी । स्त्री । प्रातरज्ज्वायां स्त्रियि । रा.

चिरतिक्तः । पुं । किराततिक्तके । चिराता ।
श.र. । (क्रा) स्त्री । तिक्तकर्षटिकायाम् । ति-
क्ताकुड्डी । वै.निच. ।

चिरन्तनम् । स्त्री । पुष्करमूले । वै.निच. ।

चिरपत्रकः । पुं । रुद्रसर्जहवे, लघुशालहवे ।
वै.निच. । [जाम. वै.निच. ।

चिरपत्रा (ची) । स्त्री । भूमिजम्बूहवे । दन

चिरपचिका । स्त्री । पुषुशक्ते । वै.निच. ।

चिरपर्णः । पुं । सर्जहवे । शाल गीह. । वै.
निच. । [चि. चिरकालिन पक्षे रीमे ।

चिरपाकी । पुं । कपित्थहवे । रा.नि.व.११ ।

चिरपुष्पः । पुं । वकुलहवे । रा.नि.व.१० ।
चिरपोटा । स्त्री । वाक्कमेदे । वेदूशविट्म-
य. । वै.निच. ।

चिरमेही । पुं । गर्दभे । चिका. । हे.च. ।

चिरम्भषः । पुं । चित्रपचिषि । टिल पाथी ।
चिका. ।

चिरविष्वः (कः) । पुं । करजहवे । उदर-
कृशश्च । रा.नि.व.८. । च.सू.४च. । सु.चि.२च. ।

चिरा । स्त्री । खनामस्थानगन्धद्वये । टिङ्गा
मेवदाकृ. जलीकायाम् । जौंक. । वै.निच. ।

चिराटिका । स्त्री । चेतपुनर्नवायाम् । ज्ञेय-
पूणा । रा.नि.व.८. । लीहचटकायाम् । भेष.य-
लचि.विद्याचराधे । चटिकायाम् । पांठाङ्गी ।
वैद्यकसंयहः ।

चिरातच्छदा । स्त्री । कदलीहवे । वै.निच. ।

चिरातिक्तः । पुं । चिरतिक्तके । चिराता ।
श.र. । [वै.निच. ।

चिरायुः । पुं । तालहवे । रा.नि.व.८. । काके ।

चिरिः । पुं । चित्रपचिषि । टिल पाथी ।
वै.निच. । शुकपचिषि । टिङ्गा पाथी । चिका. ।

चिरिटी । स्त्री । प्रतुदपचिह्नविशेष । अ.सू.२०५ ।

चिरिण्टी । स्त्री । अक्षपुण्याम् । रा.नि.व.१ ।
युवत्यां । मे. ।

चिरिपचः । पुं । अक्षकारवेत्ते । वै.नि.च. ।

चिरिस्त्रः । पुं । सङ्गमस्थभेदे । वै.नि.च. ।

चिरिविस्त्रः । पुं । करस्त्रहरे । उद्भूत करस्त्र ।
अ.टी.भ. ।

चिरु । स्त्री । बाहुसम्पत् । अ.च. ।

चिर्मिटी । स्त्री । राजसुषय्याम् । गङ्गा कन्या ।
प.सु. । फलशाकविशेष । कंकूड़, गोमूक, कु-
ण्टा । हिं भुजुर । सं विलवेधाकं अरभिके । गुणाः
—वाल्मे तिका ईषदस्त्रा च, पाके दीपनी । शु-
क्ला रुचा श्लेष्मवातारुचिघ्नी जायघ्नी रोचनी दी-
पनी च । रा.नि.व.७ । “चिर्मिटं सधुरं रुचं गुरु
पित्तकफापहम् । अनुषं वाहि विटभि पक्कम् पृ-
थु पित्तम् ॥” भा.पू.१२.आखव. । पुष्यच चि-
र्मिटश्चैव दोषत्रयहर्त्रं स्मृतं । अपक्वं जीर्णकफकृत्
पक्वं किञ्चिद्विशिष्यते ॥” अत्रि.१६५ ।

चिर्मिटः । पुं । स्त्री । चिर्मिटिकायाम् । कुटो ।
रा.नि.व.७ ।

चिर्मिटा (टिका) (टी) । स्त्री । चिर्मिठ्या-
म्, कर्कटिकायाम् । कुटो, कंकूड़ । रा.नि.व.७ ।

चिलमीलिका । स्त्री । खद्योते । मे. ।

चिलि(ली)चि(ची)मः (मिः) । पुं । मत्स्या-
भेदे । ननां (नला), वेलां (वेला) गुड् गुडि गाह् । स-
लघुः रुचः अनभिष्यन्दी वातकरः कफघ्नश्च ।
चैत्रमीने । छा.१ गाह् । गुणाः —लघुः रुचः अ-
नभिष्यन्दी वातवर्धकः कफघ्नश्च । राज.१५. । अ.
टी.भ. । इच्छाके । अ.७ला गाह् । भ. ।

चिलिमीलकः (लिका) । पुं । स्त्री । चि-
लिविममसो । अ.टी.भ. । [वै.नि.च. ।

चिलिस्त्रः । पुं । स्रवणवे । पांकूड़ गाह् ।

चिस्त्रः । पुं । तन्नामकपचिह्न । तिल पांसी ।
अयं प्रसङ्गजातीयः काकसमगुणः । स.सू.४६५ ।
चन्द्रमठवे । वै.नि.च. । क्षिप्रनेत्ररोगे । अम. ।

चिस्त्रका । स्त्री । क्षिप्रिकायाम् । अ.च. ।

चिस्त्रभस्त्रा । स्त्री । नखीनामकद्रव्ये । अ.र. ।

चिस्त्रिः (क्षि(स्त्री)का) (स्त्री) । स्त्री । ख-
नामख्यातपचशाके, लघुपचनौरक्षान्तके । नांता
वेढा शाक । हिं चिस्त्रारी । सा विधा नेतर-
क्षग्रनकभेदेन । नेतचिस्त्रीगुणाः — सधुरा अक्षारी
शीतला चिदीघ्नी पथ्या ज्वरघ्नी च । इयं भाभी-
रघीतीरे ख्यता । रक्तचिस्त्रीगुणाः — वायुक्षतुष्ण
सलवण्य श्लेष्मपित्तघ्नी प्रमेहसूत्रक्षत्रघ्नी पथ्या रु-
चिरा च । ग्रनकचिस्त्रीगुणाः — कटुः तीक्ष्णा क-
क्षूघ्नी व्रणघ्नी च । रा.नि.व.७ लघुपची तु चिस्त्री
या सा वायुक्षसमा मता । च.द. । “तद्विस्त्री तु
विशेष वातपित्तकारिणाम् ॥” अत्रि.१६५ ।
स्त्रीप्रध्वे । चिस्त्रपचिह्नि । गोमां तिल, मत्स्य ति-
ल । वै.नि.च. । क्षिप्रिकायाम् । अ.र. । सुवि ।
रा.नि.व.१८ ।

चिविः (वुः) । पुं । चिवुके । जटा. । भ. ।

चिविटः । पुं । चिविटे । अ.टी. ।

चिविस्त्रिका । स्त्री । शाकपचविशेष । सं कं
चिविलि । किरुगोलि । गुणाः — कटुः कषाय
ज्वरे अतिसरे च हिता रसायनी च । रा.नि.व.५ ।

चिवुकः । पुं । मुचुकन्दकवे । रा.नि.व.१० ।
हो । ओठावरभागे । शू.ति । रा.नि.व.१८ ।

चिह्नम् । स्त्री । रूपे, लक्षणे । अ.टी.भ. । “ल-
क्षणं चिह्नमाकृतिः ।” मा.नि. ।

चिह्नधारिणी । स्त्री । श्यामालतायां । अ.च. ।

चिह्नः (कः) । पुं । वृचविशेष । चिह्ना ।
हिं चिह्नश्च । गुणाः — “चिह्नको वातनिर्हारः श्ले-
ष्मघ्नी धातुप्रदिकृत् । आग्नेयो विषवदस्य फलं स-
म्यनिर्मुदगम् ॥” भा. ।

चीडा । स्त्री । खनामख्यातदेवदारुविशेष । सा
पश्चाद्देशीया अतिसुगन्धिः । ठीड़ा देवदारु,
गुरुद्रवविशेष । गुणः — कटुष्णा कासघ्नी दी-
पनी, अतिसेविता पित्तघ्नमहरा । रा.नि.व.११ ।

चीडागन्धः । पुं । श्रीवेदनामकगन्धद्रव्ये । रा.
नि.व.११ ।

चीनम् । स्त्री । शीषके । पुं । लौहविशेष ।
डोक्र (लोह) हरिणभेदे । मे. । चटिकाशीनगुणे

शालिधान्विशेषे । चीनांशोऽत्र । अ.सू.१७७. ।
अपाङ्गवन्धनमर्धे । सु.सू.१८७. ।

चीनकः । पुं । काककङ्गी । कांशी शनिवि-
शेषः । गुणाः—शोषणं वायुवर्धनं पित्तशेषघ्नं व-
नघ्नं । रा.नि.व.१६ । कङ्कुसमगुणः । भा. । धूग-
के । चीनकपूर्वः । चीनेन कपूर्वः । रा.नि.व.१२ ।
चीनकर्कटिका (टी) । स्त्री । कर्कटोविशे-
षे । चीनां कौकूडः । वै.निघ. ।

चीनकपूर्वः । पुं । खनामख्यातकपूर्वः । चीनेन
कपूर्वः । गुणाः—तिक्तः कफक्षयकुष्ठकण्डूविनिह-
रः कटुतिक्त ईषच्छीतः पाचनघ्नः । रा.नि.व.११ ।

चीनजम् । स्त्री । तोष्णकौष्ठे । रा.नि.व.१३ ।

चीनपिष्टम् । स्त्री । सौसके । रा.नि.व.१३ ।
सिन्दूरः । हे.च. ।

चीनवन्धः । पुं । अपाङ्गवन्धनविशेषः ।
चीरा कांश्च । बहुभिशीराभिर्भती यन्धिवन्धन-
हितशीराभिरेव वेष्टिताभिर्वन्धनयुक्तश्चीनवन्धः ।
ड. । “चीनवन्धं विजानीयात् चीराभिर्बहुभिर्भतं”
इति लक्षणम् । [व.१३ ।

चीनवङ्गम् । स्त्री । शोषके । शि.म. । रा.नि.
चीना (काः) । स्त्री, पुं । चीनकर्कट्याम् । स-
ज्वरसे । धूना । वै.निघ. ।

चीनाकर्कटी । स्त्री । चित्रकूटदेशप्रसिद्धखना-
मख्यातकर्कटिकायाम् । चीना कौकूडः । गुणाः—
रुच्यं शीतलं पित्तदाहशोषघ्नं मधुरं तमिदं हृद्य-
म् । रा.नि.व.७ । [शिष्टद्वये । भेष.वाज्जी. ।

चीनीचापः । पुं । तोपचीनी इति ख्याते व-
चीरम् । स्त्री । वल्कले । गीच्छरं छातः । जी-
र्णवस्त्रखण्डे । (सुभूतिः) । सौसके । हे.च. । गोल-
ने । मे. । [चुचुशाकि । रा.नि.व.७ ।

चीरपत्रा (त्रिका) । स्त्री । विज्ञीशाके ।
चीरपर्यः । पुं । सर्व्वहवे । शीलं गीह । रा.
नि.व.६ ।

चीरिः । स्त्री । नेत्रांशुके । श.र. ।

चीरिका (री) । स्त्री । क्षिप्राम् । हे.च. ।

चीरितच्छदा (पत्रिका) । स्त्री । पाण्ड-
शाके । पाण्डः शीतः । भा. ।

चीरकम् । स्त्री । संतर इति ख्याते फले । गु-
णाः—रुचिकरं दाहकरं कफकरं पित्तकरं अ-
नघ्नं । राज.३प. ।

चीर्यपर्यः । पुं । निम्बहवे । खर्जूरहवे । मु. ।

चीलिका । स्त्री । चीरिकायाम् । श.र. ।

चीलका । स्त्री । क्षिप्राम् । श.र. ।

चीलिका । स्त्री । चिल्लीशाके । वै.निघ. ।

चीवरम् । स्त्री । शाकविशेषः । उष्णः ।

चुकम् । स्त्री । Distilled vinegar, अन्न-
काञ्जिकविशेषः । मिरकः । “विनष्टमन्नं मयं वा मधु-
रदवः पुनः संक्षितचुकम् ।” शार्ङ्ग. । गुणाः—
तिक्ताक्षं स्वादु कफपित्तघ्नं नासारीगणेशरीरोगदु-
र्गन्धघ्नम् । रा.नि.व.१५ । सस्मानविशेषः । मधु-
सूक्तः । “यन्मस्तादि शची भास्ते सगुडचौद्रकात्रि-
कम् । यथर्चं धान्याशिश्यं सुक्तं चुकं तदुच्यते ॥”
प.प्र.३ख. । “गुडमाचिकधाम्याभ्रमसस्त्रुद्विगुणं क-
मात् । संशान्तिं चुकसिद्धार्थं किञ्चित्समधुकांति-
तम् ॥” तोड्. । हवाक्षे, मद्यार्द्रके । शश. आं. ।
रा.नि.व.६ । जटा. । चुकवास्तूकनामपत्रशाके ।
हूका वेतो । मं चुकावडिलि । भाववती, उ-
लिककौत इति कर्षाटदी ख्यातम् । गुणाः—अ-
न्नपत्रं लघु उष्णं वातगुल्फघ्नं रुच्यं दीपनं पथ्यम्
ईषपित्तकरम् । रा.नि.व.७ । अन्नवेतसे । भा. ।

चुकः । पुं । अन्नरसे । अन्नपालके । टक ११-
लः । प.सु. । अन्नवेतसे । मद.व.६ ।

चुककम् । स्त्री । चुके । हूका पाण्डः । प.सु. ।
गुणाः—दुर्जरं मिदं वातघ्नं पित्तकरं गुह्यम् ।
राज.३प. । पुं । अन्नवेतसे । वै.निघ. ।

चुककेतुः । पुं । अन्नवेतसे । वै.निघ. । [६ ।

चुकचण्डिका । स्त्री । तिलिङ्गीहवे । मद.व.

चुकफलम् । स्त्री । हवाक्षे । आम्बु. । रा.
नि.व.६ । [पाण्ड. । भा. ।

चुकवास्तूकम् । स्त्री । महाजवास्तूके । हूक

चुकवेतसः । पुं । अन्नवेतसे । वै.निघ. ।

चुकवेधकम् । स्त्री । काञ्चीविशेषः । मिरकः
रा.नि.व.१० । [वै.निघ.

चुकशाकाः । पुं । चुकपालके । हूका पाण्डः

९। रक्तगुञ्जायाम्। वै.निष.।

चूडाञ्जलम् । स्त्री । वृक्षाक्षे । रा.नि.व.६ ।

चूडालम् । स्त्री । सक्तके । श.र. । स्त्री । चेत-
गुह्यायाम् । रा.नि.व.२ । उच्यतायां । अम. । अ.
द.१२५. । नागरसुखायाम् । रा.नि.व.६ ।

चूतः (कः) । पुं । आसह्ये । रा.नि.व.११ ।
पायी । श.र. । कृपे । मे. ।

चूर्णः । पुं, स्त्री । चक्षुषकुनि । उं.ङ. । “चूर्ण-
न्तु वक्षुभिः चक्षुः ।” अम. । रा.नि.व.२० । खच-
र्ण — “अत्यन्तशुष्कं यद्व्यं सुपिष्टं वस्त्रगालितम् ।
तस्याचूर्णं रजः चीदस्तन्मात्राकर्षसन्निता । चूर्णे
गुडः समो देयः शर्करा द्विगुणा भवेत् । चूर्णेषु भ-
र्जितं हिङ्गु देयं नोत्क्रोदकमवेत् । लिङ्गिचूर्णे द्रवेः
सर्वैः घृताद्यैः द्विगुणोन्मितैः । पिबेच्चतुर्गुणैरेव चू-
र्णमाखीडितं द्रवेः ॥” शार्ङ्ग.६५. । चारविशेषे ।
छन् । गुणाः—वातश्लेष्मघ्नः मेदोघ्नः । शङ्खचूर्णगु-
णाः—कटुः चारः उष्णः कृमिघ्नश्च । राज. । चूर्ण-
जलगुणाः—“सदुग्धं चूर्णसलिलं मधुमेहं हितं
मतं । अश्वपिप्ते च शूले च पथ्यमय्यौषधश्च तत् ॥”
तत्कारणविधिः—“चतुःकर्षमिमे चूर्णे तोयपञ्चश-
रावके । क्षिप्ते चूर्णोदकं तस्याग्राह्यइत्यसंख्यतम् ॥”
अत्रिः ।

चूर्णकः । पुं । भट्टतण्डुलकृतपिष्टे । वै.निघ. ।
षट्कधाग्नयेदे । स त्रीहर्हो न गुणः । सु.सू.४६
अ. । च.सू.२७अ. । धान्यज्वरे । गजवेद्यकम् । स-
क्तौ । छात्र. । त्रिका. । स्त्री । गुह्यायां । उं.ङ. ।
च.इ.१०अ. ।

चूर्णकौलः । पुं । अश्वत्थ पादरीगमेदे । “स-
ञ्जचूर्णतलवेव चूर्णकौलः ।” अ.द.२८अ. ।

चूर्णकुन्तलः । पुं । अलके । अम. ।

चूर्णखण्डः । पुं, स्त्री । कण्डरे । कौ.कट्ट. ।
सुविम् । हारा. । [१२] भा. ।

चूर्णपारदः । पुं, स्त्री । हिङ्गुले । रा.नि.व.

चूर्णवज्रम् । स्त्री । वैक्रान्तमणौ । रा.नि.व.११ ।

चूर्णमशी । स्त्री । मसीविशेषे । कृष्णसर्पो द-
क्षमानो यदा कृन्तलं गच्छति तदा चूर्णमसीत्युच्य-
ते । सु.वि.८अ. । [नि.व.७ ।

चूर्णशकाङ्कः । पुं । गौरसुवर्णशके । रा.

चूर्णाञ्जनम् । स्त्री । त्रिविधाञ्जनात्यन्तमे अञ्ज-
ने । उं.ङ. काञ्जल. भा. ।

चूर्णिः (णी) । स्त्री । कपर्दके । उषा. । मे. ।

चूर्णिका । स्त्री । सक्तौ । छात्र. ।

चूर्णितम् । स्त्री । तन्नामककाण्डभण्डेऽस्थिभङ्ग-
रीमे । See भण्डम् ।

चूर्धरः । पुं । चक्षुभके । रा.नि.व.५ ।

चूलः (कः) । पुं । केशे ।

चूलिकम् । स्त्री । लोचिकायाम् । नृषी । श.
अ. । गुणाः—याहि वातश्लेष्मघ्नं पाके किञ्चिदक्ष-
कारि रुचम् आमयइषीकासघ्नश्च । वैद्यचन्द्रिका ।

चूलिका । स्त्री । हस्तिकर्णमूले । अम. ।

चूलिकालवणम् (चारः) । स्त्री । चुल्लि-
कालवणे । नकुल.१२अ. । वै.निघ.२भ.अश्व.वि.
राजवल्लभरसे ।

चूषणम् । स्त्री । चोषणे, पाने । रा.नि.व.२० ।

चूषा । स्त्री । चूषणे । कल्यायां । का.इ.द.डि ।
अम. ।

चेउलपूगम् । स्त्री । कोङ्कणदेशख्याते पूगफल-
विशेषे । रा.नि.व.११ । See अकोटः ।

चेतः । स्त्री । चित्ते । अम. ।

चेत(न)की । स्त्री । हिमालयजन्निशिरहरीत-
क्याम् । प.सु. भा. । See हरीतकी । जाल्याम् ।
जाती कुल । रा.नि.व.१० ।

चेतनः । पुं । मनुष्ये । आत्मनि । रा.नि.व.१८ ।
स्त्री । त्रिशिरहरीतक्यां । भग्नातकवृक्षे । वै.निघ.

चेतनाधिष्ठा(स्या)नम् । स्त्री । हृदये । च.
भा.७अ. । [नि.व.११ ।

चेतनिका । स्त्री । चेतकीहरीतक्याम् । रा.

चेतनीया । स्त्री । चट्टी । शक्ति । रा.नि.व.५ ।

चेतिका । स्त्री । जातीपुष्पवृक्षे । वै.निघ. ।

चेदारः । पुं । सरटे । वै.निघ. ।

चेलकालकम् । स्त्री । गुवाकपुष्पलवि । उं.गोत्रि
कूलेन वाक्.डा. । च.द.वा.व्या.वि. । “व्याघ्रीव-
चाचेलकालकम् ॥”

चेलानः (लः) । पुं । लतापणसे । उरभूज । चिका । गुणाः—गुरु मधुरं विष्टम्भि कफवातकरुच । राज. १५. ।

चेलीमः । पुं । मल्लविशेषे । वै. निघ. । [श. च. ।

चेष्टकः । पुं । तपस्त्रिमस्यै । तपुमि ग्राह् ।

चेष्टा । स्त्री । काविकव्यापारि । आयासि । बाष्पनः शरीरप्रवृत्तौ । [नि. व. २०. ।

चेष्टानाशः । पुं । इन्द्रियस्त्रापि । प्रलये । रा. ।

चेष्टितम् । स्त्री । चेष्टायाम् । मे. । [व. २०. ।

चेतन्यम् । स्त्री । चेतनायाम् । प्रकृतौ । रा. नि. ।

चेतसष्टतम् । स्त्री । उन्मादि घृतविशेषे । पाठः—

“पञ्चमूल्यावकाशमर्थो व्याघ्रैरख्यविहङ्गलाः । मूर्त्तां शतावरी चेति ज्ञायेद्विपलिकैरिमेः । कल्याणकस्य चाङ्गेन तद्वत्तं चेतसं ज्ञतम् । सर्वचेतोविकाराणां शसनं परमं मतम् ॥” काशार्थ—कण्टिकाग्रौ, मालपानि, वृहती, चाकुल, गौकुर, वेलङ्गल, शोवाङ्गल, पाकुलङ्गल, गणिरिङ्गल, रामा, एरुङ्गुल, तेउङ्गु, वेलङ्गु, मूर्त्ता, शतमूर्त्ता, अत्रोत्के २ प. कुल ७४ अ. शे. १७ अ. श्रुत ४ अ. । कशार्थ—राथालश, शी, त्रिफला, रेणुक, देवदारु, एलाङ्गुल, मालपानि, तगरपाङ्क, हरिद्रा, दाङ्गुल, अनङ्गुल, श्यामालता, शिग्रु, नीलोत्पल, एलाइड, मङ्गिठा, मङ्गी, माङ्गि, नागेश्वर, तानीशपत्र, मालतीकुल, विङ्गुल, चाकुल, कुङ्ग, रङ्गुल, पद्मकाष्ठ अत्रोत्के २ तो. २ मा. ४ अ. । सा. को. भैष. च. द. भा. ।

चेत्यद्रुः (मः) (वृक्षः) । पुं । चयत्यद्रुसे । प. सु. । रा. नि. व. ११ । र. मा. ।

चैवः (कः) । पुं । चिजाललवपुक्तमासि । अम. ।

चैववृक्षः । पुं । आसहवे । वै. निघ. ।

चोक(ख)म् । स्त्री । स्वर्णचौरीमूलि । शेराल-कौटार मूल । “कटुपर्णी हैमवती हैमचौरी हि मावती । हैमाहा पीतदुग्धा च तन्मूलं चोकमुच्यते ॥” भा. ।

चोचम् । स्त्री । लघि । गुडचक । र. मा. ।

(सर्वसोभद्रसे) । कदलीफलै । (हारमुन्दती) ।

नारिकेलि । भा. । तालफलै । भ. । पचे । (कुङ्कुम-द्रु) । चर्मणि । धरणिः । वल्कलि । लत्रङ्गे । हीप-खर्जूरै । वै. निघ. । सुक्तफलाद्यवशेषे । टिवा, टौटा ।

चोचकम् । स्त्री । वल्कलि । श. र. ।

चोदनी । स्त्री । दुरालभायाम् । वै. निघ. ।

चोरः । पुं । चोरके । गौटेना । कृष्णश्याम् । (हृडचन्द्रः) । पारसीकयमान्याम् । वै. निघ. कृमि. चि. निम्बादिचूर्णे । शिरीरोगविशेषे । लक्षणं—“हृलेकदातिशरणं वसनं तथैव आधानचूर्णनरुज-च शिशोर्विधाय । यः श्वासमात्रपरिरक्षितजीवयो-गी रोगी बहुभिरुदितः स हि चोरनामा ॥” र-स. र. बाल चि. ।

चोरकः । पुं । वृक्षायाम् । प. सु. । चख्यायां । टोरकौटिकि । वा. उ. ६ अ. । च. म. ४ अ. । खना-मख्यातमश्वद्वये । यन्त्रिपणस्यैव भेदे, भटेउर इति नेपालदेशे, गाठिवना इति महाराष्ट्रादौ, चौरा इति पार्श्वतोयदेशदौ प्रसिद्धे । वा. उ. २ अ. ख-हालाचर्चदितैले । गुणाः—तीव्रगन्धः उष्णः तिक्तः वातकफघ्नः नासारीगमुखरीगघ्नः अजीर्णक्षमिघ्न-च । रा. नि. व. १२ ।

चोरकण्टकः । पुं । शङ्खिनीवृक्षे । वै. निघ. ।

चोरकपत्रः । पुं । लाचाहवे । सु. म. १८ अ. ।

चोरका । स्त्री । चोरपुष्पाम् । टोरङ्गनी । च. द. उन्मा. चि. महापैशाचघ्ते ।

चोरपुष्पिका (ष्पी) । स्त्री । शङ्खिन्याम् । टोरङ्गनी । श. र. । बा. व्या. महाराजप्रसारणीतैले ।

चोरभण्डि(ण्डि)का । स्त्री । बाणांका । वै. निघ. ।

चोरशुण्ठी । स्त्री । श्वेतकिण्ठि । वै. निघ. ।

चोरसायुः । स्त्री । श्वेतकाकजहायाम् । काक-नासायाम् । रा. नि. व. १ ।

चौरा । स्त्री । चोरपुष्पाम् । श. च. ।

चोलकम् । स्त्री । वल्कलि । श. र. ।

चोलकी । पुं । शङ्खिन्याम् । वै. निघ. । करीर । नारङ्गे । किष्कुपर्वणि । मे. ।

चोलशुक्रः । पुं । शिरीरेण्डे । चिका ।

चोलीपूगम् । स्त्री । चान्द्रेशभवपूगफल । मं

चोलीपूगफल । कं चोलियचङ्गे । रा.नि.व.११।

See चकोटः । [याम् । भा. ।

चोषः । पुं । चूषणवर्षीड़ायाम् । पार्श्वज्वाला-

चोथम् । स्त्री । चटविधानान्तर्गते चन्ने । रा.नि. व.२० ।

चौञ्ज(ण्टा,ण्डा)म् । स्त्री । जलाशयविशेष । तस्य लक्ष्यं यथा—“शिलाकौणं स्वयं चयं नीला-
ञ्जनसमीदकं । लतावितानसम्पन्नं चौञ्जमित्यभिधी-
यते ॥” भा. ।

चौरः (कः) । पुं । खपरं । वै.निघ. । यन्त्रि-
पर्यं । गैटेल । रा.नि.व.२० । वै.निघ.अपञ्चा.
चि.वचाद्यष्टे ।

चौरिकः । पुं । चोरानामगम्यद्वयं । चोरपु-
ण्याम् । टोहरहनी । च.द.वा.व्या.चि.अष्टादश-
शतीप्र.तैले ।

चौरी । स्त्री । यन्त्रिपर्यं । वै.निघ. ।

च्यवनप्रायः । पुं । राजयक्षाधिकारि । दश-
मूलं बला मुद्रपथीं माधवपथीं पिप्पली कर्कटग्रही
भूम्यामलकी द्राक्षा जीवनी कुष्ठं अगुरु हरीतकी
चट्टिः (अभावे बला) इष्टिः (अभावे मद्दाबला)
जीवकः च्यवनकः (अभावे गुरुचौ वंशरीचना) श-
टी मुला पुनर्नवा मेदा (अभावे अश्वगन्धा) चूड्रेला
उत्पलं रक्तचन्दनं भूकुष्माण्डं वासामूलं काकीली

काकजडा प्र. १ प. पीटलीवहा आमलकी ५००.

शतं, काथार्थं जलं ६४ श. मे. १६ श. । चय

कार्यं गात्रयेत् । आमलकानि निम्बुलीकृतपिष्टा-

नि कारयेत् । आमलकभर्जनार्थं तिलतैलं ६ प.

घृतं ६ प. सित्ता ५० प. एकच पञ्जा लेङ्गीके

सिद्धे शीतले च प्रलेपः मधु ६ प. वंशलोचना ४

प. पिप्पलीचूर्णं २ प. त्वगेलापचनागकीशराणां चू-

र्णं प्र. २ तो. । दशमूल, वेलेण्डा, भृगुनी,

माषाणी, पिप्पल, कैंकड़ाशुकी, डूँडे आम-

ना, ट्रांका, जीवशी, कूड़, अङ्गूर, हरीतकी,

शक्ति, वृद्धि, जीवक, श्वेतक, शटी, शूता,

पुनर्नवा, मेदा, छोट एलाट, उदुपल, रक्त-

चन्दन, भूमिकृष्णांशु, वासकमूल, काकोली,

काकूरूँटी अत्रोत्प्रे १ प. पोटीनीवक आ-

मलकी ५०० शत, काथार्थं जल ७४ श. मे.

१७ श. । छौकिग्रा कथं नईवे । एव

पोटीनीवक आमलकी औंटी फेलाहिया दि-

या मञ्च वाटिया नईवे । आमलकी भर्जनार्थं

तिलतैल ७ प. घृत ७ प. मिहिर ५० प.

एकत्र पाक करिया लेहपाक सिद्ध इहेने

एवं शीतल इहेले अत्रेकप मधु ७ प. वंश-

लोचन ४ प. पिप्पल २ प. उडुडूक, एलाट,

तेजपत्र, नागेश्वर अत्रोत्प्रे चूर्ण २ तो. ।

च. । सा.की. । [श.र. ।

च्युतिः । स्त्री । भगे । इ.च. । पाथी । मलघाट

च्युरवः । पुं । कफजलमिदे । च.वि.७५ ।

छ

छगः । पुं । छागे । चिका. ।

छगणः । पुं । स्त्री । करीषे । चिका. ।

छगलः (कः) । पुं, स्त्री । छागे । अम. । मी. ।

छगला । स्त्री । इहदारकलतायाम् । वीजता-
डुक । श.र. ।

छगलाह्वी (ण्डी) । स्त्री । इहदारकलता-
याम् । र.मा. । सु.स.१६५. छगलाबीलतायाम् ।
हागनवेँटे । अ.टी.र. ।

छगलाम्बिका (म्बी) । स्त्री । इहदारकल-

तायाम् । रा.नि.व.१ । नीलवृक्षायाम् । प.सु. । सु.

स.१८५. । गुणाः—कषाया तिक्ता खादुः रक्त-

पित्तघ्नी लघुः कफघ्नी वातवर्धनी संघाटिणी च ।

स.स.४६५. । [त्रिच. ।

छगली । स्त्री । इहदारकी । प.सु. । छाग्याम् ।

छष्टिका । स्त्री । समवनीततन्त्री । ननि डू-

निवार धोम । वै.निघ. ।

छटाफलः । पुं । मारिकेलह्वे । ताजह्वे ।

वै.निघ. । शुभाकह्वे । चिका. ।

छचम् । स्त्री । आतपवे । छाता । तस्य इध्यात

पनिवारणार्थं व्यवक्रियते । छत्रधारणमुपाः—उ-
प्यातपधूलिवायुहिमनाशि वर्षकरं चक्षुष्यं गुप्ता-
वरणमङ्गलकारि च । राज.२२. । “वर्षानिलरजो-
धर्महिमादीनां निवारणम् । वर्यं चक्षुष्यमौजस्यं
शब्दं छत्रधारणम् ॥” सु.चि.२४५. ।

छत्रः (कः) । पुं । रक्तकोकिलावहवे । नांन
कूनिशार्थाङ् । मूलन पनेष वचाकारहवे । छा-
त्रिशा विष । र.मा. । जलकाके । मखररूप-
बिषि । माहुराडा पाथी । श.च. । भूदधि । ग-
कृण । रा.नि.व.८ ।

छत्रकी । स्त्री । लिङ्गनाशरीरे, दृष्टपसर्गविशे-
षे । यथा—“छत्राभा नैकवर्णां च छत्रकी नाम
मौलिका ।” वा.उ.१४५. । [नि.व.८ ।

छत्रगुच्छः । पुं । गुच्छदधि । हिं बलहा । रा.

छत्रधान्यम् । ज्ञौ धन्याके । धनिशा । वै.निघ. ।

छत्रपत्र(क)म् । स्त्री । खलपत्रे । त्रिका. ।
पुं । भूर्जपत्रहवे । भूर्जपत्र गृहि । र.मा. । स-
प्तपर्णहवे । मानके । कश्चित् ।

छत्रपर्णः । पुं । सप्तपर्णहवे । रा.नि.व.२१ ।

छत्रपर्पटी । स्त्री । सौराष्ट्रनृत्तिकायां । गरु-
पपर्पटी । प.सु. ।

छत्रपुष्प(क)म् । स्त्री । तिलकपुष्पे । वै.निघ. ।

छत्रपुष्पी । स्त्री । स्त्रूलशताङ्गायां । वै.निघ. ।

छत्रहस्तः । पुं । स्त्रलामध्यातहवे । छात्रिशा
विष । र.मा. ।

छत्रा । स्त्री । खनामप्रसिद्धीषधी । सु.चि.२०
५. । See शीषधिगणः । शताङ्गाख्यपे । गुल्-
फा । रा.नि.व.४ । वा.सु.२८५. । अजाज्यां । मधु-
रिकायाम् । मोत्री । रा.नि.व.४ । च.वि.८५. ।
“अजाजो मधुरिका वा ।” च.द. । सि.यो.उन्मा.
चि.महापेशाचष्टे । “कायस्था शूकरी छत्रा ।”
भूदधि । गरुहृण । शिलीम् । कौण्डकछात्रा ।
मि. । धन्याके । धनिशा । “छत्रा धान्यं वितुन्न-
कम् ।” मद.त्र.२ । मञ्जिष्ठायाम् । रा.नि.व.६ ।
आमलकायां । वै.निघ.२५. । परीच.चि.छत्रादिषूषे ।

छत्राकः । पुं । जालवर्तुकरहवे । वाद्लांवि-
शेष । रा.नि.व.८ । आमलकहवे । वै.निघ. ।

छत्राकी (ची) । स्त्री । राक्षायाम् । अम. ।

छत्राङ्गम् । स्त्री । हरितालविशेषे । शैविष्ठ
हरिताल । प.सु. । See गीदन्तम् ।

छत्रातिच्छत्रः (त्रा) । पुं, स्त्री । सुगन्धा-
ख्यदणविशेषे । स जलजः छत्राकारश्च भवति
काश्मीरस्थदिव्यहरसि दृश्यते । श.र. । (त्रे) द्री-
णपुष्पीहवे । छात्रि वड् धन्यमिश्रा । सि.यो. ।
उन्मा.चि.पैशाचष्टे । श्रीकण्ठः ।

छत्रिका । स्त्री । शिलीम् । कौण्डकछात्रा,
पातान्कोण्ड, छूँहे कोण्ड । सा नानास्थानज-
भेदेन बहुधा । सा. गुणाः—श्रीता कथाया स्वादुः
पिच्छिला छत्र्यतीसारज्वरकफरीगकरी गुरुच ।
पलालजा तु स्वादुपाका रुचा च । तथा रैणज-
गोष्ठजगृचिस्थानजकाष्ठजनेतछत्रिकाश्च दोषकर्म्यः
निन्दिताश्च । राज. ।

छत्री (रन्) । पुं । सप्तपर्णहवे । वै.निघ. । ना-
पिते । श.र. । चि. । छत्रविशिष्टे ।

छद् । पुं । अयिपर्णहवे । गौण्डेना । तमाल-
हवे । पत्रे । पांता । मि. । तेजपत्रहवे । भैष.व.८
व्या.गन्धकधने ।

छदनम् । स्त्री । तमालपत्रे । तेजपत्र । रा.
नि.व.६ । लचि । गुडुङ्गक् । वै.निघ. । पत्रे ।
मि. ।

छदपत्रः । पुं । भूर्जहवे । र.मा. ।

छद्वल्लभः । पुं । अयिपर्णमूले । गौण्डेनात्र
मूल । वै.निघ. । [मि. ।

छद्मदिजः । पुं । कङ्कपचिषि । कौण्डकपक्षी ।

छद्मा । स्त्री । मञ्जिष्ठायाम् । रा.नि.व.६ ।

छद्मिका । स्त्री । गुडुङ्गाम् । रा.नि.व.१ । म-
ञ्जिष्ठायाम् । वै.निघ. ।

छद्मरः । पुं । दन्ते । वै.निघ. ।

छन्दः । पुं । विषे । श.र. ।

छमिः । पुं । कर्णनाभौ । मृकण्डिणी । वै.निघ. ।

छरिषा । स्त्री । दाक्षहरिद्रायाम् । वै.निघ. ।

छर्द्दम् । स्त्री । वमनवेगे, वमने । छे.च. ।

छर्द्दनः । पुं । निम्बहवे । मदनहवे । मग्नना
गृहि । प.सु. । स्त्री । वल्ली । मा.नि. ।

छागशक्तः । जी । छागविद्यायाम् । छागन-
नादि ।

छागशब्दः । पुं । ईहादये । वै. निष. ।

छागशब्दः । जी । अजगत्तन् । भा. न. १५.
सूत्रकश्च वि. ।

छागाद्यष्टतम् । जी । यक्षरीणे हितम् ।

पाठः — “छागमांसतुलां गृह्य साधयेद्दीपनीयतः ।
पादशेषेण तेनैव सर्पिःप्रस्थं विपाचयेत् । ऋद्धि-
र्हतिश्च मीदं वै जीवकर्षणकौ तथा । काकीली
चौरकाकोली पृथक् कल्कैः पलोन्मिनेः । सम्यक्
सिद्धे चावताये गीते तस्मिन् प्रदापयेत् । शर्करा-
याः पलान्धौ मधुनः कुडवं क्षिपेत् ॥” छागमांसं
१०० प. वारि ६४ श. श. १६ श. घृतं ३२ प. ।
कल्कार्थं — ऋद्धिः हतिः मीदा मदा मीदा जीवकः
ऋद्धमकाः (उक्तद्रव्याणामभावे बला गौरवतस्तुला
अश्वगन्धा चन्दनसूतं गुडचूर्णं बंशरीचना) काकीली
चौरकाकोली प्र. १ प. । छागमांसं १०० प.
जल ७४ श. श. १७ श. घृत ३२ प. । क-
कार्थं — शक्ति (अभावे वेलेडा), वृद्धि (अ-
भावे गोरक्ष चाकुलिया), मेद, महामेद
(अभावे अश्वगन्धा, अनन्तमुल), जीवक, श्व-
भक्त (अभावे गुल्लक, बंशलोचन), काको-
ली, श्रौरकाकोली अत्रोत्ते १ प. । सा.
कौ. । च. द. । हृदयथा — “छागमांसतुलाचैव
दशमूल्याः शतं पलं । अश्वगन्धापलशतं वाय्या-
लकशततन्था । जलद्रीणे विपक्त्यं प्रत्येकं पादशे-
षितं । घृतादकं पचयेन चौरं सर्पिःसमं ततः ।
शतावरौरसक्तं दातव्यं घृततुल्यकः । तावपाचि
दृढे चैव शनैर्नृपिना पचिन् । अस्त्रीषधस्य सिद्ध-
स्य कल्कः साच्छुक्तिरसिद्धतः । जीवनी मधुकं द्रा-
घा काकीली नीलमुलं । सुलस्य चन्दनं राक्षा
पर्षिद्रीहयशरिवि । मीदं वै च तथा कुष्ठं जीवक-
र्षणकौ ऋद्धौ । दार्ढ्यं प्रियङ्गुः क्षिफला नृतं ताक्षी
शपपञ्च । एषा पञ्च वरी नागं जातीकुसुमधा-
मे । मञ्जिष्ठा दाडिमं दाह पल्लवकुलकै ।
विडङ्गं जीवकचैव पेपथिला विनिक्षिपेत् । बल-
पूते सुशीते च शर्कराप्रस्थसंयुतम् ॥” ।
मुञ्चितं गवां घृत १७ श. नपुंसक छागं
सोऽनं १०० प. कार्थं दशमूल अत्रोत्ते

१० प. अश्वगन्धा १०० प. वेलेडा १०० प.
जल प्र. ७४ श. श. १७ श. । उक्त छाग-
मांसमिदं अत्रोत्ते कार्थं घृतेन सजे पाक
करिषे । हृद १७ श. शतमूलैरस १७ श. ।
कार्थं — जीवकी, श्रिष्टिगु, राक्षा, काको-
ली, श्रौरकाकोली, नीलोत्पल, गुता, रज-
चन्दन, राक्षा, शालपाणि, चाकुले, श्यामा ल-
ता, अनन्तमुल, मेद, महामेद (अभावे अ-
श्वगन्धा, अनन्तमुल), कुड, जीवक, श्वभक्त
(अभावे गुल्लक, बंशलोचन), मीद, दाहहृदि-
द्रा, प्रियङ्गु, क्षिफला, तगरपादक, तानीश-
पत्र, पद्मकार्थ, एलाइड, तेजपत्र, शतमूली,
नागेश्वर, जातीपुष्प, धनिया, मञ्जिष्ठा, दाडि-
म, देवदारु, एलबालुक, रेणुक, विडङ्ग,
जीरा अत्रोत्ते चूर्ण ४ तो. वस्त्र छागिया
अत्रोत्ते शर्करा १७ प. । सा. कौ. र. स. र. । अ-
नन्त वातव्याधी । “आजं चक्रीविनिर्मुक्तं त्यक्तशङ्क-
सुरादिकम् । पञ्चमूलीहयचैव जलद्रीणे विपाच-
येत् । तेन पादावशेषेण घृतप्रस्थं विपाचयेत् ।
जीवनीयैः सम्यक्क्षिः चौरचैव शतावरौ । छाग-
लाद्यमिदं नाम्ना सर्ववातविस्काररत् । द्रौणी द्रव्य-
तुला गुल्या स्याच्छागदशमूलयोः । पृथक् तुलाई
यथाहृदयं दीयं द्विधीकृतः ॥” छागमांसं ६०
प. दशमूल ६० प. जीवनीयादि दशक प्र. ४
तो. १ मा. १ र. श्रिष्टिगु १० तो. १ मा.
१७ र. । च. द. वा. व्या. । छागलक्षणं यथा —
“नातिबाला न मृताश्च न हृदा न च रीणिषः ।
मध्यस्थालरुणा राक्षा कृष्णा हव्या विशेषतः ॥ तु-
लाद्रव्ये जलद्रीणे इति वाक्यबलादिह । पृथक्
तुलाई चक्रेष्टं दशमूलाजमांसयोः ॥” तुलाई प-
ञ्चाशत्युलानि । छागमांसं ५० प. दशमूलं ५० प.
जलं ६४ श. श. १६ श. । “काथाघृतगुणं वारी-
त्यादिवाक्यबलात् पुनः । चतुःषष्टिपलं कार्थं हन्-
कुलस्य सम्यक्तम् ॥” एतन्मतेन छागमांसं ३२ प.
एतन्नाकृतिलाभादिति वक्तुः । दशमूलस्य प्रत्ये-
कमष्टरत्तिकोपेतद्वादशमासाधिकपलचयम् । यत्र
दशमूलस्य प्र. ३ प. १२ मा. ८ र. । जलं पूर्व-
वत् । अक्रमतेन प्रायः प्रचारः । पृथगेव जलद्री-
णाहं मांसकायमीकाहेन कला व्यवहरति हृदाः ।
दशमूलैः सह कायकरणे तु व्युत्थितोऽपि मांस-
कायो न दोषलः । यदन्तं “केवलवैद्विपाच्यका-

श्री व्युत्पत्तौ दीपल" इति । श्रीरं हृतसमं । श्रीर-
साङ्गव्यात् शतावस्थां रसीऽपि हृतसमः । जीव-
श्रीयं जीवनीयदशकं । अत्र प्रविष्टमपि यष्टिमधु
पुनरुक्तं भागद्वयवद्भाष्ये । यदुक्तं "हृततैले च
योगे च यद्व्यं पुनरुच्यते । तज्ज्ञातव्यमिहार्थेण
सागती द्विगुणेन च ॥" इति । जलस्य लज्जमेदात्
यष्टिमधुद्वयवद्भाष्यमिति तु चक्रः । रस.र. ।

छागिका (गी) । स्त्री । छागस्त्रियाम् । शङ्खि
छागलं । मांसगुणाः—मधुरं शीतलं याङ्गि दीपनं
रक्तपित्तहरं चयकासहरं कषायं लघु अतिसार-
ज्वरघ्नः । अमृतमांसं पीनसर्पं शुष्कासेऽरुचौ
शोथे च हितम् अग्निदीपनञ्च । भा. ।

छागीतकम् । स्त्री । छागीचोले । छागलक्ष्मण
चोले । गुणाः—"छागलं लघु सखिगन्धं त्रिदोष-
शनं परं । गुकार्शयिहृषीशूलपाङ्गुमयविनाश-
कम् ॥" अत्रि.८५. । See अजातकम् ।

छागीमूत्रम् । स्त्री । अजामूत्रे । See अजा-
मूत्रम् । [श्री०७३ ग्रीष्म वै.निघ. ।

छागीचीरविनाशनः । पुं । शाखीटवले ।

छात्र(क)म् । स्त्री । सरचाभिः षट्ठाभिर्वा कृते
छात्राकारपटलसंघिते मधुनि । चोलात्तांकेन
मधु । तत्र चापीतवर्णम् । "छात्राकारान्तु पटलं स-
रचाः पीतपिङ्गलाः । यत्कुर्वन्ति तदुत्पन्नं मधु छा-
त्रकमीरितम् ॥" गुणाः—विविधमेहकृमिहरं गु-
णीतरञ्च पीतिकात् । रा.नि.व.१४ । कृमिशिच-
रक्तपित्तहरं गुरु च । राज. । "वरटाः कपिलाः
शीताः प्रायो हिमवती वने । कुर्वन्ति छात्रकाकारं
तज्जं छात्रमधु स्मृतम् । छात्रकं स्याच्च कपिलं पि-
ङ्गलं शीतलं गुरु । स्वादुपाकं कृमिशिचरक्तपि-
तप्रमेहजित् । भ्रमरुन्मोहविषहन् तर्पणञ्च गुणा-
धिकम् ॥" भा. । [ते. टा.ट्रैका श्रुत. श.च. ।

छात्रदर्शनम् । स्त्री । प्रत्यक्षदृते, दृश्यवतीनदृ-

छात्रशर्करा । स्त्री । छात्रमधुकृतशर्करायाम् ।
शुक्लैश्चात्रमधुसदृशा । रा.नि.व.१४ ।

छादनम् । स्त्री । पत्रे । अ.टी.भ. । पुं । नीला-
स्नानवले । नील खोली । रा.नि.व.१० ।

छाया । स्त्री । प्रभायाम् । वर्षाप्रभाश्रिता या सा
छाया । सा लिप्ताद्याश्रयभेदेन पञ्च भवति । च.

६.७५. । छायाः स्यादलोहितनीलपीतादयो री-
गिणी मरणसूचकाः भवन्ति । सु.स.२१५. । रीद्र-
शून्यतायां । छाया । सा. गुणाः—शीतला मधुरा
दाहशमनकरा । वा. । श्रमभ्रमभ्रूष्कासनापह्नोति
मेघच्छाया । राज.२५. । वटच्छाया बलवत्प्रेक्षा-
दनी । च. । [विका. ।

छायातरुः । पुं । छायाप्रधानवृक्षे, वटादौ ।

छायामित्रम् । स्त्री । हने । श.र. ।

छायावृक्षः । पुं । अत्रत्यवृक्षे । वै.निघ. ।

छिक्क(ण)म् (का) । स्त्री, स्त्री । चवथी ।
होति । वै.निघ. । [भा. ।

छिक्कणी । स्त्री । छिक्कन्याम् । ईहोऽता ग्राह ।

छिक्करी । पुं । आङ्गलजीवविशेषे । गुणाः—
"छिक्करी लघु वृद्धी च मधुरी दोषनाशनः । तुल्यो
हरिणमांसिनं ज्वरव्यपि प्रशस्यते ॥" अत्रि.२०५. ।

छिक्किका (नी) । स्त्री । (Artemisia
sternutatoria.) खनामध्यातलतार्था । ईहोऽ-
ता ग्राह । हिं नाक्छिक्कनी । गुणाः—कटुका
रुच्या तीक्ष्णोष्णा वक्रपित्तहन् वातरक्तहरी कुष्ठ-
कृमिवातकफापहा च । भा. । [वै.निघ.

छिक्किपत्रा । स्त्री । छिक्कन्याम् । ईहोऽता

छित्तिः । पुं । करञ्जवले । श.च. ।

छिद्रम् । स्त्री । खोतसि । रा.नि.व.१८ । २०५

छिद्रवेदेही । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । गजपि-
पूल । रा.नि.व.६ ।

छिद्रान्तः । पुं । नले । नल ग्रीष्म । रा.नि.व.

छिद्राफलः । पुं । मायाफलवले । वै.निघ.

छिद्रोदरम् । स्त्री । चतुर्दररीने । कृतं ल
उदरौ । तस्य लक्षणं चरके यथा—"तदधी व
भ्याः प्रायोऽभिनिवर्तमानमुदकोदरस्य च यथा
लक्ष दोषाणां रूपाणि दर्शयति । अपिचात्
सलोहितपीतपिङ्गलकुण्ठपगन्धमवर्च उपवे-
दिकाश्चासकासटणाप्रमेहारीचकाविपाकदीर्घं
परीतञ्च भवति । एतच्छिद्रोदरं विद्यात् ॥"

छिन्नम् । स्त्री । सद्योन्नपविशेषे । "तिरस्
चतुर्वापि यो व्रणश्चायतो भवेत् । गात्रस्य प
चापि छिन्नमित्युपदिश्यते ॥" सु.चि.२५. ।

काव्यभद्रास्त्रिनामभङ्गरोगमेदं । अन्यतरपार्श्ववि-
श्रितमिति तल्लक्षणम् । सुनि. १५५. । तत्र द्विधा
एकं विदीर्षं संलप्य । अन्यत् विदीर्षं द्विधाभू-
तञ्च । भा. न. २५. ।

छिन्नप्रम्यनिका । स्त्री । निपर्णिकायाम् ।
रा. नि. व. ७ । गोरक्षसुख्याम् । वै. निघ. ।

छिन्नपत्रा (त्री) । स्त्री । अन्वष्टायाम् । श्रु-
तिना । रा. नि. व. ४ । [वै. निघ. ।

छिन्नपत्रिका (त्री) । स्त्री । आघातकवच्च ।

छिन्नपुष्पा । स्त्री । तिलकवच्च । उग गीष् ।
वै. निघ. ।

छिन्नरुहः । पुं । तिलकवच्च । रा. नि. व. १० ।

छिन्नरुहा । सन्नकीवच्च । रा. नि. व. ११ । गुडू-
च्याम् । रा. नि. व. ३ । “छिन्नरुहातिक्तरीक्षणी ।”
सि. यो. कफज्व. चि. । स्वर्णकेतकीवच्च । रा. नि. व.
१० । [उग्रा धनि । See शालि. ।

छिन्नरुद्रशालिः । पुं । रोपितशाली । द्रो-

छिन्नरोहा । स्त्री । गुडूच्याम् । वा. सू. श्यामा-
क. व. । [काशचि. चिकटुकादिषूँ ।

छिन्नलता । स्त्री । गुडूच्याम् । वै. निघ. २५.

छिन्नवेशिका । स्त्री । पाठायाम् । आक-
नादि । श. च. ।

छिन्नश्रासः । पुं । पञ्चविधश्रासान्तमे श्रास-
रोगे । छिन्न श्रासद्रोगे । लक्षणं — “यस्तु श्रसिति
विक्षिप्रं सर्वप्राणेषु पीडितः । न वा श्रसिति दुः-
खार्तो मर्त्यच्छेदरुर्गर्हितः । आनाहस्तेदमूर्च्छार्तो
दक्षमानेन वसिना । विमुताद्यः परिशीलः श्रसन्
रक्तौकलोचनः । विचेताः परिशुकास्त्री विवर्णः प्र-
लपपरः । छिन्नश्रासेन विक्षिप्रः स शीघ्रं विज-
हायसन् ॥” सा. नि. ।

छिन्नाशुका । स्त्री । लिङ्गनाशरोगे, हृद्युपस-
र्गविशेषे । “विषमच्छिन्नदग्धाभा सद्यक् छिन्नाशुका
कृता ।” वा. उ. १४५. ।

छिन्ना । स्त्री । गुडूच्याम् । रा. नि. व. ३ । महा-
नीलकण्ठरसे । महासावणिकायाम् । रा. नि. व. ५ ।
सन्नकीवच्च । रा. नि. व. ११ । कन्दगुडूच्याम् । वै.
निघ. ।

छिन्नाङ्गी । स्त्री । गुडूच्याम् । वै. निघ. ।

छिन्नोद्गवा । स्त्री । गुडूच्याम् । रा. नि. व. ३ ।
सि. यो. जीर्णज्वरे ।

छिन्नोन्नतकुक्षिः । स्त्री । सविषजलीकामेदं ।
छिन्न जौंक । सु. सू. १३५. ।

छिलिहिण्टः (खडः) (खटी) । पुं, स्त्री ।
पातालगरुडोलतायाम् । हिं छिरिहिटा । मद. ।
भा. ।

छिली । स्त्री । छिलिहिण्टायाम् । वै. निघ. ।

कुकुन्दरः (री) । पुं, स्त्री । चुचुन्द्याम् ।
हू. ८७ । हिं कुकुन्दर । तद्वटे विद्देदः प्रीवाकन्धी
नृमनञ्च भवति । सु. कल्प. ६५. । [मूल. वै. निघ. ।

कुरम् । स्त्री । कपिकच्छुमूल । आनाकुम्भीत्र

कुरा । स्त्री । सुधायाम् । हूण । हारा. ।

कुरिकः । पुं । सप्तपर्णवच्च । प. सु. ।

कुरिका । स्त्री । बभ्यायां गवि । पालङ्गशके ।
भा. । अस्तमेदं । हू. त्रि. । [व. ५ ।

कुरिकापत्री । स्त्री । श्वेतानामवच्च । रा. नि.

छेकः । पुं । गृहसप्तपक्षिणि । मृगे । मे. ।

छेदः । पुं । खड्गे । त्रिका. । व्रणादिच्छेदने । स
चतुर्विधः गीतीयकः सर्वतोभद्रः दललाङ्गलकः
लाङ्गलकाख्यः । “पार्श्वे गतेन शस्त्रेण छेदी गी-
तीयकी मतः । सर्वतः सर्वतोभद्रः पार्श्वेच्छेदी-
ऽर्धलाङ्गलः । पार्श्वेद्वये लाङ्गलकः ॥” तत्र गीती-
यकः काव्यगत-गीमूचिकाकारः । सर्वतोभद्रः
भद्रकाव्याकारः । य एकस्मिन् पार्श्वे छेदः स द-
रलाङ्गलकः । कुटासहितललाकारः पार्श्वेद्वये य-
च्छेदः स लाङ्गलकाख्यः सम्पूर्णललाकारः । वा.
उ. २८५. पदस्यः ।

छेदकम् । स्त्री । कालक्षौद्रि । रा. नि. व. १३ ।

छेदनम् । स्त्री । द्विधाकरणे, कर्पणे । वायुज-
न्यग्रथवेदनायाम् । सु. सू. २२५. । कफादिनाशक्षौ-
षधवर्गे । यथा चिकटु । [नि. व. ११ ।

छेदनीयः । पुं । कतकवच्च । निर्माल्य । रा.

छेदी । त्रि । विशेषकरे । वा. सू. टी. छेमा. । पुं ।
कतकवच्च । वै. निघ. ।

खेयः । वि । निःशेषं कृदाहो । ते च भगन्दरा-
दयो रोगाः । सु.सू.५५. ।

खेलुः । पुं । सोमराज्याम् । श.ष. ।

खीटिका । स्त्री । शङ्खलिङ्गनी । तूडि । हिं
चुटकी । भा. । [नखीदवारिणा ।]

खोदः । पुं । चूर्णे । सि.यो.दाह.चि. । “चन्द-

खीलङ्गः । पुं । मातुलुङ्गश्चे । टी.वा । नेत्र ।
प.सु. ।

खोहारा । स्त्री । शकसङ्गाखर्जूरः । “खर्जूरी
गोतनाकारा परशीपादिङ्गायत । जायते पश्चिमे
देशे सा खोहारिति कौत्स्ये ॥” भा. । See खी-
र्जूरी ।

ज

जः । पुं । सत्यज्ञये । मे. । विधे । तेजसि । श.र. ।

जकुटम् । क्ली. । वार्ताकुपुषे । वे.चुनकूल ।
अचि.३.स्थान.५६.ष. । पुं । कुकुरे । मे. ।

जगत् । क्ली. । सौराष्ट्रनिकायाम् । अङ्क अर्ध-
टी. । मै.व.चि.प्र.विश्वररसी ।

जगदुन्मादका । स्त्री । सुरायाम् । वै.नि.च. ।

जगदुः । पुं । अग्नी । कीटभेदे । वि.श. । श.र. ।

जगलः । पुं । कादम्ब्याः सुराया घनतरभागे ।
‘‘ভেভে বা পাঁচী মদ্য শাক্তী। गुणाः — पाचनी
‘‘बाह्यी रुचः मेदः कृत् विष्टभी दीपपाचनश्च । वा.
टी.हि.भा. । सुराकुल्ले । मदनर (मठा) । गुणाः —
‘‘बाह्यभी जगलः प्रीतो रुचस्त्वृक्कफशोफहृत् ।
हृद्यः प्रवाहिकाटोपदुर्नामनिलशोषहृत् ॥” सु.सू.
४६.ष. । मदनहवे । मग्नना । गि. । पिष्टकसुरा-
ग्राम् । मे. । क्ली. । गोमये । र.मा. ।

जग्धिः । स्त्री । भोजने । रा.नि.व.२० ।

जघनः । पुं । शरीरावयवे, कटिप्रदेशे । “नि-
‘‘सम्भरमं श्रीवेः स्त्रीणां जघनमयतः ।” रा.नि.
व.२० । कव्यधःस्थाने । वै.नि.च. ।

जघनकूपको । पुं । सम्बिखल्लहये । हला. ।

जघनेफला । स्त्री । काकोदुम्भरिकायाम् ।
‘‘कोकूडूयुत । अम. । ज.द.११.ष. ।

जघन्यम् । क्ली. । जग्धे । मे. ।

जङ्गमकुटी । स्त्री । वृषादिच्छ्वे । चिका. ।

जङ्गमविषम् । क्ली. । सर्पादिविषे । तच्चायय-
भेदेन षोडशधा । ते चाययाः दृष्टिनिःश्वसदंष्ट्रा-
शुखसूत्रपुत्रीयुक्कलातं वसुखसदंशविशर्द्धितगुदा-
स्थिपित्तयूकश्वादयः । तत्र दृष्टिनिःश्वसविषाः ।

दिव्याः सर्पाः, भीमा दंष्ट्राविषाः, मज्जिरायवात-
रादयो दंष्ट्रानखविषाः, चिपिटादयो सूत्रविषाः,
मूषिकाः शकविषाः, लूताश्च लालासूत्रपुरीषग-
क्रान्तवादिविषाः, ठषिकादय आलविषाः, विषह-
तास्थिसर्पकण्टकवरटामस्यास्थीनि चेति अस्थिवि-
षाणि, शकुलीमत्स्रादयः पित्तविषाः । सु.कल्प.
३५. ।

जङ्गलम् । क्ली. । मांसे । निर्जनदेशे । चिका. ।

जङ्गलम् । क्ली. । रघुनद्रव्यभेदे । आश्रित ३२ ।
अर्क-चि. ८.शतकं । [श.र. ।

जङ्गुलम् । क्ली. । विषे । चिका. । जाजिनीफलम् ।

जङ्गा । स्त्री । गुल्फोर्ध्वजान्धोभागे । कौट् ।
रा.नि.व.१८ । काकजङ्गायाम् । च.चि.६.ष. ।

जङ्गापर्व । क्ली. । ऊरुमध्यस्थपर्वणि । वै.नि.च. ।

जङ्गापिण्डिका । स्त्री । जङ्गाहये । उडय ज-
डवा । च.शा.७.ष. । इन्द्रवक्तौ । पाटशत्रु डिम् ।

जङ्गालः । पुं । जाङ्गलस्यभेदे, एषहरिषर्षङ्क-
रङ्गकरालकृतमालशरभश्चदंष्ट्रपतचाक्षरस्यगमा-
तकांप्रभृतिषु स्येति । तन्मांसस्य कषायं मधुरं लघु
वातपित्तघ्नं तीक्ष्णं हृद्यं वल्लिगोधनम् । सु.सू.४६.ष. ।

जङ्गाशूलम् । क्ली. । वातव्याधिभेदे । नि. ।

जङ्गास्थि । क्ली. । जङ्गानलकास्थिनि, ते च वै ।
जङ्गवांर नवा । च.शा.७.ष. ।

जटरः । पुं । उदरे । हि.कीष. ।

जटा । स्त्री । भूषामलक्याम् । रा.नि.व.५ ।
रुद्रजटाक्षतायाम् । रा.नि.व.३ । जटामांसायाम् ।
रा.नि.व.१२ । श्रतावर्ष्याम् । रा.नि.व.४ । बा.उ.
५.ष. । धंरसूले । वै.नि.च. । कपिकच्छी । ५.म.

जटान्ता । स्त्री । जटामांसां । भूस्थामलकां ।
वै.निघ. ।

जटामांसी । स्त्री । (Valeriana jatā-
mānsī.) खनामख्यातगन्धद्रव्यविशेष । कटो-
मांसी । सा विधा — साधारणजटामांसी सुगन्ध-
जटामांसी सूक्ष्मजटामांसी चेति । विशेषाः पर्यायै-
रुच्यः । सा. गुणाः — सुरभिः कपाया कटुः शीत-
ला कफहृत् भूतघ्नी दाहघ्नी पित्तघ्नी च । रा.नि.
व.१२ । तदनुलेपनं ज्वरघ्नं रुचताघ्नञ्च । राज. ।
तिका कपीया मेथ्या कान्तिदा बल्या स्वादुर्हिमा
विदोषरक्तदाहवीर्यपकुष्ठघ्नी च । भा. । रूपं यथा
— “समृज्जकेसरा विधा मांसी पिङ्गजटाकृतिः ।”
भैष. ।

जटामांस्यादिः । पुं । कफरोगे तदादिसुर-
भिद्रव्यगणे । जटामांसी-नखी-पत्नी-लवङ्ग-तगर-
शिलारस-गन्धपाषाणेषु । रा.नि.व. ।

जटामूला । स्त्री । श्वेतमूल्याम् । भुजगुली ।
रा.नि.व.४ ।

जटायुः । पुं । युग्गुली । शुशुभन । प.सु. ।

जटावृद्धा । स्त्री । रुद्रजटायाम् । रा.नि.व.३ ।
सुगन्धजटामांस्याम् । शृङ्गमांसी । रा.नि.व.१२ ।

जटालः । पुं । कर्षुरि । युग्गुली । रा.नि.व.
१२ । सुक्ष्मकवचे । वट्टिपाकल । वट्टवचे । रा.
नि.व.११ ।

जटाला । स्त्री । जटामांस्याम्, गन्धमांस्याम् ।
शृङ्ग कटोमांसी । रा.नि.व.१२ ।

जटावती । स्त्री । जटामांसां । रा.नि.व.१२ ।

जटावल्ली । स्त्री । रुद्रजटायाम् । रा.नि.व.३ ।

जटिः (टी (द्रु)) । स्त्री, पुं । म्रवद्रुमे । पा-
रुड् गोश्र । श.र. । मृतदपचिविशेषे । कटोशु ।
प.सु.२७७. स्त्री । जटामांस्याम् । प.सु. ।

जटिका । स्त्री । गुञ्जालतायाम् । वै.निघ. ।

जटिलः । पुं । वट्टवचे । म्रवद्रुमे । युग्गुली ।
वै.निघ. । कर्षुरि । रा.नि.व.६ । दमनकवृषे । रा.
नि.व.१० । सिले । रा.नि.व.१६ । सिङ्गे । श.च. ।
स्त्री । पिप्पल्याम् । मे. । उषटायाम् । र.मा. ।
श्वेतपत्रायाम् । जटायाम् । रा.नि.व.६ । श्वेतपत्र-
म्रवद्रुमा । सुगन्धजटामांस्याम् । वै.निघ. । जटा-

मांस्याम् । रा.नि.व.१२ । वा.उ.६७. मर्षादेशाक-
रुते । च.सु.४७. । [च.]

जटु(डु)लः । पुं । पिप्प्री । जटुडु । अम. । वै.

जठरः । पुं, स्त्री । कुक्षौ, उदरे । रा.नि.व.१५ ।
कर्कटे । मे. । उदररोगे । नि. वृद्धे । मे. ।

जठरघ्नः । पुं । जलोदरे । रा.नि.व.२० ।

जठरज्वाला । स्त्री । उदरशूलि । पेटिज्वला ।
वै.निघ. । [ह. श.च.]

जठरनुत् । पुं । आरम्भवृद्धे । शोभान्ति शी-

जठरव्यथा । स्त्री । उदरशूलि । उदर-व्यथन ।
वै.निघ. । [जन उदरी, उदरी । रा.नि.व.२० ।

जठरामयः । पुं । जलोदररोगे । उदररोगे ।

जठ(ड)री । स्त्री । गर्भाटिकावृद्धे । कृपवि-
शेष । रा.नि.व.८ ।

जडम् । स्त्री । शीषके । रा.नि.व.१३ । जली-
च.टी.रा. । पुं । शरदि । वै.निघ. ।

जडता । स्त्री । जाड्ये । रा.नि.व.२० ।

जडसम्भवम् । स्त्री । शीतलजले । वै.निघ. ।

जडा । स्त्री । युक्तशिख्याम् । आनाकुनी । प.
सु. । भूस्थामलक्याम् । र.मा. ।

जतु(क)म् । स्त्री । जतुके । जौ । लाचायाम् ।
नाश । मे. । वै.निघ.२७. चय.चि लक्ष्मीविलासवै-
ले । शिलाजतुनि । (कम्) हिङ्गुनि । शि. भा. ।

जतुका । स्त्री । लाचायाम् । हारा । वासुके ।
वै.निघ. । चर्मचय्याम् । टागटिकी । श.र. । क.
द.चपसा.चि. । जनीनामगन्धद्रव्ये । अ.टी. । प-
र्पटीनामगन्धद्रव्ये । भा. । मालवे प्रसिद्धलतावि-
शेषे । रा.नि.व.३ । See जनुका । [निघ.]

जतुकाजननी । स्त्री । मक्षिकाविशेषे । वै.

जतुकारी । स्त्री । जनुकालतायाम् । रा.नि.
व.३ । मल्लिके । आन्ता । वै.निघ. ।

जतुकाश्मीरम् । स्त्री । कुङ्कुमे । वै.निघ. ।

जतुकाह्वा । स्त्री । लाचायाम् । वै.निघ. ।

जतु(नु)कृत् । स्त्री । जनीनामगन्धद्रव्ये । अम. ।
लाचायाम् । वै.निघ. । [लासुतायाम् । भा. ।

जतुकृष्णा । स्त्री । पर्पटीनामगन्धद्रव्ये, जनु-

जतुनी । स्त्री । चर्मचटिकायाम् । चिका ।

जतुपत्रिका । स्त्री । चाङ्गिर्याम् । सुद्रपाषाण-
भेदे । वै.निघ. ।

जतु(न्तु)मणिः । पुं । सुद्ररीगविशेषे । कठुक,
अरुण्ड । लवणं यथा—“नीरुजं सममुत्पन्नं मण्डलं
कफरक्तजम् । सहजं रक्तमीषश्च द्रव्यं जतुमणिं
विदुः ॥” सु.नि.१२५. ।

जतुमुखः । पुं । रक्तमुखशालिधान्यविशेषे ।
लवणं यथा—“लावावर्णं मुखं यस्य त्रैयी जतुमु-
खमु सः ।” भा.पू.१७.धान्यव. । अयं ग्रीष्मर्तु-
गुणः । [व.६ ।

जतुरसः । पुं । अलक्तके । आन्तु । रा.नि.

जतुशिला । स्त्री । शिलाजतुनि । वै.निघ.२७.
कृमि चि.विडङ्गादितैले ।

जतुकर्णः । पुं । तल्लकारभेदे । [प्राथी ।

जतूका । स्त्री । अजिनपचायाम् । टामटिका
श.र. । जनीहवे । अम. । बालूकभेदे । वै.निघ. ।

जतु(क)म् । स्त्री । क्लृप्तकचयीः सन्वी । पांथु-
त्रा । रा.नि.व.१८ ।

जतुस्थि । स्त्री । क्लृप्तकचासम्यस्थिनि । पांथु-
त्रात्र शङ् । ते च वे । च.शा.७५. ।

जत्वस्मक(ज)म् । स्त्री । शिलाजतुनि । रा.
नि.व.१२ । मजःशिलायाम् । वै.निघ. ।

जनः । पुं । लोके । मनुष्ये । अम. ।

जनकम् । स्त्री । पचाङ्गचन्दने । वरुणउद ।
रा.नि.व.१२ ।

जनकारी (इन्) । पुं । अलक्तके । रा.नि.व.६ ।

जनत्रा । स्त्री । हवे । वै.निघ. ।

जननम् । स्त्री । जन्मनि, उत्पत्तौ । मे. ।

जननिः (नी) । स्त्री । मज्जिष्ठायाम् । कटुका-
याम् । अलक्तके । रा.नि.व.६ । जटामांस्थाम् ।
रा.नि.व.१२ । जन्तुकालतायाम् । रा.नि.व.१ ।
जनौनामकगन्धद्रव्ये, पपटीनामकगन्धद्रव्ये, पपरी-
ति उत्तरदेशे । जटा. । श.र. । चर्मचट्याम् ।
टामटिका । चिका । बालूकी । मज्जिकायाम् । वै.
निघ. । मज्जिकायाम् । यङ्गे फट्जत्र ग्राह्य । द्र.५. ।

जनप्रियः । पुं । शीभाञ्जनहवे । मज्जिनी गा-
ह्य । रा.नि.व.७ । गोधूमे । नागरङ्गहवे । नात्रङ्ग ।
लेव् । वै.निघ. । धान्यके । धने । रा.नि.व.६ ।

जनप्रिया । स्त्री । कुलुम्ब्या । कौटा धने ।
हिं कोथलीर । रा.नि.व.२१ ।

जनरञ्जकः । पुं । वनबालूके । वै.निघ. ।

जनरञ्जनी । स्त्री । जन्तुकालतायाम् । जनी-
नामसुगन्धद्रव्ये । वै.निघ. ।

जनवज्जभः । पुं । चेतरीहितकउले । चेत
त्रोड । रा.नि.व.८ ।

जनाशनः । पुं । ईडास्ये, ठके । रा.नि.व.१६ ।

जनिः (नी) । स्त्री । बालूके । वे.ते. । वै.
निघ. । उत्पत्तौ । अम. । खनामख्यातगन्धद्रव्ये । च.
टी.रा. । जन्तुकायाम् । कटुकायाम् । कटुकी ।
रा.नि.व.६ । (नी) सातलायाम् । वै.निघ. ।

जनिनीलिका । स्त्री । मङ्गानौल्याम् । वड
नील । रा.नि.व.४ ।

जनिष्ठा (नेष्ठा) । स्त्री । हरिद्रायाम् । रा.
नि.व.६ । जातीपुष्पहवे । रा.नि.व.१० । मृद्वी ।
रा.नि.व.५ । जन्तुकालतायाम् । रा.नि.व.१ ।

जनेष्टः । पुं । गन्धराजपुष्पहवे । गन्धराज मू-
लेत्र गाह्य । रा.नि.व.१० ।

जनोत्तमः । पुं । शकहवे । मण्डन । प.स. ।

जन्तवम् । स्त्री । विडङ्गे । वै.निघ.२७. अर्थः चि. ।

जन्तुः । पुं । बाष्पाभ्यन्तरक्रिमौ । वा.टी.हिमा ।
प्राणिमात्रे । अम. । [याम् । वै.निघ. ।

जन्तुकः । पुं । हिम्री । ज.द.१२५. । जन्तुका-

जन्तुकम्बुः (कः) । पुं । कृमिशक्रे । रा.नि.
व.१६ ।

जन्तुका । स्त्री । लावायाम् । रा.नि.व.६ ।
भालवदेशप्रसिद्धखनामख्यातलतायाम् । हिं पाप-
ङ्गी । गुणाः—शिशिरा तिक्ता रक्तपित्तकफघ्नी
दाहलघ्वावमिद्धरा रुचिहृत् दीपनी च । रा.नि.
व.१ । नाङ्गीहिम्री । पचदाश्याम् । अमर्याम् ।
लचि । रा.नि.व.२१ ।

जन्तुकारी । स्त्री । जन्तुकालतायाम् । रा.नि.
व.१ । नाङ्गीहिम्री । अलक्तके । रा.नि.व.६ ।

जन्तुघ्नम् । क्ली । हिङ्गुनि । विडङ्गे । प.सु. ।
पुं । बीजपूरुहवे । टावा ग्राह् । रा.नि.व.११ ।

(घ्नोः स्त्री । विडङ्गायाम् । रा.नि.व.६ । जन्तुका-
लतायाम् । वै.निघ. । [रा.नि.व.११ ।

जन्तुजित् । पुं । जम्बीरहवे । जामोत्र ग्राह् ।

जन्तुतन्तुः । पुं । शण्वीजे । वै.निघ. ।

जन्तुनाशनम् । क्ली । हिङ्गुनि । शिं । रा.
नि.व.६ । विडङ्गे । पारसीकयमान्याम् । वै.निघ. ।

जन्तुपादपः । पुं । कीषासहवे । जलपात्रे ।
रा.नि.व.११ ।

जन्तुफलः । पुं । उदुम्बरहवे । यक्षपूषुत् ।
रा.नि.व.११ । क्ली । उदुम्बरफले । चि.क्र.क.
अश्वमेद.चि. । [वै.निघ. ।

जन्तुमत्फलः । पुं । उदुम्बरहवे । यक्षपूषुत् ।

जन्तुमाता । स्त्री । लालायाम् । वै.निघ. ।
रक्तजलमिमेदे । च.वि.७अ. ।

जन्तुमारी । स्त्री । निम्बकहवे । गौंङांनैव
ग्राह् । रा.नि.व.११ । [व.६ ।

जन्तुरमः । पुं । चलकके । आन्तु । रा.नि.

जन्तुला । स्त्री । जन्तुकालतायां । जम्बीरता ।
वै.निघ. । काशतथे । चिका. ।

जन्तुवृक्षः । पुं । कीषासहवे । जलपात्रे ।
उदुम्बरहवे । वै.निघ. ।

जन्तुशत्रुः । पुं । विडङ्गे । चि.क्र.क.केशरञ्जने ।

जन्तुहनन(रण)म् । क्ली । विडङ्गे । वै.निघ. ।

जन्तुहन्त्री । स्त्री । विडङ्गायाम् । रा.नि.व.६ ।

जम्बुबलप्रवृत्तः । पुं । असौ रोगविशेषो यो
मातृरूपचारात्पुरुषाज्यस्यवधिरसूकमिषिण्यवामन-
प्रवृत्तयो जायन्ते । स पुनर्द्विविधो रसकृती दौह-
दापचारकतथेति । सु.स.२४अ. । एष आध्या-
त्मिकः ।

जम्बुवर्कः । क्ली । भवे । चिका. ।

जपा (ख्या) । स्त्री । बीडपुपहवे । जवा
शूलैर ग्राह् । सा द्विधा श्वेतरक्तमेदेन । गुणाः

—कटूषा द्रव्यसुषुप्ती कृमिच्छदिकरी च । रा.
नि.क.१० ।

जपाकुसुमसन्निभम् । क्ली । हिङ्गुले । वै.
निघ. ।

जपापुष्प(प्रस्तन)म् । क्ली । जवायाम् । जवा
कृत । तच्च अगर्भसम्पादनगुणं । चि.क्र.क.गर्भ-चि. ।

जपारक्तम् । क्ली । जवापुष्पे । पुं । जपाहवे ।

जमनम् । क्ली । भोजने । अ.टी.भ. ।

जम्बः । पुं । जम्बीरहवे । जामोत्र ग्राह् । र.
सा.सं. ।

जम्बा । स्त्री । जम्बूफले । जामि । अम. ।

जम्बालः । पुं । केतकहवे । श.र. । श्रैवाले । प-
ङ्गे । चिका. । हारा. । क्ली । सुगन्धवणे । वै.निघ. ।

जम्बि(म्बी,म्भी)रः (कः) । पुं । (Cit-
rus medica. Citrus acida.) खनाम-
ख्यातफलहवे । गौंङांनैव ग्राह्, जामोत्र ।
हिं जम्बीरी, निम्बू । सं इड् । कं कंचिले । तै
निग्यवेदु. । मद.व.६ । स द्विविधः जम्बीरखल्य-
जम्बीरमेदेन । गुणाः—“जम्बीरः पाचनलीणः
क्षमिवातकफापहः । सुरभिर्दोषनो रुच्यः सुखवै-
शद्यकारकः । कफानिलविषयासकासदीर्गम्यना-
शनः । पित्तकृत् पार्श्वशूलघ्नः सुरसः ससुदाह-
तः ॥” सु.स.४६अ. । “खल्यजम्बीरिका तद्वत् द-
ण्डाकाराणिनिवारणी” भा. । तत्फलमस्त्रमधुरं वातघ्नं
पित्तकृत् पथ्यं पाचनं रीचनं बल्यमाग्नेयं । पक्वं
तत् मधुरं कफदमनं पित्तरक्तदीपघ्नं वण्यं वीर्य-
वर्धनं रुचिकृत् पुष्टिकृत् तर्पनञ्च । रा.नि.व.११ ।
अथस्त्रं गुरु सुगन्धि दुर्ज्वरञ्च । राज. । मरुचकह-
वे । शक्र तूलगौ, नागदन्ता । अर्जकहवे । शूय
तूलगौ । सितार्जके । श्वेतपत्रं शूय तूलगौ ।
रा.नि.व.१० । च.द.बाल.चि. ।

जम्बुः । पुं, स्त्री । जम्बूहवे । जामि ग्राह् । अ-
द्रजम्बूहवे । वन जामि ग्राह् । र.सा.सं. । नाग-
दमन्याम् । ‘गोलापजाम’ इति ख्याते हवे । वै.
निघ. । क्ली । जम्बूफले । जामि । अम. ।

जम्बुकः । पुं । ‘गोलापजाम’ इति ख्याते हवे ।
श.र. । केतकहवे । प.सु. । श्रमाले । रा.नि.व.
१८ । श्लैष्माकमेदे । रा.नि.व.८ । [तत्त्व. ।

जम्बुङ्किा । स्त्री । खिरमारे । रावणकुमार-

जम्बु(म्बू)लः । पुं । केतकहवे । केशा ग्राह् ।

र.मा.। जम्बूधे। कामरुज. वि.। कर्षपाक्षी
गतरीगविशेषे। सु.सू.१६५।

जम्बुवनजम्। कौ.। श्वेतवरापुष्पे।

जम्बूः। पुं. स्त्री। (Ugenia jambolana.
Syn. Syzigium jambolanum.) खना-
मख्यातमहातरी। जम्बू गाछ। हिं जाम्। मं
जाम्बुक। कं नेरिलुसा। तं नेरडुवेडु। राजज-
म्बूकाकजम्बूभूमिजम्बूभेदेन विधा। तासां विशे
षास्तत्पथ्यायं द्रष्टव्याः। सा. गुणाः—कषायमध-
रा। यमपित्तादककण्ठशोषघ्नी क्षमिघ्नी खासातिसा-
रकफकासघ्नी विष्टभिन्नौ पाचनौ च। रा.नि.व.
११। तत्फलगुणाः—“अम्लधै वातलं याद्वि जा-
म्बवं कफपित्तजित्।” सु.सू.४६५। गुरु स्वादु
शीतलम् अपिद्रुष्टिकरं रुचं वातलम्। राज.
“जम्बूयांश्चै मधुरकफहा रोचनी वातहारी।”
अग्नि.१७५। च.द.ज्वरातीसा.चि.कलिङ्गाय गु.
जम्बूस्थिरस्ये। पृष्ठश्लेष्मस्थोष्णकट्वे। वङ्ग.भाषा
गाछ। रा.नि.व.१०। नागदम्याम्। रा.नि.व.५।

जम्बूकः। पुं। मगलि। ब्राह्मणां। उक्थो भी-
क। मस्यास्यां। वाराहीकन्दे। रा.नि.व.२३।
पीतलोत्रे। वै.निच.। (का) स्त्री। कपिलद्रावा-
या। रा.नि.व.११।

जम्बूहयम्। कौ.। महाजम्बूः राजजम्बूधेतिस-
धे। चरुषुष्ण एका जम्बूहृष्टफला यस्या कृत्स्नफ-
ला काकजम्बूध। “जम्बूहयज्जुनकपीतनसीमव-
स्त्राः।” वा.सू.१५५। सु.सू.२८५.व्यथोधादिः।

जम्बूः (कः)। पुं। जम्बीरवृक्षे। कामीश्वर गा-
छ। रा.नि.व.११। श.च.। वै.निच.कास चि.
लोकनाथपीठलीरसे। प्रकमरुवके। इडुदेशे। डे.
च.। दले। चिका.। भे.। कौ.। चने। पुं (कः)
पीतलोत्रे। वै.निच.। [रा.नि.व.२०।

जम्बूका। स्त्री। जम्बूयाम्। शशि टोना।

जम्बूनः (लः)। पुं। जम्बूवृक्षे। आरुन्म गाछ।
रा.नि.व.१०। मरुवकवृक्षे। डुगरीटोना। वै.
निच.। (लः) जम्बीरवृक्षविशेषे। प.सु.। चिका.।
मद.। रा.नि.व.११।

जम्बूला। स्त्री। सुखप्रसवकरणराजसौविशेषे।
यथा—“समुद्रस्थीतरी तीरे जम्बूला नाम राव-
न्नी। तस्याः अरणमात्रेण विशल्या गर्भिणी भवे-

त्” राजमार्गस्थः। मूलके। डुग। वै.निच.।

जम्बा। स्त्री। जम्बूयाम्। शशि टोना। च
शित्। रा.नि.व.११।

जम्बी (रु)। पुं। जम्बीरवृक्षे। श.च.।

जयः। पुं। अग्निमन्त्रपुत्रे। शशि.वि. भा.
पीतमुष्टे। जनाया मृग। वै.निच.।

जयकारिका। स्त्री। खज्जालुकायाम्।
छावडी मठा। वै.निच.।

जयतरुः। पुं। नन्दीवृक्षे। वै.निच.।

जयदेवः। पुं। रसाद्यतसंयङ्गकारे।

जयद्रुमः। पुं। बन्दायां। मन्डू.। वै.निच.

जयनालः। पुं। यावनाले। खनात। वै.निच.

जयन्तिका। स्त्री। हरिद्रायां। रा.नि.व.।

जयन्ती। स्त्री। (Eachynomene ses-
ban or Sesbania aculeatis.) खना-
मख्याततिक्ताक्षीषचिपुत्रे। छत्रि गाछ, दन्त
गाछ। मं कं सीरेरि, तीगरेसी। गुणाः—गलग-
च्छानिलभूतघ्नी तिक्ता कटुः उष्णा च। रा.नि.
४। तत्पत्रं गरदोषघ्नं चक्षुष्यं मधुरं हिमघ्नं। रा.
१५.। See बलमीटा। (कन्दर्पसारतैले, मध-
भव्याम्)। सा.कौ.। कपिकण्ठी। आताकुशी
रा.नि.व.२। हरिद्रायाम्। जययाम्। वि-
याम्। रा.नि.व.२३। अग्निमन्त्रे। अ.ग.उ.
भा.। श्वेततत्तकाश्चनवृक्षे। वचायां। मज्जिहायां
काश्चित्। हरितकां। श्वेतनिगुच्छाम्। श्वेतज-
लीमूलस्य शिरसि धारणात् सर्वज्वरनाशो भ-
ति। च.द.ज्वर.चि.। “मूलं जयव्याः शिर-
धृतं सर्वज्वरापहम्।”

जयपालः। पुं। खनामख्यातवृक्षे। जयपा-
त्रुक। जपाल, जामाजगीटा इति च भाषा
वीजगुणाः—तीक्ष्णसुखं सारकम्। उरुकेदकंरम्
कटुषष्णः क्षमिघ्नः विरेचनः दीपनः कफनाश
उदरामयघ्नश्च। रा.नि.व.६। “जयपालजीजशा-
तमे श्वयमीमयस्वरसे च। सन्नापितमुच्छूनं नि-
द्यादनवद्यतां तदेवास्म।” अजवद्यतां शुद्धल-
उच्छूनं सिद्धमित्यर्थः। सा.कौ.। अपि च। “हि-
मं गोमयतीये वा दुग्धे वा जयपालकं। खपि-
मदु भटं तत् निःशेषं शुद्धिचक्षुः”। अ.वि.

जयपालीजं निरुद्धं विधाकृत्य वीजमध्यस्थपत्रं च
परित्यज्य अष्टमांशटङ्गणचूर्णेन विमिश्र्य च केश-
यन्त्रेण दुग्धसंयुतं चिवारं भाज्यम् । तत्तैलं सार्धं
पादितैलवत् तैलपीडनयन्त्रे निक्कास्यम् । गुणाः
— अशुष्यरीवकम् आनाहोदरघ्नं धनुलश्वसंस्थास-
शिरोगघ्नं ज्वरघ्नमुन्मादहरमासवातशोथमेका-
ग्ररीगघ्नं मर्दनात् हृत्ति कासघ्नं हरति । अत्रि, ।
एरुषड्वे ।

जयमङ्गलरसः । पुं । विषमज्वरे शोष-
त्रिंशे । पाठः— हिङ्गुलसम्भवं सृतं गन्धकं टङ्गणं
तथा । ताम्रं यङ्गं माषिकं च सैन्धवं मरिचं तथा ।
एतत्समासमाहृत्य हिङ्गुणं स्वर्णभक्षकं । तदहं
कालमीदृशं रूप्यभक्षं च तत्कमं । एतत्सर्वं वि-
चूर्ण्य भावयेत्कनकद्रवेः । शेफालिकादलैर्वापि
दशमूलरसेन च । किराततित्ताः कायेस्त्रिवारं
भावयेत् सुधीः । भावयित्वा ततः पश्चात् गुग्गा-
दयवटीकृता । अमु. मधु जीरकचूर्णं च । सा. की. ।
अथः— हिङ्गुलोत्पारदः गन्धकः टङ्गणचारः
ताम्रं यङ्गं स्वर्णमालिकं सैन्धवलवणं मरिचचूर्णं प्र-
सृतं, स्वर्णभक्ष एतत्सर्वं हिङ्गुणं स्वर्णभक्षाहं का-
मलोहं तदहं रौध्रं च । एकत्र धुम्रपत्ररसेन शे-
फालिकापत्ररसेन दशमूलकाथेन किराततित्ताका-
दिमण्डकाथेन च प्र. वारत्रयं भावयेत् । दशमूलं
भाज्यद्रव्यपारदादिसमं वारि अष्टगुणम् अष्टमांश-
मिष्टं शास्त्रम् । एवं किराततित्ताकादेरपि । अपरः
— रससिन्दूरं पञ्च रौप्यं सुखलीहं तीक्ष्णलीहं ह-
रितालं स्वर्णमालिकं चित्रकमूलं टङ्गणचारं वि-
कटुकं प्र. समभागं । पाठानिगुण्डीयष्टिमधुविल्लिम्-
बजवायेण दिनं मर्दयित्वा मूषया मूषरे पुटे पचि-
त् । अथ. दशमूलकाथः । अस्याञ्जनं नखमपि हि-
तम् । र. चि. रस. की. ।

जया । स्त्री । विजयायाम् । मित्रि । भा. नासा-
रोगवि. जवापुष्पवे । ब्राह्म्यां । महादन्तीहवे ।
कपिकण्ठाम् । वै. निच. । अग्निमयहवे । रा. नि.
व. ८ । भा. कर्णकज्ज. चि. । वा. उ. ६५. । शशीह-
वे । रा. नि. व. ८ । नीलदूर्वायाम् । जयकीहवे ।
रा. नि. व. ४ । भैष. कुष्ठ. चि. कन्दर्पसारतैले । च. द.
अथ. चि. रससिन्दुगुह्यी । हरीतक्याम् । रा. नि. व. ११ ।
वै. निच. संयुह्योचि. ताक्षीशूषे । अपराजिता-

याम् । मद. व. १ । शाकसीहवे । वै. निच. १५. अथः
वि. कनकसिन्दूरे ।

जयाञ्जन (मल)म् । स्त्री । सीतोऽञ्जनविशेषः ।
जहरपाथर इति अग्निमदेशः । “सीतोऽञ्जनं नदी-
जघ्नं कृष्णसीतो जयाञ्जनम् ।” प. सु. ।

जयाद्वयम् । स्त्री । तकारो हरीतको वेति
द्वयं । वा. सू. १५५. ।

जयापुष्पम् । स्त्री । जपापुष्पे । वै. निच. ।

जयावटी । स्त्री । ज्वराधिकारे । “विषं वि-
कटुकं सुप्तं हरिद्रा निम्बपत्रकं । विहङ्गमष्टमं
चूर्णं क्षामूत्रैः समं समम् । चणकाभा वटी काय्या
स्याज्जया योगवाहिका ॥” अत्र जयनीमूलचूर्णं
तुल्यांशं देयं योगवाहिकत्वात् । रा. सा. सं. ।

जयावहा । स्त्री । नीलदूर्वायां । रा. नि. व.
८ । भद्रदन्तीहवे । प्र. खी. । रा. नि. व. ६ ।

जयाश्रया । स्त्री । गर्भटिकादथे । रा. नि. व. ८ ।

जयाह्वा । स्त्री । भद्रदन्तीहवे । रा. नि. व. ६ ।

जरकम् । स्त्री, पुं । हिङ्गुनि । वै. निच. ।

जरठः । वि. पाष्ठी । कठिने । मे. । जीर्णे ।
इ. च. । [हिं अहर्.] रा. नि. व. ८ ।

जरङ्गी । स्त्री । गर्भटिकादथे । दासिदिग्धे ।

जरणः । पुं, स्त्री । स्थूलजीरके । वटु क्षीरा ।
रा. नि. व. ६ । च. द. वातश्लेष्मज्ज. चि. । कृष्णजीरके ।
कासमर्दे । काशकाशना । हिङ्गुनि । रा. नि. व.
१५ । सौवर्चल्लवणे । मृत्तक लवणं श. र. । कु-
क्षीषधी । कूड़. । र. मा. । पीतजीरके । च. द. ज्य.
चि. । स्त्री । कृष्णजीरके । रा. नि. व. ६ ।

जरणद्रुमः । पुं । अश्वकर्षनामलताशाले ।
लडा भाग. । रा. नि. व. ८ ।

जरती । स्त्री । हडायाम् । रा. नि. व. १८ ।

जरत्पित्तशूलम् । स्त्री । परिणामशूले । “वा-
त्सनात्रे जरत्पित्ते शूलमात्रं प्रशस्यति ।” रस. रा. ।

जरन्तः । पुं । महिषे । त्रिका. ।

जरमानः । पुं । समुषे । उषा. ।

जरा । स्त्री । वाहंके । अम. ।

जराक्लेश्यम् । स्त्री । जराजन्तक्लेश्वरीविशेषः ।

तल निदानलक्षणं यथा—“अथ प्रथमसां यत्नं
प्रायशः क्षीयते दृष्टां । रसादीनां चयासैव तथैवा-
ह्वयं सेवनात् । बलवीर्येन्द्रियाणाञ्च क्रमेणैव परि-
क्षयान् । परिक्षयादायुषश्चाप्यनाहाराक्रमात्क्रमा-
त् । जरासम्भवजं क्षैयमिष्येते हेतुभिर्नृणाम् । आ-
युषे तेन सोऽत्यर्थं क्षीयधातुः सुदुर्लभः । विवर्णो
विह्वलो दीनः क्षिप्रं व्याधिमप्यायुते ॥” च ।

जरायुः । पुं । अधिजारहवे । रा.नि.व.६ ।
गर्भाशये । गर्भस्थिनि वा ७ । रा.नि.व.१८ ।
स चर्माकारः सूक्ष्मः । तस्य स्थानञ्च गुदसूत्राशय-
मध्यभागः । यथा—“गुदसूत्राशयान्तस्थी जरायु-
गर्भमन्दिरं । जरायुपात्रं नाडी वे डिम्बनाडी
प्रकीर्त्तिते ॥” अचि. । “या तु चर्माकृतिः सूक्ष्मा
जरायुः सा निगद्यते ॥” तन्नालरम् ।

जरायुजः । त्रि. जरायुजाते प्राणिमात्रे, प-
शुमनुष्यजालादौ । अम. । “शुक्रशोणितयोर्वि-
खिन् सञ्जायते यतः । तत्र गर्भो भवेद्यस्मात्तेन प्री-
कौ जरायुजः ॥” तन्नालरम् ।

जरायुदोषः । पुं । गर्भजरीगर्भदे । वै.निघ. ।

जरालक्ष्म । क्ली. पलिते । रा.नि.व.१८ ।

जराशोषः । पुं । वाईकजयक्षीणतारीगे ।
लक्षणं—“जराशोषी कृशी मन्दवीर्यबुद्धिबलान्दि-
यः । कम्पनोऽरुचिमान् भिन्नकांस्यपावङ्गतस्वरः ।
क्षीयति श्लेष्मणा ह्रीनं गौरवाच्चविपीडितः । सम्प्र-
भुतास्थनासाचः शुष्कवक्षसलङ्कविः ॥” सा.नि. ।

जरुथम् । क्ली. मांसे । त्रिका. ।

जर्जरः । पुं । रक्तरीमे । मद्र.व.७ । क्ली. ।
शैबाले । शैलजे । मे. त्रि. ठडे । रा.नि.व.१८ ।

जर्जरकः । त्रि. बहुच्छिद्रद्रव्ये । शै.सू.टी. मे. ।

जर्णः । त्रि. जीर्णे । छे.च. ।

जर्त्तः (र्त्तुः) । पुं । करिणि । योनी । उष्णा. ।

जर्त्ति(र्हि)लः । पुं । आरण्यतिलके । वृत्ना-
डिल । छे.च. । रा.नि.व.२१ ।

जलम् । क्ली. बालके । दा.नि. । अ.मृ.२५. ।
भा.वाल्ज.वि. । वा.मृ.१५.एलादी । जलवेत-
से । चदके । जल । जलस्य षड्दीपा भवन्ति—
आर्कः सप्त.रश्मि.गन्ध.जीवे विपाकाख्याः । तत्र स्याद्वि-

दीपे खरता वैष्णवस्तुचता, षपदीपे पद्मसिक्ता
शैवालबहुवर्णता च, रसदीपे व्यक्तस्वता, गन्धदीपे
अनिष्टगन्धता, वीर्यदीपे दृष्टादिकं सेवनात्,
विपाकदीपे च विष्टभादिकं जनयति । जलस्य
कलुषता-साधनं सप्त—कतक गीमेद विसर्पि-
शैवालमूल-वस्त्र-मुक्ता-मणय इति । जलस्य नि-
वेष्टं पञ्च । फलादिशीतोक्तकरणञ्च सप्त प्रवातस्थाप-
नादि । सु.सू.४५.अ. । सा. गुणाः—सधुरं शीतलं
दृष्टान्नं शोषशीघ्रभालिघ्नं मुक्तामपाचकं निद्रा-
लस्यहरं विषघ्नं श्रमहरं रुचिजनकं धीबलवीर्य-
तुष्टिपुष्टिकरणञ्च । “साधारणं जलं यत्नं दीप-
पाचनं लघु । श्रमदृष्ट्यापहं वातकफमेदघ्नपुष्टि-
दम् ॥ पात्रदेशादिभेदेन जलगुणाः यथा—“जलं
ताम्रहृदस्तदेव सलिलं वातादिदीपपदं देश-
ज्जाद्यकरञ्च दुर्जरतरं दीपावहं धूमरम् । वातघ्नं
लु शिलाशरीराल्पममलं पथ्यं लघु स्वादु व श-
श्यामहृदस्त्वदीपशमनं सर्वोत्तमघ्नं पयः ॥” रा-
नि.व.१४ । “तद्वादी द्विविधमाल्परीक्षमोर्भेदेन
तयोरात्तरिचं जलमनिर्देश्यरसम् एकान्ततः पथ-
तमञ्च । तद्देशान्नपतितमन्यतमं रसमप्यलभ-
स्थानविशेषाद्यदादिबलस्थितमिति । तत्र स पृष्टि-
व्यादीनामन्योन्यानुप्रवेशकतः सलिलरसः भवत्युत्क-
र्षापकर्षणं, तत्र स्वगुणभृतिशायी भूमौ लवण-
स्त्रञ्च भवति, अम्बुगुणभृतिशायी मधुरं, तै-
भृतिशायी कटुकं तिक्तञ्च, वायुगुणभृतिशायी र-
पायं, आकाशगुणभृतिशायी मरुतमघ्नम् ॥” रा-
नि.व.४५.अ. । अलरीक्षीहृदं जलं पुनः धारं कार-
तौ धारं हिममिति चतुर्धा । तत्र धारमष्टविधम्—
“धारं पृथिव्यां पतितं पथलु तत्रैव जातं शुष्क-
दभिन्नं । नागाविधैर्भेदगुणैश्च सस्यकं जातं ज-
ष्पाटविधं वदन्ति । नद्योहिदं प्रास्ववणञ्च चौर-
कौपं तद्भागं सरसीभवञ्च वायुह्रवं तत्पवदन्ति ।
राः ॥” नदीजलम् औद्भिदादिकञ्च पर्यायं दृश्यं
तत्र कारं जलं यथा—“स्वर्णश्याः शीतवातेन
चविकूर्जसङ्कुलम् । श्रोताम्बु कठिनं मुलाः
जातं हिमिनं तु । पश्चात् सुख्यसनापात्कि-
द्रवते जलम् । वसन्ति शिवाः सलिलं शंकलं शी-
लं मतम् ॥ गुणाः—कारं शीतगुणैः शनोपश-
शोषार्तिनिर्नाशनम् सूक्ष्मशीघ्रशरीरसिन्नाशन-
हृत्कायवीर्यारणं । शोषानां त्रिषुनालु दीपश-
पित्ताग्निहानां हितं संसक्तं प्रवरं गुणैः प्रति-

तस्मान्न दूरे कृतम् ॥” इति । “तीव्रारं लघु शीतलं
श्वसहरं पित्तान्तिशान्तिप्रदं दीवाणां श्वसनं जला-
तिहननं सर्वान्ध्रं परं । कुष्ठशीपदवर्षिकावि-
षहरं पामाविसर्पापहं चौषाणां क्षतशीघ्रिणां
हृत्तिकरं संसेव्यते मानवैः ॥” हेमजलगुणाः—
“हेमं घनघ्न मधुरश्च कफात्मकश्च मूर्च्छान्तिसंशम-
नमामविनाशनश्च । पित्तासृजः प्रश्वसनं रुधिरश्च-
तच्च शान्तकरोति हिमसम्भववारि सद्यः ॥” भूमि-
विशेषे जलगुणाः—“भूमिः पञ्चविधा ज्ञेया कृष्णा
रक्ता तथा मृत्ता । पीता नीला भवेद्यान्या गुणा-
स्तासां प्रकीर्तिताः । सघनं मधुरं नीरं कृष्णभूमि-
परिश्रुतं । पीताश्रितरूपायश्च रक्तायाः चारमाधु-
रम् । सितायामस्त्रमधुरं भूमिभागेन ललयेत् ॥”
गुणाः—“ताड्यागं वातलं स्वादु कषायं कटुपाकि-
च । कौष्ठ्याद्यापिकरं रुचं मधुरं कफकारकं ।
नैर्भरं लघुपाकश्च दीपनं कफनाशनं । सारसं लघु
तृणाग्रं बल्यं स्वादु कषायवत् । पाललं गुल्मभि-
ध्वादि विटभिर्दीपलं परं ॥” इति । अथ स्वच्छ-
जलगुणाः—लघु हृद्यं गुणवत् । अधाविलजलगु-
णाः—पिक्किलं क्लमिलं विवर्णे क्लिन्नं सान्द्रं विर-
सं दुर्गन्धं अहित्तम् । अथ शरदादिजलगुणाः—
शारदं लघु अनभिष्यन्दि च । हेमन्ते सिग्धं हृद्यं
बल्यं गुरु हित्तम् । शैशिरं वातकफघ्नं हेमन्तादी-
षण्णश्च । वासन्तं मधुरं कषायं बल्यं रुच्यम् ।
शैषाघ्नं अनभिष्यन्दीति । सुगन्धजलगुणाः—तृणाग्रं
सुशीतलम् अत्यन्तरस्य । शीतलजलगुणाः—मद-
घ्नं मूर्च्छाहरं कृद्दिनाशनं पित्तज्वरशमकामटणा-
दाहमदात्ययविषघ्नश्च । श्रुतशीतजलगुणाः—त्रि-
दाघ्नम् । सुवासितस्त्वप्ताचस्थितजलं रुचिकरं
अजीर्णं शीघ्रघ्नतुल्यं जीर्णं बलदं भोजनकाले प्रा-
प्यम् । रात्रौ च मुक्ताम्रीपरि अहितम् । राज ।
हेमन्तादी जलपानविधिः—हेमन्ते ताड्यागं सारसं
वा हितं । इदमेव शिशिरे प्रशस्तम् । शीघ्रवसन्त-
योः वायं वा कौपं वा नैर्भरं वा प्रशस्तम् । नादे-
यश्च साकल्यतो बर्ज्यम् । औद्भिदं बालरीचं वा
कौपं वा प्राडटकाले । शरदि नादीयम् अंशुकश्च
हितम्, तथागच्छीदयात् स्वच्छं जलं प्रशस्तम् ।
“पीये वारि सरो जातं माषे तपु तड्यागजं । फा-
लगुने कूपसभूतं चैव चीष्टरं हितं मतम् । वैशाखे
नैर्भरं नीरं ज्येष्ठे शस्त्रं तथौद्भिदं । प्राप्रादे शस्यते
कौपं श्रावणे दिव्यमेव च । भाद्रे कौपं पयः शस्त-

माश्विने चीष्टरमेव च । कार्तिके समर्द्धमेव च
जलमात्रं प्रशस्यते ॥” वारियङ्गणकालः—भीमा
नामन्धसां प्रायो यङ्गणं प्रातरिष्यते । शीतलं
निर्मललवच यतस्त्रिषां मृद्वान् गुणः ॥ इन्द्रसुसुतः ।
पुनश्च जलं चतुर्विधम् । पापोदकं रोगोदकम्
अंशुकम् आरोग्योदकम् । पापोदकं यथा—
“विष्टायुक्तं याद्वि नीरङ्गमिकोदसमाकुलम् । समलं
नीलशैवालं पापन्तु नर्हितश्च यत् । खाने पाने च
तत्कलं नराणां बाह्वेषु च । खानेन तन्मन्वान्
रोगान् कष्टकुष्ठविसर्पकृत् । पानेन कफगुल्मानां
क्षमीणां वरसम्भवान् । करोति विविधान् रोगान्
तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥” रोगोदकं—“बहुश्चलतो-
कुक्षे क्षयाकूपोऽथवा सरः । अव्ययश्चेदधोऽध्वेन
क्षमिशैवालसंयुतम् । क्लिन्नं सपिक्किलङ्गणं हृद्यम-
लाश्रितं भवेत् । बहुश्चपण्युक्तं दुर्गन्धं मृद्वगन्ध-
वत् । रोगोदकं विजानीयात्करोति विषमान् गदा-
न् । शूलङ्कुष्ठश्च कण्डूश्च सेवितेन करोति हि ॥”
अंशुकं पय्यायं दृश्यम् । आरोग्योदकं—“पाद-
शेषन्तु कथितं तच्चारोग्यजलं विदुः । कासश्चासह-
रं पथ्यं मारुतघापकर्षति । सद्योज्वरं हरत्याय स-
मेदकफनाशनम् । प्रतिश्यायं पाचयति शूलगुल्मा-
ग्भनाशनम् । दीपनश्च हुताशस्य पाण्डुशीतोदराप-
हम् । अजीर्णश्च जरत्याय पीतमुणोदकं निशि ॥”
अवि. ७अ. । गवीगर्भाशये । वै. निघ. ।

जलकण्टकः । पुं । शङ्खाटके । पाणिफल ।
प.सु. । कुम्भीरे । हारा. ।

जलकदली । स्त्री । खनामख्यातजलजकन्द-
विशेषः । झनकदली । प.सु. ।

जलकान्दः । पुं । शङ्खाटके । पाणिफल । वै.
निघ. । (न्दा) स्त्री । जलकदल्याम् । प.सु. ।

जलकपिः । पुं । शिशुमारः । गुठुक । हारा. ।

जलकपीतः (कः) । पुं । जलपचिविशेषः ।
झनपिपि । वै. निघ. ।

जलकरङ्कः । पुं । नारिकेलफलः । पप्पे । श-
ङ्खे । त्रिका. । हारा. । जलसतायाम् । मी. ।

जलकर्णा । स्त्री । कर्णमीटायां । काण्डिछिन्ना,
कान्त. छिन्ना । च. द. यञ्ज. चिरसेन्द्रमुडी ।

जलकल्पाः । पुं । जम्बाले । मे. ७ला, रीजि ।
झाप. ।

जलजातः । पुं । जलपक्षिविशेषे । गान-
कोड़ी । तन्मांसगुणाः—स्निग्धं गुह्रं हिंसं वात-
हरम् । रा.नि.व.१७ । [हारा ।

जलकाष्ठः (हिः) । पुं. स्त्री । हस्तिनि ।

जलकामः । पुं । जलवेतसे । अ.द.१२च. ।

जलकामा । स्त्री । अन्वाहुल्याम् । वै.निघ. ।

जलकामुकः । पुं, स्त्री (का, को) । कुटुम्ब-
नीनामह्वये । रा.नि.व.५ ।

जलकिराटः । पुं । नके । शिशुमारे । हारा. ।

जलकुङ्कुटः । पुं । कुङ्कुके । डाक पाथी । का-
रखवे । वै.निघ. । [श्री । इ.च. ।

जलकुङ्कुभः । पुं । जलकुङ्कुटे । कोड़ा पा

जलकुङ्कुटी । स्त्री । गङ्गाविह्वलीपविधि ।
गांशौन । हारा. ।

जलकुण्डलः । पुं । शैवाले । भूरिम. ।

जलकुञ्जका । स्त्री । मृत्पाटके । पानिकुन ।
कुम्भीरे । वै.निघ. ।

जलकूरी । स्त्री । पुष्करिण्यां । हारा. ।

जलकूर्मः । पुं । शिशुमारे । कुतुक । त्रिका. ।

जलकेशः । पुं । शैवाले । हारा. । [हारा. ।

जलगुल्मः । पुं । सुद्रमरीचरे । मी. । कच्छपे ।

जलगोजकम् । स्त्री । पिप्पा इति ख्याते का-
वेलेद्वयजफले । वै.निघ. ।

जलङ्गः । पुं । महाकाले । रा.नि.व. ।

जलचरः (चारी (इन्)) । पुं । शङ्खे । म-
क्षी । श.च. । पुं, स्त्री । जलचरप्राणिमाने हंस-
सारसकादम्बवक्रौष्मादौ । प.सु. । "कुररवकम-
क्षराः कञ्चटकपिकथङ्गसारसाः । भाङ्गिदायूह-
हंसा जलकरटिकपिङ्गटिर्दिम्बायाश्च । जले चरा-
विहङ्गसोऽ॥" अवि.२०च. । मांसगुणाः—गुह्रं
स्निग्धं मधुरं वातघ्नं शूलख । रा.नि.व.१७ ।

जलजः । वि । जलवासिजन्तुमाने । पुं । हि-
ज्जलह्वे । रा.नि.व.८ । मक्षी । श.च. । शैवाले ।

जलवेतसे । कुङ्कुले । काकतिन्दके । जलमधुके ।
रा.नि.व.११ । स्त्री । मोक्षिके । चारि । खवसे ।

लवके । दीवधान्ये । वै.निघ. । पक्षे । शङ्खे । मक्ष-
वराजवगाहे । वै.निघ.२भ.अव.वि. ।

जलजन्तुः । पुं । जलवासिप्राणिमाने । अम. ।

जलजन्तुका । स्त्री । जलीकायां । म. ।

जलजम्बा । स्त्री । पक्षे । इ.च. ।

जलजम्बूका । स्त्री । भूमिजम्बूह्वे । वन-
क्षाम । भा. । See सुद्रमजम् ।

जलजसुमनाः । स्त्री । शङ्खपुष्पां । वै.निघ. ।

जलजा । स्त्री । वज्जीयटिमधुनि । रा.नि.व.६ ।
सोमराज्याम् । वै.निघ. ।

जलजातः । पुं । जलवेतसे । वै.निघ. ।

जलजाता । स्त्री । कुङ्कुमशाली । शालिपर्ण-
विभव । रा.नि.व.१६ ।

जलजिह्वः । पुं । शिशुमारे । कुम्भीरे । रा.

जलजीविनी । स्त्री । जलीकायां । वै.
वै.निघ. । [शाम्भूक ।

जलडिम्बः । पुं । शक्ती । शिथूक ।

जलतण्डुलीयम् । स्त्री । कच्छटे । वै.निघ. ।
दाम । भा. ।

जलतापिकः (तापी) । पुं । मत्स्याविशे-
षे । हेनिश नाह । काचकमक्षी । श.च. ।

जलतालः । पुं । इक्षीशमक्षी । त्रिका. ।

जलतित्त(क्ति)का । स्त्री । शङ्खकौडवे । रा.
नि.व.११ ।

जलत्रा । स्त्री । कुचे । छांठ । हारा. ।

जलदः । पुं । सुलके । च.द.वा.व्या.वि.एला-
दितैले । पीतबालके । पीत वांग । कारखर-
वे । कुठिला गाह । भा. ।

जलदागमः । पुं । वर्षाकाले । रा.नि.व.११ ।

जलदाशनः । पुं । शक्ते । शालह्वे । श.च. ।

जलधरः । पुं । सुलायां । अम. । च.द.अति-
सा.वि.कच्छटादिः । तिनिशह्वे । रा.नि.व.८ ।

जलधराधारः । पुं । पीतीशीरे । वै.निघ. ।

जलनकुलः । पुं । जलमालारि । उद्विङ्ग-
श । पिप्पा. ।

जलनीलिका (ली) । स्त्री । शैवाले । रा. नि.व.८ । भा.४भ.नाहीनवे ।

जलनेत्रः । पुं । जलमधूकः । वै.निघ. ।

जलपत्रिका । स्त्री । पत्रिणाम् । अष्टात्र कांङ् । वै.निघ. ।

जलपत्नी । पुं । इंसादिजलचरपक्षिषु । तन्मांसं क्षिप्यं हिमं गुरु इत्थं वातहरश्च । रा.नि.व.१७ ।

जलपाकः । पुं । वारिपाके । सिक्क जल । “कर्वं गृह्णीता द्रव्यस्य क्षात्रयेप्रास्थिकेऽम्भसि । अक्षं शृतं प्रयोक्तव्यं जलपाके त्वयं विधिः ॥” वा. वि.२५. ।

जलपादपः । पुं । इंसे । वै.निघ. । [१८]

जलपारावतः । पुं । जलकपोते । रा.नि.व.

जलपिप्पली । स्त्री । महाराष्ट्रीक्षुपे । कौंङ् । शान्तिं हिं पाणिमगा, जलपिपरी । रा.नि.व.४ । गुणाः—जलपिप्पलिका इत्या चक्षुष्या शुक्ला लघुः । संयाद्विषी हिमा रुचा रक्तदाहव्रणापहा । कटुपाकरसा रुचा कषाया वज्रिवर्हिनी ॥” भा पू.गुणव. । कटुः तीक्ष्णः कषाया मलशुद्धिकरी व्रणकीटादिदोषरसदोषघ्नी च । रा.नि.व.४ ।

जलपुष्पम् । स्त्री । जलजातपुष्पं । यथा—“अष्टधा कमलानि स्युर्जलवासी चतुष्टया । जलमौर्वी च कुम्भीका जलपुष्पगणस्तथम् ॥” अर्क. ।

जलपृष्ठजा । स्त्री । शैवाले । श.च. ।

जलप्रदः । पुं, स्त्री । पीतवाले । वै.निघ. ।

जलप्राणी । पुं । जलजन्तौ । वै.निघ. ।

जलप्रायम् । स्त्री । अनूपदशे । अम. ।

जलप्रियः । पुं । धन्याकि । रा.नि.व.६ । चातकपक्षिणि । श.र. । मत्स्ये । श.च. । स्त्री । हिलमोचिकायां । हि.क्ष. । प.सु. । [हारा.]

जलप्लवः । पुं । जलमाज्जरी । उद्दिङ्गल ।

जलफलम् । स्त्री । शक्राटके । पाणिफन । भा.

जलफेनः । पुं । समुद्रफेने । वै.निघ. ।

जलबन्धः (बन्धुः) । पुं । मत्स्ये । श.च. ।

जलवल्ली । स्त्री । बाकुष्याम् । गोमिश्री । वै.निघ. । हिलमोचिकायां । हि.क्ष. । त्रिका. ।

[हारा.]

जलभूः । पुं, स्त्री । कच्छटे । कौंङ् । श.च. ।

जलमण्डपिका (पी) । स्त्री । शैवाले । वै. निघ. । वारिपण्याम् । पांशा । रस.कौ.ज्वाला-सुखरसे । [हारा.]

जलमहुः । पुं । मत्स्यरूपक्षिणि । माह्वराङ् ।

जलमधु(धू)कः । पुं । जलजातमधूकश्चै । जगन्देश । गुणाः—मधुरः व्रणघ्नः रान्तिघ्नः बलशुक्रवर्धनः रसायनः शीतलश्च । रा.नि.व.११ । “मधूकपुष्पं मधुरं शीतलं गुरु बृंहणं । बलशुक्र-करं प्रीतिं वातपित्तविनाशनम् । फलगुणाः—शीतं गुरु स्वादु शुक्लं वातपित्तनुत् । अह्वयं हनि पित्तासदाहशस्यतत्त्वयान् ॥” भा. ।

जलमचिका । स्त्री । वारिमचिकायाम् । जलकनो । त्रिका. । [त्रिका.]

जलमार्जारः । जलविक्राले । उद्दिङ्गल ।

जलमूर्त्तिका । स्त्री । करकायाम् । श.च. ।

जलमीनः । पुं । मत्स्यभिदे । वै.निघ. ।

जलमुखम् । स्त्री । जलगुलायाम् । वै.निघ. ।

जलमोदम् । स्त्री । उशीरे । रा.नि.व.१२ ।

जलयष्टिः । पुं । वल्लीयष्टिमधुनि । वै.निघ. ।

जलरङ्गः (ञ्जः) । पुं । वक्त्रपक्षिणि । वक्त्राशी । हे.च. ।

जलरङ्गुः । पुं । हरिणे । वै.निघ. । दालू रूप-क्षिणि । डाक प्राथी । हारा. ।

जलरण्डः । पुं । जलसर्पभिदे । जलविन्दो । हे.च. । श.र. । [वधे । चारलवधे । हारा.]

जलरसः । पुं । लवणे । हारा. । सीवर्चल-

जलरुट् (इम्) । स्त्री । पत्रे । हे.च. ।

जलरुहा । स्त्री । कुङ्कुमशाली । देशमञ्जिक क्षात्रविटगण । रा.नि.व.१६ ।

जलरूपः । पुं । मकरे । त्रिका. ।

जलवरण्टः । पुं । जलवसनरीने । पानवस-सु । हारा. । [हारा.]

जलवल्कलः । पुं । कुम्भिकायां । पानां ।

जलवल्ली । स्त्री । शक्राटके । पाणिफन । रा. नि.व.७ ।

अलवायसः । पुं । अलकाके । पानटकोड़ि ।
हे.च. ।

अलवासः (साः) । पुं । विचकन्दे । रा.
नि.व.७ । गुह्यासिनीदशे । रा.नि.व.८ । स्त्री ।
उशीरे । रा.नि.व.१२ । [११]

अलविक्रमा । स्त्री । सन्नकीदशे । रा.नि.व.

अलविडालः । पुं । अलमाज्जारे । उद्विडाल ।
हारा । [रा.नि.व.१४]

अलविन्दुजा । स्त्री । यावनालीशर्करायाम् ।

अलवित्त्वः । पुं । कर्कटे । पञ्चाङ्गे । अलवल्क
ले । पाना । हारा । [मांछ. हारा ।

अलवृश्चिकः । पुं । इक्ष्वाकमक्षेत्र । अंठला

अलवेतसः । पुं । अलजातवेतसविशेषे । अ-
नवेत । मं वज्जालु । कं वैसेयमरण । प.सु. गु-
णाः—तिक्तशीतलः व्रणशोधनः कफरक्तपित्तघ्नः
संयाही कषायो रज्जोघ्नश्च । रा.नि.व.६ ।

अलव्यधः । पुं । कङ्कनीटमक्षामिदे । कौ-
किना ग्राह वा गान्धाड़ । हारा ।

अलव्यालः । पुं । अलसर्पे । अम. ।

अलश्रीषः (षिका) । पुं, स्त्री । श्रीष-
मिदे । हिं टिटिनी । “विदीपविषकुडामोहरी
वारिश्रीषिका” भा. ।

अलशुक्तिः । स्त्री । शम्बूके । भायूक, शिगूक ।
अलसिंपी इति च ख्याति । गुणाः—“कटुः खि-
न्वा दीपनी गुल्मशूलविषदोषहरी कृष्णा पाचनी
बल्या च” । रा.नि.व.१२ ।

अलशुचिः । पुं । शृङ्गाटके । पांथिफल ।

अलशूकम् । स्त्री । शैबलि । हे.च. ।

अलशूकरः । पुं । शिग्रुमारे । शुशुक । हा-
रा । कुशीरे । हे.च. । [—श्यामाकवत् ।

अलश्यामाकः । पुं । वृषधान्यविशेषे । गुणाः

अलसर्पिणी । स्त्री । अलीकायाम् । जौंक ।
हे.च. । [येन अलं दृष्टा चक्षति । वा.चि. ।

अलसन्दासः । पुं । कुकुरदंशजरीगविशेषे ।

अलसन्धवः । पुं । अलवेतसे । रा.नि.व.६ ।

अलसृचिः । पुं । नीचपक्षिणि । कङ्कनीटम-
क्षेत्र । जटा. शृङ्गाटके । शिग्रुमारे । नि. । काके ।
हे.च. । स्त्री । अलीकायाम् । जौंक ।

अलस्या । स्त्री । मण्डुल्यायां । रा.नि.व.८ ।

अलहासः । पुं । समुद्रफेने । चिका । [श.र. ।

अलाका । स्त्री । अलीकायाम् । जौंक ।

अलासुः । पुं । अलसूषके । चिका ।

अलास्या । स्त्री । अलमधूकदशे । वै.निघ. ।

अलाञ्चलम् । स्त्री । शैबलि । [श.गु. । नि. ।

अलाटनः । पुं । कङ्कपक्षिणि । कौंक पाथी ।

स्त्री (नो) । अलीकायाम् । नि. । रा. ।

अलाण्टकः । पुं । शिग्रुमारे । नक्रराजि । हा-

अलाण्डकम् । स्त्री । रोहितादिशिशौ । मा-

छेत्र पोथा । हारा ।

अलात्मिका । स्त्री । अलीकायाम् । श.र. ।

अलाधारम् । स्त्री, पुं । पीतोशीरे । वै.निघ. ।

अलाशये । अम. ।

अलाबु(म्बु)का । स्त्री । अलीकायां । वै.निघ. ।

अलामोदम् । स्त्री । उशीरे । रा.नि.व.१२ ।

अलायु(व)का । स्त्री । अलमस्या आयुरिति

अलीकायाम् । जौंक । मं जलू । स.सु.१२३

सा हादशविधा । सविषाः पटु, तावत्य एव नि-

र्विषाः । तत्र सविषाः कृष्णा कर्बुरा अलमगदा इ-

न्द्रायुधा सामुद्रिका गीचन्दना चान्त । ताम् अञ्जन-

चूर्णवर्णां पृथुशिराः कृष्णा । वार्धमन्त्रावदायता

किंमन्त्रतज्जलिः कल्बुरा । रोमशा महापाथी क-

णसुखी अलमगदा । इन्द्रायुधवट्टेराजिभिश्चिता

इन्द्रायुधा । ईषदसितपीतिका विचित्रपुष्पाकृति-

चिचि सामुद्रिका । गीवषण्वदधीभागे द्विधाम्-

ताकृतिः अणसुखी गीचन्दनेति । आभिर्दष्टे ज्व-

रादिर्भवति । निर्विषाः—कपिला पिप्पला शङ्ख-

सुखी सूषिका पुष्करिकसुखी सारविका चेति

तत्र मनःशिला रज्जिताभ्यामिव पार्श्वयोः पृष्ठे खि-

धसुद्रवर्णा कपिला । किञ्चिद्रक्ता वृषकायां पि-

प्रायगा च पिप्पला । यक्षवर्णा श्रीव्रपायिनी दी-

र्घतीणसुखी शङ्खसुखी । सूषिकाकृतिवर्णा च

पुच्छरीकमुखी । शिखा पद्मपत्रवर्षाष्टादशाङ्गुलप्र-
माणा सावरिका पत्रार्थे ॥ सु.सू.१२५. ।

जलाद्रिः (द्री) । पुं. स्त्री । चार्द्रवस्त्री । डिङ्
कृपण्ड । त्रिका. । हे.च. । चार्द्रतालवस्त्री । भाष.

जलावृद्धः । पुं । वातकफक्रीडरोगे । “जलवृ-
द्धवृद्धातकफादीषे जलावृद्धम् ।” बा.उ.२१५. ।

जलालुः । पुं । पानीयालुके । रा.नि.व.७ ।

जलालुकम् । स्त्री । पत्रकन्दे । भा.पू.१५.शा-
क व. । [अ.टी.भ.]

जलालु(लो)का । स्त्री । जलौकायाम् । श.र. ।

जलाशयः । पुं । सरोवरे । शङ्काटके । स्त्री ।
उमीरे । अम. । सामञ्जके । शक ८८१ । रा.नि.
व.८ । स्त्री । गुण्डालायाम् । रा.नि.व.५ ।

जलाश्रयः । पुं । शङ्काटके । रा.नि.व.७ ।
गुण्डहृत् । रा.नि.व.८ । ईहाश्रये । रा.नि.व.१६ ।
स्त्री । गम्भीरिकाश्रये शूलैश्रये । रा.नि.व.८ ।
स्त्री । सामञ्जके । रा.नि.व.११ ।

जलाशीला । स्त्री । पुच्छरिण्याम् । हारा. ।

जलाह्वयम् । स्त्री । बालके । दाशा । उष-
ले । शुक्ति मूल । रा.नि.व.१० । [श.र. ।

जलाक्षी । स्त्री । जलपिपल्याम् । पाणिमृगा ।

जलिः (का) । स्त्री । जलौकायां । अ.टी.भ. ।

जलु(लू)का । स्त्री । जलौकायाम् । श.र. । हे.
च. । चर्मचटिकायाम् । बा.उ.६५. ।

जलेच्छया । स्त्री । हस्तिगुण्डीवले । श.र. ।

जलेजात(रह)म् । स्त्री । पद्मे । श.र. ।

जलेरुहा । स्त्री । कुटुम्बिनीक्षुपे । रा.नि.व.५ ।

जलेवाहः । पुं । जलकुक्षुटे । वै.निघ. ।

जलेश्रयः । पुं । जलचारिमस्यादौ ।

जलोका । स्त्री । जलायुकायां । हारा. । अम. ।

जलोदरः । पुं, स्त्री । तन्नामकोदररोगभेदे ।
अन उद्भवे । निदानलक्षणं यथा—“यः खेहपी-
तोऽप्यनुवासितो वा बालो विरिक्तोऽप्यथवा निरु-
दः । पित्तजलं शीतलमाप्य तस्य शीतोऽपि दृष्यति
हि तद्वह्नि । खेहोपलक्षितेष्वपि तेषूदकोदरं
पूर्वैरुद्भूयैति । शिथं महत्पथरिक्तनाभि समाततं

पूर्वमिवात्मना च । यथा दतिः शुभ्रति कल्पते च
शब्दायते चापि दकोदरं तत् ॥ अन्तर्मेवोदरं सन्धि
प्रायः कञ्चतमं मतं । बलिनसादनात्मनु यमसाध्यं
नवील्यतम् ॥” इति । मा.नि. ।

जलोदरारिरसः । पुं । जलोदराधिकारे र-
सः । रसगन्धकौ प्र. २ तो. (मतान्तरे गन्धकः ४
तो.) मगः शिला हरिद्रा जयपालबीजं निफला
निकटु विचकमूलं एषां प्रति १ तो. दन्तीरसेन
सुह्रीक्षीरेण (मिर्चुत्र आठि) शङ्कराजरसेन च घृ-
थक् ७ भावयित्वा संशोष्य च बटौ कुप्यात् । मावा
२ र. ।

जलोद्भवः । पुं । शङ्खे । मूक । वै.निघ. । स्त्री ।
लघुमञ्जरीशाके । कुङ्कुमशाखी । रा.नि.व.५.१६ ।

जलोद्भूता । स्त्री । गुण्डालायाम् । रा.नि.व.५ ।

जलोरगी । स्त्री । जलौकायाम् । जौक ।
अ.टी. ।

जलोलूका । स्त्री । पद्मबीजे । रा.नि.व.१० ।

जलौकः । पुं । जलवेतसे । वै.निघ. । स्त्री (का) ।
जलायुकायाम् । हारा. ।

जलौकाविधिः । पुं । तथा रक्तमीषणका-
र्थे । जौक धनान् । “अथ जलौकावसेकसाध्य-
व्याधितमुपवेश्य संवेद्य वा विरुज्य चास्य तमव-
काशं सङ्गीमयचूर्णैर्यथरुजः स्यात् । गृहीताश्च
ताः सर्षपपरजनौक्लोदकप्रदिग्धगान्त्रीः सलिल-
रसकमध्ये सहर्षस्थिता विगतक्लमा ज्ञाला ताम्भी-
रोगं यादयेत् । सूक्ष्मस्रुक्ताद्रिपिचुसीतावच्छन्नां कला
सुखमपाहणयादगृह्णन्त्ये चौरविन्दुं शीघ्रतवि-
न्दुं वा दद्याच्छपदानि वा कुर्वीत । यद्येवमपि
न गृह्णीयात् तदास्यां यादयेत् । यदा च निवि-
शतेऽस्रुखरवदाननं कलोन्नमय्य च स्नानं तदा जा-
नीयात् गृह्णातीति गृह्णीषाद्रवस्त्रावच्छन्नां धार-
येत् संशयेच्च ।” इत्यादि । तस्य गुणाः—“शीता-
धिवासा मधुरा जलौका वारिसम्भवा । तस्यापि-
तोपस्थे तु हिता सा त्ववसेचने ॥” सु.सू.१२५. ।

जलोदनम् । स्त्री । सजलात्रे । भा.कुष्ठ चि. ।

जवनः । पुं । अश्वे । श्रीकारिहरिणे । रा.नि.
व.१६ ।

जवनालः । पुं, स्त्री । धाम्निश्वे । अनार ।

तर्हीजगुषाः—खादु शीतलं वातलं कफपित्त-
द्वयं । राज. ।

जवली । स्त्री । कषायफलहवे । अ०शत्रि । त-
स्याः फलगुणाः—“कषायं कफपित्तघ्नं किञ्चित्ति-
क्तं रुचिप्रदम् । हृद्यं सुगन्धि विशदं जवलीफलसु-
च्यते ॥” सु. ।

जवसम् । स्त्री । हवे । चासि । श्र.र. ।

जवसाह्वा । स्त्री । यमान्याम् । मद.व.२ ।

जवा । स्त्री । भीडपुष्पहवे । जवांफूलैर गीछ ।
रा.नि.व.१० । घृतभर्जितजवापुष्पम् चार्तवकरम् ।
च.द. ।

जवादि । स्त्री । बन्धराज । गङ्गातारु, थांटीनी ।
मं जवादीकसूरी । गुणाः—स्निग्धमुष्णं सुखकरं
वातहितम् । तल्लक्षणं—“जवादि नीलं सुस्निग्ध-
मौषधीतं सुगन्धिदं । आपते बहुलामोदं राज्ञां
योगं न चान्यथा ॥” रा.नि.व.१२ ।

जवानी । स्त्री । यमान्याम् । मद.व.२ ।

जवापुष्पम् । स्त्री । भीडपुष्पे । जवा फूल ।
श्र.र. ।

जवाह्वा । स्त्री । यमान्याम् । मद.व.२ ।

जविनः । पुं । विलेशयस्त्रयविशेषे, कीकड्ढगे ।
रा.नि.व.१६ ।

जवी (इन्) । पुं । चन्ने । उष्ट्रे । रा.नि.व.१६ ।

जसदम् । स्त्री । यशदे । दण्ड । वै.निघ. ।

जहा । स्त्री । सुखितिकायां । भूडीरी । श.च. ।

जक्षणम् । स्त्री । भक्षणे । रा.नि.व.२० ।

जक्षः (क्ष्मा न्) । पुं । खयरोगे । यक्ष्मा
द्वारांश । श्र.टी.भ. । See यक्ष्मा ।

जागतः । पुं । सोमलताभेदे । सु.चि.१६५. ।

जागरः (णम्) (री) । पुं, स्त्री, स्त्री । निद्रा-
भावे । आगिशां थाका । चम. ।

जागुडम् । स्त्री । कुडुमे । रा.नि.व.१२ ।

जाधनी । स्त्री । ऊरी । चिका. ।

जाङ्गमद्रव्यम् । स्त्री । जङ्गमजातद्रव्यगणेषु, म-
धुमीमृचपित्तवसामआहृत्संस्विष्णूचर्चरीतीऽस्थि-
—जाङ्गमद्रव्यमिति नाम्नालोपम । च.व.१५. ।

जाङ्गलः । पुं । कपिञ्जलपत्तिणि । गौर कि-
ञ्चित्तिरापी । मे. । मन्त्रप्रायवातलदेशे । मन्त्र-प्राय
वेतो देश । “मन्त्रप्रायसु यो देशः स चीक्री
जाङ्गलाभिधः ।” रा.नि.व.१ । “अल्पीदकोऽप्यह-
वस्य पितरक्तामयान्वितः । ज्ञातव्यो जाङ्गलो हे-
मः ॥” गुष्पाः—वातपित्तकरः उष्णः रुच्यः ।
राज. । अपिच—“आकाशशुभ्र उच्चस्य ततश्च स्त-
ल्पपादपः । शमीकरीरविलाकंभीलुककंसुसुलः ।
हरिणेष्वर्णपृषतगीकर्णखरसकुलः । सुखादुफलवा-
न्मृशी वातलो जाङ्गलः स्मृतः ॥” भा. । तज्जलगु-
णाः—खादु विदीपनं रुच्यं पथ्यम् आयुर्वलवीर्य-
पुष्टिकान्तिकरम् । रा.नि.व.१४ । स्थलजपुष्पवर्गे
सोऽष्टविधः यथा—जहाला विकिराः प्रतुदा गु-
हाशयाः प्रसङ्गाः पर्णभृगा विलेशया याम्याश्च
तत्र जहालविकिरौ प्रधानतमौ तावेष्वहरिण्यर्थं
कुरङ्गरालकृतमालशरभश्चन्द्राष्टपतचारुकरस्य
मातृकाप्रभृतयो जहालाः कषाया मधुरा लघ्वश्च
“शशलावकवाताटा गीष्वा हरिणकृत्काः । किञ्च
रायाभयाचान्ये तित्तिराद्याश्च कूचकाः । भारव
जाक्षथा श्वेना सूषका वरवारणाः । इत्येते जाङ्ग-
ला जीवा ये जलेन विना स्थिताः ॥” अचि.२
अ. । स्त्री । मांसि । रा.नि.व.१७ ।

जाङ्गलमांसम् । स्त्री । शिखिखरादिजन्त-
सि । रा.नि.व.१७ ।

जाङ्गलयुक्तम् । स्त्री । जाङ्गलपुष्पयुक्तम् । र-
क्तपित्तहरम् । वा.चि.२५. । [जांफूनी । मे

जाङ्गला (ली) । स्त्री । शुकशिख्याम् । उ

जाङ्गुडम् । स्त्री । कुडुमे । चिका. ।

जाङ्गुलिः । पुं । विषवैद्ये । मांभूङ्गे । श.३
(ली) स्त्री । विषविद्यायाम् । हे.च. ।

जाङ्गिकः (काङ्गयः) । पुं । श्रीकारिह
मे. । उष्ट्रे । रा.नि.व.१६ । चि. । जहाजीवि

जाजी । स्त्री । जीरके । भा.नृ.४भ.प्र.दि
“दध्ना सीवर्षलं जाजी ॥”

जाटलिः । पुं । पटोललतायाम् । चम. ।

जाठरः । पुं । जठरानले । वै.निघ. ।

जाठरग्रन्थिः । पुं । गुच्छरोगे । रा.नि.व.

जाद्यम् । स्त्री । चङ्गजडतायाम् । रा.नि.३

जाड्यारिः । पुं । जलीरहवे । गौड़ा (नव्व
गाडू । रा.नि.क.११ ।

जातकध्वनिः । पुं । जलौकायाम् । वै.निघ. ।

जातकर्म । स्त्री । शिशौ भूमिष्ठे कर्मस्य कर्म
णि । नाडौष्ठे । स्विकापुत्रादौ ।

जातघ्नी । स्त्री । पुत्रघ्नीनामयोजिदोषे । वा.उ.
३३अ. । See पुत्रघ्नी । [मूर. । अम. ।

जातरूपम् । स्त्री । सुवर्णे । रा.नि.व.११ । धु-

जातरूपप्रभम् । स्त्री । हरिताले । वै.निघ. ।

जातवेदाः । पुं । अग्नी । चित्रकहवे । अम. ।

जातसारा । स्त्री । जिह्वाम् । वै.निघ. ।

जातापत्न्या । स्त्री । प्रमृतायां स्त्रियि । अम. ।

ज.तिः । स्त्री । जन्मनि । आसलक्याम् । साल
तोपुष्पलतायाम् । जातीफल । म. । च.चि.३७.
गुह्यारोचन्याम् । काम्यजके । कर्मणां कुंठि ।
विश्व. । रोगसम्प्राप्तौ । मा.नि. । जातीपुष्पहवे ।
च.द.वा.व्या.चि. ।

जातिकोश(ष)म् । स्त्री । जातीपत्र्यां । अशि-
खौ । जातीफल । भा. । सु.सू.४६अ. । हे.च. ।

जाति(ती)कोशा (यी) । स्त्री । जातीप-
त्र्याम् । अशिखौ । रा.नि.व.१२ । वै.निघ.२भ.
सुदर्शनचूर्णे ।

जातिजम् । स्त्री । जातीफल । वै.निघ. ।

जाति(ती)पत्र(क)म् । स्त्री । जातीफल ।

“जातीपत्रसुपत्रपत्रकयुतं ।” भा.उ.वाजी.चि. ।

वै.निघ.२भ.वा.व्या.चि.एरण्डफले । जातीवृक्षप-
त्रे । ढामिलौत पाठा । रस.र.बाल.चि. ।

जातिपत्रिका (त्री) (णी) । स्त्री । जा-
तीफललचि । अशिखौ । हिं जायत्री । कं
जात्रपत्री । गुणाः — कटुतिक्तसुरभिः कफजाड्य-
हरी सुखवैशद्यजननी च । रा.नि.व.११ । दुर्ग-
न्महरी । राज. । “जातीफलस्य लक्ष्मीता जा-
तीपत्री भिषग्वरैः । जातीपत्री लघुः स्वादुः कटू-
ष्ण रुचिर्बलं कृतं । कफकासपित्तासहणात्मि-
विषापहा ॥” भा. ।

जाति(ती)प्रवालः । पुं । जातिकिसलयी ।

जातिपाठा । च.सू.४७. ।

जानिफन्तम् । स्त्री । जातीफल । आश्रयण ।
हे.च. ।

जाति(ती)फलत्वक् । स्त्री । जातीपत्र्याम् ।
अशिखौ । वै.निघ. । [ग. वै.निघ. ।

जाति(ती)रसः । पुं । रक्तबीले । निभाष-

जाति(ती)शस्यम् । स्त्री । जातीफल । आश्र-
यण । रा.नि.व.१२ । वै.निघ.२भ.अतिसा.चि.
मोचरसपुटपाके । [नि.व.१२ ।

जाति(ती)सारम् । स्त्री । जातीफल । रा.

जाति(ती)सुतः । पुं । जातीफल । वै.निघ. ।

जातिहिङ्गुलकम् । स्त्री । हिङ्गुले । वै.निघ. ।

जाती । स्त्री । (Jasminum Grandiflo-
rum.) खनामख्यातपुष्पहवे । जाति वा ढामि-
ली कुल्लत गाडू । हिं चम्बेली, स्वर्णजाती । मं
जाडू । कं जाजि । गुणाः — शीता तिक्ता कफघ्नी
सुखपाकघ्नी च । तत्कुल्लं नेत्ररोगघ्नं व्रणविश्वी-
टकघ्नं कुष्ठघ्नं च । रा.नि.व.१० । “जातीयुगं तिक्त-
सुणं तुवरं लघु दोषजित् । शिरीषसुखदन्ता-
तिविषकुष्ठानिलासजित् ॥” भा. । सालव्याम् ।
सु.सू.२६अ. । जातीफलहवे । वै.निघ. ।

जातीकन्दः । पुं । जातीसुले । सु.सू.मिश्र.अ. ।

जातीको(श)षम् । स्त्री । जातीफल । हे.च. ।

जातीकोषफलम् । स्त्री । जातीपत्र्याम्
जातीफल च । ऐशखौ, आश्रयण । वै.निघ.२भ.
जीर्णचि.वज्रिरसे । [निघ. ।

जातीजातम् । स्त्री । जातीकोषफल । वै.

जातीतैलम् । स्त्री । कर्णरोगाधिकारि । “जा-
तीपत्रसे तैलं विपकं पूतिकर्णजित् ।” कटुतैलं
४ अ. जातीपत्ररसः १६ अ. (हृदोपदेशात्) क-
ल्काद्ये जातीपत्रं १ अ. । सा.कौ. ।

जातीदलम् । स्त्री । जातीकोषे । ऐशखौ ।
वै.निघ.२भ.रक्तपि.चि.कर्पूरादिचूर्णे । जातीपत्रे ।

जातीद्वयम् । स्त्री । जातीकोषफल । आश्र-
यण, अशिखौ । जीवकद्वयमिति तालीशादिचूर्णं
हृदोपदेशः । [कोषे । भा.उ.वाजीकरणे

जातीपत्रिका (त्री) (णी) । स्त्री । जात

जातीफलम् । स्त्री । खनामख्यातसुगन्धफले ।
जाग्रफण । “जातीफलं सम्यग्दधे स्निग्धं गुह्यं च प्र-
स्यते । लघुत्वं शब्दहीनञ्च रत्नाङ्गमतिनिन्दितम् ॥”
भैष । गुष्ठाः—तिक्तं कटु कफघ्नं लघु दृष्यान्नं
मुखलोददौर्गन्धघ्नं । सु.सू. ४६५. । कषायोष्णं क-
टु कफघ्नमथर्वं वातातिसारमिहघ्नं त्वयं लघु दीप-
नञ्च । रा.नि.व.१२ । दृष्याश्लघ्नम् । राज. । रसे
तिक्तं तीक्ष्णं रोचनं यादृष्टि स्वरकरं श्लेष्मवातमुखवे-
रसमलदौर्गन्धघ्नं क्रमिकासवमिन्दासशीघपीनसह-
द्रोगहरञ्च । भा. । “तैलं जातीफलोज्झतं समुत्तेज-
नमग्निदम् । जीर्णातिसारशमनम् आभानाविपश्म-
लहृत् । आमवातहरं बल्यं दन्तवेष्टनघ्नान्तिमुत् ॥”
अत्रि. । जातीकोषवद्गुणम् । सु.सू. ४६५. ।

जातीफला । स्त्री । आमलकीवृक्षे । आमला
गोष्ठि । रा.नि.व.११ ।

जातीफलादिवटी । स्त्री । अजीर्णे वटी ।
जातीफलं खड्गं पिप्पली निर्गुण्डी (निशिन्दा)
विषं शूलो धुनूरवीजं हिङ्गुलं टङ्गणचारः (मो-
हांशोत्र थैरे) एषां प्र. समभागः जम्बीररसेन वटी
कार्या । मा. १३ रक्तिः । र.सा.सं. ।

जातीफलाद्या (वटिका) । स्त्री । गृह्ण-
धिकारे । शुद्धपारदः ४मा. गन्धकः ४मा. कज्जली
कार्या । जातीफलं मीचरसः सुस्तकं टङ्गणचारः
(मोहांशोत्र थैरे) अतिविषा जीरकं मरिचं एषां
प्र. ४ मा. विषं १ मा. एकत्र सञ्चूर्ण्य, वंश आमः
कष्टः (कौटुड) प्रसारणी (शक्रुडांशुनि) निर्गुण्डी
विजया (मिक्कि) जम्बू (झाम) जयन्ती (जुष्टि)
दाडिमः केशराजः (ककुट) पाठा (आकनादि)
शङ्कराजः एषां पत्ररसेर्भावयित्वा सम्मर्द्य च की-
लास्थिमात्रा वटी कार्या । अन्त्या यथा—जातीफ-
लं टङ्गणचारः अर्धं धुनूरवीजं एषां प्र. १ तो.
अहिफेनं २ तो. प्रसारणीरसेन सम्मर्द्य वटी चण-
काभा कार्या । प्रथमे अन्धकस्यापि माषचतुष्टयं
दीयते । र.सा.सं. ।

जातुकम् । स्त्री । हिङ्गौ । श.च. ।

जात्यन्धः । त्रि । जन्मान्धे । अन्धकाणां ।

जात्युत्पलम् । स्त्री । श्वेतरक्तकमले । वै.निघ. ।

जालु । स्त्री । अहीरमध्यभागे, चक्रिकायां, अ-

हीरहाने वा । हौष्टि । “जाम्बवीवश्च चक्रिका ॥”
रा.नि.व.१८ । [हाडु । ते च डे । च.शा.७५. ।

जाम्बस्थि । स्त्री । जानुदेशस्थानि । हौष्टि

जामाता । पुं । गजपिप्पल्याम् । प.सु. । सू-
र्यावर्ते । हृष्टहृष्टे । मी. । भैष. अक्षपि. चि. सुधा-
वत्यां ।

जाम्बवम् । स्त्री । खर्णे । रा.नि.व.१३ । ज-
म्बूफले । आम फल । अम. । पुं । जम्बूासवे ।
जाटमर आम्र । “जाम्बवः चीद्रसहितो जम्बू-
रसगुडोद्भवः ।” तोड.ठडसु. । गुर्णाः—“जाम्बवी
वह्निस्सन्दलुवरी वातकोपनः ।” सु. ।

जाम्बवती (वी) । स्त्री । नागदमन्याम् । ना-
गदनी । रा.नि.व.५ ।

जाम्बवीठम् । स्त्री । क्षतविशीधनशलाकावि-
शेषे । “जम्बूफलायसटग्रसुखापात्रप्राधान्यरचित-
वर्त्ता ।” सु.सू.५५. ।

जाम्बीठम् । स्त्री । जाम्बवीठे । सु.नि.१६५. ।

जाम्बूनदम् । स्त्री । सुवर्णे । रा.नि.व.१३ ।
धुनूरे । रा.नि.व.१० । [अम्बिचन्दने । अम. ।

जायकम् । स्त्री । कलिया इति ख्यातपीतसुग-

जाया । स्त्री । शमीवृक्षे । वै.निघ. २ भ. कर्णं
ज्व.चि. ।

जायान्नम् । स्त्री । तिलकालके । वै.निघ. ।

जायातुजीवी (रु) । दक्षपर्वाया । मी. ।

जायुः । पुं । औषधे । रा.नि.व.२० ।

जारगर्भा । स्त्री । सुद्रोमविशेषे । वै.निघ. ।

जारणः । पुं । कासमर्दरूपे । कानकागन्ता ।
रा.नि.व.४ । जीरके । वै.निघ. । स्त्री । स्खलजी-
रके । मोठा जीरे । रा.नि.व.६ ।

जारणवीजम् । स्त्री । रसजारणाद्यै वीजद्रव्य-
भेदे । र.चि. । [जाडि । मी. ।

जारी । स्त्री । जाडूतिख्याते औषधविशेषे ।

जालः । पुं । कदम्बवृक्षे । मी. । (कः) शुक्लमत-
नेचरीगमदे । See जालसंज्ञितः । सु.उ.४५. ।
स्त्री । लांषकपिने । शरीरस्थजालवत् पदार्थं
तापि च शिराहायुस्सिन्धुसिन्धुः सम्भवति । तथ

प्रत्येकं चत्वारि चत्वारि संख्यया बीजश्च भवन्ति ।
भा. चारके. जालि कुन्नी. मे. ।

जालकम् । स्त्री । कृष्णवर्णयतिचन्द्रफलं ।
जालि. सा.सु. कटुत्वनीचुपे. वै.निघ. । मो-
चकफले. मे. । [ह्र.च. ।

जालकारकः । पुं । मर्कटे. शार्कङ्गम् ।

जालकिनी । स्त्री । मेष्याम्. त्रिका. ।

जालगर्दभः । पुं । चन्द्ररीगविशेषे. अग्नि-
वात । तस्य लक्षणं यथा—“विसर्पवत्कर्पति यो
दाहज्वरकरस्तनुः । अपाकः स्वययुः पितामह ज्ञेयो
जालगर्दभः ॥” सु. ।

जालपात् । पुं । हंसि. त्रिका. ।

जालमोटा । स्त्री । शुक्लवृश्चिकायां. वै.निघ. ।

जालवर्वूरकः । पुं । वर्वरकचर्मदे । दाव-
ला विदेशः । पुलङ्ग, जालि. गुणाः—रुच. वा-
तरोगघ्नः पित्तकृत्कषायोणः कफघ्नः दाहकरश्च ।
रा.नि.व.८ । [निघ. ।

जालव्यूहिका । स्त्री । व्यूहविशेषे. वै.

जालविन्दुजा । स्त्री । यावनालीशर्करायां ।
रा.नि.व.१४ ।

जालसंज्ञकः । पुं । शुक्लगतनेत्ररोगविशेषे ।
उत्थ जालि पङ्क्ति । लक्षणं—“जालाभः कठिन-
शरीरमहान् सरक्तः सलानः अत दाह जालसंज्ञि-
तस्तु ॥” सु.उ.४५. ।

जालचीरम् । स्त्री । तन्नामकवृक्षस्य चीररूप-
विषे. सु.कल्प.२५ । See चीरविषं ।

जालिः । स्त्री । खाद्यद्रव्यविशेषे. जालि. हिं-
जारी । “आसमास्यकलं पिष्टं राजिकालयथान्वि-
तं । मष्टङ्गुयुतं पूतं घोलितं जालिरुच्यते ॥”
गुणाः—जिह्वाकण्डूघ्नो कण्ठशोषघ्नो रीचघ्नो दीप-
नी च । भा. । [श्री. ह्र.च. ।

जालिकः (कारः) । पुं । मर्कटे. शार्कङ्ग-

जालिका (की) । स्त्री । कोषातक्का. सिं-
ह. । रा.नि.व.१. जलीकायां. लौह. वल्क-
भिदि. मे. ।

जालिनी । स्त्री । महाकोषातक्का. सिंहा ।
रा.नि.व.१. वै.निघ.नामसा.चि. । घोषालता-

याम् । घोषालता । र.मा. । सु.चि.२५. । ईश-
दाख्याम् । देशातङ्गा । दाहहरिद्रायाम्. वै.
निघ. । प्रमेहपिट्टिकामेदि. लक्षणं—“जालिनी
तीव्रदाहा तु मांसजालसमाहता ।” सु.नि.६५. ।
असाध्यलूतामेदि. सु.कल्प.८५. । See लूता ।

जालिनीफलम् । स्त्री । घोषाफले. घो-
षाफलैश्च वीचि वा सिंहेन वीचि. च.द.पाण्डु-
चि. गुणाः—शरीररोगपाण्डुरीरोगघ्नं चवकरश्च ।
चवि. ।

जाली । स्त्री । पटीलजलायाम् । रा.नि.व.७ ।
घोषायाम् । प.सु. ज्योत्स्नायाम् । सिंहा । अम. ।

जालकः । पुं । अलक्तके. वै.निघ. ।

जापकम् । स्त्री । कालीयचन्दने. पीत उन्म-
न. अ.टी.सा. ।

जाहकः । पुं । कृष्णसरटे. काल गिरिगिरे ।
रा.नि.व.१६. गोनाससर्पे. जलीकायाम्. वै.
निघ. । विडालि. श.र. त्रिका. । घोहे. घो-
ग्. मे. । [कायां. जौंक. हारा. ।

जाहकध्वनिः । पुं । घोहे. घोर्ग. जली-

जिगतुः । पुं । उच्छ्वासि. प्राणवायौ । उष्णा. ।

जिप्रत्सा । स्त्री । लुधायाम्. ह्र.च. ।

जिङ्गिनी । स्त्री । गुडमज्जनिकायाम्, गुल-
दुली इति ख्याता । मैथ.योनिन्यापत्वि. । सु.सु.
लोभादि. । “जिङ्गिनी कृष्णशाल्मली ।” वा.सु.१५
अ.रोभादिः, च.वि.८५. । गुणाः—“मधुरा सो-
ष्णा कषया योनिशोषघ्नी । कटुका त्रण्डद्रोगवा-
तातीसारहृत्पटुः । तमालशालववैद्यो दाहविस्को-
टहृत् पुनः ॥” भा.वटादि. ।

जिङ्गिः (ङ्गी) । स्त्री । मज्जिद्रायाम् । प.रु-
कन्दपसारतेले. च.द.मैह.चि. । गुडमज्जनिका-
याम् । सु.सु.१८५. ।

जिज्ञासा । स्त्री । परीक्षायां । यथा—“मे-
जपरीक्षोत्तरकालमुपदेव्यते ॥” च.वि.८५. ।

जितेन्द्रियाहः । पुं । कामवृद्धिनामघ्नं
रा.नि.व.४ ।

जिनयोनिः । पुं । हरिणे. श.र. ।

जिन्मोहनः । पुं । मेके. श.र. ।

जिभशल्थः । पुं । खदिरः । रा.नि.व.८ ।

जिम्भा (म्भिका) । स्त्री । जृम्भिकायाम् ।

हाहे । रा.नि.व.२० ।

जिवाजिवः । पुं । जीवजीवपक्षिणि । श.र. ।

जित्रिः । पुं । पक्षिणि । उणा. ।

जिह्वाम् । स्त्री । तगरपादुके । प.सु. । रा.नि. व.१० । ज.द.१२५. । पिच्छीतगरे । वै.निघ. ।

पुं. स्त्री । जिह्वायाम् । षटी.भ. ।

जिह्वगः । पुं । सपें । जिह्वकसन्निपाते ।

जिह्वकः । पुं । तन्नामकसन्निपातज्वरविशेषः । लक्षणम् — “असनकासपरितापविह्वलः कठिनकण्ठकठतोऽतिजिह्वकः । बधिरमूकबलहीनलज्जो भवति कण्ठतरसाध्य एष वै ।” वै.निघ. । अस्य तन्नामनोक्तलक्षणं भावप्रकाशे सख्यम् ।

जिह्वा । स्त्री । रसनन्दिने । जिह्व. । रा.नि.व. १८ सा च उदरे पथ्यमानकफशोणितमांससारभूता । सु.शा.४५. । तत्परौचा यथा — वातेन — शाकपत्रनिभा रुचा स्फुटना च । पित्तेन — रक्ताभ्यावा च । कफेन — लिम्भा आर्द्रा धवला च । त्रिदोषेण — परिदग्धा खरस्पर्शा कृष्णा च । दीपहयाधिक्येन — दीपद्वितयलक्षणा च । भा. ।

जिह्वानिलैखनम् । स्त्री । जिह्वामलहरदशाङ्गुलकठिकायाम् । चियङि जिह्वकोला इति लोके । “जिह्वानिलैखनं रौप्यं सौवर्णं वार्लमेव च । तन्मालापहरं शलं स्रुदशृण्वं दशाङ्गुलम् ॥” सु.चि.२४५. । “निह्वनि वक्रवैरस्यं जिह्वादन्ताश्रितं मलम् । आरोग्यं रुचिमाधत्ते सद्यो दन्तविशोधनम् ॥” राज.१५. ।

जिह्वापः । पुं । विडालि । कुकुरे । भक्तू. । श.र. । चित्रकव्याघ्रे । विघ. ।

जिह्वाप्रवन्धः । पुं । जिह्वामूले । वा.उ.२१५. ।

जिह्वामलम् । स्त्री । रसनामले । त्रिका. ।

जिह्वारदः । पुं । पक्षिणि । हारा. ।

जिह्वारोगः । पुं । जिह्वगतरीगे । जिह्वार. वा. अत्रुति । नि. । स पञ्चधा — “वातजः पित्तजश्चापि कफजोऽलाससंशकः । उपजिह्विका च गदा जिह्वावाः पञ्च कौर्त्तिताः ॥ जिह्वानिखिनः स्फु-

टिता प्रसृता भवेच्च शाकच्छदनप्रकाशा । पित्तास-
दाहैरुपचय्यते च दीर्घः सरत्नैरपि कण्ठकैश्च ।
कफेन गुर्वी बहुलाघिता च मांसोष्णैः शान्त्वा
लिकण्ठकामैः । जिह्वातले यः श्वयधुः प्रगाढः सो-
ऽलाससंशकः कफरक्तमूर्त्तिः ॥” इत्यादि । सा.नि.१
अधिजिह्विकोऽपीति षड्विधमाह वाभटः । यथा —
“शाकपत्रखरा सुप्ता स्फुटिता वातदूषिता । जि-
ह्वा पित्तासदाहोषा रक्तमांसकुर्वेतिताः । शान्त्वा-
लौकण्ठकामैश्च कफेन बहुला गुरुः । कफपित्ता-
दधः शोको जिह्वास्तम्भरुद्वनतः । मत्स्यगन्धिर्भवेत्प-
क्तः सोऽलसो मांसशान्तनः । प्रबन्धनैऽधी जिह्वा-
याः शोको जिह्वायसन्निभः । साङ्गुरः कफपित्तासैः
लालीषास्तम्भवान् खरः । अधिजिह्वः सकण्डशूर्वा-
काहारविघातकम् । तादृगेवोपजिह्वन्ति जिह्वाया
उपरिस्थितः ॥” वा.उ.२१५. ।

जिह्वालिट् । पुं । कुकुरे । वै.निघ. ।

जिह्वास्तम्भः । पुं । खनामख्यातवातव्याधी ।
किञ् एडादेयः वां०३ । “वाग्वाहिनौशिरासं-
स्थौ जिह्वां स्तम्भयतेऽनिलः । जिह्वास्तम्भः स तेना-
न्नपानवाक्येष्वनौशता जिह्वास्तम्भं यथावस्थं वात-
व्याधिचिकित्सितम् । सामान्योक्तः क्रियावाचा-
द्वित्यापि हिता मताः ॥” अथस्य सुखरीगे ।
ज.द.२६५. । See सुखरीगः ।

जीनः । पुं । वडे । रा.नि.व.१८ ।

जीमूतः (कः) । पुं । सुतायाम् । गूढा । रा. नि.व.६ । पीतदेवदाल्याम् । भा. । देवदाल्याम् ।
देशात्ताडु । रा.नि.व.३ । घोषकलतायाम् ।
घोषा. लता. छे.च. । स्त्री । घोषाफले । च.म.२५. ।

जीमूतकतैलम् । स्त्री । कौशतकौतैले ।

जीमूतमूलम् । स्त्री । शय्याम् । प.सु. ।

जीमूताह्वा । स्त्री । देवदाल्याम् । देशात्ता-
डु । जलसुतायाम् । वै.निघ. ।

जीरः (कः) (णः) । पुं.स्त्री. (Cuminum
cyminum.) Cumin seed. खनामख्या-
तक्षुपे । वडु औद्रे, मांदा औद्रे । हिं जीरा ।
तं जीलकर. गुणाः — कटुकणः वातघ्नः दीप-
नः गुन्नाभ्रानातिसारघ्नः यक्ष्णीकृमिघ्नश्च । रा.नि.
व.६ । जीरकाः पञ्च तत्र श्वेतलक्षणस्थूलस्थूणभेद-
श्चतुर्धा, वनजीरकश्च इति पञ्च । भावप्रकाशेषु

त्रिभेदानाह शुक्रकणकलीक्रीमेदैन । गुणाः—दी-
पनं पाचनम् उष्णताद्वयशोषकं याहि च । शार्ङ्गं ।
लघु संयाहि गर्भाशयशुद्धिकरं ज्वरघ्नं पाचनं वृष्यं
बल्यं रुच्यं कफघ्नं चक्षुष्यमसिारघ्नच । भा. । वि-
श्रिषाः पय्याधि दृष्ट्याः । एतत्तैलं मिथितैलगुणं श्रे-
यम् । अचि. ।

जीरकद्वयम् । क्री । शुक्रपीतजीरके । गुणाः—
“तीक्ष्णीणं कटुकं पाके रुच्यं पिप्ताघिवर्धनम् ।
कटु श्लेष्मानिलहरं गन्धार्कं जीरकद्वयम् ॥” सु.सू.
४६ अ. । • [वातपित्तघ्नी । अचि. १५ ।

जीरका । स्त्री । शालिधाम्यविशेषे । सा च
जीरकादिमोदकः । पुं । गृहण्यधिकारे ।
जीरकचूर्णं ८ प. घृतभक्षितसिद्धिवीजचूर्णं ४ प.
लौहम् अर्धं वज्रं सधुरिका तालीशपत्रं जयिनी
जातीफलं धान्यकं आमलकी हरीतकी विभीतकं
गुडत्वक् तेजपत्रम् एला नागकेशरं लवङ्गं शैलजं
सारचन्दनं रक्तचन्दनं जटामांसी द्राक्षा शटी ट-
ङ्गणचारः क्रन्दुराट्टी यष्टिमधु वंशरीचना का
कोली बालकं गीरखी शुष्की पिपली मरिचं धा-
तकीपुथं विलपेशी चूर्जनलक् शुलुका देवदारु
कर्पूरं त्रियङ्गुः जीरकं मीचरसः कटुकौ पत्रकाष्ठं
मलिका एषां प्रतिचूर्णं २ तो. सर्वचूर्णं हिगुणा
शर्करा एकत्र पचेत् । मात्रा १ तो. ।

जीरकाद्यष्टतम । क्री । त्रणशोधाधिकारे ।
“जीरकपत्रं पश्चात्सिक्थसर्जरसमिश्रितं हनि ।
घृतमभ्यङ्गात्पावकदग्धजदुःखं लणार्हेन ॥” गव्य-
घृतं ४ श. पाकार्थजलं १६ श. । कल्काद्यजीरकं
८ प. । सिद्धे सिक्थसर्जरसयोः (भग ७ धूना) ४
प. प्रचेपः । अन्यत् अस्त्रपित्ताधिकारे—“पिप्हा-
जाजौ सधान्याकां घृतपस्थं विपाचयेत् ।” गव्यघृतं
४ श. कल्कः १ श. जलं १६ श. । च. द. ।

जीरिका । स्त्री । वंशपत्रीलये । रा. नि. व. ८ ।

जीर्णः । पुं । जीरके । रा. नि. व. ६ । क्री । शैलजे ।
रा. नि. व. १२ । चि । ठडे । पके । रा. नि. व. १८ ।

जीर्णज्वरः । पुं । पुरातनज्वर । पुरातन ज्वरा
द्वादशदिवसातीते वा तद्विगुण्यतीते वा एक-
विंशदिवसातीते वा तनुभावं गतो यो ज्वरः काये
तिष्ठति । तच्च द्वादशदिवसातीते ज्वरः जीर्णः
इति जानुक्यः । एकविंशदिवसातीते इति सि.

यो. । र. सा. सं. । “विसर्गाहं क्यतीते तु ज्वरीयस-
नुतां गतः । जीहाग्रिसादं कुरुते स जीर्णज्वर उ-
च्यते ॥” “यो द्वादशम्यो द्विसम्य ऊर्ध्वं दीपचय-
कद्विगुण्य ऊर्ध्वं । वृणां तनी तिष्ठति मन्दवेगो
मिषमिरुको ज्वर एष जीर्णः ॥” भा. ।

जीर्णदारुः । पुं । ठडदारुकविशेषे । कान
विऽताड़क । वीजगुणाः—गौल्यं पिच्छलं कफ-
वातकासामदीषघ्नं बल्यच । रा. नि. व. १ ।

जीर्णपत्रः । पुं । पट्टिकारीत्रे । रा. नि. व. ६ ।

जीर्णपत्रिका । स्त्री । वंशपत्रीलये । रा. नि.
व. ८ । [चिका. । पुरातनपत्रे ।

जीर्णपर्णः । पुं । पट्टिकारीत्रे । कदम्बलये ।

जीर्णफल्ली । स्त्री । कृष्णठडदारके । रा. नि. व. १ ।

जीर्णबालः (लुकः) । पुं । कृष्णठडदारके ।
रा. नि. व. १ । स्थूलजीरके । रा. नि. व. ६ ।

जीर्णबु(न्न)ध्रः । पुं । पट्टिकारीत्रे । पाणि-
शालागोध । रा. नि. व. ६ । सुसायाम् । वै. नि. च. ।

जीर्णबुध्नकम् । क्री । परिपेत्तलये । के. ७८
मुठा । रा. नि. व. ८ ।

जीर्णवज्रम् । क्री । वै. शान्तमयी । रा. नि. व. ११ ।

जीर्णा । स्त्री । स्थूलजीरके । रा. नि. व. ६ ।

जीर्णाहारः । पुं । आहारस्य जीर्णवस्थार्था ।
आंशं प्रतिपाक अवष्टा । लचणं—“उद्धार-
शुद्धिकृद्वाही वेगोत्सर्गो यथोचितः । लघुता क्षुत्पि-
पासा च जीर्णाहारस्य लचणम् ॥” भा. ।

जीर्विः । पुं । शरीरे, काये । सङ्गम-उष्णा ।

जीवः । पुं । जीवकचुपे । जि. १९३६ । प. सु. ।
प्राणिनि, जन्तो । चिका. । कर्णे । भरणिः । जी-
विते । मे. ।

जीवकः । पुं । (Pentaptera tomento-
sa.) A medicinal plant, commonly
called jivaka. अष्टवर्गान्तगतस्त्रनामख्यातक्र-
स्त्रचुपे । जीवक । हिं जीवक । तं वेगिसपुचेटु ।
गुणाः—सधुरः शीतः रक्तपित्तघ्नः वातघ्नः क्षयदा-
हज्वरघ्नः शुक्रश्लेष्मवर्धनश्च । रा. नि. व. ५ । See
लक्ष्म. तः । एतदभावे गुडूक्षी यात्रा । असनठडे ।
प्रेमशान्ति । तन्नामकपचिचि । मे. ।

जीवकट्टमः । पुं । जियत्पट्टीतिख्याते हुमे ।
प.सु. ।

जीवकादिः । पुं । जीवनीयगणे । स च जी-
वकर्षभकमेदामहामेदहिंष्ठिकाकोलीचौरकाको-
लीसुर्पपर्णीदयात्मकः । रा.नि.व.२२ । जीवकर्ष-
भककाकोलीचौरकाकोलीसुद्रपर्णीमाषपर्णीमेदाह-
चरहाजटिलाकुलिङ्गाः । एतानि शुक्रजननानि
प्रभावात् । च.सू.४५. ।

जीवजी(ज्जी)वः । पुं । भवजातीये चकोरप-
क्षिणि । त्रिका. । हचमेदे । मे. ।

जीवत्तोका । स्त्री । जीवत्पुत्रिकायाम् । छे.च. ।

जीवथः । पुं । मयूर. । कच्छपे । प्राणि. । उणा. ।

जीवदः । पुं । वैद्ये । जीवके । वै.निघ. ।

जीवदा (जी) । स्त्री । जीवल्याम् । रा.नि.व.
१ । ऋद्धौ । रा.नि.व.५. ।

जीवहन्धम् । स्त्री । जीवके ऋषभके च । “जी-
वहन्धमविश्वसृषणम् ।” । भैष.वाजी. ।

जीवनः । पुं । वाते । जीवकपुत्रे । रा.नि.व.
४ । वैद्ये । स्त्री । अन्ने । रा.नि.व.२० । जले । प्रा-
णधारणे । मे. । मज्जायाम् । रा.नि.व.१८ । स-
योदृते । श.च. । दुग्धे । शरीरजीवयोः संयोगे ।
चि. । आयुर्वर्धने ।

जीवनकम् । स्त्री । अन्ने । छे.च. ।

जीवनदशकम् । स्त्री । जीवनीयगणोक्तदश-
द्रव्येषु । वा.सू.१५५. ।

जीवनपञ्चमूलम् । स्त्री । अभोरुर्वीरा जी-
वन्ती जीवकर्षभकौ चेति । वा.सू.१५५. ।

जीवना । स्त्री । सिंहरूपिन्याम् । रा.नि.व.६ ।
मेदायाम् । मे. । जीवन्तीलतायाम् । जिज्ञातौ ।
अम. । [च. ।

जीवनाघातम् । स्त्री । वस्त्रनाभे विषे । श.

जीवनार्हम् । स्त्री । दुग्धे । धान्ये । वै.निघ. ।

जीवनिक्ता । स्त्री । जीवल्याम् । हरीतक्यां ।
काकोल्याम् । रा.नि.व.११ ।

जीव(वि)नी । स्त्री । मेदायां । मृदा । मृदा-
मेदायां । मृदाटमदां । रा.नि.व.५. । काकोल्याम् ।

जीवन्तीशक्ते । रा.नि.व.१ । डीङ्गीरुपे । रा.नि.
व.४ । यूषिकायां । यू.हे । श.च. ।

जीवनीयम् । स्त्री । छते । जले । छे.च. ।
त्रि. । प्राणधारणे । वा.टी.छे. ।

जीवनीयगणः । पुं । जीवल्यादिगणे । स च
जीवन्ती काकोली चौरकाकोली मेदा महामेदा
सुद्रपर्णी माषपर्णी जीवकः ऋषभकः सधुकचेति ।
च.सू.४५. । “अष्टवर्गश्च पर्णिन्यौ जीवन्ती सधुकं
तथा । जीवनीयगणः प्रोक्तो जीवन्तश्च पुनस्ततः ॥”
प.प्र.१४. । गुणाः—स्वादः गर्भसन्धानकृत् गुरुः
सन्धकृत् हंक्ष्णः हृष्यः स्निग्धः शीतः लघुघ्नः रक्त-
पित्तक्षयशोषज्वरदाहवातघ्नश्च । शार्ङ्ग.म.६५. ।

जीवनीया । स्त्री । स्पर्शजीवल्यां । रा.नि.व.
१ । हरीतक्याम् । म.द.व.१ । [रा.नि.व.६ ।

जीवनेचा (ची) । स्त्री । सेंहलीपिपल्याम् ।

जीवनीषधम् । स्त्री । जीवनीयौषधे । अम. ।
अन्ने । वै.निघ. । [औषधे । प्राणि. । उणा. ।

जीवन्तः (कः) । पुं । जीवनाके मालवदेशप्र-
सिद्धे । गुणाः—मधुरः हंक्ष्णः वस्तिशोधनः दीप-
नः पाचनः बल्यः हृष्यः पित्तहरश्च । रा.नि.व.७ ।

जीवन्तिका । स्त्री । हचोपरिजातहस्ते । भा-
न्.डा । गुडूच्याम् । जीवशाके । मे. । भा.शिरि-
रोग-चि. । हरीतकीमेदे । रा.नि.व.११ । “जीव-
न्तिका स्वादय जीर्णरोगजित् ।”

जीवन्ती । स्त्री । खनामख्यतशाकावशिषे,
जीवशाक इति लोके । या शर्करावन्मधुरपुष्पा व्र-
ततिः, “जियत्पट्टी” सा रक्तपित्ते वर्ज्या इति ।
भा. । स्पर्शनाड इति चक्रपाणिः । तन्मते मधुरा-
मधुरभेदेन द्विविधा, तत्र मधुरायाः त्रिदोषहन्तृ-
त्वम् अमधुरायाः सञ्जातपित्तहरत्वम् । आद्यस्य
रसो मधुरः वीर्यं शीतलं तथा पाकोऽपि मधुर-
एव । प्रभावश्चक्षुष्यः सर्व्वदीपघ्नश्च । एषा शक्तेषु
येष्टा ‘वरा शक्तेषु जीवन्ती’ इति । वा.सू.१५५. ।
वै.निघ.भास.चि.शुष्क्यादिचूर्णे । गुडूच्यां । रा.
नि.व.१२२ । वन्दायाम् । हरीतक्यां । भा. । डी-
ङ्गीशाकपुत्रे । रा.नि.व.४ । मेदायां । काकोल्यां ।
हरिण्यां । रा.नि.व.११ । मधूकठले । शमीठले ।
वै.निघ. । (Cellis orientalis.) खतादिष्वे ।

जीवहो, जीवहे, श्रियाती । मं कं लाहानिह-
रिषवेलि, किरियहलि । सा क्रस्वदीर्घस्वर्णवर्ण-
भेदेन विधा । “जीवन्ती स्वर्णवर्णाभा सुराष्ट्रजा
च । जीवनीयोगात् जीवन्ती नाम ।” मद.व.१. ।
गुणाः—मधुरा शीता रक्तपित्तवातलघुदाहज्वरघ्नी
कफवर्द्धनी वीर्यवर्द्धनी च । अन्त्या रसवीर्ययोः क्र-
स्वतुल्या भूतविद्रावणी रसनियामिका च । स्वर्ण-
वर्णा वृष्या चतुष्या मधुरा शीतला वातपित्तरक्त-
दाहघ्नी बलवर्द्धनी च । रा.नि.व.३ । अपिच श्वात-
कामधातुलघुलो खरकरी च । राज. । “जीवन्ती
शीतला स्वादुः स्निग्धा दीषवयापहा । रसायना
बलकरी चतुष्या ग्राहिणी लघुः ।” भा. । “चतुष्या
सर्जदीपघ्नी जीवन्ती मधुरा हिमा ।” अत्रि.१६
अ. । तैलगुणः विभीतकतैलवत् । जीवनीयाख्य
गण्ये । वा.सू.१५अ. । See जीवनीयगण्यः ।

जीवन्त्यादिवर्गः । पुं । जीवनीयगणे । वा.
सू.१५अ. । [ह्रस्वलो वै.निघ. ।

जीवपुत्रकः । पुं । इहृदीहवे । श.र. । हि-

जीवपुष्पा । स्त्री । वृहज्जीवन्त्यां । रा.नि.व.७ ।

जीवपृष्ठा । स्त्री । जीवन्तीशके । वृहज्जीवन्त्यां ।
रा.नि.व.३ ।

जीवप्रिया । स्त्री । हरीतक्याम् । रा.नि.व.१२ ।

जीवभद्रा । स्त्री । वृहज्जीवन्ती । रा.नि.व.५ ।
जीवशके, जीवन्तीलतायाम् । रा.नि.व.३ ।

जीवमन्दिरम् । स्त्री । शरीरे । श.र. ।

जीवरत्नम् । स्त्री । पुष्परागमणौ । प.सु. ।

जीववती । स्त्री । चौरकाकोल्याम् । वै.निघ. ।

जीववत्सा । त्रि । जीवत्पुत्रायाम् । च.शा.८अ. ।

जीववर्द्धनी । स्त्री । कृद्धी । शक्ति । वै.निघ. ।

जीववल्ली । स्त्री । चौरकाकोल्याम् । रा.नि.
व.३ । काकोल्याम् । वै.निघ. ।

जीववृक्षः* । पुं । जीवकवृक्षे । जियापुता इति
लोके । द्रव्याभिधानम् ।

जीवशाकः । पुं । शाकविशेषे । खीषरा इति
लोके । प.सु. । जीवशाक इति मालवदेशे । गु-
णाः—वस्यः मधुरः दीपनः पाचनः वृंहणः व-
क्षिणीधनः पित्तघ्नश्च । रा.नि.व.७ ।

जीवशुक्ता । स्त्री । चौरकाकोल्यां । रा.नि.
व.३ ।

जीवशीणितम् । स्त्री । जीवनपीषकशुद्धशी-
णिते । जीवन्शीणिक विलुक्क वल्लु । जीवशी-
णितरक्तपित्तयोः निज्ञासायै पितुष्मोतं वा क्षिपे-
त्, यद्युष्णोदकप्रचालितमपि वस्त्रं रज्जयति त-
ज्जीवशीणितमवगन्तव्यम् । समक्तश्च श्वेने दद्यात्
शक्तुमिश्रं वा, स यद्युपभुञ्जीत तज्जीवशीणितमव-
गन्तव्यम् । सु. ।

जीवश्रेष्ठा । स्त्री । कृद्धी । रा.नि.व.५ ।

जीवसंज्ञः । पुं । कामवृद्धिचुपे । रा.नि.व.४ ।

जीवसाधनम् । स्त्री । धाम्ये । धनिश्री । रा.
नि.व.६ । [रा.नि.व.१८ । हृदये । वै.निघ. ।

जीवस्थानम् । स्त्री । मर्त्यस्थि । मर्त्यस्थान ।

जीवा । स्त्री । जीवन्तीलतायां । रा.नि.व.३ ।
कृद्धी । प.सु. । वचायां । मे. । जीवके । रा.नि.
व.२३ । हरीतक्याम् । वै.निघ. ।

जीवागारम् । स्त्री । मर्त्यस्थाने । रा.नि.व.१८ ।

जीवातुः । पुं । जीवनीयौषधे । अन्ने । मे. ।

जीवात्मा । पुं । देहिनि । छे.च. ।

जीवादानम् । स्त्री । जीवशीणितनिर्गमे । च.
सू.१५अ. ।

जीवाधारः । पुं । क्षेपे । छे.च. । [४अ. ।

जीवापगमः । पुं । षड्धातुविभागे । च.शा.

जीवाला । स्त्री । सैहलीपिप्पल्यां । रा.नि.व.५ ।

जीविका । स्त्री । जीवन्त्यां । मे. ।

जीवितम् । स्त्री । जीवने । प्राणधारणे । छे.
च. । च.सू.१अ. ।

जीवितकालः । पुं । आयुषि । अम. ।

जीवितज्ञा । स्त्री । शरीरान्तःस्थनाद्यां, शि-
रायाम् । रा.नि.व.१८ ।

जीविता । स्त्री । जलपिप्पल्याम् । वै.निघ. ।

जीविताभिसरः । त्रि । जीवनरक्षाकर्तारि
(वैद्ये) । च.सू.११अ. । [डोडीलुपे । रा.नि.व.४ ।

जीविनी । स्त्री । काकोल्यां । रा.नि.व.३ ।

जीव्यः । पुं । जीवकौषधी । रा.नि.व.५ ।
 जीव्या । स्त्री । जीवन्त्या । रा.नि.व.३ । इरी-
 तक्याम् । गोरक्षदुग्धायाम् । रा.नि.व.११।५ ।
 जुगुप्सितम् । क्ली । श्वेतलघुने । वै.निघ. ।
 जुग्धम् । पुं, क्ली । यवनासि । जनार्द्र । वै.निघ. ।
 जुङ्गः (काः) । पुं । हृद्गदारकलतायां । रा.नि.
 व.१ ।
 जुङ्गा । स्त्री । हृद्गदारकलतायां । प.सु. ।
 जुष्कः । पुं । यूषे । कोल । श.च. ।
 जुटिका । स्त्री । कर्पूरविशेषे । जीमन्तनी ।
 रा.नि.व.१२ । श्वे. । पक्षान् । रा.नि.व.१६ ।
 जून(ची)लः । पुं । धवलयावनालाख्यशिवीधा-
 जूनाख्यः । पुं । उत्कृष्टणे । डेनू । प.सु. ।
 जूर्णाङ्गः (यः) । पुं । धवलयावनाले । पक्षान्-
 न । रा.नि.व.१६ । श्वे.च. । च.सू.२७अ. ।
 जूर्णिः (र्त्तिः) । पुं । शरीरे । चणा । ज्वरे ।
 अम. ।
 जूषः । पुं, क्ली । काथे । भ. ।
 जूषणम् । क्ली । धातकौप्ये । श.च. ।
 जृम्भः (णम्) । पुं, क्ली । जृम्भायाम् । शंशे ।
 श.र. । मा.ज्व.नि. ।
 जृम्भा (भिका, नी) । स्त्री । जृम्भकायां ।
 शंशे । रा.नि.व.२० । “चेतन्यश्रियिललायपीले-
 कं त्रासमुदमेत् । विदीर्णवदनः त्रासं जृम्भा सा
 कथ्यते बुधैः ॥” शाङ्ग.पू.६अ. । “पीलैकमनिली-
 ष्कासमुद्वेष्टन् विक्रान्ताननः । यन्मुच्यति सनेत्राक्षं सा
 जृम्भा इति संज्ञितः ॥” सु.शा.४अ. । एलापख्यां ।
 श.च. ।
 जन्ताकः । पुं । खेदविशेषे । च.सू.१४अ. ।
 जेमनम् । क्ली । खेपे । वै.निघ. । आहारि । अम. ।
 जैवः । पुं । पारदे । रा.नि.व.११ । क्ली । जी-
 वधे । रा.नि.व.२० ।
 जैत्री । स्त्री । जयन्तीहवे । श.र. ।
 जैपालः । पुं । जयपालहवे । विष्णुपकीषः ।
 जैवाटकः । पुं । कर्पूरे । चन्द्रे । अम. । दर्भे ।

जीवधे । श्वे.च. । जि । कश्चि । दीर्घायुषि । चिकार ।
 जोङ्गकम् । क्ली । अगुरुषि । चिकार । वा.चि.
 ६अ. । काकमाचाम् । च.चि.१अ. ।
 जोङ्गटः । पुं । गर्भिण्यभिलाषे । मांश । ह्याङ्ग ।
 जोङ्गलः । पुं । कृष्णहृद्गदारके । वै.निघ. ।
 जोन्ताला । स्त्री, पुं (लः) । देवधान्ये । पक्षान् ।
 श्वे.च. । लिंकायाम् । कश्चि, खानि । श.र. ।
 जोषिका । स्त्री । नवाङ्गुरे । वै.निघ. । जा-
 नानेन्द्रियम् । क्ली । नेत्रादिष्वङ्गुहीन्द्रिये ।
 ज्येष्ठतोयान्नम् । क्ली । काञ्चिके ।
 ज्येष्ठवला । स्त्री । महाबलायाम्, सहृद्व्याम् ।
 रा.नि.व.४ ।
 ज्येष्ठा । स्त्री । कदलीहवे । गृहगोषिकायाम् ।
 टिक्टिकि । चिकार । तर्ज्ज्याम् । वै.निघ. ।
 ज्येष्ठामलकः । पुं । निम्बहवे । रा.नि.व.६ ।
 ज्येष्ठामूलीयः । पुं । ज्येष्ठमासे । वै.निघ. ।
 ज्येष्ठाम्बु (म्भः) । क्ली । तक्षुलीदके । षष्ठ-
 नित्र खल । च.द.उन्मा.चि. । “श्वेताज्येष्ठाम्बुनि-
 र्भितम् ।” मण्डे । चिकार । वा.उ.२६अ. ।
 ज्येष्ठी । स्त्री । गृहगोषिकायां । टिक्टिकि । चिकार ।
 ज्येष्ठीमधु । क्ली । यष्टिमधुनि । वै.निघ. ।
 ज्योतिः (स्) । पुं । चित्रकहवे । क्ली । रक्त-
 चन्दने । वै.निघ. । मेथिकायाम् । रा.नि.व.६ ।
 ज्योतिःसोमम् । क्ली । रक्तचन्दने । मद. ।
 ज्योतिरिङ्गः (णः) । पुं । खद्योते । श.र. ।
 घृष्टाटपंलिषि । वै.निघ. ।
 ज्योतिर्लता । स्त्री । ज्योतिष्मतीलतायाम् ।
 लताङ्गुरेकी । रा.नि.व.३ ।
 ज्योतिर्वीजम् । क्ली । खद्योते । चिकार ।
 ज्योतिष्कः । पुं । अग्निमन्त्रे । श्वे.चि. । रा.मा. ।
 चित्रकहवे । मेथिकावीजे । रा.नि.व.६ । स्त्री
 (का) । ज्योतिष्मताम् । अ.टी.खा. । सु.चि.६अ. ।
 वषायाम् । वै.निघ. ।
 ज्योतिष्मती । स्त्री । (Cardiospermum
 halicacabum.) खनामख्यातवतायाम् । न-

लाङ्गेकौ. वन उच्छे. तं वैकुण्ठतोने ।
हिं मं मालकंगुणी, काकुमईनिका । ककुन्दलीति
उ. । सु.सू.१६७. सा. विधा लघुदीर्घभेदेन ।
सा. गुणाः—अतितिता किञ्चित्कटुः रुचा वात-
कफघ्नी दाहप्रदा दीपनी च । विशेषेण द्वितीया
मेषाप्रज्ञाहृदिकरी । रा.नि.व.७ । तीक्ष्णा त्रणवि-
स्फोटघ्नी । राज. । “ज्योतिषती कटुसिक्ता सरा
कफसमीरजित् । अत्युष्णा वामनी तीक्ष्णा वज्र-
हृदिसृतिप्रदा ॥” भा. ।

ज्योतिषतीतेलम् । क्ली. तत्फलोत्पत्तौ ।
लाङ्गेकौरे तेलम् । गुणाः—तिक्तोष्णं वातघ्नं
पित्तघ्नं मेषाप्रज्ञाशुद्धिवर्धनम् । रा.नि.व.१५ ।

ज्योतीरथः । पुं. निर्विषसर्पविशेषे । सु.कल्प.
४७. । See सर्पः ।

ज्योत्स्ना (स्त्रिका) (स्त्री) । स्त्री. ज्यो-
तिषम्याम् । लाङ्गेकौ. रीणकबीजे । श.च. ।
चन्द्रिकायाम् । छन्दःकुरङ्ग. । गुणाः—चिदोषघ्नी
दाहसृक्पित्तनाशिनी । राज. । कीघातक्याम् ।
श्वेत घोषा । र.मा. । पटोलिकायां । त्रि.३० ।
अम. ।

ज्योत्स्नाप्रियः । पुं. चकोरे । ह.च. ।

ज्वरः । पुं. सर्वरोगप्रधानरोगविशेषे । अत्र ।
हिं बीखार, ज्वर । ज्वरीत्यतिः—दद्यापमानसं-
कुङ्कुरदनिःशसिनं सभूतत्वात् ज्वरः स्वभावात् पै-
तिक इति बोध्यः, यतः उक्तं चरकेण । “क्री-
धापित”मित्यादि । तेन सर्वज्वरेषु पित्तोपशमनी
चिकित्सा कर्तव्या । भा. । ज्वरस्य सूर्तिः—सर्व-
भूततापनः त्रिपात् त्रिशिराः सङ्गोदरः कपिलध-
र्मा व्याघ्रचर्मवाससा मात्स्यधारी पिङ्गलमेघः सुद्र-
तरजहः । विकृताकारो भूषभूषिताङ्गी महाबल-
वान् लोकनाशाय लोकेऽवतिष्ठते । सु. । तस्य प्र-
कृतिः—“तस्य, प्रकृतिरुद्दिष्टा दीपाः शरीरमा-
नसाः । देहिनं नृहि निर्द्विषं ज्वरः ससुपसे-
वते ॥” ज्वरस्य संख्यारूपसम्भाविः—ज्वरोऽष्टधा,
वातिकः पैतिकः श्लैष्मिकश्चेति त्रयः, इन्द्रजाश्च
त्रयः—वातपैतिकः वातश्लैष्मिकः पित्तश्लैष्मिकश्चे-
ति, साम्निपातिकः आगनुकश्चेति साकल्येन षष्ट-
धा । साम्निपातिकज्वरः त्रयोदशविध इति । अर. ।
See सन्निपातज्वरः । शार्ङ्गधरसु पञ्चविंशतिभे-

दानाह यथा—पृथग्दीर्घस्त्रिधा, हृन्मभेदेन च
तथा, सन्निपातेन चैकः ; विषमज्वरः पञ्चधा—
सन्ततसतताम्येष्वष्टतयीयकचातुर्थकभेदेन ; आग-
नुरेक एवेति त्रयोदशविधः ; आगनुः पुनस्त्रिधा,
अभिघातजः चतुर्धा, अभिषङ्गजश्च पञ्चविध इति
पञ्चविंशतिधा । शार्ङ्ग. पू. ख. ७७. । ज्वरस्य विप्रक-
टकारणं—सिन्ध्याहारविहारानि—तेन वातादय-
न्नामाश्रयगता ज्वरं जनयन्तीति सम्भाविः । तस्य
रूपं—असारतिविवर्णतामुखवैरस्यनेत्रज्वरताजृम्भा-
ङ्गमईगुरुतारोमहर्षाकचित्तमोऽप्रहर्षशीतादिकं शी-
तवातातपेषु सुहृत्स्त्रिधाविधौ च भवन्ति । तस्य
सामान्यलक्षणं—स्वेदावरोधादि । सामान्यतो ज्व-
रचिकित्सा—सामान्यतो ज्वरे पूर्वं निवातानिल-
ये वासः । व्यजनानिलः तालपत्रवातः वंशव्यजन-
जवायुः चामर-वस्त्र-मयूरपुष्क-वेतसव्यजनवायुश्च ।
तथा गुरुणावसनवरणं यद्यर्तुं पक्वपानीयव्यवहार-
श्च । ज्वरे वर्ज्यं स्नानप्रदेहादिकम् । भा.म.१७. ।
ज्वरादौ लङ्घनं माये पाचनं अन्ते च भेषजं प्रयो-
क्तव्यम् । प्राणिभेदे तदसाध्यता—“असाध्योऽयं
ज्वरी व्याधिः गोमहिषाश्चकुञ्जरे । किञ्चिरुक्लृ-
प्तमो नृणांमन्येषां जीवघातकः ॥ यथा सृग्माणां
मृगयुर्वलिष्ठः तथा गदानां प्रवर्त्तौ ज्वरोऽयम् ।
नाम्योऽपि शक्तो मनुर्जं विहाय सीदुं भुवि प्राण-
भृतः सुराद्याः ॥” नरस्य ज्वरसहले कारणं—
“कर्मणा लभते यस्माद्देवलं मानुषो दिवि ।
ततश्चैवाच्यतः स्वर्गान्मानुष्यमभिवर्त्तते । तस्मात्स
देवभावानु सङ्गते मानुषो ज्वरमिति ॥” अत्रि. ।
प्राणिविशेषे ज्वरनाम यथा—“पातकः स तु ना-
गानामभितापसु वाजिनाम् । गवामीश्वरसंश्लु-
मान्मृगानां ज्वरी मतः । दारिद्र्यो महिषाणाञ्च म-
गरीगो मृगेषु च । अजानां प्रलापाख्यः कर्म-
ष्वलसो भवेत् । शुनोऽल्लर्कः समाख्यातो मक्षोऽपि-
न्द्रमती मतः । पविष्यामभिघातसु व्यालैश्चैवितसं-
श्रितः । गुह्यस्य नलिका प्रायो भूमिरुषरनामतः ।
हृत्स्य कोटराख्यसु ज्वरः सर्वत्र दृश्यते ॥” अ-
त्रि. २. स्थान. २७. ।

ज्वरकुञ्जरपारीन्द्रसः । पुं. विषमज्वरे
रसः । यथा—“सूर्चितं रसकर्वकं तदहं जारि-
ताम्बकं । तारं ताप्यञ्च रजतं रसकं ताम्रकं तथा ।
नीतिकं विद्रुमं सौहं गिरिजं नैरिकं शिला ।

গম্যকং হেমসারস্চ পলাইঁচ পৃথক্ পৃথক্ । চীরা-
যৌ সুরবল্লী চ শ্রীযশ্রী গণিকাৱিকা । আটাম-
লা জ্যোত্সিকা চ সতিকা চ সুদর্শনা । অগ্নি
জিহ্না পুতিকা সূর্যপর্ষী প্রসারণী । প্রলেকং স্ব
রসং দল্লা মর্দয়েচ্চিদিনাবধি । ভল্লথ্যেখল্লখল্ল
চতুর্গুণ্যপ্রমাণতঃ ॥”..... । মুচ্ছিত রস ২
তো। জ্বরিত অত্র ১ তো। স্বর্ণমাফিক, স্বর্ণ,
রৌপ্য, খাপর, তাম্র, মুক্তাভ্র, অর্বাণ-
ভ্র, লৌহভ্র, শিলাজতু, গিরিগাটী, মন-
ছাল, গন্ধক, তুঁতেভ্র প্র. ২ তো। থিকুই.
তুলসী, শ্বেতপুন্যা, গণিরি, ভুঁই আমলা
চিরাভা, পদ্মগুণ্ড, জেশলাঙ্গুলিয়া, লতা-
ফটকী, পটোল, মুগানী, গন্ধতাঙ্গুলিয়া প্র-
ত্যেকের রসে ৩ দিন মাড়িবে । র.সা.সং. ।

জ্বরঘ্ন: । পু। বালুকমেরি । স্ত্রী । গুড়্যাম্ ।
রা.নি.ব.৩৯২ । মঞ্জিষ্ঠায়া । বালুকী । বৈ.নিঘ. ।

জ্বরঘ্নী(বটিকা) । স্ত্রী। জ্বর রস: । শতজৈ
পালবীজ ১ তো। কটুকী ২ তো। গৈরিকক ১ তো।
হৃতকুমারীরসন মর্দয়েত্ । শুদ্ধ জয়পালবীজ ১
তো। কটুকী ২ তো। গেরিগাটী ১ তো।
হৃতকুমারীরসে মর্দন । বটী ১ কলায় । ভা।
অন্য—রস: ১ তো। শিলাজতু পিপ্পলী হরীতকী
অকর্করা(বচা) কটুতৈলযুগ্মগম্যকং ইন্দ্রবাৰ্ণীফল
প্র. ৪ তো। ইন্দ্রবাৰ্ণীরসন মর্দয়েত্ । পারা ১
তো। শিলাজতু, পিপ্পল, হরীতকী, আকর-
করা বচ, কটুতৈলে শুদ্ধ গন্ধক এবং রাখা-
লশশার ফল প্রত্যেকে ৪ তো। রাখালশ-
শামূলর রসে মর্দন । বটী ১ মাষকড়াই ।
শার্ফ । অপরা—পারদ: ১ তো। গম্যক: ২ তো।
হিঙ্গুল ১ তো। জৈপালবীজ ৪ তো। দন্তীকাথিন
মর্দয়েত্ । পারা ১ তো। গন্ধক ২ তো। হিঙ্গুল
৩ তো। জয়পালবীজ ৪ তো। দন্তীকাথে ম-
র্দন । রস.র. । [যহে শার্ফধরজতে ।

জ্বরনিশ্চয়ী । স্ত্রী । জ্বরনিদানচিকিৎসা-স-

জ্বরনাশন: । পু। পর্যটকে । ক্ষেপাঁবড়া ।

স্ত্রী (শিনী) । মঞ্জিষ্ঠায়া । গুড়্যাম্ । বৈ.নিঘ. ।

জ্বরহন্তী । স্ত্রী । মঞ্জিষ্ঠায়া । রা.নি.ব.৬ ।

জ্বরাজী । স্ত্রী । মদ্রদন্ত্যাম্ । দণ্ডী । রা.নি.
ব.৬ ।

জ্বরাতঙ্ক: । পু। জ্বররোগে । রা.নি.ব.২০ ।

জ্বরাদিধানম্ । স্ত্রী । শরীরে মনসি চ ।

“কেবল সমনস্কচ জ্বরাদিধানমুচ্যতে ।” অ.চি.
২৭. ।

জ্বরান্তক: । পু। কিরাততিক্তকি । চিত্রেভা ।

আরগ্বধবচ । রা.নি.ব.৬ ।

জ্বরান্তকরস: । পু। জ্বর রস: । তাম্বে গ-
ম্যক: পারদ: সৌরাষ্ট্রতু (পঞ্চপর্পটী) লৌহ স্ব-
র্ণমাফিক হিঙ্গুল টঙ্কশ্চকার: (মোহাগার থে)
রসাজন স্বর্ণমক্ষ প্র. সমভাগ চিবকাডীনা
(চিবক-গুড়ুচী মুগা-গুণ্ডীনা প্র ॥০ তোল বার
॥০ শ্র.) পাটাবশিষ্টে কাথিন মর্দয়েত্ । রস.কৌ।

জ্বরারি: । পু। গুড়্যাম্ । রা.নি.ব.২২ ।

জ্বর রসবিশেষ: । পারদ: গম্যক: হিঙ্গুল তাম্বে
শীর্ষ টঙ্কশ্চ (মোহাগার থে) বিড়লবর্ণে মন:-
শিলা এষা প্র. সমভাগ: । আরগ্বধপত্ররসে ১০
ভাবনা দ্বায়া: । মৈথ. । অন্য:—পারদ: ১ ভ.
গম্যক: ২ ভ. হিঙ্গুল ২ ভ. ধুলুরবীজ ৪ ভ.
দন্তীকাথিন মর্দয়েত্ । রস.কৌ।

জ্বরারি (অম্রম্) । স্ত্রী । জীর্ণজ্বর রস: ।

অম্র তাম্বে পারদ: গম্যক: বিধ, এষা সমভাগ: ।
ধুলুরবীজম্ একভাগপেচয়া হিঙ্গুল ত্রিকটু মি-
লিত পল্লবগুণ: জলিন বটী কাথ্যা: অত্র, তাম্র
পারা, গন্ধক, বিষ প্রত্যেকে সমভাগ ধু-
রাব বীজ ২ ভ. ত্রিকটু মিলিত ৫ ভ. জলে
মাড়িবে । র.সা.সং. ।

জ্বরামনি: । পু। বিধমজ্বর রস: । রস: গ-

ম্যক: সৈম্বং বিধ তাম্বে প্র. সমভাগ: সর্বসম লৌ-
হচূর্ণ লৌহসমম্ অম্রম্ । লৌহপাত্র লৌহদণ্ডে
নিগুণ্ডীরসন সম্মর্থ্য তেন সহ পারদসমভাগ ম-
রিচচূর্ণ মিশ্রয়েত্ । রস, গন্ধক, সৈন্ধব, বিষ,
তাম্র প্রত্যেকে সমভাগ: । সর্বসমান লৌহ-
চূর্ণ, লৌহসমান অত্রভ্র । লৌহপাত্রে লৌ-
হদণ্ডে নিশিন্দারসে মাড়িয়া তাহার সহিত
পারার সমান মরিচচূর্ণ মিশ্রিত করিবে ।
র.সা.সং. ।

জ্বরী (হন) । ত্রি। জ্বরযুক্তি । [নিঘ. ।

জ্বলপ্রভা (স্ত্রী) । স্ত্রী । কৃষ্ণসর্পে । বৈ.

ज्वलनः । पुं । चिचकहवे । अम. । भा.४भ.
नाडीव्रण-चि. । [प.सु. । रा.नि.व.११ ।

ज्वलनात्मा (श्मा) । पुं । सूर्यकालमणौ ।

ज्वलनाभः । पुं । गन्धर्षण । वै.निघ. ।

ज्वल(लि)नी । स्त्री । मूर्त्त्यां । शूर्पा । रा.
नि.व.२ । [निघ. । दग्धान्ने । श.च. ।

ज्वाला । स्त्री । धातकीहवे । चिचकहवे । वै.

ज्वालाखरगदः । पुं । जालगर्दभकरीगे ।
रा.नि.व.२०० ।

ज्वालागर्दभकः । पुं । जालगर्दभकरीगे ।

ज्वालानलरसः । पुं । अजीर्णाधिकारि ।
मर्जितारः यवचारः पारदः गन्धकः पञ्चकीलम्
इति नवद्रव्यं प्र. समं, सर्वतुल्या जया (मिक्कि)
जयाहं शिशुलक् (मज्जिनार छाया) चूर्णं । जया-

शिशुचिचकभङ्गराजरसेन प्र. दिनचयं भावयित्वा
शुष्कः लघुपुटेन पाच्यः । उज्ज्वल आर्द्रकरसेन ७
भावना दीयाः । र.सा.सं. । मलाकारे टङ्गश्चमपि
यावत् । भावप्रकाशे चारचयं पाठः ।

ज्वालामरिचकः । पुं । कटुवीरायां । गौड
मरिच । See कटुवीरा ।

ज्वालामुखरसः । पुं । यङ्गयधिकारि । “य-
जसुतं समङ्गस्य सुवर्णं मरिचं समं । रक्तचिचकजै-
द्रावैः जलमण्डपिकाद्रवैः । दिनैकं मर्दयेत् खल्ले
चतुर्गुञ्जाच्च भवेत् ॥” पारा, शङ्क, श्व, य-
तिष्ठ श्रुत्येक मन्त्राग्नं त्र्युज्जितं त्रयं ७
पानात्र त्रये १ दिनं मर्दनं कर्तव्यं । रस.कौ.।

ज्वालारासभकः । पुं । जालगर्दभकरीगे ।
रा.नि.व.२० ।

भ

भटा (आमला) । स्त्री । भूम्यामलक्याम् ।
भूँठे आमला । मा.नि. । वै.निघ. ।

भण्टी । स्त्री । कुन्ददणै । वै.निघ. ।

भम्पाकः (रुः) । पुं । वानरे । मर्कटे । वै.
निघ. । श.र. ।

भम्पाशी (इन्) । पुं । जलकाकि । पानको-
डौ । वै.निघ. । मत्सरङ्गे । जटा. ।

भम्पी (इन्) । पुं । वानरे । श.र. ।

भर्भरिका । स्त्री । धूमस्याम् । मांले रुजौ ।
गुणाः धूमसीशब्दे ख्याताः ।

भर्भरीकः । पुं । शरीरे । उणा. ।

भला । स्त्री । भिक्षिकायाम् । वै.निघ. ।

भलिः । स्त्री । क्रसुके । उपात्रि । वै.निघ. ।

भल्लकण्ठः । पुं । पारावते । हारा. ।

भल्लिका । स्त्री । उदरतपटे मले च । मी. ।

भषः । पुं । मस्रे । अम. । जलचरमेदे । वा.
उ.५ष. ।

भषलोचना । स्त्री । मत्स्याख्याम् । वै.निघ. ।

भषा (सा) । स्त्री । गीरजतखड्गलायाम्, नाम-
बलायाम् । प.सु. । अम. ।

भषाशनः । पुं । शिशुमारि । त्रिका. ।

भाटः । पुं । व्रणमार्जने । मी. । [ल. अम. ।

भाटलः । पुं । घण्टापाटलायाम् । श्रुतिपाठ-
कायाम् ।

भाटा (आमला) । स्त्री । भूम्यामलक्याम् ।
अम. । ज्वरकुञ्जरपारीन्द्रसे ख्याता । यूथिकायां ।
शूँडे । श.च. ।

भाटिका (टी) । स्त्री । भूम्यामलक्याम् ।
श.च. । जातीपुष्पहवे । वै.निघ. । [उ. हारा. ।

भामकम् । स्त्री । दग्धकायाम् । भांम हे-

भालिः । स्त्री । व्यञ्जनमेदे, भारीति भाषा ।
तत्साधनं यथा—“भाममामफलं पिष्टं राजिकाल-
वृणान्वितं । शृष्टं हृद्भुतं पूतं घीलितं भालि-
च्यते । भालिर्हरति जिह्वाया कुण्डलं कण्ठशोष-
नी । मन्दं मन्दं निपीता सा रीचनी वज्रबोध-
नी ॥” भा. । [वाँडे गाछ । श.र. ।

भावुः (कः, का) । पुं, स्त्री । वक्षविशेषः ।

भिक्षाकम् । स्त्री । कर्कटीमेदे । फलशाकवि-

शिवे । त्रिंशो गीछ । खटर, भिमनीति पाश्चात्ये ।
गुणाः—तिक्तं मधुरम् आसवातमन्दाग्निकरञ्च ।
राज.३प. । [त्रिंशु. भा. । वै.निघ. ।
भिक्षिनी (झी) (झी) । स्त्री । जिह्मिन् ।
भिक्षिनी । स्त्री । जिह्मिन् । त्रिंशु. ।
वै.निघ. ।

भिक्षिरिण्टिका (ष्टा) (रीटा) । स्त्री ।
खनामख्यातचपविशेषे । भिक्षिरीटा इति लोके ।
गुणाः—शीता कषाया रक्तातिसारघ्नी सन्तर्पणी
हृष्या बल्या महिषीदुग्धवर्द्धनी च । रा.नि.व.४ ।
भिरिण्टिका (ष्टी) (रीटिका) । स्त्री ।
(*Barlaria cristata*, or *B. Prionitis*)

पुच्छवृक्षविशेषे । बोंटो गीछ, कूलबोंटो । हिं
कटसरैषा । सा. गुणाः—कटुकाः तिक्ता दल-
रोगघ्नः शूलघ्नः वातकफशोफकासत्वग्दोषशम-
न्यश्च । रा.नि.व.१० । “सैरियः कुष्ठवातासक-
फकण्डूविषापहः । तिक्तोऽपि मधुरोऽनन्तरः सुस्निग्धः
केशरञ्जनः ॥” भा. । दणधान्यभेदे । गुणाः श्यामा-
कवत् । च.सू.२७च. ।

भिक्षिकगुहः । पुं । पारावते । त्रिका. ।

भूनिः । पुं । क्रमुके । उपारि गीछ । मे. ।

भैण्डूः । स्त्री । तन्नामकचुपे । रा.नि.व.५ ।

भोड़ः । पुं । क्रमुकवृक्षे । उपारि गीछ । भू-
रिप. ।

ट

टगरः । पुं । टङ्गणचारि । गीशांशी । वि ।
केकराचे । मे. ।

टङ्गः (काः) । पुं । धरणे, शाणमाने, २४ र-
क्तिके वा । प.प्र.१ख. । लो. । नीलकपिल्ये । मे. ।
गुणाः—“शीतं कषायं मधुरं टङ्गं मारुतहृत्कृ. ”
च.सू.४६च. । टङ्गणचारि । मे. । ज्व.चि.पञ्चवक्त्र-
से । जहायाम् । हे.च. । राजास्त्रे । शीत आम् ।
भा. । रजतमुद्रायाम् । पाषाणदारणे ।

टङ्गणः । पुं । टङ्गणचारि । गीशांशी । हे.च. ।
वै.निघ.ज्व.चि.स्रतसञ्जीवन्याम् ।

टङ्गदेशजः (शीयः) । पुं । लो. । वासूकशा-
कविशेषे । जेदनीय देउता । प.सू. ।

टङ्गनलः । पुं । ज्ञास्त्रे । वै.निघ. ।

टङ्गा । स्त्री । जहायाम् । मे. ।

टङ्गानकः । पुं । वृक्षविशेषे । ब्रह्मदारुवृक्षे ।
जुं९ गीछ । श.च. ।

टङ्गारी । स्त्री । खनामेव प्रसिद्धे चपविशेषे
टेकारोति भाषा । गुणाः—“टङ्गारी वातजि-
तिका श्लेष्मणी दीपनी लघुः । शोथीदरव्यथाहन्ती
हिता पीठविसर्पिणाम् ॥” भा. ।

टङ्गणः (नः) । पुं । लो. । खनिजीपरसविशे-
षे । गीशांशी । हिं मं टङ्गणचार । रस.र.चङ्-

णीकवाटरसे । स द्विविधः साधारणश्चेतभेदेन ।
प्रथमगुणाः—अग्निकरी रुचः कफघ्नः वातपित्त-
क्षय । भा.पू.१भ.धातुव. । कटुः उष्णः कफघ्नः
स्थावरद्विविधघ्नः कासश्यासघ्नश्च । द्वितीयगुणाः—
स्निग्धः कटुकुण्ठः वातकफघ्नः आसचयहरः श्वा-
सविषकासमलहरश्च । रा.नि.व.६ । श्लेष्मवातघ्नः
चाररसः तीक्ष्णः उष्णः अग्निवर्द्धकः रुचः भेदकः
बलवर्द्धनश्च । “टङ्गणः क्रामण्टङ्गः सम्यक् चारश्च
पाचनः । सुभगो सालतीजाती द्रवी लौहविश-
हिदः ॥” तच्छुद्धिः—“आदौ टङ्गणमादाय का-
ञ्जिकास्त्रे विनिःक्षिपेत् । एकरात्रात् समुद्रतः रीद्र-
यन्त्रे विभावयेत् । नरसूत्रगतं टङ्गं गवां सूत्रगतं
तथा । दिमान्ते तत्समुद्रतः जम्बीराम्बुगतं ततः ।
जम्बीराम्बुसमुद्रतः नारिकेलस्य पात्रके । मरीच-
चूर्णसंयुक्तं जालयेच्छीतलाम्बुना ॥” र.सा.सं. ।

टङ्गाणः (काः) । पुं । वृक्षविशेषे । जुं९ गी-
छ । श.र. ।

टङ्गिणी । स्त्री । पाठायाम् । श.च. । [त्रिका. ।

टङ्गनी । स्त्री । गङ्गोषिकायाम् । टिक्.टिक्. ।

टण्टुकः । पुं । पीतलोम्बे । वै.निघ. ।

टलनम् । लो. । हृद्रोगे । वै.निघ. ।

टारः । पुं । ज्ञास्त्रे । हे.च. ।

टिटि(ट्टि)भः (कः) । पुं । पत्तिविशेषे ।
तिष्ठति पाथी । अ.टी. । [भा. ।

टिण्डनिका (नी) । स्त्री । जलशिरसी ।

टिण्डुकः । पुं । श्योषाकवृक्षे । भा.उ.३७अ. ।
पीतलोमे । वै.निघ. । [टिण्डुश्री । भा. ।

टिण्डिशः । पुं । डिण्डिशे । टैण्डुश । हिं

टीटिभकः । पुं । टिटिभपचिणि । श.र. ।

टुण्डु(गु)कः । पुं । श्योषाकवृक्षे । अम. ।
श्योषाकभेदः । रा.नि.व.२१ । अ.द.१२अ. । च. ।

द.माषतैले । खणुलीवृक्षे । सोर्गान् । वै.निघ. ।
पत्तिविशेषे । टून्टूनी पाथी । श.र. । कृष्णख-
दिरे । श.च. । [टिण्डीवृक्षे । श.च. ।

टुण्डुका । स्त्री । पाठायाम् । आकनादि । ट-

टुनाका । स्त्री । तालमूल्याम् । श.च. ।

टेन्दुकः । पुं । श्योषाकवृक्षे । सोर्गा, सोर्गान् ।
वैद्यकम् । [श.र. ।

टेरः (कः) । त्रि । काणे । वक्रनेत्रे । टैट्रा ।

टोलाफलः । पुं । मधूकवृक्षे । वै.निघ. ।

ठ

ठः । पुं । शिवे ।

ठकदेशीयः । पुं । वास्तुके । त्रिका. ।

ड

डङ्ग(ङ्गा)रिः (री) । स्त्री । फलशकलतावि-
शेषे । (हो)पा, टिटिङ्गा । मं डंगर । कं डंग-
र । गुणाः—शीतला रुच्या वातपित्तरक्तदोषघ्नी
शोषघ्नी जाडामूत्ररीधहरी तर्पणी गौल्या । बाल-
फलगुणाः—सुमधुरं शीतलं पित्तघ्नं लघ्नादाहघ्नं
रुच्यं सत्वपणं पुष्टिकरं वीर्योद्भूतिकरं बलकरं
भ्रमघ्नं श्रमहरं । पक्वं तत् गुरु लघ्नादाह्रक्तघ्नं
कुरुते । रा.नि.व.७ । See चिचिण्डः ।

डण्डमत्स्यः । पुं । मत्स्यविशेषे । दाण्डिका ग्री-
ह । वै.निघ. । [कारयन्त्रविशेषे ।

डमरुयन्त्रम् । स्त्री । औषधपाकार्थं डमरुका-

डल्लकम् । स्त्री । वंशनिर्मितपात्रे । डाला ।

डल्लणः । पुं । निबन्धसंघकारि ।

डडुः (ड्डः) । पुं । लङ्कवृक्षे । डेडुश फल,
डेडोला मोक्षार । श.र. । फलगुणाः—गुरु विष्ट-
म्भि चिदीक्यकदोषकरश्च । राज. ।

डाङ्गरः (री) । पुं, स्त्री । पलानूविशेषे । वै.
निघ. । डङ्गरीफल । (हो)पा । रा.नि.व.७ ।

डालिमः । पुं । दालिम्बवृक्षे । दाडिम ग्रीह ।
अ.टी.भ. । [खड्गपचिणि । जटा. ।

डाडुकः । पुं । इरिषविशेषे । वै.निघ. । दा-

डिडि(ण्डि)माणकः । पुं । प्रतुदपचिजा-
तौ । सु.सू.४६अ. । च.सू.२७अ. ।

डिण्डः (ण्डिकः) । पुं । रत्नौरुखे । वै.निघ. ।

डिण्डिमः । पुं । करझवृक्षे । वै.निघ. ।

डिण्डि(गण्डी)रः । पुं । समुद्रफेने । हं.च. ।
नकुल.१२अ. ।

डिण्डिशः । पुं । फलशकविशेषे । टैण्डुश ।

मं डेडुशफल । वै.निघ.२भ.अतिसा.पथ्य. । गुणाः
—रुचिकृत् भेदनः पित्तश्लेष्मघ्नः शीतलो वातलः
सूत्रलः अग्नीहरी रुच्यश्च । भा.पू.१भ.शाकव. ।

डिण्डीरमोदकम् । स्त्री । रज्ज्वने । ग्रीकत्र ।

रा.नि.व.७ । लघुने । रक्तमूलके । वै.निघ. ।

डितिका । स्त्री । बालरोगि । वै.निघ. ।

डिम्बः (म्भः) । पुं । शिशौ । रा.नि.व.१८ ।
उदररोगि । सूत्राशये । गर्भाशये । वै.निघ. । स्त्री ।
फुफुसे । हारा. । अखे । शोक्रि । पिले । नि. ।

डिम्बिका । स्त्री । जलमचिकायां । वै.निघ. ।

शोषाकवृक्षे । कासुक्याम् । श.र. ।

डिम्भा । स्त्री । अतिवाहिकायां । रा.नि.व.१८ ।

डुङ्गरी । स्त्री । पलानूभेदे । टैण्डुश । वै.निघ. ।

डुण्डुः । पुं । विसृजसर्पे । त्रिका ।
 डुण्डुभः । पुं । जलसर्पे । (टं) डं माप । भम ।
 डुण्डुलः । पुं । सुद्रपेचके । रा.नि.व.१६ ।
 डुन्दुकः । पुं । हरिणभेदे । पक्षिभेदे । डाक
 प्रांथौ । वै.निघ. ।
 डुतिः । स्त्री । कच्छप्याम् । भम. । [जटा. ।
 डुलिका । स्त्री । खञ्जरीटाकारपक्षिविशेषे ।
 डुली । स्त्री । चिल्लीशके । रा.नि.व.७ ।

डोड़ी । स्त्री । जीवनीचुपे । गुणाः—मलवह-
 करी वातला रुचा दुर्जरा च । राज. ।
 डोड़ि(ण्ड)का । स्त्री । फलशाकविशेषे ।
 हिं करेरुका । सं.हरणडोड़ी । गुणाः—पुष्टि-
 करी रुचा दीपनी लघुः पित्तकफाग्नीषी क्षमिगु-
 ष्प्री च । भा.पू.१भ.शाकव. ।
 डोरड़ी । स्त्री । हहत्याम् । रा.नि.व.४ ।
 डोलाफलम् । स्त्री । फलविशेषे । वै.निघ.२
 भ.वा.व्या. ।

ढ

ढकः । पुं । अभिलाषे । वै.निघ. ।
 ढङ्गणम् । स्त्री । शैवाल । वै.निघ. ।
 ढ(ढा)मरा । स्त्री । हंस ।

ढिण्डिणिका (णी) । स्त्री । जलशिशोर्धे ।
 वै.निघ. ।
 ढोलसमुद्रिका । स्त्री । ढोलसमुद्र इति ख्या-
 ते वृक्षविशेषे । सा कीटादिविषहरौ । अत्रि. ।

त

तकिलम् (ला) । स्त्री, स्त्री । औषधे । वै.
 निघ. । उणा. ।
 तकालम् । स्त्री । ककीलि । कंकण । वै.निघ. ।
 तक्रम् । स्त्री । पादजलधीले । र.मा. । प.प्र.३
 ख. । रा.नि.व.१५ । घोलसामान्ये । (याग) । तक्रं
 चतुर्विधं मनुमथितोद्विहोलभेदेन । छत्रिका च-
 ति पञ्च । तेषां नामगुणाः—“ससरं निर्जलं घोलं
 मथितं त्वसरीदकं । तक्रं पादजलमोक्तमुद्विह-
 दैवारिकं । छत्रिका सरस्वीनं स्यादच्छा प्रचुरवारि-
 का ॥” तक्रगुणाः—“तक्रं त्रिदोषशमनं रुचि
 दीपनीयं रुच्यं वमिशमहरं क्षमहारि मनु । वर्ष-
 प्रदं पवननाशमुद्विदाव्यं शकं कफशमनरुहमनेषु
 घोलम् । अस्त्रेण वातं मधुरेण पित्तं कफं कषायेण
 निहतं सद्यः । आमातिसारे च विसृचिकायां
 वातज्वरे पाण्डुषु कामलेषु । प्रमेहगुल्मीदरवातश्ले-
 निव्यं पित्ततक्रमरीचके च ॥ शीतकालेऽग्निमान्ये
 च कफे पाण्डुमयेषु च । मार्गोपरीधे कुष्ठादिव्या-
 धौ तक्रं प्रशस्यते । वातोदरी पित्ततक्रं पिप्पली-
 खवणान्वितं । शर्करामरिचोपेतं स्वादु पित्तीदरी
 पिबेत् । जवाग्रीसैन्धवाज्जाम्बीर्योषधुक्तं कफोदरी ।

सन्निपातोदरी तक्रं त्रिकटु चारुसैन्धवम् ॥ इति त-
 क्रसेवनस्थानम् । तक्रं दद्यान्न क्षते नीणकाले नो
 दीर्घ्यले नो लघामूर्च्छिते च । नैव भाक्तौ नैव
 पितामहोपे नैतद्व्यात् स्तिकायां विशेषात्
 इति वर्ज्यस्थानम् । “तक्रं केहान्वितं तुन्दनिर ग-
 ष्यप्रदं गुरु । अर्हावशिष्टं सामान्यं निःशेषं लघु
 पथ्यदम् ॥” रा.नि.व.१५ । “रुसुद्धतष्टः तक्रं पथ्यं
 लघु विशेषतः । बल्यं स्त्रीकोद्धृतघृतं गुरु हृष्यं क-
 फावहम् । अनुद्धतघृतं सान्द्रं गुरु पुष्टिकफप्रदम् ॥”
 इति उद्धृतानुद्धतस्त्वपीद्धृतघृततक्रगुणाः । आमप-
 क्रतक्रगुणाः—“तक्रमामङ्गफङ्गोष्ठे हन्ति कण्ठे क-
 रीति च । पीनसन्नासकासादौ पक्वमेव प्रयुज्यते ॥”
 गव्यादितक्रविशेषगुणाः—“यानुक्तानि दधीत्यष्टौ
 तद्रुणं तक्रमादिशेत् ।” भा. ।

तक्रकूर्चिका (ची) । स्त्री । दुग्धविकारवि-
 शेषे । छाना । गुणाः—वाहिणी वातला रुचा
 दुर्जरा च । सु.सू.४५अ.दधिव. । “तक्रेण पक्वं य-
 त्चोदं सा भवेत्तक्रकूर्चिका ।” प.प्र.१ख. ।

तक्रजननी । स्त्री । घीले । वै.निघ. ।

तक्रजम् । स्त्री । दधनि । वै.निघ. ।

तक्रपय्याया । स्त्री । तक्राचुपे । रा.नि.व.४ ।

तक्रपिण्डः (पिण्डका) । पुं, स्त्री । तक्र-
चिकायाम् । स्त्री । नटदक्षिपिण्डे । नट दुष
भूति देशगौदे । खल्वर्थे यथा—“दत्ता तक्रेष वा
नटं दुग्धं बहं सुवाससा । द्रवभावेन सहितं तक्र-
पिण्डः खल्वत्यते ॥” गुणाः—वृष्यः वृष्यः बल-
वर्धनश्च । भा. ।

तक्रभक्षा । स्त्री । तक्रावाम् । रा.नि.व.४ ।

तक्रभित् । पुं । कपित्थवृक्षे । वै.निघ. ।

तक्रमांसम् । स्त्री । बवनदेशप्रसिद्धव्यञ्जनविशे-
षे । ‘एसनी’ इति पारस्यभाषा । तस्माधनविधिः
—“पाकपात्रे घृतं दत्त्वा हरिद्राहिङ्गु भर्जयेत् ।
कागादेः सकलस्यापि खट्वान्यष्टौ च भर्जयेत् ।
सिद्धयोग्यं जलं दत्त्वा पचेत्पृथक् यथा । कौर-
कादिभूते तन्ने मांसखण्डानि धारयेत् ॥” गुणाः
—“तक्रमांसन्तु वातघ्नं लघु रुच्यं बलप्रदं । कफघ्नं
पित्तलाङ्घ्रिस्त्रिज्वरारस पाचनम् ॥” भा. ।

तक्रा । स्त्री । खनामस्थानचुपे । गुणाः—कटुः
कमिघ्नी व्रणघ्नी च । रा.नि.व.४ ।

तक्रारिष्टम् । स्त्री । यक्ष्णामरिष्टौषधम् । “य-
मानो चामलकं हरीतकी मरिचानि प्र. विपलां-
श्चकानि पञ्चलवर्षानि पलांशानि एकत्र चूर्णयित्वा
तक्रादकयुतानि तक्रारिष्टं भवति ।” च.द. ।

तक्राक्षा । स्त्री । तक्राचुपे । रा.नि.व.४ ।

तगर(पादिक)म् । स्त्री, पुं । (Taber-
naemontana coronaria.) जलजातवृक्ष-
चुपे । तगरग्रीष्मकां, मिठेनिं छोप । हिं त-
गरचल्ली । तं नन्दिवर्धनवेष्टु, बधितगरपुष्टेष्टु ।
उत्. पाषिफलरा । तच्च द्विविधं तगरं पिण्डीत-
गरश्च । पिण्डीतगरं कीडणदेशे प्रसिद्धम् । गुणाः
—वृष्यं क्षिण्यं स्वादु लघु विषाणपसारमूर्द्धाबिरो-
गविदीपकश्च । शीतलं तिक्तं दृष्टिदीपकं पथ्यश्च ।
रा.नि.व.१०० । तगरामावे कुष्ठं याञ्जम् । च.सू.४
च. । च.द.एलादितैले । वा.सू.१५७. । आङ्गु-
क्षुपे । मदनवृक्षे । रा.नि.व.४८ । पुष्पवृक्षविशेषे ।
उत्तरं ग्रीष्म । श.र. ।

तण्डी । स्त्री । हिङ्गुपत्राणाम् । रा.नि.व.६ ।

तण्डाकः (गः) । पुं, स्त्री । पुष्पवृक्षसरोवर ।

श.र. । तण्डाक—“प्रशस्तभूमिभागी स्त्री बहुवचने-
रोषितः । जलाशयसङ्गातः स्नातुं ताडयन् तण्डाकं
कृतम् ॥” भा. । जलं स्नातुं कषायं वातकरश्च ।
रा.नि.व.१४ । पाके कटु शीतलं हेमन्ते प्रशस्ते-
श्च । राज. । यमकूटके । मी. । [कटु. प.४.]

तण्डागजः । पुं । कालकोठे । कौमरकोठार्थं
तडित्वान् । पुं । मुसके । मूठा । चम. ।

तण्डाकः । पुं । फेने । खल्वनपक्षिणि । मी. ।
रीमे । वै.निघ. । [तण्डुलजले । मी. ।

तण्डुरीणः । पुं । कौटसामान्ते । वै.निघ. ।

तण्डु(न्दु)लः (कः) । पुं । तण्डुलीयशाके ।
कौटानटे । श.र. । भा.म.४म.प्रद.चि. विडङ्गे ।
मी. (Oryza sativa.) Rice. धान्यनिकरे ।
छान । हिं चाउल । मं ताण्डुल । तं विषयम् ।
गु. चीखा । दा. चचीयल । ता. अविशि ।
गुणाः—मैद्यः क्षमिन्नः । नवः सोऽतिदुर्जरश्च ।
भा. । अष्टं तत् सुखिगंधं कफघ्नं रुचं पित्तकरश्च ।
राज. । अष्टसर्षपमितमाने । च.कल्प.१९७. ।

तण्डु(न्दु)लधावनम् । स्त्री । तण्डुलीदके ।
छेनुनिजल । रा.नि.व.१५ । वै.निघ. ।

तण्डु(न्दु)ला । स्त्री । विडङ्गायाम् । रा.नि.
व.६ । महासमझायाम् । [व.१५.]

तण्डु(न्दु)लाम्बु । स्त्री । तण्डुलीदके । रा.नि.

तण्डु(न्दु)ली । स्त्री । तण्डुलीयशाके । टौपौ
नटिग्रा । रा.नि.व.५ । यवतिक्तायाम् । यवेची
इति लोके । रा.नि.व.९ । शशाण्डुलीकलव्याम् ।
रा.नि.व.७ ।

तण्डु(न्दु)लीयः (कः) । पुं, स्त्री । विडङ्गे ।
मी. । (Amarantus(thus) spinosus or
Amblogina polygonoides) Prickly
Amaranth. खनामस्थानपत्रशाकचुपे । वन-
तण्डुलीयके । कौटानटे, गोश्रान नटे, कूरु
नटे । हिं अत्यमरश्च, चवडाश्च । मं ताडुलि-
जा । कं कौरकुशास्ते । दा. काण्डिमाट । ता.
मुकुक्तिश्च । गुणाः—अग्निशिरमधुरविषणः रुचिक-
हीपनः पित्तदाहसमघ्नश्च । रा.नि.व.५ । खटमल-
सूत्री विषहृत्करश्च । भा.पू.१२ भा.का.पू. । रसे म-
धुरः, वीर्यं शीतपाकी मधुरः, प्रभावश्च रक्तपित्त-

विषहरः । च.द. । “मधुरी रसपाकाभ्यां रक्तपि-
नमदापहः । तेषां शीततमो रुक्मलण्डुलीयो वि-
षापहः ।” सु.सू.४६च. । तण्डुलगुणाः—“तण्डु-
लीयकमूलं स्यादृणं श्लेष्मविनाशनं । रजोरोधकरं
रक्तपित्तप्रदरसंहरम् ॥” अचि. । विशेषतः शूल-
घ्नम् । तण्डाकगुणाः—“हिमम् अर्थः पित्तरक्तविष-
कासघ्नं याद्वि सधुरं दाहशोषघ्नं रुच्यघ्नं । रा.
नि.व.७ । “खादुपाकमसृक्पित्तविषघ्नं तण्डुलीय-
कम् ।” अचि.१६च. । [इन्द्र. रा.नि.व.६ ।
तण्डु(न्दु)लीयका । स्त्री । विडङ्गायाम् । वि-
तण्डुलीयदलम् । स्त्री । तण्डुलीयशके । रा.
नि.व.७ । [कैंटिनटेटेर शिकड़. अचि. ।
तण्डुलीयमूलम् । स्त्री । तण्डुलीयकजटायां ।
तण्डु(न्दु)लीवीजः । पुं । तण्डुलीयशके ।
भा.पू.शाकव. ।
तण्डुलीयशकम् । स्त्री । शाकभेदे । कैंटि-
नटिशर आक. रा.नि.व.७ । सि.यो.र.पि.चि. ।
तण्डुलुः । स्त्री । विडङ्गे । श.र. ।
तण्डु(न्दु)लेरः (कः) । पुं । तण्डुलीयशके ।
भा.पू.१भ.शाकव. ।
तण्डु(न्दु)लीय(दक)म् । स्त्री । प्रचलित-
तण्डुलजले । (उन्नूनित्र जल. तस्य विधिः—तण्डु-
लपलं कणशः जला सतुर्गुणजलेन चाख्यम् । प.
प्र.१ख. । शीतकषायमानेन वा तण्डुलीदककल्प-
ना इति केचित् । अष्टगुणजलमिति शार्ङ्ग. ।
“कुहितं तण्डुलपलं जलेऽष्टगुणिते चिपेत् । भाव-
यित्वा जलं यावद्गन्धम् ।” “जलमष्टगुणं दत्त्वा पलं
कण्डिततण्डुलात् । भावयित्वा ततो दीयं तण्डुली-
दककल्पे च ।” तन्मात्रम् । गुणाः—कषायं म-
धुरं लघु संघाहि विषच्छर्दिहृत्पादाहनाशनम् ।
रा.नि.व.३ । [श.च. ।
तण्डुलीघः । पुं । वेष्टकवशे । (वेड्डे वान् ।
ततः । पुं । वायो । वै.निघ. ।
ततपत्री । स्त्री । कदलीवृक्षे । श.च. । [निघ. ।
तत्काललवणम् । स्त्री । सीवर्चललवणे । वै.
तत्पदः । पुं । चन्द्रलवणे । वै.निघ. ।
तत्फलः । पुं । चेतपत्रे । कुष्ठे । कूडु । चीरा-
नामगन्धद्रव्ये । धरणि. । रोहिण्यवृक्षे । वै.निघ. ।

तत्त्वम् । स्त्री । परमात्मनि । स्वर्ग्ये । वसुनि-
विष्ठा. । चित्ते । धरणि. । [रा.नि.व.१५ ।
तद्रूपम् । स्त्री । स्मृतलदधनि । गो.९ग. प्रह.३
तद्विद्यसम्भाषा । स्त्री । विजिगीषुषा युक्.
या सारोद्धारपूर्व्यं गुह्यार्थप्रकटने । च.वि.८च. ।
तनयः । पुं । पुत्रे । स्त्री । कन्यायाम् । कण्ठ-
लस्याम् । श.च. । पृथिव्यार्थम् । वै.निघ. ।
तनुः (नूः) । स्त्री । त्वचि । इक् । नाभ्याम् ।
मे. । शरीरे । रा.नि.व.१८ । (सु) स्त्री । शरीर-
चि । अल्पे । कण्ठे । मे. ।
तनुकम् । स्त्री । धातकीपुष्पे । विभीतके । त-
चि । प्राकृतिनि । वै.निघ. ।
तनुकूपः । पुं । रोमकूपे । वै.निघ. ।
तनुच्छायः । पुं । ज्वालावर्धूरकवृक्षे । कूट-
वायना । रा.नि.व.८ ।
तनुत्वक् । पुं । तैलाश्राव इति ख्याति वृक्षे ।
प.स. । सूत्रत्वचि । प्राकृतिनि । वै.निघ. ।
तनुत्वचा । स्त्री । चूद्राघिमये । छोटि शनि-
त्रि. रा.नि.व.६ ।
तनुपत्रः । पुं । इन्द्रदीवृक्षे । रा.नि.व.८ । स्त्री ।
वधपत्रहरिताले । वै.निघ. ।
तनुभस्त्रा । स्त्री । नासिकायाम् । श.र. ।
तनुरसः । पुं । खेदे । घात्रे । हारा. ।
तनु(नू)रट्(हम्) । स्त्री । रीचि । केशे । श.
र. । मे. । [रा.नि.व.११ ।
तनुवीजः । पुं । राजवदरे । नात्रकूल कूल ।
तनुव्रणः । पुं । वक्त्रोक्तनामरीजे । श.र. ।
तनु(नू)रुदः । पुं । पायी, गुदे । मलशत्रु ।
विष्ठा. । [श. रा.नि.व.११ ।
तनुचीरः । पुं । प्रासातकवृक्षे । आसडां गो-
तनूनः । पुं । वायी । वै.निघ. ।
तनूनपम् । स्त्री । इते । श.च. ।
तनूनपात् । पुं । पिचकवृक्षे । अघी । अम. ।
तनोनुः । पुं । पटिकशकी । (पेटि शनिवि-
शेष. । वै.निघ. ।

तन्तुः (कः) । पुं । वनप्रकरे । चायुरीमे ।
भा.म.४म. । जलजन्तो । छे.च. । सलतो । सूवे ।
अम. । मण्डलिसर्पभेदे । सु.कल्प.४अ. । सर्वपह-
चे. । अ.टी.रा. ।

तन्तुकी । स्त्री । शिरायाम् । शरीरान्तर्भाषा ।
रा.नि.व.१८।१६ । नाडीशाकभेदे । राजिकायां ।
डाहे । वै.निच. । [जटा. ।

तन्तुकीटः । पुं । कीटविशेषे । छुट्टीभाका ।
तन्तुणः (नृगः) । पुं । बाहे । हाज्र ।
छे.च. ।

तन्तुनाभः । पुं । कर्णनाभी । माकडुभा ।

तन्तुनिर्यासः । पुं । तालवले । श.र. ।

तन्तुभः । पुं । श्वेतसर्वपक्ष्पे । प.सु. ।

तन्तुर(ल)म् । स्त्री । सृणले । श.र. । छे.च. ।

तन्तुवापः (यः) । पुं । लूतायां । माकडुभा ।
अम. ।

तन्तुविग्रहा । स्त्री । कदलीवले । त्रिका. ।

तन्तुसारः । पुं । गुवाकहले । त्रिका. ।

तन्त्रम् । स्त्री । श्रीपक्षे । मी. । द्रव्ये । अग्निवेशा-
दिज्ञतमटसंख्यवैयकशास्त्रभेदे । अ.सू.१अ. । व-
स्त्रे । पुं । कर्णनाभी । पुवे । वै.निच. ।

तन्त्रकारः । पुं । अग्निवेशादिषट्संख्यतन्त्रका-
रेषु । यथा—“अग्निवेशश्च भेदश्च जन्तुकर्णः पराश-
रः । हारीतः चारपाणिश्च जगद्गुप्तस्तुनेर्वचः । त-
न्त्रस्य कर्ता प्रथममग्निवेशो यतीऽभन्तु । अथ भेदा-
दयश्चतुः खं खं तन्त्रज्ञतानि च । श्रवयामासुरा-
चेयं सर्वसिद्धं सुमेधसः ॥” अ.सू.१अ. ।

तन्त्रयुक्तिः । स्त्री । असुरादिप्रयुक्तवाक्यप्रतिषे-
धनेन स्ववाक्यपोषकशास्त्रयुक्ती । तस्याः प्रयोजनं
वाक्ययोजनमर्थयोजनञ्च । “असुरादिप्रयुक्तानां वा-
क्याणां प्रतिषेधनम् । स्ववाक्यसिद्धिरपि च क्रियते
तन्त्रयुक्तिः ॥ व्यक्ता नोक्ताश्च ये छयां खीना ये
चाप्यनिर्यसाः । क्षेमोक्ता ये क्वचित्तन्त्रे तेषांचापि
प्रसाधनम् ॥ यथाभ्युपगमनाख्यायैः प्रदीपो वेद्यनो-
क्ताः । प्रदीपस्य प्रकाशार्थांस्तथा तन्त्रस्य युक्त-
यः ॥” सु.उ.६५अ. । [टी. ।

तन्त्रवायः । पुं । लूतायाम् । माकडुभा । अ.

तन्त्रिका (न्त्री) । स्त्री । गुडूच्याम् । अ.द.

१२अ. । र.सा.सं.पुटपाकप्रकरणे । कर्णपाखीगत-
रीकविशेषे । लक्षणं—“कृशा दृढा च तन्त्रीयत्
पाली वातेन तन्त्रिका ।” वा.उ.१७अ. । सैहली-
पिपल्यां । वै.निच. । ग्रीष्मिणवाहिशिरायां । मी. ।

तन्द्रा । स्त्री । विषयाज्ञाने । रा.नि.व.२० । सा
च शेषतमोऽनिलसम्भूता । “तन्द्रा शेषतमोऽनि-
लैः ।” शाङ्ग.पू.६अ. । लक्षणं—“इन्द्रियार्थेष्वसं-
वृत्तिः गौरवं कृच्छ्रणं तन्मः । निद्रासंस्थेव यस्वीडां
तस्य तन्द्रा विनिर्दिशेत् ॥ मा.नि. । निद्रावत्तन्मा-
नी । अ.सू.१६अ. । [निदानम् ।

तन्द्राकफः । पुं । तज्जनकशैफिकरोगभेदे ।

तन्द्रालुः । पुं । निद्राली ।

तन्द्रिः (का) । स्त्री । निद्रायां । आलस्ये ।
उणा. । अ.सू.१६अ. ।

तन्द्रिकः । पुं । तन्नामकमग्निपातज्वरे । लक्षणं
—“प्रभूता तन्द्रासिंज्वरकफपिपासाकुलतरा भवे-
च्छामा जिह्वा दृष्टुलकठिना कण्टकहता । अती-
सारः श्वासः क्लमद्युपरितापी श्रुतिरजो ध्वजं कण्ठे
जायं शयनमनिशं तन्द्रिकगदे ॥” ज्वरे प्रथमसु-
प्तमे चक्षुर्भ्यां नैव पश्यति । निद्रा. ।

तन्निः (न्विः) । स्त्री । चक्रकुल्यावनस्पतौ ।
काल जूलशौ । र.मा. ।

तन्वी । स्त्री । शालपण्यां । भांगपोदि । हिङ्गु-
पत्रां । रा.नि.व.४६ । वि । कशाङ्गाम् ।

तपः । पुं । शीघ्रर्षी । शीघ्रे । अम. । [श.र. ।

तपःकरः । पुं । तपस्विमखे । उ७पौ भाइ ।

तपनः । पुं । शुक्रार्कहले । (अथ आकन्त ।
रा.नि.व.१० । भस्मातकहले । रा.नि.व.११ । स्र-
व्यकान्तमणौ । रा.नि.व.१२ । शीघ्रर्षी । छे.च. ।

तपनकः । पुं । शालिघातभेदे । वा.सू.६अ. ।
See शालिः । [छे. । रा.नि.व.४ ।

तपनच्छदः । पुं । आदित्यपञ्चपे । छुट्ट-
छे. ।

तपनतनया (येष्टा) । स्त्री । महाशनीव-
ले । रा.नि.व.८ । वै.निच. । [१२ ।

तपनमणिः । पुं । मय्यकान्तमणौ । रा.नि.व.

तपना । स्त्री । चूद्राग्रिमये । छेष्टे गगिनि ।
रा.नि.व.८ ।

तपनी । स्त्री । पाठायाम् । वै.निघ. ।

तपनीय(क)म् । स्त्री । स्वर्णे । अम. । रा.नि.
व.११ । अने । पुं । शालिधान्वभेदे । च.सू.२७अ. ।

तपनेष्टम् । स्त्री । ताम्बे । रा.नि.व.११ । (ष्ट)
स्त्री । शमीभेदे । ड्रुय शमी । वै.निघ. ।

तपस्यः । पुं, स्त्री । कुन्दपुष्पवत् । श.च. । पुं ।
फाल्गुने मासि । अम. ।

तपस्वी । पुं । घृतकरश्च । रा.नि.व.८ । मस्य-
भेदे । उभरी माछ । श.च. । हिकुपत्रां । दम-
नकवत् । वै.निघ. ।

तपस्विनी । स्त्री । जटामांस्याम् । रा.नि.व.
२२ । कटुकां । छे.च. । सुखीयां । भूङ्गीतौ ।
भा. । जिह्म्यां । शि.श्र. । वै.निघ. ।

तपस्विपत्रः । पुं । मदनकवत् । मना । रा.
नि.व.१० । मि. । शरदि । च.सू.१अ. । च.द. ।

तपाः । पुं । यीषर्त्ता । अ.टी. । माघमासि ।

तपात्ययः । पुं । वर्षाकाले । छे.च. ।

तपोधनः । पुं । श्रावणीनामहाष्टमे । मदन-
कवत् । रा.नि.व.५।१० । स्त्री (ना) । सुखीयां ।
भूङ्गीतौ । मे. ।

तम(क)म् । स्त्री । रीत्ये । रा.नि.व.११ । मा-
लिकनामोपधाती । शर्गमांकि कांदि । र.सा.सं. ।

तमखलः । पुं । कागश्चक्षुःश्रुतुदायी उष्णी-
कतखले । गतम श्रुत । तद्यथा — “अजाशक्तुषा-
प्रिष्ठ चालयित्वा भुवि क्षिप्त् । तस्योपरिस्थितः
खल्ललामखल इति स्मृतः ॥” अचि. ।

तमराजतैलम् । स्त्री । शिरीरीमे तैलम् ।
सर्वपतैलं ४ श. गोमूत्रं १६ श. काषायं — धूलू-
करश्च-भिष्टी-जयमी निर्मुखी-शिरीष-हिज्जलबी-
ज-शियु-दशमूलानां प्र. २ श. जलं ६४ श. मे.
१६ श. । कल्कद्रव्यं — मयनफल-चिकटु कुष्ठ ल-
णजीरक-गुण्ठी कटफल वरुणतक-मुस्ता हिज्जल-
विल-हरिताल-जवापुष्प-विष-मन-शिला-कर्कटश-
र्भी रक्तचन्दन शियु यमानौ-विकङ्कतलचां प्र. २
ली. । मेघ. ।

तमरूप(क)म् । स्त्री । रीत्ये । रा.नि.व.११ ।

तमलोमशः । पुं । काशीये । शिवांकम्
वै.निघ. ।

तमाश्वः । स्त्री । उष्णसलिले ।

तमः । पुं । हाने । अ.टी. ।

तमः । पुं । तमप्रलवत् । श.च. । अश्वकारे
अश्वकारदर्शने । सु.चि.२२अ. । स्त्री । वातकफ
प्रकृतेरन्यतमगुणे । वै.निघ. । चितोन्मेषदयाव
रुत्थे । विमोहने । रा.नि.व.२१ । काशी । रा.नि.
व.२० । [वित्ती । मा.नि. ।

तमःप्रवेशनम् । स्त्री । अश्वकारप्रविष्टसेवास-

तमकश्वासः । पुं । श्वासरीगभेदे । उभरक
श्वास । लक्षणं — “प्रतिलीमं यदा वायुः स्त्रीतांसि
प्रतिपद्यते । यौवां शिरश्च संगृह्य श्लेषाणं समुदी-
र्य च । करोति पीनसं तेन कङ्घी पुष्पूरकं तथा ।
अतीव तीव्रवेगश्च श्वासं प्राणप्रपीडकं । प्रताप्यति
सवेगेन दृश्यते सन्निरुध्यते । प्रमोहङ्कासमानश्च स
गच्छति सुहृन्मुहुः । श्लेषाण्यसुच्यमाने तु भ्रमं भव-
ति दुःखितः । तस्यैव च विमोह्यन्ते सुहृन् लभते
सुखं । तथास्योहंसते कण्ठः कण्ठाच्छक्नोति भाषि-
तम् । न चापि लभते निद्रां शयानः श्वासपीडि-
तः । पार्श्वे तस्यानग्रहति शयानस्य समीरणः ।
आसीनी लभते सौख्यमुष्णचैवाभिनन्दति । उच्छि-
ताची ललाटेन स्निध्यता भ्रमसर्पिमान् । दिग्-
ष्कास्यो मुहुः आसी मुहुश्चैवावधस्यते । मेघान्श्री-
तप्राग्वातैः श्लेषलेश विवर्त्तते । स याप्यस्तमकः
श्वासः साध्यो वा स्यान्नवील्यतः ॥” मा.नि. ।

तमका । स्त्री । भूयामलक्याम् । वै.निघ. ।

तमरम् । स्त्री । शीघ्रधाती । वक्त्रे । छे.च. ।

तमराजः । पुं । शर्कराधिकारे । “नवात् गुङ्ग”
इति भाषा । गुणाः — दण्णाज्वरदाहरत्तपित्तघ्नः ।
राज. । [अम. ।

तमस्विनी । स्त्री । निशायाम् । हरिद्रायाम् ।

तमा । स्त्री । भूषाचाम् । जूहे आमना ।
काकोल्यां । कौ.कां । राशी । छे.च. । तमा-
वत् । श.च. ।

तमालः (कः) । पुं । (Xanthochymus

Pictorius.) खनामख्यातवहे । तमाल गीह ।
मं तमाल । कं कदाल । गुणाः—मधुरः बल्यः
हृथः शीतलः गुरुः दृषादाहकरः कफपित्तकरः
अमशान्तिकरः वरुणवहे । वरुण गीह । रा.
१३. व. ८ । कृष्णखदिरः श. च. । खलपत्रे । कृष्ण-
तिले । चिका. । वंशवचि । वैद्यशत्रु शृङ्ग । अ.
म. । श. र. । यवासशर्कराधाम् । खड्गे । तापिच्छे ।
चिका. । क्ली । श्वेतसुनिषण्णकशाके । तेजपत्रे ।
रा. नि. व. ६ । मी. । सु. मृ. २६ च. शिरीषिरेके । ल-
चि । गुडशृङ्ग । वै. निघ. ।

तमालका (की) । स्त्री । भूषात्राम् । डू-
रे आनगा । वै. निघ. ।

तमालच्छदम् । क्ली । तेजपत्रे । वै. निघ. ।

तमालपत्र(क)म् । क्ली । तेजपत्रे । रा. नि.
व. ६ । च. वि. २ च. । तमालवहे, दारुचिनीति
ख्याते । तिलके । मी. ।

तमालिका (नी) (ली) । स्त्री । मृग्याम-
लकाम् । रा. नि. व. ५ । ताम्रवल्गाम् । मञ्जिष्ठा ।
रा. नि. व. ३ । “भूषात्रान्तु तमालिनी ।” रा. नि.
व. २३ । (ली) वरुणवहे । रा. नि. व. ८ ।

तमाह्वयम् । क्ली । तालीशपत्रे । वै. निघ. ।

तमिः (मी) । स्त्री । हरिद्राधाम् । रात्री ।
अम. ।

तमिस्रा । स्त्री । हरिद्राधाम् ।

तमोज्योतिः (भित्) । पुं । खद्योति ।
ज्वालान्ति पोका । वै. निघ. । श. र. ।

तमोदर्शनम् । क्ली । पित्तजरोमे अन्धकारद-
र्शने । भा. । [द्योति । चिका. ।

तमोमणिः । पुं । गीमेदरजे । प. सु. । ख-

तमोविकारः । पुं । रोगे । रा. नि. व. १० ।

तमोव्रणः । पुं । वजीके । चिका. ।

तम्बा । स्त्री । गवि । इ. च. । [नि. व. ११ ।

तम्बुकः । पुं । तम्बुरी । न्नेपाणि शन । स्य.

तरः । पुं । हवे । सूर्यि । [वै. निघ. ।

तट्टः । पुं । चक्रमईश्वरे । टीकन्त गीह ।

तरटी । स्त्री । शीलापुरादी खनामख्यतरत्त-

वीजकण्टकवहे । मं तरङ्गि । कं रेलङ्गे । गुणाः—
तिक्ता मधुरा गुरुः बल्यः कफघ्नी । रा. नि. व. ८ ।

तरणः । पुं । अर्कपत्रवहे । आकन्त गीह ।
अम. । ताम्बे । स्त्री । कण्टकसेवकाम् । [मेटेडी
गोलाप । रा. नि. व. १० । छतकुमार्याम् । अम. ।

तरणिरराम् । क्ली । माणिक्ये । रा. नि. व. ११ ।

तरणी । स्त्री । छतकुमार्या । प. सु. । क्रस्वद-
नीचपत्रे । रा. नि. व. ६ । पञ्चचारिण्या । श. च. ।
खनामख्यातपुष्पवहे । मं तरणी । कं चैवङ्गे ।
मेटेडी गोलाप । गुणाः—शीतला स्निग्धा
पित्तदाहज्वरघ्नी मधुरा मुखपाकहरी दृषाच्छि-
घ्नी च । राजतरणी कषाया कफकारी चक्षुष्या ह-
या सुगन्धिष । रा. नि. व. १० ।

तरणीवल्ली । स्त्री । कण्टकशतपुत्रीपुष्पवहे ।
दुर्गा गोलाप । वै. निघ. ।

तरन् । पुं । कारण्डवपलिणि । मी. ।

तरत्तलः । पुं । दृषाघ्नी । वै. निघ. ।

तरदी । स्त्री । तरव्याम् । रा. नि. व. ८ ।

तरन्तः । पुं । पलिविशेषे । मके ।

तरम्बुजम् । क्ली, पुं । (Lupinus albus
or Citrullus vulgaris. Syn. Cucur-
bita citrallus), तरम्बुज इति ख्यातफल । हिं
तरम्बुजा । प. सु. । तहवे । वै. निघ. । वीजं शैत्य-
करम् ।

तरलः । पुं । माणिक्ये । रा. नि. व. ११ । श्वेत-
धुलूरके । हारमध्यमणौ । वै. निघ. । (ला) स्त्री ।
यवाग्वाम् । चिका. । काञ्चिके । मदाविशेषे । मी. ।
मधुमचिकायाम् । इ. च. । [नि. व. ४ ।

तरवटः । पुं । आहल्याख्यपत्रे । हिं रग । रा.

तरसं (तर, स) । क्ली । मांसि । वले । वेने ।
चिका. ।

तरचः (छुः) । पुं । प्रसङ्गातीयमृग्यादनव्या-
न्ने । ठेठेदा वाध, नेकड़े वाध । हिं तरछ ।
रा. नि. व. १८ ।

तरिता । स्त्री । रसीने । तर्ज्याम् । श. च. ।
मृद्वने । गीह । “वारिका तरिता तथा”
कुलार्थव्रतने ।

तरी । स्त्री । धूने । चिका ।

तसः । पुं । हवे । चम ।

तसकूणिः । पुं । बागुदपचिचि । चिका ।

तसजः । पुं । सेतखदरे । प.सु. ।

तसजीवनम् । स्त्री । तसमूल । श.च. ।

तसटः । पुं । नीलोत्पलमूल । राज.१प. । च. सु.२७७. ।

तसणः । पुं । एरखडवे । प.सु. । सेतेरखडवे । भा. । रा.नि.व.८ । खलजीरके । मे.टी. खोत्र । रा.नि.व.६ । युवके । रा.नि.व.१८ । बीडादेवदारी । स्त्री । कुजकपुष्पे, कुन्दपुष्पे । मे. । प्राणनेत्रयोवास्थानि । वै.निघ. ।

तसणज्वरः । पुं । नवज्वर । नव खर. नूतन खर । “आसमरात्रं तसणं ज्वरमाहुर्मनीषिणः ।” च.द. ।

तसणज्वरारिरसः । पुं । ज्वरे मलयुद्धिक रज्वरलाघवकररसविशेषे । पारदगन्धकविषजैपालवीजानि समभागानि कुमारीरसेन एकत्र मर्द्यानि । पात्रा, शकृत्, दिव, खरपानिदोष प्र-
-तादेक मगान । सा.कौ. ।

तसणदधि । स्त्री । पञ्चदिनातीतदधनि ।

तसणदाहः । पुं । हृददारी । वीखताडक । वै.निघ.सम्बिकज्व.वि. । [निघ. ।

तसणपीतिका । स्त्री । मन.शिलायाम् । वै.निघ. ।

तसणाभासः । पुं । कर्कश्यां । कैंकड़ । वै.निघ. । [लास्यपु. । सु. । भा. ।

तसणास्थि । स्त्री । प्राणकर्षाचिगुदेव कोम-

तसणिः (णी) । स्त्री । खलजणजीरके । च-
-द्रदन्त्याम् । रा.नि.व.६ । बीडादेवदारणि । रा. नि.व.११ । तरणीपुष्पवे । मे.उ.टी.गोनाप
-कुलेन गीष्ट । सु.४६७. । रा.नि.व.१० ।
-घृतकुमार्याम् । रा.नि.व.५ ।

तसणीकटाक्षमालः । पुं । तिलकचुपे ।
-तिन गीष्ट । रा.नि.व.१० । [हारा. ।

तसतू(दू)लिका । स्त्री । वाडली । वाड्ड ।

तसनखः । पुं । कण्ठके । कैंटि । हारा. ।

तसभुक् । पुं । बन्दाके । भत्रगीष्ट । वै.निघ. ।

तसमालिनी । स्त्री । भूषामलक्यां । वै.निघ. ।

तससृगः । पुं । वानरे । वै.निघ. ।

तसरागम् । स्त्री । कीमलपल्लवे । हारा. ।

तसराजः । पुं । तालडवे । रा.नि.व.६ ।

तसरट (हा) (रोहिणी) । स्त्री । बन्दा-
-के । मन्मदा । रा.नि.व.५ ।

तसवल्ली । स्त्री । जतुकालतायाम् । जनीनानि
-शकृदवा । रा.नि.व.१ ।

तसयायी (इन्) । पुं । पचिणि । हारा. ।

तससारः । पुं । कर्पूरे । हारा. । [व.५ ।

तसस्या । स्त्री । बन्दाके । भत्रगीष्ट । रा.नि.

तसटः । पुं । कमलमूल । उत्पलकन्दे । गुणाः
-गुरुः विष्टभिः शीतलश्च । राज. ।

तर्कारी । स्त्री । (Sesbania aculeata.)
-जयन्तीडवे । धनिष्ठा गीष्ट । छिं हृदयकसेदः । मं
-रान्शिवरि । ते तर्कदुचेदु । ता. एराजिलुग्ना ।
-देवताडवे । रा.नि.व.३ । अग्रिमस्य । भा.स.१
-भ.ज्व.चि. । रा.नि.व.८।११ । लुदाग्रिमस्य । जो-
-सूते । रा.नि.व.२१ । वै.निघ.सा.ज्व.चि.अकां-
-दि । शिंशपाडवे । वनकर्कश्याम् । वै.निघ. चरु
-मईचुपे । वै.निघ.२भ.वा.व्या.चि. ।

तर्किणः (लः) । पुं । चक्रमईचुपे । टाकम्
-गीष्ट । प.सु. । वै.निघ. । [ल. चिका. ।

तर्कुपीठी । स्त्री । वर्तन्यां । टेटेकार वैष्टि-

तर्कुशाणः । पुं । शाणके । टेटेकार भाग ।
-चिका. । [सा तु गर्भस्य चतुर्थे मासि भवति ।

तर्जनी । स्त्री । प्रदेशित्यामङ्गुली । रा.नि.व.१८ ।

तर्णः (कः) । पुं । शास्त्रिधाम्यविशेषे, काष्ठीरे
-आजव इति प्रसिद्धे । तूष्णक इति अरुणदन्तः ।
-स कलमाक्षीनगुणः खादुपाकरसत्वादियुक्तः । वा.
-सू.टी.६।२७.६मां । “तर्णकः शकुनाहतः ।” गी-
-बन्धे । कमलेन वाङ्मृत । चम. ।

तर्दकः । पुं । काष्ठदन्त्याम् । ज.द.११७. ।

तर्दू । स्त्री । काष्ठदन्त्याम् । काष्ठेन दाता ।
-चम. ।

तर्पणम् । स्त्री । दत्ती । अम. । तीर्थमुत्सृज्य ।
 सि.यो.हृदि.वि. । आहारविशेषे । स च द्राक्षा-
 दाडिमखर्जूरादिज्वरघ्नफलरसैः समधुशर्करं ला-
 जाचूर्णे मिश्रयित्वालीड्य कृतः सदात्ययादिज्वरे
 श्वागूस्थले देयः हितश्च । “तत्र तर्पणमेवादी प्रदेयं
 लाजशर्कुभिः । ज्वरापहैः फलरसैर्युक्तं समधुशर्क-
 रं । द्रवेषालोडितासि सुस्तर्पणं लाजसक्तवः ॥”
 अम २ ज्ञे. ज्ञोष्मात्र १ छ. दाडिमामित्र ३
 /॥ ॥ श. शृङ्गेर्य ४ उ. १ । च.द.ज्व.वि. । ने-
 चतर्पणानुष्ठाने । यथा—“वातातपरजोहीने ने
 प्रमत्तमानशायिनः । अमिती माघचूर्णेन क्षिप्तेन
 परिपिच्छती । समी दृष्टौ च सम्बोधी कर्णव्यू-
 षेनकीश्रयोः । पूरयेद्भूतमखेन विलीनेन सुखीद-
 कैः । सर्पिषा प्रतथीतेन चौरजेन घृतेन वा ।
 निमग्नान्चिपच्छाणि यावत्सुप्तावदेव हि । पूर-
 येन्मौलिने नेचे तत उन्मीलयेच्छनेः । भिषग्भिरिव
 विख्यातस्तर्पणस्वीदितोविधिः ॥” भा.पू.१भ. ।
 चि । नेत्रपूरणे । दमिजनने । वा.टी. ।

तर्पणकषायः । पुं । पञ्चमांशवर्णितकषाये ।
 “तर्पणपञ्चमांशके ।” रा.नि.व.२० । यत्र यत्र त-
 र्पणकषायविधिसत्तत्र तत्रैव कल्पनीयम् ।

तर्पणी । स्त्री । पित्रन्नेषु लाजयवधान्यकृताग्नेषु ।
 “लाजाय यवधानाश्च तर्पणी पितृनाशिनौ ।”
 रा.नि.व.१६ । गुरुस्त्वष्टवे । श्रेष्ठाणांवे । श.मा. ।

तर्पिणी । स्त्री । पञ्चवारिण्याम् । इत्यपश्च ।
 श.च. । [२१]

तर्प्यटः । पुं । चक्रमर्दं । टाकन्य । रा.नि.व.

तर्पः । पुं । दृष्टायां । लिखायां । त्रिका. ।

तर्पणम् । स्त्री । पिपासायाम् । जटा. ।

तर्पुः । पुं । तरुचूडगे । श.र. ।

तर्प्यः । पुं । यवचारः । र.मा. ।

तलः । पुं । तालवृक्षे । सि. । वै.निच.१भ.वा.
 व्या.चि. । नृपसि । खुरसाधीभागे । अ.द.२च. ।
 चपेटे । रा.नि.व.१८ । मूले । गते । त्रिका. ।
 आधारे । इ.च. । [वै.निच. ।

तलकम् । स्त्री । पुष्करिण्या । हि ताड्याव ।

तलसारकम् । स्त्री । पञ्चस्य वचःस्यलरज्जी ।
 तल इति भाषा । इ.च. ।

तलहृदयम् । स्त्री । मध्यमाङ्गुलीमनुपूर्व्येण धा-
 दतलस्य मध्ये । इ.च. । तन्नामकसक्चिमर्त्येचि ।
 सु.शा.६च. ।

तला । स्त्री । गोधायाम् । अम. ।

तलामणिः । पुं । प्रवाले । त्रिका. ।

तलाहम् । स्त्री । तालीशपत्रे । रा.नि.व.६ ।

तलिका । स्त्री । तलसारके । इ.च. ।

तलित(मांस)म् । स्त्री । सन्तलितमांसे । डा-
 ला मांस । यथा—“शुद्धमांसविधानेन मांसं स-
 न्यक् प्रसाधितम् । पुनस्तदाज्ये संभृष्टं तलितं प्री-
 ष्यते वुधेः ॥” गुणाः—“तलितं बलमेधाग्निमां-
 सीजःशक्रवृद्धिक् । तर्पणं लघु सुस्निग्धं रीचनं
 दृढताकरम् ॥” भा. ।

तलिन(म)म् । स्त्री । शय्यायां । त्रि । तुच्छे ।
 हारा. । दुर्बले । इ.च. । सि. ।

तलेक्षणः । पुं । शूकरे । वै.निच. ।

तल्पः । पुं, स्त्री । शय्यायां । अम. ।

तल्पकीटः । पुं । कीटमेदं । छात्रप्रीति ।

तल्पनम् । स्त्री । पृष्ठवशमांसि । शेरुपटञ्ज
 मांस । हारा. । हस्तिपृष्ठे । वै.निच. ।

तल्लः । पुं । तल्लगे । वै.निच. ।

तवराजः । पुं । यवासशर्करायां । मीना इति
 भाषा । रा.नि.व.१४ । वै.निच.चय.चि.तवराज-
 चूर्णे ।

तवराजखण्डः । पुं । यवासशर्कराजातख-
 ण्डे । मालथञ्जोविशेषः । सं खखतवराज, मीना-
 र खांड । गुणाः—दाहघ्नः तापशान्तिकारः द-
 म्मिजनकः सूक्ष्मांसीहृष्टः श्लाघः इन्द्रियतर्पणः
 शीतलः सुमधुरश्च । रा.नि.व.१४ ।

तवराजोद्भवः । पुं । तवराजखण्डे, नवात्
 इति ख्याते मिष्टान्ने । वै.निच. ।

तवराजोद्भवखण्डः । पुं । तवराजखण्डे ।
 रा.नि.व.१४ ।

तवर्षलत् । पुं । शरटे । गिरिशिष्टे । वै.निच. ।

तवचीरम् । स्त्री । खनामख्यलपिष्टकविशेषः ।
 तत्तु यवजं गवयचीरपत्रं चीरजलं । हि गोधा-

चौर । गुणाः—मधुर शिथिल दाहपित्तघ्न
कासकफघ्नसं रक्तदीपहरश्च । रा.नि.व.६ ।
गन्धपत्रायाम् । वै.निघ.चर्म. चि.चन्द्रप्रभाषी ।

तवचीरी । स्त्री । गन्धपत्रायां । रा.नि.व.४।६।
१० । तवचीरे । वै.निघ. । [यां । वै.निघ. ।

तवचीर्यैकपत्रिका । स्त्री । चायहरिद्रा-
तवीषः । पुं । सुवर्णं । मी. ।

तसरः । पुं । सूत्रवेष्टने । उष्णः ।

तस्करः । पुं । स्रक्कायां । पिङ्गिः शीतः । प.
सु. । मदनहवे । गन्धनां ग्राहः । जटा. । चौरके ।
छात्रोनामकं गुरुं उवा । वै.निघ. । [व.१ ।

तस्करन्नायुः । पुं । काकनासायां । रा.नि.

तस्करी । स्त्री । काकनासालतायां । गन्धिप-
त्त्र्यां । श्वेतलज्जालुकायां । वै.निघ. ।

तचकः । पुं । सर्पविशेषः । सु.कल्प.५अ. । उ
जमेदि । द्वे.च. ।

तचणम् । स्त्री । कशीकरणे । [चिका. ।

तचणी । स्त्री । अस्त्रविशेषः । वाहेम अङ्गुलि ।

ताङ्गः । पुं । कणताले । तगान ग्राहः । हिमा-
ले । ईशान । श्रीताले । कण्टकताले । वै.निघ. ।

ताङ्गकम् । स्त्री । हृद्गदार्कवीजः । भेष.शिरी-
रोग-चि.महादशमूलतैले ।

ताङ्गका । स्त्री । दिवदाल्यां । दमशान्ताङ्ग ।
वै.निघ. । र.चि.८अ. ।

ताङ्गकाफलम् । स्त्री । खल्लैलायां । प.सु. ।

ताङ्गनम् । स्त्री । वायुजन्मत्रयवेदनाविशेषः ।
सु.सू.२१अ. । मारणे ।

ताङ्गिः (ङ्गी) । स्त्री । तालारसे । ताङ्गी । गु-
णाः—“तालजं तद्वर्णं तीक्ष्णमतीवमदकम्भतं । अ-
स्मीभूतं तदा तु स्थापितकृतातदीवहत् ॥” भा.
आमव. । हृत्विशेषः । उड्डेः ग्राहः । चटी.म. ।

ताण्डवम् । स्त्री । हृत्विशेषः । मी. ।

तातनः । पुं । खड्गरीटपत्रिणि । चिका. ।

तातेलः । पुं । रोगे । पाके । मी. ।

तामीयकः । पुं । वायनालहवे । क्षमांशग्राहः ।
वै.निघ. ।

तानूरः । पुं । बडवारहवे । जालूता ग्राहः ।
वै.निघ. ।

ताग्निकः । पुं । तन्नामकसन्निपाते ।

तापः । पुं । अग्निसन्नापेर्ब्रह्मादिभिः कृते स्ने-
हे । वा.टी.हिमा. । सन्नापे । रा.नि.व.१० । क-
ञ्जे । मी. ।

तापकः । पुं । ज्वरे । श.र. ।

तापनः । पुं । सूर्यकालमयी । रा.नि.व.११ ।

तापसम् । स्त्री । तेजपत्रे । तेलपात । रा.
नि.व.६ । त्वष्टि । दाकृतिनि । वै.निघ. ।

तापसः । पुं । मदनकहवे । वकपत्रिणि । रा.
नि.व.१८ ।

तापसजम् । स्त्री । तेजपत्रे । वै.निघ. ।

तापसतहः । पुं । इक्षुदीहवे । अम. । हि
इक्षुषा । पुत्रजीवकहवे । सु.सू.१८अ. ।

तापसद्रुमः । पुं । इक्षुदीहवे । क्षिप्रपूताः ।
रा.नि.व.८ । स्वर्णमात्रिकी । र.सा.सं.मिहवचरसे ।
वकहृत्तये । वै.निघ. । [रा.नि.व.४ ।

तापसद्रुमसन्निभा । स्त्री । पुत्रदात्रीरूपे ।

तापसपत्रः । पुं । दमनकचुपे । दम. । रा.
नि.व.१० ।

तापसप्रियः । पुं । इक्षुदीहवे । प.सु. । र
मा. । चारहवे । पेशान ग्राहः । इक्षु. । बद्रावे ।
स्त्री । द्राक्षातायाम् । रा.नि.व.११ ।

तापसहृत्तः । पुं । इक्षुदीहवे । सु.सू.१०अ.,
चि.१८अ., वा.सू.१५अ. चर्कोदिः । “वेतायुष्मं ता-
पसानाञ्च हृत्तः ।”

तापसा । स्त्री । द्राक्षायाम् । वै.निघ. ।

ताप(म)सी । स्त्री । जटामांसां । चायहरि-
द्रायां । आम आना । वै.निघ. ।

तापसेष्टः । पुं । प्रियालहवे । पेशान ग्राहः ।
ग्राहः । रा.नि.व.११ ।

तापसेष्ठुः । पुं । इक्षुविशेषः । गुणाः—“ताप-
सेष्ठुर्भवेत्युद्धी मधुरा श्लेष्मकीपनी । तर्पणी रुचि-
कषायि हृत्ता च बलकारिणी ॥” भा. । कर्मा-
रेचगुणश्च । सु.सू.४४अ. ।

तापस्वेदः । पुं । स्वेदविशेषः । अलक्तवैलिते काये अक्षसिक्तेः खदिराङ्गारप्रतवैर्वाल्मुकावस्त्रकां-
स्यकन्दुककपालपाशभिः शयानस्य बहुशोऽङ्गता-
ये । भा. । सु.चि.१२४ ।

तापहरी । स्त्री । व्यञ्जनविशेषः । ताहड़ी, ता-
-साहीरी इति भाषा । तस्माधनविधिः—“घृते ह-
रिद्रासंयुक्ते माषका मज्जबेडटीः । तण्डुलांश्चापि
निर्घातान् सहैव परिभक्षयेत् । सिद्धयोग्यं जलं
तत्र प्रविश्य कुशलेः पचेत् । खवणार्द्रकहिङ्गुनि
माषायां खव निक्षिपेत् । एषा सिद्धिं समायाता
प्रोक्ता तापहरी बुधैः । भवेत्तापहरी बल्या ह्वया
शेषाणमाचरेत् । वङ्गणी तर्पणी बल्या गुर्वी पि-
तहरी अता ॥” भा. ।

तापिष्ठः (व्छः) (ञः) । पुं । तमालवृक्षे ।
अ.टी.भ. । (ञः) स्त्री । स्वर्णमाचिके, धातुमा-
चिके । रा.नि.व.११ ।

तापिनी । स्त्री । भारतवर्षीयनदीविशेषः । सा
च पश्चिमदेशे प्रसिद्धा । तज्जलं भेचवतीजलतुल्य-
गुणम् । रा.नि.व.१४ ।

तापि(पी)समुद्भवम् । स्त्री । माचिकनामी-
पधाती । स्वर्णमाचिक । र.सा.सं. ।

तापीजम् । स्त्री । स्वर्णमाचिके । रा.नि.व.११ ।

ताप्य(क,ज)म् । स्त्री । धातुमाचिके, स्वर्ण-
माचिके । छ.च. । र.मा. । तुल्यके । तूतिश ।
रा.नि.व.११ । सि.यो.यच्.चि. ।

ताप्युत्पसन्नकम् । स्त्री । माचिकधाती ।
स्वर्णमाचिक । र.मा. ।

तामरम् । स्त्री । घृते । जले । म.रुद्रः ।

तामरसम् । स्त्री । कमले । रा.नि.व.१० ।
नीलपत्रे । वै.निघ. । खर्खे । चिका. । ताम्बे ।
मि. । सारसपक्षिणि । अम. ।

तामलकी । स्त्री । भूयामलकाम् । ऊं हे
आमलान च.द.सि.यो.यच्.चि. च्यवनधारी ।

तामसः । पुं । पेषके । रा.नि.व.१८ । सपे ।

मि. । तनीगुणे । स्त्री । जटामोक्षा । रा.नि.व.११ ।

ताम्बूलम् । स्त्री । (Piper Betle. Syn.
Chavica Betle.) नागवल्लीदले, पर्णैः ।
पाने । हि पाने । तं ताम्बूलपाक । ता. वैदिकी ।

वम्. नागवेल । गुष्ठाः—“ताम्बूलं विशदं कथं
तीक्ष्णीणं तुवरं सरं । वष्यं तित्तं कटु खारं
रक्तपित्तकरं खण्ड ॥ बल्यं श्लेष्मासदीर्गम्यमल-
वातश्रमापहम् । मुखवैशद्यसौगन्ध्यान्तिशोष्ठ-
कारकम् । हृदनामलज्वंसि जित्तेन्द्रियविशोधनं ।
नवं तदेव मधुररुक्पायानुरसं गुरु । वलासजननं
प्रायः पत्रशाकगुणं स्मृतम् । वक्त्रदेशोद्भवं पर्णं परं
कटुरसं सरम् । पाचनं पित्तजननसुखं कफहरं
स्मृतं ॥ पर्णं पुराणमकटु खल्लवं तनु पाण्डुरम् ।
विशेषाङ्गणवदेवमन्यहीनगुणं स्मृतम् ॥” भा. ।

“शिरा पर्णस्य श्रेयित्वं कुर्यात्तस्याहह्रसः । शी-
र्षं लघ्वीषदन्तास्यभक्षिते तु सितसिते । अनिधाय
मुखे पर्णं पुगं खादयते नरः । मतिशंशो दरिद्रः
स्यादन्ते न क्षरते हरिम् ॥ कृष्णपर्णस्य गुणाः—
तिक्तोष्णं कषायं दाहमुखजायमलनाशनम् । श-
भपर्णं श्लेष्मावातामयघ्नं पथ्यं कथं पाचकदीपनञ्च ।
सद्यस्वीटितस्य गुणाः—मुखजायारीचककरम् ॥”

रा.नि.व.११ । ताम्बूलभक्षणनिषिद्धता यथा—
“ताम्बूलमहितस्मीतं शरीरं रुचदुर्वर्त्तते । ज्वरास्य-
श्लेष्मपित्ताक्षमदमूर्च्छांश्चिरीगिषु ॥” तदनुपयोग-
गुणाः—“ताम्बूलानुपयोगाख्यात् श्लेष्मपित्तानिला-
न्वितः । देहदृक्शेदनापिषीववणंवलचयः ॥”
राज.२प. । गुवाके । चिका. । [वांटे] । छ.च. ।

ताम्बूलकरङ्कः । पुं । ताम्बूलपात्रे । पानेन
ताम्बूलपत्रः । पुं । नागवल्लीलतायाम् । वै.
निघ. । पिष्णाली । रा.नि.व.७ ।

ताम्बूलपत्र(ण)कन्दः । पुं । कन्दशाके,
पिष्णाली । थाम् आनू, हूवडि आनू । रा.नि.
व.७ । गुष्ठाः—शुक्रलो विशदः लघुश्च । अचि. ।

ताम्बूलपर्णिका (पी) । स्त्री । नागवल्ली-
लतायाम् । पानेन गांश्च । वै.निघ. ।

ताम्बूलरागः । पुं । मर्द्रे । हारः ।

ताम्बूलवस्त्रिका (स्त्री) । स्त्री । नागवल्ली-
लतायाम् । पानेन गांश्च । श.र. ।

ताम्बूल(क)म् । स्त्री । (Cuprum.) Copper.
खनामख्यातधाती । र.मा. । ताम् । हि तैवा ।
तं रागि । ता. सेनड । ताम्बूलचणम्—“जवा-
कुसुमसङ्गांश्च क्षिप्यं सटु घनं धमं । लौहनागी-
विकृतं ताम्बं मारणाय प्रशस्यते ॥” इति । ताम्ब-

दीपा चटी—मयी सूक्ष्मा विहाय चरुदः श्री-
 यवाभ्यः । अक्षविषितसन्नाप एते दीपा विधीप-
 नाः ॥” र.सा.सं. । ताम्रोत्पत्तिः—“शुक्लं यत्का-
 लिकेयस्य पतितं चरुवीतले तस्मात्ताम्रं समुत्पन्न-
 सिद्धमाहुः पुराविदः ॥” गुणाः—“ताम्रं कषायं
 मधुरं तिक्तमसृक्षं पाके कटु सरकं । पिता-
 पङ्कं क्षेपहरं शीतं तद्दीपकं स्नातुं लेखनं ।
 पाण्डुराशौंश्चरुतुकाशवासचयान् पीनसम-
 पिचं । शोथं कृमिं शुक्लमपाकरोति प्राहुः परं हं-
 द्रमस्यमेतत् ॥” भा.पू.भ.घातुव. । “ताम्रं सु-
 पक्वं मधुरं कषायं तिक्तं विपाके कटु शीतलं ।
 कषापकं पित्तहरं विषमशूलघ्नपाण्डुरमुच्यते
 हि ॥” इति शोधितताम्रनुशाः । “घनघातसहं
 क्षिप्तं रक्तपामलं सटु । हृदाकरसमुत्पन्नं ताम्रं
 शुभमसंस्करम् ॥” तस्य लक्षणम् । ताम्रमारणम्—
 “गीमूत्रेण पचेदाम्रं ताम्रपत्रं हृदाग्निना । शुष्यते
 नात्र सन्देहो विषदीपनिवृत्तये । जम्बीररसमण्ड-
 रसमन्त्रकलीपितम् । ताम्रपत्रं श्रावणं त्रिपु-
 त्रियते भुवम् । स्तान्नामि भिषग्युक्ता वाच हिङ्गु-
 लमपयेत् ॥” इति । यदेवं मारितं ताम्रं ताम्र-
 मन्त्रेण मर्दयेत् । तद्दीपं शरणस्थाने रुहा चरुः
 प्रलेपयेत् । शुष्के गजपुटे पात्रं सत्येदीपकरं भवे-
 त् । पतलीकृतपत्राणि ताम्रस्याग्री प्रतापयेत् ।
 निषिञ्चनतमानि तैले तस्मै च काञ्चिके । गीमूत्रे
 च कुलस्थानां कषाये च विधा विधा ॥ एवं ताम्रं
 पत्राणां विगुहः सम्प्रजायते । तथा—“गीमू-
 त्रे च पचेदाम्रं ताम्रपत्रं हृदाग्निना । शुष्यते नात्र
 सन्देहो मारणश्चात्र कथ्यते ॥” इति अन्यविषयी-
 धनं । “सूतमेकं विधा गन्धं यामं मयेन्तु कस्यया ।
 हयोसुखं ताम्रपत्रं लिप्ता स्थाप्या निधापयेत् ।
 सम्यक् शरणजैः साहं पात्रे मया निधापयेत् । च-
 तुर्यामं पचेद्भुजां पात्रद्वये सगीमये । जलं पुनः
 पुनर्देवं साङ्गशीतं विमर्दयेत् । विद्यते नात्र स-
 न्देहः सत्येदीपेषु योजयेत् ॥ जम्बाभासा सैन्धवं-
 युतेन समन्त्रं स्थापय शुक्लपत्रम् । पक्वायामं पु-
 टयेत् सुपुष्पा वात्यादिकं यावदुपैति शास्त्रम् ॥”
 इति अन्यविषमारणम् । र.सा.सं. । अक्षपिण्डं
 घृतं ताम्रं शरणस्थं बहिर्मुदा । पुटेत् पञ्चावतै-
 र्वापि विधा वात्यादिशान्तये ॥” र.चि.६४. ।
 रक्तचन्दने । चि. ताम्रवर्णे । पुं । कुठरीगमेदि ।
 वै.निच. ।

ताम्रकण्टकः । पुं । रक्तखदिरवृक्षे । र.
 नि.व.८ ।

ताम्रकल्पः । पुं । श्रीहाधिकारि कल्पविशेषः
 “अक्षपारदगन्धश्च कर्षयमितं प्रयत्नः । सर्वैः स
 भवेताम्रं जम्बीरस्येन मर्दयेत् । स्याद्वर्णरसेः ।
 बात् कषासीचरसेन च । योजयेत्तीव्रघर्षे तु य
 वत्सर्वन्तु जीयेति । जम्बीरस्य रसेर्मयी रसं दहं
 न चाकुरेत् । हृदे म्रिस्त्रामये पात्रे धूपयेदति-
 मन् ॥” भाषा २ इति । विमौतक-पारद-क-
 माः प्र. २ तो. जारितताम्रं ६ तो. जम्बीरर-
 मर्दयेत् । अथ स्याद्वर्णरसेन कषासीचरसकां
 च संनिधाय यावत्परं रीते धारयेत् । पुनश्च
 जम्बीररसेन सकार्यं शुष्के सति धूपयेत् । मा. २
 र.सा.सं. । टि । आवाट्ट पोका । हारा

ताम्रकिलिः (कमिः) । पुं । इन्द्रगोष

ताम्रकुट्टकः (कूटः) । पुं । (Nicotian
 rustica or tabacum. Latukia t
 bacco.) Tobacco. कलङ्कः, ताम्रकूटः । ए
 भाक । पं, चिं तमाङ्क, चिसाडीतमाङ्क । तै
 गाङ्क, धूपपत्रम् । ता. पुनरु इल्ल । वन्. तम
 खु । तमम् ।

ताम्रगर्भम् । स्त्री । मुख्य । रा.नि.व.११ ।

ताम्रचक्षुः । पुं । कपोते । वै.निच. ।

ताम्रचूर्णः । पुं । कुकुटे । प.सु. । च.म.२४
 कुकुरवृक्षे । कूक्निमा । रा.नि.व.५ ।

ताम्रतुण्डः । पुं । वेतमर्कट । वै.निच. ।

ताम्रचपुजम् । स्त्री । कांस्यधातो । भा. ।

ताम्रदुग्धा । स्त्री । गौरचदुग्धीनामचक्षुषे । स
 नि.व.५ ।

ताम्रदुः । पुं । रक्तचन्दनवृक्षे । वै.निच. ।

ताम्रधातुः । पुं । गिरिचक्रिकायां । वै.निच. ।

ताम्रपत्रः । पुं । जीवशके । र.चि.६.७
 स्त्री । ताम्रस्य पत्रे । ताम्रात्र पात्र ।

ताम्रपत्रकः । पुं । भावर्षकीयतायाम् । स्त्री
 ९८माङ्क । वै.निच. ।

ताम्रपत्री । स्त्री । हंसपादीनामचक्षुषे । लज्जा
 निधिषे । रा.नि.व.५ ।

ताम्रपर्णी । स्त्री । गन्धमुखे । शङ्खछांश्चि
विशेष । प.सु. । मञ्जिष्ठायां । वै.निघ. ।

ताम्रपल्लवः । पुं । अशीकवृक्षे । रा.नि.व.१० ।

ताम्रपाकी (इन्) । पुं । मल्लवृक्षे, गर्दभाण्ड-
वृक्षे । र.मा. । [प्रययाम् । रा.नि.व.१ ।

ताम्रपादी । स्त्री । रक्तलज्जालुकायाम्, हंस-

ताम्रपुष्पः (कः) । पुं । आरम्बवृक्षे । रक्त-
काञ्चने । वै.निघ. । काञ्चनवृक्षे । जटा. । भूष-
म्यके । कुँरे टां। श.च. ।

ताम्रपुष्पा (षिका) (ष्पी) । स्त्री । रक्त-
पाटलवृक्षे । पारुन ग्राह् । रा.नि.व.१० । (षि-
का, ष्पी) रक्तचिह्नति । धातकौवृक्षे । रा.नि.व.६ ।
प.सु. चय. चि. खजूराम्बे । नागरवृक्षवृक्षे । नाद्रा-
श्री । ज.द.१२७. ।

ताम्रप्रयोगः । पुं । उदराधिकारि । “केवलं
जातं ताम्रं शङ्खवेररसैः सङ्गं द्विगुणं भक्षये-
त्प्रातः..... ॥” रस.चि. । अन्यः यक्ष्ण्यादी ।
शोधितपारदगन्धयोः प्र. २ तो. कञ्जलौक्य
अतिमृक्षताम्रपत्रेण तीलकद्वयेन एकत्र समिश्र्य
स्रव्यात्रे संख्याय यावता म्नावितं भवेत् ताम्रपरि-
माणं पञ्चजम्बीररसं दत्त्वा तावत्कालं चातपे स्था-
पयेत् यावता शीघ्रं पञ्चभूतं भवेत् । अथ हस्तेन
मर्दयित्वा वटी कार्या । रस.र. ।

ताम्रफलः । पुं । अङ्गुलीवृक्षे । आं.का.ड
ग्राह् । रा.नि.व.६ ।

ताम्रमूला (लिका) (ली) । स्त्री । ल-
ज्जालुकायाम् । रा.नि.व.४ । क्षौरिणीभेदे ।
थिरुदे. । र.मा. । मञ्जिष्ठायां । दुरालभायां । रा.
नि.व.४ । भा.म.१भ.ज्व.चि. । “सिंहो व्याघ्री ता-
म्रमूली ।” रक्तदुरालभायां । प.सु. ।

ताम्रमृगः । पुं । हरिणे । वै.निघ. ।

ताम्ररसायनी । स्त्री । दुग्धिकायां । वै.निघ. ।

ताम्रवर्णः (कः) । पुं । पक्षीवाहवृक्षे । रा.
नि.व.८ । गोधूमभेदे । हरिणे । गिरिस्थिकायां ।
वै.निघ. ।

ताम्रवर्णा । स्त्री । जपावृक्षे । श.च. ।

ताम्रवल्ली । स्त्री । मञ्जिष्ठायां । प.सु. । चि

चकूटदेशे प्रसिद्धाय । खनामस्तातलतायां । सु.श्रु.
१०७. । गुणाः — कषाया कफघ्नी मुखकण्ठदीर्घघ्नी
श्लेष्मशोधनी च । रा.नि.व.३ ।

ताम्रवीजः । पुं । कुलत्थे । प.सु. ।

ताम्रवृन्तः । पुं, स्त्री (ला) । रक्तकुलत्थे ।
चिका. । हे.च. ।

ताम्रवृक्षः । पुं । कुलत्थे । रक्तचन्दने । र.मा. ।

ताम्रशालिः । पुं । रक्तशाली । दादशानि ।
प.सु. । [कू.कु.ड. । जटा. ।

ताम्रशिखी (इन्) । पुं, स्त्री । ताम्रचूडे ।

ताम्रसार(क)म् । स्त्री । रक्तचन्दने । प.सु. ।
(कम्) रक्तखदिरि । रा.नि.व.८ ।

ताम्रा । स्त्री । ताम्रवल्लीलतायां । सेंहलीलता-
यां । रा.नि.व.३।६ । मञ्जिष्ठायां । रक्तगुञ्जायां ।
मद. । देहाभ्यन्तरचतुर्थीकलायाम् । या द्रीहरष्ट-
भागप्रमाणा कुठाद्यधिष्ठाना । सु.शा.४७. ।

ताम्राभम् । स्त्री । रक्तचन्दने । श.च. ।

ताम्रार्द्धम् । स्त्री । कांस्ये । कैं।ग. । चिका. ।
वै.निघ. ।

ताम्राक्षः । पुं । कीकिले । चिका. । रा.नि.
व.१६ । चकोरपत्रिणि । (ची) कीकिलायाम् ।
वै.निघ. ।

ताम्रिका (म्नी) । स्त्री । गुञ्जायाम् । रा.
नि.व.१ । रक्तगुञ्जायाम् । मञ्जिष्ठायां । वै.निघ. ।

ताम्रोपधातुः । पुं । तुल्यके । कुँ.उ. । भा. ।

तारम् । स्त्री । कपूरे । वै.निघ. । रीत्ये । मी-
क्तिके । रा.नि.व.११ । शुद्धमीक्तिके । पुं । वान-
रविशेषे । वि । निर्मले । धरणिः । अनुपसखरे ।
चिका. ।

तारकम् । स्त्री । नेत्रे । मी. ।

तारका । स्त्री । देवतावृक्षे । मद. । पत्रला-
दे । र.सा.सं. । इन्द्रवारुणीलतायां । रा.नि.व.१ ।
कनौनिकायां । मी. । चिका. । सुतायां । नक्षत्रे ।
वै.निघ. ।

तारकीश्वररसः । पुं । प्रमेहप्रधिकारि रसः ।
रसविन्दूरं वङ्गं लौहम् अमकं प्रत्येकं समं मधुना
मर्दयित्वा मधुना वङ्गमुत्रे लिहयेत् । अनुपानं पक्वो-

दुम्बरवीजचूर्णं यथाबलमात्रं मधुना लेह्यम् । रस.
र. । अथः सूत्रकच्छे रसः । गन्धकः स्त्री ६ वज्रम्
अमं दुरालभा यवचारः गीचुरबीजं हरीतकी ए-
षां प्रति समभागः । कुशाण्डसलिलेनैकच मर्दयि-
त्वा कुशादिदणपञ्चमूलगीचुरयोः कायेन च भाव-
यित्वा रक्तिव्या घटी कार्या । उदुम्बरवीजचूर्णस्य
लेहः ।

तारजम् । स्त्री । रौप्यमाचिके । वै.निघ. ।

तारटी (दी) । स्त्री । तरटीवृत्ते । रा.नि.व.८ ।

तारतण्डुलः । पुं । धवलयावनाले । षष्ठ
ज्वार वा खड्गशरा । रा.नि.व.१६ ।

तारतालकीबीजम् । स्त्री । रसजारणाद्यं
बीजमेदं । र.चि.३५. ।

तारपुष्पः । पुं । कुन्दपुष्पवत्ते । रा.नि.व.१० ।

तारमाचिकम् । स्त्री । Iron pyrites.
रूपमाचिके, रूपस्थीपभाती । द्रोणामाचिके ।
प.सु. । रूपाभावे तन्माचिकं याच्यम् । खचखम्—
“तारमाचिकमन्यत् तद्वेदजतोपमम् । किञ्चिद्र-
जतसाङ्ख्यातारमाचिकमीरितम् । अनुकल्पतया
तस्य ततो हीनगुणाः स्मृताः । न केवलं रूपगुणाः
वर्तन्ते तारमाचिके । द्रव्यान्तरस्य संसर्गात् सन्त्य-
न्येऽपि गुणा यतः ॥” गुणाः—“स्यात्तारमाचिकं
खादु तिक्तं वृष्यं रसायनम् । चक्षुष्यं बलिरुक्कुष्ठ-
पाण्डुमेहविषोदरान् । अग्निं शोथं क्षयकृच्छ्रं विदी-
पयति नाशयेत् । अग्रहं तत् स्वर्णमाचिकवद्दीपान्
करोति च ॥” तच्छीघ्रं यथा—“कर्कटीमेषग्र-
शुल्लैर्द्रवैर्जम्बीरजैर्दिनं । भावयेदातपे तीव्रे विम-
ला भवति ध्रुवम् ॥” तन्मारणं यथा—“कुलत्पस्य
कषायेण घृष्टा तैलेन वा पुटेत् । तैलेन वाजसूत्रेण
तारमाचिकसञ्चति ॥” भा. ।

तारविमला । स्त्री । रौप्यमाचिके । वै.निघ. ।

तारवीजम् । स्त्री । रौप्यादिकतरसनिवन्धन-
बीजं । “कुटिलं विमला तीक्ष्णं समचूर्ण्यमकल्पयेत् ।
पुटितमृच्चवारान् तारे वाष्पं ग्रन्थयेत् । यावद्-
शगुणं तत् तावद्बीजमवेच्छुमम् ॥” र.चि.३५. ।

तारशुद्धिकरम् । स्त्री । सीसके । रा.नि.व.११ ।

तारा । स्त्री । चीङ्गानोमदवदारुमेदं । नेत्रक-
नीनिकायाम् । रा.नि.व.११ । ८ ।

तारामः । पुं । यशदमेदं । मृताविशेषः । फ-
रदं । वै.निघ. ।

ताराम्बः । पुं । कर्पूरं । रा.नि.व.१२ ।

तारारिः । पुं । माचिकभाती । श्वर्णमाचिक-
विड्माचिके । वै.च. ।

तारारिष्टम् । स्त्री । रौप्यारिष्टे । र.चि.३५. ।

तारिका । स्त्री । ताद्या । ताडि । तल्लम् ।

तारिणी । स्त्री । मातरि । अक्षिमध्यभागे ।
चिका. ।

तारीपम् । स्त्री । पुं । खर्चं । वै.निघ. । मे. ।

तारुण्यम् । स्त्री । यौवने । अम. ।

तारुण्यजनवज्रभा । स्त्री । उम्पाशाली ।
रा.नि.व.१६ ।

तारुण्यपिडका । स्त्री । मुखद्रुषिकायाम् ।
वज्रमफोडी । मेघ.सुद्ररीग.चि. ।

तारश्चररसः । पुं । राजयक्षणि रसः । पार-
दः १ तो. रौप्यं १० तो. मनः शिला गन्धकः प्र. ४
तो. गीचुररसेन प्रहरद्वयं समर्थं बालुकायन्त्रेण
प्रहरद्वयं पचेत् । शीते सति चूर्णयेत् । भा.का. २
र. । रस.को. ।

तार्ची । स्त्री । वत्सादनीलतायाम् । पांठाज
गुरुडी लता, शिलिन्ता । रा.नि.व.१२ ।

तार्च्य(क,ज)म् । स्त्री । रसाञ्जने । भा.स.४५
नेत्रविडालरी.चि. । सि.यो.अप.का.चि.सिद्धतम
योगे । See माणिक्यम् । पुं । अत्रकर्णलतायाम्
लताशालि । शिशुडि लता । र.मा. । वा.उ.१.
अ. । सर्जतरी । अश्वे । सपे । मे. । खर्चं । श.र.

तार्च्यनायकः । पुं । गरुडे । रा.नि.व.१६ ।

तार्च्यप्रसवः । पुं । अत्रकर्णनामकलताशालि
लताशालि । रा.नि.व.६ ।

तार्च्यगैलम् । स्त्री । रसाञ्जने । र.भा. ।

तालः । पुं । (Borassus flabelliformis,
The Palmyra tree. खं नामख्यातवदे
ताल गाह् । प.सु. । र.मा. । हिं ताल, ताड
उत्त. ताड । गुजं. तड । ता. पनमं । खरतां
कति अमृपदेशे । सु.सू.१७५. गुणाः—खादुरी

क्तकषायः सूत्रीगणः बलप्राणयुक्तवृद्धिकारकः । राज. । “पक्वं तालफलं पित्तरक्तश्लेष्मविवर्धनं । दुर्जरम्बहुमूत्रं तन्द्राभिष्यन्दयुक्तदम् ॥ तालमज्जा तु तरुणः क्षिप्रदकरो लघुः । श्लेष्मलो वातपित्तघ्नः सकेही मधुरः सरः ॥” भा.आम्रव. । ताल-मूलमृगणाः—रुचः क्षतरीगणश्च । तालास्त्रिमज्ज- (कज-आंजि-मौम्) मृगणाः—मधुरं शीतं मूत्रलं गुरु च । तालास्त्रिमज्जः—पित्तघ्नं युक्तलं सन्ध्यावर्धनं गुरु च । तालफलं शीतलं बल्यं क्षिप्रं स्वादुरसं गुरु विटम्बि वृत्तपित्तरक्तक्षतदाहलयघ्नश्च । रा.नि. व.६ । तालरसमृगणाः—तरुणी रसो मदकारी । अस्त्रीभूतः स पित्तकृत् वातदीपहरश्च । भा. । क्ली. हरितालि । लौहि. त्रिका. । तालीशपत्रे । रा.नि. व.६ । तालफलं । तुवरिकायां । श.र. । मत्स्यश्ले. । सु.मृ.७५. ।

तालकः । पुं । प्राणनाशककौटविशेषः । सु. कल्प.८५. । See कौट. ।

तालकन्दः । पुं । तालवृक्षस्य कन्दे । चि.क. क.सोमरी.चि. । [सारलौहि.]

तालकरीरः । पुं । तालाङ्गुरे । च द.अमृत-

तालकाफलम् । क्ली. । स्थूनेलायां । ज.द. १२५. ।

तालकाभम् । क्ली. । नीलरङ्गे । वै.निघ. ।

तालकी । स्त्री । ताड्याम् । तांड़ी. त्रिका. ।

तालजटा । स्त्री । तालवृक्षस्य जटायां । तां- जेत. खटो । चि.क्र.क.सोमरी.चि. ।

तालती । स्त्री । तालसुरायां । त्रिका. ।

तालद्रुमः । पुं । अमृदेशे खरताल इति ख्याते । हवे । रा.नि. व.६ । [वै.निघ. ।

तालपत्रम् । क्ली. । तालच्छदे । मिथिकायाम् ।

तालपत्रा (ची) । स्त्री । मिथेयानामनुपे । गडोद्री गौ. । रा.नि. व.४ । तालमूल्यां । सु.स. २६५. । चि.११।२५५. । वा.च.११५. । कणसु-

पल्यां । कृष्ण तांशुली । सु.चि.१८५. । मूषक- पल्याम् । मे. । वनप्रताड्यायाम् । वै.निघ. ।

तालपत्रिका । स्त्री । तालमूल्यां । रा.नि. २६७. ।

तालपर्णम् । क्ली. । सुरानामगन्धर्वी । भूतर्षि- गांजी । श.च. ।

तालपर्णी । स्त्री । मधुरिकायाम् । रा.नि. व. ४ । सुषल्यां । तांशुली । सुरामांस्यां । अम. ।

वृक्षताड्यायाम् । वै.निघ. ।

तालपुष्प(क)म् । क्ली. । तालजटायाम् । तां- जेत. गौ. । (कम्) प्रपौष्ठीके । श.र. ।

तालप्रलम्बम् । क्ली. । तालजटायाम् । गुणाः—“तथा तालप्रलम्बश्च रुचं क्षतरजापहम् ।”

राज.३५. ।

तालमण्डिका । स्त्री । तालरसमये । तां- जेत. गद, तांड़ी. गुणाः—“श्लेष्मदीपकरी वृथा

वातला श्लेष्मवर्धनी । कासहृत्तासविध्वंसकारणी तालमण्डिका ॥ पूर्णै कषायपिमे च योगयुक्ता सुरा

हिता । बहुदीपहरा चैव श्लेष्मरीमे विशेषतः ॥”

अत्रि.१६५. ।

तालमस्तकम् । क्ली. । कटुशूरे । द्रुतां ७- ल । वै.निघ. । तालवृक्षमस्तके । तांजेट. गौ. ।

तालमूलीका । स्त्री । तालमूल्यां । अम. ।

तालमूली । स्त्री । (Curculigo orchioides or Hypoxis orchioides. Syn. Curculigo orchioides.) स्वनामख्यातकन्द-

शके । तांशुली, उवूर. दा. हिं कालीमुषली । ते निलप्तलिगडलु, नैलतारि । सुषलीकन्द इति

भाषा । सा श्वेतकण्ठमेदाद्विधा । श्वेता खल्लुगुणा, अन्या रसायनी च । श्वेता शफेदसुषली, कृष्णा

कालीसुषली । सा. गुणाः—मधुरा शीतला वृथा बलपुष्टिदा पिच्छिला कफकारी पित्तदाहशमनी

च । रा.नि. व.७. अपिच—“तालमूली च विट-

भी सुषली परिकीर्तिता । सुषली मधुरा वृथा वीर्याणां वृद्धिणी गुरुः । तिक्ता रसायनी हनि

गुदजानगिलांशया ॥” भा. ।

तालर(ल)ण्डः । पुं । तालजटायां । तांजेट. टमा. । र.सा. सं. ।

तालवृक्ष(क)म् । क्ली. । तालवृक्षे । तांजेट. गौ. । ता.च. विदीपशमनं लघु । राज. १५. । पुं । सोमप्रतामिदे । सु.चि. २६५. । See सोमः ।

तालशयम् । स्त्री । तालास्थिमज्जायां । तान्-
भीत । गुणाः—हृहृषं सिन्धुं शीतलं बल्यं मधु-
रञ्च । च.सू.२७५. । [चि. ।

तालसत्त्वम् । स्त्री । हरितालभक्षणि । रस.

तालचीर(क)म् । स्त्री । तालजलवचीर ।
रा.नि.व.६ ।

तालाख्या । स्त्री । सुरामांखां । श.च. ।

तालाङ्गः । पुं । शाकमेदः । हे.च. ।

तालिः । स्त्री । तालमेदः । त्र.उ.२ । वै.निघ.
भूयामलक्यां । रा.मा. ।

तालिकः । पुं । प्रसारिताङ्गुलिपाष्णी । हे.च. ।

तालिका (ली) । स्त्री । ताम्रवल्लीलतायाम् ।
रा.नि.व.३ । तालमूल्याम् । प.सु. । सु.चि.१७५. ।
भूयामलक्याम् । रा.नि.व.५ । तालहृच्चमेदः ।
ताडिशोऽ । चम. । मनःशिलायाम् । तालीश-
पत्रे । वै.निघ. । तुवरिकायाम् । श.र. ।

तालिश(स)पत्रम् । स्त्री । तालीशपत्रे ।
भूरिप. । [सु.चि.१७५. । ड. ।

तालीतलम् । स्त्री । सुषलीकन्दे । तालभूनी ।

तालीपत्रम् । स्त्री । तालीशपत्रे । रा.नि.व.६ ।

तालीश(क)म् । स्त्री । तालीशपत्रे । रा.नि.
व.६ ।

तालीश(स)पत्रम् । स्त्री । (*Abies web-*
biana or *Pinus webbiana* or *Fla-*
courtia cataphracta). भूयामलकौसहृषे
स्वनामख्यातपण्डुरव्ये । तान्नीशपत्रे । भा. । दा.
हि तालिपत्रि, तालिपत्रव । तै ता. तालिपत्र-
चि । दा. पत्रिपत्र । व.सू. ताम्रत । तदभावे क-
ष्टकारीजटा यास्या । गुणाः—तिक्तौषं मधुरं क-
फवातघ्नं हिक्काशसचयकासच्छर्दिघ्नञ्च । रा.नि.
व.६ । लघु शरुचिर्लं गुणामाग्निसाम्यहरञ्च । भा. ।
भूयामलक्यां । भि. ।

तालीशादिमोदकः । पुं । यक्षाधिकारः ।
तालीशपत्रं १ तो. मरिचं २ तो. गुच्छी ३ तो.
पिप्पली ४ तो. गुडलक १० तो. एला १० तो.
शूलोचना ५ तो. शकैरा ३२ तो. । सा.स्त्री. ।
च.द. ।

तालु (कम्) । स्त्री । जिह्वाघिष्ठानमृतप्रदेशं
तान्, टोक्ता । रा.नि.व.१८ ।

तालुकण्टकः । पुं । तालुगतरीगमेदः ।
लो.उ.ना । अथच प्रायः शिशिरीव भवति । क-
थं यथा—“तालुमांसं कफः क्रुद्धः कुरुते तालु-
कण्टकम् । तेन तालुप्रदेशस्थ निम्बता सूक्ष्मं ज-
ते । तालुपातात् खननेषः कक्षात्पानं शक्नुव-
तुङ्गलिकण्टास्यरुजा योवादुर्धरता वमिः ॥” भ

तालुजिह्वः । पुं । कुभीरे । हे.च. ।

तालुपाकः । पुं । पित्तजन्यतालुरीगविमि-
त्रेणोपाकारः । तत्र पित्तम् अतिघोरं तालु-
जनयति । “पित्तं कुर्यात्पाकमत्यन्तघोरं तालु-
तालुपाकं वदन्ति ।” भा.स.४३.सुखरी.चि.

तालुपातः (पीडकः) । पुं । तालुरीगं
तालुकण्टके । त्र.लो. उ.ना ।

तालुपुष्पः । पुं । तालुदेशे मेदः कफ-
रीगविशेषः । तत्रावेदनः स्थायी केवलमात्रः श-
जायते । लक्षणम्—“नीरुक् स्थायी काल-
कफात्मा मेदोयुक्तः पुष्पः तालुदेशे ।” भा.स.
सुखरी.चि. ।

तालुयन्त्रम् । स्त्री । कर्मेनासानाडीशल्य-
माहरणार्थयन्त्रविशेषः । तच्च मीनतालाकारं
शाङ्खलपरिमितम् । तद्विधा—तयोरिकं मन्त्र-
वदेकतालं नाम, अन्यत् द्वितालं नाम । २
७५. ।

तालुरीगः । पुं । सुखरीगमेदः तालुदेश-
रीगे । स नवधा यथा—गलघण्टी तुण्डिकेरी
भूयः कक्षपः तालुधुदः मांससहातः तालुपु-
तालुशीघः तालुपाकपेति । भा.स.४३.सुख-
चि. । एषां विशेषाः स्वल्पपर्याये मृग्याः ।

तालुविद्रधिः (धी) । स्त्री । तालुशी-
“स्यात्तालुविद्रध्यपि दाहारागयुता भवेत्तालु-
त्रिदोषात् ।” च. ।

तालुशीघः । पुं । तालुदेशे वायुजन्यरी-
शेषः । तत्र तालुदेशे विदारणवन्पीडा शस्य-
यते । “शीघोऽन्यथै दीर्यते वापि तालु शार्च-
तात्तालुशीघोऽयमुक्तः ।” भा.स.सुखरी.चि.

तालुसंहतिः । स्त्री । तालुरीगविशेषः ।

सुमन्त्रे निरुद्धासं संवृतं तालुसंहतिः ।" वा.उ. २१ अ. ।

तालेश्वररसः । पुं । कासरीरसः । रसः २ तो. लौहं २ तो. गुम्बकः ४ तो. अर्धं ८ तो. हरितालं १ तो. मनःशिला ॥० तो. जयन्ती (ज-ज्ज) एरुण्डः चाङ्गेरी (आमरुण) तण्डुलीयं (कै-टानटे) केशराजः (ककुट) भङ्गराजः (लीम-राज) पवरसेन प्र. विधा भावयेत् । रस.कौ. ।

ताल्वर्दम् । क्ली. पुं । तालुशोधरीरसः । ट. क्वा (काना) लघुषं - पद्माकारं तालुमन्त्रे तु शोकं विद्याद्रक्तादव्युदं पित्तलिङ्गम् । भा. ।

ताल्वस्थि । क्ली. तालुदेशस्थे अस्थिनि । ते च वै । च.श.७ अ. ।

तित्तः (कः) । पुं । पटोललतायां । पल्लुता नति । प.सु. । भा. । वरुणहवे । वरुण गाछ । श.मा. । कुटजहवे । कुडुगी गाछ । श.च. । किराततित्तके । छिन्नरा । श.र. । वा.उ.२ अ. । कुरवकशाके । कुरुश शोक । पर्पटकलुपे । कुरुपंगुडा । प.सु. । छि.च. । वायुकाशभूयिष्ठपङ्कसान्वतमरसे । छेत्ता रस । "यो गले चोषसादयति मुखवैशद्यं जनयति भक्तवधिसुत्यादयति हर्षश्च स तित्तः ।" सु.सू.४२ अ. । स निम्बादौ स्वादते । गुणाः—कृमिघ्नः कुष्ठघ्नः अतिसेवनात् राज्यस्याप्यं करोति । रा.नि.व.२० । शीतलपुष्पः दीपनः पाचनः शोधनः अरोचक विषघ्नश्च । तद्विपाकोऽपि कटुः । स च विपाको वातकृत् कफपित्तघ्नश्च । सु.सू.४२ अ. । "प्रतिहन्ति निपाते यो वसनं स्वदते न च । स तित्तो मुखवैशद्यशीघ्रप्रज्ञादकारकः ॥" चर. । स चातियुक्तः शिरःशूलमन्त्रालभ्यमान् जनयति । तथा कम्पसूक्ष्मादिषाबलशुक्रवृद्धिकरश्च भवति । इन्द्रदीहवे । भा. । निम्बहवे । वै.निघ. । क्ली. । वैजीक्यायाम् । तेजवत् । वै.निघ. चयरी.चि.गोक्षरहते । पिपे । विह्वलवृत्ते । कण्ठदिदि । श.मा. ।

तित्तकष्टम् । क्ली. कुष्ठे कष्टम् । गन्धवृत्तं ४ श. । कायार्थे विफला हरिद्रा दारुहरिद्रा वासा दुरालभा क्षेत्रपर्पटी पटोलपत्रं चायमाणा कटुकी निम्बलक एषां प्र. २ प. वारि ६४ श. श. १६ श. । कल्पाथे—पिप्पली सुलकं रक्तचन्दनं

चायमाणा (वशा लता) इन्द्रयवः भूनिम्बः एषां प्र. ४ तो. मतान्तरं ६ तो. । सु.चि.६ अ. । च.द. । घृतं ४ श. । कल्पाथे—समपर्णलक अतिविषा कल्पाकः (मानान) कटुकी.पाठा सुलकम् उशीरं विफला पटोलपत्रं निम्बलक क्षेत्रपर्पटी दुरालभा रक्तचन्दनं पिप्पली गजपिप्पली पद्मकाष्ठं हरिद्रा दारुहरिद्रा वचा इन्द्रवारुणी (ताथालमभा) सुरा वा शतावरी श्यामालता अनन्ता इन्द्रयवः वासा मूल्यां गुडूची भूनिम्बः (छिन्नरा) यष्टिमधु चायमाणा एषां मिलित्वा १ शरावः (१ मेर) । जलं २२ श. आमलकफलरसः ४ श. । च.द. । रस. र. । महातित्तकानिदम् ।

तित्तकन्द(न्दि)का । स्त्री । आमहरिद्रायां । मालवे पलाश इति ख्याते गन्धपत्रहवे । रा.नि.व. ६ । तित्तदन्तकापीति कश्चित् निघण्टौ पाठः ।

तित्तकरोहिणी । स्त्री । कटुव्याम् । कटुकी । च.द.पित्तज्व.चि.कलिङ्गादी ।

तित्तकर्कोटकी । स्त्री । तित्तकर्कोटिकायां । तिङ्कैकङ्गी, कैकटाना । श.चि. ।

तित्तका । स्त्री । तुम्बां, कटुतुम्बाम् । तिङ् लाड । प.सु. । काकजहायाम् । करञ्जलतायां । चुचुशाके । वै.निघ. ।

तित्तकोप्रातकी । स्त्री । तित्तघोषायाम् । तिङ्पल्लुता । भेष.कुष्ठ चि. । [निघ. ।

तित्तगन्धा । स्त्री । राजिकायाम् । राहे । वै.

तित्तगन्धिका । स्त्री । वराहकान्तायाम् । वराज्जोष्ठ । श.मा. ।

तित्तगुञ्जा । स्त्री । करञ्जहवे । हारा. ।

तित्ततण्डुला । स्त्री । पिप्पल्यां । रा.नि.व.६ ।

तित्ततुण्डी । स्त्री । कटुतुण्डीलतायाम् । तिङ् कूलक, तेलकूडा । छि. कटुतराह । रा.नि.व.१ ।

तित्ततुम्बी । स्त्री । कटुतुम्बां । तिङ् लाड । प.सु. । [कैकङ्गाश्री । रा.नि.व.१६ ।

तित्तदुग्धा । स्त्री । वीरिण्याम् । अजमर्याम् ।

तित्तधातुः । पुं । पिपे । रा.नि.व.२१ ।

तित्तनित्यः । चि. । नित्यं तित्तभक्ष्यशीले । च.द. ।

तित्तावः (वी) । पुं, स्त्री । कर्कोटकवृक्षे ।
कर्कोटकाय लता । इ.च. । भेषजपदं.चि. ।

तित्तपञ्चा । स्त्री । गुडूच्याम् । यष्टिमधुनि ।
हिलमोचिकायां । मी. । ब्राह्मीमिदं । दूर्व्यायाम् ।
जटा. ।

तित्तपुष्पा । स्त्री । पाठायां । रा.नि.व.६ ।

तित्तफलः (ला) । पुं, स्त्री । कतकवृक्षे ।
निर्माला वृक्ष । रा.नि.व.११ । (ला) कतकबीज ।
वै.निच. । यवतित्तालतायां । रा.नि.व.३ । वा-
चायां । वसुजायां । उतरभूज । रा.नि.व.७ ।

तित्तभद्रः (कः) । पुं । पटोललतायां । श.च. ।

तित्तमरिचः । पुं । कतकवृक्षे । रा.नि.व.११ ।

तित्तयवा । स्त्री । यवतित्तालतायां । रा.नि.
व.३ । शङ्ख्याम् । वै.निच. ।

तित्तरोहिणिका (णी) । स्त्री । कटुकां ।
कट्टेकी । रा.नि.व.६ । र.मा. । सि.यो.कफज्व.
चि. । च.द.कफज्व.चि. । [६.१२४. ।

तित्तला । स्त्री । शङ्ख्यां । नवयानिका । ज.

तित्तवर्गः । पुं । तित्तरसद्रव्यगणे । तद्यथा—
मण्डूकपर्णी (थूल्कूडि) वीचकरीर (वत्तोर कौ-
ड) हरिद्रावय (हरिद्रा पाकशरिद्रा) इन्द्रयव व-
रुणसुाकण्टक (वैशेठी) सप्तपर्णवृक्षतृणवय (वृ-
क्ष-
ती, कण्टेकारी) शङ्खनी (शोकिनी) द्रवली
(इन्द्रकाणी) चिबत् कतवेधन (वर्षा) कारवेज
(उच्छे) वार्ताककरीर (वर्षाशूत्र) सुमनः (ना-
टा) शङ्खपुष्पी (डानकूनी) अपामार्ग चायमाणा
(गोशालिग्न) शोकरोहिणी (कट्टेकी) वैजयन्ती
(जङ्गी) सुवर्चला (हृष्टहृष्ट) पुनर्नवा वृक्षिकाली
(विहाडी) ज्योतिषती (लताकट्टेकी)—प्रभृतीनि
द्रव्याणि । सु.सू.४६४. ।

तित्तवल्ली । स्त्री । सूच्यां । भूर्गी । र.मा. ।

तित्तवार्ताकुः । पुं । The egg plant,
the fruit of which is bitter. वार्ताकुमे-
दं । उत उवञ्जन । हिंतीत् भयटा । ज.द.१२४. ।

तित्तवीजा । स्त्री । कटुतुम्बा । रा.नि.व.३ ।

तित्तयाकः । पुं । वरुणवृक्षे । प.सु. । पयसु-
न्दरवृक्षे । मी. । खदिरवृक्षे । चिका. ।

तित्तयाकद्रुमः । पुं । वरुणवृक्षे । वै.निच. ।

तित्तषट्पलकं (ष्टतम्) । स्त्री । कुष्ठचि-
कारे । काथार्थं—निम्बलक् पटोलपत्रं दावी दु-
रालभा कटुकी विफलाः पर्यटकः चायमाणा प्र,
४ तो. जलं ३२ श. श. ४ श. । कल्पायं—रक्त-
चन्दनं भूनिम्बः पिप्पली चायमाणा (वर्णा लक्ष्मी)
सुसकम् इन्द्रयवः प्र. १ तो. । च.चि.७७. ।

तित्तसारः । पुं । विट्खदिरवृक्षे । प.सु.
See चरिमिदः । स्त्री । दीर्घरोहिषे । वडू राम
कपूत्र । रा.नि.व.८ ।

तित्तस्त्वन्धः । पुं । षड्विधास्थापनस्त्वेषु तित्त
वर्गीयद्रव्यकृतास्थापनविशेषे । च.चि.८५. ।

तित्ता । स्त्री । लताकनूरिकायाम् । लताकटु
त्रिका । सि.यो.यच्चा.चि.चन्दनादितेले । “हरि
शारिवे तित्ता ।” कटुकां । रा.नि.व.६ । रि
यो.हिक्काश्वसलेष्टे । च.द.शूल चि. । वा.उ.२४.
“तित्ताकाचनगैरिकम् ।” हिक्कियां । भा. ।
व्यायाम् । भूर्गी । रा.नि.व.३ । सि.यो.कास चि
कटुरोहिण्यां । पाठायाम् । रा.नि.व.६ । यवा
कायां । कटुतुम्बा । रा.नि.व.३ ।

तित्ताख्या । स्त्री । कटुतुम्बीलतायाम् । २
उग्राहे । रा.नि.व.३ । [निम्ना । रा.नि.व.३ ।

तित्ताङ्गा । स्त्री । पातालगरुडीलतायाम् ।

तित्ताहयम् । स्त्री । एका कटुका अथा का
तित्ता च । वा.सू.१५४. ।

तित्तामृता । स्त्री । गुडूच्याम् । वै.निच. ।

तित्तालावूः । स्त्री । तित्ततुम्बा । ति२ना
ज.द.१२४. । [नि

तित्तास्यता । स्त्री । पित्तजन्यसुखरोगे

तित्तिका । स्त्री । कटुतुम्बा । श.र. । व
माण्यां । रा.नि.व.४ । तित्तपटोल्यां । ति२
ता । सा.की.पञ्चमारणे ।

तित्तोत्तमा । स्त्री । पटोले । वै.निच. ।

तिहुदः । पुं । इन्द्रोपकोटि । वै.निच. ।

तिण्डी । स्त्री । शोषाके । विठवायां । श.

तितिभः । पुं । इन्द्रोपकोटि । इ.च. ।

तितिलम् । स्त्री । तिलपिष्टे । वै.निच. ।

तित्तिङ्गीकः (रीका) । पुं, स्त्री । आम्र-
वेतसे । तिलिप्पा । वै.निघ. ।

तित्तिरः (रिः) । पुं । पचिविशेष । तिष्ठति
भूयै । तं तीवृकपिष्ट । वसन्तगौर इति च ।
गौरक्षणेदेव तिलिरी द्विविधः । तयोः कृष्णः
क्षैतिरितिरिति, गौरः प्रशस्तः कपिलश्च इति कथ्य-
ते । मांसगुणाः—वर्णदं याहि द्विकान्नं चिदीषन्नं
आसकासज्वरघ्नम् । भा.मांसव. । रक्तपित्तं हि-
तम् । सि.यो.र.पि.चि. । क्षिप्तं लघु बलवीर्यकरं
कषायं मधुरं शीतलं चिदीषघ्नम् । रा.नि.व.१७ ।
“तित्तिरिः कृष्णवर्णः स्वाधिकोऽन्वो गौरवित्ति-
रिः । तित्तिरिर्वलदी याही द्विकादीषतयापहः ।
आसकासज्वरहरत्तस्माद्गौरोऽधिको गुणैः ॥” अ-
पिच “तित्तिरिः सर्वेदीषघ्नो याही वर्षप्रसादनः ।
द्विकान्नान्निहरो विशेषाद्गौरवित्तिरिः ॥” सु-
ख.४६५. “तयोः तिलिरी द्वयः सिधाधिबल-
वर्धनः । सर्वेदीषघ्नो बल्यो बलाकासमता गु-
णैः ॥ गौरवित्तिरमेदश्च श्रेष्ठो गौरश्च तित्तिरः ।
तृतीयवित्तिरोऽन्वोऽपि सामान्यगुणलक्षणैः । स
वातलोऽतिबलकृद्गन्धः किञ्चिदसायनः ॥” अचि.२१
अ. । सारसपलिण्य । जैपालवृत्ते । वै.निघ. ।

तित्तिरीफलम् । स्त्री । जैपालबीज । वै.निघ. ।

तिदिशः । पुं । डिङ्गिरे । ङेडुम् । वै.निघ. ।

तिनाशकः । पुं । तनिशवृत्ते । जारुण गा-
छ । श.र. ।

तिनिः । पुं । तनिशवृत्ते । जारुण गाछ ।
“कटफलं तिनिसैवम् ॥” सु.चि.१६५. ।

तिनिका । स्त्री । यवनालवृत्ते । जनार गा-
छ । वै.निघ. ।

तिनिशः । पुं । (*Lagerstroemia flos-
Reginae* or *Dalbergia oujeineis*.)
खनामख्यातवृत्ते । जारुण गाछ, मादन गाछ ।
प.सु. । हिंतिरिच्छ । सन्दन इति महाराष्ट्रे क-
षाटे अन्तर्देशे च प्रसिद्धः । अ.चि.१५. । गुणाः
—कषायः उष्णः कफरक्तातिसारघ्नः याहकः दा-
हजनकः वातरोमे हितश्च । रा.नि.व.८ । “ति-
निशः श्लेष्मपित्ताक्षमेदः कुष्ठप्रसेहजित् । गुवरः त्रि-
वदाहघ्नो व्रणपाण्डुकुम्भघ्नम् ॥” भा. ।

तिन्तिङ्गः । पुं । इचान्ने । विश्व. ।

तिन्तिङ्गि(ङ्गी)कः (कम्) (का) । पुं, स्त्री,
स्त्री । The tamarind tree or its fruit,
(*Tamarindus Indica*.) खनामख्याताम्रफ-
लवृत्ते । तैतुल गाछ, तैतुल । हिं अम्ली, इ-
म्ली । मं इम्ली, चिन्ना । कं लुनिसे । तं चि-
य्य । उः, कषाय । ता. पुलि । वम्. टिन्टम् ।
गुणाः—आमा (कौटि) शुक्रवातहरा पित्तकफर-
क्तघ्नी । पक्का (पांका वा गोव्रा) सरा कृष्णा
वक्रिक्तं वल्लिशोधनी । शुष्का (उकुना) दृढा लघुः
श्लेष्मान्निहणाहरी च । मद.व.६ । अस्मा वातघ्नी
गुरुः पित्तकफाश्लक्ष्ण, पक्का दीपनी इवा सरा उ-
ष्णा वातकफघ्नी च । भा.पु.१५. । आमं वातघ्नम्
उष्णम् अतिगुरु च । पक्कं लघु संघाहि यदृणौ क-
फवातनिघ्न । मद.व.६ । आमतिलिङ्गी (कौटि)
तैतुल अलक्ष्णा । पक्का (पांका तैतुल) मधु-
रास्मा वातघ्नी पित्तदाहरत्तकफप्रकोपकारी । ति-
न्तिङ्गीकम् आममल्यं लघु पित्तघ्नम् । पक्कं फलं
मधुरास्मं भेदनं विटम्भवातघ्नम् । अस्मं कटु कषायं
कफार्शोघ्नसुखं वातरोदरहृणाच्छद्रीगयच्चातिसारघ्न-
गन्धश्च । रा.नि.व.६ । पक्कचिन्नाफलरसः मधुरा-
स्मः रुचिदः शोथपाककरलेपः व्रणदीपघ्नश्च । चि-
न्नापचं (तैतुलपांता) शोफघ्नं रक्तदीपय्यदाहर-
श्च । तस्य शुक्लकृच्चारः (उक् तैतुलमृदा) लेप-
कृत्वा शलाग्रिमान्दाहरः । रा.नि.व.११ ।

तिन्तिङ्गीकम् । स्त्री । इचान्ने । तैतुल ।
अम. । सि.यो.खरभेद-चि.चय्यादिलेहे । पुं ।
अक्षवेतसे । वै.निघ. ।

तिन्तिङ्गी(स्त्री)फलम् । स्त्री । इचान्ने । तै-
तुल । महा आमा । रा.नि.व.६ । जैपालबीज ।
प.सु. ।

तिन्तिशी (ला) (लि(ली)का) (ली) ।
तिलिप्पा । अ.टी. । श.र. । वै.निघ. यदृणौ चि.
यमाबादिचूर्णैः ।

तिन्दिशः । पुं । टिङ्गिश्च । रा.नि.व.७ ।

तिन्दुः (कः) । पुं, स्त्री (कम्) (*Diospyros
glutinosa* or *D. Cordifolia* or *D.
Embryopteris*.) खनामप्रसिद्धवृत्ते तत्फलं

च । ग्रीव, केंद, माकुड़ा केंद्र । हि तेंद, माकुड़ा केंद्र, गाव । मं टेलकयणि । कं कंडुव । तें तमिक् । ता. तुम्बिक । वम्. तिम्बोरी । च. सु. ४५. । सु. सु. १८५. न्ययीधादिः । फलगुणाः—स्यादामं तिन्दुकं वाहि वातलं शीतलं लघु । पक्वं पित्तप्रमेहालक्षेणं मधुरं गुरु ॥ भा. भास्व. । अस्त्रीणं लघु संयाहि क्षिणं पित्ताग्निवर्धनं । आमं कषायं संयाहि तिन्दु वातप्रकोपनम् ॥ सु. सु. ४६. च । “तिन्दुकामं कषायं स्यात् संयाहि वातकृत्प- रं । पक्तु मधुरं क्षिणं दुर्धनं श्लेष्मलं गुरु ॥” रा. नि. व. ११ । (Diospyros melanoxylon.) Ebony tree. काकतिन्दुके । तिन्दुक- भेदे । केंद्र, आवगुण । हि केंद्र, तेन्दु । तें तुमि, तुमिक । ता. तुम्बि । कुचेलके । तिखिशे । केंद्रुण । वै. नि. व. । क्ली । कर्वे, १ ती. । प. म. १ ख. ।

तिन्दुकाकतिफलः । पुं । वीपानरखर्जूरी-
तिन्दुकामफलः । } उवे । पिण्डोत्थज्वर ।
वै. नि. च. । [लघु वीज ।

तिन्दुकास्थि । क्ली । तिन्दुकबीजे । केंद्र फ-

तिन्दुकिः । स्त्री । तिन्दुकवले । श. र. ।

तिन्दुकिनी । स्त्री । आवतं कोलताया । औं-
योड़ा । रा. नि. व. १ । [ह । र. मा. । श. र. ।

तिन्दुकी (इन्) । पुं । तिन्दुकवले । गीव गी-

तिन्दुजः (का) । पुं । लोप्रवले । प. सु. । च.
द. परिणामशुले ।

तिन्दुलः । पुं । तिन्दुकवले । श. र. ।

तिन्दुवीजम् । क्ली । केवुकबीजे । केंद्रे तौ-
ख । र. चि. क्रमि. चि. ।

तिमिः । पुं । सागरजमहामक्षे । तिमि माह ।
गुणाः—“सामुद्रा गुरवः क्षिण्य मधुरा नातिपि-
चलाः । उष्ण वातहरा ठण्डा वर्षस्थाः श्लेष्मवर्ध-
नाः । बलावहा विशिष्य सांसाश्रित्वास्तमुद्रजाः ॥”
सु. सु. ४६. च. ।

तिमिङ्गिलः । पुं । सागरजे तिमितोऽपि म-
हति मक्षे । अयलिङ्गिभक्षकः तद्गुणश्च । अम. ।

तिमिङ्गिलगिलः । पुं । राववमक्षे । अयं

तिमिङ्गिलभक्षकः । प्रायव बोधेन । इ. च. ।

तिमिरः (रोगः) । पुं, क्ली । लिङ्गनाशप-

रनामधेये नेत्ररोगविशेषे । आँठकाँण । हि न-

जला । तच्च षड्विधं वातपित्तकफरक्तसंसर्गसन्निपा-

तभेदेन । निदानादि यथा—दीर्घाश्चतुर्थपटलसम्-

श्रित्य तिमिरमुत्पादयन्ति । तेन साकल्येन दृष्टि-

रधी भवति । गाढे च तस्मिन् तेजःपदार्थमपि न

दृश्यते । “तिमिराक्षः स वै दीर्घाश्चतुर्थपटलं म-

तः । कण्ड्वि सर्लती दृष्टिं लिङ्गनाशमतः परम् ।

अक्षिणपि तमीभूते नातिरुद्धे मज्जागदे । चन्द्रा-

दिल्ली समन्वाचनारीये च विद्युतं । निष्कलानि

च तेजांसि भाजिष्यन्त्य पश्यति ॥” शिरातुसारि-

णि मले प्रथमं पटलं त्रिते । अत्यक्तमीचते रुपं

व्यक्तमयनिमित्ततः । प्रामे द्वितीयं पटलमभ्युत्तम-

पि पश्यति । भूतानु यन्नादासन्नं दूरं पृच्छ च नेच-

ते । दूरानि कक्षां रूपं विपर्ययीति मन्यते । दी-

र्घे मण्डलसंस्थानि मण्डलानीव पश्यति । द्विधैकद-

ष्टिमध्यस्थे कङ्घा बहुधास्थिते । दृष्टेरभ्यन्तरगतं

क्रल्लहविपर्ययम् । गान्तिकस्थमधःस्थे दूरं

नीपरिस्थितं । पात्रे पश्येन्न पात्रस्थे तिमिराक्षो

ऽयमामयः ॥” वातजे यथा—“...वाते तु सङ्घ-

चयति दृक्शिराः । दृक्स्थलं विशल्यन्ती गम्भीर-

दृगसौ स्यूता ॥” पित्तजे यथा—“पित्तजे तिमि-

विद्युत्स्थोतीवीतदीपितम् । शिखितिमिरं

क्लामं प्रायो नीलं पश्यति ॥” कफजे य-

“कफेन तिमिरे प्रायः क्षिणं श्वेतं पश्यति ।

श्वेन्दुकन्दकुसुमैः कुसुदैरिव चाचिसम् । रक्तेन र-

मिरे रक्तं तमीभूतं पश्यति । संसर्गसन्निपा-

विद्यास्त्रोतीर्णलक्षम् ॥” वा. उ. ११५. । अ-

नेत्ररोगविशेषे । आँखा । लक्षणं—“कदाचि-

चते रूपं कदाचिच्च न वीक्ष्यते । तिमिरं तं

जानीयात् लिङ्गानेन बुद्धिमान् ॥” अ. द. १०.

लौहकट्टे । ताम्बे । तिका. । चि. विषतिन्दुकं

तिमिरा । स्त्री । हरिद्रायां । भेष. वात

तिमिरिः । पुं । मन्त्रभेदे । वै. नि. च. ।

तिमिरी (इन्) । पुं । रङ्गमीपकौटे । वै.

तिमिषः । पुं । कुष्माण्डलतायां । वु

गाह । तिका. । साम्यकर्कटिकायां । नि

तरन्वजलतायां, नाटाये । हारा, ।

तिमी । स्त्री । तिमिरस्य । विरूपकीर्षः ।

तिमीरकः । पुं । नखरञ्जकश्चे । (महेदि
ग्रीष्म । प.सु. ।

तिमयी । स्त्री । पशुपत्तिस्त्रियाम् । गीति ।

तिरिजिह्विकः । पुं । पारिजातवृक्षे । पा-
नः । वै.निघ. ।

तिरिः । पुं । इक्षुदण्डे । वै.निघ. ।

तिरिः । पुं । इक्षुदण्डे । ग.सा. ।

तिरिणीकण्टः । पुं । पारिजातवृक्षे । पा-
नः । वै.निघ. ।

तिरिमः (रियः) । पुं । शालिधान्यभेदे ।
गुणाः । सधुरः स्निग्धः शीतलः दाहपित्तघ्नः त्रि-
दोषघ्नः रुच्यः पथ्यश्च । रा.नि.व.१६ ।

तिरीटः । पुं. स्त्री । लोघवृक्षे । प.सु. । रा.नि.
व.६ । भैष.नेत्ररी.चि. ।

तिरीटकः । पुं । पट्टिकालीने । सि.यो.रक्ता-
ग्रः । चि. । भा.स.४४. । [न्यभेदे । वै.निघ. ।

तिरीपशालिः । पुं । मासत्रयपक्षे शालिधा-
न्ये । पुं । चक्षुष्यतायै । पात्रा । पचि-
जाती । वै.निघ. ।

तिर्यक्पातनम् । स्त्री । पारदस्य पातन-
क्रियाविशेषे । तस्याधनविधिः—“घटे रसं विनि-
विद्य सजलं घटमन्यकम् । तिर्यक्षुलं द्वयोः कृत्वा
तन्मुखं राधयेत् सुधीः । रसाधो ज्वालयेदग्निं या-
वत् स्तीग्नलं विशेत् । तिर्यक्पातनमित्युक्तं सिद्धे-
नागार्जुनादिभिः ॥” र.सा.सं. ।

तिर्यक्फला । स्त्री । जलकालतायाम् । औ-
ष. । रा.नि.व.१ । [See भयम् ।

तिर्यक्चिसम् । स्त्री । अस्त्रिभयविशेषे ।

तिर्यगगतः । त्रि । सन्निस्थानं त्यक्त्वा वक्रं गते ।
भा.स.१३.भय.चि. ।

तिर्यगा । स्त्री । वृत्तनौशाके । भूदिना । प.सु. ।

तिर्यगामी (इन्) । पुं । कर्कटे । वै.निघ. ।

तिर्यगन्तम् । स्त्री । पारदस्य तिर्यक्पात-
नार्थं यन्त्रविशेषे । “अधःपाते त्वधीभास्त्रे त्रिभा-
गजलपूरिते । तीव्रमन्यैर्भास्त्रस्य तद्भास्त्रं चोर्ध्व-
वि-

स्यतं । विपेटं ज्वालयेदग्निं तथीपरि च गीमयैः ।
तिर्यक्पातस्य तद्वत् तिर्यगन्तमुदीरितम् ॥” र.स.
चि. ।

तिर्यग्यवोदरम् । स्त्री । यवधान्ये । वै.निघ. ।

तिर्यग्यानः । पुं । कर्कटे । चिका. ।

तिलः (कः) । पुं, स्त्री । (Sesamum Ind-
dicum.) स्वनामख्यातवृक्षे । त्रिगुणः ।
प.सु. । हिं मिठातिल । मं तिल । कं एलु । तं
गुल्लु, मधिनूने गुल्लु । ता. वात्सेमेय । फा.
कुशुद । दा. वारिक तिल । श्वेतकृष्णरक्तधन्यभेदेन
चतुर्धा । सा.गुणाः—स्निग्धः वर्णवलाग्निहृत्किरः
सन्ध्याघ्नः वातघ्नः गुरुः उष्णः पित्तकरः सूत्रलाघ-
वकरः व्रणं हितः पथ्यः । संयाही सधुरः
कषायः तिक्तः कटुविपाकः प्रथममशु । इति
कृष्णतिलगुणाः । सितः अशुगुणदः । रा.नि.व.
१६ । “कृष्णः श्रेष्ठतमश्चेत् शुक्लो मध्यमः सि-
तः । अन्ये हीनतराः प्रोक्तास्तत्रैः रक्तादयस्ति-
लाः ॥” भा.पु.१३.धान्यव. । “तिलो विपाके म-
धुरी बलिष्ठः स्निग्धो व्रणालेपनपथ्य उक्तः । क-
ल्होऽग्निमिधाजननी वरेण्यो सूत्रस्य दोषाहरणो
गुरुश्च । तिलेषु सर्वैर्वसितः प्रधानो मध्यः सितो
हीनतरास्तथान्ये ॥” अ.वि.१५.अ. । तत्कालगुणाः
—“वातलं कटु तिक्तास्त्रिमधोमार्गप्रवर्धकम् ।”
च.सु.२७.अ. । (कः) लोघवृक्षे । (नौ) ग्रीष्म ।
रा.नि.व.६ । मरुवकवृक्षे । मरुश्रीं कृष्णतिलं ग्रीष्म ।
गुणाः—सधुरः शीतः वातपित्तकफघ्नः वलपुष्टि-
करः हृद्यः लघुः मेदीहृत्किरश्च । रा.नि.व.१० ।
कटुपाकः उष्णः रसायनः कफकुष्ठकृमिघ्नः वक्षि-
दनसुखरीगन्धश्च । भा. । केतकीवृक्षे । गुडूष्याम् ।
सुधय्याम् । उट्पृष्ठ । रा.नि.व.२१ । सूत्राश्रये ।
अश्वविशेषे । मे. । तिलकालकरीणे । अम. ।
(कम्) स्त्री । सौवर्चलवर्णे । रा.नि.व.६ । कान्त-
लौह । गुडु । कृष्णतिले । वै.निघ. । सक्तिके ।
स्त्री । रा.नि.व.१८ । कृष्णसौवर्चलवर्णे । का-
चलवर्णे । चित्रके । चिका. । [वै.निघ. ।

तिलकटः । पुं । तिलपुष्परिणी । तिलचूर्णे ।

तिलकणः । पुं । मार्जिततिले । भा.स. चि.
न. च.सु.४.अ. ।

तिलकत्वक् । स्त्री । तिलचूर्णस्य । त्रिगुणः ।

ज्ञान । गुणाः—कफश्या लघा पुंस्त्वघ्नी दन्तदीप
हरी कृमिशोफत्रणघ्नी रक्तदीपघ्नी । रा.नि.व.१० ।

तिलकन्दः । पुं । चिपर्णीकन्दे । रा.नि.व.७ ।

तिलकल्कः (जः) । पुं, स्त्री । पीडिततिलपि
स्याके । ति.ल.न. ३५ । रा.नि.व.१६ ।

तिलकालकः । पुं । क्षुद्ररोगभेदे । ति.ल.न.

लक्षण—“कृष्णानि तिलमात्राणि नीरुजानि स-
मानि च । वातपित्तकफोद्रेकास्तान् विद्यातिलका-
लकान् ॥” भा.नि. । शूकररोगभेदे । “कृष्णानि
चित्राण्यथवा शूकानि सविषाणि च । पातितानि
पचन्याशु मेढ्रं निरवशेषतः ॥ कालानि भूला मां
सानि शीथ्यन्ते यस्य देहिनः । सन्निपातसमुत्थानं
तं विद्यातिलकालकम् ॥” सु.नि.१४५ ।

तिलकाश्रयः । पुं । ललाटे । ललाटे । अ-
व्यायंकल्पतरुः ।

तिलकिट्टम् । स्त्री । तिलकल्के । ति.ल.न.
३५ । गुणाः—लेखनं रुचं विष्टम्भि दृष्टिदीप-
करश्च । भा.पू.१४ ।

तिलकी (इन्) । चि । तिलकालकयुक्ते ।

तिलचित्रपत्रकः । पुं । तैलकन्दनामक-
कन्दशाके । रा.नि.व.७ ।

तिलचूर्णम् । स्त्री । तिलकल्के । ति.ल.न. ३५ ।
गुणाः—मधुरं रुचं रक्तपित्तबलपुष्टिकरश्च । रा-
नि.व.१६ ।

तिलच्छकः । पुं । ईहाग्ने । वै.निघ. ।

तिलजम् । स्त्री । तैले । वै.निघ. ।

तिलजटा । स्त्री । तिलमल्लयाम् । इन्धने-
तत्कायः आशुविषहृत् । वा.उ.३२५ ।

तिलजा । स्त्री । तिलवासिनीशाली । ऐश-
वृत्तिकथाश्च विशेषः । रा.नि.व.१६ ।

तिलजण्डुलकम् । स्त्री । आलिङ्गने । अ.भा. ।

तिलतैलम् । स्त्री । तिलमवतैले । ति.ल.न.
३५ । गुणाः—तीक्ष्णं लघ्नीकृष्टं चक्षुष्यं सूक्ष्म-
कफकृत् वज्रविट्कं कृमिघ्नं स्त्रीतः शोथकं कृमि-
घ्नं धातुपुष्टिकरश्च । वा.तैलक. । केशं मधुरं तिक्तं
कषायम् उष्णं तीक्ष्णं बल्यं कफघातजनमुखर्जत्रक-
क्षुतिहरं कान्तिकरश्च । रा.नि.व.१५ । “कषायानु-

रसं खादु सूक्ष्मसुषं व्याधयि च । पित्तकृत्तमनं
श्लेष्मरोगादिवर्जनं । अल्पं रुचिकरं मीथं कक्षूकृष्ट-
विकारमुत् । इत्थं शमापदं श्रेयं तिलतैलं विदु-
र्बुधाः । क्षिप्ते भिन्ने च्युते दृष्टे भस्मेऽग्निदाहके.पि
च । वाताभिष्यन्दिष्णुर्न चाभ्यक्ते तिलतैलकम् ।
विषे व्यालयुगः सपे भेकेऽभ्यङ्गावगाहने । पाने व-
क्षी वलासे च तिलतैलं विक्रीयते । तिलतैलं कि-
ञ्चयं स्यात् सर्वरोगनिवारणे ॥” अ.नि.१४५ ।

तिलनामा । स्त्री । तिलवासिनीशाली । रा-
नि.व.१६ ।

तिलनालभूतिः । स्त्री । तिलनालधारं
ति.ल.न. ३५ । गुणः—अम्लीयः । च द.अ.क
चि. । [व.१६

तिलनी । स्त्री । तिलवासिनीशाली । रा.नि.
तिलपर्णः । पुं, स्त्री । शीवेष्टे । अ.नि.व.१२ ।

तिलपर्ण(क)म् । स्त्री । रक्तचन्दने । भा.
श्रीखण्डचन्दने । अ.नि.व.१२ ।

तिलपर्णिका । स्त्री । श्रीखण्डचन्दने, श्री-
एके । अजगन्नाथाम् । रा.नि.व.१२ ।
रक्तचन्दनश्च । छे.च. ।

तिलपर्णी । स्त्री । रक्तचन्दने । प.सु. ।
निघ.१४.अ.भैरवीगुह्याम् । तिलवासिनीशाली
रा.नि.व.१६ । “तिलनी” नामकशाकस्य
सा.सं.रसमारणे । गुणाः—लघुः कफशोधा-
च । सु.सु.४६५ । चन्दने । वै.निघ. ।

तिलपिष्टम् । स्त्री । तिलपिष्टके । ति-
ल.न. ३५ । कथितम् ।

तिलपिष्टः । पुं । त्रैतिलकण्डले । अ-
ति.ल. निष्कलितलठवे । अम. । वन्यति
काटितिल । वै.निघ. । [ल. प.६

तिलपिण्डी । स्त्री । तिलकल्के । ति.ल.न. ३५
तिलपिष्टकम् । स्त्री । पलले, कुट्टित-
कृतपिष्टके । ति.ल.न. ३५, ति.ल.न. ३५ । गु-
—“पललस्य समाल्लस्य सैचवं तिलपिष्टक-
पललं मलकण्डलं वातघ्नं कफपित्तकृत् । इ-
गुरु इत्येव विधिं सूचनिवर्णकम् ॥” भा. ।

तिलपुष्पकः । पुं । विभीतकश्च । वै.नि.

तिलपेजः । पुं । तिलपिञ्जे । त्रैलुङ्ग तिल,
निष्कल तिल । वै.निघ. । [नि.व.१० ।]

तिलभाविनी । स्त्री । जातीपुष्पवृक्षे । रा.

तिलमेदः । पुं । खाससव्वे । पोण्ड ग्राह.
वै.निघ. । [विष्का. ।]

तिलमयूरः । पुं । पत्तिमेदः । तिले गयूर ।

तिलमोदकः । पुं । तिललड्डुके । वै.निघ. ।

तिलरसः । पुं । तिलतेले । वै.निघ. ।

तिलवास्निनी (सी) । स्त्री, पुं । खनामख्या
तशालिधान्यविशेषे । वै.निघ. । शब्दविष्णु ।
गुणाः - पित्तकफघ्नी खिन्वा कासश्वासहरा शीघ्र-
पाककारी लघुः हृद्या शुक्रवर्धना मृदागुणा पाण्डु
श्लामवातेषु प्रशस्ता च । रा.नि.व.१६ ।

तिलशालिः । पुं, स्त्री । तिलवास्निनी ।
रा.नि.व.१६ । [प.स. ।]

तिलथाणा । स्त्री । कृषरायाम् । थिन्ना ।

तिलसम्भवम् । स्त्री । तैले । वै.निघ. ।

तिलस्नेहः । पुं । तिलतेले । (शब्दकल्पतरुः) ।

तिलाङ्कितदलः । पुं । तैलकन्दे । रा.नि.
व.७ ।

तिलापत्त्या । स्त्री । कृषरायाम् । श.च. ।

तिलिस्सः । पुं । गीनाससपे । अम. ।

तिलोदनम् । स्त्री । तिलाग्ने । हारा. ।

तिल्यम् । स्त्री । तिलवेने । रा.नि.व.२ ।

तिलः (स्वः) (कः) । पुं । मरुवकवृक्षे । म-
रुवका कुलत्र ग्राह. । र.मा. । रोषवृक्षे । अम. ।
श्वेतरोषे । रक्तरोषे । अ.टी.समुत्ति.खा. । रोषा-
कारे हृदयने रक्तवैरिणिकवृक्षे । सु.सू.२८७.
श्यामादिः ड. । वा.सू.१५५. । स्वल्परोषे । सु.सू.
२८७. । अथःसंशमने । इक्षुदीवृक्षे । वै.निघ.वि-
षमज्व.कोलादिघृते ।

तिल्वकंतरः । पुं । लोषवृक्षे । वै.निघ. ।

तिल्वनी । स्त्री । कर्णक्षीटायाम् । कर्णशि-
ङ्गा । वै.निघ. ।

तिथः (कः) । पुं । पौषमासे । श.र. । आम-
लकवृक्षे । असनवृक्षे । वै.निघ. ।

तिथपुष्पा (फला) । स्त्री । आमलकीवृक्षे ।
श.च. । अम. ।

तिथ्या । स्त्री । आमलकीवृक्षे । श.र. ।

तिथ्या । स्त्री । शङ्खपुष्पीलतायाम् । वै.निघ. ।

तिथ्या (न) । पुं । तन्तुले । चि. रीगिणि । उषा. ।

तीरः । पुं, स्त्री । वङ्गे । म. ।

तीरणः । पुं । करञ्जिकायाम् । वै.निघ. ।

तीर्थपदी । स्त्री । मुषलीकन्दे । तालशूली ।
श.च. ।

तीर्थम् । स्त्री । स्त्रीरजसि । म. । यीनी । हे.
च. । अग्रौ । निदाने । उषा. । स्त्री । कदलीवृ-
क्षे । रा.नि.व.११ ।

तीर्थवाकः । पुं । केशे । हे.च. । [व.१६ ।]

तीर्थसेवी इन्) । पुं । वकपक्षिणि । रा.नि.

तीव्रम् । स्त्री । लीडे । तीक्ष्णलीडे । रा.नि.व.
१२ । वङ्गे । उषा. । चि. तीक्ष्णे । कटुनि । वि-
का. । [तूना उल. रा.नि.व.७ ।]

तीव्रकन्दः । पुं । शूरणे । उल. कटुशूरणे ।

तीव्रगन्धा । स्त्री । यमान्याम् । रा.नि.व.६ ।

तीव्रज्वाला । स्त्री । धातकीवृक्षे । रा.नि.व.६ ।

तीव्रवेदना । स्त्री । अतिवेदनायाम् ।

तीव्रसन्तापः । पुं । श्वेनपक्षिणि । वाङ्ग प्रा-
थी । वै.निघ. ।

तीव्रा । स्त्री । महाज्योतिष्मतीलतायाम् । वङ्ग
लताकुटेको । तरटीवृक्षे । तुलसीवृक्षे । रा.नि.
व.६।८।१० । धातकीवृक्षे । पाण्डुशिशपायाम् । वै.
निघ. । गण्डद्वयायाम् । राजिकायाम् । प्राई ।
कटुकाम् । म. ।

तीक्ष्णः । पुं । कृषसर्पे । विषे । अम. । तिक्त-
तायाम् । यवचारे । चापकामूलके । रचनधूमपा-
नविशेषे । तत्र धूमनाडी २४ अशुष्यः, धूपद्रव्याणि
च तीक्ष्णानि भाव्यानि । शङ्खकीवृक्षे । श्वेतशिरौ ।
क्षिक्त्र्या । श्वेतमरुवके । कृष्णशिशपाया । पुंरीये
वै.निघ. । सितदर्भे । कुन्दुरी । कुम्भकृत्पाटी.
रा.नि.व.८।१२ । स्त्री । अतिकालवधे । तीक्ष्ण-
मुनि । हीरकादी । खर्परधाती । वै.निघ. । लै

क्षी । लोह । प.सु. । तीक्ष्णलोहि । र.मा. । लवणे ।
मुक्तके । मे. । मरिचे । वै.निघ.२३. अतिसा.चि.
हृवदाभ्यादिः । चविकायां । रा.नि.व.६. मूलके ।
अम. । वि. । तीक्ष्णगुणभूयिष्ठे । तदाशयद्रव्यं पित्त-
करं वातकफघ्नं लेखनघ्नं । सु. । [नि.व.१६ ।

तीक्ष्णकः । पुं । सिद्धये । अथ गत्रिषा । रा.

तीक्ष्णकण्टः (कः) । पुं । यासङ्घपे । कृष्ण
द्रागता । रा.नि.व.४ । इन्द्रदीहवे । करीरहवे ।
वर्वरकहवे । रा.नि.व.८ । धसूरहवे । जटा ।
कुहाहवे । वै.निघ. । क्ली. । धसूरफले ।

तीक्ष्णकण्टका । स्त्री । कयारीहवे । रा.नि.
व.८ । फणवयौहवे । फणिमनसा । वै.निघ. ।

तीक्ष्णकन्दः । पुं । पलाखी । रा.नि.व.७ ।

तीक्ष्णकल्कः । पुं । रिवनाख्यधूमपानकल्के ।
स च चूषणादिः । भा. । कुलम्बहवे । ताश्म
फल, नेपानि धन । रा.नि.व.६ ।

तीक्ष्णकीलः (कः) । पुं । अककैर । शुक्लम
दनहवे । वै.निघ. ।

तीक्ष्णगन्धः (कः) । पुं । पलाखी । मैत्री-
वचायां । शोभाघ्नहवे । गन्धतुलस्यां । प.सु. ।
लवकहवे । (हृ.८७३) । रा.नि.व.८ । कण्ठशि-
खौ । एलायां । कण्ठाज्जके । फणिष्मकहवे । वै.
निघ. । कुन्दरुखीटी । शब्दार्णवः । महाराजप्र-
सा.तैले ।

तीक्ष्णगन्धा । स्त्री । सूक्ष्मलायां । र.मा. । श्वे-
तवचायां । कयारिहवे । रक्तसर्षपे । ब्राह्मे । रा.
नि.व.६।८।११ । वचायां । मे. । भा.म.४३. लुदरी-
चि. । जीवन्त्याम् । श.च. । श्वेतजीरके । वै.निघ. ।

तीक्ष्णगन्धोग्रा । स्त्री । शुक्लवचायां । वै.निघ. ।

तीक्ष्णगुणकर्म । क्ली. । तीक्ष्णद्रव्यगुणक्रिया-
याम् । तत् दाहपाककरं खावणं यदु च । सु. ।

तीक्ष्णतण्डुला । स्त्री । पिप्पल्याम् । प.सु. ।
रा.नि.व.६ । भा.पू.१३. ।

तीक्ष्णतण्डुः । पुं । पीलुहवे । वै.निघ. ।

तीक्ष्णतैलम् । क्ली. । मये । सर्जरसे । कुही-
री । श.र. । ज्योतिषतीतैले । गताफटे कीत्र-
तैले । र.स.र. ।

तीक्ष्णत्वक् । पुं । तुम्बुरी । नेपानि धन ।
वै.निघ. ।

तीक्ष्णदंष्ट्रः (कः) । पुं । व्याघ्रे, चित्रकव्या-
घ्रे । रा.नि.व.१८ । [लघ्वे] । वै.निघ. ।

तीक्ष्णदग्धा । स्त्री । कीडणे ख्याते यावना-

तीक्ष्णद्रुः । पुं । पीलुहवे । वै.निघ. ।

तीक्ष्णपत्रः । पुं । कुमरिचे । गङ्गागत्रिह ।
प.सु. । तुम्बुरहवे । रा.नि.व.११ । रक्तेशी । इ-
न्द्रदीहवे । वै.निघ. ।

तीक्ष्णपुष्पम् (घा) । क्ली. स्त्री । लवङ्गे । रा.
नि.व.१२ । (घा) श्वेतकेतकीहवे । रा.नि.व.१० ।

तीक्ष्णप्रियः । पुं । यवे । वै.निघ. ।

तीक्ष्णफलः । पुं । तुम्बुरहवे । रा.नि.व.११ ।
क्ली. । जैत्रफल । वै.निघ. ।

तीक्ष्णफला । स्त्री । राजसर्षपे । काल गत्रि-
षा । रा.नि.व.१६ ।

तीक्ष्णमञ्जरी । स्त्री । नागवल्लीलतायाम् ।
पानेन ग्राह्य । वै.निघ. ।

तीक्ष्णमूलः । पुं । कुलम्बहवे । रा.नि.व.६ ।
शिशुहवे । गजिने ग्राह्य । रा.नि.व.७ ।

तीक्ष्णरसः । पुं । यवचारे । र.मा. ।

तीक्ष्णलोहम् । क्ली. । रक्तलोहि । इत्यात,
विदरीति भाषा । गुणाः — रुचम् उष्णं तिक्तं वा-
तपित्तकफप्रमेहपाण्डुशूलघ्नं सुष्णाधिकगुणघ्नं । रा.
नि.व.१२ ।

तीक्ष्णवल्कः । पुं । तुम्बुरहवे । रा.नि.व.११ ।

तीक्ष्णवृक्षः । पुं । पीलुहवे । वा.टी.हिमा,
अरण्य । सू.१५. अश्यामादिः ।

तीक्ष्णशूकः । पुं । यवे । प.सु. । रा.नि.व.१५ ।

तीक्ष्णसारः । पुं । मधूकहवे । गडेल ग्राह्य ।
कण्ठशिशपायाम् । घण्टापाटलायाम् । घण्टापा-
टल । लोहि । वै.निघ. । स्त्री । कण्ठशिशपायां ।
काल मित्र वा अशुक्र । रा.नि.व.८ ।

तीक्ष्णा । स्त्री । अत्यक्षपर्णाम् । वचायाम् ।
सर्पकङ्कालिकालतायाम् । प.सु. । चविकायाम् ।
रा.नि.व.६ । महाज्योतिषतीकतायाम् । यत्कि-

टकी। कपिकच्छी। आनाकुमी। रा.नि.व.३।
हिक्रियाम्। ई०८७। वै.निघ.

तीक्ष्णानिः। पुं। जाठराग्न्यन्तमे अग्नौ।
पाठक अग्निविदेशे। “मात्रातिमात्राप्रशिता
तीक्ष्णानिः पच्यते सुखं। अतएव हि केनापि म-
तलीक्ष्णाग्रिबन्धनः ॥” भा.। See अग्निः।

तीक्ष्णायसम्। स्त्री। तीक्ष्णलौहे। तिथिं वा
हेप्ता९। रा.नि.व.११।

तुका(गा)क्षीरी। स्त्री। वंशलोचनायाम्।
ह.च.। रा.नि.व.६। च.द.यच्.चि.सितोपला-
दिवूर्णं।

तुगा (ख्या)। स्त्री। वंशलोचनायाम्। व१५।
लो०न। रा.नि.व.६। च.द.सि.यो.स्व.मे.चि.।
वा.सू.१५५.।

तुङ्गः। पुं। पुत्रागवले। पुत्रागं गाह्। र.मा.।
च.सू.४५.। वृद्धदारकवले। सु.कल्प.८५.। नारि-
केलवले। भा.। गण्डके। ग.३। रा.नि.व.१६।
पद्मकेसरी। वै.निघ.। वि. उधे। प्रधाने। उधे।

तुङ्गकः। पुं। पुत्रागवले। श.र.। वृद्धदारक-
वले। पद्मकेसरी। वै.निघ.।

तुङ्गकेशरः। पुं। पुत्रागवले। प.सू.।

तुङ्गभद्रा। स्त्री। दक्षिणदेशप्रसिद्धनद्यां। त-
ज्जलं स्निग्धं निर्मलं स्वादु गुरु कण्डूपित्तजनकं
साम्रा पथ्यकरञ्च। रा.नि.व.१४।

तुङ्गवृक्षः। पुं। नारिकेलवले। वै.निघ.।

तुङ्गस्कन्धफलः। पुं। नारिकेलवले। भा.प-
चवर्गे।

तुङ्गा। स्त्री। वंशलोचनायाम्। रा.नि.व.६।
वै.निघ.। च.सा.चि.वृहत्तवङ्गादिवूर्णं। शमीवले।
रा.नि.व.८.। अल्पशमीवले। च.वि.८५.।

तुङ्गाक्षीरी। स्त्री। वंशलोचनायां। वै.निघ.।

तुङ्गिनी। स्त्री। सहायताययां। रा.नि.व.४।

तुङ्गी। स्त्री। कण्ठस्तीटायां। काण्डिड। वै.
निघ.। वनतुलसां। हरिद्रायाम्। नी.।

तुङ्गीनसः। पुं। प्रायनाशककोटविशेषे। सु.
कल्प.८५.।

तुच्छम्। स्त्री। पुलाकले, तुषे। डूवि। उषा.।

तुच्छद्रुः। पुं। एरच्छवले। श.च.।

तुच्छधान्यकम्। स्त्री। नीवारधान्ये। उडि
धानं। पुलाके। आण्ड। र.मा.।

तुच्छा। स्त्री। नीलीवले। तुल्यके। भा.।

तुटुमः। पुं। मूषके। चिका.।

तुड्डी। स्त्री। पादकां। अद्वय.। र.मा.।

तुणः (णिः) कः। पुं। नन्दिवले। तूण गा-
ह्। च.टी.खा.।

तुण्डम्। स्त्री। मुखे। रा.नि.व.१८.।

तुण्डकी। स्त्री। करञ्चवङ्गां। वै.निघ.।

तुण्ड(ण्ड)केरिः (रिका) (री)। स्त्री,
पुं। कार्पास्याम्। कार्पासं गाह्। विम्बिकायां।
तेलाकूटा। च.टी.खा.। रा.नि.व.४। वनका-
पांसीफले। (कः, का) तन्नामकतालुरोगविशेषे,
शिग्रोर्गलरोगभेदे। लक्षणम्—“शोथः स्थूललो-
ददाहप्रपाको श्लेष्मास्रभ्यां कौर्मिता तुण्डके-
री ॥” भा.। सु.। “हनुसंस्थाग्रितः कण्ठे कार्पा-
सीफलसन्निभः। पिच्छिलो मन्दरुक् शोफः कठि-
नलुण्डकेरिकः ॥” वा.उ.२१५.। वायव्यकोट-
विशेषे। तद्वदे वातजन्यरोगा भवन्ति। सु.कल्प.
८५.।

तुण्डाहतदण्डकम्। स्त्री। अदंष्ट्राहतदंशे।
छो०त्वानि। “यत्र लालापरिकेदमात्रं गावे ग्रह-
यते। न तु दंष्ट्राहती दंशः तत्तुण्डाहतमादिशे-
त् ॥” वा.उ.२६५.।

तुण्डिः (ण्डी)। पुं, स्त्री। मुखे। पचित्तची।
पाथीर ठो०टि। उषा.। स्त्री। शिशिर्नाभिगण्ड-
रोगे। गोंड। लक्षणं यथा—“वातेनाप्रापिता
नाभिः सञ्जा तुण्डिरुच्यते ॥” भा.। सु.शा.१०
अ.। नाभौ। श.र.। अरख्यविम्बिकायाम्। रा.
नि.व.११.। देवधान्ये। वै.निघ.।

तुण्डिका। स्त्री। पीलुपर्णाम्। रा.नि.व.११।
विम्बिकायाम्। तेलाकूटा। नाभौ। श.र.।
कार्पास्याम्। काकजङ्गायाम्। कुन्दुवलयाम्।
कून्डूकौ। वै.निघ.।

तुण्डिकेरि(री)फला। स्त्री। कुन्दुवलय-
याम्, मधुरविम्बाम्। कून्डूकौ। वै.निघ.।

तुण्डिकेरफला । स्त्री । तन्नामगलरीववि-
शेष । वै.निघ. ।

तुण्डिकेशी । स्त्री । विम्बिकायां । अ.टी. ।

तुण्डिभः (लः) । त्रि । पुष्टे । अष्टमाभियुक्ते ।
अम. ।

तुल्य(क)म् । स्त्री । Sulphate of copper.
तामसोपधाती खनामख्यातपण्यद्रव्ये । त्रुं ति-
शा । र.मा. । तुल्यं द्विविधं मयूरं खर्परीतुल्यञ्च ।
गुणाः — “तुल्यं कटु कषायीष्णं श्वित्रनेत्रामयप-
हं । विषदोषेषु सर्वेषु प्रशस्तं वान्तिकारकं । ख-
र्परी कटुका तित्ता चक्षुष्या च रसायनी । लम्बो-
पशमनी रुच्या दीप्या पुष्टिवर्धनी ॥” रा.नि.व.
११. “तुल्यं ताम्रोपधातुहिं किञ्चित्तामेधेण तद्वेत् ।
किञ्चित्तामेधेण तद्धातुं वक्ष्यमाणगुणञ्च तत् ॥”
भा.पू.१भ. । चारं निर्मलं लघु मेदकं कृमिकण्डू-
कुष्ठकफपित्तघ्नम् । राज. । “गन्धकेन पचेतुल्यं
तुल्यार्द्धनाईयामकं । वान्तिभाक्नी यदा न क्षः तदा
शुद्धिं विनिर्द्दिशेत् ॥” इति श्रुतिः । सा.कौ. ।
अन्यत्र — “विष्टया मर्दयेतुल्यं मास्त्रीरककपीत-
यीः । दशांशं टङ्गणं दत्त्वा पचेत्तुल्यपुष्टे ततः । पुष्टं
दध्ना पुटङ्गीद्रेः दिधं तुल्यविषुद्धये ॥” भा. । कचि
मरसाञ्चने । उष्णा. ।

तुल्यखर्परिका (री) । स्त्री । खर्परिकायां ।
थापत्र । वै.निघ. । [निघ. ।

तुल्यनी । स्त्री । एलायां । शिवलिङ्गिन्यां । वै.

तुल्या । स्त्री । नीलीहवे, महानील्यां । रा.नि.
व.४ । चूद्रेलायां । अम. ।

तुल्याञ्जनम् । स्त्री । तुल्ये । अम. ।

तुम्बुभः । पुं । सर्वपत्रवे । भा.पू.१भ.धान्यव. ।

तुन्दम् । स्त्री । उदरे । रा.नि.व.१८ । [चिका. ।

तुन्दः । पुं । स्थविरे । रा.नि.व.१० । नाभौ ।

तुन्दकूपिका (पी) । स्त्री । नाभ्याम् । हे.
च. । चिका. । [अ.टी.र. ।

तुन्दपरिमार्जः (मृजः) । त्रि । अलसे ।

तुन्दि । स्त्री । उदरे । हे.च. । स्त्री । नाभौ ।
चिका. । [श.र. ।

तुन्दिका । स्त्री । नाभौ ।

तुन्दिकरः । पुं । नाभौ । चिका. । [श.र. ।

तुन्दिभः (लः) । त्रि । इष्टपुष्टे । त्रुं टो ।

तुन्दिलफला । स्त्री । चपुषीलतायाम् । रा.
नि.व.७ ।

तुन्दी । स्त्री । नाभौ । श.र. ।

तुन्नः (कः) । पुं । (Cedrela Toona.)
वृक्षविशेषे, तूणीहवे । तुन्नं गाह् । हिं महा-
निम्, तुन् । उत्तु. महालिम्बु । पं. द्रावी. । अ.म. ।
त्रि । पीडिते ।

तुन्नकारिका । स्त्री । भूष्यामलक्याम् । वै.
निघ. । [पु. सु.शा.५अ. ।

तुन्नसेवनी । स्त्री । शिरःकटीकपालसन्निदेशे-

तुभः । पुं । वर्करे । वार्का छागल । वै.निघ. ।

तुमुलः । पुं । विभीतकहवे । मे. । [श.र. ।

तुम्बः (कः) । पुं । अलाव्याम् । नाडे । प.सु. ।

तुम्बकम् । स्त्री । धन्याकि । धनिश । कन्दर्पसा.
तैले । [निघ. ।

तुम्बरः । पुं । तुम्बुरी । नेत्रानि शन । वै.

तुम्बा । स्त्री । अलाव्याम् । प.सु. । तित्तुम्ब्याम् ।
वै.निघ. । [श.र. ।

तुम्बिः । स्त्री । तित्तुम्ब्याम् । अलाव्याम् ।

तुम्बिका । स्त्री । कटुतुम्ब्याम् । रा.नि.व.१ ।

तुम्बिनी । स्त्री । कटुतुम्ब्याम् । रा.नि.व.१ ।

तुम्बी । स्त्री । अलाव्याम् । प.सु. । कटुतुम्बा ।
ति९नाडे । भा. । पुं (इन्) । सरलहवे । रा.नि.
व.१२ ।

तुम्बीतैलम् । स्त्री । गलगण्डाधिकारे तैलम् ।
कटुतैलं ४ श. पुराणतित्तालावूरसः १६ श. ।
कल्पायं — विडङ्गं यवचारः सेम्बवं वचा राक्षा
चित्रकमूलं चिकटु देवदारु एषां प्रति ८ तोः ।
मेघ. । च.द. । [हारा. ।

तुम्बीपुष्पम् । स्त्री । अलावुपुष्पे । लताम्बुजि ।

तुम्बुकः । पुं, स्त्री । अलाव्याम् । नाडे । इउड-
चन्द्रः ।

तुम्बुरः (री) । पुं, स्त्री । तुम्बुरहवे । र.मा. ।
आर्द्रधान्यके । चिका. । कुकुरस्त्रियां । मे. ।

तुम्बुः । पुं, स्त्री । (Xanthoxylon alatum. Syn. Z. hostile.) खनामख्यातफल-
वृक्षविशेष । तेजवनेर गाँह, नेपालि धने,
तुल्ल फल । हिं तेजबल. तुम्ब. मं तेन्दु ।
कं तुम्ब. तत्फलं सरिचवत् । च.सू.१५. । ए-
ब्रह्मावे धान्यकं याद्यम् । गुणाः—मधुरः तिक्तः
कटूष्णः वातकफघ्नः शूलगुल्मीदराधानकृमिघ्नः शं-
प्रिदीपनश्च । रा.नि.व.११ । “तुम्बुः प्रथितं तिक्तं
कटुं पाकेऽपि तत्कटुं । क्लीषं दीपनं तीक्ष्णं ह-
र्षं लघुं विद्राहि च । वातश्लेष्माक्षिकर्षोष्ठशिरो-
रुग्गुरुताक्रमीन् । कुष्ठशूलार्चविश्वसहोष्ठकृच्छाणि
नाशयेत् ॥” भा. ।

तुर(गङ्ग)गन्धा । स्त्री । अन्नगन्धायां । प.सु. ।

तुरग(ङ्ग)द्विष(द्वेषि)णी । स्त्री । महिष्यां ।
रा.नि.व.१६ । वै.निघ. ।

तुरग(ङ्ग)प्रियः । पुं । यवे । रा.नि.व.१६ ।

तुरगशिका । स्त्री । अन्नगन्धामूले । च.द.वा.
व्या.चि. ।

तुरगाह्वा । स्त्री । अन्नगन्धायाम् । मद.व.१ ।
घोष्यायां । शैत्राकूल । रा.नि.व.८ ।

तुरगी (इन्) । त्रि । अन्नारीहे । हे.च. । स्त्री ।
अन्नगन्धायां । घोष्यायां । रा.नि.व.४।८ । अन्नगं ।

तुरङ्गः (मः) । पुं । घोडके । अम. । चिचि ।
श.र. । स्त्री । गन्धके । र.सा.सं. ।

तुरङ्गकः । पुं । हस्तिघोषायां । र.मा. ।

तुरङ्गरिपुः (ङ्गारिः) । पुं । करवीरवृक्षे ।
र.मा. । वै.निघ. २.भ.विषमज्ज.चि. । महिषे ।

तुरङ्गा (ह्वा) (ङ्गी) । स्त्री । अन्नगन्धायां ।
वै.निघ. । मद.व.१ । प.सु. । घोष्यायाम् । घो-
ष्ठावदत्र । रा.नि.व.८ ।

तुरङ्गिका । स्त्री । देवदालीलतायां । देश-
ताड । रा.नि.व.१ । See अगरी ।

तुरष्कः । पुं । शिङ्गके । शिलाग्रस । प.सु. ।
स.सू.१८.च. । वा.टी.हिमा. । अरुणंशु कृचिमनि-
यसविशेषमाह । वै.निघ. शतावरीनारायणतैले ।
च.द.वा.व्या.चि. १८.श.प्रतिकुलकाराजप्रसारणीतै-
ले । तद्वैश्याये । ज.द.६५. । चण्डापाटलहमे ।

वर्ष्ठापाकल गाँह । श्रीवासी । अर्पिन तेजैर
गाँह । प्रायस्क. । चिका. ।

तुलसी । स्त्री । (Oci(y)mum sanctum.)
Holy basil. खनामख्यातफलवृक्षे । तुलसी
गाँह । हिं वरष्ठा, तुलसी । मं तुलसीचिभाड ।
तं क्रुष्ण, गग्गेरवेदु, इतुलसी, तुलसीवेदु । ता.
तुलसी । दा. तुलसी । वम. तुलस । अन्या—
(O. gratissimum.) रामतुलसी । हिं रा-
मतुलसी । तं निम्नतुलसी । ता. एलुमिष्कमूले-
लसी । दा. रामतुलसी । अपरा—(Ocimum
Basilicum.) See विश्वतुलसी । चन्द्रपत्रतुल-
सी-गन्धतुलसी-कृष्णतुलसी-विल(त्र)गन्धतुलसी-श्वे-
ततुलसी-वर्ष्यरीतुलस इति षडेदा तुलसी । सा.
गुणाः—कटुः तिक्तोष्ण वातघ्नश्चर्मी सुरभिः क्रि-
मिघ्नी भूतघ्नी रुक्षा वातशान्तिकरी । “तुलसी
उभया च कासवातकृमिबिभूतापहरिणी पू-
ता ।” इति श्वेतकृष्णगुणाः । रा.नि.व.१० ।
“तुलसी कटुका तिक्ता द्रव्योष्णा दाहपिप्लवत् ।
दीपनी कुष्ठकृच्छास्त्रपात्रैरुक्तफवातजित् ॥” श्वेत-
कृष्णगुणाः—“शुक्ला कृष्णा च तुलसी गुणैस्तुल्या
प्रकीर्तिता ।” भा. ।

तुलसीच्छद(पत्र)म् । स्त्री । वृक्षशालीशप-
त्रे । वै.निघ. । [गौ. । र.मा. ।

तुलसीद्वेषा । स्त्री । वर्ध्याम् । वावूहे तूल-
तुला । स्त्री । ४०० तोलकपरिमाणे, पलशत-
माने । तुलामाने । निष्क्रि. मी. सादृश्ये । चिका. ।

तुलाकोटिः (टी) । स्त्री । परिमाणमेदं ।
अर्जुदे । हे.च. । कोटिसंख्यायाम् । वै.निघ. ।

तुलाबीजम् । स्त्री । गुद्यायाम् । चिका. ।

तुलिका । स्त्री । हायुजिकापत्रविधि । थञ्जन
पाथी । चिका. । [वायां । च.सू.१५. ।

तुल्यार्भता । स्त्री । एकसामान्यरूपायां तुल्यीनि-
तुवरः (कः) । पुं । तुवरयवनले । लाल कर्ण
जनत्र । रा.नि.व.१६ । आदक्याम् । अरहर ।
(कः) कुधान्यमेदं । “पत्रैस्तु केशराकारैः कलाय-
सदृशैः फलेः । वृक्षसुवरको नाम पश्चिमार्धवती-
रजः ॥ आरुक्करं तीव्रकं कषायं कटुपाकि च ।
उष्णहृमिज्वरानाहमोहोदावर्तनाशनम् ॥” स.सू.१.

तुण्डिकेरफला । स्त्री । तन्नामगलरीत्रवि-
शेषे । वै.निघ. ।

तुण्डिकेशी । स्त्री । विम्बिकाशं । च.टी. ।

तुण्डिभः (लः) । वि. पुटे । ४६३। अभियुक्ते ।
चम. ।

तुल्य(क)म् । स्त्री । Sulphate of copper.
दासक्षीपधाती खनामख्यातपण्डद्रव्ये । तूँति-
श । र.मा. । तुल्यं द्विविधं मयूरं खर्परीतुल्यञ्च ।
शुभाः —“तुल्यं कटु कषायोष्णं श्विचनेनामयाप-
हं । विषदोषेषु सर्वेषु प्रशस्तं वान्तिकारकं । ख-
र्परी कटुका तिक्ता चक्षुष्या च रसायनी । त्वग्दी-
पशमनी रुच्या दीप्या पुष्टिविह्वनी ॥” रा.नि.व.
११. “तुल्यं ताक्षीपधातुहिं किञ्चित्ताम्रिण तद्वेत् ।
किञ्चित्ताम्रमुष्णं तस्यात् वल्यमाणमुष्णञ्च तत् ॥”
भा.पू.१२. । चारं निम्बलं लघु मेदकं कृमिकण्डू-
कुष्ठकफपित्तघ्नम् । राज. । “गन्धकेन पचेत्तुल्यं
तुल्याह्वनाह्वयामकं । वान्तिधानी यदा न साः तदा
ग्रहिं विनिर्दिशेत् ॥” इति शुद्धिः । सा.कौ. ।
अन्यञ्च —“विष्टया मर्ह्येतुल्यं माज्जोरककपीत-
योः । दशांशं टक्कणं दत्त्वा पचेत्तुल्यमुने ततः । पुटे
दध्ना पुटक्करीः देयं तुल्यविष्टद्वये ॥” भा. । कृचि
मरसाधने । उणा. ।

तुल्यखर्परिका (री) । स्त्री । खर्परिकायां ।
थापत्र । वै.निघ. । [निघ. ।

तुल्यनी । स्त्री । एलायां । शिबलिङ्गिन्यां । वै.

तुल्या । स्त्री । नीलीवर्चे, महानील्यां । रा.नि.
व.४ । चदेलायां । चम. ।

तुल्यान्ननम् । स्त्री । तुल्ये । चम. ।

तुलुभः । पुं । सर्वपत्रे । भा.पू.१२. धान्यव. ।

तुन्दम् । स्त्री । उदरे । रा.नि.व.१८ । त्रिका. ।

तुन्दः । पुं । खविरे । रा.नि.व.२० । नाभी ।

तुन्दकूपिका (पी) । स्त्री । नाभ्याम् । छे.
च. । त्रिका. । [च.टी.र. ।

तुन्दपरिमार्जः (मृजः) । वि. अलसे ।

तुन्दि । स्त्री । उदरे । छे.च. । स्त्री । नाभी ।
त्रिका. । [श.र. ।

तुन्दिकाः । पुं । पण्डूरमातुषे । स्त्री । नाभी ।

तुन्दिकरः । पुं । नाभी । त्रिका. । [श.र. ।

तुन्दिभः (लः) । वि. इष्टपुटे । तूँडे ।

तुन्दिलफला । स्त्री । चपुषीलतायाम् । रा.
नि.व.७ ।

तुन्दी । स्त्री । नाभी । श.र. ।

तुन्नः (कः) । पुं । (Cedrela Toona.)

वृक्षविशेषे, तूषीवर्चे । तून्न गात्र । हिं महा-
निम्, तुन् । उत. महालिम्बु । पं. द्रावी । च.म. ।
वि. पीडिते ।

तुन्नकारिका । स्त्री । भूयामलक्याम् । वै.
निघ. । [च. सु.शा.३.प. ।

तुन्नसेवनी । स्त्री । शिरःकटीकपालसन्निर्देशे-

तुभः । पुं । वकर्त्रे । व्रीका छागल । वै.निघ. ।

तुसुलः । पुं । विभीतकवर्चे । मे. । [श.र. ।

तुम्बः (कः) । पुं । अलाव्याम् । नाडे । प.सु. ।

तुम्बकम् । स्त्री । धन्याके । धनिश्री । कन्दर्पसा,
तैले । [निघ. ।

तुम्बकः । पुं । तुम्बरी । ज्ञेयानि धनैः । वै.

तुम्बा । स्त्री । अलाव्याम् । प.सु. । त्रिक्ततुम्बायां
वै.निघ. । [श.र. ।

तुम्बिः । स्त्री । त्रिक्ततुम्बायां । अलाव्याम् ।

तुम्बिका । स्त्री । कटुतुम्बायां । रा.नि.व.१ ।

तुम्बिनी । स्त्री । कटुतुम्बायां । रा.नि.व.१ ।

तुम्बी । स्त्री । अलाव्याम् । प.सु. । कटुतुम्बायां ।

ति२नाडे । भा. । पुं (इत्) । सरलवर्चे । रा.नि.
व.१२ ।

तुम्बीतैलम् । स्त्री । गलगण्डाधिकारै तैलम् ।

कटुतैलं ४ श. पुराणतिकांलावूरसः १६ श. ।
कल्पाये—विडङ्गं यवचारः सेम्बवं वचा रास्ना
शिवकमूलं चिकटु देवदारु एषां प्रति ८ तीः ।
शेष. । च.द. । [हारा. ।

तुम्बोपुष्पम् । स्त्री । अलावुपुष्पे । लतामृजे ।

तुम्बुकः । पुं, स्त्री । अलाव्याम् । नाडे । इडड-
चन्दः ।

तुम्बुरः (री) । पुं, स्त्री । तुम्बुरवर्चे । र.मा. ।

भार्द्रधान्यके । त्रिका. । कुकुरस्त्रियां । मे. ।

तुलसी : । म, स्त्री । (Xanthoxylon alatum, Syn. Z. hostile.) खनामख्यातफल-वृक्षविशेष । तेजस्वला ग्राह । नेपालि धने, तुलसी फल । हिं तुलसी । तुलसी । मं तेन्दु । कं तुलसी । तत्फलं मरिचवत् । च.सू.१५. । ए-ब्रह्मवै धान्यकं यावत् । गुणाः—मधुरः तिक्तः कटूष्णः वातकफघ्नः शुल्लगुल्मीदराधामकमिघ्नः अ-ग्निदीपनश्च । रा.नि.व.११ । “तुलसीं प्रथितं तिक्तं कटुं पाकेऽपि तत्कटुं । रुचीणां दीपनं तीक्ष्णं रु-च्यं लघुं विरुद्धं च । वातश्लेष्मादिकर्षोऽग्निरो-दकगुरुताजनीम् । कुष्ठशूलारुचिश्चासमीहकृच्छ्राणि नाशयेत् ॥” भा. ।

तुरग(ङ्ग)गन्धा । स्त्री । अश्वगन्धायां । प.सु. । **तुरग(ङ्ग)द्विष(द्वेषि)णी** । स्त्री । महिष्यां । रा.नि.व.१६ । वै. निच. ।

तुरग(ङ्ग)प्रियः । पुं । यवे । रा.नि.व.१६ ।

तुरगशिफा । स्त्री । अश्वगन्धामूले । च.द.वा. व्या.चि. ।

तुरगाक्षा । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । मद.व.१ । घोण्यायां । अश्वगन्धायाम् । रा.नि.व.८ ।

तुरगी (इन्) । त्रि । अश्वारीह । हे.च. । स्त्री । अश्वगन्धायाम् । घोण्यायां । रा.नि.व.४८ । अश्वगन्धायाम् । रा.नि.व.४८ ।

तुरङ्गः (मः) । पुं । घोटेके । अम. । चिचि । श.र. । स्त्री । गन्धके । र.सा.सं. ।

तुरङ्गकः । पुं । हस्तिघोषायां । र.सा. ।

तुरङ्गरिपुः (ङ्गारिः) । पुं । करवीरवृक्षे । र.सा. । वै. निच. २४. विषमज्ज.चि. । महिषे ।

तुरङ्गा (ङ्गा) (ङ्गी) । स्त्री । अश्वगन्धायां । वै. निच. । मद.व.१ । प.सु. । घोण्यायाम् । घो-टावद्वत् । रा.नि.व.८ ।

तुरङ्गिका । स्त्री । देवदालीजतायां । देवद-ताङ्गा । रा.नि.व.३ । See अगरी ।

तुलसी : । पुं । शिखरे । शिखारजम् । प.सु. । सु.सू.१८.भ. । वा.टी.हिमा. । अरुणस्तु ज्विमनि-यांसविशेषमाह । वै. निच. शतावरीनारायणतीले । च.द.वा.व्या.चि. १८.श.प्रतिक्रमकाराजप्रसारणीती-ले । महेशीयात्रे । ज.द.६.च. । घण्टापाटलवृक्षे ।

वर्ष्तीपाकल ग्राह । श्रीवासी । तर्पिन तेजस्वला ग्राह । प्राप्यके । चिका. ।

तुलसी । स्त्री । (Oci(y)mum sanctum.) Holy basil. खनामख्यातफलवृक्षे । तुलसी ग्राह । हिं वरुणा, तुलसी । मं तुलसीवेभाङ्ग । तं क्रुण, गग्गेरवेष्टु, इयुलसी, तुलसीवेष्टु । ता. तुलसी । दा. तुलसी । वम्. तुलसी । अन्या— (O. gratissimum.) ब्राह्मतुलसी । हिं रा-मतुलसी । तं निम्मतुलसी । ता. एलुमिच्छमूतो-लसी । दा. रामतुलसी । अपरा— (Ocimum Basilicum.) See विश्वतुलसी । चद्रपत्रतुल-सी-गन्धतुलसी-क्षुण्णतुलसी-विल्ल(श्च)गन्धतुलसी-श्वे-ततुलसी-वर्ध्वरीतुलसी इति षडेदा तुलसी । सा. गुणाः—कटुः तिक्तोष्ण वातश्लेष्माग्नी सुरभिः क्रि-मिघ्नी भूतघ्नी रुच्या वातशान्तिकरी । “तुलसी उभया च कासवातकमिषमिभूतापहारिणी प्र-ता ।” इति श्वेतकृष्णगुणाः । रा.नि.व.१० । “तुलसी कटुका तिक्ता हृद्यीणा दाहपित्तकृत् । दीपनी कुष्ठकृच्छ्राक्षपार्श्वरुक्कफवातजित् ॥” श्वेत-कृष्णगुणाः—“शुक्ला कृष्णा च तुलसी गुणैस्तुल्या प्रकीर्तिता ।” भा. ।

तुलसीच्छद(पत्र)म् । स्त्री । वृक्षतालीशप-त्रे । वै. निच. । [गौ. र.गा. ।

तुलसीद्वेषा । स्त्री । वर्ध्व्याम् । वावूहे तुल-तुला । स्त्री । ४०० तीलकपरिमाणे, पलशत-माने । तुलामाने । निहि. नि. सादृश्ये । चिका. ।

तुलाकोटिः (टी) । स्त्री । परिमाणभेदः । अर्जुदे । हे.च. । कोटिसंख्यायाम् । वै. निच. ।

तुलावीजम् । स्त्री । तुलायाम् । चिका. ।

तुलिका । स्त्री । हापुचिकापचिषि । धञ्जन-पाक्षी । चिका. । [तायां । च.सू.१५. ।

तुल्यार्थता । स्त्री । एकसामान्यरूपायां तुल्यो-ग-

तुवरः (कः) । पुं । तुवरयवनाले । लाल कर्ण-जनात्र । रा.नि.व.१६ । आदक्याम् । अत्रद्वय । (कः) कृषाणभेदः । “पत्रेषु केशराकारैः कलाय-सदृशैः फलैः । वृक्षसुवरको नाम पश्चिमार्थवृत्ती-रजः ॥ आरुखरं तीव्रकं कषायं कटुपाकि च । उष्णकृमिज्वरनाहमीहोदावर्तनाशनम् ॥” सु.सू. ।

४६५. वा. उ. २८५. । अरुणप्रपुत्रवे । (७०) वा ।
अजातशत्रुगवि । अम. । वि. । कषाये । मे. । ति-
को । सु. सु. ४५५. ।

तुवरयावनालः । पुं । खनामख्यतरुलक्षण-
शिल्पीधाम् । वरुण कृष्ण जनां । नं तुरीजोषले ।
कं भोजरजाल । गुणाः—कषायः उष्णः शीतघ्नः
संघाही वातशमनः विदाही शोषजनकश्च । रा.
नि. व. १६ ।

तु(तु)वरिका (री) । स्त्री । (Cajanus
Indicus.) आदकाम् । अरुण । रा. नि. व. १६ ।
सुजादकाम् । तोरिसिति लोके । टो(७०) र क-
नां । हिं तोरी । प. सु. । गुणाः—कटुतिक्तक-
षाय उष्ण ग्राहिणी चक्षुष्या हृदिपित्तज्वराना-
शनी च । रा. नि. व. १६ । ग्राहिणी लघुः कफवि-
घ्नरक्तघ्नी तीक्ष्ण उष्ण दीपनी कण्डूकुष्ठकोष्ठकमि-
हरी च । भा. प्र. १ भ. धा. व. । A kind of
lentil (Cytisus Cajan.) मसूरकलाये ।
सीराश्मत्तिकायां । मे. । गोपीचन्दने । तिलक-
माणि । भा. । राजिकायाम् । (चैत गत्रिया ।
वै. निघ. ।

तुवरीमृत् । स्त्री । सीराश्मत्तिकायाम् । ति-
लकमाणि । अङ्गुलीपत्रे । रा. नि. व. १२ ।

तुवरीशिल्बः । पुं । चकमर्दहवे । श. च. ।

तुविः । स्त्री । तुम्बाम् । लांटे । श. मा. ।

तुषः । पुं । विभीतकहवे । तुषे । तुष । अम. ।

तुषजलम् । स्त्री । तुषोदके । कौञ्जिविशेष ।
अभावे काञ्जिकम् । सि. यो. वृद्धमुक्तसम्माने ।

तुषधान्यम् । स्त्री । तुषे । तुष । र. मा. । र-
क्तशाल्यादी । वै. निघ. । कण्डूदिकुषान्यवर्गे । य-
था—“कण्डूबीजः कोद्रवश्च श्यामाको वनकोद्रवः ।
वृषबीजं वंशबीजं गवेधुष प्रसाधिका । तावन्त्ये-
नानि चोक्तानि तुषधान्यानि वै नव ॥”

तुषसीवीरकम् । स्त्री । सतुषयवकाञ्जिके,
तुषोदके । वै. निघ. ।

तुषखेदः । पुं । वातव्याधी अथवा खेदविशेष ।
“सुतमकाञ्जिकैः स्निग्धं पुष्पं वडा उ(पु)तं भिषक् ।
तुषखेदं तुरुणस्य धान्येवापि प्रदापयेत् ॥” अ. द.
५८५. ।

तुषानलः । पुं । तुषाग्नी । से. च. ।

तुषाश्वु । स्त्री । तुषोदके । विदलितामयवेः
संज्ञिते अस्त्रतां गते तुषाश्वुनि । “तुषाश्वु सञ्ज्ञितं
त्रेयमामैर्विदलितैर्यवेः । शर्क. ।

तुषाश्वुषटम् । स्त्री । तुषाश्वुपकात्रे । वै. निघ. ।

तुषाश्वः । स्त्री । तुषाश्वुनि । भेष. र. पि. श्ल-
चि. । “अश्वतुषाश्वसा ।”

तुषारः । पुं । कर्पूरे । चीनकर्पूरे । रा. नि. व.
१२ । जलकषायो । मे. । “अपि ज्ञेयाः ससुद्रान्ते
वज्रिरापलदुग्धवाः । धूमावयवविर्मुक्ताः तुषारा-
ख्यास्तु ताः क्षृताः ॥” भा. । वि. । शीतले । हि-
मे । मे. ।

तुषारकालः । पुं । शरत्काले । वै. निघ. ।

तुषारगौरः । पुं । कर्पूरे । भीमसेनीकर्पूरे ।
चीनकर्पूरे । वै. निघ. ।

तुषाराश्वु । स्त्री । नौहारजले ।

तुषोत्थम् । स्त्री । तुषोदके । सीरीरकाञ्जिके ।
रा. नि. व. १५ ।

तुषोदकम् । स्त्री । सतुषयवकाञ्जिके । हारा ।
सीवीरकाञ्जिके । रा. नि. व. १५ । च. सु. १५. । त-
ल्लक्षणं—“श्टान् माषतुषान् सिद्धान् यवांस्तु चू-
र्यसंयुतान् । आश्रयतान्मसा तद्व्यातं तच्च तुषी-
दकम् ॥” च. । “तुषोदकं यवैरामैः सतुषैः श-
खीकृतैः ॥” गुणाः—“तुषाश्वु दीपनं हृद्यं पाण्डु-
क्रिमिगदापहम् । तीक्ष्णोष्णं पाचनं पित्तरक्तजन्तु-
वशिशूलहृत् ॥” भा. । “तुषोदकं वातपित्ताहरन्तु
प्रमेदकं रक्तपित्ताहरश्च । विपाचकं स्वाज्वरघ्नं क-
मिघ्नम् अजीर्णहन्तु कटुकं विपाके ॥” अचि. ११
अ. । “तुषाश्वु दीपनं हृद्यं हृत्पाण्डुपार्श्वरीगन्तु ।
सहस्रशोषिकारघ्नं मेदि सीवीरकं तथा ॥” सु. ।

तुष्टिः । स्त्री । वृद्धाशेषे । वै. निघ. ।

तुसः । पुं । तुषे । अ. टी. र. ।

तुहिनः । पुं । कर्पूरे । स्त्री । हिमे । अम. ।
स्त्री । एकनासायाम् । (७०) वा । वै. निघ. ।

तुहिनांशुः । पुं । कर्पूरे । रा. नि. व. १२ ।

तुहिनांशुतैलम् । स्त्री । कर्पूरतैले । रा. नि.
व. १५. ।

तूलः । पुं । तूष्णीकवृक्षे । जूग ग्रीष् ।

तूष्णी(णी)कः । पुं । (Cedrela Toona.)
कोइये नन्दीवृक्ष इति ख्याते वृक्षे । जूग ग्रीष् ।
हिं तूष्णि, मङ्गानिम् । उत्त. मङ्गालिन्नु । पं द्र-
वी । गुणाः—कटुः तिक्तः पीतः रक्तपित्तदाहघ्नः
श्रोत्रवेदनघ्नः श्वेतकुष्ठघ्नः सुगन्धिः पुष्टिकरः वी-
र्यकरश्च । रा.नि.व.१२ ।

तूष्णी (इन्) । पुं । नन्दीवृक्षे । जूग ग्रीष् । रा.
नि.व.१२ । “तूष्णी रक्तः कटुः पाके कषायो मधु-
रो लघुः । तिक्तो याष्टी हिमी वृथो व्रणकुष्ठान्-
पित्तजित् ॥” भा. । नीलीवृक्षे । वै.निघ. । स्त्री ।
वातव्याधिप्रतिशेधे । लक्षणं यथा—“अधो यत्र वेद-
ना याति वर्षासूत्राशयोऽस्त्यता । भिन्दतीव गुदो-
पस्थं सा तूष्णीयुपदिश्यते ॥” सु.नि.१५. ।

तूतः (दः) । पुं, स्त्री । तूलकाष्ठे । गुणाः—“तूतं
पक्वं गुरु स्वादु हिमं पित्तानिलापहम् । तदेवामं
गुरु सरमस्वीर्णं रक्तपित्तहृत् ॥” भा.आम्रव. ।
सचवृक्षे । रा.नि.व.२ ।

तूतकम् । स्त्री । तुल्ये । श.च. ।

तूरी । स्त्री । शूलधुसूरके । भा. ।

तूर्णकः । पुं । शालिधान्यविशेषे । काश्मीरे आ-
जव इति प्रसिद्धे । वा.सू.६५. । [निघ. ।

तूर्णः । स्त्री । विद्यायां । उणा. । मनसि । वै.

तूलः । पुं, स्त्री । (Morus Indica or
Morus Nigra.) खनामख्यातकाष्ठविशेषे ।
जू९, अनाशं भिभूल, आवलूय इति कथितम् ।
हिं तूरी, साष्टुङ् । मं पारिसर्पिपलु, बंगरलि ।
तै कल्पलिखिते । ता. मधुकट्टवृक्षे । गुणाः—
मधुराक्षं वातपित्तघ्नं सरं दाहघ्नं कषायं हृत्
कफघ्नश्च । रा.नि.व.२ । मधुराक्षं हृत् दाहघ्नं क-
षायं कफघ्नं गुरु सारकम् अक्षम् उष्णं रक्तपित्त-
करश्च । भा. कापांसे । श्वेतधुसूरके । गयायत्ये ।
अम. ।

तूलकम् । स्त्री । कापांसे । वै.च. ।

तूलग्रन्थिसमा । स्त्री । खड्गनामकौषधी ।
वै.निघ. । [पौरेख. जि.का. ।

तूलनालिका (ली) । स्त्री । पिक्विकायां ।

तूलपिङ्गुः । पुं । कापांसे, तूले । तुल। । अमः
टी.म. । [रा.नि.व.१० ।

तूलफलः । पुं । अर्कवृक्षे । आकन्य ग्रीष् ।

तूल(लि)फला । स्त्री । शाकलीवृक्षे । रा.मा. ।

तूलवती (गय्या) । स्त्री । तूलग्रन्थायाम् ।
तौषक. भा. ।

तूलवृक्षः । पुं । शाकलीवृक्षे । रा.नि.व.७ ।

तूलशर्करा । स्त्री । कापांसवीजे । श.मा. ।

तूला (ली) । स्त्री । रक्तकापांसाम् । रा.नि.
व.४ । नीलीवृक्षे । भा. । वस्त्राम् । श.र. ।

तूलिः (लि(ली)का) । स्त्री । नील्यां । र-
क्तकापांसां । वै.निघ. । चित्रलेख्यां । तुलि ।
अम. । वीरणादिशलाकायां । शब्दोपकरणे ।
तौषक. मे. । वर्त्ती । श.र. ।

तूल(लि)नी (फला) । स्त्री । शाकलीवृक्षे ।
भिभूल ग्रीष् । प.सु. । रा.मा. । भा. । लक्षण-
कन्दे । रा.नि.व.७ ।

तूवरः । See तुवरः । [श.र. ।

तूखम् । स्त्री । धूलौ । धूला । मे. । सूक्ष्मे ।

दृखम् । स्त्री । जातीफले । श.च. ।

दृट् । स्त्री । दृष्टायां । इच्छायां । मे. ।

दृणम् । स्त्री । कटूषे । शक्रदृणं । रा.नि.व.८ ।
खटे । नडादी दृणवर्गे । “विधा वंशः कुशः का-
सस्त्रिधा.....नलः । गुन्दो सुक्नो दभंमयीचण-
कादिगणच्छणम् ॥” अर्क. ।

दृणकतैलम् । स्त्री । कुष्ठधिकारे तैलम् । पा-
ठः—“मन्त्रिष्ठावक्रिष्ठाचक्रमर्दारव्यधपत्रवेः । द-
णकसूरसे सिद्धं तैलं कुष्ठहर्षं कटु ॥” कटुतैलं ४
श. चीनघासस्वरसः ४ श. जलं १६ श. । कल्पा-
यै—मन्त्रिष्ठा कुष्ठं (कुष्ठं) हरिद्रा चक्रमर्दपत्रं
(चाकन्नात्र पीठा) चीनालुपत्रं (जान्नालपीठा)
एषां मिलित्वा शरावः (१ मृत्र) । रस.र. ।

दृणकुडुमम् । स्त्री । काश्मीरदेशे खनाकरे
प्रसिद्धे सुगन्धवर्णे । कुडुमघास् इति भाषा । मं
दृणकेशर । गुणाः—कटूषं वातकफशोथघ्नं क-
क्षूतिपामाकुष्ठामदीषघ्नं दीप्तिकरश्च । रा.नि.व.
१३ ।

दणकूम्भः । पुं । वेतालाख्यां । वै.निघ. । श.सा. ।

दणकेतकी । स्त्री । वंशलोचनविशेषे । वै. निघ. । [व.७.]

दणकेतुः (कः) । पुं । वंशे । वौ.श. । रा.नि.

दणकेसरम् । स्त्री । दणकुडुमे । रा.नि.व.१२।

दणगन्धा । स्त्री । वल्गुदारकलतायां । वै.निघ. ।

दणगोधा । स्त्री । सरटे । शिब्रिगिटे । कक लासे । मे. । दणजलौकायाम् । शब्दकल्प. ।

दणगोधूमः । पुं । खनामख्यातगोधूमे । वा. नि.शम. । प.सु. ।

दणगौरम् । स्त्री । दणकुडुमे । रा.नि.व.१२ ।

दणग्रन्थिः । पुं । स्तण्जौवल्यां । रा.नि.व.३ ।

दणग्राही (रु) । पुं, स्त्री । नीलहीरके । प. सु. । नीलमणी । काङ्कतनां । रा.नि.व.१२ ।

दणचरः । पुं । गीमेदमणी । वै.निघ. ।

दणद्रुमः । पुं । तालवृक्षे । केतकीवृक्षे । पूग- वृक्षे । खर्जूरीवृक्षे । ताडूद्रुमे । (तट्टु९ गाछ । मारिकेलवृक्षे । हिमालवृक्षे । (हैनाग गाछ । एषां मञ्जुनिर्यासाः लघवः शीतला वल्गा मीहना हया दधतापहराश्च । रा.नि.व.६ ।

दणधान्यम् । स्त्री । दण्डीवृक्षमाकादी । आमां धानं अञ्जति । गुणाः—“श्यामाकः शी- षणी रुचः वातलः श्लेष्मपित्ता । कङ्किका कोद्र- वश्चैव दण्डीश्यामाकचीनकौ । पीनसञ्चासकासीर- स्तम्भकण्डगदान् जयेत् । कङ्किकां चापि जानीयान् एतान् श्यामाकवद्रुषैः । कङ्किका तत्र कथिता व- लासस्य विवर्हिनी । कोद्रवश्च परं ग्राही वातलः कफनाशनः ।” राज.३प. । See कृषाण्यम् ।

दणध्वजः । पुं । वल्गुजायां । उलू । रा.नि.व. ८ । वंशे । भम. । [रा.नि.व.६ ।

दणनिम्बः । पुं । नेपाळनिम्बे । छिटवृक्षा ।

दणपञ्चमूलम् (ली) । स्त्री, स्त्री । कुशक- सशरैश्च दमैषु । दर्भं उलपः । शरैश्च दर्भकासशाखय- इति चरकः । “शतचीरं पिबेद्वापि पञ्चमूल्या ह- याख्या ।” सि.यो.र.पि.जि. । गुणाः—“दण्डी- ईपित्तकमुवसज्जहरी । “कुशः कागः शरी. दर्भ-

इत्युक्तेति दण्डीवृक्षं । पित्तकृच्छरं पञ्चमूलं वक्ति- विशोधनम् ॥” भा.सू.क.चि. ।

दणपञ्चमूलाद्यष्टतम् । स्त्री । अश्वत्थवि- कारे षट्पतम् । गव्यष्टतं ४ श. । काथार्थ—कुशः कागः शरी. इत्युः दर्भमूलं गीहुरः एषां प्र. १० प. वारि ६४ श. शी. १६ श. । कल्पाय—गुडः गीहुरवीजं प्र. ४ प. । भा. ।

दणपत्रिका (ची) । स्त्री । इक्षुदभायाम् । ईक्षुदभा उग । (ची) गुड्यासिनीवृक्षे । रा.नि. व.८ । [दण्डी. रसर.रसमन्त्रातकगुडं ।

दणपर्णम् । स्त्री, पुं । चीनाखड इति प्रसिद्धः ।

दणपुष्पम् । स्त्री । दणकुडुमे । रा.नि.व.१२ ।

दणपुष्पी । स्त्री । सिन्दूरपुष्पीवृक्षे । रा.नि.व. १० । [चि.२७. ।

दणपूली । स्त्री । चक्षुषाम् । कैंडा । हारा. । च.

दणमणिः । पुं । नीलहीरके । हारा. ।

दणमुद्गः । पुं । श्यामाकधान्ये । आमां धानं । प.सु. । [रसर.रसमारणे ।

दणमुस्तिका । स्त्री । मुस्तवृक्षे । मुस्तायाम् ।

दणमूलम् । स्त्री । गन्धदणमूले । भा.स.३भ. सू.क.चि. ।

दणराजः (कः) । पुं । तालवृक्षे । उज्ज गा- छ । मारिकेलवृक्षे । वंशे । रा.नि.व.६।१।२ । इत्युवृक्षे । वल्गुजायाम् । वै.निघ. । [नि.व.११ ।

दणराजाङ्गः (यः) । पुं । तालवृक्षे । रा.

दणवल्गु(वल्गु)जा । स्त्री । वल्गुजायां । उलू । रा.नि.व.८ । [आमां धानं । र.सा. ।

दणवीजः (जोत्तमः) । पुं । श्यामाकवृक्षे ।

दणवृक्षः । पुं । मारिकेलवृक्षे । तालवृक्षे । पूगवृक्षे । केतकीवृक्षे । खर्जूरीवृक्षे । रा.नि.व.४ । वै.निघ. । [प.सु. ।

दणशिम्बी । स्त्री । निम्बायै । गीश गाछ ।

दणशीतः । पुं । श्वेताङ्गवृक्षे । वै.निघ. । स्त्री । कण्ठवृक्षे । गन्धदण्डी. र.सा. । स्त्री । मङ्गर- शीतलायां । कलपिपल्यां । कैंडा । रा.नि.व.४ ।

दणशून्यम् । स्त्री, पुं । नागदन्तनवृक्षे । प.सु. ।

च.चि.१५.। सु.चि.१८.। श्वेतकेतकायां च.च. २५.। मल्लिकायां। केतकीफल। मी.। [११।
दृष्टशोणितम्। स्त्री। दृष्टकुङ्कुमे। रा.नि.व.
दृष्टशोधकः। पुं। राजिमच्छर्पविशेषे। सु. कथ. ४५.। See सर्पः। [गुरुग. चिका.।
दृष्टषट्पदः। पुं। कौटिशिशे, वरीले। डी-
दृष्टसारा। स्त्री। कदल्यां। हारा.। [व.८।
दृष्टाख्य(व्य)म्। स्त्री। पर्वतदृष्टे। रा.नि.
दृष्टाङ्गिपुः। पुं। मयानकदृष्टे। रा.नि.व.८।
दृष्टाञ्जनः। पुं। ककलासे। कैकुलीन। चिका.।
दृष्टाधिपः। पुं। मयानकदृष्टे। रा.नि.व.८।
दृष्टान्नम्। स्त्री। देवधान्ये। नौवारधान्ये। भा. पू.१भ.धा.व.।
दृष्टान्तम्। स्त्री। लवणदृष्टे। रा.नि.व.८।
दृष्टारिः। पुं। पर्पटके। ऋ९पां१५। वै. निघ.।
दृष्टावर्त्तः। पुं। गुण्डासिनीदृष्टे। वै.निघ.।
दृष्टासृक्। स्त्री। दृष्टकुङ्कुमे। रा.नि.व.१२।
दृष्टी। स्त्री। आसहरिद्रायाम्। वै.निघ.
दृष्टेनुः। पुं। वल्लजायाम्। उेनु। रा.नि.व.८।
दृष्टोत्तमः। पुं। जषरदृष्टे। रा.नि.व.८।
दृष्टोत्थम्। स्त्री। दृष्टकुङ्कुमे। रा.नि.व.१२।
दृष्टोद्भवः। पुं। नीवारे। वाटरा धान। रा. नि.व.१६। [वा.उ.२७५.।
दृष्टोलुपम्। स्त्री। उलपदृष्टे। उेनुषु५।
दृष्टौकः। पुं। दृष्टादितदृष्टे। थडूरा धर.। ह.च.।
दृष्टौषधम्। स्त्री। एलबालुके। श.च.।
दृष्टमान्। चि.। दृष्टायुक्ते। वा.चि.६५.।
दृतीयकः। पुं। चित्रमञ्जरविशेषे। एकदिन अञ्जुत अञ्जु। "दिनमेकमतिक्रम्य यी भवेत् स दृतीयकः।" भा. "कफपित्तप्रकृषयाही प्रहाहा-
 तकफात्मकः। वातपित्ताधिक्रियाही चिकिषः-
 भा. दृतीयकः।" सा.नि.ज.।

दृतीयकविपर्ययः। पुं। दृतीयकस्य ज्व-
 रस्य मेदे। अथम ७ ८मय दिनन छाड़िग्रा-
 द्वितीय दिनत अञ्जु। यथा—आदावने च सु-
 चति मध्ये एकं दिनं ज्वरयति। भा.।
दृतीय(या)प्रसूतिः। पुं। नपुंसके। च.टी.।
दृप(फ)ला। स्त्री। लतायाम्। चिफलायाम्।
 उणा.। चिका.।
दृप्तिः। स्त्री। सत्यपि भोजनसामर्थ्यं अनन्नाभि-
 लाषे। भा.म.१भ.ज्व.चि.। "सम्भ्रष्टमिरयापि
 वा।"
दृप्तिघ्नः। चि.। दृप्तिजनके। क्षुधामान्यकरे।
दृप्तिघ्नवर्गः। पुं। नागरचित्रकचव्यविडङ्गमू-
 र्वागुडबीवचामुक्षपिपलीपटीलेषु। च.सू.४५.।
दृप्रः। पुं। घृते। उणा.।
दृफुः। पुं। सपे। उणा.।
दृहता। स्त्री। चिहति। तेउडेडी। शक्तचिह-
 तायां। श्वेत तेउडेडी। वा.चि.२५.। [प.सु।
दृषती। स्त्री। शकशिल्पायाम्। आनाकुनौ।
दृषा। स्त्री। दृषायाम्। रा.नि.व.२०। ला-
 कलिकलतायाम्। श.च.।
दृषाभूः। स्त्री। सूत्राशये। क्रीमि। श.च.।
दृषाह(क)म्। स्त्री। जले। श.च.। वै.निघ.।
दृषाहा। स्त्री। शताज्ञायाम्, मधुरिकायाम्।
 श.च.।
दृषितोत्तरा। स्त्री। गोकर्णीनामवह्नायाम्।
 वै.निघ.। अश्नपथीलतायाम्। श.च.।
दृषाक्। चि.। दृषावति। वा.ज्व.चि.१५.।
 लुब्धे। अम.।
दृष्या। स्त्री। पानिकायां। पिपासा। मी.।
 वर्षणे। जटा.। पिपासारीगे। रा.नि.व.२०।
 "भययमायां बलसङ्ख्याया ऊर्ध्वस्थं पित्तविवर्ध-
 नैश्च। पित्तं सवातं कुपितं नराणां तालुप्रपञ्चं
 जनयेत्पिपासाम्॥" "सततं ब्रः पितृतीयं न दृष्टि-
 मधियच्छति। पुनः काङ्क्षति तीर्थं तं दृष्टादित-
 मादिशन्॥" "क्षीतःस्वपांवादिषु दृष्टितेषु दोषैश्च
 दृष्टं सम्भवतीह जन्तोः। चित्तः क्षुधायाः सततो
 चतुर्थी चयातयाद्यासुसुहवा च। भक्षोद्वहा हन-

निकेति तासां निबोध लिङ्गात्सुपूर्वेष्वम् । कामा-
ख्यता मावतसम्भवायां तोदसथा शङ्कशिरःसु चा-
पि । शीतोनिरोधी विरसश्च ब्रह्मं शीताभिरद्विष
विद्वद्भिरेति । सूक्ष्मविशेषविलापदाह्य रक्तेच-
त्वं प्रततश्च शीथः । शीताभिनन्दा सुखतिक्तासा च
पिपासिकायां परिदूषणश्च । वाष्पावरीधात् कफ-
सेवतेऽग्नौ दृषा वलासेन भवेतथा तु । निद्रागुरुत्वं
मधुराख्यता च दृषादितः शृण्यति चातिमाचम् ।
क्षतस्य रुक्मीणितनिर्गमाभ्यां दृषा चतुर्थी क्षतजा
मता तु । रसचयाद्या चयसम्भवा सा तयाभिभूतश्च
निश्चादिनेषु । पेपीयतेऽन्धः स सुखं न याति तां
सन्निपातादिति केचिदाहुः ॥” इत्यादि । मा. नि. ।
पथं—“शीथनं वसनं निद्रा खानं कवलधारणं ।
कीदृवाः शालयः पेया विलेपो लाजसक्तवः । अ-
न्नमख्यो धन्वरसाः सितासुद्रादिजा रसाः । ख-
र्जूरं दाडिमं घात्री ककौलं मन्दम् च । जम्बी-
रं करमईश्च बीजपूरं गवां पथः । मधूकपुष्पं
तिक्तानि मधुराणि विशेषतः । बालतालकशीता-
न्धु माविकं सरसीजलं । चनसारी गन्धसारः
कौमुदी शिशिराणि च । एला जातीकपञ्च
कुलुम्बुर च टङ्गणम् । चन्दनार्द्रमियाशेषी रत्नाभ-
रणधारणं । हिमातुलेपनश्च स्यात्पथ्यमेतत् दृषातु-
रे ॥” पथ्यापथ्यम् । [नि. व. ५ ।

दृषादिः । पुं । पर्यटके । ८९२ पां. व. ५ । रा.

तेजः । स्त्री । मञ्जायां । रा. नि. व. १८ गुणाः—
दृष्टुधानिद्रालस्यमैद्युनेषु । रस. र. ज्व. चि. । पित्ते ।
रा. नि. व. २१ । छते । कान्ती । स्वर्णे । रा. नि. व.
११ । शुक्रे । मी. । नवनीते । चण्डी । हं. च. ।

तेजःफलः । पुं । तेजफलद्वये । तेलवले ।
रा. नि. व. ११ ।

तेजनः (कः) । पुं । शरी. प. सु. । वंशे । भा. ।
सुद्रादणे । उलपदणे । ज. द. १९५. । रा. नि. व.
८ । स्त्री । भीजने । रा. नि. व. २० । [व. ८ ।

तेजनाह्वयः । पुं । सुद्रदणे । भूज । रा. नि.

तेजनी । स्त्री । सूयायां । अम. । शीरसूयायां ।
कङ्कषाद्ये । वै. निच. । वचायां । भैष. सु. री. चि. ।
ज्योतिष्मतीलतायां । श. र. ।

तेजपत्रम् । स्त्री । खगामख्यातपत्रे । तेलपां-
त्रे । प. सु. । See चयकम् ।

तेजफलः । पुं । हिमालयादौ ख्याते खगाम-
ख्यातद्वये । मं काहफल । कं गावटे । गुणाः—
कटुः तीक्ष्णः सुगन्धः दीपनः वातश्लेष्माचिघ्नः
बालरक्षाकारकः । “तेजफलः कटुतीक्ष्णः सुग-
न्धदीपनः परः । वातश्लेष्माचिघ्नश्च बालरक्षा-
रः परः ॥” रा. नि. व. ११ ।

तेजलः । पुं । कपिजलपक्षिणि । तिष्ठति पां-
थी । रा. नि. व. १६ ।

तेजवती । स्त्री । जलपिप्पल्यां । कै. ८५ ।
वै. निच. २४. च. चि. । गजपिप्पल्यां । श. र. ।
तेजवल्कल, तेजवल इति च ख्याते द्वये । गुणाः—
“तेजस्विनी कफघ्नासकासास्थामयवातहृत् ।
पाचन्युष्णा कटुतिक्ता रक्षिवर्जप्रदीपनी ॥”
भा. । वचायां । व. ८ । भैष. सु. री. चि. ।

तेजसाह्वयः । स्त्री । सुद्रदणे । वै. निच. ।

तेजस्करः । वि । तेजोवर्द्धके ।

तेजस्विनी (जिनी) । स्त्री । सूयायाम् ।
चविकायाम् । मङ्गान्ज्योतिष्मतीलतायाम् । रा. नि.
व. १ । च. वि. ८५. । तेजोवल्कले । वै. निच. ।
ज्योतिष्मतीलतायाम् । लताफले । श. र. ।

तेजोह्रिषः । पुं । पित्तजरीने । भा. ।

तेजोधातुः । पुं । पित्ते । वै. निच. ।

तेजोमन्यः । पुं । क्रस्ताग्निमन्यचुपे । छो ।
गनित्रि । प. सु. । गुणाः—“तेजोमन्यगुणः प्रो-
क्तावाग्निमन्यसमा बुधैः । विशेषाज्ञातशोके च प्रो-
क्ताः पूर्वैश्च स्मरिभिः ॥” वै. निच. ।

तेजोमयम् । स्त्री । पित्ते । वै. निच. ।

तेजोवती । स्त्री । मङ्गान्ज्योतिष्मतीलतायाम् ।
व. ८ । लताफले । हिं. छनिजिनि । भैष. सु. री. चि. ।
प. च. चि. छते । वै. निच. २४. जीर्णं चि. । क-
विकायाम् । छ. ६ । प. सु. । भा. । सा. शी. चर्म-
चि. बाहुशालगुके । गजपिप्पल्यां । श. र. । वचा-
यां । सि. यो. हि. वास. चि. बाहुशालगुके । “दृष्टं
जीवती दन्ती ॥” यच्च चवी तेजोवती चास्ति तत्र
तेजोवती ज्योतिष्मती यास्या । श्रीकण्ठः । तेजो-
वल्कले । तेलवले । स्वर्णजीवन्त्याम् । भा. म. ४४.
सु. री. चि. । सु. चि. २१५. । मरिचि । वै. निच. १ ।

तेजीवीजम् । क्ली । मज्जायाम् । गच्छा । वै.
निच. ।

तेजोवृक्षः । पुं । चुद्राग्रिमये । छोटि गगिति ।
सु.नि.व.६ ।

तेजोह्वा । स्त्री । तेजीवत्याम् । तेजवत् । भा.
स.४भ.सु.रो.चि. । सु.वि.२७. । वै.निघ.अश्वः-
चि.बाहुशालगुडे । वचायाम् । वट । चुद्ररी.चि.
कालकचूर्ण ।

तेमनम् । क्ली । आर्द्राकरणे । मे. । व्यञ्जने ।
“व्यञ्जनं मृषाकादिमिष्टान्नं तेमनं व्युत्तम् ।” रा.
नि.व.२० ।

तेमनी । स्त्री । चुल्लीमेदि । ह.च. ।

तेरः (रणः) । पुं । खनामख्यातचुपे । तेरड्डा
ग्राह् । मं तेरणा । कं वेवत्तिगे । गुणाः—श्रीत-
लः तिक्तः व्रणघ्नः अरुणरङ्गदः । रा.नि.व.४ ।

तेजवल्ली । स्त्री । शतावध्याम् । रा.नि.व.४ ।

तेजसम् । क्ली । हृते । रा.नि.व.१५ ।

तेजसावर्त्तिनी । स्त्री । खर्णादिपाकमुषायां ।
भुक्ति । अम. ।

तेजसी । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । रा.नि.व.६ ।

तैतिलः । पुं । खड्गिनि । गंशत्र । मे. ।

तैत्तिरः । पुं । तितिरपक्षिणि । रा.नि.व.१६ ।
गण्डके । गंशत्र । मे. ।

तेरणी (रिणी) । स्त्री । तेरणचुपे । रा.नि.व.४ ।

तैलम् । क्ली । सिद्धके । शिलात्रय । च.द. ।
सि.यो.रा.य.चि.चन्दनादितैले । तिलादिसम्भूत
केहे, तैलसामान्ये । तेन । तच्चाष्टादशविधम् ।
तदयथा—तिलजं सार्वर्षं कौसुभम् अतसीजं धा-
न्यजम् एरुजं कारुजम् एरुदं नैबं विभीतक-
जं निर्गुण्डजं ज्योतिष्मतीजम् अभयजं मधुरि-
कोत्थं कोशामजं चित्राभवं कर्पूरजं त्रपुषवीज-
जञ्चेति एषां विशेषगुणाः स्वस्वपदार्थेषु ज्ञेयाः ।
“तैलं न संशयेद्भीमान् यस्य कस्य च यद्वेत् ।
विषसाम्यगुणलाभं योने तत्र प्रयोजयेत् । सक्तञ्च,
विषस्य तैलस्य न किञ्चिदन्तरं सतस्य सुप्तस्य न
किञ्चिदन्तरम् ।” रा.नि.व.१५ । तैलसामान्यगुणाः
स्वस्वपच । “तिलादिस्निग्धवस्तूनां केहकेलमुदाह-

तम् । तद्यु वातहरं सर्वं विशेषातिलसम्भवम् तै-
लं स्वयोजिगुणकृतं वाष्मटेनाखिलं मतं । अतः त्रै-
पस्य तैलस्य गुणाः ज्ञेयाः स्वयोजिवत् । तैलं पक्कं
मपक्वं वा चिरस्थायि गुणाधिकं ॥” भा.पू.२भ तै-
लव. । “आनाहाठीलवातासृक्कलीहीदावर्गशूलिनां ।
हन्ति वातविकाराणां विदध्याश्च प्रशान्तये । याव-
न्तः स्यावराः केहाः समासेन प्रकीर्तिताः । सर्वे
तैलगुणाः ज्ञेयाः सर्वे चानिलनाशनाः ॥” अत्रि.
१४७. । तैलत्वाग्नेयमुष्णं तीक्ष्णं मधुरं मधुरवि-
पाकं हृह्णं प्रोषणं व्याधायि सूत्रं विशदं गुरु
सरं विकाशि वृष्यं लक्ष्मसादनं मेधामार्दवमांस-
स्थैर्यवर्धकं चक्षुष्यं बद्धसूत्रं लिखनं तिक्तक-
षायानुरसं पाचनमनिलवलासलयकरं क्षमिन्नम-
श्रीतपित्तजननं योनिशिरःकर्णशूलप्रशमनं गर्भा-
शयशीघ्रनञ्च । सु.सू.४५७. । कटाहपक्ततैलगुणाः
—“तैलद्रोणीं प्रशस्ता विविधगदमये वातरीगा-
र्दितेषु व्याकुल्ये पङ्गुभूते सविषमवधिरे भिक्षिणे
पदगदे च । धन्वके सन्धश्छे प्रचलितपवने गात्र-
कम्पे कपाख्यां शीबामङ्गुपतन्त्रे लयकधिरभवे सू-
त्रकञ्चे च वल्ली ।” राज.२५. । सर्वदा शिरसैल-
दानगुणाः—शिरःशूलखालिल्यपालित्यहरं केश-
दार्ढ्यकरं केशव्यापतनदीर्घतासान्द्रताकरम्, इ-
न्द्रियप्रसादकं वक्रियुद्धिकरञ्चेति । सदाकर्णपूरण-
गुणाः—मन्याहनुसंयहीनैः श्रुतिबाधिर्यकर्णवात-
जरीगाजनकञ्च । “सौवर्चलेशुदीपीलु शिशपासार-
सम्भवं । सरलागुरुदेवादिपादपैः सम्भवन् यत् ।
तुम्बुकृत्यं करञ्जोत्थं ज्योतिष्मत्युद्भवं तथा । अश्व-
कुष्ठक्षमिन्नेष्यकमेदोऽनिलपापहम् । कारुसारिष्टके
तिक्ते नात्युषे च विनिर्दिशेत् । कषायं मधुरं ति-
क्तं सारणं व्रणशीघ्रनं । अश्वातिमुक्तकालोडना-
रिकैरमधूकजम् । त्रपुषेर्वारकुष्माण्डश्लेष्मान्तकपि-
लुद्भवं । वातपित्तद्वदशोन्नं श्लेष्मलं गुरु श्रीतलं ।
पित्तश्लेष्मप्रशमनं श्रीपर्णीकं युकौद्भवम् ।” अत्रि.
१४७. ।

तैलकम् । क्ली । अल्पपरिमाणतैले ।

तैलकन्दः । पुं । खनामख्यातमहाकन्दशके ।
तैलकन्द इति भाषा । मं कं सूजमुद्विगच्छे ।
गुणाः—कटुरुषः वातापघ्नारुणः विषघ्नः लौह-
द्रावी शीफलः रसबन्धकारी च । तज्जलणं यथा—
“अभारिपचसङ्काशः तिलविन्दुसमन्वितः । सौह-

ध्यायस्मृतिस्त्रिलोकन्दोऽतिविश्रुतः ॥ रा.नि.
-व.७। [व.१६।

तैलकल्काजः । पुं । तैलकिष्टे । शं । रा.नि.

तैलकिष्टम् । स्त्री । पिष्ट्याके । शं । गुणैः—
कटुकं गीर्णं कफवातप्रमेहघ्नं । रा.नि. व.१६।

तैलचो(चौ)रिका । स्त्री । तैलपायिकायां ।
श.र.।

तैलद्रोणी । स्त्री । तैलमानपात्रे । तेलनत्र
द्रोणी । तैलपूर्णकाष्ठपात्रे । आकष्टमन्त्रनाथं तै-
लपूर्णकाष्ठादिपात्रे । तेलनत्र द्रुनी । तत्र स्थि-
तिगुणाः—वातव्याकुलरोगपङ्कवाधिव्यमिस्त्रिनग-
द्वन्द्वलङ्घनस्वपृष्ठप्रचलितपवनगात्रकम्पयौवाभङ्गा-
पतन्यकलयरुधिरजसूत्रकृच्छ्रसिलीरोगेषु प्रशस्ता ।
राज.।

तैलधान्यम् । स्त्री । तिलादिबीजवर्गे । यथा
—तिलातसी च तोरी च विविधपापि सर्षपः ।
विधा राजी खाद्यसद्य बीजं कौमुभसम्भवम् । ए-
तानि तैलधान्यानि पठितानि च पूर्व्ववत् ॥ अर्कः।

तैलनिर्यासः । पुं । गन्धराजि । रा.नि. व.१२।

तैलनी । स्त्री । तिलकिष्टे । वै.निघ.।

तैलपञ्चकम् । स्त्री । द्रव्यपञ्चकसिद्धतैले । य-
था—“तैलं प्रसन्नागौमुवमारणालं यवायजः । गु-
ल्मजाठरमानहृषीतमेकत्र साधयेत् ॥” च.।

तैलपर्णः (कः) । पुं, स्त्री । यन्त्रिपर्णवत् ।
तेजोटा । भा. । चन्दनवत् । वै.निघ.।

तैलपर्णिकम् । स्त्री । तैलचन्दने । तनु शीत-
लं धवलं तिलपर्णतद्वजातच । भ. । हरिचन्दने ।
भ.म.।

तैलपर्णी । स्त्री । लवणखोद्याम्, देवदाहनि-
ध्यासि । प.सु. । रक्तचन्दने । चन्दने । शिलारसे ।
भे.। [प्रा.क.। रा.नि. व.१६।

तैलपा । स्त्री । पेषके । तैलपायिनि । तेलना-

तैलपाकः । पुं । तैलसाधने । तेलन पाक
कत्रा । See सेहपाकविधिः।

तैलपातनम् । स्त्री । सर्वबीजातैलजिःसारखे ।
यथा—“सपक्वतालपत्राणां रसमादाय भावयेत् ।
सनलबीजपूर्णं यदुक्तानुक्तं पृथक् पृथक् । आतपे

सुखते तैलं साध्यासाध्यं न संशयः ॥” र.चि.७७।

तैलपायिका । स्त्री । तैलपायायाम् । तेलना-
प्रा.क.। आर.प्रा.ना.। च.म.।

तैलपिष्टः । पुं । चरस्थितिलकवत् । वै.निघ.

तैलपिपीलिका । स्त्री । तैलपायिपिपीलि-
कामिदे । रा.नि. व.११।

तैलपोतः । पुं । तैलपिची । च.द.।

तैलफलः । पुं । इक्षुदीवत् । रा.नि. व.२। वि-
भीतकवत् । रा.नि. व.११। तिलकवत् । वै.निघ.

तैलभाविनी । स्त्री । जातौपुष्यवत् । रा.नि.
व.१०। [श.मा.।

तैलमाली । स्त्री । वर्ष्माम् । भृ.ते.रा.ति ।

तैलमूर्च्छा । स्त्री । तैलस्य मूर्च्छनायां । तेलन
मूर्च्छा कत्रा । यथा—“तैलं कृत्वा कटाक्षे हृदयर-

विमले मन्दमन्दानलैस्तत् तैलं निष्पन्नभावं गतमि-
ह हि यदा शैत्ययुक्तं तदेव । मज्जिष्ठाराचिलोम्रेज-
लधरनलिकैः सामलैः सारपथैः, सूचीपुष्पादिनीरै-
रुपहितमधितैर्गन्धयोगं जहाति ॥ तथा—तैलस्ये-
न्दुकलांशिको विकसिकाभागस्तु मूर्च्छाविधौ ये
चान्ये चिकलापयोदरजनौङ्गीवेरलोधान्विताः । सू-
चीपुष्पवटावरीहमलिकासस्याश्च पादांशिका दुर्ग-
न्धं विनिहन्ति तैलमरुतं सौरभ्यमाकुर्वन्ते ॥”
भैष. । मूर्च्छाद्रव्यमानं यथा—मज्जिष्ठा ५ तो.
अन्येषाश्च मात्रा मज्जिष्ठाचतुर्धाशा इति ।

तैलबीजः । पुं । भस्मातकवत् । रा.नि. व.११।

तैलसाधनम् । स्त्री । कजूरिकायां । वै.नि-
घ. । काकोल्यां । कौकुला । श.च.।

तैलस्फटिकः । पुं । टणमणी । इ.व.।

तैलस्यन्दा । स्त्री । भूमिकुप्ताखे । काकोल्यां ।
चेतापराजितायाम् । वै.निघ.। [व.१२।

तैलाग(गु)र । स्त्री । दाहागुरणि । रा.नि.

तैलाङ्गः । पुं । वज्रलवत् । प.सु.।

तैलाटी । टणपट्टपदे । भरटायां । द्रोणमूत्रा ।
इ.व.। [प्रा.ना.। कटा.।

तैलाश्लुका । स्त्री । तैलपिपीलिकायां । आर्ध-
तैलिनी । स्त्री । तैलपायिकायाम् । रा.नि. व.
१६। दशावध्याम् । श.मा.।

तैलियाला । स्त्री । तैलिकपये । पानिपत्र ।
२. च ।

तैलोनम् । स्त्री । तिलचने । रा. नि. व. २ ।

तैलु(ख)कः । पुं । लीमे । च. द. पाण्डु. चि. ।
वा. चि. १५. ।

तैलवपूगम् । स्त्री । पूगकविशेषे । तैलवत्
इति भाषा । रा. नि. व. ११ । See चकीटः ।

तैधः । पुं । पीयमासे । चम. ।

तोकः । पुं । बालके । तिका. ।

तोककः । पुं । चापचिषि । नीलकण्ठे । वै.
निघ. । चातकपचिषि । च. म. ।

तोकः (कः) । पुं । चपकयवे । हरितनि-
हकचद्वये । छदे । "तीक्ष्णवत्सहरितः ततः
स्त्वयश्च कीर्तितः ।" सोऽतियवाहीनगुणः । भा.
सू. १ भ. वा. व. । पल्लवायशुरे । आगवतम् ।

तोडिमखः । पुं । सख्यविशेषे । ठाकुरे मा-
छ । वै. निघ. ।

तोदः (नम्) । पुं, स्त्री । सूचीव्यवनेवेव श्लि-
मेव वा व्यथायाम् । र. सा. । भा. म. १ भ. आगमुण्व. ।
तीव्रवेदनायाम् । पुं । वायी । वै. निघ. ।

तोदनः । पुं । फलशकविशेषे । तटफलं कषायं
इत्थं वातकप्रश्च । सु. सू. ४६ च. । चक्षोर्णं लघु सं-
याहि क्षिप्रं पिपात्रिकरश्च । च. सू. २७ च. ।

तोदपर्णी । स्त्री । तीयपर्णाम् । शाना । कु-
बावमिदे । सु. सू. ४६ च. ।

तोमरधरः । पुं । चप्री । वै. निघ. ।

तोमरिका । स्त्री । लीराइवतिकायां । श. द. ।

तोयम् । स्त्री । जले । रा. नि. व. १४ । बालके ।
वाना । वै. निघ. ।

तोयकामः । पुं । जलवेतसे । मद. म. १ ।

तोयकुम्भा । श्रेवाले । वै. निघ. ।

तोयगर्भः । पुं । नारिकेलहवे । वै. निघ. ।

तोयजः । पुं । उग्ररी । खामण्डके । वै. निघ. ।

तोयडिम्भः । पुं । वनीपले । डारा. ।

तोयद्रुः । पुं । लकीरे । नागरमुखायाम् । वै.
निघ. । सिने । स्त्री । हते । मे. ।

तोयधरः । पुं । मुलायो । नागरमुखायाम् ।
सुनिषकप्राप्ते । सिने । मे. ।

तायधिप्रियम् । स्त्री । लवके । श. च. ।

तोयपर्णी । स्त्री । तृषधान्यविशेषे । गुणाः
क्षामाकवत् । च. सू. २७ च. । वारिपर्णी । शाना ।

तोयपाषाणजमलम् । स्त्री । खपरि । थ-
पत्र । वै. निघ. । [नि. व. ४ ।

तोयपिप्पली । स्त्री । कष्टे । कौण्ड. । र. म. ।

तोयपुष्पी । स्त्री । पाटलहवे । श. मा. ।

तोयप्रष्टा । स्त्री । पाटलहवे । वै. निघ. ।

तोयप्रसादन(फल)म् । स्त्री । कतकफले
निर्माणम् । र. मा. । [कूड. । रा. नि. व. ७०]

तोयफला । स्त्री । बालकर्मटिकायाम् । कौ-

तोयमञ्जरी । स्त्री । जलापामार्गे । वै. निघ. ।

तोयमलम् । स्त्री । समुद्रफले । वै. निघ. ।

तोयवती । स्त्री । अघृतवत्ताम् । वै. निघ. ।

तोयवत्तिका (स्त्री) । स्त्री । अघृतसर्वा-
तायाम् । चित्रकूटे रुदन्तीति स्यातायाम् । अमु-
तवल्ली मृता । कारवेक्षके । उच्छ्र. । रा. नि. व. १ ।
महादुग्धायाम् । रा. नि. व. २२ ।

तोयवृत्तिः । पुं । जलापामार्गे । वै. निघ. ।

तोयवृत्तः । पुं । श्रेवाले । वै. निघ. ।

तोयशाला । स्त्री । वारिशालायाम् ।

तोयशुक्तिका । स्त्री । जलशुक्ती । जल छा-
टेहे । रा. नि. व. १६ ।

तोयशूकः । श्रेवाले । वै. निघ. ।

तोयसर्पिका । स्त्री । मेक्याम् । वै. निघ. ।

तोयसूचकः । पुं । मखूके । शब्दायकल्पः ।

तोयस्त्रावः । पुं । अजस्र नेत्रवो जलस्त्राव-
के । "अजस्रं पक्ष्मां व्यमुः स्त्राव्यं चरति अजस्रः ।
तोयस्त्रावौति तं विद्यात्रिकारं मावतामकाम् ।"
ज. द. १० च. । जलस्त्रावे ।

तोयाधिवासिनी । स्त्री । पाटलहवे । प. सु. ।

तोयापामार्गः । पुं । जलापामार्गे । वै. निघ. ।

तोयोद्गवा । स्त्री । जलापामार्गे । वै. निघ. ।

तीक्ष्णम् । ली । शीवायाम् । अरा ।

तोतः (कः) । पुं, ली । टङ्गपरिमाणि ।

७० । चशीतिरत्तिकमानि । ८६ रत्तिकमानि ।

प.म. । शाण्डयमानि । अ.मा. ।

तोचम् । ली । कर्णमले । चिका ।

तीतिकः । पुं, ली । यत्ती । विशूक । प.सु. ।

सुतायाम् । रा.नि.व.१२ ।

तीषारम् । ली । तुषारंजले । रा.नि.व.१४ ।

चपुकर्कटी । ली । कर्कटिकाभेदे, चपुष्याम् ।

अ.भा. । रा.नि.व.७ । [रा.मा. ।

चपुटी । स्त्री । सूक्ष्मायाम् । छोटो एगोट ।

चपुलम् । ली । बङ्गे । रङ्गे । भ.दि. ।

चपुष(स)म् । ली । कर्कश्याम् । कंकड़ ।

प.सु. । कण्ठचिह्नि । कान् ठेउड़ी । रा.मा. ।

बङ्गे । रा.नि.व.१२ । चपुषीफले । अ.भा. । भा. ।

चपुषतैलम् । ली । चपुषकीजीवतैले । अ.भा. ।

वीक्ष्यते । गुणाः—वातपित्तहरं क्लेशं श्ले-

ष्मलं शुष्कं शीतलम् । वा.टी.विमा. । मधुरं शुष्कं

शीतलं क्लेशं कफपित्तघ्नं कानिजनकम् । रा.नि.

व.१५ ।

चपुषा (घी, (सा,सी) । स्त्री । (Cucu-

mis sativus. Syn. C. Hardwickii.)

The cucumber. खानामस्थानफलप्रकारविशे-

षः । अ.भा. ग्राह. । हिं खीरे, लघुखीरा, बाखन-

खीरा । अं तीक्ष्णकर्कटी । कं तसेयकाधि । तं

हीनकरम् । उत्त. लघुचरि काकुड़ । ता. म-

धिवेदिक कोरुषे । फलगुणाः—दृक् मधुरं शी-

तलं शुष्कं अमपित्तविदाहवानिघ्नं बहुभूषकरम् ।

रा.नि.व.७ । “चपुषं लघुं नीलम् बलवद्वृद्धमदा-

हृदत् । खादुं पित्तपहं शीतं रक्तपित्तहरं पेरम् ।

अलायु कफज्वीर्यमलं वातकफापहम् । तत्प-

लमकमुष्णं स्वापित्तलं कफवातघ्नम् । तबीजं सू-

षलं शीतं दृक् पित्तालक्षजित् ॥” भा.बाधव. ।

कण्ठचिह्नि । कान् ठेउड़ी । रा.मा. । मधु-

बाध्याम् । रा.नि.व.१ । कर्कटिकायाम् । छि.च. ।

चपुसिनी । कर्कटिकायां । वे.निच. ।

चपुम् । ली । बङ्गे । भा.म.अ.म.चर्यो.चि.सु.सु.

१८५.चपुदिः । शीवके । रा.नि.व.१३ । मी. ।

प.सु. । पुं । चपुषलतायां । अ.भा. ग्राह. ।

चप्यादिः । पुं । रक्षादिमन्त्रातुषु । चपुषीव-

तामरगतकृष्णलीहसुवर्णलीहमलानि । गुणाः—

गरुडनिघ्नः । हृणाविषहृद्नीगपाकुनिघ्नश्च । सु.सु.

१८५. ।

चयी । स्त्री । सीमराज्यां । अ.च. ।

चयोदमाङ्गगुग्गुलुः । पुं । वातव्याधी । आ-

ह(भा)वा इति ख्यातं वणिग्द्रव्यं (अभावे सुखा

लघुनं विस्फलेन वा) अश्वगन्धा हृत्वी (हृत्प्रकण)

गुहूची (गुहू) शलाघरी शीतुरवीजं बीजताङ्क-

कवीजं राक्षा गुलफा शटी यमानी गुण्टी एवां

प्र. चूर्णं १ प. गुह्यगुग्गुलुः १२ प. हतं ६ प. ।

रस.र. । सा.की. । “आह्वय लघुने प्रीतिः आह्वी

विस्फले तथा ।” विच. ।

चसरैरुः । पुं । विश्वरमाख्याकमानाश्रयानि ।

स जालानरगतविकिरणेषु दृश्यते । “चसरैरुलु

विश्रयः विशता परमाधभिः ।” प.प्र.१२६. ।

चाथम् । ली । चायमाषालतायाम् । मी. ।

चाथा (थी) । स्त्री । चायमाषालतायां । व-

ला गता वा डूम्बर । रा.नि.व.५ । मी. ।

चायन्ती । स्त्री । चायमाषायां । वला डूम्बर ।

वन भा.गिरि. । रा.नि.व.५ । भैव.कुष्ठचि.महा-

भङ्गातकगुले । सि.यो.सुल्पाद्यहते । “चायन्ती तु

वरा तिका सरा पित्तकफापहा । ज्वरहृद्नीगुण्य-

शोभनशूलविषघ्नम् ॥” भा. । च.द.समा.अ-

चि. । सि.यो.च.द.यका.चि.जीवन्त्याद्यहते । वात.

ज्व.द्रावादिः । च.द.ज्व.चि.पित्त्याद्यहते ।

ज्वररक्तके । मीहदीति लोके । वे.निच.चर्यो.चि.

जलाद्यहते । च.द.शूलचि. ।

चायमाषा (पिका) । स्त्री । हिमवत्प्रसि-

द्धखानामस्थानमहाधुपे । वला डूम्बर, वला गता,

वहला, वन भा.गिरि. । हिं चायमाषा । गुणाः—

शीतमधुरा शुष्कज्वरकफरक्तघ्नी । “अमलवाध-

यविषहृदिनी च । रा.नि.व.५ ।

चायमाषादिः । पुं । पित्तज्वरविषहृत्कफा-

यमेदे । च.द.ज्व.चि. । “चायमाषा च मधुर्ल

वासदष्टः । पुं । कुकुरदष्टरीगमेदि । यथा—

“कोऽङ्गस्त्रस्येददोऽपि शब्दसंस्मर्येदर्थैः । अक्ष-
सन्धासनामानं दष्टं तमपि वर्जयेत् ॥” वा.उ.१८

च. । [श.भा. ।

भिंशत्यत्रम् । स्त्री । कुसुदपुष्पे । नानि फूल ।

चिकम् । स्त्री । विफलायां । चिकटुनि । चिम

दि । (सुखबीजः) । कटिप्रालम्भाय । रा.नि.व.१८

“चिकककधुः पृष्ठवंशास्थीयः सन्धिसन्निकं स-
तम् ।” पुं । गीचुरके । शङ्काटके । वै.निघ. ।

चिकप्रहः नं पुं । वातरीगमेदि । चिकटवपन ।

च.मृ.२०५. । [सा.नि. ।

चिकप्राही । चि । वेदनया चिकव्यापिणि ।

चिकटः । पुं । शङ्काटके । गीचुरके । श.र. ।

चिकटु । स्त्री । शृण्वीपिपुलिमरिचेषु । तं श-

ष्ठि पिपुलि मिरियालु । गुणाः—दोषघ्नं शफ-

कासघ्नं चर्षरीगगुल्मरोहकफस्थैष्यमेदः क्षीपदपीन-
सादिकं हन्ति । भा. ।

चिकटुगुडिका । स्त्री । प्रसेदपिडकायाम् ।

चिकटु विफला गुरगुलु प्रत्येकं समभागः । गीचु-

रकाधेन मर्षा ।

चिकट्टादिमर्त्तिः । स्त्री । नेत्ररोगाधिकारि

वर्त्तिः । “चीणि कटूनि करञ्जफलानि च रजनी

सह सैन्धवश्च । विषतरोर्वरुणश्च स्रूलं वारिचरं

चर्ममं प्रदन्ति ॥” वारिचरः शङ्कनाभिः । र.स.र. ।

चिकण्ट(क)म् । स्त्री । कण्टकारी दुरालभा

गीचुरकश्चेति क्षुपवधे । सि.सो.सन्निपातज्वरे । व-

ष्टरीगणिकारीदुरालम्भसु । रा.नि.व.२२ । गुणाः—

“चिकण्टकानां क्षाफः स्वाल्पतज्वरविनाशनः ।

नेत्ररोगं वमिष्वैव मलकक्ष रुजं तथा ॥” वै.

निघ. । पुं । मन्त्रविशेषे । टी.१२ता.मा.७. गीगव

गुह । चिकी. । गुणाः—पित्तघ्नः कफघ्नः रुजः

क्षुण्णः क्षीपनश्च । राज.१५. । गीचुरके । र.मा. ।

च.द.व्य.नि.यक्ष.भि.नागबलाघते । शङ्काटके ।

गुडयाम् । कण्टकायाम् । गुडयाम् । वै.निघ. ।

चुनोदधे । ठेकूँटो । मृ. ३. च. । कण्ठ-

कातीयकौटिमिशेषे । सु.कल्पा.८५. ।

चिकण्टका । स्त्री । चिकतायां । ठेकूँडी ।

मा.द.११५. ।

चिकण्टकादिष्टतम् । स्त्री । सूचकश्चादि-

कारि षतम् । गीचुरः एरुक्षमूलं कुममूलं काश-

मूलं शरमूलं इलुमूलं उलुपमूलं शतमूलौ कर्क-

टिवीजं एषां प्र. स्वरसः ४ श. । स्वरसाभावे गी-

चुरैररुक्षमूलकृमादिपञ्चमूलं प्र. १४ प. ५ तो. १

मा. ७ र. । कर्क ४४ श. श्रे. ११ श. । शतमू-

लोरसः कर्कटीरसः इक्षुरसः प्र. ११ प. २ तो.

५ मा. १ र. । हृतं ४ श. । पाके सिद्धे मध्वेपः पु-

रातनगुडः । सा.कौ. । चिकण्टकादीनां मिलित्वा

४४ प. चरि ४४ श. श्रे. ११ श. शतावध्यादीनां

रसः मिलितः ५ श. । रस.र. । भा. । गव्यघृतं

४ श. गीचुरादीनां प्र. २ श. क्षायाधेनलं प्र. १६

श. श्रे. ४ श. । शतावरीलुक्कभाष्कानां स्वरसः प्र.

४ श. । प्रमेपः शर्करा २ श. । भैव. । निघ. ।

चिकण्टाख्यः (कः) । पुं । शङ्काटके । वै.

चिकत्रयम् । स्त्री । समचिकटुचिकलाचिमदि ।

चिकत्रयादिलौहम् । स्त्री । पाचुरीमे हि-

तम् । शोधितमखुरं १ प. गव्यघृतं १ प. शर्करा

१ प. मधु १ प. कान्तलौहं १ तो. चिकटु चिक-

ला सुप्तं चिककमूलं विडङ्ग एषां प्र. १ तो. एषां

काथनं लौहपात्रे तावपात्रे वा सप्त भावयित्वा

ततः घृतेन च सप्त भावयित्वा रौद्रे शिशिरे च

स्थायम् । सा.कौ. ।

चिकर्ष(र्षिक)म् । स्त्री । नागरातिविषाघ-

सासु । ठुंटे, आठहेठ, मूठा । “नागरातिवि-

षासुता चयमेतच्चिकर्षिकम् ॥” रा.नि.व.२१. ।

चिकशूलम् । स्त्री । वातव्याधिमेदि । रुटि-

प्रा.८५ मूल. लक्षणे—“स्निग्धकक्षाः पृष्ठवंशा-

स्थीयः सन्धिसन्निकं क्षूतं । तत्र वातेन या योऽयं

चिकशूलं तदुच्यते ॥ कारवेष्टालुकास्त्रे चिकण-

सौ प्रयुजतः । खट्वाधकात्कीर्याणि धारयिष्यत

नरः ॥” भा.स.२४. ।

चिकसन्धिः । पुं । स्निग्धकक्षपृष्ठवंशास्त्रि-

सन्ध्यानि । च.भा.७५. । [७५. ।

चिकसम्यस्थि । स्त्री । चिकास्थिनि । च.भा.

चिकूट(लवण)म् । स्त्री । सासुदलः च । क-

तकठ लवणं । प.सु. र.मा. । द्रोणीकवधे । र.

नि.व.६. ।

त्रिकूटाक्षयम् । स्त्री । काचलवर्ण । वै. निघ. ।

त्रिकूर्चकम् । स्त्री । त्रयविज्ञावधार्यम् षडङ्ग-
लक्ष्यविशेष । सु. सु. ८८. । "अङ्गुल्यानि तथालेख-
मलङ्कार्यं त्रिकूर्चकं । फलेरन्तर्मुखाकारैरङ्गुलैर-
न्वितं त्रिभिः । एकैकस्य फलस्यैवामनरं त्रीद्विस-
म्भितं । इत्थं पञ्चाङ्गुल्यामलङ्कार्यं रुचकभूषितं ॥"
सु. टी. ७. । [विधारदण्ये । वै. निघ. ।

त्रिकोणम् । स्त्री । योनी । शङ्काटक । पुं ।

त्रिकोणकः । पुं । गुणदण्ये । रा. नि. व. ८ ।

त्रिकोणफलम् । स्त्री । शङ्काटके । पाणिफ-
ले । भा. पुं । विधारदण्ये । वै. निघ. ।

त्रिकोणा । स्त्री । योनी । शङ्काटकदण्ये । वै.
निघ. । [पुं । अ. च. ।

त्रिखम् । स्त्री । कर्कटिकायाम् । वै. निघ. । च-

त्रिगन्ध(क)म् । स्त्री । त्रिगोलापत्रेषु । वै. निघ.
२ भ. यष्ट. चि. दाडिमाष्टके । [रिकायां । मी. ।

त्रिगर्ता । स्त्री । सुतायाम् । वै. निघ. । वृषं-

त्रिगुणम् । स्त्री । सत्त्वरजस्तमः सु-

त्रिगुणाख्यरसः । पुं । वातव्याधी रसः । ग-
न्धकः १ भ. पारदः ८ भ. (मतान्तरे गन्धकः १
भ. पारदः २ भ.) मृद्वग्निना पक्वावतार्यं सख्यं
च तेन समभागं हरीतकीचूर्णं मिश्रयेत् । रस.
स्त्री । अन्यः शूलै—टङ्गणं (जोशिंगीरं शंखे)
मृगशङ्खलक्षणं गन्धकरससिन्दूरं समभागं आर्द्रकरसे-
न पिष्टा रुद्धा गजपट्टे पथेत् । मात्रा १ मा. अतु-
मंशु । र. सा. सं. ।

त्रिजटा । स्त्री । विलम्बये । तन्त्रम् ।

त्रिजात(क)म् । स्त्री । मिलिततुल्यत्वगोलाप-
त्रेषु । मारुतिनि, एलाय, तेजपत्रज मगडांग ।
रा. नि. व. २२ । तै. दक्षिणीचक, एलकुलु, आकुष-
नीक । "लगेलापत्रकैलुलैस्त्रिगुणानि त्रिजातकम् ।
भागैश्चरसंयुक्तं चातुर्जातकमुच्यते ॥" य. म. २. २४. ।
श्रुताः— "तद्वयं रोचनं रुचं वीचीषं मुखगन्ध-
त् । लघु पिमापिहृदयं लफवावविषापहम् ॥"
भा. ।

त्रिणम् । स्त्री । दण्ये । श. र. । [रीरी. चि. ।

त्रितयम् । स्त्री । सविपाते । भा. म. ४ भ. वि-

त्रिदशा । स्त्री । गोधापदीलतायाम् । [गो-
त्रानिशा मता । क. सु. । रत्नसंज्ञासुकायाम् ।
वै. निघ. । यष्टिमधुनि । ज. द. १२७. । [च. ।

त्रिद(दा)लिका । स्त्री । चर्मकपायाम् । मू.

त्रिदशगोपः । पुं । इन्द्रगोपकौटि । वै. निघ. ।

त्रिदशदाह । स्त्री । देवदारुकाष्ठे । चि. क. कं.
स्त्रीरी. चि. । [व. १० ।

त्रिदशमञ्जरी । स्त्री । तुलसीदण्ये । रा. नि.

त्रिदशवरभोज्यम् । स्त्री । भुञ्जते । चि. क.
क. केशररसे ।

त्रिदशसर्षपः । पुं । देवसर्षपदण्ये । वै. निघ. ।

त्रिदशाहारः । पुं । चञ्जते । हला. ।

त्रिदिवा । स्त्री । एलायां । गङ्गायां । वै. निघ. ।

त्रिदिवोद्भवा । स्त्री । खल्लूलायाम् । वड ए-
लाय । रा. नि. व. ६ ।

त्रिदिवोद्भूता । स्त्री । सूक्ष्मायाम् । वै. निघ. ।

त्रिदीप्यम् । स्त्री । यमानीवये, यमानी खो-
रामानी अन्नमीदा च । वै. निघ. २ भ. यष्टः । चि. म-
ल्लकव्याम् ।

त्रिदोषजः । त्रि । त्रिदोषजनिते ।

त्रिदोषदावानलकालमेघः । पुं । सन्नि-
पातञ्जरे रसः । हरितालपटितवर्णं मगःशिलाप-
टितशीघ्रं शीघ्रपटितखर्चरीयतासाधि प्रत्येकं पु-
नः द्विहुलपटितानि कृत्वा प्र. समभागी बाधः
एतत्समपितुल्यः पारदः गन्धकः तुल्यकश्च त्रिगुणः
(मतान्तरे लक्षद्वयाकां प्र. एकैको भागः, गन्धक-
तुल्ययोः द्वौ भागौ) एकत्र निष्कुरसेन सख्यं
गोक्षकश्च कृत्वा यथाविधि पुटित् । अथ तत्र तुल्य-
भागं पुनः गन्धकं दत्त्वा चिचकरसेन मर्दयेत् ।
तदनु वीक्ष्यमाणं विषं सख्यम् पुनः तद्वद्विषं
कृत्वा पथेत् । अथ रोहितमस्यपिसेन भावयित्वा
रक्तद्वयमिता वटी कार्या ।

त्रिदोषदावानलरसः । पुं । ज्वराधिकारे
रसः । अक्षसूत्रिरसः यदि तावदापाने कञ्जीरादि-
रसेः पुनरपि भावितः स्यात् तदा त्रिदोषदावानल-
लो भवति । मेघ. । [विशेषः । वै. निघ. ।

त्रिदोषरोहिणी । स्त्री । वैदोषिकगन्धके

निदीपसमम् । क्ली० समदीपवये । रा.नि. व.२२ ।

निदीपसम्भवः । पुं० सन्निपाते । वै.निघ. ।

निदीपहारी (रसः) । पुं० ज्वराधिकारी रसः । “बलिशिखातालतालतुल्योदधिसेलटङ्गनिकुञ्जमाद्यताल्यं । दलितं मङ्गिपतितस्त्रिधा स्याद्दुधिरगतः शिरसि निदीपहारी ॥” र.चि.६७. ।

निधातुः । पुं० गणपती । त्रिका. । क्ली० धातुवये ।

निधारकः । पुं० सुहृदिदे । त्रैकौटि० मनसा । गुणाः—सुहृदिसमी विशेधात् रमसिद्धिकरः । गुण्यत्वये । रा.नि.व.८ ।

निधारकाण्डवल्ली । स्त्री । निधारकारवेष्ट्याम् । त्रैकौटि० उच्छ्वे । वै.निघ. ।

निधारसुहृद्दी । स्त्री । निधारसुहृद्वये । त्रैकौटि० निष् । रा.नि.व.८ ।

त्रिनेत्ररसः । पुं० पित्तकासे रसः । ताम्रभक्ष्य भक्ष्यमा त्रीणालीङ्गभक्ष्य समभागम् । कासमर्द-तालाकवेतसरसे दिनेकं मर्दयित्वा द्विगुणा वटी काव्या । रस.र. । अपरः परिणामश्ले—टङ्गणं (दोशोगात्र थरे) स्रग्मश्लं स्वर्णं रससिन्दूरम् एषां प्र. समभागं दिवा चार्द्रकरसेन पिष्टा गज पुटेन पचेत् । घृतमधुभ्यां सेव्यम् । रस.र. । अन्यः शोधे—पारदः गन्धकः श्वेटटङ्गणं ताम्रं लौहम् एषां प्र. समभागं चार्द्रकरसेन मर्दयित्वा लघु पुटे पचेत् । अनुपानं—एरुवरसः अपामार्गरसः । अन्यः षष्ठाधिकारि—पारदगन्धकतामाषि समभागानि निर्गुच्छीरसे दिनेकं मर्दयित्वा शष्पीकृत्य सूषामध्यगतं दालुकान्येन प्रहरत्रयं पचेत् । पर्यस्त्रेण सेव्यः । र.चि.६७. । अपरः सन्निपा-ताज्वरे—पारदगन्धकतामाषि समभागानि द्रव्य-चतुष्टयैः गन्धदुग्धैः शिथुरसेन दिने सप्तम्यं बी-लकं जीला खरातये शष्पीकृत्य च अन्यसूषागतं दालुकान्येन प्रहरत्रयं पचेत् । र.चि.६७. । अन्यः सन्निपातज्वरे—रसः १ भ. गन्धकः १ भ. ता-म्रं चतुर्धा स्रग्मचतुष्टयेन गन्धदुग्धेन निर्गुच्छीरसेन शिथुरसेन च खरातये दिनेकं मर्दयित्वा शोधये-त् ॥ भा. । अपरः ज्वरस्थे—चारितस्त्र्यं नात्रिकं

द्विजम् लौहं पारदः चर्तु गन्धकः ताम्रं चर्तु-सुदमेनः मिरसितिका स्वर्णं शोधं चिचकृत्स्नं चि-कृत् चिकटु चिकला शिथुरीजम् भजसोदा (शङ्ख-नी) यमानौ पिप्पलीमूलं भागी (वामनशक्ति) क-शुनं लीरककृष्णजीरके एषां प्र. समभागः चार्द्र-करसेन मर्दः । रस.र. । अपरः सूक्ष्मं रसग-न्धकवर्णानां प्र. समभागः । दृव्यायटिसधुमीश्वरे-शालाहिरसेभावयित्वा शूषरयने पक्वा च पुनश्च-भावयेत् । सा. २२. । र.सा.सं. ।

त्रिनेत्रा (त्री) । स्त्री । वाराहीनाममहाकन्द-शक्ते । रा.नि.व.७ ।

त्रिपटुः । क्ली० विद्वत्स्वकावचमयेषु । वै.निघ. ।

त्रिपत्रः । पुं० चण्डालकन्दभेदे । रा.नि.व.७ ।
विदलविलहये । रा.नि.व.११ । क्ली० विदलवि-लपये ।

त्रिपत्रकः । पुं० पलाशवृक्षे । इ.च. ।

त्रिपदा । स्त्री । हंसपदीलतायाम् । रा.नि.व. ५ । रक्तलज्जालुकायाम् । वै.निघ. ।

त्रिपदी । स्त्री । हंसपदीलतायाम् । त्रैकौटि० गोशानिशा लता । प.सु. । रा.नि.व.५ ।

त्रिपर्णः । पुं० पलाशवृक्षे । रा.नि.व.१० ।

त्रिपर्णा । स्त्री । वनकापांस्याम् । वन कापां-ना । इन्द्रिपर्णा । त्रैकौटि० रा.मा. । वनगन्धे-याम् । वै.निघ. । तिलपर्णिकाकन्दे । रा.नि.व.७. । शालपर्ण्याम् । भा.स.ख.१भ. ।

त्रिपर्णिका । स्त्री । यासन्तुपे । इन्द्राण्ड । रा.नि.व.४ । खनामस्थ्यातकन्दशक्तिविशेषे । ति-लपर्णी मूरेद्रल इति कीदृशदेशे अनूपदेशे च अ-सिद्धा । तिलकन्द । तल्लवणं यथा—“अत्रापि-चसङ्गायः तिलविन्दुसमन्वितः । सखिन्ध्याधस्त्य-मिस्थः तिलकन्दोऽतिविद्यतः ॥” गुणाः—सधुरा शीता त्रासकांसघ्नी पित्तशमनी विषघ्नी त्रिपर्णी च । रा.नि.व.७ । तत्प्राकगुणाः—शार्कं शुद्धं च हलच प्राये विट्थ्य कीर्यति । सधुरं शीतवीर्येण पुरीषस्य च भेदनम् ॥ च.सू.१०७. ।

त्रिपर्णी । स्त्री । शालपर्ण्याम् । भा. । वनको-पांस्याम् । प.सु. । “त्रिपर्णी कलसीवल्लीः ।” सू-त्र्याश्रयम् । रा.नि.व.१ । पारप्लग्निकावल्गुः । वै.

वाससु १ म. वारि १६ म. शि. ४ म. अतः
लीरसः ४ म. हागदुध ४ म. गुडवीरसः ४ म.
अभावे जायः आमलकीरसः ४ म. कल्कार्थ —
पिपली शर्करा द्राक्षा हरिमकी आमलकी विभी
तकं नीलोत्पलं यष्टिमधु काकीनी आभारीलक
कण्टिकारी एषां मिश्रिता ग्रारावः (५) (मृग).
मेघ. १ रस र. १ इदं हृत्तु. स्वल्पं यया — हृतं
४ म. जाषार्थ — विफला ५ म. वारि ६४ म.
शि. १६ म. गन्धदुध ४ म. सव्यायां तिलि
नाशार्थं पेयम् । अन्यत् — हृतं ४ म. अतावरीका
यः १६ म. कल्कार्थ — विफला यष्टिमधु १ म.
पाकशेषे मधु प्रत्येपः १ म. अन्यत् योनिरोगे —
हृतं ४ म. कल्कार्थ — विफला क्षिप्रीवर्षं गुड-
ची पुनर्नवा श्लेषाकः हरिद्रा दार्वी रासा अत्र-
गन्धा अतावरी एषां मिलितग्रारावः (५) (मृग).
गन्धदुध १६ म. भा. १ (वड). मूरिप.

त्रिबलिः । स्त्री । अत्रावयवविशेषे । (पेटेर
त्रिबलीकम् । स्त्री । गुदवारे, पाथी । हे.च.
त्रिभङ्गी (गटो) (गुडी) । स्त्री । विहतायां ।
तेउडे । प.सु. "सशर्करा कामलिनां त्रिभङ्गी
हता ।" सि.यो.कास वि. । अ.द.कास वि. ।
स.सू.४४ प. । वि.१७ प. ।

त्रिभण्ड(द्र)म् । स्त्री । मधुने, घृते । चिका ।

त्रिभण्डला । स्त्री । त्रिभण्डालताविशेषे ।

त्रिमदः । पुं । विहङ्गमुसचित्रकेषु । "विहङ्गमु-
सचित्रेषु त्रिमदः ।" प.प.३ ख. चिकाचयलीडे ।

त्रिमदहितयम् । स्त्री । त्रिमदस्त्रिफला चेति
यथे । प्रदीपा.सह.वि.कषादिलीडे ।

त्रिमधु । स्त्री । मधुरपत्रे, मधुपुष्टमकरासु ।
रा.नि.व.२२ । गुष्ठाः — "मधुरचितयक्षाप्रदीपनं
कामिदायकं । विषदीर्घं रक्तपित्तं दृष्ट्यायैव वि-
शामयेत् ॥" वै.निघ. ।

त्रिमज्जभट्टः । पुं । योगतरङ्गिणीकारे । सु. ।

त्रियष्टिः । स्त्री । पण्डिते । प्र.पा.वड. । प.

त्रियामा । स्त्री । हरिद्रायाम् । रा.नि.व.६ ।

त्रिजाला । स्त्री । अत्रावयवविशेषे । उषा. ।

त्रिलवणम् । स्त्री । सीवर्षलसेव्यवधिज्ञानीति
अत्रावयवविशेषे । वि.वी.सात्रिपत्रिकम्. । "मालव

वाद्रवरसं केचित्तिलव्याचिन्तम् ।" च.द.अ.वि.
नखे । रा.नि.व.२२ ।

त्रिलिङ्ग गतिः । स्त्री । विदीपजगाम्यां । भा.
म.भ.सु.री.चि. । "त्रिलिङ्गगतिस्त्रीविरी ।"

त्रिलोहकम् । स्त्री । स्वर्णरजतताम्रेषु । सुव-
र्णं रजतं ताम्रं त्रयमेतन्त्रिलोहकं । रा.नि.व.२२ ।
गुष्ठाः — त्रिलोहस्य गुष्ठाः प्रोक्ताः पञ्चलोहसमा-
गुह्यैः । वै.निघ. । [च.सू.चि.२ प. ।

त्रिवर्गः । पुं । चिकटुनि, चिकलायां, चिमदे
त्रिवर्गहितयम् । स्त्री । चिकलाचिमदे । जि-
फला ३ त्रिमम. रस.र.कषायलीडे ।

त्रिवर्णकम् । स्त्री । गीघरके । चिकलायां ।
चिकटुके मे. । विजातके । सु.सू.४४ प. ।

त्रिवर्णकान् । पुं । शरटे । कौ.कान्ताम् । वै.निघ. ।

त्रिवल्ली । स्त्री । रन्दीवरायां । वै.निघ. ।

त्रिविक्रमरसः । पुं । चक्षुष्यधिकारे रसः ।
ताम्रमधु तुल्येन हागदुधेन पक्ता, हागदुधपक्ता-
ताम्रमधु १ तो. पारदः १ तो. गन्धकः १ तो.
निर्गुण्डी(निर्मिन्ना)रसेन दिनं मर्दयित्वा गीलक-
कुला बालुकायुक्ते दिनेकं पथेत् । शीते छद्मस्य
विगुञ्जा साक्षा दिया । रस.र. ।

त्रिविधायतनम् । स्त्री । इन्द्रियाध्यातियोग-
कर्मातिथयोगकालातिथीरूपेषु रोगाणां त्रिविध-
कारणेषु । च.सू.११ प. । [नि.व.१६ ।

त्रिवीजः । पुं । श्यामाके । श्यामां धनि । रा.

त्रिहतादिगणः । पुं । तदावयवभागहरद्र-
व्यसमूहे । यथा — "त्रिहता श्यामा दन्ती द्रवनी
(हेमू.कान्ति) समला (हामरकया) शङ्खिनी
(चैत वृक्ष) विषाणिका (ककटेशुकी, मेढ्रा-
निडे) गवाक्षी (गोमूक, राधानमना) कज्जल-
नी (विजठाङ्क) सुक (मनगा निङ्ग) सुवर्ण-
चीरी (अवधिविष्मय वा निशानकौटि) चिककः
किचिरी (आगाः) कुशः काशः तिलकः कपि-
तकः (कमलाङ्गुली) पाटला पूगः इदीवज्जाल-
की विभीतकं नीलिनी (नील) अतुरगुलः (गो-
मन्ना) एरण्डः पुतिकाः (ककटेशु) मन्दाहः (के-
कौटि निङ्ग) सप्तच्छदार्कन्तीतिषव्यचेति चषी-
भाकटपाचि ।" सु.व.१२ प. ।

विहृतिका । स्त्री । विहृतायां । रा.नि.व.६ ।

विहृत (ता, हृया) । स्त्री । (Ipomœa turpethum. Syn. Convolvulus turpethum.) Turpeth Root. खनामख्यातख-
तायाम् । (तउडे) । हिं तरवद, निशीत, नक्-
पतर, पिथीरी । मं तिगड । कं तिगडे । तं भा-
खतेगड । ता. शिवदंष्ट्र । वम् फुट्कुरी, निशीथी
र । सा. गुणाः—कटुश्चा कृमिघ्नोदरातिकुह-
कष्टप्रणह्नी विरिचने प्रशसा च । रा.नि.व.६ । च-
क्षुष्यागुणाः—स्वादुः कषाया संदुः रेषनी रूचा क-
टुका पित्तकफापह्ना च । राज्ञः । च.द.चिरञ्च-
चि । कृष्णागुणाः—चेतायाः हीनगुणा विरिचनी
तोत्रा सूक्ष्माद्वाहमदभ्यानि कक्षीत्कारिणी च ।
चेतागुणाः—विरिचनी स्वादुः उष्णा वातला रूचा
पित्तश्चरश्चैषापित्तशोफोदरघ्नी च । मा. । रीचनी
चक्षुष्यं विपक्वमविपक्वं वा मलादि द्रवतां नयेत्
रेचयति च । शार्ङ्ग. । एषा रक्तमूलैव यास्या । सु-
स्व.१८.२६च. । सि.मी.च.द.र.पि.चि. । विहृता-
मोदके ।

विहृत्यत्वम् । स्त्री । वटपत्रे । रस.र. । वज्र-
भ्रंशतके ।

विहृत्यर्णी । स्त्री । हिलमोषिकायां । श.च. ।

विहृतः । पुं । पलाशवृक्षे । वै.निघ. ।

विहृता (स्त्री) । स्त्री । विहृतायां । (तउडे) ।
रा.नि.व.६ ।

विशङ्कुः । पुं । चातकपत्रिणि । त्रिका. । सुम-
न्धमाज्जारे । गङ्गाकूल. वै.निघ. । विङ्गाले । श-
लमे । म. । खद्योते । श.मा. । [निघ. ।

विशतपत्रम् । स्त्री । पुष्करिके । पञ्च. वै.

विशर्करा । स्त्री । शुक्रोष्णमा हिमोष्ण मधुरा
चेति मिलितशर्करायाम् । “शुक्रोष्णमा हिमोष्णमा
मधुरा चेति मिश्रिता, विशर्करा ।” रा.नि.व.२२ ।

विशरूपपत्रः । पुं । विलहवे । रा.नि.व.११ ।

विशिश्वः । पुं । विलहवे । रा.नि.व.११ ।

विशिश्विदला । स्त्री । मालाकन्दे । रा.नि.
व.११ ।

विशिरा । स्त्री । सखयुक्ते । रा.नि.व.६ ।

विशुली (रन्) । पुं । पारदे । रस.र.उष्णा,
चि.चक्षुष्यमेरवरसे । [इ. शब्दकल्पतरुः ।

विशुङ्गी (रन्) । पुं । रीक्षितमस्रे । क्रुदे श-

चिसन्धिः । स्त्री । पुष्पवर्षविशेषे । कुक्ष. (६-
गि. । मं चिसन्धि. कं चिसन्धि. यस्य कुसुमानि
सन्धिकाणि एव विकसन्ति । सा रक्तसितासितकु-
सुममेदात् विधा । परन्तु गुणैलुभ्या । गुणाः—
कफकासहरा रूक्षा त्वग्दीपघ्नी च । रा.नि.व.१० ।

चिसन्धिपुष्पदा । स्त्री । चिसन्धिर्वै. निघ. ।

चिसन्धी । स्त्री । शुक्रचिसन्धी । वै.निघ. ।

चिसन्ध्यम् । स्त्री । चिसन्धिपुष्पे ।

चिसन्ध्यकुसुमा । स्त्री । चिसन्धिपुष्पवर्षे ।
रा.नि.व.१० ।

चिसन्ध्या । स्त्री । चिसन्धिपुष्पवर्षे । वै.निघ. ।

चिसमम् । स्त्री । समभागा हरीतकी शुण्ठी
गुडूची च । रा.नि.व.२२ । गुणाः—“समचयं
हृत्तिकरं चक्षुष्यं मलशोधनम् । वातं पित्तं नाश-
यति ॥” वै.निघ. ।

चिसरः । पुं । तिलीदने । वै.निघ. । छे.च. ।

चिसरा । स्त्री । कसरायाम् । “तिलतण्डुलमा-
पेष कसरा चिसरति ।” प.प्र.३७. ।

चिसरी । पुं । यस्यायस्य सर्वाङ्गं भिन्नवर्षे कै
वलं शिरः कृष्णं स चिसरी । “यस्यवर्षस्य वाङ्मस्य
शिरः कृष्णं यदा भवेत् । चिसरी नाम स प्रोक्तः
भक्तुः कुलविनाशनः ॥” ज.द.२७. ।

चिसवनम् । स्त्री । चिसन्ध्याने । च.श.१५. ।

चिसिता । स्त्री । चिसर्करायाम् । रा.नि.व.२२ ।

चिसुगन्धम् (न्धि) । स्त्री । मिलितसमभाग-
त्वगेषापत्रेषु । रा.नि.व.२२ । च.द.वासाखण्डकु-
साण्डे । गुणाः—“तद्वर्षे सुखदुर्गन्धच्छेदनी मलसि-
न्दवः ॥” च.श. ।

चिसुत्रः (स्त्वन्धः) । चि. । शुक्रवर्षविशेष-
वर्षे (आयुर्वेदे) । श्रीचि विल्लीवर्षा-
वर्षे । यथो विल्लीवर्षः सत्वकृष्ण वक्त्र रश्मि । च.
स.१५. ।

चिसारम् । स्त्री । चिसन्ध्या । रा.नि.व.२२ ।

समयवधारसजिचारटङ्गचलारिषु । कामाप्रिलन्दी-
वनरसे । च.द. । [जेशाङ्गा गीष्ट । र.मा. ।

विहुरः । पुं । चेतकीकिलाचठवे । चेत कू-
विहुरी । स्त्री । गोचुरे । वै.निघ.२भ.र.चि.
चि.कृष्णाष्टावलेहे ।

बुटिः (टी) । स्त्री । सृजैलायाम् । छांटे ए-
मंठ । रा.नि.व.६ । वा.सू.१५.सुसादिः । “कुष्ठं
बुटी हैमवती ।” चि.क्र.क.भर्ता.चि. । च.द.रा.
य.वि.खवङ्गायचूर्णे । “बुटिसकृष्णा ।” कट्फल ।
वै.निघ. । [मा. ।

बुटिवीजः । पुं । कषीठवे । कटू गीष्ट । श.

बुटीद्वयम् । स्त्री । सृजैलायां खूलेलायाश्च ।
वा.सू.१५.शिरौविरचने । “बुट्यो वृथीका
शोधयन्तुनमरुतम् ।” [कृष्णश्लि ।

चैकटु । स्त्री । चिकटुके । चि.क्र.क.स्त्री.चि.म-
चैफलम् । स्त्री । चिफलायाम् । श.चि. ।

चैलोक्यचिन्तामणिरसः । पुं । ज्वराधिका-
र रसः । पारदः ह्रीरकं स्वर्णं रौप्यं तांब्रं लौहम्
चर्मं सुक्ता गन्धकः शङ्खभस्म प्रवालं हरितालं सनः-
शिवा प्र. समभागं चित्रकमूलकाथिन ७ दिनानि
भावयेत् । चर्कनिर्वासेन (आकट्मन्त्र आठि) नि-
रुण्डीरसेन ओल्लरसेन सुहीचीरेण (मननात्र
आठि) च प्र. ९ दिनानि भावयित्वा पीतकपर्द-
काथनरे दत्त्वा चर्कचीरेण टङ्गनं सम्मर्दं तेन क-
पर्दकमुखाणि संलिप्य अथ कपर्दकानि भाण्डमध्ये
संस्थाप्य भाण्डमुखं रुद्धा बालुकायन्त्रेण पचेत् ।
शीत सख्ण्णं चूर्णतुल्यं रससिन्दूरं तत्रतुर्थांशं वै-
क्रालस्य सन्धिष्य शिबुरसेन ७ चित्रकमूलरसेन
च भावनादयं दीयम् । मात्रा ४ र. । भेष. ।

चैलोक्यडम्बररसः । पुं । ज्वज्वरे हितः ।
पारदः गन्धकः तांब्रं पिप्पली जैपालं कटुकौ ह-
रीतकी चित्रतु मधुरतिन्दुकफलं, एषां प्र. समभागं
सुहीचीरेण मर्दयेत् । मात्रा २ गुञ्जा । अनुपातं
मधु । अथः—रसः २ भ. गन्धकः ४ भ. चर्मचि-
त्रकविष्टगुडचीसारशीपककृष्णजीरकचिकटुसैन्ध-
वयवचापाणां प्र. १ भ. निर्गुण्डीबीजपूररसेन मर्द-
येत् । मात्रा १ र. । छतेन दीयः । अथः वातव्या-
धी—ह्रीरकभस्म चर्कं चित्रं चामरं चामरं चामरं

एषां प्र. १ ती. चर्मभस्म ४ ती. रससिन्दूरः ४
ती. कुमारीरसेन मर्दः । र.सा.सं. ।

चैलोक्यविजया । स्त्री । शक्ताग्रनठवे । नि-
दि गीष्ट । श.च. ।

चैलोक्यविजयापत्रम् । स्त्री । विजयापत्रे-
मिति । (मदनमोदके, लक्ष्मीविलासरसे) ।

चैलोक्यसुन्दररसः । पुं । उदररोगी रसः ।
पारदः १ ती. गन्धकः २ ती. चर्म सैन्धवं विषं
कृष्णजीरकं विष्टं गुडचीसारः वषा यवचारः प्र-
सेकं ॥० ती. निर्गुण्डीरसेन बीजपूररसेन च दिवसं
मर्दयित्वा शोषयेत् । मात्रा २ गुञ्जा । छतेन से-
व्यः । रस.चि.२.च. । अथः—रसः १ मा. गन्धकः
२ मा. कज्जलीकृत्य कुटजतालमूलीधूसूरकेशराज
(८८७८७) हस्तिघोषक (धूम्र) जयन्तीमण्डकपर्णी-
णां (शुलकूटि) प्र. शाणमितिपचरसेन खनयेत् ।
र.सा.सं. । [See सीमः ।

चैष्टुभः । पुं । सीमलताभेदे । सु.चि.२२.च. ।

चोटकः । पुं । श्लेष्मप्रकृतिचोटविशेषे । See
चोटः । सु.कल्प.८.च. ।

चोटिः (टी) । स्त्री । पञ्चिचष्टी । कट्फल ।
पञ्चिणि । मत्स्यभेदे । मे. । [रा.नि.व.२२ ।

चञ्जनम् । स्त्री । चञ्जनचितये । शूर्पाङ्गप्र. ।

चाम्बकम् । स्त्री । ताम्बे । ताम्बा । रा.नि.व.
११ । [व.११ ।

चाम्बकफलः । पुं । नारिकेलवृक्षे । रा.नि.

चण्टकम् । स्त्री । प्रसाधनार्थं जलरक्षणाधार-
विशेषे । सु.सू.४५.च. । पुं । राजकायाम् । चैत
नद्रिषा । रस.र.सू.चि. ।

चरसः । पुं । चिप्टवृक्षे । मेटेर गीष्ट । र.मा.।
व्याघ्रनखे । नथीविशेषः । रा.नि.व.१२ । स्त्री ।
शुक्लचिह्नित । वै.निघ. । वार्धिकमण्डिकायाम् । म-
ण्डिका । रा.नि.व.१० ।

चरसफला । स्त्री । शङ्खकौठवे । वै.निघ. ।

त्युद्धिकः । पुं । ज्वरविशेषे । यो ज्वरः दृढीये
दिने भवति । “दृढीयेऽङ्गि दृढीयकः” इति । मा.
नि. । [वै.निघ. ।

त्युद्धफलः (ला) । पुं । स्त्री ।

त्वक्चरः । पुं । नागवेदि । चिन्ता ।

ब्रू(ब्रू)ष(ष)म् । स्त्री । चिकटुनि । उंटे निभूल भ्रतिष्ठ । रा.नि.व.२२ । “पिप्पली ग्रह-
वेरच मरिचं ब्रूषणं विदुः ।” प.प्र.१६४ ।

ब्रूषणायष्टतम् । स्त्री । यदृष्ट्या षट् । ग-
व्यष्टतं ८ पं । कल्पाथं—चिकटु-त्रिफला-मिलितं
पलं गुडपलं जलं ३२ पं । “ब्रूषणत्रिफलाकल्के
विल्लमाने गुडात् पलं । सर्पिषोऽष्टपलं पक्षा मा-
षां मन्दानिलः पिबेत् ॥” अ.चि.१८५ । अन्य-
त्कासि—“ब्रूषणं त्रिफलां द्राक्षां काशमथ्याणि प-
क्षकम् । हे पाठे सरलं व्याघ्रौ स्वगुमां चित्रकं
शर्टी । द्राघ्नीं तामसकीं मेदां काकनासां शताव-
री । चिकटुकां विदारीकं पिष्टा कर्षसं छता-
म् । प्रक्षं चतुर्गुणचीरं सिद्धं कासघ्नं पिबेत् ॥”
कल्पाथं—चिकटुदीनां प्र.२ तो.दुग्धं १६३.छतं
४ श. । अ.चि.२२५ ।

ब्रूषणायमण्डुरम् । स्त्री । पाण्डुरीमे । चि-
कटु त्रिफला सुषा विडङ्गं चवौ (८६) चित्रकसूलं
दारुहरिद्रा गुडलकं स्वर्णमाचौ पिप्पलीसूलं देव-
दारु, एषां प्र.चूर्णं २ प. पूर्णसमष्टिद्विगुणं शुद्ध-
मण्डुरं गीसूचं मण्डुरात् ८ गुणम् । गीसूचं मण्डुरं
पक्षा चनीभूते चूर्णप्रलेपी देयः । भैष. ।

ब्रूषणायलौहम् । स्त्री । स्त्रीत्याधिकारि ।
त्रिकटु त्रिफला चव्यं काचलवणं (कञ्जक) सेम्ब-
लवणं विटलवणं सौवर्णलवणम् (मृत्तल) चव्यं
सोमराजी लौहमथ, एषां प्र.समभागः । र.स.र ।

ब्रूषणम् । स्त्री । ब्रूषणे । वै.निच. ।

त्वक् । स्त्री । वल्केले । छां.ग. मी. इन्द्रियविशे-
षे । अर्णोऽग्निश्चि । गुडलवि । मारुतिनि । रा.
नि.व.६ । तालीशपत्रे । वै.निच. । चर्कणि । छा-
मुद्रा । यथा—“चौरस्य पथमानस्य यथा सन्ता-
निका भवेत् । पथमानस्य शुकस्य रजसस्य तथा
त्वचः । पूर्वावभासिनी तासां सिद्धस्यानस्य सा
जुता ॥ शरीरे षट् त्वचः—तद्यथा—उदकधरा
अस्रधरा सिद्धकिलाससम्भवाधिष्ठाना कुष्ठसम्भवा-
धिष्ठाना अलजीविद्रुधिसम्भवाधिष्ठाना यस्यां हि-
न्नायां ताम्रवल्क्य इव च तमः प्रविशति यां चाय-
धिराय अरुवि जायते पञ्चसन्धिषु कञ्चरत्तानि
कुलसूत्रानि दृष्टिकिञ्चलमानीति षट् त्वचः एताः

षडङ्गं शरीरमवतस्य तिष्ठति ।” अ.ब्रा.७५.१
सुश्रुतसु सप्त त्वच आह । १ अवभासिनी २ लोहि-
ता ३ श्वेता ४ ताम्रा ५ वेदिनी ६ रौहिणी ७
मांसधरा चेति । तत्र १ मा सर्ववर्णांशुवभासयति,
श्रीष्टेः अष्टादशभागप्रमाणा सिद्धपक्षाधिष्ठानम् ।
२ या श्रीष्टेः षोडशभागप्रमाणा तिलकालकान्यथ-
व्यङ्गाधिष्ठाना । ३ या द्वादशभागप्रमाणा चर्कदला-
धिष्ठाना । ४ यौ अष्टभागप्रमाणा किलासकुष्ठाय-
धिष्ठाना । ५ यौ पञ्चभागप्रमाणा कुष्ठविसर्पाधिष्ठा-
ना । ६ यौ त्रीणिप्रमाणा गन्धायधिष्ठाना । ७ यौ
त्रौहिण्यप्रमाणा भगन्दरविद्रुव्यधिष्ठाना च । सु.
ब्रा.४५. ।

त्वक्शुद्धः । पुं । श्वेते । हारा. । [यद.चि. ।

त्वक्चन्दः । पुं । वनशूरसे । दुर्ना. ७५ । भैष.

त्वक्छदः । पुं । चीरीश्वरसे । क्रौञ्चकशूकी ।
र.मा. । [चर्कणीले । वै.निच. ।

त्वक्तरङ्गः (कः) । पुं । वल्काम् । रा.नि.व.१८५

त्वक्पञ्चकम् । स्त्री । अयोधोदुल्लरात्रयमच-
वेरसवल्कलेषु । रा.नि.व.२२ ।

त्वक्पत्रम् । स्त्री । दारुचिनीविशेषे । कलमि
मारुतिनि । तेजपत्रे । मी. । पुं । हिङ्गुवले । वै.
निच. ।

त्वक्पत्री । स्त्री । हिङ्गुपत्राम् । हिङ्गुवले ।
तमालपत्रे । वै.निच. । कारव्याम् । कुक्षौषी ।
मी. ।

त्वक्पाकः । पुं । शुकरीमे । तल्लक्षणं यथा—
“पितरक्तकृती भेद्यः त्वक्पाको व्यरदाहवान् ।”
सु.नि.१४५. । [सि. छूनी । छे.च. ।

त्वक्पुष्पम् । स्त्री । रोमासे । चिन्ता । किला-

त्वक्पुष्पिका । स्त्री । शिब्याम् । भिम् ।
त्रिचकुष्ठे । किलासे । श्वेत्त, छूनी । चिन्ता. ।

त्वक्पुष्पी । स्त्री । त्रिचरीमे । किलासे । श्वेत्त,
छूनी । जटा. ।

त्वक्शून्यता । स्त्री । श्वर्णाचतायाम् । “त्वक्-
माना त्वचा या तु शीतोष्णं चतुर्कर्मणं । अका-
नाति बुधैस्त्वका शून्येति परिकीर्त्यते ॥” निदा. ।

त्वक्सारः । पुं । श्वेत्तपत्रे । अणगाह । रा.नि.

व.४ । रन्मंशे । रा. नि. व. ७ । वंशलोचनायाम् ।
व.४ । रन्मंशे । रा. नि. व. ७ । वंशलोचनायाम् ।
व.४ । रन्मंशे । रा. नि. व. ७ । वंशलोचनायाम् ।

त्वक्सारनिर्यासविषम् । क्ली । स्थावरवि-
धैर्भेदे । यस्य त्वक्सारः निर्यासश्च विषम् । तानि
सत यथा—अलपाचककर्तरीयसीरीयककरघाट-
करभनन्दनवराटकानीति । “त्वक्सारनिर्यासविष-
रूपयुक्तैर्भवन्ति हि । आस्यदौर्गन्ध्यपारुष्यशिरोरुक्-
फसंभवः” ॥ सु. कल्प. २७. । [नि. व. ४ ।

त्वक्सारभेदिनी । स्त्री । क्षुद्रचुक्षुप्ते । रा.

त्वक्सारः । स्त्री । वंशरीचनायाम् । रा. नि.
व. ६ । [नि. व. ७ । भा. ।

त्वक्सुगन्धः । पुं । नागरङ्गहवे । नाशः ।

त्वक्सुगन्धा (न्धिका) । स्त्री । सूक्ष्मायाम् ।
एलवालुके । वै. नि. च. । जटा. । [नि. व. ४ ।

त्वक्स्वादी । स्त्री । त्वक्सारः । दांक्रिणि । वै.

त्वक्स्त्रापः । पुं । स्यर्शशतायाम् । निदा. ।

त्वक्क्षीरम् । क्ली । तवक्षीरे, वंशलोचनायां ।
वै. नि. च. २४. कास-चि. । [याम् । रा. नि. व. ६ ।

त्वक्क्षीरी । स्त्री । क्षीरयुक्तायां, वंशरीचना-

त्वङ्कुरः । पुं । रोमाश्चे । चिका. ।

त्वगाक्षीरा (री) । स्त्री । वंशलोचनायाम् ।
जटा. । अम. । [रा. नि. व. १८ ।

त्वग्गूर्भिः । स्त्री । बल्याम् । मांसलोचतायाम् ।

त्वग्गन्धः । पुं । नागरङ्गहवे । नाशः । रा.
नि. व. ११ । [नि. व. १८ ।

त्वग्जम् । क्ली । रक्तधातौ । वृद्ध. । केशे, री-

त्वग्दोषः । पुं । चर्मरोगे, शीतपित्तदं कुष्ठ-
कोठादी । ८०० । द्रौग, ८०० । निदा. ।

त्वग्दोषापहा । स्त्री । सोमराज्याम् । रा. नि.
व. ४ ।

त्वग्दोषारिः । पुं । इति कन्दे । रा. नि. व. ७ ।

त्वग्भी । स्त्री । चर्मचटके । ८०० । चि. । वै. नि. च. ।

त्वग्भेदः । पुं । त्रये । वै. नि. च. ।

त्वचम् । क्ली । गुडत्वचि । दांक्रिणि । गुणाः
— गुणं शीतं कफकासघ्नं शुक्रामशमनं कण्ठशोष-
नघ । रा. नि. व. ६ । सि. यो. र. पि. चि. खण्डखाद्य-
लोहे ।

त्वचा । स्त्री । मिष्टवल्कले । दांक्रिणि । श. र. ।

त्वचाङ्गः । पुं । नागरङ्गहवे । रा. नि. व. ११ ।

त्वचापचः । पुं । हिङ्गुहवे । क्ली । त्वचायाम् ।
दांक्रिणि । श. र. ।

त्वचिसारः । पुं । वंशे । मद. व. ७ ।

त्वचिसुगन्धा । स्त्री । क्षुद्रैलायाम् । हारा. ।

त्वच्यगणः । पुं । त्वक्प्रसाधनवर्गं तैलादौ ।
यथा—“तैलानु नवधा प्रोक्तं वाकुची चक्रमर्दकं ।
स्त्रीण्यं पर्पटी सृका त्वच्योऽयं गण उच्यते” ॥
अर्क. ।

त्वरारोहः । पुं । पारावते । वै. नि. च. ।

त्वरितका । स्त्री, पुं (कः) । शीघ्रपाकिशालि-
धान्यभेदे । सु. सू. ४६७. ।

त्वष्ट्रम् । क्ली । तावे । वै. नि. च. ।

त्वष्टा (ष्ट्री) । स्त्री । ब्राह्मीशाके । वै. नि. च. ।

त्वाचम् । क्ली । त्वक्तेले । दांक्रिणि । ८०० ।
गुणाः—“वक्त्रिमद्यानिलह्वरमाधानाचिपनाशनम् ।
वास्तुरक्तेष्वप्रशमनं संयाहि दशगार्भिभिः । त्वाचं
तैलं रजःस्त्रावि तीये चित्तं निमज्जति” ॥ अचि. ।

य

यः । पुं । पर्वते । क्री. रोगविशेषे । भचणे । श. र. ।

युक्सारः । पुं । निष्ठिवनत्यागस्तृकरणशब्दे ।

युयुक्तः । पुं । पचिविशेषे । धूङ्मि पाथी ।
वै. नि. च. ।

योङ्गनम् । क्ली । आच्छादने । वै. नि. च. ।

यौनेयकः । पुं । यन्त्रिपणं । गौटिगाला । च.
चि. १७. अष्टतैले । च. द. विष. चि. ।

द

दंशः । पुं । दन्ते । छे.च. । मल्लिकाविशेषे ।
 उंभ. । अम. । श्रीभास्वनहले । मछिपे । सर्पवले ।
 मर्कणि । विच. । चिकी. । वै.निघ. । दंशने । मी.

दंशकः । पुं । कर्कटे । कुकुरे । वै.निघ. । म-
 ल्लिकायाम् । उंभ. । हारा. ।

दंशनम् । स्त्री । दन्तेन कर्तने । कामडान ।
 छे.च. ।

दंशनाशिनी । स्त्री । तैलकीटे । वै.निघ. ।

दंशभीरुः (कः) । पुं, स्त्री । मल्लुणे । मछि-
 पे । चिकी. । [रा.नि.व.७.]

दंशमूलः । पुं । शिपुवले । मखिना शीछ. ।

दंशवदनः । पुं । कङ्कपल्लिपे । वै.निघ. ।

दंशिका । स्त्री । वनमल्लिकाविशेषे । उंभ.
 गोशै. । द्रो.शानी. । वै.निघ. ।

दंशी (इन्) । पुं, स्त्री । कुकुरे । वै.निघ. । वन-
 मल्लिकायाम् । छुद्रदंशे । द्रो.शानी. । अम. ।

दंष्ट्रः । पुं । शूकरे । प.सु. ।

दंष्ट्रकम् । स्त्री । सर्पदंशविशेषे ।

दंष्ट्रा । स्त्री । दृढदन्ते । दाडि. । छे.च. । विषद-
 न्ते । वै.निघ. । [निघ.]

दंष्ट्रायुधः (द्रास्त्रः) । पुं । वनशूकरे । वै.

दंष्ट्रिका । स्त्री । दादिकायाम् । छे.च. ।

दंष्ट्री (इन्) । पुं, स्त्री । वनशूकरे । अम. । सर्पे ।
 श.र. ।

दक्षम् । स्त्री । जले । चिकी. । वा.चि.१५. ।

दक्षलावणिकाः । पुं । यूषविशेषे । "भाति-
 मासासनुवसा दक्षलावणिकाः क्षृताः ।" अथ
 "अल्पमांसपटुचेहा दक्षलावणिकाः क्षृताः ।" वा.
 टी.१५.अरण्य. ।

दक्षोदरम् । स्त्री । उदररीगमेदे । अलानि-
 स्त्री । "यः क्षेहपीतोऽप्यनुवासितो वा वान्नी विरि-
 त्कोऽप्यथवा निरुद्धः । पिबेज्जलं शीतलमायु तस्य
 क्षीतांसि दुष्यन्ति हि तवहानि । क्षेहपीतलिखेय-
 कपि तेषु दक्षोदरं पूर्वैवदध्युमेति । क्षिप्त्वं महत्

सम्परिहसनाभि भ्रूशेघ्रतं पूर्णमिवाब्जुना च । यथा
 हतिः क्षुभ्यति कम्पते च शब्दायते चापि दक्षोदरं
 तत् ॥" सु.नि.७५. ।

दग्धकः । पुं । महाशतावर्याम् । रा.नि.व.४. ।

दग्धकाकः । पुं । डीमकाकि । उंभ. काकि ।
 छे.च. ।

दग्धभूमिजशालिः । पुं । दग्धवेलजशाली ।

गुणाः—“दग्धायामवनी जाताः शालयो लघुपाकि-
 निनः । किञ्चित्कालात् मधुराः पाचना बलवन्-
 नाः ॥” रा.नि.व.१६. । “दग्धशालाचले जाताः
 शालयो लघुपाकिनः । सुपथा बहुविधेषु वा
 ज्ञेयापकर्षिणः ॥” अचि.१५५. ।

दग्धमत्स्यः । पुं । अप्रिदग्धमीने । पो.डा.

माछ. । तस्य विवरणम् । “मलानैर्वैष्टी मत्स्यः
 कईमेन च लेपितः । दग्धोऽङ्गारैः सलवणी दग्धम-
 त्स्यः प्रकौर्तितः ॥” वेद्यकम् । गुणाः—“दग्धम-
 त्स्यो गुरुर्दृष्यो वृद्धयः प्राक्वहैनः । चीणयकाश्च
 ये केचित् भयजर्जरिताश्च ये । नित्यं स्त्रीसैविनी
 ये च चीणतेजस एव च ॥ दग्धमत्स्यो हितकोषा
 सतैलजलवणान्वितः । तस्माद्दीनगुणः किञ्चिदुप-
 त्त्य उदाहृतः ॥” राज. । [रा.नि.व.१०.]

दग्धरुहः । पुं । तिलकचपे । तिल गोछ. ।

दग्धरुहा । स्त्री । दग्धवले । छिं. कुकुरीन
 रा.नि.व.८. । [वै.निघ.]

दग्धवर्णकः । पुं । रोहिषवले । शमकपत्र. ।

दग्धहीरम् । स्त्री । वैकालमयी । मे.व.पा.
 नीयभक्तव्याम् ।

दग्धा । स्त्री । कुकुरी इति कीदृशे मल्लि-
 वलेविशेषे । गुणाः—कषाया उष्णा वातकफक्षी
 अप्रिदीपनी पित्तकोपनी च । रा.नि.व.८. ।

दग्धास्यः (स्याहः) । पुं । कुकुरिचपे ।
 गङ्गात्रिष्ठ गोछ. । प.सु. ।

दग्धाहः । पुं । तिलकपुष्पवले । वै.निघ. ।

दग्धिका । स्त्री । दग्धायाम् । कुकुरीति कीदृ-
 शे । रा.नि.व.८. । दग्धाम्ने । श्रु. वा. अं.क.
 ठाठा चापीति केचित् । अ. ।

दण्डिका । स्त्री । अग्निदण्डिकायाम् । भा. क. ६८, ३। भा. । हारा ।

दण्डः । पुं । ४ इत्थाने । अथ । यष्टिकायाम् । ङीष्, ङिङ् ।

दण्डकः । पुं । वातव्याधिविशेषे । तल्लक्षणं — “पाणिपादशिरःपृष्ठयोषिष्कक्षातिमाकृतः । दण्डवत् सप्तगात्रस्य दण्डकः सोऽनुपक्रमः ॥” भा. । शरे । सु. कल्प. ७७. । वा. उ. ५. ५. ।

दण्डकन्दः (का) । पुं । धरणीकन्दे । रा. नि. व. ७ । [का. क. ६. च. ।

दण्डकाकः । पुं । खनामख्यातकाके । दौ. ङि. ३. ३. ।

दण्डधारणम् । स्त्री । यष्टिधारणे । गुणाः — “शुनः सरीसृपव्यालविषाणिभ्यो भयापहं । श्वम खननदीपलं स्थविरे च प्रशस्यते । सत्वोत्साहकल स्थीयैवेयकीर्थयिवहेनं । अवटभकरच्चापि भयघ्नम् ॥” सु. वि. २४७. । खलतः सम्प्रतिष्ठानम् अवटभनं शत्रुवारणं भयघ्नमायुष्यञ्च । राज. ।

दण्डपातः (ती) (इन्) । पुं । समिपातञ्जरविशेषे । लक्षणं — “नक्तं दिवा न निद्रासुपैति यथाति सूक्ष्मधीर्नभसः । जलाय दण्डपाती भ्रमातुरः सन्ध्याती भ्रमति ॥” भा. म. १४. ।

दण्डपालः । पुं । अश्वशफरमन्त्रविशेषे । डान्. का. १। भा. । हारा ।

दण्डपालकः । पुं । दण्डमन्त्रे । डान्. का. १। भा. । शकुलमन्त्रे । भ. उ. १। भा. । हारा ।

दण्डपाली । स्त्री । गुलायन् । दौ. ङि. ३. ३. । च. सु. १५. ५. ।

दण्डबालाधः । पुं । हस्तिनि । श. र. ।

दण्डमत्स्यः । पुं । खनामख्यातमत्स्ये । दौ. ङि. का. १। भा. । हिं दण्डारी । गुणाः — “दण्डमत्स्यो रसे तिलः पितरत्नककं हरिन् । वातसाधारणः प्रीतः-युक्तलो बलवहेनः ॥” भा. । कफवायुपित्तघ्नः तिलः लघुश्च । राज. १५. । [वै. नि. च. ।

दण्डमातङ्गः । पुं । तगरी, पिच्छीतगरी ।

दण्डयामः । पुं । दिवसे । वै. नि. च. ।

दण्डवृक्षः (कः) । पुं । कुडीवृक्षे । जि. ख. १। भा. । रा. नि. व. ५. ।

दण्डहस्तः (स्त्री) (इन्) । पुं । तगरपुष्पेन टेगतं फूलं । रा. नि. व. १०। १३. । पिच्छीतगरी । उ. गतपांशिका । वै. नि. च. ।

दण्डा । स्त्री । नागबलायाम् । वै. नि. च. ।

दण्डापतानकः । पुं । वातव्याधिमर्दे । लक्षणम् — “कफान्विती यदा वायुधर्मनीवेव तिष्ठति । स दण्डवत्स्वभावयति कृच्छ्री दण्डापतानकः ॥” सु. नि. १५. ।

दण्डालुः । पुं । खनामख्यातालुविशेषे । श्वश्र्यान् । प. सु. । “ताम्बूलपात्रा दण्डालु” पित्ति । द्रव्याभिधानम् । [कृते तमे । रा. नि. व. १५. ।

दण्डाहतम् । स्त्री । पादजलेन विभागदण्डि-
दण्डिकः । पुं । दण्डमन्त्रे । डान्. का. १। भा. ।

दण्डिका । स्त्री । श्लोणाकवृक्षे । वै. नि. च. ।

दण्डी (इन्) । पुं । दमनकचक्षुः । दना । रा. नि. व. १०. ।

दण्डीत्यलम् । स्त्री । वृक्षविशेषे । प्र. ७. कर्मण, डान्. कुनि, डान्. पोला । हिं डान्. कुनुहे । भं सङ्घदेवी । तत्र पीतश्वेतरत्नपुष्पमर्देन त्रिधा भवति । र. मा. । गुणाः — वासकासचयघ्नम् अग्निदीपितकरञ्च । राज. ।

दण्डीत्यला । स्त्री । पीतपुष्पदण्डीत्यले । डान्. पोला, डान्. कुनी । र. मा. । भैष. अ. पि. चि. ७. ७. लघुतीगुण्याम् । “दण्डीत्यलाया सूजानि ।” सा. की. द्रव्यायतैले । वै. नि. च. जी. चि. भस्मातकलेहे ।

दत् । पुं । दन्ते । श. च. ।

ददुः (कः) । पुं । क्षुद्रकुष्ठमर्दे । दौ. ङि. लक्षणं यथा — “सकण्डूरागपिङ्गकं ददुमक्षसुव्रतम् ॥” मा. नि. । (कः) कण्डपे । श. र. ।

ददु(दु)घ्नः । पुं । चक्रमर्हचक्षुः । टा. क. ना. १। भा. । रा. नि. व. ४. । भा. कुष्ठ. चि. ।

ददुघ्नपत्रम् । स्त्री । ददुमर्हपत्रे । श. चि. ।

ददु(दु)णः । चि । ददुरोगिणि । अम. । प. टी. र. । [नी । तै. लिनी कीटे । रा. नि. व. १६. ।

ददुनाशिनी । स्त्री । वृक्षविशेषे । श्वश्र्यान् ।
ददुमर्दी (इन्) । पुं । (Cassia alata)

ददुग्गदधिविशेषे । प्राग्मर्दनौ अवधिविदम्ब । हिं
दादमर्दन । तं सिमशविधि । उत्. जादुमारि ।
सा. सिमशचगति । “अगदी ददुग्मर्दीं स्नात् क्री-
डारियाङ्गमुन्दरः ।” इति किञ्चित्तन्त्रम् ।

ददुरोगी (१७) । वि । ददुरोगयुक्ते ।

ददुः । पुं । ददुरोगी । अ.टी.भ. ।

दधि । क्री । शीवासे । मृगल निर्गीग । वसने ।
अ.र. । कपिले । वै.निघ. । दुग्धविकारे ।
मदे । हिं दही । मं दहिं । कं मीसर । तद्वेदाः
—मन्दकदधि मधुरदधि मधुराक्षदधि अक्षदधि
अक्षदधि चेति । “आदौ मन्दं ततः खादु खा-
दक्ष ततः परं । अक्षं चतुर्थमत्यक्षं पञ्चमं दधि
पञ्चधा ॥” तत्सूत्रपुण्याः —“मन्दं दुग्धं यदव्य-
क्तारसं किञ्चिद्वनं भवेत् । मन्दं स्वादुद्विगुणं
दीपयविदाहृत् । यस्यस्य च नतां यातं व्यक्त-
खादुरसं भवेत् । अत्यक्ताक्षरसं तत्तु खादु विभो-
रदाहृत् । खादु स्वादुत्यभिव्यन्दि इत्थं मन्दः क-

फापहं । वातघ्नं मधुरं प्राक् रक्तपित्तप्रसादनं ।
स्वादकं सान्द्रमधुरं कषायानुरसं भवेत् । स्वाद-
कस्य गुणा भेदाः सामान्यदधिवर्जनैः । यत्तिरोहि-
तमाधुर्थं व्यक्ताक्षलं तदक्षकम् । अक्षन्तु दीपनं
पित्तरक्तश्लेष्मविघ्नं । तदव्यक्षं दमरोमहर्षक-
ष्ठादिदाहृत् । अत्यक्षं दीपनं रक्तवातपित्तकरं
परम् ॥” इति निःसारदुग्धदधिगुणाः —“असा-
रं दधि संयाहि शीतलं वातलं गुरु । विष्टम्भि
दीपनं रुच्यं यक्ष्णीरोगनाशनम् । दधि पक्वं दुग्ध-
भवं रुच्यं खिद्यं गुणीतमं । पित्तामिलापहं सर्व-
धातुप्रभववर्धनम् । सशर्करं दधि श्रेष्ठं लघ्ना-
पित्ताक्षदाहृत् । सगुह्यं वातगुह्यं हृद्यं तर्पणं
गुरु ॥” भा.पू.२भ.द.व. । भा. । “न नक्तं दधि
शुक्लं न चाप्यधिकशर्करं (अष्टतशर्करम्) ।
मासुहृत्पुं नाचीर्द्रं नीष्णं नामलकैर्विना ॥”
इति । रात्रिदधिसेवनविधिविधौ । भा. पू.२भ. ।
अ.र. । सु. । “वीनसे चातिसारं च शीतकैः विष-
मज्वरं । अक्षौ सूत्राक्षौ च काश्चै च दधि
शस्ते । रक्तपित्तविकारिषु कफीत्येषु न तद्धितं ।
ज्वराक्षकपित्तबीसर्पकुष्ठपाङ्कान्मयान् क्रमात् । प्रा-
गुवात् कामलाचापि विधिं हिला दधिप्रियः ॥”
राज.१५. । दधिविशेषगुणाः — खलपथ्यायेषु स-
न्ध्याः । स्रग्जातात्यक्षमन्दजातमेदेन विधेति श्रिव-

दासकृतमेदाः । सा. गुणाः — अक्षविपाकं संयाहि
गुरु उष्णगुणं वातघ्नं शुक्रमेदीवलश्लेष्मपित्तरक्तशि-
वर्धकं सुखरीचकं शीघ्रकरम् । अक्षविषं विषमज्वर-
सूत्राक्षपौनसपञ्च । मन्दकम् चनभिव्यक्ताक्षं
दधि, मलसूत्रनिःसारकं विदग्धपक्वं चिदोषवै-
कक्ष । मधुरदधि कफकरं बलकरं मेदीवर्धकम् ।
हृतीयं दधिसामान्यगुणम् । चतुर्थमाश्रयं पित्तरक्त-
कफवर्धकम् । पञ्चमं दन्तहर्षरीमाक्षकषुदाहृत्क-
रम् । वा.सू.५.अ. । शारददधिगुणाः — “शारदं
दधि गुल्मकं रक्तपित्तविघ्नं । श्रोफहृत्पाञ्चरा-
तानां करोति विषमज्वरम् ॥” हंसदधिगुणाः
—“गुरु खिद्यं सुमधुरं कफहृत्बलवर्धनं । इयं
मेध्यश्च हैमनं पुष्टिदं तृष्टिद्विदम् ॥” वसन्तदधि-
गुणाः — “वातलं मधुरं खिद्यं किञ्चिदक्षं कफा-
त्मकं । बलहृत्वीर्यकृतीनां वसन्ते न प्रशस्यते ॥”
शीघ्रदधिगुणाः — “लघु चाक्षं भवेद्वीर्ये चालुषं
रक्तपित्तकृत् । शीघ्रममपिपासाकृत् दधि पीतं न
यैश्चिके ॥” तथा — “दध्यक्षं गुरुवातदोषशमनं
संयाहि सूत्रावर्धं रुच्यं श्रोफकरम् रुच्यशमनं
वज्रेण शान्तिप्रदं । कासे श्वास अपौनसेषु विषम
शीतज्वरे स्थाहितं रक्तोद्रेककरं करोति सततं शु-
क्लस्य हृत्तिं पराम् ॥” रा.नि.व.१.५. । खादु इयं
रीचनं माकृष्यश्च । राज. । दधिसरः । मत्स्य-
माथ । “दध्नसूपरि यो भागी घनः खेदसमन्वि-
तः । स लोके सर इत्युक्तः । सरः खादु-
गुरुहृत्वी वातवज्जिप्रपाशनः । साक्षौ वक्षिप्रशुभम्
पित्तश्लेष्मविघ्नकः ॥” भा. । दधि लघ्ना गन्धः ।
दिभेदेन — अग्निमान्द्यकरं कासश्वासशीतज्वरेषु
हितम् । लवणमरिचचुष्टतशर्करासुह्रामलकपुष्परस-
हीनं न नित्यमग्नौयात् । तथा शरदि वसन्ते शीघ्रे
रात्रौ कफविकारे पित्तदोषे च नाद्यात् । इति
दधिवर्ज्यस्थानम् । त्रिकटुयुतं सर्वपक्वसिन्धुं
दधि कफघ्नं वातघ्नमग्निदीपनम् । तुष्टिनाशिशि-
रकाले चातिपथ्यं दीहृदाक्षं कान्ताक्ष करोति ।
इति संयोगदधिसेवनकालः । “दधि मधुरनीष-
दक्षं मधुराक्षं का हितं न चागुग्गुणं । यावद्याव-
न्मधुरं दोषघ्नं तावदुक्तमिदम् ॥” रा.नि.व.१.५. ।

दधिकः । पुं । शीवेटकश्च । मृगल, मानादे ।

हिं शलाह । ज.द.१२अ. ।

दधिकृष्टिका । क्री । दधा, स्रष्ट, पके पयसि ।

हानि । र.सा. १ “दध्रा सद्यः पयः पक्वं सा भवेद्-
चिर्चुर्चिका ।” प.प्र.३४. । अत्र दधि दुग्धं समा-
जं भाव्यम् । गुणाः—“वातघ्नी वाहिणी रुचा दु-
र्जरा दधिकूर्चिका ।” राज. ।

दधिचारः । पुं । दधिमन्त्रदण्डे । हारा. ।

दधिजम् । स्त्री । दधनि । नवनीते । रा.नि.
व.१५ । [रा.नि.व.१५ ।

दधिजलम् । स्त्री । मलुनि । मत्स्येन मत्स्ये ।

दधित्यः । पुं । कपित्थहले । र.सा. । च.सु.
३५. । स्त्री । कपित्थफले । ज.द.१२५. । सि.यो.
सुडदाह-वि. । च.द.विदाय्यादिलिपे । “दधित्यं
बीजपूरकम् ।”

दधित्याख्यः (ह्रः) । पुं । धूपविशेषे, सर-
जद्रवे । खोवान् इति लोके । र.सा. ।

दधिनाम (कम्) । स्त्री । कपित्थफले । क-
येर २ देव । सि.यो.हिङ्गशास-वि. । “काशीग्रं
दधिनाम च ।” पुं (मा) । कपित्थहले । च.द. ।

दधिपुष्पिका (ष्पी) । स्त्री । कटभीठले ।
कटुघ्नम् । रा.नि.व.२३ । श्वेतापराजितायाम् ।
रा.नि.व.३ । शूकशिल्पाम् । आनाकुम्भी । वै-
निच. । तन्नामकफलभाकविशेषे । छिडिडा, ह्रै-
पा । हिं कुङ्करी । मं गोडीकुङ्करी । कं काक-
खीला, कुगरी । गुणाः—कटुः मधुरा शीतला
सनापपित्तघ्नी वातघ्नी गुरुः शरीचकरी च ।
रा.नि.व.७ । बीजगुणाः—गुणं त्वयं त्वयं मलस-
त्त्वकं कफाधिमाम्बकारणं वातपित्तहरम् । वै.निच. ।

दधिधूपः (कः) । पुं । दधिवटके । मत्स्ये
वडा । वै.निच. ।

दधिफलः । पुं । कपित्थहले । रा.नि.व.११ ।

दधिभवम् । स्त्री । नवनीते । ननि । वै.निच. ।

दधिमण्डः (सु) । पुं, स्त्री । दधिमण्डे । दधि-
त्र मत्स्ये । र.सा. । गुणाः—“मलुं क्रीनहरण्यं
लघु भक्ताभिलाषकम् । खोतीविशोधनं ह्लादि क-
फघ्नानिलापहं । अतृष्यक्षीणं शीघ्रश्लेष्मि न-
लससयम् ।” भा. । “अण्डाणं दधिपित्तं क्लमहरं
त्वयं कषायं सरं सुक्लिच्छेदकं त्वयीदगदश्रीहा-
र्षसां वाक्कम् । खोतःशुद्धिकरं कफानिलहरं विच-

न्धगुलापहं पाण्डुवासविकारगुणशमनं मलुं मज्ज-
सं लघु ॥” रा.नि.व.१५ ।

दधिमण्डातकम् । स्त्री । दधिमलुनि । च.
वि.१८५.पञ्चकोलहते । [वै.निच. ।

दधिमण्डोद्भवम् । स्त्री । नवनीते । ननि ।

दधिलेहः । पुं । दधिसरे । मत्स्येन मत्स्ये, मा-
था । र.सा. ।

दधिवटी । स्त्री । शीघे । हेटरिण्डुं, ह-
रिजिरिण्डुं, ७ बूले पांरा, भीमराजराज
गकक, शोधन करिदे । पांरा १ ठो. ग-
कक १ ठो. हेहार कञ्जनि, हरिजान, विषं,
तूते, एतवान्क, अन्न, थापत्र, श्वयमाक्री,
काञ्चनोद् अटोत्क ॥० ठो. निजिन्ना, ल-
ताकट्टी, अपराजिता, जयश्री ७ चित्ता
मूल, हेहार मत्स्ये रज्जु भावना । वटी १ मत्स्ये ।
मैथ. । कञ्जलिः २ती. हरितालं, विषं तुल्यम् ए-
लबालुकम्, अथकम्, खर्परं स्वयंसाधिकं लोहं
एषां प्रति ॥० ती. । निगुच्छीजयलोन्वोतिषती-
चिचकरसेन हार्धन वा भावयेत् ।

दधिवास्तुका । स्त्री । गोदहनहरिताले । इ-
रालभासिदि । वै.निच. ।

दधिशोणः । पुं । शुकवानरे । दर्शिकरसर्प-
विशेषे । सु.कल्प.४५. । See सर्पः । गोलाङ्गु-
वानरे । मूत्र पोड़ा । चिका. ।

दधिसक्तवः । पुं (वहु) । दध्युपसिक्तसमुपु ।
महेशाशा छात्र वा रमाणा । अम. ।

दधिसक्तः । पुं । रसालायाम् । प.सु. ।

दधिसरः । पुं । दध्युपभागे । दधिर मत्स्ये ।
वै.निच. । See दधि ।

दधिसारम् । स्त्री । नवनीते । ह.च. ।

दधिसेहः । पुं । दधः सेहभागे, दधिसरे ।
चिका. । [See तैलपणी ।

दधिस्रहा । स्त्री । लवणखोद्याम् । श.चि. ।

दधिलिदः । पुं । तले । पान । जटा. ।

दधीवा(च)स्थि । स्त्री । शरीके । चिका. ।

दध्यधम् । स्त्री । दधिसरे । वै.निच. ।

दध्यङ्कः । पुं । सरवदने । चिका. ।

दंध्यानी । स्त्री । कटुका । कटुकी । वै.निघ. ।

दंध्याली । स्त्री । सुदर्शनालतायाम् । द.त्रैश्व.म्र.,
उत्तरतिश्रुति । हिं.मदनमसु. । र.मा. ।

दंध्यह्नः । पुं । कपिलहवे । वै.निघ. ।

दधुत्तर(क)म् । स्त्री । दधिसरि । र.मा. ।
सु.सु.४१५. ।

दन्तः । पुं । तन्मृकाखे । रा.नि.व.२ । चर्व्य-
साधनाखनि, दन्ते । दौ.त । स च शिशोः पठे
मासि जायते । सुखनीधः ।

दन्तकङ्कमडिः । पुं । तन्मककबालरीमे । वच
मासकः । निद्रितोऽपि दन्तमृद्वं करोति । रस.र.
बाह.वि. ।

दन्तकरालः । पुं । दन्तरीगमेदे । “करालः
मुकुमारारणां दन्तनामां समुद्रवः ।” वा.उ.२१५. ।

दन्तकर्षणः । पुं । निम्बूहवे । जे.वृ.गृ. ।
प्र.२. ।

दन्तकाष्ठः । पुं । चर्कहवे । खदिरहवे । च-
र्व्यगहवे । करञ्जहवे । वै.निघ. । विकङ्कतहवे ।
वेहेटी गृ. । रा.नि.व.६ । स्त्री । दन्तधावनका-
ष्ठे । दौ.तन काठि । तच्च बादशाकुल कनिष्ठाकु-
लिख्युलम् ऋतु भयस्य कौटायचतं ग्राह्यम् । त-
दुक्तं — “बादशाकुलमायतम् । कनिष्ठिकापरीणा-
श्चञ्चल्यधितमग्रणम् । निम्बखदिरयष्टिमधुकरञ्ज-
भ्रमम् ऋतुवीर्यरसदीपविशेषेषु प्रशस्तम् । भवेत्य-
नुच दोषश्च रसे वीर्यश्च योजयेत् ।” सु.वि.२४
अ. । “आचार्यं मधुरं तिक्तं कटुकम्प्रातरुत्थितः ।
निम्बश्च तिक्तके श्रेष्ठः कषाये खादिरस्तथा । मधु-
को मधुरे श्रेष्ठः करञ्जः कटुके तथा ।” च.सु.५
अ. । “केऽप्यत्र करवीरासकरञ्जवकुलासनान् ।
दन्तकाष्ठायमन्ते तु सर्वान् कण्टकिनाऽप्यधुः । गु-
वाकताखट्विलाखर्जूरैः केतकीयुतैः । नारिके-
लेम ताद्या च न कुप्याहन्तधावनम् । आर्दितो क-
र्णश्ली च दन्तरीनी नवज्वरी । शीघ्री काक्षी च
सूक्ष्मार्त्ता दन्तकाष्ठं विवर्जयेत् ।” राज.१५. ।

दन्तकाष्ठकम् । स्त्री । आह्वय्यहवे । रा.नि.
व.४ । दन्तधावनकाष्ठे । जि.वि. ।

दन्तकेतुः । पुं । खड्गनिम्बूहवे । जे.वृ.गृ. ।

दन्तवर्षणम् । स्त्री । दन्तमाज्जने । दौ.तमाज्ज. ।

दन्तघातः । पुं । निम्बूहवे । शिशोर्दन्तकङ्कम-
ङ्करीमे । वै.निघ. ।

दन्तचालः (नः) । पुं । दन्तरीगविशेषे । दौ-
त नडा । “चालचलद्विर्दन्तैः भल्लणादधिकव्य-
थैः ।” वा.उ.२१५. ।

दन्तच्छदः । पुं । शीठे । इला. ।

दन्तच्छदा । स्त्री । मधुरविस्मा । विस्मागम् ।
कुम्भक । तेलगुच्छा । वै.निघ. ।

दन्तच्छदीपमा । स्त्री । कुन्दरी । विस्मागम् ।
रा.नि.व.७ ।

दन्तध(धा,प)वनम् । स्त्री । दन्तमाज्जने ।
दौ.त माज्ज. वा दौ.तन कर । दन्तधावनकाष्ठे ।
दौ.तन काठि । दन्तधावनविधिः — “प्रातर्भङ्गा-
च स्रव्यं कषायकटुतिक्तकम् । भल्लयेदन्तपवनं
दन्तमांसान्धधावयेत् । कैऽप्यत्र करवीरासकरञ्ज-
वकुलासनान् । दन्तकाष्ठायमन्ते तु सर्वान् कण्ट-
किनाऽप्यधुः । निषिद्धं यथा — गुवाकताखट्विलाख-
खर्जूरैः केतकीयुतैः । नारिकेलन ताद्या च न कु-
प्याहन्तधावनम् ॥ इति । दन्तधावने दिक् — “ख-
लुः स्याद्विषाणस्येन पश्चिमास्येन चामयः । पूर्व्या-
स्येनोत्तरास्येन सम्पदी दन्तधावनात् ॥” इति । द-
न्तकाष्ठव्यवहारे निषिद्धजनाः यथा — “आर्दितो क-
र्णश्ली च दन्तरीनी नवज्वरी । शीघ्री काक्षी च
सूक्ष्मार्त्ता दन्तकाष्ठं विवर्जयेत् ॥” इति । राज.१५. ।

दन्तधावनः । पुं । खदिरहवे । ज.द.१२५. ।
रा.नि.व.८ । गुच्छकरञ्जे । रा.नि.व.६ । वकुल-
हवे । श.च. ।

दन्तनाडी । स्त्री । दन्तसूलगतनाडीमारीने ।
दन्तनाली । सा पञ्चविधा वातपित्तकफसन्निपाता-
गन्तुजनिमिता । “दन्तसूलगता नाद्याः पञ्च श्रेया-
यथेरिताः ।” भा.म.४४.सु.री.वि. ।

दन्तपत्रकम् । स्त्री । कुन्दपत्रे । श.च. ।

दन्तपातनयन्त्रम् । स्त्री । दन्तपाटनयने ।
दौ.त.ताना मी.ड.नि । “मरुपुङ्खसं यन्त्रं दन्त-
पातनमुच्यते ।” इति ।

दन्तपङ्कली । स्त्री । शिशोर्दन्तरीने । वा.उ.२१५. ।

दन्तपीठकम् । स्त्री । दन्तवेष्टः । दौंतेत्र
गाडि । ज.द.२२५ ।

दन्तपुष्पुटः (कः) । पुं । दन्तरीगविशेषः ।
दौंतेत्र गाडि फोला वा दौंतेत्र गोडि
फोला । “दन्तयोस्त्रिषु बाष्पय श्रययुर्जायते स-
हान् । दन्तपुष्पुटको नाम स व्याधिः कफरक्त-
जः ।” भा.म.४भ.सु.री.चि. । “दन्तयोस्त्रिषु वा
सस्य श्रययुः सहजो महान् । दन्तपुष्पुटको ज्ञेयः
कफमाकृतपित्तजः ।” सु. । “दन्तयोस्त्रिषु वा शी-
तो वदरास्त्रिभिर्घनः । कफासात्तीव्ररुक् शीघ्रं
पच्यते दन्तपुष्पुटः ॥” वा.उ.२१५. ।

दन्तपुष्पः । पुं । अश्लक्ष्णः । वै.निघ. । स्त्री ।
कतकफलः । श.च. ।

दन्त(न्ता)फलः । पुं । पिप्पल्याम् । “दन्तफ-
लं पिप्पल्याम् ।” रा.नि.व.२१ । स्त्री । कतक-
फलः । निर्गुणः । श.च. ।

दन्त(न्ता)फला । स्त्री । पिप्पल्याम् । रा.
नि.व.६ । अश्लक्ष्णः । वै.निघ. ।

दन्तभागः । पुं । हृल्यभागे । अम. ।

दन्तभेदः । पुं । दन्तरीगविशेषः । लघुणम्—
“दन्तभेदे विजातोदभेदरुक् स्फुटनान्विताः ।” वा.
उ.२२५. । [ना वा प्राथुरि । हारा. ।

दन्तमूलम् । स्त्री । दशनमूलः । दौंतेत्र मय-

दन्तमूलम् । स्त्री । दन्तार्जुदरीगे । रा.नि.व.
२० ।

दन्तमूलिका । स्त्री । दन्तीवृत्ते । श.र. ।

दन्तरञ्जनम् । स्त्री । काशीषः । शिद्रेकम् ।
र.सा.सं. ।

दन्तरीगः । पुं । दन्तगतमुखरीगे । स अष्ट-
विधः । यथा—दाहलः कृमिदन्तः भञ्जनकः दन्त-
हर्षः दन्तविद्रधिः दन्तशर्करा कपालिका श्यावद-
न्तकषेति । भा. । दन्तविद्रधिसमगण्य इतुमीच-
माह सु.नि.१६५. । अश्लक्ष्णः दन्तगतरीगे । ज.
द.२६५. । See मुखरीगः ।

दन्तरीगी (रन्) । वि. । दन्तरीगयुक्ते ।

दन्तलेखनम् । स्त्री । अश्लक्ष्णः । दौंतेत्र
प्राथुरि फोला । यथा—“एकधारं चतुष्कोणं

प्रवृत्ताकृति चैकतः । दन्तलेखनकं तेन शोधये-
दन्तशर्करान् ॥” अचि. ।

दन्तवलः । पुं । हस्तिनि । वै.निघ. ।

दन्तवस्त्रम् (वासः) । स्त्री, पुं । भीडे । रा.
नि.व.१८ ।

दन्तविद्रधिः । पुं । दन्तवेष्टगतरीगविशेषः ।
दौंतेत्र गोडि फोला, दौंतेकडा । यत्र दन्त-
वेष्टगतदीपेण सरत्तेन हेतुना वाह्यतो दाहकजा-
युक्तः महान् श्रययुः भिन्नः पूयं खवेत् स दन्तवि-
द्रधिः । “दन्तमांसमलैः सारैः बाह्यतः श्रययुर्म-
हान् । सदाहकं खवेद्भिन्नः पूयाखं दन्तविद्र-
धिः ॥” भा.म.४भ.सु.री.चि. ।

दन्तवीजः (कः) (जा) । पुं, स्त्री । दाहि-
व्यवृत्ते । भा. । रा.नि.व.११ । (जा) अलाव्याम् ।
वै.निघ. ।

दन्तवेष्टः । पुं । दन्तवेष्टनमांसं, दन्तमादिका-
याम् । दौंतेत्र गाडि । दुष्टशीणितं तन्नामक-
दन्तवेष्टजरीगे । यदि पूयरुधिरं खवेत् दन्ताश्च
चला भवन्ति तदा दन्तवेष्ट इत्यभिधीयते । “ख-
वन्ति पूयं रुधिरं चला दन्ता भवन्ति च । दन्तवेष्टः
स विज्ञेयो दुष्टशीणितसम्भवः ॥” भा.म.४भ.सु.
री.चि. ।

दन्तवेष्टजरीगः । पुं । दन्तवेष्टनमांसगतमु-
खरीगे । स षोडशविधः (दौंतेत्र गाडि १७
ब्रौंज) यथा—दन्तवेष्टः सीधिरः महासीधिरः
परिदरीपकुश्री वैदर्भः खलि(स्त्री)वर्धनः (आकृण
दन्त) अधिमांसकः करालकः, पञ्चदन्ताद्यः वा-
तादिभेदेन, शीतादः दन्तपुष्पुट इति । “शीतादी
गर्दितः पूष्यं दन्तपुष्पुटकसाया । स्युरष्टावोऽथोद-
न्तमूले तु दश षट् तथा । दन्तवेष्टः सीधिरश्च म-
हासीधिर एव च । ततः परिदरः प्रोक्तास्तत्पु-
कुशः स्मृतः । वैदर्भश्च ततः प्रोक्तः खलि(स्त्री)वर्ध-
न एव च । अधिमांसकनामा च दन्ताद्याश्च पञ्च
च । दन्तविद्रधिरप्यत्र दन्तवेष्टेषु षोडश ॥” भा.
म.४भ.सु.री.चि. । मा.नि. करालस्थाने दन्तवि-
द्रधिसाह भावमित्रः । सुश्रुतं करालकं न गण-
यति । एषां लक्षणानि तत्तत्प्राप्यं गम्याणि ।

दन्तवैदर्भः । पुं । दन्तमूलगतमुखरीगे । See
वैदर्भः ।

दन्तशुङ्गः । पुं । तीक्ष्णकण्टकप्रथमयवपत्रमुखे दन्ताहरणार्थं शुङ्गमेदं । “शुङ्गवक्षः सुखं तस्य कार्यमहोत्सुलायतम् । चतुरस्रं समचैव तीक्ष्णधारं समाहितम् । इत्याहं तस्य कार्यं तस्यं शीघ्रं व्रीहिमुखाकृतिः । कपालिकां शर्कराच दन्तानां त्रिन शीघ्रये ॥” सु.सू.८८. सु.टी.८. ।

दन्तशठः । पुं । दन्तशठे । अ.टी.म. ।

दन्तशठः । पुं । कपिलहवे । जम्बीरहवे । रा.नि.व.११२२ । चाक्षेप्याम् । आमातकहवे । कर्करङ्गहवे । मी. । तिलिङ्गहवे । वै. निघ. ।

दन्तशठा (ठी) । स्त्री । चाक्षेप्याम् । आम्-कृण । रा.नि.व.३ । तिलिङ्ग्याम् । भा. ।

दन्तशब्दः । पुं । गङ्गुष्टमालकस्य दन्तपीडन-रोगे । नाँत कङ्गुष्ट रोगः । लघुशब्द—“कहं निरीचते दन्तान् खादित्कृति जृम्भते ।” मा.नि. ।

दन्तशर्करा । स्त्री । दन्तगतसुखरोगे । नाँ-तेर प्राश्रि । लघुशब्द यथा—“मसौ दन्तगतो यस्तु पित्तमावतशीघ्रितः । शर्करैव खरस्यशो सा ज्ञेया दन्तशर्करा ॥” मा.नि. ।

दन्तशायम् । स्त्री । दन्तचर्षणे, दन्तनिशुक्-चरब्धि । शासन, मिषि । चिका. । [अ.र. ।

दन्तशिरा । स्त्री । दन्तवेष्टे । नाँतेर नाडि ।

दन्तशूलम् । स्त्री । दन्तोदे । दन्ताब्दे । नाँ-तेर गूनि । रा.नि.व.२० ।

दन्तशैथिल्यम् । स्त्री । वातजदन्तारोगविशेषे । नाँत आल्ग । च.सू.२०७. ।

दन्तशोफः । पुं । दन्ताब्देरोगे । रा.नि.व.२० ।

दन्तहर्षः । पुं । दन्तगतसुखरोगे । नाँत शि-ह्रा, टेका । लघुशब्द—“शीतश्चप्रवातस्यशान्-नामसहा हिजाः । पित्तमावतकोपेन दन्तहर्षः स नामतः ॥” मा.नि. । “दन्तशः शीतशुषुषश्च सहने शर्मानं न च । यस्य तं दन्तहर्षम् व्याधिं विद्यास-मीरयान् ॥” सु. । “शीतश्चप्रवातस्यशान्नाम-सहा हिजाः । तत्र सुषोषितपित्तानां दन्तहर्षः स कोपितः ॥” भा. । [का. । जटा. ।

दन्तहर्षकः (णः) । पुं । जम्बीरहवे । चि-

दन्ताघातः । पुं । निशुक्कहवे । गौड़ा जे-दुर गाँह । रा.नि.व.११ ।

दन्तायुधः । पुं । वनयुद्धे । चिका. ।

दन्ताव्युदः । पुं, स्त्री । दन्तारोगविशेषे । नाँतत्र गौड़ाज आँव । रा.नि.व.२० ।

दन्तावलः । पुं । करिदि । अम. । [अ.सू. ।

दन्तिका (जा) । स्त्री । दन्तीहवे । अम. ।

दन्तिनी । स्त्री । दन्तीनुपे । रा.नि.व.६ । वै. निघ. २४. क्रमि-चि. चिचकादितैले ।

दन्तिनीवीजम् । स्त्री । जैपालवीजे । अम-पाल । रा.नि.व.६ । [सू.सू.२०७. ।

दन्तिसा । स्त्री । नागदन्तां । हातिउं डे ।

दन्ती । स्त्री । (Baliospermum monta-num, Syn. Croton polyandrum.) खनामख्यातकृच्छ्रे । दन्ती गाँह । हिं इकुम् । मं दानि । कं दनि । तं दन्तिवेदु, कोष्ठचम-दुम् । वम. जापालगीटा । कृच्छदीर्घमेदेन दन्ती हिधा । तयोर्दन्ता उदुम्बरदन्ताकारा, अन्त्या ए-रखदला । सा, गुणाः—कटूणा शूलघ्नी अशौन-णास्मरीघ्नी दीपनी च । अन्त्या कटूणा रोचनी क्रमिघ्नी शूलकुष्ठामघ्नी तुदामयघ्नी च । रा.नि.व. ६ । “दन्तीहयं सरं पाके रसे च कटु दीपनं । गुदाङ्गुराश्चशूलासकृष्णकुष्ठविदाहनुत् । तीक्ष्णं हृदि पित्तासकफशीथोदरक्रिमीन् । चूददन्तीफलं तु स्यात् मधुरं रसपाकयोः । शीतलं सृष्टिष्णू-चगरशीथकफापहम् ॥” भा. । वा.सू.११७. अम-सादिः । “श्लेष्मा दन्ती द्रवणी ॥” सु.सू.१६७. च.सू.२७. वमने । जैपालवीजे । वै. निघ. २४. शी-तज्व. चि. । “काथेन दन्तीजिह्वतीव्रवेन ॥” वा. वा.चि. मङ्गानाराचरसे । ४४ विषयमंतैले । पुं (इन्) । हसिनि । प.सू. । [वै. निघ. ।

दन्तीफलम् । स्त्री । पिप्पल्याम् । दन्तीवीजे ।

दन्तीफलसमाकृतिः । पुं । पिप्पलावे । पेठा गाँह । वै. निघ. ।

दन्तीवीजम् । स्त्री । जैपालवीजे । रा.नि.व.६ । वै. निघ. २४. अशौ. चि. मङ्गीदधिबक्याम् । वा. अम. अतसञ्जीवनीरसे, वातगजकेशरीरसे ।

दन्तीहरीतकीशुङ्गः । पुं । गुणाधिकारि । पाठः—“जलद्रीणे विपत्तयः विंशतिः पञ्च चर्ष-याः । दन्त्याः पलाणि तापनि चिचकास्य कथेन

च । तिलाटभाजगेषि पवेदकीसमं गुडं । तस्मीभ-
यं त्रिहृषणीतेलाभापि चतुषलं । पलमेकं कषा-
यण्डोः सिद्धे लहे च शीतले । क्षीद्रं तैलसमं द-
द्याद्यातुर्गानपलन्तथा । ततो लीहपलं लिद्धा जग्ध्या
चैकां हरीतकीम् ॥” पीठलीनलहरीतकी २५,
दन्तीमूलं २५ प. चित्तकमूलं २५ प. जलं ६४
ग्र. श्रे. ८ श. । पुरातनगुडस्य २५ प. क्वाथेन गुडं
मीलयित्वा पचैत् । पाके सिद्धे अवतार्यं लिग्धे
सति त्रिहृषणं ४ प. कषायण्डोः प्र. पलं तिल-
तेलं ४ प. प्रसेप्यम् । शीते मधु ४ प. गुडलक-
एलातेजपत्रनागकेसराणां प्र. २ ती. मिश्रणीयम् ।
मात्रा २ ती. हरीतकी १० श. । रस. र. ।

दन्तुरः । त्रि । उच्चदन्ते । नतानते । मे ।

दन्तुरच्छदः (त्वक्) । पुं । मातुलुङ्गह्वे ।
ठावा गाह । रा. नि. व. ११ । [निघ. ।

दन्तीज्वला । स्त्री । श्वेतजातीपुष्पह्वे । वै.

दन्तीह्रिदः । पुं । बालदन्तीह्रिमे । नौत उठे ।
“दन्तीह्रिदः शिशोः सर्व्वेरीगाणां कारणं कृतं ।
विशेषाज्वरविह्रिदकासच्छर्दिशिशोरुजाम् । अभि-
षन्दस्य पीयक्या विसर्पस्य च जायते ॥” भा. म.
ख. ४ भ. । [तानि २० । च. प्रा. ७ अ. ।

दन्तीलूखलम् । स्त्री । दन्ताधिष्ठानास्थनि ।

दन्दशः । पुं । दन्ते । वै. निघ. ।

दन्दशूलः । पुं । सर्व्वे । वै. निघ. ।

दमः । पुं । दमनकचुपे । वै. निघ. ।

दमनम् । स्त्री । दमनपुष्पे । दना कूल । सि.
यो. च. द. वा. व्या. चि. महाराजप्र. तैले । पुं । कुन्दपु-
ष्पह्वे । कूंदफूलैरत्र गाह । रा. नि. व. १० । दम-
नकह्वे । त्रिका. । “दमनसुवरक्षिकी हृद्यी वृष्यः
सुगन्धिकः । यष्टपात् विषक्रुद्धासक्तैर्दकच्छूविदी
कजित् ॥” भा. ।

दमनकः । पुं । (Artemisia Scoparia
or A. Indica.) दना इति ख्याते पुष्पचुपे ।
दनां गाह । प. सु. । हिं दवणा । पं दीणा । गु-
णः—शीतलः तिक्तः कषायः कटुकः हृन्मदीष-
विदीपकः विषविषकीटघ्नश्च । पच्यश्च दमन-
कीर्त्येऽस्यनकासौ बलदायी भामदीपकारी च ।
रा. नि. व. १० ।

दमनी । स्त्री । अग्निदमनीनामचुपे । (तर्जनी ।
रा. नि. व. ४ । नागदमन्याम् । नागदना । वै. निघ. ।

दमयन्ती । स्त्री । भद्रमन्त्रिकापुष्पह्वे । मन्त्रि-
का फूलैरत्र गाह । रा. नि. व. १० । कर्कोटिका-
याम् । वै. निघ. ।

दम्पती । पुं (वि.) । जायापत्नीः । वै. निघ. ।

दम्भः । पुं । अतीसाररोगे दाहकर्मविशेषे ।
“नाभेरङ्गुलकादधीर्धशशिवंशस्त्रिमूले तथा ।
दाहः प्रज्वलितायस्य कथितो दम्भी यष्ट्यातु-
रे ॥” तन्नाम्नरम् ।

दम्भफलः । पुं । सेवह्वे । प. सु. । वै. निघ. ।

दम्भीरः । पुं । लावपत्तिनि । (भक्तः) महिषे ।
वै. निघ. ।

दम्यः । पुं । पण्डे । हपे । वै. निघ. ।

दरः । पुं । शङ्गे । वै. निघ. २ भ. मधुरज्व. विष्म-
चिकादिकपाथे । विषे । वै. निघ. । [४ ।

दरकण्टिका । स्त्री । शतावध्याम् । रा. नि. व.

दरदः । पुं । हतपत्रशके । नटे शीत । प.
सु. । स्त्री । हिङ्गुलधाती । रा. नि. व. १३ । र मा ।

दर्दरासः । पुं । मीनास्त्रीने, वाज्रनविशेषे ।
श. मा. ।

दर्दरीकः । पुं । भेके । सेवे । उषा. ।

दहूरः । पुं । पुनर्नवायाम् । इन्द्रणीपकीटे ।
वर्षाभ्याम् । रा. नि. व. २३ । कृष्णामे । मीलाभमेदे ।
रा. नि. व. १३ । र. वि. ३ अ. । “बलिदहूरपूतिलीह-
तापम् ।” भेके । मे. । शालिधाम्यमेदे । अयं प-
ट्टिकाङ्गीनगुणः । च. सु. २७ अ. ।

दहूरच्छदा । स्त्री । ब्राह्मीचुपे । वै. निघ. ।

दहूरदला । स्त्री । मण्डूकपर्ण्याम्, सा च ब्रा-
ह्मी, ब्राह्मी, वरभीति महाराष्ट्रे ख्याता । थुलकूडि-
उत्तम । भा. म. १ भ. चिपमम. ज्व. वि. । “हृन्मूत्रि-
नरुनीदृश दहूरदला ।”

दहूरपर्णी । स्त्री । ब्राह्मीचुपे । वै. निघ. ।

दहूः (दूः) । पुं । लज्जह्वे । उडेलो गाह ।
रा. नि. व. ८ । महाकुष्ठमेदे । दाद । सा. नि. । स्त्री ।
दहुरीने । उषा. ।

दर्दुन्नः । पुं । चक्रमर्दणे । टाकन् । शीघ्र । श.र. ।

दर्दुन्नपत्रम् । स्त्री । पत्रशाकविशेषः । पादमन्त्रिनी । चक्रमर्दपत्रे । टाकन् । भा. । हिं च-
कवङ् । गुणाः—दीपहरम् । अक्षं वातकफघ्नं क-
क्ष्मासक्तमिन्ध्रासदद्दुकुष्ठघ्नं लघु च । भा.पू.१भ.
शा.व. । See दद्रुघ्नौ ।

दर्दु(द्रू)णः । त्रि । दद्रुगोमणि । अ.टी.भ. ।

दर्दु(द्रू)रोगी (रन्) । त्रि । दद्रुरोगयुक्ते ।
अ.टी.भ. । [त्रिका.]

दर्पः । पुं । कनूरिकावले । मे. । उष्णि ।

दर्पणम् । स्त्री, पुं । नेत्रे । जटा. । आदर्शे ।
आर्णि । गुणाः—आयुःश्रीकारित्वं पापशमनत्व-
च । राज.२प. ।

दर्पपत्रकः । पुं । काशहणे । वै.निघ. ।

दर्पा । स्त्री । कलूष्याम् । वै.निघ. ।

दर्भः । पुं । (Poa cynosuroides. Syn.
Eragrostis cynosuroides.) कुशहणे ।
कूश कुण । हिं दाम् । तें दुभ । अम. । स.स.
१८प. । (Imperata cylindrica, Syn.
Saccharum cylindricum.) उलुके । उ-
लू, शींगड़ा । प.स. । वा.स.१५प. वरुणादिः ।
“वहलपल्लवदर्भरजाकराः ।” च.सू. ४प. । काश-
हणे । श.र. ।

दर्भकः । पुं । अक्षस्य पादरोगविशेषः । लघु-
—“मण्डूका विवरं यस्य दर्भसुन्नकरं भवेत् । त-
स्य दर्भक इत्युक्तौ व्राधिः कष्टचिकित्सितः ॥”
ज.द.१८प. । [कृमिघ्नाति । वै.निघ. ।

दर्भकुसुमः । पुं । कमिजाती । उदाकात्र

दर्भपत्रः । पुं । काशहणे । रा.नि.व.८ ।

दर्भपुष्पः । पुं । तन्नामकदर्बीकरसर्पविशेषः ।
राजिमच्छर्पविशेषः । वैकरञ्जजातीयसर्पे । स.कल.
४प. । See सर्पः । कफजकृमिमेदे । च.वि.७प. ।

दर्भमूलम् । स्त्री । कुशमूले । उलुमूले । च.
द.घ्नौ.वि. ।

दर्भरः । पुं । जावपक्षिणि । वै.निघ. ।

दर्भवटम् । स्त्री । चनर्दणे । त्रिका. ।

दर्भाह्वयः । पुं । मुञ्जहणे । भूख । रा.नि.व.८ ।

दर्ब्जः (वर्ब्ज) (कः) । स्त्री । सर्पफणायायाम् ।
दर्ब्जिकायाम् । शांता । अम. । श.र. ।

दर्ब्जिका । स्त्री । दर्व्याम् । शांता । अ.टी.
रा. । कञ्जलमेदे । का.कन. । तस्य सौवीरजाम्ब-
लतुल्यमयूरश्रीकरदर्बिकासेवागीलमेदेन घट भव-
ति । तल्लक्षणम् । अञ्जमशब्दे द्रष्टव्यम् । पुराणम् ।
गोजिह्वायाम् । वै.निघ. ।

दर्ब्जपत्रिका । स्त्री । गोजिह्वायां । पा.डिग्रा
भा.क. । ज.द.१२प. ।

दर्बीकरः । पुं । सर्पजातिविशेषः । कर्णधर
जर्ण । लक्षणं यथा—“दथाङ्गलाङ्गलच्छकस्तनि-
काकुशधारिणः । फणिलः शीघ्रगतयः सर्पां दर्व्बी-
करा मताः ॥” वा.उ.२६प. । दर्बीकरमेदाः—
कृष्णसर्पमहाकृष्णकृष्णोदरश्चितकपीतवलाङ्गकमहास-
र्पश्चक्रपाललीहितालगवेधुकपरिसर्पखण्डफणककु-
दपद्ममहापद्मदंष्ट्रपदधिमुखपुच्छरीकमुकुटीमुख-
विकिरपुष्पाभिकीर्णगिरिसर्पच्छतुसर्पशेतीदरमहा-
शिरालगदांशोविषाचेति । दर्बीकरस्य प्रथमे विष-
वेगे श्वाववर्णं दुष्टच रक्तं स्यात् । तथा मुखादौ
श्वावता स्यात् । द्वितीये गन्धयः, तृतीये शिरीशु-
रत्नादयः, चतुर्थे शीवनादयः, पञ्चमे सन्धिविज्ञे-
षणं तन्द्रा प्रव्वमेदे दाहः छिन्ना च, षष्ठे हृत्की
ङ्गायाः, सप्तमे च शुक्रं प्राप्य स्क्त्वादिभङ्गः सन्धे
छानिन्नतिष्ठ स्यात् । वा.टी.परुणः ।

दर्शः । पुं । अवलीकने । मे. ।

दर्शतः । पुं । सूर्ये । चन्द्रे । उषा. ।

दर्शनम् । स्त्री । नेत्रे । रा.नि.व.१८ । दर्पणे ।
स्वप्ने । मे. ।

दर्शनी । स्त्री । तेलकीटके । वै.निघ. ।

दर्शनीयः । पुं । अर्कहणे । श्वेताङ्गे । वै.निघ. ।

दर्शनोज्ज्वला । स्त्री । श्वेतजातीहरे । वै.
निघ. ।

दर्शविपत् । पुं । चन्द्रे । हारा. ।

दलम् । स्त्री । तेजपत्रे । रा.नि.व.६ । वा.उ.५
प. । च.द.सि.यो.समशर्करचूर्णे । “शुष्कीकभा-

भरिचनामदललक्षणा । पवे । पांता । चिका ।

दलकीमलम् । स्त्री । पवे । वै. निघ. ।

दलकोषः । पुं । मल्लिकापुष्पवत् । वै. निघ. ।

कुन्दपुष्पवत् । श. बा. ।

दलनिर्झीकः । पुं । भूर्जवत् । श. मा. ।

दलपः । पुं । सुवर्णं । उषा. ।

दलपुष्पा । स्त्री । केतकीवत् । ऋग्रा गांछ ।

रा. नि. व. १० । श्वेतकेतक्याम् । श्वेत ऋग्रा । वै. निघ. ।

दल(अर्ध)लाङ्गलकः । पुं । तदाकारच्छेद-
विशेषः । य एकस्मिन् पात्रे छेदः स दललाङ्गल-
काष्ठः । वा. उ. १८८. "अस्त्रमेकतरं यच्च सी-
द्धं लाङ्गलकः स्मृतः ॥" सु. चि. ८८. ।

दलशालिनी । स्त्री । कञ्चुकाशके । कफू शी-
रु । वै. निघ. ।

दलसायसी । स्त्री । श्वेततुलसीवत् । वै. निघ. ।

दलसारिणी । स्त्री । केसुकवत् । ऋग्रा गांछ ।
र. मा. । [कण्टके । कैटि । हारा ।

दलसूचिः । पुं । कण्टकवत् । कैटि गांछ ।

दलससा । स्त्री । पत्रशिरायाम् । पांतात्र
शिरा । छ. च. । [भा. ।

दलहीनफला । स्त्री । सुलेमानीखर्जूर्याम् ।

दला । स्त्री । नगवस्त्रायाम् । नागिता । प. सु. ।
अनमोदायाम् । राक्षसौ, दमयन्ती । रा. नि.
व. ६ ।

दलायलोहिता । स्त्री । चिल्लीनामपत्रशा-
के । रा. नि. व. ७ । पलायलोहितापि पठ्यते ।

दलाढकः । पुं । नागकेशरवत् । नागेश्वर
गांछ । वै. निघ. । ऋग्राग्राणि । समुद्रफले । आर-
ण्यतिलकवत् । वन तिल । काके । अग्निपर्ण्या ।
ठाकूले । अकवाके । मी. । करिकर्णे । कुन्दवत् ।
शिरौषवत् । छ. च. ।

दलाढकी । स्त्री । फणिकवत् । वै. निघ. ।
अग्निपर्ण्याम् । ठाकूले । मी. ।

दलाढ्यः (कः) । पुं । कुन्दपुष्पवत् । वै. निघ. ।
पद्मकवटे । पद्मनिशा कान्ता । चिका. ।

दलामलम् । स्त्री । सूक्ष्मायाम् । पूर्णा । मल-
वत् । मरुश । दमनकवत् । दना । मी. । म-
दनवत् । मयना गांछ । श. र. ।

दलाङ्गम् । स्त्री । चुक्रनामपत्रशाके । चुक्र-
नाक । रा. नि. व. ७ । [व. १०]

दलाङ्गम् । स्त्री । तमालपत्रे । उलपत्र । मद.

दलिकम् । स्त्री । काष्ठे । छ. च. । [चिका. ।

दलेगन्धः । पुं । समपर्णवत् । छातिम् गांछ ।

दवः । पुं । अग्नी । अ. टी. मी. । उपतापे । द-
वधी, सुखतालोष्ठानां दाहः । वै. निघ. ।

दवदग्धकम् । स्त्री । कण्ठे । अकृत्वा वा
त्राशकपूर्व । रा. नि. व. ८ ।

दवधुः । पुं । दवे, चक्षुरादिभ्यस्तीक्ष्णमहती ।
वा. ज्व. चि. १८. "उद्विक्तपिते दवधुः ।"

दशजटा । स्त्री । दशमूले । वै. निघ. २८. वा.
व्या. चि. रा. सा. दि. चूर्णे ।

दशनः । पुं । दन्ते । अ. टी. म. ।

दशनवासः । स्त्री । शीते । अम. ।

दशनवीजः । पुं । दाडिमवत् । वै. निघ. ।

दशनाद्या । स्त्री । चाङ्गेय्याम् । आश्रयण
चुक्रशाके । चुक्रपात्राणि । श. च. ।

दशनोच्छिष्टः । पुं । नि. श्वासे । मी. ।

दशपु(यू)रम् । स्त्री । जलमुलायाम्, कैवर्तमु-
लके । अम. । अ. टी. म. ।

दशमूचकम् । स्त्री । दशविधमूचे । हस्ति-
हृषीष्टगवाजमेवाश्वगर्दभनरनारीणां मूचे । रा.
नि. व. २२ ।

दशमूलम् । स्त्री । विलादिदशविधवृक्षमूले,
पञ्चमूलवत् वा । "विलम्बिषाकाभासीपाटला-
गणिकारिकाः । शालपर्णी अग्निपर्णी हृत्वीहय-
गोक्षुरम् ॥" रा. नि. व. १९ । वर्णाश्वं त्रातत्रः ।
वा. सू. १५८. भद्रदाब्बादौ । गुणाः—दशमूलं त्रि-
दोषघ्नं आसकासशरीरजः । तन्माशौषध्वरानां ह-
पार्श्वशीङ्गाववीहरेत् ॥ भा. । स्तिकाशीरगम् ।
अक. ।

दशमूलवृत्तम् । स्त्री । गुणे वृत्तम् । गवक्षत्रं

३३. । जाषाधे—दशमूल ६४ प्र. बारि ६४ प्र. मे. १६ प्र. । कल्पाधे—गुह्यी पिपली मरिचं वषाहः सैन्धवसवणम्, एषां प्र. २ प्र. । च. चि. ५ प्र. ।

दशमूलतैलम् । ज्ञी । कर्षरीने तैलम् । पाठः—“दशमूलकषायेन तैलप्रस्थं विपाचयेत् । एतत्कल्कं प्रदायेव वाधिये परसीषधम् ॥” तिल-तैलं ४ प्र. दशमूलं ४ प्र. बारि १६ प्र. मे. ४ प्र. । जाषाधे—दशमूलं १ प्र. । च. व. । सा. कौ. । अथत् शिरीरोने—दशमूलं प्र. ६ प्र. करञ्जनिगुण्डो जयन्ती धुसूराणां प्र. ६ प्र. जलं ६४ प्र. मे. १६ प्र. । कटुतैलं ४ प्र. । कल्पाधे—दशमूलधुसूरकरञ्जनिगुण्डोजयन्तीनां प्र. ६ तो. । अषाढाङ्गावलीङ्ककल्कमपि ददति वृद्धाः । सा. कौ. ।

दशमरयः । पुं । शरीरे । वै. निघ. ।

दशमशतकरदुग्धम् । ज्ञी । शर्कराशरी । आ-कम् आठि । वै. निघ. २ भ. कर्णक. ज्व. चि. ।

दशमशताङ्गिः । स्त्री । शतावर्ष्याम् । शृङ्गुली । वै. निघ. । [पकपिकच्छूपपटककुमारीषु ।

दशमशकः । पुं । त्वकपचमूलफलदण्डाङ्गुरपु-

दशसारवटी । स्त्री । वातव्याधी वटी । “य-टि शानी बला द्राक्षा एला चन्दनबालुकं । मधू-कपुषं खर्जूरं दाडिमं पेषयेत्समं । सर्वतुल्या सिता यीम्ना पलाढं भक्षयेत्सदा । दशसारवटी ख्याता.....” । र. सा. सं. ।

दश्या । स्त्री । बाल्यायवस्थायाम्, बाल्ययौवनप्री-ठवाइकेषु । अथस्य क्षेत्रफलदशविधकालपरिमा-णे । सा च समाह्वयं सहादशदिनं वर्षत्रयं ज्ञेयम् । “वासराः सप्ततिः द्वी च वर्षापाच तथाचयं । दशप्रमाणं वाहानां शालिहोत्रेष कौर्त्तितम् ॥” अ. द. ५ प्र. ।

दश्याङ्गुगुलुः । पुं । मीदीरोने । पिकटु चिचकमूलं चिफला सुसा विडकं एषां प्र. चूर्णे १ तो. गुग्गुलु ८ तो. । भा. ।

दश्याङ्गुधूपः । पुं । दशविधद्रव्यजतधूपविशेष । यथा—“पञ्चाङ्गुधूपपाषाणानामाङ्गिधूपगुग्गुलुः । अतुरं चन्दनं जटामांसी च तावती । त्रिभागः सार्यकः सारः तावदेव हि बाहकं । उशीरसु विभागं साधुनभञ्जयन् समग्रा कर्पूरी दशमभिष-

एकभागी प्रकीर्तयेत् ॥” अथः—“वषाङ्गिधु-ङ्गानि सैन्धवं गजपिप्पली । शङ्खं शक्तिविषा व्रीषं दश्याङ्गः कश्यपीदितः ॥” अर्थं धूपः सर्व-यष्टजित् । वा. उ. १ प्र. । [गोह. भा. ।

दश्याङ्गुलः । पुं, ज्ञी । खल्वङ्गायाम् । धूपं ज्ञी

दश्याङ्गिः । पुं । दशमूले । वा. व्या. महाभाषा-दी ।

दश्यानिकः । पुं । दलीवचे । श. च. ।

दश्यारुहा । स्त्री । कैवर्त्तमुलायां । रा. नि. व. ६ ।

दष्टपीडितम् । ज्ञी । दंशनविशेषे । “दष्टप-दानि चलानि तद्वदष्टनिपीडितम् ।” वा. उ. १ प्र. च. । [तुङ्गिने । छष. ।

दस्तः । पुं । अश्विनौकुमारि । गर्दमे । मे. । ज्ञी ।

दस्त्री । पुं (हि.) । अश्विनौकुमारी । अम. ।

दहनः । पुं । चित्रकवर्षे । रा. नि. व. ६ । २१ ।

वा. म. १ प्र. च. । भङ्गातकवर्षे । रा. नि. व. ११ । सि. यो. ख. मे. चि. चव्यादिलिङ्गे । “तालीशजीरकतुना-दहनेः ।” वा. म. १ प्र. च. वरुणादिः । “दहनमीरट-विल्वविषाणिकाः ।” च. द. श. च. चि. । वृषिका-ल्याम् । विष्टाती । रा. नि. व. २१ । गुग्गुली । पक्षिविशेषे । पांशुग्रा । रा. नि. व. १८ । ज्ञी । दा-हे । अगुरुणि । काश्चिकमेदि । वै. निघ. ।

दहनकेतनः । पुं । धूमे । हे. च. । [व. १२ ।

दहनग(गु)रु । ज्ञी । दाहगुरुणि । रा. नि.

दहनारातिः । पुं । जले । रा. नि. व. १४ ।

दहनी । स्त्री । सूर्यायां । भूशी । रा. नि. व. १ ।

दहनोपलः । पुं । सूर्यकान्तमणी । हे. च. ।

दहरः । पुं । कुकुटे । बालके । सूचिके । मे. ।

दधः । पुं । कुकुटे । निवा. । सि. यो. काच-चि.

दशमूलहते । वृचमेदि । विच. ।

दद्याण्डलक । स्त्री । कुकुटाण्डललि । कूक्-

डान्त्र डिमेत्र थोला । मेघ. नेत्र. चि. । भा. म. ४ भ.

कर्षरी. चि. । “दद्याण्डलकं च सा ।”

दद्याण्डः । पुं । श्रेष्ठे । वै. निघ. ।

दक्षिणदेशजा । स्त्री । कताककूर्याम् । क-

ताककूर्या । म. चि. ।

दक्षिणवायुः । पुं । मलयमावते । दक्षिणवा-
युः । गुणाः—“मधुरबाविदाही च कषायानुरसो
लघुः । दक्षिणी माततः श्रेष्ठः चक्षुषी बलवर्धनः ।
रक्तपित्तप्रशमनी च वातप्रकीपनः ॥” सु.सू. ।

दक्षिणायनम् । स्त्री । रवेर्दक्षिणती गती ।
• यदा रविः कर्कटराश्ववस्थिती भवति तदा तदा-
रभते । तच्च आषाढमासपटके भवति । “कर्क-
टावस्थिते भानी दक्षिणायनसमुत्पत्ते ॥” सु.सू. ।

दक्षिणावर्तकी । स्त्री । दक्षिणाख्या । वि-
छाति गीष्ठा । रा.नि.व.६ । मेषशृङ्गा । वै.निघ. ।

दक्षिणावर्तफला । स्त्री । बृहद्रीषधे । वै.
निघ. ।

दक्षिणावर्त्ता । स्त्री । मेषशृङ्गा । रा.नि.व.६ ।

दक्षेयः । पुं । गृध्रे । वै.निघ. ।

दाडकः । पुं । दन्ते । शब्दार्थकल्पतरुः ।

दाडिमः । पुं । एलायाम् । नी. । (Punica
Granatum.) The Pomegranate. स्त्र-
नामख्यातफलवृक्षे । दाडिमं गीष्ठां हिं आमार ।
मं दाडिमं । कं दाडिम्व । तं डामिक्कचिट्टु । उत्.
दालिम्ब । ता. मादलश्चेहेड्डि । गुर्ज. डालम्ब ।
फलगुणाः—मधुरास्वादुपायं कासवातकफपित्तघ्नं
याहि दीपनं लघूष्णं शीतलं अमघ्नं रुचिकरम् ।
दाडिमम् अस्त्रमधुरमेदेन हिविषं, तयोः प्रथमं
वातकफहृत्कारि, तृतीयं तापहृत्कारि लघु पथ्यञ्च ।
रा.नि.व.११ । खादुस्वादुस्वदुर्गन्धघ्नं तर्पणं शुक्लं लघु
कषायानुरसं याहि खिग्धं मेषाबलाहकम् । स्वाद-
कं—दीपनं रुच्यं लघु किञ्चित्पित्तकरञ्च । असल्लु
• पित्तजनकं वातकफघ्नञ्च । तन्मूलञ्च क्षमिह्वरम् ।
भा. । इदम् अर्चं वासवश्चिद्व्याहृतं कण्ठशीघ्रनं
पित्तकफविनीचकम् । राज. । “श्रेष्ठं वातादिकर-
णहृतं दाडिमश्चातयन्मम् ॥” अत्रि.१७७. । स्त्री ।
दाडिमफलं । “सि.यो.टक्काडव.पि. ।

दाडिमत्वक् । स्त्री । दाडिमफलत्वक् । दा-
डिम्यत्र थोना । सि.यो.च.सा.पि.उत्पलादिः ।

दाडिमवक्त्र(पुष्पः)काः । पुं । रोहितकावृक्षे ।
गोत्रा, व्रजनां शीष्ठा । र.पि.न.८ ।

दाडिमप्रियः । पुं । जीरे । उरु गङ्गी । श.र. ।

दाडिमभक्षणः । पुं । शुक्रपक्षिणि । श.च. ।

दाडिमाष्टकम् । स्त्री । पञ्चषोऽष्टितम् । “क-
र्षोन्मिता गुणाचौरी चातुर्जातं दिकाधिकम् । य-
मानीधायकागानीधयिष्यीषं पक्षाधिकं । पक्षा-
नि दाडिमादष्टौ सितायामैकतः कृतम् ॥” च.द. ।

दाडिमी । स्त्री । दाडिमवृक्षे । वै.निघ. ।

दाडिमीरसः । पुं । दाडिमासुनि । च.द. ।

दाडिमीविषम् । स्त्री । दाडिमीचामकविष-
मेदे । दाडूक । प.सु. । [११ ।

दाडिमीसारः । पुं । दाडिमवृक्षे । रा.नि.व. ।

दाडि(डी)म्बः । पुं । दाडिमवृक्षे । प.सु. ।

दाड़ा । स्त्री । दंष्ट्रामेदे । दाड़ा । छ.च. ।

दाडिका । स्त्री । दाड़ी इति ख्याते मुखव-
यवे । छ.च. ।

दाट्यूहः । पुं । शुक्रपक्षिणि । प.सु. । उडूक-
पक्षिणि । डूकं प्राथी । गुणाः—वातघ्नः द्रव्यः
बलदः शुक्रदः अमघ्नश्च । अत्रि.२१७. । चातक-
पक्षिणि । त्रिका. ।

दाट्यूहः । पुं । जलकाके, दाट्यूहे । श.र. ।

दाचम् । स्त्री । अस्त्रविशेषे । दा ।

दाधिकः । त्रि । दधिसम्बन्धिनि । स्त्री । दधि-
संज्ञकभक्ते । भा.म.१७.अम्रद.गु.चि. ।

दानम् । स्त्री । कुडुमे । च.द.वा.व्या.पि.१८८-
शती.प्रसारणीतेले । गजमदे । नी. । तद्वकीटरजम-
धुनि । कूट्रे गधू । गुणाः—रुचं दीपनं कफ-
हृदिनीचकञ्च । राज. । [निघ. ।

दानवप्रिया । स्त्री । नागवल्लीलतायाम् । वै.

दान्तः । पुं । दमनकपुष्पे । मनां शिष्टि । रा.
नि.व.१० ।

दामनः । पुं । दमनकवृक्षे । वै.निघ. ।

दामवन्धः (नः) । स्त्री । ब्रह्मवन्धनविशेषे ।
लघुञ्च—“दामाजतिथयुतादी बन्धः आहामसं-
ज्ञितः ॥” इति । सु.सू.१८७. । दाम् अनीकनीक-
वन्धीत्युः । दौका । तदाकाः अतुषादतुषकः
दामवन्धः । च.द. ।

हामाक्षलम् । स्त्री । कश्चादिपादवन्धनरज्ज्वी ।

हे.क. ।

हामोदरः । पुं । व्याघ्र्यल्लाख्यवेदाकचमप्रथी-
करि । [नि.व.१८ ।

दाभिकः । चि । वाचालि । पुं । वकी । रा.

दायकः । पुं । बालके । मे. । पुत्रे । हे.च. ।

दारकः । पुं । शाल्यशूकरे । रा.नि.व.१८ । चि ।
विदारके । वै.निच. । हरिवर्णस्यावरविषमेदे ।
च.नि.१५खान ५६च. ।

दारकर्म । स्त्री । विवाहे । चिका. ।

दारणम् । स्त्री । कतकफलं । निर्गन्धि । श.
ज. । व्रणविदारणद्रव्ये । (फाड़ा) शर्मान् ज्वरा ।
यथा—“चिरविलोऽग्निर्को दन्ती चित्रको हयमा-
रकः । कपोतगृध्रकङ्कानां पुरीषाणि च दारणम् ।
चारद्रव्याणि यानीह चारी वा दारणम्परम् ॥”
सु. । पुं । कतकवृक्षे । वै.निच. ।

दारदः । पुं । हिङ्गुले । चिका. । पारदे । मे. ।
दरददीयविषे । विषमाचे । चम. । [१८ ।

दारबलिमुक् । पुं । वक्पविधि । रा.नि.व.

दारी । स्त्री । पाददारिनामचुद्ररीगे । “परि-
क्रमणशीलस्य वायुरत्यर्थरुचयोः । पादयोः कुरुते
दारीं सर्वां तलसंश्रिताम् ॥” सु.नि.१९च. ।

दार । पुं, स्त्री । काष्ठे । चम. । स्त्री । दार्याम् ।
दाक्रुद्रिज्ञा । र.सा.सं.मेहुमुद्ररसे । च.द.पा-
खु.चि. । वै.निच.१७.च.सा.चि.पाठादिकषाये ।
वा.वा.खल्यनारायणतैले । देवदारुणि । प.सु. ।
सि.यो.सा.ज्व.चि.षष्ठादशांते । “भूमिन्मदारदश्च-
मूल...” । च.द.ज्व.चि.चपराजितामूषे । वा.ज्व.

राखादिः । “राखाडखादनीदार । दारसूषे ।
ताम्रूख । र.सा.सं. । पिप्पले । मे. ।

दारकम् । स्त्री । देवदारुणि । रा.नि.व.१९ ।
वा.व्या.चि. । तैलदेवदारुणि । शीतपिप्पले । वै.
निच. । [कृष्ण । रा.नि.व.१९ ।

दारकदली । स्त्री । काष्ठकदल्याम् । वन

दारुगन्धा । स्त्री । चीङ्गानामकदेवदारुमेदे ।
रा.नि.व.१९ । [दारुणकटीगे ।

दारुणः । पुं । चित्रकवृक्षे । रा.नि.व.६१२३ ।

दारुणकः । पुं । कुडीमेदे । वक्पवृक्षे । वै.
निच.१७.सूक्ष्मा-चि. । स्त्री । तन्नामकचुद्ररीगे ।
कृष्णौ शुभ्रकौ । लघुणं यथा—“दारुणा कच्छुरा
रुचा केशभूभिः प्रपाद्यते । कफमारुतकीपेन वि-
द्याहारुणकानु तम् ॥” सु.नि.१९च. । [सु. ।

दारुणकर्म । स्त्री । वदुवणानां कठिनीकरणे ।

दारुनिशा । स्त्री । दारुहरिद्रायाम् । दाक्रु-
द्रिज्ञा । रा.नि.व.६ । वै.निच.१७.मध्यमलाभा-
तैले । च.द.वा.र.चि.मेहु.चि. । “वसादनौदारु-
निशा ।”

दारुपत्री । स्त्री । हिङ्गुपत्रायाम् । रा.नि.व.६ ।

दारुपीता । स्त्री । दारुहरिद्रायां । रा.नि.व.६ ।

दारुफलम् । स्त्री । पेक्षा इति ख्याते फले ।
वै.निच. । [गोमांश । रा.नि.व.१८ ।

दारुमत्स्या (द्वया, द्वा) । स्त्री । गोधायाम् ।

दारुमूषा । स्त्री । दार्भुज इति प्रसिद्धे स्थाव-
रविषमेदे । ताम्रूख । भा.म.१७.ज्व.चि. ।

दारुमोचः । पुं । खनामख्यातविषमेदे । दा-
भूख । प.सु. ।

दारुविषम् । स्त्री । दारुमोचविषे । “भवेदा-
खुविषं दारुविषं पाषाणसंश्रकम् । तडेदाः शङ्ख-
गोदन्तदाङ्गिमीकटिकादयः ॥” प.सु. ।

दारुसिता । स्त्री । (Cinnamomum
zeylanicum.) दारुचिनीतिख्यातायां मधुरज्व-
चि । दाक्रुद्रिनि । हिं जालचिणि । तें समलिंगु ।
ता. करुषा । गुष्ठाः—“उक्ता दारुसिता खादी
तिक्ता चानिलपित्तहृत् । सुरभिः शुकला बर्णा
मुखश्रीवदधापहा ॥” भा.उ.वागी.चि. ।

दारुहरिद्रा । स्त्री । (Coccinum fenes-
tratum. [Berberideae] Berberis
Asiatica and other species.) खनाम-
ख्यातपीतकाष्ठविशेषे । दाक्रुद्रिज्ञा । हिं दां
दारुहलदि, मारुकेहलदि । कं मरनरिसिन । तें
मनिपसुपु । ता. मरमज्जिल । गुष्ठाः—तिक्ता क-
टूषा व्रणघ्नी मेहुषी कच्छुविसर्पत्वण्दीवकर्षाण्दी-
गङ्गी च । रा.नि.व.६ । “दाव्योनिशगुष्ठाः किमु
नेत्रकर्षाखरीगलुत् ॥” भा. । कफपित्तशोफघ्नी
विशेषण ललाभिमन्दहरी च । रा.व. ।

दासहस्तकः । पुं । दर्श्या । काष्ठेन हाता ।
स.सू.७५. । [अभि । अर्थायकपत्रकः ।

दादुरः । पुं । दक्षिणमुखगते । खायायाम् ।

दाव्यंष्टः । पुं । मयूरे । वै.निच. ।

दाव्याघाटः (तः) । पुं । काष्ठकुट्टपत्रिणि ।
काष्ठेठाकुरा आसी । अम. । श.र. ।

दाव्यिका । स्त्री । खरंधरातरी । शांभर । प.
सु. । गोविन्दाक्षरे । रा.नि.व.४ । रसाञ्जने । वै.
निच. । [अत्रा शांभ. । र.मा. ।

दाव्यपत्रिका । स्त्री । दाव्यीशके । शो-

दाव्यी । स्त्री । दासहरिद्रायाम् । प.सु. ।

दाव्यीकायसमुद्भवम् । स्त्री । कृत्रिमरसा-
ञ्जने । रा.नि.व.१२ ।

दाव्यीकायोद्भवम् । स्त्री । कृत्रिमाञ्जने । र-
सोत् इति पारस्परभाषा । प.सु. ।

दाव्यीत्वक् । स्त्री । दासहरिद्रालचि । सि.यो.
आम.चि.मसुरवटके । “दाव्यीत्वक्फलाव्योष ।”
त्वच एव प्राशस्त्यम् । अभावे काष्ठम् । श्रीकण्ठः ।

दाव्यम् । स्त्री । रसाञ्जने । वै.निच. ।

दाव्यादिः । पुं । कषायविशेषे । “दाव्यीरसाञ्ज-
नकिरातव्याद्विलसवीद्रचन्दनदिनेशभवप्रसूतैः ।
कायः कृतो मधुयुतो विभिन्ना विबीजः रक्तं सि-
वश्च स्रजं प्रदरं निहति ।” भा. । “दाव्यी र-
साञ्जवटव्याद्विकिरातविलभङ्गावकैरवकृतो मधुवा
कषायः ।” च.द. ।

दासम् । स्त्री । षटविधसम्पत्तसमधुविशेषे ।
कूटुर मधु । एतदापीतवर्षे सृष्टमलिकाभिः इ-
न्द्रनीलवर्णाभिः तदकीटरादौ उल्पायते । “इन्द्र-
नीलदवाकाराः सृष्टाश्चिन्मि मलिकाः । यद्गन्-
कीटरालः स्रग् मधु दासमिदं स्मृतम् ॥” गुणाः --
काटु कषायमन्त्रं मधुरं पित्तकरं च । रा.नि.व.१४ ।
पुं । कीटवे । ई.च. ।

दासकयर्करा । स्त्री । दासकमधुव्रतशर्करा-
याम् । मूलमधुत्र तिभि । सा तन्मधुतुल्यगुणा ।
रा.नि.व.१४ ।

दासनः । पुं । वायुजन्मदन्तगतमुखरी ।
“दीर्घमाक्षेत्रिज हजा यश्च दन्तो जायते । दास-

नी नाम स व्याधिः सदागतिनिमित्तकः ॥” भा.
नि. । तथा “दास्यन्ते बहुधा दन्ता यस्मिन् तौर-
वगन्विताः । दासनः स इति श्रेयः सदागतिनि-
मित्तकः ॥” स.सू.४५५. ।

दासवः । पुं । स्थावरविषये । ई.च. ।

दासा । स्त्री । पारिखदिर । रा.नि.व.८ । इ-
न्द्रवारुणायाम् । वै.निच. । महाकाले । गोकुल ।
भा. ।

दालिः । स्त्री । विदले । दाग । “स्त्रीटसु चच-
कादीनां दालिनु परिकीर्तिता ।” रा.नि.व.१६ ।

दालिका । स्त्री । दास्याम् । डोण । महा-
काले । गोकुल । भा. ।

दालिमः । पुं । दाडिब्रह्मे । अ.टी.भ. ।

दासी । स्त्री । देवदाबीलतायाम् । श्री ३ षो-
डशता । हिं घघरवेण । रा.नि.व.३ । See अ-
गरी । विदले । दाग । “दलितनु शमीधान्यं
दालिदांली स्त्रियामुमे ।” तत्पाकविधिः -- “दासी
तु सखिने सिद्धा जवणार्द्रकङ्किकुभिः । संयुक्ता सू-
पनासी स्नात्वायने तद्गुणा अथ । सूपी विष्टभको
रुचः शीतलु स विशेषतः । निलुपी भटसंसिद्धी
खाधर्व सुतरां व्रजेत् ॥” भा. । विट्खदिरवर्धे ।
शुश्रुतावना । रा.नि.व.८ ।

दासः । पुं । नीलभिक्षायाम् । उष्ट्रे । वै.निच. ।

दासपु(पूर)म् । स्त्री । जलमुक्तके, परिप्ल-
वणे । नागत्रभूता । श.र. । रा.नि.व.८ ।

दासिका । स्त्री । दासीकुरण्टके । नीलशृंग
बोधि । श.वि. ।

दासी । स्त्री । पीतपुष्पभिक्षीरूपे । नीलशृंगे ।
नीलभिक्षया । कूलशृंगे, नीलशृंगे । रा.नि.व.
१० । काकजज्ञायाम् । क.७३० । रा.नि.व.४ ।
See नीलाम्बान ।

दासीकुरण्टकः । पुं । नीलपुष्पभिक्षीरूपे ।
नीलशृंगे । स.सू.१८५. । See नीलाम्बान ।
“नीलपुष्पः स एव दासीकुरण्टकः ।” उल्लसः ।

दासेरः (कः) । पुं । उष्ट्रे । म. ।

दास्यादिः । पुं । विषमज्जरे कषायमैद ।
“दासीदासकालिङ्गलोहितलताश्यासाकपाठाश्टीथ-

सूश्रीरकिरातकुञ्जरकषायायनिकापत्रके । व
बीधायकनागराब्दसरलेः शिष्यमुसिद्धीशिवयात्री
मर्मटदर्मसूत्रकटुकानलासतापुष्करैः । धातुसं वि-
षमं चिदोषजनितं..... ।” भैष. ।

दाहः । पुं । भक्षीकरणे । “सर्वाङ्गीणसीत्र उ-
द्या दाहः ।” चरुणः । वा.ज्व.चि.१५. । तन्नामक-
पित्तजरीमे । ज्वरुनि त्राण । “त्वचं प्राप्य समा-
नीभा पित्तरक्षाभिमूर्क्षितः । दाहं प्रकुरुते घोरं
पित्तवत्तत्र भैषजम् ॥” दाहः तृणारीधजरक्तपूर्ण-
कोटजघातुत्तयजपित्तजघतजरक्तजमेदेन षड्विधः ।
मर्षाभिघातजघैक इति समविधः । [नि.व.६ ।

दाहकः । पुं । चिचके । रक्तचिचकहवे । रा.

दाहकर्षितः । वि । दाहवीडिते ।

दाहकाष्ठम् । स्त्री । दाहायुक्ता । वै.निघ. ।

दाहगु । स्त्री । भगवतिशेषे गुर्जरदेश-
प्रसिद्धे । अङ्कुरविशेषः । गुणाः - दाहागु क-
टुकोष्णं केशवर्द्धनं वर्णकरं केशदोषघ्नं सौमन्यप्रद-
च । रा.नि.व.१९ ।

दाहज्वरः । पुं । दाहपूर्वके ज्वरे । दाहपूर्व-
क ज्वर । “करीयादी तथा पित्तं त्वक्स्थं दाह-
मतीव च । तस्मिन् प्रशान्ते त्वितरौ दुरुतः शीत-
मन्ततः ॥” मा.नि. ।

दाहदा । स्त्री । नागवल्लीलतायाम् । वै.निघ. ।

दाहनिःश्वासः । पुं । सुगन्धार्जकहवे । वै.
निघ. ।

दाहसरः । स्त्री । श्मशाने । त्रिका. ।

दाहहरणम् । स्त्री । उशीरे । श.च. ।

दाहायणम् । स्त्री । स्वर्णे । वै.निघ. ।

दाहाय(या)णी । स्त्री । दन्तीसुपे । र.मा. ।

दाक्षिणात्यः । पुं । नारिकेलहवे । रा.नि.व.
११ ।

दिक् । स्त्री । रीती । पितृण । सु.सू.४१५. ।

दिक् । पुं । करिशावके । श.र. ।

दिक्पालसङ्गरा । स्त्री । अष्टसंख्यायाम् ।
आठि । भा.ज्व.कल्पतरी । [विष.चि. ।

दिग्धविधः । वि । विपाक्तवाणविधे । च.द.

दिक् । पुं । लिख्यायां । ४ वा । अमरपुं ।
शब्दार्थकल्पतरुः ।

दितः । वि । हिते । अम. ।

दिनम् । स्त्री । दिवसे । रा.नि.व.२१ ।

दिनकरः । पुं । सूर्ये । इ.च. ।

दिनकेशान्तकः । पुं । वटपत्रपादाद्यभेदे ।
वटु पात्ररुक्ता । वै.निघ. ।

दिनचर्या । स्त्री । दिवसे यीविधिः स्वास्थ-
करस्तथाचरणे । तस्य ब्राह्मसूक्तोक्त्यानाभीष्टदेव-
तास्मरणम्, दध्याज्यादग्निविलमोरीचनादिदर्शन-
स्पर्शनादि, हृते स्वमुखदर्शनम्, उपसि मन्त्रादि-
विसर्जनम्, दन्तधावनजिह्वानिलेखनमुखप्रचाप-
णतेलाभ्यङ्गज्ञानभोजनादि च । भा.च.द. ।

दिनदुःखितः । पुं । चक्रवाके । स्त्री । ततु-
पत्रास । श.र. ।

दिनमणिः । पुं । सूर्ये । त्रिका. ।

दिनादिः । पुं । प्रभाते । रा.नि.व.२१ ।

दिनान्तः । पुं । सायंकाले । अम. ।

दिनाम्बः । पुं । पंचके । वै.निघ. ।

दिनेशः । पुं । सूर्ये । अर्कोदये । वै.निघ.२३.
वा.व्या.चि.शतपुष्पाक्षिपे ।

दिनेशपुष्पम् । स्त्री । कैरवपुष्पे । नीलकुन्दी
शृणु । चि.क्र.क.प्रदरचि. ।

दिलीरम् । स्त्री । शिलीमु । कौण्डिक छाता
हारा. ।

दिवसः । पुं, स्त्री । दिने ।

दिवसमुखम् । स्त्री । प्रभाते । इला. ।

दिवा । व्य. पुं (न) । दिवसे । अम. ।

दिवाकरः । पुं । काके । सूर्यपदे । श.च. ।
अर्कोदये । अम. ।

दिवाकीर्तिः । पुं । पंचके । नापिते । इ.च. ।

दिवाटनः । पुं । काके । शब्दार्थकल्प. ।

दिवाम्बः । पुं । पंचके । रा.नि.व.२१ । वि ।
हटिरीययुक्ते । दिनकाणां । लक्षणे - “प्राते द्य-
तीयं पटवश्च दीपे दिवा न पश्येत् निशि वीचते

सः । रात्रौ स शीतानुष्टहीतदृष्टिः पिताम्भभावा-
दपि तानि पश्येत् ॥” भा.नि. । (आ) स्त्री । व-
ल्गुलापलिणि । रा.नि.व.१६ ।

दिवाभ्यकी (भिका) । स्त्री । कुकुन्द्या ।
छू.८६ । वै.निघ. ।

दिवाभीतः (तिः) । पुं । पेचके । त्रिका ।
श.र. । स्त्री । श्वेतपद्मे । वै.निघ. ।

दिवामध्यम् । स्त्री । मध्याह्ने । हे.च. ।

दिवास्त्रापः । पुं । दिवानिद्रायाम् । निद्रान-
धूमन । तस्य विधिः—“सञ्चर्तुषु दिवास्त्रापः प्र-
तिषेद्धः अन्यत्र योभात् ॥” सु.शा.४अ. । “दिवा
साक्रीकृतं येन रात्रौ वा यदि वा दिवा । न ते-
षां स्वपतां दोषो जायतां वा विधीयते ॥” “दि-
वास्त्रापं न कुर्वीत यतोऽसौ स्यात्कफावहः । यौ-
धवर्षासु कालेषु दिवास्त्रप्री निषिध्यति ॥” भा. ।

दिवास्त्रापा । स्त्री । पत्तिनिशेषे, वल्गुला
इति लोके । रा.नि.व.१६ ।

दिविः । पुं । चाषपलिणि । श.मा. ।

दिविजम् । स्त्री । कुङ्कुमागुरुचन्दने । वै.निघ. ।

दिवी । स्त्री । उपजिहिकाकीटे । हारा. ।

दिवोकाः । पुं । चातके । मे. हरिणे । वै.
निघ. ।

दिवोदासः । पुं । काशीराजधन्वन्तरौ । यः
चन्द्रवंशीयभीमरथनरपतेः पुत्र आसीत् । त्रिका. ।

दिवोद्भवा । स्त्री । एलायां । शब्दाथेकल्पतरुः ।

दिव्यः । गुग्गुली । रा.नि.व.१२ । यवे । रा.
नि.व.१६ । अञ्जुनठवे । वै.निघ. । स्त्री । काल-
लौहे । प.सु. । लघुङ्गे । रा.नि.व.१२ । चन्दने ।
वै.निघ. । बालके । दांता । ज.द.१२अ. । [४अ.]

दिव्यकः । पुं । निर्विषसर्पविशेषे । सु.कल्प.

दिव्यगन्धः । पुं । गन्धके । रा.नि.व.११ ।
स्त्री । लवङ्गे । रा.नि.व.१२ ।

दिव्यगन्धा । स्त्री । स्थूलैलायाम् । वड़ ए-
नाहेठ । रा.नि.व.६ । महाबुधनुपे । रा.नि.व.
४ । लवङ्गलतायाम् । श.चि. । [वै.निघ. ।

दिव्यचन्दनम् । स्त्री । हरिचन्दने । लवङ्गे ।

दिव्यचक्षुः । पुं । वानरे । श.मा. । उपचक्षु-
षि । उभयां । सुगन्धमेदे । मे. ।

दिव्यतुम्बी । स्त्री । अलावूमेदे । वै.निघ. ।

दिव्यतेजाः । स्त्री । ब्राह्मीनाममहाचुपे । रा.
नि.व.५ ।

दिव्यपञ्चासृतम् । स्त्री । समभागव्यवृत्त-
दधिदुग्धपुशकरासु । “गन्धमाज्यं दधि क्षीरं
मालिकं शर्करान्वितम् । एकत्र मिलितम् ॥”
रा.नि.व.२२ । [व.१० ।

दिव्यपुष्पः । पुं । श्वेतकरवीरवृक्षे । रा.नि.

दिव्यपुष्पा (ष्पी) । स्त्री । देवद्रोण्याम् ।
वड़ धनपत्ता । रा.नि.व.५ ।

दिव्यपुष्पिका । स्त्री । देवद्रोणचुपे, महाद्री-
ण्याम् । वड़ धनपत्ता । वै.निघ. । रत्नाकठवे ।
र.मा. ।

दिव्यरसः । पुं । पारदे । रा.नि.व.११ ।

दिव्यलता । स्त्री । मूर्खायाम् । रा.नि.व.१ ।

दिव्यसारः । पुं । सज्जंवे । भात वा धूना-
त गोष्ठे । रा.नि.व.६ ।

दिव्या । स्त्री । महामिदायाम् । ब्रह्मग्राम् । वि-
श्वी भाक् । बन्ध्याकलौटिका । शतावध्यां । स्थूल-
जोरके । वड़ क्षीरा । रा.नि.व.५ । श्वेतद्रव्या-
यां । रा.नि.व.८ । आमलकां । मे. । हरीतक्याम् ।
रा.नि.व.११ ।

दिव्यान्नम् । स्त्री । उत्तमान्ने । वै.निघ. ।

दिव्येलकः । पुं । राजिलवहैकरत्नसर्पविशेषे ।
सु.कल्प.४अ. ।

दिव्यौषधिः (धी) । स्त्री । मनःशिलायां ।
च.द. । सतलौहे । भा. । च.द.सि.यो.र.पि.चि.
खण्डखायलौहे । “दिव्यौषधिहृतस्यापि ।” शम्भो-
सूत्रे ।

दिष्टम् । स्त्री । दारुहरिद्रायाम् । श.मा. ।

दिष्टान्तः । पुं । सृष्टौ । अम. ।

दिष्टिः । स्त्री । परिमाणे । मे. ।

दीघिका । स्त्री । त्रिशतधनुःपरिमितवस्त्रा-
ये । निधि । “पल्लवं दीघिका वापी यष्टिका नी-
मगोधिका ।” त्रिका. ।

दीदिवि । स्त्री । अमे । प.सु. ।

दीनम् । स्त्री । तगरपादिके । रा.नि.क१० ।

दीना । स्त्री । कुकुन्दर्याम् । वै.निघ. । सूचि-
कायां । चिका. ।

दीनारः । पुं । माघचतुष्टयमाने । ४ मांसा-
अम. । खर्णसुद्रायां । मेरि. । खर्णकर्षद्वये ।
अ.टी.सा. ।

दीपकः । पुं । कासमईलुपे । टांकनां । रा.
नि.व.४ । चिचकहवे । वै.निघ.२भ.वा.व्या. । य-
मान्यां । र.मा. । अजमोदायाम् । जीरके । वै.
निघ. । श्वेनपलिणि । वाङ्ग पाथी । उ.च. ।
स्त्री । कुकुमे । शर. ।

दीपकर्पूरजः । पुं । कर्पूरे । वै.निघ. ।

दीपकिटम् । स्त्री । दीपकजले । श.मा. ।

दीपकूपो (खोरी) । स्त्री । दीपवर्ध्याम् ।
अ.उ. । श.मा. । [रा.नि.व.१२ ।

दीपतरः । पुं । सरलतररी, सरलदेवदारी ।

दीपध्वजः । पुं । कज्जले । जटा. ।

दीपनम् । स्त्री । रसस्य संस्कारविशेषे । तन्ना-
मकरसंसाधनकार्यविशेषे । तद्यथा—“काशौष-
पचलवणं राजिका मरिचानि च । भूशिशुबीज-
मेकच टण्डुलैश्च समन्वितं । आलोष्य काञ्चिके दी-
पयन्ते पाकाद्भिन्नैस्त्रिभिः । दीपनं जायते सम्यक्
सूत्रराजस्य जारणे ॥” अथवा चिचकद्रावेः का-
ञ्चिके चिदिनं पचेत् । र.सा.सं । मण्डोदके । चि-
का. । See पारदः । कुकुमे । चिका. । तगरमू-
ले । र.मा. । पुं । पलाखी । रा.नि.व.१७ । शा-
लिघशाके । मेरि. । भा.क. । श.च. । घटोद्भाव-
श्लोकवाये । “दीपनलु घटोद्भावः ॥” रा.नि.व.२० ।
चक्रमईहवे । काशमईहवे । रा.नि.व.४ । अपि-
गुणभूयिष्ठे द्रव्यमात्रे । “पचेत्रासं वज्रजघ्नीदीपनं
तद्यथा सिद्धिः ॥” भा. । वि. पाचने । अपिगु-
णभूयिष्ठे । सु.सु.४१७. ।

दीपनी । स्त्री । मेघिकायां । मेरि. । पाठा-
यां । वा.कु.ना.दि । यमान्याम् । रा.नि.व.६ । क-
कोटिकायाम् । कौकु. । वै.निघ. ।

दीपनीयः । पुं । यमन्याम् । रा.नि.व.१ ।

हरितपलाखी । वै.निघ. । वि. अपिदीप्तिकर्ह ।

दीपनीयवर्गः । पुं । तन्नामकरसंसाधनकार्य-
वायवर्गः । यथा—“पिचलीपिचलीमूलचव्यविच-
कयङ्गवेराकवेतसमरिचानमोदाभानाकास्थि-
कुनिपासा इति दशैमाणि दीपनीयानि भवन्ति ॥”
पिचूल, पिचूलमूल, छे, छिटा, छुट, अम्लकः
तम वा शैकल, मरिच, यमानो, उलार मूत्रि,
हिमू । च.सू.४७. । “द्विविधविचकीधानमजमो-
दा च जीरकम् । चतुर्णां कुकुमा देवा गणोऽर्क-
दीपनः स्मृतः ॥” अर्क.चि. ।

दीपनीया । स्त्री । यमान्याम् । म.द.व.२ ।

दीपनीयौषधम् । स्त्री । आमेयौषधे, फस-
कोलादी । सि.यो.म.दा.चि. । च.द. ।

दीपपुष्पः । पुं । चम्पकहवे । रा.नि.व.१० ।

दीपहृत्तः (कः) । पुं । सरलदेवदाहृत्तके ।
वै.निघ. ।

दीपशिखा । स्त्री । कज्जले । शब्दार्थकम्प. ।

दीपसंज्ञः । पुं । चिचकहवे । वै.निघ. ।

दीपस्य भक्षः । स्त्री । दम्भदीपशिखायाम् ।

अमोपेतर पोडा शौष. । रस.र.लानरो.चि. ।

दीपिका । स्त्री । वचायाम् । वै.निघ. ।

दीप्त(क)म् । स्त्री । हिङ्गुलि । हि. । रा.नि.
व.६ । कांक्षधाती । कौमा । सुवर्णे । रा.नि.व.११ ।
जम्बीरे । वै.निघ. । पुं । सिंहे । रा.नि.व.१८ ।
नासारीगविशेषे । नाकजालां । लक्षणं यथा—
“प्राग्नि भृशं दाहसमन्विते तु विनिःसरेहम इवेह
वायुः । नासा प्रदीप्तव च यस्य जन्तोर्व्यापिषु लं-
दीभसुदाहरन्ति ॥” सु. । निम्बूकहवे । रा.नि.
व.१२ । [कौमा । रा.नि.व.१३ ।

दीप्तकंसम् । स्त्री । गुडकांक्षधाती । शौ.टी.

दीप्तजिह्वा । स्त्री । उल्कासुखीभमान्यां ।
चिका. ।

दीप्तपिङ्गलः । पुं । सिंहे । रा.नि.व.१८ ।

दीप्तपुष्पा । स्त्री । लाललीहवे । विषयाङ्गि-
शा । वै.निघ. ।

दीप्तरसः । पुं । किशुलुके । के.ट. । अ.पु. ।

दीप्तलोचनः । पुं । विङ्गलि । रा.नि.व.१८ ।

दीप्तलोहम् । स्त्री । कांस्यधातौ । प.सु. ।

दीप्ता (सिः) । स्त्री । लाङ्गलिकासुपे । दिव-

गाश्रिमि । रा.नि.व.४ । ज्योतिषतौलतायाम् ।

लताफटेकी । रा.नि.व.१ । लाचायाम् । रा.नि.

व.६ । मनःशिलायाम् । वै.निघ. । कांस्यधातौ ।

रा.नि.व.११ । दीप्तनामनासारीगमेदे । वा.उ.

१८५. । See दीप्तः ।

दीप्ताग्निः । वि. दीप्तजठराग्नी । मा.नि. ।

दीप्ताङ्गः (चः) । पुं । मयूरे । श.र. । विङ्ग-

ले । श.र. ।

दीप्तानलम् । स्त्री । सुवर्णे । रा.नि.व.११ ।

दीप्ताक्षः । पुं । विङ्गले । विङ्गले । मयूरे ।

वै.निघ. । [निघ. ।

दीप्तिकः । पुं । दुग्धपाषाणे । शूल थङ्गि । वै.

दीप्तोपलः । पुं । सूर्यकालमणी । प.सु. ।

दीप्यः (कः) । पुं, स्त्री । मयूरशिखायां । रुद्र-

जटायाम् । भ.म. । रक्तचित्रके । कुङ्कुमे । तगरे ।

निख्कठवे । श्वेनपक्षिणि । भ. । जीरके । रा.

नि.व.६ । रस.र.सुतिका.चि.पञ्चजीरकगुडे । भेष.

कुष्ठ.चि. । च.द.पञ्चतिक्तघृतगुग्गुली । उन्मा.चि.

लघुनायघृते । अजमीदायाम् । रा.कुनि । भा.पू.

२४. । यमायां । च.द.सि.यो.कास.चि.दशमूल

षट्पलकघृते । "तालीशवक्रिदीप्यकम् ।"

दीप्यका । स्त्री । यमायाम् । अजमीदायाम् ।

रा.कुनि । भा.पू.१४. ।

दीप्यवल्ली । स्त्री । अजमीदायाम् । वै.निघ. ।

दीप्या । स्त्री । कृष्णजीरकमेदे । (गोटी) कृष्ण

जीरे । रा.नि.व.६ । यमायाम् । भा. ।

दीर्घः । पुं । रामशरे । रा.नि.व.८ । लताशाले ।

र.मा. । कीटपक्षिप्रसिद्धे साङ्गठवे । रा.नि.व.

८ । रक्तकशाली । रा.नि.व.११ । इल्कटे । र.मा. ।

उड्रे । रा.नि.व.१८ । वि. । आयते ।

दीर्घकम् । स्त्री, पुं । कृष्णजीरके । मद.व.२ ।

शरठवे । श्वेतजीरके । उशीरे । उड्रे । शाकठवे ।

शे.शुन गाङ् । वै.निघ. ।

दीर्घकणा । स्त्री । नीरजीरके । भा.पू. की-

शे. । रा.नि.व.६ ।

दीर्घकण्टः (कः) । पुं । वर्वरुवे । रा.नि.व.८ ।

दीर्घकण्टः (कः) । पुं । वकपक्षिणि । श.पू. ।

दीर्घकन्दः (कः) । पुं । मात्तकन्दे । वै.

निघ. । मुखात्तौ । (गो) आत्तौ । (कम्) स्त्री । मु-

लके । मृगा । रा.नि.व.७ ।

दीर्घकन्दिका । स्त्री । तालमूल्याम् । रा.नि.

व.७ । कृष्णतालमूल्याम् । वै.निघ. ।

दीर्घकन्धरः । पुं । वकपक्षिणि । रा.नि.व.

१८ । स्त्री । वकस्त्रियाम् । वै.निघ. ।

दीर्घकाण्डः । पुं । गुण्डहणे । रा.नि.व.८ ।

दीर्घकाण्डा । स्त्री । वखादनीलतायाम् ।

पातान गङ्गुडी । रा.नि.व.१ ।

दीर्घकीलः (कः) । पुं । अङ्गीकृतवे । धनु

आंकाङ् । आंकाङ् गाङ् । रा.नि.व.८ । ज-

टा. । "अङ्गीकृत दीर्घकीलकः ।" रा.नि.व.११ ।

दीर्घकूरकम् । स्त्री । ट्पात्रनामकशालिध-

न्यमेदे । रा.नि.व.१६ । [नि.व.१६ ।

दीर्घकृष्णा । स्त्री । तिलवासिनीशाली । रा.

दीर्घकेशः (शी) । पुं । भङ्गके । रा.नि.व.१८ ।

दीर्घकोशा (षा) । स्त्री । पङ्कशुक्ती । शुग्नि,

विशुक् । हारा. । गच्छूपयाम् । (क.८८) वै.निघ. ।

दीर्घकांशि(षि)का (शी) । स्त्री । पङ्कश-

क्ती । हारा. । गच्छूपयाम् । वै.निघ. । [प.सु. ।

दीर्घखरच्छदः । पुं । इल्कटे । हेरकङ् ।

दीर्घगतिः । पुं । उड्रे । रा.नि.व.१८ ।

दीर्घगंधूमः । पुं । सहगंधूमै । वै.निघ. ।

दीर्घगन्धिः । पुं । गजपिप्पल्यां । रा.नि.व.४ ।

दीर्घग्रीवः । पुं । उड्रे । इ.च. । नीलकीच-

पक्षिणि । रा.नि.व.८ ।

दीर्घघाटिकः । पुं । उड्रे । वके । वै.निघ. ।

दीर्घचक्षुः । पुं । पक्षिप्रशेषे । व.म. । खडीका ।

वै.निघ. । [इची । भा. ।

दीर्घच्छदः । पुं । शाकठवे । (म.शुन गाङ् ।

दीर्घजङ्गलः । पुं । मत्स्यविशेषे । भा.पू. ।

ह. । रा.मा. ।

दीर्घजङ्घः । पुं । उद्रे । जटा । वक्रपक्षि ।
विका ।

दीर्घजिह्वः । पुं । सपे । हे. च. ।

दीर्घजीरकः । पुं । खूलजीरके । भा. पू. १ भ. ।

दीर्घतन्वी । स्त्री । आलुक्रमेदे । वै. निघ. ।

दीर्घतरुः । पुं । तालवृक्षे । शब्दार्थकल्प. ।

दीर्घतिमिषा । स्त्री । कर्कटिकायाम् । कूट
तेतो कौकूड । श. मा. । [हू. ८६] । वै. निघ. ।

दीर्घतुण्डा (ण्डी) । स्त्री । कुकुन्द्याम् ।

दीर्घदण्डः । पुं । पक्षिवाहदण्डे । वम्. पीकल
दण्ड । रा. नि. व. ८ ।

दीर्घदण्डः (कः) । पुं । श्वेतरण्डे । रा. नि. व.
८ । जटा । तालवृक्षे । रोहीतकविशेषे । वै. निघ. ।

दीर्घदण्डी । स्त्री । गीरद्व्या । गीरद्व्यं ८-
कूले । रा. नि. व. ५ । [निघ. ।

दीर्घदलः । पुं । मालाकन्दे । श्यामाके । वै.

दीर्घदर्शी (दृष्टिः) । पुं । रघ्वे । श. र. ।
भङ्गके । रा. नि. व. १६ ।

दीर्घद्वुः । पुं । तालवृक्षे । श. च. ।

दीर्घद्वुमः । पुं । शाकलिहृक्षे । शिबूल गीह्र ।
रा. नि. व. ८ । [१६ ।

दीर्घनादः । पुं । शङ्खे । भौक । रा. नि. व.

दीर्घनालः । पुं । दीर्घरोहिषे । वड् गङ्ग-
तृण । गुण्डवृक्षे । रा. नि. व. ८ । आलुके । शालि-
धाम्यमेदे । वै. निघ. । यावनालनामशिश्वीधाम्ये ।
रा. नि. व. १६ ।

दीर्घनिखनः । पुं । शङ्खे । वै. निघ. ।

दीर्घपटोलिका । स्त्री । पटोलाकारदीर्घफ-
लशक्रविशेषे । शुभ्रम् । वन. गीह्रपरवल । शु-
ष्काः—गुह्र खिग्वं विटपि कटुकं मधुरं शीतलं
वातघ्नित्तृषाघ्निकरश्च । राज. १ प. ।

दीर्घपक्षः (कः) । पुं । पुनर्नवायाम् । श्वेत
पूष्ण । रा. नि. व. ५ । राजपक्षाखी । विष्णुकन्दे ।
रा. नि. व. ७ । शरपत्रद्वये । कुन्दुवृक्षे । रा. नि. व.
८ । तालवृक्षे । रा. नि. व. ८ । हरितकुशे । रक्तपु-
ष्पनवायाम् । सज्जवृक्षे । निमग्नवर्षी । हिं वङ्गी-

षा । गुष्पाः—सुकठिनः सधारश्च । भा. । वातघ्नः
रः कफपित्तघ्नः कषायः विदाही च । सु. व. ४५
अ. । कुपीली । कूटिला । भा. । मधुकवले । वै.
निघ. । (कः) । वेतसवृक्षे । मद्. व. ५ । रक्तरोहिणी ।
माल वृक्षे । रा. नि. व. ७ । एरण्डवृक्षे । हिमाली-
वृक्षे । रा. नि. व. ८ । सुत्तरसीने । श्वेत वृक्षे ।
हे. च. । जलमधुके । जटा । करीरवृक्षे । श. च. ।

दीर्घपत्रा । स्त्री । वृहतीक्षुपे । दीर्घपत्रायाम् ।
पलपत्रा । रा. नि. व. ४५ । शालपत्रायाम् । भा. ।
सुद्रजम्बूवृक्षे । वन लोम गीह्र । र. मा. । केतकी-
वृक्षे । रा. नि. व. १० । घृतकुमार्याम् । श्वेतपुनर्न-
वायाम् । आसहरिद्रायां । कदलीवृक्षे । श्यामा-
कवले । कुम्भतुल्या । गोल जाडे । वै. निघ. ।
चिचायां । ८६७ । भा. पू. १ भ. श. व. ।

दीर्घपत्रिका । स्त्री । श्वेतवचायाम् । श्वेत
वच । रा. नि. व. ६ । घृतकुमार्याम् । घृतकुमारी ।
रा. नि. व. ५ । २३ । शालपत्रायाम् । शालपात्रि । रा.
नि. व. ४ । भा. । केतकायां । रा. नि. व. २३ । आ-
रुषके । वासक । मातुलुङ्गवृक्षे । छेलिज गेवू ।
कृष्णतालमूल्याम् । कदलीवृक्षे । वै. निघ. ।

दीर्घपत्री । स्त्री । पलाशीलतायाम् । शोपत्र-
गन्तौ । रा. नि. व. ३ । महापुष्पक्षुपे । हूक्ष शीक ।
रा. नि. व. ४ ।

दीर्घपर्णः । पुं । अश्वकर्षणनामकशाले । लता-
माल । रा. नि. व. ६ । 'तीपचिनी' इति स्थिते इत्ये ।
वै. निघ. ।

दीर्घपर्णी । स्त्री । पृथ्विपर्णायाम् । चाकुलिश ।
रा. नि. व. ४ । शालपत्रायाम् । शालपात्रि । वै. निघ. ।

दीर्घपर्व्या । पुं । इक्षी । वै. निघ. ।

दीर्घपलाण्डुः । पुं । विष्णुकन्दे । राजपल्ल-
व । तालवृक्षे । रा. नि. व. ७ । २६ । हरितकुशवृक्षे ।
कुशेलवृक्षे । कूटिला गीह्र । भा. । [नि. व. ४ ।

दीर्घपल्लवः । पुं । शरक्षुपे । मग गीह्र । श.

दीर्घपक्षः । पुं । मल्लविशेषे । वै. निघ. ।

दीर्घपात् (दः) । पुं । मीनवर्षके । कैा ८ व-
क । कवपक्षि । कैाक पात्रौ । विका । हे. च. ।

दीर्घपादपः । पुं । तालवृक्षे । रा. नि. व. ८ ।
शुवाकवृक्षे । रा. नि. व. ११ । २६० चकोटः ।

दीर्घपुष्पः । पुं । सुषकुन्दहवे । शृङ्गुल । प.
सु. । श्वेतमन्दारार्कः । रा.नि.व.१० ।

दीर्घपृष्ठः । पुं । सुषे । अम. ।

दीर्घफलः (कः) । पुं । स्थूलारवधहवे ।
वड् (जाणी) । रा.नि.व.६ । पलाशहवे । अर्क
हवे । वै.निघ. । (कः) अगलिपुष्पहवे । वाग्मना
कूलतः गाँह । रा.नि.व.१० ।

दीर्घफला । स्त्री । कोपातक्याम् । शि.७
अ. ३३ । रा.नि.व.७ । जनुकालतायाम् । रा.नि.
व.३ । कपिलद्राक्षायाम् । रा.नि.व.११ । मिषश-
क्याम् । तिकाालाव्याम् । वै.निघ. ।

दीर्घबाला । स्त्री । चमरीरुगे । वै.निघ. ।

दीर्घबालुकः । पुं । हृददारकलतायाम् ।
वोळताडुक । रा.नि.व.३ ।

दीर्घमारुतः । पुं । हस्तिनि । चिका. ।

दीर्घमूलः । पुं । मोरटलतायाम् । रा.नि.
व.३ । यासुचुपे । शृंगलता । रा.नि.व.४।२३ ।
विलनरहवे । रा.नि.व.८।२३ । विलहवे । ल-
ज्जालुकायाम् । लामज्जके । रा.नि.व.१२।२३ ।
विभीतकहवे । देवसर्पे । इन्द्रयवे । स्त्री । मूल
के । वै.निघ. ।

दीर्घमूलकम् । स्त्री । मूलके । मूल । रा.नि.
व.७ । पुं । स्थूलशरी । रा.नि.व.८ ।

दीर्घमूला (लिका) । स्त्री । शालपर्णीचुपे ।
वै.निघ. । श्यामालतायाम् । प.सु. । (ला) दुरा-
सभायाम् । सु.सु.३८५. । शरदण्ये । अत्र गाँह ।
चौरमूलायां । मिषशक्यां । विलनरहवे । वै.निघ. ।

दीर्घमूली । स्त्री । दुरालभायाम् । श.मा. ।
काकमाच्याम् । काकजहायाम् । वै.निघ. ।

दीर्घरक्षा । स्त्री । हरिद्रायाम् । वै.निघ. ।

दीर्घरतः (दः) । पुं । शकरे । चिका. ।

दीर्घरसनः । पुं । सुषे । अ.च. ।

दीर्घरागा । स्त्री । हरिद्रायां । रा.नि.व.६ ।

दीर्घरोमा । पुं । भद्रके । वै.निघ. ।

दीर्घरोहिण्य(क)म् । स्त्री । रोहिण्यमेदे । वड्
शकृङ्ग । गुणाः—तिक्तं कटूषं कफघातजित्
अचयतरोप्रपच । रा.नि.व.८ ।

दीर्घलता । स्त्री । व्याघ्रवस्थायाम् । शि.शक्ति
लता । वै.निघ. । [वै.निघ. ।

दीर्घलोहितयष्टिका । स्त्री । रक्तेशी ।

दीर्घवंशः । पुं । नली । नल । रा.नि.व.८ ।

दीर्घवक्त्रः । पुं । हस्तिनि । श.मा. ।

दीर्घवच्छिका । स्त्री । कुशीरे । शब्दाधिक्यम् ।

दीर्घवर्षाभूः । स्त्री । श्वेतपुनर्नवायां । वै.निघ. ।

दीर्घवल्ली । स्त्री । महेन्द्रवारणीलतायां । वड्
माकाल । वसादनीलतायां । पाताल शरुङ्गी ।
पलाशीलतायां । हापत्रमावी । रा.नि.व.३ । [प.सु. ।

दीर्घबीजा । स्त्री । अलाव्याम् । शिस्वीमेदे ।

दीर्घहन्तः (कः) । पुं । पृथुशिल्पश्रीणाकह-
वे । (जाणी)पाठा । प.सु. । पीतलोत्रे । वै.निघ. ।

दीर्घहन्तफला । स्त्री । दुग्धालाव्यां । वै.निघ. ।

दीर्घहन्ता (न्तिका) । स्त्री । इन्दीवराख-
तायां । श्लेष्ठिडिगे । रा.नि.व.३ । कपर्दकमेदे ।
र.सा.सं. । एलापर्ण्यां । श.च. । [वै.निघ. ।

दीर्घहृत् । पुं । तालहवे । लताशालहवे ।

दीर्घशरः । पुं । यावनालनामकशिल्पीधाम्ये ।
ऊनात्र गाँह । रा.नि.व.१६ ।

दीर्घशाखः । पुं । शणहवे । श.च. गाँह । रा.
नि.व.४ । शाकतरौ । (म.शुन गाँह । वै.निघ. ।
शालहवे । श.च. । [लाक्षीचुपे । रा.नि.व.४ ।

दीर्घशाखिका । स्त्री । कृष्णपीठीज्जहवे, नी-

दीर्घशिम्बा । स्त्री । शिम्बीविशेषे । प.सु. ।

दीर्घशिम्बिकः । पुं । राजमाषे । वद्रवटी ।
रा.नि.व.१६ ।

दीर्घशूकः (कः) । पुं, स्त्री । धुक्काकारशालि-
धान्यविशेषे । स सारामुखादौनगुणः स्वादुपाक-
सलादिशूकः । च.सु.२७५. । राजात्रे । रा.नि.व.
२३ ।

दीर्घसमुश्रयः । पुं । नलहवे । प.सु. ।

दीर्घसस्यः । पुं । तिन्दुकहवे । उड्म गाँह ।
वै.निघ. ।

दीर्घसुरतः । पुं । उकरे । शकरे । चिका. ।

दीर्घस्वयः । पुं । तावद्विषे । रा.नि.व.६ ।

दीर्घा । स्त्री । द्रविपण्याम् । रा.नि.व.६ ।

दीर्घाङ्गुरः । पुं । राजशाही । राज.अत्र । वै.निच. ।

दीर्घाङ्गी । स्त्री । शाखपण्याम् । भा.पु.१३. ।

दीर्घाङ्गुः । स्त्री । शाखपण्याम् । वै.निच. ।

दीर्घाध्वगः । पुं । उड् । चिका. ।

दीर्घायुः । पुं । शाकलिह्वे । भिभूल गौड । रा.नि.व.८ । जीवकीवधी । कावे. मी. । रा.नि. व.५ । चिका. ।

दीर्घायुधः । पुं । वनशूकर । श.मा. ।

दीर्घायुथः । पुं । जीवके. मी. । जेतमन्दा । रा.नि.व.१० । [१०.]

दीर्घालकः । पुं । महाश्वेतार्कह्वे । रा.नि.व. ।

दीर्घिका । स्त्री । हिरुपवशाम् । रा.नि.व.६ । गोजिह्वायाम् । वै.निच. । विशतधनुःपरिमितज-
लाशये । तज्जलं गुरु कटु चारं पित्तकरं कफवा-
तघ्नघ । रा.नि.व.१४ ।

दीर्घवर्कः । पुं । महाजालाम् । दीर्घककटि-
कायाम् । रा.नि.व.७ ।

दीविः । पुं । चापपविणि । श.मा. । [१२.]

दुःकुलः । पुं । चौरनामकगम्ये । रा.नि.व. ।

दुःखम् । स्त्री । रोगे । मानसधर्ममेदे । उःथ ।
तनु सप्तविधे व्याधायुपनिपतति । सु.सु.२४७. ।
See व्याधिः ।

दुःखकोद्गवा । स्त्री । ममृकामेदे । “कि-
ञ्चिदुपनिमित्तेन जायते राजिकाकृतिः । एषा
भवति बालानां सुखं गृह्यति च स्वयम् ॥” भा. ।

दुःखचयम् । स्त्री । आध्यात्मिकमाधिमौलिक-
माधिदैविकचित्ति त्रिविधदुःखे । सु.सु.२४७. ।

दुःखदशनः । पुं । ग्रन्थपविणि । नकुनि. वै.
निच. ।

दुःखदिरः । पुं । विदुखदिरः । रा.नि.व.७. ।

दुःखवर्धनः । पुं । कर्णपाजीरोगे । खचयम्
—“वर्धमाने यदा केचन कण्ठलाह्वयन्तिः ।

भीको भवति शोकस्य लक्षणीऽपी दुःखवर्धनः ॥”
सु.सु.२४७. ।

दुःसहा । स्त्री । नागसन्ध्याम् । रा.नि.व.३. ।

दुःक(गु)खम् । स्त्री । जलवली । चिका. । सु.सु. ।

दुग्धम् । स्त्री । कतुषे । शीमलपत्र । रा.मा. ।

चीरे । इध । रा.नि.व.१५ । तद्वपादि—“ची-
रं चित्तं तथा रक्तं पित्तं पाकतां गर्तं । रक्तं
श्वेतत्वमायाति तथा चीरं चित्तं भवेत् ॥ चीरनाडी
कुमारीणां बभ्यानाश्च कथं भवेत् । भस्वधातुवर्ध-
यस्यात् तस्यात् चीरं न जायते । बभ्यानां चीर-
नाद्यान् वातेन परिपूरिताः । चीरश्च न भवेत्-
स्यात् भार्गवस्याधिकं यतः । प्रसूतासु च नारीषु
बलेन सह सृयते । तेन स्त्रीतोविशद्विः स्यात् ची-
रमासु प्रवर्तते । तस्यात् सद्यः प्रसूतायां जायते
श्लेष्मिकं पयः । तेन कठिनतां याति तस्यात्
परिवर्ज्येत् । स्त्रीतोविशद्विःकरणं बलकहीनना-
शनं । पयस्त्रिदोषश्रमनं हृष्यसापिप्रवर्धनम् ॥”
तत्र ज्ञेतादुग्धं श्लेष्मकरं, रक्ताया वातलं, पीतायाः
पित्तश्रमनं विशिष्टं, कृष्णयाश्च पित्तलम् । अत्रि.
८८. । दुग्धं बहुविधं गव्यादिभेदात् यथा—गा-
वन्मु दशधा काशी विधाजी त्रिविधा मता । स-
ग्य एकास्त्रिधा मयी विधाष्टौ दशधा इयी । प-
खधा करिणी नारी दशधा शूकरी विधा । व्याघ्री
शुनी श्रद्धी च रासमी पखधा पृथक् । विधा
कष्टधा मखी गवयी खड्गिनी इष्टी । दुग्धं
तत्तच्छ दधि ताव्यः प्रजायते ॥ अर्क. । गवादिदु-
ग्धगुणाः स्वस्वपण्यायेषु सग्याः । दुग्धमात्रगुणाः
—भाम. गुरु कासवातप्रकोपकं रोगजनकञ्च ।
तप्तमावर्तितञ्च तत् पयम् । नारीचीरन्मु भामसीव
रोगघ्नं भवति । धारोष्णं गव्यादिदुग्धम् असती-
पनं सर्वरोगघ्नं । चिरसंस्थं दोषदञ्च । तथा—
“केऽप्याविकं पथ्यतमं श्रतोष्णं चीरं लज्जानां श्रत-
शीतमाहुः । दीहान्मशीतं मङ्गशीपयश्च गन्धन्
धारोष्णमिदं प्रशस्यम् ॥” पूज्याङ्गीतं दुग्धं इत्थं
वृद्धमाधियुज्ज, मध्याङ्गीतं वृद्धं क्षिप्तं कृ-
न्नञ्च । बाल्ये अपि करं यौवने बल्यं दीर्घ्यञ्च वा-
हकं भवति । रात्री नामादोषश्रमनं यतः चीरं
सदा सैवम् । सुहृत्तन्मयपुष्पचित्तमस्तं न सेवेत् ।
चष्टीषितं दोषकरं तद्वर्धञ्च विधीपनं श्रेयम् । ज्वरे
तद्वपाः—“जीर्णज्वरे क्लेशे पीथे चीरं खादवती-
॥

ब्रह्मम् । तदेव तद्वत् पीतं विषयवर्तिनः साधनम् ।
 चतुर्थांशं सखिषं निधाय यथादवद्वर्तितसुतनं
 भत् । सञ्ज्ञानयज्ञं बलपुष्टिकारि वीर्यप्रदं चौरम-
 तिप्रसक्तम् ॥” इति दुग्धकाण्डः । “गव्यपूष्पाङ्ककाणि
 व्याध्वराङ्गे तु माहिषम् । चौरं सन्नर्करं पयं यथा
 साक्षात् च सर्वदा । पिपासं श्रुतश्रीतलं कफहरं
 पक्वं तदुष्णं सर्वेक्षीतं यत् न पाषिणं तदखिलं
 विष्टम्भदीपप्रदं । धारोष्णं लघुतं पयः श्रमहरं नि-
 द्राकरं कान्तिदं हृद्यं । हंक्षयमधिबर्हन्मतिस्त्रादु
 विदीपापहम् ॥” श्रुतश्रीतादिचौरगुणाः — “चौरं
 न भुञ्जीत बीदाप्यतस्तं न चैतज्जवणेन साधेम् ।
 पिष्टाद्रसस्वानकमायमुद्रकोशतकीकन्दफलादिभै-
 च ।” तथाच. “मत्स्यमांसगुडमुद्रमूलकैः कृष्टमावह-
 ति सेवितं पयः । शक्काभास्वरसेलु सेवितं मार-
 यल्लवणमायुः सर्ववत् ॥” इति चौरवर्ज्यनस्थानम् ।
 “सिन्धुं शीतं गुरु चौरं सर्वकाष्ठं न सेवयेत् ।
 दौमाग्निं कुर्वते ऋष्टे मन्दाग्निं नष्टमेव च । नित्यं
 सौत्राग्निना सेव्यं सुपक्वं माहिषं पयः । पुष्यनि
 श्रातवः सर्वे बलपुष्टिवर्धनम् ॥” इति चौरसेवन-
 स्थानम् । “क्षीरं गवाजकादिर्मधुरं क्षारं नवप्रसूता-
 नाम् । क्वचं न पिपदाहं करोति रक्तामयं कुं-
 र्त्वे ॥ मधुरं विदीपशमनं चौरं मध्यप्रसूतानाम् ।
 लवणं मधुरं चौरं विदाहजननं चिरप्रसूतानाम् ॥
 गुणहीनं निःसारं चौरं प्रथमप्रसूतानां । मेथ्यल
 वरसायनमुक्तमिदं दुष्बलन्तु हृद्धानम् ॥ तासां
 मांसवशाद्दृष्टं गुच्छिष्यतीनाश्च यत्पयः । यदाहि लवणं
 चौरं मधुरं पिपदोषकम् ॥ गवाक्षीणां वर्षभेदाद्गुणा
 दुग्धभेदिके पृथक् । कैशिको विशेषाच्च विशेषी
 देशभेदतः ॥” तथा उक्तञ्च । देशेषु देशेषु च तेषु
 तेषु लघुत्वानी यादृशदीपयुक् । तस्मिन्नादिं गवा-
 दिकानां गुणा हि दुग्धादिषु तादृशत्वम् । शीतं
 “सिन्धुं गुरु गौक्षं हृद्यं पितापहं परं । ज्ञेयञ्चैवा-
 मिषीतस्य कोलाटन्तु पयस्कन्दः ॥” रा.नि.व.१५ ।
 प्रभातदुग्धं — “निशाशीतांशुसंश्रुतं निद्रालसश्चमा-
 नुजं । सघनं शीतकफकृत् चौरं प्राभातिकं भवे-
 त् ॥” भा.व.८८ ।

दुग्धकन्दगुणः । पुं । दुग्धप्रधाने अन्नगन्धा-
 दिद्रव्यगणे । यथा — “अन्नगन्धा च सुश्लो विदा-
 री च प्रसारती । चौरसारहिक्का सति दुग्धकन्द-
 गणस्यम् ॥” गुणाः — “बालको बहते वीर्यरिरं

सर्वालया सह । एतदकंस पानेन कर्मा योद्ध-
 वार्थिकी ॥” अर्थः ।

दुग्धकूपिका । स्त्री । द्रुतदुग्धमिश्रिततन्तु-
 चूर्णकृतपिष्टकविशेषः । तन्निर्माचविधिः यथा —
 “तन्तुलचूर्णमिश्रितनटचौरिणं सान्द्रशिटन । ह-
 दकूपिका विदध्यात्ताश्च पचैत् सर्पिषा सम्यक् ।
 अथ तां कोरितमध्यां घनपयसा पूर्णगर्भाच्च । स-
 टकमुद्रितवदनां सर्पिषि सपक्ववदनाच्च । अथ पा-
 ष्णुखण्डपाके क्षापयेत् कर्पूरवासिते कुशले ॥”
 गुणः — “अथ दुग्धकूपिका सा बद्धा पितानि-
 क्षापय्या । हृष्या शीता गुर्वी शुक्रकरी हंक्षणी क-
 ष्या । विदधाति कायपुष्टिं दूरप्रसारिणीं सुचि-
 रम् ॥” भा. । [यथा] चौरफेने । मे. ।

दुग्धतालीयम् । स्त्री । दुग्धसारः । हे.च. । दु-
दुग्धतुम्बी । स्त्री । चौरालाव्याम् । वै.निच. ।
दुग्धत्रयम् । स्त्री । गीमहिषक्लागदुग्धेषु । रं.
 सा.सं. ।

दुग्धदा । स्त्री । चणिकाटवे । रा.नि.व.८ ।
दुग्धनिका । स्त्री । रक्तापासाग्रे । अकंहवे ।
 वै.निच. । [गुणपाकापत्ते] हारा. ।

दुग्धपाचनः । त्रि. दुग्धपाककरः । स्त्री । दु-
दुग्धपाषाणः (कः) । पुं । खटिकाविशेषः ।

कूलशङ्खि, शङ्खिगणि । हिं शिरगोला । गुणाः —
 रुच्य ईषदुग्धः ज्वरपित्तहृद्दीपासमुष्णान्नहर-
 च । रा.नि.व.१३ । [लशङ्खि] । रा.नि.व.३ ।

दुग्धपाषाणिका । स्त्री । दुग्धपाषाणि । कू-
दुग्धपुच्छी । स्त्री । वृक्षविशेषः । इक्षुपेत्रा ।
 श.च. ।

दुग्धफेनः (कः) । पुं, स्त्री । चौरफेने । इक्षु-
 फेन । रा.नि.व.१५ । गुणाः — “कृष्णोऽथपयः-
 फेनमजानां वेति शस्यते । मन्दाग्नीनाहशमाच्च
 विशिषादितसारिणां । उक्ताहृदोपनम्बल्यं मधुरं
 वातनाशनं । सद्यो बलकरचैव तच्च चौरविलो-
 ङितं । चोषज्वरातिसारे च सामे च विषमज्वरे ।
 मन्दाग्नौ कफमाश्रित्य पयःफेनमशस्यते । चौरं
 गवाक्षीरफेनं तत्र वा हितमेव च । पक्षाभक्षणा-
 हापि सद्यो तस्य नश्यति । तास्मूलं मेव सेवेतं
 चौरम्पीला तु मानवः । यावत्तच्च द्रवैश्चौरश्चान्ता-
 नाहापि शस्यते ॥” अत्रि. ।

दुग्धविही । स्त्री । सनातनस्य दुग्धे । न के
दुग्धविही, सनातनस्य । दुग्धाः — कटुः तिक्ता
पिक्ता विषमिनी मधुकी च । रा. नि. व. १ । पला-
शविही । वै. नि. च. ।

दुग्धवटी । स्त्री । बोधे वटी । विषं हि दुग्धं
दुग्धवीजं सनातनं यदीत्या दुग्धपचरसेन यद्वरं
सर्वविना सुप्रमाणा वटी कात्या । मेघ. ।

दुग्धवीजः (जा) । पुं, स्त्री । यावनालादिक-
तविपीठके । सनातनं वा ज्ञानात्प्रेतं हिंसे ।
“ये चात्र यावनालाद्याविपीठान्तस्तुलाः । च-
तसस्तुलासे तु दुग्धवीजाः प्रकीर्तिताः ॥” गुणाः
— “दुग्धवीजा सुमधुरा दुर्जरा वीर्यपट्टदा ।
शालेययावनालाद्याः विपीठाः पुटिवर्धनाः ॥”
रा. नि. व. १६ ।

दुग्धसन्तानिका । स्त्री । दुग्धसरे । वै. नि. च. ।
दुग्धहरणी । स्त्री । दुग्धवहनाद्याम् । रस. र.
सनरो. चि. ।

दुग्धचीरिका । स्त्री । दुग्धतस्तुलघृतशर्करा-
कृतपायसे । यथा — “दुग्धाष्टमांशभागेन तस्तुलान्
घृतसंलतान् । श्वेदऽर्धपके दुग्धे तु क्षिप्वा सिद्धा
हि चीरिका । पायसं शर्करायुक्तघृतप्रलेपणाद्भवे-
त् ॥” गुणाः — “सा शुक्वीतज्जहत्या सलावटभका
तया । अरुचिं मेदवृद्धिश्च कफमग्नेश्च मन्दताम् ।
कृत्वा च रक्तपित्तं हि वातपित्तश्च नाशयेत् ॥”
द्रव्यगुणः ।

दुग्धा (ग्धी) । स्त्री । चीरिकायां । क्षिप्रादे ।
र. मा. । मेघ. छदरो. चि. । काकोल्याम् । पला-
शीलतायाम् । शरिवायाम् । वै. नि. च. । दुग्धपा-
याणि । कृ. न. चि. । रा. नि. व. १९ ।

दुग्धान्नम् । स्त्री । दुग्धतालीये । अंतेवर मज्ज
उष । गुणाः — “दुग्धान्नं शीतलं खादु वष्यं
करं शुभ । वातपित्तापहं रक्तं हृदयस्थलवर्धनम् ॥”
रा. नि. व. १५ । [रा. नि. व. १९ ।

दुग्धाश्मा । पुं । दुग्धपायाणि । कृ. न. चि. ।

दुग्धाक्षः । पुं । चीरकटिके । शब्दाधिक्यतयः ।

दुग्धिका । स्त्री । छदचीरिकायाम् । छटि
थिराहे । नं दुधि । कं दुधलि । तं पित्रपालचेट्ट ।
गुणाः — “दुग्धिकीणा शुभं कृत्वा वातला गर्भका-

रिणी । सादुचीरा कटुक्षिप्ता घृतसुषमापाया ।
खादुविषमिनी इत्या कफकुष्ठकमिप्रसृत् ॥” भा. ।
चि. क. च. महर. चि. । रस. र. त्वराति. चि. । रसो-
कराकाम् । हेत्वर्चिके । शुभकटुकाकात्याम् ।
छिः नाडे । वै. नि. च. । वषमेदे । विर्गो श्राद्ध ।
र. मा. ।

दुग्धिनि (नी) का (नी) । स्त्री । रक्तापा-
मानं दुग्धे । रा. नि. व. ४ । शुभदुग्धाकात्याम् । वा.
उ. १० च. । [चि. वै. नि. च. ।

दुग्धकः । पुं । सुरामांस्याम् । मृ. । तालीशप-
दुग्धिः (लिः) । स्त्री । कक्षपिकायां । अ. टी.
रा. । मे. ।

दुग्धुभः । पुं । सर्पमेदे । टौड़ । माप । लज्जा ।

दुग्धुभा । स्त्री । सर्पपहवे । वै. नि. च. ।

दुग्धुमः । पुं । कन्दविशेषे, दूरितपलाश्वी । अम. ।

दुन्दुभिः । पुं । सर्पदंष्ट्रेन्द्रादौ, दन्दुर इति
लोके । सु. कल्प. ७ च. । प्रतुदपलिविशेषे । च. न.
१० च. । विषे । हे. च. ।

दुन्दुमारः । पुं । विह्वाले । वै. नि. च. ।

दुम्बकः । पुं । खनामख्यातमेषे । अम. । वै. नि. च. ।

दुरभियहः । पुं । अपामार्गदुग्धे । रा. नि. च. ।

दुरभियहा । स्त्री । दुरालभायां । कपि. क. ।
अपामार्गे । रा. नि. व. २९ । अलास्यां । वै. नि. च. ।

दुराधर्षः (र्षा) । पुं, स्त्री । रुद्रार्धे । श्वेत
मत्रिया । कुटुम्बिनौ दुग्धे । रा. नि. व. ५ ।

दुरारुहः । पुं । नारिकेलवृक्षे । विलवृक्षे ।
रा. नि. व. ११ ।

दुरारुहा । स्त्री । खर्जूरीवृक्षे । श्वेच्छूत शालं
नारिकेलवृक्षे । ताक्षवृक्षे । वंसे । रा. नि. व. २९ ।

दुरारोहः । पुं । तालवृक्षे । शालालीवृक्षे ।
खर्जूरीवृक्षे । वै. नि. च. । शरटे । रा. नि. व. १८ ।

दुरारोहा । स्त्री । शीवल्लीवृक्षे । रा. नि. व. ८ ।
शरटे । शिब्रिगिट्टे । रा. नि. व. २९ । पिच्छीखर्जू-
र्याम् । भा. । शालालीवृक्षे । चि. का. ।

दुरालभा (लभा) । स्त्री । (Alhagi
maurorum. Syn. Hedysarum Al-

hagi.) खनामख्यातचुपे । हिङ्गुया इति ख्याता ।
 दुर्गान(ग)डा । हिं वम् । जवासा दुराखा, धमा-
 सा । मं वेलिङ्गासूली । मं वलिदुर्गवे । तं पिन्द-
 गटि टुलगोडि । सा हिधा खूलतुम्भेदात् । शु-
 चीः कटुः तिक्ताञ्जला चारानिका मधुरा वा-
 तपितघ्नी ज्वरगुणप्रमेहघ्नी च । रा.नि.व.४ । “ज-
 वासथ्य गुणैरुक्ता बुधैरुक्ता दुरालभा ।” भा. ।
 वा.चि.१.च. । सि.यो.कास.चि. । “दुरालभास्त्वैत-
 स्तेः ।” कार्पासचुपे । सृङ्गायां । पिङ्गि आक ।
 श.चि. ।

दुरालभादिः । पुं । दुरालभाश्रुतामुत्तानाग-
 रकृतः कषायः वातज्वरे हितः । दुरालभादिरयं
 पित्तज्वरतण्णारक्तपित्तदाहघ्नः । वा.चि.१.च. । “दु-
 रालभापर्यटकप्रियङ्गुभूनिम्बवासाकटुरीहिणीनाम् ।
 जत्र पिवेत् शर्करयावगादम् ।” च.द.पि.ज्व.चि. ।
दुरितद(श)मनी । स्त्री । शमीवृक्षे । रा.नि.
 व.८ ।

दुरितकृत् । पुं । अभिचारकर्त्तरि ।

दुरुराहः । पुं । पुण्ड्रकयुक्तदकुलाहावे । “द-
 कुलाहः दुरुराहः पुण्ड्रकयैव कीर्तितः ।” ज.द.
 ३.च. ।

दुरोहः । पुं । नागकेशरहवे । वै.निघ. ।

दुर्गः । पुं । गुग्गुली । रा.नि.व.१२ ।

दुर्गकारकः । पुं । तर्भन्दे । श.मा. ।

दुर्गन्धम् । स्त्री । सौवर्शल्लवण्ये । ह.च. ।

दुर्गन्धः । पुं । आसहवे । श.च. । पलाश्वी ।
 भा. । चि. । पूतिगन्धयुक्तं । [निघ. ।

दुर्गन्धा । स्त्री । बाकुत्थाम् । टीकाश्री । वै.

दुर्गन्धास्यः । पुं । सुखरोगभेदे । मूत्रे दुर्गन्ध-
 दृश्या । [चल्लवण्ये । वै.निघ. ।

दुर्गन्धिः । पुं । आसहवे । दुर्गन्धे । स्त्री । सौव-

दुर्गपुष्पी (रन्) । पुं । वनस्पतिभेदे । केशपुष्पा-
 इति लोके । श.च. ।

दुर्गलङ्घनः । पुं । उष्ट्रे । ह.च. ।

दुर्गा । स्त्री । श्यामपक्षिणि । भाशाशांशि । रा.
 नि.व.१९ । कणचटके । कणभारिवायाम् । भांश-

गता । नील्या । नि. । कोकिलायाम् । वै.निघ. ।
 अपराजितायां । श.च. ।

दुर्माञ्जादः । पुं । भूमिजगुग्गुली । वै.निघ. ।

दुर्गाहः । पुं । भूमिजगुग्गुली । रा.नि.व.१२ ।

दुर्गहः । पुं । अपामार्गचुपे । रा.नि.व.४।१३ ।

दुर्गहा । स्त्री । सुसायाम् । रा.नि.व.१३ । च-
 पामार्गे । भा.पू.१.भ. ।

दुर्घटा । स्त्री । पृष्ठस्थी । वै.निघ. ।

दुर्घोषः । पुं । भङ्गके । रा.नि.व.१८ ।

दुर्जरः । वि । दुष्यचे । वै.निघ. ।

दुर्जरफलम् । स्त्री । कर्कटिकायाम् । वै.निघ. ।

दुर्जरा । स्त्री । ज्योतिष्मतीलतायाम् । वार्ताक-
 ट्कै । रा.नि.व.३ । घोले । वै.निघ. ।

दुर्जलजिता (रसः) । पुं । ज्वरे रसः । पा-
 ठः—“विषं भागद्वयं दग्धं कपर्दं पञ्चभागकं ।
 मरिचं नागरक्षेत्रं चूर्णं तस्मै शोधयेत् । आर्द्रक-
 स्य रसेनास्य कृत्यामुद्गन्धिनां वटी । वारिणा व-
 टिकायुग्मं प्रातः सायं च भक्षयेत् ॥” विषं २ भ. ।
 वराटकभक्ष्य मरिचचूर्णं गुल्लीचूर्णं प्र. ५ भ. । भा.
 म.१.भ. ।

दुर्दग्धम् । स्त्री । अग्निदग्धरीमे ।

दुर्दर्पः । पुं । भङ्गातकहवे । वै.निघ. ।

दुर्द्रिता । स्त्री । लताभेदे । जटा. ।

दुर्दुमः । पुं । हरित्यलाश्वी । रा.नि.व.७ ।

दुर्धरः । पुं । स्वधमकौपथी । नि. । भङ्गातकह-
 वे । अनडुहि । रा.नि.व.२१ । पाददे । वै.निघ. ।

दुर्धर्षा । स्त्री । नागदमन्याम् । नागदमना । रा.
 नि.व.५ । कन्यारीवृक्षे । कर्णमनभा । रा.नि.व.८ ।

दुर्नाम(क)म् (मा) । स्त्री । अशरीरीमे ।
 रा.नि.व.२० । स्त्री । पङ्कगुती । विधुक् । हारा-
 गच्छपदे । वै.निघ. ।

दुर्नामारिः । पुं । शूरये । ७७ । रा.नि.व.७ ।

दुर्नाम्नी । स्त्री । अशरीरीमे । श.र. ।

दुर्न्यासः । पुं । असम्बद्धापने । भा.म.१.भ. ।

दुर्जला । स्त्री । जलशरीरे । भा. ।

दुर्मरा । स्त्री । व्यतिकलीलतायाम् । वै.निघ. ।
 दुर्मिखा । स्त्री । चाकलहायाम् । वै.निघ. ।
 दुर्मनाः । स्त्री । व्रतावर्षी । रा.नि.व.४ ।
 दुर्मरः । पुं । पिपलहवे । अथर्व शां. । वै.निघ. ।
 दुर्मरा । स्त्री । व्रतसूत्रायाम् । रा.नि.व.४ । ने.तदुर्वावा । रा.नि.व.८ । दूर्वावा । जटा. ।
 दुर्वावा । स्त्री । शृङ्गगुह्यायाम् । मद्.ष.२ ।
 दुर्मुखः । पुं । वानरे । चोटके । सपें । विकास. ।
 दुर्मुखा । स्त्री । शृङ्गगुह्यायाम् । वै.निघ. ।
 दुर्मुका । स्त्री । व्रतगुह्यायाम् । वै.निघ. ।
 दुर्मुहा । स्त्री । काकादनौलतायाम् । ऋ.उ.कुं. रा.नि.व.३ । रक्तगुह्यायाम् । वै.निघ. ।
 दुर्लभः । पुं । कर्चुरे । मृगै. वम्. कचोरा । रा.नि.व.६ । वै.निघ. । श्वास.रो.चि. श्वासकालेश्वरे । दुरालभायाम् । रा.नि.व.४ । अर्जुनहवे । वै.निघ. ।
 दुर्लभा । स्त्री । जीवन्त्याम् । प.सु. । श्वेतकण्टकायाम् । रा.नि.व.४ । रक्तदुरालभायाम् । वै.निघ. २३. मधुरज्व.चि.सधुकादि. । श्रव्याम् ।
 दुर्वर्ण(क)म् । स्त्री । रौप्ये । प.सु. । एलवालुके । रा.नि.व.४ । [म.] वै.निघ. ।
 दुर्विधेया । स्त्री । कर्पूरशब्द्याम् । आशि.आ. ।
 दुश्क्रमः । पुं । गोचुरके । रा.नि.व.४ ।
 दुश्(ष्क)रः । पुं । भल्लके । रा.नि.व.१६ । शम्भुके । हारा. ।
 दुश्श्या । पुं । लव्दीषरीगे । शकुन्ताय । ते च शीतपित्तोदरदंकोठरीगाः । रा.नि.व.२० ।
 दुष्कुलः (लीनः) । पुं । वीरकनामगम्भद्रव्ये । रा.नि.व.१२ । श.र. ।
 दुष्खदिरः । पुं । परिमिदे । विट्थनित्र । गु.थाः । —कटुतिक्तोष्णः रक्तद्रव्यकण्डूविषवीसर्पज्वरकुक्षीन्मादमृतघ्नश्च । रा.नि.व.८ ।
 दुष्टम् । स्त्री । कुक्षीषधी । कूड. । श.च. ।
 दुष्टपीनसः । पुं । पीनसरीगे । वै.निघ. ।
 दुष्टप्रतिश्यायः । पुं । नासारोगविशेषे । "प्र

क्रियते पुनर्मासा पुनश्च परिपश्यति । पुनरानव्रते चापि पुनर्विनिवर्ते तथा । निशासी वाति दुर्मन्त्री नरी नन्वं न वेति च । एवं दुष्टप्रतिश्यायं जानी. तात्. लक्षसाधनम् ।" भा.नि. । [पि.चि. ।
 दुष्टाशम् । स्त्री । विषादिदुष्टे श्वेदे । भा.प. ।
 दुष्टाशु । स्त्री । दुष्टजले । मे. ।
 दुष्पचः । पुं । वीरकनामगम्भद्रव्ये । वीरा इति पार्श्वताः । रा.नि.व.१५१२ । चण्डालकन्दे । य.मानोमिदे । वै.निघ. ।
 दुष्पध्व(र्ध)णी । स्त्री । कण्टकायाम् । रा.नि.व.४ । वातायाम् । प.सु. । हृदया । भा. ।
 दुष्पधर्षा । स्त्री । दुरालभायाम् । रा.नि.व.४ । खर्जुरीहवे । शकुन्ता शां. । रा.नि.व.११ ।
 दुष्पवेशा । स्त्री । कयारिहवे । क्षमिगनग. । रा.नि.व.८ । शृङ्गकल्याणाय । वै.निघ. ।
 दुस्पर्शः । पुं । दुरालभायाम् । च.टी.म. । मि.थो.वातकासलेहे । च.द.वातकफ.ज्व. । "व्याघ्री.दुस्पर्शमीश्वरेः ।" भा. । लताकरञ्जे । रा.नि.व.८ ।
 दुस्पर्शा । स्त्री । कपिकण्ड्याम् । अ.नि.कृषी. । रा.नि.व.३ । रक्तदुरालभायाम् । रा.नि.व.४ । पाटलहवे । चाकाशवल्लीलतायाम् । आ.नि.क.लता । वनवदरे । वै.निघ. । कण्टकायाम् । रा.नि.व.४।२३ ।
 दुस्फोटः । पुं । दुष्टवले । शम्भुमिदे । श.च. ।
 दूः । पुं । रोगे । वै.निघ. ।
 दूतः । पुं । वैद्यनितरि । गमनाय प्रश्रय वा गते पुरुषे । सु.स.१०७. । लक्षणांशम् — "यश्च किञ्चकमानेतुं याति दूतः स कथ्यते । दूताः सुजातयोऽप्यङ्गाः पटवी निम्बलाम्बराः । सुखिनीः ऽश्वाङ्गुलीः शम्भुपुष्पफलैर्युताः । सजातयः सुषेष्टाश्च सजीवदिशि सञ्चरताः । भिषजं समये प्राप्ता रोगिणः सुखहेतवे ॥" भा. ।
 दूतघ्नी । स्त्री । कण्डूपुण्याम् । श.च. ।
 दूति(ती)का । स्त्री । सारिकायाम् । शी.शिक. । रा.नि.व.१६ । श्वेतकण्टकायाम् । वै.निघ. ।
 दूती । स्त्री । रक्तपाटलायाम् । शारिकापुष्पिणि । रा.नि.व.१६ । वै.निघ. ।

दूरगः (मः) । पु० उट्टे । गहमे । रा. नि. व. १८ । वै. नि. व. ।

दूरजम् । स्त्री । वैदूर्यमणी । भा. ।

दूरदर्शी (दृक्) । पु० । यत्रे । वि. का. । प. ३ । वि. नि. व. ।

दूरमूला । स्त्री । मुञ्जे । शूक । दुरालभायाम् । श. मा. ।

दूररितेक्षणः । वि. । केकरे । छेत्रा, गञ्ज । श. मा. ।

दूर्यम् । स्त्री । विष्टायाम् । श. र. ।

दूर्वा । स्त्री । (Cynodon dactylon, Syn. Agrostis cynosurioides, or Panicum dactylon.) खनामख्यातघासविशेषः । दूर्वा । हि उत्त. दुव । ते गरिकेगड्ड, गरिकसुव । ता. अरुगम् पुष्प । दूर्वा बहधा श्वेतनीलमालागच्छुदेन । तासां विशेषाः स्वस्वपथ्याये सत्याः । सा. गुणाः—कषायाः मधुराः श्रौतपित्तघ्नाशीचकवमिद्राः दाहम् खाद्यरुध्नमशान्तिश्लेष्मशम्यसिन्धु । रा. नि. व. ८ । वा. म. १५. ५. । “दूर्वान्तानिस्ववासाः ।” श्वेतदूर्वायां । भा. ५ भ. बालरी. चि. । “श्वेता दूर्वा घृतं मधु ।” शब्दाम् । रा. नि. व. ६ ।

दूर्वादिवर्गः । पु० । दूर्वान्तानिस्ववासात्मगुतागुन्दाशीतशीतपाकीप्रियङ्गुवधेति वर्गे । गुन्दः शरः, चभीरः शतावरी सुलतणं वा, शीतपाकी गुग्गु । अथ यः वर्गः पित्तघ्नः न्यग्रोधपप्रकादिवत् । वा. म. १५. ५. ।

दूर्वायष्टतम् । स्त्री । रक्तपिनेष्टतम् । का. गृह्यते ४ श. । कन्ध्यायै—दूर्वामूलं उत्पलमूलं कुङ्कुमं मञ्जिष्ठा एलबालुकम् उशीरं सुसा रक्तचन्दनम् एषां प्र. २ तो. । पार्कथं—चातपतल्लजलं १६ श. कामदुग्धं १६ श. । (तल्लुकीदकायै तल्लुजं जलं १६ श.) । भेष. । भा. । [च. ।

दूर्वासीमः । पु० । सीमलतामिदे । सु. चि. २८

दूलकम् । स्त्री । तूषके । पूना । र. स. र. पा. च. वि. । [श. र. ।

दूलि(ली)का । स्त्री । नील्या । नील गाश्च ।

दूषकः । पु० । शास्त्रिष्वन्मिदे । गुणाः शास्त्रि. व. १ । सु. म. ४६. ५. । भा. म. १ भ. पा. व. ।

दूषिः (षि[षी]का) । स्त्री । निवर्तने । छ. (कत्र निट्टी) । रा. नि. व. १८ । च. टी. स. । श. र. । सुखदूषिकारोगे । वा. उ. ११. ५. । तुलिकायां । भि. ।

दूषीविषम् । स्त्री । औषधादिद्रुतावीर्यविषे । भोजनादिदोषेण निद्रया वा दूषितं औषधं वाः तुलपि काये दूषयत् दूषीविषमित्युच्यते । “दूषितं देशकालाग्निदिवास्त्रप्रेरभीष्मशः । वस्त्रादूषयते धातुं तत्वाद्दूषीविषं कृतम् ॥” तस्य चि. अजीयकतादी । सु. कल्प. २. ५. । तत्र विषं प्राणहरम् । यथा—दूषीविषं प्राणहरमिति सङ्घेपतो मतम् । लक्षणं—“गात्रं रक्तं सितं रक्तं श्यावं वा पिङ्गकान्ति । सकण्डाद्वह्वीसर्पपाकि स्यात् कोपनं तथा ॥” च. । गुणाः—“उदरगुग्गुच्छप्रमेहघ्नम् ।” राज. ।

दूषीविषारिः । पु० । दूषीविषविषत्रे अगदः विशेषे । “पिप्लव्यो ध्यामकं सांसी रीषमिला सुवर्चिका । कुटप्रटं नतं कुष्ठं यष्टौ चन्दनमैरिक्तम् । दूषीविषारिनाम्नायं न चान्यथापि वाक्येते ॥” वा. उ. १५. ५. । सु. कल्प. १. ५. । [च. । वस्त्रे । भि. ।

दूष्यम् । स्त्री । रक्तं । वा. म. १५. ५. । पूये । छे. ।

दूष्यजलम् । स्त्री । विष्मूत्रादिदुष्टवारिणि । तिष्ठामिदृष्टे खल । यथा—“विष्मूत्राकारणीलि-काविषहृतं नमं चनम्भिनिलं दलयाश्चमनार्थं सलवणं शैवालकैः संवृतम् । जलुवातविमिश्रितं गुरुतरं पर्णौषपङ्काविलं चन्द्राकांशतिरोरुहं च न पिबेत् नोरं जङ्ग दूषितम् ॥” रा. नि. व. १४ ।

दूष्यदरम् । स्त्री । विदोषजीदररोगे । निदान-लक्षणं यथा—“स्त्रियोद्गतायां गखरीमसूत्रवि-कृतवैर्युक्तमसाधुवृत्ताः । यक्ष्मप्रयत्नस्य गरा-दुष्टान्मुदूषीविषसिबनादा । तेनाथ रक्तं कुपितो-दोषाः कुल्लिनी घोरं जठरं निलिङ्गम् । प्रकी-र्तितं दूष्यदरमु घोरम् ॥” सु. नि. ७. ५. ।

दृक् । स्त्री । नेत्रे । रा. नि. व. १८ ।

दृकम् । स्त्री । छिद्रे । उषा ।

दृकटः । पु० । शकटे । वि. का. ।

दृकर्णः । पु० । सपे । छे. च. ।

दृक्प्रदम् । स्त्री । वीवीराजने । रा. नि. व. ११ ।

हृप्रसादः । पुं, स्त्री । कुलत्वायाम् । वनदी-
मता । रा. नि. व. ५ । कुलत्वायाम् । रा. नि. व. ११ ।

हृक्षुतिः । पुं । सपे । हला ।

हृक्षेकः । पुं । पाथीतने । वै. निघ. ।

हृम्योनिः । पुं । ईर्थकलीवे । निदा. ।

हृम्विधः । पुं । सपे । ह. च. ।

हृम्व्याधिहतम् । स्त्री । रक्ताग्रने । वै. निघ. ।

हृढः । पुं, स्त्री । एलबालुके । रा. नि. व. ४ । शा-
पलीहवे । धवहवे । लौह । श. च. । हीरके । वै.
निघ. ।

हृढकण्टकः (का) । पुं, स्त्री । खर्जूरहवे ।
वै. निघ. । चङ्गीटहवे । धग । अङ्गु गच्छ ।
श. च. ।

हृढकाण्डम् । स्त्री । दीर्घरोहिषहवे । वड़
गकृत्त । रा. नि. व. ८ । पुं । वंश । वीथ । रा.
नि. व. ७ । [ठान गकृत्त । रा. नि. व. १ ।

हृढकाण्डा । स्त्री । वत्सादनौलतायाम् । पां

हृढगर्भम् । स्त्री । हीरके । प. सु. ।

हृढग्रन्थिः । पुं । वंश । वीथ । रा. नि. व. ७ ।

हृढच्छदः । पुं, स्त्री । तालहवे । रा. नि. व. ८ ।
दीर्घरोहिषे । वड़ गकृत्त । रा. नि. व. ८ ।

हृढतवः । पुं । धवहवे । धौग्रा गच्छ । रा.
नि. व. ८ । [लजायां । उलू । रा. नि. व. ८ ।

हृढतणः । पुं, स्त्री । मुञ्जहवे । मूख । (था) व-

हृढत्वक् । पुं । यावनालशरे । रा. नि. व. ८ ।
मुञ्जहवे । वै. निघ. ।

हृढदंशकः । पुं । जलचरविशेषे । शीघ्र ।
वै. निघ. । शब्दार्थकल्पतः । [नि. व. ११ ।

हृढनीरः (सः) । पुं । नारिकेलहवे । रा.

हृढपत्रः । पुं । वंश । वीथ गच्छ । रा. नि. व.
७ । मुञ्जहवे । वै. निघ. ।

हृढपत्री । स्त्री । वल्जयायां । उलू । रा. नि. व. ८ ।

हृढप(पा)दा (पादी) । स्त्री । भूषासल-
काम् । यवतिक्तायाम् । रा. नि. व. १३ । [व. ५ ।

हृढपदी । स्त्री । वन्द्ये । पत्रगच्छ । रा. नि.

हृढपुष्पा । स्त्री । गुलुष्कहवे । वै. निघ. ।

हृढपृष्ठकः । पुं । कल्पे । रा. नि. व. १८ ।

हृढप्ररोहः । पुं । मलहवे । भाङ्गु गच्छ ।
रा. नि. व. ११ ।

हृढफलः । पुं । नारिकेलहवे । गुवाकहवे ।
रा. नि. व. ११ । कतकहवे । निर्धाम् । वै. निघ. ।

हृढबन्धिनी । स्त्री । श्यामालतायाम् । श. च. ।

हृढबालुकम् । स्त्री । एलबालुके । रा. नि. व. ४ ।
वै. निघ. । [See वज्रम् ।

हृढभार्गवकम् । स्त्री । हीरके । रा. नि. व. ११ ।

हृढमाला । स्त्री । भूषायां । वै. निघ. । भा. ।

हृढमूलः । पुं । मुञ्जहवे । मूख । मयानकह-
वे । रा. नि. व. ८ । नारिकेलहवे । शब्दार्थकल्पतः ।

हृढरङ्गदा (ङ्गा) । स्त्री । स्फटिकाकारिकायां ।
भा. । रा. नि. व. ११ ।

हृढरजाः । स्त्री । प्रौढस्त्रियाम् । वै. निघ. ।

हृढलता । स्त्री । वत्सादनौलतायाम् । पां ।
गकृत्त । रा. नि. व. १ ।

हृढलोमा (न्) । पुं, स्त्री । शूकरे । श. च. ।

हृढवल्कः (सः) । पुं । कसुकहवे । रा. नि.
व. ११ । लकुचहवे । डह्वा गच्छ । रा. नि. व. ८ ।
(ल्का) स्त्री । पल्लवायां । रा. नि. व. ४ ।

हृढवल्गः । पुं । मुञ्जहवे । वै. निघ. ।

हृढवीजः । पुं । वर्जूरहवे । चक्रमह्वे । रा. नि.
व. ८ । नारिकेलहवे । बदरहवे । रा. नि. व. ११ ।

हृढवृन्तः (सः) । पुं । नारिकेलहवे । वै.
निघ. । [व. ।

हृढसूत्रिका । स्त्री । सूत्रायाम् । भूर्गी । श. ।

हृढस्तम्बः (न्वा) । पुं, स्त्री । राजादनहवे ।
कौर्गी । जटा. । रा. नि. व. ११ । [११ ।

हृढस्थितिः । पुं । नारिकेलहवे । रा. नि. व.

हृढ(दे)क्षुरा । स्त्री । वल्जयायां । उलू । रा.
नि. व. ८ ।

हृढक्षुरः । पुं । मुञ्जहवे । वै. निघ. ।

हृढा । स्त्री । सुपल्यां । तान्मूनी । प. ठ. । भू-
धायां । वै. निघ. ।

दृढाङ्गम् । स्त्री । वीरके । रा.नि.व.११ ।
 दृढारङ्गा । स्त्री । स्मृतिकारिकायां । भा. ।
 दृढम् (ता) । स्त्री, स्त्री । वीरके । वै.निच. ।
 गृ.व. । [मत्स्यविशेषे । मे. ।
 दृतिः । पुं । भस्त्रायां, चर्मपुटके । सु.स.८५. ।
 दृतिधारकः । पुं । तरुभेदे । आकनपाठा
 गा. । श.च. ।
 दृतिहरिः । पुं । कुंकुरे । व्याक. । [छ.च. ।
 दृभूः (म्भूः) । स्त्री । सर्पे । मे. । वने । सू.व्ये ।
 दृग्य(स)त् । स्त्री । प्रसरं । अम. । पेषणशिला
 यां । निज. । मे. ।
 दृशा । स्त्री । चक्षुषि । श.च. ।
 दृशाकाङ्क्षाम् । स्त्री । पद्मे । श.च. ।
 दृशिः (शी) । स्त्री । लोचने । श.र. ।
 दृशोपमम् । स्त्री । श्वेतपद्मे । श.च. ।
 दृश्या । स्त्री । कपिकण्ठी । आनाकुनी । वै.
 निच. । [शिशुदृति । रा.नि.व.४ ।
 दृषत्पत्नी । स्त्री । शिशु(पु)श्याम् । वम्. सेगुड़ी,
 दृषत्सारम् । स्त्री । सुखलौहे । रा.नि.व.११ ।
 दृष(हे)दः । पुं । करञ्चीङ्गिपाषाणभेदे । शङ्क-
 षो. । हिं द्यायाजोड़ी । वै.निच. ।
 दृष्टरजाः । स्त्री । प्रातययस्त्रायां, मध्यमायां
 स्त्रियि । रा.नि.व.१८ ।
 दृष्टान्तः । पुं । दृष्टास्तीनाम् “सूखविदुषाभ्यु-
 सायं यी वयं वर्षयति - बघाभिश्चक्षुषी द्रवसुदकं
 स्थिरा पृथिवी आदित्यः प्रकाशक इति । यथावा-
 दित्यः प्रकाशकः, तथा साङ्गावचनं प्रकाशकमि-
 ति ।” च.वि.८५. । मरये । मे. । [शिने । मे. ।
 दृष्टिः । स्त्री । नेत्रे । रा.नि.व.१८ । शाने । द-
 दृष्टिकृत् (तम्) । स्त्री । स्थलपद्मे । श.च. ।
 श.र. । [चम्पूतनायाम् । वा.उ.१५. ।
 दृष्टिपूतना । स्त्री । बालानां स्त्रीवद्विशेषे,
 दृष्टिप्रदा (वर्तिः) । स्त्री । नेत्ररोगे वर्तिः ।
 विजला, कुडुताखलक (कुडुङ्गां डिमेत्र तथा-
 गा) काजीसं (हिंराकन) खीहं नीलीपलं विजलं

समुद्रफेनं प्र. समं पेषयित्वा तावपात्रे क्षागदुग्धेन
 सनाहं भावयेत् । अथ पुनश्चागदुग्धेन संमिश्र-
 वर्तिः कायां । भा. ।
 दृष्टिवन्धुः । पुं । खदीते । श.र. ।
 दृष्टिमण्डकम् । स्त्री । दर्शने । वै.निच. ।
 दृष्टियोनि । पुं । ईर्ष्यकलीने । सु. ।
 दृष्टिरोगः । पुं । नेत्ररोगे ।
 दृष्टिवर्म् । स्त्री । नेत्रवर्म् ।
 दृष्टिविषः । पुं । सर्पे । वै.निच. ।
 दृष्टिसन्धिः । पुं । नेत्रकोणे । वै.निच. । [मे. ।
 देवः । पुं । पारदे । रा.नि.व.११ । स्त्री । इन्द्रिये ।
 देवकर्मम् । पुं । पञ्चसुगन्धौ । समभागश्रीख-
 ष्च चन्दनागुरुकपूरकुडुमेपु । रा.नि.व.२२ ।
 देवकाष्ठम् । स्त्री । देवदारुणि । प.सु. । का-
 ष्ठदारुणि । सि यो काम.चि.मखुरवटके । गुणाः
 — तीक्ष्णं रुचं श्लेष्मवातत्रघ्न । रा.नि.व.११ ।
 देवकुकुटकः । पुं । सुनिपक्षकशाकभेदे । तु-
 णि शीक । वम्. करडु । गुणाः— शीतो हृष्यः
 मूत्ररोगहरः अश्वरीनाशकः । वै.निच. ।
 देवकुतुम्बकः । पुं । महाद्रीणपुष्पाम् । वङ्ग
 यनपत्रिश । वै.निच. ।
 देवकुम्भः (भा) (भी) । पुं, स्त्री । खना-
 मख्यातवृक्षविशेषे । हिं तुम्बा, दण्डला । गन्धप्र-
 सारणी कुम्भेति कीदृशे । वम्. श्वेतवङ्ग । गुणाः—
 कटुः तिक्तः मेध्यः पारदशोधकः पिश्याबाधाक-
 फघ्नः वाताग्निमाप्यः द्रीणपुष्पीगुणश्च । वै.निच. ।
 देवकुरुम्बा । स्त्री । महाद्रीणपुष्पाम् । रा.नि.
 व.५ ।
 देवकुसुमम् । स्त्री । लवङ्गे । रा.नि.व.११ ।
 देवगन्धकम् । स्त्री । मोक्षिष्ये । शकृत्पु. ।
 वै.निच. । [भारामश्रीतलायाम् । वै.निच. ।
 देवगन्धा । स्त्री । महाभेदायाम् । रा.नि.व.५ ।
 देवग्रहः । पुं । भूतयष्टविशेषे । उरुमडौ । त-
 त्ववर्णं यथा—“सन्तुष्टः शुचिरतिदिव्यमाख्यगन्धो
 निलम्बो ज्वितयसंस्तवभाषी । तेजस्वी स्थिरन-
 यनो वरपदाता ब्रह्मण्यो भवति नरः स देवशु-

एः । संसेदौ हिजगुरुदेवदीयवक्ता जिह्वाचो वि-
जतभयो विमार्गहृदिः । सन्नुष्टौ न भवति चात्र
पानजातैः दुष्टात्मा भवति स देवश्चुनुष्टः ॥”
निदा ।

देवचिकिसकी । पुं । अग्निबीकुमारौ । हला ।

देवजम्ब(क)म् । स्त्री । रोहिण्यवले, कतुये ।
सुश्रुत ३१ । अम । [हारा ।

देवद्वी । स्त्री । चित्तपत्तिविशेषे । गीःटिम ।

देवतरणी । स्त्री । राजतरणीपुष्पवले । वै.
निघ ।

देवतवः । पुं । अश्वत्थवले, वैश्ववले । चिका ।
विककृतवले । वै.निघ । मन्दारवले । पारिजात-
वले । हरिचन्दने । अम ।

देवता । स्त्री । सुकूरवले । वै.निघ ।

देवताकुसुमम् । स्त्री । लवङ्गे । देवहुली इति
ख्याते गन्धद्रव्ये । च.द. ।

देवताङ्गः (कः) । पुं । देवदालीवले । (मन्त्रा-
लाङ्गि । च.वालताशाम् । प.सु. । विश्व ।

देवताण्डः । पुं । देवदालीवले । मद.व.१ ।

देवतामणिः । पुं । महामेदि । वै.निघ ।

देवदग्धम् । स्त्री । रोहिण्यवले । श.चि. । रो-
हीतकमेदि । वै.निघ ।

देवदण्डा । स्त्री । नागबलायाम् । रा.नि.व.४ ।

देवदण्डोत्पला । स्त्री । नागबलायाम् । वै.
निघ । [श्रुति(घोषा) । र.मा. ।

देवदानी । स्त्री । देवदाल्यां । पीतघोषायां ।

देवदारु । स्त्री । (Cedrus deodara, Syn.
Pinus deodara.) खनामख्यातसुगन्धिकाव-
शेषे । (मन्त्राङ्ग । हिं देवदारु । तच्च द्विविधं
क्षिप्रदारुकाष्ठदारुमेदिन । तयोः क्षिप्रदारु ति-
क्तं क्षिप्र्योष्णं वातश्लेष्मघ्नम् आमदीपविषम्भार्यः प्रमि-
हज्वरघ्नश्च । काष्ठदारु तिकोष्णं श्लेष्मवातघ्नं भूत-
दीपघ्नश्च । रा.नि.व.१२ । “सुगन्धिं लघुं रसश्च
सुरदारु प्रकीर्तितम् ।” मेघ ।

देवदालिका (स्त्री) । स्त्री । (Andropo-
gon serratus.) मृषिकविषघ्नपीतदेवताङ्गाख्य-
सर्पामिश्रेशे । अस्याः खखस्यवत् फलपुष्पवत्ता,

फलञ्च कर्कोटकोवत् । भीड (घोषा), (मन्त्राङ्ग)-
ङ्गा । हिं चघरवेख सनैया । भा.पू.१३ । स
देवदाली । कं देवङ्गरो । तं डानरगङ्गि, लतावि-
शेषम् । देवलि इति । सु.टी.१८७.ड. । गुणाः—
तिकोष्णा कटुका पाण्डुकफघ्नी* अर्शःचासकास्का*
मलाभूतघ्नी च । रा.नि.व.१ । तत्फलं संलसस्यं
खस्थानात् ऊर्ध्वम् अथो वा वह्निर्नयेत् । र.सा.सं.
वा.सु.१५७. । चायमाणायाम् । वै.निघ. ।

देवदासी । स्त्री । वनवीजपूरवले । रा.नि.व.११ ।

देवदीपः । पुं । नेचे । वै.निघ. ७

देवदुन्दुभिः । पुं । रक्ततुल्यसाम् । र.मा. । क-
ष्णतुल्यसाम् । वै.निघ. । [नि.व.११ ।

देवदूता (ती) । स्त्री । वनवीजपूरवले । रा.

देवद्रुमः । पुं । देवदारुवले । भा.स.१३.हा-
विश्रुत्कापि । [व.५ ।

देवद्रोणी । स्त्री । महद्रोणपुष्पीचुपे । रा.नि.

देवधान्यम् । स्त्री । धवलशयवनालाख्यश्लि-
धान्ये । (मन्थान । हिं पोन्नरी, जुहुल । रा.नि.व.
१६ । गुणाः—हिमं खादु श्लेष्मपित्तघ्नम् अठ्य
तुवरं रुचं क्लेदनं लघु च । भा. । [निघ. ।

देवधूपः । पुं । गृगुली । प.सु. । राखि । वै.

देवनम् । स्त्री । पसे । श.च. । तेजसि । वै.
निघ. ।

देवन(ना)लः । पुं । महानले । वडु नल गी-
छ । हिं नर्कट । सं थोरुदेवनलु, हिरियदेदना
ल । गुणाः—अतिसघुरः हृष्य ईषत्कवायः रस-
कार्ये शक्तः मलादधिकगुणश्च । रा.नि.व.८ ।

देवनिर्मिता । स्त्री । गुडूचाम् । वै.निघ. ।

देवपत्नी । स्त्री । रक्ताली । मध्याली । चिका. ।

देवप(पु)त्रिका (ची) । स्त्री । सङ्गायां । वै.
निघ. ।

देवपर्णम् । स्त्री, पुं । सुरपर्णोभिधपुष्पशक्ती ।
सङ्गायाम् । पिङ्गिः शोक । रा.नि.व.१० ।

देवपुष्पम् । स्त्री । लवङ्गे । वै.निघ.जीर्णज्ज.वि.
लवङ्गादिकवाये ।

देवपुष्पी । स्त्री । ठचविशेषे । देवहुली इति
शक्ती । च.द.वा.व्या.वि. । “देवपुष्पी शोणपत्रम् ।”

देवप्रियः । पुं । पीतवस्त्राखे । रा. नि. व. ४ ।
See मार्कवः । कावे । चिका. । पीतोद्गीर् । चम-
लितवे । (भा) स्त्री । नागवस्त्रीखतायाम् । वै. नि. प्र.

देवबला । स्त्री । महाबलायाम् । नायमाबाल-
तायाम् । रा. नि. व. ४।५ ।

देवभवनम् । स्त्री । अश्वत्थवे । श. च. ।

देवमणिः । पुं । महासिदायाम् । प. सु. । रा.
नि. व. ५ । सिदायाम् । वै. नि. च. । अश्वस्य निगाला-
यत्ने । हारा. ।

देवमय्या । स्त्री । महासिदायाम् । वै. नि. च. ।

देवमातृकः । पुं । वृक्षस्यपालिते देशे । रा.
नि. व. २ ।

देवमानकः । पुं । कौमुभमयी । श. र. ।

देवमासः (कः) । पुं । गर्भाष्टमे मासि ।
चिका. ।

देवमित्रः । पुं । अर्जुनवृक्षे । वै. नि. च. ।

देवराज्यनाख्यः । पुं । संविदायां निक्ति ।
रस. र. ।

देवरातः । पुं । सारसपद्मिभेदे । शब्दार्थकल्प. ।

देवखता । स्त्री । वटपत्रमस्त्रिकायां । नवमस्त्रि-
का । श. च. ।

देवलाङ्गुलिका । स्त्री । वृक्षिकाख्यां । विष्णु-
ति गांश्च । रा. नि. व. ८ । ऋक्षस्यवस्त्रां । छेति
मेडाभिडे । वै. नि. च. ।

देववज्रमः । पुं । पुत्रागवृक्षे । अम. ।

देववृक्षः । पुं । गुग्गुलुवृक्षे । सि. । गोपघोष्ठा-
यां । अशत्राकूल. । वै. नि. च. । सप्तपर्णवृक्षे । चि-
का. । मन्दारवृक्षे । मन्दात्र गांश्च । सि. ।

देवशालिः । पुं । शालिधान्यविशेषे । वै. नि. च. ।

देवशेखरः । पुं । दम्बकवृक्षे । पना । रा. नि.
व. १० ।

देवशैवी । स्त्री । सूर्यायाम् । रा. नि. व. १ ।

देवसर्पपः । पुं । कुकुटपायां । मन्त्रिषाविशेष-
ः । मं देवसिरसः । कं देवसिरसभेदः । गुणाः—
कटुः कफघ्नः कृमिघ्नः रुच्यः सुखरोगघ्नः ।
रा. नि. व. ८ । रुचके । मातुलुवृक्षे । विभीतके ।
कलिकके । देववृक्षे । रा. नि. व. २१ ।

देवसहा । स्त्री । सहदेवायाम्, महाबलायां ।
रा. नि. व. ४ । दक्षीणलायां । विश्व. । नायमाबा-
यां । रा. नि. व. ५ ।

देवसृष्टा । स्त्री । मदिरायां । श. च. ।

देवा । स्त्री । अशनपर्ण्यां । पञ्चचारण्यां । श. च. ।

देवाका । पुं । अश्वत्थवे । श. च. ।

देवादयम् । स्त्री । एका सहदेवा (महावती)
द्वितीया विश्वेदेवा (नागवती) । वा. सु. १५ अ. वि-
दायां दी । देवादयमिति पाठदर्शनात् । अथर्व. ।

देवानाम्भियः । पुं । कामे । चिका. ।

देवाभीष्टा । स्त्री । पूगवृक्षे । वै. नि. च. । ताम्बू-
ल्यां । पानि । श. च. । [व. १० ।

देवार्हम् । स्त्री । सुरपर्वरामपत्रशके । रा. नि.

देवार्हा । स्त्री । महाबलायाम् । श्रौत वेदज्ञ-
ता । रा. नि. व. ४ ।

देवावासः । पुं । अश्वत्थवे । चैत्यवृक्षे । चिका. ।

देवाद्वः (यः) । पुं, स्त्री । देवदारुवृक्षे । वा. सु.
१५ अ. वचादि, विदायांदिः । वै. नि. च. २ अ. चय-चि.
सूर्यप्रभागुद्याम् । च. द. उ. स्त. वि. । वा. उ. २ अ. ।

देविता । पुं । धूलूरवृक्षे । भा. ।

देवी । स्त्री । लिङ्गिनीलतायां । बन्धककोटकां ।
सूर्यायां । रा. नि. व. १ । सौराष्ट्रस्थिकायां । पं-
कजपर्णजे । र. सा. सं. । रस. कौ. ज्वरान्तकरसे ।
पृक्कायां । पिङ्गिर् भाक । रा. नि. व. १२ । शाख-
पर्ण्याम् । पाठायाम् । रा. नि. व. ४।६ । चादित्यभ-
क्तायां । हृष्टहृष्टिना । बलायां । वेदनता । म-
हाद्रीण्यायां । वट्ट ज्योतिषश्री । नागरसुखायां ।
रा. नि. व. २१ । अतसीवृक्षे । हरीतक्यां । पत्तिवि-
शेषे । श्यामा प्राथी । रा. नि. व. ११।१६।१८ ।

देवीलता । स्त्री । अननसूखे । ज. द. १४ प. ४

देवीवीजम् । स्त्री । गन्धके । भैष. ज्य. चि. चक्री-
रसे ।

देवेष्टः (ष्टा) । पुं, स्त्री । गुग्गुली । रा. नि.
व. १२ । सर्जवृक्षे । वै. नि. च. । महासिदायां । रा.
नि. व. । वनवीजपूरवृक्षे । रा. नि. व. ११ ।

देवीन्नादः । पुं । देवकतीन्नादरीषे । उपश्रं-
—“अमर्त्यनाम्निकमवीथ्येष्टकी शानाद्विनिर्गम-

बलादिपुत्रः । प्रकीर्णकाली नियतश्च यस्य देवा
दिजन्मा मनसो विकारः ॥” भा. ।

देव्या । स्त्री । सुरासांश्चां । ब्राह्मीरूपे । वै. निघ. ।

देवः । पुं । स्थाने । स त्रिविधः, आनूपजाङ्गल-
स्मृधमेदेन । विशेषाः पर्याये दृष्ट्याः । निघ. ।

देवसमाख्यबीजम् । स्त्री । इन्द्रयवे । वै.

देविनी । स्त्री । तर्ज्याम् । श. र. ।

देहः (कः) । पुं. स्त्री । लेपने । शरीरे । रा. नि.
२. १८ । स स्खलकश्चमय इति त्रिविधः — “कर्षये
दुहयेचापि सदा स्खलकश्चो नराः । रक्षणश्चैव मज्जस्य
कुर्वीत सततं भिक्षकः । यस्माद्बलवतः सर्वे क्रियाप्रवृ-
त्तिसम्भावास्तन्मन्त्राध्यायमधिकारणानाम् । केचित्कुशाः
प्राणवन्तः स्खलाश्लेषवन्तः नराः । तस्मात् स्थिरल-
ब्ध्यायामैर्बलं वैद्यः प्रतर्कयेत् ॥” स. स. २५५. ।

देहकोषः (चर्म) । पुं । त्वचि । छां. उ. १.
५५. । वै. निघ. । पचे । गौ. श. । श. च. ।

देहत्वक् । स्त्री । चर्मणि । वै. निघ. ।

देहदः । पुं । पारदे । रा. नि. व. १३. ।

देहदुर्गन्धता । स्त्री । शरीरदौर्गन्धे । गौ. उ.
दुर्गन्धः । तन्नाशकोषधं यथा — चर्चुनपुषं जम्बूपवं
लोपयेति समभागं लिपेत् । पुराणम् ।

देहधारक(ण)म् । स्त्री । अस्थनि । छे. च. ।
आहारे । वै. निघ. ।

देहधिः । पुं । पचे । गौ. श. । श. च. ।

देहधृक् । पुं । वायी । वै. निघ. ।

देहभृत् । पुं । जीवे, प्राणिनि । वै. निघ. ।

देहयात्रा । स्त्री । गच्छी । चने । भोजने ।
विका. ।

देहला । स्त्री । सुरायाम् । वै. निघ. ।

देहवल्कलम् । स्त्री । वसायाम् । छि. नि. । रा.
नि. व. १८. ।

देहसारः । पुं । मज्जायाम् । रा. नि. व. १८. ।

देहचयः । पुं । रोगे । श. च. ।

देहिका । स्त्री । उपलिङ्गिकाकीटे । (पटमा
पौ. का.) विका. ।

देही (इ) । वि । शरीरिणि । विका. ।

दैत्यः । पुं । लीडे । र. स. र. चणगजाङ्गुलि ।

दैत्यग्रहः (त्योन्मादः) । चतुरग्रहे । लक्षणे

यथा — “जिह्महटिं दुरात्मानं गुरुदैवविजहिषं ।
निर्भयं मानिनं शूरं कीर्षणं व्यक्ताश्विनं । रुद्रः स्तु-
न्दो विशाखोऽहमिन्द्रोऽहमिति वादिनं । सुराभा-
सकृन्निं विद्यात् दैत्यग्रहग्रहीतकम् ॥” वा. उ. उ.
न्या. चि. । दैत्यावेशक्योन्मादरोगे । लक्षणे —
“संस्तेदी विजगुरुदोषवक्ता जिह्माश्वी वियतभयो
विमार्गहटिः । सनुद्यो भवति मन्त्राध्यायमन्त्रा-
दुष्टात्मा भवति स देवशत्रुजुष्टः ॥” बा. ।

दैत्यमेदजः । पुं । भूमिजगुरुगुली । मङ्गिष-
क्षगुगुली । रा. नि. व. १२. ।

दैत्यरक्तकम् । स्त्री । हिङ्गुले । र. सा. सं. ।

दैत्या । स्त्री । सुरासांश्चां । रा. नि. व. १२. । म-
ये । विका. । यमानीमेदे । वै. निघ. ।

दैत्येन्द्रः । पुं । मन्त्रके । भै. प. पञ्चानवरसे ।

दैत्येन्द्ररक्तम् । स्त्री । हिङ्गुले । सा. की. वि-
दोपनीहाररसे ।

दैत्यम् । स्त्री । लोचनिततायाम् । भा. ।

दैर्घराविकः । वि । माराविके । च. वि. ६५. ।

दैवम् । स्त्री । पूर्वकृतकर्मणि । “दैवं पुरा यत्
कृतमुच्यते तु ।” च. शा. २५. ।

दैवच्छिद्रम् । स्त्री । कर्मच्छिद्रे । वा. उ. १४५. ।

दैवदारु । स्त्री । देवदारुणि । र. मा. ।

दैवदीपः । पुं । लोचने । विका. ।

दैवबलप्रवृत्तः । पुं । आधिदैविकरीमेव । ये
देवद्रोहादभिशक्ता अथर्वकृता उपसर्गकृताः ।
तेऽपि हिंसा, विद्युदश्निकृताः पिशाचादिकृताश्च ।
स. स. २४५. ।

दैवव्यपाश्रयः । वि । अधिमन्त्रीपधपूजोप-
हाररूपीपधवाचके । च. वि. ८५. ।

दैवी । स्त्री । बलिपूजादिरूपे चिकित्साविशेषे ।
यथा — “आसुरी मातुषी दैवी चिकित्सा चिचिषा
मता ।” वैद्यकम् ।

दैवोदासिः । पुं । दिवीदासापके । श. चि. ।

दोः । पुं । वायी । रा. नि. व. १८. ।

होःशिखरम् । पुं । स्तम्भे । रा.नि.व.१८ ।

दण्डिका (शडी) । स्त्री । तरदीक्षतायाम् ।
कोषातक्याम् । वै. निघं. ।

होशः । पुं । गीवत्से । (छन्दःशास्त्रम्) ।

दोर्गडः । वि । बाहुकृष्टे । मूलो । विक्ता ।

दीर्घः । पुं । बाही । भूरिप्र. ।

दोर्मध्यन् । स्त्री । बाहुमध्यमन् । हातेर बा-
 हु । शब्दार्थकम् ।

दीर्घलम् । क्ली । बाहुमूले । वशम् । वै. निघ.

दोला (लिका) । स्त्री । नीलीवस्त्रे; वै. निघ. ।
 क्रीडार्थं कालादिमये हिन्दोलके । (ऊँदना । त-
 ङ्गमण्यणाः—वातकोपनत्वम् अङ्गस्थैश्चबलाग्रिका-
 रितञ्च । राज. ।

दीलायन्त्रम् । क्ली । रसस्वेदनार्थं यन्त्रविशेषः ।
तस्य लक्षणम् — “निबद्धसौषधं गतं भूर्जे तन्निगुणं
वरं । रसपोटलिकां काष्ठे दृढं बद्धा गुणान् हि ।

• सन्धानपूर्ण ऋषिभानुः स्वावलम्बनसंस्थितम्। अथभा-
ज्ज्वालयेदग्निं तत्तद्वत्क्रमेण हि । दीप्तायलमिदं
प्राज्ञैः स्वेदनाख्यं तदेष हि ॥” भा. । “द्रवद्रव्येण
भाग्यस्य पूरितार्होदरस्य च । सुखे तिर्य्यकृते दष्टे
द्रव्यं मूत्रेण लब्धयेत् । स्वेदयेद्यालमरगतं दीप्तायल-
मुदीरितम् ॥” अथि. ।

दोषः (कः) । पुं वातपित्तकफरज्जलमोक्षपेषु ।
 श.च. । तत्र चाद्यास्त्रयः शारीरदोषाः । द्वितीयौ
 म्ननसौ तत्र त एव धातुमलपदवाच्याः । “तेषु क
 मादमौ दोषाः कफपित्तानिलाः स्थिताः” रा.नि.
 व. २१ । “मानसः पुनरुद्दिष्टो रजश्च तम एव च” ।

च. सू. ४८॥ तद्विद्वक्तिः—“धातवश्च मलाधापि दुष्य-
न्त्येभिर्यत्सतः। वातपित्तकफा एते त्रयो दोषा इति
ख्याताः। ते धातवोऽपि विवर्द्धिता देहधारणा-
त्। मलाश्च ते रसादीनां मलिनोकरणान्मताः॥”
भा.। उक्तञ्च यथा—“दोषधातुमलमूलं हि शरी-
रम्...। तत्र प्रस्यन्दनोद्दणूपूरणविवेकारण-
सचची वायुः पञ्चधा प्रविभक्तः। शरीरं धारयति।
सन्निवेशकलेहज्वरोपपूरकक्षयैर्जगत्। श्लेष्मा
पञ्चधा प्रविभक्त उदककर्मणामुत्पद्यं करोति।

रावपत्नीजलेनीनेहीसकृत्पितं पञ्चधा विभक्तम्
अधिकंभेषानुयङ्गं करोतीति । एषां विधिम् प-

रिचयश्च कुर्वीत ॥ एषां चये मन्दप्रेष्टता मन्त्रे-
षता-रचतादिदिहृष्टानिरायाति । तत्र स्वयंनि-
वर्जनद्रव्याख्येव प्रतीकारः । एषां हृष्टौ लक्षपाश्या-
दिकं भवति । तेषां यथास्वं संशोधनं चपयश्च च-
यादविक्रयैः क्रियाविशेषैः प्रति कुर्वीत ॥” सु. सू.
१५ च. । गोवत्से । अ. र. । [प. सू.]

दोषकरः । पुं । लकुचवत् । मान्दार गाह्यः ।

दोषघ्नः । पुं । वैद्ये, विकल्पात्के । हे.ष । नि ।
दोषवेतरि । [कफेयु । रा.नि.व.२९.]

दोषत्रय(त्रित)यम् । क्ली । मिलितवातपित्त-

दोषपाचनः । पुं । कपिशब्दे । म.सु. ।
त्रि । दोषपाचके ।

दोषप्रकृतिः । स्त्री। दोषाणां स्वमार्गसञ्चारी।
भा.ज्व.चि. । वातादीनां यथाक्रमं वर्षाशरदसत्त्व-
प्रकोपे वसन्तशरत्कोपे वा । “यद्यत्तु कुपितो दोषो
दोषप्रकृतिरुच्यते ।” वि.र. ।

दोषबलप्रवृत्तः । पु । रोगविशेषः । ते च ते
रोगा ये ज्ञातइसमुत्पन्ना मित्याहाराचारभवाश्च ।
तेऽपि पुनः द्विधा ज्ञामाशयोत्याः पक्वाशयोत्याश्च ।
एतएवाध्यात्मिकरोगाः कथ्यन्ते । सु.नू.२४अ. ।

दोषलः । त्रि । दोषयुक्ते ।

दोषशमनवस्तिः । पुं । निरुहवस्तिभेदे ।
यथा — “प्रियङ्गु मधुकं सुला तथैव च रसाञ्जनम् ।
सज्जोरं शश्वते वस्तिः दोषाणां शमनः परम् ॥”
भा. ।

दोषहरवस्तिः । पुं । तन्नामकनिरुद्धवस्तौ ।
 “शताह्वा मधुकं विल्वं कौटजं फलमेव च । सका
 झिकः सगोमूत्रौ वस्तिर्दोषहरः स्मृतः ॥” भा. ।

दोषा । स्त्री । बाह्वी । रा.नि.व.१८ ।

दोषा(घात्)क्लेशी । स्त्री । वनवर्षरिकायाम् ।
वन वावहे । रा.नि.व.१० ।

दोषातिलकः । पुं । दीप्ति । त्रिका ।

दोषात्मः । पुं० । दृष्टिरोगमेदं । सचर्ण—“अ-
 कौलमसकस्यसगमभौ । सद्यमागताः । स्थगयन्ति
 दृष्टं दोषाः दोषात्मः स गदीऽपरः ॥ दिवाकरस-
 रसृष्ट भटा दृष्टिपथान्मलाः । विलीनलीना य-
 क्कन्ति व्यक्तमवाक्त्रि दर्शनम् ॥” अत्र रोगिणी
 दिवाक्षपं पश्यन्ति । वा.उ.११५. ५

दीघिकः । पुं । रीमे । श.च. । निघ. ।

दीहः । पुं । दीहने । दीहनपाने । दुग्धे । वै.

दीहजम् । स्त्री । दुग्धे । शब्दायंकल्पतरुः ।

दीहदः (लः) । पुं । गर्भस्थीदीहदे । ग्रा. ।

ह.च. । गर्भचिह्ने । सरतधनकीषाक्षरम् ।

दीहदलक्षणम् । स्त्री । गर्भधारणे । गर्भे ।

वयःसखी । मी. ।

दीहदवती । स्त्री । गर्भवत्यां स्त्रियां । ह.च. ।

दीहनम् । स्त्री । सानाहुषनिःसारणे । (प्र-
ग्रा. । [नभाखे । त्रिका. ।

दीहनी । स्त्री । घातकीडने । वै.निघ. । दीह-

दीहलवती । स्त्री । दीहदवत्या । शब्दायंकल्प.

दीहली । स्त्री । शशीकडने । रा.नि.व.१० ।

दीहापनयः (पयनम्) । पुं, स्त्री । गव्यदु-
ग्धे । त्रिका. । वै.निघ. । [ज. वा.उ.१७अ. ।

दौग्धिकम् । स्त्री । दुग्धिकामूलि । शिखरेभू-

दौण्डिका । स्त्री । कोषातकां । वै.निघ. ।

दौर्गन्ध्यम् । स्त्री । दुर्गन्धतारुपपित्तजरीगविशे-

षे । दुर्गन्धता । तद्गन्धकैल — 'चन्दनं कुङ्कुमं
मासी कर्पूरी जातिपत्रिका । अतीक्ष्णोष्णपूगानां
लवङ्गस्य फलानि च । अगुरुशीरकाश्चर्यं कुष्ठं
तगरनालिका । गोरीचना प्रियङ्गुश्च चीलं मदनकं
नलं । सरलः सप्तपर्णश्च लाक्षा चामलकी तथा ।
कर्चूरकः पथकश्च एतैस्तेलं प्रसाधितम् ॥' गारुडे
प्रसिद्धम् ।

दौर्बल्यम् । स्त्री । दुर्बलतायाम् । वै.निघ. ।

दौर्वीणम् । स्त्री । इष्टपर्णे । दूर्वारसि । मी. ।

दौर्हृदम् । स्त्री । गर्भे । दीहदे । ह.च. ।

दौलेयः । पुं । कच्छपे । ह.च. । निघ. ।

दौष्कलेयः । पुं । गन्धिपर्षमूले । गौ.टो.ग्रा. । वै.

द्युकः । पुं । पेशके । वै.निघ. ।

द्युकारिः । पुं । काके । वै.निघ. ।

द्युगः । पुं । पक्षिणि । रा.नि.व.१६ ।

द्युतरः । पुं । कल्पतरौ । वै.निघ. ।

द्यु(ति)मणिः । पुं । चक्रोदके । अस. । र.सा.

सं.विद्याधररसे । सारिततासे । भा.न.१अ.अ.वि.
चिपुरभैरवरसि । "द्युमणिरत्नकमार्द्रकमर्दितम् ।"

द्युजम् । स्त्री । वक्षे । मी. ।

द्युतवीजम् । स्त्री । कपडके । त्रिका. ।

द्योतनम् । स्त्री । दर्शने । ह.च. ।

द्योभूमिः । पुं । पक्षिणि । श.च. ।

द्यौत्रम् । स्त्री । वीजे । उणा. ।

द्रक्षुषम् । स्त्री, पुं । टङ्कड्यमानि । (इति कालि-
ङ्गमानम्) । "सुद्रमीरटकस्यापि द्रक्षुषः स निगद्य-
ते । शाणौ द्वौ द्रक्षुषः..." (इति मागधमानम् ।
प.प्र.१ख. । तोलके । श.मा. ।

द्र(द्रा)स्य[सर]म् । स्त्री । तरलदधनि । दग्ना-
दहे । अस. । अ.टी.अ. ।

द्रवः । पुं । तले । रा.नि.व.१५ । तरले । प्रा.९-
ना । गुणाः — क्षेदकरः व्यापकश्च, शुष्कः विपरीत-
गुणः । भा. । रसि । विष. । स्त्री । जले । सि.यो.
उन्मा.चि.महापैशाचघृते ।

द्रवजः । पुं । शर्करायाम् । गुडे । रा.नि.व.१४ ।

द्रवत्यत्री । स्त्री । शिखरीडने । रा.नि.व.४ ।

द्रवद्रव्यम् । स्त्री । तरलद्रव्ये ।

द्रवन्तिका (न्ती) । स्त्री । (Anthericum
tuberosum.) खनाम्न्यातक्रलक्षणे । भूमौ
जठो, वृद्धिगुणपान, भूसाकांक्षे । सं भौषणी
कं वल्लिहर्दे । तं एलुकचेविचिह्नु । गुणाः — मधुरा
शीता रसवत्यकरी ज्वरक्षमिश्रलघ्वी च । रा.नि.
व.५ । कृष्णदन्तीक्षुपे । र.मा. । वृद्धहत्याम् । ची-
रितपत्रदन्तीमिदं । च.सू.१अ. । सु.सू.२६अ. । शु-
तश्रेणीनाममहाक्षुपे । हेमून्मोत्रो । रा.नि.व.४ ।
क्रुशासुकर्णलतायाम् । रा.नि.व.२ । च.सू.हिमा.
टी.१५अ.श्यामादिः । "श्यामा दन्ती द्रवन्ती ।"
क्रुद्धदन्त्याम् । च.सू.२अ. ।

द्रवरसा । स्त्री । लाच्यायाम् । रा.नि.व.६ ।

द्रवशूलः । पुं । अमद्रवशुले ।

द्रवस्त्रेदः । पुं । वातहरस्त्रेदविशेषे । ल.च.द-
व्याकाशपूर्णे कटाटे, वृद्धिश्लेष्मज्ज्वलायामोष्णश्लेष्मे
चतुष्कोणे स्त्रीवर्षादिकोष्ठके वा अथवास्त्रीपरिस्थे
च गच्छति । "द्रवस्त्रेदम् वातघ्नो द्रव्यकाशेन पूर-

द्रव्याभिधानम् । स्त्री । प्रीतिधादीनां नाप्तं-

द्राक्षिष्ठम् । स्त्री । दीर्घरोहिण्यद्वये । वङ्ग गङ्गा-
तृण । रा.नि.व.८ ।

द्राक्षिष्ठास्त्रः । पुं । भस्त्रके । रा.नि.व.१८ ।

द्राक्षः । नि । सुते ।

द्रापः । पुं । पडे । शब्दाथेकत्वं ।

द्रावः । पुं । उच्चतायाम् । वै.निघ. ।

द्रावकम् । स्त्री । सिकपके । रा.नि.व.११ ।
खोहपुष्पके । वै.निघ. । श्रीहीषधविशेषे । महाद्रा-
वकादी । पुं । प्रसारविशेषे । छत्रकाष्ठमणि । नि.
एसविशेषे । श.र. ।

द्रावककन्दः । पुं । तैलकन्दे । रा.नि.व.७ ।

द्रावकरम् । स्त्री । श्वेतटङ्गणे । (माहांगी । रा.
नि.व.६ ।

द्रावकवर्गः । पुं । द्रवकरद्रव्यपञ्चके । यथा—
“गुञ्जाटङ्गणमज्जागुञ्जा द्रावकपञ्चकाः ।” र.
सा.सं. । [ग्रा. र.सा. ।

द्रावण(फल)म् । स्त्री । कतकफले । निर्ग्रा-

द्रावणकः । पुं । टङ्गणचारे । वै.निघ. ।

द्राविका । स्त्री । लालायाम् । लाल, थूङ् ।
श.र. ।

द्राविङ्गः (काः) । पुं । वैधमुख्ये । क्रिग्रन्थे ।
अम. । नि. । गन्धशब्दाम् । प.सु. । आमहरिद्रा-
याम् । कै।। हलूत । श.र. । स्त्री । विङ्गलवणे ।
रा.नि.व.६ ।

द्राविङ्गभृतिकः (मिजः) । पुं । चामहरि-
द्रायाम् । कै।। हरिद्रा । श.र. ।

द्राविङ्गी । स्त्री । सूक्ष्मलायाम् । प.सु. । भा.स.
४८.सीभाम्यसूक्ष्मीनोदके । “द्राविङ्गीनां पलम् ।”
सु.सू.३८५. ।

द्राविङ्गीह्रस्वः । पुं । सुगन्धद्वये । सुगन्धप्रिय-
ञ्जी । (वा) स्त्री । एलायाम् । वै.निघ. ।

द्राविष्णः । पुं । टङ्गणे । (माहांगी । र.सा.सं. ।

द्राविषी । स्त्री । काकजङ्गलां, काकमाष्यां ।
वै.निघ. ।

द्राक्षी (द्रु) । पुं । टङ्गणचारे । र.सा.सं. टङ्ग-
णचारे । अक्षवेतसे । वै.निघ. ।

द्राक्षा । स्त्री । (Vitis vinifera.) Dried
fruits called Kismis. खनामख्यातसुता-
याम् । किस्मिस, मदनकी । हिं दाख, चादुर ।
मं द्राक्षा । तं द्राक्षपीष्ठ, द्राक्षपेदु । ता.कीर्तिम-
खिरियाम् । गुष्ठाः—पक्का सा सरा श्रीतां च-
क्षुष्या हंक्षणी । अपक्का खल्यगुष्ठा गुर्वी च । खल्य-
सा रक्तपित्तकम् । “द्राक्षा पक्का सरा श्रीता चक्षु-
ष्या हंक्षणी गुष्ठाः । खादुपाकरसा खल्यः गुष्ठा
सुटसूचवट । कोठमाकतकहवा कफपुष्टिचि-
प्रदा । हलि दक्षज्वरवासवातवातगुलकामलाः ।
कक्काखपित्तस्योददाहृषीषमदाखयान् । हष्या
स्याद्रीसनी द्राक्षा गुर्वी च कफपित्तगुत् । अवी-
काम्या खल्यतरा मोक्षनीसहृषी गुष्ठाः । द्राक्षा पर्व-
तजा लघ्वी सास्त्रा श्लेष्मापित्तकम् । द्राक्षा पर्व-
तजा यादृक्काहृषी करमहिंका ॥” भा. द्राक्षाव. ।
“द्राक्षाफलं मधुरमस्रकषाययुक्तं चारिण पित्तमरुतां
कफहरि शीघ्रम् । श्रेष्ठं निहन्ति रुधिरामयदाह-
श्रीषसूक्ष्मीज्वरश्च ५ नकासविनाशकारि । कषायास्त्रा
विपाके च द्राक्षा चैव कफे हिता ॥” अत्रि.
१७५. । एतदभावे गाभारीफलं यास्त्रम् । सि.यो.
ज्व.चि.पिप्पल्यादी । वा.सू.१५५.परुषकादिः ।
“परुषकं वरा द्राक्षा” । च.द.वा.ज्व.चि. पिप्प-
ल्यादिः । वा.ज्व.चि. द्राक्षादिः । रसालायां ।
रा.नि.व.२३ ।

द्राक्षादिः । पुं । वातज्वरे कषायः । “द्राक्षामु-
क्षुचीकाग्रयथैवायमाणाः सश्चारिवाः । निष्कृष्ट
सगुडं काष्ठम्...” च.द.वा.ज्व.चि. । अन्यः—
द्राक्षाभयापर्पटकान्दित्ताकतः कषायः पैतिकज्वरे
प्रलापसूक्ष्मयमघः । च.द.पि.ज्व.चि. ।

द्राक्षाफलः । पुं । पियालहवे । वै.निघ. ।

द्राक्षायणी । स्त्री । दम्भीहवे । प.सु. ।

द्राक्षारिष्टः । पुं । यक्षाविकारे चरिद्विशेषे ।
पाठः—“द्राक्षातुलाहं विद्रीणे जलस्य विपरेत्
सुधीः । पादशेषे कषाये च पूते श्रौते विनिश्चि-
त् । गुडस्य त्रिगुलां तत्र त्वगेलापचकेसरं । प्रिय-
ङ्गुमरिचङ्गुणा विक्षेति विक्षेयेत् । पृथक् प-
लोन्मतेर्भाभिर्धृतभास्त्रे निधापयेत् । समनतो च-
दयित्वा पिबेज्जातरसं ततः ॥” मेघ. ।

द्राक्षासम्भूतः । पुं । द्राक्षासने । वै.निघ. ।

द्राक्षासवः । पुं । द्राक्षाकृतसवे । गुणाः—री-
चनो दीपनो हृद्यः बल्यः पित्ताग्निरौषधी-विवश्वरः
कफघ्नः लघुः स्वल्पमाकृतसः । च. सु. २७७. ।

द्राक्षासुरा । स्त्री । द्राक्षाकृतसवे । पौष्टि-
च. सु. २७७. ।

द्राक्षोत्थः । पुं । द्राक्षासवे । वै. निघ. ।

द्रुक्किलिमम् । स्त्री । देवदारुणि । प. सु. ।

द्रु(द्रु)वनः । पुं । सूक्ष्मचम्पकवृक्षे । द्रुं हं हं-
पा । श. च. ।

द्रु(द्रु)णः । पुं । धमरे । वृक्षिके । धूम्याटपचि-
णि । किं. डे. द्वे. च. । मधुमलिकायां । वै. निघ. ।

द्रुणी । स्त्री । कर्णजलायुकायाम् । कौण्टका-
टाग्रि । कच्छपिकायाम् । अम. भ. ।

द्रुतः । पुं । हरिणे । शशके । वृक्षे । धरणि. ।

द्रुतमांसम् । स्त्री । शशादिहरिणादयः स्व-
यं द्रुतगमनान् द्रुतसंशकाः स्मृताः, तेषां मांसं ।
गुणाः—पथ्यं बल्यं लघु वीर्यकारि च । रा. नि.
व. १७ ।

द्रुनखः । पुं । कण्टके । कैंटि । चिका. ।

द्रुपदी । स्त्री । वन्दाके । गान्धु. । वै. निघ. ।

द्रुमः । पुं । वृक्षे । चिका. । कुटजवृक्षे । आर-
व्यवृक्षे । च. द. कुष्ठ-चि. गण्डीरायतैले । पारिजात-
वृक्षे । म. ।

द्रुमकिसः । पुं । देवदारुवृक्षे । वै. निघ. ।

द्रुमगः । पुं । स्वल्पजलदेशे । वै. निघ. ।

द्रुमत्वक् । स्त्री । कुटजवृक्षके । च. द. कुष्ठ-चि. ।

द्रुमध्वजः । पुं । तालवृक्षे । वै. निघ. ।

द्रुमबन्धः । पुं । कण्टके । हारा. । पारिजा-
तवृक्षे । म. । [श्रुति] । वै. निघ. ।

द्रुमनिर्गन्धः । पुं । तदनिर्गन्धे । शीघ्रेतर

द्रुमरः । पुं । कण्टके । हारा. ।

द्रुमव्याधिः । पुं । लांबायाम् । रा. नि. व. ६ ।

द्रुमशयः । पुं । बामरे । वै. निघ. ।

द्रुमश्रेष्ठः । पुं । तालवृक्षे । वै. निघ. ।

द्रुमामयः । पुं । लांबायाम् । प. सु. ।

हुमारिः । पुं । हस्तिनि । वै. निघ. ।

हुमारुहा । स्त्री । जैवर्गमुखायां । रा. नि. व. १ ।

हुमाशयः । पुं । सरटे । शिरगिटि । रा. नि.
व. १२६ ।

हुमेश्वरः । पुं । तालवृक्षे । रा. नि. व. १३ ।

हुमोत्पलः । पुं । (Abronia augusta.)
कर्णिकारवृक्षे । उलट् कथन । अम. । ऋतुगुणे
हितः ।

हुयवम् । स्त्री । परिमाणे । वै. निघ. । [र.]

हुसज्जकः । पुं । पियालवृक्षे । पेशाभाज । म.

द्रुः । स्त्री । स्वर्णे । वै. निघ. ।

द्रुकः (का) । पुं, स्त्री । निम्बविशेषे । शोड़ा
निम् । द्वि वकाणनिम् । भा. म. ४४. मद्भाभज्ञात-
के । शोकड़ा इति ख्याति सुपे । च. द. दार्व्यादिक-
षाये । "सरलाद्रिकास्तथायासकैः ।"

द्रोणः । पुं । ४०० धनुःपरिमितजलाशये । का-
कविशेषे । दौड़ कांक, डोम कांक । म. ।
द्रोणपुष्पवृक्षे । वनवने । वृक्षिके । रा. नि. व. १२ ।
पुं, स्त्री । आदकमाने । ८ पेश. खारीषोडशश्रे ।
गौलावत्यां । आदकचतुष्टये (१२ म.) । "चतुर्भि-
रादकैर्द्रोणः ।" प. म. १४. । स्त्री । हरिचन्दने ।
द्रोणीलवणे । वै. निघ. । [कांक] । अम. ।

द्रोणकाकः । पुं । तन्नामकाके । डोम

द्रोणकुतुम्बका । स्त्री । देवकुम्भायाम् । देव-
द्रोण्यां । वड़ वलवमाविशेषः । वै. निघ. ।

द्रोणगन्धिका । स्त्री । राक्षायाम् । जटा. ।

द्रोणपर्णी । स्त्री । द्रोणपुष्पाम् ।

द्रोणपुष्पिका । स्त्री । द्रोणपुष्पाम् । वन-
घमा । वै. निघ. ।

द्रोणपुष्पी । स्त्री । वलवसा इलकषा दण्डक-
लस इति ख्याति सेवजङ्गलसुपे । द्रोणपुष्पीति भा-
षा । र. मा. । सं कुंवा । कं तुवे । द्वि गुम्मा, गु-
मा । ते एतुगवुम्भि । गुष्पाः—कटूणा बन्धा वात-
कफघ्नी अग्निमान्दकरी यस्या च । रा. नि. व. ३ ।
च. द. शि यो, काम, चि. चञ्जने । "चञ्जने कामसा-
त्तानां द्रोणपुष्पीरसः शुभः । द्रोणपुष्पीरसीऽप्येवं
निहति विषमज्वरान् ।" भा. म. ख. १५. । क-

फासः कामकाजमिश्रीषणी । राज. । द्रोणपुष्पी वृ-
क्षः स्वादुपाका कट्टी भेदिनी कफामकामलाशो-
यतमकवासकमिश्री च । भा. ।

द्रोणपुष्पीदलम् । स्त्री । द्रोणपुष्पीपत्रे । व-
नवनेत्र पाठा । गुणाः—स्वादु, रुचं गुरु मित-
करं भेदनं कामलाशोयमेहज्वरहरं कटु च । भा.
पू. १ म. भा. व. ।

द्रोणा । स्त्री । द्रोणपुष्पाम् । वनवनाम् । भा.
वा. उ. १६ प. । इन्दोवराजतायाम् । वै. निघ. ।

द्रोणिः । स्त्री । संप्रदयमाने । १२८ श. । प. प्र.
१ ख. ।

द्रोणिका । स्त्री । नील्यम् । श. र. । [व. ६ ।

द्रोणि(नी)जम् । स्त्री । द्रोणीलवणे । रा. नि.

द्रोणिनी । स्त्री । उत्तरिण्याम् । वै. निघ. १ भ.
मञ्जिष्ठायष्टते ।

द्रोणी । स्त्री । इन्द्रविभंश्यां, इन्दोवरायाम् ।
रा. नि. व. ३ । द्रोणीलवणे । श. र. । नील्यम् । स-
ंप्रदयमाने । १२८ श. । “सूपाभ्यां भवेद्द्रोणी ।”
प. म. १ ख. । [छ. हारा.]

द्रोणीदलः । पुं । केतकीपुष्पवत् । कृष्ण गी-

द्रोणीलः । पुं । केतकवत् । वै. निघ. ।

द्रोणीलवणम् । स्त्री । वारिजलवणे । मं दी-
चीमोटा । कं दीचीय लघु । गुणाः—भेदनं खिण्णं
शूलघ्नं नातिपित्तं पाके नात्युष्णं । रा. नि. व. ६ ।

द्रोणियम् } स्त्री । वारिजलवणे । रा. नि. व. ६ ।
द्रोण्यम् }

इन्दु(म्)म् । स्त्री । मिथुने । युगले । सुखदु-
ःखादी । पुं । रोगभेदे । श. र. ।

इन्दुगः । पुं । चक्रवाके । वै. निघ. ।

इन्दुगदः । पुं । इन्द्रजरीम् ।

इन्दुवरः (चारी) । पुं । चक्रवाकप्रविधिः ।
वै. निघ. । चक्रवाके । वै. निघ. ।

इन्दुचरीसहायः । पुं । चक्रवाकप्रविधिः ।

इन्द्रजः (दीपोलः) । पुं । विषमज्वरे । रा.
नि. व. २० । विदीपरीम् । जि । विदीपोलः । मा.
व. नि. ।

इयान्निः । पुं । चिकनवत् । छिन्ना । श. व.
हादशपत्रिका । स्त्री । शतान्नाख्यलघुपे । उ-
न्ना गाँह, मडती ।

हादशाङ्गकायः । पुं । सन्निपातज्वरे कैशरी-
यः । दशसूलीकषायलु पिप्पलीपौष्करान्वितः । स-
न्निपातज्वरे देयः वासकाससमन्विते ॥ भा. म. १ भ. ।

हादशाङ्गलः । पुं । वितली । विग. २ । भ. म.

हादशात्मा । पुं । सूर्ये । चक्रवत् । भ. म. ।

हादशायसकः । पुं । ऊर्ध्वलभाषिकारं रघः ।
विनेचाख्यरस एव । रघ. र. । See विनेचरसः
वातरक्तः ।

हादशायुः । पुं । ऊर्ध्वे । श. मा. ।

हारम् । स्त्री । उपाधि । निगमे । चिका. ।

हारका । स्त्री । कार्पास्याम् । वै. निघ. ।

हारदाहः । पुं । शकवत् । वै. निघ. । भूमौ-
सहवत् । भा. ।

हारवलिभुक् । पुं । काकविशेषः । चिका. ।

हिकः । पुं । काके । चिका. । चक्रवाके । मी. ।

हिककारः । पुं । काके । श. र. ।

हिककुत्, हिकपृष्ठः । पुं । उद्रे । छ. व. १ ।

हिकाकोली । स्त्री । काकोलीचौरकाको-
ल्योः । वा. उ. २ प. ।

हिखुरी (रन्) । पुं । गीखुरवत् हिधाविभक्त्य-
राप्रभावे । “हिखुरं गीखुराकारहुरैर्विधाविभक्त-
यः । पथवा सीवनीयुर्मैनिषमन्मैनु निद्रिमिह ॥”
ज. द. १ प. । [यो. प्र. म. भा. वि.]

हिचिचकम् । स्त्री । जेतारक्तचिकमैः । छि. ।

हिजः । पुं । दन्ते । रा. नि. व. १८ प. ११ । सुखदु-
ःखे । रा. नि. व. ११ । ब्राह्मणे । प्रथिमे । वै. निघ. ।
मी. । सपे । चखजे । भ. म. ।

हिजकुक्षितः । पुं । बहवारवत् । छि. निघ. ।
गाँह । रा. नि. व. ११ ।

हिजकेतुः । पुं । जलीरविशेषः । वै. निघ. ।

हिजन्मा (मन्) । पुं । पक्षिणि । दन्ते । श.
र. । पाद्रेफावे । भीतिने । चखजे । वै. निघ. ।

हेजप्रिया । स्त्री । सीमलतायां । रा.नि.व.१।

हेजभक्तः । त्रि । वैद्य भक्तिमति (रौनिधि) ।
वै.निघ. ।

हेजयष्टिः (ष्टिका) । स्त्री । भाग्योम् ।
वाग्भट्टाणि । वै.निघ. २भ.वा.व्या.चि. ।

हेजशमः । पुं । राजमाषि । वर्द्धणे । श.च. ।

हेजस्नेहः । पुं । पलाशवृक्षे । वै.निघ. ।

हेजा । स्त्री । रेशकायां । त्रपुं । रा.नि.व.
६ । भाग्याम् । मे. । लोवान् इति ख्याते गन्ध-
द्रव्ये । वै.निघ. । पाञ्चक्यशास्त्रे । श.च. ।

हेजाङ्गिका (ङ्गी) । स्त्री । कटुकाम् । क-
टुकी । रा.नि.व.६ । [मे. ।

हेजातिः । पुं । दन्त । चण्डजे । पक्षिणि ।

हेजायनी । स्त्री । यज्ञोपवीते । चिका. ।

हेजालयः । पुं । लकड़कोटरे । श.च. ।

हेजिह्वः । पुं । सर्पे । चम. । अक्षिजिह्वनामक-
कच्छरायि । आनजिह्वेवर रोगे । सु.नि.१६च. ।

हेजेन्द्रकः । पुं । निम्बवृक्षे । लेवुर ग्राह् ।
वै.निघ. । [टो.हिमा.सुस्तकादि. ।

हेजित्ता । स्त्री । कटुकां, करञ्जिकायाश्च । वा.

हितीयनिफला । स्त्री । द्राक्षाखर्जूरमाप्ता-
रौफलेषु । किमृगिण, थेकूर, गांगार कल ।
वै.निघ. ।

हितीबाभा । स्त्री । (Curcuma zantho-
orrhiza) इचविवे । दाहहरिद्रायाम् । श.च. ।

हिदलः । पुं । अश्वत्थकवृक्षे । आपटा इति
ख्याते । आर्द्रा । वै.निघ. । स्त्री । हिदलमात्रे ।

नयूषगुणाः — “यूषः कृती हिदलानामष्टादशगुण-
धेयानि । स एव सचिकटुकः सर्पिःसैन्धवसंयुतः ।
अवेकुरुतस्वैव कृतमित्येव तं विदुः । क्षितैर्द्रव्यैर्वि-
नाशिरुमज्जेतुं क्षुं वदेत् । फलास्त्रधाव्यतमेव
कृता शुद्धतरा मताः । वातघ्ना रुचिदाः प्रीक्षाः
पूर्ववाकविश्रारदैः ॥” द्रव्यगुणः ।

हिधामतिः । पुं । शिखरारि । उट्णाक ।
वै.निघ. । कुशीरे । कूमीर । द.च. ।

हिधातुः । नि । हिमजतिके ।

हिधात्मकम् । स्त्री । जालीफले । वै.निघ. ।

हिधालेख्यः । पुं । हिमालवृक्षे । हाँडाङ्ग
ग्राह् । रा.नि.व.८ । [र.मा. ।

हिपः । पुं । हस्तिनि । प.सु. । नागकेशरवृक्षे ।

हिपचकः । पुं । चकालकन्दे । रा.नि.व.७ ।

हिपदः । पुं । मनुष्ये । पचिचि । प्रत्यसारः ।

हिपबला । स्त्री । नागबलायां । वै.निघ.वा.
व्या.चि.प्रतावरौतैले ।

हिपमदः । पुं । करिमदनले ।

हिपर्णी । स्त्री । शालपर्णी इतिपर्णी चेति
वये । शालपर्णी, छाकुलिश । च.द.पह.वि. ।

हिपाख्यः । पुं । नागकेशरवृक्षे । प.सु. ।

हिपादिकः । पुं । नागकेशरवृक्षे । प.सु. ।

हिपायी (रन्) । पुं । करिचि । हारा ।

हिपिनखः । पुं । व्याघ्रनखे । नथविशेष ।
रा.नि.व.१२ ।

हिपी (रन्) । पुं । चित्रकमेदे । च.वि.पच. ।

हिपुटः । पुं । (Impotiens Balsamina)
पुष्पसुपविशेषे । मोपाणि । श.चि. ।

हिपुटी । स्त्री । मलिकायां । मे. ।

हिपुनर्नवम् । स्त्री । शुक्ललोहितलतामिदं पुं-
नर्नवाद्ये । धृत्पुष्पा, गार्दापुष्पा । वि.बी.
काम.चि.व्योषाद्यष्टे । “विफला हिपुनर्नवम् ।”

हिब्राह्मी । स्त्री । इक्षुदीर्घब्राह्मीवये । छोटै
७ वड़ ब्राह्मी । सु.शा.१०च. ।

हिमाषम् । स्त्री । मुद्गपर्णीमाषपर्णी । मुग्गा-
नी ७ बांवाणी । च.द.उत्ता.चि.महाकल्याणष्टे ।

हिमुखः (खादिः) । पुं । हिमुखसर्पविशेषे,
राजसर्पे । राजसाप, दुग्धोपा साप, गोविनी
साप । बम्. दुंदुल । हला. । रस.र.विष.चि. ।
त्रि । मुखद्वययुक्ते ।

हिमुखा । स्त्री । कारिकायां । गाड़ू । जली-
कायाम् । जौक । हला. ।

हिमुखः रगः । पुं । हिमुखसर्पे । जटा. ।

हिरजनी । स्त्री । हरिद्रायां दन्तहरिद्रायाश्च ।

हस्त्रिधा; हाकहस्त्रिधा । सि.यी.काम.वि.व्याधा-
यष्टने ।

हिरदः । पुं । हस्तिनि । प.सु. ।

हिरदपिप्पली । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । वै.
निघ.२भ.वा.व्या.वि.वाचिशकगुग्गुली ।

हिरदान्तः (कः) । पुं । सिद्धे । रा.नि.व.
१६ । [व । वै.निघ. ।

हिरदारातिः । पुं । शरमे । मि२३ विट्-

हिरदायनः । पुं । चचल्यत्वे । वै.निघ. ।

हिरदुन्दम् । स्त्री । चर्वुदमेदे । तस्य लचचं
—“यह्नन्नामं युगपत् कलाशा हिरदुन्दं तच्च ल-
वेदसाधम् ।” सु.नि.११५. ।

हिरसनः । पुं । सपें । तिका. ।

हिरापः । पुं । हस्तिनि । श.मा. ।

हिरैताः । पुं । नईमे । वै.निघ. । स्त्रीपुंसिजन-
पुंसके । “बीजात्म्यांशदुपतसवीजात् स्त्रीपुंसलिङ्गी
भवति हिरैताः ।” च.शा.२५. ।

हिरैफगणसम्भ(वि)ता । स्त्री । पुषठच-
मेदे । वन (ने)उठी । वै.निघ. ।

हिलग्नकः । पुं । दुषर्मेणि । ऐ.च. ।

हिवर्षा (र्षिका) । स्त्री । हिवायस्यां गवि ।
चम. । ऐ.च. ।

हिवात्ताकी । स्त्री । वृहतीइये । वृहती. क-
र्णिकारी । भा.म.४भ.वा.ल.वि. । “हिवात्ताकी-
फलरसम् ।”

हिविषम् । स्त्री । पाण्डुज्वातिविषाया । वै-
३ ७ रुक् षाठरेष्ट । वै.निघ.२भ.वा.व्या.वि. ।

हिवृत्तः । पुं । गखरकचपे । मेरी गाँह ।
प.सु. ।

हिवृहती । स्त्री । कण्डकारिकावृहती । क-
र्णिकारी ७ विकृती । भा.म.१५५. । “हिवृह-
ती हिवरज्जवाययम् ।”

हिविशः । वि । हिवरपशुमनि । “गीरजो म-
शिवः लघः सुकरी गवयो वरः । हिविशः पशु-
वर्गेषु पविष्टश्च...” आगवतम् ।

हिवृजिका । स्त्री । मेषशृङ्गाम् । मेडांनि-
स्त्री । वै.निघ. ।

हिवृज्जी (रन्) । पुं । मण्डविश्वे । निजी श्रा-
ह । वै.निघ. ।

हिषा । स्त्री । एलायाम् । वै.निघ. ।

हिष्टम् । स्त्री । तामे । च.टी.सा. ।

हिलिवाचम् । स्त्री । सिद्धतखुले । मिक ८-
७८ । पुराणम् ।

हिहृदया । स्त्री । गर्भवत्यां स्त्रियां । वै.निघ. ।

हिवारम् । स्त्री । गवसन्निवारयोः । सि.वी.
चपिमा.वि. ।

हिवीरम् । स्त्री । गव्याजदुग्धयोः । गोहृदुक्
७ हृगुदुक् । च.व.यन्म-वि.सर्पिर्गुह ।

हीपः । पुं । ककीलवत् । वै.निघ. । स्त्री । व्या-
घ्रचर्मणि । भ. । [नि.व.११ ।

हीपकर्पूरः (जः) । पुं । चीनकपूर । रा.

हीपखर्जूरम् } स्त्री । मङ्गापारिवते, हीपानर-
हीपजम् } खर्जूर । रा.नि.व.११ ।

हीप(पि)शत्रुः । पुं । शतावय्याम् । रा.नि.व.
४ । जटा. ।

हीपसम्भवः । पुं । ककीलवत् । कौकुल ।
जीरके । (वा) स्त्री । मङ्गाखर्जूरवत् । वै.निघ. ।

हीपान्तरव्या । स्त्री । तोपपिकीति व्याति
मूले । गुणाः—“हीपान्तरव्या किञ्चित्कीला
वक्रदौमिकत् । विषयाभ्यागम्युल्लङ्घी शङ्खपूवविश्वो-
धिनी । वातव्याधीनपकारमुन्मादं तनुवेदनाम् ।
व्यपोहति विशेषेण हिरन्नामयनाग्निनी ।” भा. ।

हीपिका । स्त्री । शतमूल्याम् । रा.नि.व.४ ।

हीपिनखः । पुं । व्याघ्रनखे । नक्षी । वै.निघ. ।

हीपिनी । स्त्री । वटपत्रपाकचमेदे । वै.निघ. ।

हीपिलालः । पुं । हलिकर्पूलाय । वा.
स.१५५.मुष्कादिः । “मुष्ककलुषपूलायहीपि-
लालवर्गमिषाः ।” [रा.नि.व.११६ ।

हीपी (रन्) । पुं । व्याघ्रविश्वे । चिचकवृद्धे ।

हीप्यः । पुं । काकि । स्त्री । ककी । वै.निघ. ।

हीप्या । स्त्री । शतावय्याम् । रा.नि.व.४ । चि-
कीखर्जूरवत् । रा.नि.व.११ ।

देवः । पुं । अवसाविदेवे । रस.र.जीरी.चि. ।
 देवम् । स्त्री । कडीले । रा.नि.व.१२१ ।
 मातृकः । पुं । नदीवस्त्वमुपासिते देवे ।
 रा.नि.व.२ ।
 देवशीया । स्त्री । नागवस्त्रविशिष्टे । कौसुमिके

इत्येव इति चोरसमुद्रदेवे ख्याता । त्रैलोक्या इति
 मुक्तकान्तरे पाठः । रा.नि.व.११ ।
 द्युत्तरः । पुं । जातिव्यसक्तत्वे सर्वे । (प्रा)
 व्योम्ना मां । सु.कल्प.टी. ।
 द्युष्टम् । स्त्री । ताम्बे । चम. । [२] । मा.नि. ।
 द्युष्टिकः (हीनः) । पुं । एकदिनान्तरञ्च-

ध

धटः (कः) । पुं । धवडवे । शंभु.ग्रीह ।
 वै.निच. । तुलामाने । उताडू । धाड़ । चम. ।
 १४ वल्लमाने । ४२ उति । लौखावती ।
 धटी । स्त्री । वल्गले । वै.निच. । जीर्णवस्त्रख
 ले । धड़ि । मी. ।
 धत्तरः । पुं । धुनूरुडवे । रा.नि.व.१० ।
 धनम् । पुं, स्त्री । नरिचे । अर्थे । वै.निच. ।
 सेहपावे । श.र. ।
 धनकम् । स्त्री । धान्यके । धनिश । वै.निच. ।
 *१५.सर्वज्ञ.चि.गुडूयादिः ।
 धनच्छः (च्छः) । पुं, स्त्री । पन्निविशिष्टे ।
 धानम पाथी, कर्कटिग्रा पाथी । चिका. ।
 धनञ्जयः । पुं । अज्जुनडवे । रा.नि.व.६ ।
 वै.निच.१५.पजी.चि.पञ्चाग्रिचूर्णे । अग्रौ । चम. ।
 चित्रकडवे । र.मा. । [ठात्तरात् ।
 धनदः । पुं । डिज्जलडवे । रा.नि.व.८ । पा-
 धनुदाची । स्त्री । पाटलडवे । रा.नि.व.१० ।
 लताकरसे । रा.नि.व.८ । [चिका. । हारा. ।
 धनपिशाची (चिका) । स्त्री । लणाय ।
 धनप्रिया । स्त्री । काकजम्बूडवे । वन काय ।
 रा.नि.व.११ । [वै.निच. ।
 धनसूः । पुं । धूयाटपक्षिणि । रिण्डे पाथि ।
 धनस्व(स्व)कः । पुं । गीहूरकडवे । श.च. ।
 धनहरीः । पुं । यन्त्रिपर्वण्डवे । गै.दे.मा । पा-
 रसीकयमान्याम् । वै.निच. ।
 धनह(हा)री । स्त्री । पारसीकयमान्याम् ।
 यन्त्रिपर्वण्डे । चम. ।
 धनहृत् । पुं । चण्डालकन्दे । वै.निच. ।

धना (नी) । स्त्री । आर्द्रधान्यके । वै.निच. ।
 धान्यके । वै.निच.१५.वा.व्या.चि.वडशीतिगुगुली ।
 अत्रि.२.स्थान.२.च. ।
 धनिकः । पुं । धान्यकडवे । धनेन ग्रीह । रा.
 नि.व.६ । स्त्री । धान्यके । धनेन । च.द. ति.यो.
 सन्निपातज्ज.अटाङ्गकषायि । "तिन्द्रीजधनिके" ।
 धनिका । स्त्री । धान्यके । धनेन । अत्रि.२.स्थान. ।
 प्रियङ्गुलतायाम् । श.च. । [धनिश । श.र. ।
 धनीयकम् । स्त्री । आर्द्रधान्यके । धान्यके ।
 धनुः (स) । पुं । भस्मातकडवे । चारडके ।
 पिशाचानि । मी. । [११] । चम. ।
 धनुःप(ष्प)टः । पुं । प्रियालडवे । रा.नि.व. ।
 धनुःशाखा । स्त्री । सूत्रायां । मूर्गी । श.च. ।
 धनुःश्रेणी । स्त्री । सूत्रायाम् । प.मु. । महेंद्र-
 वाहण्यां । वड़.गोकल, राधानमनी । रा.नि.
 व.३ ।
 धनुर्गुणा । स्त्री । सूत्रायाम् । श.च. ।
 धनुर्द्रुमः । पुं । वंशे । वीन । रा.नि.व.७ ।
 धनुर्माला । स्त्री । सूत्रायाम् । श.च. ।
 धनुर्थासः । पुं । दुरालभायाम् । प.मु. ।
 धनुर्लता । स्त्री । सोमवल्गाम् । सोमलज्ज ।
 रा.नि.व.३ ।
 धनुर्वीतः । पुं । कतस्याधिनिशि । यत्र सर्व-
 सन्निह वेदमाकचिष्य भवति । "अनिच्छन्त्यस्ततां
 यत्तु उपपुङ्क्तौ परस्त्रियं । बलदात्रप्य स नरः
 सर्वसन्निह वेदनां । तीत्रामश्रीत्यकचिमान् अत-
 दांतयुतो भवेत् ॥" इति कर्मविपाकाः ।
 धनुर्वीजः । पुं । भस्मातकडवे । रा.नि.व.१५ ।

धनुर्वचः । पुं । धनव्यवहारे । धामनि ग्रीह ।
र.मा. । रा.नि.व.६ । वंशे । भस्मातकवहारे । अच-
त्यवहारे । रा.नि.व.११ ।

धनुषः । पुं । कुकुरे । वै.नि.च. ।

धनुष्यः । पुं । वंशे । वै.नि. । रा.नि.व.७ ।

धनुस्तम्भः । पुं । वात्स्याधिविशेषे । धनुष्ट-
कात्र । स वात्स्याभ्यन्तरायामभेदाद्विशेषः । लक्षणे
—“धनुस्तम्भो नमोयस्तु स धनुस्तम्भसंज्ञितः । वि-
वर्णवद्वद्वदनः सत्ताज्ञो नष्टचैतनः । प्रक्षिप्यस्य ध-
नुस्तम्भो दशरात्रं न जीवति ॥” मा.नि. । [भ.]

धनेयकम् । स्त्री । धन्याके । धनिश । अ.टी. ।

धनैषणा । स्त्री । एषणासु नरस्य द्वितीयेषणा
याम् । धनप्रार्थना । “प्राप्तेष्वी स्रानन्तरं धनमेव
मर्थ्येष्टव्यं भवति । तदुपकरणानि च ऋषिपाशपा-
ण्ड्याणिज्यराजीपसेवादीनि । यानि चान्यान्यपि
सत्तामविगर्हितानि कर्माणि वृत्तिपुष्टिकराणि
विद्यात् ।” च.सू.११५. ।

धन्यः । पुं । अथकर्णशालि । लता शीत । रा.
नि.व.६ । स्त्री । द्रव्ये । वै.नि.च. । कैवल्यसुखायां ।
ज.द.१२५. ।

धन्यवहः । पुं । अचत्यवहारे । वै.नि.च. ।

धन्या । स्त्री । धन्याके । धने । छे.च. । उप-
मातरि । वै.नि.च. । आसलक्ष्याम् । मे. । निर्जल-
प्रदेशे । वै.नि.च. ।

धन्याकम् । स्त्री । (Coriandrum sati-
vum.) Coriander plant. खनामस्यातप-
स्यद्रव्ये । प.सु. । धने । हिं धनिया । तं कांचि-
मिरचेद्, धनियसु । ता. कांठमसि । च.द.सन्नि-
पातञ्ज.चि.नागरादिः । “धन्याकं वृद्धतीक्ष्णम् ।”
पि.ज्व.चि. । “युषितं धन्याकजलम् ।” पि.श्लेष-
ज्व.चि.गुड्यादिः । गुणाः — तुवरं खिम्बम् अह-
र्धं सूचलं लघु तिक्तं कटूष्णवीर्यं दीपनं पाचनं
अवरघ्नं रीचकं शार्दि खादुपाकं विदोषघ्नं लघ्ना-
दाहवमिश्रासकासकार्शकमिघ्नघ्न । आर्द्रं तत् बहु-
व्यसपन्नं खादु विमेषतः पित्तघ्नघ्न । भा.पू.१५. ।
मद.व.१ ।

धन्वः । पुं । दुरालभायाम् । वै.नि.च. ।

धन्वकः । पुं । धामनवहारे । च.द.मे.चि. ।
“पाठाक्षुप्तधन्वकानां ।”

धन्वङ्गः । पुं । धामनवहारे । धामना ग्रीह । गु-
णाः — “धन्वङ्गः कफपित्तालकासहृत्परी कृत्तुः ।
वृद्धो बलकटुचः सन्निवृद्धशरीरपथः ॥” भ.म.६.
भ.प्र.मे.चि. । वंशे । वै.नि.च. ।

धन्वचारी । त्रि । निर्जलदेशचारिणि । वा.
चि.७५. ।

धन्वतरः । पुं । सीमवन्ताम् । वै.नि.च. ।

धन्वदुर्गम् । स्त्री । निर्जलदेशे । पुराणम् ।

धन्वनः । पुं । धामनवहारे । धामना ग्रीह ॥ र.
मा. । हिं धामिनी । न धमातु । कं उदुवे । गु-
णाः — कटुः उष्णः कषायः कफघ्नः दाहशोषकरः
संघाही कण्ठदोषघ्नघ्न । रा.नि.व.६ । एतत्फलं
कषायं हिमं खादु वातकफघ्नघ्न । सु.सू.४६५. ।

धन्वन्तरिः । पुं । वेद्ये । वित्ती चायुर्वेदप्रवे-
शेति देवतावेद्ये । तन्मृदुर्भावः — “एकदा देवरा-
जस्य दृष्टिर्निरपतिता सुवि । तत्र तेन मरा दृष्टो
व्याधिभिः परिपीडिताः ॥ मान् दृष्टा हृदयं तस्य
दयया परिपीडितम् । दयाद्वन्द्वदयः शक्नो धन्व-
न्तरिसुवाच ह ॥ धन्वन्तरे सुरश्रेष्ठ भगवन् कि-
ञ्चिदुच्यते । योग्यो भवसि भूतानामुपकारपरी
भव ॥ उपकाराय लोकानां केन किं न कृतमपरा-
वैलीक्याधिपतित्विण्णरभून्मस्यादिदुष्पणान् ॥ तस्मा-
त्तं पृथिवीं याहि काशीमध्ये रूपी भव । प्रती-
काराय रोगाणामायुर्वेदमकाशय ॥ इत्युक्त्वा सु-
रशार्दूलः सर्वभूतहितेष्टया । समस्तमायुषी वेदं
धन्वन्तरिमुपदिशत् ॥ अधीत्य चायुषी वेदमि-
न्द्राङ्गन्तरिः पुरा । भागव्य पृथिवीं काश्यां उप-
ती बाहुजवेश्मनि ॥ नाचा तु सीमवन्तं ख्यातीं
दिवीदास इति चिती । बाल एव विरक्तोऽभूच्छु-
चार सुमहत्तपः । यजेन महता ब्रह्मा तं काश्या-
मकरोद्भूतम् । ततो धन्वन्तरिर्लोकैः काशिराजो-
ऽभिधीयते ॥ हिताय देहिनां खीया संज्ञिता कि-
हितामुना । अयं विद्यार्थिनी लोकान् संज्ञिता-
न्नामपाठयत् ॥” भा. । चिच्छिक्कादीशकनिदा-
निघण्टादिप्रवेशेति । [३५.]

धन्वन्तरिशस्त्रा । स्त्री । कटुका । वृद्धे ।

धन्वन्तरिपञ्चकम् । ली । धन्वन्तरिपञ्चकम्-
विशेषः ।

धन्वन्तरिभागः । पुं । चीनचक्रवाचै देव-
कृषीरथादिभागे । सिद्धरत्ना १० अ. तैलपुत-
लीहाना ८ अ. लघुपटिकानां ७ अ. । वै.निच. ।

धन्वर्मांसम् । ली । निर्जलदेशपशुमांसं । वां.
चि. १२ अ. । See आङ्गलमांसम् ।

धन्वयवासाः (काः) पुं । दुरालभायाम् । रा.
धन्वयासुः } नि. व. ४ । सि. यो. रत्ना-
र्ष-चि. । "धन्वयवासाः सनागराः कथिताः ।"
च. त. ४ अ. । सि. यो. सन्निपात-अ. चि. चटादमाङ्ग-
कथायै । [चि. १ अ. ।

धन्वा (न्) । पुं । मधुभी । रा. नि. व. २ । च.

धन्वामिषम् । ली । आङ्गलपशुमांसं ।

धन्वी (इन्) पुं । दुरालभायाम् । रा. नि. व. ४ ।
अर्जुनवृक्षे । रा. नि. व. ६ । वकुलवृक्षे । रा. नि. व.
१० ।

धमनः । पुं । नलवृक्षे । नल ग्रीष्म । रा. नि. व.
८ । निम्बवृक्षे । निम्ब ग्रीष्म । रा. नि. व. ६ ।

धमनिः (नी) । स्त्री । पृथ्विपत्न्याम् । ऽऽकू-
ले । रा. नि. व. ४ । उत्तरापथप्रसिद्धनलकामान
गन्धर्वे । भा. । छे. च. । मल्लीनामगन्धर्वे ।
हरिद्रायाम् । शिरायाम् । रा. नि. व. १८ । शिरा-
विकार एव धमनी । धमन्यश्च नाभिजाः, तत्-
संख्या च २४ । तेषु दम्भीर्गणाः, शेषास्तियेग्याश्च ।
तैवर्ग्याः रूपरसगन्धस्पर्शशब्दप्रयासोक्तासन्तश्च
सुतहास्यभाषणरोदनगानादिकर्म सम्यादयन्ती
देहं धारयन्ति । ताश्च हृदयं गत्वा प्रत्येकं
शाखावयं विकारयन्त्यः १० संख्या भवन्ति । तासु
प्रत्येकं देहे कला दश धमन्यो वातपित्तकफभी-
षितरक्षान् वहन्ति । अष्टौ च रूपादीनि गृह्ण-
न्ति । शिट्ठासु वादशसु हास्यां वाक्छिन्पतिः, हा-
स्यां चोद्वर्णः, हास्यां निद्रा, हास्यां जागरणं, हा-
स्याश्च रक्तवहनं भवति । शिट्ठेन सनसंश्रितेन ज-
येन च स्त्रियाः सान्यवहनं पुंसश्च शुक्रवहनं स्त्रिया-
यां भवति । अधीनासु दश पिताश्वयमधिगम्य
चिंशस्यन्नाः । तासु देहे वातपित्तकफरक्तसा-
ह्वयः । शिट्ठाभ्यश्च देहं धमन्याश्रित्यान् वहन्ति ।

दे जलं वहन्ति, दे वसिन्मशिश्व मूत्रं वहन्ति, २
हास्यां पुरुषस्य शुक्रं स्त्रिय चार्चवच प्रादुर्भवति,
दे च तद्वयं निःसारयतः । दे स्त्र्युत्सात्मिकदे भूत्वा
पुरीषं निःसारयतः । अवशिष्टावाष्टौ तिर्यग्ना-
मिन्यो स्त्रेदं निःसारयन्ति । एतावाधीना धमन्यः
पकाशयकटिसूत्रपुरीषगुच्छवलिसेदुपादपधृतीत्या-
नित्य तेषां पौर्णं सम्यादयन्ति । तिर्यग्नाश्च धम-
नीचतुष्टयं प्रत्येकमसंख्याशाखाविभक्तं देहं रम्भू-
यिष्ठं करोति । एतासाश्च मुखानि प्रविशोमकूर्मं
संलग्नानि । तेभ्यश्च मुखेभ्यः स्त्रेदा निर्गच्छन्ति,
देहरसो वहिरन्यत्र सनापयति । अन्धज्ञादिना च
तैलादिवीर्यमलः शरीरं प्रविश्य लक्ष्मणादिकं
करोति तेनैव च शुभाशुभसंश्रयान् भवति ।" सु.
शा. ६ अ. । भा. ।

धमिः । स्त्री । अन्ने । धमन्याम् । हारा. १ ।

धयनम् । ली । पाने । रा. नि. व. २० ।

धरः । पुं । कार्पासमूलके । मे. ।

धरणः । पुं । तुलायां । कने । धाम्ने । छे. च. ।
तखुले । वै. निच. । ली । कालिङ्गचतुर्मासमित-
माने । प. प्र. १ ख. । पलदशमांशे । २४ रत्निक-
माने । रीत्यसोऽग्रमांशे । वै. निच. ।

धरणी । धारणीकन्दे । रा. नि. व. ७ । शिरायी ।
रा. नि. व. १८ । खदिरवृक्षे । रा. नि. व. २२ । पुन-
नवायाम् । मेदायाम् । वै. निच. । श्रावलिह्वे ।
श. च. ।

धरणीकन्दः । पुं । धारणीकन्दे । रा. नि. व. ७ ।

धरणीधरः । पुं । पर्वते । कच्छपे । रा. नि.
व. १६ ।

धरणीत्वम् । पुं । चरितव्यम् । तर्जनीनां क
वक्रगतिर्भावः । स शाखादृष्टस्य दंशदेशाच्चतुरकुले
न्यायः । यदाह वाभट्टः—“दंशस्योपरि चतुरीया-
दरिष्टां चतुरकुले । लीमादिभिर्मौलिकया सिद्धैर्भ-
नैश्च सम्भवन् ॥” च. द. विच. चि. ।

धरा । स्त्री । शिरायाम् । नाशाम् । रा. नि. व.
१८ । वसायाम् । गमोऽर्थे । मे. ।

धराकदम्बः (काः) पुं । कदम्बवृक्षे । हारा.

धराकुटः । पुं । भूकृत्वाके । वै. निच. ।

धराजकुशाखः । पुं । भूमिकुशाखे । ऊँ हे कुम्भ । वि.क्र.क.चौरी.वि. ।

धरिमा (न) । पुं । तुलायाम् । उद्राङ् । आ-
करे । वै.निच. ।

धरुषः । पुं । कषे । मे. ।

धर्तूरः । पुं । यत्तुधूर । वै.निच. ।

धर्मः । पुं । स्वभावे । आचारि । गुणे । मे. ।

धर्मज्ञः । पुं । विभीतकहवे । वै.निच. ।

धर्मणः । पुं । धमन्यहवे । धामना गीह । र.
भा. । सर्पमेहे । उग्रना । माप । मे. ।

धर्मद्वेषी (रु) । पुं । विभीतकहवे । वै.निच. ।

धर्मपत्तनम् । स्त्री । मत्तके । रा.नि.व.६ ।

धर्मपथः । पुं, स्त्री । उदुम्बरहवे । श.च. ।

धर्मतलः । पुं । अश्वलहवे । रा.नि.व.११ ।

धर्मसूः । पुं । धूम्राटपक्षिणि । श.र. ।

धर्मिणी । स्त्री । रीणकायाम् । त्रेणूक । रा.
नि.व.६ । [जीर्णकाड । श.च. ।

धलण्डः (कः) । पुं । खनामख्यातहवे । धन ।

धर्मः (धर्मतम्) । पुं, स्त्री । मधुने । चिका. ।
जाये ।

धवः । पुं । (Anogeissus latifolia. Syn.

Conocarpus latifolia.) खनामख्यातहवे ।

धाँडा गीह । र.भा. । नं धामीडा । कं सिरि-

वर । तं गारिजवेदु । गुष्ठाः — कटुः कषायः क-

फलः वातघ्नः पित्तकीपनः रुच्यः दीपनश्च । राज. ।

“धवः शीतः प्रसेदायः पाण्डुपित्तकापघ्नः । मधु-

रसुवरसस्य फलश्च मधुरं मनाक् ॥” भा. । अन्यत्र

— “धवः कषायः कटुकः कफघ्नोऽजिलनाशनः ।

पित्तपित्तकीपनी रुच्यी विषेयी दीपनः परः ॥” क-

समीपवधुरम् । रा.नि.व.८ । काकि । चिका. ।

जलथे । धम. । खदिर । र.सा.सं.यशुस्यबीह ।

धवनी । स्त्री । पत्रिपण्याम् । छाकुमिना । वै.
निच. ।

धवलः । पुं । धवहवे । धाँडा गीह । र.नि.
व.८ । शके । चीनकपूरे । रा.नि.व.११ । धातकी-

हवे । वै.निच. । स्त्री । चेतसरिसे । रा.नि.व.६ ।

वि । यत्ते । धुन्दरे । चिकत. ।

धवलपथः (ची (रु)) । पुं । चसे । रा.
नि.व.१६ । [गोरुण । रा.नि.व.१० ।

धवलपाटली । स्त्री । यत्तुपाटल्याम् । उद्राङ्

धवलसूतिका । स्त्री । खटिकायाम् । रुग्ण
थडि । रा.नि.व.११ ।

धवलयावनालः । पुं । चेतस्यैवायनालह-

वे । भाद्र । जनार । नं चेतसुवारी । कं वि-लि-

यजीव । अयं शिखीवाय्वे वसते । गुष्ठाः — ने-

त्यः कष्यः निदीघ्नः रुच्यः रुग्णप्रदः चर्मोन्न-

पथ्यः शुक्रवृणश्च । रा.नि.व.१६ ।

धवलशारिवा । स्त्री । यत्तुशारिवायाम् ।

अनसुभृण । वै.निच. ।

धवला । स्त्री । चेतशारिवायाम् । See अनला

चेतशारिवा च । भा.पु.१४. । नवि । गाँहे गुरु-

चिका. । वचायाम् । चेतारपूजितायाम् । र.नि.

पापरीयानकरसे ।

धवली । स्त्री । यत्तुगवि । धम. ।

धवलेष्टुः । पुं । चेतची । रा.नि.व.१४ ।

धवलीत्पलम् । स्त्री । कुसुदपुष्पे । नागझुन,

हाला झुन । रा.नि.व.१० ।

धविचम् । स्त्री । सगचर्कनिर्मितव्यञ्जने । धम. ।

धाकः । पुं । हवे । स्त्री । चने । उषा. ।

धातकी । स्त्री । (Woodfordia floribun-

da. Grislea tomentosa.) खनामख्यात-

पुष्पहवे । धाँहे कुलत्र गीह । हिं धावड, आ-

चोला । नं धायटी । तं चरिपुष्प, जार्गि । उत्त.

जातिको । गुष्ठाः — कटुः उष्ण । मृदुलहिषघ्नी

प्रवाहिकातिसारघ्नी विसर्पघ्नघ्नी च । रा.नि.

व.६ । “धातकी कटुका शीता मृदुलपुवरा स्रष्टः ।

दन्तातिसारपित्तास्रविषक्रियविषसर्पिणम् ॥” भा. ।

शीता रक्तपित्तघ्नी च । राज. ।

धातकीकुसुम(पुष्प)म् । स्त्री । धातकीपु-

ष्पे । धाँहे झुन । सु.सू.१८८५.अन्यहादिः । च.पु.

४४. ।

धातकभिक्षुसम् । स्त्री । धातकीपुष्पजतस-

रामेहे । गुष्ठाः — धव्यं हवं दीपनं दीपनश्च । च.
सू.१७५. ।

धातुकादिचूर्णम् । स्त्री । बाणरीगाधिक-
रणीयम् । पाठः—“धातुकीविलम्बमाकलोभि-
न्दयववाकम् । खिद्यः कीदृशं वासागां ज्वराती-
सारवान्तिजित् ॥” शङ्खुम्, वेणुम्, धनम्,
“लौह, हेतुव, वरुण अत्रोक्तं चूर्णं मन्त्राग-
म्यु धारा लोहम् । सा.जी. ।

धाता । पुं । कटि । शरीरादिसंयोगस्य धा-
रणहेती । सु.शा.१५. ।

धातुः । पुं । खनिजेषु स्वर्णादिसप्तविधाद्विध-
नवविधपञ्चयेषु । धातु । यथा—काचनं रजतं
ताम्रं कांस्यं पित्तलं गान्धर्वं लोहं चैव । रा.
नि.व.१८ । स्वर्णरीत्यताम्रवज्रयशदंसौ सौहार्दनीति
सप्त । भा. । तथा—“हेमसाररवागाय ताम्रवज्रे
च तीक्ष्णम् । कांस्यकडान्तलौहश्च धातवी नव-
कीर्तिताः ॥” सुखबीधः । “त्रिविधस्तु सुवर्णं स्या-
ददृष्टा रजतं भद्रं । पञ्च प्रकारकं ताम्रं वज्रं तु
द्विविधं श्रुतम् । यशदं त्रिविधं भीतं भवेन्नागस्तु
वज्रिधः । अदृष्टा लोहमुद्विगते सप्तैव धातवः ॥”
चक्र.वि. । गुणाः—“बलौपलितखालित्यकाश्या-
मल्लज्वरामयान् । निवार्य देहं दधति नृणां त-
द्भातवी मताः ॥” भा.पु.१७. धातुव. । देहधारक-
वस्तुविशेषः । स च वातपित्तकफरूपः देहस्य धार-
णात्तस्य धातुशब्दाव्यता । यथा—“धारणाद्भात-
वले सुवर्णतपित्तकफालयः ।” वैद्यकम् । गैरिक-
कमः शिलायम्विकारि । प.सु. । शरीरस्य सप्तधा-
तुषु रसरक्तमांसमेदोऽस्थिमज्जश्लेष्मेषु । “रसादस्त्रं
ततो मांसं मांसाभेदोऽस्थि तद्वत् । चक्षुर्मज्जा
ततः शक्तमित्यनेषां विनिष्क्रमः ॥” रा.नि.व.१८ ।
धातुनाश्च कर्माणि धीमन्जीवनलेपकेहधारणपूर-
णगर्भोत्पादनानि । निरुद्धाकार्या । रा.नि.व.१९ ।

धातुक(ज)म् । स्त्री । शिलाजतुनि । वै.निघ. ।

धातुकाशीव(सीस)म् । स्त्री । काशीव ।
शिरःत्रकम् । रा.नि.व.१९ ।

धातुकी । स्त्री । धातुकीव । वै.निघ. ।

धातुकाशी (रु) । पुं । कटि । वै.निघ. ।

धातुजम् । स्त्री । काञ्चिके । वै.निघ. ।

धातुचेतनकरम् । स्त्री । दुग्धे । ग्रामस्य ।
विश्वे । वै.निघ. ।

धातुद्रावकम् । स्त्री । टङ्गचरि । गोश-
गा । वै.निघ. ।

धातुनाशनम् । स्त्री । काञ्चिके । तिका ।

धातुपः । पुं । दुग्धे । रसे । श.च. ।

धातुपाकः । पुं । रसादिधातुकांसे । तज्ज-
वम्—“निद्रानाम्नी इदित्तम्नी विदित्तम्नी गौरवा-
रुची । भरतिभेल्लानिश्च धातुनाम्याकलचवम् ॥”
वैद्यकम् । [प.सु. । भा. ।

धातुपुष्पिका (ष्पी) । स्त्री । धातुकीव ।

धातुमलः । पुं । शीघ्रके । रसादिसलेषु । र-
मरुकादित्र मल । “मलनीकरणाभलाः ॥” वै-
द्यकम् । “कफः पित्तं मलः खिपु प्रसेदी नखलोम-
च । नेत्रविट्त्वचश्च खेदी धातुनां क्रमशो म-
लाः ॥” भा. ।

धातुमारिणी । स्त्री । टङ्गचरि । श.च. ।

धातुमारी (रु) । पुं । गन्धके । वै.निघ. ।

धातुमाञ्चिकम् । स्त्री । स्वर्णमाञ्चिके । रा.
नि.व.१९ । धातुकाशीव । शिरःत्रकम् । वै.निघ. ।

धातुराजः (कम्) । पुं, स्त्री । वीर्ये । शु-
क्ल । वै.निघ. । श.च. । [प.सु. ।

धातुवज्रम् । स्त्री । टङ्गचरि । गोशगा ।

धातुवादी (रु) । पुं । खनिजविद्याभिज्ञः ।

धातुविट् । स्त्री । शीघ्रके । वै.निघ. ।

धातुविषम् । स्त्री । इरितालादी । र.सा.सं. ।

धातुवज्रिः । स्त्री । रसादिहृदी, रसादिधातु-
सांख्ये । च.सु.१३. । [धातुपुष्पीश्वर्यादी ।

धातुवज्रिकरः । पुं । धातुवज्रकद्रव्ये, चयन-

धातुवैरी (रु) । पुं । गन्धके । श.च. ।

धातुवैषम्यम् । स्त्री । विकारागमरूपकार्य-
योनी । च.वि.८. ।

धातुशेखरम् । स्त्री । Green sulphate
of Iron. धातुकाशीव । शिरःत्रकम् । वै.निघ. ।

धातुशोधनम् । स्त्री । शीघ्रके । वै.निघ. ।

धातुशोधनकरी । स्त्री । इरीतकान् । वै.
निघ. ।

धातुसम्भवम् । स्त्री । शीघ्रके । वै.निघ. ।

धातुसाम्यम् । स्त्री । विकारीपञ्चमरूपकायै ।

च.वि.८८ । धात्रीस्यै । च.सू.१८ । [निघ. ।

धातुस्तम्भनकरम् । स्त्री । जातीफल । वै.

धातुहा (न) । पुं । गन्धके । वै.निघ. ।

धातुचयकासः । पुं । धातुचयकरकासरीणि ।

कृशकास । निदा । [निघ. ।

धातूपलः । पुं । खड्गिकायाम् । थडि । वै.

धात्रिका । स्त्री । आमलक्याम् । रा.नि.व.११ ।

धात्री । स्त्री । आमलक्याम् । आमला । रा.

नि.व.११ । भा.पू.१८ । See चकरा । उपमा-

चरि । दाहे । तत्त्वचर्ण—“पीताय यदि बालस्य

विदध्यादुपमातरम् । सुविचार्य गुणान् दीधान्

कुर्वाणां तदेदशीम् । सवर्णां मध्यवयसां स-

क्कीर्णां मुदितां सदा । शुद्धदग्धां बहुचीरां सव-

क्तामतिवत्सलाम् । स्वाधीनामत्यसनुष्टां कुलीनां

सज्जनात्मजाम् । कैतवेन परित्यक्तां निजपुत्रद्वयं

प्रिशी ॥” भा. । धात्रीकर्म । यथा—“धात्री तु

यदा खादु बहुलशुद्धदग्धां स्यात्, तदा खातान्-

लिता शुक्लवस्त्रं परिधाय ब्राह्मणाधीषधं गारयन्ती

कुमारं प्रासुखं प्रथमं दक्षिणं स्ननं पाशयेत् ।”

ब्रह्मादि । च.सा.८८ । [आमलकीपत्रे ।

धात्रीपत्रम् । स्त्री । तालीशपत्रे । रा.नि.व.६ ।

धात्रीफलम् । स्त्री । आमलकफल । आमला ।

सद.व.१ । (ख) स्त्री । आमलक्याम् । आमला

गोष्ठि । रा.नि.व.११ ।

धात्रीखीरम् । स्त्री । शूलाधिकारे । प्रथमः

प्रातः—शुद्धमधुरं ६ प. यवः ४ प. पाकार्यजलं

१ श. मे. ॥०३ । शतावरीरसः ८ प. आमलकी-

खरसः ८ प. दधि ८ प. दुग्धं ८ प. भूमिकृशाण्ड-

खरसः ४ प. घृतं ४ प. इक्षुरसः ४ प. । एकत्र

पक्वा पाके सिद्धे प्रथमे—शीरकचूर्णं धान्यकचूर्णं

जम्बूचूर्णं तेजपत्रचूर्णम् एवाचूर्णं गुजपिप्पलीचूर्णं

मुषाचूर्णं इरीतकीचूर्णम् चमपत्र खीरमज्ज ईश-

कचूर्णं पिप्पलाचूर्णं तालीशचूर्णं नामकेसरचूर्णं प्र-

१०० । उद्धमग्नौ ८ प. यव ४ प. पाकार्यजलं

२५. ८ प. ॥०३ । शतमूलोद ८ प. आमलकीरसः

८ प. दधि ८ प. दुग्ध ८ प. भूमिकृशाण्ड

रस ४ प. घृत ४ प. ईक्षुरस ४ प. । एकत्र

पाकं सिद्धं इहेले अक्षेप—शीरा, यवः,

शुद्धचूर्णं, तेजपत्र, एलाईट, गुजपिप्पल, मू-

ता इरीतकी, अज, लोह, रेणुक, त्रिकला,

तालीशपत्र, नागेश्वर प्रेतोक्त चूर्ण २०० ।

र.सा.सं. । सा.को. । द्वितीयः—धात्रीचूर्णं ८ प.

मधुरचूर्णं ४ प. यष्टिमधुचूर्णं २ प. गुडचूर्णं

सप्तवारं भावयेत् । भावनाक्तावायं काष्ठद्रव्यम्

धीषधतुल्यमादाय ऽग्नौ वारिणि साधयेत् ।

आमलकीचूर्णं ८ प. मधुरलोहचूर्णं ४ प. यष्टि-

मधुचूर्णं २ प. । शुद्धकृष्णे मधुहं भावना-

श्वर शुष्कं करिष्ये । घृतभाण्डे राखिते । भाव-

नां काष्ठं उषधेरं तुल्यं लोहं ८ शुष्कं जले

प्राञ्जितं करिष्ये । तृतीयः पाण्ड्य—आमल-

कलीहृदिकटुमनःशिलाचूर्णं मधु घृतं शर्करा प्र-

समम् । आमलाचूर्णं, लोह, त्रिकटु, मनहान,

मधु, घृत, त्रिनि प्रेतोक्तं समान । चतुर्थः

वाजीकरणे—आमलकचूर्णं ८ प. त्रिकलाकायिन

२१ भावयित्वा अथ सतलोहमधुघृतशर्कराः प्र. १

प. मिश्रयेत् । आमलाचूर्णं ८ प. त्रिकलाकायि

२१ भावना दिवे । मूत्रलोह २ प. मधु २

प. घृत २ प. शर्करा २ प. एकत्र मिश्रितं

करिष्ये । रस.र. । अन्यः पित्तरीणि—“धात्रीचूर्ण-

खाटी पलानि चत्वारि लोहचूर्णस्य । यष्टिमधु-

रजस विपलं दद्यात् घृते घृतम् । धात्र्याश्च कायिन

तत्रार्थं भाव्यञ्च सप्ताहं । चत्वारोपेन संघर्षं भूयः

पिष्टे घटे स्थितं । घृतेन मधुना युक्तं भोजनादल-

मध्यतः । चीन् वारान् भक्षयेन्नित्यं..... ।” र.

सा.सं. ।

धात्रीषट्पलकघृतम् । स्त्री । गुणे घृतम् ।

“धात्रीफलानां खरसैः षट्पलं विपरीतुम् । म-

करं सैन्धवीपेतं तद्वितं सर्वगुणिनाम् ॥” धात्री-

रसः घृतसमः । रस.र. । शेष. ।

धानेयि(सी)का । स्त्री । आमलक्याम् । रा.

नि.व.११ । उपमातरि ।

धात्रारिष्टम् । स्त्री । प्राकुरीने । “धात्रीपत्र-

सप्तके रे पीडयित्वा रजसु तं । शीघ्राद्याग्निं संयु-

क्तं क्षारार्द्रघृतेन च । शर्करावैतुलीमिवं पक्वं

सिन्धे घटे स्थितं । प्रपिबेन्मधया प्रातः..... ।

च.चि.१०८ ।

भा. — मधुरं शीतलं कषायं पित्तघ्नं ज्वरकासह-
शास्त्रार्दिकफघ्नं दीपनञ्च । रा.नि.व.६ । च.सू.४
अ. १ च.द.ज्वराति.चि. । “विल्लधान्यकनागरैः ।”
पुं । भाषमितमानि । ७ कुँ.६ । प.प्र.१ख. ।

धान्यकशुकी (इन्) । पुं । धान्यलघि । भा-
नेनत्र धोना । गुणाः — धान्यगुणयुक्तः । रा.नि.
च.१६ ।

धान्यकतण्डुलः । पुं । कश्चित्प्रधान्यकतण्डु-
ले । धनेनत्र ठान । भा.न.१भ.अन्यकज्व.चि.धान्य-
ककायि । “प्रातर्धान्यकतण्डुलकायः ।”

धान्यकल्कः । पुं । तुषे ।

धान्यचतुष्कम् । स्त्री । अतीसारं धान्यमुलक-
बालकविल्लङ्घनकषायविशेषे । वैद्यकसं. । का. ।

धान्यचमसः । पुं । चिपीटके । टिं.टिं. । चि-
धान्यजम् । स्त्री । धान्ये । रा.नि.व.६ ।

धान्यतुषोदम् । स्त्री । धान्यतुषकृतसम्मानवि-
शेषे । एतदभावे काश्चिकम् । सि.यो.अजी.चि. ।

धान्यतैलम् । स्त्री । गोधूमयावनालश्रीह्रियवा-
दिजतैले । गुणाः — चिदीषशमनं कण्डूकुष्ठादिह-
रं चक्षुष्यञ्च । रा.नि.व.१५ ।

धान्यपञ्चकम् । स्त्री । आमश्लादी कषाये ।
“धान्यकं नागरं सुषं बालकं विल्लमेव वा । आ-
मश्लविषस्वप्नं पाचनं वज्रिदीपनम् ॥” वैद्यकसं. ।
पञ्चविधधान्येषु शालिश्रीह्रियकशम्बीसुद्राख्येषु ।
“शालिधान्यं श्रीह्रियान् शुकधान्यं हतीयकं । शि-
म्बीधान्यं सुद्रधान्यमित्युक्तं धान्यपञ्चकम् ॥” भा. ।

धान्यपटोलः । पुं, स्त्री । पित्तघ्नश्च ज्वरं योग-
विशेषे । अथ धान्यस्य १० भाषाः पटोलस्य च ६
भाषाः । सि.यो.ज्व.चि. ।

धान्यपानकम् । स्त्री । धान्यकृतपानकविशे-
षे । धनेनत्र पाना । तस्य साधनविधिः — “शिला-
यां साधु समिष्टं धान्यकं बल्लगावितं । शर्करा-
दकषयुक्तं कर्पूरादिसुसंस्कृतं । नूतने सण्फये पात्रे
स्थितं पित्तहरं परम् ॥” भा. ।

धान्यपिप्पली । स्त्री । आमज्वरे । ज्वरे दीप-
नी पावनी च । धान्यादीनां प्रत्येकं ६ भाषा ४
रुतिः । सी.रत्ना. ।

धान्यमण्डः । पुं, स्त्री । धान्यकृतमण्डः । धनेनत्र

मण्डः । गुणाः — “धान्यमण्डं पित्तहरं अमश्लकाश-
रीहरं । वातलं रक्तशमनं दाहिह सन्दीपनमप्यम् ॥”
अचि.१२अ. ।

धान्यमद्यम् । स्त्री । धान्यकृतमद्ये । धनेनत्र
मद्यः । गुणाः — गुह्य विष्टम्भि च । रा.नि.व.१४ ।

धान्यमाषः । पुं । कलाये, माषे । वै.निच. ।
बीडशसर्पपरिमाणे । च.कल्प.१२अ. ।

धान्यराजः । पुं । यष्टि । रा.नि.व.१६।१६ ।

धान्यबीजम् । स्त्री । धन्याके । रा.नि.व.६ ।

धान्यवीरः । पुं । माषे । माषं कलायं वा
विष्टि कलायं । रा.नि.व.१६ ।

धान्यशाकम् । स्त्री । धन्याकशाके । धनेनत्र
शाकः । र.चि.६अ. । [३७ वा शीष । जटा. ।

धान्यशीर्षकम् । स्त्री । धान्यकण्ठि । धनेनत्र

धान्यश्रेष्ठम् । स्त्री । हैममैशालिधान्यमेदं, वृ-
षाभे । श्रेष्ठमधिकं शीघ्रविशेष । रा.नि.व.१५ ।

धान्यखेदः । पुं । धान्याक्षैः खेदे । माषादि-
कोषधान्यैः खेदे । सु.चि.२अ. ।

धान्या । स्त्री । धान्यके । अचि.२स्थान.१अ. ।

धान्याकम् । स्त्री । धान्यके । मद.२अ. । वै.
निच.२भ.हर्दि.चि. ।

धान्यायम् । स्त्री । धान्यकण्ठि ।

धान्याभ्र(क)म् । स्त्री । अश्वकविशेषे । कृत्रि-
म अश्वविशेष । तत्करणप्रणाली भावप्रकाशे —
“पादांशं शालिसंयुक्तमश्वं बद्धा च कम्बले । विष्णु-
चं स्थापयेन्नीरं तत् क्षिप्रं मर्दयेत्करैः । कम्बल-
द्वालितं सूषं बालुकारहितञ्च यत् । तद्वान्याभ-
मिति प्रोक्तमभ्रमारणसिद्धये ॥” इति । तद्व-
प्रकरणम् — “वज्रावस्य धमेवञ्चै तद्वः चौरि वि-
निचिपेत् । भिन्नपत्रन्तु तत् कला तण्डुलीयाश्च-
योर्द्वे । भावयेदष्टयामनन्देयं शुध्यति चाश्वकम् ।
कला धान्याभ्रकं तत्तु शोषयित्वा तु मर्दयेत् । अ-
कचौरिर्दिनं मर्दमर्कसूत्रद्वये वा । वेष्टयेदश्वपत्रैश्च
सम्यग्गजपुटे पथेत् । पुनर्मर्दयेत् पुनः धान्यं सप्तवारं
प्रयततः । ततो वटजटाकायैश्च हर्दयेत् पुष्टयन्म् ॥”
र.चि.४अ. ।

धान्याख्यम् । स्त्री । मधुजम्बीरकृतसन्धान्य-

श्रे। मेव अत्र क। मधुमां नवीररसे-
पुं धान्यराशी मांसं स्थापयेत्। वै. नि. च. ।

न्यासः। जी। धान्येदके। वा. चि. ६५. ।

न्यासः (क) म्। जी। रसवेदनकाक्षिकवि-
। यथासंनिधुधाम्यानि जलिन भाव्यम-

तावद्रसेत् यावदक्षत्वं नावानि। ततश्च तन्मये
पराजमुष्णपराजितामस्याचीसर्पाचीसृष्टी-

फलामीलापराजितासर्पादीषिकं ससूत्रं य-
त्नामं कृष्टयत्ना देयम्। "नामाधायैर्यथाप्राप्तै-

जैर्जलैर्नितैः। सहास्रं पुरितं रसेत् यावदक्ष-
मापुयात्। तन्मये यद्वरा सुखी विष्णुकाला पु-

नवा। मीनाची चैव सर्पाची सृष्टी शतावरी।
। फला गिरिकर्षी च हंसपादी च विचकं। स-

त्वं कृष्टयत्ना तु यथालाभं विनिःशेषेत्। पुष्पां-
भाण्डमये तु धान्यान्त्रकमिदं व्युत्तम्। स्वेदना-

द्वय सत्वेन रसुराजस्य योजयेत्॥" भा. २५. ।
। द. द. णा. चि. । काक्षिके। कै. कि। रा. नि. च.

। १। तस्याधनप्रणाली यथा—“धान्यान्त्रं शालि-
पूर्णं कोदवादिक्तं भवेत्। धान्यान्त्रं धान्ययो-

नित्याप्राप्तं लघु दीपनं। अरुचौ वातरीमेषु स-
र्वेवास्थापनेषु च॥" भा. पू. २५. ।

शान्यारिः। पुं। वनसूत्रके। रा. नि. व. १६. ।

धान्यासवः। पुं। धान्यजतासवे। गुडधाची-
धातकीसुरासीवीरकसैर्यमदेकधान्यान्त्रेषु षट्सु।

च. सू. २५५. । [व. १६.]

धान्योत्तमम्। जी. पुं। शालिधान्ये। रा. नि.

धान्यः। नि। जाङ्गले। वा. चि. ६५. ।

धान्यन्तरष्टतम्। जी। प्रसिद्धाधिकरि षतम्।

गव्यघृतं १६ श. । क्वाथार्थ—दन्तीमूलं चिचक-
मूलम् एषां प्र. ८ प. हरीतकी २० प. देवदा-

रु-कदम्ब-कैलिकदम्बलक-वृक्षलक-अरग्वधलक-
आमलक-पुनर्नवा-करञ्जलक प्र. ६ प. दशमूलं

मिलित्वा ६४ प. वारि चतुर्गुणं शि. चतुर्धाशः।
कल्कः—पञ्चलवर्ण-पञ्चकीर्णं प्र. १ ती. । इति

ब्रह्मान्वनारम्। सा. की. । घृत १७ श. । क्वा-
थार्थ—दन्तीमूल, चितामूल अत्रोत्तरे ८ प.

हरीतकी २० प. देवदारु ७ प. कदम्ब,
कदम्बिकदम्ब, वक्रग, नीला, अम्र, पुनर्नवा,

करञ्ज अत्रोत्तरे ७ प. दशमूलं मिलित
७४ प. जल चतुर्गुण प्र. चतुर्धाशः। क्वाथार्थ

—पञ्चलवर्ण, पिप्पल, पिप्पलमूल, हरे, चिता-
मूल, चूट अत्रोत्तरे २ त्रो. । द्वितीयम्—

गव्यघृतं ४ श. । क्वाथार्थ—दशमूलं करञ्जवृक्ष-
फलं (तदभावे लक) देवदारु हरीतकी मुष्णपुन-

र्नवा वक्रमूलं दन्तीमूलं चिचकमूलं पुनर्नवा क-
दम्बलक कैलिकदम्बलक सुष्टीलक विल्ललक भ-

जातकं शटी पुष्करमूलं कथामूलम् एषां प्र. १०
प. यवकोलकुलत्यानां प्र. १६ प. वारि २१० श.

शि. ५४ श. ४ प. । क्वाथार्थ—हिमालयमूलं पि-
पला भार्गी रोहितकमूलं गजपिप्पली मुष्णी वचा

विडङ्ग मुष्णरीचनी एषां प्र. ५१० ती. । च. द. ।
घृत ४ श. । क्वाथार्थ—दशमूल, करञ्ज, वक्र-

करञ्ज, देवदारु, हरीतकी, श्वेतपुनर्नवा,
वक्रग, मन्थी, चिता, पुनर्नवा, कदम्ब, कैलि-

कदम्ब, निङ्ग, विष, डेलना, शरी, पुष्करमूल,
पिप्पलमूल अत्रोत्तरे १० प. व. व. कूल, कूल-

लथ अत्रोत्तरे १७ प. जल २१० श. प्र. ५४
श. ४ प. । क्वाथार्थ—हिमालयमूल, त्रिकला,

वाग्भुजशो, रघुनामूल, गजपिप्पल, चूट, वट,
विडङ्ग, कमलागुडि अत्रोत्तरे ५१० त्रो. ।

रस. र. । [मि. १]

धाम (न)। जी। शरीरे। अम. । जन्मानि।

धामकम्। जी। कन्तुणे। गक्रुण वा राग
कपूर। रा. नि. व. ८। पुं। सावपरिमाणे। “छि-

मस धामकचैव” प्र. प्र. ।

धामनी। जी। शीतवाहिशिरायां। श. च. ।

धामार्गवः। पुं। पीतवीषयाम्। पीत घो-

वा। शुद्ध। हि नेतुषा। प. सु. । स. सु. २६५. ।
च. सु. १२५. । अपामार्गे। रक्षापामार्गे। भा. पू. १

भ. । महाकीशतक्याम्। वि. ६७. । हि तोरणी
ते उतरेणि, सेतिवीर। रा. नि. व. ७. । राजकी-

यातक्याम्। वा. टी. हेमा. ।

धारः। पुं। पादाद्यविशेषे। सन्तती। द्रवद्रव्य-
मात्रे। जी। ब्रह्मदेके। वृष्टिर् जल। तस्य विविधं

गङ्गां सासुद्रस्तेति। “धाराभिः पतितं तीर्थं शब्दीतं
स्तीतवाससा। शिलायां वसुधायां वा धीतायां प्र-

मिच्छते । भास्वने स्यादथे वापि स्थापितं धारसु-
च्यते ॥” गुणाः जलशब्दे ख्याः । भा. ।

धारकः (चः) । चि । संघादिद्रव्यभावे । सु.
सू. ४५५. ।

धारणी (या) । स्त्री । स्नानामध्यातमहाकन्द-
शक्तविशेषे । धारणीकन्द, नैलगङ्गे इति च चम्पू-
पदेशे ख्याता । धरणीकम् । गुणाः—मधुरः क-
फपित्तघ्नः सुखदीपनः कण्डूकुष्ठघ्नश्च । रा.नि.व. ७।
आध्यात्म । शरीरान्नर्गोडीविशेषे । मे. ।

धारा । स्त्री । द्रवद्रव्यस्य सन्ततरचये । गुडूच्या ।
वै.निघ. १३. गौर्णज्व. चि. सेवन्तीपाके । हरिद्रायां ।
त्रिका. । आमलक्याम् । चौरकाकोल्याम् । वै.
निघ. । शस्त्राणां शण्णतीकृत्यायाम् । धार । हिं
तेज । सा च शस्त्रधारा मासूयैर्हमासूरी कैशिक्य
हैकैशिकी चेति चतुर्धा शस्त्रकर्तृविशेषेषु भिन्नप्र-
कृतिका । तत्र भेदानामामलकाणां मासूरी (मसूर-
धारातन्वी) मण्डलायादिलेखनानाम् अर्हमासूरी
(मसूरदलधाराहंतन्वी), सूचीकुशपत्रादिव्यधनानां
विखावणानाञ्च कैशिकी (केशप्रमाणतन्वी), वृद्धि-
पत्रादिच्छेदानामर्हकैशिकी (अर्हकेशप्रमाणतन्वी)
चेति । सु.सू. ८५. ।

धाराकदम्बः । पुं । (*Adina cordifolia*.
Syn. *Nauclea cordifolia*.) स्नानामध्यात-
वृक्षविशेषे । ऐकनिकदम् । हिं हलदु । सं धारा-
कल्लु । कं धारयकड्ड । तं मोगुलुकड्डिनि ।
गुणाः—कटुः वर्णः हिमः कषायः तिक्तः पित्त-
घ्नः वीर्यवृद्धिकारः विषशीघ्रहरश्च । रा.नि.व. ८ ।

धाराङ्कुरः । पुं । लघुवृष्टौ । शौकरे । घनीप-
क्षे । मे. ।

धाराटः । पुं । चातकविहङ्गे । चीटके । श.र. ।

धाराफलः । पुं । मदनवृक्षे । मयून गीह ।
रा.नि.व. ८ (ला) स्त्री । कीचातक्याम् । शि.ऐ. ७।
रा.नि.व. ७ ।

धारायन्त्रम् । स्त्री । वारिसेचनयन्त्रे । को-
शाश्र । सुगन्धवारिरचणपाने । गेलाव आश ।
चवि. ।

धारासखम् । स्त्री । गुडूचीखरसी । गुडूक्ष-
रं वम् । वै.निघ. १३. चय. चि. सेवन्तीपाके ।

धाराकुडी । स्त्री । निधारकुडीभेदे । ऐ.
कौटि. हिङ् । रा.नि.व. ८ ।

धारि । स्त्री । आयुषि । (धारयति शरीरं पूति-
तां गर्तुं न ददातीति) । च.कृ. १५. ।

धारिणी । स्त्री । शालाबीजवृक्षे । श.च. ।

धारी (इन्) । पुं । पौलुववे । आक्त्रोट्टे ।
जटा. ।

धारः । चि । सन्धपाधिनि । जटा. ।

धारोणम् । स्त्री । दोहनेनीषधाराय पतिते
दुग्धे । धाट्रोणं दुध । गुणाः—“धारोणम् असृव-
न्ययी भ्रमहरं निद्राकरं कान्तिदं वृष्यं वृंहणमपि-
वर्धनमतिस्त्रादु त्रिदोषापहम् ।” रा.नि.व. १५ ।
चि । धारयां उष्णं, यस्य सुखमेव पात्रम् । “धा-
रोणमसृतोपमम् ।” वा.टी. हेमा. ।

धार्तराष्ट्रः । पुं । ईषकुक्राजहंसे । कण-
चचुचरणहंसे । गे.हि. ई.म. । अम. । सर्पभेदे ।
मे. ।

धार्तराष्ट्रपदी । स्त्री । हंसपादीलतायाम् ।
रा.नि.व. ५ । रक्तलज्जालुकायाम् । वै.निघ. ।

धाव(वि)निः (नी) । स्त्री । पृश्निपण्याम् ।
ठाकुलिशा । प.सु. । वा.चि. १५. । “धाविनीयौ-
फलैः कृताम् ।” कण्टकाय्याम् । धातकीवृक्षे
रा.नि.व. ३६ । कपिकच्छाम् । आनाकुमी
द.सि. यी.य.च.चि. । शणवृक्षे । वै.निघ. ।

धावनिका । स्त्री । कण्टकाय्याम् । प.सु. ।
वै.निघ. १३. भुप्रनेत्रसन्निपातज्व. चि. । [वा.]

धीः । स्त्री । बुद्धौ । अम. । उपदिष्टयद्वये शक्ती

धीतिः । स्त्री । पिपासायाम् । हे.च. ।

धीन्द्रियम् । स्त्री । ज्ञानेन्द्रिये । तस्य मनः के-
न श्रितं त्वक् रसना प्राणश्चेति षट् । अम. ।

धीमोदिनी । स्त्री । मये । रा.नि.व. १४ ।

धीरः । पुं । अयभके । रा.नि.व. ५ । स्त्री । उ-
द्धमे । त्रिका. । पुष्करसूत्रे । वै.निघ. ।

धीरस्तम्भः । पुं । वनशूकरे । वै.निघ. । म-
हिषे । हे.च. ।

धीरा । स्त्री । मेदायाम् । प.सु. । मङ्गाज्योति

भवत्ययः । तच्चैवादिना कुष्ठतगरवर्ज्येन सूक्ष्मपि-
ष्टेन वादशाकुलं शरकाखं चोन्निषाष्टाकुलं परि-
शेषवक्षिपयेत् । एषा प्रायोगिकधूमवर्तिः । खेह-
कलसारमधुखिष्टसर्ज्वरसमुत्पलप्रभृतिभिः खेह-
मिश्रेः खेहने । शिरोविरेचनद्रव्यैर्वैरेचने । कासघ्ने
कासहरैर्हृतीकषट्कारिकाजिकटुकसासमर्द्धिजि-
ह्वदीलस्य नः शिलाखिष्टब्रह्मकार्कटशङ्खीपभृतिभिः ।
वामनीये वामनीयेः कायुचर्म्भखुरशङ्खकार्कटकास्थि-
श्चामस्यवज्जूरकमिप्रभृतिभिर्द्रव्यैश्च दर्भिः कार्या ।
तत्र प्रायोगिकनेत्रं कमिष्टिकापरिणाहमये कला-
यमात्रं खीती मूलऽकुष्ठपरिणाहं धूमवर्तिप्रवेश-
खीतीऽकुलान्यष्टचत्वारिंशत् । दार्चिंशत् खेहने ।
चतुर्विंशतिर्वैरेचने । षोडशाकुलं कासघ्ने वामनीये
च । एते अपि कोलास्थिमात्राखिष्टे भवतः । त्रण-
नेत्रमष्टाकुलं त्रणधूपनार्थं कलायपरिमण्डलं कुल-
ज्वाह्विजात इति । सू.चि.४०अ. । See धूम-
पानम् । [पू.३. भा. ।

धूमगन्धिकम् । क्ली. रीक्षिषट्थे । त्रामक-

धूमजाङ्गजम् । क्ली. वज्रकचारे । रा.नि.व.६।

धूमदर्शी । पुं. नेत्ररोगविशेषः । "शोकज्वरा-
यासश्चिरोऽभितापैरभ्याहता यस्य नरस्य दृष्टिः ।
धूमाक्षया पश्यति सर्वभावात् स धूमदर्शीति नरः
प्रदृष्टः ॥" मा.नि. ।

धूमनाडी । स्त्री. प्रायोगिकादिधूमप्रयोगार्थं
नलाकारयन्त्रे । धूमपात्रेन नल । लक्षणं — "धू-
मनाडी भवेत्तत्र त्रिखण्डा च त्रिपल्लिका । कनि-
ष्ठिकापरिणाहा राजमाषागमान्तरा ॥" भा. ।

धूमपानम् । क्ली. धूमसेवायाम् । ह्रस्वटे था ७-
त्रा वा धूमपान । तत्र षड्विधं श्रमनहं हृषरेचन-
कासहावामनत्रणधूपनानीति । एषां विशेषाः
स्वल्पपय्ये स्रग्वाः । तद्विधिः — अत्र सर्वसासमिव
धूमनाडोनां छिद्राणि कलायस्थूलाणि भाव्यानि ।
वादशाकुलानीषिकां यथास्वधूमद्रव्यं कर्षमितकल्के-
नालिष्याष्टाकुलपय्यन्तं क्रायाशुष्का कारयेत् । अथ
तां खेहाक्तामङ्गारदीपितां कला नेत्रम् धृत्वा च
वदनेन धूमं पिबन् तैर्नैव खल्वजेत् । ततो नासि-
काभ्यां पीत्वा वदनेन वसेत् । तथा शरावसंपुटे
कल्कं निधायान्गारदीपितां कलां छिद्रे नेत्रं निवे-
ष्ट्वा लक्षणं धूपयेदिति । भा. । अथ सुखीपविष्टः

सुमना खल्वधीट्टिरतन्द्रितः खेहाक्तां प्रदीपितायां
वर्तिं नेत्रखीतसि प्रविषाय धूमं पिबेत् । "सुखेन
नं पिबेत्तस्य नासिकाभ्यां ततः पिबेत् । सुखपीतं
सुखेनैव वसेत् पीतञ्च नाशया । सुखेन धूममादाय
नासिकाभ्यां न निहरेत् । तेन हि प्रतिलोमं दृ-
ष्टित्तत्र विहस्यते ।" विशेषतस्तु प्रायोगिकं प्राणि-
नाददीत । खेहनं सुखभासाभ्यां । नासिकाया वैरे-
चनं सुखेनैवेतरे । तत्र प्रायोगिके वर्तिं व्यपगत-
शरकाख्यां निवातातपशुष्काम् अङ्गारखवदीप्य ने-
त्रसूत्रखीतसि प्रयुज्य धूममाहरेति ब्रूयात् । एवं
खेहनं वैरेचनिकञ्च कुर्यादिति । इतरेष्वप्यपगत-
धूमोऽङ्गारस्थिरे समाहिते शरावे प्रविष्य वर्तिं
सूत्राखिष्टेणान्वेन शरावेण पिषाय तस्मिन् छिद्रे
नेत्रसूत्रं संयोज्य धूममासेवेत । प्रशान्ते धूमं वर्ति-
मवशिष्टां प्रविष्य पुनरपि धूमं पाययेदादौषविशु-
द्धेः । एष धूमपानीपायविधिः । गुणाः — दन्तप्र-
क्षालनस्यक्षान्मभोजनशस्त्रकर्मांस्तु प्रायोगिक इ-
ति । तत्र खेहनी वातं शमयति । खेहादुपलिपात्र
वैरेचनः श्लेष्माणसूतकेश्यापकर्षति, रीत्यासौक्ष्मा-
दीणाद्देश्याच्च प्रायोगिकः श्लेष्माणसूतकेशय-
त्क्षिष्टं चापकर्षति साधारणत्वात् पूर्वोभ्यामिति ।
भवति चात्र — "नरो धूमोपयोगाच्च प्रसन्नेन्द्रिया-
क्षनाः । दृढकेशश्चिज्जम्बुसुगन्धिविशदाननः ।"
कासश्वासारोचकास्त्रोपलेपस्त्रमेदसुखासाववमपु-
तन्द्रानिद्राहतमन्यासधूपीनसश्चिरोरोगकर्षाच्चि-
लवातकफनिमित्तासास्य सुखरीगा न भवन्ति ।
योगिकं नैस्तीक्ष्णसागनाददीत सुखनासिकाभ्याञ्च
पर्यायास्त्रींश्चतुरो वेति खेहिकं यावदसुप्रवृत्तिः ।
वैरेचनिकमादौषदर्शनात् । तिलतण्डुलयवागुपीतेन
पातव्यो वामनीयः । यासान्तरेषु कासघ्न इति ।
सू.चि.४०अ. । [चिका. ।

धूममहिषी । क्ली. नीहारे । कुशाशा ।

धूमवृत्तिका । स्त्री. स्वर्णशोधनयोग्यकृष्णवृ-
त्तिकायाम् । श.चि. ।

धूमयोनिः । पुं. सुसके । अम. ।

धूमरः । पुं. दृष्टिमण्डलगतरीगविशेषः । शौक्य
पेथा । लक्षणं — "शोकज्वरश्चिरोरोगसन्तप्तस्य-
निलादयः । धूमाविला धूमदर्शी दृष्टं कुर्युः स
धूमरः ॥" वा.प्र.११अ. ।

भूमरजः । स्त्री । गृहभूमि । भूमि । भव. कर्ण रो. चि. ।

भूमसः । पुं । शकतरी । वै. निच. ।

भूमसारः । पुं । गृहभूमि । भूमि । र. सा. सं. ।

भूमसी । स्त्री । सुद्विदलादिकतरोटिकायाम् । भूमिपु, मातवडि, ठूकणि । प्रणाली यथा—
“भाषाणां दालयसोये स्थापितास्त्वक्तकचुकाः ।
भूतिपे शोषिता पात्रे पिष्टाला भूमसी भूता ।
भूमसीचचिरां सेव भ्रीता भुभूरिका भुवेः । भुभूरी
कफपित्तस्त्री किञ्चिदातकरी भूता । भा. ।

भूमाङ्गः । स्त्री, पुं । कृष्णशिशपायाम् । वै. निच. । [सहजातीयपलिणि । च. ।

भूमिका । स्त्री । कुम्भटिकायां । त्रिका. । प्र-

भूमोत्थम् । स्त्री । वज्रचारे । रा. नि. व. ६ ।

भूमोद्धारः । पुं । पित्तजरीगर्भे । भा. ।

भूम्याम्नाटः । पुं । कुलिङ्गपलिणि । फि. ७७ ।
चम. । [नि. व. १२ । उट्टे । जटा. ।

भूम्नः (कः) । पुं । सिद्धके । शिलात्रय. । रा.

भूम्नपत्रा । स्त्री । खनामख्यातचपे । ताम्रक ।
मं गांधानी । कं कतगिरि । उत्. भूयापतर ।
गुणाः—तिक्ता शीघ्रप्री कृमिघ्नी उष्णा कासघ्नी
रूक्षा दीपनी च । रा. नि. व. ५ ।

भूम्नपत्रिका । स्त्री । भूम्नपत्रायाम् । रा. नि. व. २२ । गन्धद्वये । गन्धद्वयभेदे । वै. निच. ।

भूम्नमूलिका । स्त्री । शूलोदये । रा. नि. व. ८ ।

भूम्नलोचनः । पुं । कपोते । रा. नि. व. १६ ।

भूम्नवर्णः (कः) । पुं । सिद्धके । शिलात्रय. । रा. नि. व. १२ । कौकडनामविशेषयस्ये । रा. नि. व. १६ ।

भूम्नवर्णा । स्त्री । वराटिकाभेदे । रा. नि. व. १३ ।

भूम्नशूलः । पुं । उट्टे । वै. निच. ।

भूम्ना । स्त्री । शशाङ्गुल्या । रा. नि. व. ७ ।

भूम्नाह्वा । स्त्री । भूम्नपत्रायाम् । रा. नि. व. ५ ।

भूम्नाविः । स्त्री । भूम्नपत्रायाम् । वै. निच. ।

भूम्निका । स्त्री । कृष्णशिशपात्रे । कानिनिष्ठ ।
श्री अश्व. रा. नि. व. ६ ।

भूर्तः । पुं । चेतकषड्भूरुहवे । प. सु. । चर्क-
नहवे । कुष्माखे । वै. निच. । चौरक नामगन्ध-

द्रव्ये । गोट्टेना । रा. नि. व. १२ । स्त्री । लौहकि-
टि । से. च. । विडलवणे । रा. नि. व. ६ । [श. र. ।

भूर्तकः । पुं । कैलिकदम्बे । प. सु. । शृगाले ।

भूर्तकत् । पुं । धुलूरुहवे । श. मा. ।

भूर्तजन्तुः । पुं । मनुष्ये । श. च. ।

भूर्तमानुषा । स्त्री । रात्रायाम् । श. च. ।

भूर्तरः । पुं । पारदे । रा. नि. व. १३ ।

भूर्ता । स्त्री । शुक्रकण्टकायाम् । वै. निच. ।

भूर्तरः, धूर्त्यः । पुं । कृष्णभके । वै. निच. ।

भूलकम् । स्त्री । विषे । श. च. । [चम. ।

भूलिः । पुं । परागे । गर्भे । पार्थिवरजसि ।

भूलिका । स्त्री । भूली । पुष्पपरागे । वै. निच. ।
कुम्भटिकायाम् । श. र. । [त्र. त्रिका. ।

भूलिगुच्छः (कः) । पुं । पिष्टातके । आर्तो-

भूलिजङ्घः । पुं । काके । काक । वै. निच. ।

भूलिपुष्पिका । स्त्री । केतकीरुहवे । केश-
शाह । रा. नि. व. १० । चेतकेतके । वै. निच. ।

भूलीकदम्बः (कः) । पुं । कदम्बवृक्षविशेषः ।
धाराकदम्बः । मं भूलिकदम्बः । कं भूलिगुच्छः । गु-
णैः धाराकदम्बतुल्यः । रा. नि. व. १० । त्रिनिग्रह-
चे । वरुणहवे । मे. ।

भूसरः । पुं । गर्भे । उट्टे । वनचटके । कपो-
ते । रा. नि. व. १६ । मुद्गे । वै. निच. । चि । पाशु-
वर्णे । मे. । [शुक्रपुष्परात्रायाम् । वै. निच. ।

भूसरच्छदा । स्त्री । चेतमुद्रायाम् । प. सु. ।

भूसरपत्रिका (ची) । स्त्री । वृक्षिकायाम् ।
विशति । शिवव्रजगीशाके । प. सु. । कृत्तिगुच्छी-
नामचपे । शक्तिशुद्धे । रा. नि. व. ५ ।

भूसरमुद्रः । पुं । भूसरवर्णमुद्रविशेषः । मं भू-
सरमुद्रः कं पीयरमुद्रः गुणाः—रसवीर्यविधाकेषु
हरिमुद्रसमः कषायः मधुरः रुषः पित्तकृत् क्ष-
तविवस्मकच । रा. नि. व. १६ ।

भूसरा । स्त्री । पाशुपदलीनामचपे । रा. नि. व. ५ ।

धूसराङ्गयः । पुं । गर्दभे । वै.निघ. ।

धूसरी । स्त्री । गर्दभा ।

धूसूरः । पुं । धूसूरध्वे । प.सु. । [६.५. ।

धृतराष्ट्रः । पुं । इसमिदे । इसजातीयपक्षिषि ।

धृतराष्ट्री । स्त्री । इसविशेषपक्ष्याम् । मे. ।

धृतिः । स्त्री । धैर्ये । वेगविधाते । भा.म.१३.भ. उदा.पि. ।

धृष्टः । स्त्री । कश्चिकाया । कश्चि. । श.च. ।

धेनिका । स्त्री । धान्याके । धन. । भा. ।

धेनुः । स्त्री । दुग्धवत्यां गवि । अम. ।

धेनुका । स्त्री । धान्यके । धन. । म.द.व.२. ।

इक्ष्वा । गवि । मे. ।

धेनुकारिः । पुं । नागकेशरहवे । वै.निघ. ।

धेनुजिह्वा । स्त्री । गोजिह्वानामध्वे । रा.नि. व.४. । [गीदुग्धे ।

धेनु(का)दुग्धम् । स्त्री । चिर्मव्याम् । भा. ।

धेनुदुग्धकरः । पुं । मज्जरहवे । रा.नि.व.८. ।

धेनुमक्षिका । स्त्री । गीमक्षिकायाम् । उंम याहि । वै.निघ. ।

धौः । पुं । दुलुभे । णाङ्गानि । श.र. ।

धौतम् । स्त्री । रीप्यधाती । रा.नि.व.१३. ।

नौलकाशीसि । नील शिद्रेकम् । वै.निघ. ।

धौतकौशियम् । स्त्री । धौतकौषजे । पचीर्ये । श.र. ।

धौतखण्डी । स्त्री । खल्लशर्कराया । वै.निघ. ।

धौतशिलम् । स्त्री । फटिके । चिका. ।

धौमतम् । स्त्री । रक्तबीसे । धूमधाराणि । वै. निघ. ।

धौरः । पुं । धवहवे । धाङ्गां गीह । भा. ।

आहः । पुं । कासे । वके । जलकासे । गान- कोड़ी । अम. । जलपक्षिनामे । तचके । वै.निघ. ।

आ(ध्वा)हजङ्गा । स्त्री । काकजहायाम् । रा.नि.व.४. । [जङ्घू । रा.नि.व.११. ।

आ(ध्वा)हजङ्ग्यः । पुं । काकजङ्गध्वे । अ-

आ(ध्वा)हजङ्गुलफला । स्त्री । काकज- हायाम् । वै.निघ. ।

आ(ध्वा)हजङ्गुणा (गङ्गी) । स्त्री । काका- दनीलतायाम् । काकनासालतायां । कूँठ गीह । रा.नि.व.१. ।

आ(ध्वा)हदन्ती (नखी) । स्त्री । काका- दनीलतायाम् । काकनासालतायाम् । रा.नि.व.१. ।

आ(ध्वा)हनामा (नाम्नी) । स्त्री । का- कीदुम्बरिकायाम् । रा.नि.व.११. ।

आ(ध्वा)हनाशिनी । स्त्री । हनुमानदे । हनुव रुम । रा.नि.व.४. । भा. ।

आ(ध्वा)हनासा (सिका) । स्त्री । का- कनासालतायाम् । कूँठ गीह । रा.नि.व.१. ।

आ(ध्वा)हपुष्टः । पुं । कीकिले । हार ।

आ(ध्वा)हमाची । स्त्री । काकमाची । रा.नि.व.४. । [रा.नि.व.४. ।

आ(ध्वा)हवल्ली । स्त्री । काकमाची ।

आ(ध्वा)हादनी । स्त्री । काकादनीलता- याम् । रा.नि.व.१. ।

आ(ध्वा)हारातिः । पुं । पेचके । हला. ।

आ(ध्वा)ह्नी । स्त्री । काकोल्याम् । कौकुला । मे. । काकजहायाम् । वै.निघ. ।

आ(ध्वा)ह्नीली । स्त्री । काकोल्याम् । कौकु- ला । प.सु. । रा.नि.व.१. ।

आपनम् । स्त्री । अपिसन्धुध्वे ।

ध्यामम् । स्त्री । दमनकहवे । मे. । कतृषे । रामकपूत्र । प.सु. । सु.चि.१२५. । च.द.सन्नि- पातज्ज.चि.अपरजिताध्वे । च.द.वा.व्या.१८५- ती.प्रसारणीतैले । वै.निघ.१३.गुग्गुलादिध्वे । ग्लके । सु.सु.११५. ।

ध्यामकम् । स्त्री । कतृषे । रामकपूत्र । प. सु. । च.सु.१५५. । सु.सु.१८५.एलादिः । रोहिषे । वा.सु.११५.हेमा. (अभावे उशीरे) । भा.म.४५. विष.चि. । “विषखी ध्यामकं मांसी ।” भा.म.१ भ.ज्व.चि. । [वटहवे । म.द.व.५. । चिका. ।

ध्रुवः । पुं । धवहवे । धाङ्गां गीह । रा.म. ।

